111.855

BREVIARIUM MONASTICUM

SUMMORUM PONTIFICUM CURA
RECOGNITUM

pro omnibus sub regula

S. P. BENEDICTI

militantibus

IUSSU ABBATIS PRIMATIS
EDITUM

TOMUS PRIOR

TAURINI MARIETTI ROMAE
S. Sedis Apostolicæ et S. Rituum Congregationis Typographi

IMPRIMATUR

Casali, die 26 decembris 1962.

L. ✠ S.

† IOSEPH Ep.us

VISURIS OMNIBUS SALUTEM IN DOMINO

Novam hanc editionem Breviarii monastici, quam cum Rubricarum Breviarii ac Missalis romani Codice die 25 iulii 1960 edito, et eius aptatione ad ritum monasticum, die 25 iulii 1961 a Sacra Rituum Congregatione approbata, plane concordare novimus, probamus atque omnibus sub Regula S. Benedicti militantibus commendamus.

Datum Romæ apud S. Anselmum, die 1 ianuarii 1963.

† Benno Gut
Abbas Primas O.S.B.

L. ✠ S.

Sumptibus S. Anselmi de Urbe
Copyright Revmi P. Abbatis Primatis O. S. B.
Omnia iura vindicabuntur

DECRETUM
S. CONGREGATIONIS RITUUM

O. 109/961.

Evulgata Sacræ Rituum Congregationis Instructione diei 14 februarii a. 1961 super Calendariis particularibus et Officiorum ac Missarum propriis ad normam et mentem Codicis rubricarum revisendis, Revmus Dominus Benno Gut, Ordinis Sancti Benedicti Abbas Primas, operam dedit assiduam, adhibitis in re liturgica peritis viris, novo OFFICIORUM PROPRIO redigendo ad usum universi eiusdem Ordinis Sancti Benedicti, illudque Sanctitati Suæ pro opportuna approbatione humillime obtulit.

Sacra porro eadem Rituum Congregatio, vigore facultatum sibi a Sanctissimo Domino nostro IOANNE PAPA XXIII tributarum, propositum schema Proprii Officiorum, revisione rite peracta, recognovit ac probavit illudque, prout in adnexo prostat exemplari, in Ordine Sancti Benedicti, iuxta rubricas et decreta, adhiberi mandavit: iniuncto onere duplex eiusdem Proprii authenticum exemplar, postquam typis cusum fuerit, ad Sacram eandem Rituum Congregationem transmittendi.

Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Die 15 decembris 1962.

✠ ARC. M. Card. LARRAONA
S. R. C. Præf.

† HENRICUS DANTE. Archiep. Carp.
S. R. C. a Secretis

Santorelle

Tabula paschalis antiqua reformata

Aureus num.	Cyclus epact.	Litteræ dom.	Septuagesima	Dies cinerum	Pascha	Ascensio	Pentecostes	Corpus Christi	Dom. post Pent.	Dom. I Advent.
16	xxiii		ian.	feb.	mar.	apr.	maii	maii		
5	xxii	d	18	4	22	30	10	21	28	29 nov.
	xxi	e	19	5	23	1 maii	11	22	28	30
13	xx	f	20	6	24	2	12	23	28	1 dec.
2	xix	g	21	7	25	3	13	24	28	2
	xviii	A	22	8	26	4	14	25	28	3
10	xvii	b	23	9	27	5	15	26	27	27 nov.
	xvi	c	24	10	28	6	16	27	27	28
18	xv	d	25	11	29	7	17	28	27	29
7	xiv	e	26	12	30	8	18	29	27	30
	xiii	f	27	13	31	9	19	30	27	1 dec.
15	xii	g	28	14	1 apr.	10	20	31	27	2
4	xi	A	29	15	2	11	21	1 iun.	27	3
	x	b	30	16	3	12	22	2	26	27 nov.
12	ix	c	31	17	4	13	23	3	26	28
1	viii	d	1 feb.	18	5	14	24	4	26	29
	vii	e	2	19	6	15	25	5	26	30
9	vi	f	3	20	7	16	26	6	26	1 dec.
	v	g	4	21	8	17	27	7	26	2
17	iv	A	5	22	9	18	28	8	26	3
6	iii	b	6	23	10	19	29	9	25	27 nov.
	ii	c	7	24	11	20	30	10	25	28
14	i	d	8	25	12	21	31	11	25	29
3	•	e	9	26	13	22	1 iun.	12	25	30
	xxix	f	10	27	14	23	2	13	25	1 dec.
11	xxviii	g	11	28	15	24	3	14	25	2
	xxvii	A	12	1 mar.	16	25	4	15	25	3
19 25	xxvi	b	13	2	17	26	5	16	24	27 nov.
8 xxv	xxiv	c	14	3	18	27	6	17	24	28
		d	15	4	19	28	7	18	24	29
		e	16	5	20	29	8	19	24	30
		f	17	6	21	30	9	20	24	1 dec.
		g	18	7	22	31	10	21	24	2
		A	19	8	23	1 iun.	11	22	24	3
		b	20	9	24	2	12	23	23	27 nov.
		c	21	10	25	3	13	24	23	28

Tabula paschalis

Litteræ dom.	Cyclus epactarum	Septuages.	Dies cinerum
D	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 • 29 28 27 26 xxv 25 24	18 ian. 25 ian. 1 febr. 8 febr. 15 febr.	4 febr. 11 febr. 18 febr. 25 febr. 4 mart.
E	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 • 29 28 27 26 xxv 25 24	19 ian. 26 ian. 2 febr. 9 febr. 16 febr.	5 febr. 12 febr. 19 febr. 26 febr. 5 mart.
F	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 • 29 28 27 26 xxv 25 24	20 ian. 27 ian. 3 febr. 10 febr. 17 febr.	6 febr. 13 febr. 20 febr. 27 febr. 6 mart.
G	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 • 29 28 27 26 xxv 25 24	21 ian. 28 ian. 4 febr. 11 febr. 18 febr.	7 febr. 14 febr. 21 febr. 28 febr. 7 mart.
A	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 • 29 28 27 26 xxv 25 24	22 ian. 29 ian. 5 febr. 12 febr. 19 febr.	8 febr. 15 febr. 22 febr. 1 mart. 8 mart.
B	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1 • 29 28 27 26 xxv 25 24	23 ian. 30 ian. 6 febr. 13 febr. 20 febr.	9 febr. 16 febr. 23 febr. 2 mart. 9 mart.
C	23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 xxv 2 1 • 29 28 27 26 25 24	24 ian. 31 ian. 7 febr. 14 febr. 21 febr.	10 febr. 17 febr. 24 febr. 3 mart. 10 mart.

nova reformata

Pascha	Ascensio	Pentecostes	Corpus Christi	Dom. p. Pent.	Domin. I Adventus
22 mart.	30 apr.	10 maii	21 maii	28	29 nov.
29 mart.	7 maii	17 maii	28 maii	27	29 nov.
5 apr.	14 maii	24 maii	4 iunii	26	29 nov.
12 apr.	21 maii	31 maii	11 iunii	25	29 nov.
19 apr.	28 maii	7 iunii	18 iunii	24	29 nov.
23 mart.	1 maii	11 maii	22 maii	28	30 nov.
30 mart.	8 maii	18 maii	29 maii	27	30 nov.
6 apr.	15 maii	25 maii	5 iunii	26	30 nov.
13 apr.	22 maii	1 iunii	12 iunii	25	30 nov.
20 apr.	29 maii	8 iunii	19 iunii	24	30 nov.
24 mart.	2 maii	12 maii	23 maii	28	1 dec.
31 mart.	9 maii	19 maii	30 maii	27	1 dec.
7 apr.	16 maii	26 maii	6 iunii	26	1 dec.
14 apr.	23 maii	2 iunii	13 iunii	25	1 dec.
21 apr.	30 maii	9 iunii	20 iunii	24	1 dec.
25 mart.	3 maii	13 maii	24 maii	28	2 dec.
1 apr.	10 maii	20 maii	31 maii	27	2 dec.
8 apr.	17 maii	27 maii	7 iunii	26	2 dec.
15 apr.	24 maii	3 iunii	14 iunii	25	2 dec.
22 apr.	31 maii	10 iunii	21 iunii	24	2 dec.
26 mart.	4 maii	14 maii	25 maii	28	3 dec.
2 apr.	11 maii	21 maii	1 iunii	27	3 dec.
9 apr.	18 maii	28 maii	8 iunii	26	3 dec.
16 apr.	25 maii	4 iunii	15 iunii	25	3 dec.
23 apr.	1 iunii	11 iunii	22 iunii	24	3 dec.
27 mart.	5 maii	15 maii	26 maii	27	27 nov.
3 apr.	12 maii	22 maii	2 iunii	26	27 nov.
10 apr.	19 maii	29 maii	9 iunii	25	27 nov.
17 apr.	26 maii	5 iunii	16 iunii	24	27 nov.
24 apr.	2 iunii	12 iunii	23 iunii	23	27 nov.
28 mart.	6 maii	16 maii	27 maii	27	28 nov.
4 apr.	13 maii	23 maii	3 iunii	26	28 nov.
11 apr.	20 maii	30 maii	10 iunii	25	28 nov.
18 apr.	27 maii	6 iunii	17 iunii	24	28 nov.
25 apr.	3 iunii	13 iunii	24 iunii	23	28 nov.

Tabella temporaria

Anno Dom.	Litt. dom.	Aur. n.	Epactæ	Septuagesima	Dies cinerum	Pascha
1963	f	7	v	10 febr.	27 febr.	14 apr.
1964	e d	8	xvi	26 ian.	12 febr.	29 mart.
1965	c	9	xxvii	14 febr.	3 mart.	18 apr.
1966	b	10	viii	6 febr.	23 febr.	10 apr.
1967	A	11	xix	22 ian.	8 febr.	26 mart.
1968	g f	12	*	11 febr.	28 febr.	14 apr.
1969	e	13	xi	2 febr.	19 febr.	6 apr.
1970	d	14	xxii	25 ian.	11 febr.	29 mart.
1971	c	15	iii	7 febr.	24 febr.	11 apr.
1972	b A	16	xiv	30 ian.	16 febr.	2 apr.
1973	g	17	25	18 febr.	7 mart.	22 apr.
1974	f	18	vi	10 febr.	27 febr.	14 apr.
1975	e	19	xvii	26 ian.	12 febr.	30 mart.
1976	d c	1	xxix	15 febr.	3 mart.	18 apr.
1977	b	2	x	6 febr.	23 febr.	10 apr.
1978	A	3	xxi	22 ian.	8 febr.	26 mart.
1979	g	4	ii	11 febr.	28 febr.	15 apr.
1980	f e	5	xiii	3 febr.	20 febr.	6 apr.
1981	d	6	xxiv	15 febr.	4 mart.	19 apr.
1982	c	7	v	7 febr.	24 febr.	11 apr.
1983	b	8	xvi	30 ian.	16 febr.	3 apr.
1984	A g	9	xxvii	19 febr.	7 mart.	22 apr.
1985	f	10	viii	3 febr.	20 febr.	7 apr.
1986	e	11	xix	26 ian.	12 febr.	30 mart.
1987	d	12	*	15 febr.	4 mart.	19 apr.
1988	c b	13	xi	31 ian.	17 febr.	3 apr.
1989	A	14	xxii	22 ian.	8 febr.	26 mart.
1990	g	15	iii	11 febr.	28 febr.	15 apr.
1991	f	16	xiv	27 ian.	13 febr.	31 mart.
1992	e d	17	25	16 febr.	4 mart.	19 apr.
1993	c	18	vi	7 febr.	24 febr.	11 apr.
1994	b	19	xvii	30 ian.	16 febr.	3 apr.
1995	A	1	xxix	12 febr.	1 mart.	16 apr.
1996	g f	2	x	4 febr.	21 febr.	7 apr.
1997	e	3	xxi	26 ian.	12 febr.	30 mart.

festorum mobilium

Anno Dom.	Ascensio	Pentecostes	Corpus Christi	Indictiones	Dom. post Pentec.	Dom. I Adventus	Lit. Mart.
1963	23 maii	2 iunii	13 iunii	1	25	1 dec.	e
1964	7 maii	17 maii	28 maii	2	27	29 nov.	r
1965	27 maii	6 iunii	17 iunii	3	24	28 nov.	H
1966	19 maii	29 maii	9 iunii	4	25	27 nov.	h
1967	4 maii	14 maii	25 maii	5	28	3 dec.	u
1968	23 maii	2 iunii	13 iunii	6	25	1 dec.	P
1969	15 maii	25 maii	5 iunii	7	26	30 nov.	I
1970	7 maii	17 maii	28 maii	8	27	29 nov.	C
1971	20 maii	30 maii	10 iunii	9	25	28 nov.	c
1972	11 maii	21 maii	1 iunii	10	27	3 dec.	p
1973	31 maii	10 iunii	21 iunii	11	24	2 dec.	F
1974	23 maii	2 iunii	13 iunii	12	25	1 dec.	f
1975	8 maii	18 maii	29 maii	13	27	30 nov.	s
1976	27 maii	6 iunii	17 iunii	14	24	28 nov.	N
1977	19 maii	29 maii	9 iunii	15	25	27 nov.	k
1978	4 maii	14 maii	25 maii	1	28	3 dec.	B
1979	24 maii	3 iunii	14 iunii	2	25	2 dec.	b
1980	15 maii	25 maii	5 iunii	3	26	30 nov.	n
1981	28 maii	7 iunii	18 iunii	4	24	29 nov.	E
1982	20 maii	30 maii	10 iunii	5	25	28 nov.	e
1983	12 maii	22 maii	2 iunii	6	26	27 nov.	r
1984	31 maii	10 iunii	21 iunii	7	24	2 dec.	H
1985	16 maii	26 maii	6 iunii	8	26	1 dec.	h
1986	8 maii	18 maii	29 maii	9	27	30 nov.	u
1987	28 maii	7 iunii	18 iunii	10	24	29 nov.	P
1988	12 maii	22 maii	2 iunii	11	26	27 nov.	I
1989	4 maii	14 maii	25 maii	12	28	3 dec.	C
1990	24 maii	3 iunii	14 iunii	13	25	2 dec.	c
1991	9 maii	19 maii	30 maii	14	27	1 dec.	p
1992	28 maii	7 iunii	18 iunii	15	24	29 nov.	F
1993	20 maii	30 maii	10 iunii	1	25	28 nov.	f
1994	12 maii	22 maii	2 iunii	2	26	27 nov.	s
1995	25 maii	4 iunii	15 iunii	3	25	3 dec.	N
1996	16 maii	26 maii	6 iunii	4	26	1 dec.	k
1997	8 maii	18 maii	29 maii	5	27	30 nov.	B

c.e.	l.d.	kal.	d.m.	mensis
iii	A	iv	26	
ii	b	iii	27	
i	c	Prid.	28	
				In anno bissextili mensis februarius est dierum 29, et festum S. Matthiæ celebratur die 25 februarii et bis dicitur Sexto kaléndas, id est die 24 et die 25; et littera dominicalis, quæ assumpta fuit in mense ianuario, mutetur in præcedentem: ut, si in ianuario littera dominicalis fuerit A, mutetur in præcedentem, quæ est g, etc., et littera f bis servit, 24 et 25.

Martius

*	d	Kal.	1	
xxix	e	vi	2	
xxviii	f	v	3	
xxvii	g	iv	4	
xxvi	A	iii	5	
25. xxv	b	Prid.	6	Ss. Perpetuæ et Felicitatis Mm., III classis.
xxiv	c	Non.	7	S. Thomæ de Aquino Conf. et Eccl. Doct., III classis.
xxiii	d	viii	8	
xxii	e	vii	9	S. Franciscæ Romanæ Viduæ O. N., Memoria.
xxi	f	vi	10	Ss. Quadraginta Mm., Memoria.
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	S. Gregorii Magni, Papae, Conf. et Eccl. Doct. O. N., II classis.
xviii	b	iii	13	
xvii	c	Prid.	14	
xvi	d	Idib.	15	
xv	e	xvii	16	
xiv	f	xvi	17	
xiii	g	xv	18	S. Cyrilli Ep. Hierosolymitani, Conf. et Eccl. Doct., Memoria.
xii	A	xiv	19	S. IOSEPH SPONSI B. M. V., Conf. et Eccl. univ. Patroni, I classis.
xi	b	xiii	20	
x	c	xii	21	S. P. N. BENEDICTI ABB., I classis.
ix	d	xi	22	

c.e.	l.d.	kal.	d.m.	mensis
viii	e	x	23	
vii	f	ix	24	
vi	g	viii	25	IN ANNUNTIATIONE B. MARIAE VIRG., I classis.
v	A	vii	26	
iv	b	vi	27	S. Ioannis Damasceni Conf. et Eccl. Doct., Memoria.
iii	c	v	28	
ii	d	iv	29	
i	e	iii	30	
*	f	Prid.	31	

Aprilis

xxix	g	Kal.	1	
xxviii	A	iv	2	
xxvii	b	iii	3	
25. xxvi	c	Prid.	4	S. Isidori Ep., Conf. et Eccl. Doct., Memoria.
xxv. xxiv	d	Non.	5	
xxiii	e	viii	6	
xxii	f	vii	7	
xxi	g	vi	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviii	c	iii	11	S. Leonis I Papæ, Conf. et Eccl. Doct., III classis.
xvii	d	Prid.	12	
xvi	e	Idib.	13	S. Iustini Mart., Memoria.
xv	f	xviii	14	Ss. Tiburtii, Valeriani et Maximi Mm., Memoria.
xiv	g	xvii	15	
xiii	A	xvi	16	
xii	b	xv	17	
xi	c	xiv	18	
x	d	xiii	19	
ix	e	xii	20	
viii	f	xi	21	S. Anselmi Ep., Conf. et Eccl. Doct. O. N., III classis.
vii	g	x	22	
vi	A	ix	23	S. Georgii Mart., Memoria.
v	b	viii	24	
iv	c	vii	25	Litania maior. — S. Marci Evangelistae, II classis.
iii	d	vi	26	S. Cleti Papæ et Mart., Memoria.

c.e.	l.d.	kal.	d.m.	mensis
ii	e	v	27	S. Petri Canisii Conf. et Eccl. Doct., Memoria.
i	f	iv	28	
*	g	iii	29	Ss. Odonis, Maioli, Odilonis et Hugonis Abb. O. N., III classis.
xxix	A	Prid.	30	S. Catharinæ Senensis Virg., Memoria.

Maius

xxviii	b	Kal.	1	S. IOSEPH OPIFICIS, Sponsi B. Mariæ Virg., Conf., I classis.
xxvii	c	vi	2	S. Athanasii Ep., Conf. et Eccl. Doct., III classis.
xxvi	d	v	3	Ss. Alexandri, Eventii et Theoduli Mm., Memoria.
25. xxv	e	iv	4	S. Monicæ Vid., Memoria.
xxiv	f	iii	5	S. Pii V Papæ et Conf., Memoria.
xxiii	g	Prid.	6	
xxii	A	Non.	7	
xxi	b	viii	8	
xx	c	vii	9	S. Gregorii Nazianzeni Ep., Conf. et Eccl. Doct., III classis.
xix	d	vi	10	Ss. Gordiani et Epimachi Mm., Memoria.
xviii	e	v	11	Ss. PHILIPPI ET IACOBI APP., II classis.
xvii	f	iv	12	Ss. Nerei, Achillei et Pancratii Mm., Memoria.
xvi	g	iii	13	S. Roberti Bellarmino Ep., Conf. et Eccl. Doct., Memoria.
xv	A	Prid.	14	S. Pachomii Abb., Memoria.
xiv	b	Idib.	15	
xiii	c	xvii	16	
xii	d	xvi	17	
xi	e	xv	18	
x	f	xiv	19	S. Petri Cælestini Papæ et Conf. O.N., Memoria.
ix	g	xiii	20	
viii	A	xii	21	
vii	b	xi	22	
vi	c	x	23	
v	d	ix	24	
iv	e	viii	25	S. Gregorii VII Papæ et Conf. O. N., III classis.
iii	f	vii	26	S. Augustini Ep. et Conf. O. N., III classis.

c.e.	l.d.	kal.	d.m.	mensis
ii	g	vi	27	S. Bedæ Venerabilis Conf. et Eccl. Doct. O. N., III classis.
i	A	v	28	
*	b	iv	29	
xxix	c	iii	30	
xxviii	d	Prid.	31	

Iunius

xxvii	e	Kal.	1	
25. xxvi	f	iv	2	Ss. Marcellini et Petri Mm., Memoria.
xxv. xxiv	g	iii	3	
xxiii	A	Prid.	4	
xxii	b	Non.	5	S. Bonifatii Ep. et Mart. O. N., III classis.
xxi	c	viii	6	S. Norberti Ep. et Conf., III classis.
xx	d	vii	7	
xix	e	vi	8	
xviii	f	v	9	Ss. Primi et Feliciani Mm., Memoria.
xvii	g	iv	10	
xvi	A	iii	11	S. Barnabæ Ap., III classis.
xv	b	Prid.	12	
xiv	c	Idib.	13	S. Antonii de Padua Conf. et Eccl. Doct., Memoria.
xiii	d	xviii	14	S. Basilii Magni Ep., Conf. et Eccl. Doct., III classis.
xii	e	xvii	15	S. Viti Mart., Memoria.
xi	f	xvi	16	
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	S. Ephræm Syri Diaconi, Conf. et Eccl. Doct., Memoria. Commemoratio Ss. Marci et Marcelliani Mm.
viii	b	xiii	19	Ss. Gervasii et Protasii Mm., Memoria.
vii	c	xii	20	
vi	d	xi	21	S. Aloisii Gonzagæ Conf., Memoria.
v	e	x	22	
iv	f	ix	23	Vigilia, II classis.
iii	g	viii	24	IN NATIVITATE S. IOANNIS BAPTISTAE, I classis.
ii	A	vii	25	
i	b	vi	26	Ss. Ioannis et Pauli Mm., Memoria.
*	c	v	27	
xxix	d	iv	28	Vigilia, II classis.
xxviii	e	iii	29	SS. PETRI ET PAULI APP., I classis.

c.e.	l.d.	kal.	d.m.	mensis
xxvii	f	Prid.	30	In Commemoratione S. Pauli Ap., III classis. Commemoratio S. Petri Ap.

Iulius

xxvi	g	Kal.	1	
25. xxv	A	vi	2	In Visitatione Beatae Mariae Virg., II classis.
xxiv	b	v	3	Ss. Processi et Martiniani Mm., Memoria.
xxiii	c	iv	4	
xxii	d	iii	5	
xxi	e	Prid.	6	
xx	f	Non.	7	
xix	g	viii	8	
xviii	A	vii	9	
xvii	b	vi	10	
xvi	c	v	11	In solemnitate S. P. N. Benedicti Abb., II classis.
xv	d	iv	12	S. Ioannis Gualberti Abb. O. N., Memoria.
xiv	e	iii	13	
xiii	f	Prid.	14	S. Bonaventuræ Ep., Conf. et Eccl. Doct., III classis.
xii	g	Idib.	15	
xi	A	xvii	16	
x	b	xvi	17	S. Leonis IV Papæ et Conf. O. N., Memoria.
ix	c	xv	18	
viii	d	xiv	19	S. Vincentii a Paulo Conf., Memoria.
vii	e	xiii	20	Ss. Hieronymi Aemiliani, Iosephi Calasanctii et Ioannis Baptistæ de la Salle Cc., Memoria.
vi	f	xii	21	
v	g	xi	22	S. Mariæ Magdalenæ, III classis.
iv	A	x	23	S. Apollinaris Ep. et Mart., Memoria.
iii	b	ix	24	
ii	c	viii	25	S. Iacobi Ap., II classis.
i	d	vii	26	Ss. Ioachim et Annæ Parentum B. M. V., III classis.
*	e	vi	27	
xxix	f	v	28	

c.e.	l.d.	kal.	d.m.	mensis
xxviii	g	iv	29	Ss. Felicis, Simplicii, Faustini et Beatricis Mm., Memoria.
xxvii	A	iii	30	Ss. Abdon et Sennen Mm., Memoria.
25. xxvi	b	Prid.	31	S. Ignatii Conf., III classis.

Augustus

xxv. xxiv	c	Kal.	1	Ss. Machabæorum Mm., Memoria.
xxiii	d	iv	2	S. Alphonsi Mariæ de Ligorio Ep., Conf. et Eccl. Doct., Memoria.
xxii	e	iii	3	
xxi	f	Prid.	4	S. Dominici Conf., III classis.
xx	g	Non.	5	In dedicatione S. Mariæ ad Nives, Memoria.
xix	A	viii	6	In Transfiguratione D. N. I. C., II classis.
xviii	b	vii	7	Ss. Xysti II Papæ, Felicissimi et Agapiti Mm., Memoria.
xvii	c	vi	8	S. Cyriaci Mart., Memoria.
xvi	d	v	9	Vigilia, III classis.
xv	e	iv	10	S. Laurentii Mart., II classis.
xiv	f	iii	11	S. Tiburtii Mart., Memoria.
xiii	g	Prid.	12	S. Claræ Virg., Memoria.
xii	A	Idib.	13	Ss. Pontiani Pp. et Hippolyti Mm., Memoria.
xi	b	xix	14	Vigilia, II classis.
x	c	xviii	15	IN ASSUMPTIONE B. MARIAE VIRGINIS, I classis.
ix	d	xvii	16	
viii	e	xvi	17	
vii	f	xv	18	S. Agapiti Mart., Memoria.
vi	g	xiv	19	
v	A	xiii	20	S. Bernardi Abb., Conf. et Eccl. Doct. O. N., III classis.
iv	b	xii	21	B. Bernardi Ptolomæi Abb. O. N., Memoria.
iii	c	xi	22	S. Timothei Mart., Memoria.
ii	d	x	23	
i	e	ix	24	S. Bartholomaei Ap., II classis.
*	f	viii	25	
xxix	g	vii	26	
xxviii	A	vi	27	
xxvii	b	v	28	S. Augustini Ep., Conf. et Eccl. Doct., III classis. Commemoratio S. Hermetis Mart.

c.e.	l.d.	kal.	d.m.	mensis
xxvi	c	iv	29	In decollatione S. Ioannis Baptistæ, III classis.
25. xxv	d	iii	30	Ss. Felicis et Adaucti Mm., Memoria.
xxiv	e	Prid.	31	
				September
xxiii	f	Kal.	1	
xxii	g	iv	2	
xxi	A	iii	3	S. Pii X Papæ et Conf., III classis.
xx	b	Prid.	4	
xix	c	Non.	5	
xviii	d	viii	6	
xvii	e	vii	7	
xvi	f	vi	8	In Nativitate B. Mariae Virg., II classis.
xv	g	v	9	S. Gorgonii Mart., Memoria.
xiv	A	iv	10	
xiii	b	iii	11	Ss. Proti et Hyacinthi Mm., Memoria.
xii	c	Prid.	12	
xi	d	Idib.	13	
x	e	xviii	14	In Exaltatione S. Crucis, II classis.
ix	f	xvii	15	Septem Dolorum B. Mariæ Virg., III classis.
viii	g	xvi	16	Ss. Cornelii Papæ et Cypriani Ep., Mm., Memoria.
vii	A	xv	17	S. Hildegardis Virg. O. N., Memoria.
vi	b	xiv	18	
v	c	xiii	19	
iv	d	xii	20	
iii	e	xi	21	S. Matthaei Ap. et Evang., II classis.
ii	f	x	22	Ss. Mauritii et Sociorum Mm., Memoria.
i	g	ix	23	S. Lini Papæ et Mart., Memoria.
*	A	viii	24	
xxix	b	vii	25	
xxviii	c	vi	26	
xxvii	d	v	27	Ss. Cosmæ et Damiani Mm., Memoria.
25. xxvi	e	iv	28	
xxv. xxiv	f	iii	29	IN DEDICATIONE S. MICHAELIS ARCHANGELI, I classis.
xxiii	g	Prid.	30	S. Hieronymi Presb., Conf. et Eccl. Doct., III classis.

c.e.	l.d.	kal.	d.m.	mensis
				October
xxii	A	Kal.	1	
xxi	b	vi	2	Ss. Angelorum Custodum, III classis.
xx	c	v	3	S. Teresiæ a Iesu Infante Virg., Memoria.
xix	d	iv	4	S. Francisci Conf., III classis.
xviii	e	iii	5	Ss. Mauri et Placidi, discipulorum S. P. Benedicti, Cc., III classis.
xvii	f	Prid.	6	S. Brunonis Conf., Memoria.
xvi	g	Non.	7	B. Mariæ Virg. a Rosario, III classis.
xv	A	viii	8	
xiv	b	vii	9	
xiii	c	vi	10	
xii	d	v	11	
xi	e	iv	12	
x	f	iii	13	
ix	g	Prid.	14	S. Callisti I Papæ et Mart., Memoria.
viii	A	Idib.	15	S. Teresiæ Virg., III classis.
vii	b	xvii	16	
vi	c	xvi	17	
v	d	xv	18	S. Lucae Evangelistae, II classis.
iv	e	xiv	19	
iii	f	xiii	20	
ii	g	xii	21	S. Hilarionis Abb., Memoria.
i	A	xi	22	
*	b	x	23	
xxix	c	ix	24	
xxviii	d	viii	25	Ss. Chrysanthi et Dariæ Mm., Memoria.
xxvii	e	vii	26	
xxvi	f	vi	27	
25. xxv	g	v	28	Ss. Simonis et Iudae App., II classis.
xxiv	A	iv	29	
xxiii	b	iii	30	
xxii	c	Prid.	31	
				Dominica ultima octobris: D. N. IESU CHRISTI REGIS, I classis.

c.e.	l.d.	kal.	d.m.	mensis
				November
xxi	d	Kal.	1	OMNIUM SANCTORUM, I classis.
xx	e	iv	2	IN COMMEMORATIONE OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM, I classis.
xix	f	iii	3	
xviii	g	Prid.	4	S. Caroli Ep. et Conf., Memoria.
xvii	A	Non.	5	
xvi	b	viii	6	
xv	c	vii	7	
xiv	d	vi	8	Ss. Quatuor Coronatorum Mm., Memoria.
xiii	e	v	9	In Dedicatione Archibasilicae Sanctissimi Salvatoris, II classis.
xii	f	iv	10	S. Theodori Mart., Memoria.
xi	g	iii	11	S. Martini Ep. et Conf., II classis.
x	A	Prid.	12	S. Mennæ Mart., Memoria.
ix	b	Idib.	13	Omnium Sanctorum Ordinis nostri, II classis.
viii	c	xviii	14	In Commemoratione Omnium Defunctorum Ordinis nostri, II classis. Vel: de ea, (IV cl.).
vii	d	xvii	15	S. Alberti Magni Ep., Conf. et Eccl. Doct., Memoria.
vi	e	xvi	16	
v	f	xv	17	S. Gertrudis Magnæ, Virg. O. N., III classis. Apud moniales et sorores: II classis.
iv	g	xiv	18	In Dedicatione Basilicarum Ss. Petri et Pauli App., III classis.
iii	A	xiii	19	
ii	b	xii	20	
i	c	xi	21	In Præsentatione B. Mariæ Virg., III classis. Commemoratio S. Columbani Abb.
*	d	x	22	S. Cæciliæ Virg. et Mart., III classis.
xxix	e	ix	23	S. Clementis I Papæ et Mart., III classis. Commemoratio S. Felicitatis Mart.
xxviii	f	viii	24	S. Ioannis a Cruce Conf. et Eccl. Doct., Memoria. Commemoratio S. Chrysogoni Mart.

c.e.	l.d.	kal.	d.m.	mensis
xxvii	g	vii	25	S. Catharinæ Virg. et Mart., Memoria.
25. xxvi	A	vi	26	S. Silvestri Abb. O. N., Memoria.
xxv. xxiv	b	v	27	
xxiii	c	iv	28	
xxii	d	iii	29	S. Saturnini Mart., Memoria.
xxi	e	Prid.	30	S. Andreae Ap., II classis.
				December
xx	f	Kal.	1	
xix	g	iv	2	S. Petri Chrysologi Ep., Conf. et Eccl. Doct., Memoria.
xviii	A	iii	3	S. Francisci Xaverii Conf., Memoria.
xvii	b	Prid.	4	
xvi	c	Non.	5	
xv	d	viii	6	S. Nicolai Ep. et Conf., Memoria.
xiv	e	vii	7	S. Ambrosii Ep., Conf. et Eccl. Doct., III classis.
xiii	f	vi	8	IN CONCEPTIONE IMMACULATA B. M. V., I classis.
xii	g	v	9	
xi	A	iv	10	
x	b	iii	11	S. Damasi I Papæ et Conf., Memoria.
ix	c	Prid.	12	
viii	d	Idib.	13	S. Luciæ Virg. et Mart., III classis.
vii	e	xix	14	
vi	f	xviii	15	
v	g	xvii	16	
iv	A	xvi	17	
iii	b	xv	18	
ii	c	xiv	19	
i	d	xiii	20	
*	e	xii	21	S. Thomae Ap., II classis.
xxix	f	xi	22	
xxviii	g	x	23	
xxvii	A	ix	24	Vigilia, I classis.
xxvi	b	viii	25	IN NATIVITATE DOMINI, I classis. In secunda Missa: Commemoratio S. Anastasiæ Mart.
25. xxv	c	vii	26	II dies infra octavam Nativitatis Domini: S. Stephani Protomart., II classis.
xxiv	d	vi	27	III dies infra octavam Nativitatis Domini: S. Ioannis Ap. et Evang., II classis.

c.e.	l.d.	kal.	d.m.	mensis
xxiii	e	v	28	IV dies infra octavam Nativitatis Domini: Ss. Innocentium Mm., II classis.
xxii	f	iv	29	De V die infra octavam Nativitatis Domini, II classis.
xxi	g	iii	30	De VI die infra octavam Nativitatis Domini, II classis.
19. xx	A	Prid.	31	De VII die infra octavam Nativitatis Domini, II classis. Commemoratio S. Silvestri I Papæ et Conf.

Hæc epacta 19 nigra nunquam est in usu, nisi quando eodem anno concurrit cum aureo numero xix.

TABELLAE DIERUM LITURGICORUM

DOMINICAE

Dominicae I classis

Prima, secunda, tertia et quarta Adventus.
Prima, secunda, tertia et quarta Quadragesimæ.
Prima et secunda Passionis.
Dominica Resurrectionis.
Dominica in albis.
Dominica Pentecostes.

Dominicae II classis

Omnes aliæ dominicæ, superius non nominatæ.

FERIAE

Feriae I classis

Feria IV cinerum.
Omnes feriæ Hebdomadæ sanctæ.

Feriae II classis

Feriæ Adventus a die 17 ad diem 23 decembris.
Feriæ Quatuor Temporum Adventus, Quadragesimæ et mensis septembris.

Feriae III classis

Feriæ Adventus usque ad diem 16 decembris inclusive, extra Quatuor Tempora.
Feriæ Quadragesimæ et Passionis, superius non nominatæ.

Feriae IV classis

Omnes aliæ feriæ, superius non nominatæ.

VIGILIAE

Vigiliae I classis

Vigilia Nativitatis Domini.
Vigilia Pentecostes.

Vigiliae II classis

Vigilia Ascensionis Domini.
Vigilia Assumptionis B. Mariæ Virg.
Vigilia Nativitatis S. Ioannis Bapt.
Vigilia Ss. Petri et Pauli App.

Vigilia III classis

Vigilia S. Laurentii Mart.

OCTAVAE

Octavae I classis

Octava Paschatis.
Octava Pentecostes.

Octava II classis

Octava Nativitatis Domini.

FESTA I CLASSIS

In calendario generali O. N.

Nativitas Domini.
Epiphania Domini.
Pascha Resurrectionis.

Ascensio Domini.
Pentecostes.
Festum Ssmæ Trinitatis.
Festum Ssmi Corporis Christi.
Festum Ssmi Cordis Iesu.
Festum D. N. I. C. Regis.
Conceptio Immaculata B. Mariæ Virg.
Annuntiatio B. Mariæ Virg.
Assumptio B. Mariæ Virg.
Festum S. Ioseph, Sponsi B. Mariæ Virg., Conf., Eccl. univ. Patroni.
Festum S. Ioseph Opificis, Sponsi B. Mariæ Virg., Conf.
Dedicatio S. Michaelis Archangeli.
Nativitas S. Ioannis Baptistæ.
Festum Ss. Petri et Pauli App.
S. P. Benedicti Abb. (21 mart.).
Festum Omnium Sanctorum.

Apud moniales et sorores:

S. Scholasticæ Virg., sororis S. P. Benedicti.

Alii dies liturgici I classis.

Dies octavus Nativitatis Domini.
Commemoratio omnium Fidelium defunctorum.

IN CALENDARIIS PARTICULARIBUS O. N.

Festum Patroni principalis nationis, regionis seu provinciæ sive ecclesiasticæ sive civilis, diœcesis.
Anniversarium Dedicationis ecclesiæ cathedralis.
Festum Patroni principalis loci seu oppidi vel civitatis.
Anniversarium Dedicationis ecclesiæ propriæ.
Titulus ecclesiæ propriæ.
Festum Fundatoris canonizati Congregationis monasticæ.
Festum Patroni principalis Congregationis monasticæ.
Alia festa I classis propria et indulta, mobilia aut fixa.

FESTA II CLASSIS

IN CALENDARIO GENERALI O. N.

Commemoratio Baptismatis D. N. I. C.
Transfiguratio D. N. I. C.
Festum Exaltationis S. Crucis.
Dedicatio Archibasilicæ Ssmi Salvatoris.
Purificatio B. Mariæ Virg.
Visitatio B. Mariæ Virg.
Nativitas B. Mariæ Virg.
Festa natalicia Apostolorum et Evangelistarum, scilicet:
Festum S. Andreæ Ap. (30 nov.)
Festum S. Thomæ Ap. (21 dec.).
Festum S. Ioannis Ap. et Evangelistæ (27 dec.).
Festum S. Matthiæ Ap. (24 vel 25 febr.).
Festum S. Marci Evangelistæ (25 apr.).
Festum Ss. Philippi et Iacobi App. (11 maii).
Festum S. Iacobi Ap. (25 iulii).
Festum S. Bartholomæi Ap. (24 aug.).
Festum S. Matthæi Ap. et Evangelistæ (21 sept.).

Festum S. Lucæ Evangelistæ (18 oct.).
Festum Ss. Simonis et Iudæ App. (28 oct.).
Festum S. Stephani Protomart.
Festum Ss. Innocentium Mm.
Festum S. Gregorii I Papæ, Conf. et Eccl. Doct. (12 martii).
Festum S. Martini Ep. et Conf. (11 nov.).
Solemnitas S. P. Benedicti Abb. (11 iul.).
Festum S. Scholasticæ Virg., sororis S. P. Benedicti (10 febr.).
Festum omnium Sanctorum O. N. (13 nov.).

Apud moniales et sorores:

Festum S. Agnetis Virg. et Mart. (21 ian.).
Festum S. Gertrudis Virg. (17 nov.).

Alius dies II classis:

Commemoratio omnium Fidelium defunctorum O. N. (14 nov.).

IN CALENDARIIS PARTICULARIBUS O. N.

Festum Fundatoris beatificati Congregationis monasticæ.
Festum Patroni secundarii Congregationis monasticæ.
Alia festa II classis propria et indulta, mobilia aut fixa.

Tabella occurrentiæ

	et dominica I classis	» dominica II classis	» feria I classis	» feria II classis	» feria III cl. Adventus	» feria III cl. Quadr. et Pass.	» vigilia I classis	» vigilia II classis	» festum I cl. universale	» festum I cl. particulare	» festum II cl. universale	» festum II cl. particulare	» festum III cl. universale	» festum III cl. particulare	» dies octavæ I classis	» dies octavæ II classis
Festum I cl. univ.	3	3	1	1	1	6	8	1	7	3	3	3	7	3	7	
Festum I cl. part.	3	7	1	1	1	8	7	1	7	3	3	3	7	3	7	
Festum II cl. univ.	3	2	4	4	4	0	2	2	4	2	3	3	3	2	5	2
Festum II cl. part.	0	2	4	4	9	5	2	2	4	2	3	3	5	2	5	2
Festum III cl. univ.	0	2	5	0	5	5	2	2	5	2	5	3	5	2	2	2
Festum III cl. part.	0	2	9	4	5	5	2	2	5	2	5	3	5	2	2	2
Vigilia II cl.	0	0	4	4	5	5	2	2	0	0	0	0	0	0	2	0
Vigilia III cl.	0	0	5	0	5	0	2	0	0	0	0	0	0	0	2	0

1. Officium de 1° nihil de 2°
2. Officium de 2° nihil de 1°
3. Officium de 1° commemoratio de 2° in Ld. et Vp.
4. Officium de 1° commemoratio de 2° in Ld.
5. Officium de 2° commemoratio de 1° in Ld.
6. Officium de 1° translatio de 2°
7. Officium de 2° translatio de 1°
8. Officium de nobiliori translatio de alio
9. Officium de festo mobili, commemoratio de alio in Ld.

Tabella concurrentiæ

	cum dominica I classis	» dominica II classis	» festo I classis
Dominica I classis	1	0	0
Dominica II classis	2	0	0
Feria I classis	1	0	0
Feria II classis	2	0	0
Feria III classis	2	0	0
Feria IV classis	3	0	0
Festum I classis	1	1	1
Festum II classis	3	1	3
Festum III classis	3	3	3
Dies octavæ II classis	2	3	0

1 Vesperæ de Off. curr., comm. seq.

2 Vesperæ de Off. seq., comm. curr.

3 Vesperæ de seq., nihil de curr.

Notanda
in tabellas occurrentiæ et concurrentiæ

1. Festum Domini I aut II classis, in dominica occurrens, locum tenet ipsius dominicæ cum omnibus iuribus et privilegiis: de dominica, proinde, nulla fit commemoratio.

2. Si duo festa eiusdem divinæ Personæ aut duo festa eiusdem Sancti vel Beati simul occurrunt, fit de festo quod in tabella præcedentiæ superiorem obtinet locum, et aliud omittitur.

3. Si festum Domini I vel II classis concurrat cum quavis dominica, vel vicissim, Vesperæ ordinantur iuxta tabellam concurrentiæ, sed nunquam fit commemoratio dominicæ concurrentis in Vesperis festi Domini, nec vicissim.

Indulgentiæ

DIVINUM OFFICIUM RECITANTIBUS CONCESSAE

1. Indultum et indulgentiæ, olim pro recitatione orationis *Sacrosánctæ* concessa, antiphonæ finali B. Mariæ Virginis adnectuntur.

Proinde, iis qui dictas antiphonas finales B. Mariæ Virginis recitaverint, conceditur: *Indulgentia trium annorum* (Pius Pp. XI, 1 decembris 1933).

2. Clericis in sacris constitutis, qui integrum divinum Officium, quamvis in partes distributum, *coram Ssmo Sacramento*, publicæ adorationi exposito sive in tabernaculo adservato, devote recitaverint, conceditur:

Indulgentia plenaria, si præterea sacramentalem confessionem instituerint, ad eucharisticum Convivium accesserint et ad mentem Summi Pontificis oraverint (Pius Pp. XI, 23 octobris 1930).

Iis vero, qui divinum Officium *coram Ssmo Sacramento*, ut supra, ex parte tantum recitaverint, conceditur:

Indulgentia quingentorum dierum pro unaquaque Hora canonica (Pius Pp. XI, 18 maii 1933).

Iisdem autem Clericis, qui divinum Officium in alias preces commutatum rite obtinuerint, si preces eiusmodi *coram Ssmo Sacramento*, uti supra, devote recitaverint, conceditur:

Indulgentia plenaria, additis sacramentali confessione, sacra Communione et oratione ad mentem Summi Pontificis (Pius Pp. XI, 7 novembris 1932).

3. Clericis omnibus, inde a prima tonsura, necnon novitiis et studentibus quorumcumque Institutorum religiosorum, sive qui forte ex proprii Instituti constitutionibus, sive etiam qui nullo adhuc titulo ad divini Officii recitationem adstringantur, si integrum memoratum Officium, etsi in partes distributum, *coram Ssmo Sacramento*, seu publicæ adorationi solemniter exposito seu etiam in sacro tabernaculo adservato, pie recitaverint, eædem conceduntur indulgentiæ ac clericis in sacris constitutis (Pius Pp. XI, 31 martii 1937).

4. Monialibus aliisque piis mulieribus in communitate viventibus, quæ ex proprii Instituti constitutionibus ad quotidianam divini Officii recitationem tenentur, si integrum divinum Officium, etsi in partes distributum, *coram Ssmo Sacramento*, sive publicæ adorationi exposito sive in tabernaculo adservato, devote recitaverint, conceditur *Indulgentia plenaria*, si præterea admissa sua confessæ fuerint, cælestem Panem sumpserint et ad mentem Summi Pontificis oraverint (Pius Pp. XI, 5 decembris 1930).

Iis vero ex prædictis mulieribus, quæ divinum Officium *coram Ssmo Sacramento*, ut supra, ex parte tantum recitaverint, conceditur *Indulgentia quingentorum dierum* pro unaquaque, ut dicunt, hora canonica (Pius Pp. XI, 18 maii 1933).

5. Fidelibus, qui psalmos graduales vel septem psalmos pænitentiales pie recitaverint, conceditur Indulgentia septem annorum (Pius Pp. XI, 18 martii 1932).

6. Qui vero Litanias Sanctorum devote recitaverint, conceditur Indulgentia quinque annorum; Indulgentia plenaria, si quotidie per integrum mensem eandem recitationem iteraverint (Pius Pp. XI, 10 iulii 1935).

7. Fidelibus, qui Officium parvum B. Mariæ V. devote recitaverint, etsi ad illud persolvere teneantur, conceditur: Indulgentia quingentorum dierum pro qualibet Hora eiusdem Officii; Indulgentia decem annorum pro integro Officio; Indulgentia plenaria suetis conditionibus, si quotidie per integrum mensem totius Officii recitationem persolverint (Pius Pp. XI, 28 martii 1935).

8. Fidelibus, qui ex Officio Defunctorum devote recitaverint: a) Matutinum cum Laudibus, conceditur Indulgentia septem annorum; b) unum tantum Nocturnum cum Laudibus, Indulgentia quinque annorum; c) Vesperas, Indulgentia quinque annorum; d) Matutinum vel saltem unum Nocturnum cum Laudibus quotidie per integrum mensem: Indulgentia plenaria suetis conditionibus. Easdem Indulgentias lucrari possunt, qui Officio defunctorum interfuerint, et psalmorum ac lectionum cantum aut devota lectione aut piis meditationibus vel orationibus secuti fuerint (Pius Pp. XI, 15 iunii 1936).

Absolutiones et Benedictiones

DICENDAE ANTE LECTIONES IN OFFICIO DUODECIM ET TRIUM LECTIONUM AC UNIUS LECTIONIS

In Officio XII lectionum

In I Nocturno

Absolutio:

Exáudi, Dómine Iesu Christe, preces servórum tuórum, † et miserére nobis: * Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictiones:

1 Benedictióne perpétua * benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

2 Unigénitus Dei Fílius * nos benedícere et adiuváre dignétur. ℟. Amen.

3 Spíritus Sancti grátia * illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

4 In unitáte Sancti Spíritus * benedícat nos Pater et Fílius. ℟. Amen.

In II Nocturno

Absolutio:

Ipsíus píetas et misericórdia nos ádiuvet, * qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictiones:

5 Deus Pater omnípotens * sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

6 Christus perpétuæ * det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.

7 Ignem sui amóris * accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

8 A cunctis vítiis et peccátis * absólvat nos virtus sanctæ Trinitátis. ℟. Amen.

In III Nocturno

Absolutio:

A vínculis peccatórum nostrórum * absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Benedictiones:

9 Evangélica léctio * sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

10 Ille nos benedícat, * qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

11 Divínum auxílium * máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

12 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum.
℟. Amen.

Benedictiones III Nocturni in nocte Nativitatis Domini habentur ibidem.

Si Officium fit de S. Maria, 11 benedictio erit:

Cuius festum cólimus, * ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.
℟. Amen.

Si Officium fit de S. P. N. Benedicto, 11 benedictio erit:

Cuius festum cólimus, * ipse gloriósus Pater noster intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Si Officium fit de Sancto, 11 benedictio erit:

Cuius festum cólimus, * ipse (vel ipsa) intercédat pro nobis ad Dóminum.
℟. Amen.

Quando sunt plures, dicitur:

Quorum (vel Quarum) festum cólimus, * ipsi (vel ipsæ) intercédant pro nobis ad Dóminum.
℟. Amen.

In Officio III lectionum

1. Absolutiones

Feria II et feria V

Exáudi, Dómine Iesu Christe, preces servórum tuórum, † et miserére nobis: * Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Feria III et feria VI

Ipsíus píetas et misericórdia nos ádiuvet, * qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum.
℟. Amen.

Feria IV et sabbato

A vínculis peccatórum nostrórum * absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

2. Benedictiones

Si Officium fit de Sancto, benedictiones semper erunt:

1 Ille nos benedícat, * qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2 Cuius festum cólimus * ipse (ipsa) intercédat pro nobis ad Dóminum.
℟. Amen.

Vel, si plures sunt:

2 Quorum (quarum) festum cólimus, * ipsi (ipsæ) intercédant pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum.
℟. Amen.

Si Officium fit de tempore, in quo singulæ lectiones sunt de Scriptura, benedictiones erunt:

Feria II et feria V

1 Benedictióne perpétua * benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

2 Unigénitus Dei Fílius * nos benedícere et adiuváre dignétur.
℟. Amen.

3 Spíritus Sancti grátia * illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

Feria III et feria VI

1 Deus Pater omnípotens * sit nobis propítius et clemens.
℟. Amen.

2 Christus perpétuæ * det nobis gáudia vitæ.
℟. Amen.

3 Ignem sui amóris * accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

Feria IV et sabbato

1 Ille nos benedícat, * qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2 Divínum auxílium * máneat semper nobíscum.
℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum.
℟. Amen.

Si lectiones sunt de homilia in Evangelium, benedictiones erunt:

1 Evangélica léctio * sit nobis salus et protéctio.
℟. Amen.

2 Divínum auxílium * máneat semper nobíscum.
℟. Amen.

3. Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum.
℟. Amen.

Si Officium sit de S. Maria in sabbato, absolutio et benedictiones erunt:

Absolutio:

Précibus et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum * perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum. ℟. Amen.

Benedictiones:

1 Nos cum prole pia * benedícat Virgo María.
℟. Amen.

2 Ipsa Virgo vírginum * intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

3 Per Vírginem Matrem * concédat nobis Dóminus salútem et pacem.
℟. Amen.

In Officio I lectionis

Tempore æstivo, quando Officium est I lectionis, tam de feria quam de Sancto, absolutio et benedictio erit:

Feria II et feria V

Absolutio:

Exáudi, Dómine Iesu Christe, preces servórum tuórum, † et miserére nobis: * Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictio:

In unitáte Sancti Spíritus * benedícat nos Pater et Fílius. ℟. Amen.

Feria III et feria VI

Absolutio:

Ipsíus píetas et misericórdia nos ádiuvet, * qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictio:

A cunctis vítiis et peccátis * absólvat nos virtus sanctæ Trinitátis. ℟. Amen.

Feria IV et sabbato

Absolutio:

A vínculis peccatórum nostrórum * absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Benedictio:

Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Si Officium est de S. Maria in sabbato, absolutio et benedictio erit:

Absolutio:

Précibus et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum * perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum. ℟. Amen.

Benedictio:

Per Vírginem Matrem * concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Officium Capituli

Officium « Capituli » quod dicitur, quodque hucusque fiebat post Primam, hic ponitur faciendum ad libitum Ritualis uniuscuiusque Congregationis vel Monasterii.

Post Primam, dicto Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias, legitur Martyrologium.

Postea hebdomadarius dicit:

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum eius.

Et absolute sine Orémus:

Oratio

Sancta María et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adiuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus, in adiutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adiuvándum me festína.

Et dicitur ter, ultimo addito:

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. * Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto: qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie. Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris et continuatur alta voce:

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, * et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, * et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto. ℟. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus. Oratio

Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, † hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua et in opéribus mandatórum tuórum: * ut hic et in ætér-

num, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Ad absolutionem Capituli lector dicit:

Iube, domne, benedícere.

Prior benedicit:

Dies et actus nostros * in sua pace dispónat Dóminus omnípotens.

℟. Amen.

Tunc legit lector ex Régula S. P. Benedícti. Extra chorum etiam laudabiliter dicitur eadem lectio ex Regula; secus dicitur lectio brevis, ut infra notatur.

Lectio Regulæ introducitur hoc modo:

Incipit prólogus (vel si continuatur: Ex prólogo) S. P. N. Benedícti in Régulam suam. Incipiendo Regulam dicitur: Incipit Régula S. P. N. Benedícti. Caput primum, De genéribus monachórum. Incipiendo novum caput, dicitur: Ex Régula S. P. N. Benedícti. Caput secúndum, Qualis... Si prosequatur caput, dicitur: Ex cápite primo (secúndo etc.) Régulæ S. P. N. Benedícti, De genéribus...

In fine lectionis dicitur:

Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Lectio brevis semper dicitur de tempore, etiam in festis Sanctorum, ut infra. In fine dicitur: Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

In dominicis et feriis PER ANNUM et in SEPTUAGESIMA:

Lectio br. 2 Thess. 3, 5

Dóminus autem dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei et patiéntia Christi.

Tempore ADVENTUS usque ad vigiliam Nativitatis Domini inclusive:

Lectio br. Is. 33, 2

Dómine, miserére nostri, te enim exspectávimus; esto brácchium nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis.

Tempore NATIVITATIS DOMINI

Lectio br. Hebr. 1, 11-12

Ipsi períbunt, tu autem permanébis, et omnes ut vestiméntum veteráscent, et velut amíctum mutábis eos et mutabúntur; tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Tempore EPIPHANIAE

Lectio br. Is. 60, 6

Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes.

Tempore QUADRAGESIMAE

Lectio br. Is. 55, 6

Quærite Dóminum, dum inveníri potest; invocáte eum, dum prope est.

Tempore PASSIONIS usque ad feriam IV Hebdomadæ sanctæ inclusive:

Lectio br. Is. 50, 6-7

Fáciem meam non avérti ab increpántibus et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus; ídeo non sum confúsus.

Tempore PASCHATIS

Lectio br. Col. 3, 1-2

Si consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens; quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram.

Tempore ASCENSIONIS DOMINI

Lectio br. Act. 1, 11

Viri Galiláei, quid statis aspiciéntes in cælum? Hic Iesus, qui assúmptus est a vobis in cælum, sic véniet, quemádmodum vidístis eum eúntem in cælum.

Tempore PENTECOSTES

Lectio br. Act. 2, 11

Iudæi quoque et prosélyti, Cretes et Arabes, audívimus eos loquéntes nostris linguis magnália Dei.

Post lectionem Regulæ vel lectionem brevem dicitur a priore:

℣. Adiutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Prior benedicat:

Dóminus nos benedícat, † et ab omni malo deféndat, * et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Deinde legat in Necrologio lector nomina Defunctorum et subiungat:

(Item) Commemorátio ómnium fratrum, familiárium Ordinis nostri, atque benefactórum nostrórum.

Et prior dicat:

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo eius: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus eius.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

℣. A porta ínferi.

℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor, quæsumus cleméntiam tuam, † ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, * beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

De signis

QUAE OCCURRUNT IN BREVIARIO

1. Cum in psalmis tum in antiphonis et in responsoriis necnon in lectione capituli, in absolutionibus et in benedictionibus ante lectiones, tria possunt hæc occurrere signa: / † *

a) Signum / quod post primum verbum (vel post prima verba) occurrit sive in antiphonis sive in responsoriis, indicat tantum quousque se impositio antiphonæ vel responsorii extendat. Cum vero nullum habeat valorem pausæ, signum hoc nec in impositione nec in repetitione antiphonæ vel responsorii chorus attendat, sed statim prosequatur in recitatione, nulla interposita pausa.

b) Signum † indicat dimidiatam tantum et brevissimam pausam, immo melius dicemus illud poni ad significandum locum suspensionis potius vocis et novæ inspirationis, quam veræ pausæ. In libris cantus hoc signum enim flexionem vocis (unde et « flexa » dicitur) at non pausam indicat.

c) Signum * solum, quo utimur iam ad dimidiandum versicula psalmorum, indicat pausam plenam, etsi non conclusivam. Hoc enim signum vocatur in libris cantus « mediatio ».

2. Alia signa interpunctionis, uti sunt : et ; quæ in eisdem antiphonis vel responsoriis forte occurrant, sed simul signo † vel * non sunt instructa, omitti possunt in recitatione chori ac si omnino non sint in textu.

3. Orationes unico (*) vel duplici († *) occurrunt instructæ signo, et ea quidem ratione quæ in *Antiphonali Monastico* p. 1241 legitur. Nempe: Si oratio inscribitur ad VESPERAS, cum in tono solemni recitanda sit, notatur unico *, quod est signum flexæ; oratio autem quæ inscribitur ad LAUDES, si ratione ordinis paginarum inservit et pro Laudibus et pro Horis minoribus, tunc et † et * notatur, ita quidem ut in tono solemni (ad Laudes) flexa fiat ad †, non considerato *; in tono autem simplici (ad Horas minores) flexa fiat ad † et teneat locum metri *. Si autem in brevioribus orationibus † omnino desit, tunc in tono simplici non datur flexæ locus sed metro tantum, in tono autem solemni fit flexa ad *.

PROPRIUM DE TEMPORE

« Liturgicus annus, quem Ecclesiæ pietas alit ac comitatur, non frigida atque iners earum rerum repræsentatio est, quæ ad præterita tempora pertinent, vel simplex ac nuda superioris ætatis recordatio. Sed potius est CHRISTUS ipse, qui in sua Ecclesia perseverat, quique immensæ misericordiæ suæ iter pergit, quod quidem in hac mortali vita, cum pertransiit benefaciendo, ipse pientissimo eo consilio incepit, ut hominum animi mysteria sua attingerent ac per eadem quodammodo viverent ».

PIUS XII in Litteris encyclicis « Mediator Dei ».

TEMPUS ADVENTUS

DOMINICA I ADVENTUS

I classis

AD I VESPERAS

Antiphona 1

In illa die / stillábunt montes dulcédinem, † et colles fluent lac et mel, allelúia. Psalmi Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, de sabbato, ut in Psalterio. (245)

2 Iucundáre, / fília Sion, † et exsúlta satis, fília Ierúsalem, allelúia.

3 Ecce / Dóminus véniet, et omnes Sancti eius cum eo: † et erit in die illa lux magna, allelúia.

4 Ecce / véniet Prophéta magnus, † et ipse renovábit Ierúsalem, allelúia.

Capit. Rom. 13, 11

Fratres: Hora est iam nos de somno súrgere: † nunc enim própior est nostra salus, * quam cum credídimus.

℟. Deo grátias.

Sic respondetur in fine omnium capitulorum.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Et repetitur Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam tuam. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

Ita dicuntur semper ℟℟. brevia, nisi aliter notetur.

Hymnus

Cónditor alme síderum,
Aetérna lux credéntium,
Christe, Redémptor ómnium,
Exáudi preces súpplicum.

Qui cóndolens intéritu
Mortis períre sæculum,
Salvásti mundum lánguidum,
Donans reis remédium.

Vergénte mundi véspere,
Uti sponsus de thálamo,
Egréssus honestíssima
Vírginis Matris cláusula.

Cuius forti poténtiæ
Genu curvántur ómnia,
Cæléstia, terréstria
Nutu faténtur súbdita.

Te deprecámur, hágie,
Ventúre iudex sæculi,
Consérva nos in témpore
Hostis a telo pérfidi.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. ant. Ecce / nomen Dómini venit de longínquo, † et cláritas eius replet orbem terrárum.

Orémus. Oratio

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni: * ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus: per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem ventúrum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Et dicitur in dominicis et feriis usque ad dominicam III Adventus exclusive.

Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Verbum supérnum pródiens,
A Patre olim éxiens,
Qui natus orbi súbvenis
Cursu declívi témporis:

Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema,
Audíto ut præcónio
Sint pulsa tandem lúbrica.

Iudéxque cum post áderis
Rimári facta péctoris,
Reddens vicem pro ábditis,
Iustísque regnum pro bonis.

Non demum arctémur malis
Pro qualitáte críminis;
Sed cum beátis cómpotes
Simus perénnes cælibes.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. et versus de tempore Adventus, cum psalmis, ut notantur in Psalterio, in die dominica. (25)

Bened. Benedictióne perpétua.

Incipit liber Isaíæ Prophétæ

Lectio i 1, 1-3

Vísio Isaíæ fílii Amos, quam vidit super Iudam et Ierúsalem, in diébus Ozíæ, Ióathan, Achaz, et Ezechíæ, regum Iuda. Audíte, cæli, et áuribus pércipe, terra, quóniam Dóminus locútus est: Fílios enutrívi, et exaltávi: ipsi autem sprevérunt me. Cognóvit bos possessórem suum, et ásinus præsépe dómini sui: Israel autem me non cognóvit, et pópulus meus non intelléxit. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Sic semper terminantur lectiones, nisi aliter signetur.

℟. Aspíciens / a longe, ecce vídeo Dei poténtiam veniéntem, † et nébulam totam terram tegéntem. † Ite óbviam ei, et dícite: Núntia nobis, si tu es ipse, * Qui regnatúrus es in pópulo Israel. ℣. Quique terrígenæ et fílii hóminum † simul in unum, dives et pauper. ℟. Ite óbviam ei, et dícite. ℣. Qui regis Israel, inténde, † qui dedúcis velut ovem Ioseph. ℟. Núntia nobis, si tu es ipse. ℣. Tóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ. ℟. Qui regnatúrus es in pópulo Israel. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Deinde repetitur ℟. Aspíciens a longe, ecce vídeo Dei poténtiam veniéntem, † et nébulam totam terram tegéntem. † Ite óbviam ei, et dícite: Núntia nobis, si tu es ipse, * Qui regnatúrus es in pópulo Israel.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii 1, 4-6

Væ genti peccatríci, pópulo gravi iniquitáte, sémini nequam, fíliis scelerátis: dereliquérunt Dóminum, blasphemavérunt Sanctum Israel, abalienáti sunt retrórsum. Super quo percútiam vos ultra, addéntes prævaricatiónem? omne caput lánguidum, et omne cor mærens. A planta pedis usque ad vérticem non est in eo sánitas: vulnus et livor et plaga tumens non est circumligáta, nec cu-

ráta medicámine, neque fota óleo.

℟. Aspiciébam / in visu noctis, † et ecce in núbibus cæli Fílius hóminis veniébat: † et datum est ei regnum et honor: * Et omnis pópulus, tribus et linguæ sérvient ei. ℣. Potéstas eius potéstas ætérna, quæ non auferétur: † et regnum eius, quod non corrumpétur. Et.

Bened. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii 1, 7-9

Terra vestra desérta, civitátes vestræ succénsæ igni: regiónem vestram coram vobis aliéni dévorant, et desolábitur sicut in vastitáte hostíli. Et derelinquétur fília Sion ut umbráculum in vínea, et sicut tugúrium in cucumerário, et sicut cívitas, quæ vastátur. Nisi Dóminus exercítuum reliquísset nobis semen, quasi Sódoma fuissémus, et quasi Gomórrha símiles essémus.

℟. Missus est / Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Ioseph, † núntians ei verbum; et expavéscit Virgo de lúmine: † ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Dóminum: * Ecce concípies et páries, † et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David, patris eius, † et regnábit in domo Iacob in ætérnum. Ecce.

Bened. In unitáte Sancti Spíritus.

Lectio iv 1, 10-11

Audíte verbum Dómini, príncipes Sodomórum, percípite áuribus legem Dei nostri, pópulus Gomórrhæ. Quo mihi multitúdinem victimárum vestrárum, dicit Dóminus? Plenus sum. Holocáusta aríetum, et ádipem pinguium, et sánguinem vitulórum et agnórum et hircórum nólui.

℟. Súscipe / verbum, Virgo María, † quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est: † concípies et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum: † efficiéris grávida, et eris Mater semper intácta. Ut benedícta dicáris. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Ut benedícta dicáris.

Sic semper dicitur Glória Patri in fine ultimi responsorii cuiuslibet Nocturni, nisi aliter notetur.

In II Nocturno

Ant. et versus de tempore Adventus, cum psalmis, ut notantur in Psalterio, in die dominica. (31)

Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo 19; de ieiunio decimi mensis 8, cap. 1

Lectio v

Cum de advéntu regni Dei, et de mundi fine ac témporum, discípulos suos Salvátor instrúeret, totámque Ecclésiam suam in Apóstolis erudíret: Cavéte, inquit, ne forte gravéntur corda vestra in crápula et ebriétáte et cogitatiónibus sæculáribus. Quod útique præcéptum, dilectíssimi, ad nos speciálius pertinére cognóscimus, quibus denuntiátus dies, etiámsi est occúltus, non dubitátur esse vicínus.

℟. Ave, María, / grátia plena; Dóminus tecum: * Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi: † quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? † Et respóndens Angelus, dixit ei. Spíritus.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio vi

Ad cuius advéntum omnem hóminem convenit præparári: ne quem aut ventri déditum, aut curis sæculáribus invéniat implicátum. Quotidiáno enim, dilectíssimi, experiménto probátur, potus satietáte áciem mentis obtúndi, et cibórum nimietáte vigórem cordis hebetári; ita ut delectátio edéndi étiam córporum contrária sit salúti, nisi rátio temperántiæ obsístat illécebræ, et quod futúrum est óneri, súbtrahat voluptáti.

℟. Salvatórem / exspectámus Dóminum Iesum Christum, * Qui reformábit corpus humilitátis nostræ † configurátum córpori claritátis suæ. ℣. Sóbrie et iuste et pie vivámus in hoc sæculo, † exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei. Qui.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vii

Quamvis enim sine ánima nihil caro desíderet, et inde accípiat sensus, unde sumit et motus: eiúsdem tamen est ánimæ, quædam sibi súbditæ negáre substántiæ, et interióri iudício ab incon-

veniéntibus exterióra frenáre: ut a corpóreis cupiditátibus sæpius líbera, in aula mentis possit divínæ vacáre sapiéntiæ: ubi omni strépitu terrenárum silénte curárum, in meditatiónibus sanctis, et in delíciis lætétur ætérnis.

℟. Obsecro, / Dómine, mitte quem missúrus es: † vide afflictiónem pópuli tui: * Sicut locútus es, veni, et líbera nos. ℣. Qui regis Israel, inténde, † qui dedúcis velut ovem Ioseph, qui sedes super Chérubim. Sicut.

Bened. A cunctis vítiis et peccátis.

Lectio viii

Quod si in hac vita difficile est continuári, potest tamen frequénter assúmi; ut sæpius ac diútius spiritálibus pótius quam carnálibus occupémur. Et cum melióribus curis maióres impéndimus moras, ad incorruptíbiles divítias étiam temporáles tránseunt actiónes.

℟. Læténtur / cæli, et exsúltet terra, iubiláte, montes, laudem: † quia Dóminus noster véniet, *Et páuperum suórum miserébitur. ℣. Oriétur in diébus eius iustítia et abundántia pacis. Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Ant., cantica et versus de tempore Adventus, ut notantur in Psalterio, in die dominica. (37)

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Sic semper præponitur Léctio sancti Evangélii ante primam lectionem de homilia.

Lectio ix 21

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Erunt signa in sole et luna et stellis, et in terris pressúra géntium. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 1 in Evangelia

Dóminus ac Redémptor noster parátos nos invenire desíderans, senescéntem mundum quæ mala sequántur, denúntiat, ut nos ab eius amóre compéscat. Appropinquántem eius términum quantæ percussiónes prævéniant, innotéscit: ut, si Deum metúere in tranquillitáte nólumus, saltem vicínum eius iudícium vel percussiónibus attríti timeámus.

℟. Ecce / virgo concípiet, et páriet fílium, dicit Dóminus: * Et vocábitur nomen eius Admirábilis, Deus, Fortis. ℣. Super sólium David, et super regnum eius sedébit in ætérnum. Et.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio x

Huic étenim lectióni sancti Evangélii, quam modo vestra fratérnitas audívit, paulo supérius Dóminus præmísit, dicens: Exsúrget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum: et erunt terræmótus magni per loca, et pestiléntiæ, et fames. Et quibúsdam interpósitis, hoc, quod modo audístis, adiúnxit: Erunt signa in sole et luna et stellis, et in terris pressúra géntium præ confusióne sónitus maris, et flúctuum. Ex quibus profécto ómnibusália iam facta cérnimus,ália in próximo ventúra formidámus.

℟. Audíte / verbum Dómini, gentes, † et annuntiáte illud in fínibus terræ: * Et ínsulis, quæ procul sunt, dícite: † Salvátor noster advéniet. ℣. Annuntiáte, et audítum fácite: loquímini, et clamáte. Et.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio xi

Nam gentem contra gentem exsúrgere, earúmque pressúram terris insístere, plus iam in nostris tempóribus cérnimus, quam in codícibus légimus. Quod terræmótus urbes innúmeras óbruat, ex áliis mundi pártibus scítis quam frequénter audívimus. Pestiléntias sine cessatióne pátimur. Signa vero in sole et luna et stellis adhuc apérte mínime vídimus: sed quia et hæc non longe sint, ex ipsa iam áeris immutatióne collígimus.

℟. Ecce / dies véniunt, dicit Dóminus, † et suscitábo David germen iustum: † et regnábit rex, et sápiens erit, et fáciet iudícium et iustítiam in terra: * Et hoc est nomen, quod vocábunt eum: † Dóminus iustus noster. ℣. In diébus illis salvábitur Iuda, et Israel habitábit confidénter. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio xii

Confúsio autem maris et flúctuum necdum nova exórta est. Sed cum multa prænuntiáta iam compléta sint, dúbium non est, quin sequántur étiam pauca, quæ restant: quia sequéntium rerum certitúdo est præteritárum exhibítio. Hæc nos, fratres caríssimi, idcírco dícimus,

ut ad cautélæ stúdium vestræ mentes evígilent, ne securitáte tórpeant, ne ignorántia languéscant: sed semper eas, et timor, sollícitet, et in bono ópere sollicitúdo confírmet.

℟. Aliéni / non transíbunt per Ierúsalem ámplius: * Nam in illa die stillábunt montes dulcédinem, † et colles fluent lac et mel, dicit Dóminus. ℣. Deus a Líbano véniet, † et Sanctus de monte umbróso et condénso. Nam. Glória Patri. Nam.

Hic dicitur hymnus Te Deum laudámus. (48)

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Hæc salutatio ante Evangelium omittitur, nulla alia suppleta, cum si lector non est saltem in ordine diaconatus constitutus, tum etiam in recitatione a solo facta.

℣. Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.
℟. Glória tibi, Dómine.

Sic dicitur semper ante Evangelium.

Cap. 21, 25-33

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Erunt signa in sole et luna et stellis, et in terris pressúra géntium præ confusióne sónitus maris, et flúctuum: arescéntibus homínibus præ timóre et exspectatióne, quæ supervénient univérso orbi: nam virtútes cælórum movebúntur. Et tunc vidébunt Fílium hóminis veniéntem in nube cum potestáte magna et maiestáte. His autem fíeri incipiéntibus, respícite et leváte cápita vestra: quóniam appropínquat redémptio vestra. Et dixit illis similitúdinem: Vidéte ficúlneam, et omnes árbores: cum produ̇cunt iam ex se fructum, scitis, quóniam prope est æstas. Ita et vos cum vidéritis hæc fíeri, scitóte, quóniam prope est regnum Dei. Amen, dico vobis, quia non præteríbit generátio hæc, donec ómnia fiant. Cælum et terra transíbunt: verba autem mea non transíbunt.

℟. Amen.

Sequitur hymnus Te decet laus. (49)
Et subiungitur statim oratio.

Orémus. Oratio

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni: † ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, * te liberánte salvári: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 In illa die / stillábunt montes dulcédinem, † et colles fluent lac et mel, allelúia. Ps. 50 Miserére mei, Deus, cum reliquis de dominica, ut in Psalterio. (50)

2 Iucundáre, / fília Sion, † et exsúlta satis, fília Ierúsalem, allelúia.

3 Ecce / Dóminus véniet, et omnes Sancti eius cum eo: † et erit in die illa lux magna, allelúia.

4 Omnes / sitiéntes, veníte ad aquas: † quærite Dóminum, dum inveníri potest, allelúia.

5 Ecce / véniet Prophéta magnus, † et ipse renovábit Ierúsalem, allelúia.

Capit. Rom. 13, 11

Fratres: Hora est iam nos de somno súrgere: † nunc enim própior est nostra salus, * quam cum credídimus.

℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine, Deus virtútum. Veni. ℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine. Glória Patri. Veni.

Hymnus

Vox clara ecce íntonat,
Obscúra quæque íncrepat:
Pellántur éminus sómnia;
Ab æthre Christus prómicat.

Mens iam resúrgat tórpida,
Quæ sorde exstat sáucia;
Sidus refúlget iam novum,
Ut tollat omne nóxium.

E sursum Agnus míttitur
Laxáre gratis débitum:
Omnes pro indulgéntia
Vocem demus cum lácrimis.

Secúndo ut cum fúlserit,
Mundúmque horror cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sécula.
Amen.

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas eius.

Ad Bened. ant. Spíritus Sanctus / in te descéndet, María: † ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúia.

Repetita post canticum ant., dicitur:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, totum clara voce usque ad ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

vel

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus. Oratio

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni: † ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, * te liberánte salvári: Qui vivis.

Ad Primam, Tertiam, Sextam et Nonam ant. de Laudibus dicuntur per ordinem, quarta prætermissa; quod etiam servatur in aliis dominicis Adventus.

AD PRIMAM

Hymnus Iam lucis orto sídere. (196)

Ant. In illa die / stillábunt montes dulcédinem, † et colles fluent lac et mel, allelúia.

Ps. 118 Beáti immaculáti in via, cum reliquis de Psalterio. (196)

AD TERTIAM

Hymnus Nunc, Sancte, nobis, Spíritus. (198)

Ant. Iucundáre, / fília Sion, † et exsúlta satis, fília Ierúsalem, allelúia.

Ps. Legem pone mihi, Dómine, viam iustificatiónum tuárum, cum reliquis de Psalterio. (199)

Capit. Fratres: Hora est, ut infra ad II Vesperas.

℣. Veni ad liberándum nos, Dómine, Deus virtútum. ℟. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Oratio, quæ dicitur ad Laudes, dicatur semper ad Matutinum, Tertiam, Sextam, Nonam et ad Vesperas, nisi aliter signetur.

AD SEXTAM

Hymnus Rector potens, verax Deus. (200)

Ant. Ecce / Dóminus véniet, et omnes Sancti eius cum eo: † et erit in die illa lux magna, allelúia.

Ps. Pórtio mea, Dómine, cum reliquis de Psalterio. (201)

Capit. Rom. 13, 12

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit: † abiciámus ergo ópera tenebrárum, * et induámur arma lucis.

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam. ℟. Et salutáre tuum da nobis.

AD NONAM

Hymnus Rerum, Deus, tenax vigor. (202)

Ant. Ecce / véniet Prophéta magnus, † et ipse renovábit Ierúsalem, allelúia.

Ps. Defécit in salutáre tuum ánima mea, cum reliquis de Psalterio. (202)

Capit. Rom. 13, 13-14

Sicut in die honéste ambulémus, non in comessatiónibus et ebrietátibus, † non in cubílibus et impudicítiis, non in contentióne et æmulatióne; * sed induímini Dóminum Iesum Christum.

℣. Super te, Ierúsalem, oriétur Dóminus. ℟. Et glória eius in te vidébitur.

AD II VESPERAS

Ant. 1 In illa die / stillábunt montes dulcédinem, † et colles fluent lac et mel, allelúia. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de dominica. (223)

2 Iucundáre, / fília Sion, † et exsúlta satis, fília Ierúsalem, allelúia.

3 Ecce / Dóminus véniet, et omnes Sancti eius cum eo: † et erit in die illa lux magna, allelúia.

4 Ecce / véniet Prophéta magnus, † et ipse renovábit Ierúsalem, allelúia.

Capit. Rom. 13, 11

Fratres: Hora est iam nos de somno súrgere: † nunc enim própior est nostra salus, * quam cum credídimus.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam tuam. Glória Patri. Osténde.

Hymnus

Cónditor alme síderum,
Aetérna lux credéntium,
Christe, Redémptor ómnium,
Exáudi preces súpplicum.
Qui cóndolens intéritu
Mortis períre sæculum,
Salvásti mundum lánguidum,
Donans reis remédium.
Vergénte mundi véspere,
Uti sponsus de thálamo,
Egréssus honestíssima
Vírginis Matris cláusula.
Cuius forti poténtiæ
Genu curvántur ómnia,
Cæléstia, terréstria
Nutu faténtur súbdita.
Te deprecámur, hágie,
Ventúre iudex sæculi,
Consérva nos in témpore
Hostis a telo pérfidi.
Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. ant. Ne tímeas, / María, invenísti enim grátiam apud Dóminum: † ecce concípies, et páries fílium, allelúia.

Oratio

Excita, quǽsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni: * ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári: Qui vivis.

Hymni, ant. ad Matutinum, versus, etiam Nocturnorum et responsoria brevia superius indicata dicuntur etiam in reliquis dominicis Adventus.

Ordinarium Officii ferialis tempore Adventus

AD MATUTINUM

Invitatorium a dominica I usque ad sabbatum ante dominicam III Adventus:

Regem ventúrum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Invitatorium a dominica III Adventus usque ad diem 23 decembris inclusive:

Prope est iam Dóminus, * Veníte, adorémus.

Ps. 94 Veníte, exsultémus Dómino. (59)

Hymnus

Verbum supérnum pródiens,
A Patre olim éxiens,
Qui natus orbi súbvenis
Cursu declívi témporis:

Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema,
Audíto ut præcónio
Sint pulsa tandem lúbrica.

Iudéxque cum post áderis
Rimári facta péctoris,
Reddens vicem pro ábditis,
Iustísque regnum pro bonis.

Non demum arctémur malis
Pro qualitáte críminis;
Sed cum beátis cómpotes
Simus perénnes cælibes.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. et psalmi de feria occurrenti.

Versus

Feria II et V

℣. Ex Sion spécies decóris eius. ℟. Deus noster maniféste véniet.

Feria III et VI

℣. Emítte Agnum, Dómine, dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

Feria IV et sabbato

℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet, ut salvet pópulum suum.

In vigilia Nativitatis Domini

℣. Hódie sciétis quia véniet Dóminus. ℟. Et mane vidébitis glóriam eius.

Lectiones et ℟℟. ut infra in Proprio de Tempore.

In II Nocturno

Ant. et psalmi de Psalterio.

Capit. Tit. 2, 12-13

Sóbrie et iuste et pie vivámus in hoc sæculo, † exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei, * et Salvatóris nostri Iesu Christi.

℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Deinde Kýrie, eléison, Pater noster, flexis genibus. Quod etiam servatur in aliis Horis.

Oratio ut infra ad Laudes.

AD LAUDES

Deus, in adiutórium. Ps. 66 Deus misereátur nostri. (78)

Ant. et psalmi de Psalterio; a die 17 decembris ant. propriæ.

Capit. Is. 2, 3

Veníte et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Iacob, † et docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis eius: * quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Ierúsalem.

℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine, Deus virtútum. Veni. ℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine. Glória Patri. Veni.

Hymnus

Vox clara ecce íntonat,
Obscúra quæque íncrepat:
Pellántur éminus sómnia;
Ab æthre Christus prómicat.

Mens iam resúrgat tórpida,
Quæ sorde exstat sáucia;
Sidus refúlget iam novum,
Ut tollat omne nóxium.

E sursum Agnus míttitur
Laxáre gratis débitum:
Omnes pro indulgéntia
Vocem demus cum lácrimis.

Secúndo ut cum fúlserit,
Mundúmque horror cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas eius.

Ad Benedíctus ant. propria. Oratio diei ut infra.

Infra hebdomadam I Adventus.

Oratio

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni: † ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, * te liberánte salvári: Qui vivis.

Infra hebdomadam II Adventus.

Oratio

Excita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias: † ut per eius advéntum * purificátis tibi méntibus servíre mereámur: Qui tecum vivit.

Infra hebdomadam III Adventus.

Oratio

Aurem tuam, quæsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda: † et mentis nostræ ténebras * grátia tuæ visitatiónis illústra: Qui vivis.

Feria IV Quatuor Temporum Adventus.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: † ut redemptiónis nostræ ventúra solémnitas, et præséntis nobis vitæ subsídia cónferat, * et ætérnæ beatitúdinis prǽmia largiátur. Per Dóminum.

Feria VI Quatuor Temporum Adventus.

Oratio

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni: † ut hi, qui in tua pietáte confídunt, * ab omni cítius adversitáte liberéntur: Qui vivis.

Sabbato Quatuor Temporum Adventus.

Oratio

Deus, qui cónspicis, quia ex nostra pravitáte afflígimur: † concéde propítius; * ut ex tua visitatióne consolémur: Qui vivis.

Infra hebdomadam IV Adventus.

Oratio

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni, et magna nobis virtúte succúrre; † ut per auxílium grátiæ tuæ, * quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret: Qui vivis.

AD PRIMAM

Ant. hebd. I In illa die / stillábunt montes dulcédinem, † et colles fluent lac et mel, allelúia.

Ant. hebd. II Ecce / in núbibus cæli Dóminus véniet † cum potestáte magna, allelúia.

Ant. hebd. III Véniet / Dóminus, et non tardábit, et illuminābit abscóndita tenebrárum, † et manifestábit se ad omnes gentes, allelúia.

Die 17 dec. et seq., ant. iuxta rubricam. 55

AD TERTIAM

Ant. hebd. I Iucundáre, / fília Sion, † et exsúlta satis, fília Ierúsalem, allelúia.

Ant. hebd. II Urbs fortitúdinis / nostræ Sion, † Salvátor ponétur in ea murus et antemurále: † aperíte portas, quia nobíscum Deus, allelúia.

Ant. hebd. III Ierúsalem, / gaude gáudio magno, † quia véniet tibi Salvátor, allelúia.

Die 17 dec. et seq., ant. iuxta rubricam. 55

Capit. Ier. 23, 5

Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, † et suscitábo David germen iustum: et regnábit rex, et sápiens erit: * et fáciet iudícium et iustítiam in terra.

℣. Veni ad liberándum nos, Dómine, Deus virtútum. ℟. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

AD SEXTAM

Ant. hebd. I Ecce / Dóminus véniet, et omnes Sancti eius cum eo: † et erit in die illa lux magna, allelúia.

Ant. hebd. II Ecce / apparébit Dóminus, et non mentiétur: † si moram fécerit, exspécta eum, † quia véniet, et non tardábit, allelúia.

Ant. hebd. III Dabo / in Sion salútem, † et in Ierúsalem glóriam meam, allelúia.

Die 17 dec. et seq., ant. iuxta rubricam. 55

Capit. Ierem. 23, 6

In diébus illis salvábitur Iuda, et Israel habitábit confidénter: † et hoc est nomen quod vocábunt eum, * Dóminus iustus noster.

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam. ℟. Et salutáre tuum da nobis.

AD NONAM

Ant. hebd. I Ecce / véniet Prophéta magnus, † et ipse renovábit Ierúsalem, allelúia.

Ant. hebd. II Ecce / Dóminus noster cum virtúte véniet, † et illuminābit óculos servórum suórum, allelúia.

Ant. hebd. III Iuste / et pie vivámus, exspectántes beátam spem, † et advéntum Dómini.

Die 17 dec. et seq., ant. iuxta rubricam. 55

Capit. Is. 14, 1

Prope est, ut véniat tempus eius, † et dies eius non elongabúntur: * miserébitur enim Dóminus Iacob, et Israel salvábitur.

℣. Super te, Ierúsalem, oriétur Dóminus. ℟. Et glória eius in te vidébitur.

AD VESPERAS

Ant. et psalmi de Psalterio; a die 17 decembris ant. propriæ.

Capit. Gen. 49, 10

Non auferétur sceptrum de Iuda, et dux de fémore eius, † donec véniat qui mitténdus est: * et ipse erit exspectátio géntium.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam tuam. Glória Patri. Osténde.

Hymnus

Cónditor alme síderum,
Aetérna lux credéntium,
Christe, Redémptor ómnium,
Exáudi preces súpplicum.

Qui cóndolens intéritu
Mortis períre sæculum,
Salvásti mundum lánguidum,
Donans reis remédium.

Vergénte mundi véspere,
Uti sponsus de thálamo,
Egréssus honestíssima
Vírginis Matris cláusula.

Cuius forti poténtiæ
Genu curvántur ómnia,
Cæléstia, terréstria
Nutu faténtur súbdita.

Te deprecámur, hágie,
Ventúre iudex sæculi,
Consérva nos in témpore
Hostis a telo pérfidi.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magníficat ant. propria.

Lectiones quæcumque de Scriptura occurrenti, etiam in Officiis Sanctorum, semper dicuntur cum responsoriis, quæ singulis feriis in Proprio de Tempore assignantur, nisi in festis Sanct. sint ℟℟. propria.

FERIA SECUNDA
III classis

AD MATUTINUM

Absol. Exáudi, Dómine. Bened. Benedictióne perpétua.

De Isaía Prophéta

Lectio i 1, 16-18

Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis: quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere: quærite iudícium, subveníte opprésso, iudicáte pupíllo, deféndite víduam. Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus: si fúerint peccáta vestra ut cóccinum, quasi nix dealbabúntur: et si fúerint rubra quasi vermículus, velut lana alba erunt.

℟. Súscipe / verbum, Virgo María, † quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est: † concípies et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum: † efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. Ut.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

In festis III classis, lectio ii efficitur ex secunda et tertia in unam coniunctis, omisso responsorio intermedio, observata tamen rubrica circa lectiones et responsoria propria.

Lectio ii 1, 19-23

Si voluéritis, et audiéritis me, bona terræ comedétis. Quod si noluéritis, et me ad iracúndiam provocavéritis, gládius devorábit vos, quia os Dómini locútum est. Quómodo facta est méretrix cívitas fidélis, plena iudícii? Iustítia habitávit in ea, nunc autem homicídæ. Argéntum tuum versum est in scóriam: vinum tuum mistum est aqua. Príncipes tui infidéles, sócii fúrum: omnes díligunt múnera, sequúntur retributiónes. Pupíllo non iúdicant; et causa víduæ non ingréditur ad illos.

℟. Læténtur / cæli, et exsúltet terra, iubiláte, montes, laudem: † quia Dóminus noster véniet, * Et páuperum suórum miserébitur. ℣. Oriétur in diébus eius iustítia et abundántia pacis. Et.

Bened. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii 1, 24-28

Propter hoc ait Dóminus, Deus exercítuum, Fortis Israel: Heu, consolábor super hóstibus

meis, et vindicábor de inimícis meis. Et convértam manum meam ad te, et éxcoquam ad purum scóriam tuam, et áuferam omne stannum tuum. Et restítuam iúdices tuos ut fuérunt prius, et consiliários tuos sicut antíquitus: post hæc vocáberis cívitas iusti, urbs fidélis. Sion in iudício redimétur, et redúcent eam in iustítia: et cónteret sceléstos, et peccatóres simul: et qui dereliquérunt Dóminum, consuméntur.

℟. Aliéni / non transíbunt per Ierúsalem ámplius: * Nam in illa die stillábunt montes dulcédinem, † et colles fluent lac et mel, dicit Dóminus. ℣. Deus a Líbano véniet, † et Sanctus de monte umbróso et condénso. Nam. Glória Patri. Nam.

AD LAUDES

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas eius.

Ad Bened. ant. Angelus / Dómini nuntiávit Maríæ, † et concépit de Spíritu Sancto, allelúia.

Oratio

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam et veni: † ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, * te liberánte salvári: Qui vivis.

AD VESPERAS

℣. Roráte, cæli, désuper et nubes pluant iustum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. ant Leva, / Ierúsalem, óculos tuos, et vide poténtiam regis: † ecce Salvátor venit sólvere te a vínculo.

FERIA TERTIA
III classis

AD MATUTINUM

Absol. Ipsius piétas. Bened. Deus, Pater omnípotens.

De Isaía Prophéta

Lectio i 2, 1-3

Verbum, quod vidit Isaías, fílius Amos, super Iuda et Ierúsalem. Et erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini in vértice móntium, et elevábitur super colles, et fluent ad eum omnes gentes. Et ibunt pópuli multi, et dicent: Veníte et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Iacob, et docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis eius: quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Ierúsalem.

℟. Montes / Israel, ramos vestros expándite † et floréte et fructus fácite: * Prope est, ut véniat dies Dómini. ℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum: † aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. Prope.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio ii 2, 4-6

Et iudicábit gentes, et árguet pópulos multos: et conflábunt gládios suos in vómeres, et lánceas suas in falces: non levábit gens contra gentem gládium, nec exercebúntur ultra ad prœlium. Domus Iacob, veníte, et ambulémus in lúmine Dómini. Proiecísti enim pópulum tuum, domum Iacob: quia repléti sunt ut olim, et áugures habuérunt ut Philísthiim, et púeris aliénis adhæsérunt.

℟. Erúmpant / montes iucunditátem et colles iustítiam: * Quia lux mundi Dóminus cum poténtia venit. ℣. De Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Ierúsalem. Quia.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio iii 2, 7-9

Repléta est terra argénto et auro: et non est finis thesaurórum eius: et repléta est terra eius equis: et innumerábiles quadrígæ eius. Et repléta est terra eius idólis: opus mánuum suárum adoravérunt, quod fecérunt dígiti eórum. Et incurvávit se homo, et humiliátus est vir: ne ergo dimíttas eis.

℟. Ecce / ab Austro vénio, ego Dóminus Deus vester, * Visitáre vos in pace. ℣. Aspíciam vos, et créscere fáciam: † multiplicabímini, et firmábo pactum meum vobíscum. Visitáre. Glória Patri. Visitáre.

AD LAUDES

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas eius.

Ad Bened. ant. Antequam / convenírent, invénta est María † habens in útero de Spíritu Sancto, allelúia.

AD VESPERAS

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. ant. Quærite / Dóminum, dum inveníri potest: † invocáte eum, dum prope est, allelúia.

FERIA QUARTA

III classis

AD MATUTINUM

Absol. A vínculis. Bened. Ille nos benedícat.

De Isaía Prophéta

Lectio i 3, 1-4

Ecce enim Dominátor Dóminus exercítuum áuferet a Ierúsalem et a Iuda válidum et fortem, omne robur panis, et omne robur aquæ: fortem, et virum bellatórem, iudicem, et prophétam, et aríolum, et senem: príncipem super quinquagínta, et honorábilem vultu, et consiliárium, et sapiéntem de architéctis, et prudéntem elóquii mýstici. Et dabo púeros príncipes eórum, et effemináti dominabúntur eis.

℟. Rex noster / advéniet Christus, * Quem Ioánnes prædicávit Agnum esse ventúrum. ℣. Super ipsum continébunt reges os suum, † ipsum gentes deprecabúntur. Quem.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ii 3, 5-7

Et írruet pópulus, vir ad virum, et unusquísque ad próximum suum: tumultuábitur puer contra senem, et ignóbilis contra nóbilem. Apprehéndet enim vir fratrem suum, domésticum patris sui: Vestiméntum tibi est, princeps esto noster, ruína autem hæc sub manu tua. Respondébit in die illa, dicens: Non sum médicus, et in domo mea non est panis, neque vestiméntum: nolíte constitúere me príncipem pópuli.

℟. Ante / multum tempus prophetávit Ezéchiel: Vidi portam clausam; † ecce Deus ante sæcula ex ea procedébat pro salúte mundi: * Et erat íterum clausa, demónstrans Vírginem, † quia post partum permánsit virgo. ℣. Porta quam vidísti, Dóminus solus transíbit per illam. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii 3, 8-11

Ruit enim Ierúsalem, et Iudas cóncidit: quia lingua eórum et adinventiónes eórum contra Dóminum, ut provocárent óculos maiestátis eius. Agnítio vultus eórum respóndit eis: et peccátum suum quasi Sódoma prædicavérunt, nec abscondérunt: væ ánimæ eórum, quóniam réddita sunt eis mala. Dícite iusto, quóniam bene, quóniam fructum adinventiónum suárum cómedet. Væ ímpio in malum: retribútio enim mánuum eius fiet ei.

℟. Ecce / dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen iustum: † et regnábit rex et sápiens erit, et fáciet iudícium et iustítiam in terra: * Et hoc est nomen, quod vocábunt eum: * Dóminus iustus noster. ℣. In diébus illis salvábitur Iuda, et Israel habitábit confidénter. Et hoc. Glória Patri. Dóminus.

AD LAUDES

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas eius.

Ad Bened. ant. De Sion / exíbit lex, † et verbum Dómini de Ierúsalem.

Oratio

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni: † ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum períclis, te mereámur protegénte éripi, * te liberánte salvári: Qui vivis.

AD VESPERAS

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. ant. Véniet / fórtior me post me, † cuius non sum dignus sólvere corrígiam calceamentórum.

FERIA QUINTA

III classis

AD MATUTINUM

De Isaía Prophéta

Lectio i 4, 1-3

Et apprehéndent septem mulíeres virum unum in die illa, dicéntes: Panem nostrum comedémus, et vestiméntis nostris operiémur: tantúmmodo invocétur nomen tuum super nos, aufer oppróbrium nostrum. In die illa erit germen Dómini in magnificéntia et glória, et fructus terræ sublímis, et exsultátio his, qui salváti fúerint de Israel. Et erit: Omnis, qui relíctus fúerit in Sion, et resíduus in Ierúsalem, sanctus vocábitur, omnis, qui scriptus est in vita in Ierúsalem.

℟. Aspiciébam / in visu noctis, † et ecce in núbibus cæli Fílius hóminis veniébat: † et datum est ei regnum et honor: * Et omnis pópulus, tribus et linguæ sérvient ei. ℣. Potéstas eius potéstas ætérna, quæ non auferétur: † et regnum eius, quod non corrumpétur. Et omnis.

Lectio ii 5, 1-4

Cantábo dilécto meo cánticum patruélis mei víneæ suæ: Vínea facta est dilécto meo in cornu fílio ólei. Et sepívit eam, et lápides elégit ex illa, et plantávit eam eléctam, et ædificávit turrim in médio eius, et tórcular exstrúxit in ea: et exspectávit, ut fáceret uvas, et fecit labrúscas. Nunc ergo, habitatóres Ierúsalem, et viri Iuda, iudicáte inter me et víneam meam. Quid est, quod débui ultra fácere víneæ meæ, et non feci ei? An quod exspectávi, ut fáceret uvas, et fecit labrúscas?

℟. Missus est / Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Ioseph, † núntians ei verbum; et expavéscit Virgo de lúmine: † ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Dóminum: * Ecce concípies et páries, † et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David, patris eius, et regnábit in domo Iacob in ætérnum. Ecce.

Lectio iii 5, 5-7

Et nunc osténdam vobis, quid ego fáciam víneæ meæ: áuferam sepem eius, et erit in direptiónem: díruam macériam eius, et erit in conculcatiónem. Et ponam eam desértam: non putábitur, et non fodiétur: et ascéndent vepres et spinæ: et núbibus mandábo, ne pluant super eam imbrem. Vínea enim Dómini exercítuum domus Israel est: et vir Iuda germen eius delectábile: et exspectávi, ut fáceret iudícium, et ecce iníquitas: et iustítiam, et ecce clamor.

℟. Súscipe / verbum, Virgo María, † quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est: † concípies et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum: † efficiéris grávida, et eris Mater semper intácta. Ut. Glória Patri. Ut.

AD LAUDES

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas eius.

Ad Bened. ant. Benedícta / tu in muliéribus, † et benedíctus fructus ventris tui.

Oratio

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni: † ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, * te liberánte salvári: Qui vivis.

AD VESPERAS

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. ant. Exspectábo / Dóminum Salvatórem meum, † et præstolábor eum, dum prope est, allelúia.

FERIA SEXTA
III classis

AD MATUTINUM

De Isaía Prophéta

Lectio i 6, 1-3

In anno, quo mórtuus est rex Ozías, vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum: et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ álteri: duábus velábant fáciem eius, et duábus velábant pedes eius, et duábus volábant. Et clamábant alter ad álterum, et dicébant: Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus exercítuum, plena est omnis terra glória eius.

℟. Ave, María, / grátia plena; Dóminus tecum: * Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi: † quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? † Et respóndens Angelus, dixit ei. Spíritus.

Lectio ii 6, 4-7

Et commóta sunt superlimínária cárdinum a voce clamántis, et domus repléta est fumo. Et dixi: Væ mihi, quia tácui, quia vir pollútus lábiis ego sum, et in médio pópuli pollúta lábia habéntis ego hábito, et Regem Dóminum exercítuum vidi óculis meis. Et volávit ad me unus de Séraphim, et in manu eius cálculus, quem fórcipe túlerat de altári. Et tétigit os meum, et dixit: Ecce tétigit hoc lábia tua, et auferétur iníquitas tua, et peccátum tuum mundábitur.

℟. Salvatórem / exspectámus Dóminum Iesum Christum, * Qui reformábit corpus humilitátis nostræ † configurátum córpori claritátis suæ. ℣. Sóbrie et iuste et pie vivámus in hoc sæculo, † exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei. Qui.

Lectio iii 6, 8-10

Et audívi vocem Dómini dicéntis: Quem mittam? et quis ibit nobis? Et dixi: Ecce ego, mitte me. Et dixit: Vade, et dices pópulo huic: Audíte audiéntes, et nolíte intellégere: et vidéte visiónem, et nolíte cognóscere. Excæca cor pópuli huius, et aures eius ággrava, et óculos eius claude, ne forte vídeat óculis suis, et áuribus suis áudiat, et corde suo intéllegat, et convertátur, et sanem eum.

℟. Obsecro, / Dómine, mitte, quem missúrus es: † vide afflictiónem pópuli tui: * Sicut locútus es, veni, * Et líbera nos. ℣. Qui regis Israel, inténde, † qui dedúcis velut ovem Ioseph, qui sedes super Chérubim. Sicut. Glória Patri. Et.

AD LAUDES

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas eius.

Ad Bened. ant. Ecce / véniet Deus et homo de domo David † sedére in throno, allelúia.

Oratio

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni: † ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, * te liberánte salvári: Qui vivis.

AD VESPERAS

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum. ℟. Aperiátur terra et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. ant. Ex Aegýpto / vocávi Fílium meum: † véniet, ut salvet pópulum suum.

SABBATO

III classis

AD MATUTINUM

De Isaía Prophéta

Lectio i 7, 1-3

Et factum est in diébus Achaz, fílii Ióathan, fílii Ozíæ, regis Iuda, ascéndit Rasin, rex Sýriæ, et Phácee, fílius Romelíæ, rex Israel, in Ierúsalem, ad prœliándum contra eam: et non potuérunt debelláre eam. Et nuntiavérunt dómui David, dicéntes: Requiévit Sýria super Ephraim, et commótum est cor eius, et cor pópuli eius, sicut movéntur ligna silvárum a fácie venti. Et dixit Dóminus ad Isaíam: Egrédere in occúrsum Achaz tu, et qui derelíctus est

Iasub, fílius tuus, ad extrémum aquædúctus piscínæ superióris in via Agri fullónis.

℟. Ecce / virgo concípiet, et páriet fílium, dicit Dóminus: * Et vocábitur nomen eius Admirábilis, Deus, Fortis. ℣. Super sólium David, et super regnum eius sedébit in ætérnum. Et.

Lectio ii 7, 4-6

Et dices ad eum: Vide, ut síleas: noli timére, et cor tuum ne formídet a duábus caudis titiónum fumigántium istórum, in ira furóris Rasin, regis Sýriæ, et fílii Romelíæ: eo quod consílium inierit contra te Sýria in malum Ephraim, et fílius Romelíæ, dicéntes: Ascendámus ad Iudam, et suscitémus eum, et avellámus eum ad nos, et ponámus regem in médio eius fílium Tábeel.

℟. Audíte / verbum Dómini, gentes, † et annuntiáte illud in fínibus terræ: * Et ínsulis, quæ procul sunt, dícite: † Salvátor noster advéniet. ℣. Annuntiáte, et audítum fácite: loquímini, et clamáte. Et.

Lectio iii 7, 10-15

Et adiécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum a Dómino Deo tuo, in profúndum inférni, sive in excélsum supra. Et dixit Achaz: Non petam, et non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo, domus David: Numquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia molésti estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum: Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen eius Emmánuel. Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. Ecce / dies véniunt, dicit Dóminus, † et suscitábo David germen iustum: † et regnábit rex, et sápiens erit, et fáciet iudícium et iustítiam in terra: * Et hoc est nomen, quod vocábunt eum: * Dóminus iustus noster. ℣. In diébus illis salvábitur Iuda, et Israel habitábit confidénter. Et hoc. Glória Patri. Dóminus.

AD LAUDES

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas eius.

Ad Bened. ant. Sion, / noli timére, † ecce Deus tuus véniet, allelúia.

DOMINICA II ADVENTUS

I classis

AD I VESPERAS

Ant. 1 Ecce / in núbibus cæli Dóminus véniet † cum potestáte magna, allelúia. Psalmi Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, de sabbato, ut in Psalterio. (245)

2 Urbs fortitúdinis / nostræ Sion, † Salvátor ponétur in ea murus et antemurále: † aperíte portas, quia nobíscum Deus, allelúia.

3 Ecce / apparébit Dóminus, et non mentiétur: † si moram fécerit, exspécta eum, † quia véniet, et non tardábit, allelúia.

4 Ecce / Dóminus noster cum virtúte véniet, † et illumináb it óculos servórum suórum, allelúia.

Capit. Rom. 15, 4

Fratres: Quæcúmque scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt: † ut per patiéntiam, et consolatiónem Scripturárum * spem habeámus.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam tuam. Glória Patri. Osténde.

Hymnus

Cónditor alme síderum,
Aetérna lux credéntium,
Christe, Redémptor ómnium,
Exáudi preces súpplicum.

Qui cóndolens intéritu
Mortis períre sæculum,
Salvásti mundum lánguidum,
Donans reis remédium.

Vergénte mundi véspere,
Uti sponsus de thálamo,
Egréssus honestíssima
Vírginis Matris cláusula.

Cuius forti poténtiæ
Genu curvántur ómnia,
Cæléstia, terréstria
Nutu faténtur súbdita.

Te deprecámur, hágie,
Ventúre iudex sæculi,
Consérva nos in témpore
Hostis a telo pérfidi.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum.

℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. ant. Veni, / Dómine, visitáre nos in pace, † ut lætémur coram te corde perfécto.

Oratio

Excita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias: * ut per eius advéntum purificátis tibi méntibus servíre mereámur: Qui tecum vivit.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem ventúrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Verbum supérnum pródiens,
A Patre olim éxiens,
Qui natus orbi súbvenis
Cursu declívi témporis:

Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema,
Audíto ut præcónio
Sint pulsa tandem lúbrica.

Iudéxque cum post áderis
Rimári facta péctoris,
Reddens vicem pro ábditis,
Iustísque regnum pro bonis.

Non demum arctémur malis
Pro qualitáte críminis;
Sed cum beátis cómpotes
Simus perénnes cælibes.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. et versus de tempore Adventus, cum psalmis, ut notantur in Psalterio, in die dominica. (25)

De Isaía Prophéta

Lectio i 11, 1-4ª

Et egrediétur virga de radíce Iesse, et flos de radíce eius ascéndet. Et requiéscet super eum spíritus Dómini: spíritus sapiéntiæ et intellléctus, spíritus consílii et fortitúdinis, spíritus sciéntiæ et pietátis; et replébit eum spíritus timóris Dómini; non secúndum visiónem oculórum iudicábit, neque secúndum audítum áurium árguet: sed iudicábit in iustítia páuperes, et árguet in æquitáte pro mansuétis terræ.

℟. Ierúsalem, / cito véniet salus tua: † quare mœróre consúmeris? † numquid consiliárius non est tibi, quia innovávit te dolor? * Salvábo te et liberábo te, noli timére. ℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, † Sanctus Israel, Redémptor tuus. Salvábo.

Lectio ii 11, 4b-7

Et percútiet terram virga oris sui, et spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit iustítia cíngulum lumbórum eius: et fides cinctórium renum eius. Habitábit lupus cum agno, et pardus cum hœdo accubábit: vítulus et leo et ovis simul morabúntur, et puer párvulus minábit eos. Vítulus et ursus pascéntur: simul requiéscent cátuli eórum: et leo, quasi bos, cómedet páleas.

℟. Ecce / Dóminus véniet, et omnes Sancti eius cum eo, † et erit in die illa lux magna: † et exíbunt de Ierúsalem sicut aqua munda: et regnábit Dóminus in ætérnum * Super omnes gentes. ℣. Ecce Dóminus cum virtúte véniet: † et regnum in manu eius, et potéstas et impérium. Super.

Lectio iii 11, 8-10

Et delectábitur infans ab úbere super forámine áspidis: et in cavérna réguli, qui ablactátus fúerit, manum suam mittet. Non nocébunt, et non occídent in univérso monte sancto meo: quia repléta est terra sciéntia Dómini, sicut aquæ maris operiéntes. In die illa radix Iesse, qui stat in signum populórum, ipsum gentes deprecabúntur, et erit sepúlcrum eius gloriósum.

℟. Cívitas / Ierúsalem, noli flere: † quóniam dóluit Dóminus super te: *Et áuferet a te omnem tribulatiónem. ℣. Ecce Dóminus in fortitúdine véniet: † et brácchium eius domináblitur. Et áuferet.

Lectio iv 11, 11-13

Et erit in die illa: Adíciet Dóminus secúndo manum suam ad possidéndum resíduum pópuli sui, quod relinquétur ab Assýriis, et ab Aegýpto, et a Phetros, et ab Aethiópia, et ab Aelam, et a Sénnaar, et ab Emath, et ab ínsulis maris. Et levábit signum in natiónes, et congregábit prófugos Israel, et dispérsos Iuda cólliget a quátuor plagis terræ. Et auferétur zelus Ephraim, et hostes Iuda períbunt.

℟. Rex noster / advéniet Christus, * Quem Ioánnes prædicávit Agnum esse ventúrum. ℣. Super ipsum continébunt reges os suum, † ipsum gentes deprecabúntur. Quem Ioánnes. Glória Patri. Quem Ioánnes.

In II Nocturno

Ant. et versus de tempore Adventus, cum psalmis, ut notantur in Psalterio, in die dominica. (31)

De Expositióne sancti Hierónymi Presbýteri in Isaíam Prophétam

Lib. 4, 11, v. 1-2

Lectio v

Et egrediétur virga de radíce Iesse. Usque ad princípium visiónis, vel pónderis Babylónis, quod vidit Isaías, fílius Amos, omnis hæc prophetía de Christo est: quam per partes vólumus explanáre, ne simul propósita atque dissérta lectóris confúndat memóriam. Virgam et florem de radíce Iesse ipsum Dóminum Iudæi interpretántur: quod scílicet in virga regnántis poténtia; in flore, pulchritúdo monstrétur.

℟. Ecce / véniet Dóminus, protéctor noster, Sanctus Israel, * Corónam regni habens in cápite suo. ℣. Et domináblitur a mari usque ad mare, † et a flúmine usque ad términos orbis terrárum. Corónam.

Lectio vi

Nos autem virgam de radíce Iesse sanctam Maríam Vírginem intellegámus, quæ nullum hábuit sibi frúticem cohæréntem, de qua et supra légimus: Ecce virgo concípiet et páriet fílium. Et florem, Dóminum Salvatórem, qui dicit in Cántico canticórum: Ego flos campi, et lílium convállium.

℟. Sicut / mater consolátur fílios suos, ita consolábor vos, dicit Dóminus: † et de Ierúsalem civitáte, quam elégi, véniet vobis auxílium: * Et vidébitis, et gaudébit cor vestrum. ℣. Dabo in Sion salútem, et in Ierúsalem glóriam meam. Et vidébitis.

Lectio vii

Super hunc ígitur florem, qui de trunco et radíce Iesse per Maríam Vírginem repénte consúrget, requiéscet Spíritus Dómini: quia in ipso complácuit omnem plenitúdinem Divinitátis habitáre corporáliter: nequáquam per partes, ut in céteris Sanctis: sed iuxta Evangélium eórum, quod hebræo sermóne conscríptum legunt Nazaræi: Descéndet super eum omnis fons Spíritus Sancti. Dóminus autem Spíritus est; et ubi Spíritus Dómini, ibi libértas.

℟. Ierúsalem, / plantábis víneam in móntibus tuis: †

exsultábis, quóniam dies Dómini véniet: † surge, Sion, convértere ad Dóminum Deum tuum: gaude et lætáre, Iacob: * Quia de médio géntium Salvátor tuus véniet. ℣. Exsúlta satis, fília Sion: iúbila, fília Ierúsalem. Quia.

Lectio viii

In eódem Matthæi volúmine légimus illud, quod in consequéntibus scríbitur: Ecce puer meus, quem elégi; eléctus meus, in quo complácuit ánimæ meæ: ponam Spíritum meum super illum, iudícium géntibus próferet: ad Salvatóris reférri intellegéntiam, in quo requiéscit Spíritus Dómini, id est, ætérna habitatióne permánsit.

℟. Ecce / Dóminus véniet, et omnes Sancti eius cum eo: † tunc aperiéntur óculi cæcórum, et aures surdórum áudient; † tunc ascéndet claudus quasi cervus, * Et absolútæ erunt linguæ mutórum. ℣. Ecce Dóminus in fortitúdine véniet, et brácchium eius dominábitur. Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Ant., cantica et versus de tempore Adventus, ut notantur in Psalterio, in die dominica. (37)

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix

II

In illo témpore: Cum audísset Ioánnes in vínculis ópera Christi, mittens duos de discípulis suis, ait illi: Tu es, qui ventúrus es, an álium exspectámus? Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ

Hom. 6 in Evang., n. 1 et 2

Visis tot signis tantísque virtútibus, non scandalizári quisque pótuit, sed admirári. Sed infidélium mens grave in illo scándalum pértulit, cum eum post tot mirácula moriéntem vidit. Unde et Paulus dicit: Nos autem prædicámus Christum crucifíxum, Iudæis quidem scándalum, géntibus autem stultítiam.

℟. Egrediétur / Dóminus de Samaría ad portam, quæ réspicit ad Oriéntem: † et véniet in Béthlehem, ámbulans super aquas redemptiónis Iudæ: * Tunc salvus erit omnis homo: † quia ecce véniet. ℣. Et præparábitur in misericórdia sólium eius, † et sedébit super illud in veritáte. Tunc salvus erit.

Lectio x

Stultum quippe homínibus visum est, ut pro homínibus auctor vitæ morerétur: et inde contra eum homo scándalum sumpsit, unde ei ámplius débitor fíeri débuit. Nam tanto Deus ab homínibus dígnius honorándus est, quanto pro homínibus et indígna suscépit.

℟. Festína, / ne tardáveris, Dómine: * Et líbera pópulum tuum. ℣. Veni, Dómine, et noli tardáre: † reláxa facínora plebi tuæ. Et.

Lectio xi

Quid est ergo dícere: Beátus, qui non fúerit scandalizátus in me; nisi apérta voce abiectiónem mortis suæ humilitatémque signáre? Ac si paténter dicat: Mira quidem fácio, sed abiécta pérpeti non dedígnor. Quia ergo moriéndo te súbsequor, cavéndum valde est homínibus, ne in me mortem despíciant, qui signa venerántur.

℟. Ecce / Dóminus véniet cum splendóre descéndens, et virtus eius cum eo, * Visitáre pópulum suum in pace, † et constitúere super eum vitam sempitérnam. ℣. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet. Visitáre.

Lectio xii

Sed dimíssis Ioánnis discípulis, quid de eódem Ioánne turbis dicat, audiámus: Quid exístis in desértum vidére? Arúndinem vento agitátam? Quod vidélicet non asseréndo, sed negándo íntulit. Arúndinem quippe mox ut aura contígerit, in partem álteram infléctit. Et quid per arúndinem, nisi carnális ánimus designátur? Qui mox ut favóre vel detractióne tángitur, statim in partem quámlibet inclinátur.

℟. Radix / Iesse, qui exsúrget iudicáre gentes, † in eum gentes sperábunt: * Et erit nomen eius benedíctum in sæcula. ℣. De radíce Iesse éxiet dux, et flos de radíce eius ascéndet. Et erit. Glória Patri. Et erit.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 11, 2-10

In illo témpore: Cum audísset Ioánnes in vínculis ópera Christi, mittens duos de discípulis suis, ait illi: Tu es, qui ventúrus es, an álium exspectámus? Et respóndens Iesus, ait illis: Éuntes renun-

tiáte Ioánni, quæ audístis et vidístis. Cæci vident, claudi ámbulant, leprósi mundántur, surdi áudiunt, mórtui resúrgunt, páuperes evangelizántur: et beátus est, qui non fúerit scandalizátus in me. Illis autem abeúntibus, cœpit Iesus dícere ad turbas de Ioánne: Quid exístis in desértum vidére? arúndinem vento agitátam? Sed quid exístis vidére? hóminem móllibus vestítum? Ecce, qui móllibus vestiúntur, in dómibus regum sunt. Sed quid exístis vidére? Prophétam? Etiam dico vobis, et plus quam Prophétam. Hic est enim, de quo scriptum est: Ecce, ego mitto Angelum meum ante fáciem tuam, qui præparábit viam tuam ante te.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Ecce / in núbibus cæli Dóminus véniet † cum potestáte magna, allelúia. Ps. 50 Miserére mei, Deus, cum reliquis de dominica, ut in Psalterio. (50)

2 Urbs fortitúdinis / nostræ Sion, † Salvátor ponétur in ea murus et antemurále: † aperíte portas, quia nobíscum Deus, allelúia.

3 Ecce / apparébit Dóminus, et non mentiétur: † si moram fécerit, exspécta eum, † quia véniet, et non tardábit, allelúia.

4 Montes / et colles cantábunt coram Deo laudem, † et ómnia ligna silvárum plaudent mánibus: † quóniam véniet Dominátor Dóminus † in regnum ætérnum, allelúia, allelúia.

5 Ecce / Dóminus noster cum virtúte véniet, † et illumináit óculos servórum suórum, allelúia.

Capit. Rom. 15, 4

Fratres: Quæcúmque scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt: † ut per patiéntiam, et consolatiónem Scripturárum * spem habeámus.

℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine, Deus virtútum. Veni. ℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine. Glória Patri. Veni.

Hymnus

Vox clara ecce íntonat,
Obscúra quæque íncrepat:
Pellántur éminus sómnia;
Ab æthre Christus prómicat.

Mens iam resúrgat tórpida,
Quæ sorde exstat sáucia;
Sidus refúlget iam novum,
Ut tollat omne nóxium.

E sursum Agnus míttitur
Laxáre gratis débitum:
Omnes pro indulgéntia
Vocem demus cum lácrimis.

Secúndo ut cum fúlserit,
Mundúmque horror cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas eius.

Ad Bened. ant. Ioánnes autem / cum audísset in vínculis ópera Christi, mittens duos ex discípulis suis, ait illi: † Tu es, qui ventúrus es, an álium exspectámus?

Oratio

Excita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias: † ut per eius advéntum * purificátis tibi méntibus servíre mereámur: Qui tecum vivit.

AD TERTIAM

Capit. Fratres: Quæcúmque, ut supra ad Laudes.

℣. Veni ad liberándum nos, Dómine, Deus virtútum. ℟. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

AD SEXTAM

Capit. Rom. 15, 5-6

Deus autem patiéntiæ et solátii det vobis idípsum sápere in altérutrum secúndum Iesum Christum: † ut unánimes uno ore honorificétis Deum, * et Patrem Dómini nostri Iesu Christi.

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam. ℟. Et salutáre tuum da nobis.

AD NONAM

Capit. Rom. 15, 13

Deus autem spei répleat vos omni gáudio et pace in credéndo: * ut abundétis in spe, et in virtúte Spíritus Sancti.

℣. Super te, Ierúsalem, oriétur Dóminus. ℟. Et glória eius in te vidébitur.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Ecce / in núbibus cæli Dóminus véniet † cum potestáte magna, allelúia. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de dominica. (223)

2 Urbs fortitúdinis / nostræ Sion, † Salvátor ponétur in ea murus et antemurále: † aperíte portas, quia nobíscum Deus, allelúia.

3 Ecce / apparébit Dóminus, et non mentiétur: † si moram fécerit, exspécta eum, † quia véniet, et non tardábit, allelúia.

4 Ecce / Dóminus noster cum virtúte véniet, † et illuminābit óculos servórum suórum, allelúia.

Capit. Rom. 15, 4

Fratres: Quæcúmque scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt: † ut per patiéntiam, et consolatiónem Scripturárum * spem habeámus.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam tuam. Glória Patri. Osténde.

Hymnus

Cónditor alme síderum,
Aetérna lux credéntium,
Christe, Redémptor ómnium,
Exáudi preces súpplicum.

Qui cóndolens intéritu
Mortis períre sæculum,
Salvásti mundum lánguidum,
Donans reis remédium.

Vergénte mundi véspere,
Uti sponsus de thálamo,
Egréssus honestíssima
Vírginis Matris cláusula.

Cuius forti poténtiæ
Genu curvántur ómnia,
Cæléstia, terréstria
Nutu faténtur súbdita.

Te deprecámur, hágie,
Ventúre iudex sæculi,
Consérva nos in témpore
Hostis a telo pérfidi.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. ant. Tu es / qui ventúrus es, an álium exspectámus? † Dícite Ioánni, quæ vidístis: † Ad lumen rédeunt cæci, mórtui resúrgunt, páuperes evangelizántur, allelúia.

Oratio

Excita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias: * ut per eius advéntum purificátis tibi méntibus servíre mereámur: Qui tecum vivit.

FERIA SECUNDA
III classis

AD MATUTINUM

De Isaía Prophéta

Lectio i 13, 1-4ª

Onus Babylónis, quod vidit Isaías, fílius Amos. Super montem caliginósum leváte signum, exaltáte vocem, leváte manum, et ingrediántur portas duces. Ego mandávi sanctificátis meis, et vocávi fortes meos in ira mea, exsultántes in glória mea. Vox multitúdinis in móntibus, quasi populórum frequéntium: vox sónitus regum, géntium congregatárum.

℟. Súscipe / verbum, Virgo María, † quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est: † concípies et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum: † efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. Ut.

Lectio ii 13, 4ᵇ-8

Dóminus exercítuum præcépit milítiæ belli, veniéntibus de terra procul a summitáte cæli: Dóminus, et vasa furóris eius, ut dispérdat omnem terram. Ululáte, quia prope est dies Dómini: quasi vástitas a Dómino véniet. Propter hoc omnes manus dissolvéntur, et omne cor hóminis contabéscet, et conterétur. Torsiónes et dolóres tenébunt; quasi partúriens dolébunt: unusquísque ad próximum suum stupébit, fácies combústæ vultus eórum.

℟. Læténtur / cæli, et exsúltet terra, iubiláte, montes, laudem: † quia Dóminus noster véniet, * Et páuperum suórum miserébitur. ℣. Oriétur in diébus eius iustítia et abundántia pacis. Et páuperum.

Lectio iii 13, 9-11

Ecce dies Dómini véniet, crudélis, et indignatiónis plenus, et iræ, furorísque, ad ponéndam terram in solitúdinem, et peccatóres eius conteréndos de ea. Quóniam stellæ cæli, et splendor eárum non expándent lumen suum: obtenebrátus est sol in ortu suo, et luna non splendébit in lúmine suo. Et visitábo super orbis mala, et contra ímpios iniquitátem eórum, et quiéscere fáciam supérbiam infidélium, et arrogántiam fórtium humiliábo.

℟. Aliéni / non transíbunt per Ierúsalem ámplius: * Nam in illa die stillábunt montes dulcédinem, † et colles fluent lac et mel, dicit Dóminus. ℣. Deus a Líbano véniet, † et Sanctus de monte umbróso et condénso. Nam. Glória Patri. Nam.

AD LAUDES

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas eius.

Ad Bened. ant. De cælo / véniet Dominátor Dóminus, † et in manu eius honor et impérium.

Oratio

Excita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias: † ut per eius advéntum * purificátis tibi méntibus servíre mereámur: Qui tecum vivit.

AD VESPERAS

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. ant. Ecce / véniet Rex Dóminus terræ, † et ipse áuferet iugum captivitátis nostræ.

FERIA TERTIA
III classis

AD MATUTINUM

De Isaía Prophéta

Lectio i 14, 1-2

Prope est, ut véniat tempus eius, et dies eius non elongabúntur. Miserébitur enim Dóminus Iacob, et éliget adhuc de Israel, et requiéscere eos fáciet super humum suam: adiungétur ádvena ad eos, et adhærébit dómui Iacob. Et tenébunt eos pópuli, et addúcent eos in locum suum: et possidébit eos domus Israel super terram Dómini in servos et ancíllas: et erunt capiéntes eos, qui se céperant, et subícient exactóres suos.

℟. Montes / Israel, ramos vestros expándite † et floréte et fructus fácite: * Prope est, ut véniat dies Dómini. ℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum: † aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. Prope.

Lectio ii 14, 3-6

Et erit in die illa, cum réquiem déderit tibi Deus a labóre tuo, et a concussióne tua, et a servitúte dura, qua ante servísti: sumes parábolam istam contra regem Babylónis, et dices: Quómodo cessávit exáctor, quiévit tribútum? Contrívit Dóminus báculum impiórum, virgam dominántium, cæ-déntem pópulos in indignatióne, plaga insanábili, subiciéntem in furóre gentes, persequéntem crudéliter.

℟. Erúmpant / montes iucunditátem et colles iustítiam: * Quia lux mundi Dóminus cum poténtia venit. ℣. De Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Ierúsalem. Quia.

Lectio iii 14, 12-15

Quómodo cecidísti de cælo, lúcifer, qui mane oriebáris? corruísti in terram, qui vulnerábas gentes? qui dicébas in corde tuo: In cælum conscéndam, super astra Dei exaltábo sólium meum, sedébo in monte testaménti, in latéribus Aquilónis. Ascéndam super altitúdinem núbium, símilis ero Altíssimo. Verúmtamen ad inférnum detraháris, in profúndum laci.

℟. Ecce / ab Austro vénio, ego Dóminus Deus vester, * Visitáre vos in pace. ℣. Aspíciam vos, et créscere fáciam: † multiplicabímini, et firmábo pactum meum vobíscum. Visitáre. Glória Patri. Visitáre.

AD LAUDES

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas eius.

Ad Bened. ant. Super te, / Ierúsalem, oriétur Dóminus, † et glória eius in te vidébitur.

AD VESPERAS

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. ant. Vox clamántis / in desérto: Paráte viam Dómini, † rectas fácite sémitas Dei nostri.

FERIA QUARTA
III classis

AD MATUTINUM

De Isaía Prophéta

Lectio i 16, 1-4ª

Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ de Petra desérti ad montem fíliæ Sion. Et erit: Sicut avis fúgiens, et pulli de nido avolántes, sic erunt fíliæ Moab in transcénsu Arnon. Ini consílium, coge concílium: pone quasi noctem umbram tuam in merídie: abscónde fugiéntes, et vagos ne prodas. Habitábunt apud te prófugi mei: Moab esto latíbulum eórum a fácie vastatóris.

℟. Rex noster / advéniet Christus, * Quem Ioánnes prædicávit Agnum esse ventúrum. ℣. Super ipsum continébunt reges os suum, † ipsum gentes deprecabúntur. Quem.

Lectio ii 16, 4b-6

Finítus est enim pulvis, consummátus est miser, defécit, qui conculcábat terram. Et præparábitur in misericórdia sólium, et sedébit super illud in veritáte in tabernáculo David, iúdicans et quærens iudícium, et velóciter reddens, quod iustum est. Audívimus supérbiam Moab, supérbus est valde: supérbia eius, et arrogántia eius, et indignátio eius, plus quam fortitúdo eius.

℟. Ante / multum tempus prophetávit Ezéchiel: Vidi portam clausam; † ecce Deus ante sæcula ex ea procedébat pro salúte mundi: * Et erat íterum clausa, demónstrans Vírginem, † quia post partum permánsit virgo. ℣. Porta quam vidísti, Dóminus solus transíbit per illam. Et.

Lectio iii 16, 7-8

Idcírco ululábit Moab ad Moab; univérsus ululábit: his, qui lætántur super muros cocti láteris, loquímini plagas suas. Quóniam suburbána Hésebon desérta sunt, et víneam Sábama dómini géntium excidérunt: flagélla eius usque ad Iazer pervenérunt: erravérunt in desérto, propágines eius relíctæ sunt, transiérunt mare.

℟. Ecce / dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen iustum: † et regnábit rex et sápiens erit, et fáciet iudícium et iustítiam in terra: * Et hoc est nomen, quod vocábunt eum: *Dóminus iustus noster. ℣. In diébus illis salvábitur Iuda, et Israel habitábit confidénter. Et hoc. Glória Patri. Dóminus.

AD LAUDES

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas eius.

Ad Bened. ant. Ecce / ego mitto Angelum meum, † qui præparábit viam meam ante fáciem tuam.

Oratio

Excita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias: † ut per eius advéntum * purificátis tibi méntibus servíre mereámur: Qui tecum vivit.

AD VESPERAS

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif ant. Sion, / renováberis, et vidébis iustum tuum, † qui ventúrus est in te.

FERIA QUINTA

III classis

AD MATUTINUM

De Isaía Prophéta

Lectio i 19, 1-2

Onus Aegýpti. Ecce Dóminus ascéndet super nubem levem, et ingrediétur Aegýptum, et commovebúntur simulácra Aegýpti a fácie eius, et cor Aegýpti tabéscet in médio eius. Et concúrrere fáciam Aegýptios advérsus Aegýptios: et pugnábit vir contra fratrem suum, et vir contra amícum suum, cívitas advérsus civitátem, regnum advérsus regnum.

℟. Ierúsalem, / cito véniet salus tua: † quare mœróre consúmeris? † numquid consiliárius non est tibi, quia innovávit te dolor? * Salvábo te et liberábo te, noli timére. ℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, † Sanctus Israel, Redémptor tuus. Salvábo.

Lectio ii 19, 3-6a

Et dirumpétur spíritus Aegýpti in viscéribus eius, et consílium eius præcipitábo: et interrogábunt simulácra sua, et divínos suos, et pythónes, et aríolos. Et tradam Aegýptum in manu dominórum crudélium, et rex fortis dominábitur eórum, ait Dóminus Deus exercítuum. Et aréscet aqua de mari, et flúvius desolábitur, atque siccábitur. Et defícient flúmina: attenuabúntur, et siccabúntur rivi ággerum.

℟. Ecce / Dóminus véniet, et omnes Sancti eius cum eo, † et erit in die illa lux magna: † et exíbunt de Ierúsalem sicut aqua munda: et regnábit Dóminus in ætérnum * Super omnes gentes. ℣. Ecce Dóminus cum virtúte véniet: † et regnum in manu eius, et potéstas et impérium. Super.

Lectio iii 19, 11-13

Stulti príncipes Táneos, sapiéntes consiliárii Pharaónis dedérunt consílium insípiens. Quómodo dicétis Pharaóni: Fílius sapiéntium ego, fílius regum antiquórum? Ubi nunc sunt sapiéntes tui? annúntient tibi, et índicent, quid cogitáverit Dóminus exercítuum super Aegýptum. Stulti facti sunt príncipes Táneos, emarcuérunt príncipes Mémpheos, decepérunt Aegýptum, ángulum populórum eius.

℟. Cívitas / Ierúsalem, noli flere: † quóniam dóluit Dóminus super te:

* Et áuferet a te omnem tribulatiónem. ℣. Ecce Dóminus in fortitúdine véniet: † et brácchium eius dominábitur. Et. Glória Patri. Et.

AD LAUDES

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas eius.

Ad Bened. ant. Tu es / qui ventúrus es, Dómine, † quem exspectámus, ut salvum fácias pópulum tuum.

Oratio

Excita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias: † ut per eius advéntum * purificátis tibi méntibus servíre mereámur: Qui tecum vivit.

AD VESPERAS

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. ant. Qui post me / véniet, ante me factus est: † cuius non sum dignus calceaménta sólvere.

FERIA SEXTA
III classis

AD MATUTINUM

De Isaía Prophéta

Lectio i 24, 1-3

Ecce Dóminus dissipábit terram, et nudábit eam, et afflíget fáciem eius, et dispérget habitatóres eius. Et erit sicut pópulus, sic sacérdos: et sicut servus, sic dóminus eius: sicut ancílla, sic dómina eius: sicut emens, sic ille qui vendit: sicut fœnerátor, sic is qui mútuum áccipit: sicut qui répetit, sic qui debet. Dissipatióne dissipábitur terra, et direptióne prædábitur. Dóminus enim locútus est verbum hoc.

℟. Ecce / véniet Dóminus, protéctor noster, Sanctus Israel, * Corónam regni habens in cápite suo. ℣. Et dominábitur a mari usque ad mare, † et a flúmine usque ad términos orbis terrárum. Corónam.

Lectio ii 24, 4-6

Luxit, et defluxit terra, et infirmáta est: defluxit orbis, infirmáta est altitúdo pópuli terræ. Et terra infécta est ab habitatóribus suis: quia transgréssi sunt leges, mutavérunt ius, dissipavérunt fœdus sempitérnum. Propter hoc maledíctio vorábit terram, et peccábunt habitatóres eius: ideóque insánient cultóres eius, et relinquéntur hómines pauci.

℟. Sicut / mater consolátur fílios suos, ita consolábor vos, dicit Dóminus: † et de Ierúsalem civitáte, quam elégi, véniet vobis auxílium: * Et vidébitis, et gaudébit cor vestrum. ℣. Dabo in Sion salútem, et in Ierúsalem glóriam meam. Et.

Lectio iii 24, 7-16ª

Luxit vindémia, infirmáta est vitis, ingemuérunt omnes, qui lætabántur corde. Cessávit gáudium tympanórum, quiévit sónitus lætántium, contícuit dulcédo cítharæ. Cum cántico non bibent vinum: amára erit pótio bibéntibus illam. Attríta est cívitas vanitátis, clausa est omnis domus, nullo introeúnte. Clamor erit super vino in platéis: desérta est omnis lætítia: translátum est gáudium terræ. Relícta est in urbe solitúdo, et calámitas óppримet portas. Quia hæc erunt in médio terræ, in médio populórum: quómodo si paucæ olívæ, quæ remansérunt, excutiántur ex ólea: et racémi, cum fúerit finíta vindémia. Hi levábunt vocem suam, atque laudábunt: cum glorificátus fúerit Dóminus, hínnient de mari. Propter hoc in doctrínis glorificáte Dóminum, in ínsulis maris nomen Dómini Dei Israel. A fínibus terræ laudes audívimus, glóriam iusti.

℟. Ierúsalem, / plantábis víneam in móntibus tuis: † exsultábis, quóniam dies Dómini véniet: † surge, Sion, convértere ad Dóminum Deum tuum: gaude et lætáre, Iacob: * Quia de médio géntium Salvátor tuus véniet. ℣. Exsúlta satis, fília Sion: iúbila, fília Ierúsalem. Quia. Glória Patri. Quia.

AD LAUDES

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas eius.

Ad Bened. ant. Dícite: / Pusillánimes, confortámini: † ecce Dóminus Deus noster véniet.

AD VESPERAS

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. ant. Cantáte / Dómino cánticum novum: † laus eius ab extrémis terræ.

SABBATO
III classis

AD MATUTINUM

De Isaía Prophéta

Lectio i 25, 1-4ª

Dómine, Deus meus es tu; exaltábo te, et

confitébor nómini tuo: quóniam fecísti mirabília, cogitatiónes antíquas fidéles. Amen. Quia posuísti civitátem in túmulum, urbem fortem in ruínam, domum alienórum: ut non sit cívitas, et in sempitérnum non ædificétur. Super hoc laudábit te pópulus fortis, cívitas géntium robustárum timébit te. Quia factus es fortitúdo páuperi, fortitúdo egéno in tribulatióne sua: spes a túrbine, umbráculum ab æstu.

℟. Egrediétur / Dóminus de Samaría ad portam, quæ réspicit ad Oriéntem: † et véniet in Béthlehem, ámbulans super aquas redemptiónis Iudæ: * Tunc salvus erit omnis homo: † quia ecce véniet. ℣. Et præparábitur in misericórdia sólium eius, † et sedébit super illud in veritáte. Tunc.

Lectio ii 25, 4b-7

Spíritus enim robustórum quasi turbo impéllens paríetem. Sicut æstus in siti, tumúltum alienórum humiliábis: et quasi calóre sub nube torrénte, propáginem fórtium marcéscere fácies. Et fáciet Dóminus exercítuum ómnibus pópulis in monte hoc convívium pínguium, convívium vindémiæ, pínguium medullatórum, vindémiæ defæcátæ. Et præcipitábit in monte isto fáciem vínculi colligáti super omnes pópulos, et telam, quam ordítus est super omnes natiónes.

℟. Festína, / ne tardáveris, Dómine: * Et líbera pópulum tuum. ℣. Veni, Dómine, et noli tardáre: † reláxa facínora plebi tuæ. Et.

Lectio iii 25, 8-12

Præcipitábit mortem in sempitérnum: et áuferet Dóminus Deus lácrimam ab omni fácie, et oppróbrium pópuli sui áuferet de univérsa terra: quia Dóminus locútus est. Et dicet in die illa: Ecce Deus noster iste, exspectávimus eum, et salvábit nos: iste Dóminus, sustinúimus eum, exsultábimus, et lætábimur in salutári eius. Quia requiéscet manus Dómini in monte isto: et triturábitur Moab sub eo, sícuti terúntur páleæ in plaustro. Et exténdet manus suas sub eo, sicut exténdit natans ad natándum: et humiliábit glóriam eius cum allisióne mánuum eius. Et muniménta sublímium murórum tuórum cóncident, et humiliabúntur, et

detrahéntur in terram usque ad púlverem.

℟. Ecce / Dóminus véniet cum splendóre descéndens, et virtus eius cum eo, * Visitáre pópulum suum in pace, † et constitúere super eum vitam sempitérnam. ℣. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet. Visitáre. Glória Patri. Visitáre.

AD LAUDES

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas eius.

Ad Bened. ant. Levábit / Dóminus signum in natiónibus, † et congregábit dispérsos Israel.

Oratio

Excita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias: † ut per eius advéntum * purificátis tibi méntibus servíre mereámur: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus.

DOMINICA III ADVENTUS

I classis

AD I VESPERAS

Ant. 1 Véniet / Dóminus, et non tardábit, et illuminābit abscóndita tenebrárum, † et manifestábit se ad omnes gentes, allelúia. Psalmi Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, de sabbato, ut in Psalterio. (245)

2 Ierúsalem, / gaude gáudio magno, † quia véniet tibi Salvátor, allelúia.

3 Dabo / in Sion salútem, † et in Ierúsalem glóriam meam, allelúia.

4 Iuste / et pie vivámus, exspectántes beátam spem, † et advéntum Dómini.

Capit. Phil. 4, 4-5

Fratres: Gaudéte in Dómino semper: † íterum dico, gaudéte. * Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus enim prope est.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam tuam. Glória Patri. Osténde.

Hymnus

Cónditor alme síderum,
Aetérna lux credéntium,
Christe, Redémptor ómnium,
Exáudi preces súpplicum.

Qui cóndolens intéritu
Mortis períre sæculum,
Salvásti mundum lánguidum,
Donans reis remédium.

Vergénte mundi véspere,
Uti sponsus de thálamo,
Egréssus honestíssima
Vírginis Matris cláusula.

Cuius forti poténtiæ
Genu curvántur ómnia,
Cæléstia, terréstria
Nutu faténtur súbdita.

Te deprecámur, hágie,
Ventúre iudex sæculi,
Consérva nos in témpore
Hostis a telo pérfidi.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. ant. Ante me / non est formátus Deus, et post me non erit: † quia mihi curvábitur omne genu, et confitébitur omnis lingua.

Oratio

Aurem tuam, quæsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda: * et mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra: Qui vivis.

AD MATUTINUM

Invitat. Prope est iam Dóminus: * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Invitat. Prope est dicitur quotidie usque ad diem 23 decembris inclusive.

Hymnus

Verbum supérnum pródiens,
A Patre olim éxiens,
Qui natus orbi súbvenis
Cursu declívi témporis:

Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre concrema,
Audíto ut præcónio
Sint pulsa tandem lúbrica.

Iudéxque cum post áderis
Rimári facta péctoris,
Reddens vicem pro ábditis,
Iustísque regnum pro bonis.

Non demum arctémur malis
Pro qualitáte críminis;
Sed cum beátis cómpotes
Simus perénnes cælibes.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. et versus de tempore Adventus, cum psalmis, ut notantur in Psalterio, in die dominica. (25)

De Isaía Prophéta

Lectio i 26, 1-3

In die illa cantábitur cánticum istud in terra Iuda: Urbs fortitúdinis nostræ Sion, Salvátor ponétur in ea murus et antemurále. Aperíte portas, et ingrediátur gens iusta, custódiens veritátem. Vetus error ábiit: servábis pacem: pacem, quia in te sperávimus.

℟. Ecce / apparébit Dóminus super nubem cándidam, * Et cum eo Sanctórum míllia: et habébit in vestiménto et in fémore suo scriptum: † Rex regum, et Dóminus dominántium. ℣. Apparébit in finem, et non mentiétur; si moram fécerit, exspécta eum, quia véniens véniet. Et.

Lectio ii 26, 4-6

Sperástis in Dómino in sæculis ætérnis, in Dómino Deo forti in perpétuum. Quia incurvábit habitántes in excélso, civitátem sublímem humiliábit. Humiliábit eam usque ad terram, détrahet eam usque ad púlverem. Conculcábit eam pes, pedes páuperis, gressus egenórum.

℟. Béthlehem, / cívitas Dei summi, ex te éxiet Dominátor Israel, † et egréssus eius sicut a princípio diérum ætérnitátis, † et magnificábitur in médio univérsæ terræ: * Et pax erit in terra nostra, dum vénerit. ℣. Loquétur pacem in géntibus, † et potéstas eius a mari usque ad mare. Et pax erit.

Lectio iii 26, 7-10

Sémita iusti recta est, rectus callis iusti ad ambulándum. Et in sémita iudiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te: nomen tuum et memoriále tuum in desidério ánimæ. Anima mea desiderávit te in nocte, sed et spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te. Cum féceris iudícia tua in terra, iustítiam discent habitatóres orbis. Misereámur ímpio, et non discet iustítiam: in terra sanctórum iníqua gessit, et non vidébit glóriam Dómini.

℟. Qui ventúrus est, / véniet et non tardábit: † et iam non erit timor in fínibus nostris: * Quóniam ipse est Salvátor noster. ℣. Depónet omnes iniquitátes nostras, † et proíciet in profúndum maris ómnia peccáta nostra. Quóniam.

Lectio iv 26, 11-14

Dómine, exaltétur manus tua, et non vídeant: vídeant, et confundántur zeléntes pópuli: et ignis hostes tuos dévoret. Dómine, dabis pacem nobis: ómnia enim ópera nostra operátus es nobis. Dómine Deus noster, possedérunt nos dómini absque te, tantum in te recordémur nóminis tui. Moriéntes non vivant, gigántes non resúrgant: propterea visitásti et contrivísti eos, et perdidísti omnem memóriam eórum.

℟. Ecce / véniet Dóminus princeps regum terræ: * Beáti, qui paráti sunt occúrrere illi, † habébunt partem in civitáte Ierúsalem. ℣. Véniens véniet Dóminus, et non tardábit. Beáti. Glória Patri. Beáti.

In II Nocturno

Ant. et versus de tempore Adventus, cum psalmis, ut notantur in Psalterio, in die dominica. (31)

Sermo
sancti Leónis Papæ
Sermo 13; de ieiunio decimi mensis 2

Lectio v

Quod témporis rátio, et devotiónis nostræ ádmonet consuetúdo, pastoráli vobis, dilectíssimi, sollicitúdine prædicámus, décimi mensis celebrándum esse ieiúnium, quo pro consummáta perceptióne ómnium frúctuum, digníssime largitóri eórum Deo continéntiæ libámen offértur.

℟. Aegýpte, / noli flere, quia Dominátor tuus véniet tibi, † ante cuius conspéctum movebúntur abýssi, * Liberáre pópulum suum de manu poténtiæ. ℣. Ecce véniet Dóminus exercítuum, Deus tuus, † cum potestáte magna. Liberáre.

Lectio vi

Quid enim potest efficácius esse ieiúnio? cuius observántia appropinquámus Deo, et resisténtes diábolo, vítia blanda superámus. Semper enim virtúti cibus ieiúnium fuit. De abstinéntia dénique pródeunt castæ cogitatiónes, rationábiles voluntátes, salubrióra consília: et per voluntárias afflictiónes caro concupiscéntiis móritur, virtútibus spíritus innovátur.

℟. Prope est, / ut véniat tempus eius, et dies eius non elongabúntur: * Miserébitur Dóminus Iacob, et Israel salvábitur. ℣. Revértere, virgo Israel, revértere ad civitátes tuas. Miserébitur.

Lectio vii

Sed quia non solo ieiúnio animárum nostrárum salus acquíritur: ieiúnium nostrum misericórdiis páuperum suppleámus. Impendámus virtúti, quod subtráhimus voluptáti. Fiat refféctio páuperis abstinéntia ieiunántis. Studeámus viduárum defensióni, pupillórum utilitáti, lugéntium consolatióni, dissidéntium paci. Suscipiátur peregrínus, adiuvétur oppréssus, vestiátur nudus, foveátur ægrótus: ut, quicúmque nostrum de iustis labóribus auctóri bonórum ómnium Deo sacrifícium huius pietátis obtúlerit, ab eódem regni cæléstis prǽmium percípere mereátur.

℟. Descéndet / Dóminus sicut plúvia in vellus: * Oriétur in diébus eius iustítia et abundántia pacis. ℣. Et adorábunt eum omnes reges, omnes gentes sérvient ei. Oriétur.

Lectio viii

Quarta ígitur et sexta féria ieiunémus; sábbato autem apud beátum Petrum Apóstolum páriter vigilémus: cuius suffragántibus méritis, quæ póscimus, impetráre possímus per Dóminum nostrum Iesum Christum, qui cum Patre et Sancto Spíritu vivit et regnat in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Egrediétur / virga de radíce Iesse, et flos de radíce eius ascéndet: * Et erit iustítia cíngulum lumbórum eius, † et fides cinctórium renum eius. ℣. Et requiéscet super eum spíritus Dómini: † spíritus sapiéntiæ et intellléctus: spíritus consílii et fortitúdinis. Et erit. Glória Patri. Et erit.

In III Nocturno

Ant., cantica et versus de tempore Adventus, ut notantur in Psalterio, in die dominica. (37)

Léctio sancti Evangélii
secúndum Ioánnem

Lectio ix 1

In illo témpore: Misérunt Iudæi ab Ierosólymis sacerdótes et levítas ad Ioánnem, ut interrogárent eum: Tu quis es? Et réliqua.

Homília
sancti Gregórii Papæ
Hom. 7 in Evang., n. 1

Ex huius nobis lectiónis verbis, fratres caríssimi, Ioánnis humílitas commendátur: qui cum tantæ virtútis esset, ut Christus credi potuísset, elégit sólide subsístere in se, ne humána opiniόne raperétur inániter su-

per se. Nam conféssus est, et non negávit: et conféssus est: Quia non sum ego Christus. Sed qui dixit, Non sum; negávit plane, quod non erat, sed non negávit, quod erat: ut veritátem loquens, eius membrum fíeret, cuius sibi nomen fálláciter non usurpáret.

℟. Veni, / Dómine, et noli tardáre: † reláxa facínora plebi tuæ, * Et révoca dispérsos in terram suam. ℣. Excita, Dómine, poténtiam tuam, et veni, † ut salvos fácias nos. Et.

Lectio x

Cum ergo non vult appétere nomen Christi, factus est membrum Christi: quia, dum infirmitátem suam stúduit humíliter agnóscere, illíus celsitúdinem méruit veráciter obtinére. Sed cum ex lectióne ália, Redemptóris nostri senténtia ad mentem redúcitur, ex huius lectiónis verbis nobis quæstio valde impléxa generátur. Alio quippe in loco inquisítus a discípulis Dóminus de Elíæ advéntu, respóndit: Elías iam venit, et non cognovérunt eum, sed fecérunt in eum quæcúmque voluérunt: et, si vultis scire, Ioánnes ipse est Elías.

℟. Ecce / radix Iesse descéndet in salútem populórum, † ipsum gentes deprecabúntur: * Et erit nomen eius gloriósum. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David, patris eius, † et regnábit in domo Iacob in ætérnum. Et erit nomen eius gloriósum.

Lectio xi

Requisítus autem Ioánnes dicit: Non sum Elías. Quid est hoc, fratres carissimi, quia quod Véritas affírmat, hoc prophéta veritátis negat? Valde namque inter se divérsa sunt: Ipse est: et, Non sum. Quómodo ergo prophéta veritátis est, si eiúsdem Veritátis sermónibus concors non est? Sed si subtíliter véritas ipsa requirátur, hoc quod inter se contrárium sonat, quómodo contrárium non sit, invenítur.

℟. Docébit / nos Dóminus vias suas, et ambulábimus in sémitis eius: * Quia de Sion exíbit lex et verbum Dómini de Ierúsalem. ℣. Veníte, ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Iacob. Quia.

Lectio xii

Ad Zacharíam namque de Ioánne Angelus

dicit: Ipse præcédet ante illum in spíritu et virtúte Elíæ. Qui idcírco ventúrus in spíritu et virtúte Elíæ dícitur, quia sicut Elías secúndum Dómini advéntum prævéniet, ita Ioánnes prævénit primum. Sicut ille præcúrsor ventúrus est Iúdicis, ita iste præcúrsor est factus Redemptóris. Ioánnes ígitur in spíritu Elías erat, in persóna Elías non erat. Quod ergo Dóminus fatétur de spíritu, hoc Ioánnes dénegat de persóna.

℟. Súscipe / verbum, Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est: † concípies et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum: † efficiéris grávida, et eris Mater semper intácta. Ut benedícta dicáris. Glória Patri. Ut benedícta dicáris.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Cap. 1, 19-28

In illo témpore: Misérunt Iudæi ab Ierosólymis sacerdótes et levítas ad Ioánnem, ut interrogárent eum: Tu quis es? Et conféssus est, et non negávit: et conféssus est: Quia non sum ego Christus. Et interrogavérunt eum: Quid ergo? Elías es tu? Et dixit: Non sum. Prophéta es tu? Et respóndit: Non. Dixérunt ergo ei: Quis es, ut respónsum demus his, qui misérunt nos? Quid dicis de te ipso? Ait: Ego vox clamántis in desérto: Dirígite viam Dómini, sicut dixit Isaías Prophéta. Et qui missi fúerant, erant ex pharisæis. Et interrogavérunt eum, et dixérunt ei: Quid ergo baptízas, si tu non es Christus, neque Elías, neque Prophéta? Respóndit eis Ioánnes, dicens: Ego baptízo in aqua: médius autem vestrum stetit, quem vos nescítis. Ipse est, qui post me ventúrus est, qui ante me factus est: cuius ego non sum dignus, ut solvam eius corrígiam calceaménti. Hæc in Bethánia facta sunt trans Iordánem, ubi erat Ioánnes baptízans.

Oratio

Aurem tuam, quæsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda: † et mentis nostræ ténebras * grátia tuæ visitatiónis illústra: Qui vivis et regnas.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Véniet / Dóminus, et non tardábit, et illuminábit abscóndita tenebrárum, † et manifestábit se ad omnes gentes, allelúia. Ps. 50 Miserére mei, Deus, cum reliquis de dominica, ut in Psalterio. (50)

2 Ierúsalem, / gaude gáudio magno, † quia véniet tibi Salvátor, allelúia.

3 Dabo / in Sion salútem, † et in Ierúsalem glóriam meam, allelúia.

4 Montes / et omnes colles humiliabúntur: † et erunt prava in directa, et áspera in vias planas: veni, Dómine, et noli tardáre, allelúia.

5 Iuste / et pie vivámus, exspectántes beátam spem, † et advéntum Dómini.

Capit. Phil. 4, 4-5

Fratres: Gaudéte in Dómino semper: † íterum dico, gaudéte. * Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus enim prope est.

℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine, Deus virtútum. Veni. ℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine. Glória Patri. Veni.

Hymnus

Vox clara ecce íntonat,
Obscúra quæque increpat:
Pellántur éminus sómnia;
Ab æthre Christus prómicat.

Mens iam resúrgat tórpida,
Quæ sorde exstat sáucia;
Sidus refúlget iam novum,
Ut tollat omne nóxium.

E sursum Agnus míttitur
Laxáre gratis débitum:
Omnes pro indulgéntia
Vocem demus cum lácrimis.

Secúndo ut cum fúlserit,
Mundúmque horror cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas eius.

Ad Bened. ant. Super / sólium David, et super regnum eius sedébit in ætérnum, allelúia.

Oratio

Aurem tuam, quæsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda: † et mentis nostræ ténebras * grátia tuæ visitatiónis illústra: Qui vivis.

AD TERTIAM

Capit. Fratres: Gaudéte, ut supra ad Laudes.

℣. Veni ad liberándum nos, Dómine, Deus virtútum. ℟. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

AD SEXTAM

Capit. Phil. 4, 6

Nihil sollíciti sitis: † sed in omni oratióne et obsecratióne cum gratiárum actióne, * petitiónes vestræ innotéscant apud Deum.

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam. ℟. Et salutáre tuum da nobis.

AD NONAM

Capit. Phil. 4, 7

Et pax Dei, quæ exsúperat omnem sensum, † custódiat corda vestra, et intellegéntias vestras * in Christo Iesu Dómino nostro.

℣. Super te, Ierúsalem, oriétur Dóminus. ℟. Et glória eius in te vidébitur.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Véniet / Dóminus, et non tardábit, et illuminábit abscóndita tenebrárum, † et manifestábit se ad omnes gentes, allelúia. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de dominica. (223)

2 Ierúsalem, / gaude gáudio magno, † quia véniet tibi Salvátor, allelúia.

3 Dabo / in Sion salútem, † et in Ierúsalem glóriam meam, allelúia.

4 Iuste / et pie vivámus, exspectántes beátam spem, † et advéntum Dómini.

Capit. Phil. 4, 4-5

Fratres: Gaudéte in Dómino semper: † íterum dico, gaudéte. * Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus enim prope est.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam tuam. Glória Patri. Osténde.

Hymnus

Cónditor alme síderum,
Aetérna lux credéntium,
Christe, Redémptor ómnium,
Exáudi preces súpplicum.

Qui cóndolens intéritu
Mortis perire sæculum,
Salvásti mundum lánguidum,
Donans reis remédium.

Vergénte mundi véspere,
Uti sponsus de thálamo,
Egréssus honestíssima
Vírginis Matris cláusula.

Cuius forti poténtiæ
Genu curvántur ómnia,
Cæléstia, terréstria
Nutu faténtur súbdita.

Te deprecámur, hágie,
Ventúre iudex sæculi,
Consérva nos in témpore
Hostis a telo pérfidi.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. ant. Beáta / es, María, quæ credidísti Dómino: † perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúia.

Ant. Beáta es prætermittitur, si hodie eius loco ponenda sit una ex ant. maioribus, ut infra: quibus semper cedunt ant. propriæ aliis diebus ad Magníficat assignatæ.

Oratio

Aurem tuam, quæsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda: * et mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra: Qui vivis.

ANTIPHONÆ MAIORES

Sequentes ant. maiores ad Magníficat inchoantur die 17 decembris, et dicuntur per ordinem, usque ad diem ante vigiliam Nativitatis. Si vero festum fuerit, dicuntur post orationem festi, pro commemoratione Adventus.

Die 17 dec. ant. O Sapiéntia, / quæ ex ore Altíssimi prodiísti, † attíngens a fine usque ad finem, † fórtiter suavitérque dispónens ómnia: † veni ad docéndum nos viam prudéntiæ.

Die 18 dec. ant. O Adonái, / et Dux domus Israel, † qui Móysi in igne flammæ rubi apparuísti, et ei in Sina legem dedísti: † veni ad rediméndum nos in brácchio exténto.

Die 19 dec. ant. O radix Iesse, / qui stas in signum populórum, † super quem continébunt reges os suum, quem gentes deprecabúntur: † veni ad liberándum nos, iam noli tardáre.

Die 20 dec. ant. O clavis David, / et sceptrum domus Israel; † qui áperis, et nemo claudit; claudis, et nemo áperit: † veni, et educ vinctum de domo cárceris, † sedéntem in ténebris et umbra mortis.

Die 21 dec. ant. O Oriens, / splendor lucis ætérnæ, et sol iustítiæ: † veni, et illúmina sedéntes in ténebris et umbra mortis.

Die 22 dec. ant. O Rex géntium, / et desidérátus eárum, † lapísque anguláris, qui facis útraque unum: † veni, et salva hóminem, quem de limo formásti.

Die 23 dec. ant. O Emmánuel, / Rex et légifer noster, † exspectátio géntium, et Salvátor eárum: † veni ad salvándum nos, Dómine, Deus noster.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Dominica III Adventus, necnon et seq. feriis II, III et V

Oratio

Aurem tuam, quæsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda: † et mentis nostræ ténebras * grátia tuæ visitatiónis illústra: Qui vivis.

Feria IV Quatuor Temporum

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: † ut redemptiónis nostræ ventúra solémnitas, et præséntis nobis vitæ subsídia cónferat, * et ætérnæ beatitúdinis præmia largiátur. Per Dóminum.

Feria VI Quatuor Temporum

Oratio

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni: † ut hi, qui in tua pietáte confídunt, * ab omni cítius adversitáte liberéntur: Qui vivis.

Ad I Vesperas dominicæ IV Adventus et deinceps

Oratio

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni: et magna nobis virtúte succúrre; † ut per auxílium grátiæ tuæ, * quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret: Qui vivis.

ANTIPHONÆ AD LAUDES ET PER HORAS

a die 17 ad diem 23 decembris

Sequentes ant. ad Laudes et per Horas dicuntur in sex feriis ante vigiliam Nativitatis, et incipiuntur die 17 decembris, ab ant., quæ feriæ illius diei assignantur. Similiter et aliæ dicuntur in propriis feriis. Quod si dies 17 fuerit dominica, ant. inchoantur sequenti feria II, quæ erit dies 18. Quæ dicendæ essent diebus quibus occurrit quodlibet festum I classis, aut festum II classis Ecclesiæ universæ, eo anno omittuntur.

FERIA SECUNDA
II classis

Ad Laudes, per Horas et ad Vesperas

Ant. 1 Ecce / véniet Dóminus princeps regum terræ: † beáti, qui paráti sunt occúrrere illi.

Psalmi de feria. (78)

2 Cum vénerit / Fílius hóminis, † putas invéniet fidem super terram?

3 Ecce / iam venit plenitúdo témporis, † in quo misit Deus Fílium suum in terras.

4 Hauriétis / aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris.

5 Egrediétur / Dóminus de loco sancto suo: † véniet, ut salvet pópulum suum.

FERIA TERTIA
II classis

Ad Laudes, per Horas et ad Vesperas

Ant. 1 Roráte, / cæli, désuper, et nubes pluant iustum: † aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Psalmi de feria. (98)

2 Emítte / Agnum, Dómine, Dominatórem terræ, † de Petra desérti, ad montem fíliæ Sion.

3 Ut cognoscámus, / Dómine, in terra viam tuam, † in ómnibus géntibus salutáre tuum.

4 Da mercédem, / Dómine, sustinéntibus te, † ut prophétæ tui fidéles inveniántur.

5 Lex per Móysen / data est, † grátia et véritas per Iesum Christum facta est.

FERIA QUARTA
II classis

Ad Laudes, per Horas et ad Vesperas

Ant. 1 Prophétæ / prædicavérunt nasci Salvatórem de Vírgine María.

Psalmi de feria. (120)

2 Spíritus / Dómini super me, † evangelizáre paupéribus misit me.

3 Propter / Sion non tacébo, † donec egrediátur ut splendor iustus eius.

4 Ecce / véniet Dóminus, ut sédeat cum princípibus, † et sólium glóriæ téneat.

5 Annuntiáte / pópulis, et dícite: † Ecce Deus Salvátor noster véniet.

FERIA QUINTA
II classis

Ad Laudes, per Horas et ad Vesperas

Ant. 1 De Sion / véniet Dóminus omnípotens, † ut salvum fáciat pópulum suum.

Psalmi de feria. (142)

2 Convértere, / Dómine, aliquántulum, † et ne tardes veníre ad servos tuos.

3 De Sion / véniet, qui regnatúrus est Dóminus, † Emmánuel magnum nomen eius.

4 Ecce / Deus meus, et honorábo eum: † Deus patris mei, et exaltábo eum.

5 Dóminus / légifer noster, Dóminus Rex noster, † ipse véniet, et salvábit nos.

FERIA SEXTA
II classis

Ad Laudes, per Horas et ad Vesperas

Ant. 1 Constántes / estóte, vidébitis auxílium Dómini super vos.

Psalmi de feria. (164)

2 Ad te, / Dómine, levávi ánimam meam: † veni, et éripe me, Dómine, ad te confúgi.

3 Veni, / Dómine, et noli tardáre: † reláxa facínora plebi tuæ Israel.

4 Deus / a Líbano véniet, † et splendor eius sicut lumen erit.

5 Ego autem / ad Dóminum aspíciam, † et exspectábo Deum Salvatórem meum.

SABBATO
II classis

Ad Laudes et per Horas

Ant. 1 Intuémini, / quam sit gloriósus iste, † qui ingréditur ad salvándos pópulos.

Psalmi de sabbato. (189)

2 Multiplicábitur / eius impérium, † et pacis non erit finis.

3 Ad Canticum ant. Exspectétur, / sicut plúvia, elóquium Dómini: † et descéndat, sicut ros, super nos Deus noster. Cant. Audíte, cæli, quæ loquor. (191)

4 Parátus esto, / Israel, in occúrsum Dómini, † quóniam venit.

Ad Sextam dicitur ant. Ego / Dóminus prope feci iustítiam meam, non elongábitur, † et salus mea non morábitur.

Die 21 decembris

Si fiat Officium de festo occurrenti, pro commemoratione Adventus, ad Laudes ponitur

Ant. Nolíte / timére: quinta enim die véniet ad vos Dóminus noster.

Si vero eo die fiat Officium de dominica, ant. prædicta dicitur ad Benedíctus, loco ant. Ave, María.

Ultimo die ante vigíliam Nativitátis

Ad Bened. ant. Ecce / compléta sunt ómnia, † quæ dicta sunt per Angelum de Vírgine María.

Quibus ant. cedunt aliæ ant. in propriis locis ad Benedíctus assignatæ.

FERIA SECUNDA

III classis

A die 17 II classis

AD MATUTINUM

De Isaía Prophéta

Lectio i 28, 1-3

Væ corónæ supérbiæ, ébriis Ephraim, et flori decidénti, glóriæ exsultatiónis eius, qui erant in vértice vallis pinguíssimæ, errántes a vino. Ecce válidus et fortis Dóminus, sicut ímpetus grándinis: turbo confríngens, sicut ímpetus aquárum multárum inundántium, et emissárum super terram spatiósam. Pédibus conculcábitur coróna supérbiæ ebriórum Ephraim.

℟. Ecce / apparébit Dóminus super nubem cándidam, * Et cum eo Sanctórum míllia: et habébit in vestiménto et in fémore suo scriptum: † Rex regum, et Dóminus dominántium. ℣. Apparébit in finem, et non mentiétur; si moram fécerit, exspécta eum, quia véniens véniet. Et.

Lectio ii 28, 4-7a

Et erit flos décidens glóriæ exsultatiónis eius, qui est super vérticem vallis pínguium, quasi temporáneum ante maturitátem autúmni: quod cum aspéxerit videns, statim ut manu tenúerit, devorábit illud. In die illa erit Dóminus exercítuum coróna glóriæ et sertum exsultatiónis resíduo pópuli sui; et spíritus iudícii sedénti super iudícium, et fortitúdo reverténtibus de bello ad portam. Verum hi quoque præ vino nesciérunt, et præ ebrietáte erravérunt: sacérdos et prophéta nesciérunt præ ebrietáte, absórpti sunt a vino.

℟. Béthlehem, / cívitas Dei summi, ex te éxiet Dominátor Israel, † et egréssus eius sicut a princípio diérum ætérnitátis, † et magnificábitur in médio univérsæ terræ: * Et pax erit in terra nostra, dum vénerit. ℣. Loquétur pacem in géntibus, † et potéstas eius a mari usque ad mare. Et.

Lectio iii 28, 16-18a

Idcírco hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego mittam in fundaméntis Sion lápidem, lápidem probátum, angulárem, pretiósum, in fundaménto fundátum. Qui credíderit, non festínet. Et ponam in póndere iudícium et iustítiam in mensúra: et subvértet grando spem mendácii: et protectiónem aquæ inundábunt. Et delébitur fœdus vestrum cum morte, et pactum vestrum cum inférno non stabit.

℟. Qui ventúrus est, / véniet et non tardábit: † et iam non erit timor in finibus nostris: * Quóniam ipse est Salvátor noster. ℣. Depónet omnes iniquitátes nostras, † et proíciet in profúndum maris ómnia peccáta nostra. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

AD LAUDES

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas eius.

Ad Bened. ant. Egrediétur / virga de radíce Iesse, et replébitur omnis terra glória Dómini: † et vidébit omnis caro salutáre Dei.

Oratio

Aurem tuam, quæsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda: † et mentis nostræ ténebras * grátia tuæ visitatiónis illústra: Qui vivis.

AD VESPERAS

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. ant. Beátam / me dicent omnes generatiónes, † quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Nisi dicenda sit ant. O. 54

FERIA TERTIA

III classis

A die 17 II classis

AD MATUTINUM

De Isaía Prophéta

Lectio i 30, 18-20

Exspéctat Dóminus, ut misereátur vestri, et ídeo exaltábitur parcens vobis: quia Deus iudícii Dóminus: beáti omnes, qui exspéctant eum. Pópulus enim Sion habitábit in Ierúsalem: plorans nequáquam plorábis, míserans miserébitur tui: ad vocem clamóris tui statim ut audíerit, respondébit tibi. Et dabit vobis Dóminus panem arctum, et aquam brevem: et non fáciet avoláre a te ultra doctórem tuum: et erunt óculi tui vidéntes præceptórem tuum.

℟. Aegýpte, / noli flere, quia Dominátor tuus véniet tibi, † ante cuius conspéctum movebúntur abýssi, * Liberáre pópu-

lum suum de manu poténtiæ. ℣. Ecce véniet Dóminus exercítuum, Deus tuus, † cum potestáte magna. Liberáre pópulum suum de manu poténtiæ.

Lectio ii 30, 22ᵇ-25

Egrédere, dices ei: Et dábitur plúvia sémini tuo, ubicúmque seminéveris in terra: et panis frugum terræ erit ubérrimus et pinguis. Pascétur in possessióne tua in die illo agnus spatióse: et tauri tui et pulli asinórum, qui operántur terram, commístum migma cómedent, sicut in área ventilátum est. Et erunt super omnem montem excélsum, et super omnem collem elevátum rivi curréntium aquárum, in die interfectiónis multórum, cum cecíderint turres.

℟. Prope est, / ut véniat tempus eius, et dies eius non elongabúntur: * Miserébitur Dóminus Iacob, et Israel salvábitur. ℣. Revértere, virgo Israel, revértere ad civitátes tuas. Miserébitur.

Lectio iii 30, 26-28

Et erit lux lunæ sicut lux solis, et lux solis erit septempliciter sicut lux septem diérum in die, qua alligáverit Dóminus vulnus pópuli sui, et percussúram plagæ eius sanáverit. Ecce nomen Dómini venit de longínquo, ardens furor eius, et gravis ad portándum: lábia eius repléta sunt indignatióne, et lingua eius quasi ignis dévorans. Spíritus eius velut torrens inúndans usque ad médium colli ad perdéndas gentes in níhilum, et frenum erróris, quod erat in maxíllis populórum.

℟. Descéndet / Dóminus sicut plúvia in vellus: * Oriétur in diébus eius iustítia et abundántia pacis. ℣. Et adorábunt eum omnes reges, omnes gentes sérvient ei. Oriétur. Glória Patri. Oriétur.

AD LAUDES

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas eius.

Ad Bened. ant. Tu Béthlehem / terra Iuda, non eris mínima: † ex te enim éxiet Dux, qui regat pópulum meum Israel.

Oratio

Aurem tuam, quæsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda: † et mentis nostræ ténebras * grátia tuæ visitatiónis illústra: Qui vivis.

AD VESPERAS

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. ant. Eleváre, / eleváre, consúrge, Ierúsalem: † solve víncula colli tui, captíva fília Sion.

Nisi dicenda sit ant. O. 54

FERIA QUARTA
Quatuor Temporum
II classis

AD MATUTINUM

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio i 1, 26-38

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homília
sancti Ambrósii Epíscopi
In Luc. 2, 8, 15, 16

Latent quidem divína mystéria, nec fácile, iuxta prophéticum dictum, quisquam hóminum potest scire consílium Dei. Sed tamen ex céteris factis atque præcéptis Dómini Salutáris póssumus intellégere, et hoc perpensióris fuísse consílii, quod ea potíssimum lecta est, ut Dóminum páreret, quæ erat desponsáta viro. Cur autem non, ántequam desponsarétur, impléta est? Fortásse ne dicerétur, quod concéperat ex adultério.

℟. Clama / in fortitúdine, qui annúntias pacem in Ierúsalem: * Dic civitátibus Iudæ, et habitatóribus Sion: † Ecce Deus noster, quem exspectabámus, advéniet. ℣. Supra montem excélsum ascénde tu, qui evangelízas Sion, † exálta in fortitúdine vocem tuam. Dic.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ii

Et ingréssus ad eam Angelus. Disce vírginem móribus, disce vírginem verecúndia, disce vírginem orácuło, disce mystério. Trepidáre vírginum est, et ad omnes viri ingréssus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulíeres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus, quam nemo virórum vidéret, solus Angelus repperíret: sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degénere depravarétur affátu, ab Angelo salutátur.

℟. Oriétur / stella ex Iacob, et exsúrget homo de Israel, † et confrínget omnes duces alienigenárum: * Et erit omnis terra

possésio eius. ℣. Adorábunt eum omnes reges terræ, † omnes gentes sérvient ei. Et erit omnis terra possésio eius.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii

Tantum enim mandáti mystérium non hóminis fuit, sed Angeli ore proméndum. Hódie primum audítur: Spíritus Sanctus supervéniet in te. Et audítur, et créditur. Dénique, Ecce, inquit, ancílla Dómini: contíngat mihi secúndum verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancíllam se dicit Dómini, quæ mater elígitur, nec repentíno exaltáta promísso est.

℟. Modo / véniet Dominátor Dóminus: * Et nomen eius Emmánuel vocábitur. ℣. Oriétur in diébus eius iustítia et abundántia pacis. Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno oratio Præsta, ut infra, quæ dicitur ad omnes Horas, etiam ad Vesperas.

AD LAUDES

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas eius.

Ad Bened. ant. Missus est / Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Ioseph.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: † ut redemptiónis nostræ ventúra solémnitas, et præséntis nobis vitæ subsídia cónferat, * et ætérnæ beatitúdinis prǽmia largiátur. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. ant. Ecce / ancílla Dómini: † fiat mihi secúndum verbum tuum.

Nisi dicenda sit ant. O. 54

FERIA QUINTA

III classis

A die 17 II classis

AD MATUTINUM

De Isaía Prophéta

Lectio i 33, 1-2

Væ qui prædáris, nonne et ipse prædáberis? et qui spernis, nonne et ipse spernéris? cum consummáveris deprædatiónem, deprædáberis: cum fatigátus desíeris contémnere, contemnéris. Dómine, miserére nostri: te enim exspectávimus: esto brácchium nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis.

℟. Egrediétur / Dóminus, et prœliábitur contra

gentes: * Et stabunt pedes eius supra montes olivárum ad Oriéntem. ℣. Et elevábitur supra omnes colles, et fluent ad eum omnes gentes. Et.

Lectio ii 33, 3-6

A voce Angeli fugérunt pópuli, et ab exaltatióne tua dispérsæ sunt gentes. Et congregabúntur spólia vestra sicut collígitur bruchus, velut cum fossæ plenæ fúerint de eo. Magnificátus est Dóminus, quóniam habitávit in excélso: implévit Sion iudício et iustítia. Et erit fides in tempóribus tuis: divítiæ salútis, sapiéntia et sciéntia: timor Dómini ipse est thesáurus eius.

℟. Præcúrsor / pro nobis ingréditur Agnus sine mácula, * Secúndum órdinem Melchísedech Póntifex factus in ætérnum † et in sæculum sæculi. ℣. Ipse est Rex iustítiæ, cuius generátio non habet finem. Secúndum.

Lectio iii 33, 14-17

Contérriti sunt in Sion peccatóres, possédit tremor hypócritas. Quis póterit habitáre de vobis cum igne devoránte? quis habitábit ex vobis cum ardóribus sempitérnis? Qui ámbulat in iustítiis, et lóquitur veritátem, qui próicit avarítiam ex calúmnia, et éxcutit manus suas ab omni múnere, qui obtúrat aures suas, ne áudiat sánguinem, et claudit óculos suos, ne vídeat malum. Iste in excélsis habitábit, muniménta saxórum sublímitas eius: panis ei datus est, aquæ eius fidéles sunt. Regem in decóre suo vidébunt óculi eius, cernent terram de longe.

℟. Vidébunt / gentes iustum tuum, et cuncti reges ínclitum tuum: * Et vocábitur tibi nomen novum, † quod os Dómini nominávit. ℣. Et eris coróna glóriæ in manu Dómini, † et diadéma regni in manu Dei tui. Et. Glória Patri. Et.

AD LAUDES

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas eius.

Ad Bened. ant. Vigiláte / ánimo, in próximo est Dóminus Deus noster.

Nisi hæc feria occurrat die 21 decembris, quia tunc, præcedenti antíphona prætermissa, dicitur

Ant. Nolíte / timére: quinta enim die véniet ad vos Dóminus noster.

Quod etiam servatur in sequenti feria vel dominica, quæ eodem die 21 occurrerit.

Oratio

Aurem tuam, quæsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda: † et mentis nostræ ténebras * grátia tuæ visitatiónis illústra: Qui vivis.

AD VESPERAS

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum.
℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. ant. Lætámini / cum Ierúsalem, et exsultáte in ea, † omnes qui dilígitis eam, in ætérnum.

Nisi dicenda sit ant. O. 54

FERIA SEXTA Quatuor Temporum

II classis

AD MATUTINUM

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio i 1, 39-47

In illo témpore: Exsúrgens María ábiit in montána cum festinatióne in civitátem Iuda: et intrávit in domum Zacharíæ, et salutávit Elísabeth. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi

In Luc. 2, 19-22

Morále est ómnibus ut, qui fidem éxigunt, fidem ástruant. Et ídeo Angelus, cum abscóndita nuntiáret, ut fidem astrúeret exémplo, senióris féminæ sterilísque concéptum Vírgini Maríæ nuntiávit: ut possíbile Deo omne, quod ei placúerit, asséreret. Ubi audívit hoc María, non quasi incrédula de oráculo, nec quasi incérta de núntio, nec quasi dúbitans de exémplo, sed quasi læta pro voto, religiósa pro offício, festína pro gáudio, in montána perréxit. Quo enim iam Deo plena, nisi ad superióra cum festinatióne conténderet? Nescit tarda molímina Sancti Spíritus grátia.

℟. Emítte / Agnum, Dómine, Dominatórem terræ, * De Petra desérti ad montem fíliæ Sion. ℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis. De.

Lectio ii

Díscite et vos, sanctæ mulíeres, sedulitátem, quam prægnántibus debeátis exhibére cognátis. Maríam, quæ ante sola in íntimis penetrálibus versabátur, non a público virginitátis pudor, non ab stúdio aspéritas móntium, non ab offício prolíxitas itíneris retardávit. In montána Virgo cum festinatióne, Virgo offícii memor, iniúriæ ímmemor, afféctu vigénte, non sexu, relícta perréxit domo. Díscite, vírgines, non circumcursáre per aliénas ædes, non demorári in platéis, non áliquos in público miscére sermónes. María in domo sera, festína in público, mansit apud cognátam suam tribus ménsibus.

℟. Roráte, / cæli, désuper, et nubes pluant iustum: * Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. ℣. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ, † de Petra desérti ad montem fíliæ Sion. Aperiátur.

Lectio iii

Didicístis, vírgines, pudórem Maríæ: díscite humilitátem. Venit propínqua ad próximam, iúnior ad seniórem: nec solum venit, sed étiam prior salutávit. Decet enim, ut quanto cástior virgo, tanto humílior sit. Nóverit deférre senióribus. Sit magístra humilitátis, in qua est proféssio castitátis. Est et causa pietátis, est étiam norma doctrínæ. Contuéndum est enim, quia supérior venit ad inferiórem, ut inférior adiuvétur: María ad Elísabeth, Christus ad Ioánnem.

℟. Germinavérunt / campi erémi germen odóris Israel: † quia ecce Deus noster cum virtúte véniet, * Et splendor eius cum eo. ℣. Ex Sion spécies decóris eius: † Deus noster maniféste véniet. Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno oratio ut infra, quæ dicitur ad omnes Horas, etiam ad Vesperas.

AD LAUDES

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini.
℟. Rectas fácite sémitas eius.

Ad Bened. ant. Ex quo / facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, † exsultávit in gáudio infans in útero meo, allelúia.

Nisi dicenda sit die 21 dec.

Ant. Nolíte / timére: quinta enim die véniet ad vos Dóminus noster.

Oratio

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni: † ut hi, qui in tua pietáte confídunt, * ab omni cítius adversitáte liberéntur: Qui vivis.

AD VESPERAS

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum.
℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. ant. Hoc est / testimónium, quod perhíbuit Ioánnes: † Qui post me venit, ante me factus est.

Nisi dicenda sit ant. O. 54

SABBATO
Quatuor Temporum
II classis

AD MATUTINUM

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio i 3, 1-6

Anno quintodécimo impérii Tibérii Cæsaris, procuránte Póntio Piláto Iudæam. Et réliqua.

Homília
sancti Gregórii Papæ
Hom. 20 in Evang., n. 1 et 2

Redemptóris nostri Præcúrsor, quo témpore prædicatiónis offícium accéperit, memoráto Románæ rèipúblicæ príncipe, et Iudææ régibus, designátur. Quia enim illum prædicáre veniébat, qui et ex Iudæa quosdam, et multos ex géntibus redemptúrus erat: per regem géntium et príncipes Iudæórum prædicatiónis eius témpora designántur. Quia autem gentílitas colligénda erat, et Iudæa pro culpa perfídiæ dispergénda, ipsa quoque descríptio terréni principátus osténdit: quóniam et in Romána república unus præfuísse descríbitur, et in Iudææ regno per quartam partem plúrimi principabántur.

℟. Egrediétur / virga de radíce Iesse, et flos de radíce eius ascéndet: * Et erit iustítia cíngulum lumbórum eius, † et fides cinctórium renum eius. ℣. Et requiéscet super eum spíritus Dómini: † spíritus sapiéntiæ et intelléctus: spíritus consílii et fortitúdinis. Et.

Lectio ii

Voce étenim nostri Redemptóris dícitur: Omne regnum in seípsum divísum desolábitur. Liquet ergo, quod ad finem regni Iudæa pervénerat, quæ tot régibus divísa subiacébat. Apte quoque non solum quibus régibus, sed étiam quibus sacerdótibus actum sit, demonstrátur: et quia illum Ioánnes Baptísta prædicáret, qui simul Rex et Sacérdos exsísteret, Lucas Evangelísta prædicatiónis eius témpora per regnum et sacerdótium designávit.

℟. Radix / Iesse, qui exsúrget iudicáre gentes, † in eum gentes sperábunt: * Et erit nomen eius benedíctum in sæcula. ℣. Super ipsum continébunt reges os suum, † ipsum gentes deprecabúntur. Et.

Lectio iii

Et venit in omnem regiónem Iordánis, prædicans baptísmum pæniténtiæ in remissiónem peccatórum. Cunctis legéntibus liquet, quia Ioánnes non solum baptísmum pæniténtiæ prædicávit, verum étiam quibúsdam dedit: sed tamen baptísmum suum in remissiónem peccatórum dare non pótuit. Remíssio étenim peccatórum in solo nobis baptísmo Christi tribúitur. Notándum ítaque, quod dícitur: Prædicans baptísmum pæniténtiæ in remissiónem peccatórum: quóniam baptísmum, quod peccáta sólveret, quia dare non póterat, prædicábat: ut, sicut incarnátum Verbum Patris præcurrébat verbo prædicatiónis, ita baptísmum pæniténtiæ, quo peccáta solvúntur, præcúrreret suo baptísmate, quo peccáta solvi non possunt.

℟. Veni, / Dómine, et noli tardáre: † reláxa facínora plebi tuæ, * Et révoca dispérsos in terram suam. ℣. Excita, Dómine, poténtiam tuam, et veni, † ut salvos fácias nos. Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno oratio Deus, qui cónspicis, ut infra, quæ dicitur ad omnes Horas, præterquam ad Vesperas.

AD LAUDES

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas eius.

Ad Bened. ant. Quómodo / fiet istud, Angele Dei, quóniam virum non cognósco? † Audi, María Virgo: † Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Nisi dicenda sit die 21 dec.

Ant. Nolíte / timére: quinta enim die véniet ad vos Dóminus noster.

vel die 23

Ant. Ecce / compléta sunt ómnia, † quæ dicta sunt per Angelum de Vírgine María.

Quod etiam servatur (si idem contingat) in sequentibus diebus.

Oratio

Deus, qui cónspicis, quia ex nostra pravitáte afflígimur: † concéde propítius; * ut ex tua visitatióne consolémur: Qui vivis.

DOMINICA IV ADVENTUS

I classis

Si in dominica IV Adventus venerit vigilia Nativitatis Domini, Officium fit ut infra, ad vigiliam, ordinatur. 89

AD I VESPERAS

Ant. 1 Cánite / tuba in Sion, quia prope est dies Dómini: † ecce véniet ad salvándum nos, allelúia, allelúia. Psalmi Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, de sabbato, ut in Psalterio. (245)

2 Ecce / véniet desideratus cunctis géntibus: † et replébitur glória domus Dómini, allelúia.

3 Erunt / prava in dirécta, et áspera in vias planas: † veni, Dómine, et noli tardáre, allelúia.

4 Omnípotens / Sermo tuus, Dómine, † a regálibus sédibus véniet, allelúia.

Capit. 1 Cor. 4, 1-2

Fratres: Sic nos exístimet homo ut minístros Christi, † et dispensatóres mysteriórum Dei. * Hic iam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam tuam. Glória Patri. Osténde.

Hymnus

Cónditor alme síderum,
Aetérna lux credéntium,
Christe, Redémptor ómnium,
Exáudi preces súpplicum.

Qui cóndolens intéritu
Mortis períre sæculum,
Salvásti mundum lánguidum,
Donans reis remédium.

Vergénte mundi véspere,
Uti sponsus de thálamo,
Egréssus honestíssima
Vírginis Matris cláusula.

Cuius forti poténtiæ
Genu curvántur ómnia,
Cæléstia, terréstria
Nutu faténtur súbdita.

Te deprecámur, hágie,
Ventúre iudex sæculi,
Consérva nos in témpore
Hostis a telo pérfidi.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ant. ad Magnif. una ex maioribus O. 54

Oratio

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni: et magna nobis virtúte succúrre; * ut per auxílium grátiæ tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret: Qui vivis.

AD MATUTINUM

Invitat. Prope est iam Dóminus: * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Verbum supérnum pródiens,
A Patre olim éxiens,
Qui natus orbi súbvenis
Cursu declívi témporis:

Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema,
Audíto ut præcónio
Sint pulsa tandem lúbrica.

Iudéxque cum post áderis
Rimári facta péctoris,
Reddens vicem pro ábditis,
Iustísque regnum pro bonis.

Non demum arctémur malis
Pro qualitáte críminis;
Sed cum beátis cómpotes
Simus perénnes cælibes.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. et versus de tempore Adventus, cum psalmis, ut notantur in Psalterio, in die dominica. (25)

De Isaía Prophéta

Lectio i 35, 1-4

Lætábitur desérta et ínvia, et exsultábit solitúdo, et florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, et exsultábit lætabúnda et laudans: glória Líbani data est ei: decor Carméli et Saron, ipsi vidébunt glóriam Dómini, et decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, et génua debília roboráte. Dícite pusillánimis: Confortámini, et nolíte timére: ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis: Deus ipse véniet, et salvábit vos.

℟. Cánite / tuba in Sion, vocáte gentes, † annuntiáte pópulis et dícite: * Ecce Deus Salvátor no-

ster advéniet. ℣. Annuntiáte et audítum fácite: † loquímini et clamáte. Ecce Deus Salvátor noster advéniet.

Lectio ii 35, 5-7

Tunc aperiéntur óculi cæcórum, et aures surdórum patébunt. Tunc sáliet sicut cervus claudus, et apérta erit lingua mutórum: quia scissæ sunt in desérto aquæ, et torréntes in solitúdine. Et quæ erat árida, erit in stagnum, et sítiens in fontes aquárum. In cubílibus, in quibus prius dracónes habitábant, oriétur viror cálami et iunci.

℟. Non auferétur / sceptrum de Iuda, et dux de fémore eius, † donec véniat qui mitténdus est: * Et ipse erit exspectátio géntium. ℣. Pulchrióres sunt óculi eius vino, † et dentes eius lacte candidióres. Et.

Lectio iii 35, 8-10

Et erit ibi sémita et via, et via sancta vocábitur: non transíbit per eam pollútus, et hæc erit vobis dirécta via, ita ut stulti non errent per eam. Non erit ibi leo, et mala béstia non ascéndet per eam, nec inveniétur ibi: et ambulábunt, qui liberáti fúerint. Et redémpti a Dómino converténtur, et vénient in Sion cum laude: et lætítia sempitérna super caput eórum: gáudium et lætítiam obtinébunt et fúgiet dolor et gémitus.

℟. Me opórtet / mínui, illum autem créscere: † qui autem post me venit, ante me factus est: * Cuius non sum dignus corrígiam calceamentórum sólvere. ℣. Ego baptizávi vos aqua: † ille autem baptizábit vos Spíritu Sancto. Cuius.

Lectio iv 41, 1-4

Táceant ad me ínsulæ, et gentes mutent fortitúdinem: accédant, et tunc loquántur, simul ad iudícium propinquémus. Quis suscitávit ab Oriénte iustum, vocávit eum ut sequerétur se? dabit in conspéctu eius gentes et reges obtinébit: dabit quasi púlverem gládio eius, sicut stípulam vento raptam árcui eius. Persequétur eos, transíbit in pace, sémita in pédibus eius non apparébit. Quis hæc operátus est, et fecit, vocans generatiónes ab exórdio? Ego Dóminus, primus et novíssimus ego sum.

℟. Parátus / esto, Israel, in occúrsum Dómini, quóniam venit, * Formans montes et creans spíritus, † et annúntians in homínibus secúndum advéntum suum. ℣. Ecce Dominátor Dóminus cum virtúte véniet. Formans. Glória Patri. Formans.

In II Nocturno

Ant. et versus de tempore Adventus, cum psalmis, ut notantur in Psalterio, in die dominica. (31)

Sermo
sancti Leónis Papæ
Sermo 12, de ieiunio decimi mensis 1

Lectio v

Si fidéliter, dilectíssimi, atque sapiénter creatiónis nostræ intellegámus exórdium, inveniémus hóminem ídeo ad imáginem Dei cónditum, ut imitátor sui esset auctóris: et hanc esse naturálem nostri géneris dignitátem, si in nobis, quasi in quodam spéculo, divínæ benignitátis forma respléndeat. Ad quam quotídie nos útique réparat grátia Salvatóris, dum, quod cécidit in Adam primo, erígitur in secúndo.

℟. Nascétur / nobis párvulus, et vocábitur Deus, Fortis: * Ipse sedébit super thronum David patris sui et imperábit: † cuius potéstas super húmerum eius. ℣. In ipso benedicéntur omnes tribus terræ, † omnes gentes sérvient ei. Ipse.

Lectio vi

Causa autem reparatiónis nostræ non est nisi misericórdia Dei: quem non diligerémus, nisi prius nos ipse dilígeret, et ténebras ignorántiæ nostræ, suæ veritátis luce discúteret. Quod per sanctum Isaíam Dóminus denúntians, ait: Addúcam cæcos in viam, quam ignorábant, et sémitas, quas nesciébant, fáciam illos calcáre: fáciam illis ténebras in lucem, et prava in dirécta. Hæc verba fáciam illis, et non relínquam eos. Et íterum: Invéntus sum, inquit, a non quæréntibus me, et palam appárui iis, qui me non interrogábant.

℟. Ecce / iam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras, † natum de Vírgine, factum sub lege: * Ut eos, qui sub lege erant, redímeret. ℣. Propter nímiam caritátem suam, qua diléxit nos Deus, † Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti. Ut.

Lectio vii

Quod quómodo implétum sit, Ioánnes Apóstolus docet, dicens: Scimus, quóniam Fílius Dei venit et dedit nobis sensum, ut cognoscámus verum, et simus in vero Fílio eius. Et íterum: Nos ergo diligámus Deum, quóniam ipse prior diléxit nos.

℟. Virgo / Israel, revértere ad civitátes tuas: * Usquequo dolens avertéris? † generábis Dóminum Salvatórem, oblatiónem novam in terra: † ambulábunt hómines in salvatiónem. ℣. In caritáte perpétua diléxi te: † ídeo attráxi te míserans tui. Usquequo.

Lectio viii

Diligéndo ítaque nos Deus, ad imáginem suam nos réparat: et ut in nobis formam suæ bonitátis invéniat, dat unde ipsi quoque quod operátur operémur, accéndens scílicet méntium nostrárum lucérnas, et igne nos suæ caritátis inflámmans, ut non solum ipsum, sed étiam quidquid díligit, diligámus.

℟. Montes / Israel, ramos vestros expándite et floréte et fructus fácite: * Prope est, ut véniat dies Dómini. ℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum: † aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. Prope. Glória Patri. Prope.

In III Nocturno

Ant., cantica et versus de tempore Adventus, ut notantur in Psalterio, in die dominica. (37)

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 3

Anno quintodécimo impérii Tibérii Cæsaris, procuránte Póntio Piláto Iudæam. Et réliqua.

De Homília sancti Gregórii Papæ

Hom. 20 in Evang., n. 7 et 8

Dicébat Ioánnes ad turbas, quæ exíbant, ut baptizaréntur ab eo: Genímina viperárum, quis osténdit vobis fúgere a ventúra ira? Ventúra enim ira est animadvérsio ultiónis extrémæ: quam tunc fúgere peccátor non valet, qui nunc ad laménta pæniténtiæ non recúrrit. Et notándum, quod malæ sóboles, malórum paréntum actiónem imitántes, genímina viperárum vocántur: quia per hoc, quod bonis ínvident, eósque persequúntur, quod quibúsdam mala retríbuunt, quod læsiónes próximis exquírunt: quóniam in his ómnibus patrum suórum carnálium vias sequúntur, quasi venenáti fílii de venenátis paréntibus nati sunt.

℟. Iurávi, / dicit Dóminus, ut ultra iam non iráscar super terram: † montes enim et colles suscípient iustítiam meam, * Et testaméntum pacis erit in Ierúsalem. ℣. Iuxta est salus mea, ut véniat; et iustítia mea, ut revelétur. Et.

Lectio x

Sed quia iam peccávimus, quia usu malæ consuetúdinis involúti sumus: dicat, quid nobis faciéndum sit, ut fúgere a ventúra ira valeámus. Séquitur: Fácite ergo fructus dignos pæniténtiæ. In quibus verbis notándum est, quod amícus sponsi non solum fructus pæniténtiæ, sed dignos pæniténtiæ ádmonet esse faciéndos. Aliud namque est fructum fácere pæniténtiæ; áliud, dignum pæniténtiæ fructum fácere.

℟. Non discédimus / a te, vivificábis nos, Dómine, † et nomen tuum invocábimus: * Osténde nobis fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: † vísita nos in salutári tuo. Osténde nobis.

Lectio xi

Ut enim secúndum dignos pæniténtiæ fructus loquámur, sciéndum est, quia, quisquis illícita nulla commísit, huic iure concéditur, ut lícitis utátur: sicque pietátis ópera fáciat, ut tamen, si volúerit, ea quæ mundi sunt, non relínquat. At si quis in fornicatiónis culpam, vel fortásse, quod est grávius, in adultérium lapsus est: tanto a se lícita debet abscíndere, quanto se méminit et illícita perpetrásse.

℟. Intuémini, / quantus sit iste, qui ingréditur ad salvándas gentes: † ipse est Rex iustítiæ, * Cuius generátio non habet finem. ℣. Præcúrsor pro nobis ingréditur, secúndum órdinem Melchísedech Póntifex factus in ætérnum. Cuius generátio.

Lectio xii

Neque enim par fructus boni óperis esse debet, eius qui minus, et

eius qui ámplius delíquit: aut eius qui in nullis, et eius qui in quibúsdam facinóribus cécidit, et eius qui in multis est lapsus. Per hoc ergo quod dícitur: Fácite fructus dignos pæniténtiæ: uniuscuiúsque consciéntia convenítur, ut tanto maióra acquírat bonórum óperum lucra per pæniténtiam, quanto gravióra sibi íntulit damna per culpam.

℟. Emítte / Agnum, Dómine, Dominatórem terræ, * De Petra desérti ad montem fíliæ Sion. ℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, † et salutáre tuum da nobis. De. Glória Patri. De.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam
Cap. 3, 1-6

Anno quintodécimo impérii Tibérii Cæsaris, procuránte Póntio Piláto Iudæam, tetrárcha autem Galilææ Heróde, Philíppo autem fratre eius tetrárcha Iturææ et Trachonítidis regiónis, et Lysánia Abilínæ tetrárcha, sub princípibus sacerdótum Anna et Cáipha: factum est verbum Dómini super Ioánnem, Zacharíæ fílium, in desérto. Et venit in omnem regiónem Iordánis, prædicans baptísmum pæniténtiæ in remissiónem peccatórum, sicut scriptum est in libro sermónum Isaíæ Prophétæ: Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini: rectas fácite sémitas eius: omnis vallis implébitur: et omnis mons et collis humiliábitur: et erunt prava in directa, et áspera in vias planas: et vidébit omnis caro salutáre Dei.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Cánite / tuba in Sion, quia prope est dies Dómini: † ecce véniet ad salvándum nos, allelúia, allelúia. Ps. 50 Miserére mei, Deus, cum reliquis de dominica, ut in Psalterio. (50)

2 Ecce / véniet desideratus cunctis géntibus: † et replébitur glória domus Dómini, allelúia.

3 Erunt / prava in directa, et áspera in vias planas: † veni, Dómine, et noli tardáre, allelúia.

4 Dóminus / véniet, occúrrite illi, dicéntes: † Magnum princípium, et regni eius non erit finis: † Deus, Fortis, Dominátor, Princeps pacis, allelúia, allelúia.

5 Omnípotens / Sermo tuus, Dómine, † a regálibus sédibus véniet, allelúia.

Capit. 1 Cor. 4, 1-2

Fratres: Sic nos exístimet homo ut minístros Christi, † et dispensatóres mysteriórum Dei. * Hic iam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur.

℟. br. Veni ad liberándum nos, * Dómine, Deus virtútum. Veni. ℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine. Glória Patri. Veni.

Hymnus

Vox clara ecce íntonat,
Obscúra quæque íncrepat:
Pellántur éminus sómnia;
Ab æthre Christus prómicat.

Mens iam resúrgat tórpida,
Quæ sorde exstat sáucia;
Sidus refúlget iam novum,
Ut tollat omne nóxium.

E sursum Agnus míttitur
Laxáre gratis débitum:
Omnes pro indulgéntia
Vocem demus cum lácrimis.

Secúndo ut cum fúlserit,
Mundúmque horror cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas eius.

Ad Bened. ant. Ave, María, / grátia plena; Dóminus tecum: † benedícta tu in muliéribus, allelúia.

Nisi dicenda sit die 21

Ant. Nolíte / timére: quinta enim die véniet ad vos Dóminus noster.

vel die 23

Ant. Ecce / compléta sunt ómnia, † quæ dicta sunt per Angelum de Vírgine María.

Oratio

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni: et magna nobis virtúte succúrre; * ut per auxílium grátiæ tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret: Qui vivis.

AD PRIMAM

Ant. Cánite / tuba in Sion, quia prope est dies Dómini: † ecce véniet ad salvándum nos, allelúia, allelúia.

AD TERTIAM

Ant. Ecce / véniet desideratus cunctis géntibus: † et replébitur glória domus Dómini, allelúia.

Capit. Fratres: Sic nos, ut infra ad II Vesperas.

℣. Veni ad liberándum nos, Dómine, Deus virtútum. ℟. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Oratio

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni: et magna nobis virtúte succúrre; † ut per auxílium grátiæ tuæ, * quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret: Qui vivis.

AD SEXTAM

Ant. Erunt / prava in directa, et áspera in vias planas: † veni, Dómine, et noli tardáre, allelúia.

Capit. 1 Cor. 4, 3

Mihi autem pro mínimo est, ut a vobis iúdicer, † aut ab humáno die: * sed neque meípsum iúdico.

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam. ℟. Et salutáre tuum da nobis.

AD NONAM

Ant. Omnípotens / Sermo tuus, Dómine, † a regálibus sédibus véniet, allelúia.

Capit. 1 Cor. 4, 5

Itaque nolíte ante tempus iudicáre, quoadúsque véniat Dóminus: † qui et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit consília córdium: * et tunc laus erit unicuíque a Deo.

℣. Super te, Ierúsalem, oriétur Dóminus. ℟. Et glória eius in te vidébitur.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Cánite / tuba in Sion, quia prope est dies Dómini: † ecce véniet ad salvándum nos, allelúia, allelúia. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de dominica. (223)

2 Ecce / véniet desideratus cunctis géntibus: † et replébitur glória domus Dómini, allelúia.

3 Erunt / prava in directa, et áspera in vias planas: † veni, Dómine, et noli tardáre, allelúia.

4 Omnípotens / Sermo tuus, Dómine, † a regálibus sédibus véniet, allelúia.

Capit. 1 Cor. 4, 1-2

Fratres: Sic nos exístimet homo ut minístros Christi, † et dispensatóres mysteriórum Dei. * Hic iam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur.

℟. br. Osténde nobis, Dómine, * Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam tuam. Glória Patri. Osténde.

Hymnus

Cónditor alme síderum,
Aetérna lux credéntium,
Christe, Redémptor ómnium,
Exáudi preces súpplicum.

Qui cóndolens intéritu
Mortis perire sæculum,
Salvásti mundum lánguidum,
Donans reis remédium.

Vergénte mundi véspere,
Uti sponsus de thálamo,
Egréssus honestíssima
Vírginis Matris cláusula.

Cuius forti poténtiæ
Genu curvántur ómnia,
Cæléstia, terréstria
Nutu faténtur súbdita.

Te deprecámur, hágie,
Ventúre iudex sæculi,
Consérva nos in témpore
Hostis a telo pérfidi.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. ant. O. 54

FERIA SECUNDA

II classis

AD MATUTINUM

De Isaía Prophéta

Lectio i 41, 8-10

Et tu, Israel serve meus, Iacob quem elégi, semen Abraham amíci mei: in quo apprehéndi te ab extrémis terræ, et a longínquis eius vocávi te, et dixi tibi: Servus meus es tu, elégi te, et non abiéci te. Ne tímeas, quia ego tecum sum: ne declínes, quia ego Deus tuus: confortávi te, et auxiliátus sum tibi, et suscépit te déxtera iusti mei.

℟. Cánite / tuba in Sion, vocáte gentes, † annuntiáte pópulis et dícite: * Ecce Deus Salvátor noster advéniet. ℣. An-

nuntiáte et audítum fácite: † loquímini et clamáte. Ecce Deus Salvátor noster advéniet.

Lectio ii 41, 11-13

Ecce confundéntur et erubéscent omnes, qui pugnant advérsum te: erunt quasi non sint, et períbunt viri, qui contradícunt tibi. Quæres eos, et non invénies, viros rebélles tuos: erunt quasi non sint, et véluti consúmptio hómines bellántes advérsum te. Quia ego Dóminus Deus tuus apprehéndens manum tuam, dicénsque tibi: Ne tímeas, ego adiúvi te.

℟. Non auferétur / sceptrum de Iuda, et dux de fémore eius, † donec véniat qui mitténdus est: * Et ipse erit exspectátio géntium. ℣. Pulchrióres sunt óculi eius vino, † et dentes eius lacte candidióres. Et.

Lectio iii 41, 14-16

Noli timére, vermis Iacob, qui mórtui estis ex Israel: ego auxiliátus sum tibi, dicit Dóminus: et redémptor tuus Sanctus Israel. Ego pósui te quasi plaustrum tritúrans novum, habens rostra serrántia: triturábis montes, et commínues: et colles quasi púlverem pones. Ventilábis eos, et ventus tollet, et turbo dispérget eos: et tu exsultábis in Dómino, in Sancto Israel lætáberis.

℟. Me opórtet / mínui, illum autem créscere: † qui autem post me venit, ante me factus est: * Cuius non sum dignus corrígiam calceamentórum sólvere. ℣. Ego baptizávi vos aqua: † ille autem baptizábit vos Spíritu Sancto. Cuius. Glória Patri. Cuius.

AD LAUDES

Ad Laudes et Horas ant. secundum rubricam. 55

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas eius.

Ad Bened. ant. Dicit / Dóminus: Pæniténtiam ágite: † appropinquávit enim regnum cælórum, allelúia.

Nisi dicenda sit die 21

Ant. Nolíte / timére: quinta enim die véniet ad vos Dóminus noster.

vel die 23

Ant. Ecce / compléta sunt ómnia, † quæ dicta sunt per Angelum de Vírgine María.

Oratio

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni: et magna nobis virtúte succúrre; † ut per auxílium grátiæ tuæ, * quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret: Qui vivis.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. O. 54

FERIA TERTIA

II classis

AD MATUTINUM

De Isaía Prophéta

Lectio i 42, 1-4

Ecce servus meus, suscípiam eum: eléctus meus, complácuit sibi in illo ánima mea: dedi spíritum meum super eum, iudícium géntibus próferet. Non clamábit, neque accípiet persónam, nec audiétur vox eius foris. Cálamum quassátum non cónteret, et linum fúmigans non exstínguet: in veritáte edúcet iudícium. Non erit tristis, neque turbuléntus, donec ponat in terra iudícium: et legem eius ínsulæ exspectábunt.

℟. Nascétur / nobis párvulus, et vocábitur Deus, Fortis: * Ipse sedébit super thronum David patris sui, et imperábit: † cuius potéstas super húmerum eius. ℣. In ipso benedicéntur omnes tribus terræ, † omnes gentes sérvient ei. Ipse.

Lectio ii 42, 5-7

Hæc dicit Dóminus Deus creans cælos, et exténdens eos: firmans terram, et quæ gérminant ex ea: dans flatum pópulo, qui est super eam, et spíritum calcántibus eam. Ego Dóminus vocávi te in iustítia, et apprehéndi manum tuam, et servávi te. Et dedi te in fœdus pópuli, in lucem géntium: ut aperíres óculos cæcórum, et edúceres de conclusióne vinctum, de domo cárceris sedéntes in ténebris.

℟. Ecce / iam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras, † natum de Vírgine, factum sub lege: * Ut eos, qui sub lege erant, redímeret. ℣. Propter nímiam caritátem suam, qua diléxit nos Deus, † Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti. Ut.

Lectio iii 42, 10-13

Cantáte Dómino cánticum novum, laus eius ab extrémis terræ: qui descénditis in mare, et

plenitúdo eius, ínsulæ et habitatóres eárum. Sublevétur desértum, et civitátes eius. In dómibus habitábit Cedar: laudáte, habitatóres Petræ, de vértice móntium clamábunt. Ponent Dómino glóriam, et laudem eius in ínsulis nuntiábunt. Dóminus sicut fortis egrediétur, sicut vir prœliátor suscitábit zelum: vociferábitur et clamábit: super inimícos suos confortábitur.

℟. Virgo / Israel, revértere ad civitátes tuas: * Usquequo dolens avertéris? † generábis Dóminum Salvatórem, oblatiónem novam in terra: † * Ambulábunt hómines in salvatiónem. ℣. In caritáte perpétua diléxi te: † ídeo attráxi te míserans tui. Usquequo. Glória Patri. Ambulábunt.

AD LAUDES

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas eius.

Ad Bened. ant. Consúrge, / consúrge: indúere fortitúdinem, brácchium Dómini.

Nisi dicenda sit die 21

Ant. Nolíte / timére: quinta enim die véniet ad vos Dóminus noster.

vel die 23

Ant. Ecce / compléta sunt ómnia, † quæ dicta sunt per Angelum de Vírgine María.

Oratio

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni: et magna nobis virtúte succúrre; † ut per auxílium grátiæ tuæ, * quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret: Qui vivis.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. O. 54

FERIA QUARTA

II classis

AD MATUTINUM

De Isaía Prophéta

Lectio i 51, 1-3

Audíte me, qui sequímini quod iustum est, et quæritis Dóminum: atténdite ad petram, unde excísi estis, et ad cavérnam laci, de qua præcísi estis. Atténdite ad Abraham, patrem vestrum, et ad Saram, quæ péperit vos: quia unum vocávi eum et benedíxi ei et multiplicávi eum. Consolábitur ergo Dóminus Sion, et consolábitur omnes ruínas eius: et ponet desértum eius quasi delícias, et solitúdinem eius quasi hortum Dómini. Gáudium et lætítia inveniétur in ea, gratiárum áctio et vox laudis.

℟. Iurávi, / dicit Dóminus, ut ultra iam non iráscar super terram: † montes enim et colles suscípient iustítiam meam, * Et testaméntum pacis erit in Ierúsalem. ℣. Iuxta est salus mea, ut véniat; et iustítia mea, ut revelétur. Et.

Lectio ii 51, 4-6

Atténdite ad me, pópule meus, et tribus mea, me audíte: quia lex a me éxiet, et iudícium meum in lucem populórum requiéscet. Prope est iustus meus, egréssus est salvátor meus, et brácchia mea pópulos iudicábunt: me ínsulæ exspectábunt, et brácchium meum sustinébunt. Leváte in cælum óculos vestros, et vidéte sub terra deórsum: quia cæli sicut fumus liquéscent, et terra sicut vestiméntum atterétur, et habitatóres eius sicut hæc interíbunt: Salus autem mea in sempitérnum erit, et iustítia mea non defíciet.

℟. Non discédimus / a te, vivificábis nos, Dómine, † et nomen tuum invocábimus: * Osténde nobis fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: † vísita nos in salutári tuo. Osténde.

Lectio iii 51, 7-8

Audíte me, qui scitis iustum, pópulus meus, lex mea in corde eórum: nolíte timére oppróbrium hóminum, et blasphémias eórum ne metuátis. Sicut enim vestiméntum, sic cómedet eos vermis: et sicut lanam, sic devorábit eos tínea: Salus autem mea in sempitérnum erit, et iustítia mea in generatiónes generatiónum.

℟. Intuémini, / quantus sit iste, qui ingréditur ad salvándas gentes: † ipse est Rex iustítiæ, * Cuius generátio non habet finem. ℣. Præcúrsor pro nobis ingréditur, secúndum órdinem Melchísedech Póntifex factus in ætérnum. Cuius. Glória Patri. Cuius.

AD LAUDES

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas eius.

Ad Bened. ant. Ponam / in Sion salútem, et in Ierúsalem glóriam meam, allelúia.

Nisi dicenda sit die 21

Ant. Nolíte / timére: quinta enim die véniet ad vos Dóminus noster.

vel die 23

Ant. Ecce / compléta sunt ómnia,† quæ dicta sunt per Angelum de Vírgine María.

Oratio

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni: et magna nobis virtúte succúrre; † ut per auxílium grátiæ tuæ, * quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret: Qui vivis et regnas.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. O. 55

FERIA QUINTA

II classis

AD MATUTINUM

De Isaía Prophéta

Lectio i 64, 1-4

Utinam dirúmperes cælos, et descénderes: a fácie tua montes defluérent. Sicut exústio ignis tabéscerent, aquæ ardérent igni, ut notum fíeret nomen tuum inimícis tuis: a fácie tua gentes turbaréntur. Cum féceris mirabília, non sustinébimus. Descendísti, et a fácie tua montes defluxérunt. A sæculo non audiérunt, neque áuribus percepérunt: óculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparásti exspectántibus te.

℟. Cánite / tuba in Sion, vocáte gentes, † annuntiáte pópulis et dícite: * Ecce Deus Salvátor noster advéniet. ℣. Annuntiáte et audítum fácite: † loquímini et clamáte. Ecce Deus.

Lectio ii 64, 5-7

Occurrísti lætánti, et faciénti iustítiam: in viis tuis recordabúntur tui: ecce tu irátus es, et peccávimus: in ipsis fúimus semper, et salvábimur. Et facti sumus ut immúndus omnes nos, et quasi pannus menstruátæ univérsæ iustítiæ nostræ: et cecídimus quasi fólium univérsi, et iniquitátes nostræ quasi ventus abstulérunt nos. Non est, qui ínvocet nomen tuum: qui consúrgat, et téneat te: abscondísti fáciem tuam a nobis, et allisísti nos in manu iniquitátis nostræ.

℟. Non auferétur / sceptrum de Iuda, et dux de fémore eius, donec véniat qui mitténdus est: † * Et ipse erit exspectátio géntium. ℣. Pulchrióres sunt óculi eius vino, † et dentes eius lacte candidióres. Et.

Lectio iii 64, 8-11

Et nunc, Dómine, pater noster es tu, nos vero lutum: et fictor noster tu, et ópera mánuum tuárum omnes nos. Ne irascáris, Dómine, satis, et ne ultra memíneris iniquitátis nostræ: ecce, réspice, pópulus tuus omnes nos. Cívitas sancti tui facta est desérta, Sion desérta facta est, Ierúsalem desoláta est. Domus sanctificatiónis nostræ et glóriæ nostræ, ubi laudavérunt te patres nostri, facta est in exustiónem ignis, et ómnia desiderabília nostra versa sunt in ruínas.

℟. Me opórtet / mínui, illum autem créscere: † qui autem post me venit, ante me factus est: * Cuius non sum dignus corrígiam calceamentórum sólvere. ℣. Ego baptizávi vos aqua: † ille autem baptizábit vos Spíritu Sancto. Cuius. Glória Patri. Cuius.

AD LAUDES

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas eius.

Ad Bened. ant. Consolámini, / consolámini, pópule meus, † dicit Dóminus Deus vester.

Nisi dicenda sit die 23

Ant. Ecce / compléta sunt ómnia, † quæ dicta sunt per Angelum de Vírgine María.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. O. 55

FERIA SEXTA

II classis

AD MATUTINUM

De Isaía Prophéta

Lectio i 66, 5-8

Audíte verbum Dómini, qui trémitis ad verbum eius. Dixérunt fratres vestri odiéntes vos, et abiciéntes propter nomen meum: Glorificétur Dóminus, et vidébimus in lætítia vestra: ipsi autem confundéntur. Vox pópuli de civitáte, vox de templo, vox Dómini reddéntis retributiónem inimícis suis. Antequam parturíret, péperit: ántequam veníret partus eius, péperit másculum. Quis audívit umquam tale? et quis vidit huic símile? Numquid partúriet terra in die una? aut pariétur gens simul, quia parturívit et péperit Sion fílios suos?

℟. Nascétur / nobis párvulus, et vocábitur Deus, Fortis: * Ipse sedébit super thronum David patris sui, et imperábit: † cuius potéstas super húmerum eius. ℣. In ipso benedicéntur omnes tribus terræ, † omnes gentes sérvient ei. Ipse.

Lectio ii 66, 9-12

Numquid ego, qui álios párere fácio, ipse non páriam, dicit Dóminus? si ego, qui generatiónem céteris tríbuo, stérilis ero, ait Dóminus Deus tuus? Lætámini cum Ierúsalem, et exsultáte in ea, omnes, qui dilígitis eam: gaudéte cum ea gáudio, univérsi, qui lugétis super eam, ut sugátis et repleámini ab úbere consolatiónis eius: ut mulgeátis et delíciis affluátis ab omnímoda glória eius. Quia hæc dicit Dóminus: Ecce ego declinábo super eam quasi flúvium pacis, et quasi torréntem inundántem glóriam géntium, quam sugétis: ad úbera portabímini, et super génua blandiéntur vobis.

℟. Ecce / iam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras, † natum de Vírgine, factum sub lege: * Ut eos, qui sub lege erant, redímeret. ℣. Propter nímiam caritátem suam, qua diléxit nos Deus, † Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti. Ut.

Lectio iii 66, 13-16

Quómodo si cui mater blandiátur, ita ego consolábor vos, et in Ierúsalem consolabímini. Vidébitis, et gaudébit cor vestrum, et ossa vestra quasi herba germinábunt; et cognoscétur manus Dómini servis eius, et indignábitur inimícis suis. Quia ecce Dóminus in igne véniet, et quasi turbo quadrígæ eius: réddere in indignatióne furórem suum, et increpatiónem suam in flamma ignis: quia in igne Dóminus diiudicábit, et in gládio suo ad omnem carnem, et multiplicabúntur interfécti a Dómino.

℟. Virgo / Israel, revértere ad civitátes tuas: * Usquequo dolens avertéris? † generábis Dóminum Salvatórem, oblatiónem novam in terra: * Ambulábunt hómines in salvatiónem. ℣. In caritáte perpétua diléxi te: † ídeo attráxi te míserans tui. Usquequo. Glória Patri. Ambulábunt.

AD LAUDES

℣. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. ℟. Rectas fácite sémitas eius.

Ad Bened. ant. Ecce / compléta sunt ómnia, † quæ dicta sunt per Angelum de Vírgine María.

Oratio

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni: et magna nobis virtúte succúrre; † ut per auxílium grátiæ tuæ, * quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret: Qui vivis.

AD VESPERAS

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum. ℟. Aperiátur terra et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. ant. O Emmánuel, / Rex et légifer noster, † exspectátio géntium, et Salvátor eárum: † veni ad salvándum nos, Dómine, Deus noster.

Die 24 decembris

IN VIGILIA NATIVITATIS DOMINI

I classis

Si vigilia Nativitatis non venerit in dominica, Officium fit hoc modo:

AD MATUTINUM

Invitat. Hódie sciétis quia véniet Dóminus: * Et mane vidébitis glóriam eius.

Ps. 94 Veníte, exsultémus. (59)

Hymnus

Verbum supérnum pródiens,
A Patre olim éxiens,
Qui natus orbi súbvenis
Cursu declívi témporis:

Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema,
Audíto ut præcónio
Sint pulsa tandem lúbrica.

Iudéxque cum post áderis
Rimári facta péctoris,
Reddens vicem pro ábditis,
Iustísque regnum pro bonis.

Non demum arctémur malis
Pro qualitáte críminis;
Sed cum beátis cómpotes
Simus perénnes cælibes.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. et psalmi de feria occurrenti, ut in Psalterio.

℣. Hódie sciétis quia véniet Dóminus. ℟. Et mane vidébitis glóriam eius.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio i 1, 18-21

Cum esset desponsáta mater Iesu María Ioseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri

In Matth. 1, 18-20

Quare non de símplici Vírgine, sed de desponsáta concípitur? Primum, ut per generatiónem Ioseph, orígo Maríæ monstrarétur: secúndo, ne lapidarétur a Iudæis ut adúltera: tértio, ut in Aegýptum fúgiens habéret solátium maríti. Martyr Ignátius étiam quartam áddidit causam, cur a desponsáta concéptus sit: ut partus, ínquiens, eius celarétur diábolo, dum eum putat non de Vírgine, sed de uxóre generátum.

℟. Sanctificámini / hódie, et estóte paráti: † quia die crástina vidébitis * Maiestátem Dei in vobis. ℣. Hódie sciétis quia véniet Dóminus, † et mane vidébitis. Maiestátem.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ii

Antequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Non ab álio invénta est, nisi a Ioseph, qui pene licéntia maritáli futúræ uxóris ómnia nóverat. Quod autem dícitur, Antequam convenírent: non séquitur, ut póstea convénerint; sed Scriptúra, quod factum non sit, osténdit.

℟. Constántes / estóte, vidébitis auxílium Dómini super vos: † Iudæa et Ierúsalem, nolíte timére: * Cras egrediémini, et Dóminus erit vobíscum. ℣. Sanctificámini, fílii Israel, et estóte paráti. Cras.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii

Ioseph autem vir eius, cum esset iustus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Si quis fornicáriæ coniúngitur, unum corpus effícitur, et in lege præcéptum est, non solum reos, sed et cónscios críminum obnóxios esse peccáti; quómodo Ioseph, cum crimen celet uxóris, iustus scríbitur? Sed hoc testimónium Maríæ est, quod Ioseph sciens illíus castitátem, et admírans quod evénerat, celat siléntio, cuius mystérium nesciébat.

℟. Sanctificámini, / fílii Israel, dicit Dóminus: † die enim crástina descéndet Dóminus, * Et áuferet a vobis omnem languórem. ℣. Crástina die delébitur iníquitas terræ, † et regnábit super nos Salvátor mundi. Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Ant. Allelúia, et psalmi de feria occurrenti, ut in Psalterio.

Capit. Rom. 1, 4

Qui prædestinátus est Fílius Dei in virtúte † secúndum spíritum sanctificatiónis, * ex resurrectióne mortuórum Iesu Christi Dómini nostri.

℣. Constántes estóte. ℟. Vidébitis auxílium Dómini super vos.

Oratio

Deus, qui nos redemptiónis nostræ ánnua exspectatióne lætíficas: † præsta; ut Unigénitum tuum, quem Redemptórem læti suscípimus, * veniéntem quoque iúdicem secúri videámus, Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Iudæa / et Ierúsalem, nolíte timére: † cras egrediémini, et Dóminus erit vobíscum, allelúia. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. (52)

2 Hódie / sciétis quia véniet Dóminus: † et mane vidébitis glóriam eius.

3 Crástina / die delébitur iníquitas terræ: † et regnábit super nos Salvátor mundi.

4 Dóminus / véniet, occúrrite illi, dicéntes: † Magnum princípium, et regni eius non erit finis: † Deus, Fortis, Dominátor, Princeps pacis, allelúia.

5 Crástina / erit vobis salus, † dicit Dóminus Deus exercítuum.

Capit. Rom. 1, 1-3

Paulus servus Iesu Christi, vocátus Apóstolus, segregátus in Evangélium Dei, † quod ante promíserat per prophétas suos in Scriptúris sanctis de Fílio suo, * qui factus est ei ex sémine David secúndum carnem.

℟. br. Hódie sciétis * Quia véniet Dóminus. Hódie. ℣. Et mane vidébitis glóriam eius. Quia. Glória Patri. Hódie.

Hymnus

Vox clara ecce íntonat,
Obscúra quæque íncrepat:
Pellántur éminus sómnia;
Ab æthre Christus prómicat.

Mens iam resúrgat tórpida,
Quæ sorde exstat sáucia;
Sidus refúlget iam novum,
Ut tollat omne nóxium.

E sursum Agnus míttitur
Laxáre gratis débitum:
Omnes pro indulgéntia
Vocem demus cum lácrimis.

Secúndo ut cum fúlserit,
Mundúmque horror cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed nos pius tunc prótegat.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Crástina die delébitur iníquitas terræ. ℟. Et regnábit super nos Salvátor mundi.

Ad Bened. ant. Oriétur / sicut sol Salvátor mundi: † et descéndet in úterum Vírginis, sicut imber super gramen, allelúia.

Oratio

Deus, qui nos redemptiónis nostræ ánnua exspectatióne lætíficas: † præsta; ut Unigénitum tuum, quem Redemptórem læti suscípimus, * veniéntem quoque iúdicem secúri videámus, Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Et dicitur per Horas.

AD PRIMAM

Ant. Iudæa / et Ierúsalem, nolíte timére: † cras egrediémini, et Dóminus erit vobíscum, allelúia.

AD TERTIAM

Ant. Hódie / sciétis quia véniet Dóminus: † et mane vidébitis glóriam eius.

Capit. Rom. 1, 1-3

Paulus servus Iesu Christi, vocátus Apóstolus, segregátus in Evangélium Dei, † quod ante promíserat per prophétas suos in Scriptúris sanctis de Fílio suo, * qui factus est ei ex sémine David secúndum carnem.

℣. Constántes estóte. ℟. Vidébitis auxílium Dómini super vos.

AD SEXTAM

Ant. Crástina / die delébitur iníquitas terræ: † et regnábit super nos Salvátor mundi.

Capit. Rom. 1, 4

Qui prædestinátus est Fílius Dei in virtúte † secúndum spíritum sanctificatiónis, * ex resurrectióne mortuórum Iesu Christi Dómini nostri.

℣. Crástina erit vobis salus. ℟. Dicit Dóminus Deus exercítuum.

AD NONAM

Ant. Crástina / erit vobis salus, † dicit Dóminus Deus exercítuum.

Capit. Rom. 1, 5-6

Per quem accépimus grátiam et apostolátum † ad obediéndum fídei in ómnibus géntibus pro nómine eius, * in quibus estis et vos vocáti Iesu Christi Dómini nostri.

℣. Crástina die delébitur iníquitas terræ. ℟. Et regnábit super nos Salvátor mundi.

IN VIGILIA NATIVITATIS DOMINI
in dominica

Si vigilia Nativitatis Domini venerit in dominica, Officium ordinatur hoc modo:

Sabbato præcedenti, ad Vesperas, omnia dicuntur ut in I Vesperis dominicæ IV Adventus. 68

Psalmi de sabbato in Psalterio (245); ant. ad Magnif. O Emmánuel, ut supra. 85

AD MATUTINUM

Invit. et hymnus ut supra. 85

In I et II Nocturno omnia dicuntur ut supra in dominica IV Adventus. 69

In III Nocturno

Ant. et cantica de tempore Adventus, ut notantur in Psalterio, in die dominica. (37)

℣. Hódie sciétis quia véniet Dóminus. ℟. Et mane vidébitis glóriam eius.

Lectiones tres, scilicet ix, x et xi, de homilía vigiliæ cum suis ℟℟. ut supra. 86

Lectio xii

Ioseph, fili David, noli timére accípere Maríam uxórem. Iam et supra díximus, sponsas uxóres appellári: quod plénius liber advérsus Helvídium docet. Et blandiéntis afféctu ei per sómnium Angelus lóquitur, ut iustítiam siléntii comprobáret. Simúlque notándum, quod Ioseph fílius esse dicátur David, ut María quoque de stirpe David monstrarétur.

℟. Nascétur / nobis párvulus, et vocábitur Deus, Fortis: † ipse sedébit super thronum David patris sui, et imperábit: * Cuius potéstas super húmerum eius. ℣. Multiplicábitur eius impérium: † et pacis non erit finis. Cuius. Glória Patri. Cuius.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 1, 18-21

Cum esset desponsáta Mater Iesu María Ioseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Ioseph autem, vir eius, cum esset iustus et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Hæc autem eo cogitánte, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis ei, dicens: Ioseph, fili David, noli timére accípere Maríam cóniugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est. Páriet autem fílium, et vocábis nomen eius Iesum: ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum.

Oratio

Deus, qui nos redemptiónis nostræ ánnua exspectatióne lætíficas: † præsta; ut Unigénitum tuum, quem Redemptórem læti suscípimus, * veniéntem quoque iúdicem secúri videámus, Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Laudes dicuntur de vigilia, ut supra 87, sine commem. dominicæ.

Similiter et per Horas agitur Officium de vigilia, de qua tamen nihil fit post Nonam.

Post Nonam
explicit tempus Adventus

TEMPUS NATIVITATIS

Die 25 decembris

IN NATIVITATE DOMINI

I classis cum octava II classis

AD I VESPERAS

Antiphona 1

Rex pacíficus / magnificátus est, † cuius vultum desíderat univérsa terra. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de dominica. (223)

2 Magnificátus / est Rex pacíficus † super omnes reges univérsæ terræ.

3 Scitóte, / quia prope est regnum Dei: † amen dico vobis, quia non tardábit.

4 Leváte / cápita vestra: † ecce appropínquat redémptio vestra.

Capit. Tit. 3, 4-5

Appáruit benígnitas, et humánitas Salvatóris nostri Dei: † non ex opéribus iustítiæ, quæ fécimus nos, * sed secúndum suam misericórdiam salvos nos fecit.

℟. br. Hódie sciétis * Quia véniet Dóminus. Hódie. ℣. Et mane vidébitis glóriam eius. Quia. Glória Patri. Hódie.

Hymnus

Christe, Redémptor ómnium,
Ex Patre, Patris Unice,
Solus ante princípium
Natus ineffabíliter.

Tu lumen, tu splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium:
Inténde, quas fundunt preces
Tui per orbem fámuli.

Meménto, salútis Auctor,
Quod nostri quondam córporis,
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo, formam súmpseris.

Sic præsens testátur dies,
Currens per anni círculum,
Quod solus a sede Patris
Mundi salus advéneris.

Hunc cælum, terra, hunc mare,
Hunc omne, quod in eis est,
Auctórem advéntus tui
Laudans exsúltat cántico.

Nos quoque, qui sancto tuo
Redémpti sánguine sumus,
Ob diem natális tui
Hymnum novum concínimus.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Crástina die delébitur iníquitas terræ. ℟. Et regnábit super nos Salvátor mundi.

Ad Magnif. ant. Cum ortus / fúerit sol de cælo, vidébitis Regem regum procedéntem a Patre, † tamquam sponsum de thálamo suo.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: * ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; quos sub peccáti iugo vetústa sérvitus tenet. Per eúndem Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Christus natus est nobis: * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Christe, Redémptor ómnium,
Ex Patre, Patris Unice,
Solus ante princípium
Natus ineffabíliter.

Tu lumen, tu splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium:
Inténde, quas fundunt preces
Tui per orbem fámuli.

Meménto, salútis Auctor,
Quod nostri quondam córporis,
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo, formam súmpseris.

Sic præsens testátur dies,
Currens per anni círculum,
Quod solus a sede Patris
Mundi salus advéneris.

Hunc cælum, terra, hunc mare,
Hunc omne, quod in eis est,
Auctórem advéntus tui
Laudans exsúltat cántico.

Nos quoque, qui sancto tuo
Redémpti sánguine sumus,
Ob diem natális tui
Hymnum novum concínimus.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,

Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 Dóminus / dixit ad me: † Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Psalmus 2

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum eius.

Dirumpámus víncula eórum: * et proiciámus a nobis iugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos:

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præcéptum eius:

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellégite: * erudímini, qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via iusta.

Cum exárserit in brevi ira eius, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Dóminus dixit ad me: † Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Ant. 2 Tamquam / sponsus Dóminus procédens de thálamo suo.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio eius:

Et occúrsus eius usque ad summum eius: * nec est qui se abscóndat a calóre eius.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * iudícia Dómini vera, iustificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intéllegit? † ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adiútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Tamquam sponsus Dóminus procédens de thálamo suo.

Ant. 3 Elevámini, / portæ ætemáles, † et introíbit Rex glóriæ.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Elevámini, portæ æternáles, † et introíbit Rex glóriæ.

Ant. 4 Diffúsa / est grátia in lábiis tuis, † propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis: * propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem et iustítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus, * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória eius fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis, circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ eius afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui, * in omni generatióne et generatiónem.

Propterea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Ant. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, † propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ant. 5 Suscépimus, / Deus, misericórdiam tuam † in médio templi tui.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto eius.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus eius cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes, sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * iustítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Iudæ * propter iudícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus eius.

Pónite corda vestra in virtúte eius: * et distribúite domos eius, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam † in médio templi tui.

Ant. 6 Oriétur / in diébus Dómini abundántia pacis, † et dominábitur.

Psalmus 71

Deus, iudícium tuum regi da: * et iustítiam tuam fílio regis:

Iudicáre pópulum tuum in iustítia, * et páuperes tuos in iudício.

Suscípiant montes pacem pópulo: * et colles iustítiam.

Iudicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus: * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus eius iustítia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare: * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Aethíopes: * et inimíci eius terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes sérvient ei:

Quia liberábit páuperem a poténte: * et páuperem, cui non erat adiútor.

Parcet páuperi et ínopi: * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, † et adorábunt de ipso semper: * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, † superextollétur super Líbanum fructus eius: * et florébunt de civitáte sicut fenum terræ.

Sit nomen eius benedíctum in sæcula: * ante solem pérmanet nomen eius.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus:

Et benedíctum nomen maiestátis eius in ætérnum: † et replébitur maiestáte eius omnis terra: * fiat, fiat.

Ant. Oriétur in diébus Dómini abundántia pacis, † et dominábitur.

℣. Tamquam sponsus.
℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

Absolutio Exáudi, Dómine.
Bened. Benedictióne perpétua.

Quatuor sequentes lectiones Isaiæ leguntur sine titulo.

Lectio i 9, 1-6

Primo témpore alleviáta est terra Zábulon et terra Néphthali: et novíssimo aggraváta est via maris trans Iordánem Galilææ géntium. Pópulus, qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam: habitántibus in regióne umbræ mortis, lux orta est eis. Multiplicásti gentem, et non magnificásti lætítiam. Lætabúntur coram te, sicut qui lætántur in messe, sicut exsúltant victóres, capta præda, quando dívidunt spólia. Iugum enim óneris eius, et virgam húmeri eius, et sceptrum exactóris eius superásti sicut in die Mádian. Quia omnis violénta prædátio cum tumúltu, et vestiméntum mistum sán-

guine, erit in combustiónem et cibus ignis. Párvulus enim natus est nobis, et fílius datus est nobis, et factus est principátus super húmerum eius: et vocábitur nomen eius Admirábilis, Consiliárius, Deus, Fortis, Pater futúri sæculi, Princeps pacis.

℟. Hódie / nobis cælórum Rex de Vírgine nasci dignátus est, † ut hóminem pérditum ad cæléstia regna revocáret: * Gaudet exércitus Angelórum: † quia salus ætérna humáno géneri appáruit. ℣. Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Gaudet. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. ℟. Hódie nobis cælórum Rex de Vírgine nasci dignátus est, † ut hóminem pérditum ad cæléstia regna revocáret: † gaudet exércitus Angelórum: † quia salus ætérna humáno géneri appáruit.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii 40, 1-3

Consolámini, consolámini, pópule meus, dicit Deus vester. Loquímini ad cor Ierúsalem, et advocáte eam: quóniam compléta est malítia eius, dimíssa est iníquitas illíus: suscépit de manu Dómini duplícia pro ómnibus peccátis suis. Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini, rectas fácite in solitúdine sémitas Dei nostri.

℟. Hódie / nobis de cælo pax vera descéndit: * Hódie per totum mundum mellíflui facti sunt cæli. ℣. Hódie illúxit nobis dies redemptiónis novæ, † reparatiónis antíquæ, felicitátis ætérnæ. Hódie per totum.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii 40, 4-8

Omnis vallis exaltábitur, et omnis mons et collis humiliábitur: et erunt prava in directa, et áspera in vias planas. Et revelábitur glória Dómini: et vidébit omnis caro páriter quod os Dómini locútum est. Vox dicéntis: Clama. Et dixi: Quid clamábo? Omnis caro fenum, et omnis glória eius quasi flos agri. Exsiccátum est fenum, et cécidit flos: quia spíritus Dómini suflávit in eo. Vere fenum est pópulus: exsiccátum est fenum, et cécidit flos: Verbum autem Dómini nostri manet in ætérnum.

℟. Quem / vidístis, pastóres? † dícite, annuntiáte nobis, in terris quis appáruit? * Natum vidimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum. ℣. Dícite, quidnam vidístis? † et annuntiáte Christi nativitátem. Natum.

Bened. In unitáte Sancti Spíritus.

Lectio iv 52, 1-6

Consúrge, consúrge, indúere fortitúdine tua, Sion, indúere vestiméntis glóriæ tuæ, Ierúsalem, cívitas sancti: quia non adíciet ultra ut pertránseat per te incircumcísus et imúndus. Excútere de púlvere, consúrge, sede, Ierúsalem: solve víncula colli tui, captíva fília Sion. Quia hæc dicit Dóminus: Gratis venúmdati estis, et sine argénto redimémini. Quia hæc dicit Dóminus Deus: In Aegýptum descéndit pópulus meus in princípio, ut colónus esset ibi: et Assur absque ulla causa calumniátus est eum. Et nunc quid mihi est hic, dicit Dóminus, quóniam ablátus est pópulus meus gratis? Dominatóres eius iníque agunt, dicit Dóminus: et iúgiter tota die nomen meum blasphemátur. Propter hoc sciet pópulus meus nomen meum in die illa: quia ego ipse, qui loquébar, ecce adsum.

℟. Descéndit / de cælis Deus verus, a Patre génitus, † introívit in úterum Vírginis, nobis ut appáreret visíbilis, indútus carne humána protoparénte édita: * Et exívit per portam clausam † Deus et homo, lux et vita, cónditor mundi. ℣. Tamquam sponsus † Dóminus procédens de thálamo suo. Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Ant. 1 Véritas / de terra orta est, † et iustítia de cælo prospéxit.

Psalmus 84

Benedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Iacob. Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam;

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * iustítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et iustítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Iustítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Ant. Véritas de terra orta est, † et iustítia de cælo prospéxit.

Ant. 2 Ipse / invocábit me, allelúia: † Pater meus es tu, allelúia.

Psalmus 88

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis: * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, † iurávi David, servo meo: * Usque in ætérnum præparábo semen tuum:

Et ædificábo in generatiónem et generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabília tua, Dómine: * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum: * magnus et terríbilis super omnes, qui in circúitu eius sunt.

Dómine, Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum eius tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum: * in brácchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cæli, et tua est terra; † orbem terræ et plenitúdinem eius tu fundásti: * Aquilónem et Mare tu creásti;

Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt: * tuum brácchium cum poténtia:

Firmétur manus tua, et

exaltétur déxtera tua: * iustítia et iudícium præparátio sedis tuæ:

Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam; * beátus pópulus, qui scit iubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, † et in nómine tuo exsultábunt tota die: * et in iustítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es: * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * et Sancti Israel, regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixísti: † Pósui adiutórium in poténte: * et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David, servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei: * et brácchium meum confortábit eum.

Nihil proficiet inimícus in eo, * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsíus inimícos eius: * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso: * et in nómine meo exaltábitur cornu eius.

Et ponam in mari manum eius: * et in flumínibus déxteram eius.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu: * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam: * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen eius: * et thronum eius sicut dies cæli.

Si autem derelíquerint fílii eius legem meam, * et in iudíciis meis non ambuláverint:

Si iustítias meas profanáverint, * et mandáta mea non custodíerint:

Visitábo in virga iniquitátes eórum, * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo: * neque nocébo in veritáte mea:

Neque profanábo testaméntum meum: * et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Semel iurávi in sancto meo: Si David méntiar: * semen eius in ætérnum manébit;

Et thronus eius sicut sol in conspéctu meo, † et sicut luna perfécta in ætérnum: * et testis in cælo fidélis.

Ant. Ipse invocábit me, allelúia: † Pater meus es tu, allelúia.

Ant. 3 Læténtur / cæli, et exsúltet terra ante fáciem Dómini, † quóniam venit.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra!

Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius: * annuntiáte de die in diem salutáre eius:

Annuntiáte inter gentes glóriam eius, * in ómnibus pópulis mirabília eius!

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu eius: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini eius!

Tóllite hóstias, et introíte in átria eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!

Commoveátur a fácie eius univérsa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, † commoveátur mare, et plenitúdo eius: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Læténtur cæli, et exsúltet terra ante fáciem Dómini, † quóniam venit.

Ant. 4 In princípio / et ante sæcula Deus erat Verbum: † ipse natus est nobis hódie Salvátor mundi.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu eius: * iustítia et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos eius.

Illuxérunt fúlgura eius orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius: * et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli eius: * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Iudæ, * propter iudícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ant. In princípio et ante sæcula Deus erat Verbum: † ipse natus est nobis hódie Salvátor mundi.

Ant. 5 Notum / fecit Dóminus, allelúia, † salutáre suum, allelúia.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit!

Salvávit sibi déxtera eius: * et brácchium sanctum eius.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra: * cantáte et exsultáte et psállite!

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ;

Iubiláte in conspéctu regis Dómini! † Moveátur mare et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terrárum in iustítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Notum fecit Dóminus, allelúia, † salutáre suum, allelúia.

Ant. 6 Nato / Dómino Angelórum chorus canébat, dicens: † Salus Deo nostro, allelúia.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: † quóniam terríbile et sanctum est. * Et honor regis iudícium díligit.

Tu parásti directiónes: * iudícium et iustítiam in Iacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum eius; * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus eius: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen eius.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia eius, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto eius: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster!

Ant. Nato Dómino Angelórum chorus canébat, dicens: † Salus Deo nostro, allelúia.

℣. Speciósus forma præ fíliis hóminum. ℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Absol. Ipsíus piétas. Bened. Deus Pater omnípotens.

Sermo
sancti Leónis Papæ

Sermo 21; de Nativ. Dom. I

Lectio v

Salvátor noster, dilectíssimi, hódie natus est: gaudeámus. Neque enim fas est locum esse tristítiæ, ubi natális est vitæ: quæ, consúmpto mortalitátis timóre, nobis íngerit de promíssa ætérnitáte lætítiam. Nemo ab huius alacritátis participatióne secérnitur. Una cunctis lætítiæ commúnis est rátio: quia Dóminus noster, peccáti mortísque destrúctor, sicut nullum a reátu líberum réperit, ita liberándis ómnibus venit.

℟. O magnum / mystérium et admirábile sacraméntum, † ut animália vidérent Dóminum natum, iacéntem in præsépio: * Beáta Virgo, cuius víscera meruérunt portáre Dóminum Christum. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. Beáta.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio vi

Exsúltet sanctus, quia appropínquat ad palmam: gáudeat peccátor, quia invitátur ad véniam: animétur gentílis, quia vocátur ad vitam. Dei namque Fílius secúndum plenitúdinem témporis, quam divíni consílii inscrutábilis altitúdo dispósuit, reconciliándam auctóri suo natúram géneris assúmpsit humáni, ut invéntor mortis diábolus, per ipsam, quam vícerat, vincerétur.

℟. Beáta / Dei Génetrix María, cuius víscera intácta pérmanent: * Hódie génuit Salvatórem sæculi. ℣. Beáta, quæ crédidit: † quóniam perfécta sunt ómnia, quæ dicta sunt ei a Dómino. Hódie.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vii

In quo conflíctu pro nobis ínito, magno et mirábili æquitátis iure certátum est, dum omnípotens Dóminus cum sævíssimo hoste non in sua maiestáte, sed in nostra congréditur humilitáte: obíciens ei eándem formam, eandémque natúram, mortalitátis quidem nostræ partícipem, sed peccáti totíus expértem. Aliénum quippe ab hac nativitáte est, quod de ómnibus légitur: Nemo mundus a sorde, nec infans, cuius est uníus diéi vita super terram. Nihil ergo in istam singulárem nativitátem de carnis concupiscéntia transívit, nihil de peccáti lege manávit. Virgo régia Davídicæ stirpis elígitur, quæ sacro gravidánda fœtu, divínam humanámque prolem prius concíperet mente, quam córpore. Et ne supérni ignára consílii ad inusitátos pavéret affátus, quod in ea operándum erat a Spíritu Sancto, colóquio discit angélico: nec damnum credit pudóris, Dei Génetrix mox futúra.

℟. Sancta / et immaculáta virgínitas, † quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio viii

Agámus ergo, dilectíssimi, grátias Deo Patri, per Fílium eius in Spíritu Sancto; qui propter multam caritátem suam, qua diléxit nos, misértus est nostri: et cum essémus mórtui peccátis, con-

vivificávit nos Christo, ut essémus in ipso nova creatúra, novúmque figméntum. Deponámus ergo véterem hóminem cum áctibus suis: et adépti participatiónem generatiónis Christi, carnis renuntiémus opéribus. Agnósce, o Christiáne, dignitátem tuam: et divínæ consors factus natúræ, noli in véterem vilitátem degéneri conversatióne redíre. Meménto, cuius cápitis et cuius córporis sis membrum. Reminíscere, quia érutus de potestáte tenebrárum, translátus es in Dei lumen et regnum.

℟. Angelus / ad pastóres ait: Annúntio vobis gáudium magnum, quod erit omni pópulo: † quia natus est vobis Salvátor, * Qui est Christus Dóminus, in civitáte David. ℣. Inveniétis infántem pannis involútum, et pósitum in præsépio. Qui. Glória Patri. Qui.

In III Nocturno

Ant. Párvulus / fílius hódie natus est nobis: † et vocábitur Deus, Fortis, allelúia, allelúia.

Canticum Isaiæ 9, 2-7 (1)

Pópulus, qui ambulábat in ténebris, * vidit lucem magnam: Habitántibus in regióne umbræ mortis, * lux orta est eis.

Multiplicásti gentem, * et non magnificásti lætítiam.

Lætabúntur coram te, sicut qui lætántur in messe, * sicut exsúltant victóres, capta præda, quando dívidunt spólia.

Iugum enim óneris eius, et virgam húmeri eius, * et sceptrum exactóris eius superásti sicut in die Mádian.

Quia omnis violénta prædátio cum tumúltu, † et vestiméntum mistum sánguine, erit in combustiónem * et cibus ignis.

Párvulus enim natus est nobis, * et fílius datus est nobis,

Et factus est principátus super húmerum eius: * et vocábitur nomen eius Admirábilis, Consiliárius, Deus, Fortis, Pater futúri sæculi, * Princeps pacis.

Multiplicábitur eius impérium, * et pacis non erit finis:

Super sólium David, et super regnum eius sedébit: * ut confírmet illud, et corróboret in iudício et iustítia,

Amodo et usque in sempitérnum: * zelus Dómini exercítuum fáciet hoc.

Canticum eiusdem 26, 1-12 (2)

Urbs fortitúdinis nostræ Sion, * Salvátor ponétur in ea murus et antemurále.

Aperíte portas, et ingrediátur gens iusta, * custódiens veritátem.

Vetus error ábiit: servábis pacem: * pacem, quia in te sperávimus.

Sperástis in Dómino in sæculis ætérnis, * in Dómino Deo forti in perpétuum.

Quia incurvábit habitántes in excélso, * civitátem sublímem humiliábit.

Humiliábit eam usque ad terram, * détrahet eam usque ad púlverem.

Conculcábit eam pes, pedes páuperis, * gressus egenórum.

Sémita iusti recta est, * rectus callis iusti ad ambulándum.

Et in sémita iudiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te: * nomen tuum et memoriále tuum in desidério ánimæ.

Anima mea desiderávit te in nocte, * sed et spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te.

Cum féceris iudícia tua in terra, * iustítiam discent habitatóres orbis.

Misereámur ímpio, et non discet iustítiam: † in terra sanctórum iníqua gessit, * et non vidébit glóriam Dómini.

Dómine, exaltétur manus tua, et non vídeant: † vídeant, et confundántur zeléntes pópuli: * et ignis hostes tuos dévoret.

Dómine, dabis pacem nobis: * ómnia enim ópera nostra operátus es nobis.

Canticum eiusdem 66, 10-16 (3)

Lætámini cum Ierúsalem et exsultáte in ea * omnes, qui dilígitis eam:

Gaudéte cum ea gáudio univérsi, qui lugétis super eam, ut sugátis, * et repleámini ab úbere consolatiónis eius:

Ut mulgeátis et delíciis affluátis * ab omnímoda glória eius.

Quia hæc dicit Dóminus: † Ecce ego declinábo super eam quasi flúvium pacis, * et quasi torréntem inundántem glóriam géntium,

Quam sugétis: * ad úbera portabímini, et super génua blandiéntur vobis.

Quómodo si cui mater blandiátur, ita ego consolábor vos, * et in Ierúsalem consolabímini.

Vidébitis, et gaudébit cor vestrum, * et ossa vestra quasi herba germinábunt,

Et cognoscétur manus Dómini servis eius, * et indignábitur inimícis suis.

Quia ecce Dóminus in igne véniet, † et quasi turbo quadrígæ eius: * réddere in indignatióne furórem suum, et increpatiónem suam in flamma ignis:

Quia in igne Dóminus diiudicábit, † et in gládio suo ad omnem carnem, * et multiplicabúntur interfécti a Dómino.

Ant. Párvulus fílius hódie natus est nobis: † et vocábitur Deus, Fortis, allelúia, allelúia.

℣. Ipse invocábit me, allelúia. ℟. Pater meus es tu, allelúia.

Bened. Evangélica léctio * sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 1, 1-16

Liber generatiónis Iesu Christi, Fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Iacob. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri

In Matth. 1, 1

In Isaía légimus: Generatiónem eius quis enarrábit? Non ergo putémus Evangelístam Prophétæ esse contrárium, ut, quod ille impossíbile dixit effátu, hic narráre incípiat: quia ibi de generatióne Divinitátis, hic de Incarnatióne est dictum. A carnálibus autem cœpit, ut per hóminem Deum dícere incipiámus. Fílii David, fílii Abraham. Ordo præpósterus, sed necessário commutátus. Si enim primum posuísset Abraham, et póstea David, rursus ei repeténdus fúerat Abraham, ut generatiónis séries texerétur.

℟. Ecce / Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi; † ecce de quo dicébam vobis: Qui post me venit, ante me factus est: * Cuius non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere. ℣. Qui de terra est, de terra lóquitur: † qui de cælo venit, super omnes est. Cuius.

Bened. Per evangélica dicta * deleántur nostra delícta. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio x 2, 1-14

In illo témpore: Exiit edíctum a Cæsare Augústo, ut describerétur univérsus orbis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ

Hom. 8 in Evang., n. 1

Quia, largiénte Dómino, Missárum solémnia ter hódie celebratúri sumus, loqui diu de evangélica lectióne non póssumus; sed nos áliquid vel bréviter dícere, Redemptóris nostri Natívitas ipsa compéllit. Quid est enim, quod nascitúro Dómino mundus descríbitur, nisi hoc, quod apérte monstrátur, quia ille apparébat in carne, qui eléctos suos adscríberet in ætérnitate? Quo contra de réprobis per prophétam dícitur: Deleántur de libro vivéntium, et cum iustis non scribántur. Qui bene étiam in Béthlehem náscitur: Béthlehem quippe domus panis interpretátur. Ipse namque est, qui ait: Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi. Locus ergo, in quo Dóminus náscitur, domus panis ántea vocátus est; quia futúrum profécto erat, ut ille ibi per matériam carnis apparéret, qui electórum mentes intérna satietáte refíceret. Qui non in paréntum domo, sed in via náscitur: ut profécto osténderet, quia per humanitátem suam, quam assúmpserat, quasi in aliéno nascebátur.

℟. Beáta / víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium: † et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum: * Qui hódie pro salúte mundi de Vírgine nasci dignátus est. ℣. Dies sanctificátus illúxit nobis: † veníte, gentes, et adoráte Dóminum. Qui.

Bened. Verba sancti Evangélii * dóceat nos Christus Fílius Dei.

℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio xi 2, 15-20

In illo témpore: Pastóres loquebántur ad ínvicem: Transeámus usque Béthlehem, et videámus hoc verbum, quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Episcopi

In Luc. 2, 50

Vidéte Ecclésiæ surgéntis exórdium: Christus náscitur, et pástores vigiláre cœpérunt; qui géntium greges, pécudum modo ante viventes, in caulam Dómini congregárent, ne quos spiritálium bestiárum per offúsas nóc-

tium ténebras pateréntur incúrsus. Et bene pastóres vígilant, quos bonus pastor infórmat. Grex ígitur pópulus, nox sæculum, pastóres sunt sacerdótes. Aut fortásse étiam ille sit pastor, cui dícitur: Esto vígilans, et confírma. Quia non solum epíscopos ad tuéndum gregem Dóminus ordinávit, sed étiam Angelos destinávit.

℟. In princípio / erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, † et Deus erat Verbum. * Hoc erat in princípio apud Deum. ℣. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. Hoc.

Bened. Per evangélicum verbum * regnum mereámur ætérnum.

℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Ioánnem

Lectio xii I, 1-14

In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Et réliqua.

Homília
sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 1 in Ioann., n. 10 et 11

Ne vile áliquid putáres, quale consuevísti cogitáre, cum verba humána soléres audíre, audi quid cógites: Deus erat Verbum. Exeat nunc néscio quis infidélis Ariánus, et dicat, quia Verbum Dei factum est. Quómodo potest fíeri, ut Verbum Dei factum sit, quando Deus per Verbum fecit ómnia? Si et Verbum Dei ipsum factum est; per quod áliud verbum factum est? Si hoc dicis, quia hoc est verbum Verbi, per quod factum est illud; ipsum dico ego únicum Fílium Dei. Si autem non dicis verbum Verbi, concéde non factum, per quod facta sunt ómnia. Non enim per seípsum fíeri pótuit, per quod facta sunt ómnia. Crede ergo Evangelístæ.

℟. Verbum / caro factum est, et habitávit in nobis: * Et vídimus glóriam eius, glóriam quasi Unigéniti a Patre, † plenum grátiæ et veritátis. ℣. In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, † et Deus erat Verbum. Et. Glória Patri. Et.

Deinde dicitur hymnus Te Deum laudámus. (48)

Inítium sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Cap. 1, 1-16

Liber generatiónis Iesu Christi, Fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Iacob. Iacob autem génuit Iudam et fratres eius. Iudas autem génuit Phares et Zaram de Thamar. Phares autem génuit Esron. Esron autem génuit Aram. Aram autem génuit Amínadab. Amínadab autem génuit Naásson. Naásson autem génuit Salmon. Salmon autem génuit Booz de Rahab. Booz autem génuit Obed ex Ruth. Obed autem génuit Iesse. Iesse autem génuit David regem. David autem rex génuit Salomónem ex ea, quæ fuit Uríæ. Sálomon autem génuit Róboam. Róboam autem génuit Abíam. Abías autem génuit Asa. Asa autem génuit Iósaphat. Iósaphat autem génuit Ioram. Ioram autem génuit Ozíam. Ozías autem génuit Ióatham. Ióatham autem génuit Achaz. Achaz autem génuit Ezechíam. Ezechías autem génuit Manássen. Manásses autem génuit Amon. Amon autem génuit Iosíam. Iosías autem génuit Iechoníam et fratres eius in transmigratióne Babylónis. Et post transmigratiónem Babylónis: Iechonías génuit Saláthiel. Saláthiel autem génuit Zoróbabel. Zoróbabel autem génuit Abiud. Abiud autem génuit Elíacim. Elíacim autem génuit Azor. Azor autem génuit Sadoc. Sadoc autem génuit Achim. Achim autem génuit Eliud. Eliud autem génuit Eleázar. Eleázar autem génuit Mathan. Mathan autem génuit Iacob. Iacob autem génuit Ioseph, virum Maríæ, de qua natus est Iesus, qui vocátur Christus.

Hymnus Te decet laus. (49)

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: † ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; * quos sub peccáti iugo vetústa sérvitus tenet. Per eúndem Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Et dicto Benedicámus, celebratur prima Missa post mediam noctem, ut in Missali: qua finita, dicuntur Laudes.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Quem vidístis, / pastóres? dícite, annuntiáte nobis, † in terris quis appáruit? † Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum, † allelúia, allelúia. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. (52)

2 Génuit / puérpera Regem, cui nomen ætérnum, † et gáudia matris habens cum virginitátis honóre: † nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem, allelúia.

3 Angelus / ad pastóres ait: Annúntio vobis gáudium magnum: † quia natus est vobis hódie Salvátor mundi, allelúia.

4 Facta / est cum Angelo † multitúdo cæléstis exércitus laudántium Deum, et dicéntium: † Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúia.

5 Párvulus / fílius hódie natus est nobis: † et vocábitur Deus, Fortis, † allelúia, allelúia.

Capit. Hebr. 1, 1-2

Multifáriam, multísque modis olim Deus loquens pátribus in prophétis: † novíssime diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit herédem universórum, * per quem fecit et sæcula.

℟. br. Verbum caro factum est, * Allelúia, allelúia. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúia. Glória Patri. Verbum.

Hymnus

A solis ortus cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus Príncipem,
Natum María Vírgine.

Beátus auctor sæculi
Servíle corpus índuit:
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet, quos cóndidit.

Castæ Paréntis víscera
Cæléstis intrat grátia:
Venter Puéllæ báiulat
Secréta, quæ non nóverat.

Domus pudíci péctoris
Templum repénte fit Dei:
Intácta nésciens virum,
Verbo concépit Fílium.

Enixa est puérpera,
Quem Gábriel prædíxerat,
Quem matris alvo gésticns
Clausus Ioánnes sénserat.

Feno iacére pértulit:
Præsépe non abhórruit:
Parvóque lacte pastus est,
Per quem nec ales ésurit.

Gaudet chorus cæléstium,
Et Angeli canunt Deo:
Palámque fit pastóribus
Pastor, Creátor ómnium.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Ad Bened. ant. Glória / in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, † allelúia, allelúia.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: † ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; * quos sub peccáti iugo vetústa sérvitus tenet. Per eúndem Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Quem vidístis, / pastóres? dícite, annuntiáte nobis, † in terris quis appáruit? † Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum, † allelúia, allelúia.

AD TERTIAM

Ant. Génuit / puérpera Regem, cui nomen ætérnum, † et gáudia matris habens cum virginitátis honóre: † nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem, allelúia.

Capit. Multifáriam, ut supra ad Laudes.

℣. Verbum caro factum est, allelúia. ℟. Et habitávit in nobis, allelúia.

AD SEXTAM

Ant. Angelus / ad pastóres ait: Annúntio vobis gáudium magnum: † quia natus est vobis hódie Salvátor mundi, allelúia.

Capit. Hebr. 1, 10

Et: Tu in princípio, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

AD NONAM

Ant. Párvulus / fílius hódie natus est nobis: † et vocábitur Deus, Fortis, † allelúia, allelúia.

Capit. Hebr. 1, 11-12

Ipsi períbunt, tu autem permanébis; et omnes ut vestiméntum veterascent: † et velut amíctum mutábis eos, et mutabúntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúia.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Tecum / princípium in die virtútis tuæ, † in splendóribus sanctórum, ex útero ante lucíferum génui te.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:
Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Iurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Tecum princípium in die virtútis tuæ, † in splendóribus sanctórum, ex útero ante lucíferum génui te.

Ant. 2 Redemptiónem / misit Dóminus pópulo suo: † mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Psalmus 110

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio iustórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes eius.

Confessio et magnificéntia opus eius: * et iustítia eius manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hereditátem géntium. * Opera mánuum eius véritas et iudícium.

Fidélia ómnia mandáta eius: † confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen eius. * Inítium sapiéntiæ timor Dómini:

Intellectus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio eius manet in sæculum sæculi.

Ant. Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo: † mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Ant. 3 Exórtum / est in ténebris lumen rectis corde: † miséricors et miserátor et iustus Dóminus.

Psalmus 111

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis eius volet nimis.

Potens in terra erit semen eius: * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo eius: * et iustítia eius manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors et miserátor et iustus.

Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in iudício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit iustus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor eius speráre in Dómino, † confirmátum est cor eius: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: † iustítia eius manet in sæculum sæculi, * cornu eius exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde: † miséricors et miserátor et iustus Dóminus.

Diebus 25, 27 et 29 decembris dicitur

Ant. 4 Apud / Dóminum misericórdia, † et copiósa apud eum redémptio.

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo eius: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus eius.

Ant. Apud Dóminum misericórdia, † et copiósa apud eum redémptio.

Diebus vero 26, 28 et 30 decembris, loco præcedentis dicitur

Ant. 4 De fructu / ventris tui ponam super sedem tuam.

Psalmus 131

Meménto, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis eius:

Sicut iurávit Dómino, * votum vovit Deo Iacob:

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei;

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem:

Et réquiem tempóribus meis: † donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Iacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum eius: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes eius.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur iustítiam: * et sancti tui exsúltent.

Propter David, servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Iurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos:

Et fílii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam eius benedícens benedícam: * páuperes eius saturábo pánibus.

Sacerdótes eius índuam salutári: * et sancti eius exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos eius índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Sic ant. Apud Dóminum cum psalmo De profúndis clamávi ad te, Dómine, ac ant. De fructu, cum psalmo Meménto, Dómine, David, alternatim dicuntur per octávam, etiam in Officiis Sanctorum (non autem ad I et II Vesperas in die octava Nativitatis).

Capit. Hebr. 1, 1-2

Multifáriam, multísque modis olim Deus loquens pátribus in prophétis: † novíssime diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit herédem universórum, * per quem fecit et sæcula.

℟. br. Verbum caro factum est, * Allelúia, allelúia. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúia. Glória Patri. Verbum.

Hymnus

Christe, Redémptor ómnium,
Ex Patre, Patris Unice,
Solus ante princípium
Natus ineffabíliter.

Tu lumen, tu splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium:
Inténde, quas fundunt preces
Tui per orbem fámuli.

Meménto, salútis Auctor,
Quod nostri quondam córporis,
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo, formam súmpseris.

Sic præsens testátur dies,
Currens per anni círculum,
Quod solus a sede Patris
Mundi salus advéneris.

Hunc cælum, terra, hunc mare,
Hunc omne, quod in eis est,
Auctórem advéntus tui
Laudans exsúltat cántico.

Nos quoque, qui sancto tuo
Redémpti sánguine sumus,
Ob diem natális tui
Hymnum novum concínimus.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Ad Magnif. ant. Hódie / Christus natus est: hódie Salvátor appáruit: † hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli: † hódie exsúltant iusti, dicéntes: Glória in excélsis Deo, allelúia.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: * ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; quos sub peccáti iugo vetústa sérvitus tenet. Per eúndem Dóminum.

Sicubi in II Vesperis Nativitatis facienda sit commemoratio S. Stephani:

Ant. Stéphanus / autem plenus grátia et fortitúdine, † faciébat signa magna in pópulo.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine,

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Da nobis, quǽsumus, Dómine, imitári quod cólimus: ut discámus et inimícos dilígere; * quia eius natalícia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit.

DOMINICA infra octavam Nativitatis

II classis

AD I VESPERAS

Ant. Tecum princípium, cum reliquis ant. et psalmis de Nativitate Domini. 113

Capit. Gal. 4, 1-2

Fratres: Quanto témpore heres párvulus est, nihil differt a servo, † cum sit dóminus ómnium: * sed sub tutóribus et actóribus est usque ad præfinítum tempus a patre.

℟. br. Verbum caro factum est, * Allelúia, allelúia. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúia. Glória Patri. Verbum.

Hymnus

Christe, Redémptor ómnium,
Ex Patre, Patris Unice,
Solus ante princípium
Natus ineffabíliter.

Tu lumen, tu splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium:
Inténde, quas fundunt preces
Tui per orbem fámuli.

Meménto, salútis Auctor,
Quod nostri quondam córporis,
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo, formam súmpseris.

Sic præsens testátur dies,
Currens per anni círculum,
Quod solus a sede Patris
Mundi salus advéneris.

Hunc cælum, terra, hunc mare,
Hunc omne, quod in eis est,
Auctórem advéntus tui
Laudans exsúltat cántico.

Nos quoque, qui sancto tuo
Redémpti sánguine sumus,
Ob diem natális tui
Hymnum novum concínimus.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúia.

Ad Magnif. ant. Dum médium / siléntium tenérent ómnia, † et nox in suo cursu médium iter perágeret, † omnípotens Sermo tuus, Dómine, a regálibus sédibus venit, allelúia.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo: * ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre: Qui tecum vivit.

Et non fit commemoratio octavæ Nativitatis.

AD MATUTINUM

Omnia dicuntur sicut in die Nativitatis 92, præter ea, quæ sequuntur.

Hac nocte ponitur Epistola B. Pauli ad Romanos, et de ea et aliis eius Epistolis legitur usque ad Septuagesimam.

In I Nocturno

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános

Lectio i 1, 1-7

Paulus servus Iesu Christi, vocátus Apóstolus, segregátus in Evangélium Dei, quod ante promíserat per prophétas suos in Scriptúris sanctis de Fílio suo, qui factus est ei ex sémine David secúndum carnem, qui prædestinátus est Fílius Dei in virtúte secúndum spíritum sanctificatiónis, ex resurrectióne mortuórum Iesu Christi Dómini nostri: per quem accépimus grátiam, et apostolátum ad obediéndum fídei in ómnibus géntibus pro nómine eius, in quibus estis et vos vocáti Iesu Christi: ómnibus, qui sunt Romæ, diléctis Dei, vocátis sanctis. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Iesu Christo.

℟. Hódie / nobis de cælo pax vera descéndit: * Hódie per totum mundum melliflui facti sunt cæli. ℣. Hódie illúxit nobis dies redemptiónis novæ, † reparatiónis antíquæ, felicitátis ætérnæ. Hódie.

Lectio ii 1, 8-10

Primum quidem grátias ago Deo meo per Iesum Christum pro ómnibus vobis: quia fides vestra annuntiátur in univérso mundo. Testis enim mihi est Deus, cui sérvio in spíritu meo in Evangélio Fílii eius, quod sine intermissióne memóriam vestri fácio semper in oratiónibus meis: óbsecrans, si quómodo tandem aliquándo prósperum iter hábeam in voluntáte Dei veniéndi ad vos.

℟. Quem / vidístis, pastóres? † dícite, annun-

tiáte nobis, in terris quis appáruit? * Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum. ℣. Dícite, quidnam vidístis? † et annuntiáte Christi nativitátem. Natum.

Lectio iii 1, 11-13

Desídero enim vidére vos: ut áliquid impértiar vobis grátiæ spirituális ad confirmándos vos: id est, simul consolári in vobis per eam, quæ ínvicem est, fidem vestram atque meam. Nolo autem vos ignoráre, fratres: quia sæpe propósui veníre ad vos (et prohíbitus sum usque adhuc), ut áliquem fructum hábeam et in vobis, sicut et in céteris géntibus.

℟. Descéndit / de cælis Deus verus, a Patre génitus, † introívit in úterum Vírginis, nobis ut apparéret visíbilis, indútus carne humána protoparénte édita: * Et exívit per portam clausam † Deus et homo, lux et vita, cónditor mundi. ℣. Tamquam sponsus † Dóminus procédens de thálamo suo. Et.

Lectio iv 1, 14-19

Græcis ac Bárbaris, sapiéntibus et insipiéntibus débitor sum: ita (quod in me) promptum est et vobis, qui Romæ estis, evangelizáre. Non enim erubésco Evangélium. Virtus enim Dei est in salútem omni credénti, Iudæo primum, et Græco. Iustítia enim Dei in eo revelátur ex fide in fidem; sicut scriptum est: Iustus autem ex fide vivit. Revelátur enim ira Dei de cælo super omnem impietátem et iniustítiam hóminum eórum, qui veritátem Dei in iniustítia détinent: quia quod notum est Dei, maniféstum est in illis. Deus enim illis manifestávit.

℟. O magnum / mystérium et admirábile sacraméntum, † ut animália vidérent Dóminum natum, iacéntem in præsépio: * Beáta Virgo, cuius víscera meruérunt portáre Dóminum Christum. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. Beáta. Glória Patri. Beáta.

In II Nocturno

Sermo
sancti Leónis Papæ

Sermo 29; de Nativ. Dom. 9, 1

Lectio v

Excédit quidem, dilectíssimi, multúmque superéminet humáni

elóquii facultátem divíni óperis magnitúdo: et inde óritur difficúltas fandi, unde adest rátio non tacéndi. Quia in Christo Iesu Fílio Dei non solum ad divínam essèntiam, sed étiam ad humánam spectat natúram, quod dictum est per prophétam: Generatiónem eius quis enarrábit?

℟. Beáta / Dei Génetrix María, cuius víscera intácta pérmanent: * Hódie génuit Salvatórem sæculi. ℣. Beáta, quæ crédidit: † quóniam perfécta sunt ómnia, quæ dicta sunt ei a Dómino. Hódie.

Lectio vi

Utrámque enim substántiam in unam convenísse persónam, nisi fides credat, sermo non éxplicat. Et ídeo nunquam matéria déficit laudis, quia nunquam súfficit cópia laudatóris. Gaudeámus ígitur, quod ad eloquéndum tantum misericórdiæ sacraméntum ímpares sumus; et cum salútis nostræ altitúdinem non valeámus explicáre, sentiámus nobis bonum esse, quod víncimur.

℟. Sancta / et immaculáta virgínitas, † quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Lectio vii

Nemo enim ad cognitiónem veritátis magis propínquat, quam qui intéllegit in rebus divínis, étiam si multum proficiat, semper sibi superésse quod quærat. Nam qui se ad id, in quod tendit, pervenísse præsúmit, non quæsíta réperit, sed in inquisitióne déficit. Ne autem infirmitátis nostræ perturbémur angústiis, evangélicæ nos et prophéticæ ádiuvant voces; quibus ita accéndimur et docémur, ut nobis nativitátem Dómini, qua Verbum caro factum est, non tam prætéritam recólere, quam præséntem videámur inspícere.

℟. Angelus / ad pastóres ait: Annúntio vobis gáudium magnum, quod erit omni pópulo: † quia natus est vobis Salvátor, * Qui est Christus Dóminus, in civitáte David. ℣. Inveniétis infántem pannis involútum, et pósitum in præsépio. Qui.

Lectio viii

Quod enim pastóribus pro gregum suórum custódia vigilántibus nuntiávit Angelus, étiam no-

strum implévit audítum: et ídeo domínicis óvibus præsumus, quia verba divínitus édita cordis aure servámus, tamquam et in hodiérna festivitáte dicátur: Evangelízo vobis gáudium magnum, quod erit omni pópulo, quia natus est vobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David.

℟. Ecce / Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi; † ecce de quo dicébam vobis: Qui post me venit, ante me factus est: * Cuius non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere. ℣. Qui de terra est, de terra lóquitur: † qui de cælo venit, super omnes est. Cuius. Glória Patri. Cuius.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 2

In illo témpore: Erat Ioseph et María, Mater Iesu, mirántes super his, quæ dicebántur de illo. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi

In Luc. 2, 60-62

Vides úberem in omnes grátiam, Dómini generatióne diffúsam, et prophetíam incrédulis negátam esse, non iustis. Ecce et Símeon prophétat, in ruínam et resurrectiónem plurimórum venísse Dóminum Iesum Christum, ut iustórum, iniquorúmque mérita discérnat; et pro nostrórum qualitáte factórum, iudex verus et iustus aut supplícia decérnat, aut præmia.

℟. Beáta / víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium: † et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum: * Qui hódie pro salúte mundi de Vírgine nasci dignátus est. ℣. Dies sanctificátus illúxit nobis: † veníte, gentes, et adoráte Dóminum. Qui.

Lectio x

Et tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius. Nec líttera, nec história docet, ex hac vita Maríam corporális necis passióne migrásse. Non enim ánima, sed corpus materiáli gládio transverberátur. Et ídeo prudéntiam Maríæ haud ignáram mystérii cæléstis osténdit.

℟. In princípio / erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, † et Deus erat Verbum. * Hoc erat in princípio apud Deum. ℣. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. Hoc.

Lectio xi

Vivum enim verbum Dei, et válidum, et acútius omni gládio acutíssimo, pénetrans usque ad divisiónem ánimæ et spíritus, ártuum quoque et medullárum, cogitatiónes cordis et secréta scrutátur animórum, quia nuda et apérta sunt ómnia Fílio, quem consciéntiæ secréta non fallunt.

℟. Verbum / caro factum est, et habitávit in nobis: * Et vídimus glóriam eius, glóriam quasi Unigéniti a Patre, † plenum grátiæ et veritátis. ℣. In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, † et Deus erat Verbum. Et.

Lectio xii

Prophetávit ítaque Símeon, prophetáverat virgo, prophetáverat copuláta coniúgio; prophetáre débuit étiam vídua, ne qua aut proféssio deésset, aut sexus. Et ídeo Anna et stipéndiis viduitátis et móribus talis indúcitur, ut digna plane fuísse credátur, quæ Redemptórem venísse ómnium nuntiáret. Cuius mérita cum álibi descripsérimus, cum víduas hortarémur, hoc loco, quóniam adália properámus, non putámus iteránda.

℟. O Regem / cæli, cui tália famulántur obséquia: † stábulo pónitur, qui cóntinet mundum: * Iacet in præsépio, et in cælis regnat. ℣. Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, † in civitáte David. Iacet. Glória Patri. Iacet.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 2, 33-40

In illo témpore: Erat Ioseph et María, Mater Iesu, mirántes super his, quæ dicebántur de illo. Et benedíxit illis Símeon, et dixit ad Maríam Matrem eius: Ecce, pósitus est hic in ruínam, et in resurrectiónem multórum in Israel: et in signum cui contradicétur: et tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius, ut reveléntur ex multis córdibus cogitatiónes. Et erat Anna prophetíssa, fília Phánuel, de tribu Aser: hæc procésserat in diébus multis, et víxerat cum viro suo annis septem a virginitáte sua. Et hæc vídua usque ad annos octogínta quátuor: quæ non discedébat de templo, ieiúniis et obse-

cratiónibus sérviens nocte ac die. Et hæc, ipsa hora supervéniens, confitebátur Dómino, et loquebátur de illo ómnibus, qui exspectábant redemptiónem Israel. Et ut perfecérunt ómnia secúndum legem Dómini, revérsi sunt in Galilæam in civitátem suam Názareth. Puer autem crescébat, et confortabátur, plenus sapiéntia: et grátia Dei erat in illo.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Quem vidístis, / pastóres? dícite, annuntiáte nobis, † in terris quis appáruit? † Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum, † allelúia, allelúia. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. (52)

2 Génuit / puérpera Regem, cui nomen ætérnum, † et gáudia matris habens cum virginitátis honóre: † nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem, allelúia.

3 Angelus / ad pastóres ait: Annúntio vobis gáudium magnum: † quia natus est vobis hódie Salvátor mundi, allelúia.

4 Facta / est cum Angelo † multitúdo cæléstis exércitus laudántium Deum, et dicéntium: † Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúia.

5 Párvulus / fílius hódie natus est nobis: † et vocábitur Deus, Fortis, † allelúia, allelúia.

Capit. Gal. 4, 1-2

Fratres: Quanto témpore heres párvulus est, nihil differt a servo, † cum sit dóminus ómnium: * sed sub tutóribus et actóribus est usque ad præfinítum tempus a patre.

℟. br. Verbum caro factum est, * Allelúia, allelúia. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúia. Glória Patri. Verbum.

Hymnus

A solis ortus cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus Príncipem,
Natum María Vírgine.

Beátus auctor sæculi
Servíle corpus índuit:
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet, quos cóndidit.

Castæ Paréntis víscera
Cæléstis intrat grátia:
Venter Puéllæ báiulat
Secréta, quæ non nóverat.

Domus pudíci péctoris
Templum repénte fit Dei:

Intácta nésciens virum,
Verbo concépit Fílium.

Enixa est puérpera,
Quem Gábriel prædíxerat,
Quem matris alvo géstiens
Clausus Ioánnes sénserat.

Feno iacére pértulit:
Præsépe non abhórruit:
Parvóque lacte pastus est,
Per quem nec ales ésurit.

Gaudet chorus cæléstium,
Et Angeli canunt Deo:
Palámque fit pastóribus
Pastor, Creátor ómnium.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúia.

Ad Bened. ant. Dum médium / siléntium tenérent ómnia, † et nox in suo cursu médium iter perágeret, † omnípotens Sermo tuus, Dómine, a regálibus sédibus venit, allelúia.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo: † ut in nómine dilécti Fílii tui * mereámur bonis opéribus abundáre: Qui tecum vivit.

Et non fit commemoratio octavæ Nativitatis.

AD TERTIAM

Capit. Fratres: Quanto témpore, ut supra ad Laudes.

℣. Verbum caro factum est, allelúia. ℟. Et habitávit in nobis, allelúia.

AD SEXTAM

Capit. Gal. 4, 4-5

At ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex muliére, factum sub lege, † ut eos, qui sub lege erant, redímeret, * ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

AD NONAM

Capit. Gal. 4, 7

Itaque iam non est servus, sed fílius: * quod si fílius, et heres per Deum.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúia.

AD II VESPERAS

Ant. Tecum princípium, cum reliquis ant. et psalmis de Nativitate Domini 113, servato tamen ordine in ant. 4.

Capit. Gal. 4, 1-2

Fratres: Quanto témpore heres párvulus est, nihil differt a servo, † cum sit dóminus óm-

nium: * sed sub tutóribus et actóribus est usque ad præfinítum tempus a patre.

℟. br. Verbum caro factum est, *Allelúia, allelúia. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúia. Glória Patri. Verbum.

Hymnus

Christe, Redémptor ómnium,
Ex Patre, Patris Unice,
Solus ante princípium
Natus ineffabíliter.

Tu lumen, tu splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium:
Inténde, quas fundunt preces
Tui per orbem fámuli.

Meménto, salútis Auctor,
Quod nostri quondam córporis,
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo, formam súmpseris.

Sic præsens testátur dies,
Currens per anni círculum,
Quod solus a sede Patris
Mundi salus advéneris.

Hunc cælum, terra, hunc mare,
Hunc omne, quod in eis est,
Auctórem advéntus tui
Laudans exsúltat cántico.

Nos quoque, qui sancto tuo
Redémpti sánguine sumus,
Ob diem natális tui
Hymnum novum concínimus.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúia.

Ad Magnif. ant. Puer / Iesus proficiébat ætáte et sapiéntia † coram Deo et homínibus.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo: * ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre: Qui tecum vivit.

Et non fit commemoratio octavæ Nativitatis.

Si dominica occurrit die 31 decembris, Vesperæ sunt de die octava Nativitatis sine commemoratione dominicæ.

Die 26 decembris

S. STEPHANI
Protomartyris

II classis

AD MATUTINUM

Omnia de Communi unius Martyris 42*, præter ea quæ hic habentur propria.

Invitat. Christum natum, qui beátum hódie coronávit Stéphanum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia
Et blandiménta nóxia
Cadúca rite députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit víriliter,
Pro te effúndens sánguinem,
Aetérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

De Actibus Apostolórum

Lectio i 6, 1-4

In diébus illis, crescénte número discipulórum, factum est murmur Grecórum advérsus Hebræos, eo quod despiceréntur in ministério quotidiáno víduæ eórum. Convocántes autem duódecim multitúdinem discipulórum, dixérunt: Non est æquum nos derelínquere verbum Dei et ministráre mensis. Consideráte ergo, fratres, viros ex vobis boni testimónii septem, plenos Spíritu Sancto et sapiéntia, quos constituámus super hoc opus. Nos vero oratióni et ministério verbi instántes érimus.

℟. Stéphanus / autem plenus grátia et fortitúdine, * Faciébat prodígia et signa magna in pópulo. ℣. Surrexérunt quidam

de synagóga disputántes cum Stéphano: † et non póterant resístere sapiéntiæ et Spirítui qui loquebátur. Faciébat prodígia et signa magna in pópulo.

Lectio ii 6, 5-6

Et plácuit sermo coram omni multitúdine. Et elegérunt Stéphanum, virum plenum fide et Spíritu Sancto, et Philíppum et Próchorum et Nicánorem et Timónem et Pármenam et Nicoláum ádvenam Antiochénum. Hos statuérunt ante conspéctum Apostolórum: et orántes imposuérunt eis manus.

℟. Vidébant / omnes Stéphanum, qui erant in concílio: * Et intuebántur vultum eius tamquam vultum Angeli stantis inter illos. ℣. Plenus grátia et fortitúdine, † faciébat prodígia et signa magna in pópulo. Et.

Lectio iii 6, 7-10 et 7, 54

Et verbum Dómini crescébat, et multiplicabátur númerus discipulórum in Ierúsalem valde: multa étiam turba sacerdótum obediébat fídei. Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine, faciébat prodígia et signa magna in pópulo. Surrexérunt autem quidam de synagóga, quæ appellátur Libertinórum et Cyrenénsium et Alexandrinórum et eórum, qui erant a Cilícia et Asia, disputántes cum Stéphano: et non póterant resístere sapiéntiæ et Spirítui qui loquebátur. Audiéntes autem hæc, dissecabántur córdibus suis, et stridébant déntibus in eum.

℟. Intuens / in cælum beátus Stéphanus, † vidit glóriam Dei, et ait: * Ecce vídeo cælos apértos, † et Fílium hóminis stantem a dextris virtútis Dei. ℣. Cum autem esset Stéphanus plenus Spíritu Sancto, † inténdens in cælum, vidit glóriam Dei, et ait. Ecce.

Lectio iv 7, 55-60ª

Cum autem esset plenus Spíritu Sancto, inténdens in cælum, vidit glóriam Dei, et Iesum stantem a dextris Dei. Et ait: Ecce vídeo cælos apértos et Fílium hóminis stantem a dextris Dei. Exclamántes autem voce magna continuérunt aures suas, et ímpetum fecérunt unánimiter in eum. Et eiciéntes eum extra civitátem lapidábant: et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adulescéntis, qui vocabátur Saulus. Et

lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem: Dómine Iesu, súscipe spíritum meum. Pósitis autem génibus, clamávit voce magna, dicens: Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixísset, obdormívit in Dómino.

℟. Cum esset / plenus Spíritu Sancto beátus Stéphanus, † inténdens in cælum, vidit glóriam Dei, * Et Iesum stantem a dextris Dei. ℣. Et clamans voce magna, dixit: † Ecce vídeo cælos apértos. Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Sermo
sancti Fulgéntii Epíscopi
Serm. 3 de S. Stephano

Lectio v

Heri celebrávimus temporálem sempitérni Regis nostri natálem: hódie celebrámus triumphálem mílitis passiónem. Heri enim Rex noster trábea carnis indútus, de aula úteri virgináilis egrédiens, visitáre dignátus est mundum: hódie miles de tabernáculo córporis éxiens, triumphátor migrávit ad cælum. Ille, sempitérnæ Deitátis maiestáte serváta, servíle cinctórium carnis assúmens, in huius sæculi campum pugnatúrus intrávit; iste, depósitis corruptibílibus córporis induméntis, ad cæli palátium perénniter regnatúrus ascéndit. Ille descéndit carne velátus, iste ascéndit sánguine laureátus.

℟. Lapidábant / Stéphanum invocántem et dicéntem: * Dómine Iesu Christe, áccipe spíritum meum: † et ne státuas illis hoc peccátum. ℣. Pósitis autem génibus clamávit voce magna, dicens. Dómine.

Lectio vi

Ascéndit iste lapidántibus Iudæis, quia ille descéndit lætántibus Angelis. Glória in excélsis Deo, heri sancti Angeli exsultántes cantavérunt: hódie Stéphanum lætántes in suum consórtium suscepérunt. Heri Dóminus exívit de útero Vírginis: hódie miles egréssus est de ergástulo carnis.

℟. Impetum / fecérunt unanímiter in eum, † et eiecérunt eum extra civitátem, invocántem et dicéntem: * Dómine Iesu, áccipe spíritum meum. ℣. Et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adulescéntis, qui vocabátur Saulus: † et lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem. Dómine.

Lectio vii

Heri Christus pro nobis pannis est involútus: hódie Stéphanus stola est ab eo immortalitátis indútus. Heri præsépis angústia Christum portávit infántem: hódie imménsitas cæli suscépit Stéphanum triumphántem. Solus Dóminus descéndit, ut multos eleváret: humiliávit se Rex noster, ut suos mílites exaltáret. Necessárium tamen nobis est, fratres, agnóscere, quibus armis præcínctus Stéphanus sævítiam Iudæórum pótuit superáre, ut ita meruísset felíciter triumpháre.

℟. Impii / super iustum iactúram fecérunt, ut eum morti tráderent: * At ille gaudens suscépit lápides, † ut mererétur accípere corónam glóriæ. ℣. Continuérunt aures suas, et ímpetum fecérunt unanímiter in eum. At.

Lectio viii

Stéphanus ergo, ut nóminis sui corónam meruísset accípere, caritátem pro armis habébat, et per ipsam ubíque vincébat. Per caritátem Dei sæviéntibus Iudæis non cessit: per caritátem próximi pro lapidántibus intercéssit. Per caritátem arguébat errántes, ut corrigeréntur: per caritátem pro lapidántibus orábat, ne puniréntur. Caritátis virtúte subníxus, vicit Saulum crudéliter sæviéntem; et quem hábuit in terra persecutórem, in cælo méruit habére consórtem.

℟. Surrexérunt / quidam de synagóga disputántes cum Stéphano:* Et non póterant resístere sapiéntiæ et Spirítui qui loquebátur. ℣. Commovérunt ítaque plebem, † et concurréntes rapuérunt eum, et adduxérunt in concílium. Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Ant. Ierúsalem, / Ierúsalem, quæ occídis prophétas, † et lápidas eos, qui ad te missi sunt. Canticum Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in iustítia sua meditábitur, cum reliquis. 53*

℣. Magna est glória eius in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 23

In illo témpore: Dicébat Iesus scribis et phariséis: Ecce, ego mitto ad vos prophétas et sapiéntes et scribas, et ex illis occidétis et crucifigétis. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

In Matth. 4, 23, 34-36

Hoc quod ántea dixerámus, Impléte mensúram patrum vestrórum; ad persónam Dómini pertinére, eo quod occidéndus esset ab eis, potest et ad discípulos eius referri, de quibus nunc dicit: Ecce ego mitto ad vos prophétas et sapiéntes et scribas. Simúlque obsérva, iuxta Apóstolum scribéntem ad Corínthios, vária esse dona discipulórum Christi; álios prophétas, qui ventúra prædícent; álios sapiéntes, qui novérunt quando débeant proférre sermónem; álios scribas in lege doctíssimos, ex quibus lapidátus est Stéphanus, Paulus occísus, crucifíxus Petrus, flagelláti in Actibus Apostolórum discípuli.

℟. Stéphanus / servus Dei, quem lapidábant Iudæi, vidit cælos apértos: † vidit, et introívit: * Beátus homo, cui cæli patébant. ℣. Cum ígitur saxórum crepitántium túrbine quaterétur, † inter æthéreos aulæ cæléstis sinus divína ei cláritas fulsit. Beátus.

Lectio x

Quærimus, quis iste sit Zacharías fílius Barachíæ: quia multos légimus Zacharías. Et ne líbera nobis tribuerétur erróris facúltas, ádditum est: Quem occidístis inter templum et altáre. In divérsis divérsa legi: et débeo singulórum opiniónes pónere. Alii Zacharíam fílium Barachíæ dicunt, qui in duódecim prophétis undécimus est, patrísque in eo nomen conséntit: sed ubi occísus sit inter templum et altáre, Scriptúra non lóquitur; máxime cum tempóribus eius vix ruínæ templi fúerint.

℟. Patefáctæ / sunt iánuæ cæli Christi Mártyri beáto Stéphano, † qui in número Mártyrum invéntus est primus: * Et ídeo triúmphat in cælis coronátus. ℣. Mortem enim, quam Salvátor noster dignátus est pro nobis pati, † hanc ille primus réddidit Salvatóri. Et ídeo.

Bened. Cuius festum cólimus.

Lectio xi

Alii Zacharíam patrem Ioánnis intéllegi volunt, ex quibúsdam apocryphórum sómniis approbántes,

quod proptérea occísus sit, quia Salvatóris prædicáverit advéntum. Alii istum volunt esse Zachariam, qui occísus est a Ioas rege Iudæ inter templum et altáre, sicut Regum narrat história. Sed observándum, quod ille Zacharías non sit fílius Barachíæ, sed fílius Ióiadæ sacerdótis: unde et Scriptúra refert: Non fuit recordátus Ioas patris eius Ióiadæ, quia sibi fecísset bona.

℟. Hestérna die / Dóminus natus est in terris, ut Stéphanus nascerétur in cælis: † ingréssus est in mundum, * Ut Stéphanus ingrederétur in cælum. ℣. Heri enim Rex noster trábea carnis indútus, † de aula úteri virgínális egrédiens, visitáre dignátus est mundum. Ut.

Lectio xii

Cum ergo et Zachariam teneámus et occisiónis conséntiat locus: quærimus, quare Barachíæ dicátur fílius, et non Ióiadæ? Barachía lingua nostra Benedíctus Dómini dícitur, et sacerdótis Ióiadæ iustítia hebræo nómine demonstrátur. In Evangélio, quo utúntur Nazaréni, pro fílio Barachíæ, fílium Ióiadæ reperímus scriptum.

℟. Sepeliérunt / Stéphanum viri timoráti, † et fecérunt planctum magnum super eum. * Facta est persecútio magna advérsus Ecclésiam, quæ erat Ierosólymis. ℣. Saulus autem conséntiens neci eius, devastábat Ecclésiam. Facta. Glória Patri. Facta.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 23, 34-39

In illo témpore: Dicébat Iesus scribis et phariséis: Ecce, ego mitto ad vos prophétas et sapiéntes et scribas, et ex illis occidétis et crucifigétis, et ex eis flagellábitis in synagógis vestris, et persequémini de civitáte in civitátem: ut véniat super vos omnis sanguis iustus, qui effúsus est super terram, a sánguine Abel iusti usque ad sánguinem Zacharíæ, fílii Barachíæ, quem occidístis inter templum et altáre. Amen, dico vobis, vénient hæc ómnia super generatiónem istam. Ierúsalem, Ierúsalem, quæ occídis prophétas, et lápidas eos, qui ad te missi sunt, quóties vólui congregáre fílios tuos, quemádmodum gallína cóngregat pullos suos sub alas, et noluísti? Ecce, relinquétur vobis domus vestra desérta. Dico enim vobis, non me vidébitis ámodo, donec dicátis: Benedíctus, qui venit in nómine Dómini.

AD LAUDES et per Horas

Ant. 1 Lapidavérunt / Stéphanum, et ipse invocábat Dóminum, dicens: † Ne státuas illis hoc peccátum. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. (52)

2 Lápides / torréntis illi dulces fuérunt: † ipsum sequúntur omnes ánimæ iustæ.

3 Adhæsit / ánima mea post te, † quia caro mea lapidáta est pro te, Deus meus.

4 Stéphanus / vidit cælos apértos, vidit, et introívit: † beátus homo, cui cæli patébant.

5 Ecce / vídeo cælos apértos, † et Iesum stantem a dextris virtútis Dei.

Capit. Act. 6, 8

Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine, * faciébat prodígia et signa magna in pópulo.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et.

Hymnus

Martyr Dei, qui únicum
Patris sequéndo Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ rémovens tædium.

Solúta sunt iam víncula
Tui sacráti córporis:
Nos solve vinclis sæculi,
Amóre Fílii Dei.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti. ℟. Et fecérunt planctum magnum super eum.

Ad Bened. ant. Stéphanus / autem plenus grátia et fortitúdine, † faciébat signa magna in pópulo.

Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus: ut discámus et inimícos dilígere; * quia eius natalícia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Et fit commemoratio octavæ Nativitatis:

Ant. Glória / in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, † allelúia, allelúia.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: * ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; quos sub peccáti iugo vetústa sérvitus tenet. Per eúndem Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Lapidavérunt / Stéphanum, et ipse invocábat Dóminum, dicens: † Ne státuas illis hoc peccátum.

AD TERTIAM

Ant. Lápides / torréntis illi dulces fuérunt: † ipsum sequúntur omnes ánimæ iustæ.

Capit. Stéphanus autem, ut infra ad Vesperas.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus: ut discámus et inimícos dilígere; † quia eius natalícia celebrámus, * qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit.

AD SEXTAM

Ant. Adhæsit / ánima mea post te, † quia caro mea lapidáta est pro te, Deus meus.

Capit. Act. 6, 9-10

Surrexérunt autem quidam de synagóga, quæ appellátur Libertinórum et Cyrenénsium et Alexandrinórum, † et eórum qui erant a Cilícia et Asia, disputántes cum Stéphano: * et non póterant resístere sapiéntiæ et Spirítui qui loquebátur.

℣. Posuísti, Dómine, super caput eius. ℟. Corónam de lápide pretióso.

AD NONAM

Ant. Ecce / vídeo cælos apértos, † et Iesum stantem a dextris virtútis Dei.

Capit. Act. 7, 60

Pósitis autem génibus, clamávit voce magna, dicens: † Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. * Et cum hoc dixísset, obdormívit in Dómino.

℣. Magna est glória eius in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

AD VESPERAS

Ant. Tecum princípium, cum reliquis ant. et psalmis de Nativitate 113. Ant. 4 De fructu. Ps. Meménto, Dómine, David.

Capit. Act. 6, 8

Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine, * faciébat prodígia et signa magna in pópulo.

℟. br. Posuísti, Dómine, * Super caput eius. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti.

Hymnus

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia
Et blandiménta nóxia
Cadúca rite députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Pro te effúndens sánguinem,
Aetérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Stéphanus vidit cælos apértos. ℟. Vidit, et introívit: beátus homo, cui cæli patébant.

Ad Magnif. ant. Sepeliérunt / Stéphanum viri timoráti, † et fecérunt planctum magnum super eum.

Et fit commemoratio octavæ Nativitatis:

Ant. Hódie / Christus natus est: hódie Salvátor appáruit: † hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli: † hódie exsúltant iusti, dicéntes: Glória in excélsis Deo, allelúia.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Oratio Concéde, quæsumus, ut supra ad Laudes.

Die 27 decembris

S. IOANNIS
Apostoli et Evangelistæ

II classis

¶ Sicubi dicendæ sint I Vesperæ de S. Ioanne, antiphonæ et psalmi de Nativitate 113; a capitulo de S. Ioanne (capitulum, hymnus et versus e Vesperis 143, ant. ad Magnificat Iste est, e Laudibus).

Et fit commemoratio octavæ Nativitatis tantum. 143

AD MATUTINUM

Omnia de Communi Apostolorum 5*, præter ea quæ hic habentur propria.

In I Nocturno

Incipit Epístola prima beáti Ioánnis Apóstoli

Lectio i 1, 1-3

Quod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, et manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ: et vita manifestáta est, et vídimus, et testámur, et annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, et appáruit nobis: quod vídimus et audívimus, annuntiámus vobis, ut et vos societátem habeátis nobíscum, et sociétas nostra sit cum Patre et cum Fílio eius Iesu Christo.

℟. Valde / honorándus est beátus Ioánnes, † qui supra pectus Dómini in cena recúbuit: * Cui Christus in cruce Matrem vírginem vírgini commendávit. ℣. Virgo est eléctus a Dómino, atque inter céteros magis diléctus. Cui.

Lectio ii 1, 4-7

Et hæc scríbimus vobis, ut gaudeátis, et gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio, quam audívimus ab eo, et annuntiámus vobis: Quóniam Deus lux est, et ténebræ in eo non sunt ullæ. Si dixérimus, quóniam societátem habémus cum eo, et in ténebris ambulámus, mentímur, et veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus, sicut et ipse est in luce, societátem habémus ad ínvicem, et sanguis Iesu Christi, Fílii eius, emúndat nos ab omni peccáto.

℟. Hic est / discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his, et scripsit hæc: * Et scimus, quia verum est testimónium eius. ℣. Fluénta Evangélii de ipso sacro domínici péctoris fonte potávit. Et scimus.

Lectio iii 1, 8-10

Si dixérimus, quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus, et véritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra, fidélis est et iustus, ut remíttat nobis peccáta nostra, et emúndet nos ab omni iniquitáte. Si dixérimus, quóniam non peccávimus, mendácem fácimus eum, et verbum eius non est in nobis.

℟. Hic est / beatíssimus Evangelísta et Apóstolus Ioánnes, * Qui privilégio amóris præcípui, † céteris áltius a Dómino méruit honorári. ℣. Hic est discípulus ille, quem diligébat Iesus, qui supra pectus Dómini in cena recúbuit. Qui.

Lectio iv 2, 1-5a

Filíoli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed et si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem, Iesum Christum iustum: et ipse est propitiátio pro peccátis nostris: non pro nostris autem tantum, sed étiam pro totíus mundi. Et in hoc scimus, quóniam cognóvimus eum, si mandáta eius observémus. Qui dicit se nosse eum, et mandáta eius non custódit, mendax est, et in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum eius, vere in hoc cáritas Dei perfécta est.

℟. Ecce / puer meus, quem elégi, dicit Dóminus, † eléctus meus: * Complácuit sibi in eo ánima mea. ℣. Pósui super eum spíritum meum, † iudícium géntibus nuntiábit. Complácuit. Glória Patri. Complácuit.

In II Nocturno

Ex libro sancti Hierónymi Presbýteri de Scriptóribus ecclesiásticis

c. 9

Lectio v

Ioánnes Apóstolus, quem Iesus amávit plúrimum, fílius Zebedæi, frater Iacóbi Apóstoli, quem Heródes post passiónem Dómini decollávit, novíssimus ómnium scripsit Evangélium, rogátus ab Asiæ epíscopis, advérsus Cerínthum, aliósque hæréticos, et máxime tunc Ebionitárum dogma con-

súrgens, qui ásserunt Christum ante Maríam non fuísse: unde et compúlsus est divínam eius natividtem edícere.

℟. Qui vícerit, / fáciam illum colúmnam in templo meo, dicit Dóminus: * Et scribam super eum nomen meum, et nomen civitátis novæ Ierúsalem. ℣. Vincénti dabo édere de ligno vitæ, quod est in paradíso Dei mei. Et.

Lectio vi

Quarto décimo ígitur anno, secúndam post Nerónem persecutiónem movénte Domitiáno, in Patmos ínsulam relegátus, scripsit Apocalýpsim, quam interpretátur Iustínus Martyr, et Irenæus.

℟. Diligébat / autem eum Iesus, quóniam speciális prærogatíva castitátis † amplióri dilectióne fécerat dignum: * Quia virgo eléctus ab ipso, virgo in ævum permánsit. ℣. In cruce dénique moritúrus, † huic Matrem suam vírginem vírgini commendávit. Quia.

Lectio vii

Interfécto autem Domitiáno, et actis eius ob nímiam crudelitátem a senátu rescíssis, sub Nerva príncipe rédiit Ephesum: ibíque usque ad Traiánum príncipem persevérans, totas Asiæ fundávit rexítque ecclésias: et confóctus sénio, sexagésimo octávo post passiónem Dómini anno mórtuus, iuxta eándem urbem sepúltus est.

℟. In médio / Ecclésiæ apéruit os eius, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intellléctus. ℣. Iucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et.

Ex Commentáriis
eiúsdem in Epístolam
ad Gálatas
Lib. 3, c. 6

Lectio viii

Beátus Ioánnes Evangelísta, cum Ephesi morarétur usque ad últimam senectútem, et vix inter discipulórum manus ad Ecclésiam deferrétur, nec posset in plura vocem verba contéxere; nihil áliud per síngulas solébat proférre colléctas, nisi hoc: Filíoli, dilígite altérutrum. Tandem discípuli et fratres, qui áderant, tædio affécti, quod éadem semper audírent, dixérunt: Magíster, quare semper hoc lóqueris? Qui respóndit dignam Ioánne sententiam: Quia præcéptum Dómini est; et, si solum fiat, súfficit.

℟. Cibávit / illum Dóminus pane vitæ et intellléctus, † et aqua sapiéntiæ salutáris potávit eum: * Et exaltávit illum apud próximos suos. ℣. In médio Ecclésiæ apéruit os eius, † et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intellléctus. Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Ant. Dedit / illi Dóminus claritátem ætérnam: † et nómine ætérno hereditábit illum. Canticum Vos sacerdótes Dómini vocabímini, cum reliquis. 17*

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Ioánnem

Lectio ix 21

In illo témpore: Dixit Iesus Petro: Séquere me. Convérsus Petrus vidit illum discípulum, quem diligébat Iesus, sequéntem. Et réliqua.

Homília
sancti Augustíni Epíscopi
Tract. 124 in Ioann., n. 5

Duas vitas sibi divínitus prædicátas et commendátas novit Ecclésia: quarum est una in fide, áltera in spécie; una in témpore peregrinatiónis, áltera in ætérnitáte mansiónis; una in labóre, áltera in réquie; una in via, áltera in pátria; una in ópere actiónis, áltera in mercéde contemplatiónis.

℟. In illum / diem suscípiam te servum meum, † et ponam te sicut signáculum in conspéctu meo: * Quóniam ego elégi te, dicit Dóminus. ℣. Esto fidélis usque ad mortem, † et dabo tibi corónam vitæ. Quóniam.

Lectio x

Una declínat a malo, et facit bonum: áltera nullum habet, a quo declínet, malum; et magnum habet, quo fruátur, bonum. Una cum hoste pugnat; áltera sine hoste regnat. Una súbvenit indigénti; áltera ibi est, ubi nullum ínvenit indigéntem. Una aliéna peccáta, ut sua sibi ignoscántur, ignóscit; áltera nec pátitur quod ignóscat, nec facit quod sibi poscat ignósci.

℟. Iste / est Ioánnes, qui supra pectus Dómini in cena recúbuit: * Beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia. ℣. Fluénta Evangélii de ipso sacro domínici péctoris fonte potávit. Beátus.

Lectio xi

Una flagellátur malis, ne extollátur in bonis; áltera tanta plenitúdine grátiæ caret omni malo, ut sine ulla tentatióne supérbiæ cohæreat summo bono. Ergo una bona est, sed adhuc mísera; áltera mélior, et beáta. Ista significáta est per Apóstolum Petrum, illa per Ioánnem.

℟. Virgo / est eléctus a Dómino, atque inter céteros magis diléctus: † qui supra pectus Dómini recúmbens, † Evangélii fluénta de ipso sacro domínici péctoris fonte potávit: * Et verbi Dei grátiam in toto terrárum orbe diffúdit. ℣. Spíritus Sancti grátia inebriátus, † céteris áltius divinitátis patefécit arcána. Et.

Lectio xii

Tota hic ágitur ista usque in huius sæculi finem, et illic ínvenit finem; differtur illa complénda post huius sæculi finem, sed in futúro sæculo non habet finem. Ideo dícitur huic: Séquere me. De illo autem: Sic eum volo manére, donec véniam: quid ad te? tu me séquere. Quid enim est hoc? Quantum sápio, quantum cápio, quid est hoc? nisi, tu me séquere per imitatiónem perferéndi temporália mala: ille máneat, donec sempitérna vénio redditúrus bona.

℟. Sic eum / volo manére, donec véniam: * Quid ad te? tu me séquere. ℣. Hunc ergo cum vidísset Petrus, dixit ad Iesum: † Dómine, hic autem quid? Quid. Glória Patri. Quid.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Cap. 21, 19-24

In illo témpore: Dixit Iesus Petro: Séquere me. Convérsus Petrus vidit illum discípulum, quem diligébat Iesus, sequéntem, qui et recúbuit in cena super pectus eius, et dixit: Dómine, quis est qui tradet te? Hunc ergo cum vidísset Petrus, dixit Iesu: Dómine, hic autem quid? Dicit ei Iesus: Sic eum volo manére, donec véniam, quid ad te? tu me séquere. Exiit ergo sermo iste inter fratres, quia discípulus ille non móritur. Et non dixit ei Iesus: Non móritur; sed: Sic eum volo manére, donec véniam: quid ad te? Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his, et scripsit hæc: et scimus, quia verum est testimónium eius.

Oratio

Ecclésiam tuam, Dómine, benígnus illústra: † ut beáti Ioánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, * ad dona pervéniat sempitérna. Per Dóminum.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Valde / honorándus est beátus Ioánnes, † qui supra pectus Dómini in cena recúbuit. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. (52)

2 Hic est / discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his: † et scimus, quia verum est testimónium eius.

3 Hic est / discípulus meus: † sic eum volo manére, donec véniam.

4 Sunt de hic stántibus, / qui non gustábunt mortem, † donec vídeant Fílium hóminis in regno suo.

5 Ecce / puer meus eléctus, quem elégi, † pósui super eum Spíritum meum.

Capit. Eccli. 15, 1-2

Qui timet Deum, fáciet bona: † et qui cóntinens est iustítiæ, apprehéndet illam, * et obviábit illi quasi mater honorificáta.

℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In.

Hymnus

Exsúltet cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis:
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos, sæcli iusti iúdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte preces súpplicum.

Qui cælum verbo cláuditis,
Serásque eius sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite iussu, quæsumus.

Quorum præcépto súbditur
Salus et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus:

Ut, cum Iudex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his. ℟. Et scimus, quia verum est testimónium eius.

Ad Bened. ant. Iste / est Ioánnes, qui supra pectus Dómini in cena recúbuit: † beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia.

Oratio

Ecclésiam tuam, Dómine, benígnus illústra: † ut beáti Ioánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, * ad dona pervéniat sempitérna. Per Dóminum.

Et fit commemoratio octavæ Nativitatis:

Ant. Glória / in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, † allelúia, allelúia.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: * ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; quos sub peccáti iugo vetústa sérvitus tenet. Per eúndem Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Valde / honorándus est beátus Ioánnes, † qui supra pectus Dómini in cena recúbuit.

AD TERTIAM

Ant. Hic est / discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his: † et scimus, quia verum est testimónium eius.

Capit. Qui timet Deum, ut infra ad Vesperas.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

AD SEXTAM

Ant. Hic est / discípulus meus: † sic eum volo manére, donec véniam.

Capit. Eccli. 15, 3

Cibávit illum pane vitæ et intellléctus, † et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus, Deus noster.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

AD NONAM

Ant. Ecce / puer meus eléctus, quem elégi, † pósui super eum Spíritum meum.

Capit. Eccli. 15, 5

In médio Ecclésiæ apéruit os eius, † et implévit illum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intellléctus, * et stolam glóriæ índuit eum.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est princípátus eórum.

AD VESPERAS

Ant. et psalmi de Nativitate Domini 113. Ant. 4 Apud Dóminum.

Capit. Eccli. 15, 1-2

Qui timet Deum, fáciet bona: † et qui cóntinens est iustítiæ, apprehéndet illam, * et obviábit illi quasi mater honorificáta.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.

Hymnus

Exsúltet cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis:
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos, sæcli iusti iúdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte preces súpplicum.

Qui cælum verbo cláuditis,
Serásque eius sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite iussu, quæsumus.

Quorum præcépto súbditur
Salus et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus:

Ut, cum Iudex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Valde honorándus est beátus Ioánnes. ℟. Qui supra pectus Dómini in cena recúbuit.

Ad Magnif. ant. Exiit / sermo inter fratres, quod discípulus ille non móritur; † et non dixit Iesus, Non móritur: † sed, Sic eum volo manére, donec véniam.

Et fit commemoratio octavæ Nativitatis:

Ant. Hódie / Christus natus est: hódie Salvátor appáruit: † hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli: † hódie exsúltant iusti, dicéntes: Glória in excélsis Deo, allelúia.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Oratio Concéde, quæsumus, ut supra ad Laudes.

Die 28 decembris

SS. INNOCENTIUM
Martyrum

II classis

¶ Sicubi dicendæ sint I Vesperæ de Ss. Innocentibus, antiphonæ et psalmi de Nativitate 113, reliqua de Ss. Innocentibus (capit., ℟. breve, hymnus et versus e Vesperis 151, ant. ad Magnificat Hi sunt, e Laudibus).

Et fit commemoratio octavæ Nativitatis. 152

AD MATUTINUM

Omnia de Communi plurimorum Martyrum 63*, præter ea quæ hic habentur propria.

Invitat. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Audit tyránnus ánxius
Adésse regum Príncipem,
Qui nomen Israel regat,
Teneátque David régiam.
Exclámat amens núntio:
Successor instat, péllimur:
Satélles, i, ferrum rape:
Perfúnde cunas sánguine.
Quid próficit tantum nefas?
Quid crimen Heródem iuvat?
Unus tot inter fúnera
Impúne Christus tóllitur.
Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

De Ieremía Prophéta

Lectio i 31, 15-17

Hæc dicit Dóminus: Vox in excélso audíta est lamentatiónis, luctus, et fletus Rachel plorántis fílios suos, et noléntis consolári super eis, quia non sunt. Hæc dicit Dóminus: Quiéscat vox tua a plorátu, et óculi tui a lácrimis: quia est merces óperi tuo, ait Dóminus: et reverténtur de terra inimíci. Et est spes novíssimis tuis, ait Dóminus: et reverténtur fílii ad términos suos.

℟. Centum / quadragínta quátuor míllia, qui empti sunt de terra, † hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti: * Vírgines enim permansérunt, ídeo regnant cum Deo, et Agnus Dei cum illis. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, † et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Vírgines.

Lectio ii 31, 18-19

Audiens audívi Ephraim transmigrántem: Castigásti me, et erudítus sum, quasi iuvénculus indómitus: convérte me, et convértar: quia tu Dóminus Deus meus. Postquam enim convertísti me, egi pæniténtiam: et postquam ostendísti mihi, percússi femur meum. Confúsus sum, et erúbui: quóniam sustínui oppróbrium adulescéntiæ meæ.

℟. Sub altáre / Dei audívi voces occisórum dicéntium: * Quare non defendis sánguinem nostrum? † Et accepérunt divínum respónsum: Adhuc sustinéte módicum tempus, † donec impleátur númerus fratrum vestrórum. ℣. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei, et propter testimónium quod habébant, † et clamábant voce magna, dicéntes. Quare.

Lectio iii 31, 20-21

Si fílius honorábilis mihi Ephraim, si puer delicátus: quia ex quo locútus sum de eo, adhuc recordábor eius. Idcírco conturbáta sunt víscera mea super eum: míserans miserébor eius, ait Dóminus. Státue tibi spéculam, pone tibi amaritúdines: dírige cor tuum in viam rectam, in qua ambulásti: revértere, virgo Israel, revértere ad civitátes tuas istas.

℟. Adoravérunt / viméntem in sæcula sæculórum, * Mitténtes corónas suas ante thronum Dómini Dei sui. ℣. Et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas: † et benedixérunt vivéntem in sæcula sæculórum. Mitténtes.

Lectio iv 31, 22-23

Usquequo delíciis dissolvéris, fília vaga? quia creávit Dóminus novum super terram: Fémina circúmdabit virum. Hæc dicit Dóminus exercítuum Deus Israel: Adhuc dicent verbum istud in terra Iuda, et in úrbibus eius, cum convértero captivitátem eórum: Benedícat tibi Dóminus, pulchritúdo iustítiæ, mons sanctus.

℟. Vidi / Agnum stantem supra montem Sion, † et cum eo Sanctórum míllia: * Et habébant no-

men eius, et nomen Patris eius scriptum in fróntibus suis. ℣. Hi sunt, qui tolléntes crucem suam, sequúntur Agnum ubíque. Et habébant nomen eius, et nomen Patris eius scriptum in fróntibus suis. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Ant. 2 et 4 dicuntur ut infra:

Ant. 2 Isti / sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, † et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Ps. 33 Benedícam Dóminum in omni témpore. 69*

Ant. 4 Si coram / homínibus torménta passi sunt, † spes electórum est immortális in ætérnum. Ps. 60 Exáudi, Deus, deprecatiónem meam. 71*

Sermo
sancti Cæsárii Epíscopi
Sermo 222;
in Natale Infantum

Lectio v

Hódie, fratres caríssimi, natálem illórum infántum cólimus, quos ab Heróde crudelíssimo rege interféctos esse, Evangélii textus elóquitur. Et ídeo cum summa exsultatióne gáudeat terra, cæléstium mílitum et tantárum parens fecúnda virtútum. Ecce profánus hostis nunquam beátis párvulis tantum prodésse potuísset obséquio, quantum prófuit ódio.

℟. Effudérunt / sánguinem Sanctórum velut aquam in circúitu Ierúsalem: * Et non erat qui sepelíret. ℣. Posuérunt mortália servórum tuórum escas volatílibus cæli, † carnes Sanctórum tuórum béstiis terræ. Et.

Lectio vi

Nam, sicut sacratíssima præséntis diéi festa maniféstant, quantum contra beátos párvulos iníquitas abundávit, tantum in eis grátia benedictiónis effúlsit. Beáta es, o Béthlehem terra Iuda, quæ Heródis regis immanitátem in puerórum exstinctióne perpéssa es: quæ sub uno témpore candidátam plebem imbéllis infántiæ Deo offérre meruísti.

℟. Isti / sunt Sancti, qui passi sunt propter te, Dómine: víndica eos, * Quia clamant ad te quotídie. ℣. Víndica, Dómine, sánguinem Sanctórum tuórum, qui effúsus est. Quia.

Lectio vii

Digne tamen natálem illórum cólimus, quos

beatióres ætérnæ vitæ mundus édidit, quam quos maternórum víscerum partus effúdit. Síquidem ante vitæ perpétuæ adépti sunt dignitátem, quam usúram præséntis accíperent.

℟. Isti / sunt, qui non inquinavérunt vestiménta sua: * Ambulábunt mecum in albis, quia digni sunt. ℣. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti: † vírgines enim sunt. Ambulábunt.

Lectio viii

Aliórum quidem pretiósa mors Mártyrum laudem in confessióne proméruit, horum in consummatióne complácuit; quia incipiéntis vitæ primórdiis ipse eis occásus inítium glóriæ dedit, qui præséntis términum pósuit. Quos Heródis impíetas lactántes matrum ubéribus abstráxit; qui iure dicúntur Mártyrum flores, quos in médio frígore infidelitátis exórtos, velut primas erumpéntes Ecclésiæ gemmas, quædam persecutiónis pruína decóxit.

℟. Ambulábunt / mecum in albis, quia digni sunt: * Et non delébo nómina eórum de líbro vitæ. ℣. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti: † vírgines enim sunt. Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Ant. Innocéntium / pássio, Christi exaltátio: † Heródes confúsus est, qui eos persecútus est. Canticum Iustórum ánimæ in manu Dei sunt, cum reliquis. 74*

℣. Iusti autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio ix 2

In illo témpore: Angelus Dómini appáruit in somnis Ioseph, dicens: Surge, et áccipe Púerum et Matrem eius, et fuge in Aegýptum, et esto ibi usque dum dicam tibi. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi
Presbýteri
In Matth. 1, 2, 13-17

Quando tulit Púerum et Matrem eius, ut in Aegýptum tránseat, nocte tulit, et in ténebris: quia noctem ignorántiæ his, a quibus ipse recéssit, relíquit incrédulis. Quando vero revértitur in Iudæam, nec nox, nec ténebræ ponúntur in

Evangélio: quia in fine mundi Iudæi fidem, tamquam Christum ab Aegýpto reverténtem suscipiéntes, illuminabúntur.

℟. Cantábant / Sancti cánticum novum ante sedem Dei et Agni: * Et resonábat terra in voces eórum. ℣. Hi empti sunt ex homínibus primítiæ Deo et Agno, † et in ore ipsórum non est invéntum mendácium. Et.

Lectio x

Ut adimplerétur, quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: Ex Aegýpto vocávi Fílium meum. Respóndeant, qui hebræórum volúminum dénegant veritátem, ubi hoc in Septuagínta legátur interprétibus. Quod cum non invénerint, nos eis dicémus, in Osée prophéta scriptum, sicut et exemplária probáre possunt, quæ nuper edídimus.

℟. Vidi / sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei quod habébant, † et clara voce dicébant: * Víndica, Dómine, sánguinem Sanctórum tuórum, qui effúsus est. ℣. Sub throno Dei omnes Sancti clamant. Víndica.

Bened. Quorum festum cólimus.

Lectio xi

Tunc adimplétum est, quod dictum est per Ieremíam prophétam dicéntem: Vox in Rama audíta est, plorátus et ululátus multus, Rachel plorans fílios suos. De Rachel natus est Béniamin, in cuius tribu non est Béthlehem. Quæritur ergo, quómodo Rachel fílios Iudæ, id est Béthlehem, quasi suos ploret.

℟. Isti, / qui amícti sunt stolis albis, qui sunt, et unde venérunt? † Et dixit mihi: * Hi sunt, qui venérunt de tribulatióne magna, † et lavérunt stolas suas, et dealbavérunt eas in sánguine Agni. ℣. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei, † et propter testimónium quod habébant. Hi.

Lectio xii

Respondébimus bréviter, quia sepúlta sit iuxta Béthlehem in Ephrata; et ex matérno corpúsculi hospítio matris nomen accéperit; sive quóniam Iuda et Béniamin duæ tribus iunctæ erant, et Heródes præcéperat non solum in Béthlehem intérfici púeros, sed et in ómnibus fínibus eius.

℟. Sub throno / Dei omnes Sancti clamant: † Víndica sánguinem nostrum, * Deus noster. ℣. Víndica, Dómine, sánguinem Sanctórum tuórum, qui effúsus est. Deus noster. Glória Patri. Deus noster.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 2, 13-18

In illo témpore: Angelus Dómini appáruit in somnis Ioseph, dicens: Surge, et áccipe Púerum et Matrem eius, et fuge in Aegýptum, et esto ibi usque dum dicam tibi. Futúrum est enim, ut Heródes quærat Púerum ad perdéndum eum. Qui consúrgens accépit Púerum et Matrem eius nocte, et secéssit in Aegýptum: et erat ibi usque ad óbitum Heródis: ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per prophétam dicéntem: Ex Aegýpto vocávi Fílium meum. Tunc Heródes videns, quóniam illúsus esset a Magis, irátus est valde; et mittens occídit omnes púeros, qui erant in Béthlehem, et in ómnibus fínibus eius, a bimátu et infra, secúndum tempus quod exquisíerat a Magis. Tunc adimplétum est, quod dictum est per Ieremíam prophétam dicéntem: Vox in Rama audíta est, plorátus et ululátus multus: Rachel plorans fílios suos, et nóluit consolári, quia non sunt.

Oratio

Deus, cuius hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt: † ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; * ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Heródes / irátus occídit multos púeros in Béthlehem Iudæ civitáte David. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. (52)

2 A bimátu / et infra, occídit multos púeros Heródes propter Dóminum.

3 Angeli / eórum semper vident fáciem Patris.

4 Vox in Rama / audíta est, plorátus et ululátus, † Rachel plorans fílios suos.

5 Sub throno / Dei omnes Sancti clamant: † Víndica sánguinem nostrum, Deus noster.

Capit. Apoc. 14, 1

Vidi supra montem Sion Agnum stantem, † et cum eo centum quadragín-

ta quátuor míllia, * habéntes nomen eius, et nomen Patris eius scriptum in fróntibus suis.

℟. br. Lætámini in Dómino * Et exsultáte, iusti. Lætámini. ℣. Et gloriámini, omnes recti corde. Et exsultáte. Glória Patri. Lætámini.

Hymnus

Salvéte, flores Mártyrum,
Quos lucis ipso in límine
Christi insecútor sústulit,
Ceu turbo nascéntes rosas.

Vos prima Christi víctima,
Grex immolatórum tener,
Aram ante ipsam símplices
Palma et corónis lúditis.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Heródes irátus occídit multos púeros. ℟. In Béthlehem Iudæ civitáte David.

Ad Bened. ant. Hi sunt, / qui cum muliéribus non sunt coinquináti: † vírgines enim sunt, et sequúntur Agnum quocúmque íerit.

Oratio

Deus, cuius hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres non loquéndo, sed moriéndo confessi sunt: † ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; * ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

Et fit commemoratio octavæ Nativitatis:

Ant. Glória / in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, † allelúia, allelúia.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: * ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; quos sub peccáti iugo vetústa sérvitus tenet. Per eúndem Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Heródes / irátus occídit multos púeros in Béthlehem Iudæ civitáte David.

AD TERTIAM

Ant. A bimátu / et infra, occídit multos púeros Heródes propter Dóminum.

Capit. Vidi supra montem, ut infra ad Vesperas.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

AD SEXTAM

Ant. Angeli / eórum semper vident fáciem Patris.

Capit. Apoc. 14, 4

Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti: † vírgines enim sunt. * Hi sequúntur Agnum quocúmque íerit.

℣. Exsúltent iusti in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

AD NONAM

Ant. Sub throno / Dei omnes Sancti clamant: † Víndica sánguinem nostrum, Deus noster.

Capit. Apoc. 14, 4-5

Hi empti sunt ex homínibus primítiæ Deo et Agno, † et in ore ipsórum non est invéntum mendácium: * sine mácula enim sunt ante thronum Dei.

℣. Iusti autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

AD VESPERAS

Antiphonæ et psalmi de Nativitate Domini 113. Ant. 4 De fructu.

Capit. Apoc. 14, 1

Vidi supra montem Sion Agnum stantem, † et cum eo centum quadragínta quátuor míllia, * habéntes nomen eius, et nomen Patris eius scriptum in fróntibus suis.

℟. br. Exsúltent iusti * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In conspéctu Dei. Glória Patri. Exsúltent.

Hymnus

Salvéte, flores Mártyrum,
Quos lucis ipso in límine
Christi insecútor sústulit,
Ceu turbo nascéntes rosas.

Vos prima Christi víctima,
Grex immolatórum tener,
Aram ante ipsam símplices
Palma et corónis lúditis.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Sub throno Dei omnes Sancti clamant. ℟. Víndica sánguinem nostrum, Deus noster.

Ad Magnif. ant. Innocéntes / pro Christo infántes occísi sunt, † ab iníquo rege lacténtes interfécti sunt: † ipsum sequúntur Agnum sine mácula, et dicunt semper: † Glória tibi, Dómine.

Et fit commemoratio octavæ Nativitatis:

Ant. Hódie / Christus natus est: hódie Salvátor appáruit: † hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli: † hódie exsúltant iusti, dicéntes: Glória in excélsis Deo, allelúia.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: * ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; quos sub peccáti iugo vetústa sérvitus tenet. Per eúndem Dóminum.

Die 29 decembris

DE QUINTA DIE infra octavam Nativitatis

II classis

AD MATUTINUM

Invitatorium et hymnus sicut in die Nativitatis. 92

In I Nocturno

Ant. In princípio / et ante sæcula Deus erat Verbum: † ipse natus est nobis hódie Salvátor mundi.

Psalmi de feria occurrenti.

℣. Tamquam sponsus. ℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio i 2, 15-20

In illo témpore: Pastóres loquebántur ad ínvicem: Transeámus usque Béthlehem, et videámus hoc verbum, quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Et venérunt festinántes. Et réliqua.

Homília sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Hom. 1, 7, in Nativ. Domini

Pastóres quidem illi felíci gáudio festinárunt vidére, quod audíerant: et quia ardénti amóre quæsiérunt, continuo Salvatórem, quem quæsiérunt, inveníre meruérunt. Sed et intellectuálium pastóres gregum, immo cuncti fidéles, qua mentis indústria Christum quærere débeant, dictis páriter suis ostendérunt et factis. Transeámus, inquiunt, usque Béthlehem, et videámus hoc verbum, quod factum est. Transeámus ergo et nos, fratres caríssimi, cogitándo usque Béthlehem civitátem David, et recolámus amándo, quod in ea Verbum caro factum est, atque eius incarnatiónem dignis celebrémus honóribus. Transeámus abiéctis concupiscéntiis carnálibus toto mentis desidério usque Béthlehem supérnam, id est domum panis vivi non manufáctam, sed ætérnam in cælis, et recolámus amándo, quia Verbum caro factum, illuc carne ascéndit, ibi in dextra Dei Patris sedet. Illo eum tota virtútum instántia sequámur et sollícita cordis et córporis castigatióne procurémus, ut, quem illi in præsépio vidére vagiéntem, nos in Patris sólio mereámur vidére regnántem.

℟. In princípio / erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, † et Deus erat Verbum. * Hoc erat in princípio apud Deum. ℣. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. Hoc.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ii

Et venérunt festinántes, et invenérunt Maríam et Ioseph, et Infántem pósitum in præsépio. Venérunt pastóres festinántes et invenérunt Deum hóminem natum, simul et eiúsdem natívitátis minístros. Festinémus et nos, fratres mei, non pássibus pedum, sed bonórum profféctibus óperum vidére eándem glorificátam humanitátem cum eiúsdem minístris digna servitútis suæ mercéde remunerátis; festinémus vidére illum in divína Patris ac sua maiestáte fulgéntem. Festinémus, inquam; non enim est tanta beatitúdo cum desídia ac torpóre quærénda, sed alácriter sunt Christi sequénda vestígia. Nam et ipse cursum nostrum data manu iuváre desíderat, delectatúrque audíre a nobis: Trahe nos, post te currémus in odórem unguentórum tuórum. Cítius ergo virtútum gréssibus sequámur, ut mereámur cónsequi. Nemo tardet convérti ad Dóminum, nemo différat de die in diem, ipsum per ómnia et ante ómnia precántes, ut gressus nostros dírigat secúndum elóquium suum et non dominétur nostri omnis iniustítia.

℟. Verbum / caro factum est, et habitávit in nobis: * Et vídimus glóriam eius, glóriam quasi Unigéniti a Patre, † plenum grátiæ et veritátis. ℣. In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, † et Deus erat Verbum. ℟.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii

Vidéntes autem cognovérunt de verbo, quod

dictum erat illis de púero hoc. Et nos, fratres dilectíssimi, quæ dicta sunt nobis de Salvatóre nostro Deo vero et hómine, ínterim pia fide percípere et plena dilectióne festinémus amplécti, ut hæc in futúro perféctæ cognitiónis visu compreháendere valeámus. Hæc étenim sola ac vera est beatórum non solum hóminum sed et Angelórum vita, fáciem perpétuo sui cérnere Creatóris, quam desiderábat ardénter Psalmísta, qui dicébat: Sitívit ánima mea ad Deum vivum, quando véniam et apparébo ante fáciem Dei? Cuius solíus visióne, non autem ulla terrenárum rerum affluéntia desidérium suum satiári posse signávit, cum ait: Satiábor, dum manifestábitur glória tua. Verum, quia non otiósi ac désides, sed qui virtútum opéribus insúdant divína contemplatióne sunt digni, sollícite præmísit: Ego autem cum iustítia apparébo in conspéctu tuo.

℟. O Regem / cæli, cui tália famulántur obséquia: † stábulo pónitur, qui cóntinet mundum: * Iacet in præsépio, et in cælis regnat. ℣. Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, † in civitáte David. Iacet. Glória Patri. Iacet.

In II Nocturno

Ant. Natus / est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, † in civitáte David.

Psalmi de feria occurrenti.

Capit. Is. 9, 6

Párvulus enim natus est nobis, et fílius datus est nobis, † et factus est principátus super húmerum eius: * et vocábitur nomen eius, Admirábilis, Consiliárius, Deus, Fortis, Pater futúri sæculi, Princeps pacis.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: † ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; * quos sub peccáti iugo vetústa sérvitus tenet. Per eúndem Dóminum.

Ad Laudes et ad Horas omnia dicuntur sicut in Nativitate. 111

Ad Vesperas, omnia ut in II Vesperis diei Nativitatis 113, nisi a capitulo faciendum sit de sequenti dominica aut de sequenti festo I classis.

Die 30 decembris

DE SEXTA DIE infra octavam Nativitatis

II classis

AD MATUTINUM

Invitatorium et hymnus sicut in die Nativitatis. 92

In I Nocturno

Ant. In princípio / et ante sæcula Deus erat Verbum: † ipse natus est nobis hódie Salvátor mundi.

Psalmi de feria occurrenti.

℣. Tamquam sponsus. ℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio i 2, 15-20

In illo témpore: Pastóres loquebántur ad ínvicem: Transeámus usque Béthlehem, et videámus hoc verbum, quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Et venérunt festinántes. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi

In Luc. 2, 53-54

Vides festináre pastóres; nemo enim cum desídia Christum requírit. Vides pastóres Angelo credidísse: et tu Patri, Fílio, Spirítui Sancto, Angelis, Prophétis et Apóstolis crédere non vis? Vide, quam signánter Scriptúra singulórum libret moménta verbórum. Festínant, inquit, Verbum vidére. Etenim cum caro Dómini vidétur, Verbum vidétur, quod est Fílius.

℟. In princípio / erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, † et Deus erat Verbum. * Hoc erat in princípio apud Deum. ℣. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. Hoc.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ii

Non mediócre fídei tibi hoc videátur exémplum, quod vilis sit persóna pastórum. Certe quo vílior ad prudéntiam, eo pretiósior ad fidem. Non gymnásia choris referta sapiéntum, sed plebem Dóminus símplicem requisívit, quæ phaleráre audíta et fucáre nescíret. Simplícitas enim quæritur, non ambítio desidorátur.

℟. Verbum / caro factum est, et habitávit in nobis: * Et vídimus glóriam eius, glóriam quasi Unigéniti a Patre, † plenum grátiæ et veritátis. ℣. In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, † et Deus erat Verbum. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio iii

Nec contemnénda putes quasi vília verba pastórum. A pastóribus enim María fidem cólligit, a pastóribus pópulus ad Dei reveréntiam congregátur. Miráti étiam sunt omnes, qui audiérunt, de iis, quæ dicebántur a pastóribus ad ipsos. María autem conservábat ómnia verba hæc, cónferens in corde suo. Discámus sanctæ Vírginis in ómnibus castitátem, quæ, non minus ore pudíca quam córpore, arguménta fídei conferébat in corde.

℟. O Regem / cæli, cui tália famulántur obséquia: † stábulo pónitur, qui cóntinet mundum: * Iacet in præsépio, et in cælis regnat. ℣. Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, † in civitáte David. Iacet. Glória Patri. Iacet.

In II Nocturno

Ant. Natus / est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, † in civitáte David.

Psalmi de feria occurrenti.

Capit. Is. 9, 6

Párvulus enim natus est nobis, et fílius datus est nobis, † et factus est principátus super húmerum eius: * et vocábitur nomen eius, Admirábilis, Consiliárius, Deus, Fortis, Pater futúri sæculi, Princeps pacis.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: † ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; * quos sub peccáti iugo vetústa sérvitus tenet. Per eúndem Dóminum.

Ad Laudes et ad Horas omnia dicuntur sicut in Nativitate. III

Ad Vesperas omnia ut in II Vesperis diei Nativitatis 113, nisi a capitulo faciendum sit de sequenti dominica aut de sequenti festo I classis.

Die 31 decembris

DE SEPTIMA DIE infra octavam Nativitatis

II classis

AD MATUTINUM

Invitatorium et hymnus sicut in die Nativitatis. 92

In I Nocturno

Ant. In princípio / et ante sæcula Deus erat Verbum: † ipse natus est nobis hódie Salvátor mundi.

Psalmi de feria occurrenti.

℣. Tamquam sponsus. ℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio i 2, 15-20

In illo témpore: Pastóres loquebántur ad ínvicem: Transeámus usque Béthlehem, et videámus hoc verbum, quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Et venérunt festinántes. Et réliqua.

Homília sancti Leónis Papæ

Sermo 26; de Nativ. Dom. 6

Omnibus quidem diébus, dilectíssimi, atque tempóribus, ánimis fidélium divína meditántium Dómini et Salvatóris nostri ex Matre Vírgine ortus occúrrit, ut mens, ad confessiónem sui Auctóris erécta, sive in gémitu supplicatiónis, sive in exsultatióne laudis, sive in sacrifícii oblatióne versétur, nihil crébrius nihílque fidéntius spirituáli attíngat intúitu, quam quod Deus, Dei Fílius, génitus de Patre coætérno, idem étiam partu est natus humáno. Sed hanc adorándam in cælo et in terra natívitátem nullus nobis dies magis quam hodiérnus insínuat, et nova étiam in eleméntis luce radiánte, coram sénsibus nostris mirábilis sacraménti íngerit claritátem. Non solum enim in memóriam, sed in conspéctum quodámmodo redit Angeli Gabriélis cum María stupénte collóquium, et concéptio de Spíritu Sancto tam mire promíssa quam crédita.

℟. In princípio / erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, † et Deus erat Verbum. * Hoc erat in princípio apud Deum. ℣. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. Hoc.

Lectio ii

Hódie enim Auctor mundi éditus est útero virgináli, et qui omnes natúras cóndidit, eius est factus fílius, quam creávit. Hódie Verbum Dei carne appáruit vestítum, et quod numquam fuit humánis óculis visíbile, cœpit étiam mánibus esse tractábile. Hódie génitum in nostræ carnis animæque substántia Salvatórem angélicis vócibus didicére pastóres, et apud dominicórum præsules gregum hódie evangelizándi forma præcóndita est; ut nos

quoque cum cæléstis milítiæ dicámus exércitu: Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis.

℟. Verbum / caro factum est, et habitávit in nobis: * Et vídimus glóriam eius, glóriam quasi Unigéniti a Patre, † plenum grátiæ et veritátis. ℣. In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, † et Deus erat Verbum. Et.

Lectio iii

Unde ipsa colláti múneris magnitúdo dignam a nobis éxigit suo splendóre reveréntiam. Ideo enim, sicut beátus Apóstolus docet, non spíritum huius mundi accépimus, sed spíritum qui ex Deo est, ut sciámus quæ a Deo donáta sunt nobis; qui non áliter pie cólitur, nisi id ei, quod ipse tríbuit, offerátur. Quid autem in thesáuro domínicæ largitátis ad honórem præséntis festi tam cóngruum póssumus invenire, quam pacem, quæ in nativitáte Dómini prima est angélico prædicáta concéntu? Ipsa enim est quæ parit fílios Dei, nutrix dilectiónis et génetrix unitátis, réquies beatórum et æternitátis habitáculum; cuius hoc opus próprium et speciále benefícium est, ut iungat Deo quos secérnit de mundo.

℟. O Regem / cæli, cui tália famulántur obséquia: † stábulo pónitur, qui cóntinet mundum: * Iacet in præsépio, et in cælis regnat. ℣. Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, † in civitáte David. Iacet. Glória Patri. Iacet.

In II Nocturno

Ant. Natus / est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, † in civitáte David.

Psalmi de feria occurrenti.

Capit. Is. 9, 6

Párvulus enim natus est nobis, et fílius datus est nobis, † et factus est principátus super húmerum eius: * et vocábitur nomen eius Admirábilis, Consiliárius, Deus, Fortis, Pater futúri sæculi, Princeps pacis.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: † ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; * quos sub peccáti iugo vetústa sérvitus tenet. Per eúndem Dóminum.

Ad Laudes et ad Horas omnia dicuntur sicut in Nativitate. III In Laudibus fit commemoratio S. Silvestri I Papæ et Conf.:

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus intende: * et, per beátum Silvéstrum Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Vesperæ dicuntur de sequenti, sine commemoratione.

Ubi tamen festum S. Silvestri vel aliud gradu I classis recolatur, ad II Vesperas antiphonæ et psalmi dicuntur de Nativitate (4 ant. Apud Dóminum); a capitulo fit de festo occurrenti et fit commemoratio sequentis diei octavæ Nativitatis.

Die 1 ianuarii

OCTAVA NATIVITATIS DOMINI

I classis

AD I VESPERAS

Ant. 1 O admirábile commércium: / Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est: † et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut in Communi festorum B. M. V. 216*

2 Quando natus es / ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ: † sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum: † te laudámus, Deus noster.

3 Rubum, / quem víderat Móyses incombústum, † conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: † Dei Génetrix, intercéde pro nobis.

4 Ecce María / génuit nobis Salvatórem, † quem Ioánnes videns exclamávit, dicens: † Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúia.

Capit. Tit. 2, 11-12

Appáruit grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus homínibus, † erú-

diens nos, ut abnegántes impietátem et sæculária desidéria, * sóbrie et iuste et pie vivámus in hoc sæculo.

℟. br. Verbum caro factum est, * Allelúia, allelúia. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúia. Glória Patri. Verbum.

Hymnus

Christe, Redémptor ómnium,
Ex Patre, Patris Unice,
Solus ante princípium
Natus ineffabíliter.

Tu lumen, tu splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium:
Inténde, quas fundunt preces
Tui per orbem fámuli.

Meménto, salútis Auctor,
Quod nostri quondam córporis,
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo, formam súmpseris.

Sic præsens testátur dies,
Currens per anni círculum,
Quod solus a sede Patris
Mundi salus advéneris.

Hunc cælum, terra, hunc mare,
Hunc omne, quod in eis est,
Auctórem advéntus tui
Laudans exsúltat cántico.

Nos quoque, qui sancto tuo
Redémpti sánguine sumus,
Ob diem natális tui
Hymnum novum concínimus.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Ad Magnif. ant. Propter / nímiam caritátem suam, qua diléxit nos Deus, † Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti, allelúia.

Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti: * tríbue, quǽsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum.

AD MATUTINUM

Invitat. Christus natus est nobis: * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus Christe, Redémptor ómnium, ut supra.

In I Nocturno

Ant. 1 Dóminus / dixit ad me: † Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Ps. 2 Quare fremuérunt gentes, de Nativitate. 93

Ant. 2 In sole / pósuit tabernáculum suum: † et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo. Ps. 18 Cæli enárrant glóriam Dei. 93

Ant. 3 Elevámini, / portæ ætérnales, † et introíbit Rex glóriæ. Ps. 23 Dómini est terra, et plenitúdo eius. 94

Ant. 4 Speciósus / forma præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis. Ps. 44 Eructávit cor meum verbum bonum. 95

Ant. 5 Suscépimus, / Deus, misericórdiam tuam † in médio templi tui. Ps. 47 Magnus Dóminus, et laudábilis nimis. 96

Ant. 6 Oriétur / in diébus Dómini abundántia pacis, † et dominábitur. Ps. 71 Deus, iudícium tuum regi da. 96

℣. Tamquam sponsus. ℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

De Epístola ad Romános Lectio i 4, 1-5

Quid ergo dicémus invenísse Abraham patrem nostrum secúndum carnem? Si enim Abraham ex opéribus iustificátus est, habet glóriam, sed non apud Deum. Quid enim dicit Scriptúra? Crédidit Abraham Deo: et reputátum est illi ad iustítiam. Ei autem, qui operátur, merces non imputátur secúndum grátiam, sed secúndum débitum. Ei vero, qui non operátur, credénti autem in eum, qui iustíficat ímpium, reputátur fides eius ad iustítiam secúndum propósitum grátiæ Dei.

℟. Ecce / Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi: † ecce de quo dicébam vobis: Qui post me venit, ante me factus est: * Cuius non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere. ℣. Qui de terra est, de terra lóquitur: † qui de cælo venit, super omnes est. Cuius.

Lectio ii 4, 6-8

Sicut et David dicit beatitúdinem hóminis cui Deus accépto fert iustítiam sine opéribus: Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes, et quorum tecta sunt peccáta. Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum.

℟. Dies / sanctificátus illúxit nobis: † veníte, gentes, et adoráte Dóminum:

* Quia hódie descéndit lux magna in terris. ℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus: † exsultémus et lætémur in ea. Quia.

Lectio iii 4, 9-12

Beatitúdo ergo hæc in circumcisióne tantum manet, an étiam in præpútio? Dícimus enim, quia reputáta est Abrahæ fides ad iustítiam. Quómodo ergo reputáta est? in circumcisióne, an in præpútio? Non in circumcisióne, sed in præpútio. Et signum accépit circumcisiónis, signáculum iustítiæ fídei, quæ est in præpútio: ut sit pater ómnium credéntium per præpútium, ut reputétur et illis ad iustítiam: et sit pater circumcisiónis non iis tantum, qui sunt ex circumcisióne, sed et iis, qui sectántur vestígia fídei, quæ est in præpútio patris nostri Abrahæ.

℟. Benedíctus / qui venit in nómine Dómini, † Deus Dóminus, et illúxit nobis: * Allelúia, allelúia. ℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus: † exsultémus et lætémur in ea. Allelúia.

Lectio iv 4, 13-17

Non enim per legem promíssio Abrahæ aut sémini eius, ut heres esset mundi: sed per iustítiam fídei. Si enim qui ex lege, herédes sunt: exinaníta est fides, abólita est promíssio. Lex enim iram operátur. Ubi enim non est lex: nec prævaricátio. Ideo ex fide, ut secúndum grátiam firma sit promíssio omni sémini, non ei, qui ex lege est solum, sed et ei, qui ex fide est Abrahæ, qui pater est ómnium nostrum (sicut scriptum est: Quia patrem multárum géntium pósui te) ante Deum, cui crédidit, qui vivíficat mórtuos, et vocat ea, quæ non sunt, tamquam ea, quæ sunt.

℟. Hic qui advénit, / nemo scit nomen eius, nisi ipse solus: † vocátur Verbum Dómini, habens vestem præcláram: * Et omnis chorus Angelórum in albis sequúntur eum. ℣. Oculi eius velut flamma ignis: † et in cápite eius diadémata multa. Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Ant. 1 Véritas / de terra orta est, † et iustítia de cælo prospéxit. Ps. 84 Benedixísti, Dómine, terram tuam, de Nativitate. 99

Ant. 2 Homo / natus est in ea: † et ipse fundávit eam Altíssimus.

Psalmus 86

Fundaménta eius in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Iacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis, * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Aethiópum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: † Homo et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Homo natus est in ea: † et ipse fundávit eam Altíssimus.

Ant. 3 Exsultábunt / ómnia ligna silvárum ante fáciem Dómini, † quóniam venit. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte, de Nativitate. 102

Ant. 4 In princípio / et ante sæcula Deus erat Verbum: † ipse natus est nobis hódie Salvátor mundi. Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra. 102

Ant. 5 Ante / lucíferum génitus, et ante sæcula Dóminus † Salvátor noster hódie nasci dignátus est. Ps. 97 Cantáte Dómino cánticum novum: * quia. 103

Ant. 6 Nato / Dómino Angelórum chorus canébat, dicens: † Salus Deo nostro, sedénti super thronum, et Agno. Ps. 98 Dóminus regnávit, irascántur pópuli. 104

℣. Speciósus forma præ fíliis hóminum. ℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Sermo
sancti Leónis Papæ
Sermo 27, de Nativ. Domini 7

Lectio v

Festivitátis hodiérnæ, dilectíssimi, verus venerátor est et pius cultor, qui nec de Incarnatióne Dómini áliquid falsum, nec de Deitáte áliquid sentit indígnum. Paris enim perículi malum est, si illi aut natúræ nostræ véritas, aut patérnæ glóriæ negátur æquálitas. Cum ergo ad intellegéndum sacraméntum nativitátis Christi, qua de Matre vírgine est ortus, accédimus, abigátur procul terrenárum calígo ratiónum, et ab illuminátæ fídei óculo mundánæ sapiéntiæ fumus abscédat.

℟. Congratulámini / mihi, omnes, qui dilígitis Dóminum: * Quia cum essem párvula, plácui Altíssimo, † et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, † quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Quia.

Lectio vi

Divína est enim auctóritas, cui crédimus: divína est doctrína, quam séquimur. Quóniam sive legis testificatióni, sive orácculis prophetárum, sive evangélicæ tubæ interiórem admoveámus audítum; verum est, quod Ioánnes plenus Spíritu Sancto intónuit: In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil.

℟. Confirmátum est / cor Vírginis, in quo divína mystéria, Angelo nuntiánte, concépit: † tunc speciósum forma præ fíliis hóminum castis suscépit viscéribus: * Et benedícta in ætérnum, † Deum nobis prótulit et hóminem. ℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei: † intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. Et.

Lectio vii

Et similiter verum est, quod idem prædicátor adiécit: Verbum caro factum est, et habitávit in nobis: et vídimus glóriam eius, glóriam quasi Unigéniti a Patre. In utráque ergo natúra idem est Dei Fílius, nostra suscípiens, et própria non amíttens: in hómine hóminem rénovans, in se incommutábilis persevérans.

℟. Benedícta / et venerábilis es, Virgo María, † quæ sine tactu pudóris invénta es mater Salvatóris: * Iacébat in præsépio, et fulgébat in cælo. ℣. Dómine, audívi audítum tuum, et tímui: † considerávi ópera tua, et expávi: † in médio duórum animálium. Iacébat.

Lectio viii

Déitas enim, quæ illi cum Patre commúnis est, nullum detriméntum omnipoténtiæ súbiit, nec Dei formam servi forma violávit: quia summa et sempitérna esséntia, quæ se ad humáni géneris inclinávit salútem, nos quidem in suam glóriam tránstulit, sed, quod erat, esse non déstitit. Unde, cum Unigénitus Dei minórem

se Patre confitétur, cui se dicit æquálem, veritátem in se formæ utriúsque demónstrat: ut et humánam probet imparílitas, et divínam decláret æquálitas.

℟. In própria / venit, et sui eum non recepérunt: † quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fíeri: * Qui non ex sanguínibus neque ex voluntáte carnis neque ex voluntáte viri, † sed ex Deo nati sunt. ℣. Si autem fílii, et herédes: † herédes quidem Dei, coherédes autem Christi. Qui. Glória Patri. Qui.

In III Nocturno

Ant. Beátus / venter, qui te portávit, et beáta úbera, † quæ te lactavérunt Dóminum et Salvatórem mundi, allelúia. Canticum Pópulus, qui ambulábat in ténebris, cum reliquis de Nativitate. 106

℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 2

In illo témpore: Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumcidérétur Puer: vocátum est nomen eius Iesus. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi

In Luc. 2, 55-57

Circumcíditur ítaque Puer. Quis est iste puer, nisi ille, de quo dictum est: Puer natus est nobis, Fílius datus est nobis? Factus est enim sub lege, ut eos, qui sub lege essent, lucrifáceret. Ut sísterent eum Dómino. Quid sit autem in Ierúsalem sisti Dómino, dícerem, nisi in Isaíæ comméntis ante dixíssem. Circumcísus enim vítiis, domínico dignus iudicabátur obtútu; quia, Oculi Dómini super iustos.

℟. Sancta / et immaculáta virgínitas, † quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, † et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Lectio x

Vides omnem legis véteris sériem fuísse typum futúri; nam et circumcísio purgatiónem signíficat delictórum. Sed quóniam prona quadam cupiditáte peccándi, humánæ carnis et mentis fragílitas inextricabílibus vítiis implicátur, eo per octávum circumcisiónis

diem culpæ totíus futúra purgátio, resurrectiónis præfigurabátur ætáte. Hoc est enim illud: Quia omne masculínum adapériens vulvam, sanctum Dómino vocábitur. Verbis enim legis promittebátur Vírginis partus. Et vere sanctus, quia immaculátus.

℟. Nésciens / Mater virgo virum, péperit sine dolóre: * Salvatórem sæculórum, ipsum Regem Angelórum, † sola Virgo lactábat úbere de cælo pleno. ℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei: † intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. Salvatórem.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio xi

Dénique ipsum esse, qui lege signétur, in eúndem modum ab Angelo repetíta verba declárant: Quod nascétur, inquit, sanctum, vocábitur Fílius Dei. Solus enim per ómnia ex natis de fémina sanctus Dóminus Iesus, qui terrénæ contágia corruptélæ immaculáti partus novitáte non sénserit, et cælésti maiestáte depúlerit.

℟. Párvulus / natus est nobis, et Fílius datus est nobis, † et factus est princípátus eius super húmerum eius: * Et vocábitur Admirábilis, Deus, Fortis. ℣. Multiplicábitur eius impérium, † et pacis non erit finis. Et.

Lectio xii

Nam si lítteram sequámur: quómodo sanctus omnis másculus, cum multos sceleratíssimos fuísse non láteat? Numquid sanctus Achab? numquid sancti pseudoprophétæ, quos ad Elíæ preces ultor cæléstis iniúriæ ignis absúmpsit? Sed ille sanctus, per quem figúram futúri mystérii pia legis divínæ præscrípta signábant; eo quod solus sanctæ Ecclésiæ vírginis ad generándos pópulos Dei, immaculátæ fecunditátis aperíret genitále secrétum.

℟. O Regem / cæli, cui tália famulántur obséquia: † stábulo pónitur, qui cóntinet mundum: * Iacet in præsépio, et in cælis regnat. ℣. Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, † in civitáte David. Iacet. Glória Patri. Iacet.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 2, 21

In illo témpore: Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur Puer: vocátum est nomen eius Iesus, quod vocátum est ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur.

Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti: † tríbue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, * per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 O admirábile commércium: / Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est: † et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. (52)

2 Quando natus es / ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ: † sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum: † te laudámus, Deus noster.

3 Rubum, / quem vídérat Móyses incombústum, † conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: † Dei Génetrix, intercéde pro nobis.

4 Germinávit / radix Iesse, orta est stella ex Iacob: † Virgo péperit Salvatórem: te laudámus, Deus noster.

5 Ecce María / génuit nobis Salvatórem, † quem Ioánnes videns exclamávit, dicens: † Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúia.

Capit. Tit. 2, 11-12

Appáruit grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus homínibus, † erúdiens nos, ut abnegántes impietátem et sæculária desidéria, * sóbrie et iuste et pie vivámus in hoc sæculo.

℟. br. Notum fecit Dóminus, * Allelúia, allelúia. Notum. ℣. Salutáre suum. Allelúia. Glória Patri. Notum.

Hymnus

A solis ortus cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus Príncipem,
Natum María Vírgine.

Beátus auctor sæculi
Servíle corpus índuit:
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet, quos cóndidit.

Castæ Paréntis víscera
Cæléstis intrat grátia:

Venter Puéllæ báiulat
Secréta, quæ non nóverat.

Domus pudíci péctoris
Templum repénte fit Dei:
Intácta nésciens virum,
Verbo concépit Fílium.

Enixa est puérpera,
Quem Gábriel prædíxerat,
Quem matris alvo géstiens
Clausus Ioánnes sénserat.

Feno iacére pértulit:
Præsépe non abhórruit:
Parvóque lacte pastus est,
Per quem nec ales ésurit.

Gaudet chorus cæléstium,
Et Angeli canunt Deo:
Palámque fit pastóribus
Pastor, Creátor ómnium.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Verbum caro factum est, allelúia. ℟. Et habitávit in nobis, allelúia.

Ad Bened. ant. Mirábile / mystérium declarátur hódie: † innovántur natúræ, Deus homo factus est: † id quod fuit permánsit, et quod non erat assúmpsit; non commixtiónem passus, neque divisiónem.

Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti:† tríbue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, * per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit.

AD PRIMAM

Ant. O admirábile commércium: / Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est: † et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

AD TERTIAM

Ant. Quando natus es / ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ: † sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum: † te laudámus, Deus noster.

Capit. Appáruit grátia, ut infra ad II Vesperas.

℣. Verbum caro factum est, allelúia. ℟. Et habitávit in nobis, allelúia.

AD SEXTAM

Ant. Rubum, / quem víderat Móyses incombústum, † conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: † Dei Génetrix, intercéde pro nobis.

Capit. Hebr. 1, 10

Et: Tu in princípio, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

AD NONAM

Ant. Ecce María / génuit nobis Salvatórem, † quem Ioánnes videns exclamávit, dicens: † Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúia.

Capit. Hebr. 1, 11-12

Ipsi períbunt, tu autem permanébis; et omnes ut vestiméntum veterascent: † et velut amíctum mutábis eos, et mutabúntur; * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúia.

AD II VESPERAS

Ant. 1 O admirábile commércium: / Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est: † et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut in Communi festorum B. M. V. 216*

2 Quando natus es / ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ: † sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum: † te laudámus, Deus noster.

3 Rubum, / quem víderat Móyses incombústum, † conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: † Dei Génetrix, intercéde pro nobis.

4 Ecce María / génuit nobis Salvatórem, † quem Ioánnes videns exclamávit, dicens: † Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúia.

Capit. Tit. 2, 11-12

Appáruit grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus homínibus, † erúdiens nos, ut abnegántes impietátem et sæculária desidéria, * sóbrie et iuste et pie vivámus in hoc sæculo.

℟. br. Verbum caro factum est, * Allelúia, allelúia. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúia. Glória Patri. Verbum.

Hymnus

Christe, Redémptor ómnium,
Ex Patre, Patris Unice,
Solus ante princípium
Natus ineffabíliter.

Tu lumen, tu splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium:
Inténde, quas fundunt preces
Tui per orbem fámuli.

Meménto, salútis Auctor,
Quod nostri quondam córporis,
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo, formam súmpseris.

Sic præsens testátur dies,
Currens per anni círculum,
Quod solus a sede Patris
Mundi salus advéneris.

Hunc cælum, terra, hunc mare,
Hunc omne, quod in eis est,
Auctórem advéntus tui
Laudans exsúltat cántico.

Nos quoque, qui sancto tuo
Redémpti sánguine sumus,
Ob diem natális tui
Hymnum novum concínimus.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Ad Magnif. ant. Magnum / hereditátis mystérium: † templum Dei factus est úterus nesciéntis virum: non est pollútus ex ea carnem assúmens; † omnes gentes vénient, dicéntes: Glória tibi, Dómine.

Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti: * tríbue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit.

DOMINICA II post Nativitatem Domini

II classis

Quæ occurrit a die 2 ad 5 ianuarii

Quando hæc dominica occurrit 2 ian. nihil de ea in II Vesperis præcedentis festi.

AD I VESPERAS

Antiphonæ et psalmi ut in Psalterio. (245)

Capit. Gal. 4, 1-2

Fratres: Quanto témpore heres párvulus est, nihil differt a servo, † cum sit dóminus ómnium: * sed sub tutóribus et actóribus est usque ad præfinítum tempus a patre.

℟. br. Verbum caro factum est, * Allelúia, allelúia. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúia. Glória Patri. Verbum.

Hymnus

Christe, Redémptor ómnium,
Ex Patre, Patris Unice,
Solus ante princípium
Natus ineffabíliter.

Tu lumen, tu splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium:
Inténde, quas fundunt preces
Tui per orbem fámuli.

Meménto, salútis Auctor,
Quod nostri quondam córporis,
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo, formam súmpseris.

Sic præsens testátur dies,
Currens per anni círculum,
Quod solus a sede Patris
Mundi salus advéneris.

Hunc cælum, terra, hunc mare,
Hunc omne, quod in eis est,
Auctórem advéntus tui
Laudans exsúltat cántico.

Nos quoque, qui sancto tuo
Redémpti sánguine sumus,
Ob diem natális tui
Hymnum novum concínimus.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúia.

Ad Magnif. ant. Dum médium / siléntium tenérent ómnia, † et nox in suo cursu médium iter perágeret, † omnípotens Sermo tuus, Dómine, a regálibus sédibus venit, allelúia.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo: * ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre: Qui tecum vivit.

AD MATUTINUM

Invitat. Christus natus est nobis: * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus Christe, Redémptor, ut supra.

In I Nocturno

Ant. et psalmi de dominica per annum, ut in Psalterio. (25)

℣. Tamquam sponsus.

℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

Lectiones (ex 3 fiunt 4) de currenti die, ut infra notantur. 181 sq.

Responsoria

℟. i Ecce / Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi: † ecce de quo dicébam vobis: Qui post me venit, ante me factus est: * Cuius non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere. ℣. Qui de terra est, de terra lóquitur: † qui de cælo venit, super omnes est. Cuius.

℟. ii Dies / sanctificátus illúxit nobis: † veníte, gentes, et adoráte Dóminum: * Quia hódie descéndit lux magna in terris. ℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus: † exsultémus et lætémur in ea. Quia.

℟. iii Benedíctus / qui venit in nómine Dómini, † Deus Dóminus, et illúxit nobis: * Allelúia, allelúia. ℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus: † exsultémus et lætémur in ea. Allelúia.

℟. iv Hic qui advénit, / nemo scit nomen eius, nisi ipse solus: † vocátur Verbum Dómini, habens vestem præcláram: * Et omnis chorus Angelórum in albis sequúntur eum. ℣. Oculi eius velut flamma ignis: † et in cápite eius diadémata multa. Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Ant. et psalmi de dominica per annum, ut in Psalterio. (31)

℣. Speciósus forma præ fíliis hóminum. ℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Sermo
sancti Augustíni Epíscopi

Inter serm. suppos. Aug. in Append. 128, in Nat. Dom. 12

Lectio v

Dóminus noster Iesus Christus, fratres caríssimi, qui in ætérnum est cunctórum Creátor, hódie de matre nascéndo factus est nobis Salvátor. Natus est nobis hódie in témpore per voluntátem, ut nos perdúcat ad Patris ætérnitátem.

℟. Congratulámini / mihi, omnes, qui dilígitis Dóminum: * Quia cum essem párvula, plácui Altíssimo, † et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, † quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Quia.

Lectio vi

Factus est Deus homo, ut homo fíeret Deus: ut panem Angelórum manducáret homo, Dóminus Angelórum hódie factus est homo. Hódie impléta est prophetía illa, quæ dicit: Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum: aperiátur terra et gérminet Salvatórem.

℟. Confirmátum est / cor Vírginis, in quo divína mystéria, † Angelo nuntiánte, concépit: † tunc speciósum forma præ fíliis hóminum castis suscépit viscéribus: * Et benedícta in ætérnum, † Deum nobis prótulit et hóminem. ℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei: † intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. Et.

Lectio vii

Factus est ígitur qui fécerat, ut invenirétur qui períerat. Sic enim in psalmis homo confitétur: Priúsquam humiliárer, ego peccávi. Peccávit homo, et factus est reus: natus est homo Deus, ut liberarétur reus. Homo ígitur cécidit, sed Deus descéndit. Cécidit homo miserabíliter, descéndit Deus misericórditer. Cécidit homo per supérbiam, descéndit Deus per grátiam.

℟. Benedícta / et venerábilis es, Virgo María, † quæ sine tactu pudóris invénta es mater Salvatóris: * Iacébat in præsépio, et fulgébat in cælo. ℣. Dómine, audívi audítum tuum, et tímui: † considerávi ópera tua, et expávi: † in médio duórum animálium. Iacébat.

Lectio viii

O mirácula, o prodígia, fratres mei, natúræ iura mutántur in hómine! Deus náscitur, Virgo sine viro gravidátur, viri nésciam sermo Dei marítat; simul facta est mater et virgo; mater facta sed incorrúpta; vírgo habens fílium, nésciens virum; semper clausa, sed non infecúnda. Solus enim sine peccáto est natus, quem sine viríli compléxu non concupiscéntia carnis, sed obediéntia génuit mentis.

℟. In própria / venit, et sui eum non recepérunt: † quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fíeri: * Qui non ex sanguínibus neque ex voluntáte carnis neque ex voluntáte viri, † sed ex Deo nati sunt. ℣. Si autem fílii, et herédes: † herédes quidem Dei, coherédes autem Christi. Qui. Glória Patri. Qui.

In III Nocturno

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia. Canticum Pópulus, qui ámbulat in ténebris, cum reliquis de Nativitate. 106

℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 2

In illo témpore: Defúncto Heróde, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Ioseph in Aegýpto, dicens: Surge, et áccipe Púerum, et Matrem eius, et vade in terram Israel. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri

In Matth. 1, 2, 20-23

Ex hoc loco intellégimus non solum Heródem, sed et sacerdótes et scribas eódem témpore necem Dómini fuísse meditátos. Qui surgens accépit Púerum et Matrem eius. Non dixit: Accépit fílium suum et uxórem suam, sed Púerum et Matrem eius; quasi nutrítius, non marítus.

℟. Sancta / et immaculáta virgínitas, † quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, † et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Lectio x

Audiens autem, quod Archeláus regnáret in Iudæa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire. Multi labúntur erróre propter ignorántiam históriæ, putántes eúndem esse Heródem, a quo in passióne sua Dóminus irridétur, et qui nunc mórtuus esse referátur. Ergo Heródes ille, qui cum Piláto póstea amicítias fecit, huius Heródis fílius est, frater Archelái.

℟. Nésciens / Mater virgo virum, péperit sine dolóre: * Salvatórem sæculórum, ipsum Regem Angelórum, † sola Virgo lactábat úbere de cælo pleno. ℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei: † intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. Salvatórem.

Lectio xi

Quóniam Nazaræus vocábitur. Si fixum de Scriptúris posuísset exémplum, numquam díceret: Quod dictum est per prophétas; sed simpliciter: Quod dictum est per prophétam. Nunc autem pluráliter prophétas vocans, osténdit se non verba de Scriptúris sumpsísse, sed sensum.

℟. Párvulus / natus est nobis, et Fílius datus est

nobis, † et factus est princípátus eius super húmerum eius: * Et vocábitur Admirábilis, Deus, Fortis. ℣. Multiplicábitur eius impérium, † et pacis non erit finis. Et.

Lectio xii

Nazaræus sanctus interpretátur; sanctum autem Dóminum futúrum omnis Scriptúra commémorat. Póssumus et áliter dícere; quod étiam eísdem verbis, iuxta hebráicam veritátem, in Isaía scriptum sit: Exiet virga de radíce Iesse, et Nazaræus de radíce eius conscéndet.

℟. O Regem / cæli, cui tália famulántur obséquia: † stábulo pónitur, qui cóntinet mundum: * Iacet in præsépio, et in cælis regnat. ℣. Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, † in civitáte David. Iacet. Glória Patri. Iacet.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 2, 19-23

In illo témpore: Defúncto Heróde, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Ioseph in Aegýpto, dicens: Surge, et áccipe Púerum, et Matrem eius, et vade in terram Israel: defúncti sunt enim, qui quærébant ánimam púeri. Qui consúrgens, accépit Púerum, et Matrem eius, et venit in terram Israel. Audiens autem quod Archeláus regnáret in Iudæa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire: et admónitus in somnis secéssit in partes Galilææ. Et véniens habitávit in civitáte quæ vocátur Názareth: ut adimplerétur quod dictum est per Prophétas: quóniam Nazaræus vocábitur.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo: † ut in nómine dilécti Fílii tui * mereámur bonis opéribus abundáre: Qui tecum vivit.

AD LAUDES

Ant. et psalmi ut in Psalterio. (50)

Capit. Gal. 4, 1-2

Fratres: Quanto témpore heres párvulus est, nihil differt a servo, † cum sit dóminus ómnium: * sed sub tutóribus et actóribus est usque ad præfinítum tempus a patre.

℟. br. Notum fecit Dóminus, * Allelúia, allelúia. Notum. ℣. Salutáre suum. Allelúia. Glória Patri. Notum.

Hymnus

A solis ortus cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus Príncipem,
Natum María Vírgine.

Beátus auctor sæculi
Servíle corpus índuit:
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet, quos cóndidit.

Castæ Paréntis víscera
Cæléstis intrat grátia:
Venter Puéllæ báiulat
Secréta, quæ non nóverat.

Domus pudíci péctoris
Templum repénte fit Dei:
Intácta nésciens virum,
Verbo concépit Fílium.

Enixa est puérpera,
Quem Gábriel prædíxerat,
Quem matris alvo géstiens
Clausus Ioánnes sénserat.

Feno iacére pértulit:
Præsépe non abhórruit:
Parvóque lacte pastus est,
Per quem nec ales ésurit.

Gaudet chorus cæléstium,
Et Angeli canunt Deo:
Palámque fit pastóribus
Pastor, Creátor ómnium.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Verbum caro factum est, allelúia. ℟. Et habitávit in nobis, allelúia.

Ad Bened. ant. Dum médium / siléntium tenérent ómnia, et nox in suo cursu médium iter perágeret, † omnípotens Sermo tuus, Dómine, a regálibus sédibus venit, allelúia.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo: † ut in nómine dilécti Fílii tui * mereámur bonis opéribus abundáre: Qui tecum vivit.

AD PRIMAM

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

AD TERTIAM

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Capit. Fratres: Quanto témpore, ut infra ad II Vesperas.

℣. Verbum caro factum est, allelúia. ℟. Et habitávit in nobis, allelúia.

AD SEXTAM

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Capit. Gal. 4, 4-5

At ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex muliére, factum sub lege: † ut eos, qui sub lege erant, redímeret: * ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

AD NONAM

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Capit. Gal. 4, 7

Itaque iam non est servus, sed fílius: * quod si fílius, et heres per Deum.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúia.

AD II VESPERAS

Ant. et psalmi ut in dominica per annum. (223)

Quando hæc dominica occurrit die 5 ianuarii, Vesperæ dicuntur de sequenti festo Epiphaniæ, sine commemoratione dominicæ.

Capit. Gal. 4, 1-2

Fratres: Quanto témpore heres párvulus est, nihil differt a servo, † cum sit dóminus ómnium: * sed sub tutóribus et actóribus est usque ad præfinítum tempus a patre.

℟. br. Verbum caro factum est, * Allelúia, allelúia. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúia. Glória Patri. Verbum.

Hymnus

Christe, Redémptor ómnium,
Ex Patre, Patris Unice,
Solus ante princípium
Natus ineffabíliter.

Tu lumen, tu splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium:
Inténde, quas fundunt preces
Tui per orbem fámuli.

Meménto, salútis Auctor,
Quod nostri quondam córporis,
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo, formam súmpseris.

Sic præsens testátur dies,
Currens per anni círculum,
Quod solus a sede Patris
Mundi salus advéneris.

Hunc cælum, terra, hunc mare,
Hunc omne, quod in eis est,
Auctórem advéntus tui
Laudans exsúltat cántico.

Nos quoque, qui sancto tuo
Redémpti sánguine sumus,
Ob diem natális tui
Hymnum novum concínimus.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúia.

Ad Magnif. ant. Puer Iesus / proficiébat ætáte et sapiéntia † coram Deo et homínibus.

Ordinarium Officii ferialis tempore Nativitatis

A die 2 ad 5 ianuarii currunt feriæ de tempore Nativitatis Domini. Officium fit ut infra in Ordinario, præter lectiones et responsoria, quæ sunt propria singulis diebus, ut notantur infra 181.

Si occurrat festum III classis vel Officium S. Mariæ in sabbato, ex lectione Scripturæ ii et iii fit una, omisso responsorio intermedio, observata tamen rubrica circa lectiones et responsoria propria.

AD MATUTINUM

Invitat. Christus natus est nobis: * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (59)

Hymnus

Christe, Redémptor ómnium,
Ex Patre, Patris Unice,
Solus ante princípium
Natus ineffabíliter.

Tu lumen, tu splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium;
Inténde, quas fundunt preces
Tui per orbem fámuli.

Meménto, salútis Auctor,
Quod nostri quondam córporis,
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo formam súmpseris.

Sic præsens testátur dies,
Currens per anni círculum,
Quod solus a sede Patris
Mundi salus advéneris.

Hunc cælum, terra, hunc mare,
Hunc omne, quod in eis est,
Auctórem advéntus tui
Laudans exsúltat cántico.

Nos quoque, qui sancto tuo
Redémpti sánguine sumus,
Ob diem natális tui
Hymnum novum concínimus.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. et psalmi de Psalterio; versus ut infra notantur.

Feria II et V

℣. Tamquam sponsus. ℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

Feria III et VI

℣. Speciósus forma præ fíliis hóminum. ℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Feria IV et sabbato

℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Lectiones et ℟℟. ut infra.

In II Nocturno

Ant. et psalmi de Psalterio.

Capit. Is. 9, 6

Párvulus enim natus est nobis, et fílius datus est nobis, † et factus est princípátus super húmerum eius: * et vocábitur nomen eius, Admirábilis, Consiliárius, Deus, Fortis, Pater futúri sæculi, Princeps pacis.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúia.

Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti: † tríbue, quǽsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, * per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit.

AD LAUDES

Ant. et psalmi de Psalterio.

Capit. Tit. 2, 11-12

Appáruit grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus homínibus, † erúdiens nos, ut abnegántes impietátem et sæculária desidéria, * sóbrie et iuste et pie vivámus in hoc sæculo.

℟. br. Notum fecit Dóminus, * Allelúia, allelúia. Notum. ℣. Salutáre suum. Allelúia. Glória Patri. Notum.

Hymnus

A solis ortus cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus Príncipem,
Natum María Vírgine.

Beátus auctor sæculi
Servíle corpus índuit:
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet, quos cóndidit.

Castæ Paréntis víscera
Cæléstis intrat grátia:
Venter Puéllæ báiulat
Secréta, quæ non nóverat.

Domus pudíci péctoris
Templum repénte fit Dei:
Intácta nésciens virum,
Verbo concépit Fílium.

Enixa est puérpera,
Quem Gábriel prædíxerat,
Quem matris alvo géstiens
Clausus Ioánnes sénserat.

Feno iacére pértulit:
Præsépe non abhórruit:
Parvóque lacte pastus est,
Per quem nec ales ésurit.

Gaudet chorus cæléstium,
Et Angeli canunt Deo:
Palámque fit pastóribus
Pastor, Creátor ómnium.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Verbum caro factum est, allelúia. ℟. Et habitávit in nobis, allelúia.

Ad Bened. ant. Mirábile / mystérium declarátur hódie: † innovántur natúræ, Deus homo factus est: † id quod fuit permánsit, et quod non erat assúmpsit; non commixtiónem passus, neque divisiónem.

Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti: † tríbue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, * per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Ad Horas minores ant. de Psalterio.

AD TERTIAM

Capit. Appáruit, ut infra ad Vesperas.

℣. Verbum caro factum est, allelúia. ℟. Et habitávit in nobis, allelúia.

AD SEXTAM

Capit. Hebr. 1, 10

Et: Tu in princípio, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

AD NONAM

Capit. Hebr. 1, 11-12

Ipsi períbunt, tu autem permanébis; et omnes ut vestiméntum veterascent: † et velut amíctum mutábis eos, et mutabúntur; * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúia.

AD VESPERAS

Ant. et psalmi de Psalterio.

Capit. Tit. 2, 11-12

Appáruit grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus homínibus, † erúdiens nos, ut abnegántes impietátem et sæculária desidéria, * sóbrie et iuste et pie vivámus in hoc sæculo.

℟. br. Verbum caro factum est, * Allelúia, allelúia. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúia. Glória Patri. Verbum.

Hymnus

Christe, Redémptor ómnium,
Ex Patre, Patris Unice,
Solus ante princípium
Natus ineffabíliter.

Tu lumen, tu splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium;
Inténde, quas fundunt preces
Tui per orbem fámuli.

Meménto, salútis Auctor,
Quod nostri quondam córporis,
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo, formam súmpseris.

Sic præsens testátur dies,
Currens per anni círculum,
Quod solus a sede Patris
Mundi salus advéneris.

Hunc cælum, terra, hunc mare,
Hunc omne, quod in eis est,
Auctórem advéntus tui
Laudans exsúltat cántico.

Nos quoque, qui sancto tuo
Redémpti sánguine sumus,
Ob diem natális tui
Hymnum novum concínimus.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Ad Magnif. ant. Magnum / hereditátis mystérium: † templum Dei factus est úterus nesciéntis virum: non est pollútus ex ea carnem assúmens; † omnes gentes vénient, dicéntes: Glória tibi, Dómine.

Die 2 ianuarii

IV classis

In I Nocturno

De Epístola ad Romános

Lectio i 5, 1-5

Iustificáti ergo ex fide, pacem habeámus ad Deum per Dóminum nostrum Iesum Christum: per quem et habémus accéssum per fidem in grátiam istam, in qua stamus, et gloriámur in spe glóriæ filiórum Dei. Non solum autem, sed et gloriámur in tribulatiónibus: sciéntes, quod tribulátio patiéntiam operátur: patiéntia autem probatiónem, probátio vero spem, spes autem non confúndit: quia cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis.

℟. Ecce / Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi: † ecce de quo dicébam vobis: Qui post me venit, ante me factus est: * Cuius non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere. ℣. Qui de terra est, de terra lóquitur: † qui de cælo venit, super omnes est. Cuius.

Lectio ii 5, 6-9

Ut quid enim Christus, cum adhuc infírmi essémus, secúndum tempus pro ímpiis mórtuus est? Vix enim pro iusto quis móritur: nam pro bono fórsitan quis áudeat mori. Comméndat autem caritátem suam Deus in nobis: quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus Christus pro nobis mórtuus est: multo ígitur magis nunc iustificáti in sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum.

℟. Dies / sanctificátus illúxit nobis: † veníte, gentes, et adoráte Dóminum: * Quia hódie descéndit lux magna in terris. ℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus: † exsultémus et lætémur in ea. Quia.

Lectio iii 5, 10-12

Si enim, cum inimíci essémus, reconciliáti sumus Deo per mortem Fílii eius: multo magis reconciliáti, salvi érimus in vita ipsíus. Non solum autem: sed et gloriámur in Deo per Dóminum nostrum Iesum Christum, per quem nunc reconciliatiónem accépimus. ¶ Propterea sicut per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit, et per peccátum mors, et ita in omnes hómines mors pertránsiit, in quo omnes peccavérunt.

℟. Benedíctus / qui venit in nómine Dómini, † Deus Dóminus, et illúxit nobis: * Allelúia, allelúia. ℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus: † exsultémus et lætémur in ea. Allelúia. Glória Patri. Allelúia.

Die 3 ianuarii

IV classis

In I Nocturno

De Epístola ad Romános

Lectio i 6, 1-5

Quid ergo dicémus? Permanébimus in peccáto, ut grátia abúndet? Absit. Qui enim mórtui sumus peccáto, quómodo adhuc vivémus in illo? An ignorátis, quia, quicúmque baptizáti sumus in Christo Iesu, in morte ipsíus baptizáti sumus?

Consepúlti enim sumus cum illo per baptísmum in mortem: ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis eius, simul et resurrectiónis érimus.

℟. Congratulámini / mihi, omnes, qui dilígitis Dóminum: * Quia cum essem párvula, plácui Altíssimo, † et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, † quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Quia.

Lectio ii 6, 6-11

Hoc sciéntes, quia vetus homo noster simul crucifíxus est, ut destruátur corpus peccáti, et ultra non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, iustificátus est a peccáto. Si autem mórtui sumus cum Christo: crédimus, quia simul étiam vivémus cum Christo: sciéntes, quod Christus resúrgens ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo. Ita et vos existimáte, vos mórtuos quidem esse peccáto, vivéntes autem Deo, in Christo Iesu Dómino nostro.

℟. Confirmátum est / cor Vírginis, in quo divína mystéria, † Angelo nuntiánte, concépit: † tunc speciósum forma præ fíliis hóminum castis suscépit viscéribus: * Et benedícta in ætérnum, † Deum nobis prótulit et hóminem. ℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei: † intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. Et.

Lectio iii 6, 12-18

Non ergo regnet peccátum in vestro mortáli córpore, ut obediátis concupiscéntiis eius. Sed neque exhibeátis membra vestra arma iniquitátis peccáto: sed exhibéte vos Deo tamquam ex mórtuis viventes: et membra vestra arma iustítiæ Deo. ¶ Peccátum enim vobis non dominábitur: non enim sub lege estis, sed sub grátia. Quid ergo? Peccábimus, quóniam non sumus sub lege, sed sub grátia? Absit. Nescítis quóniam cui exhibétis vos servos ad obediéndum, servi estis eius, cui obedítis, sive peccáti ad mortem, sive obeditiónis ad iustítiam? Grátias autem Deo quod fuístis servi peccáti, obedístis au-

tem ex corde in eam formam doctrínæ, in quam tráditi estis. Liberáti autem a peccáto, servi facti estis iustítiæ.

℟. Benedícta / et venerábilis es, Virgo María, † quæ sine tactu pudóris invénta es mater Salvatóris: * Iacébat in præsépio, et fulgébat in cælo. ℣. Dómine, audívi audítum tuum, et tímui: † consideráví ópera tua, et expávi: † in médio duórum animálium. Iacébat. Glória Patri. Iacébat.

Die 4 ianuarii
IV classis

In I Nocturno

De Epístola ad Romános

Lectio i 7, 1-3

An ignorátis, fratres, (sciéntibus enim legem loquor) quia lex in hómine dominátur quanto témpore vivit? Nam quæ sub viro est múlier, vivénte viro, alligáta est legi: si autem mórtuus fúerit vir eius, solúta est a lege viri. Igitur, vivénte viro, vocábitur adúltera, si fúerit cum álio viro: si autem mórtuus fúerit vir eius, liberáta est a lege viri: ut non sit adúltera, si fúerit cum álio viro.

℟. Sancta / et immaculáta virgínitas, † quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, † et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Lectio ii 7, 4-6

Itaque, fratres mei, et vos mortificáti estis legi per corpus Christi: ut sitis alterius, qui ex mórtuis resurréxit, ut fructificémus Deo. Cum enim essémus in carne, passiónes peccatórum, quæ per legem erant, operabántur in membris nostris, ut fructificárent morti. Nunc autem solúti sumus a lege mortis, in qua detinebámur, ita ut serviámus in novitáte spíritus, et non in vetustáte lítteræ.

℟. Nésciens / Mater virgo virum, péperit sine dolóre: * Salvatórem sæculórum, ipsum Regem Angelórum, † sola Virgo lactábat úbere de cælo pleno. ℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei: † intácta nésciens virum, verbo concépit Fílium. Salvatórem.

Lectio iii 7, 7-9

Quid ergo dicémus? lex peccátum est? Absit. Sed peccátum non cognóvi, nisi per legem: nam concupiscéntiam nesciébam, nisi lex díceret: Non concupísces. ¶ Occasióne autem accépta, peccátum per mandátum operátum est in me omnem concupiscéntiam. Sine lege enim peccátum mórtuum erat. Ego autem vivébam sine lege aliquándo. Sed cum venísset mandátum, peccátum revíxit.

℟. Párvulus / natus est nobis, et Fílius datus est nobis, † et factus est princípátus eius super húmerum eius: * Et vocábitur Admirábilis, Deus, Fortis. ℣. Multiplicábitur eius impérium, † et pacis non erit finis. Et vocábitur. Glória Patri. Et vocábitur.

AD LAUDES

fit commemoratio S. Titi Ep. et Conf.:

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui beátum Titum Confessórem tuum atque Pontíficem apostólicis virtútibus decorásti: * eius méritis et intercessióne concéde; ut iuste et pie vivéntes in hoc sæculo, ad cæléstem pátriam perveníre mereámur. Per Dóminum.

Die 5 ianuarii
IV classis

In I Nocturno

De Epístola ad Romános

Lectio i 8, 1-4

Nihil ergo nunc damnatiónis est iis, qui sunt in Christo Iesu, qui non secúndum carnem ámbulant. Lex enim spíritus vitæ in Christo Iesu liberávit me a lege peccáti et mortis. Nam quod impossíbile erat legi, in quo infirmabátur per carnem: Deus Fílium suum mittens in similitúdinem carnis peccáti, et de peccáto damnávit peccátum in carne, ut iustificátio legis implerétur in nobis, qui non secúndum carnem ambulámus, sed secúndum spíritum.

℟. Ecce / Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi: † ecce de quo dicébam vobis: Qui post me venit, ante me factus est: * Cuius non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere. ℣. Qui de terra est, de terra lóquitur: † qui de cælo venit, super omnes est. Cuius.

Lectio ii 8, 5-9

Qui enim secúndum carnem sunt: quæ carnis sunt, sápiunt. Qui vero secúndum spíritum sunt: quæ sunt spíritus séntiunt. Nam prudéntia carnis, mors est: prudéntia autem spíritus, vita et pax. Quóniam sapiéntia carnis inimíca est Deo: legi enim Dei non est subiécta: nec enim potest. Qui autem in carne sunt, Deo placére non possunt. Vos autem in carne non estis, sed in spíritu: si tamen Spíritus Dei hábitat in vobis.

℟. Dies / sanctificátus illúxit nobis: † veníte, gentes, et adoráte Dóminum: * Quia hódie descéndit lux magna in terris. ℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus: † exsultémus et lætémur in ea. Quia.

Lectio iii 8, 9-11

Si quis autem Spíritum Christi non habet: hic non est eius. Si autem Christus in vobis est: corpus quidem mórtuum est propter peccátum, spíritus vero vivit propter iustificatiónem. ¶ Quod si Spíritus eius, qui suscitávit Iesum a mórtuis, hábitat in vobis; qui suscitávit Iesum Christum a mórtuis, vivificábit et mortália córpora vestra, propter inhabitántem Spíritum eius in vobis.

℟. Benedíctus / qui venit in nómine Dómini, † Deus Dóminus, et illúxit nobis: * Allelúia, allelúia. ℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus: † exsultémus et lætémur in ea. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Allelúia, allelúia.

Post Nonam
explicit tempus Nativitatis

TEMPUS EPIPHANIAE

Die 6 ianuarii

IN EPIPHANIA DOMINI

I classis

AD I VESPERAS

Antiphona 1

Ante / lucíferum génitus, et ante sæcula Dóminus † Salvátor noster hódie mundo appáruit. Ps. 109 Dixit Dóminus, cum reliquis de dominica. (223)

2 Venit / lumen tuum, Ierúsalem, et glória Dómini super te orta est, † et ambulábunt gentes in lúmine tuo, allelúia.

3 Apértis / thesáuris suis, † obtulérunt Magi Dómino aurum, thus et myrrham, allelúia.

4 Stella ista / sicut flamma corúscat, et Regem regum Deum demónstrat: † Magi eam vidérunt, et magno Regi múnera obtulérunt.

Capit. Is. 60, 1

Surge, illumináre, Ierúsalem, quia venit lumen tuum, * et glória Dómini super te orta est.

℟. br. Omnes de Saba vénient, * Allelúia, allelúia. Omnes. ℣. Aurum et thus deferéntes. Allelúia. Glória Patri. Omnes.

Hymnus

Hostis Heródes ímpie,
Christum veníre quid times?
Non éripit mortália,
Qui regna dat cæléstia.

Ibant Magi, quam víderant,
Stellam sequéntes práeviam:
Lumen requírunt lúmine:
Deum faténtur múnere.

Lavácra puri gúrgitis
Cæléstis Agnus áttigit:
Peccáta, quæ non détulit,
Nos abluéndo sústulit.

Novum genus poténtiæ:
Aquæ rubéscunt hýdriæ,
Vinúmque iussa fúndere,
Mutávit unda oríginem.

Glória tibi, Dómine,
Qui appáruisti hódie,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent.
℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Ad Magnif. ant. Magi / vidéntes stellam, dixérunt ad ínvicem: † Hoc signum magni Regis est: eámus et inquirámus eum, † et offerámus ei múnera, aurum, thus et myrrham, allelúia.

Oratio

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum géntibus stella duce revelásti: * concéde propítius; ut, qui iam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúndem Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Christus appáruit nobis: * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Hostis Heródes ímpie,
Christum veníre quid times?
Non éripit mortália,
Qui regna dat cæléstia.

Ibant Magi, quam víderant,
Stellam sequéntes práeviam:
Lumen requírunt lúmine:
Deum faténtur múnere.

Lavácra puri gúrgitis
Cæléstis Agnus áttigit:
Peccáta, quæ non détulit,
Nos abluéndo sústulit.

Novum genus poténtiæ:
Aquæ rubéscunt hýdriæ,
Vinúmque iussa fúndere,
Mutávit unda oríginem.

Glória tibi, Dómine,
Qui appáruisti hódie,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 Afférte / Dómino, fílii Dei, † adoráte Dóminum in aula sancta eius.

Psalmus 28

Afférte Dómino, fílii Dei: * afférte Dómino fílios aríetum.
Afférte Dómino glóriam et honórem, † afférte Dómino glóriam nómini eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!
Vox Dómini super aquas. † Deus maiestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.
Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.
Vox Dómini confringéntis cedros: * et confrínget Dóminus cedros Líbani:
Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.
Vox Dómini intercidéntis flammam ignis. † Vox Dómini concutiéntis desértum: * et commovébit Dóminus desértum Cades.
Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa. * Et in templo eius omnes dicent glóriam.
Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.
Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Ant. Afférte Dómino, fílii Dei, † adoráte Dóminum in aula sancta eius.

Ant. 2 Flúminis / ímpetus lætíficat, allelúia, † civitátem Dei, allelúia.

Psalmus 45

Deus noster refúgium et virtus: * adiútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.
Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra, * et transferéntur montes in cor maris.
Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine eius.
Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.
Deus in médio eius, non commovébitur: * adiuvábit eam Deus mane dilúculo.
Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.
Veníte et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.
Arcum cónteret, et confrínget arma, * et scuta combúret igni.
Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Ant. Flúminis ímpetus lætíficat, allelúia, † civitátem Dei, allelúia.

Ant. 3 Psállite / Deo nostro, psállite: † psállite Regi nostro, psállite sapiénter.

Psalmus 46

Omnes gentes, pláudite mánibus: * iubiláte Deo in voce exsultatiónis!

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subiécit pópulos nobis: * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam: * spéciem Iacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in iúbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite!

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter!

Regnábit Deus super gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Psállite Deo nostro, psállite: † psállite Regi nostro, psállite sapiénter.

Ant. 4 Suscépimus, / Deus, misericórdiam tuam, † in médio templi tui.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto eius.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus eius cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * iustítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Iudæ * propter iudícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus eius.

Pónite corda vestra in virtúte eius: * et distribúite domos eius, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, † in médio templi tui.

Ant. 5 Omnis / terra adóret te, et psallat tibi: † psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Psalmus 65

Iubiláte Deo, omnis terra, † psalmum dícite nómini eius: * date glóriam laudi eius!

Dícite Deo: Quam terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, † in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, † óculi eius super gentes respíciunt: * qui exásperant, non exalténtur in semetípsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum: * et audítam fácite vocem laudis eius,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, † posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam: * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea,

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes, qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Propterea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Ant. Omnis terra adóret te, et psallat tibi: † psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Ant. 6 Reges / Tharsis et ínsulæ † múnera ófferent Regi Dómino.

Psalmus 71

Deus, iudícium tuum regi da: * et iustítiam tuam fílio regis:

Iudicáre pópulum tuum in iustítia, * et páuperes tuos in iudício.

Suscípiant montes pacem pópulo: * et colles iustítiam.

Iudicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus: * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus eius iustítia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare: * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Aethíopes: * et inimíci eius terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes sérvient ei:

Quia liberábit páuperem a poténte: * et páuperem, cui non erat adiútor.

Parcet páuperi et ínopi: * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, † et adorábunt de ipso semper: * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, † superextollétur super Líbanum fructus eius: * et florébunt de civitáte sicut fenum terræ.

Sit nomen eius benedíctum in sæcula: * ante solem pérmanet nomen eius.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus:

Et benedíctum nomen maiestátis eius in ætérnum: † et replébitur maiestáte eius omnis terra: * fiat, fiat.

Ant. Reges Tharsis et ínsulæ † múnera ófferent Regi Dómino.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

De Isaía Prophéta

Lectio i 55, 1-4

Omnes sitiéntes, veníte ad aquas: et qui non habétis argéntum, properáte, émite, et comédite: veníte, émite absque argénto et absque ulla commutatióne vinum et lac. Quare appénditis argéntum non in pánibus, et labórem vestrum non in saturitáte? Audíte audiéntes me, et comédite bonum, et delectábitur in crassitúdine ánima vestra. Inclináte aurem vestram, et veníte ad me: audíte, et vivet ánima vestra, et fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem géntibus.

℟. Hódie / in Iordáne baptizáto Dómino apérti sunt cæli, † et sicut colúmba super eum Spíritus mansit, et vox Patris intónuit: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Descéndit Spíritus Sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, † et vox de cælo facta est. Hic est.

Prædictum ℟. dicitur hoc die, in dominica I post Epiphaniam et in Commemoratione Baptismatis D. N. I. C. Aliis vero diebus dicitur ℟. Tria sunt, ut suo loco indicatur.

Lectio ii 60, 1-3

Surge, illumináre, Ierúsalem: quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est. Quia ecce ténebræ opérient terram, et calígo pópulos: super te autem oriétur Dóminus, et glória eius in te vidébitur. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui.

℟. In colúmbæ / spécie Spíritus Sanctus visus est, † patérna vox audíta est: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. Hic.

Lectio iii 60, 4-6

Leva in circúitu óculos tuos, et vide: omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi: fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. Tunc vidébis, et áfflues, mirábitur et dilatábitur cor tuum, quando convérsa fúerit ad te multitúdo maris, fortitúdo géntium vénerit tibi. Inundátio camelórum opériet te, dromedárii Mádian et Epha: omnes de Saba vénient,

aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes.

℟. Reges / Tharsis et ínsulæ múnera ófferent: * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. Reges Arabum.

Lectio iv 61, 10-11; 62, 1

Gaudens gaudébo in Dómino, et exsultábit ánima mea in Deo meo: quia índuit me vestiméntis salútis: et induménto iustítiæ circúmdedit me, quasi sponsum decorátum coróna, et quasi sponsam ornátam monílibus suis. Sicut enim terra profert germen suum, et sicut hortus semen suum gérminat, sic Dóminus Deus germinábit iustítiam et laudem coram univérsis géntibus. Propter Sion non tacébo, et propter Ierúsalem non quiéscam, donec egrediátur ut splendor iustus eius, et salvátor eius ut lampas accendátur.

℟. Dies / sanctificátus illúxit nobis; † veníte, gentes, et adoráte Dóminum: * Quia hódie appáruit lux magna in terris. ℣. Veníte, adorémus eum, † quia ipse est Dóminus Deus noster. Quia. Glória Patri. Quia.

In II Nocturno

Ant. 1 Omnes / gentes, quascúmque fecísti, vénient, † et adorábunt coram te, Dómine.

Psalmus 85

Inclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me, * quóniam inops et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: † lætífica ánimam servi tui, * quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes, quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, † et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum:

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, † et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me et miserére mei, † da impérium tuum púero tuo, * et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, † ut vídeant, qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu, Dómine, adiuvísti me et consolátus es me.

Ant. Omnes gentes, quascúmque fecísti, vénient, † et adorábunt coram te, Dómine.

Ant. 2 Homo / natus est in ea: † et ipse fundávit eam Altíssimus.

Psalmus 86

Fundaménta eius in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Iacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis, * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Aethíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: † Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Homo natus est in ea: † et ipse fundávit eam Altíssimus.

Ant. 3 Adoráte / Dóminum, allelúia: † in aula sancta eius, allelúia.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra!

Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius: * annuntiáte de die in diem salutáre eius:

Annuntiáte inter gentes glóriam eius, * in ómnibus pópulis mirabília eius!

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Confessio et pulchritúdo in conspéctu eius: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini eius!

Tóllite héstias, et introíte in átria eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!

Commoveátur a fácie eius univérsa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, † commoveátur mare, et plenitúdo eius: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Adoráte Dóminum, allelúia: † in aula sancta eius, allelúia.

Ant. 4 Adoráte / Deum, allelúia: † omnes Angeli eius, allelúia.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu eius: * iustítia et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos eius.

Illuxérunt fúlgura eius orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius: * et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli eius: * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Iudæ, * propter iudícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ant. Adoráte Deum, allelúia: † omnes Angeli eius, allelúia.

Ant. 5 Notum / fecit Dóminus, allelúia: † salutáre suum, allelúia.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit!

Salvávit sibi déxtera eius: * et brácchium sanctum eius.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra: * cantáte et exsultáte et psállite!

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ;

Iubiláte in conspéctu regis Dómini! † Moveátur mare et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terrárum in iustítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Notum fecit Dóminus, allelúia: † salutáre suum, allelúia.

Ant. 6 Tria sunt / múnera, quæ obtulérunt Magi Dómino, aurum, thus et myrrham: † Fílio Dei, Regi magno, allelúia.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: † quóniam terríbile et sanctum est. * Et honor regis iudícium díligit.

Tu parásti directiónes: * iudícium et iustítiam in Iacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum eius; * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus eius: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen eius.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia eius, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto eius: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster!

Ant. Tria sunt múnera, quæ obtulérunt Magi Dómino, aurum, thus et myrrham: † Fílio Dei, Regi magno, allelúia.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Sermo
sancti Leónis Papæ

Sermo 32, de Epiph. II

Lectio v

Gaudéte in Dómino, dilectíssimi, íterum dico, gaudéte: quóniam brevi intervállo témporis, post solemnitátem Nativitátis Christi, festívitas declaratiónis eius illúxit: et quem in illo die Virgo péperit, in hoc mundus agnóvit. Verbum enim caro factum, sic susceptiónis nostræ temperávit exórdia, ut natus Iesus et credéntibus maniféstus, et persequéntibus esset occúltus.

℟. Illumináre, / illumináre, Ierúsalem, quia venit lux tua: * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, † et reges in splendóre ortus tui. Et glória.

Lectio vi

Iam tunc ergo cæli enarravérunt glóriam Dei, et in omnem terram sonus veritátis exívit, quando et pastóribus exércitus Angelórum Salvatóris éditi annuntiátor appáruit, et Magos ad eum adorándum prævia stella perdúxit; ut a solis ortu usque ad occásum veri Regis generátio coruscáret, cum rerum fidem et regna Oriéntis per Magos díscerent, et Románum impérium non latéret.

℟. Omnes / de Saba vénient, † aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes, * Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, † reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúia.

Lectio vii

Nam et sævítia Heródis, volens primórdia suspécti sibi Regis exstínguere, huic dispensatióni nésciens serviébat; ut, dum atróci inténtus facínori, ignótum sibi púerum indiscréta infántium cæde perséquitur, annuntiátum cælitus dominatóris ortum insígnior ubíque fama loquerétur: quam promptiórem ad narrándum, diligentiorémque faciébat et supérnæ significatiónis nóvitas, et cruentíssimi persecutóris impíetas. Tunc autem étiam Aegýpto Salvátor illátus est, ut gens antíquis erróribus dédita, iam ad vicínam salútem per occúltam grátiam signarétur; et quæ nondum eiécerat ab ánimo superstitiónem, iam hospítio recíperet veritátem.

℟. Magi / véniunt ab Oriénte Ierosólymam, quæréntes et dicéntes: † Ubi est qui natus est, cuius stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Vídimus stellam eius in Oriénte. Et.

Lectio viii

Agnoscámus ergo, dilectíssimi, in Magis adoratóribus Christi, vocatiónis nostræ fideíque primítias; et exsultántibus ánimis beátæ spei inítia celebrémus. Exínde enim in ætérnam hereditátem cœpimus introíre: exínde nobis Christum loquéntia Scripturárum arcána patuérunt; et véritas, quam Iudæórum obcæcátio non récipit, ómnibus natiónibus lumen suum invéxit. Honorétur ítaque a nobis sacratíssimus dies, in quo salútis nostræ Auctor appáruit: et quem Magi infántem veneráti sunt in cunábulis, nos omnipoténtem adorémus in cælis. Ac sicut illi de thesáuris suis mýsticas Dómino múnerum spécies obtulérunt, ita et nos de córdibus nostris, quæ Deo sunt digna, promámus.

℟. Interrogábat / Magos Heródes: Quod signum vidístis super natum Regem? † Stellam magnam fulgéntem, cuius splendor illúminat mundum: * Et nos cognóvimus, et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Magi véniunt ab Oriénte, inquiréntes fáciem Dómini, et dicéntes. Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Ant. Vénient / ad te, qui detrahébant tibi, † et adorábunt vestígia pedum tuórum.

Canticum Isaiæ 9, 2-7 (1)

Pópulus, qui ambulábat in ténebris, * vidit lucem magnam:
Habitántibus in regióne umbræ mortis, * lux orta est eis.

Multiplicásti gentem, * et non magnificásti lætítiam.

Lætabúntur coram te, sicut qui lætántur in messe, * sicut exsúltant victóres, capta præda, quando dívidunt spólia.

Iugum enim óneris eius, et vírgam húmeri eius, * et sceptrum exactóris eius superásti sicut in die Mádian.

Quia omnis violénta prædátio cum tumúltu, † et vestiméntum mistum sánguine, erit in combustiónem * et cibus ignis.

Párvulus enim natus est nobis, * et fílius datus est nobis,

Et factus est principátus super húmerum eius: * et vocábitur nomen eius Admirábilis, Consiliárius, Deus, Fortis, Pater futúri sæculi, * Princeps pacis.

Multiplicábitur eius impérium, * et pacis non erit finis:

Super sólium David, et super regnum eius sedébit: * ut confírmet illud, et corróboret in iudício et iustítia,

Amodo et usque in sempitérnum: * zelus Dómini exercítuum fáciet hoc.

Canticum eiusdem 26, 1-12 (2)

Urbs fortitúdinis nostræ Sion, * Salvátor ponétur in ea murus et antemurále.

Aperíte portas, et ingrediátur gens iusta, * custódiens veritátem.

Vetus error ábiit: servábis pacem: * pacem, quia in te sperávimus.

Sperástis in Dómino in sæculis ætérnis, * in Dómino Deo forti in perpétuum.

Quia incurvábit habitántes in excélso, * civitátem sublímem humiliábit.

Humiliábit eam usque ad terram, * détrahet eam usque ad púlverem.

Conculcábit eam pes, pedes páuperis, * gressus egenórum.

Sémita iusti recta est, * rectus callis iusti ad ambulándum.

Et in sémita iudiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te: * nomen tuum et memoriále tuum in desidério ánimæ.

Anima mea desiderávit te in nocte, * sed et spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te.

Cum féceris iudícia tua in terra, * iustítiam discent habitatóres orbis.

Misereámur ímpio, et non discet iustítiam: † in terra sanctórum iníqua gessit, * et non vidébit glóriam Dómini.

Dómine, exaltétur manus tua, et non vídeant: † vídeant, et confundántur zeléntes pópuli: * et ignis hostes tuos dévoret.

Dómine, dabis pacem nobis: * ómnia enim ópera nostra operátus es nobis.

Canticum eiusdem 66, 10-16 (3)

Lætámini cum Ierúsalem et exsultáte in ea * omnes, qui dilígitis eam:
Gaudéte cum ea gáudio univérsi, qui lugétis super eam, ut sugátis, * et repleámini ab úbere consolatiónis eius:

Ut mulgeátis et delíciis affluátis * ab omnímoda glória eius.

Quia hæc dicit Dóminus: † Ecce ego declinábo super eam quasi flúvium pacis, * et quasi torréntem inundántem glóriam géntium,

Quam sugétis: * ad úbera portabímini, et super génua blandiéntur vobis.

Quómodo si cui mater blandiátur, ita ego consolábor vos, * et in Ierúsalem consolabímini.

Vidébitis, et gaudébit cor vestrum, * et ossa vestra quasi herba germinábunt,

Et cognoscétur manus Dómini servis eius, * et indignábitur inimícis suis.

Quia ecce Dóminus in igne véniet, † et quasi turbo quadrígæ eius: * réddere in indignatióne furórem suum, et increpatiónem suam in flamma ignis:

Quia in igne Dóminus diiudicábit, † et in gládio suo ad omnem carnem, * et multiplicabúntur interfécti a Dómino.

Ant. Vénient ad te, qui detrahébant tibi, † et adorábunt vestígia pedum tuórum.

℣. Adoráte Dóminum, allelúia. ℟. In aula sancta eius, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 2

Cum natus esset Iesus in Béthlehem Iuda in diébus Heródis regis, ecce, Magi ab Oriénte venérunt Ierosólymam, dicéntes: Ubi est, qui natus est rex Iudæórum? Et réliqua.

Homília
sancti Gregórii Papæ

Hom. 10 in Evang., n. 1 et 2

Sicut in lectióne evangélica, fratres caríssimi, audístis, cæli Rege nato, rex terræ turbátus est: quia nimírum terréna altitúdo confúnditur, cum celsitúdo cæléstis apertur. Sed quæréndum nobis est, quidnam sit, quod, Redemptóre nato, pastóribus in Iudæa Angelus appáruit, atque ad adoréndum hunc ab Oriénte Magos non Angelus, sed stella perdúxit?

℟. Stella, / quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, † donec veníret ad locum, ubi puer erat: * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno. ℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María Matre eius, † et procidéntes adoravérunt eum. Vidéntes.

Lectio x

Quia vidélicet Iudæis, tamquam ratióne uténtibus, rationále ánimal, id est, Angelus prædicáre débuit: gentíles vero, quia uti ratióne nesciébant, ad cognoscéndum Dóminum non per vocem, sed per signa perducúntur. Unde étiam per Paulum dícitur: Prophetíæ fidélibus datæ sunt, non infidélibus; signa autem infidélibus, non fidélibus. Quia et illis prophetíæ tamquam fidélibus, non infidélibus: et istis signa tamquam infidélibus, non fidélibus data sunt.

℟. Vidéntes / stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno: * Et intrántes domum, † invenérunt púerum cum María Matre eius, et procidéntes adoravérunt eum: † et apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, † usque dum véniens staret supra, ubi erat Puer. Et.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio xi

Et notándum, quod Redemptórem nostrum, cum iam perféctæ esset ætátis, eísdem gentílibus Apóstoli prædicant, eúmque párvulum, et necdum per humáni córporis offícium loquéntem, stella géntibus denúntiat: quia nimírum ratiónis ordo poscébat, ut et loquéntem iam Dóminum loquéntes nobis prædicatóres innotéscerent, et necdum loquéntem eleménta muta prædicárent. Sed in ómnibus signis, quæ vel nascénte Dómino, vel moriénte eo monstráta sunt, considerándum nobis est, quanta fúerit in quorúndam Iudæórum corde durítia, qui hunc nec per prophetíæ donum, nec per mirácula agnovérunt.

℟. Venit / lumen tuum, Ierúsalem, † et glória Dómini super te orta est: * Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, † et reges in splendóre ortus tui. ℣. Fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. Et.

Lectio xii

Omnia quippe eleménta auctórem suum venísse testáta sunt. Ut enim de eis quiddam usu humáno loquar: Deum hunc cæli esse cognovérunt, quia prótinus stellam misérunt. Mare cognóvit, quia sub plantis eius se calcábile præbuit. Terra cognóvit, quia eo moriénte contrémuit. Sol cognóvit, quia lucis suæ rádios abscóndit. Saxa et paríetes cognovérunt, quia témpore mortis eius scissa sunt. Inférnus agnóvit, quia hos, quos tenébat mórtuos, réddidit. Et tamen hunc, quem Dóminum ómnia insensibília eleménta sensérunt, adhuc infidélium Iudæórum corda Deum esse mínime cognóscunt, et durióra saxis, scindi ad pæniténdum nolunt.

℟. Hic est / dies præclárus, in quo Salvátor mundi appáruit, † quem prophétæ prædixérunt, Angeli annuntiavérunt: * Cuius stellam Magi vidéntes gavísi sunt, et múnera ei obtulérunt. ℣. Dies sanctificátus illúxit nobis: † veníte, gentes, et adoráte Dóminum. Cuius. Glória Patri. Cuius.

Sequéntia sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Cap. 2, 1-12

Cum natus esset Iesus in Béthlehem Iuda in diébus Heródis regis, ecce, Magi ab Oriénte venérunt Ierosólymam, dicéntes: Ubi est, qui natus est rex Iudæórum? Vídimus enim stellam eius in Oriénte, et vénimus adoráre eum. Audiens autem Heródes rex, turbátus est, et omnis Ierosólyma cum illo. Et cóngregans omnes príncipes sacerdótum et scribas pópuli, sciscitabátur ab eis, ubi Christus nascerétur. At illi dixérunt ei: In Béthlehem Iudæ: sic enim scriptum est per Prophétam: Et tu, Béthlehem

terra Iuda, nequáquam mínima es in princípibus Iuda: ex te enim éxiet dux, qui regat pópulum meum Israel. Tunc Heródes, clam vocátis Magis, diligénter dídicit ab eis tempus stellæ, quæ appáruit eis: et mittens illos in Béthlehem, dixit: Ite, et interrogáte diligénter de púero: et cum invenéritis, renuntiáte mihi, ut et ego véniens adórem eum. Qui cum audíssent regem, abiérunt. Et ecce, stella, quam víderant in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra, ubi erat puer. Vidéntes autem stellam, gavísi sunt gáudio magno valde. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María Matre eius, (hic genuflectitur) et procidéntes adoravérunt eum. Et, apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. Et respónso accépto in somnis, ne redíret ad Heródem, per áliam viam revérsi sunt in regiónem suam.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Ante / lucíferum génitus, et ante sæcula Dóminus † Salvátor noster hódie mundo appáruit.

Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Venit / lumen tuum, Ierúsalem, et glória Dómini super te orta est, † et ambulábunt gentes in lúmine tuo, allelúia.

3 Apértis / thesáuris suis, † obtulérunt Magi Dómino aurum, thus et myrrham, allelúia.

4 Mária / et flúmina, benedícite Dómino: † hymnum dícite, fontes, Dómino, allelúia.

5 Stella ista / sicut flamma corúscat, et Regem regum Deum demónstrat: † Magi eam vidérunt, et magno Regi múnera obtulérunt.

Capit. Is. 60, 1

Surge, illumináre, Ierúsalem, quia venit lumen tuum, * et glória Dómini super te orta est.

℟. br. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, * Allelúia, allelúia. Reges. ℣. Reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúia. Glória Patri. Reges Tharsis.

Hymnus

O sola magnárum úrbium
Maior Bethlem, cui contigit
Ducem salútis cælitus
Incorporátum gígnere.

Quem stella, quæ solis rotam
Vincit decóre ac lúmine,
Venísse terris núntiat
Cum carne terréstri Deum.

Vidére postquam illum Magi,
Eóa promunt múnera:
Stratíque votis ófferunt
Thus, myrrham et aurum régium.

Regem Deúmque annúntiant
Thesáurus, et fragrans odor
Thuris Sabæi, ac mýrrheus
Pulvis sepúlcrum prædocet.

Glória tibi, Dómine,
Qui apparuísti hódie,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Adoráte Deum, allelúia. ℟. Omnes Angeli eius, allelúia.

Ad Bened. ant. Hódie / cælésti sponso iuncta est Ecclésia, † quóniam in Iordáne lavit Christus eius crímina: † currunt cum munéribus Magi ad regáles núptias, † et ex aqua facto vino lætántur convívæ, allelúia.

Oratio

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum géntibus stella duce revelásti: † concéde propítius; ut, qui iam te ex fide cognóvimus, * usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúndem Dóminum.

Die 13 ianuarii
Oratio

Deus, cuius Unigénitus in substántia nostræ carnis appáruit: † præsta, quæsumus; ut per eum, quem símilem nobis foris agnóvimus, * intus reformári mereámur: Qui tecum vivit.

AD TERTIAM

Capit. Surge, illumináre, ut supra ad Laudes.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, allelúia. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent, allelúia.

AD SEXTAM

Capit. Is. 60, 4

Leva in circúitu óculos tuos, et vide: † omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi: * fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent.

℣. Omnes de Saba vénient, allelúia. ℟. Aurum et thus deferéntes, allelúia.

AD NONAM

Ant. Stella ista / sicut flamma corúscat, et Regem regum Deum demónstrat: † Magi eam vidérunt, et magno Regi múnera obtulérunt.

Capit. Is. 60, 6

Omnes de Saba vénient, † aurum et thus deferéntes, * et laudem Dómino annuntiántes.

℣. Adoráte Dóminum, allelúia. ℟. In aula sancta eius, allelúia.

Oratio

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum géntibus stella duce revelásti: † concéde propítius; ut, qui iam te ex fide cognóvimus, * usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúndem Dóminum.

Die 13 ianuarii

Oratio

Deus, cuius Unigénitus in substántia nostræ carnis appáruit: † præsta, quæsumus; ut per eum, quem símilem nobis foris agnóvimus, * intus reformári mereámur: Qui tecum vivit.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Ante / lucíferum génitus, et ante sæcula, Dóminus † Salvátor noster hódie mundo appáruit.

Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de dominica. (223)

2 Venit / lumen tuum, Ierúsalem, et glória Dómini super te orta est, † et ambulábunt gentes in lúmine tuo, allelúia.

3 Apértis / thesáuris suis, † obtulérunt Magi Dómino aurum, thus et myrrham, allelúia.

4 Stella ista / sicut flamma corúscat, et Regem regum Deum demónstrat: † Magi eam vidérunt, et magno Regi múnera obtulérunt.

Capit. Is. 60, 1

Surge, illumináre, Ierúsalem, quia venit lumen tuum, * et glória Dómini super te orta est.

℟. br. Omnes de Saba vénient, * Allelúia, allelúia. Omnes. ℣. Aurum et thus deferéntes. Allelúia. Glória Patri. Omnes.

Hymnus

Hostis Heródes ímpie,
Christum veníre quid times?
Non éripit mortália,
Qui regna dat cæléstia.

Ibant Magi, quam víderant,
Stellam sequéntes prǽviam:
Lumen requírunt lúmine:
Deum faténtur múnere.

Lavácra puri gúrgitis
Cæléstis Agnus áttigit:
Peccáta, quæ non détulit,
Nos abluéndo sústulit.

Novum genus poténtiæ:
Aquæ rubéscunt hýdriæ,
Vinúmque iussa fúndere,
Mutávit unda oríginem.

Glória tibi, Dómine,
Qui apparuísti hódie,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Ad Magnif. ant. Tribus / miráculis ornátum diem sanctum cólimus: † hódie stella Magos duxit ad præsépium: † hódie vinum ex aqua factum est ad núptias: † hódie in Iordáne a Ioánne Christus baptizári vóluit, ut salváret nos, allelúia.

Si Epiphania venerit in sabbato, in II Vesperis non fit com. dominicæ sequentis.

Ordinarium Officii ferialis tempore Epiphaniæ Domini

A die 7 ad 12 ianuarii currunt feriæ de tempore Epiphaniæ Domini. Officium fit ut infra in Ordinario, cum propriis antiphonis ad Bened. et ad Magnif.; ita tamen ut si supervenerit dominica vel festum aliquod aut Officium B. M. V. in sabbato, hæ antiphonæ suo ordine continuentur, ac si dominica, festum vel Officium B. M. V. in sabbato non intercessissent. Lectiones sunt de feria occurrenti. Oratio de Epiphania; post dominicam I post Epiphaniam erit autem oratio de eadem dominica.

Si occurrat festum III classis vel Off. S. Mariæ in sabbato, ex lectionibus Scripturæ ii et iii fit una, omisso responsorio intermedio, observata tamen rubrica circa lectiones et responsoria propria. In iisdem autem festis nulla fit commemoratio feriæ.

Post dom. I post Epiph., lectiones de Scriptura occurrenti, omissis quæ supersint de Epistola ad Romanos, sumuntur de Epistola I ad Corinthios, quæ inferius post diem 19 ian. ponitur, et de ea legitur usque ad sabbatum sequens inclusive.

AD MATUTINUM

Invitat. Christus appáruit nobis: * Veníte, adorémus.

Ps. 94 Veníte, exsultémus. (59)

Hymnus

Hostis Heródes ímpie,
Christum veníre quid times?
Non éripit mortália,
Qui regna dat cæléstia.

Ibant Magi, quam víderant,
Stellam sequéntes práeviam:
Lumen requírunt lúmine:
Deum faténtur múnere.

Lavácra puri gúrgitis
Cæléstis Agnus áttigit:
Peccáta, quæ non détulit,
Nos abluéndo sústulit.

Novum genus poténtiæ:
Aquæ rubéscunt hýdriæ,
Vinúmque iussa fúndere,
Mutávit unda oríginem.

Glória tibi, Dómine,
Qui apparuísti hódie,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Antiphonæ et psalmi de feria occurrenti; versus et responsoria ut infra notantur.

Versus

Feria II et V

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Feria III et VI

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Absolutio Ipsíus píetas.

Feria IV et sabbato

℣. Adoráte Dóminum, allelúia. ℟. In aula sancta eius, allelúia.

Absolutio A vínculis peccatórum.

Responsoria

Feria II et V

℟. i Tria / sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, † et habent in se divína mystéria: * In auro, ut ostendátur Regis poténtia: † in thure, Sacerdótem magnum consídera: † et in myrrha, domínicam sepultúram. ℣. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, † et de thesáuris suis mýsticas ei múnerum spécies obtulérunt. In auro.

℟. ii In colúmbæ / spécie Spíritus Sanctus visus est, † patérna vox audíta est: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. Hic est.

℟. iii Reges / Tharsis et ínsulæ múnera ófferent: * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. Reges Arabum. Glória Patri. Reges Arabum.

Feria III et VI

℟. i Illumináre, / illumináre, Ierúsalem, quia venit lux tua: * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, † et reges in splendóre ortus tui. Et glória.

℟. ii Omnes / de Saba vénient, † aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes, * Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, † reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúia.

℟. iii Magi / véniunt ab Oriénte Ierosólymam, quæréntes et dicéntes: † Ubi est qui natus est, cuius stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Vídimus stellam eius in Oriénte. Et. Glória Patri. Et.

Feria IV et sabbato

℟. i Stella, / quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, † donec venírent ad locum, ubi Puer erat: * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno. ℣. Et intrántes domum, invenérunt Púerum cum María Matre eius, † et procidéntes adoravérunt eum. Vidéntes.

℟. ii Vidéntes / stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno: * Et intrántes domum, † invenérunt Púerum cum María Matre eius, et procidéntes adoravérunt eum: † et apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus et mýrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, † usque dum véniens staret supra, ubi erat Puer. Et.

℟. iii Venit / lumen tuum, Ierúsalem, † et glória Dómini super te orta est: * Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, † et reges in splendóre ortus tui. ℣. Fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Ant. et psalmi de feria occurrenti.

Capit. Is. 60, 4-5

Fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. † Tunc vidébis, et áfflues, mirábitur et dilatábitur cor tuum, * quando convérsa fúerit ad te multitúdo maris, fortitúdo géntium vénerit tibi.

℣. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Ma-

gi Dómino. ℟. Aurum, thus et myrrham.

Oratio Deus, qui hodiérna, vel oratio Vota, ut infra ad Laudes.

AD LAUDES

Ant. et psalmi de Psalterio.

Capit. Is. 60, 1

Surge, illumináre, Ierúsalem, quia venit lumen tuum, * et glória Dómini super te orta est.

℟. br. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, * Allelúia, allelúia. Reges. ℣. Reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúia. Glória Patri. Reges Tharsis.

Hymnus

O sola magnárum úrbium
Maior Bethlem, cui cóntigit
Ducem salútis cælitus
Incorporátum gígnere.

Quem stella, quæ solis rotam
Vincit decóre ac lúmine,
Venísse terris núntiat
Cum carne terréstri Deum.

Vidére postquam illum Magi,
Eóa promunt múnera:
Stratíque votis ófferunt
Thus, myrrham et aurum régium.

Regem Deúmque annúntiant
Thesáurus, et fragrans odor
Thuris Sabæi, ac mýrrheus
Pulvis sepúlcrum prædocet.

Glória tibi, Dómine,
Qui apparuísti hódie,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Adoráte Deum, allelúia. ℟. Omnes Angeli eius, allelúia.

Ant. ad Benedictus:

Die II Ab Oriénte / venérunt Magi in Béthlehem adoráre Dóminum: † et apértis thesáuris suis, pretiósa múnera obtulérunt: † aurum sicut Regi magno; thus sicut Deo vero; myrrham sepultúræ eius, allelúia.

Die III Tria / sunt múnera, quæ obtulérunt Magi Dómino, aurum, thus et myrrham, † Fílio Dei, Regi magno, allelúia.

Die IV Vídimus / stellam eius in Oriénte, † et vénimus cum munéribus adoráre Dóminum.

Die V Omnes / natiónes vénient a longe, † portántes múnera sua, allelúia.

Die VI Vénient / ad te, qui detrahébant tibi, † et adorábunt vestígia pedum tuórum.

Oratio

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum géntibus stella duce revelásti: † concéde propítius; ut, qui iam te ex fide cognóvimus, * usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúndem Dóminum.

Vel, post dominicam

Oratio

Vota, quæsumus, Dómine, supplicántis pópuli cæléstis pietáte proséquere: † ut et quæ agénda sunt, vídeant, * et ad implénda quæ víderint, convaléscant. Per Dóminum.

Ad Horas, ant. de Psalterio.

AD TERTIAM

Capit. Is. 60, 1

Surge, illumináre, Ierúsalem, quia venit lumen tuum, * et glória Dómini super te orta est.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, allelúia. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent, allelúia.

AD SEXTAM

Capit. Is. 60, 4

Leva in circúitu óculos tuos, et vide: † omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi: * fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent.

℣. Omnes de Saba vénient, allelúia. ℟. Aurum et thus deferéntes, allelúia.

AD NONAM

Capit. Is. 60, 6

Omnes de Saba vénient, † aurum et thus deferéntes, * et laudem Dómino annuntiántes.

℣. Adoráte Dóminum, allelúia. ℟. In aula sancta eius, allelúia.

AD VESPERAS

Ant. et psalmi de Psalterio.

Capit. Is. 60, 1

Surge, illumináre, Ierúsalem, quia venit lumen tuum, * et glória Dómini super te orta est.

℟. br. Omnes de Saba vénient, * Allelúia, allelúia. Omnes. ℣. Aurum et thus deferéntes. Allelúia. Glória Patri. Omnes.

Hymnus

Hostis Heródes ímpie,
Christum veníre quid times?
Non éripit mortália,
Qui regna dat cæléstia.

Ibant Magi, quam víderant,
Stellam sequéntes prævíam:

Lumen requírunt lúmine:
Deum faténtur múnere.

Lavácra puri gúrgitis
Cæléstis Agnus áttigit:
Peccáta, quæ non détulit,
Nos abluéndo sústulit.

Novum genus poténtiæ:
Aquæ rubéscunt hýdriæ,
Vinúmque iussa fúndere,
Mutávit unda oríginem.

Glória tibi, Dómine,
Qui apparuísti hódie,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent.
℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Ant. ad Magnificat:

Die II Vidéntes / stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno: † et intrántes domum, obtulérunt Dómino aurum, thus et myrrham, allelúia.

Die III Lux / de luce apparuísti, Christe, cui Magi múnera ófferunt, † allelúia, allelúia, allelúia.

Die IV Interrogábat / Magos Heródes: † Quod signum vidístis super natum Regem? † Stellam vídimus fulgéntem, cuius splendor illúminat mundum.

Die V Omnes / de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, † allelúia, allelúia.

Die VI Admóniti / Magi in somnis, † per áliam viam revérsi sunt in regiónem suam.

Oratio

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum géntibus stella duce revelásti: * concéde propítius; ut, qui iam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúndem Dóminum.

Vel, post dominicam

Oratio

Vota, quæsumus, Dómine, supplicántis pópuli cælésti pietáte proséquere: * ut et quæ agénda sunt, vídeant, et ad implénda quæ víderint, convaléscant. Per Dóminum.

Die 7 ianuarii

IV classis

De Epístola ad Romános

Lectio i 9, 1-5

Veritátem dico in Christo, non méntior: testimónium mihi perhibénte consciéntia mea in Spíritu Sancto: quóniam tristítia mihi magna est, et contínuus dolor cordi meo. Optábam enim ego ipse anáthema esse a Christo

pro frátribus meis, qui sunt cognáti mei secúndum carnem, qui sunt Israelítæ, quorum adóptio est filiórum, et glória, et testaméntum, et legislátio, et obséquium, et promíssa: quorum patres, et ex quibus est Christus secúndum carnem, qui est super ómnia Deus benedíctus in sæcula. Amen.

Lectio ii 9, 6-10

Non autem quod excíderit verbum Dei. Non enim omnes qui ex Israel sunt, ii sunt Israelítæ: neque qui semen sunt Abrahæ, omnes fílii: sed in Isaac vocábitur tibi semen: id est, non qui fílii carnis, hi fílii Dei: sed qui fílii sunt promissiónis, æstimántur in sémine. Promissiónis enim verbum hoc est: Secúndum hoc tempus véniam: et erit Saræ fílius. Non solum autem illa: sed et Rebécca ex uno concúbitu habens, Isaac patris nostri.

Lectio iii 9, 11-16

Cum enim nondum nati fuíssent, aut áliquid boni egíssent, aut mali, (ut secúndum electiónem propósitum Dei manéret) non ex opéribus, sed ex vocánte dictum est ei: Quia maior sérviet minóri, sicut scriptum est: Iacob diléxi, Esau autem ódio hábui. Quid ergo dicémus? numquid iníquitas apud Deum? Absit. Móysi enim dicit: Miserébor cuius miséreor: et misericórdiam præstábo cuius miserébor. Igitur non voléntis, neque curréntis, sed miseréntis est Dei.

Die 8 ianuarii

IV classis

De Epístola ad Romános

Lectio i 12, 1-3

Obsecro ítaque vos, fratres, per misericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora vestra hóstiam viéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolíte conformári huic sæculo, sed reformámini in novitáte sensus vestri: ut probétis quæ sit volúntas Dei bona, et benéplacens, et perfécta. Dico enim per grátiam quæ data est mihi, ómnibus qui sunt inter vos: Non plus sápere quam opórtet sápere, sed sápere ad sobrietátem: et unicuíque sicut Deus divísit mensúram fídei.

Lectio ii 12, 4-8

Sicut enim in uno córpore multa membra habémus, ómnia autem mem-

bra non eúndem actum habent: ita multi unum corpus sumus in Christo, sínguli autem alter alterius membra. Habéntes autem donatiónes secúndum grátiam, quæ data est nobis, differéntes: sive prophetíam secúndum ratiónem fídei, sive ministérium in ministrándo, sive qui docet in doctrína, qui exhortátur in exhortándo, qui tríbuit in simplicitáte, qui præest in sollicitúdine, qui miserétur in hilaritáte.

Lectio iii 12, 9-16

Diléctio sine simulatióne. Odiéntes malum, adhæréntes bono: Caritáte fraternitátis ínvicem diligéntes: Honóre ínvicem præveniéntes: Sollicitúdine non pigri: Spíritu ferventes: Dómino serviéntes: Spe gaudéntes: In tribulatióne patiéntes: Oratióni instántes: Necessitátibus sanctórum communicántes: Hospitalitátem sectántes. Benedícite persequéntibus vos: benedícite, et nolíte maledícere. Gaudére cum gaudéntibus, flere cum fléntibus: Idípsum ínvicem sentiéntes: Non alta sapiéntes, sed humílibus consentiéntes.

Die 9 ianuarii

IV classis

De Epístola ad Romános

Lectio i 13, 1-4

Omnis ánima potestátibus sublimióribus súbdita sit: non est enim potéstas nisi a Deo: quæ autem sunt, a Deo ordinátæ sunt. Itaque qui resístit potestáti, Dei ordinatióni resístit. Qui autem resístunt, ipsi sibi damnatiónem acquírunt: nam príncipes non sunt timóri boni óperis, sed mali. Vis autem non timére potestátem? Bonum fac: et habébis laudem ex illa: Dei enim miníster est tibi in bonum.

Lectio ii 13, 4-7

Si autem malum féceris, time: non enim sine causa gládium portat. Dei enim miníster est: vindex in iram ei, qui malum agit. Ideo necessitáte súbditi estóte non solum propter iram, sed étiam propter consciéntiam. Ideo enim et tribúta præstátis: ministri enim Dei sunt, in hoc ipsum serviéntes. Réddite ergo ómnibus débita: cui tribútum, tribútum: cui vectígal, vectígal: cui timórem, timórem: cui honórem, honórem.

Lectio iii 13, 8-10

Némini quidquam debeátis, nisi ut ínvicem diligátis: qui enim díligit próximum, legem implévit. Nam, Non adulterábis, Non occídes, Non furáberis, Non falsum testimónium dices, Non concupísces: et si quod est áliud mandátum, in hoc verbo instaurátur: Díliges próximum tuum sicut teípsum. Diléctio próximi malum non operátur. Plenitúdo ergo legis est diléctio.

Die 10 ianuarii

IV classis

De Epístola ad Romános

Lectio i 14, 1-4

Infírmum autem in fide assúmite, non in disceptatiónibus cogitatiónum. Alius enim credit se manducáre ómnia: qui autem infírmus est, olus mandúcet. Is qui mandúcat, non manducántem non spernat: et qui non mandúcat, manducántem non iúdicet: Deus enim illum assúmpsit. Tu quis es, qui iúdicas aliénum servum? Dómino suo stat, aut cadit: stabit autem: potens est enim Deus statúere illum.

Lectio ii 14, 5-8

Nam álius iúdicat diem inter diem: álius autem iúdicat omnem diem: unusquísque in suo sensu abúndet. Qui sapit diem, Dómino sapit: et qui mandúcat, Dómino mandúcat: grátias enim agit Deo. Et qui non mandúcat, Dómino non mandúcat, et grátias agit Deo. Nemo enim nostrum sibi vivit, et nemo sibi móritur. Sive enim vívimus, Dómino vívimus: sive mórimur, Dómino mórimur. Sive ergo vívimus, sive mórimur, Dómini sumus.

Lectio iii 14, 9-13

In hoc enim Christus mórtuus est, et resurréxit: ut et mortuórum et vivórum dominétur. Tu autem quid iúdicas fratrem tuum? aut tu quare spernis fratrem tuum? Omnes enim stábimus ante tribúnal Christi. Scriptum est enim: Vivo ego, dicit Dóminus, quóniam mihi flectétur omne genu: et omnis lingua confitébitur Deo. Itaque unusquísque nostrum pro se ratiónem reddet Deo. Non ergo ámplius ínvicem iudicémus.

Die 11 ianuarii

IV classis

De Epístola ad Romános

Lectio i 15, 1-4

Debémus autem nos firmióres imbecillitátes infirmórum sustinére, et non nobis placére. Unusquísque vestrum próximo suo pláceat in bonum, ad ædificatiónem. Etenim Christus non sibi plácuit, sed sicut scriptum est: Impropéria improperántium tibi cecidérunt super me. Quæcúmque enim scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt: ut per patiéntiam et consolatiónem Scripturárum, spem habeámus.

Lectio ii 15, 5-11

Deus autem patiéntiæ et solácii det vobis idípsum sápere in altérutrum secúndum Iesum Christum: ut unánimes, uno ore honorificétis Deum, et Patrem Dómini nostri Iesu Christi. Propter quod suscípite ínvicem, sicut et Christus suscépit vos in honórem Dei. Dico enim Christum Iesum minístrum fuísse circumcisiónis propter veritátem Dei, ad confirmándas promissiónes patrum: gentes autem super misericórdia honoráre Deum, sicut scriptum est: Proptérea confitébor tibi in géntibus, Dómine, et nómini tuo cantábo. Et íterum dicit: Lætámini, gentes, cum plebe eius. Et íterum: Laudáte, omnes gentes, Dóminum, et magnificáte eum, omnes pópuli.

Lectio iii 15, 12-16

Et rursus Isaías ait: Erit radix Iesse, et qui exsúrget régere gentes, in eum gentes sperábunt. Deus autem spei répleat vos omni gáudio et pace in credéndo: ut abundétis in spe, et virtúte Spíritus Sancti. Certus sum autem, fratres mei, et ego ipse de vobis, quóniam et ipsi pleni estis dilectióne, repléti omni sciéntia, ita ut possítis altérutrum monére. Audácius autem scripsi vobis, fratres, ex parte, tamquam in memóriam vos redúcens: propter grátiam, quæ data est mihi a Deo, ut sim minister Christi Iesu in géntibus: sanctíficans Evangélium Dei, ut fiat oblátio géntium accépta, et sanctificáta in Spíritu Sancto.

Die 12 ianuarii

IV classis

De Epístola ad Romános

Lectio i 15, 17-21

Hábeo ígitur glóriam in Christo Iesu ad Deum. Non enim áudeo áliquid loqui eórum quæ per me non éfficit Christus in obediéntiam géntium, verbo et factis, in virtúte signórum et prodigiórum, in virtúte Spíritus Sancti; ita ut ab Ierúsalem per circúitum usque ad Illýricum repléverim Evangélium Christi. Sic autem prædicávi Evangélium hoc, non ubi nominátus est Christus, ne super aliénum fundaméntum ædificárem, sed sicut scriptum est: Quibus non est annuntiátum de eo, vidébunt; et qui non audiérunt, intéllegent.

Lectio ii 15, 30-33

Obsecro ergo vos, fratres, per Dóminum nostrum Iesum Christum, et per caritátem Sancti Spíritus, ut adiuvétis me in oratiónibus vestris pro me ad Deum, ut líberer ab infidélibus qui sunt in Iudæa, et obséquii mei oblátio accépta fiat in Ierúsalem sanctis; ut véniam ad vos in gáudio per voluntátem Dei, et refrígerer vobíscum. Deus autem pacis sit cum ómnibus vobis. Amen.

Lectio iii 16, 17-19; 25-27

Rogo autem vos, fratres, ut observétis eos qui dissénsiones et offendícula, præter doctrínam quam vos didicístis, fáciunt, et declináte ab illis. Huiuscémodi enim Christo Dómino nostro non sérviunt, sed suo ventri; et per dulces sermónes, et benedictiónes, sedúcunt corda innocéntium. Vestra enim obediéntia in omnem locum divulgáta est. Gáudeo ígitur in vobis; sed volo vos sapiéntes esse in bono, et símplices in malo. Ei autem qui potens est vos confirmáre iuxta Evangélium meum, et prædicatiónem Iesu Christi, secúndum revelatiónem mystérii tempóribus ætérnis táciti (quod nunc patefáctum est per Scriptúras prophetárum, secúndum præcéptum ætérni Dei, ad obeditiónem fídei), in cunctis géntibus cógniti; soli sapiénti Deo, per Iesum Christum, cui honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

Die 13 ianuarii

IN COMMEMORATIONE BAPTISMATIS D. N. I. C.

II classis

Si Commemoratio Baptismatis Domini in dominica occurrit, I Vesperæ dicuntur de Epiphania 187, excepta oratione, quæ dicitur ut infra.

Oratio

Deus, cuius Unigénitus in substántia nostræ carnis appáruit: * præsta, quæsumus; ut per eum, quem símilem nobis foris agnóvimus, intus reformári mereámur: Qui tecum vivit.

AD MATUTINUM

Omnia dicuntur sicut in die Epiphaniæ 188, præter ea, quæ sequuntur.

In I Nocturno

Si hoc festum venerit in dominica, legitur Initium Epistolæ ad Corinthios, ut infra 223. Alias vero, de eadem Epistola e feria occurrenti, ut infra 229 sq. Ex tribus lectionibus per singulas ferias positis fiunt quatuor, divisa illa lectione, quæ habuerit hoc ¶. ℟℟. dicuntur de festo.

In II Nocturno

Sermo
sancti Gregórii Nazianzéni
Oratio in sancta Lumina

Lectio v

Non possum cohibére lætítiæ voluptátem, sed mente extóllor et afficior: et própriæ pusillitátis oblítus, offícium magni Ioánnis, immo pótius famulátum subíre conténdo ac géstio: et licet non sim præcúrsor, de erémo tamen vénio. Christus ergo illumináture, immo pótius fulgóre suo nos illúminat: Christus baptizátur, simul et nos descendámus, ut cum ipso páriter ascendámus.

℟. Illumináre, / illumináre, Ierúsalem, quia venit lux tua: * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, † et reges in splendóre ortus tui. Et glória.

Lectio vi

Ioánnes baptízat, et accédit Iesus, sanctíficans quidem et ipsum, qui baptízat, præcípue tamen, ut et véterem Adam sepéliat in aquis, et ante ómnia, ut per hæc sanctificéntur aquæ Iordánis: ut, sicut erat spíritus et caro, ita et

his, qui baptizándi erant, in spíritu et aqua sanctificiónis succéssio traderétur. Non súscipit Baptísta, conténdit Iesus. Ego, inquit, opus hábeo a te baptizári. Lucérna dicit ad Solem, et vox lóquitur ad Verbum.

℟. Omnes / de Saba vénient, † aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes, * Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, † reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúia.

Lectio vii

Ascéndit Iesus de aqua, secum quodámmodo demérsum edúcens et élevans mundum: et vidit non dívidi cælum, sed aperíri, quod sibi ac nobis post se aliquándo Adam ille conclúserat; sicut et ígneo gládio paradísus fúerat conclúsus.

℟. Magi / véniunt ab Oriénte Ierosólymam, quæréntes et dicéntes: † Ubi est qui natus est, cuius stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Vídimus stellam eius in Oriénte. Et.

Lectio viii

Spíritus Sanctus testimónium pérhibet: símilia namque sibi ipsa concúrrunt. De cælo testimónium defértur: inde enim erat ille, cui testimónium perhibétur.

℟. Interrogábat / Magos Heródes: Quod signum vidístis super natum Regem? † Stellam magnam fulgéntem, cuius splendor illúminat mundum: * Et nos cognóvimus, et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Magi véniunt ab Oriénte, inquiréntes fáciem Dómini, et dicéntes. Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Ioánnem

Lectio ix 1

In illo témpore: Vidit Ioánnes Iesum veniéntem ad se, et ait: Ecce Agnus Dei, ecce, qui tollit peccátum mundi. Et réliqua.

Homilía
sancti Augustíni Epíscopi
Tract. 6 in Ioann., n. 7 et 8

Antequam veníret Dóminus, ut baptizarétur a Ioánne in Iordáne, nóverat eum illis vócibus, ubi ait: Tu ad me venis baptizári? ego a te débeo baptizári. Sed ecce Dóminum nóverat, nóverat Fílium Dei.

Unde probámus, quod iam nóverat, quia ipse baptizáret in Spíritu Sancto? Antequam veníret ad flúvium, cum multi ad Ioánnem cúrrerent baptizári, ait illis: Ego quidem baptízo vos in aqua: qui autem post me venit, maior me est: cuius non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere: ipse vos baptizábit in Spíritu Sancto, et igni. Iam et hoc nóverat.

℟. Stella, / quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, † donec veníret ad locum, ubi puer erat: * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno. ℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María Matre eius, † et procidéntes adoravérunt eum. Vidéntes.

Lectio x

Quid ergo per colúmbam dídicit, ne mendax póstea inveniátur, (quod avértat a nobis Deus opinári) nisi quandam proprietátem in Christo talem futúram, ut, quamvis multi ministri baptizatúri essent, sive iusti sive iniústi, non tribuerétur sánctitas baptísmi, nisi illi, super quem descéndit colúmba, de quo dictum est: Hic est, qui baptízat in Spíritu Sancto? Petrus baptízet, hic est qui baptízat: Paulus baptízet, hic est qui baptízat: Iudas baptízet, hic est qui baptízat.

℟. Vidéntes / stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno: * Et intrántes domum, † invenérunt púerum cum María Matre eius, et procidéntes adoravérunt eum: † et apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, † usque dum véniens staret supra, ubi erat Puer. Et.

Lectio xi

Nam si pro diversitáte meritórum baptísma sanctum est: quia divérsa sunt mérita, divérsa erunt baptísmata: et tanto quisque áliquid mélius putátur accípere, quanto a melióre vidétur accepísse. Ipsi sancti (intellégite, fratres) boni pertinéntes ad colúmbam, pertinéntes ad sortem civitátis illíus, Ierúsalem, ipsi boni in Ecclésia, de quibus dicit Apóstolus: Novit Dóminus, qui sunt eius; diversárum gratiárum sunt, non omnes pária mérita habent.

℟. Venit / lumen tuum, Ierúsalem, † et glória Dómini super te orta est: * Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, † et reges in splendóre ortus tui. ℣. Fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. Et.

Lectio xii

Sunt álii áliis sanctióres, sunt álii áliis melióres. Quare ergo si unus ab illo, verbi grátia, iusto, sancto baptizétur, álius ab álio inferióris mériti apud Deum, inferióris gradus, inferióris continéntiæ, inferióris vitæ; unum tamen et par et æquále est, quod accepérunt, nisi quia hic est, qui baptízat?

℟. Hic est / dies præclárus, in quo Salvátor mundi appáruit, † quem prophétæ prædixérunt, Angeli annuntiavérunt: * Cuius stellam Magi vidéntes gavísi sunt, et múnera ei obtulérunt. ℣. Dies sanctificátus illúxit nobis: † veníte, gentes, et adoráte Dóminum. Cuius stellam. Glória Patri. Cuius stellam.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Cap. 1, 29-34

In illo témpore: Vidit Ioánnes Iesum veniéntem ad se, et ait: Ecce Agnus Dei, ecce, qui tollit peccátum mundi. Hic est, de quo dixi: Post me venit vir, qui ante me factus est: quia prior me erat. Et ego nesciébam eum, sed ut manifestétur in Israel, propterea veni ego in aqua baptízans. Et testimónium perhíbuit Ioánnes, dicens: Quia vidi Spíritum descendéntem quasi colúmbam de cælo, et mansit super eum. Et ego nesciébam eum: sed qui misit me baptizáre in aqua, ille mihi dixit: Super quem víderis Spíritum descendéntem, et manéntem super eum, hic est, qui baptízat in Spíritu Sancto. Et ego vidi: et testimónium perhíbui, quia hic est Fílius Dei.

Oratio

Deus, cuius Unigénitus in substántia nostræ carnis appáruit: † præsta, quæsumus; ut per eum, quem símilem nobis foris agnóvimus, * intus reformári mereámur: Qui tecum vivit et regnat.

Ad Laudes, per Horas et ad Vesperas omnia dicuntur sicut in die Epiphaniæ 204, excepta oratione Deus, cuius, ut supra. 218

DOMINICA I post Epiphaniam

II classis

AD I VESPERAS

Ant. et psalmi de sabbato, ut in Psalterio. (245)

Capit. Rom. 12, 1

Fratres: Obsecro vos per misericórdiam Dei, † ut exhibeátis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, * rationábile obséquium vestrum.

℟. br. Omnes de Saba vénient, * Allelúia, allelúia. Omnes. ℣. Aurum et thus deferéntes. Allelúia. Glória Patri. Omnes.

Hymnus

Hostis Heródes ímpie,
Christum veníre quid times?
Non éripit mortália,
Qui regna dat cæléstia.

Ibant Magi, quam víderant,
Stellam sequéntes prævïam:
Lumen requírunt lúmine:
Deum faténtur múnere.

Lavácra puri gúrgitis
Cæléstis Agnus áttigit:
Peccáta, quæ non détulit,
Nos abluéndo sústulit.

Novum genus poténtiæ:
Aquæ rubéscunt hýdriæ,
Vinúmque iussa fúndere,
Mutávit unda oríginem.

Glória tibi, Dómine,
Qui apparuísti hódie,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Ad Magnif. ant. Remánsit / puer Iesus in Ierúsalem, † et non cognovérunt paréntes eius, existimántes illum esse in comitátu: † et requirébant eum inter cognátos et notos.

Oratio

Vota, quæsumus, Dómine, supplicántis pópuli cælésti pietáte proséquere: * ut et quæ agénda sunt, vídeant, et ad implénda quæ víderint, convaléscant. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM

Invitat. Christus appáruit nobis: * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus Hostis Heródes, ut supra.

In I Nocturno

Ant. et psalmi de dominica, ut in Psalterio. (25)

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio i 1, 1-3

Paulus vocátus Apóstolus Iesu Christi per voluntátem Dei, et Sósthenes frater, Ecclésiæ Dei, quæ est Corínthi, sanctificátis in Christo Iesu, vocátis sanctis, cum ómnibus, qui ínvocant nomen Dómini nostri Iesu Christi, in omni loco ipsórum, et nostro. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Iesu Christo.

℟. Hódie / in Iordáne baptizáto Dómino apérti sunt cæli, † et sicut colúmba super eum Spíritus mansit, et vox Patris intónuit: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Descéndit Spíritus Sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, † et vox de cælo facta est. Hic.

Lectio ii 1, 4-9

Grátias ago Deo meo semper pro vobis in grátia Dei, quæ data est vobis in Christo Iesu: quod in ómnibus dívites facti estis in illo, in omni verbo et in omni sciéntia: sicut testimónium Christi confirmátum est in vobis: ita ut nihil vobis desit in ulla grátia, exspectántibus revelatiónem Dómini nostri Iesu Christi, qui et confirmábit vos usque in finem sine crímine, in die advéntus Dómini nostri Iesu Christi. Fidélis Deus: per quem vocáti estis in societátem Fílii eius Iesu Christi Dómini nostri.

℟. In colúmbæ / spécie Spíritus Sanctus visus est, † patérna vox audíta est: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. Hic.

Lectio iii 1, 10-11

Obsecro autem vos, fratres, per nomen Dómini nostri Iesu Christi: ut idípsum dicátis omnes, et non sint in vobis schísmata: sitis autem perfécti in eódem sensu, et in eádem senténtia. Significátum est enim mihi de vobis, fratres mei, ab iis, qui sunt Chloes, quia contentiónes sunt inter vos.

℟. Reges / Tharsis et ínsulæ múnera ófferent: * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. Reges Arabum.

Lectio iv 1, 12-13

Hoc autem dico, quod unusquísque vestrum dicit: Ego quidem sum Pauli: ego autem Apóllo: ego vero Cephæ: ego autem Christi. Divísus est Christus? Numquid Paulus crucifíxus est pro vobis? aut in nómine Pauli baptizáti estis?

℟. Dies / sanctificátus illúxit nobis; † veníte, gentes, et adoráte Dóminum: * Quia hódie appáruit lux magna in terris. ℣. Veníte, adorémus eum, † quia ipse est Dóminus Deus noster. Quia. Glória Patri. Quia.

In II Nocturno

Ant. et psalmi de dominica, ut in Psalterio. (31)

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Sermo
sancti Leónis Papæ
Sermo 36, de Epiph. 4

Lectio v

Iustum et rationábile dilectíssimi, veræ pietátis obséquium est, in diébus qui divínæ ópera misericórdiæ protestántur, toto corde gaudére, et honorífice ea, quæ ad salútem nostram gesta sunt, celebráre, vocánte nos ad hanc devotiónem ipsa recurréntium témporum lege, quæ nobis post diem, in quo cœtérnus Patri Fílius Dei natus ex Vírgine est, brevi intervállo Epiphaníæ íntulit festum, ex apparitióne Dómini consecrátum.

℟. Illumináre, / illumináre, Ierúsalem, quia venit lux tua: * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, † et reges in splendóre ortus tui. Et glória.

Lectio vi

In quo fídei nostræ magnum præsídium providéntia divína constítuit: ut, dum solémni veneratióne recólitur adoráta in exórdiis suis Salvatóris infántia, per ipsa originália documénta probarétur veri hóminis in Christo orta natúra.

℟. Omnes / de Saba vénient, † aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes, * Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, † reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúia.

Lectio vii

Hoc enim est, quod iustíficat ímpios: hoc est, quod ex peccatóribus facit sanctos, si in uno

eodémque Dómino nostro Iesu Christo et vera Déitas, et vera credátur humánitas: Déitas, qua ante ómnia sæcula in forma Dei æquális est Patri: humánitas, qua novíssimis diébus in forma servi unítus est hómini.

℟. Magi / véniunt ab Oriénte Ierosólymam, quæréntes et dicéntes: † Ubi est qui natus est, cuius stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Vídimus stellam eius in Oriénte. Et.

Lectio viii

Ad roborándam ergo hanc fidem, quæ contra omnes præmuniebátur erróres, ex magna gestum est divíni pietáte consílii, ut gens in longínqua orientális plagæ regióne consístens, quæ spectandórum síderum arte pollébat, signum nati púeri, qui supra omnem Israel esset regnatúrus, accíperet. Nova étenim cláritas apud Magos stellæ illustrióris appáruit, et intuéntium ánimos ita admiratióne sui splendóris implévit, ut nequáquam sibi créderent neglegéndum, quod tanto nuntiabátur indício.

℟. Interrogábat / Magos Heródes: Quod signum vidístis super natum Regem? † Stellam magnam fulgéntem, cuius splendor illúminat mundum: * Et nos cognóvimus, et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Magi véniunt ab Oriénte, inquiréntes fáciem Dómini, et dicéntes. Et nos. Glória Patri. Et nos.

In III Nocturno

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Cantica de Epiphania. 200

℣. Adoráte Dóminum, allelúia. ℟. In aula sancta eius, allelúia.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio ix 2

Cum factus esset Iesus annórum duódecim, ascendéntibus illis Ierosólymam secúndum consuetúdinem diéi festi, consummatísque diébus, cum redírent, remánsit puer Iesus in Ierúsalem. Et réliqua.

Homilía
sancti Ambrósii Epíscopi
In Luc. 2, 63-65

A duodécimo anno, ut légimus, domínicæ súmitur disputatiónis exórdium. Hic enim prædicándæ fídei evangelizántium númerus debebátur. Nec otióse ímmemor

suórum secúndum carnem paréntum, qui secúndum carnem útique sapiéntia Dei implebátur et grátia, post tríduum reperítur in templo: ut esset indício, quia post tríduum triumphális illíus passiónis, in sede cælésti et honóre divíno fídei nostræ se suscitátus offérret, qui mórtuus credebátur.

℟. Stella, / quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, † donec venírent ad locum, ubi puer erat: * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno. ℣. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María Matre eius, † et procidéntes adoravérunt eum. Vidéntes.

Lectio x

Quid est, quod me quærebátis? Duæ sunt in Christo generatiónes: una est patérna, matérna áltera. Patérna illa divínior: matérna vero, quæ in nostrum labórem usúmque descéndit. Et ídeo, quæ supra natúram, supra ætátem, supra consuetúdinem fiunt, non humánis assignánda virtútibus, sed divínis referénda sunt potestátibus.

℟. Vidéntes / stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno: * Et intrántes domum, † invenérunt púerum cum María Matre eius, et procidéntes adoravérunt eum: † et apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, † usque dum véniens staret supra, ubi erat Puer. Et.

Lectio xi

Alibi eum ad mystérium mater impéllit, hic mater argúitur, quia adhuc, quæ humána sunt, éxigat. Sed cum hic duódecim describátur annórum, illic discípulos habére dicátur; vides matrem didicísse de fílio, ut exígeret a validióre mystérium, quæ stupébat in iunióre miráculum.

℟. Venit / lumen tuum, Ierúsalem, † et glória Dómini super te orta est: * Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, † et reges in splendóre ortus tui. ℣. Fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. Et.

Lectio xii

Et venit Názareth, et erat súbditus illis. Quid enim magíster virtútis, nisi offícium pietátis impléret? Et mirámur, si Patri defert, qui súbditur matri? Non útique infirmitátis,

sed pietátis ista subiéctio est: attóllat licet scævis emíssus látebris cóluber perfídiæ caput, et serpentínis évomat venéna pectóribus. Cum dicit se Fílius missum, maiórem hæréticus appéllet Patrem, ut imperféctum Fílium dicat, qui potest habére maiórem: ut aliénis auxíliis ásserat eum, qui míttitur, indigére. Numquid et humáno egébat auxílio, ut matérno servíret império?

℟. Hic est / dies præclárus, in quo Salvátor mundi appáruit, † quem prophétæ prædixérunt, Angeli annuntiavérunt: * Cuius stella Magi vidéntes gavísi sunt, et múnera ei obtulérunt. ℣. Dies sanctificátus illúxit nobis: † veníte, gentes, et adoráte Dóminum. Cuius. Glória Patri. Cuius.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 2, 42-52

Cum factus esset Iesus annórum duódecim, ascendéntibus illis Ierosólymam secúndum consuetúdinem diéi festi, consummatísque diébus, cum redírent, remánsit puer Iesus in Ierúsalem, et non cognovérunt paréntes eius. Existimántes autem illum esse in comitátu, venérunt iter diéi, et requirébant eum inter cognátos et notos. Et non inveniéntes, regréssi sunt in Ierúsalem, requiréntes eum. Et factum est, post tríduum invenérunt illum in templo, sedéntem in médio doctórum, audiéntem illos et interrogántem eos. Stupébant autem omnes, qui eum audiébant, super prudéntia et respónsis eius. Et vidéntes admiráti sunt. Et dixit Mater eius ad illum: Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce, Pater tuus et ego doléntes quærebámus te. Et ait ad illos: Quid est, quod me quærebátis? Nesciebátis, quia in his, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse? Et ipsi non intellexérunt verbum, quod locútus est ad eos. Et descéndit cum eis, et venit Názareth: et erat súbditus illis. Et Mater eius conservábat ómnia verba hæc in corde suo. Et Iesus proficiébat sapiéntia et ætáte et grátia apud Deum et hómines.

Oratio

Vota, quæsumus, Dómine, supplicántis pópuli cælésti pietáte proséquere: † ut et quæ agénda sunt, vídeant, * et ad implénda quæ víderint, convaléscant. Per Dóminum.

AD LAUDES

Ant. et psalmi de dominica, ut in Psalterio. (49)

Capit. Rom. 12, 1

Fratres: Obsecro vos per misericórdiam Dei, † ut exhibeátis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, * rationábile obséquium vestrum.

℟. br. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, * Allelúia, allelúia. Reges. ℣. Reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúia. Glória Patri. Reges Tharsis.

Hymnus

O sola magnárum úrbium
Maior Bethlem, cui cóntigit
Ducem salútis cælitus
Incorporátum gígnere.

Quem stella, quæ solis rotam
Vincit decóre ac lúmine,
Venísse terris núntiat
Cum carne terréstri Deum.

Vidére postquam illum Magi,
Eóa promunt múnera:
Stratíque votis ófferunt
Thus, myrrham et aurum régium.

Regem Deúmque annúntiant
Thesáurus, et fragrans odor
Thuris Sabæi, ac mýrrheus
Pulvis sepúlcrum prædocet.

Glória tibi, Dómine,
Qui apparuísti hódie,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Adoráte Deum, allelúia. ℟. Omnes Angeli eius, allelúia.

Ad Bened. ant. Remánsit / puer Iesus in Ierúsalem, † et non cognovérunt paréntes eius, existimántes illum esse in comitátu: † et requirébant eum inter cognátos et notos.

Oratio

Vota, quæsumus, Dómine, supplicántis pópuli cælésti pietáte proséquere: † ut et quæ agénda sunt, vídeant, * et ad implénda quæ víderint, convaléscant. Per Dóminum nostrum.

AD PRIMAM

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

AD TERTIAM

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Capit. Fratres: Obsecro vos, ut supra ad Laudes.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, allelúia. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent, allelúia.

AD SEXTAM

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Capit. Rom. 12, 3

Dico enim per grátiam, quæ data est mihi, † ómnibus, qui sunt inter vos: * Non plus sápere, quam opórtet sápere, sed sápere ad sobrietátem.

℣. Omnes de Saba vénient, allelúia. ℟. Aurum et thus deferéntes, allelúia.

AD NONAM

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Capit. Rom. 12, 4-5

Sicut enim in uno córpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eúndem actum habent: † ita multi unum corpus sumus in Christo, * sínguli autem alter alterius membra: in Christo Iesu Dómino nostro.

℣. Adoráte Dóminum, allelúia. ℟. In aula sancta eius, allelúia.

AD II VESPERAS

Antiphonæ et psalmi de dominica per annum (223); capitulum, ℟. breve et hymnus ut ad I Vesperas. 222

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Ad Magnif. ant. Fili, / quid fecísti nobis sic? † Ego et Pater tuus doléntes quærebámus te. † Quid est quod me quærebátis? † nesciebátis, quia in iis, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse?

FERIA SECUNDA

IV classis

De Epístola prima ad Corínthios

Lectio i 2, 1-5

Et ego, cum veníssem ad vos, fratres, veni non in sublimitáte sermónis, aut sapiéntiæ, annúntians vobis testimónium Christi. Non enim iudicávi me scire áliquid inter vos, nisi Iesum Christum, et hunc crucifíxum. ¶ Et ego in infirmitáte et timóre et tremóre multo fui apud vos: et sermo meus et prædicátio mea non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne spíritus et virtútis: ut fides vestra non sit in sapiéntia hóminum, sed in virtúte Dei.

Ante diem 13 ianuarii:

℟. Tria / sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, † et habent in se divína mys-

téria: * In auro ut ostendátur Regis poténtia: † in thure Sacerdótem magnum considera: † et in myrrha domínicam sepultúram. ℣. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, † et de thesáuris suis mýsticas ei múnerum spécies obtulérunt. In auro.

Post diem 13 ianuarii:

℟. Dómine, / ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me: * Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum. ℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ. Miserére.

Lectio ii 2, 6-9

Sapiéntiam autem lóquimur inter perféctos: sapiéntiam vero non huius sæculi, neque príncipum huius sæculi, qui destruúntur: sed lóquimur Dei sapiéntiam in mystério, quæ abscóndita est, quam prædestinávit Deus ante sæcula in glóriam nostram, quam nemo príncipum huius sæculi cognóvit: si enim cognovíssent, nunquam Dóminum glóriæ crucifixíssent. Sed sicut scriptum est: Quod óculus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascéndit, quæ præparávit Deus iis, qui díligunt illum.

Ante diem 13 ianuarii:

℟. In colúmbæ / spécie Spíritus Sanctus visus est, † patérna vox audíta est: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. Hic.

Post diem 13 ianuarii:

℟. Deus, / qui sedes super thronum et iúdicas æquitátem, † esto refúgium páuperum in tribulatióne: * Quia tu solus labórem et dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, † pupíllo tu eris adiútor. Quia.

Lectio iii 2, 10-13

Nobis autem revelávit Deus per Spíritum suum: Spíritus enim ómnia scrutátur, étiam profúnda Dei. Quis enim hóminum scit, quæ sunt hóminis, nisi spíritus hóminis, qui in ipso est? ita et, quæ Dei sunt, nemo cognóvit, nisi Spíritus Dei. Nos autem non spíritum huius mundi accépimus, sed Spíritum, qui ex Deo est, ut sciámus, quæ a Deo donáta sunt nobis: quæ et lóquimur non in doctis humánæ sapiéntiæ verbis, sed in doctrína Spíritus, spirituálibus spirituália comparántes.

Ante diem 13 ianuarii:

℟. Reges / Tharsis et ínsulæ múnera ófferent: * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. Reges Arabum. Glória Patri. Reges Arabum.

Post diem 13 ianuarii:

℟. A dextris / est mihi Dóminus, ne commóvear: * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exsultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei. Propter. Glória Patri. Propter.

Oratio

Vota, quæsumus, Dómine, supplicántis pópuli cælésti pietáte proséquere: † ut et quæ agénda sunt, vídeant, * et ad implénda quæ víderint, convaléscant. Per Dóminum.

FERIA TERTIA
IV classis

De Epístola prima ad Corínthios

Lectio i 5, 1-5

Omníno audítur inter vos fornicátio, et talis fornicátio, qualis nec inter gentes, ita ut uxórem patris sui áliquis hábeat. Et vos infláti estis: et non magis luctum habuístis, ut tollátur de médio vestrum, qui hoc opus fecit. ¶ Ego quidem absens córpore, præsens autem spíritu, iam iudicávi ut præsens eum, qui sic operátus est, in nómine Dómini nostri Iesu Christi, congregátis vobis et meo spíritu, cum virtúte Dómini nostri Iesu, trádere huiúsmodi sátanæ in intéritum carnis, ut spíritus salvus sit in die Dómini nostri Iesu Christi.

Ante diem 13 ianuarii:

℟. Illumináre, / illumináre, Ierúsalem, quia venit lux tua: * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, † et reges in splendóre ortus tui. Et glória.

Post diem 13 ianuarii:

℟. Auribus / pércipe, Deus, lácrimas meas: † ne síleas a me, remítte mihi: * Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus. ℣. Compláceat tibi, ut erípias me: † Dómine, ad adiuvándum me festína. Quóniam.

Lectio ii 5, 6-8

Non est bona gloriátio vestra. Nescítis, quia módicum ferméntum totam massam corrúmpit? Expurgáte vetus fermén-

tum, ut sitis nova conspérsio, sicut estis ázymi. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Itaque epulémur: non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ et nequítiæ: sed in ázymis sinceritátis et veritátis.

Ante diem 13 ianuarii:

℟. Omnes / de Saba vénient, † aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes, * Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, † reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúia.

Post diem 13 ianuarii:

℟. Státuit / Dóminus supra petram pedes meos, † et diréxit gressus meos Deus: * Et misit in os meum cánticum novum. ℣. Exaudívit preces meas: † et edúxit me de lacu misériæ. Et.

Lectio iii 5, 9-11

Scripsi vobis in epístola: Ne commisceámini fornicáriis. Non útique fornicáriis huius mundi, aut avári, aut rapácibus, aut idólis serviéntibus: alióquin debuerátis de hoc mundo exíisse. Nunc autem scripsi vobis non commiscéri: si is, qui frater nominátur, est fornicátor, aut avárus, aut idólis sérviens, aut malédicus, aut ebriósus, aut rapax: cum eiúsmodi nec cibum súmere.

Ante diem 13 ianuarii:

℟. Magi / véniunt ab Oriénte Ierosólymam, quæréntes et dicéntes: † Ubi est qui natus est, cuius stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Vídimus stellam eius in Oriénte. Et. Glória Patri. Et.

Post diem 13 ianuarii:

℟. Ego / dixi, Dómine, miserére mei: * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me, Dómine. Sana. Glória Patri. Sana.

Oratio

Vota, quæsumus, Dómine, supplicántis pópuli cælésti pietáte proséquere: † ut et quæ agénda sunt, vídeant, * et ad implénda quæ víderint, convaléscant. Per Dóminum.

FERIA QUARTA
IV classis

De Epístola prima ad Corínthios

Lectio i 6, 1-6

Audet áliquis vestrum habens negótium advérsus álterum, iudicári apud iníquos, et non apud sanctos? An nescítis, quóniam sancti de hoc mundo iudicábunt? Et si in vobis iudicábitur mundus, indígni estis, qui de mínimis iudicétis? Nescítis, quóniam ángelos iudicábimus? quanto magis sæculária? Sæculária ígitur iudícia si habuéritis, contemptíbiles, qui sunt in Ecclésia, illos constitúite ad iudicándum. Ad verecúndiam vestram dico. Sic non est inter vos sápiens quisquam, qui possit iudicáre inter fratrem suum? Sed frater cum fratre iudício conténdit: et hoc apud infidéles?

Ante diem 13 ianuarii:

℟. Stella, / quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, † donec veníret ad locum, ubi Puer erat: * Vidéntes autem eam, gavísi sunt gáudio magno. ℣. Et intrántes domum, invenérunt Púerum cum María Matre eius, † et procidéntes adoravérunt eum. Vidéntes.

Post diem 13 ianuarii:

℟. Ne perdíderis / me cum iniquitátibus meis: * Neque in finem irátus reserves mala mea. ℣. Non intres in iudícium cum servo tuo, Dómine. Neque.

Lectio ii 6, 7-11

Iam quidem omníno delíctum est in vobis, quod iudícia habétis inter vos. Quare non magis iniúriam accípitis? quare non magis fraudem patímini? Sed vos iniúriam fácitis, et fraudátis: et hoc frátribus. An nescítis, quia iníqui regnum Dei non possidébunt? Nolíte erráre: neque fornicárii, neque idólis serviéntes, neque adúlteri, neque molles, neque masculórum concubitóres, neque fures, neque avári, neque ebriósi, neque malédici, neque rapáces regnum Dei possidébunt. Et hæc quidam fuístis: sed ablúti estis, sed sanctificáti estis, sed iustificáti estis in nómine Dómini nostri Iesu Christi et in Spíritu Dei nostri.

Ante diem 13 ianuarii:

℟. Vidéntes / stellam Magi, gavísi sunt gáudio magno: * Et intrántes domum, † invenérunt Púerum cum María Matre eius, et procidéntes adoravérunt eum: † et apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, † usque dum véniens staret supra, ubi erat Puer. Et.

Post diem 13 ianuarii:

℟. Parátum / cor meum, Deus, parátum cor meum:

* Cantábo, et psalmum dicam Dómino. ℣. Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara, † exsúrgam dilúculo. Cantábo.

Lectio iii 6, 12-18

Omnia mihi licent, sed non ómnia expédiunt. Omnia mihi licent, sed ego sub nullíus rédigar potestáte. Esca ventri, et venter escis: Deus autem et hunc et has déstruet: corpus autem non fornicatióni, sed Dómino: et Dóminus córpori. Deus vero et Dóminum suscitávit: et nos suscitábit per virtútem suam. ¶ Nescítis, quóniam córpora vestra membra sunt Christi? Tollens ergo membra Christi, fáciam membra meretrícis? Absit. An nescítis, quóniam qui adhæret meretrici, unum corpus effícitur? Erunt enim (inquit) duo in carne una. Qui autem adhæret Dómino, unus spíritus est. Fúgite fornicatiónem.

Ante diem 13 ianuarii:

℟. Venit / lumen tuum, Ierúsalem, † et glória Dómini super te orta est: * Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, † et reges in splendóre ortus tui. ℣. Fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. Et ambulábunt. Glória Patri. Et ambulábunt.

Post diem 13 ianuarii:

℟. Adiútor / meus, tibi psallam, † quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea. ℣. Lætábor et exsultábo in te, † psallam nómini tuo, Altíssime. Deus. Glória Patri. Deus.

Oratio

Vota, quæsumus, Dómine, supplicántis pópuli cælésti pietáte prosequere: † ut et quæ agénda sunt, vídeant, * et ad implénda quæ víderint, convaléscant. Per Dóminum.

FERIA QUINTA
IV classis

De Epístola prima ad Corínthios

Lectio i 7, 1-4

De quibus autem scripsístis mihi: Bonum est hómini mulíerem non tángere: propter fornicatiónem autem unusquísque suam uxórem hábeat et unaquæque suum virum hábeat. Uxóri vir débitum reddat: simíliter autem et uxor viro. Múlier sui córporis potestátem non habet, sed vir. Simíliter autem et vir sui córporis potestátem non habet, sed múlier.

Ante diem 13 ianuarii:

℟. Tria / sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, † et habent in se divína mystéria: * In auro ut ostendátur Regis poténtia: † in thure Sacerdótem magnum consídera: † et in myrrha domínicam sepultúram. ℣. Salútis nostræ auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, † et de thesáuris suis mýsticas ei múnerum spécies obtulérunt. In auro.

Post diem 13 ianuarii:

℟. Deus, / in te sperávi, Dómine, non confúndar in ætérnum: † in iustítia tua líbera me, * Et éripe me. ℣. Inclína ad me aurem tuam, et salva me. Et.

Lectio ii 7, 5-9

Nolíte fraudáre ínvicem, nisi forte ex consénsu ad tempus, ut vacétis oratióni: et íterum revertímini in idípsum, ne tentet vos sátanas propter incontinéntiam vestram. Hoc autem dico secúndum indulgéntiam, non secúndum impérium. ¶ Volo enim omnes vos esse sicut meípsum: sed unusquísque próprium donum habet ex Deo: álius quidem sic, álius vero sic. Dico autem non nuptis et víduis: bonum est illis, si sic permáneant, sicut et ego. Quod si non se cóntinent, nubant. Mélius est enim núbere, quam uri.

Ante diem 13 ianuarii:

℟. In colúmbæ / spécie Spíritus Sanctus visus est, † patérna vox audíta est: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. Hic.

Post diem 13 ianuarii:

℟. Repleátur / os meum laude tua, † ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam: † noli me proícere in témpore senectútis: * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me. ℣. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi. Dum.

Lectio iii 7, 10-14

His autem, qui matrimónio iuncti sunt, præcípio non ego, sed Dóminus, uxórem a viro non discédere: quod si discésserit, manére innúptam, aut viro suo reconciliári. Et vir uxórem non dimíttat. Nam céteris ego dico, non Dóminus. Si quis frater uxórem habet infidélem, et hæc conséntit habitáre cum illo, non dimíttat illam. Et si qua múlier fidélis habet virum infidélem, et hic conséntit habitáre cum illa, non dimíttat virum:

sanctificátus est enim vir infidélis per mulíerem fidélem, et sanctificáta est múlier infidélis per virum fidélem: alióquin fílii vestri immúndi essent, nunc autem sancti sunt.

Ante diem 13 ianuarii:

℟. Reges / Tharsis et ínsulæ múnera ófferent: * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. Reges Arabum. Glória Patri. Reges Arabum.

Post diem 13 ianuarii:

℟. Gaudébunt / lábia mea, cum cantávero tibi: * Et ánima mea, quam redemísti, Dómine. ℣. Sed et lingua mea meditábitur iustítiam tuam, † tota die laudem tuam. Et. Glória Patri. Et.

Oratio

Vota, quæsumus, Dómine, supplicántis pópuli cælésti pietáte proséquere: † ut et quæ agénda sunt, vídeant, * et ad implénda quæ víderint, convaléscant. Per Dóminum.

FERIA SEXTA

IV classis

De Epístola prima ad Corínthios

Lectio i 13, 1-3

Si linguis hóminum loquar et Angelórum, caritátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cýmbalum tínniens. Et si habúero prophetíam, et nóverim mystéria ómnia et omnem sciéntiam: et si habúero omnem fidem, ita ut montes tránsferam, caritátem autem non habúero, nihil sum. Et si distribúero in cibos páuperum omnes facultátes meas, et si tradídero corpus meum, ita ut árdeam, caritátem autem non habúero, nihil mihi prodest.

Ante diem 13 ianuarii:

℟. Illumináre, / illumináre, Ierúsalem, quia venit lux tua: * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, † et reges in splendóre ortus tui. Et glória.

Post diem 13 ianuarii:

℟. Confitébor / tibi, Dómine Deus, in toto corde meo, † et honorificábo nomen tuum in ætérnum: * Quia misericórdia tua, Dómine, magna est super me. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: † Deus meus es tu, et exaltábo te. Quia.

Lectio ii 13, 4-10

Cáritas pátiens est, benígna est: cáritas non æmulátur, non agit pérperam, non inflátur, non est ambitiósa, non quærit quæ sua sunt, non irritátur, non cógitat malum, non gaudet super iniquitáte, congáudet autem veritáti: ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet. ¶ Cáritas nunquam éxcidit: sive prophetíæ evacuabúntur, sive linguæ cessábunt, sive sciéntia destruétur. Ex parte enim cognóscimus, et ex parte prophetámus. Cum autem vénerit quod perféctum est, evacuábitur quod ex parte est.

Ante diem 13 ianuarii:

℟. Omnes / de Saba vénient, † aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes, * Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, † reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúia.

Post diem 13 ianuarii:

℟. Misericórdia / tua, Dómine, magna est super me: * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, † quia exaudísti me. Et.

Lectio iii 13, 11-13

Cum essem párvulus, loquébar ut párvulus, sapiébam ut párvulus, cogitábam ut párvulus. Quando autem factus sum vir, evacuávi, quæ erant párvuli. Vidémus nunc per spéculum in ænígmate: tunc autem fácie ad fáciem. Nunc cognósco ex parte: tunc autem cognóscam, sicut et cógnitus sum. Nunc autem manent fides, spes, cáritas: tria hæc; maior autem horum est cáritas.

Ante diem 13 ianuarii:

℟. Magi / véniunt ab Oriénte Ierosólymam, quæréntes et dicéntes: † Ubi est qui natus est, cuius stellam vídimus? * Et vénimus adoráre Dóminum. ℣. Vídimus stellam eius in Oriénte. Et. Glória Patri. Et.

Post diem 13 ianuarii:

℟. Factus est / mihi Dóminus in refúgium: * Et Deus meus in auxílium spei meæ. ℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, † et factus est Dóminus protéctor meus. Et. Glória Patri. Et.

SABBATO

IV classis

De Epístola prima ad Corínthios

Lectio i 16, 1-4

De colléctis autem, quæ fiunt in sanctos, sicut ordinávi ecclésiis Galátiæ,

ita et vos fácite. Per unam sábbati unusquísque vestrum apud se sepónat, recóndens quod ei bene placúerit: ut non, cum vénero, tunc colléctæ fiant. Cum autem præsens fúero: quos probavéritis per epístolas, hos mittam perférre grátiam vestram in Ierúsalem. Quod si dignum fúerit ut et ego eam, mecum ibunt.

℟. Misericórdiam / et iudícium cantábo tibi, Dómine: * Psallam et intéllegam in via immaculáta, † quando vénies ad me. ℣. Perambulábam in innocéntia cordis mei, in médio domus meæ. Psallam.

Lectio ii 16, 5-9

Véniam autem ad vos, cum Macedóniam pertransíero: nam Macedóniam pertransíbo. Apud vos autem fórsitan manébo, vel étiam hiemábo: ut vos me deducátis, quocúmque íero. Nolo enim vos modo in tránsitu vidére: spero enim me aliquántulum témporis manére apud vos, si Dóminus permíserit. Permanébo autem Ephesi usque ad Pentecósten. Ostium enim mihi apértum est magnum et évidens: et adversárii multi.

℟. Dómine, / exáudi oratiónem meam, et clamor meus ad te pervéniat: * Quia non spernis, Deus, preces páuperum. ℣. Fiant aures tuæ intendéntes in oratiónem servi tui. Quia.

Lectio iii 16, 10-14

Si autem vénerit Timótheus, vidéte, ut sine timóre sit apud vos: opus enim Dómini operátur, sicut et ego. Ne quis ergo illum spernat: dedúcite autem illum in pace, ut véniat ad me: exspécto enim illum cum frátribus. ¶ De Apóllo autem fratre vobis notum fácio, quóniam multum rogávi eum, ut veníret ad vos cum frátribus: et útique non fuit volúntas, ut nunc veníret: véniet autem, cum ei vácuum fúerit. Vigiláte, state in fide, viríliter ágite, et confortámini. Omnia vestra in caritáte fiant.

℟. Velóciter / exáudi me, Deus, * Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * Tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient. ℣. Dies mei sicut umbra declinavérunt, et ego sicut fenum árui. Quia. Glória Patri. Tu.

Si sequens dominica post Epiphaniam, Septuagesima superveniente, impediatur, prætermittitur una cum lectionibus sequentibus, etiamsi de ea nihil fiat post Pentecosten.

DOMINICA II post Epiphaniam

II classis

AD I VESPERAS

Omnia ut in Psalterio ad Vesperas sabbati (245); quod servatur in omnibus dominicis ante Septuagesimam.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

¶ Ad Magnif. ant. Suscépit / Deus Israel, púerum suum: sicut locútus est ad Abraham, et semen eius: † exaltáre húmiles usque in sæculum.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui cæléstia simul et terréna moderáris: * supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi; et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Omnia ut in Psalterio (22), præter sequentia.

In I Nocturno

Incipit Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio i 1, 1-5

Paulus Apóstolus Iesu Christi per voluntátem Dei, et Timótheus frater, Ecclésiæ Dei, quæ est Corínthi, cum ómnibus sanctis, qui sunt in univérsa Acháia. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Iesu Christo. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra: ut possímus et ipsi consolári eos, qui in omni pressúra sunt, per exhortatiónem, qua exhortámur et ipsi a Deo. Quóniam sicut abúndant passiónes Christi in nobis: ita et per Christum abúndat consolátio nostra.

℟. Dómine, / ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me: * Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum. ℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ. Miserére.

Lectio ii 1, 6-7

Sive autem tribulámur pro vestra exhortatióne et salúte, sive consolámur pro vestra consolatióne, sive exhortámur pro vestra exhortatióne et salúte, quæ operátur tolerántiam earúndem passiónum, quas et nos pátimur: ut spes nostra firma sit pro

vobis: sciéntes, quod sicut sócii passiónum estis, sic éritis et consolatiónis.

℟. Deus, / qui sedes super thronum et iúdicas æquitátem, † esto refúgium páuperum in tribulatióne: * Quia tu solus labórem et dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, † pupíllo tu eris adiútor. Quia.

Lectio iii 1, 8-11

Non enim vólumus ignoráre vos, fratres, de tribulatióne nostra, quæ facta est in Asia, quóniam supra modum graváti sumus supra virtútem, ita ut tædéret nos étiam vívere. Sed ipsi in nobismetípsis respónsum mortis habúimus, ut non simus fidéntes in nobis, sed in Deo, qui súscitat mórtuos: qui de tantis perículis nos erípuit et éruit: in quem sperámus, quóniam et adhuc erípiet adiuvántibus et vobis in oratióne pro nobis: ut ex multórum persónis, eius quæ in nobis est donatiónis, per multos grátiæ agántur pro nobis.

℟. A dextris / est mihi Dóminus, ne commóvear: * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exsultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei. Propter.

Lectio iv 1, 12-13

Nam glória nostra hæc est, testimónium conscientiæ nostræ, quod in simplicitáte cordis et sinceritáte Dei, et non in sapiéntia carnáli, sed in grátia Dei conversáti sumus in hoc mundo; abundántius autem ad vos. Non enimália scríbimus vobis, quam quæ legístis et cognovístis. Spero autem, quod usque in finem cognoscétis, sicut et cognovístis nos ex parte, quod glória vestra sumus, sicut et vos nostra, in die Dómini nostri Iesu Christi.

℟. Custódi / me, Dómine, ut pupíllam óculi: * Sub umbra alárum tuárum prótege me. ℣. Mirífica misericórdias tuas, † qui salvos facis sperántes in te. Sub. Glória Patri. Sub.

In II Nocturno

Sermo
sancti Ioánnis Chrysóstomi
Præf. in Epistolas B. Pauli

Lectio v

Beáti Pauli Epistolárum lectiónem dum assídue auscúlto, perque hebdómadas síngulas bis sæpe, et ter

et quater, quotiescúmque sanctórum Mártyrum memórias celebrámus, gáudio exsúlto, tuba illa spirituáli pérfruens, et éxcitor ac desidério incalésco, vocem mihi amícam agnóscens, et fere præséntem ipsum intuéri, et disseréntem audíre vídeor. Sed tamen dóleo et moléste fero, quod virum hunc non omnes, sicut par est, cognóscunt: verum ita illum nonnúlli ignórant, ut ne Epistolárum quidem eius número plane sciant. Hoc vero non imperítia facit: sed quod nolint beáti huius viri scripta assídue in mánibus habére.

℟. Notas / mihi fecísti, Dómine, vias vitæ: * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo: † delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Tu es, qui restítues hereditátem meam mihi. Adimplébis.

Lectio vi

Neque enim nos, quæ scimus, si quid scimus, ab ingénii bonitáte atque acúmine scimus: sed quod erga hunc virum impénse affécti, ab illíus lectióne nunquam discédimus: síquidem qui amant, ii plus quam céteri omnes eórum facta norunt, quos amant, ut qui de iis ipsis sint sollíciti. Id quod beátus hic véluti osténdens, ad Philippénses ait: Sicut est mihi iustum, ut hoc de vobis ómnibus séntiam, eo quod hábeam vos in corde, et in vínculis meis, et in defensióne et confirmatióne Evangélii.

℟. Díligam / te, Dómine, virtus mea: † Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum. ℣. Liberátor meus, Deus meus, adiútor meus. Et.

Lectio vii

Quaprópter, si et vos quoque lectióni diligénter atténdere voluéritis, nihil áliud vobis erit requiréndum. Verax est enim Christi sermo dicéntis: Quærite, et inveniétis: pulsáte, et aperiétur vobis.

℟. Dómini / est terra, et plenitúdo eius: * Orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo. ℣. Ipse super mária fundávit eam, † et super flúmina præparávit illam. Orbis.

Lectio viii

Céterum, quandóquidem complúres ex iis, qui huc nobíscum convéniunt, et liberórum educatiónem, et uxóris curam, et famíliæ providéntiam suscepére, ob idque totos sese huic labóri dare non sústinent: at certe ipsi vos excitáte

ad ea saltem capiénda, quæ álii collégerint; stúdii tantúmdem iis, quæ dicta fúerint, auscultándis, quantum pecúniis colligéndis impertiéntes. Nam etsi turpe sit, non nisi tantum stúdii a vobis exígere: optábile tamen erit, si tantum saltem tribuátis.

℟. Vias / tuas, Dómine, demónstra mihi, et sémitas tuas édoce me; † dírige me in veritáte tua: * Quia tu es, Deus, Salvátor meus, et te sustínui tota die. ℣. Delícta iuventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris, Dómine. Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio ix 2

In illo témpore: Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ: et erat Mater Iesu ibi. Vocátus est autem et Iesus, et discípuli eius ad núptias. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 9 in Ioann., n. 2

Quod Dóminus invitátus venit ad núptias, étiam excépta mýstica significatióne, confirmáre vóluit, quod ipse fecit núptias. Futúri enim erant, de quibus dixit Apóstolus, prohibéntes núbere, et dicéntes, quod malum essent núptiæ, et quod diábolus eas fecísset: cum idem Dóminus dicat in Evangélio interrogátus, utrum líceat hómini dimíttere uxórem suam ex quálibet causa, non licére, excépta causa fornicatiónis. In qua responsióne, si meminístis, hoc ait: Quod Deus coniúnxit, homo non séparet.

℟. Ad te, / Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéscam. ℣. Custódi ánimam meam, et éripe me. Deus.

Lectio x

Et qui bene erudíti sunt in fide cathólica, novérunt, quod Deus fécerit núptias: et sicut coniúnctio a Deo, ita divórtium a diábolo sit. Sed proptérea in causa fornicatiónis licet uxórem dimíttere: quia ipsa esse uxor prior nóluit, quæ fidem coniugálem maríto non servávit.

℟. Afflícti / pro peccátis nostris, quotídie cum lácrimis exspectémus finem nostrum: † dolor cordis nostri ascéndat ad te, Dómine: * Ut éruas nos a malis, quæ innovántur in nobis. ℣. Dómine, Deus Israel, exáudi preces nostras, † áuribus pércipe dolórem cordis nostri. Ut.

Lectio xi

Nec illæ, quæ virginitátem Deo vovent, quamquam ampliórem gradum honóris et sanctitátis in Ecclésia téneant, sine núptiis sunt: nam et ipsæ pértinent ad núptias cum tota Ecclésia, in quibus núptiis sponsus est Christus.

℟. Peccáta / mea, Dómine, sicut sagíttæ infíxæ sunt in me, † sed ántequam vúlnera génerent in me: * Sana me, Dómine, medicaménto pæniténtiæ, Deus. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco; † et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Sana.

Lectio xii

Ac per hoc ergo Dóminus invitátus venit ad núptias, ut coniugális cástitas firmarétur, et ostenderétur sacraméntum nuptiárum: quia et illárum nuptiárum sponsus persónam Dómini figurábat, cui dictum est: Servásti vinum bonum usque adhuc. Bonum enim vinum Christus servávit usque adhuc, id est, Evangélium suum.

℟. Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Hoc ℟. semper dicitur post lectionem xii a dominica II post Epiphaniam usque ad Septuagesimam, et a dominica II post Pentecosten usque ad Adventum.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Cap. 2, 1-11

In illo témpore: Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ: et erat Mater Iesu ibi. Vocátus est autem et Iesus, et discípuli eius ad núptias. Et deficiénte vino, dicit Mater Iesu ad eum: Vinum non habent. Et dicit ei Iesus: Quid mihi et tibi est, múlier? nondum venit hora mea. Dicit Mater eius minístris: Quodcúmque díxerit vobis, fácite. Erant autem ibi lapídeæ hýdriæ sex pósitæ secúndum purificatiónem Iudæórum, capiéntes síngulæ metrétas binas vel ternas. Dicit eis Iesus:

Impléte hýdrias aqua. Et implevérunt eas usque ad summum. Et dicit eis Iesus: Hauríte nunc, et ferte architriclíno. Et tulérunt. Ut autem gustávit architriclínus aquam vinum factam, et non sciébat unde esset, minístri autem sciébant, qui háuserant aquam: vocat sponsum architriclínus, et dicit ei: Omnis homo primum bonum vinum ponit: et cum inebriáti fúerint, tunc id quod detérius est. Tu autem servásti bonum vinum usque adhuc. Hoc fecit inítium signórum Iesus in Cana Galilææ: et manifestávit glóriam suam, et credidérunt in eum discípuli eius.

AD LAUDES

Omnia ut in Psalterio. (49)

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. ant. Núptiæ / factæ sunt in Cana Galilææ; † et erat ibi Iesus cum María Matre sua.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui cæléstia simul et terréna moderáris: † supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi; * et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

Ad Horas omnia ut in Psalterio de dominica.

AD II VESPERAS

Omnia ut in Psalterio de dominica. (223)

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Deficiénte / vino, iussit Iesus impléri hýdrias aqua, † quæ in vinum convérsa est, allelúia.

FERIA SECUNDA

IV classis

De Epístola secúnda ad Corínthios

Lectio i 3, 1-3

Incípimus íterum nosmetípsos commendáre? aut numquid egémus (sicut quidam) commendatítiis epístolis ad vos, aut ex vobis? Epístola nostra vos estis, scripta in córdibus nostris, quæ scitur et légitur ab ómnibus homínibus: manifestáti quod epístola estis Christi, minístráta a nobis, et scripta non atraménto, sed Spíritu Dei vivi: non in tábulis lapídeis, sed in tábulis cordis carnálibus.

℟. Quam magna / multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te! ℣. Et perfecísti eis, qui sperant in te, Dómine, † in conspéctu filiórum hóminum. Quam abscondísti.

In festis III classis lectio ii efficitur ex secunda et tertia in unam coniunctis, omisso responsorio intermedio, observata tamen rubrica circa lectiones et responsoria propria.

Lectio ii 3, 4-8

Fidúciam autem talem habémus per Christum ad Deum: non quod sufficiéntes simus cogitáre áliquid a nobis, quasi ex nobis: sed sufficiéntia nostra ex Deo est: qui et idóneos nos fecit minístros novi Testaménti, non líttera, sed Spíritu: líttera enim occídit, Spíritus autem vivíficat. Quod si ministrátio mortis, lítteris deformáta in lapídibus, fuit in glória, ita ut non possent inténdere fílii Israel in fáciem Móysi propter glóriam vultus eius, quæ evacuátur: quómodo non magis ministrátio Spíritus erit in glória?

℟. Adiútor / meus esto, Deus: * Ne derelínquas me. ℣. Neque despícias me, Deus, salutáris meus. Ne.

Lectio iii 3, 9-14

Nam si ministrátio damnatiónis glória est: multo magis abúndat ministérium iustítiæ in glória. Nam nec glorificátum est, quod cláruit in hac parte, propter excelléntem glóriam. Si enim quod evacuátur, per glóriam est: multo magis quod manet, in glória est. Habéntes ígitur talem spem, multa fidúcia útimur: et non sicut Móyses ponébat velámen super fáciem suam, ut non inténderent fílii Israel in fáciem eius, quod evacuátur, sed obtúsi sunt sensus eórum. Usque in hodiérnum enim diem idípsum velámen in lectióne véteris Testaménti manet non revelátum, quóniam in Christo evacuátur.

℟. Benedícam / Dóminum in omni témpore: * Semper laus eius in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur ánima mea, † áudiant mansuéti, et læténtur. Semper. Glória Patri. Semper.

FERIA TERTIA

IV classis

De Epístola secúnda ad Corínthios

Lectio i 5, 1-4

Scimus enim, quóniam si terréstris domus no-

stra huius habitatiónis dissolvátur, quod ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufáctam, ætérnam in cælis. Nam et in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quæ de cælo est, superíndui cupiéntes: si tamen vestíti, non nudi inveniámur. Nam et qui sumus in hoc tabernáculo, ingemíscimus graváti: eo quod nólumus exspoliári, sed supervestíri, ut absorbeátur quod mortále est, a vita.

℟. Auribus / pércipe, Deus, lácrimas meas: † ne síleas a me, remítte mihi: * Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus. ℣. Compláceat tibi, ut erípias me: † Dómine, ad adiuvándum me festína. Quóniam.

Lectio ii 5, 6-10

Audéntes ígitur semper, sciéntes quóniam dum sumus in córpore, peregrinámur a Dómino (per fidem enim ambulámus, et non per spéciem): audémus autem, et bonam voluntátem habémus magis peregrinári a córpore, et præséntes esse ad Dóminum. Et ídeo conténdimus, sive abséntes, sive præséntes, placére illi. Omnes enim nos manifestári opórtet ante tribúnal Christi, ut réferat unusquísque própria córporis, prout gessit, sive bonum, sive malum.

℟. Státuit / Dóminus supra petram pedes meos, † et diréxit gressus meos Deus: * Et misit in os meum cánticum novum. ℣. Exaudívit preces meas: † et edúxit me de lacu misériæ. Et.

Lectio iii 5, 11-15

Sciéntes ergo timórem Dómini, homínibus suadémus, Deo autem manifésti sumus. Spero autem et in consciéntiis vestris maniféstos nos esse. Non íterum commendámus nos vobis, sed occasiónem damus vobis gloriándi pro nobis: ut habeátis ad eos, qui in fácie gloriántur, et non in corde. Sive enim mente excédimus, Deo: sive sóbrii sumus, vobis. Cáritas enim Christi urget nos: æstimántes hoc, quóniam, si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt: et pro ómnibus mórtuus est Christus: ut et, qui vivunt, iam non sibi vivant, sed ei, qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit.

℟. Ego / dixi, Dómine, miserére mei: * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me, Dómine. Sana. Glória Patri. Sana.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui cæléstia simul et terréna moderáris: † supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi; * et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

FERIA QUARTA
IV classis

De Epístola secúnda ad Corínthios

Lectio i 7, 1-3

Has ergo habéntes promissiónes, caríssimi, mundémus nos ab omni inquinaménto carnis et spíritus, perficiéntes sanctificatiónem in timóre Dei. Cápite nos. Néminem læsimus, néminem corrúpimus, néminem circumvénimus. Non ad condemnatiónem vestram dico. Prædíximus enim, quod in córdibus nostris estis ad commoriéndum et ad convivéndum.

℟. Ne perdíderis / me cum iniquitátibus meis: * Neque in finem irátus reserves mala mea. ℣. Non intres in iudícium cum servo tuo, Dómine. Neque.

Lectio ii 7, 4-7

Multa mihi fidúcia est apud vos, multa mihi gloriátio pro vobis; replétus sum consolatióne, superabúndo gáudio in omni tribulatióne nostra. Nam et cum venissémus in Macedóniam, nullam réquiem hábuit caro nostra, sed omnem tribulatiónem passi sumus: foris pugnæ, intus timóres. Sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in advéntu Titi. Non solum autem in advéntu eius, sed étiam in consolatióne, qua consolátus est in vobis, référens nobis vestrum desidérium, vestrum fletum, vestram æmulatiónem pro me, ita ut magis gaudérem.

℟. Parátum / cor meum, Deus, parátum cor meum: * Cantábo, et psalmum dicam Dómino. ℣. Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara, † exsúrgam dilúculo. Cantábo.

Lectio iii 7, 8-10

Quóniam etsi contristávi vos in epístola, non me pænitet: et si pænitéret, videns quod epístola illa, etsi ad horam, vos contristávit, nunc gáudeo: non quia contristáti estis, sed quia con-

tristáti estis ad pæniténtiam. Contristáti enim estis secúndum Deum, ut in nullo detriméntum patiámini ex nobis. Quæ enim secúndum Deum tristítia est, pæniténtiam in salútem stábilem operátur: sæculi autem tristítia mortem operátur.

℟. Adiútor / meus, tibi psallam, † quia, Deus, susceptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea. ℣. Lætábor et exsultábo in te, † psallam nómini tuo, Altíssime. Deus. Glória Patri. Deus.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui cæléstia simul et terréna moderáris: † supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi; * et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

FERIA QUINTA

IV classis

De Epístola secúnda ad Corínthios

Lectio i 10, 1-3

Ipse autem ego Paulus óbsecro vos per mansuetúdinem et modéstiam Christi, qui in fácie quidem húmilis sum inter vos, absens autem confído in vobis. Rogo autem vos, ne præsens áudeam per eam confidéntiam, qua exístimor audére in quosdam, qui arbitrántur nos tamquam secúndum carnem ambulémus. In carne enim ambulántes, non secúndum carnem militámus.

℟. Deus, / in te sperávi, Dómine, non confúndar in ætérnum: † in iustítia tua líbera me, * Et éripe me. ℣. Inclína ad me aurem tuam, et salva me. Et.

Lectio ii 10, 4-9

Nam arma milítiæ nostræ non carnália sunt, sed poténtia Deo ad destructiónem munitiónum, consília destruéntes, et omnem altitúdinem extolléntem se advérsus sciéntiam Dei, et in captivitátem redigéntes omnem intellectum in obséquium Christi, et in promptu habéntes ulcísci omnem inobediéntiam, cum impléta fúerit vestra obediéntia. Quæ secúndum fáciem sunt, vidéte. Si quis confídit sibi Christi se esse, hoc cógitet íterum apud se: quia sicut ipse Christi est, ita et nos. Nam, et si ámplius áliquid gloriátus fúero de potestáte nostra, quam dedit nobis Dóminus in ædificatiónem, et non in destructiónem vestram: non erubéscam.

℟. Repleátur / os meum laude tua, † ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam: † noli me proícere in témpore senectútis: * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me. ℣. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi. Dum.

Lectio iii 10, 10-12

Ut autem non exístimer tamquam terrére vos per epístolas: quóniam quidem epístolæ, ínquiunt, graves sunt et fortes: præséntia autem córporis infírma, et sermo contemptíbilis: hoc cógitet qui eiúsmodi est, quia quales sumus verbo per epístolas abséntes, tales et præséntes in facto. Non enim audémus insérere, aut comparáre nos quibúsdam, qui seípsos comméndant: sed ipsi in nobis nosmetípsos metiéntes, et comparántes nosmetípsos nobis.

℟. Gaudébunt / lábia mea, cum cantávero tibi: * Et ánima mea, quam redemísti, Dómine. ℣. Sed et lingua mea meditábitur iustítiam tuam, † tota die laudem tuam. Et. Glória Patri. Et.

FERIA SEXTA

IV classis

De Epístola secúnda ad Corínthios

Lectio i 12, 1-4

Si gloriári opórtet (non éxpedit quidem), véniam autem ad visiónes et revelatiónes Dómini. Scio hóminem in Christo ante annos quatuórdecim (sive in córpore, néscio, sive extra corpus, néscio, Deus scit): raptum huiúsmodi usque ad tértium cælum. Et scio huiúsmodi hóminem, (sive in córpore, sive extra corpus, néscio, Deus scit): quóniam raptus est in paradísum, et audívit arcána verba, quæ non licet hómini loqui.

℟. Confitébor / tibi, Dómine Deus, in toto corde meo, † et honorificábo nomen tuum in ætérnum: * Quia misericórdia tua, Dómine, magna est super me. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: † Deus meus es tu, et exaltábo te. Quia.

Lectio ii 12, 5-9

Pro huiúsmodi gloriábor: pro me autem nihil gloriábor nisi in infirmitátibus meis. Nam, et si volúero gloriári, non ero insípiens: veritátem enim

dicam: parco autem, ne quis me exístimet supra id, quod videt in me, aut áliquid audit ex me. Et ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ, ángelus sátanæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet a me: et dixit mihi: Súfficit tibi grátia mea: nam virtus in infirmitáte perfícitur.

℟. Misericórdia / tua, Dómine, magna est super me: * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Et.

Lectio iii 12, 9-11

Libénter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi. Propter quod pláceo mihi in infirmitátibus meis, in contuméliis, in necessitátibus, in persecutiónibus, in angústiis pro Christo: Cum enim infírmor, tunc potens sum. Factus sum insípiens, vos me coegístis. Ego enim a vobis débui commendári: nihil enim minus fui ab iis, qui sunt supra modum Apóstoli: tamétsi nihil sum.

℟. Factus est / mihi Dóminus in refúgium: * Et Deus meus in auxílium spei meæ. ℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, † et factus est Dóminus protéctor meus. Et. Glória Patri. Et.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui cæléstia simul et terréna moderáris: † supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi; * et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

SABBATO

IV classis

De Epístola secúnda ad Corínthios

Lectio i 13, 1-4

Ecce tértio hoc vénio ad vos: In ore duórum vel trium téstium stabit omne verbum. Prædíxi, et prædíco, ut præsens, et nunc absens iis, qui ante peccavérunt, et céteris ómnibus, quóniam, si vénero íterum, non parcam. An experiméntum quæritis eius, qui in me lóquitur Christus, qui in vobis non infirmátur, sed potens est in vobis? Nam etsi crucifíxus est ex infirmitáte: sed vivit ex virtúte Dei. Nam et nos infírmi sumus in illo: sed vivémus cum eo ex virtúte Dei in vobis.

℟. Misericórdiam / et iudícium cantábo tibi, Dómine: * Psallam et intéllegam in via immaculáta, † quando vénies ad me. ℣. Perambulábam in innocéntia cordis mei, in médio domus meæ. Psallam.

Lectio ii 13, 5-9

Vosmetípsos tentáte, si estis in fide: ipsi vos probáte. An non cognóscitis vosmetípsos, quia Christus Iesus in vobis est? nisi forte réprobi estis. Spero autem quod cognoscétis, quia nos non sumus réprobi. Orámus autem Deum, ut nihil mali faciátis, non ut nos probáti appareámus, sed ut vos quod bonum est faciátis: nos autem ut réprobi simus. Non enim póssumus áliquid advérsus veritátem, sed pro veritáte. Gaudémus enim, quóniam nos infírmi sumus, vos autem poténtes estis. Hoc et orámus vestram consummatiónem.

℟. Dómine, / exáudi oratiónem meam, et clamor meus ad te pervéniat: * Quia non spernis, Deus, preces páuperum. ℣. Fiant aures tuæ intendéntes in oratiónem servi tui. Quia.

Lectio iii 13, 10-13

Ideo hæc absens scribo, ut non præsens dúrius agam secúndum potestátem, quam Dóminus dedit mihi in ædificatiónem, et non in destructiónem. De cétero, fratres, gaudéte, perfécti estóte, exhortámini, idem sápite, pacem habéte, et Deus pacis et dilectiónis erit vobíscum. Salutáte ínvicem in ósculo sancto. Salútant vos omnes sancti. Grátia Dómini nostri Iesu Christi, et cáritas Dei, et communicátio Sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis. Amen.

℟. Velóciter / exáudi me, Deus, * Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * Tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient. ℣. Dies mei sicut umbra declinavérunt, et ego sicut fenum árui. Quia. Glória Patri. Tu.

DOMINICA III post Epiphaniam

II classis

AD I VESPERAS

Omnia de Psalterio (245), præter orationem.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Suscépit / Deus Israel, púerum suum: sicut locútus est ad Abraham, et semen eius: † exaltáre húmiles usque in sæculum.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice: * atque ad protegéndum nos déxteram tuæ maiestátis exténde. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Omnia ut in Psalterio (22), præter sequentia.

In I Nocturno

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas

Lectio i 1, 1-5

Paulus Apóstolus non ab homínibus, neque per hóminem, sed per Iesum Christum, et Deum Patrem, qui suscitávit eum a mórtuis: et qui mecum sunt omnes fratres, ecclésiis Galátiæ. Grátia vobis, et pax a Deo Patre, et Dómino nostro Iesu Christo, qui dedit semetípsum pro peccátis nostris, ut eríperet nos de præsénti sæculo nequam, secúndum voluntátem Dei et Patris nostri, cui est glória in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Dómine, / ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me: * Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum. ℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ. Miserére.

Lectio ii 1, 6-8

Miror, quod sic tam cito transferímini ab eo, qui vos vocávit in grátiam Christi, in áliud Evangélium: quod non est áliud, nisi sunt áliqui, qui vos contúrbant, et volunt convértere Evangélium Christi. Sed licet nos, aut Angelus de cælo evangelízet vobis prætérquam quod evangelizávimus vobis, anáthema sit.

℟. Deus, / qui sedes super thronum, et iúdicas æquitátem, † esto refúgium páuperum in tribulatióne: * Quia tu solus labórem et dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, † pupíllo tu eris adiútor. Quia.

Lectio iii 1, 9-10

Sicut prædíximus, et nunc íterum dico: Si quis vobis evangelizáverit præter id, quod accepístis, anáthema sit. Modo enim homínibus suádeo, an Deo? An quæro homínibus placére? Si adhuc homínibus placérem, Christi servus non essem.

℟. A dextris / est mihi Dóminus, ne commóvear: * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exsultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei. Propter.

Lectio iv 1, 11-14

Notum enim vobis fácio, fratres, Evangélium, quod evangelizátum est a me, quia non est secúndum hóminem: neque enim ego ab hómine accépi illud, neque dídici, sed per revelatiónem Iesu Christi. Audístis enim conversatiónem meam aliquándo in Iudaísmo: quóniam supra modum persequébar Ecclésiam Dei, et expugnábam illam, et proficiébam in Iudaísmo supra multos coætáneos meos in génere meo, abundántius æmulátor exsístens paternárum meárum traditiónum.

℟. Custódi / me, Dómine, ut pupíllam óculi: * Sub umbra alárum tuárum prótege me. ℣. Mirífica misericórdias tuas, † qui salvos facis speránte in te. Sub. Glória Patri. Sub.

In II Nocturno

De Expositióne sancti Augustíni Epíscopi in Epístolam ad Gálatas

Præfatio n. 1

Lectio v

Causa, propter quam scribit Apóstolus ad Gálatas, hæc est: ut intéllegant grátiam Dei id secum ágere, ut sub lege iam non sint. Cum enim prædicáta eis esset Evangélii grátia, non defuérunt quidam ex circumcisióne, quamvis Christiáni nómine, nondum tamen tenéntes ipsum grátiæ benefícium, et adhuc voléntes esse sub onéribus legis, quæ Dóminus Deus imposúerat non iustítiæ serviéntibus, sed peccáto, iustam scílicet legem iniústis homínibus dando ad demonstránda peccáta eórum, non auferénda. Non enim aufert peccáta, nisi grátia fídei, quæ per dilectiónem operátur.

℟. Notas / mihi fecísti, Dómine, vias vitæ: * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo: † delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Tu es, qui restítues hereditátem meam mihi. Adimplébis.

Lectio vi

Sub hac ergo grátia iam Gálatas constitútos illi volébant constitúere sub onéribus legis, asseveránte nihil eis prodésse Evangélium, nisi circumcidéntur, et céteras carnáles iudáici ritus observatiónes subírent.

℟. Díligam / te, Dómine, virtus mea: † Dóminus

firmaméntum meum, * Et refúgium meum. ℣. Liberátor meus, Deus meus, adiútor meus. Et.

Lectio vii

Et ídeo Paulum Apóstolum suspéctum habére cœperant, a quo illis Evangélium prædicátum erat, tamquam non tenéntem disciplínam ceterórum Apostolórum, qui gentes cogébant iudaizáre.

℟. Dómini / est terra, et plenitúdo eius: * Orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo. ℣. Ipse super mária fundávit eam, † et super flúmina præparávit illam. Orbis.

Lectio viii

Talis quidem quæstio est et in Epístola ad Romános: verúmtamen vidétur áliquid interésse, quod ibi contentiónem ipsam dírimit, litémque compónit, quæ inter eos, qui ex Iudæis, et eos, qui ex géntibus credíderant, orta erat: cum illi tamquam ex méritis óperum legis, sibi rédditum Evangélii prǽmium arbitraréntur, quod prǽmium incircumcísis tamquam imméritis nolébant dari: illi contra Iudæis se præférre gestírent, tamquam interfectóribus Dómini. In hac vero epístola ad eos scribit, qui iam commóti erant auctoritáte illórum, qui ex Iudæis erant, et ad observatiónes legis cogébant.

℟. Vias / tuas, Dómine, demónstra mihi, et sémitas tuas édoce me; † dírige me in veritáte tua: * Quia tu es, Deus, Salvátor meus, et te sustínui tota die. ℣. Delícta iuventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris, Dómine. Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 8

In illo témpore: Cum descendísset Iesus de monte, secútæ sunt eum turbæ multæ: et ecce, leprósus véniens adorábat eum. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri

In Matth. 1, 8, 1-4

De monte Dómino descendénte, occúrrunt turbæ, quia ad altióra ascéndere non valuérunt. Et primus ei occúrrit leprósus: necdum enim póterat cum lepra tam multíplicem in monte Salvatóris audíre sermónem. Et notándum, quod hic primus speciáliter curátus sit: secúndo, puer centuriónis: tértio, socrus Petri fébriens in Caphárnaum: quarto loco, qui obláti sunt ei a dæmónio vexáti: quorum spíritus verbo eiciébat, quando et omnes male habéntes curávit.

℟. Ad te, / Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéscam. ℣. Custódi ánimam meam, et éripe me. Deus.

Lectio x

Et ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens. Recte post prædicatiónem atque doctrínam, signi offértur occásio, ut per virtútem miráculi, prætéritus apud audiéntes sermo firmétur. Dómine, si vis, potes me mundáre. Qui voluntátem rogat, de virtúte non dúbitat.

℟. Afflícti / pro peccátis nostris, quotídie cum lácrimis exspectémus finem nostrum: † dolor cordis nostri ascéndat ad te, Dómine: * Ut éruas nos a malis, quæ innovántur in nobis. ℣. Dómine, Deus Israel, exáudi preces nostras, † áuribus pércipe dolórem cordis nostri. Ut.

Lectio xi

Et exténdens Iesus manum tétigit eum, dicens: Volo. Mundáre. Extendénte manum Dómino, statim lepra fugit. Simúlque considera, quam húmilis, et sine iactántia respónsio. Ille díxerat, Si vis: Dóminus respóndit, Volo. Ille præmíserat, Potes me mundáre: Dóminus iungit, et dicit, Mundáre. Non ergo, ut pleríque Latinórum putant, iungéndum est et legéndum, Volo mundáre: sed separátim, ut primum dicat, Volo; deínde ímperet, Mundáre.

℟. Peccáta / mea, Dómine, sicut sagíttæ infíxæ sunt in me, † sed ántequam vúlnera génerent in me: * Sana me, Dómine, medicaménto pœniténtiæ, Deus. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco; † et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Sana me, Dómine.

Lectio xii

Et ait illi Iesus: Vide, némini díxeris. Et revéra quid erat necésse, ut sermóne iactáret, quod córpore præferébat? Sed vade, osténde te sacerdóti. Várias ob causas mittit eum ad sacerdótem: primum propter humilitátem, ut sacerdótibus de-

férre honórem videátur. Erat enim lege præcéptum, ut, qui mundáti fúerant a lepra, offérrent múnera sacerdótibus. Deínde, ut mundátum vidéntes leprósum, aut créderent Salvatóri, aut non créderent: si créderent, salvaréntur; si non créderent, inexcusábiles forent. Et simul, ne, quod in eo sæpíssime criminabántur, legem viderétur infríngere.

℟. Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 8, 1-13

In illo témpore: Cum descendísset Iesus de monte, secútæ sunt eum turbæ multæ: et ecce, leprósus véniens adorábat eum, dicens: Dómine, si vis, potes me mundáre. Et exténdens Iesus manum, tétigit eum, dicens: Volo. Mundáre. Et conféstim mundáta est lepra eius. Et ait illi Iesus: Vide, némini díxeris: sed vade, osténde te sacerdóti, et offer munus, quod præcépit Móyses, in testimónium illis. Cum autem introísset Caphárnaum, accéssit ad eum centúrio, rogans eum, et dicens: Dómine, puer meus iacet in domo paralýticus, et male torquétur. Et ait illi Iesus: Ego véniam, et curábo eum. Et respóndens centúrio, ait: Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestáte constitútus, habens sub me mílites, et dico huic: Vade, et vadit; et álii: Veni, et venit; et servo meo: Fac hoc, et facit. Audiens autem Iesus, mirátus est, et sequéntibus se dixit: Amen dico vobis, non invéni tantam fidem in Israel. Dico autem vobis, quod multi ab Oriénte et Occidénte vénient, et recúmbent cum Abraham et Isaac et Iacob in regno cælórum: fílii autem regni eiciéntur in ténebras exterióres: ibi erit fletus et stridor déntium. Et dixit Iesus centurióni: Vade, et sicut credidísti, fiat tibi. Et sanátus est puer in illa hora.

AD LAUDES

Omnia ut in Psalterio. (49)

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. ant. Cum descendísset / Iesus de monte, ecce, leprósus véniens adorábat eum, dicens: † Dómine, si vis, potes me mundáre. † Et exténdens manum, tétigit eum, dicens: Volo. † Mundáre.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice: † atque ad protegéndum nos * déxteram tuæ maiestátis exténde. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Dómine, / si vis, potes me mundáre: † et ait Iesus: Volo. † Mundáre.

FERIA SECUNDA

IV classis

De Epístola ad Gálatas

Lectio i 3, 1-6

O insensáti Gálatæ, quis vos fascinávit non obedíre veritáti, ante quorum óculos Iesus Christus præscríptus est, in vobis crucifíxus? Hoc solum a vobis volo díscere: Ex opéribus legis Spíritum accepístis, an ex audítu fídei? Sic stulti estis, ut, cum spíritu cœpéritis, nunc carne consummémini? Tanta passi estis sine causa? si tamen sine causa. Qui ergo tríbuit vobis Spíritum, et operátur virtútes in vobis: ex opéribus legis, an ex audítu fídei? Sicut scriptum est: Abraham crédidit Deo, et reputátum est illi ad iustítiam.

℟. Quam magna / multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te! ℣. Et perfecísti eis, qui sperant in te, Dómine, † in conspéctu filiórum hóminum. Quam abscondísti.

Lectio ii 3, 7-10

Cognóscite ergo, quia qui ex fide sunt, ii sunt fílii Abrahæ. Próvidens autem Scriptúra, quia ex fide iustíficat gentes Deus, prænuntiávit Abrahæ: Quia benedicéntur in te omnes gentes. Igitur qui ex fide sunt, benedicéntur cum fidéli Abraham. Quicúmque enim ex opéribus legis sunt, sub maledícto sunt. Scriptum est enim: Maledíctus omnis, qui non

permánserit in ómnibus, quæ scripta sunt in libro legis, ut fáciat ea.

℟. Adiútor / meus esto, Deus: * Ne derelínquas me. ℣. Neque despícias me, Deus, salutáris meus. Ne.

Lectio iii 3, 11-14

Quóniam autem in lege nemo iustificátur apud Deum, maniféstum est: quia iustus ex fide vivit. Lex autem non est ex fide, sed, Qui fécerit ea, vivet in illis. Christus nos redémit de maledícto legis, factus pro nobis maledíctum: quia scriptum est: Maledíctus omnis qui pendet in ligno: ut in géntibus benedíctio Abrahæ fíeret in Christo Iesu, ut pollicitatiónem Spíritus accipiámus per fidem.

℟. Benedícam / Dóminum in omni témpore: * Semper laus eius in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur ánima mea, † áudiant mansuéti, et lætántur. Semper. Glória Patri. Semper.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice: † atque ad protegéndum nos * déxteram tuæ maiestátis exténde. Per Dóminum.

FERIA TERTIA

IV classis

De Epístola ad Gálatas

Lectio i 5, 1-5

State, et nolíte íterum iugo servitútis continéri. Ecce, ego Paulus dico vobis: quóniam, si circumcidámini, Christus vobis nihil próderit. Testíficor autem rursus omni hómini circumcidénti se, quóniam débitor est univérsæ legis faciéndæ. Evacuáti estis a Christo, qui in lege iustificámini: a grátia excidístis. Nos enim spíritu ex fide, spem iustítiæ exspectámus.

℟. Auribus / pércipe, Deus, lácrimas meas: † ne síleas a me, remítte mihi: * Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus. ℣. Compláceat tibi, ut erípias me: † Dómine, ad adiuvándum me festína. Quóniam.

Lectio ii 5, 6-10

Nam in Christo Iesu neque circumcísio áliquid valet, neque præpútium: sed fides, quæ per caritátem operátur. Currebátis bene: quis vos impedívit veritáti non obedíre? Persuásio hæc non est ex eo, qui vocat vos. Módicum ferméntum totam massam corrúmpit. Ego confído in vobis in Dómino, quod nihil áliud sapiétis: qui autem contúrbat vos, portábit iudícium, quicúmque est ille.

℟. Státuit / Dóminus supra petram pedes meos, † et diréxit gressus meos Deus: * Et misit in os meum cánticum novum. ℣. Exaudívit preces meas: † et edúxit me de lacu misériæ. Et.

Lectio iii 5, 11-17

Ego autem, fratres, si circumcisiónem adhuc prædico: quid adhuc persecutiónem pátior? Ergo evacuátum est scándalum crucis. Utinam et abscindántur, qui vos contúrbant. Vos enim in libertátem vocáti estis, fratres: tantum ne libertátem in occasiónem detis carnis, sed per caritátem Spíritus servíte ínvicem. Omnis enim lex in uno sermóne implétur: Díliges próximum tuum sicut teípsum. Quod si ínvicem mordétis et comédítis: vidéte, ne ab ínvicem consumámini. Dico autem: Spíritu ambuláte, et desidéria carnis non perficiétis. Caro enim concupíscit advérsus spíritum: spíritus autem advérsus carnem: hæc enim sibi ínvicem adversántur: ut non quæcúmque vultis, illa faciátis.

℟. Ego / dixi, Dómine, miserére mei: * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me, Dómine. Sana. Glória Patri. Sana.

FERIA QUARTA

IV classis

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios

Lectio i 1, 1-4

Paulus Apóstolus Iesu Christi per voluntátem Dei, ómnibus sanctis, qui sunt Ephesi, et fidélibus in Christo Iesu. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Iesu Christo. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spirituáli in cæléstibus in Christo, sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti et immaculáti in conspéctu eius in caritáte.

℟. Ne perdíderis / me cum iniquitátibus meis: * Neque in finem irátus reserves mala mea. ℣. Non intres in iudícium cum servo tuo, Dómine. Neque.

Lectio ii 1, 5-10

Qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórum per Iesum Christum in ipsum: secúndum propósitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiæ suæ, in qua gratificávit nos in dilécto Fílio suo. In quo habémus redemptiónem per sánguinem eius, remissiónem peccatórum secúndum divítias grátiæ eius, quæ superabundávit in nobis in omni sapiéntia et prudéntia: ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntátis suæ, secúndum beneplácitum eius, quod propósuit in eo, in dispensatióne plenitúdinis témporum, instauráre ómnia in Christo, quæ in cælis, et quæ in terra sunt, in ipso.

℟. Parátum / cor meum, Deus, parátum cor meum: * Cantábo, et psalmum dicam Dómino. ℣. Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara, † exsúrgam dilúculo. Cantábo.

Lectio iii 1, 11-14

In quo étiam et nos sorte vocáti sumus, prædestináti secúndum propósitum eius, qui operátur ómnia secúndum consílium voluntátis suæ: ut simus in laudem glóriæ eius nos, qui ante sperávimus in Christo: In quo et vos, cum audissétis verbum veritátis (Evangélium salútis vestræ) in quo et credéntes signáti estis Spíritu promissiónis Sancto, qui est pignus hereditátis nostræ, in redemptiónem acquisitiónis, in laudem glóriæ ipsíus.

℟. Adiútor / meus, tibi psallam, † quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea. ℣. Lætábor et exsultábo in te, † psallam nómini tuo, Altíssime. Deus. Glória Patri. Deus.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice: † atque ad protegéndum nos * déxteram tuæ maiestátis exténde. Per Dóminum.

FERIA QUINTA
IV classis

De Epístola ad Ephésios

Lectio i 4, 1-6

Obsecro ítaque vos ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne, qua vocáti estis, cum omni humilitáte et mansuetúdine, cum patiéntia, supportántes ínvicem in caritáte, sollíciti serváre unitátem spíritus in vínculo pacis. Unum

corpus, et unus spíritus, sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ. Unus Dóminus, una fides, unum baptísma. Unus Deus et Pater ómnium, qui est super omnes, et per ómnia, et in ómnibus nobis.

℟. Deus, / in te sperávi, Dómine, non confúndar in ætérnum: † in iustítia tua líbera me, * Et éripe me. ℣. Inclína ad me aurem tuam, et salva me. Et.

Lectio ii 4, 7-10

Unicuíque autem nostrum data est grátia secúndum mensúram donatiónis Christi. Propter quod dicit: Ascéndens in altum captívam duxit captivitátem: dedit dona homínibus. Quod autem ascéndit, quid est, nisi quia et descéndit primum in inferióres partes terræ? Qui descéndit, ipse est et qui ascéndit super omnes cælos, ut impléret ómnia.

℟. Repleátur / os meum laude tua, † ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam: † noli me proícere in témpore senectútis: * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me. ℣. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi. Dum.

Lectio iii 4, 11-15

Et ipse dedit quosdam quidem apóstolos, quosdam autem prophétas, álios vero evangelístas, álios autem pastóres et doctóres, ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi: donec occurrámus omnes in unitátem fídei, et agnitiónis Fílii Dei, in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi: ut iam non simus párvuli fluctuántes, et circumferámur omni vento doctrínæ in nequítia hóminum, in astútia ad circumventiónem erróris. Veritátem autem faciéntes in caritáte, crescámus in illo per ómnia, qui est caput Christus.

℟. Gaudébunt / lábia mea, cum cantávero tibi: * Et ánima mea, quam redemísti, Dómine. ℣. Sed et lingua mea meditábitur iustítiam tuam, † tota die laudem tuam. Et ánima. Glória Patri. Et ánima.

FERIA SEXTA
IV classis

De Epístola ad Ephésios

Lectio i 5, 1-4

Estóte ergo imitatóres Dei, sicut fílii caríssimi: et ambuláte in di-

lectióne, sicut et Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem et hóstiam Deo in odórem suavitátis. Fornicátio autem, et omnis immundítia, aut avarítia nec nominétur in vobis, sicut decet sanctos: aut turpitúdo, aut stultilóquium, aut scurrílitas, quæ ad rem non pértinet: sed magis gratiárum áctio.

℟. Confitébor / tibi, Dómine Deus, in toto corde meo, † et honorificábo nomen tuum in ætérnum: * Quia misericórdia tua, Dómine, magna est super me. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: † Deus meus es tu, et exaltábo te. Quia.

Lectio ii 5, 5-8

Hoc enim scitóte intellegéntes: quod omnis fornicátor, aut immúndus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hereditátem in regno Christi et Dei. Nemo vos sedúcat inánibus verbis: propter hæc enim venit ira Dei in fílios diffidéntiæ. Nolíte ergo éffici partícipes eórum. Erátis enim aliquándo ténebræ: nunc autem lux in Dómino. Ut fílii lucis ambuláte.

℟. Misericórdia / tua, Dómine, magna est super me: * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Et.

Lectio iii 5, 9-14

Fructus enim lucis est in omni bonitáte et iustítia et veritáte: probántes, quid sit beneplácitum Deo: et nolíte communicáre opéribus infructuósis ténebrárum, magis autem redargúite. Quæ enim in occúlto fiunt ab ipsis, turpe est et dícere. Omnia autem, quæ arguúntur, a lúmine manifestántur: omne enim, quod manifestátur, lumen est. Propter quod dicit: Surge, qui dormis, et exsúrge a mórtuis, et illumináb te Christus.

℟. Factus est / mihi Dóminus in refúgium: * Et Deus meus in auxílium spei meæ. ℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, † et factus est Dóminus protéctor meus. Et. Glória Patri. Et.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice: † atque ad protegéndum nos * déxteram tuæ maiestátis exténde. Per Dóminum.

SABBATO
IV classis

De Epístola ad Ephésios

Lectio i 6, 1-4

Fílii, obedíte paréntibus vestris in Dómino: hoc enim iustum est. Honóra patrem tuum et matrem tuam. Quod est mandátum primum in promissióne: ut bene sit tibi, et sis longævus super terram. Et vos, patres, nolíte ad iracúndiam provocáre fílios vestros: sed educáte illos in disciplína et correptióne Dómini.

℟. Misericórdiam / et iudícium cantábo tibi, Dómine: * Psallam et intéllegam in via immaculáta, † quando vénies ad me. ℣. Perambulábam in innocéntia cordis mei, in médio domus meæ. Psallam.

Lectio ii 6, 5-9

Servi, obedíte dóminis carnálibus cum timóre et tremóre, in simplicitáte cordis vestri, sicut Christo: non ad óculum serviéntes, quasi homínibus placéntes, sed ut servi Christi, faciéntes voluntátem Dei ex ánimo, cum bona voluntáte serviéntes, sicut Dómino, et non homínibus: sciéntes quóniam unusquísque, quodcúmque fécerit bonum, hoc recípiet a Dómino, sive servus, sive liber. Et vos, dómini, éadem fácite illis, remitténtes minas: sciéntes quia et illórum et vester Dóminus est in cælis: et personárum accéptio non est apud eum.

℟. Dómine, / exáudi oratiónem meam, et clamor meus ad te pervéniat: * Quia non spernis, Deus, preces páuperum. ℣. Fiant aures tuæ intendéntes in oratiónem servi tui. Quia.

Lectio iii 6, 10-13

De cétero, fratres, confortámini in Dómino, et in poténtia virtútis eius. Indúite vos armatúram Dei, ut possítis stare advérsus insídias diáboli. Quóniam non est nobis colluctátio advérsus carnem et sánguinem: sed advérsus príncipes et potestátes, advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spirituália nequítiæ, in cæléstibus. Propterea accípite armatúram Dei, ut possítis resístere in die malo, et in ómnibus perfécti stare.

℟. Velóciter / exáudi me, Deus, * Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * Tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient. ℣. Dies mei sicut umbra declinavérunt, et ego sic-

ut fenum árui. Quia defecérunt sicut fumus dies mei. Glória Patri. Tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

DOMINICA IV post Epiphaniam

II classis

AD I VESPERAS

Omnia de Psalterio (245), præter orationem.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Suscépit / Deus Israel, púerum suum: sicut locútus est ad Abraham, et semen eius: † exaltáre húmiles usque in sæculum.

Oratio

Deus, qui nos in tantis perículis constitútos, pro humána scis fragilitáte non posse subsístere: * da nobis salútem mentis et córporis; ut ea, quæ pro peccátis nostris pátimur, te adiuvánte vincámus. Per Dóminum.

In I Nocturno

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Philippénses

Lectio i 1, 1-7

Paulus et Timótheus, servi Iesu Christi, ómnibus sanctis in Christo Iesu, qui sunt Philíppis, cum episcopis et diacónibus. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Iesu Christo. Grátias ago Deo meo in omni memória vestri, semper in cunctis oratiónibus meis pro ómnibus vobis cum gáudio deprecatiónem fáciens, super communicatióne vestra in Evangélio Christi a prima die usque nunc. Confídens hoc ipsum, quia qui cœpit in vobis opus bonum, perficiet usque in diem Christi Iesu. Sicut est mihi iustum hoc sentíre pro ómnibus vobis: eo quod hábeam vos in corde, et in vínculis meis, et in defensióne, et confirmatióne Evangélii, sócios gáudii mei omnes vos esse.

℟. Dómine, / ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me: * Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum. ℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ. Miserére.

Lectio ii 1, 8-11

Testis enim mihi est Deus, quómodo cúpiam omnes vos in viscéribus Iesu Christi. Et hoc oro ut cáritas vestra magis ac magis abúndet in sciéntia, et in omni sensu: ut probétis potióra, ut sitis sincéri, et sine offénsa in diem Christi, repléti fructu iustítiæ per Iesum Christum, in glóriam et laudem Dei.

℟. Deus, / qui sedes super thronum, et iúdicas æquitátem, † esto refúgium páuperum in tribulatióne: * Quia tu solus labórem et dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, † pupíllo tu eris adiútor. Quia.

Lectio iii 1, 12-14

Scire autem vos volo, fratres, quia quæ circa me sunt, magis ad profectum venérunt Evangélii: ita ut víncula mea manifésta fíerent in Christo in omni prætório, et in céteris ómnibus, et plures e frátribus in Dómino confidéntes vínculis meis, abundántius audérent sine timóre verbum Dei loqui.

℟. A dextris / est mihi Dóminus, ne commóvear: * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exsultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei. Propter.

Lectio iv 1, 15-18

Quidam quidem et propter invídiam et contentiónem: quidam autem et propter bonam voluntátem Christum prædicant: quidam ex caritáte, sciéntes quóniam in defensiónem Evangélii pósitus sum. Quidam autem ex contentióne Christum annúntiant non sincére, existimántes pressúram se suscitáre vínculis meis. Quid enim? Dum omni modo, sive per occasiónem, sive per veritátem, Christus annuntiétur: et in hoc gáudeo, sed et gaudébo.

℟. Custódi / me, Dómine, ut pupíllam óculi: * Sub umbra alárum tuárum prótege me. ℣. Mirífica misericórdias tuas, † qui salvos facis sperántes in te. Sub. Glória Patri. Sub.

In II Nocturno

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ

Lib. 4, c. 34

Lectio v

Replémus refectiónibus corpus, ne extenuátum defíciat; extenuámus abstinéntia, ne nos replétum premat: vegetámus hoc mótibus, ne situ immobilitátis intéreat; sed cítius hoc collocándo sístimus, ne ipsa sua vegetatióne succúmbat: adiuméntis hoc véstium tégimus, ne frigus intérimat;

et quæsíta adiuménta proícimus, ne calor exúrat.

℟. Notas / mihi fecísti, Dómine, vias vitæ: * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo: † delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Tu es, qui restítues hereditátem meam mihi. Adimplébis.

Lectio vi

Tot ígitur diversitátibus occurréntes, quid ágimus, nisi corruptibilitáti servímus, ut saltem multiplícitas impénsi obséquii corpus sustíneat, quod anxíetas infírmæ mutabilitátis gravat? Unde bene per Paulum dícitur: Vanitáti enim subiécta est creatúra non volens, sed propter eum, qui subiécit eam in spe: quia et ipsa creatúra liberábitur a servitúte corruptiónis, in libertátem glóriæ filiórum Dei.

℟. Díligam / te, Dómine, virtus mea: † Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum. ℣. Liberátor meus, Deus meus, adiútor meus. Et.

Lectio vii

Vanitáti quippe creatúra non volens súbditur: quia homo, qui ingénitæ constántiæ statum volens deséruit, pressus iustæ mortalitátis póndere, nolens mutabilitátis suæ corruptióni servit. Sed creatúra hæc tunc a servitúte corruptiónis erípitur, cum ad filiórum Dei glóriam incorrúpta resurgéndo sublevátur.

℟. Dómini / est terra, et plenitúdo eius: * Orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo. ℣. Ipse super mária fundávit eam, † et super flúmina præparávit illam. Orbis.

Lectio viii

Hic ítaque elécti moléstia vincti sunt, quia adhuc corruptiónis suæ pœna deprimúntur: sed cum corruptíbili carne exúimur, quasi ab his, quibus nunc astríngimur, moléstiæ vínculis relaxámur. Præsentári namque iam Deo cúpimus, sed adhuc mortális córporis obligatióne præpedímur. Iure ergo vincti dícimur, quia adhuc incéssum nostri desidérii ad Deum líberum non habémus. Unde bene Paulus, ætérna desíderans, sed tamen adhuc corruptiónis suæ sárcinam portans, vinctus clamat: Cúpio dissólvi, et esse cum Christo. Dissólvi enim non quæréret, nisi se proculdúbio vinctum vidéret.

℟. Vias / tuas, Dómine, demónstra mihi, et sémitas tuas édoce me; † dírige me in veritáte tua: * Quia tu es, Deus, Salvátor meus, et te sustínui tota die. ℣. Delícta iuventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris, Dómine. Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 8

In illo témpore: Ascendénte Iesu in navículam, secúti sunt eum discípuli eius: et ecce, motus magnus factus est in mari, ita ut navícula operirétur flúctibus: ipse vero dormiébat. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri

In Matth. 1, 8, 23-29

Quintum signum fecit, quando ascéndens navem de Caphárnaum, ventis imperávit et mari. Sextum, quando in regióne Gerasenórum dedit potestátem dæmónibus in porcos. Séptimum, quando ingrédiens civitátem suam, paralýticum secúndum curávit in léctulo. Primus enim paralýticus est puer centuriónis.

℟. Ad te, / Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéscam. ℣. Custódi ánimam meam, et éripe me. Deus.

Lectio x

Ipse vero dormiébat: et accessérunt ad eum, et suscitavérunt eum, dicéntes: Dómine, salva nos. Huius signi typum in Iona légimus, quando céteris periclitántibus, ipse secúrus est, et dormit, et suscitátur; et império ac sacraménto passiónis suæ líberat suscitántes.

℟. Afflícti / pro peccátis nostris, quotídie cum lácrimis exspectémus finem nostrum: † dolor cordis nostri ascéndat ad te, Dómine: * Ut éruas nos a malis, quæ innovántur in nobis. ℣. Dómine, Deus Israel, exáudi preces nostras, † áuribus pércipe dolórem cordis nostri. Ut.

Lectio xi

Tunc surgens imperávit ventis et mari. Ex hoc loco intellégimus, quod omnes creatúræ séntiant Creatórem. Quibus enim increpátur, et quibus imperátur, séntiunt imperántem: non erróre hæreticórum, qui ómnia putant animántia, sed maiestáte conditóris, quæ apud nos insensibília, illi sensibília sunt.

℟. Peccáta / mea, Dómine, sicut sagíttæ infíxæ sunt in me, † sed ánte quam vúlnera génerent in me: * Sana me, Dómine, medicaménto pæniténtiæ, Deus. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco; † et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Sana.

Lectio xii

Porro hómines miráti sunt, dicéntes: Qualis est hic, quia venti et mare obédiunt ei? Non discípuli, sed nautæ, et céteri, qui in navi erant, mirabántur. Sin autem quis contentióse volúerit, eos, qui mirabántur, fuísse discípulos: respondébimus, recte hómines appellátos, qui necdum nóverant poténtiam Salvatóris.

℟. Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 8, 23-27

In illo témpore: Ascendénte Iesu in navículam, secúti sunt eum discípuli eius: et ecce, motus magnus factus est in mari, ita ut navícula operirétur flúctibus: ipse vero dormiébat. Et accessérunt ad eum discípuli eius, et suscitavérunt eum, dicéntes: Dómine, salva nos, perímus. Et dicit eis Iesus: Quid tímidi estis, módicæ fídei? Tunc surgens, imperávit ventis et mari, et facta est tranquíllitas magna. Porro hómines miráti sunt, dicéntes: Qualis est hic, quia venti et mare obédiunt ei?

AD LAUDES

Omnia ut in Psalterio. (49)

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. ant. Ascendénte / Iesu in navículam, ecce motus magnus factus est in mari: † et suscitavérunt eum discípuli eius, dicéntes: † Dómine, salva nos, perímus.

Oratio

Deus, qui nos in tantis perículis constitútos, pro humána scis fragilitáte non posse subsístere: † da nobis salútem mentis et córporis; * ut ea, quæ pro peccátis nostris páti-

mur, te adiuvánte, vincámus. Per Dóminum.

AD II VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Dómine, / salva nos, perímus: † ímpera, et fac, Deus, tranquillitátem.

FERIA SECUNDA

IV classis

De Epístola
ad Philippénses

Lectio i 4, 1-3

Itaque, fratres mei caríssimi et desideratíssimi, gáudium meum, et coróna mea: sic state in Dómino, caríssimi: Evódiam rogo, et Sýntychen déprecor idípsum sápere in Dómino. Étiam rogo et te, germáne compar, ádiuva illas, quæ mecum laboravérunt in Evangélio cum Cleménte, et céteris adiutóribus meis, quorum nómina sunt in libro vitæ.

℟. Quam magna / multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te! ℣. Et perfecísti eis, qui sperant in te, Dómine, † in conspéctu filiórum hóminum. Quam abscondísti.

Lectio ii 4, 4-7

Gaudéte in Dómino semper: íterum dico, gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus prope est. Nihil sollíciti sitis: sed in omni oratióne et obsecratióne, cum gratiárum actióne petitiónes vestræ innotéscant apud Deum. Et pax Dei, quæ exsúperat omnem sensum, custódiat corda vestra et intellegéntias vestras in Christo Iesu.

℟. Adiútor / meus esto, Deus: * Ne derelínquas me. ℣. Neque despícias me, Deus, salutáris meus. Ne.

Lectio iii 4, 8-10

De cétero, fratres, quæcúmque sunt vera, quæcúmque pudíca, quæcúmque iusta, quæcúmque sancta, quæcúmque amabília, quæcúmque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplínæ, hæc cogitáte. Quæ et didicístis et accepístis et audístis et vidístis in me, hæc ágite: et Deus pacis erit vobíscum. Gavísus sum autem in Dómino veheménter, quóniam tandem aliquándo refloruístis pro me sentíre, sicut et sentiebátis: occupáti autem erátis.

℟. Benedícam / Dóminum in omni témpore:

* Semper laus eius in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur ánima mea, † áudiant mansuéti, et læténtur. Semper. Glória Patri. Semper.

Oratio

Deus, qui nos in tantis perículis constitútos, pro humána scis fragilitáte non posse subsístere: † da nobis salútem mentis et córporis; * ut ea, quæ pro peccátis nostris pátimur, te adiuvánte, vincámus. Per Dóminum.

FERIA TERTIA
IV classis

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses

Lectio i 1, 1-8

Paulus Apóstolus Iesu Christi per voluntátem Dei, et Timótheus frater: eis, qui sunt Colóssis, sanctis et fidélibus frátribus in Christo Iesu. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Iesu Christo. Grátias ágimus Deo, et Patri Dómini nostri Iesu Christi, semper pro vobis orántes: audiéntes fidem vestram in Christo Iesu, et dilectiónem, quam habétis in sanctos omnes propter spem, quæ repósita est vobis in cælis: quam audístis in verbo veritátis Evangélii: quod pervénit ad vos, sicut et in univérso mundo est, et fructíficat et crescit sicut in vobis, ex ea die, qua audístis et cognovístis grátiam Dei in veritáte, sicut didicístis ab Epáphra caríssimo consérvo nostro, qui est fidélis pro vobis miníster Christi Iesu, qui étiam manifestávit nobis dilectiónem vestram in spíritu.

℟. Auribus / pércipe, Deus, lácrimas meas: † ne síleas a me, remítte mihi: * Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus. ℣. Compláceat tibi, ut erípias me: † Dómine, ad adiuvándum me festína. Quóniam.

Lectio ii 1, 9-12

Ideo et nos, ex qua die audívimus, non cessámus pro vobis orántes et postulántes, ut impleámini agnitióne voluntátis eius in omni sapiéntia et intelléctu spiritáli: ut ambulétis digne, Deo per ómnia placéntes: in omni ópere bono fructificántes, et crescéntes in sciéntia Dei: in omni virtúte confortáti secúndum poténtiam claritátis eius in omni patiéntia et longanimitáte, cum gáudio grátias agéntes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine.

℟. Státuit / Dóminus supra petram pedes meos, † et diréxit gressus meos Deus: * Et misit in os meum cánticum novum. ℣. Exaudívit preces meas: † et edúxit me de lacu misériæ. Et.

Lectio iii 1, 13-18

Qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ, in quo habémus redemptiónem per sánguinem eius, remissiónem peccatórum: qui est imágo Dei invisíbilis, primogénitus omnis creatúræ: quóniam in ipso cóndita sunt univérsa in cælis et in terra, visibília et invisibília, sive Throni, sive Dominatiónes, sive Principátus, sive Potestátes: ómnia per ipsum, et in ipso creáta sunt: et ipse est ante omnes, et ómnia in ipso constant. Et ipse est caput córporis Ecclésiæ, qui est princípium, primogénitus ex mórtuis.

℟. Ego / dixi, Dómine, miserére mei: * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me, Dómine. Sana. Glória Patri. Sana.

FERIA QUARTA
IV classis

De Epístola ad Colossénses

Lectio i 3, 12-15

Indúite vos ergo sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam: supportántes ínvicem, et donántes vobismetípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos. Super ómnia autem hæc, caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis; et pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore: et grati estóte.

℟. Ne perdíderis / me cum iniquitátibus meis: * Neque in finem irátus resérves mala mea. ℣. Non intres in iudícium cum servo tuo, Dómine. Neque.

Lectio ii 3, 16-21

Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia, docéntes, et commonéntes vosmetípsos, psalmis, hymnis, et cánticis spirituálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Omne, quodcúmque fácitis in ver-

bo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Iesu Christi, grátias agéntes Deo et Patri per ipsum. Mulíeres, súbditæ estóte viris, sicut opórtet, in Dómino. Viri, dilígite uxóres vestras, et nolíte amári esse ad illas. Fílii, obedíte paréntibus per ómnia: hoc enim plácitum est in Dómino. Patres, nolíte ad indignatiónem provocáre fílios vestros, ut non pusíllo ánimo fiant.

℟. Parátum / cor meum, Deus, parátum cor meum: * Cantábo, et psalmum dicam Dómino. ℣. Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara, † exsúrgam dilúculo. Cantábo.

Lectio iii 3, 22-25; 4, 1-2

Servi, obedíte per ómnia dóminis carnálibus, non ad óculum serviéntes, quasi homínibus placéntes, sed in simplicitáte cordis, timéntes Deum. Quodcúmque fácitis, ex ánimo operámini sicut Dómino, et non homínibus: sciéntes, quod a Dómino accipiétis retributiónem hereditátis. Dómino Christo servíte. Qui enim iniúriam facit, recípiet id, quod iníque gessit: et non est personárum accéptio apud Deum. Dómini, quod iustum est et æquum, servis præstáte: sciéntes, quod et vos Dóminum habétis in cælo. Oratióni instáte, vigilántes in ea in gratiárum actióne.

℟. Adiútor / meus, tibi psallam, † quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea. ℣. Lætábor et exsultábo in te, † psallam nómini tuo, Altíssime. Deus. Glória Patri. Deus.

Oratio

Deus, qui nos in tantis períclulis constitútos, pro humána scis fragilitáte non posse subsístere: † da nobis salútem mentis et córporis; * ut ea, quæ pro peccátis nostris pátimur, te adiuvánte, vincámus. Per Dóminum.

FERIA QUINTA
IV classis

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses

Lectio i 1, 1-5

Paulus et Silvánus et Timótheus Ecclésiæ Thessalonicénsium in Deo Patre, et Dómino Iesu Christo. Grátia vobis et pax. Grátias ágimus Deo semper pro ómnibus vobis, memóriam vestri faciéntes in oratiónibus nostris sine intermissióne, mémores óperis fídei vestræ, et labóris, et caritátis, et sustinéntiæ spei Dómini nostri Iesu Christi, ante Deum et Patrem nostrum: sciéntes, fratres dilécti a Deo, electiónem vestram: quia Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantum, sed et in virtúte, et in Spíritu Sancto, et in plenitúdine multa, sicut scitis, quales fuérimus in vobis propter vos.

℟. Deus, / in te sperávi, Dómine, non confúndar in ætérnum: † in iustítia tua líbera me, * Et éripe me. ℣. Inclína ad me aurem tuam, et salva me. Et.

Lectio ii 1, 6-10

Et vos imitatóres nostri facti estis, et Dómini, excipiéntes verbum in tribulatióne multa, cum gáudio Spíritus Sancti: ita ut facti sitis forma ómnibus credéntibus in Macedónia et in Achája. A vobis enim diffamátus est sermo Dómini, non solum in Macedónia et in Achája, sed et in omni loco fides vestra, quæ est ad Deum, profécta est, ita ut non sit nobis necésse quidquam loqui. Ipsi enim de nobis annúntiant, qualem intróitum habuérimus ad vos: et quómodo convérsi estis ad Deum a simulácris, servíre Deo vivo et vero, et exspectáre Fílium eius de cælis (quem suscitávit ex mórtuis) Iesum, qui erípuit nos ab ira ventúra.

℟. Repleátur / os meum laude tua, † ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam: † noli me proícere in témpore senectútis: * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me. ℣. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi. Dum.

Lectio iii 2, 1-6

Nam ipsi scitis, fratres, intróitum nostrum ad vos, quia non inánis fuit: sed ante passi, et contuméliis affécti (sicut scitis) in Philíppis, fidúciam habúimus in Deo nostro loqui ad vos Evangélium Dei in multa sollicitúdine. Exhortátio enim nostra non de erróre, neque de immundítia, neque in dolo, sed sicut probáti sumus a Deo, ut crederétur nobis Evangélium: ita lóquimur, non quasi homínibus placéntes, sed Deo, qui probat corda nostra. Neque enim aliquándo fúimus in sermóne adulatiónis, sicut scitis: neque in occasióne avarítiæ: Deus testis est: nec quæréntes ab homínibus glóriam, neque a vobis, neque ab áliis.

℟. Gaudébunt / lábia mea, cum cantávero tibi: * Et ánima mea, quam redemísti, Dómine. ℣. Sed et lingua mea meditábitur iustítiam tuam, † tota die laudem tuam. Et. Glória Patri. Et.

Oratio

Deus, qui nos in tantis períciulis constitútos, pro humána scis fragilitáte non posse subsístere: † da nobis salútem mentis et córporis; * ut ea, quæ pro peccátis nostris pátimur, te adiuvánte, vincámus. Per Dóminum.

FERIA SEXTA

IV classis

De Epístola prima ad Thessalonicénses

Lectio i 4, 1-5

De cétero ergo, fratres, rogámus vos et obsecrámus in Dómino Iesu, ut, quemádmodum accepístis a nobis, quómodo opórteat vos ambuláre et placére Deo, sic et ambulétis, ut abundétis magis. Scitis enim quæ præcépta déderim vobis per Dóminum Iesum. Hæc est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra: ut abstineátis vos a fornicatióne, ut sciat unusquísque vestrum vas suum possidére in sanctificatióne et honóre: non in passióne desidérii, sicut et gentes, quæ ignórant Deum.

℟. Confitébor / tibi, Dómine Deus, in toto corde meo, † et honorificábo nomen tuum in ætérnum: * Quia misericórdia tua, Dómine, magna est super me. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: † Deus meus es tu, et exaltábo te. Quia.

Lectio ii 4, 6-8

Et ne quis supergrediátur, neque circumvéniat in negótio fratrem suum: quóniam vindex est Dóminus de his ómnibus, sicut prædíximus vobis et testificáti sumus. Non enim vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem. Itaque qui hæc spernit, non hóminem spernit, sed Deum: qui étiam dedit Spíritum suum Sanctum in nobis.

℟. Misericórdia / tua, Dómine, magna est super me: * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Et.

Lectio iii 4, 9-11

De caritáte autem fraternitátis non necésse habémus scríbere vobis: ipsi enim vos a Deo didicístis, ut diligátis ínvicem. Etenim illud fácitis in omnes fratres in univérsa Macedónia. Rogámus autem vos, fratres, ut abundétis magis, et óperam detis, ut quiéti sitis, et ut vestrum negótium agátis, et operémini mánibus vestris, sicut præcépimus vobis: et ut honéste ambulétis ad eos, qui foris sunt: et nullíus áliquid desiderétis.

℟. Factus est / mihi Dóminus in refúgium: * Et Deus meus in auxílium spei meæ. ℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, † et factus est Dóminus protéctor meus. Et. Glória Patri. Et.

SABBATO

IV classis

Incipit Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses

Lectio i 1, 1-5

Paulus et Silvánus et Timótheus Ecclésiæ Thessalonicénsium in Deo Patre nostro, et Dómino Iesu Christo. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Iesu Christo. Grátias ágere debémus semper Deo pro vobis, fratres, ita ut dignum est, quóniam supercréscit fides vestra, et abúndat cáritas uniuscuiúsque vestrum in ínvicem: ita ut et nos ipsi in vobis gloriémur in Eccléisiis Dei, pro patiéntia vestra et fide, et in ómnibus persecutiónibus vestris et tribulatiónibus, quas sustinétis in exémplum iusti iudícii Dei, ut digni habeámini in regno Dei, pro quo et patímini.

℟. Misericórdiam / et iudícium cantábo tibi, Dómine: * Psallam et intéllegam in via immaculáta, † quando vénies ad me. ℣. Perambulábam in innocéntia cordis mei, in médio domus meæ. Psallam.

Lectio ii 1, 6-12

Si tamen iustum est apud Deum retribúere tribulatiónem iis, qui vos tríbulant: et vobis, qui tribulámini, réquiem nobíscum in revelatióne Dómini Iesu de cælo cum Angelis virtútis eius, in flamma ignis dantis vindíctam iis, qui non novérunt Deum, et qui non obédiunt Evangélio Dómini nostri Iesu Christi. Qui pœnas dabunt in intéritu ætérnas a fácie Dómini, et a glória virtútis eius: cum vénerit glorificári in sanctis suis, et admirábilis fíeri in ómnibus, qui credidérunt, quia

créditum est testimónium nostrum super vos in die illo. In quo étiam orámus semper pro vobis: ut dignétur vos vocatióne sua Deus noster, et ímpleat omnem voluntátem bonitátis, et opus fídei in virtúte, ut clarificétur nomen Dómini nostri Iesu Christi in vobis, et vos in illo, secúndum grátiam Dei nostri, et Dómini Iesu Christi.

℟. Dómine, / exáudi oratiónem meam, et clamor meus ad te pervéniat: * Quia non spernis, Deus, preces páuperum. ℣. Fiant aures tuæ intendéntes in oratiónem servi tui. Quia.

Lectio iii 2, 1-4

Rogámus autem vos, fratres, per advéntum Dómini nostri Iesu Christi, et nostræ congregatiónis in ipsum: ut non cito moveámini a vestro sensu, neque terreámini, neque per spíritum, neque per sermónem, neque per epístolam tamquam per nos missam, quasi instet dies Dómini. Ne quis vos sedúcat ullo modo: quóniam nisi vénerit discéssio primum, et revelátus fúerit homo peccáti, fílius perditiónis, qui adversátur, et extóllitur supra omne, quod dícitur Deus, aut quod cólitur, ita ut in templo Dei sédeat osténdens se tamquam sit Deus.

℟. Velóciter / exáudi me, Deus, * Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * Tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient. ℣. Dies mei sicut umbra declinavérunt, et ego sicut fenum árui. Quia defecérunt. Glória Patri. Tu autem.

DOMINICA V post Epiphaniam

II classis

AD I VESPERAS

Omnia de Psalterio (245), præter orationem.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Suscépit / Deus Israel, púerum suum: sicut locútus est ad Abraham, et semen eius: † exaltáre húmiles usque in sæculum.

Oratio

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine, contínua pietáte custódi: * ut, quæ in sola spe grátiæ cæléstis innítitur, tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum.

In I Nocturno

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum

Lectio i 1, 1-4

Paulus Apóstolus Iesu Christi secúndum impérium Dei Salvatóris nostri, et Christi Iesu spei nostræ: Timótheo dilécto fílio in fide. Grátia, misericórdia et pax a Deo Patre, et Christo Iesu, Dómino nostro. Sicut rogávi te, ut remanéres Ephesi, cum irem in Macedóniam, ut denuntiáres quibúsdam, ne áliter docérent, neque inténderent fábulis et genealogíis interminátis: quæ quæstiónes præstant magis quam ædificatiónem Dei, quæ est in fide.

℟. Dómine, / ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me: * Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum. ℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ. Miserére.

Lectio ii 1, 5-11

Finis autem præcépti est cáritas de corde puro, et consciéntia bona et fide non ficta. A quibus quidam aberrántes, convérsi sunt in vanilóquium, voléntes esse legis doctóres, non intellegéntes neque quæ loquúntur, neque de quibus affírmant. Scimus autem, quia bona est lex, si quis ea legítime utátur: sciens hoc, quia lex iusto non est pósita, sed iniústis, et non súbditis, ímpiis et peccatóribus, scelerátis et contaminátis, parricídis et matricídis, homicídis, fornicáriis, masculórum concubitóribus, plagiáriis, mendácibus et periúris, et si quid áliud sanæ doctrínæ adversátur, quæ est secúndum Evangélium glóriæ beáti Dei, quod créditum est mihi.

℟. Deus, / qui sedes super thronum, et iúdicas æquitátem, † esto refúgium páuperum in tribulatióne: * Quia tu solus labórem et dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper, † pupíllo tu eris adiútor. Quia.

Lectio iii 1, 12-14

Grátias ago ei, qui me confortávit, Christo Iesu Dómino nostro, quia fidélem me existimávit, ponens in ministério: qui prius blasphémus fui et persecútor et contumeliósus: sed misericórdiam Dei consecútus sum, quia ignórans feci in incredulitáte. Superabundávit autem grátia Dómini nostri

cum fide et dilectióne, quæ est in Christo Iesu.

℟. A dextris / est mihi Dóminus, ne commóvear: * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exsultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei. Propter.

Lectio iv 1, 15-16

Fidélis sermo, et omni acceptióne dignus: quod Christus Iesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere, quorum primus ego sum. Sed ídeo misericórdiam consecútus sum: ut in me primo osténderet Christus Iesus omnem patiéntiam ad informatiónem eórum, qui creditúri sunt illi, in vitam ætérnam.

℟. Custódi / me, Dómine, ut pupíllam óculi: * Sub umbra alárum tuárum prótege me. ℣. Mirífica misericórdias tuas, † qui salvos facis sperántes in te. Sub. Glória Patri. Sub.

In II Nocturno

Sermo
sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 174, c. 2

Lectio v

Humánus sermo, et omni acceptióne dignus, quia Christus Iesus venit in hunc mundum peccatóres salvos fácere. Atténde Evangélium: Venit enim Fílius hóminis quærere et salváre, quod períerat. Si homo non períisset, Fílius hóminis non venísset. Ergo períerat homo: venit Deus homo, et invéntus est homo. Períerat homo per líberam voluntátem: venit Deus homo per grátiam liberatrícem.

℟. Notas / mihi fecísti, Dómine, vias vitæ: * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo: † delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Tu es, qui restítues hereditátem meam mihi. Adimplébis.

Lectio vi

Quæris, quid váleat ad malum líberum arbítrium? Récole hóminem peccántem. Quæris, quid váleat ad auxílium Deus et homo? Atténde in eo grátiam liberántem. Nusquam pótuit sic osténdi, quantum váleat volúntas hóminis usurpáta per supérbiam, ad vitándum sine adiutório Dei malum: non pótuit plus et maniféstius éxprimi, quam in hómine primo.

℟. Díligam / te, Dómine, virtus mea: † Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum. ℣. Liberátor meus, Deus meus, adiútor meus. Et.

Lectio vii

Ecce, períit primus homo, et ubi esset, nisi venísset secúndus homo? Quia et ille homo, ídeo et iste homo; et ídeo humánus sermo. Prorsus nusquam sic appáret benígnitas grátiæ et liberálitas omnipoténtiæ Dei, quam in hómine mediatóre Dei et hóminum, hómine Christo Iesu.

℟. Dómini / est terra, et plenitúdo eius: * Orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo. ℣. Ipse super mária fundávit eam, † et super flúmina præparávit illam. Orbis.

Lectio viii

Quid enim dícimus, fratres mei? In fide cathólica nutrítis loquor, vel in pacem cathólicam lucrátis. Nóvimus et tenémus, mediatórem Dei et hóminum, hóminem Christum Iesum, in quantum homo erat, eius esse natúræ, cuius et nos sumus. Non enim alterius natúræ caro nostra, et caro illíus: nec alterius natúræ ánima nostra, et ánima illíus. Hanc suscépit natúram, quam salvándam esse iudicávit.

℟. Vias / tuas, Dómine, demónstra mihi, et sémitas tuas édoce me; † dírige me in veritáte tua: * Quia tu es, Deus, Salvátor meus, et te sustínui tota die. ℣. Delícta iuventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris, Dómine. Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio ix 13

In illo témpore: Dixit Iesus turbis parábolam hanc: Símile factum est regnum cælórum hómini, qui seminávit bonum semen in agro suo. Et réliqua.

Homília
sancti Augustíni Epíscopi

Liber quæst. 17 in Evang. sec. Matth. 11, 1

Cum neglegéntius ágerent præpósiti Eccléstæ, aut cum dormitiónem mortis accíperent Apóstoli, venit diábolus, et superseminávit eos, quos malos fílios Dóminus interpretátur. Sed recte quæritur utrum hærétici sint, an male vivéntes cathólici. Possunt enim dici fílii mali étiam hærétici, quia ex eódem Evangélii sémine, et Christi

nómine procreáti, pravis opiniónibus ad falsa dógmata convertúntur.

℟. Ad te, / Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéscam. ℣. Custódi ánimam meam, et éripe me. Deus.

Lectio x

Sed quod dicit eos in médio trítici seminátos, quasi vidéntur illi significári, qui uníus communiónis sunt. Verúmtamen quóniam Dóminus agrum ipsum, non Ecclésiam, sed hunc mundum interpretátus est: bene intellegúntur hærétici, quia non societáte uníus Ecclésiæ, vel uníus fídei, sed societáte solíus nóminis christiáni in hoc mundo permiscéntur bonis.

℟. Afflícti / pro peccátis nostris, quotídie cum lácrimis exspectémus finem nostrum: † dolor cordis nostri ascéndat ad te, Dómine: * Ut éruas nos a malis, quæ innovántur in nobis. ℣. Dómine, Deus Israel, exáudi preces nostras, † áuribus pércipe dolórem cordis nostri. Ut.

Lectio xi

At illi, qui in eádem fide mali sunt, pálea pótius quam zizánia deputéntur: quia pálea étiam fundaméntum ipsum habet cum fruménto, radicémque commúnem. In illa plane sagéna, qua concludúntur et mali et boni pisces, non absúrde mali cathólici intellegúntur.

℟. Peccáta / mea, Dómine, sicut sagíttæ infixæ sunt in me, † sed ántequam vúlnera génerent in me: * Sana me, Dómine, medicaménto pæniténtiæ, Deus. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco; † et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Sana.

Lectio xii

Aliud est enim mare, quod magis mundum istum significat: áliud sagéna, quæ uníus fídei, vel uníus Ecclésiæ communiónem vidétur osténdere. Inter hæréticos et malos cathólicos hoc ínterest, quod hærétici falsa credunt, illi autem, vera credéntes, non vivunt ita ut credunt.

℟. Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in

cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 13, 24-30

In illo témpore: Dixit Iesus turbis parábolam hanc: Símile factum est regnum cælórum hómini, qui seminávit bonum semen in agro suo. Cum autem dormírent hómines, venit inimícus eius, et superseminávit zizánia in médio trítici, et ábiit. Cum autem crevísset herba, et fructum fecísset, tunc apparuérunt et zizánia. Accedéntes autem servi patrisfamílias, dixérunt ei: Dómine, nonne bonum semen seminásti in agro tuo? Unde ergo habet zizánia? Et ait illis: Inimícus homo hoc fecit. Servi autem dixérunt ei: Vis, imus, et collígimus ea? Et ait: Non: ne forte colligéntes zizánia, eradicétis simul cum eis et tríticum. Sínite útraque créscere usque ad messem, et in témpore messis dicam messóribus: Collígite primum zizánia et alligáte ea in fascículos ad comburéndum, tríticum autem congregáte in hórreum meum.

AD LAUDES

Omnia ut in Psalterio. (49)

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. ant. Dómine, / nonne bonum semen seminásti in agro tuo? † Unde ergo habet zizánia? † Et ait illis: Hoc fecit inimícus homo.

Oratio

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine, contínua pietáte custódi: † ut, quæ in sola spe grátiæ cæléstis innítitur, * tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum.

AD II VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Collígite / primum zizánia, et alligáte ea in fascículos ad comburéndum: † tríticum autem congregáte in hórreum meum, † dicit Dóminus.

FERIA SECUNDA

IV classis

De Epístola prima ad Timótheum

Lectio i 3, 1-7

Fidélis sermo: Si quis episcopátum desíderat, bonum opus desíderat.

Opórtet ergo epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum: non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum: fílios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum: ne in supérbiam elátus, in iudícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis, qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, et in láqueum diáboli.

℟. Quam magna / multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te! ℣. Et perfecísti eis, qui sperant in te, Dómine, † in conspéctu filiórum hóminum. Quam abscondísti.

Lectio ii 3, 8-13

Diáconos simíliter pudícos, non bilíngues, non multo vino déditos, non turpe lucrum sectántes: habéntes mystérium fídei in consciéntia pura. Et hi autem probéntur primum: et sic minístrent, nullum crimen habéntes. Mulíeres simíliter pudícas, non detraéntes, sóbrias, fidéles in ómnibus. Diáconi sint uníus uxóris viri: qui fíliis suis bene præsint, et suis dómibus. Qui enim bene ministráverint, gradum bonum sibi acquírent, et multam fidúciam in fide, quæ est in Christo Iesu.

℟. Adiútor / meus esto, Deus: * Ne derelínquas me. ℣. Neque despícias me, Deus, salutáris meus. Ne.

Lectio iii 3, 14-16; 4, 1

Hæc tibi scribo, sperans me ad te veníre cito. Si autem tardávero, ut scias, quómodo opórteat te in domo Dei conversári, quæ est Eccléssia Dei vivi, colúmna et firmaméntum veritátis. Et maniféste magnum est pietátis sacraméntum, quod manifestátum est in carne, iustificátum est in spíritu, appáruit Angelis, prædicátum est géntibus, créditum est in mundo, assúmptum est in glória. Spíritus autem maniféste dicit, quia in novíssimis tempóribus discédent quidam a fide, attendéntes spirítibus erróris et doctrínis dæmoniórum.

℟. Benedícam / Dóminum in omni témpore: * Semper laus eius in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur ánima mea, † áudiant mansuéti, et læténtur. Semper. Glória Patri. Semper.

Oratio

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine, contínua pietáte custódi: † ut, quæ in sola spe grátiæ cæléstis innítitur, * tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum.

FERIA TERTIA
IV classis

Incipit Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum

Lectio i 1, 1-5

Paulus Apóstolus Iesu Christi per voluntátem Dei, secúndum promissiónem vitæ, quæ est in Christo Iesu: Timótheo caríssimo fílio, grátia, misericórdia, pax a Deo Patre, et Christo Iesu Dómino nostro. Grátias ago Deo, cui sérvio a progenitóribus in consciéntia pura, quod sine intermissióne hábeam tui memóriam in oratiónibus meis, nocte ac die desíderans te vidére, memor lacrimárum tuárum, ut gáudio ímplear, recordatiónem accípiens eius fídei, quæ est in te non ficta, quæ et habitávit primum in ávia tua Lóide et matre tua Eunice, certus sum autem quod et in te.

℟. Auribus / pércipe, Deus, lácrimas meas: † ne síleas a me, remítte mihi: * Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus. ℣. Compláceat tibi, ut erípias me: † Dómine, ad adiuvándum me festína. Quóniam.

Lectio ii 1, 6-9

Propter quam causam admóneo te, ut resúscites grátiam Dei, quæ est in te per impositiónem mánuum meárum. Non enim dedit nobis Deus spíritum timóris: sed virtútis et dilectiónis et sobrietátis. Noli ítaque erubéscere testimónium Dómini nostri, neque me vinctum eius: sed collabóra Evangélio secúndum virtútem Dei: qui nos liberávit, et vocávit vocatióne sua sancta, non secúndum ópera nostra, sed secúndum propósitum suum, et grátiam, quæ data est nobis in Christo Iesu ante témpora sæculária.

℟. Státuit / Dóminus supra petram pedes meos, † et diréxit gressus

meos Deus: * Et misit in os meum cánticum novum. ℣. Exaudívit preces meas: † et edúxit me de lacu miséria. Et.

Lectio iii 1, 10-13

Manifestáta est autem nunc per illuminatiónem Salvatóris nostri Iesu Christi, qui destrúxit quidem mortem, illumināvit autem vitam, et incorruptiónem per Evangélium: in quo pósitus sum ego prædicátor, et Apóstolus, et magíster géntium. Ob quam causam étiam hæc pátior, sed non confúndor. Scio enim, cui crédidi, et certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Formam habe sanórum verbórum, quæ a me audísti in fide, et in dilectióne in Christo Iesu. ℟. Ego / dixi, Dómine, miserére mei: * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me, Dómine. Sana. Glória Patri. Sana.

Oratio

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine, contínua pietáte custódi: † ut, quæ in sola spe grátiæ cæléstis innítitur, * tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum.

FERIA QUARTA
IV classis

De Epístola secúnda ad Timótheum

Lectio i 3, 1-5

Hoc autem scito, quod in novíssimis diébus instábunt témpora periculósa: erunt hómines seípsos amántes, cúpidi, eláti, supérbi, blasphémi, paréntibus non obediéntes, ingráti, scelésti, sine affectióne, sine pace, criminatóres, incontinéntes, immítes, sine benignitáte, proditóres, protérvi, túmidi, et voluptátum amatóres magis quam Dei: habéntes spéciem quidem pietátis, virtútem autem eius abnegántes. Et hos devíta.

℟. Ne perdíderis / me cum iniquitátibus meis: * Neque in finem irátus reserves mala mea. ℣. Non intres in iudícium cum servo tuo, Dómine. Neque.

Lectio ii 3, 6-9

Ex his enim sunt, qui pénetrant domos, et captívas ducunt muliérculas onerátas peccátis, quæ ducúntur váriis desidériis: semper discéntes, et nunquam ad sciéntiam veritátis perveniéntes. Quemádmodum autem Iannes et Mambres restitérunt Móysi: ita et hi resístunt veritáti, hómines corrúpti mente, réprobi circa fidem, sed ultra non proficient: insipiéntia enim eórum manifésta erit ómnibus, sicut et illórum fuit.

℟. Parátum / cor meum, Deus, parátum cor meum: * Cantábo, et psalmum dicam Dómino. ℣. Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara, † exsúrgam dilúculo. Cantábo.

Lectio iii 3, 10-13

Tu autem assecútus es meam doctrínam, institutiónem, propósitum, fidem, longanimitátem, dilectiónem, patiéntiam, persecutiónes, passiónes: quália mihi facta sunt Antiochíæ, Icónii et Lystris: quales persecutiónes sustínui, et ex ómnibus erípuit me Dóminus. Et omnes, qui pie volunt vívere in Christo Iesu, persecutiónem patiéntur. Mali autem hómines et seductóres proficient in peius, errántes, et in errórem mitténtes.

℟. Adiútor / meus, tibi psallam, † quia, Deus, susceptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea. ℣. Lætábor et exsultábo in te, † psallam nómini tuo, Altíssime. Deus. Glória Patri. Deus.

FERIA QUINTA
IV classis

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Titum

Lectio i 1, 1-4

Paulus servus Dei, Apóstolus autem Iesu Christi secúndum fidem electórum Dei, et agnitiónem veritátis, quæ secúndum pietátem est in spem vitæ ætérnæ, quam promísit qui non mentítur, Deus, ante témpora sæculária: manifestávit autem tempóribus suis verbum suum in prædicatióne, quæ crédita est mihi secúndum præcéptum Salvatóris nostri Dei: Tito dilécto fílio secúndum commúnem fidem, grátia et pax a Deo Patre, et Christo Iesu Salvatóre nostro.

℟. Deus, / in te sperávi, Dómine, non confúndar in ætérnum: † in iustítia tua líbera me, * Et éripe me. ℣. Inclína ad me aurem tuam, et salva me. Et.

Lectio ii 1, 5-9

Huius rei grátia relíqui te Cretæ, ut ea, quæ desunt, córrigas, et constítuas per civitátes presbýteros, sicut et ego dispósui tibi. Si quis sine crímine est, unius uxóris vir, fílios habens fidéles,

non in accusatióne luxúriæ, aut non súbditos. Opórtet enim epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem: non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum; sed hospitálem, benígnum, sóbrium, iustum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem: ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere.

℟. Repleátur / os meum laude tua, † ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam: † noli me proícere in témpore senectútis:* Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me. ℣. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi. Dum.

Lectio iii 1, 10-15

Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui et seductóres: máxime qui de circumcisióne sunt: quos opórtet redárgui: qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia. Dixit quidam ex illis, próprius ipsórum prophéta: Creténses semper mendáces, malæ béstiæ, ventres pigri. Testimónium hoc verum est. Quam ob causam íncrepa illos dure, ut sani sint in fide, non intendéntes iudáicis fábulis, et mandátis hóminum aversántium se a veritáte. Omnia munda mundis: coinquinátis autem et infidélibus nihil est mundum.

℟. Gaudébunt / lábia mea, cum cantávero tibi: * Et ánima mea, quam redemísti, Dómine. ℣. Sed et lingua mea meditábitur iustítiam tuam, † tota die laudem tuam. Et. Glória Patri. Et.

Oratio

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine, contínua pietáte custódi: † ut, quæ in sola spe grátiæ cæléstis innítitur, * tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum.

FERIA SEXTA

IV classis

De Epístola ad Titum

Lectio i 2, 15; 3, 1-2

Hæc lóquere, et exhortáre, et árgue cum omni império. Nemo te contémnat. Admone illos princípibus et potestátibus súbditos esse, dicto obedíre, ad omne opus bonum parátos esse: néminem blasphemáre, non litigiósos esse, sed modéstos, omnem ostendéntes mansuetúdinem ad omnes hómines.

℟. Confitébor / tibi, Dómine Deus, in toto corde meo, † et honorificábo nomen tuum in ætérnum: * Quia misericórdia tua, Dómine, magna est super me. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: † Deus meus es tu, et exaltábo te. Quia.

Lectio ii 3, 3-7

Erámus enim aliquándo et nos insipiéntes, incréduli, errántes, serviéntes desidériis et voluptátibus váriis, in malítia et invídia agéntes, odíbiles, odiéntes ínvicem. Cum autem benígnitas et humánitas appáruit Salvatóris nostri Dei: non ex opéribus iustítiæ, quæ fécimus nos, sed secúndum suam misericórdiam salvos nos fecit per lavácrum regeneratiónis, et renovatiónis Spíritus Sancti, quem effúdit in nos abúnde per Iesum Christum Salvatórem nostrum: ut iustificáti grátia ipsíus, herédes simus secúndum spem vitæ ætérnæ.

℟. Misericórdia / tua, Dómine, magna est super me: * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Et.

Lectio iii 3, 8-11

Fidélis sermo est: et de his volo te confirmáre: ut curent bonis opéribus præésse, qui credunt Deo. Hæc sunt bona et utília homínibus. Stultas autem quæstiónes et genealogías et contentiónes et pugnas legis devíta. Sunt enim inútiles et vanæ. Hæréticum hóminem post unam et secúndam correptiónem devíta: sciens quia subvérsus est, qui eiúsmodi est, et delínquit, cum sit próprio iudício condemnátus.

℟. Factus est / mihi Dóminus in refúgium: * Et Deus meus in auxílium spei meæ. ℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, † et factus est Dóminus protéctor meus. Et. Glória Patri. Et.

SABBATO

IV classis

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Philémonem

Lectio i Vers. 1-6

Paulus vinctus Christi Iesu, et Timótheus frater: Philémoni dilécto, et

adiutóri nostro, et Appiæ soróri caríssimæ, et Archíppo commilitóni nostro, et Ecclésiæ, quæ in domo tua est. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Iesu Christo. Grátias ago Deo meo, semper memóriam tui fáciens in oratiónibus meis, áudiens caritátem tuam, et fidem, quam habes in Dómino Iesu, et in omnes sanctos: ut communicátio fídei tuæ évidens fiat in agnitióne omnis óperis boni, quod est in vobis in Christo Iesu.

℟. Misericórdiam / et iudícium cantábo tibi, Dómine: * Psallam et intéllegam in via immaculáta, † quando vénies ad me. ℣. Perambulábam in innocéntia cordis mei, in médio domus meæ. Psallam.

Lectio ii Vers. 7-12ª

Gáudium enim magnum hábui, et consolatiónem in caritáte tua: quia víscera sanctórum requievérunt per te, frater. Propter quod multam fidúciam habens in Christo Iesu imperándi tibi, quod ad rem pértinet: propter caritátem magis óbsecro, cum sis talis, ut Paulus senex, nunc autem et vinctus Iesu Christi: Obsecro te pro meo fílio, quem génui in vínculis, Onésimo, qui tibi aliquándo inútilis fuit, nunc autem et mihi et tibi útilis, quem remísi tibi.

℟. Dómine, / exáudi oratiónem meam, et clamor meus ad te pervéniat: * Quia non spernis, Deus, preces páuperum. ℣. Fiant aures tuæ intendéntes in oratiónem servi tui. Quia.

Lectio iii Vers. 12ᵇ-19

Tu autem illum, ut mea víscera, súscipe: quem ego volúeram mecum detinére, ut pro te mihi ministráret in vínculis Evangélii: sine consílio autem tuo nihil vólui fácere, uti ne velut ex necessitáte bonum tuum esset, sed voluntárium. Fórsitan enim ídeo discéssit ad horam a te, ut ætérnum illum recíperes: iam non ut servum, sed pro servo caríssimum fratrem, máxime mihi: quanto autem magis tibi et in carne et in Dómino? Si ergo habes me sócium, súscipe illum sicut me: si autem áliquid nócuit tibi, aut debet: hoc mihi ímputa. Ego Paulus scripsi mea manu.

℟. Velóciter / exáudi me, Deus, * Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * Tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient. ℣. Dies mei sicut umbra declinavérunt, et ego sicut fenum árui. Quia. Glória Patri. Tu.

DOMINICA VI post Epiphaniam

II classis

AD I VESPERAS

Omnia de Psalterio (245), præter orationem.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Suscépit / Deus Israel, púerum suum: sicut locútus est ad Abraham, et semen eius: † exaltáre húmiles usque in sæculum.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: * ut semper rationabília meditántes, quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur, et factis. Per Dóminum.

In I Nocturno

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos

Lectio i 1, 1-4

Multifáriam, multísque modis olim Deus loquens pátribus in Prophétis: novíssime diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit herédem universórum, per quem fecit et sæcula: qui, cum sit splendor glóriæ, et figúra substántiæ eius, portánsque ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, sedet ad déxteram maiestátis in excélsis: tanto mélior Angelis effáctus, quanto differéntius præ illis nomen hereditávit.

℟. Dómine, / ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me: * Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum. ℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ. Miserére.

Lectio ii 1, 5-6

Cui enim dixit aliquándo Angelórum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te? Et rursum: Ego ero illi in patrem, et ipse erit mihi in fílium? Et cum íterum introdúcit primogénitum in orbem terræ, dicit: Et adórent eum omnes Angeli Dei.

℟. Deus, / qui sedes super thronum, et iúdicas æquitátem, † esto refúgium páuperum in tribulatióne: * Quia tu solus labórem et dolórem consíderas. ℣. Tibi enim dere-

líctus est pauper, † pupíllo tu eris adiútor. Quia tu solus labórem et dolórem consíderas.

Lectio iii 1, 7-9

Et ad Angelos quidem dicit: Qui facit Angelos suos spíritus, et minístros suos flammam ignis. Ad Fílium autem: Thronus tuus, Deus, in sæculum sæculi: virga æquitátis, virga regni tui. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem: proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo exsultatiónis præ participibus tuis.

℟. A dextris / est mihi Dóminus, ne commóvear: * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exsultávit lingua mea. ℣. Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei. Propter.

Lectio iv 1, 10-14

Et: Tu in princípio, Dómine, terram fundásti: et ópera mánuum tuárum sunt cæli. Ipsi períbunt tu autem permanébis, et omnes ut vestiméntum veteráscent: et velut amíctum mutábis eos, et mutabúntur: tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient. Ad quem autem Angelórum dixit aliquándo: Sede a dextris meis, quoadúsque ponam inimícos tuos scabéllum pedum tuórum? Nonne omnes sunt administratórii spíritus, in ministérium missi propter eos, qui hereditátem cápient salútis?

℟. Custódi / me, Dómine, ut pupíllam óculi: * Sub umbra alárum tuárum prótege me. ℣. Mirífica misericórdias tuas, † qui salvos facis speránte in te. Sub. Glória Patri. Sub.

In II Nocturno

Sermo
sancti Athanásii Epíscopi
Or. 2 contra Arianos, post med.

Lectio v

Si persónam, rem, tempus apostólici dicti cognóscerent hærétici, nunquam humána in Deitátem transferéntes, tam ímpie et stulte advérsus Christum sese habuíssent. Id intuéri licébit, si inítium lectiónis dénuo repetítum probe excípias. Dicit enim Apóstolus: Multifáriam, multísque modis olim Deus locútus est pátribus nostris per Prophétas: últimis autem diébus locútus est nobis in Fílio.

℟. Notas / mihi fecísti, Dómine, vias vitæ: * Adimplébis me lætítia cum vultu tuo: † delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Tu es, qui restítues hereditátem meam mihi. Adimplébis.

Lectio vi

Atque ita paulo post dicit: Perfécta ab eo nostrórum peccatórum purificatióne, ipsum sedére ad déxteram maiestátis in excélsis, tanto meliórem Angelis factum, quanto præstántius nomen præ illis sortítus est. De eo ígitur témpore, quo nobis per Fílium locútus est, cum peccatórum purgátio fíeret, apostólicum dictum mentiónem facit. Quando autem nobis locútus est in Fílio, aut quando purgátio peccatórum facta, aut quando natus est homo, nisi post Prophétas, idque in últimis diébus?

℟. Díligam / te, Dómine, virtus mea: † Dóminus firmaméntum meum, * Et refúgium meum. ℣. Liberátor meus, Deus meus, adiútor meus. Et.

Lectio vii

Deínde, cum narrátio instituta esset de humána Verbi dispensatióne, deque últimis tempóribus: consequénter commemorávit, Deum neque superióribus ætátibus tacuísse, sed locútum esse per Prophétas: et postquam Prophétæ suo offício perfúncti sunt, et lex per Angelos pronuntiáta est, et Fílius étiam ad nos descéndit, et ad ministrándum accéssit; tunc demum necessário subíntulit: Tanto mélior Angelis factus: osténdere volens, quanto Fílius præ servo excéllit, tanto functióne officióque servórum, Fílii administratiónem meliórem fuísse.

℟. Dómini / est terra, et plenitúdo eius: * Orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo. ℣. Ipse super mária fundávit eam, † et super flúmina præparávit illam. Orbis.

Lectio viii

Functiónem ígitur discérnens Apóstolus, tum véterem, tum novam, magna dicéndi libertáte útitur, ad Iudæos scribens et loquens. Propter hoc ígitur non in univérsum ex própria comparatiónis ratióne dixit, quod maior aut honorátior esset: ne quis quasi de eiúsdem géneris, et cum eo commúnibus rebus hæc verba intellégeret: sed ídeo meliórem illum dixit, ut discrímen natúræ Fílii ad res creátas indicáret.

℟. Vias / tuas, Dómine, demónstra mihi, et sémitas tuas édoce me; † dírige me in veritáte tua: * Quia tu es, Deus, Salvátor meus, et te sustínui tota die. ℣. Delícta iuventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris, Dómine. Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 13

In illo témpore: Dixit Iesus turbis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri

In Matth. 2, 13, 32

Regnum cælórum prædicátio Evangélii est, et notítia Scripturárum, quæ ducit ad vitam, et de qua dícitur ad Iudæos: Auferétur a vobis regnum Dei, et dábitur genti faciénti fructus eius. Símile est ergo huiuscémodi regnum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo.

℟. Ad te, / Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéscam. ℣. Custódi ánimam meam, et éripe me. Deus.

Lectio x

Homo, qui séminat in agro suo, a plerísque Salvátor intellégitur, quod in ánimis credéntium séminet: ab áliis, ipse homo séminans in agro suo, hoc est, in semetípso et in corde suo. Quis est iste, qui séminat, nisi sensus noster et ánimus; qui suscípiens granum prædicatiónis, et fovens seméntem, humóre fídei, facit in agro sui péctoris pulluláre?

℟. Afflícti / pro peccátis nostris, quotídie cum lácrimis exspectémus finem nostrum: † dolor cordis nostri ascéndat ad te, Dómine: * Ut éruas nos a malis, quæ innovántur in nobis. ℣. Dómine, Deus Israel, exáudi preces nostras, † áuribus pércipe dolórem cordis nostri. Ut.

Lectio xi

Prædicátio Evangélii mínima est ómnibus disciplínis. Ad primam quippe doctrínam, fidem non habet veritátis, hóminem Deum, Deum mórtuum, et scándalum crucis prædicans. Confer huiuscémodi doctrínam dogmátibus philosophórum, et libris eórum, splendóri eloquéntiæ, et compositióni sermónum: et vidébis, quanto minor sit céteris semínibus seméntis Evangélii.

℟. Peccáta / mea, Dómine, sicut sagíttæ infíxæ sunt in me, † sed ántequam vúlnera génerent in me: * Sana me, Dómine, medicaménto pæniténtiæ, Deus. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco; † et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Sana.

Lectio xii

Sed illa cum créverit, nihil mordax, nihil vívidum, nihil vitále demónstrat: sed totum fláccidum marcidúmque et mollítum ebúllit in ólera et in herbas, quæ cito aréscunt et córruunt. Hæc autem prædicátio, quæ parva videbátur in princípio, cum vel in ánima credéntis, vel in toto mundo sata fúerit, non exsúrgit in ólera, sed crescit in árborem: ita ut vólucres cæli (quas vel ánimas credéntium, vel fortitúdines, Dei servítio mancipátas, sentíre debémus) véniant et hábitent in ramis eius. Ramos puto evangélicæ árboris, quæ de grano sinápis créverit, dógmatum esse diversitátes, in quibus supradictárum vólucrum unaquæque requiéscit.

℟. Duo / Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória eius. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: † et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 13, 31-35

In illo témpore: Dixit Iesus turbis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo: quod mínimum quidem est ómnibus semínibus: cum autem créverit, maius est ómnibus oléribus, et fit arbor, ita ut vólucres cæli véniant, et hábitent in ramis eius. Aliam parábolam locútus est eis: Símile est regnum cælórum ferménto, quod acéptum múlier abscóndit in farínæ satis tribus, donec fermentátum est totum. Hæc ómnia locútus est Iesus in parábolis ad turbas: et sine parábolis

non loquebátur eis: ut implerétur quod dictum erat per Prophétam dicéntem: Apériam in parábolis os meum, eructábo abscóndita a constitutióne mundi.

AD LAUDES

Omnia ut in Psalterio. (49)

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. ant. Símile est / regnum cælórum grano sinápis, quod mínimum est ómnibus semínibus: † cum autem créverit, maius est ómnibus oléribus.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: † ut semper rationabília meditántes, * quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur, et factis. Per Dóminum.

AD II VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Símile est / regnum cælórum fermento, † quod accéptum múlier abscóndit in farínæ satis tribus, † donec fermentátum est totum.

FERIA SECUNDA
IV classis

De Epístola ad Hebræos

Lectio i 3, 1-4

Unde, fratres sancti, vocatiónis cæléstis partícipes, consideráte apóstolum et pontíficem confessiónis nostræ Iesum: qui fidélis est ei, qui fecit illum, sicut et Móyses, in omni domo eius. Amplióris enim glóriæ iste præ Móyse dignus est hábitus, quanto ampliórem honórem habet domus, qui fabricávit illam. Omnis namque domus fabricátur ab áliquo: qui autem ómnia creávit, Deus est.

℟. Quam magna / multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te! ℣. Et perfecísti eis, qui sperant in te, Dómine, † in conspéctu filiórum hóminum. Quam abscondísti.

Lectio ii 3, 5-8

Et Móyses quidem fidélis erat in tota domo eius tamquam fámulus, in testimónium eórum, quæ dicénda erant: Christus vero tamquam fílius in domo sua: quæ domus sumus nos, si fidúciam, et glóriam spei usque ad finem firmam retineámus. Quapropter sicut dicit Spíritus Sanctus: Hódie si vocem eius audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto.

℟. Adiútor / meus esto, Deus: * Ne derelínquas me. ℣. Neque despícias me, Deus, salutáris meus. Ne.

Lectio iii 3, 12-16

Vidéte, fratres, ne forte sit in áliquo vestrum cor malum incredulitátis, discedéndi a Deo vivo: sed adhortámini vosmetípsos per síngulos dies, donec Hódie cognominátur, ut non obdurétur quis ex vobis fallácia peccáti. Partícipes enim Christi effécti sumus: si tamen inítium substántiæ eius usque ad finem firmum retineámus. Dum dícitur: Hódie si vocem eius audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, quemádmodum in illa exacerbatióne. Quidam enim audiéntes exacerbavérunt: sed non univérsi, qui profécti sunt ex Aegýpto per Móysen.

℟. Benedícam / Dóminum in omni témpore: * Semper laus eius in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur ánima mea, † áudiant mansuéti, et læténtur. Semper. Glória Patri. Semper.

FERIA TERTIA
IV classis

De Epístola ad Hebræos

Lectio i 4, 1-3

Timeámus ergo, ne forte relícta pollicitatióne introeúndi in réquiem eius, existimétur áliquis ex vobis deésse. Etenim et nobis nuntiátum est, quemádmodum et illis. Sed non prófuit illis sermo audítus, non admístus fídei ex iis, quæ audiérunt. Ingrediémur enim in réquiem, qui credídimus: quemádmodum dixit: Sicut iurávi in ira mea: Si introíbunt in réquiem meam: et quidem opéribus ab institutióne mundi perféctis.

℟. Auribus / pércipe, Deus, lácrimas meas: † ne síleas a me, remítte mihi: * Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus. ℣. Compláceat tibi, ut erípias me: † Dómine, ad adiuvándum me festína. Quóniam.

Lectio ii 4, 4-7

Dixit enim in quodam loco de die séptima sic: Et requiévit Deus die séptima ab ómnibus opéribus suis. Et in isto rursum: Si introíbunt in réquiem meam. Quóniam ergo súperest introíre quosdam in illam, et ii,

quibus prióribus annuntiátum est, non introiérunt propter incredulitátem: íterum términat diem quendam, Hódie, in David dicéndo, post tantum témporis, sicut supra dictum est: Hódie si vocem eius audiéritis, nolíte obduráre corda vestra.

℟. Státuit / Dóminus supra petram pedes meos, † et diréxit gressus meos Deus: * Et misit in os meum cánticum novum. ℣. Exaudívit preces meas: † et edúxit me de lacu misériæ. Et.

Lectio iii 4, 8-12

Nam si eis Iesus réquiem præstitísset, nunquam de ália loquerétur, posthac, die. Itaque relínquitur sabbatísmus pópulo Dei. Qui enim ingréssus est in réquiem eius: étiam ipse requiévit ab opéribus suis, sicut a suis Deus. Festinémus ergo íngredi in illam réquiem: ut ne in idípsum quis íncidat incredulitátis exémplum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax, et penetrabílior omni gládio ancípiti: et pertíngens usque ad divisiónem ánimæ ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, et discrétor cogitatiónum et intentiónum cordis.

℟. Ego / dixi, Dómine, miserére mei: * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Ab ómnibus iniquitátibus meis éripe me, Dómine. Sana. Glória Patri. Sana.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: † ut semper rationabília meditántes, * quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur, et factis. Per Dóminum.

FERIA QUARTA

IV classis

De Epístola ad Hebræos

Lectio i 6, 1-3

Quaprópter intermitténtes inchoatiónis Christi sermónem, ad perfectióra ferámur, non rursum iaciéntes fundaméntum pæniténtiæ ab opéribus mórtuis, et fídei ad Deum, baptísmatum doctrínæ, impositiónis quoque mánuum, ac resurrectiónis mortuórum, et iudícii ætérni. Et hoc faciémus, si quidem permíserit Deus.

℟. Ne perdíderis / me cum iniquitátibus meis: * Neque in finem irátus reserves mala mea. ℣. Non intres in iudícium cum servo tuo, Dómine. Neque.

Lectio ii 6, 4-6

Impossíbile est enim eos, qui semel sunt illuminati, gustavérunt étiam donum cæléste, et partícipes facti sunt Spíritus Sancti, gustavérunt nihilóminus bonum Dei verbum, virtutésque sæculi ventúri, et prolápsi sunt; rursus renovári ad pæniténtiam, rursum crucifigéntes sibimetípsis Fílium Dei, et ostentui habéntes.

℟. Parátum / cor meum, Deus, parátum cor meum: * Cantábo, et psalmum dicam Dómino. ℣. Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara, † exsúrgam dilúculo. Cantábo.

Lectio iii 6, 7-10

Terra enim sæpe veniéntem super se bibens imbrem, et génerans herbam opportúnam illis, a quibus cólitur: áccipit benedictiónem a Deo. Próferens autem spinas ac tríbulos, réproba est, et maledícto próxima: cuius consummátio in combustiónem. Confídimus autem de vobis, dilectíssimi, melióra, et vicinióra salúti: tamétsi ita lóquimur. Non enim iniústus Deus, ut obliviscátur óperis vestri, et dilectiónis, quam ostendístis in nómine ipsíus, qui ministrástis sanctis, et ministrátis.

℟. Adiútor / meus, tibi psallam, † quia, Deus, susceptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea. ℣. Lætábor et exsultábo in te, † psallam nómini tuo, Altíssime. Deus. Glória Patri. Deus.

FERIA QUINTA

IV classis

De Epístola ad Hebræos

Lectio i 7, 1-3

Hic enim Melchísedech, rex Salem, sacérdos Dei summi, qui obviávit Abrahæ regrésso a cæde regum, et benedíxit ei: cui et décimas ómnium divísit Abraham: primum quidem qui interpretátur rex iustítiæ: deínde autem et rex Salem, quod est, rex pacis, sine patre, sine matre, sine genealogía, neque inítium diérum, neque finem vitæ habens, assimilátus autem Fílio Dei, manet sacérdos in perpétuum.

℟. Deus, / in te sperávi, Dómine, non confúndar in ætérnum: † in iustítia tua líbera me, * Et éripe me. ℣. Inclína ad me aurem tuam, et salva me. Et.

Lectio ii 7, 4-6

Intuémini autem, quantus sit hic, cui et décimas dedit de præcípuis

Abraham patriárcha. Et quidem de fíliis Levi sacerdótium accipiéntes, mandátum habent décimas súmere a pópulo secúndum legem, id est a frátribus suis: quamquam et ipsi exíerint de lumbis Abrahæ. Cuius autem generátio non annumerátur in eis, décimas sumpsit ab Abraham, et hunc, qui habébat repromissiónes, benedíxit.

℟. Repleátur / os meum laude tua, † ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitúdinem tuam: † noli me proícere in témpore senectútis: * Dum defécerit in me virtus mea, ne derelínquas me. ℣. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi. Dum.

Lectio iii 7, 7-12

Sine ulla autem contradictióne, quod minus est, a melióre benedícitur. Et hic quidem décimas moriéntes hómines accípiunt: ibi autem contestátur, quia vivit. Et (ut ita dictum sit) per Abraham, et Levi, qui décimas accépit, decimátus est: adhuc enim in lumbis patris erat, quando obviávit ei Melchísedech. Si ergo consummátio per sacerdótium Levíticum erat (pópulus enim sub ipso legem accépit), quid adhuc necessárium fuit secúndum órdinem Melchísedech, álium súrgere sacerdótem, et non secúndum órdinem Aaron dici? Transláto enim sacerdótio, necésse est, ut et legis translátio fiat.

℟. Gaudébunt / lábia mea, cum cantávero tibi: * Et ánima mea, quam redemísti, Dómine. ℣. Sed et lingua mea meditábitur iustítiam tuam, † tota die laudem tuam. Et. Glória Patri. Et.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: † ut semper rationabília meditántes, * quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur, et factis. Per Dóminum.

FERIA SEXTA
IV classis

De Epístola ad Hebræos

Lectio i 11, 1-4

Est autem fides sperándarum substántia rerum, argumentum non apparéntium. In hac enim testimónium consecúti sunt senes. Fide intellégimus aptáta esse sæcula verbo Dei: ut ex invisibílibus visibília fíerent. Fide plúrimam hóstiam Abel, quam Cain, óbtulit Deo, per quam testimónium consecútus est esse iustus, testimónium perhibénte munéribus eius Deo, et per illam defúnctus adhuc lóquitur.

℟. Confitébor / tibi, Dómine Deus, in toto corde meo, † et honorificábo nomen tuum in ætérnum: * Quia misericórdia tua, Dómine, magna est super me. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: † Deus meus es tu, et exaltábo te. Quia.

Lectio ii 11, 5-7

Fide Henoch translátus est, ne vidéret mortem, et non inveniebátur: quia tránstulit illum Deus: ante translatiónem enim testimónium hábuit placuísse Deo. Sine fide autem impossíbile est placére Deo. Crédere enim opórtet accedéntem ad Deum, quia est, et inquiréntibus se remunerátor sit. Fide Noe, respónso accépto de iis, quæ adhuc non videbántur, métuens aptávit arcam in salútem domus suæ, per quam damnávit mundum: et iustítiæ, quæ per fidem est, heres est institútus.

℟. Misericórdia / tua, Dómine, magna est super me: * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri.

℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. Et.

Lectio iii 11, 8-10

Fide qui vocátur Abraham obedívit in locum exíre, quem acceptúrus erat in hereditátem: et éxiit, nésciens quo iret. Fide demorátus est in terra repromissiónis, tamquam in aliéna, in cásulis habitándo cum Isaac et Iacob, coherédibus repromissiónis eiúsdem. Exspectábat enim fundaménta habéntem civitátem: cuius ártifex et cónditor Deus.

℟. Factus est / mihi Dóminus in refúgium: * Et Deus meus in auxílium spei meæ. ℣. Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, † et factus est Dóminus protéctor meus. Et. Glória Patri. Et.

SABBATO
IV classis

De Epístola ad Hebræos

Lectio i 13, 1-4

Cáritas fraternitátis máneat in vobis. Et hospitalitátem nolíte oblivísci: per hanc enim latuérunt quidam, Angelis hospítio recéptis. Mementóte vinctórum, tamquam simul vincti: et laborántium, tamquam et ipsi in

córpore morántes. Honorábile connúbium in ómnibus, et thorus immaculátus. Fornicatóres enim et adúlteros iudicábit Deus.

℟. Misericórdiam / et iudícium cantábo tibi, Dómine: * Psallam et intéllegam in via immaculáta, † quando vénies ad me. ℣. Perambulábam in innocéntia cordis mei, † in médio domus meæ. Psallam.

Lectio ii 13, 5-8

Sint mores sine avarítia, contenti præséntibus: ipse enim dixit: Non te déseram, neque derelínquam. Ita ut confidénter dicámus: Dóminus mihi adiútor: non timébo, quid fáciat mihi homo. Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei: quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem. Iesus Christus heri et hódie: ipse et in sæcula.

℟. Dómine, / exáudi oratiónem meam, et clamor meus ad te pervéniat: * Quia non spernis, Deus, preces páuperum. ℣. Fiant aures tuæ intendéntes in oratiónem servi tui. Quia.

Lectio iii 13, 9-12

Doctrínis váriis et peregrínis nolíte abdúci. Optimum est enim grátia stabilíre cor, non escis: quæ non profuérunt ambulántibus in eis. Habémus altáre, de quo édere non habent potestátem, qui tabernáculo desérviunt. Quorum enim animálium infértur sanguis pro peccáto in Sancta per pontíficem, horum córpora cremántur extra castra. Propter quod et Iesus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est.

℟. Velóciter / exáudi me, Deus, * Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * Tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient. ℣. Dies mei sicut umbra declinavérunt, et ego sicut fenum árui. Quia defecérunt. Glória Patri. Tu autem.

Post Nonam
explicit tempus natalicium

TEMPUS SEPTUAGESIMAE

DOMINICA IN SEPTUAGESIMA

II classis

AD I VESPERAS

Antiphonæ et psalmi ut ad Vesperas sabbati, in Psalterio. (245)

Capit. 1 Cor. 9, 24

Fratres: Nescítis, quod ii, qui in stádio currunt, † omnes quidem currunt, sed unus áccipit bravíum? * Sic cúrrite, ut comprehendátis.

℟. br. Magnus Dóminus noster, * Et magna virtus eius. Magnus. ℣. Et sapiéntiæ eius non est número. Et magna. Glória Patri. Magnus.

Hymnus

O lux, beáta Trínitas,
Et principális Unitas:
Iam sol recédit ígneus,
Infúnde lumen córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecémur véspere:
Te nostra supplex glória
Per cuncta laudet sæcula.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Dixit / Dóminus ad Adam: De ligno quod est in médio paradísi, ne cómedas: † in qua hora coméderis morte moriéris.

Oratio

Preces pópuli tui, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi: * ut, qui iuste pro peccátis nostris afflígimur, pro tui nóminis glória misericórditer liberémur. Per Dóminum.

℣. Benedicámus Dómino, allelúia, allelúia. ℟. Deo grátias, allelúia, allelúia.

Et sic dicitur præcedens versus hoc sabbato, etiam si Vesperæ fuerint de festo I vel II classis.

Et deinceps non dicitur Allelúia, usque ad sabbatum sanctum. Sed post Deus, in adiutórium, pro Allelúia dicitur Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

córpore morántes. Honorábile connúbium in ómnibus, et thorus immaculátus. Fornicatóres enim et adúlteros iudicábit Deus.

℟. Misericórdiam / et iudícium cantábo tibi, Dómine: * Psallam et intéllegam in via immaculáta, † quando vénies ad me. ℣. Perambulábam in innocéntia cordis mei, † in médio domus meæ. Psallam.

Lectio ii 13, 5-8

Sint mores sine avarítia, contenti præséntibus: ipse enim dixit: Non te déseram, neque derelínquam. Ita ut confidénter dicámus: Dóminus mihi adiútor: non timébo, quid fáciat mihi homo. Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei: quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem. Iesus Christus heri et hódie: ipse et in sæcula.

℟. Dómine, / exáudi oratiónem meam, et clamor meus ad te pervéniat: * Quia non spernis, Deus, preces páuperum. ℣. Fiant aures tuæ intendéntes in oratiónem servi tui. Quia.

Lectio iii 13, 9-12

Doctrínis váriis et peregrínis nolíte abdúci. Optimum est enim grátia stabilíre cor, non escis: quæ non profuérunt ambulántibus in eis. Habémus altáre, de quo édere non habent potestátem, qui tabernáculo desérviunt. Quorum enim animálium infértur sanguis pro peccáto in Sancta per pontíficem, horum córpora cremántur extra castra. Propter quod et Iesus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est.

℟. Velóciter / exáudi me, Deus, * Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * Tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient. ℣. Dies mei sicut umbra declinavérunt, et ego sicut fenum árui. Quia defecérunt. Glória Patri. Tu autem.

Post Nonam
explicit tempus natalicium

TEMPUS SEPTUAGESIMAE

DOMINICA IN SEPTUAGESIMA

II classis

AD I VESPERAS

Antiphonæ et psalmi ut ad Vesperas sabbati, in Psalterio. (245)

Capit. 1 Cor. 9, 24

Fratres: Nescítis, quod ii, qui in stádio currunt, † omnes quidem currunt, sed unus áccipit bravíum? * Sic cúrrite, ut comprehendátis.

℟. br. Magnus Dóminus noster, * Et magna virtus eius. Magnus. ℣. Et sapiéntiæ eius non est númerus. Et magna. Glória Patri. Magnus.

Hymnus

O lux, beáta Trínitas,
Et principális Unitas:
Iam sol recédit ígneus,
Infúnde lumen córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecémur véspere:
Te nostra supplex glória
Per cuncta laudet sæcula.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Dixit / Dóminus ad Adam: De ligno quod est in médio paradísi, ne cómedas: † in qua hora coméderis morte moriéris.

Oratio

Preces pópuli tui, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi: * ut, qui iuste pro peccátis nostris afflígimur, pro tui nóminis glória misericórditer liberémur. Per Dóminum.

℣. Benedicámus Dómino, allelúia, allelúia. ℟. Deo grátias, allelúia, allelúia.

Et sic dicitur præcedens versus hoc sabbato, etiam si Vesperæ fuerint de festo I vel II classis.

Et deinceps non dicitur Allelúia, usque ad sabbatum sanctum. Sed post Deus, in adiutórium, pro Allelúia dicitur Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

AD MATUTINUM

Invitat. Præoccupémus fáciem Dómini: * Et in psalmis iubilémus ei. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

In primo autem psalmi versu omittitur: præoccupémus fáciem eius in confessióne, et in psalmis iubilémus ei; et repetitur a choro invitatorium.

Hymnus Primo diérum ómnium, ut in Psalterio. (23)

In I Nocturno

Ant., psalmi et ℣. de Psalterio. (25)

Incipit liber Génesis

Lectio i 1, 1-8

In princípio creávit Deus cælum et terram. Terra autem erat inánis et vácua, et ténebræ erant super fáciem abýssi: et Spíritus Dei ferebátur super aquas. Dixítque Deus: Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quod esset bona: et divísit lucem a ténebris. Appellavítque lucem Diem, et ténebras Noctem: factúmque est véspere et mane, dies unus. Dixit quoque Deus: Fiat firmaméntum in médio aquárum: et dívidat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmaméntum, divisítque aquas, quæ erant sub firmaménto, ab his, quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocavítque Deus firmaméntum Cælum: et factum est véspere et mane, dies secúndus.

℟. In princípio / creávit Deus cælum et terram, † et fecit in ea hóminem, * Ad imáginem et similitúdinem suam. ℣. Formávit ígitur Deus hóminem de limo terræ, † et inspirávit in fáciem eius spiráculum vitæ. Ad.

Lectio ii 1, 9-13

Dixit vero Deus: Congregéntur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum: et appáreat árida. Et factum est ita. Et vocávit Deus áridam, Terram, congregationésque aquárum appellávit Mária. Et vidit Deus, quod esset bonum. Et ait: Gérminet terra herbam viréntem et faciéntem semen, et lignum pomíferum fáciens fructum iuxta genus suum, cuius semen in semetípso sit super terram. Et factum est ita. Et prótulit terra herbam viréntem, et faciéntem semen iuxta genus suum, lignúmque fáciens fructum, et habens unumquódque seméntem secúndum spéciem suam. Et vidit Deus, quod esset bonum. Et factum est véspere et mane, dies tértius.

℟. In princípio / creávit Deus cælum et terram, † et Spíritus Dei ferebátur super aquas: * Et vidit Deus cuncta, quæ fécerat, et erant valde bona. ℣. Igitur perfécti sunt cæli et terra, et omnis ornátus eórum. Et.

Lectio iii 1, 14-19

Dixit autem Deus: Fiant luminária in firmaménto cæli, et dívidant diem ac noctem, et sint in signa et témpora, et dies et annos: ut lúceant in firmaménto cæli, et illúminent terram. Et factum est ita. Fecítque Deus duo luminária magna: lumináre maius, ut præésset diéi: et lumináre minus, ut præésset nocti: et stellas. Et pósuit eas in firmaménto cæli, ut lucérent super terram, et præéssent diéi ac nocti, et dividerent lucem ac ténebras. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est véspere et mane, dies quartus.

℟. Formávit / Dóminus hóminem de limo terræ, * Et inspirávit in fáciem eius spiráculum vitæ, † et factus est homo in ánimam vivéntem. ℣. In princípio fecit Deus cælum et terram, † et plasmávit in ea hóminem. Et.

Lectio iv 1, 20-26

Dixit étiam Deus: Prodúcant aquæ réptile ánimæ vivéntis, et volátile super terram sub firmaménto cæli. Creavítque Deus cete grándia, et omnem ánimam vivéntem atque motábilem, quam prodúxerant aquæ in spécies suas, et omne volátile secúndum genus suum. Et vidit Deus, quod esset bonum. Benedixítque eis, dicens: Créscite, et multiplicámini, et replete aquas maris: avésque multiplicéntur super terram. Et factum est véspere et mane, dies quintus. Dixit quoque Deus: Prodúcat terra ánimam vivéntem in génere suo, iuménta, et reptília, et béstias terræ secúndum spécies suas. Factúmque est ita. Et fecit Deus béstias terræ iuxta spécies suas, et iuménta, et omne réptile terræ in génere suo. Et vidit Deus, quod esset bonum, et ait: Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem nostram: et præsit píscibus maris, et volatílibus cæli, et béstiis, universæque terræ, omníque réptili, quod movétur in terra.

℟. Igitur / perfécti sunt cæli et terra, et omnis or-

nátus eórum. * Complevítque Deus die séptimo opus suum, quod fécerat: † et requiévit ab omni ópere, quod patrárat. ℣. Et benedíxit Deus diéi séptimo, et sanctificávit illum, quia in ipso cessáverat ab omni ópere suo. Complevítque. Glória Patri. Complevítque.

In II Nocturno

Ant., psalmi et ℣. de Psalterio. (31)

Ex libro Enchirídii sancti Augustíni Epíscopi

Enchirid. sive de Fide, Spe et Caritate, cap. 25-27

Lectio v

Mortis supplícium Dóminus hóminis comminátus fúerat, si peccáret: sic eum múnerans líbero arbítrio, ut tamen régeret império, terréret exítio: atque in paradísi felicitáte, tamquam in umbra vitæ, unde iustítia custodíta in melióra conscénderet, collocávit.

℟. Tulit / Dóminus hóminem, et pósuit eum in paradíso voluptátis: * Ut operarétur et custodíret illum. ℣. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio, † in quo pósuit hóminem, quem formáverat. Ut.

Lectio vi

Hinc post peccátum exsul efféctus, stirpem quoque suam, quam peccándo in se tamquam in radíce vitiáverat, pœna mortis et damnatióne obstrínxit: ut, quidquid prolis ex illo, et simul damnáta, per quam peccáverat, cóniuge, per carnálem concupiscéntiam, in qua inobediéntiæ pœna símilis retribúta est, nascerétur, tráheret originále peccátum, quo traherétur per erróres dolorésque divérsos ad illud extrémum cum desertóribus ángelis, vitiatóribus et possessóribus et consórtibus suis, sine fine supplícium.

℟. Dixit / Dóminus Deus: Non est bonum hóminem esse solum: * Faciámus ei adiutórium símile sibi. ℣. Adæ vero non inveniebátur adiútor símilis sibi: † dixit vero Deus. Faciámus.

Lectio vii

Sic per unum hóminem peccátum intrávit in mundum, et per peccátum mors: et ita in omnes hómines pertránsiit, in quo omnes peccavérunt. Mundum quippe appellávit eo loco Apóstolus universum genus humánum. Ita ergo res se habébant.

Iacébat in malis, vel étiam volvebátur, et de malis in mala præcipitabátur totíus humáni géneris massa damnáta: et adiúncta parti eórum, qui peccáverant, angelórum, luébat ímpiæ desertiónis digníssimas pœnas.

℟. Immísit / Dóminus sopórem in Adam, et tulit unam de costis eius: † et ædificávit costam, quam túlerat Dóminus de Adam, in mulíerem, † et addúxit eam ad Adam, ut vidéret quid vocáret eam: * Et vocávit nomen eius Virágo, quia de viro sumpta est. ℣. Cumque obdormísset, tulit unam de costis eius, et replévit carnem pro ea. Et vocávit.

Lectio viii

Ad iram quippe Dei pértinet iustam, quidquid cæca et indómita concupiscéntia fáciunt libénter mali, et quidquid maniféstis opertísque pœnis patiúntur invíti: non sane Creatóris desisténte bonitáte, et malis ángelis subministráre vitam, vivacémque poténtiam, (quæ subministrátio si auferátur, interíbunt) et hóminum, quamvis de propágine vitiáta damnatáque nascéntium, formáre sémina, et animáre, et ordináre membra per témporum ætátes, per locórum spátia vegetáre sensus, aliménta donáre. Mélius enim iudicávit de malis bene fácere, quam mala nulla esse permíttere.

℟. Dixit / Dóminus ad Adam: † De ligno, quod est in médio paradísi, ne cómedas: * In quacúmque die coméderis, morte moriéris. ℣. Præcépit ei Dóminus dicens: † Ex omni ligno paradísi cómede, de ligno autem sciéntiæ boni et mali ne cómedas. In. Glória Patri. In.

In III Nocturno

Ant. Ite / et vos in víneam meam, † et quod iustum fúerit, dabo vobis. Canticum Dómine, miserére nostri: te enim exspectávimus: † esto bráchium nostrum in mane, cum reliquis ut in Psalterio. (41)

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua. ℟. Cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 20

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum hómini patrifamílias, qui éxiit pri-

mo mane condúcere operários in víneam suam. Et réliqua.

Homília
sancti Gregórii Papæ
Hom. 19 in Evang., n. 1

Regnum cælórum hómini patrifamílias símile dícitur, qui ad excoléndam víneam suam operários condúcit. Quis vero patrisfamílias similitúdinem réctius tenet, quam Cónditor noster, qui regit quos cóndidit, et eléctos suos sic in hoc mundo póssidet, quasi subiéctos dóminus in domo? Qui habet víneam, universálem scílicet Eccléstam, quæ ab Abel iusto usque ad últimum eléctum, qui in fine mundi nascitúrus est, quot Sanctos prótulit, quasi tot pálmites misit.

℟. Plantáverat / autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio: * In quo pósuit hóminem, quem formáverat. ℣. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescéndum suáve; † lignum étiam vitæ in médio paradísi. In.

Lectio x

Hic ítaque paterfamílias ad excoléndam víneam suam, mane, hora tértia, sexta, nona, et undécima operários condúcit: quia a mundi huius inítio usque in finem ad erudiéndam plebem fidélium, prædicatóres congregáre non desístit. Mane étenim mundi fuit ab Adam usque ad Noe: hora vero tértia a Noe usque ad Abraham: sexta quoque ab Abraham usque ad Móysen: nona autem a Móyse usque ad advéntum Dómini: undécima vero ab advéntu Dómini usque ad finem mundi. In qua prædicatóres sancti Apóstoli missi sunt, qui mercédem plenam et tarde veniéntes accepérunt.

℟. Ecce, / Adam quasi unus ex nobis factus est, † sciens bonum et malum: * Vidéte, ne forte sumat de ligno vitæ, et vivat in ætérnum. ℣. Fecit quoque Dóminus Deus Adæ túnicam pellíceam, † et índuit eum, et dixit. Vidéte.

Lectio xi

Ad erudiéndam ergo Dóminus plebem suam, quasi ad excoléndam víneam suam, nullo témpore déstitit operários míttere: quia et prius per Patres, et póstmodum per legis Doctóres et Prophétas, ad extrémum vero per Apóstolos, dum plebis suæ mores excóluit, quasi per operários in víneæ cultúra laborávit: quamvis in quólibet módulo vel mensúra, quisquis cum fide recta bonæ prædicátor actiónis éxstitit, huius víneæ operárius fuit.

℟. Ubi est / Abel frater tuus? dixit Dóminus ad Cain. † Néscio, Dómine, numquid custos fratris mei sum ego? † Et dixit ad eum: Quid fecísti? * Ecce, vox sánguinis fratris tui Abel clamat ad me de terra. ℣. Maledíctus eris super terram, † quæ apéruit os suum, et suscépit sánguinem fratris tui de manu tua. Ecce.

Lectio xii

Operátor ergo mane, hora tértia, sexta, et nona, antíquus ille et hebráicus pópulus designátur: qui in eléctis suis ab ipso mundi exórdio, dum recta fide Deum stúduit cólere, quasi non déstitit in víneæ cultúra laboráre. Ad undécimam vero gentíles vocántur, quibus et dícitur: Quid hic statis tota die otiósi?

℟. In sudóre / vultus tui vescéris pane tuo, dixit Dóminus ad Adam: † cum operátus fúeris terram, non dabit fructus suos: * Sed spinas et tríbulos germinábit tibi. ℣. Quia audísti vocem uxóris tuæ, et comedísti de ligno, ex quo præcéperam tibi ne coméderes, † maledícta terra in ópere tuo. Sed. Glória Patri. Sed.

Sequéntia sancti Evangélii
secúndum Matthæum
Cap. 20, 1-16

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum hómini patrifamílias, qui éxiit primo mane condúcere operários in víneam suam. Conventióne autem facta cum operáriis ex denário diúrno, misit eos in víneam suam. Et egréssus circa horam tértiam, vidit álios stantes in foro otiósos, et dixit illis: Ite et vos in víneam meam, et quod iustum fúerit, dabo vobis. Illi autem abiérunt. Iterum autem éxiit circa sextam et nonam horam: et fecit simíliter. Circa undécimam vero éxiit, et invénit álios stantes, et dicit illis: Quid hic statis tota die otiósi? Dicunt ei: Quia nemo nos condúxit. Dicit illis: Ite et vos in víneam meam. Cum sero autem factum esset,

dicit Dóminus víneæ procuratóri suo: Voca operários, et redde illis mercédem, incípiens a novíssimis usque ad primos. Cum veníssent ergo qui circa undécimam horam vénerant, accepérunt síngulos denários. Veniéntes autem et primi, arbitráti sunt, quod plus essent acceptúri: accepérunt autem et ipsi síngulos denários. Et accipiéntes murmurábant advérsus patremfamílias, dicéntes: Hi novíssimi una hora fecérunt, et pares illos nobis fecísti, qui portávimus pondus diéi et æstus. At ille respóndens uni eórum, dixit: Amíce, non fácio tibi iniúriam: nonne ex denário convenísti mecum? Tolle, quod tuum est, et vade: volo autem et huic novíssimo dare sicut et tibi. Aut non licet mihi, quod volo, fácere? an óculus tuus nequam est, quia ego bonus sum? Sic erunt novíssimi primi, et primi novíssimi. Multi enim sunt vocáti, pauci vero elécti.

AD LAUDES

Ant. 1 Miserére / mei, Deus, et a delícto meo munda me: † quia tibi soli peccávi. Ps. 50 Miserére mei, Deus, cum reliquis de dominica. (50)

2 Confitébor / tibi, quóniam exaudísti me.

3 Deus, / Deus meus, ad te de luce vígilo, † quia factus es adiútor meus.

4 Benedíctus / es in firmaménto cæli, et laudábilis in sæcula, † Deus noster.

5 Laudáte / Dóminum de cælis.

Capit. 1 Cor. 9, 24

Fratres: Nescítis, quod ii, qui in stádio currunt, † omnes quidem currunt, sed unus áccipit bravíum? * Sic cúrrite, ut comprehendátis.

℟. br. Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. Inclína. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem: in via tua vivífica me. In testimónia. Glória Patri. Inclína.

Hymnus

Aetérne rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.

Præco diéi iam sonat,
Noctis profúndæ pérvigil,
Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ségregans.

Hoc excitátus Lúcifer
Solvit polum calígine:
Hoc omnis errónum cohors
Viam nocéndi déserit.

Hoc nauta vires cólligit,
Pontíque mitéscunt freta:
Hoc, ipsa petra Ecclésiæ,
Canénte, culpam díluit.

Surgámus ergo strénue:
Gallus iacéntes éxcitat,
Et somnoléntos íncrepat,
Gallus negántes árguit.

Gallo canénte, spes redit,
Aegris salus refúnditur,
Mucro latrónis cónditur,
Lapsis fides revértitur.

Iesu, labéntes réspice,
Et nos vidéndo córrige:
Si réspicis, lapsi stabunt,
Fletúque culpa sólvitur.

Tu, lux, refúlge sénsibus,
Mentísque somnum díscute:
Te nostra vox primum sonet,
Et vota solvámus tibi.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Dómine, refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne et progénie.

Ad Bened. ant. Símile est / regnum cælórum hómini patrifamílias, † qui éxiit primo mane condúcere operários in víneam suam, † dicit Dóminus.

Oratio

Preces pópuli tui, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi: † ut, qui iuste pro peccátis nostris afflígimur, * pro tui nóminis glória misericórditer liberémur. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Conventióne / autem facta cum operáriis ex denário diúrno, † misit eos in víneam suam.

AD TERTIAM

Ant. Ite / et vos in víneam meam, † et quod iustum fúerit, dabo vobis.

Capit. Fratres: Nescítis, ut supra ad Laudes.

℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

AD SEXTAM

Ant. Quid hic / statis tota die otiósi? † respondérunt, et dixérunt: Quia nemo nos condúxit.

Capit. 1 Cor. 9, 25

Omnis autem, qui in agóne conténdit, ab ómnibus se ábstinet: † et illi quidem ut corruptíbilem corónam accípiant, * nos autem incorrúptam.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

AD NONAM

Ant. Voca / operários, et redde illis mercédem suam, † dicit Dóminus.

Capit. 1 Cor. 10, 4-5

Bibébant autem de spirituáli, consequénte eos, petra: † petra autem erat Christus: * sed non in plúribus eórum beneplácitum est Deo.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Oratio

Preces pópuli tui, quǽsumus, Dómine, cleménter exáudi: † ut, qui iuste pro peccátis nostris afflígimur, * pro tui nóminis glória misericórditer liberémur. Per Dóminum.

AD II VESPERAS

Ant. et psalmi de dominica. (223)

Capit. 1 Cor. 9, 24

Fratres: Nescítis, quod ii, qui in stádio currunt, † omnes quidem currunt, sed unus áccipit bravíum? * Sic cúrrite, ut comprehendátis.

℟. br. Quam magnificáta sunt * Ópera tua, Dómine. Quam magnificáta. ℣. Omnia in sapiéntia fecísti. Opera. Glória Patri. Quam magnificáta.

Hymnus

Lucis Creátor óptime,
Lucem diérum próferens,
Primórdiis lucis novæ,
Mundi parans oríginem:
Qui mane iunctum vésperi
Diem vocári præcipis:
Tetrum chaos illábitur,
Audi preces cum flétibus.

Ne mens graváta crímine,
Vitæ sit exsul múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis ílligat.

Cælórum pulset íntimum,
Vitále tollat præmium:
Vitémus omne nóxium:
Purgémus omne péssimum.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Dixit / paterfamílias operáriis suis: † Quid hic statis tota die otiósi? † At illi respondéntes dixérunt: Quia nemo nos condúxit. † Ite et vos in víneam meam: et quod iustum fúerit, dabo vobis.

FERIA SECUNDA

IV classis

De libro Génesis

Lectio i 1, 27-31

Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam: ad imáginem Dei creávit illum, másculum et féminam creávit eos. Benedixítque illis Deus, et ait: Créscite, et multiplicámini, et repléte terram, et subícite eam, et domínámini píscibus maris, et volatílibus cæli, et univérsis animántibus, quæ movéntur super terram. Dixítque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram, et univérsa ligna, quæ habent in semetípsis seméntem géneris sui, ut sint vobis in escam, et cunctis animántibus terræ, omníque vólucri cæli, et univérsis, quæ movéntur in terra, et in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum. Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta quæ fécerat: et erant valde bona. Et factum est véspere et mane, dies sextus.

℟. Dum deambuláret / Dóminus in paradíso ad auram post merídiem, † clamávit et dixit: Adam, ubi es? † Audívi, Dómine, vocem tuam, * Et abscóndi me. ℣. Vocem tuam audívi in paradíso, et tímui, † eo quod nudus essem. Et.

Lectio ii 2, 1-6

Igitur perfécti sunt cæli et terra, et omnis ornátus eórum. Complevítque Deus die séptimo opus suum quod fécerat: et requiévit die séptimo ab univérso ópere quod patrárat. Et benedíxit diéi séptimo, et sanctificávit illum: quia in ipso cessáverat ab omni ópere suo quod creávit Deus ut fáceret. Istæ sunt generatiónes cæli et terræ, quando creáta sunt, in die quo fecit Dóminus Deus cælum et terram: Et omne virgúltum agri, ántequam orirétur in terra, omnémque herbam regiónis, priúsquam germináret: non enim plúerat Dóminus Deus super terram, et homo non erat qui operarétur terram: sed fons ascendébat e terra, írrigans univérsam superfíciem terræ.

℟. In sudóre / vultus tui vescéris pane tuo, dixit Dóminus ad Adam: † cum operátus fúeris terram, non dabit fructus suos: * Sed spinas et tríbulos germinábit tibi. ℣. Quia audísti vocem uxóris tuæ, et comedísti de ligno, ex quo præcéperam tibi ne coméderes, † maledícta terra in ópere tuo. Sed.

Lectio iii 2, 7-10

Formávit ígitur Dóminus Deus hóminem de limo terræ, et inspirávit in fáciem eius spiráculum vitæ, et factus est homo in

ánimam vivéntem. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio: in quo pósuit hóminem, quem formáverat. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescéndum suáve: lignum étiam vitæ in médio paradísi, lignúmque sciéntiæ boni et mali. Et flúvius egrediebátur de loco voluptátis ad irrigándum paradísum, qui inde divíditur in quátuor cápita.

℟. Formávit / Dóminus hóminem de limo terræ, * Et inspirávit in fáciem eius spiráculum vitæ, † et factus est homo in ánimam vivéntem. ℣. In princípio fecit Deus cælum et terram, † et plasmávit in ea hóminem. Et. Glória Patri. Et.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Hi novíssimi / una hora fecérunt, et pares illos nobis fecísti, † qui portávimus pondus diéi et æstus.

Oratio

Preces pópuli tui, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi: † ut, qui iuste pro peccátis nostris afflígimur, * pro tui nóminis glória misericórditer liberémur. Per Dóminum.

FERIA TERTIA
IV classis

De libro Génesis

Lectio i 2, 15-18

Tulit ergo Dóminus Deus hóminem, et pósuit eum in paradíso voluptátis, ut operarétur et custodíret illum: præcepítque ei dicens: Ex omni ligno paradísi cómede: de ligno autem sciéntiæ boni et mali ne cómedas. In quocúmque enim die coméderis ex eo, morte moriéris. Dixit quoque Dóminus Deus: Non est bonum esse hóminem solum: faciámus ei adiutórium símile sibi.

℟. Tulit / Dóminus hóminem, et pósuit eum in paradíso voluptátis: * Ut operarétur et custodíret illum. ℣. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio, † in quo pósuit hóminem, quem formáverat. Ut.

Lectio ii 2, 19-20

Formátis ígitur, Dóminus Deus, de humo cunctis animántibus terræ, et univérsis volatílibus cæli, addúxit ea ad Adam, ut vidéret quid vocáret ea: omne enim quod vocávit Adam ánimæ vivéntis, ipsum est nomen eius. Appellavítque Adam nomínibus suis cuncta animántia et univérsa volatília cæli et omnes béstias terræ: Adæ vero non inveniebátur adiútor símilis eius.

℟. Dixit / Dóminus Deus: Non est bonum hóminem esse solum: * Faciámus ei adiutórium símile sibi. ℣. Adæ vero non inveniebátur adiútor símilis sibi: † dixit vero Deus. Faciámus.

Lectio iii 2, 21-24

Immísit ergo Dóminus Deus sopórem in Adam: cumque obdormísset, tulit unam de costis eius, et replévit carnem pro ea. Et ædificávit Dóminus Deus costam, quam túlerat de Adam, in mulíerem: et addúxit eam ad Adam. Dixítque Adam: Hoc nunc, os ex óssibus meis, et caro de carne mea: hæc vocábitur Virágo, quóniam de viro sumpta est. Quam ob rem relínquet homo patrem suum, et matrem, et adhærébit uxóri suæ: et erunt duo in carne una.

℟. Immísit / Dóminus sopórem in Adam, et tulit unam de costis eius: * Et ædificávit costam, quam túlerat Dóminus de Adam, in mulíerem, † et addúxit eam ad Adam, ut vidéret quid vocáret eam: * Et vocávit nomen eius Virágo, quia de viro sumpta est. ℣. Cumque obdormísset, tulit unam de costis eius, et replévit carnem pro ea. Et ædificávit. Glória Patri. Et vocávit.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Dixit / autem paterfamílias: Amíce, non fácio tibi iniúriam: † nonne ex denário convenísti mecum? † Tolle, quod tuum est, et vade.

FERIA QUARTA
IV classis

De libro Génesis

Lectio i 3, 1-7

Sed et serpens erat callídior cunctis animántibus terræ, quæ fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulíerem: Cur præcépit vobis Deus ut non comederétis de omni ligno paradísi? Cui respóndit múlier: De fructu lignórum, quæ sunt in paradíso, véscimur: de fructu vero ligni, quod est in médio paradísi, præcépit nobis Deus ne comederémus, et ne tangerémus illud, ne forte moriámur. Dixit autem serpens ad mulíerem: Nequáquam morte moriémini. Scit enim Deus, quod in quo-

cúmque die comedéritis ex eo, aperiéntur óculi vestri: et éritis sicut dii, sciéntes bonum et malum. Vidit ígitur múlier, quod bonum esset lignum ad vescéndum, et pulchrum óculis, aspectúque delectábile: et tulit de fructu illíus, et comédit, dedítque viro suo, qui comédit. Et apérti sunt óculi ambórum.

℟. Plantáverat / autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio: * In quo pósuit hóminem, quem formáverat. ℣. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescéndum suáve; † lignum étiam vitæ in médio paradísi. In.

Lectio ii 3, 7-13

Cumque cognovíssent se esse nudos, consuérunt fólia ficus, et fecérunt sibi perizómata. Et cum audíssent vocem Dómini Dei deambulántis in paradíso ad auram post merídiem, abscóndit se Adam et uxor eius a fácie Dómini Dei in médio ligni paradísi. Vocavítque Dóminus Deus Adam, et dixit ei: Ubi es? Qui ait: Vocem tuam audívi in paradíso: et tímui, eo quod nudus essem, et abscóndi me. Cui dixit: Quis enim indicávit tibi, quod nudus esses, nisi quod ex ligno, de quo præcéperam tibi ne coméderes, comedísti? Dixítque Adam: Múlier, quam dedísti mihi sóciam, dedit mihi de ligno, et comédi. Et dixit Dóminus Deus ad mulíerem: Quare hoc fecísti? Quæ respóndit: Serpens decépit me, et comédi.

℟. Ecce, / Adam quasi unus ex nobis factus est, † sciens bonum et malum: * Vidéte, ne forte sumat de ligno vitæ, et vivat in ætérnum. ℣. Fecit quoque Dóminus Deus Adæ túnicam pellíceam, † et índuit eum, et dixit. Vidéte.

Lectio iii 3, 14-20

Et ait Dóminus Deus ad serpéntem: Quia fecísti hoc, maledíctus es inter ómnia animántia et béstias terræ: super pectus tuum gradiéris, et terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus: ipsa cónteret caput tuum, et tu insidiáberis calcáneo eius. Mulíeri quoque dixit: Multiplicábo ærúmnas tuas, et concéptus tuos: in dolóre páries fílios, et sub viri potestáte eris, et ipse dominábitur tui. Adæ vero dixit: Quia audísti vocem uxóris tuæ, et comedísti de ligno, ex quo præcéperam tibi ne coméderes, maledícta terra in ópere tuo: in labóribus cómedes ex ea cunctis diébus vitæ tuæ. Spinas et tríbulos germinábit tibi, et cómedes herbam terræ. In sudóre vultus tui vescéris pane, donec revertáris in terram, de qua sumptus es: quia pulvis es, et in púlverem revertéris. Et vocávit Adam nomen uxóris suæ, Heva: eo quod mater esset cunctórum vivéntium.

℟. Ubi est / Abel frater tuus? dixit Dóminus ad Cain. † Néscio, Dómine, numquid custos fratris mei sum ego? † Et dixit ad eum: Quid fecísti? * Ecce, vox sánguinis fratris tui Abel clamat ad me de terra. ℣. Maledíctus eris super terram, † quæ apéruit os suum, et suscépit sánguinem fratris tui de manu tua. Ecce. Glória Patri. Ecce.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Tolle / quod tuum est, et vade; quia ego bonus sum, † dicit Dóminus.

Oratio

Preces pópuli tui, quæsumus, Dómine, clémenter exáudi: † ut, qui iuste pro peccátis nostris afflígimur, * pro tui nóminis glória misericórditer liberémur. Per Dóminum.

FERIA QUINTA
IV classis

De libro Génesis

Lectio i 4, 1-7

Adam vero cognóvit uxórem suam Hevam: quæ concépit et péperit Cain, dicens: Possédi hóminem per Deum. Rursúmque péperit fratrem eius Abel. Fuit autem Abel pastor óvium, et Cain agrícola. Factum est autem post multos dies, ut offérret Cain de frúctibus terræ múnera Dómino. Abel quoque óbtulit de primogénitis gregis sui, et de adípibus eórum: et respéxit Dóminus ad Abel, et ad múnera eius. Ad Cain vero, et ad múnera illíus non respéxit: iratúsque est Cain veheménter, et córcidit vultus eius. Dixítque Dóminus ad eum: Quare irátus es? et cur córcidit fácies tua? Nonne si bene égeris, recípies: sin autem male, statim in fóribus peccátum áderit? sed sub te erit appetítus eius, et tu domináberis illíus.

℟. In princípio / creávit Deus cælum et ter-

ram, † et fecit in ea hóminem, * Ad imáginem et similitúdinem suam. ℣. Formávit ígitur Deus hóminem de limo terræ, † et inspirávit in fáciem eius spiráculum vitæ. Ad imáginem.

Lectio ii 4, 8-12

Dixítque Cain ad Abel, fratrem suum: Egrediámur foras. Cumque essent in agro, consurréxit Cain advérsus fratrem suum Abel, et interfécit eum. Et ait Dóminus ad Cain: Ubi est Abel frater tuus? Qui respóndit: Néscio. Num custos fratris mei sum ego? Dixítque ad eum: Quid fecísti? vox sánguinis fratris tui clamat ad me de terra. Nunc ígitur maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum, et suscépit sánguinem fratris tui de manu tua. Cum operátus fúeris eam, non dabit tibi fructus suos: vagus et prófugus eris super terram.

℟. In princípio / creávit Deus cælum et terram, † et Spíritus Dei ferebátur super aquas: * Et vidit Deus cuncta, quæ fécerat, et erant valde bona. ℣. Igitur perfécti sunt cæli et terra, et omnis ornátus eórum. Et vidit.

Lectio iii 4, 13-16

Dixítque Cain ad Dóminum: Maior est iniquitas mea, quam ut véniam mérear. Ecce, éicis me hódie a fácie terræ, et a fácie tua abscóndar, et ero vagus et prófugus in terra: omnis ígitur, qui invénerit me, occídet me. Dixítque ei Dóminus: Nequáquam ita fiet: sed omnis, qui occíderit Cain, séptuplum puniétur. Posuítque Dóminus Cain signum, ut non interfíceret eum omnis qui invenísset eum. Egressúsque Cain a fácie Dómini, habitávit prófugus in terra ad orientálem plagam Eden.

℟. Formávit / Dóminus hóminem de limo terræ, * Et inspirávit in fáciem eius spiráculum vitæ, † et factus est homo in ánimam vivéntem. ℣. In princípio fecit Deus cælum et terram, † et plasmávit in ea hóminem. Et. Glória Patri. Et.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Non licet / mihi, quod volo, fácere? † an óculus tuus nequam est? quia ego bonus sum, † dicit Dóminus.

Oratio

Preces pópuli tui, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi: † ut, qui iuste pro peccátis nostris afflígimur, * pro tui nóminis glória misericórditer liberémur. Per Dóminum.

FERIA SEXTA

IV classis

De libro Génesis

Lectio i 4, 17-22

Cognóvit autem Cain uxórem suam, quæ concépit, et péperit Henoch: et ædificávit civitátem, vocavítque nomen eius ex nómine fílii sui, Henoch. Porro Henoch génuit Irad, et Irad génuit Maviael, et Maviael génuit Mathúsael, et Mathúsael génuit Lamech. Qui accépit duas uxóres, nomen uni Ada, et nomen álteri Sella. Genuítque Ada Iabel, qui fuit pater habitántium in tentóriis, atque pastórum. Et nomen fratris eius Iubal: ipse fuit pater canéntium cíthara et órgano. Sella quoque génuit Tubálcain, qui fuit malleátor et faber in cuncta ópera æris et ferri. Soror vero Tubálcain, Noéma.

℟. Tulit / Dóminus hóminem, et pósuit eum in paradíso voluptátis: * Ut operarétur et custodíret illum. ℣. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio, † in quo pósuit hóminem, quem formáverat. Ut.

Lectio ii 4, 23-26

Dixítque Lamech uxóribus suis Adæ et Sellæ: Audíte vocem meam, uxóres Lamech, auscultáte sermónem meum: quóniam occídi virum in vulnus meum, et adulescéntulum in livórem meum. Séptuplum últio dábitur de Cain, de Lamech vero septuágies sépties. Cognóvit quoque adhuc Adam uxórem suam, et péperit fílium, vocavítque nomen eius Seth, dicens: Pósuit mihi Deus semen áliud pro Abel, quem occídit Cain. Sed et Seth natus est fílius, quem vocávit Enos: iste cœpit invocáre nomen Dómini.

℟. Dixit / Dóminus Deus: Non est bonum hóminem esse solum: * Faciámus ei adiutórium símile sibi. ℣. Adæ vero non inveniébátur adiútor símilis sibi: † dixit vero Deus. Faciámus.

Lectio iii 5, 1-5

Hic est liber generatiónis Adam. In die, qua creávit Deus hóminem, ad similitúdinem Dei fecit illum. Másculum et féminam creávit eos, et benedíxit illis: et vocávit nomen eórum Adam, in

die quo creáti sunt. Vixit autem Adam centum trigínta annis: et génuit ad imáginem et similitúdinem suam, vocavítque nomen eius Seth. Et facti sunt dies Adam, postquam génuit Seth, octingénti anni: genuítque fílios et fílias. Et factum est omne tempus quod vixit Adam, anni nongénti trigínta, et mórtuus est.

℟. Immísit / Dóminus sopórem in Adam, et tulit unam de costis eius: * Et ædificávit costam, quam túlerat Dóminus de Adam, in mulíerem, † et addúxit eam ad Adam, ut vidéret quid vocáret eam: * Et vocávit nomen eius Virágo, quia de viro sumpta est. ℣. Cumque obdormísset, tulit unam de costis eius, et replévit carnem pro ea. Et ædificávit. Glória Patri. Et vocávit.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Sic erunt / novíssimi primi, et primi novíssimi. † Multi enim sunt vocáti, pauci vero elécti.

Oratio

Preces pópuli tui, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi: † ut, qui iuste pro peccátis nostris afflígimur, * pro tui nómi-

nis glória misericórditer liberémur. Per Dóminum.

SABBATO

IV classis

De libro Génesis

Lectio i 5, 15-21

Vixit autem Maláleel sexagínta quinque annis, et génuit Iared. Et vixit Maláleel, postquam génuit Iared, octingéntis trigínta annis: et génuit fílios et fílias. Et facti sunt omnes dies Maláleel octingénti nonagínta quinque anni, et mórtuus est. Vixítque Iared centum sexagínta duóbus annis, et génuit Henoch. Et vixit Iared, postquam génuit Henoch, octingéntis annis: et génuit fílios et fílias. Et facti sunt omnes dies Iared nongénti sexagínta duo anni, et mórtuus est. Porro Henoch vixit sexagínta quinque annis, et génuit Mathúsalam.

℟. Plantáverat / autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio: * In quo pósuit hóminem, quem formáverat. ℣. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescéndum suáve; † lignum étiam vitæ in médio paradísi. In.

Lectio ii 5, 22-27

Et ambulávit Henoch cum Deo: et vixit, postquam génuit Mathúsalam, trecéntis annis: et génuit fílios et fílias. Et facti sunt omnes dies Henoch trecénti sexagínta quinque anni. Ambulavítque cum Deo, et non appáruit: quia tulit eum Deus. Vixit quoque Mathúsala centum octogínta septem annis, et génuit Lamech. Et vixit Mathúsala, postquam génuit Lamech, septingéntis octogínta duóbus annis: et génuit fílios et fílias. Et facti sunt omnes dies Mathúsala, nongénti sexagínta novem anni, et mórtuus est.

℟. Ecce, / Adam quasi unus ex nobis factus est, † sciens bonum et malum: * Vidéte, ne forte sumat de ligno vitæ, et vivat in ætérnum. ℣. Fecit quoque Dóminus Deus Adæ túnicam pellíceam, † et índuit eum, et dixit. Vidéte.

Lectio iii 5, 28-31

Vixit autem Lamech centum octogínta duóbus annis, et génuit fílium: vocavítque nomen eius Noe, dicens: Iste consolábitur nos ab opéribus et labóribus mánuum nostrárum in terra, cui maledíxit Dóminus. Vixítque Lamech, postquam génuit Noe, quingéntis nonagínta quinque annis: et génuit fílios et fílias. Et facti sunt omnes dies Lamech, septingénti septuagínta septem anni, et mórtuus est.

℟. Ubi est / Abel frater tuus? dixit Dóminus ad Cain. † Néscio, Dómine, numquid custos fratris mei sum ego? † Et dixit ad eum: Quid fecísti? * Ecce, vox sánguinis fratris tui Abel clamat ad me de terra. ℣. Maledíctus eris super terram, † quæ apéruit os suum, et suscépit sánguinem fratris tui de manu tua. Ecce. Glória Patri. Ecce.

DOMINICA IN SEXAGESIMA

II classis

AD I VESPERAS

Ant. et psalmi ut ad Vesperas sabbati in Psalterio. (245)

Capit. 2 Cor. 11, 19-20

Fratres: Libénter sufférтis insipiéntes, cum sitis ipsi sapiéntes: † sustinétis enim, si quis vos in servitútem rédigit, si quis dévorat, si quis áccipit, si quis extóllitur, * si quis in fáciem vos cædit.

℟. br. Magnus Dóminus noster, * Et magna virtus eius. Magnus. ℣. Et sapiéntiæ eius non est número. Et magna. Glória Patri. Magnus.

Hymnus

O lux, beáta Trínitas,
Et principális Unitas:
Iam sol recédit ígneus,
Infúnde lumen córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecémur véspere:
Te nostra supplex glória
Per cuncta laudet sæcula.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Dixit / Dóminus ad Noe: † Finis univérsæ carnis venit coram me: † fac tibi arcam de lignis lævigátis, ut salvétur univérsum semen in ea.

Oratio

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra actióne confídimus: * concéde propítius; ut contra adversa ómnia Doctóris géntium protectióne muniámur. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM

Invitat. Præoccupémus fáciem Dómini: * Et in psalmis iubilémus ei. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

In primo autem psalmi versu omittitur: præoccupémus fáciem eius in confessióne, et in psalmis iubilémus ei; et repetitur a choro invitatorium.

Hymnus Primo diérum ómnium, ut in Psalterio. (23)

In I Nocturno

De libro Génesis

Lectio i 5, 31; 6, 1-3

Noe vero cum quingentórum esset annórum, génuit Sem, Cham et Iapheth. Cumque cœpíssent hómines multiplicári super terram, et fílias procreássent, vidéntes fílii Dei fílias hóminum quod essent pulchræ, accepérunt sibi uxóres ex ómnibus, quas elégerant. Dixítque Deus: Non permanébit spíritus meus in hómine in ætérnum, quia caro est: erúntque dies illíus centum vigínti annórum.

℟. Dixit / Dóminus ad Noe: † Finis univérsæ carnis venit coram me: repléta est terra iniquitáte eórum, * Et ego dispérdam eos cum terra. ℣. Fac tibi arcam de lignis lævigátis, mansiúnculas in ea fácies. Et.

Lectio ii 6, 4-6

Gigántes autem erant super terram in diébus illis. Postquam enim ingréssi sunt fílii Dei ad fílias hóminum, illæque genuérunt, isti sunt poténtes a sæculo viri famósi. Videns autem Deus quod multa malítia hóminum esset in terra, et cuncta cogitátio cordis inténta esset ad malum omni témpore, pænítuit eum, quod hóminem fecísset in terra.

℟. Noe, / vir iustus atque perféctus, cum Deo ambulávit: * Et fecit ómnia, quæcúmque præcépit ei Deus. ℣. Fecit sibi arcam, ut salvarétur univérsum semen. Et.

Lectio iii 6, 7-10

Et tactus dolóre cordis intrínsecus, Delébo, inquit, hóminem, quem creávi, a fácie terræ, ab hómine usque ad animántia, a réptili usque ad vólucres cæli. Pænitet enim me fecísse eos. Noe vero invénit grátiam coram Dómino. Hæ sunt generatiónes Noe: Noe vir iustus atque perféctus fuit in generatiónibus suis, cum Deo ambulávit. Et génuit tres fílios, Sem, Cham et Iapheth.

℟. Quadragínta / dies et noctes apérti sunt cæli, † et ex omni carne habénte spíritum vitæ ingréssa sunt in arcam: * Et clausit a foris óstium Dóminus. ℣. In artículo diéi illíus ingréssus est Noe in arcam, † et fílii eius, et uxor illíus et uxóres filiórum eius. Et.

Lectio iv 6, 11-15

Corrúpta est autem terra coram Deo, et repléta est iniquitáte. Cumque vidísset Deus terram esse corrúptam, (omnis quippe caro corrúperat viam suam super terram) dixit ad Noe: Finis univérsæ carnis venit coram me: repléta est terra iniquitáte a fácie eórum, et ego dispérdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis lævigátis: mansiúnculas in arca fácies, et bitúmine línies intrínsecus et extrínsecus. Et sic fácies eam: Trecentórum cubitórum erit longitúdo arcæ, quinquagínta cubitórum latitúdo, et trigínta cubitórum altitúdo illíus.

℟. In artículo / diéi illíus ingréssus est Noe in arcam et fílii eius, * Uxor illíus et uxóres filiórum eius. ℣. Deléta sunt univérsa de terra, † remánsit autem solus Noe, et qui cum eo erant in arca. Uxor. Glória Patri. Uxor.

In II Nocturno

Ex libro
sancti Ambrósii Epíscopi
de Noe et arca

Cap. 4, n. 9 et 10

Lectio v

Habes, quia irátus est Dóminus: quóniam, quamvis cogitáret, hoc est sciret, quia homo pósitus in terræ regióne, carnem portans, sine peccáto esse non posset, (terra enim velut quidam tentatiónum locus est, caróque corruptélæ illécebra) tamen cum habérent mentem ratiónis capácem, virtutémque ánimæ infúsam córpori, sine consideratióne áliqua in lapsum ruérunt, ex quo revocáre se nollent.

℟. Aedificávit / Noe altáre Dómino, ófferens super illud holocáustum: † odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis, et benedíxit ei, dicens: * Créscite et multiplicámini, et repléte terram. ℣. Ecce, ego státuam pactum meum vobíscum, † et cum sémine vestro post vos. Créscite.

Lectio vi

Neque enim Deus cógitat sicut hómines, ut áliqua ei nova succédat sententia, neque irascitur quasi mutábilis: sed ídeo hæc legúntur, ut exprimátur peccatórum nostrórum acérbitas, quæ divinitátis merúerit offénsam: tamquam eoúsque culpa increverit, ut étiam Deus, qui naturáliter non movétur aut ira aut ódio aut passióne ulla, provocátus ad iracúndiam vidérétur.

℟. Ponam / arcum meum in núbibus cæli, dixit Dóminus ad Noe: * Et recordábor fœderis mei, quod pépigi tecum. ℣. Cumque obdúxero núbibus cælum, † apparébit arcus meus in núbibus. Et.

Lectio vii

Minitátus est prætérea, quod deléret hóminem. Ab hómine, inquit, usque ad pecus, et a reptílibus usque ad volatília delébo. Quid læserant irrationabília? Sed quia propter hóminem illa facta erant, eo útique deléto, propter quem facta sunt, cónsequens erat, ut étiam illa deleréntur, quia non erat, qui his uterétur. Sensu autem altióre illud manifestátur: quia homo mens est, quæ est ratiónis capax. Homo enim definítur ánimal vivum, mortále, rationábile. Principáli ígitur exstíncto, étiam sensus omnis páriter exstínguitur: eo quod nihil réliqui ad salútem supérsit, cum salútis fundaméntum virtus defécerit.

℟. Per memetípsum / iurávi, dicit Dóminus, † non adíciam ultra aquas dilúvii super terram: pacti mei recordábor, * Ut non perdam aquis dilúvii omnem carnem. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, † et erit signum fœderis inter me et inter terram. Ut.

Lectio viii

Ad condemnatiónem autem ceterórum et ad expressiónem pietátis divínæ, dícitur Noe apud Deum invenísse grátiam. Simul osténditur, quod hóminem iustum non obúmbret aliórum offénsio, quando ipse ad totíus reservátur géneris seminárium. Qui non generatiónis nobilitáte, sed iustítiæ et perfectiónis mérito laudátur. Probáti enim viri genus, virtútum prosápia est: quia, sicut hóminum genus hómines, ita animárum genus virtútes sunt. Etenim famíliæ hóminum splendóre géneris nobilitántur, animárum autem clarificátur grátia splendóre virtútis.

℟. Recordátus / Dóminus Noe, addúxit spíritum super terram, † et imminútæ sunt aquæ: * Et prohíbitæ sunt plúviæ de cælis. ℣. Reversæque sunt aquæ de terra eúntes et redeúntes, † et cœpérunt mínui post centum quinquagínta dies. Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Ant. Semen / cécidit in terram bonam, † et ortum fecit fructum céntuplum. Canticum Dómine, miserére nostri: te enim exspectávimus: † esto brácchium nostrum in mane, cum reliquis ut in Psalterio. (41)

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua. ℟. Cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio ix 8

In illo témpore: Cum turba plúrima convenírent, et de civitátibus properárent ad Iesum, dixit per similitúdinem: Exiit, qui séminat, semináre semen suum. Et réliqua.

Homília
sancti Gregórii Papæ

Hom. 15 in Evang., n. 1 et 2

Léctio sancti Evangélii, quam modo, fratres caríssimi, audístis, expositióne non índiget,

sed admonitióne. Quam enim per semetípsam Véritas expósuit, hanc discútere humána fragílitas non præsúmat. Sed est quod sollícite in hac ipsa expositióne domínica pensáre debeámus: quia, si nos vobis semen verbum, agrum mundum, vólucres dæmónia, spinas divítias significáre dicerémus; ad credéndum nobis mens fórsitan vestra dubitáret.

℟. Benedíxit / Deus Noe et fíliis eius, et dixit ad eos: * Créscite et multiplicámini, et repléte terram. ℣. Ecce, ego státuam pactum meum vobíscum, † et cum sémine vestro post vos. Créscite.

Lectio x

Unde et idem Dóminus per semetípsum dignátus est expónere quod dicébat, ut sciátis rerum significatiónes quærere in iis étiam, quæ per semetípsum nóluit explanáre. Exponéndo ergo quod dixit, figuráte se loqui innótuit: quátenus certos nos rédderet, cum vobis nostra fragílitas verbórum illíus figúras aperíret.

℟. Ecce, / ego státuam pactum meum vobíscum, † et cum sémine vestro post vos: † Neque erit deínceps dilúvium díssipans terram. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, † et erit signum fœderis inter me et inter terram. Neque.

Lectio xi

Quis enim mihi unquam créderet, si spinas divítias interpretári voluíssem? máxime cum illæ pungant, istæ deléctent. Et tamen spinæ sunt, quia cogitatiónum suárum punctiónibus mentem lácerant: et cum usque ad peccátum pértrahunt, quasi inflícto vúlnere cruéntant. Quas bene hoc in loco, álio Evangelísta testánte, nequáquam Dóminus divítias, sed falláces divítias appéllat.

℟. Requiévit / arca mense séptimo super montes Arméniæ: * Et aquæ ibant, et decrescébant usque ad décimum mensem. ℣. Décimo enim mense, primo die mensis, cacúmina móntium apparuérunt. Et.

Lectio xii

Falláces enim sunt, quæ nobíscum diu permanére non possunt: falláces sunt, quæ mentis nostræ inópiam non expéllunt. Solæ autem divítiæ veræ sunt, quæ nos dívites virtútibus fáciunt. Si ergo, fratres caríssimi, esse dívites cúpitis, veras divítias amáte. Si culmen veri honóris quæritis, ad cæléste regnum téndite. Si glóriam dignitátum dilígitis, in illa supérna Angelórum cúria adscríbi festináte. Verba Dómini, quæ aure percípitis, mente retinéte. Cibus enim mentis est sermo Dei: et quasi accéptus cibus stómacho languénte reícitur, quando audítus sermo in ventre memóriæ non tenétur. Sed quisquis aliménta non rétinet, huius profécto vita desperátur.

℟. Cum turba / plúrima convenírent ad Iesum, et de civitátibus properárent ad eum, † dixit per similitúdinem: * Exiit, qui séminat, semináre semen suum. ℣. Et dum séminat, áliud cécidit in terram bonam, † et ortum fecit fructum céntuplum. Exiit. Glória Patri. Exiit.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 8, 4-15

In illo témpore: Cum turba plúrima convenírent, et de civitátibus properárent ad Iesum, dixit per similitúdinem: Exiit, qui séminat, semináre semen suum: et dum séminat, áliud cécidit secus viam, et conculcátum est, et vólucres cæli comedérunt illud. Et áliud cécidit supra petram: et natum áruit, quia non habébat humórem. Et áliud cécidit inter spinas, et simul exórtæ spinæ suffocavérunt illud. Et áliud cécidit in terram bonam: et ortum fecit fructum céntuplum. Hæc dicens, clamábat: Qui habet aures audiéndi, áudiat. Interrogábant autem eum discípuli eius, quæ esset hæc parábola. Quibus ipse dixit: Vobis datum est nosse mystérium regni Dei, céteris autem in parábolis: ut vidéntes non vídeant, et audiéntes non intéllegant. Est autem hæc parábola: Semen est verbum Dei. Qui autem secus viam, hi sunt qui áudiunt: deínde venit diábolus, et tollit verbum de corde eórum, ne credéntes salvi fiant. Nam qui supra petram: qui cum audíerint, cum gáudio suscípiunt verbum: et hi radíces non habent: qui ad tempus credunt, et in témpore tentatiónis recédunt. Quod autem in spinas cécidit: hi sunt, qui audiérunt, et a sollicitudínibus et divítiis et voluptátibus vitæ eúntes, suffocántur, et non réferunt fructum. Quod autem in bonam terram: hi sunt,

qui in corde bono et óptimo audiéntes verbum rétinent, et fructum afferunt in patiéntia.

AD LAUDES

Ant. 1 Secúndum / magnam misericórdiam tuam miserére mei, Deus. Ps. 50 Miserére mei, Deus, cum reliquis de dominica. (50)

2 Si mihi / Dóminus salvátor fúerit, † non timébo quid fáciat mihi homo.

3 In velaménto / clamávi valde dilúculo: † Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo.

4 Hymnum / dicámus Dómino Deo nostro.

5 In týmpano / et choro, in chordis et órgano laudáte Deum.

Capit. 2 Cor. 11, 19-20

Fratres: Libénter suffértis insipiéntes, cum sitis ipsi sapiéntes: † sustinétis enim, si quis vos in servitútem rédigit, si quis dévorat, si quis áccipit, si quis extóllitur, * si quis in fáciem vos cædit.

℟. br. Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. Inclína. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem: in via tua vivífica me. In testimónia tua. Glória Patri. Inclína.

Hymnus

Aetérne rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.

Præco diéi iam sonat,
Noctis profúndæ pérvigil,
Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ségregans.

Hoc excitátus Lúcifer
Solvit polum calígine:
Hoc omnis errónum cohors
Viam nocéndi déserit.

Hoc nauta vires cólligit,
Pontíque mitéscunt freta:
Hoc, ipsa petra Ecclésiæ,
Canénte, culpam díluit.

Surgámus ergo strénue:
Gallus iacéntes éxcitat,
Et somnoléntos íncrepat,
Gallus negántes árguit.

Gallo canénte, spes redit,
Aegris salus refúnditur,
Mucro latrónis cónditur,
Lapsis fides revértitur.

Iesu, labéntes réspice,
Et nos vidéndo córrige:
Si réspicis, lapsi stabunt,
Fletúque culpa sólvitur.

Tu, lux, refúlge sénsibus,
Mentísque somnum díscute:
Te nostra vox primum sonet,
Et vota solvámus tibi.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Dómine, refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne et progénie.

Ad Bened. ant. Cum turba / plúrima convenírent ad Iesum, et de civitátibus properárent ad eum, † dixit per similitúdinem: Exiit, qui séminat, seminare semen suum.

Oratio

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra actióne confídimus: † concéde propítius; * ut contra advérsa ómnia Doctóris géntium protectióne muniámur. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Semen / cécidit in terram bonam, † et áttulit fructum in patiéntia.

AD TERTIAM

Ant. Qui verbum / Dei rétinent corde perfécto et óptimo, † fructum afferunt in patiéntia.

Capit. Fratres: Libénter, ut supra ad Laudes.

℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

AD SEXTAM

Ant. Semen / cécidit in terram bonam, et áttulit fructum, † áliud centésimum, et áliud sexagésimum.

Capit. 2 Cor. 11, 25

Ter virgis cæsus sum, semel lapidátus sum, ter naufrágium feci, * nocte et die in profúndo maris fui.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

AD NONAM

Ant. Si vere, / fratres, dívites esse cúpitis, † veras divítias amáte.

Capit. 2 Cor. 12, 9

Libénter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, * ut inhábitet in me virtus Christi.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

AD II VESPERAS

Ant. et psalmi de dominica. (223)

Capit. 2 Cor. 11, 19-20

Fratres: Libénter suffértis insipiéntes, cum sitis ipsi sapiéntes: † sustinétis enim, si quis vos in servitútem rédigit, si quis dévorat, si quis áccipit, si quis extóllitur, * si quis in fáciem vos cædit.

℟. br. Quam magnificáta sunt * Opera tua, Dómine. Quam magnificáta. ℣. Omnia in sapiéntia fecísti. Opera. Glória Patri. Quam magnificáta.

Hymnus

Lucis Creátor óptime,
Lucem diérum próferens,
Primórdiis lucis novæ,
Mundi parans oríginem:

Qui mane iunctum vésperi
Diem vocári præcipis:
Tetrum chaos illábitur,
Audi preces cum flétibus.

Ne mens graváta crímine,
Vitæ sit exsul múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis ílligat.

Cælórum pulset íntimum,
Vitále tollat prǽmium:
Vitémus omne nóxium:
Purgémus omne péssimum.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Vobis / datum est nosse mystérium regni Dei, céteris autem in parábolis, † dixit Iesus discípulis suis.

Oratio

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra actióne confídimus: † concéde propítius; * ut contra adversa ómnia Doctóris géntium protectióne muniámur. Per Dóminum.

FERIA SECUNDA

IV classis

De libro Génesis

Lectio i 7, 1-4

Dixit Dóminus ad Noe: Ingrédere tu, et omnis domus tua in arcam: te enim vidi iustum coram me in generatióne hac. Ex ómnibus animántibus mundis tolles septéna et septéna, másculum et féminam: de animántibus vero immúndis duo et duo, másculum et féminam. Sed et de volatílibus cæli septéna et septéna, másculum et féminam: ut salvétur semen super fáciem univérsæ terræ. Adhuc enim, et post dies septem ego pluam super terram quadragínta diébus et quadragínta nóctibus: et delébo omnem substántiam, quam feci, de superfície terræ.

℟. Dixit / Dóminus ad Noe: † Finis univérsæ carnis venit coram me: repléta est terra iniquitáte eórum, * Et ego dispérdam eos cum terra. ℣. Fac tibi arcam de lignis lævigátis, mansiúnculas in ea fácies. Et.

Lectio ii 7, 5 et 10-12

Fecit ergo Noe ómnia, quæ mandáverat ei Dóminus. Cumque transíssent septem dies, aquæ dilúvii inundavérunt super terram. Anno sexcentésimo vitæ Noe, mense secúndo, séptimo décimo die mensis, rupti sunt omnes fontes abýssi magnæ, et cataráctæ cæli apértæ sunt: et facta est plúvia super terram quadragínta diébus et quadragínta nóctibus.

℟. Noe, / vir iustus atque perféctus, cum Deo ambulávit: * Et fecit ómnia, quæcúmque præcépit ei Deus. ℣. Fecit sibi arcam, ut salvarétur univérsum semen. Et.

Lectio iii 7, 13-14 et 17

In artículo diéi illíus ingréssus est Noe et Sem et Cham et Iapheth fílii eius, uxor illíus, et tres uxóres filiórum eius cum eis in arcam: ipsi et omne ánimal secúndum genus suum, univérsaque iuménta in génere suo, et omne quod movétur super terram in génere suo, cunctúmque volátile secúndum genus suum. Factúmque est dilúvium quadragínta diébus super terram: et multiplicátæ sunt aquæ, et elevavérunt arcam in sublíme a terra.

℟. Quadragínta / dies et noctes apérti sunt cæli, † et ex omni carne habénte spíritum vitæ ingréssa sunt in arcam: * Et clausit a foris óstium Dóminus. ℣. In artículo diéi illíus ingréssus est Noe in arcam, † et fílii eius, et uxor illíus et uxóres filiórum eius. Et. Glória Patri. Et.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Si culmen / veri honóris quǽritis, † ad illam cæléstem pátriam quantócius properáte.

FERIA TERTIA

IV classis

De libro Génesis

Lectio i 8, 1-4

Recordátus autem Deus Noe, cunctorúmque animántium, et ómnium iumentórum, quæ erant cum eo in arca, addúxit spíritum super terram, et imminútæ sunt aquæ. Et clausi sunt fontes abýssi et cataráctæ cæli: et prohíbitæ sunt plúviæ de cæ-

lo. Reversǽque sunt aquæ de terra eúntes et redeúntes: et cœpérunt mínui post centum quinquagínta dies. Requievítque arca mense séptimo, vigésimo séptimo die mensis super montes Arméniæ.

℟. Aedificávit / Noe altáre Dómino, ófferens super illud holocáustum: † odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis, et benedíxit ei, dicens: * Créscite et multiplicámini, et repléte terram. ℣. Ecce, ego státuam pactum meum vobíscum, † et cum sémine vestro post vos. Créscite.

Lectio ii 8, 5-9

At vero aquæ ibant, et decrescébant usque ad décimum mensem: décimo enim mense, prima die mensis, apparuérunt cacúmina móntium. Cumque transíssent quadragínta dies, apériens Noe fenéstram arcæ, quam fécerat, dimísit corvum: qui egrediebátur, et non revertebátur, donec siccaréntur aquæ super terram. Emísit quoque colúmbam post eum, ut vidéret si iam cessássent aquæ super fáciem terræ. Quæ cum non invenísset ubi requiésceret pes eius, revérsa est ad eum in arcam.

℟. Ponam / arcum meum in núbibus cæli, dixit Dóminus ad Noe: * Et recordábor fœderis mei, quod pépigi tecum. ℣. Cumque obdúxero núbibus cælum, † apparébit arcus meus in núbibus. Et.

Lectio iii 8, 10-13

Exspectátis autem ultra septem diébus áliis, rursum dimísit colúmbam ex arca. At illa venit ad eum ad vésperam, portans ramum olívæ virántibus fóliis in ore suo. Intelléxit ergo Noe, quod cessássent aquæ super terram. Exspectavítque nihilóminus septem álios dies: et emísit colúmbam, quæ non est revérsa ultra ad eum. Igitur sexcentésimo primo anno, primo mense, prima die mensis imminútæ sunt aquæ super terram.

℟. Per memetípsum / iurávi, dicit Dóminus, † non adíciam ultra aquas dilúvii super terram: pacti mei recordábor, * Ut non perdam aquis dilúvii omnem carnem. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, † et erit signum fœderis inter me et inter terram. Ut. Glória Patri. Ut.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Semen / est verbum Dei, sator autem Christus: † omnis qui ínvenit eum, manébit in ætérnum.

Oratio

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra actióne confídimus: † concéde propítius; * ut contra adversa ómnia Doctóris géntium protectióne muniámur. Per Dóminum.

FERIA QUARTA

IV classis

De libro Génesis

Lectio i 8, 15-19

Locútus est autem Deus ad Noe, dicens: Egrédere de arca, tu et uxor tua, fílii tui et uxóres filiórum tuórum tecum. Cuncta animántia, quæ sunt apud te, ex omni carne, tam in volatílibus quam in béstiis et univérsis reptílibus, quæ reptant super terram, educ tecum, et ingredímini super terram: créscite et multiplicámini super eam. Egréssus est ergo Noe et fílii eius, uxor illíus et uxóres filiórum eius cum eo. Sed et ómnia animántia, iuménta, et reptília quæ reptant super terram secúndum genus suum, egréssa sunt de arca.

℟. Benedíxit / Deus Noe et fíliis eius, et dixit ad eos: * Créscite et multiplicámini, et repléte terram. ℣. Ecce, ego státuam pactum meum vobíscum, † et cum sémine vestro post vos. Créscite.

Lectio ii 8, 20-22

Aedificávit autem Noe altáre Dómino: et tollens de cunctis pecóribus et volúcribus mundis, óbtulit holocáusta super altáre. Odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis, et ait: Nequáquam ultra maledícam terræ propter hómines: sensus enim et cogitátio humáni cordis in malum prona sunt ab adulescéntia sua: non ígitur ultra percútiam omnem ánimam vivéntem, sicut feci. Cunctis diébus terræ, seméntis et messis, frigus et æstus, æstas et hiems, nox et dies non requiéscent.

℟. Ecce, / ego státuam pactum meum vobíscum, † et cum sémine vestro post vos: * Neque erit deínceps dilúvium dissípans terram. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, † et erit signum fœderis inter me et inter terram. Neque.

Lectio iii 9, 1-6

Benedixítque Deus Noe et fíliis eius. Et dixit ad eos: Créscite et multiplicámini, et repléte terram. Et terror vester ac tremor sit super cuncta animália terræ, et super omnes vólucres cæli, cum univérsis quæ movéntur super terram: omnes pisces maris mánui vestræ tráditi sunt. Et omne, quod movétur et vivit, erit vobis in cibum: quasi ólera viréntia trádidi vobis ómnia. Excépto, quod carnem cum sánguine non comedétis. Sánguinem enim animárum vestrárum requíram de manu cunctárum bestiárum; et de manu hóminis, de manu viri, et fratris eius requíram ánimam hóminis. Quicúmque effúderit humánum sánguinem, fundétur sanguis illíus: ad imáginem quippe Dei factus est homo.

℟. Requiévit / arca mense séptimo super montes Arméniæ: * Et aquæ ibant, et decrescébant usque ad décimum mensem. ℣. Décimo enim mense, primo die mensis, cacúmina móntium apparuérunt. Et. Glória Patri. Et.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Quod autem / cécidit in terram bonam, † hi sunt, qui in corde bono et óptimo fructum afferunt in patiéntia.

Oratio

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra actióne confídimus: † concéde propítius; * ut contra adversa ómnia Doctóris géntium protectióne muniámur. Per Dóminum.

FERIA QUINTA

IV classis

De libro Génesis

Lectio i 9, 12-15

Dixítque Deus: Hoc signum fœderis, quod do inter me et vos, et ad omnem ánimam vivéntem, quæ est vobíscum in generatiónes sempitérnas: Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me et inter terram. Cumque obdúxero núbibus cælum, apparébit arcus meus in núbibus: et recordábor fœderis mei vobíscum, et cum omni ánima vivénte, quæ carnem végetat: et non erunt ultra aquæ dilúvii ad deléndum univérsam carnem.

℟. Dixit / Dóminus ad Noe: † Finis univérsæ carnis venit coram me: repléta est terra iniquitáte eórum, * Et ego dispérdam eos cum terra. ℣. Fac tibi arcam de lignis lævigátis, mansiúnculas in ea fácies. Et.

Lectio ii 9, 20-23

Cœpítque Noe vir agrícola exercére terram, et plantávit víneam. Bibénsque vinum inebriátus est, et nudátus in tabernáculo suo. Quod cum vidísset Cham pater Chánaan, verénda scílicet patris sui esse nudáta, nuntiávit duóbus frátribus suis foras. At vero Sem et Iapheth pállium imposuérunt húmeris suis, et incedéntes retrórsum, operuérunt verénda patris sui: faciésque eórum avérsæ erant, et patris vírilia non vidérunt.

℟. Noe, / vir iustus atque perféctus, cum Deo ambulávit: * Et fecit ómnia, quæcúmque præcépit ei Deus. ℣. Fecit sibi arcam, ut salvarétur univérsum semen. Et.

Lectio iii 9, 24-29

Evígilans autem Noe ex vino, cum didicísset, quæ fécerat ei fílius suus minor, ait: Maledíctus Chánaan, servus servórum erit frátribus suis. Dixítque: Benedíctus Dóminus Deus Sem, sit Chánaan servus eius. Dilátet Deus Iapheth, et hábitet in tabernáculis Sem, sitque Chánaan servus eius. Vixit autem Noe post dilúvium trecéntis quinquagínta annis. Et impléti sunt omnes dies eius nongentórum quinquagínta annórum: et mórtuus est.

℟. Quadragínta / dies et noctes apérti sunt cæli, † et ex omni carne habénte spíritum vitæ ingréssa sunt in arcam: * Et clausit a foris óstium Dóminus. ℣. In artículo diéi illíus ingréssus est Noe in arcam, † et fílii eius, et uxor illíus et uxóres filiórum eius. Et. Glória Patri. Et.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Semen / cécidit in terram bonam, et áttulit fructum, † áliud centésimum, et áliud sexagésimum.

FERIA SEXTA

IV classis

De libro Génesis

Lectio i 10, 1-6

Hæ sunt generatiónes filiórum Noe, Sem, Cham et Iapheth: natíque sunt eis fílii post dilúvium. Fílii Iapheth: Go-

mer et Magog et Mádai et Iavan et Thubal et Mosoch et Thiras. Porro fílii Gomer: Ascenez et Riphath et Thogórma. Fílii autem Iavan: Elísa et Tharsis, Cetthim et Dódanim. Ab his divísæ sunt ínsulæ géntium in regiónibus suis, unusquísque secúndum linguam suam et famílias suas in natiónibus suis. Fílii autem Cham: Chus et Mésraim et Phuth et Chánaan.

℟. Aedificávit / Noe altáre Dómino, ófferens super illud holocáustum: † odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis, et benedíxit ei, dicens: * Créscite et multiplicámini, et repléte terram. ℣. Ecce, ego státuam pactum meum vobíscum, † et cum sémine vestro post vos. Créscite.

Lectio ii 11, 1-4

Erat autem terra lábii uníus, et sermónum eorúndem. Cumque proficiscerántur de oriénte, invenérunt campum in terra Sénnaar, et habitavérunt in eo. Dixítque alter ad próximum suum: Veníte, faciámus láteres, et coquámus eos igni. Habuerúntque láteres pro saxis, et bitúmen pro cæménto: et dixérunt: Veníte, faciámus nobis civitátem, et turrim, cuius culmen pertíngat ad cælum: et celebrémus nomen nostrum ántequam dividámur in univérsas terras.

℟. Ponam / arcum meum in núbibus cæli, dixit Dóminus ad Noe: * Et recordábor fœderis mei, quod pépigi tecum. ℣. Cumque obdúxero núbibus cælum, † apparébit arcus meus in núbibus. Et.

Lectio iii 11, 5-8

Descéndit autem Dóminus, ut vidéret civitátem et turrim, quam ædificábant fílii Adam, et dixit: Ecce, unus est pópulus, et unum lábium ómnibus: cœperúntque hoc fácere, nec desístent a cogitatiónibus suis, donec eas ópere cómpleant. Veníte ígitur, descendámus, et confundámus ibi linguam eórum, ut non áudiat unusquísque vocem próximi sui. Atque ita divísit eos Dóminus ex illo loco in univérsas terras, et cessavérunt ædificáre civitátem.

℟. Per memetípsum / iurávi, dicit Dóminus, † non adíciam ultra aquas dilúvii super terram: pacti mei recordábor, * Ut non perdam aquis dilúvii omnem carnem. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, † et erit signum fœderis inter me et inter terram. Ut. Glória Patri. Ut.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Qui verbum / Dei rétinent corde perfécto et óptimo, † fructum afferunt in patiéntia.

Oratio

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra actióne confídimus: † concéde propítius; * ut contra advérsa ómnia Doctóris géntium protectióne muniámur. Per Dóminum.

SABBATO

IV classis

De libro Génesis

Lectio i 11, 10-15

Hæ sunt generatiónes Sem: Sem erat centum annórum, quando génuit Arphaxad, biénnio post dilúvium. Vixítque Sem, postquam génuit Arphaxad, quingéntis annis: et génuit fílios et fílias. Porro Arphaxad vixit trigínta quinque annis, et génuit Sale. Vixítque Arphaxad, postquam génuit Sale, trecéntis tribus annis: et génuit fílios et fílias. Sale quoque vixit trigínta annis, et génuit Heber. Vixítque Sale, postquam génuit Heber, quadringéntis tribus annis: et génuit fílios et fílias.

℟. Benedíxit / Deus Noe et fíliis eius, et dixit ad eos: * Créscite et multiplicámini, et repléte terram. ℣. Ecce, ego státuam pactum meum vobíscum, † et cum sémine vestro post vos. Créscite.

Lectio ii 11, 16-23

Vixit autem Heber trigínta quátuor annis, et génuit Phaleg. Et vixit Heber, postquam génuit Phaleg, quadringéntis trigínta annis: et génuit fílios et fílias. Vixit quoque Phaleg trigínta annis, et génuit Reu. Vixítque Phaleg, postquam génuit Reu, ducéntis novem annis: et génuit fílios et fílias. Vixit autem Reu trigínta duóbus annis, et génuit Sarug. Vixit quoque Reu, postquam génuit Sarug, ducéntis septem annis: et génuit fílios et fílias. Vixit vero Sarug trigínta annis, et génuit Nachor. Vixítque Sarug, postquam génuit Nachor, ducéntis annis: et génuit fílios et fílias.

℟. Ecce, / ego státuam pactum meum vobíscum, † et cum sémine vestro post

vos: * Neque erit deínceps dilúvium dissípans terram. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, † et erit signum fœderis inter me et inter terram. Neque.

Lectio iii 11, 24-30

Vixit autem Nachor vigínti novem annis, et génuit Thare. Vixítque Nachor, postquam génuit Thare, centum decem et novem annis: et génuit fílios et fílias. Vixítque Thare septuagínta annis, et génuit Abram et Nachor et Aran. Hæ sunt autem generatiónes Thare: Thare génuit Abram, Nachor et Aran. Porro Aran génuit Lot. Mortuúsque est Aran ante Thare patrem suum, in terra nativitátis suæ in Ur Chaldæórum. Duxérunt autem Abram et Nachor uxóres: nomen uxóris Abram, Sárai: et nomen uxóris Nachor, Melcha, fília Aran patris Melchæ et patris Ieschæ. Erat autem Sárai stérilis, nec habébat líberos.

℟. Requiévit / arca mense séptimo super montes Arméniæ: * Et aquæ ibant, et decrescébant usque ad décimum mensem. ℣. Décimo enim mense, primo die mensis, cacúmina móntium apparuérunt. Et. Glória Patri. Et.

DOMINICA IN QUINQUAGESIMA

II classis

AD I VESPERAS

Ant. et psalmi ut in Vesperis sabbati in Psalterio. (245)

Capit. 1 Cor. 13, 1

Fratres: Si linguis hóminum loquar et Angelórum, † caritátem autem non hábeam, * factus sum velut æs sonans, aut cýmbalum tínniens.

℟. br. Magnus Dóminus noster, * Et magna virtus eius. Magnus. ℣. Et sapiéntiæ eius non est númerus. Et magna. Glória Patri. Magnus.

Hymnus

O lux, beáta Trínitas,
Et principális Unitas:
Iam sol recédit ígneus,
Infúnde lumen córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecémur véspere:
Te nostra supplex glória
Per cuncta laudet sæcula.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. ant. Pater / fídei nostræ Abraham summus, † óbtulit holocáustum super altáre pro fílio.

Oratio

Preces nostras, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi: * atque a peccatórum vínculis absolútos, ab omni nos adversitáte custódi. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Præoccupémus fáciem Dómini: * Et in psalmis iubilémus ei. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

In primo autem psalmi versu omittitur: præoccupémus fáciem eius in confessióne, et in psalmis iubilémus ei; et repetitur a choro invitatorium.

Hymnus Primo diérum ómnium, ut in Psalterio. (23)

In I Nocturno

De libro Génesis

Lectio i 12, 1-5

Dixit autem Dóminus ad Abram: Egrédere de terra tua, et de cognatióne tua, et de domo patris tui, et veni in terram, quam monstrábo tibi. Faciámque te in gentem magnam, et benedícam tibi, et magnificábo nomen tuum, erísque benedíctus. Benedícam benedicéntibus tibi, et maledícam maledicéntibus tibi, atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ. Egréssus est ítaque Abram sicut præcéperat ei Dóminus, et ivit cum eo Lot. Septuagínta quinque annórum erat Abram, cum egrederétur de Haran. Tulítque Sárai uxórem suam, et Lot fílium fratris sui, universámque substántiam quam posséderant, et ánimas quas fécerant in Haran: et egréssi sunt ut irent in terram Chánaan.

℟. Locútus est / Dóminus ad Abram, dicens: † Egrédere de terra tua, et de cognatióne tua, et veni in terram, quam monstrávero tibi: * Et fáciam te in gentem magnam. ℣. Benedícens benedícam tibi, et magnificábo nomen tuum, † erísque benedíctus. Et.

Lectio ii 12, 6-8

Cumque veníssent in eam, pertransívit Abram terram usque ad locum Sichem, usque ad convállem illústrem: Chananæus autem tunc erat in terra. Appáruit autem Dóminus Abram, et dixit ei: Sémini tuo dabo terram hanc. Qui ædificávit ibi altáre Dómino, qui apparúerat ei. Et inde trans-

grédiens ad montem, qui erat contra oriéntem Bethel, teténdit ibi tabernáculum suum, ab occidénte habens Bethel, et ab oriénte Hai: ædificávit quoque ibi altáre Dómino, et invocávit nomen eius.

℟. Dum staret / Abraham ad ílicem Mambre, † vidit tres viros ascendéntes per viam: * Tres vidit, et unum adorávit. ℣. Ecce, Sara uxor tua páriet tibi fílium, † et vocábis nomen eius Isaac. Tres.

Lectio iii 12, 9-13

Perrexítque Abram vadens, et ultra progrédiens ad merídiem. Facta est autem fames in terra: descendítque Abram in Aegýptum, ut peregrinarétur ibi: prævalúerat enim fames in terra. Cumque prope esset ut ingrederétur Aegýptum: dixit Sárai uxóri suæ: Novi quod pulchra sis múlier, et quod cum víderint te Aegýptii, dictúri sunt: Uxor ipsíus est: et interfícient me, et te reservábunt. Dic ergo, óbsecro te, qūod soror mea sis: ut bene sit mihi propter te, et vivat ánima mea ob grátiam tui.

℟. Tentávit / Dóminus Abraham, et dixit ad eum: * Tolle fílium tuum, quem díligis, Isaac, † et offer illum ibi in holocáustum super unum móntium, quem díxero tibi. ℣. Vocátus quoque a Dómino, respóndit, Adsum: † et ait ei Dóminus. Tolle.

Lectio iv 12, 14-19

Cum ítaque ingréssus esset Abram Aegýptum, vidérunt Aegýptii mulíerem quod esset pulchra nimis. Et nuntiavérunt príncipes Pharaóni, et laudavérunt eam apud illum: et subláta est múlier in domum Pharaónis. Abram vero bene usi sunt propter illam: fuerúntque ei oves et boves et ásini, et servi et fámulæ, et ásinæ et caméli. Flagellávit autem Dóminus Pharaónem plagis máximis, et domum eius propter Sárai uxórem Abram. Vocavítque Phárao Abram, et dixit ei: Quidnam est hoc, quod fecísti mihi? quare non indicásti, quod uxor tua esset? Quam ob causam dixísti esse sorórem tuam, ut tóllerem eam mihi in uxórem? Nunc ígitur ecce coniux tua, áccipe eam, et vade.

℟. Dixit / Dóminus ad Abram: † Sara uxor tua páriet tibi fílium in senectúte sua: * Et vocábis nomen eius Isaac. ℣. Revértens véniam ad te témpore isto, vita cómite, † et habébit fílium Sara uxor tua. Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Ex libro
sancti Ambrósii Episcopi
de Abraham Patriárcha
Lib. 1, c. 2, 3-4

Lectio v

Magnus plane vir Abraham, et multárum virtútum clarus insígnibus, quem votis suis philosophía non potúerit æquáre. Dénique minus est quod illa finxit, quam quod iste gessit: maiórque ambitióso eloquéntiæ mendácio simplex veritátis fides. Itaque, cuiúsmodi fúerit in eo viro devótio, consideremus.

℟. Angelus / Dómini vocávit Abraham, dicens: * Ne exténdas manum tuam super púerum, eo quod tímeas Dóminum. ℣. Cumque extendísset manum, ut immoláret fílium, † ecce, Angelus Dómini de cælo clamávit, dicens. Ne.

Lectio vi

Ea enim virtus órdine prima est, quæ est fundaméntum ceterárum: meritóque hanc ab eo primam exégit Deus, dicens: Exi de terra tua, et de cognatióne tua, et de domo patris tui. Satis fúerat dixísse, De terra tua. Ibi enim erat exíre de cognatióne, exíre de patérna domo. Sed ídeo síngula áddidit, ut eius affféctum probáret: ne forte aut imprudénter cœpísse vidéretur, aut fraus áliqua mandátis cæléstibus pararétur.

℟. Vocávit / Angelus Dómini Abraham de cælo, secúndo, dicens: Benedícam tibi, * Et multiplicábo te sicut stellas cæli. ℣. Possidébit semen tuum portas inimicórum tuórum, † et benedicéntur in sémine tuo omnes tribus terræ. Et.

Lectio vii

Sed, sicut coacervánda fuérunt præcépta, ne quid latéret; ita étiam proponénda prǽmia, ne forte desperáret. Tentátur ut fortis, incitátur ut fidélis, provocátur ut iustus: meritóque exívit, quemádmodum locútus est illi Dóminus. Et exívit cum eo Lot. Hoc est, quod inter septem sapiéntum dicta celebrátur, Séquere Deum. Facto prævénit Abraham dicta sapiéntum, et secútus Dóminum exívit de terra sua.

℟. Deus / dómini mei Abraham, dírige viam meam: * Ut cum salúte revértar in domum dómini mei. ℣. Obsecro, Dómine, fac misericórdiam cum servo tuo. Ut.

Lectio viii

Sed quia ante terra ei fúerat ália, hoc est, régio Chaldæórum, de qua exívit Thare pater Abrahæ, et in Charran demigrávit: et quia secum edúxit nepótem suum, cui dictum fúerat, Exi de cognatióne tua: considerémus, ne forte hoc sit exíre de terra sua, de huius terræ, hoc est, de córporis nostri quadam commoratióne égredi, de qua exívit Paulus, qui dixit: Nostra autem conversátio in cælis est.

℟. Visitávit / Dóminus Saram, sicut promíserat, et implévit quæ locútus est: † concepítque, et péperit fílium in senectúte sua: * Témpore quo prædíxerat ei Deus. ℣. Vocavítque Abraham nomen fílii sui, quem génuit ei Sara, Isaac. Témpore. Glória Patri. Témpore.

In III Nocturno

Ant. Miserére / mei, Fili David! † Quid vis, ut fáciam tibi? Dómine, ut vídeam. Canticum Dómine, miserére nostri: te enim exspectávimus: † esto brácchium nostrum in mane, cum reliquis ut in Psalterio. (41)

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua. ℟. Cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 18

In illo témpore: Assúmpsit Iesus duódecim, et ait illis: Ecce, ascéndimus Ierosólymam, et consummabúntur ómnia, quæ scripta sunt per Prophétas de Fílio hóminis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ

Hom. 2 in Evang., n. 1 et 2

Redémptor noster, prævidens ex passióne sua discipulórum ánimos perturbándos, eis longe ante et eiúsdem passiónis pœnam, et resurrectiónis suæ glóriam prædíxit: ut, cum eum moriéntem, sicut prædíctum est, cérnerent; étiam resurrectúrum non dubitárent. Sed quia carnáles adhuc discípuli nullo modo valébant cápere verba mystérii, venítur ad miráculum. Ante eórum óculos cæcus lumen recépit: ut,

qui cæléstis mystérii verba non cáperent, eos ad fidem cæléstia facta solidárent.

℟. Veni / hódie ad fontem aquæ, et orávi Dóminum, dicens: * Dómine, Deus Abraham, tu prósperum fecísti desidérium meum. ℣. Igitur puélla, cui díxero, Da mihi aquam de hýdria tua, ut bibam: † et illa díxerit, Bibe, dómine, et camélis tuis potum tríbuam: † ipsa est, quam præparávit Dóminus fílio dómini mei. Dómine.

Lectio x

Sed mirácula Dómini et Salvatóris nostri sic accipiénda sunt, fratres caríssimi, ut et in veritáte credántur facta, et tamen per significatiónem nobis áliquid ínnuant. Opera quippe eius et per poténtiam áliud osténdunt, et per mystérium áliud loquúntur. Ecce enim, quis iuxta históriam cæcus iste fúerit, ignorámus: sed tamen quid per mystérium significet, nóvimus.

℟. Factus est / sermo Dómini ad Abram, dicens: * Noli timére, Abram: † ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. ℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, † qui edúxi te de Ur Chaldæórum. Noli.

Lectio xi

Cæcum quippe est genus humánum, quod in parénte primo a paradísi gáudiis expúlsum, claritátem supérnæ lucis ignórans, damnatiónis suæ ténebras pátitur. Sed tamen per Redemptóris sui præséntiam illumináture: ut intérnæ lucis gáudia iam per desidérium vídeat, atque in via vitæ boni óperis gressus ponat. Notándum vero est, quod, cum Iesus Iéricho appropinquáre dícitur, cæcus illumináture. Iéricho quippe luna interpretátur: luna autem in sacro elóquio pro defáctu carnis pónitur: quia, dum ménstruis moméntis decréscit, defáctum nostræ mortalitátis designat.

℟. Crédidit / Abram Deo, et reputátum est ei ad iustítiam: * Et ídeo amícus Dei factus est. ℣. Fuit autem iustus coram Dómino, et ambulávit in viis eius. Et.

Lectio xii

Dum ígitur Cónditor noster appropínquat Iéricho, cæcus ad lumen redit: quia, dum divínitas defáctum nostræ carnis suscépit, humánum genus

lumen, quod amíserat, recépit. Unde enim Deus humána pátitur, inde homo ad divína sublevátur. Qui vidélicet cæcus recte et iuxta viam sedére, et mendícans esse descríbitur. Ipsa enim Véritas dicit: Ego sum via.

℟. Cæcus / sedébat secus viam, transeúnte Dómino, † et clamávit ad eum: et ait illi Dóminus: * Quid vis, ut fáciam tibi? * Dómine, ut vídeam lumen. ℣. Stans autem Iesus, iussit illum duci ad se. † Et cum appropinquásset, interrogávit eum, dicens. Quid. Glória Patri. Dómine.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 18, 31-43

In illo témpore: Assúmpsit Iesus duódecim, et ait illis: Ecce, ascéndimus Ierosólymam, et consummabúntur ómnia, quæ scripta sunt per Prophétas de Fílio hóminis. Tradétur enim géntibus, et illudétur, et flagellábitur, et conspuétur: et postquam flagelláverint, occídent eum, et tértia die resúrget. Et ipsi nihil horum intellexérunt, et erat verbum istud abscónditum ab eis, et non intellegébant quæ dicebántur. Factum est autem, cum appropinquáret Iéricho, cæcus quidam sedébat secus viam, mendícans. Et cum audíret turbam prætereúntem, interrogábat, quid hoc esset. Dixérunt autem ei, quod Iesus Nazarénus transíret. Et clamávit, dicens: Iesu, Fili David, miserére mei. Et qui præíbant, increpábant eum, ut tacéret. Ipse vero multo magis clamábat: Fili David, miserére mei. Stans autem Iesus, iussit illum addúci ad se. Et cum appropinquásset, interrogávit illum, dicens: Quid tibi vis fáciam? At ille dixit: Dómine, ut vídeam. Et Iesus dixit illi: Réspice, fides tua te salvum fecit. Et confestim vidit, et sequebátur illum, magníficans Deum. Et omnis plebs ut vidit, dedit laudem Deo.

Oratio

Preces nostras, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi: † atque a peccatórum vínculis absolútos, * ab omni nos adversitáte custódi. Per Dóminum.

AD LAUDES

Ant. 1 Secúndum / multitúdinem miserationum tuárum, Dómine, † dele iniquitátem meam. Ps. 50

Miserére mei, Deus, cum reliquis de dominica. (50)

2 Deus / meus es tu, et confitébor tibi: † Deus meus es tu, et exaltábo te.

3 Ad te / de luce vígilo, Deus, † ut vídeam virtútem tuam.

4 Hymnum / dícite, et superexaltáte eum in sæcula.

5 Omnes / Angeli eius, laudáte Dóminum de cælis.

Capit. 1 Cor. 13, 1

Fratres: Si linguis hóminum loquar et Angelórum, † caritátem autem non hábeam, * factus sum velut æs sonans, aut cýmbalum tínniens.

℟. br. Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. Inclína. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem: in via tua vivífica me. In testimónia tua. Glória Patri. Inclína.

Hymnus

Aetérne rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.

Præco diéi iam sonat,
Noctis profúndæ pérvigil,
Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ségregans.

Hoc excitátus Lúcifer
Solvit polum calígine:
Hoc omnis errónum cohors
Viam nocéndi déserit.

Hoc nauta vires cólligit,
Pontíque mitéscunt freta:
Hoc, ipsa petra Ecclésiæ,
Canénte, culpam díluit.

Surgámus ergo strénue:
Gallus iacéntes éxcitat,
Et somnoléntos íncrepat,
Gallus negántes árguit.

Gallo canénte, spes redit,
Aegris salus refúnditur,
Mucro latrónis cónditur,
Lapsis fides revértitur.

Iesu, labéntes réspice,
Et nos vidéndo córrige:
Si réspicis, lapsi stabunt,
Fletúque culpa sólvitur.

Tu, lux, refúlge sénsibus,
Mentísque somnum díscute:
Te nostra vox primum sonet,
Et vota solvámus tibi.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Dómine, refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne et progénie.

Ad Bened. ant. Ecce, / ascéndimus Ierosólymam, † et consummabúntur ómnia, quæ scripta sunt de Fílio hóminis. † Tradétur enim géntibus, et illudétur, et conspuétur: † et postquam flagelláverint, occídent eum, et tértia die resúrget.

Oratio

Preces nostras, quǽsumus, Dómine, cleménter exáudi: † atque a peccatórum vínculis absolútos, * ab omni nos adversitáte custódi. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Iter / faciénte Iesu, dum appropinquáret Iéricho, cæcus clamábat ad eum, † ut lumen recípere mererétur.

AD TERTIAM

Ant. Transeúnte / Dómino, clamábat cæcus ad eum: † Miserére mei, Fili David.

Capit. Fratres: Si linguis, ut infra ad II Vesperas.

℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

AD SEXTAM

Ant. Et qui / præíbant, increpábant eum ut tacéret. † Ipse vero multo magis clamábat: Miserére mei, Fili David.

Capit. 1 Cor. 13, 8-9

Cáritas nunquam éxcidit: † sive prophetíæ evacuabúntur, sive linguæ cessábunt, sive sciéntia destruétur. * Ex parte enim cognóscimus, et ex parte prophetámus.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

AD NONAM

Ant. Cæcus / magis ac magis clamábat, † ut eum Dóminus illumináret.

Capit. 1 Cor. 13, 13

Nunc autem manent † fides, spes, cáritas, tria hæc: * maior autem horum est cáritas.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

AD II VESPERAS

Ant. et psalmi de dominica. (223)

Capit. 1 Cor. 13, 1

Fratres: Si linguis hóminum loquar et Angelórum, † caritátem autem non hábeam, * factus sum velut æs sonans, aut cýmbalum tínniens.

℟. br. Quam magnificáta sunt * Opera tua, Dómine. Quam magnificáta. ℣. Omnia in sapiéntia fecísti. Opera. Glória Patri. Quam magnificáta.

Hymnus

Lucis Creátor óptime,
Lucem diérum proferens,
Primórdiis lucis novæ,
Mundi parans oríginem:
Qui mane iunctum vésperi
Diem vocári præcipis:
Tetrum chaos illábitur,
Audi preces cum flétibus.

Ne mens graváta crímine,
Vitæ sit exsul múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis ílligat.

Cælórum pulset íntimum,
Vitále tollat prǽmium:
Vitémus omne nóxium:
Purgémus omne péssimum.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Stans autem / Iesus, iussit cæcum addúci ad se, et ait illi: † Quid vis ut fáciam tibi? † Dómine, ut vídeam. Et Iesus ait illi: Réspice, fides tua te salvum fecit. † Et confestim vidit, et sequebátur illum, magníficans Deum.

FERIA SECUNDA

IV classis

De libro Génesis

Lectio i 13, 1-6

Ascéndit ergo Abram de Aegýpto, ipse et uxor eius, et ómnia quæ habébat, et Lot cum eo ad austrálem plagam. Erat autem dives valde in possessióne auri et argénti. Reversúsque est per iter, quo vénerat, a merídie in Bethel usque ad locum, ubi prius fíxerat tabernáculum inter Bethel et Hai: in loco altáris, quod fécerat prius, et invocávit ibi nomen Dómini. Sed et Lot, qui erat cum Abram, fuérunt greges óvium, et arménta, et tabernácula. Nec póterat eos cápere terra, ut habitárent simul: erat quippe substántia eórum multa, et nequíbant habitáre commúniter.

℟. Movens / Abram tabernáculum suum, venit et habitávit iuxta convállem Mambre: * Aedificavítque ibi altáre Dómino. ℣. Dixit autem Dóminus ad eum: Leva óculos tuos, et vide: † omnem terram, quam cónspicis, tibi dabo, et sémini tuo in sempitérnum. Aedificavítque.

Lectio ii 13, 7-11

Unde et facta est rixa inter pastóres gregum Abram et Lot. Eo autem témpore Chananæus et Pherezæus habitábant in terra illa. Dixit ergo Abram ad Lot: Ne, quæso, sit iúr-

gium inter me et te, et inter pastóres meos et pastóres tuos: fratres enim sumus. Ecce univérsa terra coram te est: recéde a me, óbsecro: si ad sinístram íeris, ego déxteram tenébo: si tu déxteram elégeris, ego ad sinístram pergam. Elevátis ítaque Lot óculis, vidit omnem circa regiónem Iordánis, quæ univérsa irrigabátur, ántequam subvérteret Dóminus Sódomam et Gomórrham, sicut paradísus Dómini, et sicut Aegýptus veniéntibus in Segor. Elegítque sibi Lot regiónem circa Iordánem, et recéssit ab oriénte.

℟. Crédidit / Abram Deo, et reputátum est ei ad iustítiam: * Et ídeo amícus Dei factus est. ℣. Fuit autem iustus coram Dómino, et ambulávit in viis eius. Et.

Lectio iii 13, 11-16

Divisíque sunt altérutrum a fratre suo. Abram habitávit in terra Chánaan: Lot vero morátus est in óppidis, quæ erant circa Iordánem, et habitávit in Sódomis. Hómines autem Sodomítæ péssimi erant, et peccatóres coram Dómino nimis. Dixítque Dóminus ad Abram, postquam divísus est ab eo Lot: Leva óculos tuos, et vide a loco, in quo nunc es, ad aquilónem et meridiem, ad oriéntem et occidéntem. Omnem terram, quam cónspicis, tibi dabo, et sémini tuo usque in sempitérnum. Faciámque semen tuum sicut púlverem terræ.

℟. Tentávit / Dóminus Abraham, et dixit ad eum: * Tolle fílium tuum, quem díligis, Isaac, † et offer illum ibi in holocáustum super unum móntium, quem díxero tibi. ℣. Vocátus quoque a Dómino, respóndit, Adsum: † et ait ei Dóminus. Tolle. Glória Patri. Tolle.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Et qui præíbant, / increpábant eum, ut tacéret. † Ipse vero multo magis clamábat: Miserére mei, Fili David.

Oratio

Preces nostras, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi: † atque a peccatórum vínculis absolútos, * ab omni nos adversitáte custódi. Per Dóminum.

FERIA TERTIA

IV classis

De libro Génesis

Lectio i 14, 8-12

Et egréssi sunt rex Sodomórum, et rex Gomórrhæ, rexque Adamæ, et rex Séboim, necnon et rex Balæ, quæ est Segor: et direxérunt áciem contra eos in valle Silvéstri: scílicet advérsus Chodorlahomor regem Elamitárum, et Thadal regem géntium, et Amraphel regem Sénnaar, et Arioch regem Ponti: quátuor reges advérsus quinque. Vallis autem Silvéstris habébat púteos multos bitúminis. Itaque rex Sodomórum, et Gomórrhæ terga vertérunt, ceciderúntque ibi: et qui remánserant, fugérunt ad montem. Tulérunt autem omnem substántiam Sodomórum et Gomórrhæ, et univérsa, quæ ad cibum pértinent, et abiérunt: necnon et Lot et substántiam eius, fílium fratris Abram, qui habitábat in Sódomis.

℟. Angelus / Dómini vocávit Abraham, dicens: * Ne exténdas manum tuam super púerum, eo quod tímeas Dóminum. ℣. Cumque extendísset manum, ut immoláret fílium, † ecce, Angelus Dómini de cælo clamávit, dicens. Ne.

Lectio ii 14, 13-16

Et ecce unus, qui evásérat, nuntiávit Abram Hebræo, qui habitábat in conválle Mambre Amorrhæi, fratris Eschol, et fratris Aner: hi enim pepígerant fœdus cum Abram. Quod cum audísset Abram, captum vidélicet Lot fratrem suum, numerávit expedítos vernáculos suos trecéntos decem et octo: et persecútus est usque Dan. Et divísis sóciis, írruit super eos nocte: percussítque eos, et persecútus est eos usque Hoba, quæ est ad lævam Damásci. Reduxítque omnem substántiam, et Lot fratrem suum cum substántia illíus, mulíeres quoque et pópulum.

℟. Vocávit / Angelus Dómini Abraham de cælo, secúndo, dicens: Benedícam tibi, * Et multiplicábo te sicut stellas cæli. ℣. Possidébit semen tuum portas inimicórum tuórum, † et benedicéntur in sémine tuo omnes tribus terræ. Et.

Lectio iii 14, 17-20

Egréssus est autem rex Sodomórum in occúrsum eius, postquam revér-

sus est a cæde Chodorlahomor, et regum qui cum eo erant in valle Save, quæ est vallis regis. At vero Melchísedech rex Salem, próferens panem et vinum, erat enim sacérdos Dei altíssimi, benedíxit ei, et ait: Benedíctus Abram Deo excélso, qui creávit cælum et terram: et benedíctus Deus excélsus, quo protegénte, hostes in mánibus tuis sunt. Et dedit ei décimas ex ómnibus.

℟. Deus / dómini mei Abraham, dírige viam meam: * Ut cum salúte revértar in domum dómini mei. ℣. Obsecro, Dómine, fac misericórdiam cum servo tuo. Ut. Glória Patri. Ut.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Miserére / mei, Fili David. † Quid vis ut fáciam tibi? Dómine, ut vídeam.

Oratio

Preces nostras, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi: † atque a peccatórum vínculis absolútos, * ab omni nos adversitáte custódi. Per Dóminum.

Post Completorium
explicit tempus Septuagesimæ

TEMPUS QUADRAGESIMAE

FERIA QUARTA CINERUM

I classis

In hac et aliis feriis usque ad Nonam sabbati sequentis inclusive, omnia dicuntur ut in præcedentibus feriis post Septuagesimam, exceptis iis, quæ hic habentur propria.

AD MATUTINUM

Invitat. In manu tua, Dómine, * Omnes fines terræ. Hymnus Rerum Creátor óptime, de Psalterio. (105)

In I Nocturno

Ant. Da nobis. Ps. 59 Deus, reppulísti nos, et destruxísti nos, cum reliquis ant. et psalmis de Psalterio. (105)

℣. Benedícite, gentes, Deum nostrum. ℟. Et audítam fácite vocem laudis eius.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio i 6, 16-21

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Cum ieiunátis, nolíte fíeri sicut hypócritæ, tristes. Et réliqua.

Homília
sancti Augustíni Epíscopi
De Serm. Domini in monte, Lib. 2, c. 12

Maniféstum est, his præcéptis omnem nostram intentiónem in interióra gáudia dírigi: ne foris quæréntes mercédem, huic sæculo conformémur, et amittámus promissiónem tanto solidióris atque firmióris, quanto interióris beatitúdinis, qua nos elégit Deus confórmes fíeri imáginis Fílii eius. In hoc autem capítulo máxime adverténdum est, non in solo rerum corporeárum nitóre atque pompa, sed étiam in ipsis sórdibus luctuósis esse posse iactántiam; et eo periculosiórem, quo sub nómine servitútis Dei décipit.

℟. Veni / hódie ad fontem aquæ, et orávi Dóminum, dicens: * Dómine, Deus Abraham, tu

prósperum fecísti desidérium meum. ℣. Igitur puélla, cui díxero, Da mihi aquam de hýdria tua, ut bibam: † et illa díxerit, Bibe, dómine, et camélis tuis potum tríbuam: † ipsa est, quam præparávit Dóminus fílio dómini mei. Dómine, Deus Abraham, tu prósperum fecísti desidérium meum.

Lectio ii

Qui ergo immoderáto cultu córporis atque vestítus, vel ceterárum rerum nitóre præfúlget, fácile convíncitur rebus ipsis, pompárum sæculi esse sectátor, nec quemquam fallit dolósa imágine sanctitátis. Qui autem in professióne christianitátis, inusitáto squalóre ac sórdibus inténtos in se óculos hóminum facit, cum id voluntáte facit, non necessitáte pátitur: céteris eius opéribus potest cónici, utrum hoc contémptu supérflui cultus, an ambitióne áliqua fáciat: quia et sub ovína pelle cavéndos lupos Dóminus præcépit: Sed ex frúctibus, inquit, eórum cognoscétis eos.

℟. Factus est / sermo Dómini ad Abram, dicens: * Noli timére, Abram: † ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. ℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, † qui edúxi te de Ur Chaldæórum. Noli.

Lectio iii

Cum enim cœperint aliquibus tentatiónibus ea ipsa scílicet illis súbtrahi vel negári, quæ isto velámine vel consecúti sunt vel cónsequi cúpiunt: tunc necésse est, appáreat, utrum lupus in ovína pelle sit, an ovis in sua. Non enim propterea ornátu supérfluo debet aspéctus hóminum mulcére christiánus, quia illum parcum hábitum ac necessárium étiam simulatóres sæpius usúrpant, ut incáutos decípiant: quia et illæ oves non debent pelles suas depónere, si aliquándo eis lupi se cóntegunt.

℟. Crédidit / Abram Deo, et reputátum est ei ad iustítiam: * Et ídeo amícus Dei factus est. ℣. Fuit autem iustus coram Dómino, et ambulávit in viis eius. Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Ant. ut a Septuag. cum psalmis et ℣. ut in Psalterio. (111)

Capitulum et ℟. breve ut in tempore per annum. (117)

Oratio ut infra ad Laudes.

Ab hoc die usque ad Pascha Kýrie eléison, Pater noster et oratio dicuntur ad omnes Horas flexis genibus.

Oratio vero II Nocturni dicitur ad Laudes et ad omnes Horas, exclusis Vesperis, quibus est propria oratio.

AD LAUDES

Ant., psalmi, capitulum, ℟. br., hymnus et ℣. ut in Psalterio. (119)

Ad Bened. ant. Cum ieiunátis, / nolíte fíeri sicut hypócritæ, tristes.

Oratio

Præsta, Dómine, fidélibus tuis: † ut ieiuniórum veneránda solémnia, et cóngrua pietáte suscípiant, * et secúra devotióne percúrrant. Per Dóminum.

Ad Horas, omnia ut in Psalterio per annum.

AD VESPERAS

Omnia ut in Psalterio per annum. (234)

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Thesaurizáte / vobis thesáuros in cælo, † ubi nec ærúgo, nec tínea demolítur.

Oratio

Inclinántes se, Dómine, maiestáti tuæ, propitiátus inténde: * ut, qui divíno múnere sunt refécti, cæléstibus semper nutriántur auxíliis. Per Dóminum.

FERIA QUINTA

III classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio i 8, 5-13

In illo témpore: Cum introísset Iesus Caphárnaum, accéssit ad eum centúrio, rogans eum, et dicens: Dómine, puer meus iacet in domo paralýticus, et male torquétur. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

De consensu Evang. Lib. 2, c. 20

Videámus, utrum sibi de hoc servo centuriónis Matthæus Lucásque conséntiant. Matthæus enim dicit: Accéssit ad eum centúrio, rogans eum, et dicens: Puer meus iacet in domo paralýticus. Cui vidétur repugnáre quod ait Lucas: Et cum audísset de Iesu, misit ad eum senióres Iudæórum, rogans eum, ut veníret, et sanáret servum eius. At illi, cum veníssent ad Iesum, rogábant eum sollícite, dicéntes ei: Quia dignus est, ut hoc illi præstes: díligit enim gentem nostram, et synagógam ipse ædificávit nobis. Iesus autem ibat cum illis: et cum iam non longe esset a domo,

misit ad eum centúrio amícos, dicens: Dómine, noli vexári: non enim dignus sum, ut sub tectum meum intres.

℟. Dómine, / puer meus iacet paralýticus in domo, et male torquétur: * Amen dico tibi, ego véniam, et curábo eum. ℣. Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: † sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Amen.

Lectio ii

Si enim hoc ita gestum est, quómodo erit verum, quod Matthæus narrat, Accéssit ad eum quidam centúrio, cum ipse non accésserit, sed amícos míserit: nisi diligénter adverténtes intellegámus, Matthæum non omnímodo deseruísse usitátum morem loquéndi? Non solum enim dícere solémus, accessísse áliquem, étiam ántequam pervéniat illuc, quo dícitur accessísse: unde étiam dícimus, Parum accéssit, vel multum accéssit eo, quo áppetit pervenire: verum étiam ipsam perventiónem, cuius adipiscéndæ causa accéditur, dícimus plerúmque factam, etsi eum, ad quem pérvenit, non vídeat ille qui pérvenit, cum per amícum pérvenit ad áliquem, cuius ei favor est necessárius. Quod ita ténuit consuetúdo, ut iam étiam vulgo perventóres appelléntur, qui poténtium quorúmlibet tamquam inaccessíbiles ánimos, per conveniéntium personárum interpositiónem, ambitiónis arte pertíngunt.

℟. Dum staret / Abraham ad ílicem Mambre, † vidit tres viros ascendéntes per viam: * Tres vidit, et unum adorávit. ℣. Ecce, Sara uxor tua páriet tibi fílium, † et vocábis nomen eius Isaac. Tres.

Lectio iii

Non ergo absúrde Matthæus, étiam quod vulgo possit intéllegi, per álios facto accéssu centuriónis ad Dóminum, compéndio dícere vóluit: Accéssit ad eum centúrio. Verúmtamen non neglegénter intuénda est étiam sancti Evangelístæ altitúdo mýsticæ locutiónis, secúndum quam scriptum est in psalmo: Accédite ad eum, et illumináminí. Proínde quia fidem centuriónis, qua vere accéditur ad Iesum, ipse ita laudávit, ut díceret: Non invéni tantam fidem in Israel: ipsum pótius accessísse ad Christum dícere vóluit prudens Evangelísta, quam illos, per quos verba sua míserat.

℟. Tentávit / Dóminus Abraham, et dixit ad eum: * Tolle fílium tuum, quem díligis, Isaac, † et offer illum ibi in holocáustum super unum móntium, quem díxero tibi. ℣. Vocátus quoque a Dómino, respóndit, Adsum: † et ait ei Dóminus. Tolle. Glória Patri. Tolle.

AD LAUDES

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. ant. Dómine, / puer meus iacet paralýticus in domo, et male torquétur: † Amen, dico tibi, ego véniam, et curábo eum.

Oratio

Deus, qui culpa offénderis, pæniténtia placáris: † preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; * et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Dómine, / non sum dignus, ut intres sub tectum meum: † sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus.

Oratio

Parce, Dómine, parce pópulo tuo: * ut, dignis flagellatiónibus castigátus, in tua miseratióne respíret. Per Dóminum.

FERIA SEXTA

III classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio i 5, 43-48; 6, 1-4

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Audístis quia dictum est: Díliges próximum tuum, et ódio habébis inimícum tuum. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri

In Matth. 1, 5, 44-45; 6, 1

Ego autem dico vobis: Dilígite inimícos vestros; benefácite his, qui odérunt vos. Multi præcépta Dei, imbecillitáte sua, non Sanctórum víribus æstimántes, putant esse impossibília, quæ præcépta sunt: et dicunt suffícere virtútibus, non odísse inimícos: céterum dilígere, plus præcípi, quam humána natúra patiátur. Sciéndum est ergo, Chri-

stum non impossibília præcípere, sed perfécta. Quæ fecit David in Saul et in Absalom; Stéphanus quoque Martyr pro inimícis lapidántibus deprecátus est; et Paulus anáthema cupit esse pro persecutóribus suis. Hæc autem Iesus et dócuit et fecit, dicens: Pater, ignósce illis; quod enim fáciunt, nésciunt.

℟. Angelus / Dómini vocávit Abraham, dicens: * Ne exténdas manum tuam super púerum, eo quod tímeas Dóminum. ℣. Cumque extendísset manum, ut immoláret fílium, † ecce, Angelus Dómini de cælo clamávit, dicens. Ne.

Lectio ii

Ut sitis fílii Patris vestri, qui in cælis est. Si Dei præcépta custódiens, fílius quis effícitur Dei: ergo non est natúra fílius, sed arbítrio suo. Cum ergo facis eleemósynam, noli tuba cánere ante te, sicut hypócritæ fáciunt in synagógis et in vicis, ut honorificéntur ab homínibus. Qui tuba canit, eleemósynam fáciens, hypócrita est. Qui ieiúnans demolítur fáciem suam, ut ventris inanitátem monstret in vultu, et hic hypócrita est. Qui in synagógis et in ángulis plateárum orat, ut videátur ab homínibus, hypócrita est.

℟. Vocávit / Angelus Dómini Abraham de cælo, secúndo, dicens: Benedícam tibi, * Et multiplicábo te sicut stellas cæli. ℣. Possidébit semen tuum portas inimicórum tuórum, † et benedicéntur in sémine tuo omnes tribus terræ. Et.

Lectio iii

Ex quibus ómnibus collígitur hypócritas esse, qui quódlibet fáciunt, ut ab homínibus glorificéntur. Mihi vidétur et ille, qui dicit fratri suo: Dimítte, ut tollam festúcam de óculo tuo: nam propter glóriam hoc fácere vidétur, ut ipse iustus esse videátur. Unde dícitur ei a Dómino: Hypócrita, éice primum trabem de óculo tuo. Non ítaque virtus, sed causa virtútis apud Deum mercédem habet. Et si a recta via páululum declináveris, non ínterest, utrum ad déxteram vadas, an ad sinístram, cum verum iter amíseris.

℟. Deus / dómini mei Abraham, dírige viam meam: * Ut cum salúte revértar in domum dómini mei. ℣. Obsecro, Dómine, fac misericórdiam cum servo tuo. Ut. Glória Patri. Ut.

AD LAUDES

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. ant. Cum facis / eleemósynam, nésciat sinístra tua, † quid fáciat déxtera tua.

Oratio

Inchoáta ieiúnia, quæsumus, Dómine, benígno favóre proséquere: † ut observántiam, quam corporáliter exhibémus, * méntibus étiam sincéris exercére valeámus. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Tu autem / cum oráveris, intra in cubículum tuum: † et, clauso óstio, ora Patrem tuum.

Oratio

Tuére, Dómine, pópulum tuum, et ab ómnibus peccátis cleménter emúnda: * quia nulla ei nocébit advérsitas, si nulla ei dominétur iníquitas. Per Dóminum.

SABBATO

III classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Lectio i 6, 47-56

In illo témpore: Cum sero esset, erat navis in médio mari, et Iesus solus in terra. Et réliqua.

Homília sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

In Marc. 2, 6

Labor discipulórum in remigándo, et contrárius eis ventus, labóres sanctæ Ecclésiæ vários designat: quæ inter undas sæculi adversántis, et immundórum flatus spirítuum, ad quiétem pátriæ cæléstis, quasi ad fidam líttoris statiónem, pervenire conátur. Ubi bene dícitur, quia navis erat in médio mari, et ipse solus in terra: quia nonnúnquam Ecclésia tantis gentílium pressúris non solum afflícta, sed et fœdáta est, ut, si fíeri posset, Redémptor ipsíus eam prorsus deseruísse ad tempus viderétur.

℟. Veni / hódie ad fontem aquæ, et orávi Dóminum, dicens: * Dómine, Deus Abraham, tu prósperum fecísti desidé-

rium meum. ℣. Igitur puélla, cui díxero, Da mihi aquam de hýdria tua, ut bibam: † et illa díxerit, Bibe, dómine, et camélis tuis potum tríbuam: † ipsa est, quam præparávit Dóminus fílio dómini mei. Dómine, Deus Abraham, tu prósperum fecísti desidérium meum.

Lectio ii

Unde est illa vox eius inter undas procellásque tentatiónum verréntium deprehénsæ, atque auxílium protectiónis illíus gemebúndo clamóre quæréntis: Ut quid, Dómine, recessísti longe, déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne? Quæ páriter vocem inimíci persequéntis expónit, in sequéntibus psalmi subíciens: Dixit enim in corde suo, Oblítus est Deus, avértit fáciem suam, ne vídeat usque in finem.

℟. Factus est / sermo Dómini ad Abram, dicens: * Noli timére, Abram: † ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. ℣. Ego enim sum Dóminus Deus tuus, † qui edúxi te de Ur Chaldæórum. Noli.

Lectio iii

Verum ille non oblíviscitur oratiónem páuperum, neque avértit fáciem suam a sperántibus in se: quin pótius et certántes cum hóstibus, ut vincant, ádiuvat, et victóres in ætérnum corónat. Unde hic quoque apte dícitur, quia vidit eos laboránte in remigándo. Videt quippe Dóminus suos laboránte in mari, quamvis ipse pósitus in terra: quia, etsi ad horam differre vidétur auxílium tribulátis impéndere, nihilóminus eos, ne in tribulatiónibus defíciant, suæ respéctu pietátis corróborat: et aliquándo étiam manifésto adiutório, victis adversitátibus, quasi calcátis sedatísque flúctuum volumínibus líberat.

℟. Crédidit / Abram Deo, et reputátum est ei ad iustítiam: * Et ídeo amícus Dei factus est. ℣. Fuit autem iustus coram Dómino, et ambulávit in viis eius. Et. Glória Patri. Et.

AD LAUDES

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. ant. Me étenim / de die in diem quærunt, † et scire vias meas volunt.

Oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris: et concéde; † ut hoc solémne ieiúnium, quod animábus corporibúsque curándis salúbriter institútum est, * devóto servítio celebrémus. Per Dóminum nostrum.

DOMINICA I IN QUADRAGESIMA

I classis

AD I VESPERAS

Ant. et psalmi de sabbato, ut in Psalterio. (245)

Capit. 2 Cor. 6, 1-2

Fratres: Hortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. † Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, * et in die salútis adiúvi te.

℟. br. Scápulis suis * Obumbrábit tibi. Scápulis. ℣. Et sub pennis eius sperábis. Obumbrábit tibi. Glória Patri. Scápulis.

Hymnus

Audi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro ieiúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad laudem tui nóminis
Confer medélam lánguidis.

Sic corpus extra cónteri
Dona per abstinéntiam;
Ieiúnet ut mens sóbria
A labe prorsus críminum.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Ieiuniórum múnera.

Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. ant. Tunc invocábis, / et Dóminus exáudiet: † clamábis, et dicet: Ecce adsum.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam ánnua quadragesimáli observatióne purificas: * præsta famíliæ tuæ; ut, quod a te obtinére abstinéndo nititur, hoc bonis opéribus exsequátur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: * Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Quod dicitur in dominicis tantum usque ad dominicam I Passionis exclusive.

Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Ex more docti mýstico
Servémus hoc ieiúnium,
Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex et prophétæ prímitus
Hoc prætulérunt, póstmodum
Christus sacrávit, ómnium
Rex atque factor témporum.

Utámur ergo párcius
Verbis, cibis et pótibus,
Somno, iocis, et árctius
Perstémus in custódia.

Vitémus autem péssima,
Quæ súbruunt mentes vagas:
Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.

Dicámus omnes cérnui,
Clamémus atque sínguli,
Plorémus ante Iúdicem,
Flectámus iram víndicem.

Nostris malis offéndimus
Tuam, Deus, cleméntiam:
Effúnde nobis désuper,
Remíssor, indulgéntiam.

Meménto, quod sumus tui,
Licet cadúci, plásmatis:
Ne des honórem nóminis
Tui, precámur, álteri.

Laxa malum, quod fécimus,
Auge bonum, quod póscimus:
Placére quo tandem tibi
Possímus hic, et pérpetim.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Ieiuniórum múnera.

Amen.

In I Nocturno

Ant. et psalmi ut in Psalterio per annum (25); ℣. vero ut in Psalterio tempore Quadragesimæ. (30)

De Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio i 6, 1-10

Adiuvántes autem exhortámur, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, et in die salútis adiúvi te. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. Némini dantes ullam offensiónem, ut non vituperétur ministérium nostrum: sed in ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in

multa patiéntia, in tribulatiónibus, in necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus, in seditiónibus, in labóribus, in vigíliis, in ieiúniis, in castitáte, in sciéntia, in longanimitáte, in suavitáte, in Spíritu Sancto, in caritáte non ficta, in verbo veritátis, in virtúte Dei, per arma iustítiæ a dextris et a sinístris, per glóriam et ignobilitátem, per infámiam et bonam famam: ut seductóres, et veráces: sicut qui ignóti, et cógniti: quasi moriéntes, et ecce vívimus: ut castigáti, et non mortificáti: quasi tristes, semper autem gaudéntes: sicut egéntes, multos autem locupletántes: tamquam nihil habéntes, et ómnia possidéntes.

℟. Ecce nunc / tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: † commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, in ieiúniis multis, * Per arma iustítiæ virtútis Dei. ℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros † in multa patiéntia, in ieiúniis multis. Per.

Lectio ii 6, 11-16

Os nostrum patet ad vos, o Corínthii, cor nostrum dilatátum est. Non angustiámini in nobis: angustiámini autem in viscéribus vestris: eándem autem habéntes remuneratiónem, tamquam fíliis dico, dilatámini et vos. Nolíte iugum dúcere cum infidélibus. Quæ enim participátio iustítiæ cum iniquitáte? Aut quæ socíetas luci ad ténebras? Quæ autem convéntio Christi ad Bélial? Aut quæ pars fidéli cum infidéli? Qui autem consénsus templo Dei cum idólis? Vos enim estis templum Dei vivi, sicut dicit Deus: Quóniam inhabitábo in illis, et inambulábo inter eos, et ero illórum Deus, et ipsi erunt mihi pópulus.

℟. In ómnibus / exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia: * Ut non vituperétur ministérium nostrum. ℣. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: † commendémus nosmetípsos in multa patiéntia. Ut.

Lectio iii 7, 4-6

Replétus sum consolatióne, superabúndo gáudio in omni tribulatióne nostra. Nam et cum venissémus in Macedóniam, nullam réquiem hábuit caro nostra, sed omnem tribulatiónem passi sumus:

foris pugnæ, intus timóres. Sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in advéntu Titi.

℟. In ieiúnio / et fletu orábunt sacerdótes, dicéntes: * Parce, Dómine, parce pópulo tuo; † et ne des hereditátem tuam in perditiónem. ℣. Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes, dicéntes. Parce.

Lectio iv 7, 7-9

Non solum autem in advéntu eius, sed étiam in consolatióne, qua consolátus est in vobis, réferens nobis vestrum desidérium, vestrum fletum, vestram æmulatiónem pro me, ita ut magis gaudérem. Quóniam etsi contristávi vos in epístola, non me pænitet: et si pænitéret, videns quod epístola illa (etsi ad horam) vos contristávit, nunc gáudeo: non quia contristáti estis, sed quia contristáti estis ad pæniténtiam.

℟. Tribulárer, / si nescírem misericórdias tuas, Dómine: † tu dixísti, Nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur et vivat: * Qui Chananæam et publicánum vocásti ad pæniténtiam. ℣. Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo, † consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam. Qui. Glória Patri. Qui.

In II Nocturno

Ant. et psalmi ut in Psalterio per annum (31); ℣. vero ut in Psalterio tempore Quadragesimæ. (36)

Sermo
sancti Leónis Papæ
Sermo 42, de Quadr. 4

Lectio v

Prædicatúrus vobis, dilectíssimi, sacratíssimum maximúmque ieiúnium, quo áptius utar exórdio, quam ut verbis Apóstoli, in quo Christus loquebátur, incípiam, dicámque quod lectum est: Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis? Quamvis enim nulla sint témpora, quæ divínis non sint plena munéribus, et semper nobis ad misericórdiam Dei per ipsíus grátiam præstétur accéssus: nunc tamen ómnium mentes maióri stúdio ad spirituáles profféctus movéri, et amplióri fidúcia opórtet animári, quando ad univérsa pietátis offícia, illíus nos diéi, in quo redémpti sumus, recúrsus invítat: ut excéllens super ómnia passiónis Domínicæ sacraméntum, purificátis et corpóribus et ánimis, celebrémus.

℟. Emendémus / in mélius, quæ ignoránter peccávimus: † ne súbito præoccupáti die mortis, quærámus spátium pæniténtiæ, † et invenire non possímus: * Atténde, Dómine, et miserére, quia peccávimus tibi. ℣. Adiuva nos, Deus, salutáris noster, † et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos. Atténde.

Lectio vi

Debebátur quidem tantis mystériis ita incessábilis devótio et continuáta reveréntia, ut tales permanerémus in conspéctu Dei, quales nos in ipso pascháli festo dignum est inveníri. Sed quia hæc fortitúdo paucórum est: et dum carnis fragilitáte austérior observántia relaxátur, dumque per várias actiónes vitæ huius sollicitúdo disténditur, necésse est, de mundáno púlvere étiam religiósa corda sordéscere: magna divínæ institutiónis salubritáte provísum est, ut ad reparándam méntium puritátem quadragínta nobis diérum exercitátio mederétur, in quibus aliórum témporum culpas, et pia ópera redímerent, et ieiúnia casta decóquerent.

℟. Derelínquat / ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, † et revertátur ad Dóminum, et miserébitur eius: * Quia benígnus et misericors est, et præstábilis super malítia † Dóminus Deus noster. ℣. Non vult Dóminus mortem peccatóris, † sed ut convertátur et vivat. Quia.

Lectio vii

Ingressúri ígitur, dilectíssimi, dies mýsticos, et purificándis ánimis et ieiuniórum remédiis consecrátos, præcéptis apostólicis obedíre curémus, emundántes nos ab omni inquinaménto carnis ac spíritus: ut castigátis colluctatiónibus, quæ sunt inter utrámque substántiam, ánimus, quem sub Dei gubernáculis constitútum, córporis sui decet esse rectórem, dominatiónis suæ obtíneat dignitátem: ut némini dantes ullam offensiónem, vituperatiónibus obloquéntium non simus obnóxii.

℟. Paradísi / portas apéruit nobis ieiúnii tempus: † suscipiámus illud oránte et deprecántes: * Ut in die resurrectiónis cum Dómino gloriémur. ℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros

in multa patiéntia. Ut in die resurrectiónis cum Dómino gloriémur.

Lectio viii

Digna enim ab infidélibus reprehensióne carpémur, et nostro vítio linguæ ímpiæ in iniúriam se religiónis armábunt, si ieiunántium mores a puritáte perféctæ continéntiæ discrepárint. Non enim in sola abstinéntia cibi stat nostri summa ieiúnii, aut fructuóse córpori esca subtráhitur, nisi mens ab iniquitáte revocétur.

℟. Qui cognóscis / ómnium occúlta, a delícto meo munda me: * Tempus mihi concéde, ut pœnitens clamem: † Peccávi, miserére mei, Deus. ℣. Avérte, Dómine, fáciem tuam a peccátis meis, et omnes iniquitátes meas dele. Tempus. Glória Patri. Tempus.

In III Nocturno

Ant. Non in solo pane / vivit homo, † sed in omni verbo, quod procédit de ore Dei. Canticum Dedúcant óculi mei lácrimam per noctem et diem, cum reliquis ut in Psalterio, tempore Quadragesimæ. (42)

℣. Scuto circúmdabit te véritas eius. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix

4 In illo témpore: Ductus est Iesus in desértum a Spíritu, ut tentarétur a diábolo. Et cum ieiunásset quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, póstea esúriit. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ

Hom. 16 in Evang. n. 1

Dubitári a quibúsdam solet, a quo spíritu sit Iesus ductus in desértum, propter hoc quod súbditur: Assúmpsit eum diábolus in sanctam civitátem: et rursum: Assúmpsit eum in montem excélsum valde. Sed vere et absque ulla quæstióne convenién ter accípitur, ut a Sancto Spíritu in desértum ductus credátur: ut illuc eum suus Spíritus dúceret, ubi hunc ad tentándum malígnus spíritus inveníret.

℟. Scíndite / corda vestra, et non vestiménta vestra: † et convertímini ad Dóminum Deum vestrum: * Quia benígnus et miséricors est. ℣. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, † et revertátur ad Dóminum, et miserébitur eius. Quia.

Lectio x

Sed ecce, cum dícitur Deus homo vel in excélsum montem, vel in sanctam civitátem a diábolo assúmptus, mens réfugit crédere, humánæ hoc audíre aures expavéscunt. Qui tamen non esse incredibília ista cognóscimus, si in illo etália facta pensámus.

℟. Frange / esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam: * Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, † et anteíbit fáciem tuam iustítia tua. ℣. Cum víderis nudum, óperi eum, † et carnem tuam ne despéxeris. Tunc.

Lectio xi

Certe iniquórum ómnium caput diábolus est: et huius cápitis membra sunt omnes iníqui. An non diáboli membrum fuit Pilátus? an non diáboli membra Iudæi persequéntes, et mílites crucifigéntes Christum fuérunt? Quid ergo mirum, si se ab illo permísit in montem duci, qui se pértulit étiam a membris illíus crucifígi? Non est ergo indígnum Redemptóri nostro, quod tentári vóluit, qui vénerat occídi. Iustum quippe erat, ut sic tentatiónes nostras suis tentatiónibus vínceret, sicut mortem nostram vénerat sua morte superáre.

℟. Abscóndite / eleemósynam in sinu páuperum, et ipsa orábit pro vobis ad Dóminum: * Quia sicut aqua exstínguit ignem, † ita eleemósyna exstínguit peccátum. ℣. Date eleemósynam, et ecce ómnia munda sunt vobis. Quia.

Lectio xii

Sed sciéndum nobis est, quia tribus modis tentátio ágitur: suggestióne, delectatióne et consénsu. Et nos cum tentámur, plerúmque in delectatiónem, aut étiam in consénsum lábimur: quia de carnis peccáto propagáti, in nobis ipsis étiam gérimus, unde certámina tolerámus. Deus vero, qui in útero Vírginis incarnátus, in mundum sine peccáto vénerat, nihil contradictiónis in semetípso tolerábat. Tentári ergo per suggestiónem pótuit: sed eius mentem peccáti delectátio non momórdit. Atque ídeo omnis diabólica illa tentátio foris, non intus fuit.

℟. Angelis suis / Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis

tuis: * In mánibus portábunt te, † ne unquam offéndas ad lápidem pedem tuum. ℣. Super áspidem et basilíscum ambulábis, † et conculcábis leónem et dracónem. In. Glória Patri. In.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 4, 1-11

In illo témpore: Ductus est Iesus in desértum a Spíritu, ut tentarétur a diábolo. Et cum ieiunásset quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, póstea esúriit. Et accédens tentátor, dixit ei: Si Fílius Dei es, dic, ut lápides isti panes fiant. Qui respóndens, dixit: Scriptum est: Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procédit de ore Dei. Tunc assúmpsit eum diábolus in sanctam civitátem, et státuit eum super pinnáculum templi, et dixit ei: Si Fílius Dei es, mitte te deórsum. Scriptum est enim: Quia Angelis suis mandávit de te, et in mánibus tollent te, ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum. Ait illi Iesus: Rursum scriptum est: Non tentábis Dóminum Deum tuum. Iterum assúmpsit eum diábolus in montem excélsum valde: et osténdit ei ómnia regna mundi, et glóriam eórum, et dixit ei: Hæc ómnia tibi dabo, si cadens adoráveris me. Tunc dicit ei Iesus: Vade, Sátana; scriptum est enim: Dóminum, Deum tuum adorábis, et illi soli sérvies. Tunc relíquit eum diábolus: et ecce, Angeli accessérunt, et ministrábant ei.

Oratio Deus, qui Ecclésiam, ut infra ad Laudes.

AD LAUDES

Ant. 1 Cor mundum / crea in me, Deus, † et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. Ps. 50 Miserére mei, Deus, cum reliquis de dominica. (50)

2 O Dómine, / salvum me fac: † o Dómine, bene prosperáre.

3 Sic benedícam / te in vita mea, Dómine: † et in nómine tuo levábo manus meas.

4 In spíritu / humilitátis et in ánimo contríto suscipiámur, Dómine, a te: † et sic fiat sacrifícium nostrum, ut a te suscipiátur hódie, † et pláceat tibi, Dómine Deus.

5 Laudáte / Deum, cæli cælórum, et aquæ omnes.

Capit. 2 Cor. 6, 1-2

Fratres: Hortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. † Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, * et in die salútis adiúvi te.

℟. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. Ipse. ℣. Et a verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse.

Hymnus

Iam, Christe, sol iustítiæ,
Méntis diéscant ténebræ,
Virtútum ut lux rédeat,
Terris diem cum réparas.

Dans tempus acceptábile,
Et pœnítens cor tríbue:
Convértat ut benígnitas,
Quos longa suffert píetas.

Quiddámque pœniténtiæ
Da ferre, quamvis grávium,
Maióre tuo múnere,
Quo démptio fit críminum.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur in hac ad tuam
Per hanc redúcti grátiam.

Te rerum univérsitas,
Clemens, adóret, Trínitas,
Et nos novi per véniam
Novum canámus cánticum. Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. ant. Ductus / est Iesus in desértum a Spíritu, ut tentarétur a diábolo. † Et cum ieiunásset quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, † póstea esúriit.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam ánnua quadragesimáli observatióne puríficas: † præsta famíliæ tuæ; ut, quod a te obtinére abstinéndo nítitur, * hoc bonis opéribus exsequátur. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Iesus autem / cum ieiunásset quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, † póstea esúriit.

AD TERTIAM

Ant. Tunc assúmpsit / eum diábolus in sanctam civitátem, et státuit eum supra pinnáculum templi, † et dixit ei: Si Fílius Dei es, mitte te deórsum.

Capit. 2 Cor. 6, 1-2

Fratres: Hortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. † Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, * et in die salútis adiúvi te.

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

AD SEXTAM

Ant. Non in solo / pane vivit homo, † sed in omni verbo, quod procédit de ore Dei.

Capit. 2 Cor. 6, 2-3

Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: † némini dantes ullam offensiónem, * ut non vituperétur ministérium nostrum.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis eius sperábis.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam ánnua quadragesimáli observatióne purificas: † præsta famíliæ tuæ; ut, quod a te obtinére abstinéndo nítitur, * hoc bonis opéribus exsequátur. Per Dóminum.

AD NONAM

Ant. Dóminum / Deum tuum adorábis, † et illi soli sérvies.

Capit. 2 Cor. 6, 9-10

Ut castigáti, et non mortificáti: quasi tristes, semper autem gaudéntes: † sicut egéntes, multos autem locupletántes: * tamquam nihil habéntes, et ómnia possidéntes.

℣. Scuto circúmdabit te véritas eius. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

AD II VESPERAS

Ant. et psalmi de dominica. (223)

Capit. 2 Cor. 6, 1-2

Fratres: Hortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. † Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, * et in die salútis adiúvi te.

℟. br. Scápulis suis * Obumbrábit tibi. Scápulis. ℣. Et sub pennis eius sperábis. Obumbrábit tibi. Glória Patri. Scápulis.

Hymnus

Audi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro ieiúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad laudem tui nóminis
Confer medélam lánguidis.

Sic corpus extra cónteri
Dona per abstinéntiam;
Ieiúnet ut mens sóbria
A labe prorsus críminum.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Ieiuniórum múnera.

Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. ant. Ecce nunc / tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: † in his ergo diébus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros † in multa patiéntia, in ieiúniis, in vigíliis, et in caritáte non ficta.

Oratio Deus, qui, ut supra.

Hymni, ℟℟. br. et ℣℣. supradicti dicuntur in Officio tam dominicali quam feriali usque ad Nonam sabbati ante dom. I Passionis inclusive.

Ordinarium Officii ferialis tempore Quadragesimæ

A feria II post dominicam I in Quadragesima usque ad Nonam sabbati ante dominicam I Passionis Officium feriale hoc modo persolvitur:

AD MATUTINUM

Invitatorium de Psalterio:

Feria II Invit. Veníte, * Exsultémus Dómino.

Feria III Invit. Iubilémus Deo, * Salutári nostro.

Feria IV Invit. In manu tua, Dómine, * Omnes fines terræ.

Feria V Invit. Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Feria VI Invit. Adorémus Dóminum, * Quóniam ipse fecit nos.

Sabbato Invit. Dóminum Deum nostrum, * Veníte, adorémus.

Hymnus

Ex more docti mýstico
Servémus hoc ieiúnium,
Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex et prophétæ prímitus
Hoc prætulérunt, póstmodum
Christus sacrávit, ómnium
Rex atque factor témporum.

Utámur ergo párcius
Verbis, cibis et pótibus,
Somno, iocis, et árctius
Perstémus in custódia.

Vitémus autem péssima,
Quæ súbruunt mentes vagas:
Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.

Dicámus omnes cérnui,
Clamémus atque sínguli,
Plorémus ante Iúdicem,
Flectámus iram víndicem.

Nostris malis offéndimus
Tuam, Deus, cleméntiam:
Effúnde nobis désuper,
Remíssor, indulgéntiam.

Meménto, quod sumus tui,
Licet cadúci, plásmatis:
Ne des honórem nóminis
Tui, precámur, álteri.

Laxa malum, quod fécimus,
Auge bonum, quod póscimus:
Placére quo tandem tibi
Possímus hic, et pérpetim.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Ieiuniórum múnera.
Amen.

In I Nocturno

Ant. et psalmi ut in Psalterio per annum; ℣. ut in Psalterio tempore Quadragesimæ. Lectiones et ℟℟. propria.

In II Nocturno

Ant. et psalmi de Psalterio.

Capit. Is. 1, 16-18

Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis: † quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere: quærite iudícium, subveníte opprésso, iudicáte pupíllo, defénditе víduam. * Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus.

℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Deinde flexis genibus Kýrie, eléison, etc. Oratio diei.

AD LAUDES

Ant. et psalmi de Psalterio.

Capit. Is. 58, 1

Clama, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, † et annúntia pópulo meo scélera eórum, * et dómui Iacob peccáta eórum.

℟. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. Ipse. ℣. Et a verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse.

Hymnus

Iam, Christe, sol iustítiæ,
Mentis diéscant ténebræ,
Virtútum ut lux rédeat,
Terris diem cum réparas.

Dans tempus acceptábile,
Et pœnitens cor tríbue:
Convértat ut benígnitas,
Quos longa suffert píetas.

Quiddámque pœniténtiæ
Da ferre, quamvis grávium,
Maióre tuo múnere,
Quo démptio fit críminum.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur in hac ad tuam
Per hanc redúcti grátiam.

Te rerum univérsitas,
Clemens, adóret, Trínitas,
Et nos novi per véniam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ant. ad Benedíctus et oratio propria.

AD PRIMAM

Ant. Vivo ego, / dicit Dóminus; † nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

AD TERTIAM

Ant. Advenérunt / nobis dies pæniténtiæ, † ad rediménda peccáta, ad salvándas ánimas.

Capit. Ioel 2, 12-13

Convertímini ad me in toto corde vestro, in ieiúnio, et fletu, et planctu. † Et scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, * ait Dóminus omnípotens.

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

AD SEXTAM

Ant. Commendémus / nosmetípsos in multa patiéntia, † in ieiúniis multis, per arma iustítiæ.

Capit. Is. 55, 7

Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, † et revertátur ad Dóminum, et miserébitur eius, et ad Deum nostrum, * quóniam multus est ad ignoscéndum.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis eius sperábis.

AD NONAM

Ant. Per arma / iustítiæ virtútis Dei † commendémus nosmetípsos in multa patiéntia.

Capit. Is. 58, 7

Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam: † cum víderis nudum, óperi eum, * et carnem tuam ne despéxeris.

℣. Scuto circúmdabit te véritas eius. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

AD VESPERAS

Ant. et psalmi de Psalterio.

Capit. Ioel 2, 17

Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes, minístri Dómini, et dicent: † Parce, Dómine, parce pópulo tuo: * et ne des hereditátem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis natiónes.

℟. br. Scápulis suis * Obumbrábit tibi. Scápulis. ℣. Et sub pennis eius sperábis. Obumbrábit tibi. Glória Patri. Scápulis.

Hymnus

Audi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro ieiúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad laudem tui nóminis
Confer medélam lánguidis.

Sic corpus extra cónteri
Dona per abstinéntiam;
Ieiúnet ut mens sóbria
A labe prorsus críminum.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Ieiuniórum múnera.

Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ant. ad Magníficat propria.

Oratio propria, quæ ponitur post ant. ad Magníficat.

FERIA SECUNDA
post dominicam I in Quadragesima
III classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio i 25, 31-46

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Cum vénerit Fílius hóminis in maiestáte sua, et omnes Angeli cum eo, tunc sedébit super sedem maiestátis suæ: et congregabúntur ante eum omnes gentes. Et réliqua.

Homília
sancti Augustíni Epíscopi

Lib. de fide et operibus cap. 15, n. 25

Si mandátis non servátis, ad vitam veníri potest per solam fidem, quæ sine opéribus mórtua est: illud deínde quómodo verum erit, quod eis, quos ad sinístram positúrus est, dicet: Ite in ignem ætérnum, qui parátus est diábolo, et ángelis eius? quos non íncrepat, quia in eum non credidérunt; sed quia bona ópera non fecérunt. Nam profécto, ne sibi quisquam de fide, quæ sine opéribus mórtua est, vitam promíttat ætérnam; proptérea omnes gentes segregatúrum se dixit, quæ permíxtæ eísdem páscuis

utebántur: ut appáreat eos illi dictúros: Dómine, quando te vídimus illa et illa patiéntem, et non ministrávimus tibi? qui in eum credíderant, sed bona operári non curáverant, tamquam de ipsa fide mórtua ad vitam pervenirétur ætérnam.

℟. Ecce nunc / tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: † commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, in ieiúniis multis, * Per arma iustítiæ virtútis Dei. ℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros † in multa patiéntia, in ieiúniis multis. Per.

Lectio ii

An forte ibunt in ignem ætérnum, qui ópera misericórdiæ non fecérunt: et non ibunt, qui aliéna rapuérunt, vel corrumpéndo in se templum Dei, in seípsos immisericórdes fuérunt? Quasi ópera misericórdiæ prosint áliquid sine dilectióne, dicénte Apóstolo: Si distríbuam ómnia mea paupéribus, caritátem autem non hábeam, nihil mihi prodest, aut díligat quisquam próximum sicut seípsum, qui non díligit seípsum. Qui enim díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

℟. In ómnibus / exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia: * Ut non vituperétur minístérium nostrum. ℣. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: † commendémus nosmetípsos in multa patiéntia. Ut.

Lectio iii

Neque illud dici hic pótterit, in quo nonnúlli seípsos sedúcunt dicéntes, ignem ætérnum dictum, non ipsam pœnam ætérnam. Per ignem quippe, qui ætérnus erit, transitúros arbitrántur eos, quibus propter fidem mórtuam per ignem promíttunt salútem: ut vidélicet ipse ignis ætérnus sit, combústio vero eórum, hoc est, operátio ignis, non sit in eos ætérna: cum et hoc prævidens Dóminus, tamquam Dóminus sententiam suam ita conclúserit dicens: Sic ibunt illi in combustiónem ætérnam, iusti autem in vitam ætérnam. Erit ergo ætérna combústio, sicut ignis: et eos in illam itúros Véritas dixit, quorum non fidem, sed bona ópera defuísse declarávit.

℟. In ieiúnio / et fletu orábunt sacerdótes, dicéntes: * Parce, Dómine, parce pópulo tuo; † et ne des

hereditátem tuam in perditiónem. ℣. Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes, dicéntes. Parce, Dómine, parce pópulo tuo; † et ne des hereditátem tuam in perditiónem. Glória Patri. Parce.

AD LAUDES

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. ant. Veníte, / benedícti Patris mei, percípite regnum, † quod vobis parátum est ab orígine mundi.

Oratio

Convérte nos, Deus, salutáris noster: † et, ut nobis ieiúnium quadragesimále proficiat, * mentes nostras cæléstibus ínstrue disciplínis. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. ant. Quod uni / ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis, † dicit Dóminus.

Oratio

Absólve, quæsumus, Dómine, nostrórum víncula peccatórum: *et, quidquid pro eis merémur, propitiátus avérte. Per Dóminum nostrum.

FERIA TERTIA
III classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum
Lectio i 21, 10-17

In illo témpore: Cum intrásset Iesus Ierosólymam, commóta est univérsa cívitas, dicens: Quis est hic? Et réliqua.

Homília
sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri
In Marc. 3, 11

Quod maledicéndo ficum infructuósam per figúram fecit Dóminus, hoc idem mox apértius osténdit, eiciéndo ímprobos e templo. Neque enim áliquid peccávit arbor, quod esuriénte Dómino poma non hábuit, quorum necdum tempus advénerat: sed peccavére sacerdótes, qui in domo Dómini negótia sæcularia gerébant, et fructum pietátis, quem debúerant, quemque in eis Dóminus esuriébat, ferre superséderant. Arefécit Dóminus árborem maledícto, ut hómines hæc vidéntes, sive audiéntes, multo magis intellégerent sese divíno condemnándos esse iudício, si absque

óperum fructu de plausu tantum sibi religiósi sermónis, velut de sónitu et teguménto blandiréntur viridántium foliórum.

℟. Emendémus / in mélius, quæ ignoránter peccávimus: † ne súbito præoccupáti die mortis, quærámus spátium pæniténtiæ, † et invenire non possímus: * Atténde, Dómine, et miserére, quia peccávimus tibi. ℣. Adiuva nos, Deus, salutáris noster, † et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos. Atténde.

Lectio ii

Verum quia non intellexérunt, in ipsos consequénter districtiónem méritæ ultiónis exércuit: et eiécit commércia rerum humanárum de domo illa, in qua divínas tantum res agi, hóstias et oratiónes Deo offérri, verbum Dei legi, audíri, et decantári præcéptum erat. Et quidem credéndum est, quia ea tantum vendi vel emi repérerit in templo, quæ ad ministérium necessária essent eiúsdem templi, iuxta hoc quod álias factum légimus, cum idem templum ingrédiens, invénit in eo vendéntes et eméntes oves et boves et colúmbas: quia nimírum hæc ómnia non nisi ut offerréntur in domo Dómini, eos qui de longe vénerant, ab indígenis comparáre credéndum est.

℟. Derelínquat / ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, † et revertátur ad Dóminum, et miserébitur eius: * Quia benígnus et miséricors est, et præstábilis super malítia † Dóminus Deus noster. ℣. Non vult Dóminus mortem peccatóris, † sed ut convertátur et vivat. Quia.

Lectio iii

Si ergo Dóminus nec ea volébat venúmdari in templo, quæ in templo volébat offérri, vidélicet propter stúdium avarítiæ sive fraudis, quod próprium solet esse negotiántium fácinus: quanta putas animadversióne puníret, si invenísset ibi áliquos rísui vel vanilóquio vacántes, aut álii cuílibet vítio mancipátos? Si enim ea, quæ álibi líbere geri póterant, Dóminus in domo sua temporália negótia geri non pátitur: quanto magis ea, quæ nusquam fíeri licet, plus cæléstis iræ meréntur, si in ædibus Deo sacrátis agúntur? Verum quia Spíritus Sanctus in colúmba super

Dóminum appáruit, recte per colúmbas Sancti Spíritus charísmata signántur. Qui autem sunt in templo Dei hódie, qui colúmbas vendunt, nisi qui in Eccléisia prétium de impositióne manus accípiunt, per quam vidélicet impositiónem Spíritus Sanctus cælitus datur?

℟. Paradísi / portas apéruit nobis ieiúnii tempus: † suscipiámus illud oránte et deprecántes: * Ut in die resurrectiónis cum Dómino gloriémur. ℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia. Ut. Glória Patri. Ut.

AD LAUDES

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. ant. Intrávit / Iesus in templum Dei, et eiciébat omnes vendéntes et eméntes: † et mensas nummulariórum, et cáthedras vendéntium colúmbas evértit.

Oratio

Réspice, Dómine, famíliam tuam, et præsta: † ut apud te mens nostra tuo desidério fúlgeat, * quæ se carnis maceratióne castígat. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. ant. Scriptum est / enim, quia domus mea, domus oratiónis est cunctis géntibus: † vos autem fecístis illam spelúncam latrónum: † et erat quotídie docens in templo.

Oratio

Ascéndant ad te, Dómine, preces nostræ: * et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam. Per Dóminum nostrum.

FERIA QUARTA
Quatuor Temporum

II classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio i 12, 38-50

In illo témpore: Respondérunt Iesu quidam de scribis et pharisæis, dicéntes: Magíster, vólumus a te signum vidére. Et réliqua.

Homília
sancti Ambrósii Epíscopi
In Luc. 7, 96-97

Iudæórum plebe damnáta, Ecclésiæ mystérium evidénter exprímitur, quæ in Ninivítis per pæniténtiam, et in regína austri per stúdium percipiéndæ sapiéntiæ, de totíus orbis fínibus congregátur, ut pacífici Salomónis verba cognóscat. Regína plane, cuius regnum est indivísum, de divérsis et distántibus pópulis in unum corpus assúrgens.

℟. Scíndite / corda vestra, et non vestiménta vestra: † et convertímini ad Dóminum Deum vestrum: * Quia benígnus et miséricors est. ℣. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, † et revertátur ad Dóminum, et miserébitur eius. Quia.

Lectio ii

Itaque sacraméntum illud magnum est de Christo et Ecclésia. Sed tamen hoc maius est, quia illud in figúra ante præcéssit, nunc autem plenum in veritáte mystérium est. Illic enim Salomónis typus, hic autem Christus in suo córpore est. Ex duóbus ígitur constat Ecclésia: ut aut peccáre néscias, aut peccáre désinas. Pæniténtia enim delíctum ámovet, sapiéntia cavet.

℟. Frange / esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam: * Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, † et anteíbit fáciem tuam iustítia tua. ℣. Cum víderis nudum, óperi eum, † et carnem tuam ne despéxeris. Tunc.

Lectio iii

Céterum Ionæ signum, ut typus domínicæ passiónis, ita étiam grávium, quæ Iudæi commíserant, testificátio peccatórum est. Simul advértere licet et maiestátis oráculum et pietátis indícium. Namque Ninivitárum exémplo et denuntiátur supplícium, et remédium demonstrátur. Unde étiam Iudæi debent non desperáre indulgéntiam, si velint ágere pæniténtiam.

℟. Abscóndite / eleemósynam in sinu páuperum, et ipsa orábit pro vobis ad Dóminum: * Quia sicut aqua exstínguit ignem, † ita eleemósyna exstínguit peccátum. ℣. Date eleemósynam, et ecce ómnia munda sunt vobis. Quia. Glória Patri. Quia.

AD LAUDES

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. ant. Generátio hæc / prava et pervérsa signum quærit: † et signum non dábitur ei, nisi signum Ionæ prophétæ.

Oratio

Preces nostras, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi: † et contra cuncta nobis adversántia * déxteram tuæ maiestátis exténde. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. ant. Sicut fuit / Ionas in ventre ceti tribus diébus et tribus nóctibus, † ita erit Fílius hóminis in corde terræ.

Oratio

Mentes nostras, quæsumus, Dómine, lúmine tuæ claritátis illústra: * ut vidére possímus, quæ agénda sunt; et, quæ recta sunt, ágere valeámus. Per Dóminum.

FERIA QUINTA

III classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio i 15, 21-28

In illo témpore: Egréssus Iesus, secéssit in partes Tyri et Sidónis. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri

In Matth. 2, 15, 21

Scribis et pharisæis calumniatóribus derelíctis, transgréditur in partes Tyri et Sidónis, ut Týrios Sidoniósque curáret. Múlier autem Chananæa egréditur de fínibus prístinis, ut clamans fíliæ ímpetret sanitátem. Obsérva, quod in quintodécimo loco fília Chananææ sanétur. Miserére mei, Dómine, Fili David. Inde novit vocáre Fílium David, quia egréssa iam fúerat de fínibus suis, et errórem Tyriórum ac Sidoniórum loci ac fídei commutatióne dimíserat.

℟. Tribulárer, / si nescírem misericórdias tuas, Dómine: † tu dixísti, Nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur et vivat: * Qui Chananæam et publicánum vocásti ad pæniténtiam. ℣. Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo, † consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam. Qui.

Lectio ii

Fília mea male a dæmónio vexátur. Ego fíliam Chananææ puto ánimas esse credéntium, quæ male a dæmónio vexabántur, ignoránte Creatórem, et adoránte lápidem. Qui non respóndit ei verbum: non de supérbia pharisáica, nec de scribárum supercílio: sed ne ipse senténtiæ suæ viderétur esse contrárius, per quam iússerat: In viam géntium ne abiéritis, et in civitátes Samaritanórum ne intravéritis. Nolébat enim occasiónem calumniatóribus dare: perfectámque salútem géntium passiónis et resurrectiónis témpori reservábat.

℟. In ómnibus / exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia: * Ut non vituperétur ministérium nostrum. ℣. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis: † commendémus nosmetípsos in multa patiéntia. Ut.

Lectio iii

Et accedéntes discípuli eius, rogábant eum, dicéntes: Dimítte eam, quia clamat post nos. Discípuli illo adhuc témpore mystéria Dómini nesciéntes, vel misericórdia commóti, rogábant pro Chananæa muliere, quam alter Evangelísta Syrophœníssam appéllat: vel importunitáte eius carére cupiéntes, quia non ut cleméntem, sed ut durum méditum crébrius inclamáret. Ipse autem respóndens ait: Non sum missus, nisi ad oves quæ periérunt domus Israel. Non quo et ad géntes non missus sit, sed quo primum missus sit ad Israel: ut illis non recipiéntibus Evangélium, iusta fíeret ad gentes transmigrátio.

℟. In ieiúnio / et fletu orábunt sacerdótes, dicéntes: * Parce, Dómine, parce pópulo tuo; † et ne des hereditátem tuam in perditiónem. ℣. Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes, dicéntes. Parce. Glória Patri. Parce.

AD LAUDES

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. ant. Egréssus / Iesus secéssit in partes Tyri et Sidónis. † Et ecce múlier Chananæa a fínibus illis egréssa, clamábat dicens: † Miserére mei, Fili David.

Oratio

Devotiónem pópuli tui, quæsumus, Dómine, benígnus inténde: † ut, qui per abstinéntiam macerántur in córpore, * per fructum boni óperis reficiántur in mente. Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. ant. O múlier, / magna est fides tua: † fiat tibi sicut petísti.

Oratio

Da, quæsumus, Dómine, pópulis christiánis: * et, quæ profiténtur, agnóscere, et cæléste munus dilígere, quod frequéntant. Per Dóminum.

FERIA SEXTA Quatuor Temporum

II classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio i 5, 1-15

In illo témpore: Erat dies festus Iudæórum, et ascéndit Iesus Ierosólymam. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 17 in Ioann., n. 4 et 6

Videámus, quid volúerit significáre in illo uno, quem étiam ipse servans unitátis mystérium, de tot languéntibus unum sanáre dignátus est. Invénit in annis eius número quendam languóris: trigínta et octo annos habébat in infirmitáte. Hic número quómodo magis ad languórem pertíneat, quam ad sanitátem, paulo diligéntius exponéndum est. Inténtos vos volo: áderit Dóminus, ut cóngrue loquar, et sufficiénter audiátis. Quadragenárius número sacrátus nobis in quadam perfectióne commendátur: notum esse árbitror caritáti vestræ: testántur sæpíssime divínæ Scriptúræ: ieiúnium hoc número consecrátum esse, bene nostis. Nam et Móyses quadragínta diébus ieiunávit, et Elías tótidem: et ipse Dóminus noster et Salvátor Iesus Christus hunc ieiúnii número implévit. Per Móysen significátur Lex, per Elíam significántur Prophétæ, per Dóminum significátur Evangélium. Ideo in illo monte tres apparuérunt, ubi se discípulis osténdit in claritáte vultus et vestis suæ: appáruit enim médius inter Móysen et Elíam, tamquam Evangélium testimónium habéret a Lege et Prophétis.

℟. Emendémus / in mélius, quæ ignoránter peccávimus: † ne súbito præoccupáti die mortis, quærámus spátium pæniténtiæ, † et invenire non possímus: * Atténde, Dómine, et miserére, quia peccávimus tibi. ℣. Adiuva nos, Deus, salutáris noster, † et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos. Atténde.

Lectio ii

Sive ergo in Lege, sive in Prophétis, sive in Evangélio, quadragenárius número nobis in ieiúnio commendátur. Ieiúnium autem magnum et generále est, abstinére ab iniquitátibus et illícitis voluptátibus sæculi, quod est perféctum ieiúnium: Ut abnegántes impietátem et sæculáres cupiditátes, temperánter et iuste et pie vivámus in hoc sæculo. Huic ieiúnio quam mercédem addit Apóstolus? Séquitur, et dicit: Exspectántes illam beátam spem, et manifestatiónem glóriæ beáti Dei et Salvatóris nostri Iesu Christi. In hoc ergo sæculo quasi quadragésimam abstinéntiæ celebrámus, cum bene vívimus, cum ab iniquitátibus et ab illícitis voluptátibus abstinémus; sed quia hæc abstinéntia sine mercéde non erit, exspectámus beátam illam spem, et revelatiónem glóriæ magni Dei et Salvatóris nostri Iesu Christi. In illa spe, cum fúerit de spe facta res, acceptúri sumus mercédem denárium. Ipsa enim merces rédditur operáriis in vínea laborántibus, secúndum Evangélium, quod vos credo reminísci: neque enim ómnia commemoránda sunt tamquam rúdibus et imperítis. Denárius ergo, qui accépit nomen a número decem, rédditur, et coniúnctus quadragenário fit quinquagenárius: unde cum labóre celebrámus Quadragésimam ante Pascha; cum lætítia vero, tamquam accépta mercéde, Quinquagésimam post Pascha.

℟. Derelínquat / ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, † et revertátur ad Dóminum, et miserébitur eius: * Quia benígnus et miséricors est, et præstábilis super malítia † Dóminus Deus noster. ℣. Non vult Dóminus mortem peccatóris, † sed ut convertátur et vivat. Quia.

Lectio iii

Mementóte quid proposúerim: número trigínta octo annórum in illo lánguido volo expónere, quare número ille trigésimus et octávus, languóris sit pótius quam sanitátis. Ergo, ut dicé-

bam, cáritas implet Legem: ad plenitúdinem Legis in ómnibus opéribus pértinet quadragenárius númerus. In caritáte autem duo præcépta nobis commendántur: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua; et, Díliges próximum tuum sicut teípsum. In his duóbus præcéptis tota Lex pendet, et Prophétæ. Mérito et illa vídua omnes facultátes suas, duo minúta misit in dona Dei: mérito et pro illo lánguido a latrónibus sauciáto stabulárius duos nummos accépit, unde sanarétur: mérito apud Samaritános bíduum fecit Iesus, ut eos caritáte firmáret. Binário ergo isto número cum áliquid boni significátur, máxime bipertíta cáritas commendátur. Si ergo quadragenárius númerus habet perfectiónem Legis, et Lex non implétur nisi in gémino præcépto caritátis: quid miráris, quia languébat, qui ad quadragínta, duo minus habébat?

℟. Paradísi / portas apéruit nobis ieiúnii tempus: † suscipiámus illud oránte et deprecántes: * Ut in die resurrectiónis cum Dómino gloriémur.

℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia. Ut. Glória Patri. Ut.

AD LAUDES

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. ant. Angelus / Dómini descendébat de cælo, † et movebátur aqua, et sanabátur unus.

Oratio

Esto, Dómine, propítius plebi tuæ: † et, quam tibi facis esse devótam, * benígno réfove miserátus auxílio. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. ant. Qui me sanum fecit, / ille mihi præcépit: † Tolle grabátum tuum, et ámbula in pace.

Oratio

Exáudi nos, miséricors Deus: * et méntibus nostris grátiæ tuæ lumen osténde. Per Dóminum nostrum.

SABBATO
Quatuor Temporum

II classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio i 17, 1-9

In illo témpore: Assúmpsit Iesus Petrum, et Iacóbum, et Ioánnem fratrem eius, et duxit illos in montem excélsum seórsum: et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homília
sancti Leónis Papæ
Sermo 51, 1-2

Evangélica léctio, dilectíssimi, quæ per aures córporis interiórem méntium nostrárum pulsávit audítum, ad magni sacraménti nos intellegéntiam vocat: quam, aspiránte grátia Dei, facílius assequémur, si considerationem nostram ad ea, quæ paulo supérius sunt narráta, referámus. Salvátor enim humáni géneris Iesus Christus, condens eam fidem, quæ et ímpios ad iustítiam, et mórtuos révocat ad vitam, ad hoc discípulos suos doctrínæ mónitis, et óperum miráculis imbuébat, ut idem Christus et Unigénitus Dei, et hóminis Fílius crederétur. Nam unum horum sine áltero non próderat ad salútem: et æquális erat perículi, Dóminum Iesum Christum aut Deum tantúmmodo sine hómine, aut sine Deo solum hóminem credidísse: cum utrúmque esset páriter confiténdum: quia sicut Deo vera humánitas, ita hómini ínerat vera divínitas.

℟. Scíndite / corda vestra, et non vestiménta vestra: † et convertímini ad Dóminum Deum vestrum: * Quia benígnus et miséricors est. ℣. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, † et revertátur ad Dóminum, et miserébitur eius. Quia.

Lectio ii

Ad confirmándam ergo huius fídei salubérrimam cognitiónem interrogáverat discípulos suos Dóminus, inter divérsas aliórum opiniónes quid ipsi de eo créderent, quidve sentírent. Ubi Petrus Apóstolus, per revelatiónem summi Patris, corpórea súperans et humána transcéndens, vidit mentis óculis Fílium Dei vivi, et conféssus est glóriam Deitátis; quia non ad solam respéxit substántiam carnis et sánguinis: tantúmque in hac fídei sublimitáte compla-

cuit, ut beatitúdinis felicitáte donátus, sacram inviolábilis petræ accíperet firmitátem: super quam fundáta Ecclésia, portis ínferi et mortis légibus præváleret: nec in solvéndis aut ligándis quorumcúmque causis, áliud ratum esset in cælis, quam quod Petri sedísset arbítrio.

℟. Frange / esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam: * Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, † et anteíbit fáciem tuam iustítia tua. ℣. Cum víderis nudum, óperi eum, † et carnem tuam ne despéxeris. Tunc.

Lectio iii

Hæc autem, dilectíssimi, laudátæ intellegéntiæ celsitúdo instruénda erat de inferióris substántiæ sacraménto: ne apostólica fides ad glóriam confiténdæ in Christo Deitátis evécta, infirmitátis nostræ receptiónem indígnam impassíbili Deo atque incóngruam iudicáret: et ita iam in Christo humánam créderet glorificátam esse natúram, ut nec supplício posset áffici, nec morte dissólvi. Et ídeo dicénte Dómino, quod oportéret eum ire Ierosólymam, et multa pati a senióribus et scribis ac princípibus sacerdótum, et occídi, et tértia die resúrgere: cum beátus Petrus, qui supérno illustrátus lúmine, de ardentíssima Fílii Dei confessióne fervébat, contumélias illusiónum et crudelíssimæ mortis oppróbrium religióso, ut putábat, et líbero fastídio respuísset; benígna a Iesu increpatióne corréptus, et ad cupiditátem participándæ cum eo passiónis animátus est.

℟. Abscóndite / eleemósynam in sinu páuperum, et ipsa orábit pro vobis ad Dóminum: * Quia sicut aqua exstínguit ignem, † ita eleemósyna exstínguit peccátum. ℣. Date eleemósynam, et ecce ómnia munda sunt vobis. Quia. Glória Patri. Quia.

AD LAUDES

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. ant. Assúmpsit / Iesus discípulos suos, et ascéndit in montem, et transfigurátus est ante eos.

Oratio

Pópulum tuum, quæsumus, Dómine, propítius réspice: * atque ab eo flagélla tuæ iracúndiæ cleménter avérte. Per Dóminum nostrum.

DOMINICA II IN QUADRAGESIMA

I classis

AD I VESPERAS

Ant. et psalmi de sabbato, ut in Psalterio. (245)

Capit. 1 Thess. 4, 1

Fratres: Rogámus vos, et obsecrámus in Dómino Iesu: † ut, quemádmodum accepístis a nobis, quómodo vos opórteat ambuláre, et placére Deo, * sic et ambulétis, ut abundétis magis.

℟. br. Scápulis suis * Obumbrábit tibi. Scápulis. ℣. Et sub pennis eius sperábis. Obumbrábit tibi. Glória Patri. Scápulis.

Hymnus

Audi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro ieiúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad laudem tui nóminis
Confer medélam lánguidis.

Sic corpus extra cónteri
Dona per abstinéntiam;
Ieiúnet ut mens sóbria
A labe prorsus críminum.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Ieiuniórum múnera.

Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. ant. Visiónem / quam vidístis, némini dixéritis, † donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.

Oratio

Deus, qui cónspicis omni nos virtúte destítui: intérius exteriúsque custódi; * ut ab ómnibus adversitátibus muniámur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: * Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Ex more docti mýstico
Servémus hoc ieiúnium,
Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex et prophétæ prímitus
Hoc prætulérunt, póstmodum
Christus sacrávit, ómnium
Rex atque factor témporum.

Utámur ergo párcius
Verbis, cibis et pótibus,
Somno, iocis, et árctius
Perstémus in custódia.

Vitémus autem péssima,
Quæ súbruunt mentes vagas:
Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.

Dicámus omnes cérnui,
Clamémus atque sínguli,
Plorémus ante Iúdicem,
Flectámus iram víndicem.

Nostris malis offéndimus
Tuam, Deus, cleméntiam:
Effúnde nobis désuper,
Remíssor, indulgéntiam.

Meménto, quod sumus tui,
Licet cadúci, plásmatis:
Ne des honórem nóminis
Tui, precámur, álteri.

Laxa malum, quod fécimus,
Auge bonum, quod póscimus:
Placére quo tandem tibi
Possímus hic, et pérpetim.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Ieiuniórum múnera.

Amen.

In I Nocturno

Ant. et psalmi ut in Psalterio per annum (25); ℣. vero ut in Psalterio tempore Quadragesimæ. (30)

De libro Génesis

Lectio i 27, 1-4

Sénuit autem Isaac, et caligavérunt óculi eius, et vidére non póterat: vocavítque Esau fílium suum maiórem, et dixit ei: Fili mi! Qui respóndit: Adsum. Cui pater: Vides, inquit, quod senúerim et ignórem diem mortis meæ. Sume arma tua, pháretram et arcum, et egrédere foras: cumque venátu áliquid apprehénderis, fac mihi inde pulméntum sicut velle me nosti, et affer ut cómedam: et benedícat tibi ánima mea ántequam móriar.

℟. Tolle / arma tua, pháretram et arcum, † et affer de venatióne tua, ut cómedam: * Et benedícat tibi ánima mea. ℣. Cumque venátu áliquid attúleris, † fac mihi inde pulméntum, ut cómedam. Et.

Lectio ii 27, 5-12

Quod cum audísset Rebécca, et ille abiísset in agrum ut iussiónem patris impléret, dixit fílio suo Iacob: Audívi patrem tuum loquéntem cum Esau fratre tuo, et dicéntem ei: Affer mihi de venatióne tua, et fac cibos ut cómedam, et benedícam tibi coram Dómino ántequam móriar. Nunc ergo, fili mi, acquiésce consíliis meis: et pergens ad gregem, affer mihi duos hædos óptimos, ut fáciam ex eis escas patri tuo, quibus libénter véscitur: quas cum intúleris, et coméderit, benedícat tibi priúsquam moriátur. Cui ille respóndit: Nosti quod Esau frater meus homo pilósus sit, et ego lenis: si attrectáverit me pater meus, et sénserit, tímeo ne putet me sibi voluísse illúdere, et indúcam super me maledictiónem pro benedictióne.

℟. Ecce, / odor fílii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus: † crésce te fáciat Deus meus sicut arénam maris: * Et donet tibi de rore cæli benedictiónem. ℣. Deus autem omnípotens benedícat tibi, atque multíplicet. Et.

Lectio iii 27, 13-20

Ad quem mater: In me sit, ait, ista maledíctio, fili mi: tantum audi vocem meam, et pergens affer quæ dixi. Abiit, et áttulit, dedítque matri. Parávit illa cibos, sicut velle nóverat patrem illíus. Et véstibus Esau valde bonis, quas apud se habébat domi, índuit eum: pelliculásque hædórum circúmdedit mánibus, et colli nuda protéxit. Dedítque pulméntum, et panes, quos cóxerat, trádidit. Quibus illátis, dixit: Pater mi! At ille respóndit: Audio. Quis es tu, fili mi? Dixítque Iacob: Ego sum primogénitus tuus Esau: feci sicut præcepísti mihi: surge, sede, et cómede de venatióne mea, ut benedícat mihi ánima tua. Rursúmque Isaac ad fílium suum: Quómodo, inquit, tam cito invenire potuísti, fili mi? Qui respóndit: Volúntas Dei fuit, ut cito occúrreret mihi quod volébam.

℟. Det tibi / Deus de rore cæli et de pinguédine terræ abundántiam: † sérviant tibi tribus et pópuli: * Esto dóminus fratrum tuórum. ℣. Et incurvéntur ante te fílii matris tuæ. Esto.

Lectio iv 27, 21-29

Dixítque Isaac: Accéde huc, ut tangam te, fili mi, et probem utrum tu sis fílius meus Esau, an

non. Accéssit ille ad patrem, et, palpáto eo, dixit Isaac: Vox quidem, vox Iacob est: sed manus, manus sunt Esau. Et non cognóvit eum, quia pilósæ manus similitúdinem maióris exprésserant. Benedícens ergo illi, ait: Tu es fílius meus Esau? Respóndit: Ego sum. At ille: Affer mihi, inquit, cibos de venatióne tua, fili mi, ut benedícat tibi ánima mea. Quos cum oblátos comedísset, óbtulit ei étiam vinum. Quo hausto, dixit ad eum: Accéde ad me, et da mihi ósculum, fili mi. Accéssit, et osculátus est eum. Statímque ut sensit vestimentórum illíus fragrántiam, benedícens illi, ait: Ecce odor fílii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus. Det tibi Deus de rore cæli et de pinguédine terræ abundántiam fruménti et vini. Et sérviant tibi pópuli, et adórent te tribus: esto dóminus fratrum tuórum, et incurvéntur ante te fílii matris tuæ. Qui maledíxerit tibi, sit ille maledíctus: et qui benedíxerit tibi, benedictiónibus repleátur.

℟. Surge, / pater, cómede de venatióne fílii tui. † Quómodo tam cito invenire potuísti, fili mi? * Volúntas Dei fuit, pater, ut cito mihi occúrreret quod volébam. ℣. Ego sum Esau primogénitus tuus: † feci sicut præcepísti mihi. Volúntas. Glória Patri. Volúntas.

In II Nocturno

Ant. et psalmi ut in Psalterio per annum (31); ℣. vero ut in Psalterio tempore Quadragesimæ. (36)

Ex libro
sancti Augustíni Epíscopi
contra mendácium

Cap. 10, n. 24

Lectio v

Iacob quod matre fecit auctóre, ut patrem fállere viderétur, si diligénter et fidéliter attendátur, non est mendácium, sed mystérium. Quæ si mendácia dixérimus, omnes étiam parábolæ ac figúræ significandárum quarumcúmque rerum, quæ non ad proprietátem accipiéndæ sunt, sed in eis áliud ex álio est intellegéndum, dicéntur esse mendácia: quod absit omníno.

℟. Dum exíret / Iacob de terra sua, vidit glóriam Dei, et ait: † Quam terríbilis est locus iste! * Non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Vere Deus est in loco isto, et ego nesciébam. Non.

Lectio vi

Nam qui hoc putat, trópicis étiam tam multis locutiónibus ómnibus potest hanc importáre calúmniam: ita ut et ipsa, quæ appellátur metáphora, hoc est, de re própria ad rem non própriam verbi alicúius usurpáta translátio, possit ista ratióne mendácium nuncupári. Quæ significántur enim, útique ipsa dicúntur: putántur autem mendácia, quóniam non ea, quæ vera significántur, dicta intellegúntur; sed ea, quæ falsa sunt, dicta esse credúntur.

℟. Si Dóminus / Deus meus fúerit mecum in via ista, per quam ego ámbulo, et custodíerit me, † et déderit mihi panem ad edéndum, et vestiméntum quo opériar et revocáverit me cum salúte: * Erit mihi Dóminus in refúgium, et lapis iste in signum. ℣. Surgens ergo mane Iacob, tulit lápidem, quem supposúerat cápiti suo, † et eréxit in títulum, fundénsque óleum désuper, dixit. Erit.

Lectio vii

Hoc ut exémplis fiat plánius, idípsum quod Iacob fecit, atténde. Hædínis certe péllibus membra contéxit. Si causam próximam requirámus, mentítum putábimus: hoc enim fecit, ut putarétur esse qui non erat. Si autem hoc factum ad illud, propter quod significándum revéra factum est, referátur: per hædínas pelles, peccáta; per eum vero, qui eis se opéruit, ille significátus est, qui non sua, sed aliéna peccáta portávit.

℟. Erit / mihi Dóminus in Deum, et lapis iste, quem eréxi in títulum, vocábitur domus Dei: † et de univérsis, quæ déderis mihi, * Décimas et héstias pacíficas ófferam tibi. ℣. Si revérsus fúero próspere ad domum patris mei. Décimas.

Lectio viii

Verax ergo significátio nullo modo mendácium recte dici potest: ut autem in facto, ita et in verbo. Nam cum ei pater dixísset: Quis es tu, fili? ille respóndit: Ego sum Esau primogénitus tuus. Hoc si referátur ad duos illos géminos, mendácium vidébitur: si autem ad illud, propter quod significándum ista gesta dictaque conscripta sunt; ille est hic intellegéndus in córpore suo, quod est eius Ecclésia, qui de hac re

loquens, ait: Cum vidéritis Abraham et Isaac et Iacob et omnes Prophétas in regno Dei, vos autem expélli foras. Et, Vénient ab oriénte et occidénte et aquilóne et austro, et accúmbent in regno Dei. Et, Ecce, sunt novíssimi, qui erant primi: et sunt primi, qui erant novíssimi. Sic enim quodámmodo minor maióris primátum frater ábstulit, atque in se tránstulit fratris.

℟. Dum dormíret / Iacob, vidit scalam pósitam super terram, † et cacúmen eius tangens cælum, et Angelos ascendéntes et descendéntes: * Et evígilans a somno, dixit: † Vere domus Dei hæc est. ℣. Tollens Iacob lápidem, suppósuit cápiti suo: † cumque obdormísset, vidit in somnis scalam eréctam. Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Ant. Faciámus hic / tria tabernácula: † tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum. Cantica Dedúcant óculi mei lácrimam per noctem et diem, ut in Psalterio, tempore Quadragesimæ. (42)

℣. Scuto circúmdabit te véritas eius. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 17

In illo témpore: Assúmpsit Iesus Petrum, et Iacóbum, et Ioánnem fratrem eius, et duxit illos in montem excélsum seórsum: et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

De Homília sancti Leónis Papæ

Sermo 51, 2 et 6-7

Assúmpsit Iesus Petrum, et Iacóbum, et fratrem eius Ioánnem, et conscénso cum eis seórsum monte præcélso, claritátem suæ glóriæ demonstrávit: quia, licet intellexíssent in eo maiestátem Dei, ipsíus tamen córporis, quo divínitas tegebátur, poténtiam nesciébant. Et ídeo próprie signantérque promíserat, quosdam de astántibus discípulis non prius gustáre mortem, quam vidérent Fílium hóminis veniéntem in regno suo, id est, in régia claritáte, quam speciáliter ad natúram suscépti hóminis pertinéntem, his tribus viris vóluit esse conspícuam.

℟. Dixit / Angelus ad Iacob: * Dimítte me, auróra est. † Respóndit ei:

Non dimíttam te, nisi benedíxeris mihi. † Et benedíxit ei in eódem loco. ℣. Cumque surrexísset Iacob, ecce vir luctabátur cum eo usque mane: † et cum vidéret, quod eum superáre non posset, dixit ad eum. Dimítte.

Lectio x

Nam illam ipsíus Deitátis ineffábilem et inaccessíbilem visiónem, quæ in ætérnam vitam mundis corde servátur, nullo modo mortáli adhuc carne circúmdati intuéri póterant et vidére. Dicénte Patre: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui, ipsum audíte! nonne evidénter audítum est: Hic est Fílius meus, cui ex me et mecum esse, sine témpore est? quia nec génitor génito prior, nec génitus est genitóre postérior.

℟. Vidi / Dóminum fácie ad fáciem: * Et salva facta est ánima mea. ℣. Et dixit mihi: † Nequáquam vocáberis Iacob, sed Israel erit nomen tuum. Et.

Lectio xi

Hic est Fílius meus, quem a me non séparat Déitas, non dívidit potéstas, non discérnit ætérnitas. Hic est Fílius meus, non adoptívus, sed próprius: non alióunde creátus, sed ex me génitus: nec de ália natúra mihi factus comparábilis, sed de mea essèntia mihi natus æquális. Hic est Fílius meus, per quem ómnia facta sunt, et sine quo factum est nihil: quia ómnia, quæ fácio, simíliter facit; et quidquid óperor, inseparabíliter mecum atque indifferénter operátur.

℟. Cum audísset / Iacob, quod Esau veníret contra eum, † divísit fílios suos et uxóres, dicens: † Si percússerit Esau unam turmam, salvábitur áltera. * Líbera me, Dómine, qui dixísti mihi: † Multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli, et sicut arénam maris, † quæ præ multitúdine numerári non potest. ℣. Dómine, qui dixísti mihi, Revértere in terram nativitátis tuæ: † Dómine, qui pascis me a iuventúte mea. Líbera.

Lectio xii

Hic est Fílius meus, qui eam, quam mecum habet æqualitátem, non rapína appétiit, nec usurpatióne præsúmpsit: sed manens in forma glóriæ meæ, ut ad reparándum genus humánum exsequerétur commúne consílium, us-

que ad formam servílem inclinávit incommutábilem Deitátem. Hunc ergo, in quo mihi per ómnia bene compláceo, et cuius prædicatióne manifféstor, cuius humilitáte clarífico, incunctánter audíte: quia ipse est véritas et vita, ipse virtus mea atque sapiéntia.

℟. Orávit / Iacob, et dixit: † Dómine, qui dixísti mihi, Revértere in terram nativitátis tuæ: * Erue me de manu fratris mei, quia valde eum tímeo. ℣. Deus, in cuius conspéctu ambulavérunt patres mei: † Dómine, qui pascis me a iuventúte mea. Erue. Glória Patri. Erue.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum
Cap. 17, 1-9

In illo témpore: Assúmpsit Iesus Petrum, et Iacóbum, et Ioánnem fratrem eius, et duxit illos in montem excélsum seórsum: et transfigurátus est ante eos. Et resplénduit fácies eius sicut sol: vestiménta autem eius facta sunt alba sicut nix. Et ecce, apparuérunt illis Móyses et Elías cum eo loquéntes. Respóndens autem Petrus, dixit ad Iesum: Dómine, bonum est nos hic esse: si vis, faciámus hic tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum. Adhuc eo loquénte, ecce, nubes lúcida obumbrávit eos. Et ecce vox de nube, dicens: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui: ipsum audíte. Et audiéntes discípuli, cecidérunt in fáciem suam, et timuérunt valde. Et accéssit Iesus, et tétigit eos, dixítque eis: Súrgite, et nolíte timére. Levántes autem óculos suos, némінem vidérunt nisi solum Iesum. Et descendéntibus illis de monte, præcépit eis Iesus, dicens: Némini dixéritis visiónem, donec Fílius hóminis a mórtuis resúrgat.

Oratio Deus, qui, ut infra ad Laudes.

AD LAUDES

Ant. 1 Dómine, / lábia mea apéries, † et os meum annuntiábit laudem tuam. Ps. 50 Miserére mei, Deus, cum reliquis de dominica. (50)

2 Déxtera / Dómini fecit virtútem: † déxtera Dómini exaltávit me.

3 Factus est / adiútor meus Deus meus.

4 Trium puerórum / cantémus hymnum, quem cantábant in camíno ignis, † benedicéntes Dóminum.

5 Státuit ea / in ætérnum, et in sæculum sæculi: † præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Capit. 1 Thess. 4, 1

Fratres: Rogámus vos, et obsecrámus in Dómino Iesu: † ut, quemádmodum accepístis a nobis, quómodo vos opórteat ambuláre, et placére Deo, * sic et ambulétis, ut abundétis magis.

℟. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. Ipse. ℣. Et a verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse.

Hymnus

Iam, Christe, sol iustítiæ,
Mentis diéscant ténebræ,
Virtútum ut lux rédeat,
Terris diem cum réparas.

Dans tempus acceptábile,
Et pœnitens cor tríbue:
Convértat ut benígnitas,
Quos longa suffert píetas.

Quiddámque pœniténtiæ
Da ferre, quamvis grávium,
Maióre tuo múnere,
Quo démptio fit críminum.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur in hac ad tuam
Per hanc redúcti grátiam.

Te rerum univérsitas,
Clemens, adóret, Trínitas,
Et nos novi per véniam
Novum canámus cánticum. Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. ant. Assúmpsit / Iesus discípulos suos, et ascéndit in montem, † et transfigurátus est ante eos.

Oratio

Deus, qui cónspicis omni nos virtúte destítui: intérius exteriúsque custódi; † ut ab ómnibus adversitátibus muniámur in córpore, * et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Dómine, / bonum est nos hic esse: † si vis, faciámus hic tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum.

AD TERTIAM

Ant. Dómine, / bonum est nos hic esse: † si vis, faciámus hic tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum.

Capit. Fratres: Rogámus vos, ut supra ad Laudes.

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

AD SEXTAM

Ant. Faciámus hic / tria tabernácula, † tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum.

Capit. 1 Thess. 4, 3-4

Hæc est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra: † ut abstineátis vos a fornicatióne, * ut sciat unusquísque vestrum vas suum possidére in sanctificatióne et honóre.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis eius sperábis.

Oratio

Deus, qui cónspicis omni nos virtúte destítui: intérius exteriúsque custódi; † ut ab ómnibus adversitátibus muniámur in córpore, * et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

AD NONAM

Ant. Visiónem / quam vidístis, némini dixéritis, † donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.

Capit. 1 Thess. 4, 7

Non enim vocávit nos Deus in immundítiam, † sed in sanctificatiónem, * in Christo Iesu Dómino nostro.

℣. Scuto circúmdabit te véritas eius. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

AD II VESPERAS

Ant. et psalmi de dominica. (223)

Capit. 1 Thess. 4, 1

Fratres: Rogámus vos, et obsecrámus in Dómino Iesu: † ut, quemádmodum accepístis a nobis, quómodo vos opórteat ambuláre et placére Deo, * sic et ambulétis, ut abundétis magis.

℟. br. Scápulis suis * Obumbrábit tibi. Scápulis. ℣. Et sub pennis eius sperábis. Obumbrábit tibi. Glória Patri. Scápulis.

Hymnus

Audi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro ieiúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad laudem tui nóminis
Confer medélam lánguidis.

Sic corpus extra cónteri
Dona per abstinéntiam;
Ieiúnet ut mens sóbria
A labe prorsus críminum.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,

Ut fructuósa sint tuis
Ieiuniórum múnera.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. ant. Visiónem / quam vidístis, némini dixéritis, † donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.

Oratio Deus, qui, ut supra ad Sextam.

FERIA SECUNDA
III classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio i 8, 21-29

In illo témpore: Dixit Iesus turbis Iudæórum: Ego vado, et quærétis me, et in peccáto vestro moriémini. Et réliqua.

Homília
sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 38 in Ioann., n. 2

Locútus est Dóminus Iudæis, dicens: Ego vado. Christo enim Dómino mors profáctio fuit illo, unde vénerat, et unde non discésserat. Ego, inquit, vado, et quærétis me, non desidério, sed ódio. Nam illum, posteáquam abscéssit ab óculis hóminum, inquisiérunt et qui óderant, et qui amábant: illi persequéndo, illi habére cupiéndo. In psalmis ait ipse Dóminus per Prophétam: Périit fuga a me, et non est qui requírat ánimam meam. Et íterum ait álio loco in psalmo: Confundántur et revereántur requiréntes ánimam meam.

℟. Dum iret / Iacob de Bersabée, et pérgeret Haran, † locútus est ei Dóminus, dicens: * Terram, in qua dormis, tibi dabo, et sémini tuo. ℣. Aedificávit ex lapídibus altáre in honórem Dómini, fundens óleum désuper: † et benedíxit eum Deus, dicens. Terram.

Lectio ii

Culpávit, qui non requírerent: damnávit requiréntes. Bonum est enim quærere ánimam Christi, sed quo modo eam quæsiérunt discípuli: et malum est quærere ánimam Christi, sed quo modo eam Iudæi quæsiérunt: illi enim ut habérent, isti ut pérderent. Dénique isti quia sic quærébant more malo, corde pervérso, quid secútus adiúnxit? Quærétis me; et, ne putétis, quia bene me quærétis, in peccáto vestro moriémi-

ni. Hoc est Christum male quærere, in peccáto suo mori: hoc est illum odísse, per quem possit solum salvus esse.

℟. Appáruit / Deus Iacob, et benedíxit eum, et dixit: † Ego sum Deus Bethel, ubi unxísti lápidem, et votum vovísti mihi: * Créscere te fáciam, et multiplicábo te. ℣. Vere Dóminus est in loco isto, et ego nesciébam. Créscere.

Lectio iii

Cum enim hómines, quorum spes in Deo est, non débeant mala réddere nec pro malis; reddébant isti mala pro bonis. Prænuntiávit ergo illis Dóminus, dixítque sententiam præscius, quod in suo peccáto morerentur. Deínde adiúnxit: Quo ego vado, vos non potéstis veníre. Hoc et discípulis suis álio loco dixit: nec tamen eis dixit, In peccáto vestro moriémini. Quid autem dixit? Quod et istis: Quo ego vado, vos non potéstis veníre. Non ábstulit spem, sed prædíxit dilatiónem. Quando enim hoc discípulis Dóminus loquebátur, tunc non póterant veníre, quo ille ibat, sed póstea ventúri erant: isti autem numquam, quibus præscius dixit, In peccáto vestro moriémini.

℟. Det tibi / Deus de rore cæli et de pinguédine terræ abundántiam: † sérviant tibi tribus et pópuli: * Esto dóminus fratrum tuórum. ℣. Et incurvéntur ante te fílii matris tuæ. Esto. Glória Patri. Esto.

AD LAUDES

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. ant. Ego / princípium, qui et loquor vobis.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: † ut família tua, quæ se, affligéndo carnem, ab alimentis ábstinet, * sectándo iustítiam, a culpa ieiúnet. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. ant. Qui me misit, / mecum est, et non relíquit me solum: † quia quæ plácita sunt ei, fácio semper.

Oratio

Adésto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus: * et, quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges; consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus effectum. Per Dóminum.

FERIA TERTIA

III classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio i 23, 1-12

In illo témpore: Locútus est Iesus ad turbas, et ad discípulos suos, dicens: Super cáthedram Móysi sedérunt scribæ et pharisæi. Omnia ergo, quæcúmque díxerint vobis, serváte et fácite: secúndum ópera vero eórum nolíte fácere. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri

In Matth. 4, 23, 1

Quid mansuétius, quid benígnius Dómino? Tentátur a pharisæis, confringúntur insídiæ eórum, et secúndum Psalmístam: Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: et nihilóminus propter sacerdótii et nóminis dignitátem hortátur pópulus, ut subiciántur eis, non ópera, sed doctrínam considerántes. Quod autem ait, Super cáthedram Móysi sedérunt scribæ et pharisæi: per cáthedram, doctrínam legis osténdit. Ergo et illud, quod dícitur in psalmo: In cáthedra pestiléntiæ non sedit: et, Cáthedras vendéntium colúmbas evértit: doctrínam debémus accípere.

℟. Dum exíret / Iacob de terra sua, vidit glóriam Dei, et ait: † Quam terríbilis est locus iste! * Non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Vere Deus est in loco isto, et ego nesciébam. Non.

Lectio ii

Alligant enim ónera grávia et importabília, et impónunt in húmeros hóminum, dígito autem suo nolunt ea movére. Hoc generáliter advérsus omnes magístros, qui grávia iubent, et minóra non fáciunt. Notándum autem, quod et húmeri, et dígitus, et ónera, et víncula, quibus alligántur ónera, spirituáliter intellegénda sunt. Omnia vero ópera sua fáciunt, ut videántur ab homínibus. Quicúmque ígitur ita facit quódlibet, ut videátur ab homínibus, scriba et pharisæus est.

℟. Si Dóminus / Deus meus fúerit mecum in via ista, per quam ego ámbulo, et custodíerit me, † et déderit mihi panem ad edéndum, et vestiméntum quo opériar, et revocáverit me cum salúte: * Erit mihi Dóminus in refúgium, et lapis iste in signum. ℣. Surgens ergo mane Iacob, tulit lápidem, quem supposúerat cápiti suo, † et eréxit in títulum, fundénsque óleum désuper, dixit. Erit.

Lectio iii

Dilátant enim phylactéria sua, et magníficant fímbrias. Amant quoque primos recúbitus in cenis, et primas cáthedras in synagógis, et salutatiónes in foro, et vocári ab homínibus Rabbi. Væ nobis míseris, ad quos pharisæórum vítia transiérunt. Dóminus cum dedísset mandáta legis per Móysen, ad extrémum íntulit: Ligábis ea in manu tua, et erunt immóta ante óculos tuos. Et est sensus: Præcépta mea sint in manu tua, ut ópere compleántur: sint ante óculos tuos, ut die ac nocte meditéris in eis. Hoc pharisæi male interpretántes, scribébant in membránulis decálogum Móysi, id est, decem verba legis, complicántes ea et ligántes in fronte, et quasi corónam cápitis faciéntes: ut semper ante óculos moveréntur.

℟. Erit / mihi Dóminus in Deum, et lapis iste, quem eréxi in títulum, vocábitur domus Dei: † et de univérsis, quæ déderis mihi, * Décimas et hóstias pacíficas ófferam tibi. ℣. Si revérsus fúero próspere ad domum patris mei. Décimas. Glória Patri. Décimas.

AD LAUDES

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. ant. Unus est enim / magíster vester, qui in cælis est, † Christus Dóminus.

Oratio

Pérfice, quæsumus, Dómine, benígnus in nobis observántiæ sanctæ subsídium: † ut, quæ te auctóre facienda cognóvimus, * te operánte, impleámus. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. ant. Omnes / autem vos fratres estis: † et patrem nolíte vocáre vobis super terram: unus est enim Pater vester, qui in cælis est: † nec vocémini magístri, quia magíster vester unus est Christus.

Oratio

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, et animárum nostrárum medére languóribus: * ut, remissióne percépta, in tua semper benedictióne lætémur. Per Dóminum.

FERIA QUARTA

III classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio i 20, 17-28

In illo témpore: Ascéndens Iesus Ierosólymam, assúmpsit duódecim discípulos secréto, et ait illis: Ecce ascéndimus Ierosólymam, et Fílius hóminis tradétur princípibus sacerdótum, et scribis, et condemnábunt eum morte. Et réliqua.

Homília
sancti Ambrósii Epíscopi
De fide ad Gratianum, 5, 5

Consideráte, quæ mater fíliis et pro fíliis petat: mater est útique, cui pro filiórum honóre sollícitæ, immoderátior quidem, sed tamen ignoscénda mensúra votórum est. Atque mater ætáte longæva, stúdio religiósa, solátio destitúta, quæ tunc témporis, quando vel iuvánda vel alénda foret válidæ prolis auxílio, abésse sibi líberos patiebátur, et voluptáti suæ mercédem sequéntium Christum prætúlerat filiórum. Qui prima voce vocáti a Dómino (ut légimus) relíctis rétibus et patre, secúti sunt eum.

℟. Dixit / Angelus ad Iacob: * Dimítte me, auróra est. † Respóndit ei: Non dimíttam te, nisi benedíxeris mihi. † Et benedíxit ei in eódem loco. ℣. Cumque surrexísset Iacob, ecce vir luctabátur cum eo usque mane: † et cum vidéret, quod eum superáre non posset, dixit ad eum. Dimítte.

Lectio ii

Hæc ígitur, stúdio maternæ sedulitátis indulgéntior, obsecrábat Salvatórem, dicens: Dic ut sédeant hi duo fílii mei, unus ad déxteram tuam, et alter ad sinístram in regno tuo. Etsi error, pietátis tamen error est. Né-

sciunt enim matérna víscera patiéntiam: etsi voti avára, tamen veniábilis cupíditas, quæ non pecúniæ est ávida, sed grátiæ. Nec inverecúnda petítio, quæ non sibi, sed líberis consulébat. Matrem consideráte, matrem cogitáte!

℟. Vidi / Dóminum fácie ad fáciem: * Et salva facta est ánima mea. ℣. Et dixit mihi: † Nequáquam vocáberis Iacob, sed Israel erit nomen tuum. Et.

Lectio iii

Considerábat Christus matris dilectiónem, quæ filiórum mercéde grandævam solabátur senéctam: et desidériis licet fessa matérnis, carissimórum pígnorum tolerábat abséntiam. Consideráte étiam féminam, hoc est, sexum fragiliórem, quem Dóminus própria nondum confirmáverat passióne. Consideráte, inquam, Hevæ illíus primæ mulíeris herédem, transfúsa in omnes immoderátæ cupiditátis successióne labéntem: quam Dóminus adhuc próprio sánguine non redémerat, nondum inólitam affléctibus ómnium immódici contra fas honóris appeténtiam suo Christus cruóre dilúerat. Heredi-

tário ígitur múlier delinquébat erróre.

℟. Cum audísset / Iacob, quod Esau veníret contra eum, † divísit fílios suos et uxóres, dicens: † Si percússerit Esau unam turmam, salvábitur áltera. * Líbera me, Dómine, qui dixísti mihi: * Multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli, et sicut arénam maris, † quæ præ multitúdine numerári non potest. ℣. Dómine, qui dixísti mihi, Revértere in terram nativitátis tuæ: † Dómine, qui pascis me a iuventúte mea. Líbera. Glória Patri. Multiplicábo.

AD LAUDES

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. ant. Ecce / ascéndimus Ierosólymam: † et Fílius hóminis tradétur ad crucifigéndum.

Oratio

Pópulum tuum, quæsumus, Dómine, propítius réspice: † et, quos ab escis carnálibus præcípis abstinére, * a nóxiis quoque vítiis cessáre concéde. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. ant. Tradétur / enim géntibus ad illudéndum, et flagellándum, et crucifigéndum.

Oratio

Deus, innocéntiæ restitútor et amátor, dírige ad te tuórum corda servórum: * ut, spíritus tui fervóre concépto, et in fide inveniántur stábiles, et in ópere efficáces. Per Dóminum nostrum.

FERIA QUINTA

III classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio i 16, 19-31

In illo témpore: Dixit Iesus pharisæis: Homo quidam erat dives, qui induebátur púrpura et bysso: et epulabátur quotídie spléndide. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ

Hom. 40 in Evang., n. 2

Quem, fratres caríssimi, quem dives iste, qui induebátur púrpura et bysso, et epulabátur quotídie spléndide, nisi Iudáicum pópulum significat: qui cultum vitæ extérius hábuit, qui accéptæ legis delíciis ad nitórem usus est, non ad utilitátem? Quem vero Lázarus ulcéribus plenus, nisi gentílem pópulum figuráliter éxprimit? Qui dum convérsus ad Deum peccáta sua confitéri non erúbuit, huic vulnus in cute fuit. In cutis quippe vúlnere virus a viscéribus tráhitur, et foras erúmpit.

℟. Tolle / arma tua, pháretram et arcum, † et affer de venatióne tua, ut cómedam: * Et benedícat tibi ánima mea. ℣. Cumque venátu áliquid attúleris, † fac mihi inde pulméntum, ut cómedam. Et.

Lectio ii

Quid est ergo peccatórum conféssio, nisi quædam vúlnerum rúptio? Quia peccáti virus salúbriter aperítur in confessióne, quod pestífere latébat in mente. Vúlnera étenim cutis in superfíciem trahunt humórem putrédinis. Et confiténdo peccáta, quid áliud ágimus, nisi malum, quod in nobis latébat, aperímus? Sed Lázarus vulnerátus cupiébat saturári de micis, quæ cadébant de mensa dívitis, et nemo illi dabat: quia

gentílem quemque ad cognitiónem legis admíttere supérbus ille pópulus despiciébat.

℟. Ecce, / odor fílii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus: † créscere te fáciat Deus meus sicut arénam maris: * Et donet tibi de rore cæli benedictiónem. ℣. Deus autem omnípotens benedícat tibi, atque multíplicet. Et.

Lectio iii

Qui dum doctrínam legis non ad caritátem hábuit, sed ad elatiónem, quasi de accéptis ópibus túmuit: et quia ei verba defluébant de sciéntia, quasi micæ cadébant de mensa. At contra, iacéntis páuperis vúlnera lingébant canes. Nonnúmquam solent in sacro elóquio per canes prædicatóres intéllegi. Canum étenim lingua, vulnus dum lingit, curat: quia et doctóres sancti, dum in confessióne peccáti nostri nos ínstruunt, quasi vulnus mentis per linguam tangunt.

℟. Det tibi / Deus de rore cæli et de pinguédine terræ abundántiam: † sérviant tibi tribus et pópuli: * Esto dóminus fratrum tuórum. ℣. Et incurvéntur ante te fílii matris tuæ. Esto. Glória Patri. Esto.

AD LAUDES

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. ant. Fili, / recordáre, quia recepísti bona in vita tua, † et Lázarus simíliter mala.

Oratio

Præsta nobis, quæsumus, Dómine, auxílium grátiæ tuæ: † ut, ieiúniis et oratiónibus conveniénter inténti, * liberémur ab hóstibus mentis et córporis. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. ant. Dives ille / guttam aquæ pétiit, † qui micas panis Lázaro negávit.

Oratio

Adésto, Dómine, fámulis tuis, et perpétuam benignitátem largíre poscéntibus: * ut iis, qui te auctóre et gubernatóre gloriántur, et congregáta restáures, et restauráta consérves. Per Dóminum.

FERIA SEXTA

III classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio i 21, 33-46

In illo témpore: Dixit Iesus turbis Iudæórum, et princípibus sacerdótum parábolam hanc: Homo erat paterfamílias, qui plantávit víneam, et sepem circúmdedit ei. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi

In Luc. 9, 23-25

Plerique várias significatiónes de víneæ appellatióne derívant: sed evidénter Isaías víneam Dómini Sábaoth, domum Israel esse memorávit. Hanc víneam quis álius, nisi Deus, cóndidit? Hic est ergo, qui locávit eam et ipse péregre profóctus est: non quia ex loco ad locum profóctus est Dóminus, qui ubíque semper præsens est: sed quia est præséntior diligéntibus, neglegéntibus abest. Multis tempóribus ábfuit, ne præprópera viderétur exáctio. Nam quo indulgéntior liberálitas, eo inexcusabílior pervicácia.

℟. Dum exíret / Iacob de terra sua, vidit glóriam Dei, et ait: † Quam terríbilis est locus iste! * Non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Vere Deus est in loco isto, et ego nesciébam. Non.

Lectio ii

Unde bene secúndum Matthæum habes, quia et sepem circúmdedit: hoc est, divínæ custódiæ munitióne vallávit, ne fácile spiritálium patéret incúrsibus bestiárum. Et fodit in ea tórcular. Quómodo intellégimus, quid sit tórcular, nisi forte quia psalmi pro torculáribus inscribúntur; eo quod in his mystéria domínicæ passiónis, modo musti Sancto fervénte Spíritu prophetárum, redundántius æstuáverint? Dénique ébrii putabántur, quibus Spíritus Sanctus inundábat. Ergo et hic fodit tórcular, in quod uvæ rationábilis fructus intérior spirituáli infusióne defluéret.

℟. Si Dóminus / Deus meus fúerit mecum in via ista, per quam ego ámbulo, et custodíerit me, † et déderit mihi panem ad edéndum, et vestiméntum quo opériar, et revocáverit me cum salúte: * Erit mihi Dóminus in refúgium, et lapis iste in signum. ℣. Surgens ergo mane Iacob, tulit lápidem, quem supposúerat cápiti

suo, † et eréxit in títulum, fundénsque óleum désuper, dixit. Erit mihi Dóminus in refúgium, et lapis iste in signum.

Lectio iii

Aedificávit turrim, vérticem scílicet legis attóllens: atque ita hanc víneam munítam, instrúctam, ornátam, locávit Iudæis. Et témpore frúctuum sérvulos suos misit. Bene tempus frúctuum pósuit, non provéntum. Nullus enim fructus éxstitit Iudæórum, nullus víneæ huius provéntus, de qua Dóminus ait: Exspectávi, ut fáceret uvas, fecit autem spinas. Itaque non lætítiæ vino, non spiritáli musto, sed cruénto Prophetárum sánguine torculária redundárunt.

℟. Erit / mihi Dóminus in Deum, et lapis iste, quem eréxi in títulum, vocábitur domus Dei: † et de univérsis, quæ déderis mihi, * Décimas et hóstias pacíficas ófferam tibi. ℣. Si revérsus fúero próspere ad domum patris mei. Décimas. Glória Patri. Décimas.

AD LAUDES

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. ant. Malos / male perdet, et víneam suam locábit áliis agrícolis, † qui reddant ei fructum tempóribus suis.

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus: † ut, sacro nos purificánte ieiúnio, * sincéris méntibus ad sancta ventúra fácias perveníre. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. ant. Quæréntes / eum tenére, timuérunt turbam, † quia sicut prophétam eum habébant.

Oratio

Da, quæsumus, Dómine, pópulo tuo salútem mentis et córporis: * ut bonis opéribus inhæréndo, tuæ semper virtútis meréatur protectióne deféndi. Per Dóminum.

SABBATO

III classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio i 15, 11-32

In illo témpore: Dixit Iesus pharisæis et scribis parábolam istam: Homo quidam hábuit duos fílios: et dixit adulescéntior ex illis patri: Pater, da mihi portiónem substántiæ, quæ me contíngit. Et réliqua.

Homília

sancti Ambrósii Epíscopi

In Luc. 7, 213-214

Vides, quod divínum patrimónium peténtibus datur. Nec putes culpam patris, quod adulescentióri dedit. Nulla Dei regno infírma ætas: nec fides gravátur annis. Ipse certe se iudicávit idóneum, qui popóscit. Atque útinam non recessísset a patre, impediméntum nescísset ætátis. Sed posteáquam domum pátriam derelínquens péregre profóctus est, cœpit egére. Mérito ergo prodégit patrimónium, qui recéssit ab Ecclésia.

℟. Pater, / peccávi in cælum, et coram te: † iam non sum dignus vocári fílius tuus: * Fac me sicut unum ex mercenáriis tuis. ℣. Quanti mercenárii in domo patris mei abúndant pánibus, ego autem hic fame péreo! † Surgam, et ibo ad patrem meum, et dicam ei. Fac.

Lectio ii

Péregre profóctus est in regiónem longínquam. Quid enim longínquius, quam a se recédere; nec regiónibus, sed móribus separári: stúdiis discrétum esse, non terris; et quasi interfúso luxúriæ sæculáris æstu, divórtia habére Sanctórum? Etenim qui se a Christo séparat, exsul est pátriæ, civis est mundi. Sed nos non sumus ádvenæ atque peregríni, sed cives sumus Sanctórum, et doméstici Dei. Qui enim erámus longe, facti sumus prope in sánguine Christi. Non invideámus de longínqua regióne remeántibus: quia et nos fúimus in regióne longínqua, sicut Isaías docet. Sic enim habes: Qui sedébant in regióne umbræ mortis, lux orta est illis. Régio ergo longínqua, umbra est mortis.

℟. Vidi / Dóminum fácie ad fáciem: * Et salva facta est ánima mea. ℣. Et dixit mihi: † Nequáquam vocáberis Iacob, sed Israel erit nomen tuum. Et.

Lectio iii

Nos autem, quibus spíritus ante fáciem Christus est Dóminus, in umbra vívimus Christi. Et ídeo dicit Ecclésia: In umbra eius concupívi, et sedi. Ille ígitur vivéndo luxurióse, consúmpsit ómnia ornaménta natúræ. Unde tu, qui accepísti imá-

ginem Dei, qui habes similitúdinem eius, noli eam irrationábili fœditáte consúmere. Opus Dei es: noli ligno dícere, Pater meus es tu: ne accípias similitúdinem ligni, quia scriptum est: Símiles illis fiant qui fáciunt ea.

℟. Cum audísset / Iacob, quod Esau veníret contra eum, † divísit fílios suos et uxóres, dicens: † Si percússerit Esau unam turmam, salvábitur áltera. * Líbera me, Dómine, qui dixísti mihi: * Multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli, et sicut arénam maris, † quæ præ multitúdine numerári non potest. ℣. Dómine, qui dixísti mihi, Revértere in terram nativitátis tuæ: † Dómine, qui pascis me a iuventúte mea. Líbera. Glória Patri. Multiplicábo.

AD LAUDES

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. ant. Vadam / ad patrem meum, et dicam ei: † Pater, fac me sicut unum ex mercenáriis tuis.

Oratio

Da, quæsumus, Dómine, nostris efféctum ieiúniis salutárem: † ut castigátio carnis assúmpta, * ad nostrárum vegetatiónem tránseat animárum. Per Dóminum.

DOMINICA III IN QUADRAGESIMA

I classis

AD I VESPERAS

Ant. et psalmi de sabbato, ut in Psalterio. (245)

Capit. Ephes. 5, 1-2

Fratres: Estóte imitatóres Dei, sicut fílii caríssimi: † et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, * et trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem et hóstiam Deo in odórem suavitátis. ℟. br. Scápulis suis * Obumbrábit tibi. Scápulis. ℣. Et sub pennis eius sperábis. Obumbrábit tibi. Glória Patri. Scápulis.

Hymnus

Audi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro ieiúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad laudem tui nóminis
Confer medélam lánguidis.

Sic corpus extra cónteri
Dona per abstinéntiam;
Ieiúnet ut mens sóbria
A labe prorsus críminum.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Ieiuniórum múnera.

Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. ant. Dixit / autem pater ad servos suos: † Cito proférte stolam primam, et indúite illum, † et date ánulum in manu eius, et calceaménta in pédibus eius.

Oratio

Quæsumus, omnípotens Deus, vota humílium réspice: * atque ad defensiónem nostram, déxteram tuæ maiestátis exténde. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: * Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Ex more docti mýstico
Servémus hoc ieiúnium,
Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex et prophétæ prímitus
Hoc prætulérunt, póstmodum
Christus sacrávit, ómnium
Rex atque factor témporum.

Utámur ergo párcius
Verbis, cibis et pótibus,
Somno, iocis, et árctius
Perstémus in custódia.

Vitémus autem péssima,
Quæ súbruunt mentes vagas:
Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.

Dicámus omnes cérnui,
Clamémus atque sínguli,
Plorémus ante iúdicem,
Flectámus iram víndicem.

Nostris malis offéndimus
Tuam, Deus, cleméntiam:
Effúnde nobis désuper,
Remíssor, indulgéntiam.

Meménto, quod sumus tui,
Licet cadúci, plásmatis:
Ne des honórem nóminis
Tui, precámur, álteri.

Laxa malum, quod fécimus,
Auge bonum, quod póscimus:

Placére quo tandem tibi
Possímus hic, et pérpetim.
Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Ieiuniórum múnera.
Amen.

In I Nocturno

Ant. et psalmi ut in Psalterio per annum (25); ℣. vero ut in Psalterio tempore Quadragesimæ. (30)

De libro Génesis

Lectio i 37, 2-4

Ioseph, cum sédecim esset annórum, pascébat gregem cum frátribus suis adhuc puer: et erat cum fíliis Balæ et Zelphæ uxórum patris sui, accusavítque fratres suos apud patrem crímine péssimo. Israel autem diligébat Ioseph super omnes fílios suos, eo quod in senectúte genuísset eum: fecítque ei túnicam polymítam. Vidéntes autem fratres eius, quod a patre plus cunctis fíliis amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacífice loqui.

℟. Vidéntes / Ioseph a longe, loquebántur mútuo fratres, dicéntes: † Ecce, somniátor venit: * Veníte, occidámus eum, et videámus, si prosint illi sómnia sua. ℣. Cumque vidíssent Ioseph fratres sui, quod a patre cunctis frátribus plus amarétur, † óderant eum, nec póterant ei quidquam pacífice loqui, † unde et dicébant. Veníte.

Lectio ii 37, 5-10

Accidit quoque, ut visum sómnium referret frátribus suis: quæ causa maióris ódii seminárium fuit. Dixítque ad eos: Audíte sómnium meum, quod vidi: Putábam nos ligáre manípulos in agro: et quasi consúrgere manípulum meum, et stare, vestrósque manípulos circumstántes adoráre manípulum meum. Respondérunt fratres eius: Numquid rex noster eris? aut subiciémur ditióni tuæ? Hæc ergo causa somniórum atque sermónum, invídiæ et ódii fómitem ministrávit. Aliud quoque vidit sómnium, quod narrans frátribus, ait: Vidi per sómnium, quasi solem, et lunam, et stellas úndecim adoráre me. Quod cum patri suo et frátribus retulísset, increpávit eum pater suus, et dixit: Quid sibi vult hoc sómnium quod vidísti? num ego, et mater tua, et fratres tui adorábimus te super terram?

℟. Dixit / Iudas frátribus suis: Ecce, Ismaelítæ tránseunt; † veníte, venumdétur, et manus nostræ non polluántur: * Caro enim et frater noster est. ℣. Quid enim prodest, si occidérimus fratrem nostrum, et celavérimus sánguinem ipsíus? † mélius est, ut venumdétur. Caro.

Lectio iii 37, 11-20

Invidébant ei ígitur fratres sui: pater vero rem tácitus considerábat. Cumque fratres illíus in pascéndis grégibus patris moraréntur in Sichem, dixit ad eum Israel: Fratres tui pascunt oves in Síchimis: veni, mittam te ad eos. Quo respondénte: Præsto sum; ait ei: Vade, et vide, si cuncta próspera sint erga fratres tuos, et pécora: et renúntia mihi quid agátur. Missus de valle Hebron, venit in Sichem: invenítque eum vir errántem in agro, et interrogávit quid quæréret. At ille respóndit: Fratres meos quæro, índica mihi ubi pascant greges. Dixítque ei vir: Recessérunt de loco isto: audívi autem eos dicéntes: Eámus in Dóthain. Perréxit ergo Ioseph post fratres suos, et invénit eos in Dóthain. Qui, cum vidíssent eum procul, ántequam accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere, et mútuo loquebántur: Ecce somniátor venit: veníte, occidámus eum, et mittámus in cistérnam véterem, dicemúsque: Fera péssima devorávit eum: et tunc apparébit quid illi prosint sómnia sua.

℟. Extraléntes / Ioseph de lacu, vendidérunt Ismaelítis viginti argénteis: * Reversúsque Ruben ad púteum, cum non invenísset eum, scidit vestiménta sua cum fletu, et dixit: † Puer non compáret, et ego quo ibo? ℣. At illi, intíncta túnica Ioseph in sánguine hædi, † misérunt qui ferret eam ad patrem, et díceret: † Vide, si túnica fílii tui sit, an non. Reversúsque Ruben.

Lectio iv 37, 21-25

Audiens autem hoc Ruben, nitebátur liberáre eum de mánibus eórum, et dicébat: Non interficiátis ánimam eius, nec effundátis sánguinem: sed proícite eum in cistérnam hanc, quæ est in solitúdine, manúsque vestras serváte innóxias. Hoc autem dicébat, volens erípere eum de mánibus eórum, et réddere patri suo. Confestim ígitur ut pervénit ad fratres suos, nudavérunt eum

túnica talári et polymíta: miserúntque eum in cistérnam véterem, quæ non habébat aquam. Et sedéntes ut coméderent panem, vidérunt Ismaelítas viatóres veníre de Gálaad, et camélos eórum portántes arómata, et resínam, et stacten in Aegýptum. Dixit ergo Iudas frátribus suis: Quid nobis prodest, si occidérimus fratrem nostrum, et celavérimus sánguinem ipsíus? Mélius est, ut venumdétur Ismaelítis, et manus nostræ non polluántur: frater enim et caro nostra est. Acquievérunt fratres sermónibus illíus. Et prætereúntibus Madianítis negotiatóribus, extraléntes eum de cistérna, vendidérunt eum Ismaelítis vigínti argénteis: qui duxérunt eum in Aegýptum.

℟. Tóllite / hinc vobíscum múnera, et ite ad dóminum terræ; † et cum invenéritis, adoráte eum super terram: * Deus autem meus fáciat vobis eum placábilem: † et remíttat et hunc fratrem vestrum vobíscum, † et eum quem tenet in vínculis. ℣. Súmite de óptimis terræ frúgibus in vasis vestris, et deférte viro múnera. Deus autem. Glória Patri. Deus autem.

In II Nocturno

Ant. et psalmi ut in Psalterio per annum (31); ℣. vero ut in Psalterio tempore Quadragesimæ. (36)

Ex libro
sancti Ambrósii Epíscopi
de Ioseph patriárcha

Cap. I

Lectio v

Sanctórum vita céteris norma vivéndi est. Ideóque digéstam plénius accépimus sériem Scripturárum; ut, dum Abraham, Isaac et Iacob, ceterósque iustos legéndo cognóscimus, velut quendam nobis innocéntiæ trámitem, virtúte eórum reserátum, eniténtibus vestígiis persequámur. De quibus mihi cum frequens tractátus fúerit, hódie sancti Ioseph história occúrrit: in quo, cum plúrima fúerint génera virtútum, tum præcípue insígne effúlsit castimóniæ.

℟. Videns / Iacob vestiménta Ioseph, scidit vestiménta sua cum fletu, et dixit: * Fera péssima devorávit fílium meum Ioseph. ℣. Tulérunt autem fratres eius túnicam illíus, mitténtes ad patrem: † quam cum cognovísset pater, ait. Fera.

Lectio vi

Iustum est ígitur, ut, cum in Abraham didicéritis ímpigram fídei devotiónem, in Isaac sincéræ mentis puritátem, in Iacob singulárem ánimi laborúmque patiéntiam: ex illa generalitáte virtútum in ipsas spécies disciplinárum intendátis ánimum. Sit ígitur nobis propósitus sanctus Ioseph tamquam spéculum castitátis. In eius enim móribus, in eius áctibus lucet pudicítia, et quidam splendet castimóniæ comes, nitor grátiæ. Unde étiam a paréntibus plus quam céteri fílii diligebátur.

℟. Ioseph / dum intráret in terram Aegýpti, linguam quam non nóverat, audívit; † manus eius in labóribus serviérunt: * Et lingua eius inter príncipes loquebátur sapiéntiam. ℣. Humiliavérunt in compédibus pedes eius: † ferrum pertránsiit ánimam eius, donec veníret verbum eius. Et.

Lectio vii

Sed ea res invídiæ fuit: quod siléntio prætereúndum non fuit: hinc enim argumentum totíus históriæ procéssit: simul ut cognoscámus, perféctum virum non movéri ulciscéndi dolóris iniúria, nec malórum repéndere vicem. Unde et David ait: Si réddidi retribuéntibus mihi mala. Quid autem esset, quo præférri Ioseph mererétur céteris, si aut lædéntes læsísset, aut diligéntes dilexísset? Hoc enim pleríque fáciunt. Sed illud mirábile, si díligas inimícum tuum: quod Salvátor docet.

℟. Meménto mei, / dum bene tibi fúerit: * Ut súggeras Pharaóni, ut edúcat me de isto cárcere: † quia furtim sublátus sum, et hic ínnocens in lacum missus sum. ℣. Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordábitur Phárao ministérii tui, et restítuet te in gradum prístinum: † tunc meménto mei. Ut.

Lectio viii

Iure ergo mirándus, qui hoc fecit ante Evangélium, ut læsus párceret, appetítus ignósceret, vénditus non referret iniúriam, sed grátiam pro contumélia sólveret; quod post Evangélium omnes didícimus, et serváre non póssumus. Discámus ergo et Sanctórum invídiam, ut imitémur patiéntiam: et cognoscámus illos non natúræ præstantióris fuísse, sed observatiónis: nec ví-

tia nescísse, sed emendásse. Quod si invídia étiam Sanctos adússit, quanto magis cavéndum est, ne inflámmet peccatóres?

℟. Iste / est frater vester mínimus, de quo dixerátis mihi? † Deus misereátur tibi, fili mi. * Festinavítque in domum, et plorávit: † quia erumpébant lácrimæ, et non póterat se continére. ℣. Attóllens autem Ioseph óculos, vidit Béniamin stantem: † et commóta sunt ómnia víscera eius super fratre suo. Festinavítque. Glória Patri. Festinavítque.

In III Nocturno

Ant. Si in dígito / Dei eício dæmónia, † profécto pervénit in vos regnum Dei. Cantica Dedúcant óculi mei lácrimam per noctem et diem, ut in Psalterio, tempore Quadragesimæ. (42)

℣. Scuto circúmdabit te véritas eius. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 11

In illo témpore: Erat Iesus eíciens dæmónium, et illud erat mutum. Et cum eiecísset dæmónium, locútus est mutus, et admirátæ sunt turbæ. Et réliqua.

Homília sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

In Luc. 4, 11

Dæmoníacus iste apud Matthæum non solum mutus, sed et cæcus fuísse narrátur: curatúsque dícitur a Dómino, ita ut loquerétur, et vidéret. Tria ergo signa simul in uno hómine perpetráta sunt: cæcus videt, mutus lóquitur, posséssus dæmone liberátur. Quod et tunc quidem carnáliter factum est, sed et quotídie complétur in conversatióne credéntium: ut, expúlso primum dæmone, fídei lumen aspíciant; deínde ad laudes Dei taceéntia prius ora laxéntur.

℟. Mérito / hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, † vidéntes angústias ánimæ eius, dum deprecarétur nos, et non audívimus: * Idcírco venit super nos tribulátio. ℣. Dixit Ruben frátribus suis: † Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum; et non audístis me? Idcírco.

Lectio x

Quidam autem ex eis dixérunt: In Beélzebub príncipe dæmoniórum éicit dæmónia. Non hæc áliqui de turba, sed pharisæi calumniabántur et scribæ, sicut álii Evangelístæ testántur. Turbis quippe, quæ minus erudítæ videbántur, Dómini semper facta mirántibus; illi contra, vel negáre hæc, vel quæ negáre nequíverant, sinístra interpretatióne pervértere laborábant: quasi non hæc divinitátis, sed immúndi spíritus ópera fuíssent.

℟. Dixit / Ruben frátribus suis: † Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum; et non audístis me? * En sanguis eius exquíritur. ℣. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, † vidéntes angústias ánimæ eius, dum deprecarétur nos, et non audívimus. En.

Lectio xi

Et álii tentántes, signum de cælo quærébant ab eo. Vel in morem Eliæ ignem de sublími veníre cupiébant; vel in similitúdinem Samuélis témpore æstívo mugíre tonítrua, coruscáre fúlgura, imbres rúere: quasi non possent et illa calumniári, et dícere, ex occúltis et váriis áeris passiónibus accidísse. At tu, qui calumniáris ea, quæ óculis vides, manu tenes, utilitáte sentis; quid féceris de iis, quæ de cælo vénerint? Utique respondébis, et magos in Aegýpto multa signa fecísse de cælo. Ipse autem ut vidit cogitatiónes eórum, dixit eis: Omne regnum in seípsum divísum desolábitur, et domus supra domum cadet. Non ad dicta, sed ad cogitáta respóndit: ut vel sic compelleréntur crédere poténtiæ eius, qui cordis vidébat occúlta.

℟. Lamentabátur / Iacob de duóbus fíliis suis: † Heu me, dolens sum de Ioseph pérdito, et tristis nimis de Béniamin ducto pro alimóniis: * Precor cæléstem Regem, ut me doléntem nímium fáciat eos cérnere. ℣. Prostérnens se Iacob veheménter cum lácrimis pronus in terram, et adórans ait. Precor.

Lectio xii

Si autem omne regnum in seípsum divísum desolátur: ergo Patris et Fílii et Spíritus Sancti regnum non est divísum; quod sine ulla contradictióne, non áliquo impúlsu desolándum, sed ætérna est stabilitáte mansúrum. Si autem sátanas in seípsum divísus est: quómodo

stabit regnum ipsíus, quia dícitis, in Beélzebub eícere me dæmónia? Hoc dicens, ex ipsórum confessióne volébat intéllegi, quod in eum non credéndo, in regno diáboli esse elegíssent, quod útique advérsum se divísum stare non posset.

℟. Dixit / Ioseph úndecim frátribus suis: Ego sum Ioseph, quem vendidístis in Aegýptum: † adhuc vivit pater noster sénior, de quo dixerátis mihi? * Ite, addúcite eum ad me, ut possit vívere. ℣. Biénnium enim est, quod cœpit esse fames in terra: † et adhuc restant anni quinque, quibus nec arári póterit, nec meti. Ite. Glória Patri. Ite.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 11, 14-28

In illo témpore: Erat Iesus eíciens dæmónium, et illud erat mutum. Et cum eiecísset dæmónium, locútus est mutus, et admirátæ sunt turbæ. Quidam autem ex eis dixérunt: In Beélzebub príncipe dæmoniórum éicit dæmónia. Et álii tentántes, signum de cælo quærébant ab eo. Ipse autem ut vidit cogitatiónes eórum, dixit eis: Omne regnum in seípsum divísum desolábitur, et domus supra domum cadet. Si autem et sátanas in seípsum divísus est, quómodo stabit regnum eius? quia dícitis, in Beélzebub me eícere dæmónia. Si autem ego in Beélzebub eício dæmónia: fílii vestri in quo eíciunt? Ideo ipsi iúdices vestri erunt. Porro si in dígito Dei eício dæmónia: profécto pervénit in vos regnum Dei. Cum fortis armátus custódit átrium suum, in pace sunt ea, quæ póssidet. Si autem fórtior eo supervéniens vícerit eum, univérsa arma eius áuferet, in quibus confidébat, et spólia eius distríbuet. Qui non est mecum, contra me est: et qui non cólligit mecum, dispérgit. Cum immúndus spíritus exíerit de hómine, ámbulat per loca inaquósa, quærens réquiem: et non invéniens, dicit: Revértar in domum meam, unde exívi. Et cum véneri, ínvenit eam scopis mundátam, et ornátam. Tunc vadit, et assúmit septem álios spíritus secum nequióres se, et ingréssi hábitant ibi. Et fiunt novíssima hóminis illíus peióra prióribus. Factum est autem, cum hæc díceret: extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit, et úbera, quæ suxísti. At ille dixit: Quinímmo beáti, qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt illud.

Oratio Quæsumus, ut infra ad Laudes.

AD LAUDES

Ant. 1 Fac benígne / in bona voluntáte tua, † ut ædificéntur, Dómine, muri Ierúsalem. Ps. 50 Miserére mei, Deus, cum reliquis de dominica. (50)

2 Dóminus / mihi adiútor est, † non timébo, quid fáciat mihi homo.

3 Lábia mea / laudábunt te in vita mea, Deus meus.

4 Vim virtútis / suæ oblítus est ignis: † ut púeri tui liberaréntur illæsi.

5 Sol et luna, / laudáte Deum: † quia exaltátum est nomen eius solíus.

Capit. Ephes. 5, 1-2

Fratres: Estóte imitatóres Dei, sicut fílii carissimi: † et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, * et trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem et hóstiam Deo in odórem suavitátis.

℟. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. Ipse. ℣. Et a verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse.

Hymnus

Iam, Christe, sol iustítiæ,
Mentis diéscant ténebræ,
Virtútum ut lux rédeat,
Terris diem cum réparas.

Dans tempus acceptábile,
Et pœnitens cor tríbue:
Convértat ut benígnitas,
Quos longa suffert píetas.

Quiddámque pæniténtiæ
Da ferre, quamvis grávium,
Maióre tuo múnere,
Quo démptio fit críminum.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur in hac ad tuam
Per hanc redúcti grátiam.

Te rerum univérsitas,
Clemens, adóret, Trínitas,
Et nos novi per véniam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. ant. Cum fortis armátus / custódit átrium suum, † in pace sunt ómnia, quæ póssidet.

Oratio

Quæsumus, omnípotens Deus, vota humílium réspice: * atque ad defensiónem nostram, déxteram tuæ maiestátis exténde. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Et cum eiecísset / Iesus dæmónium, locútus est mutus, † et admirátæ sunt turbæ.

AD TERTIAM

Ant. Si in dígito Dei / eício dæmónia, † profécto pervénit in vos regnum Dei.

Capit. Fratres: Estóte, ut infra ad II Vesperas.

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

Oratio

Quæsumus, omnípotens Deus, vota humílium réspice: † atque ad defensiónem nostram, * déxteram tuæ maiestátis exténde. Per Dóminum.

AD SEXTAM

Ant. Qui non cólligit / mecum, dispérgit: † et qui non est mecum, contra me est.

Capit. Ephes. 5, 5

Hoc enim scitóte intellegéntes, † quod omnis fornicátor, aut immúndus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus, * non habet hereditátem in regno Christi et Dei.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis eius sperábis.

AD NONAM

Ant. Cum immúndus / spíritus exíerit ab hómine, † ámbulat per loca inaquósa, quærens réquiem, et non ínvenit.

Capit. Ephes. 5, 8-9

Erátis enim aliquándo ténebræ: nunc autem lux in Dómino: † ut fílii lucis ambuláte: * fructus enim lucis est in omni bonitáte, et iustítia, et veritáte.

℣. Scuto circúmdabit te véritas eius. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

AD II VESPERAS

Ant. et psalmi de dominica. (223)

Capit. Ephes. 5, 1-2

Fratres: Estóte imitatóres Dei, sicut fílii caríssimi: † et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, * et trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem et hóstiam in odórem suavitátis.

℟. br. Scápulis suis * Obumbrábit tibi. Scápulis. ℣. Et sub pennis eius sperábis. Obumbrábit tibi. Glória Patri. Scápulis.

Hymnus

Audi, benígne Cónditor, Nostras preces cum flétibus,

In hoc sacro ieiúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad laudem tui nóminis
Confer medélam lánguidis.

Sic corpus extra cónteri
Dona per abstinéntiam;
Ieiúnet ut mens sóbria
A labe prorsus críminum.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Ieiuniórum múnera.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. ant. Extóllens / vocem quædam múlier de turba, dixit: † Beátus venter, qui te portávit, et úbera, quæ suxísti. † At Iesus ait illi: Quinímmo beáti, qui áudiunt verbum Dei, † et custódiunt illud.

Oratio Quæsumus, ut supra ad Tertiam.

FERIA SECUNDA

III classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio i 4, 23-30

In illo témpore: Dixit Iesus pharisæis: Utique dicétis mihi hanc similitúdinem: Médice, cura teípsum: quanta audívimus facta in Caphárnaum, fac et hic in pátria tua. Et réliqua.

Homília
sancti Ambrósii Epíscopi
In Luc. 4, 46-50

Non mediócriter invídia próditur, quæ cívicæ caritátis oblíta, in acérba ódia causas amóris infléctit. Simul hoc exémplo páriter et orácuIo declarátur, quod frustra opem misericórdiæ cæléstis exspéctes, si aliénæ frúctibus virtútis invídeas. Aspernátor enim Dóminus invidórum est: et ab iis, qui divína benefícia in áliis persequúntur, mirácula suæ potestátis avértit. Domínicæ quippe carnis actus, divinitátis exémplum est: et invisibília nobis eius per ea, quæ sunt visibília, demonstrántur.

℟. Tóllite / hinc vobíscum múnera, et ite ad dóminum terræ; † et cum in-

venéritis, adoráte eum super terram: * Deus autem meus fáciat vobis eum placábilem: † et remíttat et hunc fratrem vestrum vobíscum, † et eum quem tenet in vínculis. ℣. Súmite de óptimis terræ frúgibus in vasis vestris, et deférte viro múnera. Deus.

Lectio ii

Non otióse ítaque Salvátor excúsat, quod nulla in pátria sua mirácula virtútis operátus sit: ne fortássis áliquis vilióre pátriæ nobis esse debére putáret afféctum. Neque enim cives póterat non amáre, qui amáret omnes: sed ipsi se caritáte pátriæ, qui ínvident, abdicárunt. In veritáte dico vobis: multæ víduæ fuérunt in diébus Elíæ. Non quia Elíæ dies fuérunt, sed in quibus Elías operátus est: aut quia Elías dies faciébat illis, qui in eius opéribus lucem vidébant grátiæ spiritális, et convertebántur ad Dóminum. Et ídeo aperiebátur cælum vidéntibus ætérna et divína mystéria: claudebátur, quando fames erat, quia nulla erat cognoscéndæ divinitátis ubértas. Sed de hoc plénius scrípsimus, cum de víduis scriberémus.

℟. Iste / est frater vester mínimus, de quo dixerátis mihi? † Deus misereátur tibi, fili mi. * Festinavítque in domum, et plorávit: † quia erumpébant lácrimæ, et non póterat se continére. ℣. Attóllens autem Ioseph óculos, vidit Béniamin stantem: † et commóta sunt ómnia víscera eius super fratre suo. Festinavítque.

Lectio iii

Et multi leprósi erant in Iudæa tempóribus Eliséi prophétæ: et nemo eórum mundátus est, nisi Náaman Syrus. Evidénter hic sermo nos Dómini salutáris infórmat, et ad stúdium venerándæ divinitátis hortátur: quod nemo sanátus osténditur, et maculósi morbo córporis absolútus, nisi qui religióso offício stúduit sanitáti. Non enim dormiéntibus divína benefícia, sed observántibus deferúntur. Díximus in libro álio, in vídua illa, ad quam Elías diréctus est, typum Eccléstæ præmíssum. Pópulus cóngruit, Eccléstam ut sequátur, pópulus ille ex alienígenis congregátus. Pópulus ille ante leprósus, pópulus ille ante maculósus, priúsquam mýstico baptizarétur in flúmine:

idem post sacraménta baptísmatis máculis córporis et mentis ablútus, iam non lepra, sed immaculáta virgo cœpit esse sine ruga.

℟. Dixit / Ioseph úndecim frátribus suis: Ego sum Ioseph, quem vendidístis in Ægýptum: † adhuc vivit pater noster sénior, de quo dixerátis mihi? * Ite, addúcite eum ad me, ut possit vívere. ℣. Biénnium enim est, quod cœpit esse fames in terra: † et adhuc restant anni quinque, quibus nec arári póterit, nec meti. Ite. Glória Patri. Ite.

AD LAUDES

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. ant. Amen / dico vobis, quia nemo prophéta accéptus est in pátria sua.

Oratio

Córdibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde: † ut, sicut ab escis carnálibus abstinémus; * ita sensus quoque nostros a nóxiis retrahámus excéssibus. Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. ant. Iesus autem, / tránsiens per médium illórum, ibat.

Oratio

Subvéniat nobis, Dómine, misericórdia tua: * ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári. Per Dóminum.

FERIA TERTIA
III classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio i 18, 15-22

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Si peccáverit in te frater tuus, vade, et córripe eum inter te et ipsum solum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 82, 3, 4-5

Quare illum córripis? Quia tu doles, quod peccáverit in te? Absit. Si amóre tui id facis, nihil facis: si amóre illíus facis, óptime facis. Dénique in ipsis verbis attén-

de, cuius amóre id fácere débeas, utrum tui, an illíus. Si te audíerit, inquit, lucrátus es fratrem tuum. Ergo propter illum fac, ut lucréris illum. Sic faciéndo lucráris: nisi fecísses, períerat. Quid est ergo, quod pleríque hómines ista peccáta contémnunt, et dicunt: Quid magnum feci? in hóminem peccávi. Noli contémnere: in hóminem peccásti.

℟. Nuntiavérunt / Iacob dicéntes: Ioseph fílius tuus vivit, † et ipse dominátur in tota terra Aegýpti. † Quo audíto revíxit spíritus eius, et dixit: * Súfficit mihi, vadam et vidébo eum, ántequam móriar. ℣. Cumque audísset Iacob, quod fílius eius víveret, † quasi de gravi somno evígilans, ait. Súfficit.

Lectio ii

Vis nosse, quia in hóminem peccándo, perísti? Si te ille, in quem peccásti, corripúerit inter te et ipsum solum, et audíeris illum, lucrátus est te. Quid est, Lucrátus est te; nisi quia perícras, si non lucrarétur te? Nam si non perícras, quómodo te lucrátus est? Nemo ergo contémnat, quando peccat in fratrem. Ait enim quodam loco Apóstolus: Sic autem peccántes in fratres, et percutiéntes consciéntiam eórum infírmam, in Christum peccátis: ídeo quia membra Christi omnes facti sumus. Quómodo non peccas in Christum, qui peccas in membrum Christi?

℟. Ioseph / dum intráret in terram Aegýpti, linguam quam non nóverat, audívit: † manus eius in labóribus serviérunt: * Et lingua eius inter príncipes loquebátur sapiéntiam. ℣. Humiliavérunt in compédibus pedes eius: † ferrum pertránsiit ánimam eius, donec veníret verbum eius. Et.

Lectio iii

Nemo ergo dicat, quia non peccávi in Deum, sed peccávi in fratrem: in hóminem peccávi, leve, vel nullum peccátum est. Forte inde dicis: Leve est, quia cito curátur. Peccásti in fratrem: fac satis, et sanátus es. Cito fecísti mortíferam rem, sed remédium cito invenísti. Quis nostrum speret regnum cælórum, fratres mei, quando dicit Evangélium: Qui díxerit fratri suo, Fátue; reus erit gehénnæ ignis? Magnus terror: sed vide ibi remédium. Si obtúleris munus tuum ad altáre, et ibi recordátus fúeris, quia frater tuus habet áliquid advérsum te, relínque ibi munus tuum ante altáre. Non irascitur Deus, quia differs impónere munus tuum: te quærit Deus magis, quam munus tuum.

℟. Meménto mei, / dum bene tibi fúerit: * Ut súggeras Pharaóni, ut edúcat me de isto cárcere: * Quia furtim sublátus sum, et hic ínnocens in lacum missus sum. ℣. Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordábitur Phárao ministérii tui, et restítuet te in gradum prístinum: † tunc meménto mei. Ut. Glória Patri. Quia.

AD LAUDES

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. ant. Si duo / ex vobis consénserint super terram: † de omni re, quamcúmque petíerint, fiet illis a Patre meo, † dicit Dóminus.

Oratio

Exáudi nos, omnípotens et miséricors Deus: * et continéntiæ salutáris propítius nobis dona concéde. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. ant. Ubi / duo vel tres congregáti fúerint in nómine meo, in médio eórum sum, † dicit Dóminus.

Oratio

Tua nos, Dómine, protectióne defénde: * et ab omni semper iniquitáte custódi. Per Dóminum.

FERIA QUARTA

III classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio i 15, 1-20

In illo témpore: Accessérunt ad Iesum ab Ierosólymis scribæ et pharisæi, dicéntes: Quare discípuli tui transgrediúntur traditiónem seniórum? Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri

In Matth. 2, 15

Mira pharisæórum scribarúmque stultítia. Dei Fílium árguunt, quare hóminum traditiónes et præcépta non servet: Non enim lavant manus suas, cum panem mandúcant.

Manus, id est ópera, non córporis útique, sed ánimæ lavándæ sunt, ut fiat in illis verbum Dei. Ipse autem respóndens ait illis: Quare et vos transgredímini mandátum Dei propter traditiónem vestram? Falsam calúmniam vera responsióne confútat. Cum, inquit, vos propter traditiónem hóminum præcépta Dómini neglegátis; quare discípulos meos arguéndos putátis, quod seniórum iussa parvipéndant, ut Dei scita custódiant?

℟. Mérito / hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, † vidéntes angústias ánimæ eius, dum deprecarétur nos, et non audívimus: * Idcírco venit super nos tribulátio. ℣. Dixit Ruben frátribus suis: † Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum; et non audístis me? Idcírco.

Lectio ii

Nam Deus dixit: Honóra patrem et matrem; et, Qui maledíxerit patri, vel matri, morte moriátur. Vos autem dícitis: Quicúmque díxerit patri, vel matri: Munus quodcúmque est ex me, tibi próderit: et non honorificábit patrem suum, aut matrem suam. Honor in Scriptúris non tantum in salutatiónibus et offíciis deferéndis, quantum in eleemósynis ac múnerum oblatióne sentítur. Honóra, inquit Apóstolus, víduas, quæ vere víduæ sunt. Hic honor donum intellégitur. Et in álio loco: Presbýteri dúplici honóre honorándi sunt, máxime qui labórant in verbo et doctrína Dei. Et per hoc mandátum iubémur bovi trituránti os non cláudere: et dignus sit operárius mercéde sua.

℟. Dixit / Ruben frátribus suis: † Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum, et non audístis me? * En sanguis eius exquíritur. ℣. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, † vidéntes angústias ánimæ eius, dum deprecarétur nos, et non audívimus. En.

Lectio iii

Præcéperat Dóminus, vel imbecillitátes, vel ætátes, vel penúrias paréntum considerans, ut fílii honorárent, étiam in vitæ necessáriis ministrándis, paréntes suos. Hanc providentíssimam Dei legem voléntes scribæ et pharisæi subvértere, ut impietátem sub nómine pietátis indúcerent, docuérunt péssimos fílios ut, si quis ea, quæ paréntibus offerénda sunt, Deo vovére volúerit, qui verus est pater, oblátio Dómini præponátur paréntum munéribus: vel certe ipsi paréntes, quæ Deo consecráta cernébant, ne sacrilégii crimen incúrrerent, declinántes, egestáte conficiebántur. Atque ita fiébat, ut oblátio liberórum sub occasióne templi Dei, in sacerdótum lucra céderet.

℟. Lamentabátur / Iacob de duóbus fíliis suis: † Heu me, dolens sum de Ioseph pérdito, et tristis nimis de Béniamin ducto pro alimóniis: * Precor cæléstem Regem, ut me doléntem nímium fáciat eos cérnere. ℣. Prostérnens se Iacob veheménter cum lácrimis pronus in terram, et adórans ait. Precor. Glória Patri. Precor.

AD LAUDES

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. ant. Audíte / et intellégite traditiónes, † quas Dóminus dedit nobis.

Oratio

Præsta nobis, quæsumus, Dómine: ut salutáribus ieiúniis erudíti, † a nóxiis quoque vítiis abstinéntes, * propitiatiónem tuam facílius impetrémus. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. ant. Non lotis / mánibus manducáre, non coínquinat hóminem.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: * ut, qui protectiónis tuæ grátiam quærimus, liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum.

FERIA QUINTA
III classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio i 4, 38-44

In illo témpore: Surgens Iesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homília
sancti Ambrósii Epíscopi
In Luc. 4, 57-59, 63

Vide cleméntiam Dómini Salvatóris: nec in-

dignatióne commótus, nec scélere offénsus, nec iniúria violátus Iudæam déserit; quin étiam ímmemor iniúriæ, memor cleméntiæ, nunc docéndo, nunc liberándo, nunc sanándo, infídæ plebis corda demúlcet. Et bene sanctus Lucas virum ab spíritu nequítiæ liberátum ante præmísit, et substítuit féminæ sanitátem. Utrúmque enim sexum Dóminus curatúrus advénerat, et prior sanári débuit, qui prior creátus est; nec prætermítti illa, quæ mobilitáte magis ánimi, quam pravitáte peccáverat.

℟. Vidéntes / Ioseph a longe, loquebántur mútuo fratres, dicéntes: † Ecce, somniátor venit: * Veníte, occidámus eum, et videámus, si prosint illi sómnia sua. ℣. Cumque vidíssent Ioseph fratres sui, quod a patre cunctis frátribus plus amarétur, † óderant eum, nec póterant ei quidquam pacífice loqui, † unde et dicébant. Veníte.

Lectio ii

Sábbato medicínæ domínicæ ópera cœpta significat, ut inde nova creatúra cœperit, ubi vetus creatúra ante desívit: nec sub lege esse Dei Fílium, sed supra legem in ipso princípio designáret: nec solvi legem, sed impléri. Neque enim per legem, sed verbo factus est mundus, sicut légimus: Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Non sólvitur ergo lex, sed implétur: ut fiat renovátio hóminis iam labéntis. Unde et Apóstolus ait: Exspoliántes vos véterem hóminem, indúite novum, qui secúndum Christum creátus est.

℟. Dixit / Iudas frátribus suis: Ecce, Ismaelítæ tránseunt; † veníte, venumdétur, et manus nostræ non polluántur: * Caro enim et frater noster est. ℣. Quid enim prodest, si occidérimus fratrem nostrum, et celavérimus sánguinem ipsíus? † mélius est, ut venumdétur. Caro.

Lectio iii

Et bene sábbato cœpit, ut ipsum se osténderet Creatórem, qui ópera opéribus intéxeret, et persequerétur opus, quod ipse iam cœperat: ut, si domum faber renováre dispónat, non a fundaméntis, sed a culmínibus íncipit sólvere vetustátem. Itaque ibi prius manum ádmovet, ubi ante desíerat: deínde a minóribus íncipit, ut ad maióra pervéniat. Liberáre a dæmone et hómines,

sed in verbo Dei possunt: resurrectiónem mórtuis imperáre, divínæ solíus est potestátis. Fortássis étiam in typo mulíeris illíus socrus Simónis et Andréæ, váriis críminum fébribus caro nostra languébat, et diversárum cupiditátum immódicis æstuábat illécebris. Nec minórem febrem amóris esse díxerim, quam calóris. Itaque illa ánimum, hæc corpus inflámmat. Febris enim nostra, avarítia est; febris nostra, libído est; febris nostra, luxúria est; febris nostra, ambítio est; febris nostra, iracúndia est.

℟. Extrahéntes / Ioseph de lacu, vendidérunt Ismaelítis vigínti argénteis: * Reversúsque Ruben ad púteum, cum non invenísset eum, scidit vestiménta sua cum fletu, et dixit: *Puer non compáret, et ego quo ibo? ℣. At illi, intíncta túnica Ioseph in sánguine hædi, † misérunt qui ferret eam ad patrem, et díceret: † Vide, si túnica fílii tui sit, an non. Reversúsque. Glória Patri. Puer.

AD LAUDES

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. ant. Exíbant / autem dæmónia a multis clamántia, et dicéntia: † Quia tu es Christus, Fílius Dei: † et íncrepans non sinébat ea loqui, quia sciébant ipsum esse Christum.

Oratio

Magníficet te, Dómine, sanctórum tuórum Cosmæ et Damiáni beáta solémnitas: † qua et illis glóriam sempitérnam, * et opem nobis ineffábili providéntia contulísti. Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. ant. Omnes, / qui habébant infírmos, ducébant illos ad Iesum, † et sanabántur.

Oratio

Subiéctum tibi pópulum, quæsumus, Dómine, propitiátio cæléstis amplíficet: * et tuis semper fáciat servíre mandátis. Per Dóminum nostrum.

FERIA SEXTA
III classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio i 4, 5-42

In illo témpore: Venit Iesus in civitátem Samaríæ, quæ dícitur Sichar: iuxta prædium, quod dedit Iacob Ioseph fílio suo. Et réliqua.

Homília
sancti Augustíni Epíscopi
Tract. 15 in Ioann., n. 6 et 7

Iam incípiunt mystéria. Non enim frustra fatigátur Iesus: non enim frustra fatigátur virtus Dei; non enim frustra fatigátur, per quem fatigáti recreántur; non enim frustra fatigátur, quo deserénte fatigámur, quo præsénte firmámur. Fatigátur tamen Iesus, et fatigátur ab itínere, et sedet, et iuxta púteum sedet, et hora sexta fatigátus sedet. Omnia ista ínnuunt áliquid, indicáre volunt áliquid: inténtos nos fáciunt: ut pulsémus, hortántur. Ipse ergo apériat et nobis et vobis, qui dignátus est ita hortári, ut díceret: Pulsáte, et aperiétur vobis.

℟. Videns / Iacob vestiménta Ioseph, scidit vestiménta sua cum fletu, et dixit: * Fera péssima devorávit fílium meum Ioseph. ℣. Tulérunt autem fratres eius túnicam illíus, mitténtes ad patrem: † quam cum cognovísset pater, ait. Fera.

Lectio ii

Tibi fatigátus est ab itínere Iesus. Invenímus fortem Iesum; et invenímus infírmum Iesum: fortem, et infírmum. Fortem, quia in princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum: hoc erat in princípio apud Deum. Vis vidére, quam iste Fílius Dei fortis sit? Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil: et sine labóre facta sunt. Quid ergo illo fórtius, per quem sine labóre facta sunt ómnia? Infírmum vis nosse? Verbum caro factum est, et habitávit in nobis. Fortitúdo Christi te creávit: infírmitas Christi te recreávit. Fortitúdo Christi fecit, ut, quod non erat, esset: infírmitas Christi fecit, ut, quod erat, non períret. Cóndidit nos fortitúdine sua, quæsívit nos infirmitáte sua.

℟. Ioseph / dum intráret in terram Aegýpti, linguam quam non nóverat, audívit: † manus eius in labóribus serviérunt: * Et lingua eius inter príncipes loquebátur sapiéntiam. ℣. Humiliavérunt in compédibus pedes eius: † ferrum pertránsiit ánimam eius, donec veníret verbum eius. Et.

Lectio iii

Nutrit ergo ipse infírmus infírmos, tamquam gallína pullos suos: huic enim se símilem fecit. Quóties vólui, inquit ad Ierúsalem, congregáre fílios tuos sub alas tamquam gallína pullos suos, et noluísti? Vidétis autem, fratres, quemádmodum gallína infirmétur cum pullis suis. Nulla enim ália avis, quod sit mater, agnóscitur. Vidémus nidificáre pásseres quóslibet ante óculos nostros: hirúndines, cicónias, colúmbas quotídie vidémus nidificáre: quos, nisi quando in nidis vidémus, paréntes esse non agnóscimus. Gallína vero sic infirmátur in pullis suis, ut étiam, si ipsi pulli non sequántur, fílios non vídeas, matrem tamen intéllegas.

℟. Meménto mei, / dum bene tibi fúerit: * Ut súggeras Pharaóni, ut edúcat me de isto cárcere: * Quia furtim sublátus sum, et hic ínnocens in lacum missus sum. ℣. Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordábitur Phárao ministérii tui, et restítuet te in gradum prístinum: † tunc meménto mei. Ut. Glória Patri. Quia.

AD LAUDES

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. ant. Aquam, / quam ego dédero, si quis bíberit ex ea, † non sítiet in ætérnum.

Oratio

Ieiúnia nostra, quæsumus, Dómine, benígno favóre proséquere: † ut, sicut ab aliméntis abstinémus in córpore; * ita a vítiis ieiunémus in mente. Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. ant. Dómine, / ut vídeo, Prophéta es tu: † patres nostri in monte hoc adoravérunt.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: * ut, qui in tua protectióne confídimus, cuncta nobis adversántia, te adiuvánte, vincámus. Per Dóminum.

SABBATO
III classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio i 8, 1-11

In illo témpore: Perréxit Iesus in montem Olivéti, et dilúculo íterum venit in templum. Et réliqua.

Homília
sancti Augustíni Epíscopi
Tract. 33 in Ioann., n. 3 et 4

Iesus perréxit in montem Olivéti, in montem fructuósum, in montem unguénti, in montem chrísmatis. Ubi enim decébat docére Christum, nisi in monte Olivéti? Christi enim nomen a chrísmate dictum est: chrisma autem græce, latíne únctio nuncupátur. Ideo autem nos unxit, quia luctatóres contra diábolum fecit. Et dilúculo íterum venit in templum, et omnis pópulus venit ad eum: et sedens docébat eos, et non tenebátur, quia nondum pati dignabátur. Nunc iam atténdite, ubi ab inimícis tentáta sit Dómini mansuetúdo.

℟. Mérito / hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, † vidéntes angústias ánimæ eius, dum deprecarétur nos, et non audívimus: * Idcírco venit super nos tribulátio. ℣. Dixit Ruben frátribus suis: † Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum; et non audístis me? Idcírco.

Lectio ii

Addúcunt autem illi scribæ et pharisæi mulíerem in adultério deprehénsam, et statuérunt eam in médio, et dixérunt ei: Magíster, hæc múlier modo deprehénsa est in adultério: in Lege autem Móyses mandávit nobis huiúsmodi lapidáre: tu ergo quid dicis? Hæc autem dicébant tentántes eum: ut possent accusáre eum. Unde accusáre? Numquid ipsum in áliquo facínore deprehénderant, aut illa múlier ad eum áliquo modo pertinuísse dicebátur?

℟. Dixit / Ruben frátribus suis: † Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum; et non audístis me? * En sanguis eius exquíritur. ℣. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, † vidéntes angústias ánimæ eius, dum deprecarétur nos, et non audívimus. En.

Lectio iii

Intellegámus, fratres, admirábilem mansuetúdinem in Dómino fuísse. Animadvertérunt eum nímium esse mitem, nímium esse mansuétum. De illo quippe fúerat ante prædíctum: Accíngere gládio tuo circa femur tuum, potentíssime. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna, propter veritátem et mansuetúdinem et iustítiam. Ergo áttulit veritátem ut doctor, mansuetúdinem ut liberátor, iustítiam ut cógnitor. Propter hæc eum esse regnatúrum in Spíritu Sancto Prophéta prædíxerat. Cum loquerétur, véritas agnoscebátur: cum advérsus inimícos non moverétur, mansuetúdo laudabátur. Cum ergo de duóbus istis, id est, de veritáte et mansuetúdine eius, inimíci livóre et invídia torqueréntur; in tértio, id est iustítia, scándalum posuérunt.

℟. Lamentabátur / Iacob de duóbus fíliis suis: † Heu me, dolens sum de Ioseph pérdito, et tristis nimis de Béniamin ducto pro alimóniis: * Precor cæléstem Regem, ut me doléntem nímium fáciat eos cérnere. ℣. Prostérnens se Iacob veheménter cum lácrimis pronus in terram, et adórans ait. Precor. Glória Patri. Precor.

AD LAUDES

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. ant. Inclinávit / se Iesus, et scribébat in terra: † Si quis sine peccáto est, mittat in eam lápidem.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: † ut, qui se, affligéndo carnem, ab aliméntis ábstinent; * sectándo iustítiam a culpa ieiúnent. Per Dóminum.

DOMINICA IV IN QUADRAGESIMA

I classis

AD I VESPERAS

Ant. et psalmi de sabbato, ut in Psalterio. (245)

Capit. Gal. 4, 22-24

Fratres: Scriptum est, quóniam Abraham duos fílios hábuit: unum de ancílla, et unum de líbera. † Sed qui de ancílla, secúndum carnem natus est: qui autem de líbera, per repromissiónem. * Quæ sunt per allegoríam dicta.

℟. br. Scápulis suis * Obumbrábit tibi. Scápulis. ℣. Et sub pennis eius sperábis. Obumbrábit tibi. Glória Patri. Scápulis.

Hymnus

Audi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro ieiúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad laudem tui nóminis
Confer medélam lánguidis.

Sic corpus extra cónteri
Dona per abstinéntiam;
Ieiúnet ut mens sóbria
A labe prorsus críminum.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Ieiuniórum múnera.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. ant. Nemo / te condemnávit, múlier? Nemo, Dómine. † Nec ego te condemnábo: iam ámplius noli peccáre.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: * ut, qui ex mérito nostræ actiónis afflígimur, tuæ grátiæ consolatióne respirémus. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem: * Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Ex more docti mýstico
Servémus hoc ieiúnium,
Deno diérum círculo
Ducto quater notíssimo.

Lex et prophétæ prímitus
Hoc prætulérunt, póstmodum
Christus sacrávit, ómnium
Rex atque factor témporum.

Utámur ergo párcius
Verbis, cibis et pótibus,
Somno, iocis, et árctius
Perstémus in custódia.

Vitémus autem péssima,
Quæ súbruunt mentes vagas:
Nullúmque demus cállidi
Hostis locum tyránnidi.

Dicámus omnes cérnui,
Clamémus atque sínguli,
Plorémus ante Iúdicem,
Flectámus iram víndicem.

Nostris malis offéndimus
Tuam, Deus, cleméntiam:
Effúnde nobis désuper,
Remíssor, indulgéntiam.

Meménto, quod sumus tui,
Licet cadúci, plásmatis:
Ne des honórem nóminis
Tui, precámur, álteri.

Laxa malum, quod fécimus,
Auge bonum, quod póscimus:
Placére quo tandem tibi
Possímus hic, et pérpetim.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Ieiuniórum múnera.
Amen.

In I Nocturno

Ant. et psalmi ut in Psalterio per annum (25); ℣. vero ut in Psalterio tempore Quadragesimæ. (30)

De libro Exodi

Lectio i 3, 1-6

Móyses autem pascébat oves Iethro sóceri sui, sacerdótis Mádian: cumque minásset gregem ad interióra desérti, venit ad montem Dei Horeb. Apparuítque ei Dóminus in flamma ignis de médio rubi: et vidébat quod rubus ardéret, et non comburerétur. Dixit ergo Móyses: Vadam, et vidébo visiónem hanc magnam, quare non comburátur rubus. Cernens autem Dóminus quod pérgeret ad vidéndum, vocávit eum de médio rubi, et ait: Móyses, Móyses! Qui respóndit: Adsum. At ille: Ne apprópies, inquit, huc: solve calceaméntum de pédibus tuis: locus enim, in

quo stas, terra sancta est. Et ait: Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Iacob. Abscóndit Móyses fáciem suam: non enim audébat aspícere contra Deum.

℟. Locútus est / Dóminus ad Móysen, dicens: † Descénde in Aegýptum, et dic Pharaóni, * Ut dimíttat pópulum meum; † indurátum est cor Pharaónis: non vult dimíttere pópulum meum, nisi in manu forti. ℣. Clamor filiórum Israel venit ad me, vidíque afflictiónem eórum: † sed veni, mittam te ad Pharaónem. Ut dimíttat.

Lectio ii 3, 7-8

Cui ait Dóminus: Vidi afflictiónem pópuli mei in Aegýpto, et clamórem eius audívi propter durítiam eórum qui præsunt opéribus: et sciens dolórem eius, descéndi, ut líberem eum de mánibus Aegyptiórum, et edúcam de terra illa in terram bonam et spatiósam, in terram, quæ fluit lacte et melle, ad loca Chananæi, et Hethæi, et Amorrhæi, et Pherezæi, et Hevæi, et Iebusæi.

℟. Stetit / Móyses coram Pharaóne, et dixit: Hæc dicit Dóminus: * Dimítte pópulum meum, ut sacrificet mihi in desérto. ℣. Dóminus, Deus Hebræórum, misit me ad te, dicens. Dimítte.

Lectio iii 3, 9-12

Clamor ergo filiórum Israel venit ad me: vidíque afflictiónem eórum, qua ab Aegýptiis opprimúntur. Sed veni, et mittam te ad Pharaónem, ut edúcas pópulum meum, fílios Israel de Aegýpto. Dixítque Móyses ad Deum: Quis sum ego, ut vadam ad Pharaónem, et edúcam fílios Israel de Aegýpto? Qui dixit ei: Ego ero tecum: et hoc habébis signum, quod míserim te: Cum edúxeris pópulum meum de Aegýpto, immolábis Deo super montem istum.

℟. Cantémus / Dómino: glorióse enim honorificátus est, † equum et ascensórem proiécit in mare: * Adiútor et protéctor factus est mihi Dóminus in salútem. ℣. Dóminus quasi vir pugnátor, Omnípotens nomen eius. Adiútor.

Lectio iv 3, 13-15

Ait Móyses ad Deum: Ecce ego vadam ad fílios Israel, et dicam eis: Deus patrum vestrórum misit me ad vos. Si dixerint mihi: Quod est nomen eius? quid dicam eis? Dixit Deus ad Móysen: Ego sum qui sum. Ait: Sic dices fíliis Israel: Qui est, misit me ad vos. Dixítque íterum Deus ad Móysen: Hæc dices fíliis Israel: Dóminus Deus patrum vestrórum, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Iacob, misit me ad vos: hoc nomen mihi est in ætérnum, et hoc memoriále meum in generatiónem et generatiónem.

℟. Audi, / Israel, præcépta Dómini, et ea in corde tuo quasi in libro scribe: * Et dabo tibi terram fluéntem lac et mel. ℣. Obsérva ígitur, et audi vocem meam: † et inimícus ero inimícis tuis. Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Ant. et psalmi ut in Psalterio per annum (31); ℣. vero ut in Psalterio tempore Quadragesimæ. (36)

Sermo
sancti Basilíi Magni

Hom. I de ieiun., n. 5 et 6

Lectio v

Móysen per ieiúnium nóvimus in montem ascendísse: neque enim áliter ausus esset vérticem fumántem adíre atque in calíginem íngredi, nisi ieiúnio munítus. Per ieiúnium mandáta dígito Dei in tábulis conscripta suscépit. Item supra montem ieiúnium legis latæ conciliátor fuit: inférius vero, gula ad idololatríam pópulum dedúxit, ac contamináit. Sedit, inquit, pópulus manducáre et bíbere, et surrexérunt lúdere. Quadragínta diérum labórem ac perseveántiam, Dei servo contínuo ieiunánte ac oránte, una tantum pópuli ebríetas cassam irritámque réddidit.

℟. In mari / viæ tuæ, et sémitæ tuæ in aquis multis: * Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi et Aaron. ℣. Transtulísti illos per mare Rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiam. Deduxísti.

Lectio vi

Quas enim tábulas Dei dígito conscríptas ieiúnium accépit, has ebríetas contrívit, prophéta sanctíssimo indígnum existimánte, vinoléntum pópulum a Deo legem accípere. Uno témporis momento ob gulam pópulus ille per máxima prodígia Dei cultum edóctus, in Aegyptíacam idololatríam

turpíssime devolútus est. Ex quo, si utrúmque simul cónferas, vidére licet ieiúnium ad Deum dúcere, delícias vero salútem pérdere.

℟. Qui persequebántur / pópulum tuum, Dómine, demersísti eos in profúndum: * Et in colúmna nubis ductor eórum fuísti. ℣. Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi et Aaron. Et.

Lectio vii

Quid Esau inquinávit, servúmque fratris réddidit? nonne esca una, propter quam primogénita véndidit? Samuélem vero nonne per ieiúnium orátio largíta est matri? Quid fortíssimum Samsónem inexpugnábilem réddidit? nonne ieiúnium, cum quo in matris ventre concéptus est? Ieiúnium concépit, ieiúnium nutrívit, ieiúnium virum effécit. Quod sane Angelus matri præcépit, monens quæcúmque ex vite procéderent ne attíngeret, non vinum, non síceram bíberet. Ieiúnium prophétas génuit, poténtes confírmat atque róborat.

℟. Móyses / fámulus Dei ieiunávit quadragínta diébus et quadragínta nóctibus * Ut legem Dómini mererétur accípere. ℣. Ascéndens Móyses in montem Sínai ad Dóminum, † fuit ibi quadragínta diébus et quadragínta nóctibus. Ut.

Lectio viii

Ieiúnium legislatóres sapiéntes facit; ánimæ óptima custódia, córporis sócius secúrus, fórtibus viris muniméntum et arma, athlétis et certántibus exercitátio. Hoc prætérea tentatiónes propúlsat, ad pietátem armat, cum sobrietáte hábitat, temperántiæ ópifex est: in bellis fortitúdinem affert, in pace quiétem docet; nazaræum sanctíficat, sacerdótem pérficit: neque enim fas est sine ieiúnio sacrifícium atíngere, non solum in mýstica nunc et vera Dei adoratióne, sed nec in illa, in qua sacrifícium secúndum legem in figúra offerebátur. Ieiúnium Elíam magnæ visiónis spectatórem fecit: quadragínta namque diérum ieiúnio cum ánimam purgásset, in spelúnca méruit, quantum fas est hómini, Deum vidére. Móyses íterum legem accípiens, íterum ieiúnia secútus est. Ninivítæ, nisi cum illis et bruta ieiunássent, ruínæ minas nequáquam evasíssent. In

desérto autem quorúmnam membra cecidérunt? nonne illórum, qui carnes appetivére?

℟. Vos, / qui transitúri estis Iordánem, ædificáte altáre Dómino * De lapídibus, quos ferrum non tétigit: † et offérte super illud holocáusta et hóstias pacíficas Deo vestro. ℣. Cumque intravéritis terram, quam Dóminus datúrus est vobis, † ædificáte ibi altáre Dómino. De. Glória Patri. De.

In III Nocturno

Ant. Satiávit / Dóminus quinque míllia hóminum de quinque pánibus et duóbus píscibus. Cantica Dedúcant óculi mei lácrimam per noctem et diem, ut in Psalterio, tempore Quadragesimæ. (42)

℣. Scuto circúmdabit te véritas eius. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio ix 6

In illo témpore: Abiit Iesus trans mare Galilææ, quod est Tiberíadis: et sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa, quæ faciébat super his, qui infirmabántur. Et réliqua.

Homília
sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 24 in Ioann., n. 1-2

Mirácula, quæ fecit Dóminus noster Iesus Christus, sunt quidem divína ópera, et ad intellegéndum Deum de visibílibus ádmonent humánam mentem. Quia enim ille non est talis substántia, quæ vidéri óculis possit; et mirácula eius, quibus totum mundum regit, universámque creatúram administrat, assiduitáte viluérunt, ita ut pene nemo dignétur atténdere ópera Dei mira et stupénda in quólibet séminis grano: secúndum ipsam suam misericórdiam servávit sibi quædam, quæ fáceret opportúno témpore præter usitátum cursum ordinémque natúræ; ut non maióra, sed insólita vidéndo stupérent, quibus quotidiána vilúerant.

℟. Spléndida / facta est fácies Móysi, dum respíceret in eum Dóminus: * Vidéntes senióres claritátem vultus eius, admirántes timuérunt valde. ℣. Cumque descendísset de monte Sínai, portábat duas tábulas testimónii, † ignórans, quod cornúta esset fácies eius ex consórtio sermónis Dei. Vidéntes.

Lectio x

Maius enim miráculum est gubernátio totíus mundi, quam saturátio quinque míllium hóminum de quinque pánibus. Et tamen hæc nemo mirátur: illud mirántur hómines, non quia maius est, sed quia rarum est. Quis enim et nunc pascit univérsum mundum, nisi ille, qui de paucis granis ségetes creat?

℟. Ecce / mitto Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat semper: * Obsérva et audi vocem meam, et inimícus ero inimícis tuis, et affligéntes te afflígam: † et præcédet te Angelus meus. ℣. Israel, si me audíeris, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum: † ego enim Dóminus. Obsérva.

Lectio xi

Fecit ergo quómodo Deus. Unde enim multíplicat de paucis granis ségetes, inde in mánibus suis multiplicávit quinque panes: potéstas enim erat in mánibus Christi. Panes autem illi quinque, quasi sémina erant, non quidem terræ mandáta, sed ab eo, qui terram fecit, multiplicáta.

℟. Atténdite, / pópule meus, legem meam: * Inclináte aurem vestram in verba oris mei. ℣. Apériam in parábolis os meum: † loquar propositiónes ab inítio sæculi. Inclináte.

Lectio xii

Hoc ergo admótum est sénsibus, quo erigerétur mens; et exhíbitum óculis, ubi exercerétur intelléctus: ut invisíbilem Deum per visibília ópera mirarémur, et erécti ad fidem, et purgáti per fidem, étiam ipsum invisíbilem vidére cuperémus, quem de rebus visibílibus invisíbilem noscerémus. Nec tamen súfficit hæc intuéri in miráculis Christi. Interrogémus ipsa mirácula, quid nobis loquántur de Christo: habent enim, si intellegántur, linguam suam. Nam quia ipse Christus Verbum Dei est: étiam factum Verbi, verbum nobis est.

℟. Addúxi vos / per desértum quadragínta annis ego Dóminus, † et non sunt attríta vestiménta vestra: * Manna de cælo plui vobis, et oblíti estis me, dicit Dóminus. ℣. Ego edúxi vos de terra Aegýpti, et de domo servitútis liberávi vos. Manna. Glória Patri. Manna.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Cap. 6, 1-15

In illo témpore: Abiit Iesus trans mare Galilææ, quod est Tiberíadis: et sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa, quæ faciébat super his, qui infirmabántur. Súbiit ergo in montem Iesus: et ibi sedébat cum discípulis suis. Erat autem próximum Pascha, dies festus Iudæórum. Cum sublevásset ergo óculos Iesus, et vidísset, quia multitúdo máxima venit ad eum, dixit ad Philíppum: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Hoc autem dicébat tentans eum: ipse enim sciébat, quid esset factúrus. Respóndit ei Philíppus: Ducentórum denariórum panes non sufficiunt eis, ut unusquísque módicum quid accípiat. Dicit ei unus ex discípulis eius, Andréas, frater Simónis Petri: Est puer unus hic, qui habet quinque panes hordeáceos, et duos pisces: sed hæc quid sunt inter tantos? Dixit ergo Iesus: Fácite hómines discúmbere. Erat autem fenum multum in loco. Discubuérunt ergo viri, número quasi quinque míllia. Accépit ergo Iesus panes, et cum grátias egísset, distríbuit discumbéntibus: simíliter et ex píscibus, quantum volébant. Ut autem impléti sunt, dixit discípulis suis: Collígite quæ superavérunt fragménta, ne péreant. Collegérunt ergo, et implevérunt duódecim cóphinos fragmentórum ex quinque pánibus hordeáceis, quæ superfuérunt his, qui manducáverant. Illi ergo hómines cum vidíssent, quod Iesus fécerat signum, dicébant: Quia hic est vere Prophéta, qui ventúrus est in mundum. Iesus ergo cum cognovísset, quia ventúri essent, ut ráperent eum, et fácerent eum regem, fugit íterum in montem ipse solus.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: † ut, qui ex mérito nostræ actiónis afflígimur, * tuæ grátiæ consolatióne respirémus. Per Dóminum nostrum.

AD LAUDES

Ant. 1 Tunc acceptábis / sacrifícium iustítiæ, † si avérteris fáciem tuam a peccátis meis. Ps. 50 Miserére mei, Deus, cum reliquis de dominica. (50)

2 Bonum est / speráre in Dómino, † quam speráre in princípibus.

3 In matutínis, / Dómine, meditábor in te.

4 Potens es, / Dómine, erípere nos de manu forti: † líbera nos, Deus noster.

5 Reges / terræ et omnes pópuli, laudáte Deum.

Capit. Gal. 4, 22-24

Fratres: Scriptum est, quóniam Abraham duos fílios hábuit: unum de ancílla, et unum de líbera. † Sed qui de ancílla, secúndum carnem natus est: qui autem de líbera, per repromissiónem. * Quæ sunt per allegoríam dicta.

℟. br. Ipse liberávit me * De láqueo venántium. Ipse. ℣. Et a verbo áspero. De láqueo. Glória Patri. Ipse.

Hymnus

Iam, Christe, sol iustítiæ,
Mentis diéscant ténebræ,
Virtútum ut lux rédeat,
Terris diem cum réparas.

Dans tempus acceptábile,
Et pœnitens cor tríbue:
Convértat ut benígnitas,
Quos longa suffert piétas.

Quiddámque pœniténtiæ
Da ferre, quamvis grávium,
Maióre tuo múnere,
Quo démptio fit crímínum.

Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia:
Lætémur in hac ad tuam
Per hanc redúcti grátiam.

Te rerum univérsitas,
Clemens, adóret, Trínitas,
Et nos novi per véniam
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. ant. Cum sublevásset / óculos Iesus, et vidísset máximam multitúdinem veniéntem ad se, dixit ad Philíppum: † Unde emémus panes, ut mandúcent hi? † Hoc autem dicébat tentans eum: ipse enim sciébat, quid esset factúrus.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: † ut, qui ex mérito nostræ actiónis afflígimur, * tuæ grátiæ consolatióne respirémus. Per Dóminum nostrum.

AD PRIMAM

Ant. Accépit / ergo Iesus panes, † et, cum grátias egísset, distríbuit discumbéntibus.

AD TERTIAM

Ant. De quinque / pánibus et duóbus píscibus † satiávit Dóminus quinque míllia hóminum.

Capit. Fratres: Scriptum est, ut supra.

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

AD SEXTAM

Ant. Satiávit / Dóminus quinque míllia hóminum † de quinque pánibus et duóbus píscibus.

Capit. Gal. 4, 27

Lætáre, stérilis, quæ non paris: † erúmpe et clama, quæ non párturis: * quia multi fílii desértæ, magis quam eius, quæ habet virum.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis eius sperábis.

AD NONAM

Ant. Illi / ergo hómines, cum vidíssent, quod fécerat Iesus signum, intra se dicébant: † Quia hic est vere Prophéta, qui ventúrus est in mundum.

Capit. Gal. 4, 31

Itaque, fratres, non sumus ancíllæ fílii, sed líberæ: * qua libertáte Christus nos liberávit.

℣. Scuto circúmdabit te véritas eius. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

AD II VESPERAS

Ant. et psalmi de dominica. (223)

Capit. Gal. 4, 22-24

Fratres: Scriptum est, quóniam Abraham duos fílios hábuit: unum de ancílla, et unum de líbera. † Sed qui de ancílla, secúndum carnem natus est: qui autem de líbera, per repromissiónem. * Quæ sunt per allegoríam dicta.

℟. br. Scápulis suis * Obumbrábit tibi. Scápulis. ℣. Et sub pennis eius sperábis. Obumbrábit tibi. Glória Patri. Scápulis.

Hymnus

Audi, benígne Cónditor,
Nostras preces cum flétibus,
In hoc sacro ieiúnio
Fusas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium:
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad laudem tui nóminis
Confer medélam lánguidis.

Sic corpus extra cónteri
Dona per abstinéntiam;
Ieiúnet ut mens sóbria
A labe prorsus crímínum.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Ieiuniórum múnera.
Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. ant. Súbiit / ergo in montem Iesus, † et ibi sedébat cum discípulis suis.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: * ut, qui ex mérito nostræ actiónis afflígimur, tuæ grátiæ consolatióne respirémus. Per Dóminum.

FERIA SECUNDA

III classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio i 2, 13-25

In illo témpore: Prope erat Pascha Iudæórum, et ascéndit Iesus Ierosólymam: et invénit in templo vendéntes boves et oves et colúmbas. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 10 in Ioann., n. 4

Quid audívimus, fratres? Ecce templum illud figúra adhuc erat, et eiécit inde Dóminus omnes, qui sua quærébant, qui ad núndinas vénerant. Et quæ ibi vendébant illi? Quæ opus habébant hómines in sacrifíciis illíus témporis. Novit enim cáritas vestra, quod sacrifícia illi pópulo pro eius carnalitáte, et corde adhuc lapídeo, tália data sunt, quibus tenerétur, ne in idóla defluéret: et immolábant ibi sacrifícia, boves, oves et colúmbas. Nostis, quia legístis.

℟. Vos, / qui transitúri estis Iordánem, ædificáte altáre Dómino * De lapídibus, quos ferrum non tétigit: † et offérte super illud holocáusta et hóstias pacíficas Deo vestro. ℣. Cumque intravéritis terram, quam Dóminus datúrus est vobis, † ædificáte ibi altáre Dómino. De.

Lectio ii

Non ergo magnum peccátum, si hoc vendébant in templo, quod emebátur, ut offerrétur in templo: et tamen eiécit in-

de illos. Quid, si ibi ebriósos inveníret, quid fáceret Dóminus, si vendéntes ea, quæ lícita sunt, et contra iustítiam non sunt (quæ enim honéste emúntur, non illícite vendúntur), éxpulit tamen, et non est passus domum oratiónis fieri domum negotiatiónis?

℟. Audi, / Israel, præcépta Dómini, et ea in corde tuo quasi in libro scribe: * Et dabo tibi terram fluéntem lac et mel. ℣. Obsérva ígitur, et audi vocem meam: † et inimícus ero inimícis tuis. Et.

Lectio iii

Si negotiatiónis domus non debet fieri domus Dei, potatiónis debet fieri? Nos autem quando ista dícimus, strident déntibus suis advérsus nos: et consolátur nos psalmus, quem audístis: Stridérunt in me déntibus suis. Nóvimus et nos audíre, unde curémur: etsi ingeminántur flagélla Christo, quia flagellátur sermo ipsíus. Congregáta sunt, inquit, in me flagélla, et nesciébant. Flagellátus est flagéllis Iudæórum: flagellátur blasphémiis falsórum christianórum: multíplicant flagélla Dómino Deo suo, et nésciunt. Faciámus nos, quantum ipse ádiuvat. Ego autem, cum mihi molésti essent, induébam me cilício, et humiliábam in ieiúnio ánimam meam.

℟. Sicut fui / cum Móyse, ita ero tecum, dicit Dóminus: * Confortáre, et esto robústus: † introdúces pópulum meum ad terram lacte et melle manántem. ℣. Noli timére, quóniam tecum sum: † ad quæcúmque perréxeris, non dimíttam te, neque derelínquam. Confortáre, et esto robústus. Glória Patri. Confortáre, et esto robústus.

AD LAUDES

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. ant. Auférte / ista hinc, dicit Dóminus: † et nolíte fácere domum Patris mei domum negotiatiónis.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: † ut, observatiónes sacras ánnua devotióne recoléntes, * et córpore tibi placeámus, et mente. Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. ant. Sólvite / templum hoc, dicit Dóminus; et post tríduum reædificábo illud: † hoc autem dicébat de templo córporis sui.

Oratio

Deprecatiónem nostram, quæsumus, Dómine, benígnus exáudi: * et, quibus supplicándi præstas afféctum, tríbue defensiónis auxílium. Per Dóminum nostrum.

FERIA TERTIA
III classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio i 7, 14-31

In illo témpore: Iam die festo mediánte, ascéndit Iesus in templum, et docébat. Et mirabántur Iudæi. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 29 in Ioann., n. 2 et 3

Ille qui latébat, docébat, et palam loquebátur, et non tenebátur. Illud enim ut latéret, erat causa exémpli, hoc potestátis. Sed cum docéret, mirabántur Iudæi. Omnes quidem, quantum árbitror, mirabántur, sed non omnes convertebántur. Et unde admirátio? Quia multi nóverant, ubi natus, quemádmodum fúerit educátus. Numquam eum viderant lítteras discéntem: audiébant autem de lege disputántem, legis testimónia proferéntem, quæ nemo posset proférre, nisi legísset, nemo légere, nisi lítteras didicísset: et ídeo mirabántur. Eórum autem admirátio magístro facta est insinuándæ áltius veritátis occásio.

℟. Quid me / quæritis interfícere, hóminem qui vera locútus sum vobis? * Si male locútus sum, testimónium pérhibe de malo: † si autem bene, cur me cædis? ℣. Multa bona ópera operátus sum vobis: † propter quod opus vultis me occídere? Si.

Lectio ii

Ex eórum quippe admiratióne et verbis dixit Dóminus profúndum áliquid, et diligéntius ínspici et díscuti dignum. Quid ergo Dóminus respóndit eis admirántibus, quómodo sciret lítteras, quas non didícerat? Mea, inquit, doctrína non est mea, sed eius qui misit me. Hæc est profúnditas prima: vidétur enim paucis verbis quasi contrária locútus. Non enim ait: Ista doctrína non est mea: sed, Mea doctrína non est mea. Si non tua, quómodo tua? Si tua, quómodo non tua? Tu enim dicis utrúmque: et mea doctrína, et non mea.

℟. Addúxi / vos per desértum quadragínta annis ego Dóminus, † et non sunt attríta vestiménta vestra: * Manna de cælo plui vobis, et oblíti estis me, dicit Dóminus. ℣. Ego edúxi vos de terra Aegýpti, et de domo servitútis liberávi vos. Manna.

Lectio iii

Si ergo intueámur dilígenter, quod ipse in exórdio dicit sanctus Evangelísta: In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum: inde pendet huius solútio quæstiónis. Quæ est doctrína Patris, nisi Verbum Patris? Ipse ergo Christus doctrína Patris, si Verbum Patris. Sed quia Verbum non potest esse nullíus, sed alicúius: et suam doctrínam dixit seípsum, et non suam, quia Patris est Verbum. Quid enim tam tuum quam tu? et quid tam non tuum quam tu, si alicúius est, quod es?

℟. Móyses / fámulus Dei ieiunávit quadragínta diébus et quadragínta nóctibus: * Ut legem Dómini mererétur accípere. ℣. Ascéndens Móyses in montem Sínai ad Dóminum, † fuit ibi quadragínta diébus et quadragínta nóctibus. Ut. Glória Patri. Ut.

AD LAUDES

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. ant. Quid me / quæritis interfícere, hóminem qui vera locútus sum vobis?

Oratio

Sacræ nobis, quæsumus, Dómine, observatiónis ieiúnia: † et piæ conversatiónis augméntum, * et tuæ propitiatiónis contínuum præstent auxílium. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. ant. Nemo / in eum misit manum: † quia nondum vénerat hora eius.

Oratio

Miserére, Dómine, pópulo tuo: * et contínuis tribulatiónibus laborántem propítius respiráre concéde. Per Dóminum.

FERIA QUARTA

III classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio i 9, 1-38

In illo témpore: Prætériens Iesus, vidit hóminem cæcum a nativitáte: et interrogavérunt eum discípuli eius: Rabbi, quis peccávit, hic, aut paréntes eius, ut cæcus nascerétur? Et réliqua.

Homilía

sancti Augustíni Epíscopi Tract. 44 in Ioann., n. 1 et 2

Ea quæ fecit Dóminus noster Iesus Christus, stupénda atque miránda, et ópera, et verba sunt: ópera, quia facta sunt; verba, quia signa sunt. Si ergo, quid signíficet hoc quod factum est, cogitémus: genus humánum est iste cæcus. Hæc enim cæcitas cóntigit in primo hómine per peccátum, de quo omnes oríginem dúximus, non solum mortis, sed étiam iniquitátis. Si enim cæcitas est infidélitas, et illuminátio fides: quem fidélem, quando venit Christus, invénit? Quandóquidem Apóstolus natus in gente prophetárum dicit: Fúimus et nos aliquándo natúra fílii iræ, sicut et céteri. Si fílii iræ, fílii vindíctæ, fílii pœnæ, fílii gehénnæ: quómodo natúra, nisi quia peccánte primo hómine vítium pro natúra inolévit? Si vítium pro natúra inolévit, secúndum mentem omnis homo cæcus natus est.

℟. Spléndida / facta est fácies Móysi, dum respíceret in eum Dóminus: * Vidéntes senióres claritátem vultus eius, admiránte timuérunt valde. ℣. Cumque descendísset de monte Sínai, portábat duas tábulas testimónii, † ignórans, quod cornúta esset fácies eius ex consórtio sermónis Dei. Vidéntes.

Lectio ii

Venit Dóminus: quid fecit? Magnum mystérium commendávit. Exspuit in terram, de salíva sua lutum fecit; quia Verbum caro factum est, et

inúnxit óculos cæci. Inúnctus erat, et nondum vidébat. Misit illum ad piscínam, quæ vocátur Síloe. Pertínuit autem ad Evangelístam commendáre nobis nomen huius piscínæ, et ait: Quod interpretátur Missus. Iam quis sit Missus, agnóscitis. Nisi enim ille fuísset missus, nemo nostrum esset ab iniquitáte dimíssus. Lavit ergo óculos in ea piscína, quæ interpretátur Missus; baptizátus est in Christo. Si ergo, quando eum in seípso quodámmodo baptizávit, tunc illuminávit: quando inúnxit, fortásse catechúmenum fecit.

℟. Ecce / mitto Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat semper: * Obsérva et audi vocem meam, et inimícus ero inimícis tuis, et affligéntes te afflígam: † et præcédet te Angelus meus. ℣. Israel, si me audíeris, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum: † ego enim Dóminus. Obsérva.

Lectio iii

Audístis grande mystérium. Intérroga hóminem: Christiánus es? Respóndet tibi: Non sum, si pagánus est aut Iudæus. Si autem díxerit, Sum: adhuc quæris ab eo, Catechúmenus, an fidélis? Si respónderit tibi, Catechúmenus: inúnctus est, nondum lotus. Sed unde inúnctus? Quære, et respóndet. Quære ab illo, in quem credat. Eo ipso, quo catechúmenus est, dicit: In Christum. Ecce, modo loquor et fidélibus et catechúmenis. Quid dixi de sputo et luto? Quia Verbum caro factum est; hoc catechúmeni áudiunt: sed non eis súfficit, ad quod inúncti sunt: festínent ad lavácrum, si lumen inquírunt.

℟. Atténdite, / pópule meus, legem meam: * Inclináte aurem vestram in verba oris mei. ℣. Apériam in parábolis os meum: † loquar propositiónes ab inítio sæculi. Inclináte. Glória Patri. Inclináte.

AD LAUDES

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. ant. Rabbi, / quid peccávit homo iste, quod cæcus natus est? † Respóndit Iesus, et dixit: Neque hic peccávit, neque paréntes eius: † sed ut manifesténtur ópera Dei in illo.

Oratio

Deus, qui et iustis prǽmia meritórum, et peccatóribus per ieiúnium véniam prǽbes: † miserére supplícibus tuis; * ut reátus nostri confessio indulgéntiam váleat percípere delictórum. Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. ant. Ille homo, / qui dícitur Iesus, lutum fecit ex sputo, et linívit óculos meos, † et modo vídeo.

Oratio

Páteant aures misericórdiæ tuæ, Dómine, précibus supplicántium: * et, ut peténtibus desideráta concédas, fac eos, quæ tibi sunt plácita, postuláre. Per Dóminum.

FERIA QUINTA

III classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio i 7, 11-16

In illo témpore: Ibat Iesus in civitátem, quæ vocátur Naim: et ibant cum eo discípuli eius, et turba copiósa. Et réliqua.

Homília

sancti Ambrósii Epíscopi

In Luc. 5, 89-92

Et hic locus ad utrámque redúndat grátiam; et ut cito flecti divínam misericórdiam matris víduæ lamentatióne credámus, eius præcípue, quæ únici fílii vel labóre, vel morte frangátur; cui tamen víduæ gravitátis méritum exsequiárum turba concíliet: et hanc víduam populórum turba septam, plus vidéri esse quam féminam, quæ resurrectiónem únici et adulescéntis fílii suis lácrimis merúerit impetráre: eo quod sancta Ecclésia pópulum iuniórem a pompa fúneris atque a suprémis sepúlcri, suárum révocet ad vitam contemplatióne lacrimárum: quæ flere prohibétur, cum ei resurréctio debeátur.

℟. Locútus est / Dóminus ad Móysen, dicens: † Descénde in Aegýptum, et dic Pharaóni, * Ut dimíttat pópulum meum; † indurátum est cor Pharaónis: non vult dimíttere pópulum meum, nisi in manu forti. ℣. Clamor filiórum Israel venit ad me, vidíque afflictiónem eórum: † sed veni, mittam te ad Pharaónem. Ut.

Lectio ii

Qui quidem mórtuus in lóculo materiálibus quatuor ad sepúlcrum ferebátur eleméntis, sed spem resurgéndi habébat, quia ferebátur in ligno. Quod etsi nobis ante non próderat, tamen posteáquam Iesus id tétigit, proficere cœpit ad vitam: ut esset indício, salútem pópulo per crucis patíbulum refundéndam. Audíto ígitur Dei verbo, stetérunt acérbi illíus fúneris portitóres, qui corpus humánum letháli fluxu natúræ materiális urgébant. Quid enim áliud, nisi quasi in quodam féretro, hoc est, suprémi fúneris instrumento, iacémus exánimes, cum vel ignis immódicæ cupiditátis exæstuat, vel frígidus humor exúndat, vel pigra quadam terréni córporis habitúdine vigor hebetátur animórum, vel concréta noster spíritus labe, puræ lucis vácuus mentem alit? Hi sunt nostri fúneris portitóres.

℟. Stetit / Móyses coram Pharaóne, et dixit: Hæc dicit Dóminus: * Dimítte pópulum meum, ut sacrificet mihi in desérto. ℣. Dóminus, Deus Hebræórum, misit me ad te, dicens. Dimítte.

Lectio iii

Sed quamvis supréma mortis spem vitæ omnis aboléverint, et túmulo próxima córpora iáceant defunctórum: verbo tamen Dei iam mórtua resúrgunt cadávera: vox redit, réddítur fílius matri, revocátur a túmulo, erípitur a sepúlcro. Quis iste est túmulus tuus, nisi mali mores? Túmulus tuus perfídia est: sepúlcrum tuum guttur est. Sepúlcrum enim patens est guttur eórum, unde verba mórtua proferúntur. Ab hoc sepúlcro te líberat Christus: ab hoc túmulo resúrges, si áudias Dei verbum. Etsi grave peccátum est, quod pæniténtiæ tuæ lácrimis ipse laváre non possis; fleat pro te mater Ecclésia, quæ pro síngulis tamquam pro únicis fíliis vídua mater intérvenit. Compátitur enim quodam spirítali dolóre natúræ, cum suos líberos lethálibus vítiis ad mortem cernit urgéri.

℟. Cantémus / Dómino: glorióse enim honorificátus est, † equum et ascensórem proiécit in mare: * Adiútor et protéctor factus est mihi Dóminus in salútem. ℣. Dóminus quasi vir pugnátor, Omní-

potens nomen eius. Adiútor et protéctor factus est mihi Dóminus in salútem. Glória Patri. Adiútor.

AD LAUDES

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. ant. Ibat Iesus / in civitátem, quæ vocátur Naim: † et ecce defúnctus efferebátur fílius únicus matris suæ.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: † ut, quos ieiúnia votíva castígant, ipsa quoque devótio sancta lætíficet; * ut, terrénis afféctibus mitigátis, facílius cæléstia capiámus. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. ant. Prophéta magnus / surréxit in nobis, † et quia Deus visitávit plebem suam.

Oratio

Pópuli tui, Deus, institútor et rector: peccáta, quibus impugnátur, expélle; * ut semper tibi plácitus, et tuo munímine sit secúrus. Per Dóminum.

FERIA SEXTA

III classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio i 11, 1-45

In illo témpore: Erat quidam languens Lázarus a Bethánia, de castéllo Maríæ et Marthæ soróris eius. Et réliqua.

Homília

sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 49 in Ioann., n. 4-6

In superióre lectióne minístis, quod Dóminus éxiit de mánibus eórum, qui lapidáre illum volúerant, et discéssit trans Iordánem, ubi Ioánnes baptizábat. Ibi ergo Dómino constitúto, infirmabátur in Bethánia Lázarus: quod castéllum erat próximum Ierosólymis. María autem erat, quæ unxit Dóminum unguénto, et extérsit pedes eius capíllis suis, cuius frater Lázarus infirmabátur. Misérunt ergo soróres eius ad eum. Iam intellégimus, quo misérunt, ubi erat Iesus: quóniam absens erat, trans Iordánem scílicet. Misérunt ad Dóminum, nuntiántes, quod ægrotáret frater eárum, ut, si dignarétur, veníret, et eum ab ægritúdine liberáret. Ille dístulit sanáre, ut posset resuscitáre.

℟. In mari / viæ tuæ, et sémitæ tuæ in aquis multis: * Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi et Aaron. ℣. Transtulísti illos per mare Rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiam. Deduxísti.

Lectio ii

Quid ergo renuntiavérunt soróres eius? Dómine, ecce quem amas, infirmátur. Non dixérunt, Veni: amánti enim tantúmmodo nuntiándum fuit. Non ausæ sunt dícere, Veni, et sana; non ausæ sunt dícere, Ibi iube, et hic fiet. Cur enim non et istæ, si fides illíus centuriónis inde laudátur? Ait enim: Non sum dignus, ut intres sub tectum meum; sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nihil horum istæ, sed tantúmmodo: Dómine, ecce quem amas, infirmátur. Súfficit, ut nóveris: non enim amas, et déseris.

℟. Qui persequebántur / pópulum tuum, Dómine, demersísti eos in profúndum: * Et in colúmna nubis ductor eórum fuísti. ℣. Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi et Aaron. Et.

Lectio iii

Dicit áliquis: Quómodo per Lázarum peccátor significabátur, et a Dómino sic amabátur? Audiat eum dicéntem: Non veni vocáre iustos, sed peccatóres. Si enim peccatóres Deus non amáret, de cælo ad terras non descénderet. Audiens autem Iesus, dixit eis: Infírmitas hæc non est ad mortem, sed pro glória Dei, ut glorificétur Fílius Dei. Talis glorificátio ipsíus non ipsum auxit, sed nobis prófuit. Hoc est ergo quod ait, Non est ad mortem: quia et ipsa mors non erat ad mortem, sed pótius ad miráculum: quo facto créderent hómines in Christum, et vitárent veram mortem. Sane vidéte, quemádmodum tamquam ex oblíquo Dóminus Deum se dixit: propter quosdam, qui negant Fílium Deum esse.

℟. Móyses / fámulus Dei ieiunávit quadragínta diébus et quadragínta nóctibus: * Ut legem Dómini mererétur accípere. ℣. Ascéndens Móyses in montem Sínai ad Dóminum, † fuit ibi quadragínta diébus et quadragínta nóctibus. Ut. Glória Patri. Ut.

AD LAUDES

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. ant. Lázarus / amícus noster dormit: † eámus, et a somno excitémus eum.

Oratio

Deus, qui ineffabílibus mundum rénovas sacraméntis: † præsta, quæsumus; ut Ecclésia tua et ætérnis proficiat institútis, * et temporálibus non destituátur auxíliis. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnif. ant. Dómine, / si fuísses hic, Lázarus non esset mórtuus: † ecce, iam fœtet quatriduánus in monuménto.

Oratio

Da nobis, quæsumus, omnípotens Deus: * ut, qui infirmitátis nostræ cónscii, de tua virtúte confídimus, sub tua semper pietáte gaudeámus. Per Dóminum.

SABBATO

III classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio i 8, 12-20

In illo témpore: Locútus est Iesus turbis Iudæórum dicens: Ego sum lux mundi: qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 34 in Ioann., n. 2 et 3

Quod ait Dóminus, Ego sum lux mundi: clarum puto esse eis, qui habent óculos, unde huius lucis partícipes fiant: qui autem non habent óculos, nisi in sola carne, mirántur, quod dictum est a Dómino Iesu Christo: Ego sum lux mundi. Et forte non desit qui dicat apud semetípsum: Numquid forte Dóminus Christus est sol iste, qui ortu et occásu péragit diem? Non enim defuérunt hærétici, qui ista sensérunt. Manichæi solem istum óculis cárneis visíbilem, expósitum et públicum non tantum homínibus, sed étiam pecóribus ad vidéndum, Christum Dóminum esse putavérunt.

℟. Spléndida / facta est fácies Móysi, dum respíceret in eum Dóminus: * Vidéntes senióres claritátem vultus eius, admiránte timuérunt valde. ℣. Cumque descendísset de monte Sínai, portábat duas tábulas testimónii, † ignórans, quod cornúta esset fácies eius ex consórtio sermónis Dei. Vidéntes senióres.

Lectio ii

Sed cathólicæ Ecclésiæ recta fides ímprobat tale comméntum, et diabólicam doctrínam esse cognóscit: nec solum agnóscit credéndo, sed, in quibus potest, convíncit étiam disputándo. Improbémus ítaque huiúsmodi errórem, quem sancta ab ínitio anathematizávit Ecclésia. Non arbitrémur Dóminum Iesum Christum hunc esse solem, quem vidémus oríri ab oriénte, occídere in occidénte: cuius cúrsui nox succédit, cuius rádii nube obumbrántur: qui certa de loco in locum motióne cómmigrat. Non est hoc Dóminus Christus. Non est Dóminus Christus sol factus, sed per quem sol factus est. Omnia enim per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil.

℟. Ecce / mitto Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat semper: * Obsérva et audi vocem meam, et inimícus ero inimícis tuis, et affligéntes te afflígam: † et præcédet te Angelus meus. ℣. Israel, si me audíeris, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum: † ego enim Dóminus. Obsérva.

Lectio iii

Est ergo lux, quæ fecit hanc lucem. Hanc amémus, hanc intellégere cupiámus, ipsam sitiámus, ut ad ipsam duce ipsa aliquándo veniámus: et in illa ita vivámus, ut nunquam omníno moriámur. Ista enim lux est, de qua prophetía olim præmíssa ita in psalmo cécinit: Quóniam apud te est fons vitæ, et in lúmine tuo vidébimus lumen. Advértite, quid de tali luce antíquus sanctórum hóminum Dei sermo præmíserit. Hómines, inquit, et iuménta salvos fácies, Dómine: sicut multiplicáta est misericórdia tua, Deus.

℟. Atténdite, / pópule meus, legem meam: * Inclináte aurem vestram in verba oris mei. ℣. Apériam in parábolis os meum: † loquar propositiónes ab

ínitio sæculi. Inclináte aurem vestram in verba oris mei. Glória Patri. Inclináte.

AD LAUDES

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Bened. ant. Qui séquitur me, / non ámbulat in ténebris: † sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Oratio

Fiat, Dómine, quæsumus, per grátiam tuam fructuósus nostræ devotiónis afféctus: † quia tunc nobis próderunt suscépta ieiúnia, * si tuæ sint plácita pietáti. Per Dóminum nostrum.

Post Nonam
explicit tempus Quadragesimæ

TEMPUS PASSIONIS

DOMINICA I PASSIONIS

I classis

AD I VESPERAS

Ant. et psalmi de sabbato, ut in Psalterio. (245)

Capit. Hebr. 9, 11-12

Fratres: Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non huius creatiónis: † neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, * ætérna redemptióne invénta.

℟. br. De ore leónis * Líbera me, Dómine. De ore. ℣. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Líbera. Non dicitur Glória, sed repetitur: ℟. De ore leónis * Líbera me, Dómine.

Hymnus

Vexílla Regis pródeunt: Fulget Crucis mystérium,
Quo carne carnis Cónditor Suspénsus est patíbulo.

Quo vulnerátus ínsuper Mucróne diro lánceæ,
Ut nos laváret crímine, Manávit unda et sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit David fidéli cármine,
Dicens: In natiónibus Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida, Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite Tam sancta membra tángere.

Beáta, cuius brácchiis Sæcli pepéndit prétium,
Statéra facta córporis, Prædámque tulit tártari.

Sequens stropha dicitur flexis genibus.

O Crux, ave, spes única, Hoc Passiónis témpore
Auge piis iustítiam, Reísque dona véniam.

Te, summa, Deus, Trínitas, Colláudet omnis spíritus:
Quos per Crucis mystérium Salvas, rege per sæcula.
Amen.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif. ant. Ego sum, / qui testimónium perhíbeo de meípso: † et testimónium pérhibet de me, qui misit me, Pater.

Oratio

Quæsumus, omnípotens Deus, famíliam tuam propítius réspice: * ut, te largiénte, regátur in córpore; et, te servánte, custodiátur in mente. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Hódie, si vocem Dómini audiéritis, * Nolíte obduráre corda vestra.

Ps. 94 Venite, exsultémus, ut infra in Ordinario Officii ferialis pro tempore Passionis. 462

Hymnus Pange, lingua, gloriósi, in eodem Ordinario. 463

In I Nocturno

Ant. et psalmi ut in Psalterio per annum (25); ℣. vero ut in Psalterio tempore Passionis. (30)

Incipit liber
Ieremíæ Prophétæ

Lectio i 1, 1-6

Verba Ieremíæ fílii Helcíæ, de sacerdótibus, qui fuérunt in Anathoth, in terra Béniamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Iosíæ fílii Amon regis Iuda, in tertiodécimo anno regni eius. Et factum est in diébus Ióakim fílii Iosíæ regis Iuda, usque ad consummatiónem undécimi anni Sedecíæ fílii Iosíæ regis Iuda, usque ad transmigratiónem Ierúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Priúsquam te formárem in útero, novi te: et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et prophétam in géntibus dedi te. Et dixi: A a a, Dómine Deus: ecce néscio loqui, quia puer ego sum.

℟. Isti sunt / dies, quos observáre debétis tempóribus suis: * Quartadécima die ad vésperum Pascha Dómini est: † et in quintadécima solemnitátem celebrábitis altíssimo Dómino. ℣. Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere fíliis Israel, et dices ad eos. Quartadécima.

Hoc ℟. non dicitur infra hebdomadam.

Lectio ii 1, 7-13

Et dixit Dóminus ad me: Noli dícere, Puer sum: quóniam ad ómnia, quæ mittam te, ibis: et univérsa, quæcúmque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas a fácie eórum: quia tecum ego sum, ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum: et dixit Dóminus ad me: Ecce, dedi verba mea in ore tuo: ecce, constítui te hódie super gentes, et super regna, ut evéllas, et déstruas, et dispérdas, et dissipes, et ædífices, et plantes. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Quid tu vides, Ieremía? Et dixi: Virgam vigilántem ego vídeo. Et dixit Dóminus ad me: Bene vidísti, quia vigilábo ego super verbo meo, ut fáciam illud. Et factum est verbum Dómini secúndo ad me, dicens: Quid tu vides? Et dixi: Ollam succénsam ego vídeo, et fáciem eius a fácie aquilónis.

℟. Multiplicáti sunt, / qui tríbulant me, et dicunt: † Non est salus illi in Deo eius: * Exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus. ℣. Nequándo dicat inimícus meus, † Præválui advérsus eum. Exsúrge.

Lectio iii 1, 14-16

Et dixit Dóminus ad me: Ab aquilóne pandétur malum super omnes habitatóres terræ. Quia ecce convocábo omnes cognatiónes regnórum aquilónis, ait Dóminus: et vénient, et ponent unusquísque sólium suum in introítu portárum Ierúsalem, et super omnes muros eius in circúitu, et super univérsas urbes Iuda. Et loquar iudícia mea cum eis super omnem malítiam eórum, qui dereliquérunt me, et libavérunt diis aliénis, et adoravérunt opus mánuum suárum.

℟. Usquequo / exaltábitur inimícus meus super me? * Réspice, et exáudi me, Dómine, Deus meus. ℣. Qui tríbulant me, exsultábunt, si motus fúero: † ego autem in misericórdia tua sperábo. Réspice.

Lectio iv 1, 17-19

Tu ergo accínge lumbos tuos, et surge, et lóquere ad eos ómnia quæ ego præcípio tibi. Ne formídes a fácie eórum; nec enim timére te fáciam vultum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munítam, et in colúmnam férream, et in murum æreum, super omnem terram, régibus Iuda, princípibus eius, et sacerdótibus, et pópulo terræ. Et bellábunt advérsum te,

et non prævalébunt: quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te.

℟. Deus meus, / éripe me de manu peccatóris, † et de manu contra legem agéntis, et iníqui: * Quóniam tu es patiéntia mea. ℣. Deus meus, ne elongéris a me: † Deus meus, in auxílium meum réspice. Quóniam. ℟. Deus meus, / éripe.

In fine ultimi ℟. prolixi cuiusque Nocturni non dicitur Glória Patri toto Passionis tempore, quando fit Officium dominicæ vel feriæ, sed repetitur ℟. ab initio usque ad ℣.

In II Nocturno

Ant. et psalmi ut in Psalterio per annum (31); ℣. vero ut in Psalterio tempore Passionis. (36)

Sermo
sancti Leónis Papæ
Sermo 47; 9 de Quadrag.

Lectio v

In ómnibus, dilectíssimi, solemnitátibus christiánis, non ignorámus paschále sacraméntum esse præcípuum: cui condígne et cóngrue suscipiéndo, totíus quidem nos témporis institúta reformant: sed devotiónem nostram præséntes vel máxime dies éxigunt, quod illi sublimíssimo divínæ misericórdiæ sacraménto scimus esse contíguos. In quibus mérito a sanctis Apóstolis per doctrínam Spíritus Sancti maióra sunt ordináta ieiúnia: ut per commúne consórtium Crucis Christi, étiam nos áliquid in eo, quod propter nos gessit, agerémus, sicut Apóstolus ait: Si compátimur, et conglorificábimur. Certa atque secúra est exspectátio promíssæ beatitúdinis, ubi est participátio domínicæ passiónis.

℟. Deus meus / es tu, ne discédas a me: * Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádiuvet. ℣. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: † ad defensiónem meam áspice. Quóniam.

Lectio vi

Nemo non est, dilectíssimi, cui per conditiónem témporis societas huius glóriæ denegétur, tamquam tranquíllitas pacis vácua sit occasióne virtútis. Apóstolus enim prædicat, dicens: Omnes, qui pie volunt vívere in Christo, persecutiónem patiéntur: et ídeo nunquam deest tribulátio persecutiónis, si nunquam desit observántia pietátis. Dóminus ipse in exhortatiónibus suis dicit: Qui non áccipit crucem suam, et séquitur me, non est me dignus.

℟. In te / iactátus sum ex útero, † de ventre matris meæ Deus meus es tu, ne discédas a me: * Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádiuvet. ℣. Salva me ex ore leónis, et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Quóniam.

Lectio vii

Nec dubitáre debémus, hanc vocem non solum ad discípulos Christi, sed ad cunctos fidéles, totámque Ecclésiam pertinére, quæ salutáre suum in his, qui áderant, universáliter audiébat. Sicut ergo totíus est témporis pie vívere, ita totíus est témporis crucem ferre: quæ mérito ferri unicuíque sua dícitur, quia própriis modis atque mensúris ab unoquóque tolerátur. Unum nomen est persecutiónis, sed non una est causa certáminis: et plus plerúmque perículi est in insidiatóre occúlto, quam in hoste manifésto.

℟. In próximo / est tribulátio mea, Dómine, et non est qui ádiuvet; † ut fódiant manus meas et pedes meos: líbera me de ore leónis, * Ut enárrem nomen tuum frátribus meis. ℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam, et de manu canis únicam meam. Ut.

Lectio viii

Beátus Iob, alternántibus bonis ac malis mundi huius erudítus, pie veracitérque dicébat: Nonne tentátio est vita hóminis super terram? Quóniam non solis dolóribus córporis atque supplíciis ánima fidélis impétitur, verum étiam, salva incolumitáte membrórum, gravi morbo urgétur, si carnis voluptáte mollítur. Sed cum caro concupíscit advérsus spíritum, spíritus autem advérsus carnem; præsídio Crucis Christi mens rationális instrúitur, nec cupiditátibus nóxiis illécta conséntit, quóniam continéntiæ clavis et Dei timóre transfígitur.

℟. Qui custodiébant / ánimam meam, consílium fecérunt in unum, dicéntes: † Deus derelíquit eum, * Persequímini et comprehéndite eum: quia non est qui líberet eum; † Deus meus, ne elongéris a me: Deus meus, in adiutórium meum inténde. ℣. Omnes inimíci mei advérsum me cogitábant mala mihi: † verbum iníquum mandavérunt advérsum me, dicéntes. Persequímini. ℟. Qui.

In III Nocturno

Ant. Ego / glóriam meam non quæro: † est qui quærat, et iúdicet. Cantica Dedúcant óculi mei lácrimam per noctem et diem, ut in Psalterio, tempore Quadragesimæ. (42)

℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio ix 8

In illo témpore: Dicébat Iesus turbis Iudæórum: Quis ex vobis árguet me de peccáto? Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi? Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ

Hom. 18 in Evang., n. 1-2

Pensáte, fratres caríssimi, mansuetúdinem Dei. Relaxáre peccáta vénerat, et dicébat: Quis ex vobis árguet me de peccáto? Non dedignátur ex ratióne osténdere, se peccatórem non esse, qui ex virtúte divinitátis póterat peccatóres iustificáre. Sed terríbile est valde, quod súbditur: Qui ex Deo est, verba Dei audit: proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis. Si enim ipse verba Dei audit, qui ex Deo est, et audíre verba eius non potest, quisquis ex illo non est: intérroget se unusquísque, si verba Dei in aure cordis pércipit; et intélleget, unde sit.

℟. Tota die / contristátus ingrediébar, Dómine: † quóniam ánima mea compléta est illusiónibus: * Et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam. ℣. Amíci mei et próximi mei advérsum me appropinquavérunt et stetérunt: † et qui iuxta me erant, de longe stetérunt. Et.

Lectio x

Cæléstem pátriam desideráre Véritas iubet, carnis desidéria cónteri, mundi glóriam declináre, aliéna non appétere, própria largíri. Penset ergo apud se unusquísque vestrum, si hæc vox Dei in cordis eius aure conváluit, et quia iam ex Deo sit, agnóscit. Nam sunt nonnúlli, qui præcépta Dei nec aure córporis percípere dignántur. Et sunt nonnúlli, qui hæc quidem córporis aure percípiunt, sed nullo ea mentis desidério complectúntur. Et sunt nonnúlli, qui libénter verba Dei suscípiunt, ita ut étiam in flétibus compungántur, sed post lacrimárum tempus ad iniquitátem rédeunt.

℟. Ne avértas / fáciem tuam a púero tuo, Dómine: * Quóniam tríbulor, velóciter exáudi me. ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: † propter inimícos meos éripe me. Quóniam.

Lectio xi

Hi profécto verba Dei non áudiunt, qui hæc exercére ópere contémnunt. Vitam ergo vestram, fratres caríssimi, ante mentis óculos revocáte, et alta consideratióne pertiméscite hoc, quod ex ore Veritátis sonat: Proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis. Sed hoc, quod de réprobis Véritas lóquitur, ipsi hoc de semetípsis réprobi suis opéribus osténdunt; nam séquitur: Respondérunt ígitur Iudæi et dixérunt ei: Nonne bene dícimus nos, quia Samaritánus es tu, et dæmónium habes?

℟. Quis dabit / cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrimárum, et plorábo die ac nocte? † quia frater propínquus supplantávit me, * Et omnis amícus fraudulénter incéssit in me. ℣. Fiant viæ eórum ténebræ et lúbricum: † et Angelus Dómini pérsequens eos. Et.

Lectio xii

Accépta autem tanta contumélia, quid Dóminus respóndeat, audiámus: Ego dæmónium non hábeo, sed honorífico Patrem meum, et vos inhonorástis me. Quia enim Samaritánus interpretátur custos, et ipse veráciter custos est, de quo Psalmísta ait: Nisi Dóminus custodíerit civitátem, in vanum vígilant qui custódiunt eam; et cui per Isaíam dícitur: Custos, quid de nocte? custos, quid de nocte? respondére nóluit Dóminus, Samaritánus non sum; sed, Ego dæmónium non hábeo. Duo quippe ei illáta fuérunt: unum negávit, áliud tacéndo consénsit.

℟. Pacífice / loquebántur mihi inimíci mei, et in ira molésti erant mihi: * Vidísti, Dómine, ne síleas, ne discédas a me. ℣. Ego autem cum mihi molésti essent, † induébam me cilício, et humiliábam in ieiúnio ánimam meam. Vidísti. ℟. Pacífice.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Cap. 8, 46-59

In illo témpore: Dicébat Iesus turbis Iudæó-

rum: Quis ex vobis árguet me de peccáto? Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi? Qui ex Deo est, verba Dei audit. Propterea vos non audítis, quia ex Deo non estis. Respondérunt ergo Iudæi, et dixérunt ei: Nonne bene dícimus nos, quia Samaritánus es tu, et dæmónium habes? Respóndit Iesus: Ego dæmónium non hábeo, sed honorífico Patrem meum, et vos inhonorástis me. Ego autem non quæro glóriam meam: est, qui quærat, et júdicet. Amen, amen, dico vobis: si quis sermónem meum serváverit, mortem non vidébit in ætérnum. Dixérunt ergo Iudæi: Nunc cognóvimus, quia dæmónium habes. Abraham mórtuus est, et Prophétæ; et tu dicis: Si quis sermónem meum serváverit, non gustábit mortem in ætérnum. Numquid tu maior es patre nostro Abraham, qui mórtuus est? et Prophétæ mórtui sunt. Quem teípsum facis? Respóndit Iesus: Si ego glorífico meípsum, glória mea nihil est: est Pater meus, qui glorificat me, quem vos dícitis, quia Deus vester est, et non cognovístis eum: ego autem novi eum: et si díxero, quia non scio eum, ero símilis vobis, mendax. Sed scio eum, et sermónem eius servo. Abraham pater vester exsultávit, ut vidéret diem meum: vidit, et gavísus est. Dixérunt ergo Iudæi ad eum: Quinquagínta annos nondum habes, et Abraham vidísti? Dixit eis Iesus: Amen, amen, dico vobis, ántequam Abraham fíeret, ego sum. Tulérunt ergo lápides, ut iácerent in eum: Iesus autem abscóndit se, et exívit de templo.

Oratio

Quæsumus, omnípotens Deus, famíliam tuam propítius réspice: † ut, te largiénte, regátur in córpore; * et, te servánte, custodiátur in mente. Per Dóminum.

AD LAUDES

Ant. 1 Vide, / Dómine, afflictiónem meam, † quóniam eréctus est inimícus meus. Ps. 50 Miserére mei, Deus, cum reliquis de dominica. (50)

2 In tribulatióne / invocávi Dóminum, † et exaudívit me in latitúdine.

3 Iudicásti, / Dómine, causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ, † Dómine Deus meus.

4 Pópule meus, / quid feci tibi, aut quid moléstus fui? † respónde mihi.

5 Numquid / rédditur pro bono malum, † quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

Capit. Hebr. 9, 11-12

Fratres: Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non huius creatiónis: † neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, * ætérna redemptióne invénta.

℟. br. Erue a frámea, * Deus, ánimam meam. Erue. ℣. Et de manu canis únicam meam. Deus. Non dicitur Glória, sed repetitur: ℟. Erue.

Hymnus

Lustris sex qui iam peráctis,
Tempus implens córporis,
Se volénte natus ad hoc,
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Hic acétum, fel, arúndo,
Sputa, clavi, láncea:
Mite corpus perforátur,
Sanguis, unda prófluit,
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Nulla silva talem profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce lignum, dulces clavos,
Dulce pondus sústinet.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Ut supérni membra Regis
Miti tendas stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre sæcli prétium,
Atque portum præparáre
Nauta mundo náufrago:
Quem sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Glória et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclito Paráclito:
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula.
Amen.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened. ant. Dicébat Iesus / turbis Iudæórum et princípibus sacerdótum: † Qui ex Deo est, verba Dei audit. † Propterea vos non audítis, quia ex Deo non estis.

Oratio

Quæsumus, omnípotens Deus, famíliam tuam propítius réspice: † ut, te largiénte, regátur in córpore; * et, te servánte, custodiátur in mente. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Ego / dæmónium non hábeo, sed honorífico Patrem meum, † dicit Dóminus.

AD TERTIAM

Ant. Ego / glóriam meam non quæro: † est qui quærat, et iúdicet.

Capit. Fratres: Christus, ut infra ad II Vesperas.

℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

AD SEXTAM

Ant. Amen, / amen, dico vobis: si quis sermónem meum serváverit, † mortem non gustábit in ætérnum.

Capit. Hebr. 9, 13-14

Si enim sanguis hircórum, et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: † quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum Sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, * emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

AD NONAM

Ant. Tulérunt / lápides Iudæi, ut iácerent in eum: † Iesus autem abscóndit se, et exívit de templo.

Capit. Hebr. 9, 15

Et ídeo novi testaménti mediátor est: ut, morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri testaménto, † repromissiónem accípiant, qui vocáti sunt ætérnæ hereditátis * in Christo Iesu Dómino nostro.

℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

AD II VESPERAS

Ant. et psalmi de dominica. (223)

Capit. Hebr. 9, 11-12

Fratres: Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum

non manufáctum, id est, non huius creatiónis: † neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, * ætérna redemptióne invénta.

℟. br. De ore leónis * Líbera me, Dómine. De ore. ℣. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Líbera. Non dicitur Glória, sed repetitur: ℟. De ore.

Hymnus

Vexílla Regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium,
Quo carne carnis Cónditor
Suspénsus est patíbulo.

Quo vulnerátus ínsuper
Mucróne diro lánceæ,
Ut nos laváret crímine,
Manávit unda et sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicens: In natiónibus
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cuius brácchiis
Sæcli pepéndit prétium,
Statéra facta córporis,
Prædámque tulit tártari.

Sequens stropha dicitur flexis genibus.

O Crux, ave, spes única,
Hoc Passiónis témpore
Auge piis iustítiam,
Reísque dona véniam.

Te, summa, Deus, Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quos per Crucis mystérium
Salvas, rege per sæcula.
Amen.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif. ant. Abraham / pater vester exsultávit, ut vidéret diem meum: † vidit, et gavísus est.

Oratio Quæsumus, ut supra. 460

Ordinarium Officii ferialis tempore Passionis

A feria II post dominicam I Passionis usque ad Completorium feriæ IV hebdomadæ sanctæ Officium hoc modo persolvitur:

AD MATUTINUM

Invitat. Hódie, si vocem Dómini audiéritis, * Nolíte obduráre corda vestra. Repetitur Hódie.

Psalmus 94

Veníte, exsultémus Dómino, † iubilémus Deo, salutári nostro: † præoccupémus fáciem eius in confessióne, † et in psalmis iubilémus ei.

℟. Hódie, si vocem Dómini audiéritis, * Nolíte obduráre corda vestra.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos: † quóniam non repéllet Dóminus plebem suam: † quia in manu eius sunt omnes fines terræ, † et altitúdines móntium ipse cónspicit.

℟. Nolíte obduráre corda vestra.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, † et áridam fundavérunt manus eius: † veníte, adorémus, et procidámus ante Deum: † plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster; † nos autem pópulus eius, et oves páscuæ eius.

℟. Hódie, si vocem Dómini audiéritis, * Nolíte obduráre corda vestra.

Sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: † ubi tentavérunt me patres vestri, † probavérunt et vidérunt ópera mea.

℟. Nolíte obduráre corda vestra.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi: † Semper hi errant corde; † ipsi vero non cognovérunt vias meas: quibus iurávi in ira mea: † Si introíbunt in réquiem meam.

℟. Hódie, si vocem Dómini audiéritis, * Nolíte obduráre corda vestra.

Non dicitur Glória Patri, sed repetitur invitatorium:

Hódie, si vocem Dómini audiéritis. ℟. Nolíte obduráre corda vestra.

Hoc invitatorium cum psalmo sic dicitur a dominica I Passionis usque ad feriam IV hebdomadæ sanctæ inclusive, tam in Officio dominicali quam feriali; postea additur sequens hymnus.

Hymnus

Pange, lingua, gloriósi
Prœlium certáminis,
Et super Crucis trophæum
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
Morsu in mortem córruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat;
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre virgináli
Caro factus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et manus pedésque, et crura
Stricta cingit fáscia.

Glória et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclito Paráclito:
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. et psalmi ut in Psalterio per annum; ℣. vero ut in Psalterio tempore Passionis; lectiones et ℟℟. ut infra suo loco.

In II Nocturno

Ant. et psalmi de Psalterio.

Capit. Ier. 11, 18-19

Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: † tunc ostendísti mihi stúdia eórum. * Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

AD LAUDES

Ant. et psalmi de Psalterio.

Capit. Ier. 11, 19

Veníte, mittámus lignum in panem eius, † et eradámus eum de terra vivéntium, * et nomen eius non memorétur ámplius.

℟. br. Erue a frámea, * Deus, ánimam meam. Erue. ℣. Et de manu canis únicam meam. Deus. Non dicitur Glória, sed repetitur: ℟. Erue.

Hymnus

Lustris sex qui iam peráctis,
Tempus implens córporis,
Se volénte natus ad hoc,
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Hic acétum, fel, arúndo,
Sputa, clavi, láncea:
Mite corpus perforátur,
Sanguis, unda prófluit,
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Nulla silva talem profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce lignum, dulces clavos,
Dulce pondus sústinet.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Ut supérni membra Regis
Miti tendas stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre sæcli prétium,
Atque portum præparáre
Nauta mundo náufrago:
Quem sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Glória et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclito Paráclito:
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ant. ad Benedíctus et oratio propria.

AD PRIMAM

In feriis post dominicam I Passionis dicitur sequens

Ant. Líbera me, / Dómine, et pone me iuxta te: † et cuiúsvis manus pugnet contra me.

In feriis vero II, III et IV hebd. sanctæ dicitur ant. 1 ex Laudibus feriæ currentis.

AD TERTIAM

In feriis post dominicam I Passionis dicitur sequens

Ant. Iudicásti, / Dómine, causam ánimæ meæ, † defénsor vitæ meæ, Dómine, Deus meus.

In feriis vero II, III et IV hebd. sanctæ dicitur ant. 2 ex Laudibus feriæ currentis.

Capit. Ier. 17, 13

Dómine, omnes qui te derelínquunt, confundéntur: † recedéntes a te, in terra scribéntur: * quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

AD SEXTAM

In feriis post dominicam I Passionis dicitur sequens

Ant. Pópule meus, / quid feci tibi, aut quid moléstus fui? † Respónde mihi.

In feriis vero II, III et IV hebd. sanctæ dicitur ant. 3 ex Laudibus feriæ currentis.

Capit. Ier. 17, 18

Confundántur, qui me persequúntur, et non confúndar ego: † páveant illi, et non páveam ego: * induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos, Dómine, Deus noster.

℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

AD NONAM

In feriis post dominicam I Passionis dicitur sequens

Ant. Numquid / rédditur pro bono malum, † quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

In feriis vero II, III et IV hebd. sanctæ dicitur ant. 5 ex Laudibus feriæ currentis.

Capit. Ier. 18, 20

Recordáre, quod stéterim in conspéctu tuo, † ut lóquerer pro eis bonum, * et avérterem indignatiónem tuam ab eis.

℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

AD VESPERAS

Ant. et psalmi de feria occurrenti in Psalterio.

Capit. Ier. 11, 20

Tu autem, Dómine Sábaoth, qui iúdicas iuste, et probas renes et corda, † vídeam ultiónem tuam ex eis: * tibi enim revelávi causam meam, Dómine, Deus meus.

℟. br. De ore leónis * Líbera me, Dómine. De ore. ℣. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Líbera. Non dicitur Glória, sed repetitur: ℟. De ore.

Hymnus

Vexílla Regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium,
Quo carne carnis Cónditor
Suspénsus est patíbulo.

Quo vulnerátus ínsuper
Mucróne diro lánceæ,
Ut nos laváret crímine,
Manávit unda et sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicens: In natiónibus
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cuius brácchiis
Sæcli pepéndit prétium,
Statéra facta córporis,
Prædámque tulit tártari.

Sequens stropha dicitur flexis genibus.

O Crux, ave, spes única,
Hoc Passiónis témpore
Auge piis iustítiam,
Reísque dona véniam.

Te, summa, Deus, Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quos per Crucis mystérium
Salvas, rege per sæcula.
Amen.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ant. ad Magníficat et oratio propria.

FERIA SECUNDA

III classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio i 7, 32-39

In illo témpore: Misérunt príncipes et pharisæi minístros, ut apprehénderent Iesum. Et réliqua.

Homília
sancti Augustíni Episcopi

Tract. 31 in Ioann., n. 8-9

Quómodo apprehénderent adhuc noléntem? Quia ergo non póterant apprehéndere noléntem, missi sunt, ut audírent docéntem. Quid docéntem? Dicit ergo Iesus: Adhuc módicum tempus vobíscum sum. Quod modo vultis fácere, factúri estis; sed non modo, quia modo nolo. Quare adhuc modo nolo? Quia adhuc módicum tempus vobíscum sum, et tunc vado ad eum, qui me misit. Implére débeo dispensatiónem meam, et sic perveníre ad passiónem meam.

℟. Deus meus, / éripe me de manu peccatóris, † et de manu contra legem agéntis, et iníqui: * Quóniam tu es patiéntia mea. ℣. Deus meus, ne elongéris a me: † Deus meus, in auxílium meum réspice. Quóniam.

Lectio ii

Quærétis me, et non inveniétis, et ubi sum ego, vos non potéstis veníre. Hic iam resurrectiónem suam prædíxit: noluérunt enim agnóscere præséntem, et póstea quæsiérunt, cum vidérunt in eum multitúdinem iam credéntem. Magna enim signa facta sunt, étiam cum Dóminus resurréxit, et ascéndit in cælum. Tunc per discípulos facta sunt magna: sed ille per illos, qui et per seípsum; ipse

quippe illis díxerat: Sine me nihil potéstis fácere. Quando claudus ille, qui sedébat ad portam, ad vocem Petri surréxit, et suis pédibus ambulávit, ita ut hómines miraréntur, sic eos allocútus est Petrus, quia non in sua potestáte ista fecit, sed in virtúte illíus, quem ipsi occidérunt. Multi compúncti dixérunt: Quid faciémus?

℟. Qui custodiébant/ ánimam meam, consílium fecérunt in unum, dicéntes: † Deus derelíquit eum, * Persequímini et comprehéndite eum: quia non est qui líberet eum; † Deus meus, ne elongéris a me: Deus meus, in adiutórium meum inténde. ℣. Omnes inimíci mei advérsum me cogitábant mala mihi: † verbum iníquum mandavérunt advérsum me, dicéntes. Persequímini.

Lectio iii

Vidérunt enim se ingénti crímine impietátis adstrictos, quando illum occidérunt, quem venerári et adoráre debuérunt: et hoc putábant esse inexpiábile. Magnum enim fácinus erat, cuius consideratio illos fáceret desperáre: sed non debébant desperáre, pro quibus in Cruce pendens Dóminus est dignátus oráre. Díxerat enim: Pater, ignósce illis, quia nésciunt quid fáciunt. Vidébat quosdam suos inter multos aliénos: illis iam petébat véniam, a quibus adhuc accipiébat iniúriam. Non enim attendébat, quod ab ipsis moriebátur, sed quia pro ipsis moriebátur.

℟. Pacífice / loquebántur mihi inimíci mei, et in ira molésti erant mihi: * Vidísti, Dómine, ne síleas, ne discédas a me. ℣. Ego autem cum mihi molésti essent, † induébam me cilício, et humiliábam in ieiúnio ánimam meam. Vidísti. ℟. Pacífice.

AD LAUDES

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened. ant. In / die magno / festivitátis stabat Iesus, et clamábat dicens: † Si quis sitit, véniat ad me, et bibat.

Oratio

Sanctífica, quæsumus, Dómine, nostra ieiúnia: * et cunctárum nobis indulgéntiam propítius largíre culpárum. Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif. ant. Si quis sitit, / véniat ad me, et bibat: † et de ventre eius fluent aquæ vivæ, † dicit Dóminus.

Oratio

Da, quæsumus, Dómine, pópulo tuo salútem mentis et córporis: * ut, bonis opéribus inhæréndo, tua semper mereátur protectióne deféndi. Per Dóminum nostrum.

FERIA TERTIA

III classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio i 7, 1-13

In illo témpore: Ambulábat Iesus in Galilæam: non enim volébat in Iudæam ambuláre, quia quærébant eum Iudæi interfícere. Et réliqua.

Homilía
sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 28 in Ioann., n. 1

In isto Evangélii capítulo, fratres, Dóminus noster Iesus Christus secúndum hóminem se plúrimum commendávit fídei nostræ. Etenim semper hoc egit dictis et factis suis, ut Deus credátur et homo: Deus qui nos fecit, homo qui nos quæsívit; Deus cum Patre semper, homo nobíscum ex témpore. Non enim quæréret quem fécerat, nisi fíeret ipse quod fécerat. Verum hoc mementóte, et de córdibus vestris nolíte dimíttere: sic esse Christum hóminem factum, ut non destíterit Deus esse. Manens Deus accépit hóminem, qui fecit hóminem.

℟. Adiútor / et suscéptor meus es tu, Dómine: † et in verbum tuum sperávi: * Declináte a me, malígni: et scrutábor mandáta Dei mei. ℣. Iníquos ódio hábui: † et legem tuam dilexi. Declináte.

Lectio ii

Quando ergo látuit ut homo, non poténtiam perdidísse putándus est, sed exémplum infirmitáti præbuísse. Ille enim, quando vóluit, deténtus est: quando vóluit, occísus est. Sed quóniam futúra erant membra eius, id est, fidéles eius, qui non habérent illam potestátem, quam habébat ipse Deus noster, quod latébat, quod se tamquam, ne occiderétur, occultábat, hoc indicábat factúra esse membra sua, in quibus útique membris suis ipse erat.

℟. Docébo / iníquos vias tuas: et ímpii ad te converténtur: * Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ. ℣. Dómine, lábia mea apéries: † et os meum annuntiábit laudem tuam. Líbera.

Lectio iii

Non enim Christus in cápite, et non in córpore: sed Christus totus in cápite, et in córpore. Quod ergo membra eius, ipse: quod autem ipse, non contínuo membra eius. Nam si non ipse essent membra eius, non díceret: Saule, quid me persequeris? Non enim Saulus ipsum, sed membra eius, id est, fidéles eius, in terra persequebátur. Nóluit tamen dícere sanctos meos, servos meos, postrémo honorabílius, fratres meos: sed, Me, hoc est, membra mea, quibus ego sum caput.

℟. Ne perdas / cum ímpiis, Deus, ánimam meam, et cum viris sánguinum vitam meam: * Rédime me, Dómine. ℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo, a viro iníquo líbera me. Rédime. ℟. Ne perdas.

AD LAUDES

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened. ant. Tempus meum / nondum advénit, † tempus autem vestrum semper est parátum.

Oratio

Nostra tibi, Dómine, quæsumus, sint accépta ieiúnia: † quæ nos et expiándo, grátia tua dignos efficiant, * et ad remédia perdúcant ætérna. Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif. ant. Vos ascéndite / ad diem festum hunc: † ego autem non ascéndam, quia tempus meum nondum advénit.

Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine, perseveránter in tua voluntáte famulátum: * ut in diébus nostris et mérito et número pópulus tibi sérviens augeátur. Per Dóminum.

FERIA QUARTA

III classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio i 10, 22-38

In illo témpore: Facta sunt encænia in Ierosólymis: et hiems erat. Et ambulábat Iesus in templo, in pórticu Salomónis. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 48 in Ioann., n. 2-3

Encænia festívitas erat dedicatiónis templi. Græce enim cænon dícitur novum. Quandocúmque novum áliquid fúerit dedicátum, encænia vocántur. Iam et usus habet hoc verbum. Si quis nova túnica induátur, encæniáre dícitur. Illum enim diem, quo templum dedicátum est, Iudæi solémniter celebrábant: ipse dies festus agebátur, cum ea, quæ lecta sunt, locútus est Dóminus.

℟. Tota die / contristátus ingrediébar, Dómine: † quóniam ánima mea compléta est illusiónibus: * Et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam. ℣. Amíci mei et próximi mei advérsum me appropinquavérunt et stetérunt: † et qui iuxta me erant, de longe stetérunt. Et.

Lectio ii

Hiems erat, et ambulábat Iesus in templo, in pórticu Salomónis. Circumdedérunt ergo eum Iudæi, et dicébant ei: Quoúsque ánimam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis palam. Non veritátem desiderábant, sed calúmniam præparábant. Hiems erat, et frígidi erant: ad illum enim divínum ignem accédere pigri erant. Sed accédere est crédere; qui credit, accédit; qui negat, recédit. Non movétur ánima pédibus, sed affléctibus.

℟. Ne avértas / fáciem tuam a púero tuo, Dómine: * Quóniam tríbulor, velóciter exáudi me. ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: † propter inimícos meos éripe me. Quóniam.

Lectio iii

Frigúerant a diligéndi caritáte, et ardébant nocéndi cupiditáte. Longe áberant, et ibi erant: non accedébant credéndo, et premébant persequéndo. Quærébant audíre a Dómino, Ego sum Christus: et fortásse de Christo secúndum hóminem sapiébant. Prædicavérunt enim Prophétæ Christum: sed divinitátem Christi et in Prophétis et in ipso Evangélio nec hærétici intéllegunt: quanto minus Iudæi, quámdiu velámen est super cor eórum?

℟. Quis dabit / cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrimárum, et plorábo die ac nocte? † quia frater propínquus supplantávit me, * Et omnis amícus fraudulénter incéssit in me. ℣. Fiant viæ eórum ténebræ et lúbricum: † et Angelus Dómini pérsequens eos. Et. ℟. Quis dabit.

AD LAUDES

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened. ant. Oves meæ / vocem meam áudiunt: † et ego Dóminus agnósco eas.

Oratio

Sanctificáto hoc ieiúnio, Deus, tuórum corda fidélium miserátor illústra: † et, quibus devotiónis præstas affléctum, * præbe supplicántibus pium benígnus audítum. Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif. ant. Multa / bona ópera operátus sum vobis: † propter quod opus vultis me occídere?

Oratio

Adésto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus: * et, quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus efféctum. Per Dóminum.

FERIA QUINTA

III classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio i 7, 36-50

In illo témpore: Rogábat Iesum quidam de pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingréssus domum pharisæi discúbuit. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ

Hom. 33 in Evang., n. 1

Cogitánti mihi de Maríæ Magdalénæ pæniténtia, flere magis libet, quam áliquid dícere. Cuius enim vel sáxeum pectus illæ huius peccatrí-

cis lácrimæ ad exémplum pæniténdi non emólliant? Considerávit namque quid fecit, et nóluit moderári quid fáceret. Super convivántes ingréssa est, non iussa venit, inter épulas lácrimas óbtulit. Díscite, quo dolóre ardet, quæ flere et inter épulas non erubéscit.

℟. Deus meus, / éripe me de manu peccatóris, † et de manu contra legem agéntis, et iníqui: * Quóniam tu es patiéntia mea. ℣. Deus meus, ne elongéris a me: † Deus meus, in auxílium meum réspice. Quóniam.

Lectio ii

Hanc vero, quam Lucas peccatrícem mulíerem, Ioánnes Maríam nóminat, illam esse Maríam crédimus, de qua Marcus septem dæmónia eiécta fuísse testátur. Et quid per septem dæmónia, nisi univérsa vítia designántur? Quia enim septem diébus omne tempus comprehénditur, recte septenário número univérsitas figurátur. Septem ergo dæmónia María hábuit, quæ univérsis vítiis plena fuit.

℟. Multiplicáti sunt, / qui tríbulant me, et dicunt: † Non est salus illi in Deo eius: * Exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus. ℣. Nequándo dicat inimícus meus, † Præválui advérsus eum. Exsúrge.

Lectio iii

Sed ecce, quia turpitúdinis suæ máculas aspéxit, lavánda ad fontem misericórdiæ cucúrrit, convivántes non erúbuit. Nam quia semetípsam gráviter erubescébat intus, nihil esse crédidit, quod verecundarétur foris. Quid ergo mirámur, fratres, Maríam veniéntem, an Dóminum suscipiéntem? Suscipiéntem dicam, an trahéntem? Dicam mélius, trahéntem et suscipiéntem, quia nimírum ipse eam per misericórdiam traxit intus, qui per mansuetúdinem suscépit foris.

℟. Usquequo / exaltábitur inimícus meus super me? * Réspice, et exáudi me, Dómine, Deus meus. ℣. Qui tríbulant me, exsultábunt, si motus fúero: † ego autem in misericórdia tua sperábo. Réspice. ℟. Usquequo.

AD LAUDES

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened. ant. Magíster dicit: / Tempus meum prope est, † apud te fácio Pascha cum discípulis meis.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: † ut dignitas conditiónis humánæ per immoderántiam sauciáta, * medicinális parsimóniæ stúdio reformétur. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif. ant. Desidério / desiderávi hoc Pascha manducáre vobíscum, † ántequam pátiar.

Oratio

Esto, quæsumus, Dómine, propítius plebi tuæ: * ut, quæ tibi non placent, respuéntes, tuórum pótius repleántur delectatiónibus mandatórum. Per Dóminum nostrum.

FERIA SEXTA

III classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio i 11, 47-54

In illo témpore: Collegérunt pontífices et pharisæi concílium advérsus Iesum, et dicébant: Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Et réliqua.

Homília
sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 49 in Ioann., n. 26-27

Pontífices et pharisæi sibi consulébant: nec tamen dicébant, Credámus. Plus enim pérditi hómines cogitábant quómodo nocérent, ut pérderent, quam quómodo sibi consúlerent, ne perírent; et tamen timébant, et quasi consulébant. Dicébant enim: Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum: et vénient Románi, et tollent nostrum locum et gentem. Temporália pérdere timuérunt, et vitam ætérnam non cogitavérunt, ac sic utrúmque amisérunt.

℟. Deus meus / es tu, ne discédas a me: * Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádiuvet. ℣. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: † ad defensiónem meam áspice. Quóniam.

Lectio ii

Nam et Románi post Dómini passiónem et

glorificatiónem tulérunt eis et locum et gentem, expugnándo et transferéndo; et illud eos séquitur, quod álibi dictum est: Fílii autem regni huius ibunt in ténebras exterióres. Hoc autem timuérunt, ne, si omnes in Christum créderent, nemo remanéret, qui advérsus Romános civitátem Dei templúmque defénderet: quóniam contra ipsum templum, et contra suas patérnas leges doctrínam Christi esse sentiébant.

℟. In te / iactátus sum ex útero, † de ventre matris meæ Deus meus es tu, ne discédas a me: * Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádiuvet. ℣. Salva me ex ore leónis, et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Quóniam.

Lectio iii

Unus autem ex ipsis, Cáiphas, cum esset póntifex anni illíus, dixit eis: Vos nescítis quidquam, nec cogitátis, quia éxpedit nobis, ut unus moriátur homo pro pópulo, et non tota gens péreat. Hoc autem a semetípso non dixit: sed cum esset póntifex anni illíus, prophetávit. Hic docémur, étiam per hómines malos prophetíæ Spíritum futúra prædícere: quod tamen Evangelísta divíno tríbuit sacraménto, quia póntifex fuit, id est, summus sacérdos.

℟. In próximo / est tribulátio mea, Dómine, et non est qui ádiuvet; † ut fódiant manus meas et pedes meos: líbera me de ore leónis, * Ut enárrem nomen tuum frátribus meis. ℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam, et de manu canis únicam meam. Ut. ℟. In.

AD LAUDES

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened. ant. Appropinquábat autem / dies festus Iudæórum: et quærébant príncipes sacerdótum, quómodo Iesum interfícerent, † sed timébant plebem.

Oratio

Córdibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde: † ut peccáta nostra castigatióne voluntária cohibéntes, * temporáliter pótius macerémur, quam supplíciis deputémur ætérnis. Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif. ant. Príncipes sacerdótum / consílium fecérunt, ut Iesum occíderent: † dicébant autem: Non in die festo, ne forte tumúltus fíeret in pópulo.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: * ut, qui protectiónis tuæ grátiam quærimus, liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum.

SABBATO

III classis

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio i 12, 10-36

In illo témpore: Cogitavérunt príncipes sacerdótum, ut et Lázarum interfícerent: quia multi propter illum abíbant ex Iudæis, et credébant in Iesum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 50 in Ioann., n. 14

Viso Lázaro resuscitáto, quia tantum miráculum Dómini tanta erat evidéntia diffamátum, tanta manifestatióne declarátum, ut non possent vel occultáre quod factum est, vel negáre: quid invenérunt, vidéte. Cogitavérunt autem príncipes sacerdótum, ut et Lázarum interfícerent. O stulta cogitátio, et cæca sævítia! Dóminus Christus, qui suscitáre pótuit mórtuum, non posset occísum! Quando Lázaro inferebátis necem, numquid auferebátis Dómino potestátem? Si áliud vobis vidétur mórtuus, áliud occísus: ecce Dóminus utrúmque fecit, et Lázarum mórtuum, et seípsum suscitávit occísum.

℟. Tota die / contristátus ingrediébar, Dómine: † quóniam ánima mea compléta est illusiónibus: * Et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam. ℣. Amíci mei et próximi mei advérsum me appropinquavérunt et stetérunt: † et qui iuxta me erant, de longe stetérunt. Et.

Lectio ii

Tract. 51, n. 2 et 4

In crástinum autem turba multa, quæ vénerat ad diem festum, cum audíssent, quia venit Iesus Ierosólymam, accepérunt ramos palmárum, et processérunt óbviam ei, et clamábant: Hosánna, benedíctus, qui venit in nó-

mine Dómini, Rex Israel. Rami palmárum laudes sunt, significántes victóriam: quia erat Dóminus mortem moriéndo superatúrus, et trophæo Crucis de diábolo, mortis príncipe, triumphatúrus. Vox autem obsecrántis est, Hosánna, sicut nonnúlli dicunt, qui hebræam linguam novérunt, magis afféctum índicans, quam rem áliquam signíficans, sicut sunt in lingua latína, quas interiectiónes vocant: velut cum doléntes dícimus: Heu! vel cum delectámur: Vah! dícimus.

℟. Ne avértas / fáciem tuam a púero tuo, Dómine: * Quóniam tríbulor, velóciter exáudi me. ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: † propter inimícos meos éripe me. Quóniam.

Lectio iii

Has ei laudes turba dicébat: Hosánna, benedíctus, qui venit in nómine Dómini, Rex Israel. Quam crucem mentis invidéntia príncipum Iudæórum pérpeti póterat, quando Regem suum Christum tanta multitúdo clamábat? Sed quid fuit Dómino Regem esse Israel? Quid magnum fuit Regi sæculórum, Regem fíeri hóminum? Non enim Rex Israel Christus ad exigéndum tribútum, vel exércitum ferro armándum, hostésque visibíliter debellándos: sed Rex Israel, quod mentes regat, quod in ætérnum cónsulat, quod in regnum cælórum credéntes, sperántes, amantésque perdúcat.

℟. Quis dabit / cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrimárum, et plorábo die ac nocte? † quia frater propínquus supplantávit me, * Et omnis amícus fraudulénter incéssit in me. ℣. Fiant viæ eórum ténebræ et lúbricum: † et Angelus Dómini pérsequens eos. Et. ℟. Quis.

AD LAUDES

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened. ant. Clarífica me, Pater, / apud temetípsum claritáte, quam hábui, priúsquam mundus fíeret.

Oratio

Prosíciat, quæsumus, Dómine, plebs tibi dicáta, piæ devotiónis afféctu: † ut, sacris actiónibus erudíta, quanto maiestáti tuæ fit grátior, * tanto donis potióribus augeátur. Per Dóminum nostrum.

DOMINICA II PASSIONIS
seu in palmis

I classis

AD I VESPERAS

Ant. et psalmi de sabbato. (245)

Capit. Phil. 2, 5-7

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Iesu: qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: † sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, * et hábitu invéntus ut homo.

℟. br. De ore leónis * Líbera me, Dómine. De ore. ℣. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Líbera. Non dicitur Glória, sed repetitur: ℟. De ore.

Hymnus

Vexílla Regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium,
Quo carne carnis Cónditor
Suspénsus est patíbulo.

Quo vulnerátus ínsuper
Mucróne diro lánceæ,
Ut nos laváret crímine,
Manávit unda et sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicens: In natiónibus
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cuius brácchiis
Sæcli pepéndit prétium,
Statéra facta córporis,
Prædámque tulit tártari.

O Crux, ave, spes única,
Hoc Passiónis témpore
Auge piis iustítiam,
Reísque dona véniam.

Te, summa, Deus, Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quos per Crucis mystérium
Salvas, rege per sæcula.
Amen.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif. ant. Pater iuste, / mundus te non cognóvit: † ego autem novi te, quia tu me misísti.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum hu-

militátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: * concéde propítius; ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúndem Dóminum.

Dominica II Passionis seu in palmis, feria II, III et IV hebdomadæ sanctæ, Officium divinum horis consuetis persolvitur.

AD MATUTINUM

Invit. et hymnus ut supra. 462

In I Nocturno

Ant. et psalmi ut in Psalterio per annum (25); ℣. vero ut in Psalterio tempore Passionis. (30)

De Ieremía Prophéta

Lectio i 2, 12-15

Obstupéscite, cæli, super hoc, et, portæ eius, desolámini veheménter, dicit Dóminus. Duo enim mala fecit pópulus meus: Me dereliquérunt fontem aquæ vivæ, et fodérunt sibi cistérnas, cistérnas dissipátas, quæ continére non valent aquas. Numquid servus est Israel, aut vernáculus? Quare ergo factus est in prædam? Super eum rugiérunt leónes, et dedérunt vocem suam, posuérunt terram eius in solitúdinem: civitátes eius exústæ sunt, et non est qui hábitet in eis.

℟. In die / qua invocávi te, Dómine, dixísti: Noli timére; * Iudicásti causam meam, et liberásti me, † Dómine, Deus meus. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, † quia exaudísti me. Iudicásti.

Lectio ii 2, 16-19

Fílii quoque Mémpheos et Taphnes constupravérunt te usque ad vérticem. Numquid non istud factum est tibi, quia dereliquísti Dóminum Deum tuum eo témpore, quo ducébat te per viam? Et nunc quid tibi vis in via Aegýpti, ut bibas aquam túrbidam? et quid tibi cum via Assyriórum, ut bibas aquam flúminis? Arguet te malítia tua, et avérsio tua increpábit te. Scito et vide, quia malum et amárum est reliquísse te Dóminum Deum tuum, et non esse timórem mei apud te, dicit Dóminus Deus exercítuum.

℟. Fratres mei / elongavérunt se a me: et noti mei * Quasi aliéni recessérunt a me. ℣. Dereliquérunt me próximi mei, et qui me novérunt. Quasi.

Lectio iii 2, 20-22

A sæculo confregísti iugum meum, rupísti víncula mea, et dixísti: Non sérviam. In omni enim colle sublími, et sub omni ligno frondóso tu prosternebáris méretrix. Ego autem plantávi te víneam eléctam, omne semen verum: quómodo ergo convérsa es mihi in pravum, vínea aliéna? Si láveris te nitro, et multiplicáveris tibi herbam borith, maculáta es in iniquitáte tua coram me, dicit Dóminus Deus.

℟. Atténde, / Dómine, ad me, et audi voces adversariórum meórum: * Numquid rédditur pro bono malum, † quia fodérunt fóveam ánimæ meæ? ℣. Recordáre, quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, † et avérterem indignatiónem tuam ab eis. Numquid.

Lectio iv 2, 29-32

Quid vultis mecum iudício conténdere? Omnes dereliquístis me, dicit Dóminus. Frustra percússi fílios vestros, disciplínam non recepérunt: devorávit gládius vester prophétas vestros, quasi leo vastátor generátio vestra. Vidéte verbum Dómini: Numquid solitúdo factus sum Israéli, aut terra serótina? Quare ergo dixit pópulus meus: Recéssimus, non veniémus ultra ad te? Numquid obliviscétur virgo ornaménti sui, aut sponsa fásciæ pectorális suæ? pópulus vero meus oblítus est mei diébus innúmeris.

℟. Viri ímpii / dixérunt: Opprimámus virum iustum iniúste, et deglutiámus eum tamquam infernus vivum: † auferámus memóriam illíus de terra: et de spóliis eius sortem mittámus inter nos: † ipsi enim homicídæ thesaurizavérunt sibi mala. * Insipiéntes et malígni odérunt sapiéntiam: † et rei facti sunt in cogitatiónibus suis. ℣. Hæc cogitavérunt, et erravérunt: † et excæcávit illos malítia eórum. Insipiéntes. ℟. Viri.

In II Nocturno

Ant. et psalmi ut in Psalterio per annum (31); ℣. vero ut in Psalterio tempore Passionis. (36)

Sermo
sancti Leónis Papæ
Sermo 62; de Pass. Domini II

Lectio v

Desiderata nobis, dilectíssimi, et univérso optábilis mundo adest festívitas do-

mínicæ passiónis, quæ nos inter exsultatiónes spirituálium gaudiórum silére non pátitur. Quia etsi difficile est de eádem solemnitáte sæpius digne aptéque dissérere, non est tamen líberum sacerdóti, in tanto divínæ misericórdiæ sacraménto fidélibus pópulis subtráhere sermónis offícium: cum ipsa matéria ex eo, quod est ineffábilis, fandi tríbuat facultátem; nec possit defícere quod dicátur, dum nunquam potest satis esse quod dícitur.

℟. Conclúsit / vias meas inimícus, insidiátor factus est mihi sicut leo in abscóndito, † replévit et inebriávit me amaritúdine: † deduxérunt in lacum mortis vitam meam, et posuérunt lápidem contra me. * Vide, Dómine, iniquitátes illórum: † et iúdica causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ. ℣. Factus sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum tota die. Vide.

Lectio vi

Succúmbat ergo humána infírmitas glóriæ Dei, et in explicándis opéribus misericórdiæ eius, ímparem se semper invéniat. Laborémus sensu, hæreámus ingénio, deficiámus elóquio: bonum est, ut nobis parum sit, quod étiam recte de Dómini maiestáte sentímus. Dicénte enim Prophéta: Quærite Dóminum, et confirmámini, quærite fáciem eius semper; némini præsuméndum est, quod totum, quod quærit, invénerit, ne désinat propinquáre, qui cessárit accédere.

℟. Salvum me fac, / Deus, quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam: † ne avértas fáciem tuam a me; * Quóniam tríbulor, exáudi me, Dómine, Deus meus. ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: † propter inimícos meos éripe me. Quóniam.

Lectio vii

Quid autem inter ómnia ópera Dei, in quibus humánæ admiratiónis fatigátur inténtio, ita contemplatiónem mentis nostræ et obléctat et súperat, sicut pássio Salvatóris? Qui ut humánum genus vínculis mortíferæ prævaricatiónis absólveret, et sæviénti diábolo poténtiam suæ maiestátis occúluit, et infirmitátem nostræ humilitátis obiécit. Si enim crudélis et supérbus inimícus consílium misericórdiæ Dei nosse potuísset, Iudæórum ánimos mansuetúdine pótius temperáre quam iniústis ódiis stimulísset accéndere: ne ómnium captivórum amítteret servitútem, dum nihil sibi debéntis perséquitur libertátem.

℟. Noli / esse mihi, Dómine, aliénus: parce mihi in die mala; † confundántur omnes, qui me persequúntur, * Et non confúndar ego. ℣. Confundántur omnes inimíci mei, qui quærunt ánimam meam. Et.

Lectio viii

Feféllit ergo illum malígnitas sua, íntulit supplícium Fílio Dei, quod cunctis fíliis hóminum in remédium verterétur. Fudit sánguinem iustum, qui reconciliándo mundo et prétium esset, et póculum. Suscépit Dóminus, quod secúndum propósitum suæ voluntátis elégit. Admísit in se ímpias manus furéntium: quæ, dum próprio incúmbunt scéleri, famulátæ sunt Redemptóri. Cuius étiam circa interfectóres suos tanta erat pietátis affféctio, ut de Cruce súpplicans Patri, non se vindicári, sed illis postuláret ignósci.

℟. Oppróbrium / factus sum nimis inimícis meis: † vidérunt me, et movérunt cápita sua: * Adiuva me, Dómine, Deus meus. ℣. Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, † et sermónibus ódii circumdedérunt me. Adiuva. ℟. Oppróbrium.

In III Nocturno

Ant. Hosánna / Fílio David: † benedíctus, qui venit in nómine Dómini, Rex Israel: † Hosánna in excélsis. Cantica Dedúcant óculi mei lácrimam per noctem et diem, ut in Psalterio, tempore Quadragesimæ. (42)

℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 21

In illo témpore: Cum appropinquásset Iesus Ierosólymis, et venísset Béthphage ad montem Olivéti: tunc misit duos discípulos, dicens eis. Et réliqua.

Homília
sancti Ambrósii Epíscopi

In Luc. 9, 1-5

Pulchre, relíctis Iudæis, habitatúrus in affféctibus géntium,

templum Dóminus ascéndit. Hoc enim templum est verum, in quo non in líttera, sed in spíritu Dóminus adorátur. Hoc Dei templum est, quod fídei séries, non lápidum structúra fundávit. Deserúntur ergo qui óderant: eligúntur qui amatúri erant. Et ídeo ad montem venit Olivéti, ut novéllas óleas in sublími virtúte plantáret, quarum mater est illa, quæ sursum est, Ierúsalem.

℟. Dóminus / mecum est tamquam bellátor fortis: † proptérea persecúti sunt me, et intellégere non potuérunt: † Dómine, probas renes et corda: * Tibi revelávi causam meam. ℣. Vidísti, Dómine, iniquitátes eórum advérsum me: † iúdica iudícium meum. Tibi.

Lectio x

In hoc monte est ille cæléstis agrícola: ut plantáti omnes in domo Dei, possint virítim dícere: Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dómini. Et fortásse ipse mons Christus est. Quis enim álius tales fructus ferret oleárum, non curvescéntium ubertáte baccárum, sed spíritus plenitúdine géntium fecundárum? Ipse est per quem ascéndimus, et ad quem ascéndimus. Ipse est iánua, ipse est via, qui aperítur, et qui áperit: qui pulsátur ab ingrediéntibus, et ab eméritis adorátur.

℟. Dixérunt / ímpii apud se, non recte cogitántes: † Circumveniámus iustum, quóniam contrárius est opéribus nostris: † promíttit se sciéntiam Dei habére, Fílium Dei se nóminat, et gloriátur patrem se habére Deum: * Videámus, si sermónes illíus veri sunt; † et si est vere Filius Dei, líberet eum de mánibus nostris: † morte turpíssima condemnémus eum. ℣. Tamquam nugáces æstimáti sumus ab illo, et ábstinet se a viis nostris tamquam ab immundítiis: † et præfert novíssima iustórum. Videámus.

Lectio xi

Ergo in castéllo erat, et ligátus erat pullus cum ásina: non póterat solvi, nisi iussu Dómini. Solvit eum manus apostólica. Talis actus, talis vita, talis grátia. Esto talis, ut tu possis ligátos sólvere. Nunc considerémus, qui fúerint illi, qui, erróre detécto, de paradíso eiécti, in castéllo sint religáti.

Et vides, quemádmodum, quos mors expúlerat, vita revocávit.

℟. Circumdedérunt me / viri mendáces; sine causa flagéllis cecidérunt me: * Sed tu, Dómine defénsor, víndica me. ℣. Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádiuvet. Sed.

Lectio xii

Et ídeo secúndum Matthæum, et ásinam et pullum légimus: ut, quia in duóbus homínibus utérque fúerat sexus expúlsus, in duóbus animálibus sexus utérque revocétur. Ergo illic in ásina matre quasi Hevam figurávit erróris: hic autem in pullo generalitátem pópuli gentílis expréssit: et ídeo pullo sedétur ásinæ. Et bene, in quo nemo sedit: quia nullus, ántequam Christus, natiónum pópulos vocávit ad Ecclésiam. Dénique secúndum Marcum sic habes: Quem nemo adhuc sedit hóminum.

℟. Cum audísset / pópulus, quia Iesus venit Ierosólymam, exiérunt óbviam ei. † Plúrima autem turba stravérunt vestiménta sua in via: † álii ramos de arbóribus sternébant, et clamábant: * Hosánna Fílio David: benedíctus, qui venit in nómine Dómini. ℣. Turbæ autem, quæ præcedébant, et quæ sequebántur, voce magna clamábant. Hosánna. ℟. Cum.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 21, 1-9

In illo témpore: Cum appropinquásset Iesus Ierosólymis, et venísset Béthphage ad montem Olivéti: tunc misit duos discípulos, dicens eis: Ite in castéllum, quod contra vos est, et statim inveniétis ásinam alligátam, et pullum cum ea: sólvite, et addúcite mihi: et si quis vobis áliquid díxerit, dícite, quia Dóminus his opus habet: et conféstim dimíttet eos. Hoc autem totum factum est, ut adimplerétur, quod dictum est per Prophétam, dicéntem: Dícite fíliæ Sion: Ecce, Rex tuus venit tibi mansuétus, sedens super ásinam et pullum, fílium subiugális. Eúntes autem discípuli, fecérunt, sicut præcépit illis Iesus. Et adduxérunt ásinam et pullum: et imposuérunt super eos vestiménta sua, et eum désuper sedére fecérunt. Plúrima autem turba stravérunt vestiménta sua in via: álii autem cædébant

ramos de arbóribus, et sternébant in via: turbæ autem, quæ præcedébant, et quæ sequebántur, clamábant, dicéntes: Hosánna Fílio David: benedíctus, qui venit in nómine Dómini.

Oratio Omnípotens, ut infra ad Laudes.

AD LAUDES

Ant. 1 Dóminus / Deus auxiliátor meus: † et ídeo non sum confúsus. Ps. 50 Miserére mei, Deus, cum reliquis de dominica. (50)

2 Circumdántes / circumdedérunt me: † et in nómine Dómini vindicábor in eis.

3 Iúdica / causam meam: † defénde, quia potens es, Dómine.

4 Cum Angelis / et púeris fidéles inveniámur, triumphatóri mortis clamántes: † Hosánna in excélsis.

5 Confundántur / qui me persequúntur, et non confúndar ego, † Dómine, Deus meus.

Capit. Phil. 2, 5-7

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Iesu; qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo; † sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, * et hábitu invéntus ut homo.

℟. br. Erue a frámea, * Deus, ánimam meam. Erue. ℣. Et de manu canis únicam meam. Deus. Non dicitur Glória, sed repetitur: ℟. Erue.

Hymnus

Lustris sex qui iam peráctis,
Tempus implens córporis,
Se volénte natus ad hoc,
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Hic acétum, fel, arúndo,
Sputa, clavi, láncea:
Mite corpus perforátur,
Sanguis, unda prófluit,
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Nulla silva talem profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce lignum, dulces clavos,
Dulce pondus sústinet.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Ut supérni membra Regis
Miti tendas stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre sæcli prétium,
Atque portum præparáre
Nauta mundo náufrago:
Quem sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Glória et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclito Paráclito:
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula.
Amen.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Bened. ant. Turba multa, / quæ convénerat ad diem festum, clamábat Dómino: † Benedíctus, qui venit in nómine Dómini: † Hosánna in excélsis.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: † concéde propítius; ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, * et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúndem Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Púeri Hebræórum / tolléntes ramos olivárum, obviavérunt Dómino clamántes et dicéntes: † Hosánna in excélsis.

AD TERTIAM

Ant. Púeri Hebræórum / vestiménta prosternébant in via, et clamábant, dicéntes: † Hosánna Fílio David: benedíctus, qui venit in nómine Dómini.

Capit. Fratres: Hoc enim, ut supra ad Laudes.

℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

AD SEXTAM

Ant. Tibi / revelávi causam meam, defénsor vitæ meæ, † Dómine, Deus meus.

Capit. Phil. 2, 8-9

Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. † Propter quod et Deus exaltávit illum, * et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

AD NONAM

Ant. Invocábo / nomen tuum, Dómine: † ne avértas fáciem tuam a clamóre meo.

Capit. Phil. 2, 10-11

In nómine Iesu omne genu flectátur cæléstium, terréstrium, et infernórum: † et omnis lingua confiteátur, * quia Dóminus Iesus Christus in glória est Dei Patris.

℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: † concéde propítius; ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, * et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúndem Dóminum.

AD II VESPERAS

Ant. et psalmi de dominica. (223)

Capit. Phil. 2, 5-7

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Iesu: qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: † sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, * et hábitu invéntus ut homo.

℟. br. De ore leónis * Líbera me, Dómine. De ore. ℣. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Líbera. Non dicitur Glória, sed repetitur: ℟. De ore.

Hymnus

Vexílla Regis pródeunt:
Fulget Crucis mystérium,
Quo carne carnis Cónditor
Suspénsus est patíbulo.

Quo vulnerátus ínsuper
Mucróne diro lánceæ,
Ut nos laváret crímine,
Manávit unda et sánguine.

Impléta sunt, quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicens: In natiónibus
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cuius brácchiis
Sæcli pepéndit prétium,
Statéra facta córporis,
Prædámque tulit tártari.

Sequens stropha dicitur flexis genibus.

O Crux, ave, spes única,
Hoc Passiónis témpore
Auge piis iustítiam,
Reísque dona véniam.

Te, summa, Deus, Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:

Quos per Crucis mystérium
Salvas, rege per sæcula.
Amen.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnif. ant. Scriptum est enim: / Percútiam pastórem, et dispergéntur oves gregis: † postquam autem resurréxero, præcédam vos in Galilæam: † ibi me vidébitis, dicit Dóminus.

Oratio Omnípotens, ut supra. 486

FERIA SECUNDA
Hebdomadæ sanctæ

I classis

Léctio sancti Evangélii
secúndum Ioánnem

Lectio i 12, 1-9

Ante sex dies Paschæ venit Iesus Bethániam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem suscitávit Iesus. Et réliqua.

Homília
sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 50 in Ioann., n. 5-7

Ne putárent hómines phantásma esse factum, quia mórtuus resurréxit, Lázarus unus erat ex recumbéntibus: vivébat, loquebátur, epulabátur; véritas ostendebátur, infidélitas Iudæórum confundebátur. Discumbébat ergo Iesus cum Lázaro et céteris: minístrabat Martha, una ex soróribus Lázari. María vero, áltera soror Lázari, accépit libram unguénti nardi pístici pretiósi, unxit pedes Iesu, et extérsit capíllis suis pedes eius, et domus impléta est ex odóre unguénti. Factum audívimus: mystérium requirámus.

℟. Viri ímpii / dixérunt: Opprimámus virum iustum iniúste, et deglutiámus eum tamquam infernus vivum: † auferámus memóriam illíus de terra: et de spóliis eius sortem mittámus inter nos: † ipsi homicídæ thesaurizavérunt sibi mala. * Insipiéntes et malígni odérunt sapiéntiam: † et rei facti sunt in cogitatiónibus suis. ℣. Hæc cogitavérunt, et erravérunt: † et excæcávit illos malítia eórum. Insipiéntes.

Lectio ii

Quæcúmque ánima fidélis vis esse, cum María unge pedes Dómini pretióso unguénto. Unguéntum illud iustítia fuit, ídeo libra fuit: erat autem unguéntum nardi pístici pretiósi. Quod ait, pístici, locum áliquem crédere debémus, unde hoc erat unguéntum pretiósum: nec tamen hoc vacat, et sacraménto óptime cónsonat. Pistis græce, fides latíne dícitur. Quærébas operári iustítiam. Iustus ex fide vivit. Unge pedes Iesu: bene vivéndo, domínica sectáre vestígia. Capíllis terge: si habes supérflua, da paupéribus, et Dómini pedes tersísti: capílli enim supérflua córporis vidéntur. Habes quod agas de supérfluis tuis: tibi supérflua sunt, sed Dómini pédibus necessária. Forte in terra Dómini pedes índigent.

℟. Oppróbrium / factus sum nimis inimícis meis: † vidérunt me, et movérunt cápita sua: * Adiuva me, Dómine, Deus meus. ℣. Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, † et sermónibus ódii circumdedérunt me. Adiuva.

Lectio iii

De quibus enim, nisi de membris suis in fine dictúrus est: Cum uni ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis? Supérflua vestra impendístis: sed pédibus meis obsecúti estis. Domus autem impléta est odóre: mundus implétus est fama bona; nam odor bonus, fama bona est. Qui male vivunt, et Christiáni vocántur, iniúriam Christo fáciunt: de quálibus dictum est, quod per eos nomen Dómini blasphemátur. Si per tales nomen Dei blasphemátur, per bonos nomen Dómini laudátur. Audi Apóstolum: Christi bonus odor sumus, inquit, in omni loco.

℟. Insurrexérunt / in me viri iníqui absque misericórdia, quæsiérunt me interfícere: † et non pepercérunt in fáciem meam spúere, et lánceis suis vulneravérunt me: † et concússa sunt ómnia ossa mea: * Ego autem existimábam me tamquam mórtuum super terram. ℣. Effudérunt furórem suum in me: † fremuérunt contra me déntibus suis. Ego. ℟. Insurrexérunt.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Fáciem meam / non avérti ab increpántibus, † et conspuéntibus in me. Ps. 50 Miserére mei, Deus, cum reliquis de feria II, ut in Psalterio. (78)

2 Frámea, / suscitáre advérsus eos, † qui dispérgunt gregem meum.

3 Appendérunt / mercédem meam trigínta argénteis: † quibus appretiátus sum ab eis.

4 Inundavérunt / aquæ super caput meum; † dixi, Périi: invocábo nomen tuum, Dómine Deus.

5 Lábia insurgéntium, / et cogitatiónes eórum vide, Dómine.

Capitula et reliqua in Laudibus et Horis ut supra in Ordinario temporis Passionis. 463

Ad Bened. ant. Clarífica me, Pater, / apud temetípsum claritáte, † quam hábui, priúsquam mundus fíeret.

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus: † ut, qui in tot advérsis ex nostra infirmitáte defícimus; * intercedénte unigéniti Fílii tui passióne respirémus: Qui tecum vivit.

AD VESPERAS

Ant. et psalmi de feria II in Psalterio. (226)

Capitulum et reliqua ut supra in Ordinario temporis Passionis. 465

Ad Magnif. ant. Non habéres / in me potestátem, † nisi désuper tibi datum fuísset.

Oratio

Adiuva nos, Deus, salutáris noster: * et ad benefícia recolénda, quibus nos instauráre dignátus es, tríbue veníre gaudéntes. Per Dóminum.

FERIA TERTIA
Hebdomadæ sanctæ

I classis

De Ieremía Prophéta

Lectio i 11, 15-20

Quid est, quod diléctus meus in domo mea fecit scélera multa? Numquid carnes sanctæ áuferent a te malítias tuas, in quibus gloriáta es? Olívam úberem, pulchram, fructíferam, speciósam vocávit Dóminus nomen tuum: ad vocem loquélæ, grandis exársit ignis in ea, et combústa sunt frutéta eius. Et Dóminus exercítuum, qui plantávit te, locútus est super te malum: pro malis domus Israel et domus Iuda, quæ fecérunt sibi ad irritándum me, libántes Báalim. Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: tunc ostendísti mihi stúdia eórum. Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam: et non cognóvi, quia cogitavérunt super me consília, dicéntes: Mittámus lignum in panem eius, et eradámus eum de terra vivéntium, et nomen eius non memorétur ámplius. Tu autem, Dómine Sábaoth, qui iúdicas iuste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam.

℟. Contumélias / et terróres passus sum ab eis, qui erant pacífici mei, et custodiéntes latus meum, † dicéntes: Decipiámus eum, et prævaleámus illi; † sed tu, Dómine, mecum es tamquam bellátor fortis. * Cadant in oppróbrium sempitérnum, ut vídeam vindíctam in eis, † quia tibi revelávi causam meam. ℣. Iúdica, Dómine, causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ. Cadant.

Lectio ii 12, 1-4

Iustus quidem tu es, Dómine, si dísputem tecum: verúmtamen iusta loquar ad te: Quare via impiórum prosperátur: bene est ómnibus, qui prævaricántur, et iníque agunt? Plantásti eos, et radícem misérunt: proficiunt et fáciunt fructum: prope es tu ori eórum, et longe a rénibus eórum. Et tu, Dómine, nosti me, vidísti me, et probásti cor meum tecum: cóngrega eos quasi gregem ad víctimam, et sanctífica eos in die occisiónis. Usquequo lugébit terra, et herba omnis regiónis siccábitur propter malítiam habitántium in ea? Consúmptum est ánimal et vólucre, quóniam dixérunt: Non vidébit novíssima nostra.

℟. Deus Israel, / propter te sustínui impropérium, opéruit reveréntia fáciem meam, † extráneus factus sum frátribus meis, et hospes fíliis matris meæ: * Quóniam zelus domus tuæ comédit me. ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam, † propter inimícos meos éripe me. Quóniam.

Lectio iii 12, 7-11

Relíqui domum meam, dimísi hereditátem meam: dedi diléctam ánimam meam in manu inimicórum eius. Facta est mihi heréditas mea quasi leo in silva: dedit contra me vocem, ídeo odívi eam. Numquid avis díscolor heréditas mea mihi? numquid avis tincta per totum? Veníte, congregámini, omnes béstiæ terræ, properáte ad devorándum. Pastóres multi demolíti sunt víneam meam, conculcavérunt partem meam: dedérunt portiónem meam desiderábilem in desértum solitúdinis. Posuérunt eam in dissipatiónem, luxítque super me: desolatióne desoláta est omnis terra, quia nullus est, qui recógitet corde.

℟. Synagóga / populórum circumdedérunt me: et non réddidi retribuéntibus mihi mala. * Consumétur, Dómine, nequítia peccatórum, et díriges iustum. ℣. Iúdica me, Dómine, secúndum iustítiam meam, † et secúndum innocéntiam meam super me. Consumétur. ℟. Synagóga.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Vide, Dómine, / et considera, quóniam tríbulor: † velóciter exáudi me. Ps. 50 Miserére mei, Deus, cum reliquis de feria III, ut in Psalterio. (98)

2 Discérne / causam meam, Dómine: † ab hómine iníquo et dolóso éripe me.

3 Dum tribulárer, / clamávi ad Dóminum de ventre ínferi, † et exaudívit me.

4 Dómine, / vim pátior, respónde pro me: † quia néscio quid dicam inimícis meis.

5 Dixérunt ímpii: / Opprimámus virum iustum, † quóniam contrárius est opéribus nostris.

Capitula et reliqua in Laudibus et Horis ut supra in Ordinario temporis Passionis. 463

Ad Bened. ant. Ante diem festum / Paschæ, sciens Iesus, quia venit hora eius, † cum dilexísset suos, in finem diléxit eos.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus: † da nobis ita domínicæ passiónis sacraménta perágere; * ut indulgéntiam percípere mereámur. Per eúndem Dóminum nostrum.

AD VESPERAS

Ant. et psalmi de feria III in Psalterio. (231)

Capitulum et reliqua ut supra in Ordinario temporis Passionis. 465

Ad Magnif. ant. Potestátem / hábeo ponéndi ánimam meam, † et íterum suméndi eam.

Oratio

Tua nos misericórdia, Deus, et ab omni subreptióne vetustátis expúrget: * et capáces sanctæ novitátis effíciat. Per Dóminum nostrum.

FERIA QUARTA
Hebdomadæ sanctæ

I classis

De Ieremía Prophéta

Lectio i 17, 13-18

Exspectátio Israel, Dómine: omnes, qui te derelínquunt, confundéntur: recedéntes a te, in terra scribéntur: quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium, Dóminum. Sana me, Dómine, et sanábor: salvum me fac, et salvus ero: quóniam laus mea tu es. Ecce ipsi dicunt ad me: Ubi est verbum Dómini? véniat. Et ego non sum turbátus, te pastórem sequens: et diem hóminis non desierávi, tu scis. Quod egréssum est de lábiis meis, rectum in conspéctu tuo fuit. Non sis tu mihi formídini, spes mea tu in die afflictiónis. Confundántur qui me persequúntur, et non confúndar ego: páveant illi, et non páveam ego: induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos.

℟. Locúti sunt / advérsum me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me: † pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: * Ego autem orábam, et exaudísti me, † Dómine, Deus meus. ℣. Et posuérunt advérsum me mala pro bonis, † et ódium pro dilectióne mea. Ego.

Lectio ii 18, 13-18

Quis audívit tália horribília, quæ fecit nimis virgo Israel? Numquid defíciet de petra agri nix Líbani? aut evélli possunt aquæ erumpéntes frígidæ, et defluéntes? Quia oblítus est mei pópulus meus, frustra libántes, et impingéntes in viis suis, in sémitis sæculi, ut ambulárent per eas in itínere non trito: ut fíeret terra eórum in desolatiónem, et in sibilum sempitérnum: omnis qui præteríerit per eam obstupéscet, et movébit caput suum. Sicut ventus urens dispérgam eos coram inimíco: dorsum, et non fáciem osténdam eis in die perditiónis eórum. Et dixérunt: Veníte, et cogitémus contra Ieremíam cogitatiónes: non enim períbit lex a sacerdóte, neque consílium a sapiénte, nec sermo a prophéta: veníte, et percutiámus eum lingua, et non attendámus ad univérsos sermónes eius.

℟. Dixérunt ímpii / apud se, non recte cogitántes: † Circumveniámus iustum, quóniam contrárius est opéribus nostris; † promíttit se sciéntiam Dei habére, Fílium Dei se nóminat, et gloriátur patrem se habére Deum: * Videámus si sermónes illíus veri sunt, † et si est vere Fílius Dei, líberet eum de mánibus nostris: † morte turpíssima condemnémus eum. ℣. Tamquam nugáces æstimáti sumus ab illo, et ábstinet se a viis nostris tamquam ab immundítiis: † et præfert novíssima iustórum. Videámus.

Lectio iii 18, 19-23

Atténde, Dómine, ad me, et audi vocem adversariórum meórum. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ? Recordáre, quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et

avérterem indignatiónem tuam ab eis. Proptérea da fílios eórum in famem, et deduc eos in manus gládii: fiant uxóres eórum absque líberis, et víduæ: et viri eárum interficiántur morte: iúvenes eórum confodiántur gládio in prœlio. Audiátur clamor de dómibus eórum: addúces enim super eos latrónem repénte: quia fodérunt fóveam ut cáperent me, et láqueos abscondérunt pédibus meis. Tu autem, Dómine, scis omne consílium eórum advérsum me in mortem: ne propitiéris iniquitáti eórum, et peccátum eórum a fácie tua non deleátur: fiant corruéntes in conspéctu tuo, in témpore furóris tui abútere eis.

℟. Circumdedérunt me / viri mendáces; sine causa flagéllis cecidérunt me: * Sed tu, Dómine defénsor, víndica me. ℣. Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádiuvet. Sed. ℟. Circumdedérunt.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Líbera me / de sanguínibus, Deus, Deus meus: † et exsultábit lingua mea iustítiam tuam. Ps. 50 Miserére mei, Deus, cum reliquis de feria IV, ut in Psalterio. (120)

2 Contumélias / et terróres passus sum ab eis: † et Dóminus mecum est tamquam bellátor fortis.

3 Ipsi vero / in vanum quæsiérunt ánimam meam, † introíbunt in inferióra terræ.

4 Omnes / inimíci mei audiérunt malum meum: † Dómine, lætáti sunt, quóniam tu fecísti.

5 Alliga, / Dómine, in vínculis natiónes géntium, † et reges eárum in compédibus.

Capitula et reliqua in Laudibus et Horis ut supra in Ordinario temporis Passionis. 463

Ad Bened. ant. Simon, dormis? / non potuísti una hora vigiláre mecum?

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: † ut, qui nostris excéssibus incessánter afflígimur, * per unigéniti Fílii tui passiónem liberémur: Qui tecum vivit et regnat.

AD VESPERAS

Ant. et psalmi de feria IV in Psalterio. (234)

Capitulum et reliqua ut supra in Ordinario temporis Passionis. 465

Ad Magnif. ant. Ancílla / dixit Petro: Vere tu ex illis es: † nam et loquéla tua maniféstum te facit.

Oratio

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, * pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum: Qui tecum vivit.

FERIA QUINTA
in Cena Domini

I classis

A Matutino huius feriæ usque ad Completorium Sabbati sancti, in fine psalmorum, ad omnes Horas, omittitur Glória Patri.

In Officio cantato ultimus versículus psalmorum et canticorum terminatur sicut et alii, scilicet in finali antiphonæ convenienti. In Officio vero recitato, ad omnes Horas, vox deprimitur per tonum in fine cuiusque psalmi, cantici et cuiusque divisionis.

Oratio dicitur gravi et recta voce, et ultima syllaba deprimitur ut in psalmis.

AD MATUTINUM

Si Officium peragatur in choro vel in communi, Matutinum non anticipatur de sero; sed dicitur mane, hora competenti. In ecclesiis vero, in quibus Missa chrismatis celebratur, Matutinum anticipari potest de sero. — In recitatione vero a solo, Matutinum et Laudes dicuntur congruo tempore, iuxta rubricas.

Hodie et biduo sequenti, Matutinum absolute incipitur ab antiphona primi psalmi.

Et in fine cuiuslibet psalmi ad Matutinum et ad Laudes exstinguitur una ex quindecim candelis candelabri triangularis positi ante altare.

In I Nocturno

Ant. 1 Zelus domus tuæ / comédit me, et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Psalmus 68 (1)

Salvum me fac, Deus: * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infíxus sum in limo profúndi: * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris: * et tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super

capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei iniúste: * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam: * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me qui exspéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me * qui quærunt te, Deus Israel.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium: * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * et oppróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

Et opérui in ieiúnio ánimam meam: * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium: * et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur, qui sedébant in porta: * et in me psallébant, qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te, Dómine: * tempus benepláciti, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ:

Eripe me de luto, ut non infígar: * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, † neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes, qui tríbulant me, * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui, qui simul contristarétur, et non fuit: * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel: * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum, ne vídeant: * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam: * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta: * et in tabernáculis eórum non sit, qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt: * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: * et non intrent in iustítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium: * et cum iustis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens: * salus tua, Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico: * et magnificábo eum in laude:

Et placébit Deo super vítulum novéllum: * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant páuperes et læténtur: * quærite Deum, et vivet ánima vestra.

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus: * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cæli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion: * et ædificabúntur civitátes Iuda.

Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte acquírent eam.

Et semen servórum eius possidébit eam, * et qui díligunt nomen eius, habitábunt in ea.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Zelus domus tuæ comédit me, et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Ant. 2 Avertántur / retrórsum, et erubéscant, † qui cógitant mihi mala.

Psalmus 69 (2)

Deus, in adiutórium meum inténde: * Dómine, ad adiuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes, qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus et pauper sum: * Deus, ádiuva me.

Adiútor meus et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Avertántur retrórsum, et erubéscant, † qui cógitant mihi mala.

Ant. 3 Deus meus, / éripe me de manu peccatóris.

Psalmus 70 (3)

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in iustítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum: * ut salvum me fácias,

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui:

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea a iuventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protéctor meus;

In te cantátio mea semper. † Tamquam prodígium factus sum multis: * et tu adiútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * tota die magnitúdinem tuam.

Ne proícias me in témpore senectútis: * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi: * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicéntes: Deus dereliquit eum, † persequímini et comprehéndite eum: * quia non est, qui erípiat.

Deus, ne elongéris a me: * Deus meus, in auxílium meum réspice.

Confundántur et defíciant detrahéntes ánimæ meæ: * operiántur confusióne et pudóre, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo: * et adíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit iustítiam tuam: * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor iustítiæ tuæ solíus.

Deus, docuísti me a iuventúte mea: * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam et sénium: * Deus, ne derelínquas me,

Donec annúntiem brácchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est:

Poténtiam tuam et iustítiam tuam, Deus, usque in altíssima, quæ fecísti magnália: * Deus, quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas: † et convérsus vivificásti me: * et de abýssis terræ íterum reduxísti me.

Multiplicásti magnificéntiam tuam: * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam: * Deus, psallam tibi in cíthara, Sanctus Israel.

Exsultábunt lábia mea, cum cantávero tibi: * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur iustítiam tuam: * cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt mala mihi.

℣ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Deus meus, éripe me de manu peccatóris.

℣. Avertántur retrórsum, et erubéscant. ℟. Qui cógitant mihi mala.

Hoc triduo, post versiculos Nocturnorum, dicitur secreto Pater noster, nec pronuntiatur Et ne nos, nec dicitur absolutio, nec dantur benedictiones ante lectiones.

In fine lectionum non dicitur Tu autem, sed primæ tres lectiones Ieremiæ terminantur ut infra.

Incipit Lamentátio
Ieremíæ Prophétæ

Lectio i 1, 1-5

Aleph. Quómodo sedet sola cívitas plena pópulo: facta est quasi vídua dómina géntium: princeps provinciárum facta est sub tribúto.

Beth. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ eius in maxíllis eius: non est qui consolétur eam ex ómnibus caris eius: omnes amíci eius sprevérunt eam, et facti sunt ei inimíci.

Ghimel. Migrávit Iudas propter afflictiónem, et multitúdinem servitútis: habitávit inter gentes, nec invénit réquiem: omnes persecutóres eius apprehendérunt eam inter angústias.

Daleth. Viæ Sion lugent eo, quod non sint, qui véniant ad solemnitátem: omnes portæ eius destrúctæ: sacerdótes eius geméntes: vírgines eius squálidæ, et ipsa oppréssa amaritúdine.

He. Facti sunt hostes eius in cápite, inimíci eius locupletáti sunt: quia Dóminus locútus est super eam propter multitúdinem iniquitátum eius: párvuli eius ducti sunt in captivi-

tátem, ante fáciem tribulántis.
Ierúsalem, Ierúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

Sic terminantur lectiones de Lamentationibus in hoc triduo.

℟. In monte / Olivéti orávit ad Patrem: † Pater, si fíeri potest, tránseat a me calix iste: * Spíritus quidem promptus est, † caro autem infírma. ℣. Vigiláte et oráte, † ut non intrétis in tentatiónem. Spíritus.

Lectio ii 1, 6-9

Vau. Et egréssus est a fília Sion omnis decor eius: facti sunt príncipes eius velut aríetes non inveniéntes páscua: et abiérunt absque fortitúdine ante fáciem subsequéntis.

Zain. Recordáta est Ierúsalem diérum afflictiónis suæ, et prævaricatiónis ómnium desiderabílium suórum, quæ habúerat a diébus antíquis, cum cáderet pópulus eius in manu hostíli, et non esset auxiliátor: vidérunt eam hostes, et derisérunt sábbata eius.

Heth. Peccátum peccávit Ierúsalem, proptérea instábilis facta est: omnes, qui glorificábant eam, sprevérunt illam, quia vidérunt ignomíniam eius: ipsa autem gemens convérsa est retrórsum.

Teth. Sordes eius in pédibus eius, nec recordáta est finis sui: depósita est veheménter, non habens consolatórem. Vide, Dómine, afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimícus.
Ierúsalem, Ierúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Tristis est / ánima mea usque ad mortem: † sustinéte hic, et vigiláte mecum: † nunc vidébitis turbam, quæ circúmdabit me: * Vos fugam capiétis, et ego vadam immolári pro vobis. ℣. Ecce, appropínquat hora, † et Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. Vos.

Lectio iii 1, 10-14

Iod. Manum suam misit hostis ad ómnia desiderabília eius: quia vidit gentes ingréssas sanctuárium suum, de quibus præcéperas ne intrárent in ecclésiam tuam.

Caph. Omnis pópulus eius gemens, et quærens panem: dedérunt pretiósa quæque pro cibo ad refocillándam ánimam. Vide, Dómine, et consídera, quóniam facta sum vilis.

Lamed. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite et vidéte, si est dolor sicut dolor meus: quóniam vindemiávit me, ut locútus est Dóminus in die iræ furóris sui.

Mem. De excélso misit ignem in óssibus meis, et erudívit me: expándit rete pédibus meis, convértit me retrórsum: pósuit me desolátam, tota die mæróre conféctam.

Nun. Vigilávit iugum iniquitátum meárum: in manu eius convolútæ sunt, et impósitæ collo meo: infirmáta est virtus mea: dedit me Dóminus in manu, de qua non pótero súrgere.
Ierúsalem, Ierúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Ecce, / vídimus eum non habéntem spéciem neque decórem: † aspéctus eius in eo non est; hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet: † ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras; * Cuius livóre sanáti sumus. ℣. Vere languóres nostros ipse tulit, † et dolóres nostros ipse portávit. Cuius. ℟. Ecce.

In II Nocturno

Ant. 1 Liberávit / Dóminus páuperem a poténte, † et ínopem, cui non erat adiútor.

Psalmus 71 (1)

Deus, iudícium tuum regi da: * et iustítiam tuam fílio regis:
Iudicáre pópulum tuum in iustítia, * et páuperes tuos in iudício.
Suscípiant montes pacem pópulo: * et colles iustítiam.
Iudicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.
Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.
Descéndet sicut plúvia in vellus: * et sicut stillícidia stillántia super terram.
Oriétur in diébus eius iustítia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.
Et dominábitur a mari usque ad mare: * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.
Coram illo prócident Aethíopes: * et inimíci eius terram lingent.
Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes sérvient ei:

Quia liberábit páuperem a poténte: * et páuperem, cui non erat adiútor.

Parcet páuperi et ínopi: * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, † et adorábunt de ipso semper: * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, † superextollétur super Líbanum fructus eius: * et florébunt de civitáte sicut fenum terræ.

Sit nomen eius benedíctum in sæcula: * ante solem pérmanet nomen eius.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus:

Et benedíctum nomen maiestátis eius in ætérnum: † et replébitur maiestáte eius omnis terra: * fiat, fiat.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Liberávit Dóminus páuperem a poténte, † et ínopem, cui non erat adiútor.

Ant. 2 Cogitavérunt / ímpii, et locúti sunt nequítiam: † iniquitátem in excélso locúti sunt.

Psalmus 72 (2)

Quam bonus Israel Deus, * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gressus mei;

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum: * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur.

Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in affléctum cordis.

Cogitavérunt et locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cælum os suum: * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic: * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt: Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?

Ecce ipsi peccatóres, et

abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa iustificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas:

Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam, ut cognóscerem hoc, * labor est ante me.

Donec intrem in sanctuárium Dei: * et intéllegam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * deiecísti eos, dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt: * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt: * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut iuméntum factus sum apud te: * et ego semper tecum.

Tenuísti manum déxteram meam: † et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cælo? * et a te quid vólui super terram?

Defécit caro mea et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea, Deus, in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt: * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam:

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fíliæ Sion.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Cogitavérunt ímpii, et locúti sunt nequítiam: † iniquitátem in excélso locúti sunt.

Ant. 3 Exsúrge, / Dómine, et iúdica causam meam.

Psalmus 73 (3)

Ut quid, Deus, reppulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab ínitio;

Redemísti virgam hereditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt, qui odérunt te: * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa: * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt iánuas eius in idípsum: * in secúri et áscia deiecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, iam non est prophéta: * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo, Deus, improperábit inimícus: * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam, et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sæcula: * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Aethíopum.

Tu dirupísti fontes et torréntes: * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto huius, inimícus improperávit Dómino: * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exsúrge, Deus, iúdica causam tuam: † memor esto improperiórum tuórum, * eórum, quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Exsúrge, Dómine, et iúdica causam meam.

℣. Deus meus, éripe me de manu peccatóris. ℟. Et de manu contra legem agéntis et iníqui.

Pater noster, secreto.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super psalmos

In ps. 54, n. 4 et 12

Lectio iv

Exáudi, Deus, oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: inténde mihi, et exáudi me. Satagéntis, sollíciti, in tribulatióne pósiti, verba sunt ista. Orat multa pátiens, de malo liberári desíderans. Súperest, ut videámus, in quo malo sit: et cum dícere cœperit, agnoscámus ibi nos esse: ut, communicáta tribulatióne, coniungámus oratiónem. Contristátus sum, inquit, in exercitatióne mea, et conturbátus sum. Ubi contristátus? ubi conturbátus? In exercitatióne mea, inquit. Hómines malos, quos pátitur, commemorátus est: eandémque passiónem malórum hóminum, exercitatiónem suam dixit. Ne putétis, gratis esse malos in hoc mundo, et nihil boni de illis ágere Deum. Omnis malus aut ídeo vivit, ut corrigátur; aut ídeo vivit, ut per illum bonus exerceátur.

℟. Amícus meus / ósculi me trádidit signo: Quem osculátus fúero, ipse est, tenéte eum: † hoc malum fecit signum, qui per ósculum adimplévit homicídium. * Infélix prætermísit prétium sánguinis, † et in fine láqueo se suspéndit. ℣. Bonum erat ei, si natus non fuísset homo ille. Infélix.

Lectio v

Utinam ergo, qui nos modo exércent, convertántur, et nobíscum exerceántur; tamen quámdiu ita sunt, ut exérceant, non eos odérimus: quia in eo, quod malus est quis eórum, utrum usque in finem perseveratúrus sit, ignorámus. Et plerúmque cum tibi vidéris odísse inimícum, fratrem odísti, et nescis. Diábolus, et ángeli eius in Scriptúris sanctis manifestáti sunt nobis, quod ad ignem ætérnum sint destináti. Ipsórum tantum desperánda est corréctio, contra quos habémus occúltam luctam; ad quam luctam nos armat Apóstolus, dicens: Non est nobis colluctátio advérsus carnem et sánguinem: id est, non advérsus hómines, quos vidétis, sed advérsus príncipes, et potestátes, et rectóres mundi, tenebrárum harum. Ne forte cum dixísset, mundi, intellégeres dæmones esse rectóres cæli et terræ. Mundi dixit, tenebrárum

harum; mundi dixit, amatórum mundi; mundi dixit, impiórum et iniquórum; mundi dixit, de quo dicit Evangélium: Et mundus eum non cognóvit.

℟. Iudas / mercátor péssimus ósculo pétiit Dóminum: † ille ut agnus ínnocens non negávit Iudæ ósculum: * Denariórum número Christum Iudæis trádidit. ℣. Mélius illi erat, si natus non fuísset. Denariórum.

Lectio vi

Quóniam vidi iniquitátem et contradictiónem in civitáte. Atténde glóriam crucis ipsíus. Iam in fronte regum crux illa fixa est, cui inimíci insultavérunt. Effóctus probávit virtútem: dómuit orbem non ferro, sed ligno. Lignum Crucis contumélliis dignum visum est inimícis, et ante ipsum lignum stantes caput agitábant, et dicébant: Si Fílius Dei est, descéndat de Cruce. Extendébat ille manus suas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem. Si enim iustus est, qui ex fide vivit; iníquus est, qui non habet fidem. Quod ergo hic ait, iniquitátem: perfídiam intéllege. Vidébat ergo Dóminus in civitáte iniquitátem et contradictiónem, et extendébat manus suas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem; et tamen et ipsos exspéctans dicébat: Pater, ignósce illis, quia nésciunt quid fáciunt.

℟. Unus / ex discípulis meis tradet me hódie: † Væ illi, per quem tradar ego: * Mélius illi erat, si natus non fuísset. ℣. Qui intíngit mecum manum in parópside, † hic me tradítrus est in manus peccatórum. Mélius. ℟. Unus.

In III Nocturno

Ant. 1 Dixi iníquis: / Nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Psalmus 74 (1)

Confitébimur tibi, Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua. * Cum accépero tempus, ego iustítias iudicábo.

Liquefácta est terra, et omnes, qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas eius.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab oriénte, neque ab occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus iudex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: † verúmtamen fæx eius non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Iacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua iusti.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Dixi iníquis: Nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Ant. 2 Terra / trémuit et quiévit, † dum exsúrgeret in iudício Deus.

Psalmus 75 (2)

Notus in Iudæa Deus: * in Israel magnum nomen eius.

Et factus est in pace locus eius: * et habitátio eius in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Iacob, * dormitavérunt, qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti iudícium: * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in iudícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes, qui in circúitu eius affértis múnera,

Terríbili et ei, qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Terra trémuit et quiévit, † dum exsúrgeret in iudício Deus.

Ant. 3 In die / tribulatiónis meæ Deum exquisívi mánibus meis.

Psalmus 76 (3)

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, † mánibus meis nocte contra eum: * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea; † memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum: * et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos: * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum proíciet Deus: * aut non appónet, ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua: † quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus, qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in brácchio tuo pópulum tuum, fílios Iacob et Ioseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ: * et timuérunt et turbátæ sunt abýssi.

Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: * commóta est et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis: * et vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi mánibus meis.

℣. Exsúrge, Dómine.

℟. Et iúdica causam meam.

Pater noster, secreto.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio vii 11, 17-22

Hoc autem præcípio: non laudans, quod non in mélius, sed in detérius convenítis. Primum quidem conveniéntibus vobis in Ecclésiam, áudio scissúras esse inter vos, et ex parte credo. Nam opórtet et hæreses esse, ut et qui probáti sunt, manifésti fiant in vobis. Conveniéntibus ergo vobis in unum, iam non est domínicam cenam manducáre. Unusquísque enim suam cenam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? aut Ecclésiam Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.

℟. Eram / quasi agnus ínnocens: ductus sum ad immolándum, et nesciébam; † consílium fecérunt inimíci mei advérsum me, dicéntes: * Veníte, mittámus lignum in panem eius, † et eradámus eum de terra vivéntium. ℣. Omnes inimíci mei advérsum me cogitábant mala mihi: † verbum iníquum mandavérunt advérsum me, dicéntes. Veníte.

Lectio viii 11, 23-26

Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Iesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et cálicem, postquam cenávit, dicens: Hic calix novum Testaméntum est in meo sánguine; hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis: mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat.

℟. Una hora / non potuístis vigiláre mecum, † qui exhortabámini mori pro me? * Vel Iudam non vidétis, quómodo non dormit, † sed festínat trádere me Iudæis? ℣. Quid dormítis? súrgite, et oráte, † ne intrétis in tentatiónem. Vel.

Lectio ix 11, 27-34

Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit córporis et sánguinis Dómini. Probet autem seípsum homo: et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indígne, iudícium sibi mandúcat et bibit, non diiúdicans corpus Dó-

mini. Ideo inter vos multi infírmi et imbecílles, et dórmiunt multi. Quod, si nosmetípsos diiudicarémus, non útique iudicarémur. Dum iudicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque, fratres mei, cum convenítis ad manducándum, ínvicem expectáte. Si quis ésurit, domi mandúcet: ut non in iudícium conveniátis. Cétera autem, cum vénero, dispónam.

℟. Senióres / pópuli consílium fecérunt, * Ut Iesum dolo tenérent, et occíderent: † cum gládiis et fústibus exiérunt tamquam ad latrónem. ℣. Collegérunt pontífices et pharisæi concílium. Ut. ℟. Senióres.

Si Matutinum a Laudibus separetur, subiungitur oratio Réspice, quæsumus, ut in Laudibus. Laudes deinde absolute a prima antiphona incipiuntur.

AD LAUDES

Ant. 1 Iustificéris, / Dómine, in sermónibus tuis, † et vincas cum iudicáris.

Psalmus 50 (1)

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne proícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium iustítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Iustificéris, Dómine, in sermónibus tuis, † et vincas cum iudicáris.

Ant. 2 Dóminus / tamquam ovis ad víctimam ductus est, † et non apéruit os suum.

Psalmus 89 (2)

Dómine, refúgium factus es nobis: * a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra et orbis: * a sæculo et usque in sæculum tu es, Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * et dixísti: Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit,

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, † mane flóreat et tránseat: * véspere décidat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni: * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo: * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ: * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac: * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua: * et exsultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti: * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua: * et dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, † et ópera mánuum nostrárum dírige super nos: * et opus mánuum nostrárum dírige.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Dóminus tamquam ovis ad víctimam ductus est, † et non apéruit os suum.

Ant. 3 Contrítum est / cor meum in médio mei, † contremuérunt ómnia ossa mea.

Psalmus 35 (3)

Dixit iniústus ut delínquat in semetípso: * non est timor Dei ante óculos eius.

Quóniam dolóse egit in conspéctu eius: * ut inveniátur iníquitas eius ad ódium.

Verba oris eius iníquitas, et dolus: * nóluit intellégere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: † ástitit omni viæ non bonæ, * malítiam autem non odívit.

Dómine, in cælo misericórdia tua: * et véritas tua usque ad nubes.

Iustítia tua sicut montes Dei: * iudícia tua abýssus multa.

Hómines et iuménta salvábis, Dómine: * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ: * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ: * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te, * et iustítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes superbiæ: * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem: * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Contrítum est cor meum in médio mei, † contremuérunt ómnia ossa mea.

Ant. 4 Exhortátus es / in virtúte tua, et in refectióne sancta tua, Dómine.

Canticum Moysis (4)
Ex. 15, 1-19

Cantémus Dómino: glorióse enim magnificátus est, * equum et ascensórem deiécit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem:

Iste Deus meus, et glorificábo eum: * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, † Omnípotens nomen eius. * Currus Pharaónis et exércitum eius proiécit in mare;

Elécti príncipes eius submérsi sunt in mari Rubro. † Abýssi operuérunt eos, * descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine: † déxtera tua, Dómine, percússit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos:

Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ:

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abýssi in médio mari.

Dixit inimícus: Pérsequar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea:

Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare: * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? † quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, * terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti:

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et iráti sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, † robústos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine brácchii tui:

Fiant immóbiles quasi lapis, † donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, et plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine:

Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábit in ætérnum et ultra.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus eius in mare: * et redúxit super eos Dóminus aquas maris:

Fílii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio eius.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Exhortátus es in virtúte tua, et in refectióne sancta tua, Dómine.

Ant. 5 Oblátus est, / quia ipse vóluit, † et peccáta nostra ipse portávit.

Psalmus 146 (5)

Laudáte Dóminum quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit iucúnda, decóraque laudátio.

Aedíficans Ierúsalem Dóminus: * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde: * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum: * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus eius: * et sapiéntiæ eius non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus: * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fenum: * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat iuméntis escam ipsórum: * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia eius.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Oblátus est, quia ipse vóluit, † et peccáta nostra ipse portávit.

Capitulum, ℟. breve et hymnus non dicuntur hoc triduo.

℣. Homo pacis meæ, in quo sperávi. ℟. Qui edébat panes meos, ampliávit adversum me supplantatiónem.

Ad Bened. ant. Tráditor autem / dedit eis signum, dicens: † Quem osculátus fúero, ipse est, tenéte eum.

Canticum Zachariæ

Luc. 1, 68-79

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et iustítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi eius: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, Oriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Tráditor autem dedit eis signum, dicens: † Quem osculátus fúero, ipse est, tenéte eum.

Dum dicitur canticum Benedíctus, exstinctis prius omnibus candelis in candelabro triangulari, præter unam, quæ accensa remanet in summitate candelabri, exstinguuntur paulatim sex candelæ positæ super altare, ita ut ad ultimum versum cantici exstinguatur ultima candela. Similiter exstinguuntur luminaria et lampades per ecclesiam.

Repetita antiphona post Benedíctus, dicitur flexis genibus:

Antiphona

Christus / factus est pro nobis obédiens † usque ad mortem.

Deinde additur Pater noster totum sub silentio; postea, clara voce, sine Orémus, subiungitur

Oratio

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum. Et sub silentio concluditur: Qui tecum vivit.

Deinde omnes surgunt, et cum silentio discedunt.

AD HORAS

Horæ minores dicuntur hora competenti, candelis exstinctis et sine cantu. Absolute inchoantur a psalmis infra signatis.

AD PRIMAM

Psalmus 53 (1)

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua iúdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, † et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádiuvat me: * et Dóminus susceptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, † et confitébor nómini tuo, Dómine, * quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Psalmus 118, i (2)

Beáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia eius: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis eius ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas iustificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis: * in eo, quod dídici iudícia iustítiæ tuæ.

Iustificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adulescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine: * doce me iustificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia iudícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In iustificatiónibus tuis meditábor: * non oblíviscar sermónes tuos.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Psalmus 118, ii (3)

Retríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre iustificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti, qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium et contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in iustificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum iustificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me iustificatiónes tuas.

Viam iustificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * iudícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Expletis psalmis dicitur pro conclusione:

Feria V:

Ant. Christus / factus est pro nobis obédiens † usque ad mortem.

Feria VI:

Ant. Christus / factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, † mortem autem crucis.

Post ant., dicto Pater noster, subiungitur, quin dicatur Orémus,

Oratio

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum. Et sub silentio concluditur: Qui tecum vivit.

Sabbato:

Ant. Christus / factus est pro nobis obédiens

usque ad mortem, mortem autem crucis. † Propter quod et Deus exaltávit illum et dedit illi nomen, † quod est super omne nomen.

Oratio

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus: ut qui Fílii tui resurrectiónem devóta exspectatióne prævenímus, eiúsdem resurrectiónis glóriam consequámur. Et sub silentio concluditur: Per eúndem Dóminum nostrum.

AD TERTIAM

Psalmus 118, iii (1)

Legem pone mihi, Dómine, viam iustificatiónum tuárum: * et exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua: * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum, quod suspicátus sum: * quia iudícia tua iucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque: * quia in iudíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper: * in sæculum et in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum: * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * et exercébar in iustificatiónibus tuis.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Psalmus 118, iv (2)

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque: * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui iudiciórum tuórum a sæculo, Dómine: * et consolátus sum.

Defectio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant iustificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine: * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia iustificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: * et convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus: * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super iudícia iustificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te: * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est terra: * iustificatiónes tuas doce me.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Psalmus 118, v (3)

Bonitátem fecísti cum servo tuo, Dómine, * secúndum verbum tuum.

Bonitátem et disciplínam et sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer ego delíqui: * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu: * et in bonitáte tua doce me iustificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi, quia humiliásti me: * ut discam iustificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, et lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas iudícia tua: * et in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua, ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia iniúste iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te: * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in iustificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Expletis psalmis dicitur pro conclusione:

Feria V:

Ant. Christus / factus est pro nobis obédiens † usque ad mortem.

Feria VI:

Ant. Christus / factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, † mortem autem crucis.

Post ant., dicto Pater noster, subiungitur, quin dicatur Orémus,

Oratio

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum. Et sub silentio concluditur: Qui tecum vivit.

Sabbato:

Ant. Christus / factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. † Propter quod et Deus exaltávit illum et dedit illi nomen, † quod est super omne nomen.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui Fílii tui resurrectiónem devóta exspectatióne prævenímus, eiúsdem resurrectiónis glóriam consequámur. Et sub silentio concluditur: Per eúndem Dóminum nostrum.

AD SEXTAM

Psalmus 118, vi (1)

Defécit in salutáre tuum ánima mea: * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína: * iustificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me iudícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníque persecúti sunt me, ádiuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me: * et custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cælo.

In generatiónem et generatiónem véritas tua: * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat dies: * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est: * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar iustificatiónes tuas: * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam iustificatiónes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt peccatóres, ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Psalmus 118, vii (2)

Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? * tota die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi: * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi: * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos: * ut custódiam verba tua.

A iudíciis tuis non declinávi: * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

A mandátis tuis intelléxi: * propterea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Iurávi et státui * custodíre iudícia iustítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine: * et iudícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper: * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi: * et de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum: * quia exsultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas iustificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Psalmus 118, viii (3)

Iníquos ódio hábui: * et legem tuam diléxi.

Adiútor et suscéptor meus es tu: * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me, malígni: * et scrutábor mandáta Dei mei.

SÚSCIPE ME SECÚNDUM ELÓQUIUM TUUM, ET VIVAM, * ET NON CONFÚNDAS ME AB EXSPECTATIÓNE MEA.

Adiuva me, et salvus ero: * et meditábor in iustificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a iudíciis tuis: * quia iniústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ídeo diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas; * a iudíciis enim tuis tímui.

Feci iudícium et iustítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum: * et in elóquium iustítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam: * et iustificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intellléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine: * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Expletis psalmis dicitur pro conclusione:

Feria V:

Ant. Christus / factus est pro nobis obédiens † usque ad mortem.

Feria VI:

Ant. Christus / factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, † mortem autem crucis.

Post ant., dicto Pater noster, subiungitur, quin dicatur Orémus,

Oratio

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum. Et sub silentio concluditur: Qui tecum vivit.

Sabbato:

Ant. Christus / factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. † Propter quod et Deus exaltávit illum et dedit illi nomen, † quod est super omne nomen.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui Fílii tui resurrectiónem devóta exspectatióne prævenímus, eiúsdem resurrectiónis glóriam consequámur. Et sub silentio concluditur: Per eúndem Dóminum nostrum.

AD NONAM

Psalmus 118, ix (1)

Mirabília testimónia tua: * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei, * secúndum iudícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis iniustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me iustificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Iustus es, Dómine: * et rectum iudícium tuum.

Mandásti iustítiam testimónia tua: * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus: * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter: * et servus tuus diléxit illud.

Adulescéntulus sum ego et contémptus: * iustificatiónes tuas non sum oblítus.

Iustítia tua, iustítia in ætérnum: * et lex tua véritas.

Tribulátio et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Aéquitas testimónia tua in ætérnum: * intellectum da mihi, et vivam.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Psalmus 118, x (2)

Clamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine: * iustificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, et clamávi: * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine: * et secúndum iudícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine: * et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

Iúdica iudícium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus: * quia iustificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secúndum iudícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, et tríbulant me: * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas: * in ætérnum ómnia iudícia iustítiæ tuæ.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Psalmus 118, xi (3)

Príncipes persecúti sunt me gratis: * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super iudícia iustítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam: * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum, Dómine: * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua: * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua et testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine: * iuxta elóquium tuum da mihi intellectum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me iustificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua, ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine: * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te: * et iudícia tua adiuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Expletis psalmis dicitur pro conclusione:

Feria V:

Ant. Christus / factus est pro nobis obédiens † usque ad mortem.

Feria VI:

Ant. Christus / factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, † mortem autem crucis.

Post ant., dicto Pater noster, subiungitur, quin dicatur Orémus,

Oratio

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum. Et sub silentio concluditur: Qui tecum vivit.

Sabbato:

Ant. Christus / factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. † Propter quod et Deus exaltávit illum et dedit illi nomen, † quod est super omne nomen.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui Fílii tui resurrectiónem devóta exspectatióne prævenímus, eiúsdem resurrectiónis glóriam consequámur. Et sub silentio concluditur: Per eúndem Dóminum nostrum.

AD VESPERAS

Vesperæ ab iis, qui Missæ vespertinæ in Cena Domini intersunt, hodie non dicuntur.

Absolute inchoantur ab antíphona 1 psalmi.

Feria V et VI

Ant. 1 Cálicem / salutáris accípiam, † et nomen Dómini invocábo.

Sabbato

Ant. 1 Hódie / afflíctus sum valde, † sed cras solvam víncula mea.

Psalmus 115 (1)

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo eius: * Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum eius.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ: Dirupísti víncula mea: † tibi sacrificábo hóstiam laudis, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli eius: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Ierúsalem.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Feria V et VI

Ant. Cálicem salutáris accípiam, † et nomen Dómini invocábo.

Sabbato

Ant. Hódie afflíctus sum valde, † sed cras solvam víncula mea.

Ant. 2 Cum his, / qui odérunt pacem, eram pacíficus: † dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalmus 119 (2)

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: † habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: † dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. 3 Ab homínibus / iníquis líbera me, Dómine.

Psalmus 139 (3)

Eripe me, Dómine, ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prœlia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos. * Abscondérunt supérbi láqueum mihi:

Et funes extendérunt in láqueum: * iuxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine, virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri: † cogitavérunt contra me, * ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, † in ignem deícies eos: * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum iniústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus iudícium ínopis: * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen iusti confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Ab homínibus iníquis líbera me, Dómine.

Ant. 4 Custódi me / a láqueo, quem statuérunt mihi, † et a scándalis operántium iniquitátem.

Psalmus 140 (4)

Dómine, clamávi ad te, exáudi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me iustus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum. * Absórpti sunt iuncti petræ iúdices eórum:

Audient verba mea, quóniam potuérunt. * Sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum. † Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo eius peccatóres: * singuláriter sum ego, donec tránseam.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi, † et a scándalis operántium iniquitátem.

Ant. 5 Considerábam / ad déxteram, et vidébam, † et non erat, qui cognósceret me.

Psalmus 141 (5)

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu eius oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam: * et non erat, qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est, qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, † dixi: Tu es spes mea, * pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me exspéctant iusti, donec retríbuas mihi.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Considerábam ad déxteram, et vidébam, † et non erat, qui cognósceret me.

Capitulum, ℟. br., hymnus et ℣. non dicuntur in hoc triduo.

Feria V

Ad Magnif. ant. Cenántibus / autem illis, accépit Iesus panem, † et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis.

Feria VI

Ad Magnif. ant. Cum accepísset / acétum, dixit: Consummátum est: † et inclináto cápite, emísit spíritum.

Sabbato

Ad Magnif. ant. Príncipes sacerdótum / et pharisæi muniérunt sepúlcrum, † signántes lápidem, cum custódibus.

Canticum B. Mariæ V.

Luc. 1, 46-55

Magníficat * ánima mea Dóminum:

Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit superbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sæcula.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Repetita ant. ad Magníficat, dicitur:

Feria V:

Ant. Christus / factus est pro nobis obédiens † usque ad mortem.

Feria VI:

Ant. Christus / factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, † mortem autem crucis.

Post ant., dicto Pater noster, subiungitur, quin dicatur Orémus,

Oratio

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum. Et sub silentio concluditur: Qui tecum vivit.

Sabbato:

Repetita ant. ad Magníficat, dicitur statim, aliis omissis,

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui Fílii tui resurrectiónem devóta exspectatióne prævenímus, eiúsdem resur-

rectiónis glóriam consequámur. Et sub silentio concluditur: Per eúndem Dóminum.

Et sic terminantur Vesperæ.

AD COMPLETORIUM

Completorium dicitur post denudationem altarium, hora competenti, candelis exstinctis et sine cantu.

Ubi, iuxta rubricas, Completorium dicitur tamquam ultima diei precatio, in qua fit examen conscientiæ, tunc, si recitatur in choro vel in communi, moderator chori vel communitatis, signo dato, indicat initiandum esse examen conscientiæ; quo absoluto, incipitur ab hebdomadario: Confíteor. Chorus respondet Misereátur et repetita confessione a choro, hebdomadarius dicit Misereátur et Indulgéntiam, ut in Psalterio. (249)

Facta confessione et absolutione, statim inchoantur sequentes psalmi:

Psalmus 4 (1)

Cum invocárem, exaudívit me Deus iustítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: † quæ dícitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium iustítiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singulariter in spe * constituísti me.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Psalmus 90 (2)

Qui hábitat in adiutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis eius sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas eius: * non timébis a timóre noctúrno,

A sagítta volánte in die, † a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, † et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et draconem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: † cum ipso sum in tribulatióne: * erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Psalmus 133 (3)

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini:

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Sine antiphona dicitur:

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israel.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Pro conclusione, flexis genibus:

Antiphona

Christus / factus est pro nobis obédiens † usque ad mortem. (Feria VI additur: † mortem autem crucis.)

Pater noster totum sub silentio.

Postea, clara voce, sine Orémus subiungitur:

Oratio

Vísita, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias

inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Et sub silentio concluditur: Per Dóminum nostrum.

Deinde omnes surgunt, et cum silentio discedunt.

FERIA SEXTA
in Passione et Morte Domini

I classis

AD MATUTINUM

Si Officium peragatur in choro vel in communi, Matutinum non anticipatur de sero; sed dicitur mane, hora competenti.

In recitatione vero a solo, Matutinum et Laudes dicuntur congruo tempore, iuxta rubricas.

In I Nocturno

Ant. 1 Astitérunt / reges terræ, et príncipes convenérunt in unum † advérsus Dóminum, et advérsus Christum eius.

Psalmus 2 (1)

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum eius.

Dirumpámus víncula eórum: * et proiciámus a nobis iugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos:

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præcéptum eius:

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellégite: * erudímini, qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via iusta.

Cum exárserit in brevi ira eius, * beáti omnes qui confídunt in eo.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum † advérsus Dóminum, et advérsus Christum eius.

Ant. 2 Divisérunt sibi / vestiménta mea, † et super vestem meam misérunt sortem.

Psalmus 21 (2)

Deus, Deus meus, réspice in me: † quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abiéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ.

In te proiéctus sum ex útero: † de ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me:

Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádiuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, † et lingua mea adhæsit fáucibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: † divisérunt sibi vestiménta mea, * et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam: * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Iacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israel: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis:

Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur: † et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ:

Et adorábunt in conspéctu eius * univérsæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse domináb itur géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu eius cadent omnes, qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: † et annuntiábunt cæli iustítiam eius pópulo, qui nascétur, * quem fecit Dóminus.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Divisérunt sibi vestiménta mea, † et super vestem meam misérunt sortem.

Ant. 3 Insurrexérunt / in me testes iníqui, † et mentíta est iníquitas sibi.

Psalmus 26 (3)

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum appróp iant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prœlium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum eius.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo eius hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adiútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: † quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, * et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Insurrexérunt in me testes iníqui, † et mentíta est iníquitas sibi.

℣. Divisérunt sibi vestiménta mea. ℟. Et super vestem meam misérunt sortem.

Pater noster, secreto.

De Lamentatióne Ieremíæ Prophétæ

Lectio i 2, 8-11

Heth. Cogitávit Dóminus dissipáre murum fíliæ Sion: teténdit funículum suum, et non avértit manum suam a perditióne: luxítque antemurále, et murus páriter dissipátus est.

Teth. Defíxæ sunt in terra portæ eius: pérdidit et contrívit vectes eius: regem eius et príncipes eius in géntibus: non est lex, et prophétæ eius non in-

venérunt visiónem a Dómino.

Iod. Sedérunt in terra, conticuérunt senes fíliæ Sion: conspersérunt cínere cápita sua, accíncti sunt cilíciis, abiecérunt in terram cápita sua vírgines Ierúsalem.

Caph. Defecérunt præ lácrimis óculi mei, conturbáta sunt víscera mea: effúsum est in terra iecur meum super contritióne fíliæ pópuli mei, cum defíceret párvulus et lactens in platéis óppidi.

Ierúsalem, Ierúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Omnes / amíci mei dereliquérunt me, et prævaluérunt insidiántes mihi: † trádidit me quem diligébam: * Et terribílibus óculis plaga crudéli percutiéntes, † acéto potábant me. ℣. Inter iníquos proiecérunt me, et non pepercérunt ánimæ meæ. Et.

Lectio ii 2, 12-15

Lamed. Mátribus suis dixérunt: Ubi est tríticum et vinum? cum defícerent quasi vulneráti in platéis civitátis: cum exhalárent ánimas suas in sinu matrum suárum.

Mem. Cui comparábo te? vel cui assimilábo te, fília Ierúsalem? cui exæquábo te, et consolábor te, virgo fília Sion? Magna est enim velut mare contrítio tua: quis medébitur tui?

Nun. Prophétæ tui vidérunt tibi falsa et stulta, nec aperiébant iniquitátem tuam, ut te ad pæniténtiam provocárent: vidérunt autem tibi assumptiónes falsas, et eiectiónes.

Samech. Plausérunt super te mánibus omnes transeúntes per viam: sibilavérunt, et movérunt caput suum super fíliam Ierúsalem: Hæccine est urbs, dicéntes, perfécti decóris, gáudium univérsæ terræ?

Ierúsalem, Ierúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Velum templi / scissum est, * Et omnis terra trémuit: † latro de cruce clamábat, dicens: † Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum. ℣. Petræ scissæ sunt, et monuménta apérta sunt, † et multa córpora sanctórum, qui dormiérant, surrexérunt. Et.

Lectio iii 3, 1-9

Aleph. Ego vir videns paupertátem meam in virga indignatiónis eius.

Aleph. Me minávit, et addúxit in ténebras, et non in lucem.

Aleph. Tantum in me vertit, et convértit manum suam tota die.

Beth. Vetústam fecit pellem meam et carnem meam, contrívit ossa mea.

Beth. Aedificávit in gyro meo, et circúmdedit me felle et labóre.

Beth. In tenebrósis collocávit me, quasi mórtuos sempitérnos.

Ghimel. Circumædificávit advérsum me, ut non egrédiar: aggravávit cómpedem meum.

Ghimel. Sed et, cum clamávero et rogávero, exclúsit oratiónem meam.

Ghimel. Conclúsit vias meas lapídibus quadris, sémitas meas subvértit.

Ierúsalem, Ierúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Vínea mea / elécta, ego te plantávi: * Quómodo convérsa es in amaritúdinem, † ut me crucifígeres et Barábbam dimítteres? ℣. Sepívi te, et lápides elégi ex te, † et ædificávi turrim. Quómodo. ℟. Vínea.

In II Nocturno

Ant. 1 Vim faciébant / qui quærébant ánimam meam.

Psalmus 37 (1)

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt et stetérunt.

Et qui iuxta me erant, de longe stetérunt: * et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam:

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt, qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adiutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Ant. 2 Confundántur / et revereántur, qui quærunt ánimam meam, † ut áuferant eam.

Psalmus 39 (2)

Exspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi;

Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis;

Et státuit super petram pedes meos, * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cuius est nomen Dómini spes eius: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est, qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super número.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Iustítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est número: † comprehendérunt me iniquitátes meæ, * et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adiuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.

Adiútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Confundántur et revereántur, qui quærunt ánimam meam, † ut áuferant eam.

Ant. 3 Aliéni / insurrexérunt in me, † et fortes quæsiérunt ánimam meam.

Psalmus 53 (3)

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua iúdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, † et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádiuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, † et confitébor nómini tuo, Dómine, * quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Aliéni insurrexérunt in me, † et fortes quæsiérunt ánimam meam.

℣. Insurrexérunt in me testes iníqui. ℟. Et mentíta est iníquitas sibi.

Pater noster, secreto.

Ex Tractátu
sancti Augustíni Epíscopi
super psalmos
In ps. 63, n. 3-4

Lectio iv

Protexísti me, Deus, a convéntu malignántium, a multitúdine operántium iniquitátem. Iam ipsum caput nostrum intueámur. Multi mártyres tália passi sunt, sed nihil sic elúcet, quómodo caput mártyrum: ibi mélius intuémur, quod illi expérti sunt. Protéctus est a multitúdine malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam ipso Fílio, et hómine, quem gerébat: quia fílius hóminis est, et Fílius Dei est. Fílius Dei, propter formam Dei: fílius hóminis, propter formam servi, habens in potestáte pónere ánimam suam, et recípere eam. Quid ei potuérunt fácere inimíci? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt. Inténdite. Parum ergo erat, Dóminum hortári mártyres verbo, nisi firmáret exémplo.

℟. Tamquam / ad latrónem exístis cum gládiis et fústibus comprehéndere me: * Quotídie apud vos eram in templo docens, et non me tenuístis: † et ecce flagellátum dúcitis ad crucifigéndum. ℣. Cumque iniecíssent manus in Iesum, et tenuíssent eum, dixit ad eos. Quotídie.

Lectio v

Nostis, qui convéntus erat malignántium Iudæórum, et quæ multitúdo erat operántium iniquitátem. Quam iniquitátem? Quia voluérunt occídere Dóminum Iesum Christum. Tanta ópera bona, inquit, osténdi vobis: propter quod horum me vultis occídere? Pértulit omnes infírmos eórum, curávit omnes lánguidos eórum, prædicávit regnum cælórum, non tácuit vítia eórum, ut ipsa pótius eis displicérent, non médicus, a quo sanabántur. His ómnibus curatiónibus eius ingráti, tamquam multa febre phrenétici, insaniéntes in médicum, qui vénerat curáre eos, excogitavérunt consílium perdéndi eum: tamquam ibi voléntes probáre, utrum vere homo sit, qui mori possit, an áliquid super hómines sit, et mori se non permíttat. Verbum ipsórum agnóscimus in Sapiéntia Salomónis: Morte turpíssima, ínquiunt, condemnémus eum. Interrogémus eum: erit enim respéctus in sermónibus illíus. Si enim vere Fílius Dei est, líberet eum.

℟. Ténebræ / factæ sunt, dum crucifixíssent Iesum Iudæi: † et circa horam nonam exclamávit Iesus voce magna: † Deus meus, ut quid me dereliquísti? * Et, inclináto cápite, emísit spíritum. ℣. Exclámans Iesus voce magna, ait: † Pater, in manus tuas comméndo spíritum meum. Et.

Lectio vi

Exacuérunt tamquam gládium linguas suas. Non dicant Iudæi: Non occídimus Christum. Etenim proptérea eum dedérunt iúdici Piláto, ut quasi ipsi a morte eius videréntur immúnes. Nam cum dixísset eis Pilátus: Vos eum occídite, respondérunt: Nobis non licet occídere quemquam. Iniquitátem facínoris sui in iúdicem hóminem refúndere volébant: sed numquid Deum iúdicem fallébant? Quod fecit Pilátus, in eo ipso quod fecit, aliquántum párticeps fuit: sed in comparatióne illórum, multo ipse innocéntior. Institit enim, quantum pótuit, ut illum ex eórum mánibus liberáret: nam proptérea flagellátum prodúxit ad eos. Non persequéndo Dóminum flagellávit, sed eórum furóri satisfácere volens: ut vel sic iam mitéscerent, et desínerent velle occídere, cum flagellátum vidérent. Fecit et hoc. At ubi perseveravérunt, nostis illum lavísse manus, et dixísse, quod ipse non fecísset, mundum se esse a morte illíus. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invítus: illi innocéntes, qui coegérunt, ut fáceret? Nullo modo. Sed ille dixit in eum senténtiam, et iussit eum crucifígi, et quasi ipse occídit: et vos, o

Iudæi, occidístis. Unde occidístis? Gládio linguæ: acuístis enim linguas vestras. Et quando percussístis, nisi quando clamástis: Crucifíge, crucifíge?

℟. Animam meam / diléctam trádidi in manus iniquórum, † et facta est mihi heréditas mea sicut leo in silva: † dedit contra me voces adversárius, dicens: Congregámini, et properáte ad devorándum illum; † posuérunt me in desérto solitúdinis, et luxit super me omnis terra: * Quia non est invéntus, qui me agnósceret, et fáceret bene. ℣. Insurrexérunt in me viri absque misericórdia, † et non pepercérunt ánimæ meæ. Quia. ℟. Animam.

In III Nocturno

Ant. 1 Ab insurgéntibus / in me líbera me, Dómine, † quia occupavérunt ánimam meam.

Psalmus 58 (1)

Eripe me de inimícis meis, Deus meus: * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine: * sine iniquitáte cucúrri et diréxi.

Exsúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu, Dómine, Deus virtútum, Deus Israel.

Inténde ad visitándas omnes gentes: * non miseréaris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, † et gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, † quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia eius prævéniet me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos. Ne occídas eos, * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua: * et depóne eos, protéctor meus, Dómine:

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua:

Et de exsecratióne et mendácio annuntiabúntur; in consummatióne, * in

ira consummatiónis, et non erunt.

Et scient, quia Deus dominábitur Iacob: * et fínium terræ.

Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adiútor meus, tibi psallam, † quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea!

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Ab insurgéntibus in me líbera me, Dómine, † quia occupavérunt ánimam meam.

Ant. 2 Longe / fecísti notos meos a me: † tráditus sum, et non egrediébar.

Psalmus 87 (2)

Dómine, Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Aestimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adiutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et iustítia tua in terra oblivióne?

Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego et in labóribus a iuventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum: * et notos meos a miséria.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Longe fecísti notos meos a me: † tráditus sum, et non egrediébar.

Ant. 3 Captábunt / in ánimam iusti, † et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Psalmus 93 (3)

Deus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre, qui iúdicas terram: * redde retributiónem supérbis!

Usquequo peccatóres, Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur:

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur iniustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt: * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam et ádvenam interfecérunt: * et pupíllos occidérunt,

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélleget Deus Iacob.

Intellégite, insipiéntes in pópulo: * et stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine: * et de lege tua docúeris eum:

Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hereditátem suam non derelínquet:

Quoadúsque iustítia convertátur in iudícium, * et qui iuxta illam omnes, qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adiúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua, Dómine, adiuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo: * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam iusti: * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium: * et Deus meus in adiutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum: † et in malítia eórum dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Captábunt in ánimam iusti, † et sánguinem innocéntem condemnábunt.

℣. Locúti sunt advérsum me lingua dolósa. ℟. Et sermónibus ódii circumdedérunt me, † et expugnavérunt me gratis.

Pater noster, secreto.

De Epístola
beáti Pauli Apóstoli
ad Hebræos

Lectio vii 4, 11-15

Festinémus íngredi in illam réquiem: ut ne in idípsum quis ínciat incredulitátis exémplum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax, et penetrábilior omni gládio ancípiti: et pertíngens usque ad divisiónem ánimæ ac spíritus, compágum quoque ac medullárum, et discrétor cogitatiónum et intentiónum cordis. Et non est ulla creatúra invisíbilis in conspéctu eius: ómnia autem nuda et apérta sunt óculis eius, ad quem nobis sermo. Habéntes ergo pontíficem magnum, qui penetrávit cælos, Iesum Fílium Dei: teneámus confessiónem. Non enim habémus pontíficem, qui non possit cómpati infirmitátibus nostris: tentátum autem per ómnia pro similitúdine absque peccáto.

℟. Tradidérunt me / in manus impiórum, † et inter iníquos proiecérunt me, et non pepercérunt ánimæ meæ: † congregáti sunt advérsum me fortes: * Et sicut gigántes stetérunt contra me. ℣. Aliéni insurrexérunt advérsum me, † et fortes quæsiérunt ánimam meam. Et.

Lectio viii 4, 16; 5, 1-3

Adeámus ergo cum fídúcia ad thronum grátiæ: ut misericórdiam consequámur, et grátiam inveniámus in auxílio opportúno. Omnis namque póntifex ex homínibus as-

súmptus, pro homínibus constitúitur in iis, quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona et sacrifícia pro peccátis: qui condolére possit iis, qui ignórant et errant: quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte: et proptérea debet, quemádmodum pro pópulo, ita étiam et pro semetípso offérre pro peccátis.

℟. Iesum / trádidit ímpius summis princípibus sacerdótum, et senióribus pópuli: * Petrus autem sequebátur eum a longe, † ut vidéret finem. ℣. Adduxérunt autem eum ad Cáipham príncipem sacerdótum, † ubi scribæ et pharisæi convénerant. Petrus.

Lectio ix 5, 4-10

Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetípsum clarificávit ut póntifex fíeret: sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmodum et in álio loco dicit: Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Qui in diébus carnis suæ, preces supplicationésque ad eum, qui possit illum salvum fácere a morte, cum clamóre válido et lácrimis óferens, exaudítus est pro sua reveréntia. Et quidem cum esset Fílius Dei, dídicit ex iis, quæ passus est, obediéntiam: et consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis ætérnæ, appellátus a Deo póntifex iuxta órdinem Melchísedech.

℟. Caligavérunt / óculi mei a fletu meo: quia elongátus est a me, qui consolabátur me: † Vidéte, omnes pópuli, * Si est dolor símilis sicut dolor meus. ℣. O vos omnes, qui transítis per viam, † atténdite et vidéte. Si est. ℟. Caligavérunt.

Si Matutinum a Laudibus separétur, subiungitur oratio Réspice, quæsumus, ut in Laudibus. Laudes deinde absolute a prima antiphona incipiuntur.

AD LAUDES

Ant. 1 Próprio / Fílio suo non pepércit Deus, † sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Psalmus 50 (1)

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne proícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium iustítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Próprio Fílio suo non pepércit Deus, † sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Ant. 2 Anxiátus est / in me spíritus meus, † in me turbátum est cor meum.

Psalmus 142 (2)

Dómine, exáudi oratiónem meam: † áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua iustítia.

Et non intres in iudícium cum servo tuo: * quia non iustificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi: † et anxiátus est super me spíritus meus, * in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, † meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi. * Doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me; in æquitáte tua

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Anxiátus est in me spíritus meus, † in me turbátum est cor meum.

Ant. 3 Ait latro / ad latrónem: Nos quidem digna factis recípimus, hic autem quid fecit? † Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum.

Psalmus 84 (3)

Benedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Iacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam;

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * iustítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et iustítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Iustítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Ait latro ad latrónem: Nos quidem digna factis recípimus, hic autem quid fecit? † Meménto mei, Dómine, dum véneris in regnum tuum.

Ant. 4 Dum conturbáta fúerit / ánima mea, Dómine, † misericórdiæ memor eris.

Canticum Habacuc (4) 3, 2-19

Dómine, audívi auditiónem tuam, * et tímui.

Dómine, opus tuum, * in médio annórum vivífica illud:

In médio annórum notum fácies: * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab austro véniet, * et sanctus de monte Pharan:

Opéruit cælos glória eius: * et laudis eius plena est terra.

Splendor eius ut lux erit: * córnua in mánibus eius:

Ibi abscóndita est fortitúdo eius: * ante fáciem eius ibit mors:

Et egrediétur diábolus ante pedes eius. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit gentes: * et contríti sunt montes sæculi;

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus ætérnitátis eius.

Pro iniquitáte vidi tentória Aethiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? † aut in flumínibus furor tuus? * vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos tuos: * et quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum: * iuraménta tríbubus quæ locútus es;

Flúvios scindes terræ. † Vidérunt te, et doluérunt montes: * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abýssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

Sol et luna stetérunt in habitáculo suo, † in luce sagittárum tuárum, * ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram: * et in furóre obstupefácies gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui: * in salútem cum Christo tuo.

Percussísti caput de domo ímpii: * denudásti fundaméntum eius usque ad collum.

Maledixísti sceptris eius, † cápiti bellatórum eius, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exsultátio eórum, * sicut eius, qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus: * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat,

Ut requiéscam in die tribulatiónis: * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.

Ficus enim non florébit: * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ: * et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus: * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo: * et exsultábo in Deo Iesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea: * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Dum conturbáta fúerit ánima mea, Dómine, † misericórdiæ memor eris.

Ant. 5 Meménto mei, / Dómine Deus, † dum véneris in regnum tuum.

Psalmus 147 (5)

Lauda, Ierúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo eius.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas:* ante fáciem frígoris eius quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus eius, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Iacob: * iustítias et iudícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni: * et iudícia sua non manifestávit eis.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Meménto mei, Dómine Deus, † dum véneris in regnum tuum.

℣. Collocávit me in obscúris. ℟. Sicut mórtuos sæculi.

Ad Bened. ant. Posuérunt / super caput eius causam ipsíus scriptam: † Iesus Nazarénus, Rex Iudæórum.

Repetita antiphona post Benedíctus, dicitur flexis genibus:

Antiphona

Christus / factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, † mortem autem crucis.

Et, ea finita, additur Pater noster totum sub silentio; postea, clara voce, sine Orémus, subiungitur

Oratio

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum. Et sub silentio concluditur: Qui tecum vivit.

Deinde omnes surgunt, et cum silentio discedunt.

AD HORAS

Omnia ut supra. 516

AD VESPERAS

Vesperæ ab iis qui solemni Actioni liturgicæ postmeridianæ intersunt, hodie non dicuntur. Omnia dicuntur ut notatur supra in feria V in Cena Domini. 526

AD COMPLETORIUM

Completorium dicitur post solemnem Actionem liturgicam, hora competenti, ut supra in feria V in Cena Domini. 530

SABBATO SANCTO

I classis

AD MATUTINUM

Si Officium peragatur in choro vel in communi, Matutinum non anticipatur de sero; sed dicitur mane, hora competenti.

In recitatione vero a solo, Matutinum et Laudes dicuntur congruo tempore, iuxta rubricas.

In I Nocturno

Ant. 1 In pace / in idípsum, dórmiam et requiéscam.

Psalmus 4 (1)

Cum invocárem, exaudívit me Deus iustítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: † quæ dícitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium iustítiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singulariter in spe * constituísti me.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. In pace in idípsum, dórmiam et requiéscam.

Ant. 2 Habitábit / in tabernáculo tuo, † requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14 (2)

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur iustítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu eius malígnus: * timéntes autem Dóminum glorificat:

Qui iurat próximo suo, et non décipit, † qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Habitábit in tabernáculo tuo, † requiéscet in monte sancto tuo.

Ant. 3 Caro mea / requiéscet in spe.

Psalmus 15 (3)

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. † Dixi Dómino: Deus meus es tu, * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra eius, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt:

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intellectum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, † adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Caro mea requiéscet in spe.

℣. In pace in idípsum.
℟. Dórmiam et requiéscam.

Pater noster, secreto.

De Lamentatióne
Ieremíæ Prophétæ

Lectio i 3, 22-30

Heth. Misericórdiæ Dómini quia non sumus consúmpti:

quia non defecérunt miseratiónes eius.

Heth. Novi dilúculo, multa est fides tua.

Heth. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea: proptérea exspectábo eum.

Teth. Bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánimæ quærénti illum.

Teth. Bonum est præstolári cum siléntio salutáre Dei.

Teth. Bonum est viro, cum portáverit iugum ab adulescéntia sua.

Iod. Sedébit solitárius, et tacébit: quia levávit super se.

Iod. Ponet in púlvere os suum, si forte sit spes.

Iod. Dabit percutiénti se maxíllam, saturábitur oppróbriis.

Ierúsalem, Ierúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Sicut ovis / ad occisiónem ductus est, et dum male tractarétur, non apéruit os suum: † tráditus est ad mortem, * Ut vivificáret pópulum suum. ℣. Trádidit in mortem ánimam suam, † et inter scelerátos reputátus est. Ut.

Lectio ii 4, 1-6

Aleph. Quómodo obscurátum est aurum, mutátus est color óptimus, dispérsi sunt lápides sanctuárii in cápite ómnium plateárum?

Beth. Fílii Sion íncliti, et amícti auro primo: quómodo reputáti sunt in vasa téstea, opus mánuum figuli?

Ghimel. Sed et lámiæ nudavérunt mammam, lactavérunt cátulos suos: fília pópuli mei crudélis, quasi strúthio in desérto.

Daleth. Adhæsit lingua lacténtis ad palátum eius in siti: párvuli petiérunt panem, et non erat qui frángeret eis.

He. Qui vescebántur voluptuóse, interiérunt in viis: qui nutriebántur in cróceis, amplexáti sunt stércora.

Vau. Et maior effécta est iníquitas fíliæ pópuli mei peccáto Sodomórum, quæ subvérsa est in moménto, et non cepérunt in ea manus.

Ierúsalem, Ierúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Ierúsalem, / surge, et éxue te véstibus iucunditátis: † indúere cínere et cilício, * Quia in te occísus est Salvátor Israel. ℣. Deduc quasi torréntem lácrimas per diem et noctem, † et non táceat pupílla óculi tui. Quia.

Incipit Orátio Ieremíæ Prophétæ

Lectio iii 5, 1-11

Recordáre, Dómine, quid accíderit nobis: intuére et réspice oppróbrium nostrum. Heréditas nostra versa est ad aliénos: domus nostræ ad extráneos. Pupílli facti sumus absque patre, matres nostræ quasi víduæ. Aquam nostram pecúnia bíbimus: ligna nostra prétio comparávimus. Cervícibus nostris minabámur, lassis non dabátur réquies. Aegýpto dédimus manum, et Assýriis, ut saturarémur pane. Patres nostri peccavérunt, et non sunt: et nos iniquitátes eórum portávimus. Servi domináti sunt nostri: non fuit qui redímeret de manu eórum. In animábus nostris afferebámus panem nobis, a fácie gládii in desérto. Pellis nostra, quasi clíbanus exústa est a fácie tempestátum famis. Mulíeres in Sion humiliavérunt, et vírgines in civitátibus Iuda.

Ierúsalem, Ierúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Plange / quasi virgo, plebs mea: † ululáte, pastóres, in cínere et cilício: * Quia venit dies Dómini magna, et amára valde. ℣. Accíngite vos, sacerdótes, et plángite, minístri altáris, † aspérgite vos cínere. Quia. ℟. Plange.

In II Nocturno

Ant. 1 Elevámini, / portæ ætérnales, † et introíbit Rex glóriæ.

Psalmus 23 (1)

Dómini est terra, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ ætérnales: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis

et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Elevámini, portæ æternáles, † et introíbit Rex glóriæ.

Ant. 2 Credo / vidére bona Dómini † in terra vivéntium.

Psalmus 26 (2)

Dóminus illumináti mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prœlium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum eius.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo eius hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adiútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: † quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, * et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Credo vidére bona Dómini † in terra vivéntium.

Ant. 3 Dómine, / abstraxísti ab ínferis ánimam meam.

Psalmus 29 (3)

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti eius: * et confitémini memóriæ sanctitátis eius.

Quóniam ira in indignatióne eius: * et vita in voluntáte eius.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum deprecábor:

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adiútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. * Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Dómine, abstraxísti ab ínferis ánimam meam.

℣. Tu autem, Dómine, miserére mei. ℟. Et resúscita me, et retríbuam eis.

Pater noster, secreto.

Ex Tractátu
sancti Augustíni Epíscopi
super psalmos
In ps. 63, n. 13 et 15

Lectio iv

Accédet homo ad cor altum, et exaltábitur Deus. Illi dixérunt: Quis nos vidébit?

Defecérunt scrutántes scrutatiónes, consília mala. Accéssit homo ad ipsa consília, passus est se tenéri ut homo. Non enim tenerétur nisi homo, aut viderétur nisi homo, aut cæderétur nisi homo, aut crucifigerétur aut morerétur nisi homo. Accéssit ergo homo ad illas omnes passiónes, quæ in illo nihil valérent, nisi esset homo. Sed si ille non esset homo, non liberarétur homo. Accéssit homo ad cor altum, id est, cor secrétum, obíciens aspéctibus humánis hóminem, servans intus Deum: celans formam Dei, in qua æquális est Patri, et ófferens formam servi, qua minor est Patre.

℟. Recéssit / pastor noster, fons aquæ vivæ, ad cuius tránsitum sol obscurátus est; * Nam et ille captus est, qui captívum tenébat primum hóminem: † hódie portas mortis et seras páriter Salvátor noster disrúpit. ℣. Destrúxit quidem claustra inférni, et subvértit poténtias diáboli. Nam.

Lectio v

Quo perduxérunt illas scrutatiónes suas, quas perscrutántes defecérunt, ut étiam mórtuo Dómino et sepúlto, custódes pónerent ad sepúlcrum? Dixérunt enim Piláto: Seductor ille; hoc appellabátur nómine Dóminus Iesus Christus, ad soládium servórum suórum, quando dicúntur seductóres; ergo illi Piláto: Seductor ille, ínquiunt, dixit adhuc vivens: Post tres dies resúrgam. Iube ítaque custodíri sepúlcrum usque in diem tértium, ne forte véniant discípuli eius, et furéntur eum, et dicant plebi, Surréxit a mórtuis: et erit novíssimus error peior prióre. Ait illis Pilátus: Habétis custódiam; ite, custodíte, sicut scitis. Illi autem abeúntes, muniérunt sepúlcrum, signántes lápidem, cum custódibus.

℟. O vos omnes, / qui transítis per viam, atténdite et vidéte, * Si est dolor símilis sicut dolor meus. ℣. Atténdite, univérsi pópuli, † et vidéte dolórem meum. Si.

Lectio vi

Posuérunt custódes mílites ad sepúlcrum. Concússa terra Dóminus resurréxit: mirácula facta sunt tália circa sepúlcrum, ut et ipsi mílites, qui custódes advénerant, testes fíerent, si vellent vera nuntiáre. Sed avarítia illa, quæ captivávit discípulum cómitem Christi, captivávit et mílitem custódem sepúlcri. Damus, ínquiunt, vobis pecúniam: et dícite, quia, vobis dormiéntibus, venérunt discípuli eius, et abstulérunt eum. Vere defecérunt scrutántes scrutatiónes. Quid est, quod dixísti, o infélix astútia? Tantúmne déseris lucem consílii pietátis, et in profúnda versútiæ demérgeris, ut hoc dicas: Dícite, quia, vobis dormiéntibus, venérunt discípuli eius, et abstulérunt eum? Dormiéntes testes ádhibes: vere tu ipse obdormísti, qui scrutándo tália defecísti.

℟. Ecce, / quómodo móritur iustus, et nemo pércipit corde: † et viri iusti tolluntur, et nemo considerat: † a fácie iniquitátis sublátus est iustus: * Et erit in pace memória eius. ℣. Tamquam agnus coram tondénte se obmútuit, et non apéruit os suum: † de angústia, et de iudício sublátus est. Et. ℟. Ecce.

In III Nocturno

Ant. 1 Deus / ádiuvat me, † et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Psalmus 53 (1)

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua iúdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe vérba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, † et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádiuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, † et confitébor nómini tuo, Dómine, * quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Deus ádiuvat me, † et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Ant. 2 In pace / factus est locus eius, † et in Sion habitátio eius.

Psalmus 75 (2)

Notus in Iudæa Deus: * in Israel magnum nomen eius.

Et factus est in pace locus eius: * et habitátio eius in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Iacob, * dormitavérunt, qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti iudícium: * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in iudícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes, qui in circúitu eius affértis múnera,

Terríbili et ei, qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. In pace factus est locus eius, † et in Sion habitátio eius.

Ant. 3 Factus sum / sicut homo sine adiutório, inter mórtuos liber.

Psalmus 87 (3)

Dómine, Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Aestimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adiutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et iustítia tua in terra oblivióne?

Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a iuventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die, * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum: * et notos meos a miséria.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Factus sum sicut homo sine adiutório, inter mórtuos liber.

℣. In pace factus est locus eius. ℟. Et in Sion habitátio eius.

Pater noster, secreto.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos

Lectio vii 9, 11-14

Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non huius creatiónis: neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis: quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum Sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

℟. Astitérunt / reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * Advérsus Dóminum, et advérsus Christum eius. ℣. Quare fremuérunt gentes, et pópuli meditáti sunt inánia? Advérsus.

Lectio viii 9, 15-18

Et ídeo novi Testaménti mediátor est: ut, morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævarica-

tiónum, quæ erant sub prióri Testaménto, repromissiónem accípiant, qui vocáti sunt ætérnæ hereditátis. Ubi enim testaméntum est: mors necésse est intercédat testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est: alióquin nondum valet, dum vivit, qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sánguine dedicátum est.

℟. Aestimátus sum / cum descendéntibus in lacum: * Factus sum sicut homo sine adiutório, inter mórtuos liber. ℣. Posuérunt me in lacu inferióri, † in tenebrósis, et in umbra mortis. Factus.

Lectio ix 9, 19-22

Lecto enim omni mandáto Legis a Móyse univérso pópulo: accípiens sánguinem vitulórum et hircórum, cum aqua et lana coccínea, et hyssópo: ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit, dicens: Hic sanguis Testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum, et ómnia vasa ministérii sánguine simíliter aspérsit: et ómnia pene in sánguine secúndum legem mundántur: et sine sánguinis effusióne non fit remíssio.

℟. Sepúlto / Dómino, signátum est monuméntum, volvéntes lápidem ad óstium monuménti: * Poneéntes mílites, qui custodírent illum. ℣. Accedéntes príncipes sacerdótum ad Pilátum, petiérunt illum. Poneéntes. ℟. Sepúlto.

Si Matutinum a Laudibus separetur, subiungitur oratio Concéde, quæsumus, ut in Laudibus. Laudes deinde absolute a prima antiphona incipiuntur.

AD LAUDES

Ant. 1 O mors, / ero mors tua, † morsus tuus ero, inférne.

Psalmus 50 (1)

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne proícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium iustítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. O mors, ero mors tua, † morsus tuus ero, inférne.

Ant. 2 Plangent / eum quasi unigénitum, † quia ínnocens Dóminus occísus est.

Psalmus 91 (2)

Bonum est confitéri Dómino: * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério: * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélleget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fenum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, † quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Iustus ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus, Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Plangent eum quasi unigénitum, † quia ínnocens Dóminus occísus est.

Ant. 3 Atténdite, / univérsi pópuli, † et vidéte dolórem meum.

Psalmus 63 (3)

Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: † intendérunt arcum rem amáram, * ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam;

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta eius intellexérunt.

Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. Atténdite, univérsi pópuli, † et vidéte dolórem meum.

Ant. 4 A porta ínferi / érue, Dómine, ánimam meam.

Canticum Ezechiæ (4)
Is. 38, 10-20

Ego dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte, vita mea: † dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:

De mane usque ad vésperam fínies me. † Sicut pullus hirúndinis sic clamábo, * meditábor ut colúmba:

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, † corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.

Tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret: * proiecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, † neque mors laudábit te: * non exspectábunt, qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. A porta ínferi érue, Dómine, ánimam meam.

Ant. 5 O vos omnes, / qui transítis per viam, atténdite et vidéte, † si est dolor sicut dolor meus.

Psalmus 150 (5)

Laudáte Dóminum in sanctis eius: * laudáte eum in firmaménto virtútis eius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

¶ Non dicitur Glória Patri.

Ant. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite et vidéte, † si est dolor sicut dolor meus.

℣. Caro mea requiéscet in spe. ℟. Et non dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Ad Bened. ant. Mulíeres / sedéntes ad monuméntum lamentabántur, † flentes Dóminum.

Repetita antiphona post Benedíctus, dicitur flexis genibus:

Antiphona

Christus / factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. † Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, † quod est super omne nomen.

Et, ea finita, additur Pater noster totum sub silentio; postea, clara voce, sine Orémus subiungitur

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: † ut, qui Fílii tui resurrectiónem devóta exspectatióne prævenímus; * eiúsdem resurrectiónis glóriam consequámur. Et sub silentio concluditur: Per eúndem Dóminum.

Deinde omnes surgunt, et cum silentio discedunt.

AD HORAS

Omnia ut feria V in Cena Domini 516, hora competenti.

AD VESPERAS

Omnia ut feria V in Cena Domini 526, hora competenti.

AD COMPLETORIUM

Completorium dicitur tantum ab iis qui solemni Vigiliæ paschali non intersunt.

Omnia ut feria V in Cena Domini 530. Dicto tamen Pater noster et omissa ant. Christus, statim sequitur oratio Vísita.

Ante Missam
Vigiliæ paschalis explicit tempus Passionis

TEMPUS PASCHATIS

DOMINICA RESURRECTIONIS

I classis
cum octava I classis

Cum solemnis Vigiliæ paschalis celebratio locum obtineat Officii nocturni dominicæ Resurrectionis, Matutinum eiusdem dominicæ Resurrectionis omisso, statim inter Missarum Vigiliæ solemnia, post communionem, cantantur

PRO LAUDIBUS

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis eius: * laudáte eum in firmaménto virtútis eius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Repetitur ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum, ℟. br., hymnus et versus non dicuntur, sed statim celebrans in cantu incipit

Ad Bened. ant. Et valde mane / una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto iam sole, allelúia.

Cant. Benedíctus. (57)

Repetita antiphona Et valde mane, celebrans dicit:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Postcommunio seu Oratio

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde: * ut, quos sacraméntis paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum... in unitáte eiúsdem Spíritus Sancti Deus.

Deinde celebrans dicit:

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Et diaconus dicit:

Ite, missa est, allelúia, allelúia.

℟. Deo grátias, allelúia, allelúia.

Officium Resurrectionis prosequitur deinde cum Prima.

Et non flectuntur genua toto tempore paschali.

Qui vero solemni Vigiliæ paschali non interfuerunt, tenentur dicere Matutinum et Laudes dominicæ Resurrectionis, ut infra.

AD MATUTINUM

Invitat. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Rex sempitérne, Dómine,
Rerum Creátor ómnium,
Qui eras ante sæcula
Semper cum Patre Fílius:
Qui mundi in primórdio
Adam plasmásti hóminem:
Cui tuæ imágini
Vultum dedísti símilem:
Quem diábolus decéperat,
Hostis humáni géneris:
Cuius tu formam córporis
Assúmere dignátus es:
Ut hóminem redímeres,
Quem ante iam plasmáveras:
Et nos Deo coniúngeres
Per carnis contubérnium:
Quem éditum ex Vírgine
Pavéscit omnis ánima:
Per quem et nos resúrgere,
Devóta mente crédimus:
Qui nobis in baptísmate
Donásti indulgéntiam,
Qui tenebámur vínculis
Ligáti consciéntiæ:
Qui Crucem propter hóminem
Suscípere dignátus es:
Dedísti tuum Sánguinem,
Nostræ salútis prétium.
Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.
Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Ego sum / qui sum, et consílium meum non est cum ímpiis, † sed in lege Dómini volúntas mea est, allelúia.

Psalmus 1 (1)

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas eius, * et in lege eius meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium eius non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício: * neque peccatóres in concílio iustórum.

Quóniam novit Dóminus viam iustórum: * et iter impiórum períbit.

Psalmus 2 (2)

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum eius.

Dirumpámus víncula eórum: * et proiciámus a nobis iugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos:

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præcéptum eius:

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellégite: * erudímini, qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Appreháendite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via iusta.

Cum exárserit in brevi ira eius, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Psalmus 8 (3)

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es eius? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub pédibus eius, † oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi:

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalmus 15 (4)

Conférva me, Dómine, quóniam sperávi in te. † Dixi Dómino: Deus meus es tu, * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra eius, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt:

Non congregábo conventícula eórum de sanguinibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intellectum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, † adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Psalmus 23 (5)

Dómini est terra, et plenitúdo eius: * orbis

terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob,

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ ætemáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ ætemáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Psalmus 27 (6)

Ad te, Dómine, clamábo, Deus meus, ne síleas a me: † nequándo táceas a me, * et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te: * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus: * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis: * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, † et in ópera mánuum eius; * déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus: * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adiútor meus, et protéctor meus: * in ipso sperávit cor meum, et adiútus sum.

Et reflóruit caro mea: * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ: * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ: * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Ant. Ego sum qui sum, et consílium meum non est cum ímpiis, † sed in lege Dómini volúntas mea est, allelúia.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

De Epístola
beáti Pauli Apóstoli
ad Romános

Lectio i 6, 2-4

Qui mórtui sumus peccáto, quómodo adhuc vivémus in illo? An ignorátis, quia quicúmque baptizáti sumus in Christo Iesu, in morte ipsíus baptizáti sumus? Consepúlti enim sumus cum illo per baptísmum in mortem: ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

℟. Angelus Dómini / descéndit de cælo, et accédens revólvit lápidem, † et super eum sedit, et dixit muliéribus: * Nolíte timére: scio enim, quia crucifíxum quæritis; † iam surréxit: veníte, et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus, allelúia. ℣. Et introeúntes in monuméntum, † vidérunt iúvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt: † qui dixit illis. Nolíte. Glória Patri. Et repetitur ℟. Angelus Dómini, usque ad ℣.

Lectio ii 6, 5-7

Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis eius, simul et resurrectiónis érimus. Hoc sciéntes, quia vetus homo noster simul crucifíxus est, ut destruátur corpus peccáti, et ultra non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, iustificátus est a peccáto.

℟. Cum transísset / sábbatum, María Magdaléne et María Iacóbi et Salóme emérunt arómata, * Ut veniéntes úngerent Iesum, † allelúia, allelúia. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, † orto iam sole. Ut.

Lectio iii 6, 8-10

Si autem mórtui sumus cum Christo: crédimus, quia simul étiam vivémus cum Christo: sciéntes quod Christus resúrgens ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.

℟. María Magdaléne / et áltera María ibant dilúculo ad monuméntum. * Iesum quem quæritis, non est hic, surréxit sicut locútus est, † præcédet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis, † allelúia, allelúia. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto iam sole: † et introeúntes vidérunt iúvenem sedéntem in dextris: qui dixit illis. Iesum.

Lectio iv 6, 11-13

Ita et vos existimáte, vos mórtuos quidem esse peccáto, vivéntes autem Deo, in Christo Iesu Dómino nostro. Non ergo regnet peccátum in vestro mortáli córpore, ut obediátis concupiscéntiis eius. Sed neque exhibeátis membra vestra arma iniquitátis peccáto: sed exhibéte vos Deo, tamquam ex mórtuis vivéntes: et membra vestra arma iustítiæ Deo.

℟. Surréxit / pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, † et pro grege suo mori dignátus est: * Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Allelúia. Glória Patri. Allelúia.

In II Nocturno

Ant. Terra / trémuit et quiévit, † dum resúrgeret in iudício Deus, allelúia.

Psalmus 29 (1)

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti eius: * et confitémini memóriæ sanctitátis eius.

Quóniam ira in indignatióne eius: * et vita in voluntáte eius.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum deprecábor:

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adiútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. * Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Psalmus 63 (2)

Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: † intendérunt arcum rem amáram, * ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam;

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et timuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta eius intellexérunt.

Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Psalmus 65 (3)

Iubiláte Deo, omnis terra, † psalmum dícite nómini eius: * date glóriam laudi eius!

Dícite Deo: Quam terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, † in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, † óculi eius super gentes respíciunt: * qui exásperant, non exalténtur in semetípsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum: * et audítam fácite vocem laudis eius,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, † posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam: * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea,

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes, qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Psalmus 75 (4)

Notus in Iudæa Deus: * in Israel magnum nomen eius.

Et factus est in pace locus eius: * et habitátio eius in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Iacob, * dormitavérunt, qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti iudícium: * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in iudícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes, qui in circúitu eius affértis múnera,

Terríbili et ei, qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Psalmus 87 (5)

Dómine, Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Aestimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adiutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et iustítia tua in terra oblivióne?

Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a iuventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum: * et notos meos a miséria.

Psalmus 107 (6)

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo et psallam in glória mea.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psallam tibi in natiónibus.

Quia magna est super cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos, Deus, † et super omnem terram glória tua. * Ut liberéntur dilécti tui;

Salvum fac déxtera tua, et exáudi me. * Deus locútus est in sancto suo:

Exsultábo, et dívidam Síchimam, * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraim suscéptio cápitis mei.

Iuda rex meus: * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos, * et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Ant. Terra trémuit et quiévit, † dum resúrgeret in iudício Deus, allelúia.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

Sermo
sancti Gregórii Nazianzéni

Oratio 45 in S. Pascha, n. 2 et Oratio 1 in S. Pascha, n. 3

Lectio v

Pascha Dómini, Pascha, iterúmque Pascha dicam in honórem Trinitátis. Hæc nobis festivitátum festívitas, et celebritátum celébritas, tanto céteris ómnibus, non solum humánis et humi defíxis, sed iis étiam, quæ ipsíus Christi sunt, ac propter ipsum celebrántur, antecéllens, quanto sol stellis antecéllit. Heri agnus mactabátur, et postes ungebántur, luxítque primogénita Aegýptus, ac nos exterminátor prætériit, (signáculum quippe terróri ipsi ac veneratióni fuit),

pretiosóque Sánguine protécti sumus.

℟. Virtúte magna / reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Iesu Christi Dómini nostri, † allelúia, allelúia. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto, † loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio vi

Oratio 1 in S. Pascha, n. 3-5

Hódie Aegýptum omníno fúgimus, et amaruléntum illum dóminum pharaónem, et acérbos præféctos: ac luto et láterum confectióne liberáti sumus: nec quisquam est, qui nos Dómino Deo nostro éxitus festum celebráre prohíbeat, et quidem celebráre, non in fermento véteri malítiæ et nequítiæ, sed in ázymis sinceritátis et veritátis, nihil Aegyptíaci atque ímpii fermenti nobíscum ferántes. Heri cum Christo in crucem angébar: hódie simul glorificor. Heri commoriébar: hódie simul vivíficor. Heri consepeliébar: hódie simul resúrgo.

℟. De ore prudéntis / procédit mel, allelúia; † dulcédo mellis est sub lingua eius, allelúia: * Favus distíllans lábia eius, † allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde eius, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus.

Lectio vii

At vero ei, qui pro nobis passus est ac resurréxit, múnera offerámus. Aurum fortásse me dícere putátis, aut argéntum, aut textúras, aut perlúcidos et ingéntis prétii lápides, fluxam fragilémque terræ matériam, humíque manéntem, cuiúsque maiórem partem ímprobi fere póssident, et servi rerum terrenárum ac mundi príncipis? Immo vero nosmetípsos offerámus, hoc est, opes Deo caríssimas, maximéque congruéntes. Imáginis decus imágini reddámus, dignitátem nostram agnoscámus, exémplar nostrum honóre prosequámur, mystérii vim intellegámus, et pro quo Christus morte functus est. Simus ut Christus, quóniam Christus quoque sicut nos. Efficiámur dii propter ipsum, quóniam ipse quoque propter nos homo factus est.

℟. Ecce, / vicit leo de tribu Iuda, radix David, † aperíre librum et sólvere septem signácula eius: * Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem et divinitátem † et sapiéntiam et fortitúdinem et honórem et glóriam et benedictiónem. Allelúia.

Lectio viii

Assúmpsit, quod detérius erat, ut det, quod præstántius est: mendícus factus est, ut nos illíus mendicitáte ditémur: servi formam suscépit, ut nos in libertátem asserámur. Descéndit, ut evehámur: tentátus est, ut vincámus: contémptus est, ut nos glória afficiat: mórtuus est, ut salútem nobis afferat: ascéndit, ut eos, qui in peccáti lapsu iacébant, ad seípsum trahat. Omnia quíspiam donet, ómnia ei, qui seípsum redemptiónis prétium pro nobis, ac culpæ nostræ succidáneum dedit, ófferat. Nihil autem datúrus est tantum, quantum si seípsum obtúlerit huius mystérii ratiónem probe intellegéntem; ac propter illum ómnia factus fúerit, quæcúmque ipse propter nos factus est.

℟. Ego sum / vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, † allelúia, allelúia. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui. Glória Patri. Qui.

In III Nocturno

Ant. Nolíte expavéscere: / Iesum quæritis Nazarénum, crucifíxum: † surréxit, non est hic, allelúia.

Canticum Isaiæ 63, 1-5 (1)

Quis est iste, qui venit de Edom, * tinctis véstibus de Bosra?

Iste formósus in stola sua, * grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ.

Ego, qui loquor iustítiam, * et propugnátor sum ad salvándum.

Quare ergo rubrum est induméntum tuum, * et vestiménta tua sicut calcántium in torculári?

Tórcular calcávi solus, * et de géntibus non est vir mecum:

Calcávi eos in furóre meo, * et conculcávi eos in ira mea:

Et aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, * et ómnia induménta mea inquinávi.

Dies enim ultiónis in corde meo, * annus redemptiónis meæ venit.

Circumspéxi, et non erat auxiliátor: * quæsívi, et non fuit qui adiuváret:

Et salvávit mihi bráchium meum, * et indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi.

Canticum Oseæ
6, 1-6 (2)

Veníte, et revertámur ad Dóminum: † quia ipse cepit, et sanábit nos: * percútiet, et curábit nos.

Vivificábit nos post duos dies: † in die tértia suscitábit nos, * et vivémus in conspéctu eius.

Sciémus, sequemúrque, * ut cognoscámus Dóminum.

Quasi dilúculum præparátus est egréssus eius, * et véniet quasi imber nobis temporáneus et serótinus terræ.

Quid fáciam tibi, Ephraim? quid fáciam tibi, Iuda? † misericórdia vestra quasi nubes matutína, * et quasi ros mane pertránsiens.

Propter hoc dolávi in prophétis, † occídi eos in verbis oris mei: * et iudícia tua quasi lux egrediéntur.

Quia misericórdiam vólui, et non sacrifícium, * et sciéntiam Dei plus quam holocáusta.

Canticum Sophoniæ
3, 8-13 (3)

Exspécta me, dicit Dóminus, in die resurrectiónis meæ in futúrum, * quia iudícium meum, ut cóngregem gentes, et cólligam regna,

Et effúndam super eos indignatiónem meam, * omnem iram furóris mei:

In igne enim zeli mei * devorábitur omnis terra.

Quia tunc reddam pópulis lábium eléctum, † ut ínvocent omnes in nómine Dómini, * et sérviant ei húmero uno.

Ultra flúmina Aethiópiæ, inde súpplices mei, * fílii dispersórum meórum déferent munus mihi.

In die illa non confundéris super cunctis adinventiónibus tuis, * quibus prævaricáta es in me:

Quia tunc áuferam de médio tui magníloquos supérbiæ tuæ, * et non adícies exaltári ámplius in monte sancto meo.

Et derelínquam in médio tui pópulum páuperem et egénum: * et sperábunt in nómine Dómini.

Relíquiæ Israel non fácient iniquitátem, † nec loquéntur mendácium, * et non inveniétur in ore eórum lingua dolósa:

Quóniam ipsi pascéntur et accubábunt, * et non erit qui extérreat.

Ant. Nolíte expavéscere: Iesum quæritis Nazarénum, crucifíxum: † surréxit, non est hic, allelúia.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Marcum

Lectio ix 16

In illo témpore: María Magdaléne, et María Iacóbi, et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Iesum. Et réliqua.

Homilía
sancti Gregórii Papæ
Hom. 21 in Evang., n. 2-3

Audístis, fratres caríssimi, quod sanctæ mulíeres, quæ Dóminum fúerant secútæ, cum arómatibus ad monuméntum venérunt, et ei, quem vivéntem dilexerant, étiam mórtuo, stúdio humanitátis obsequúntur. Sed res gesta áliquid in sancta Ecclésia signat geréndum. Sic quippe necésse est, ut audiámus, quæ facta sunt, quátenus cogitémus étiam, quæ nobis sint ex eórum imitatióne faciénda. Et nos ergo in eum, qui est mórtuus, credéntes, si odóre virtútum referti, cum opinióne bonórum óperum Dóminum quærimus, ad monuméntum profécto illíus cum arómatibus venímus.

℟. Tulérunt / Dóminum meum, et néscio, ubi posuérunt eum. † Dicunt ei Angeli: Múlier, quid ploras? surréxit sicut dixit: * Præcédet vos in Galilæam: ibi eum vidébitis, † allelúia, allelúia. ℣. Cum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum: † et vidit duos Angelos in albis, sedéntes, qui dicunt ei. Præcédet.

Lectio x

Illæ autem mulíeres Angelos vident, quæ cum arómatibus venérunt: quia vidélicet illæ mentes supérnos cives aspíciunt, quæ cum virtútum odóribus ad Dóminum per sancta desidéria proficiscúntur. Notándum vero nobis est, quidnam sit, quod in dextris sedére Angelus cérnitur. Quid namque per sinístram, nisi vita præsens: quid vero per déxteram, nisi perpétua vita designátur? Unde in Cánticis canticórum scriptum est: Læva eius sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

℟. Congratulámini mihi, / omnes, qui dilígitis Dóminum, † quia quem quærébam, appáruit mihi: * Et dum flerem ad monuméntum, vidi Dóminum, † allelúia, allelúia. ℣. Recedéntibus discípulis, non recedébam, † et amóris eius igne succénsa, ardébam desidério. Et.

Lectio xi

Quia ergo Redémptor noster iam præséntis vitæ corruptiónem transíerat, recte Angelus, qui nuntiáre perénnem eius vitam vénerat, in déxtera sedébat. Qui stola cándida coopértus appáruit: quia festivitátis nostræ gáudia nuntiávit. Candor étenim vestis, splendórem nostræ denúntiat solemnitátis. Nostræ dicámus, an suæ? Sed ut fateámur vérius, et suæ dicámus et nostræ. Illa quippe Redemptóris nostri resurréctio et nostra festívitas fuit, quia nos ad immortalitátem redúxit: et Angelórum festívitas éxstitit, quia nos revocándo ad cæléstia, eórum número implévit.

℟. Surgens Iesus / Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis, allelúia: † gavísi sunt discípuli viso Dómino, allelúia. ℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, † venit Iesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis. Pax.

Lectio xii

In sua ergo ac nostra festivitáte Angelus in albis véstibus appáruit: quia, dum nos per resurrectiónem domínicam ad supérna redúcimur, cæléstis pátriæ damna reparántur. Sed quid adveniéntes féminas affátur, audiámus: Nolíte expavéscere. Ac si apérte dicat: Páveant illi, qui non amant advéntum supernórum cívium; pertiméscant, qui carnálibus desidériis pressi, ad eórum se societátem pertíngere posse despérant. Vos autem, cur pertimércitis, quæ vestros concíves vidétis? Unde et Matthæus Angelum apparuísse descríbens, ait: Erat aspéctus eius sicut fulgur, et vestiménta eius sicut nix. In fúlgure étenim terror timóris est, in nive autem blandiméntum candóris.

℟. Expurgáte / vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio: † étenim Pascha nostrum immolátus est Christus: * Itaque epulémur in Dómino, allelúia. ℣. Mórtuus est propter delícta nostra, † et resurréxit propter iustificatiónem nostram. Itaque. Glória Patri. Itaque.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Marcum

Cap. 16, 1-7

In illo témpore: María Magdaléne, et María Iacóbi, et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Iesum. Et valde mane una sabbatórum, véniunt ad monuméntum, orto iam sole. Et dicébant ad ínvicem: Quis revólvet nobis lápidem ab óstio monuménti? Et respiciéntes vidérunt revolútum lápidem. Erat quippe magnus valde. Et introeúntes in monuméntum vidérunt iúvenem sedéntem in déxtris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt. Qui dicit illis: Nolíte expavéscere: Iesum quæritis Nazarénum, crucifíxum: surréxit, non est hic, ecce locus, ubi posuérunt eum. Sed ite, dícite discípulis eius et Petro, quia præcédit vos in Galilæam: ibi eum vidébitis, sicut dixit vobis.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Angelus / autem Dómini descéndit de cælo, † et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum, † allelúia, allelúia. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. (52)

2 Et ecce / terræmótus factus est magnus: † Angelus enim Dómini descéndit de cælo, allelúia.

3 Erat autem / aspéctus eius sicut fulgur, vestiménta autem eius sicut nix, † allelúia, allelúia.

4 Præ timóre / autem eius extérriti sunt custódes, † et facti sunt velut mórtui, allelúia.

5 Respóndens / autem Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére: † scio enim, quod Iesum quæritis, allelúia.

Capit. 1 Cor. 5, 7

Fratres: Expurgáte vetus ferméntum, † ut sitis nova conspérsio, sicut estis ázymi. * Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlcro, * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúia. Glória Patri. Surréxit.

Hymnus

Auróra lucis rútilat,
Cælum láudibus íntonat,
Mundus exsúltans iúbilat,
Gemens inférnus úlulat:

Cum Rex ille fortíssimus,
Mortis confráctis víribus,
Pede concúlcans tártara,
Solvit a pœna míseros.

Ille, qui clausus lápide
Custodítur sub mílite,
Triúmphans pompa nóbili,
Victor surgit de fúnere.

Solútis iam gemítibus
Et inférni dolóribus,
Quia surréxit Dóminus,
Respléndens clamat Angelus.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus, allelúia. ℟. Exsultémus, et lætémur in ea, allelúia.

Ad Bened. ant. Et valde mane / una sabbatórum véniunt ad monuméntum, † orto iam sole, allelúia.

Oratio

Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum, æternitátis nobis áditum devícta morte reserásti: † vota nostra, quæ præveniéndo aspíras, * étiam adiuvándo proséquere. Per eúndem Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino, allelúia, allelúia. ℟. Deo grátias, allelúia, allelúia.

Sic dicitur in Laudibus et Vesperis tantum usque ad Laudes sabbati in albis inclusive.

Toto tempore paschali usque ad Nonam sabbati post Pentecosten inclusive in omnibus Officiis invitatorio, antiphonis, versibus et responsoriis, ubi desit, additur Allelúia, præterquam versibus responsoriorum prolixiorum. Responsoriis tamen brevibus Vesperarum ac Laudum duplex additur Allelúia, prouti in propriis locis notatur.

AD PRIMAM

Ant. Angelus / autem Dómini descéndit de cælo, † et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum, † allelúia, allelúia.

AD TERTIAM

Ant. Et ecce / terræmótus factus est magnus: † Angelus enim Dómini descéndit de cælo, allelúia.

Capit. Fratres: Expurgáte, ut infra ad Vesperas.

℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus, allelúia. ℟. Exsultémus, et lætémur in ea, allelúia.

Prædictus ℣. dicitur ad omnes Horas usque ad Nonam sabbati in albis inclusive, præterquam ad Primam et Completorium.

AD SEXTAM

Ant. Erat autem / aspéctus eius sicut fulgur, vestiménta autem eius sicut nix, † allelúia, allelúia.

Capit. 1 Cor. 5, 8

Itaque epulémur: † non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ, et nequítiæ: * sed in ázymis sinceritátis, et veritátis.

℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus, allelúia. ℟. Exsultémus et lætémur in ea, allelúia.

AD NONAM

Ant. Respóndens / autem Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére: † scio enim, quod Iesum quæritis, allelúia.

Capit. Col. 3, 1-2

Si consurrexístis cum Christo, † quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: * quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram.

℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus, allelúia. ℟. Exsultémus et lætémur in ea, allelúia.

AD VESPERAS

Ant. 1 Angelus / autem Dómini descéndit de cælo, † et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum, † allelúia, allelúia.

Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de dominica. (223)

2 Et ecce / terræmótus factus est magnus: † Angelus enim Dómini descéndit de cælo, allelúia.

3 Erat autem / aspéctus eius sicut fulgur, vestiménta autem eius sicut nix, † allelúia, allelúia.

4 Respóndens / autem Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére: † scio enim, quod Iesum quæritis, allelúia.

Capit. 1 Cor. 5, 7

Fratres: Expurgáte vetus ferméntum, † ut sitis nova conspérsio, sicut estis ázymi. * Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúia. Glória Patri. Surréxit.

Hymnus

Ad cenam Agni próvidi,
Et stolis albis cándidi,
Post tránsitum maris Rubri
Christo canámus Príncipi:

Cuius Corpus sanctíssimum,
In ara Crucis tórridum,
Cruóre eius róseo
Gustándo vívimus Deo.

Protécti Paschæ véspere
A devastánte Angelo,
Erépti de duríssimo
Pharaónis império.

Iam Pascha nostrum Christus est,
Qui immolátus Agnus est,

Sinceritátis ázyma,
Caro eius obláta est.

O vere digna hóstia,
Per quam fracta sunt tártara,
Redémpta plebs captiváta,
Réddita vitæ prǽmia.

Consúrgit Christus túmulo,
Victor redit de bárathro,
Tyránnum trudens vínculo,
Et Paradísum réserans.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus, allelúia. ℟. Exsultémus, et lætémur in ea, allelúia.

Ad Magnif. ant. Et respiciéntes / vidérunt revolútum lápidem: † erat quippe magnus valde, allelúia.

Oratio

Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum, ætérnitátis nobis áditum devícta morte reserásti: * vota nostra, quæ præveniéndo aspíras, étiam adiuvándo proséquere. Per eúndem Dóminum.

Ad Completorium omnia ut in Psalterio. (249)

FERIA SECUNDA infra octavam Paschæ

I classis

AD MATUTINUM

Invitat. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (59)

Hymnus

Rex sempitérne, Dómine,
Rerum Creátor ómnium,
Qui eras ante sæcula
Semper cum Patre Fílius:

Qui mundi in primórdio
Adam plasmásti hóminem:
Cui tuæ imágini
Vultum dedísti símilem:

Quem diábolus decéperat,
Hostis humáni géneris:
Cuius tu formam córporis
Assúmere dignátus es:

Ut hóminem redímeres,
Quem ante iam plasmáveras:
Et nos Deo coniúngeres
Per carnis contubérnium:

Quem éditum ex Vírgine
Pavéscit omnis ánima:
Per quem et nos resúrgere,
Devóta mente crédimus:

Qui nobis in baptísmate
Donásti indulgéntiam,
Qui tenebámur vínculis
Ligáti consciéntiæ:

Qui Crucem propter hóminem
Suscípere dignátus es:
Dedísti tuum Sánguinem,
Nostræ salútis prétium.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Ego sum / qui sum, et consílium meum non est cum ímpiis, † sed in lege Dómini volúntas mea est, allelúia. Ps. 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, cum reliquis ut in I Nocturno festi. 569

Vel ant. Iesum / qui crucifíxus est, quæritis, allelúia; † non est hic: surréxit enim, sicut dixit vobis, allelúia. Ps. 32 Exsultáte, iusti, in Dómino, cum reliquis de feria. (60)

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio i 24, 13-35

In illo témpore: Duo ex discípulis Iesu ibant ipsa die in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Ierúsalem, nómine Emmaus. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ

Hom. 23 in Evang., n. 1-2

Audístis, fratres caríssimi, quia duóbus discípulis ambulántibus in via, non quidem credéntibus, sed tamen de se loquéntibus, Dóminus appáruit: sed eis spéciem, quam recognóscerent, non osténdit. Hoc ergo egit foris Dóminus in óculis córporis, quod apud ipsos agebátur intus in óculis cordis. Ipsi namque apud semetípsos intus et amábant, et dubitábant: eis autem Dóminus foris et præsens áderat, et quis esset, non ostendébat.

℟. Angelus Dómini / locútus est muliéribus, dicens: † Quem quæritis? an Iesum quæritis? Iam surréxit: * Veníte, et vidéte, † allelúia, allelúia. ℣. Iesum quæritis Nazarénum, crucifíxum? † Surréxit, non est hic. Veníte.

Lectio ii

De se ergo loquéntibus præséntiam exhíbuit: sed de se dubitántibus cognitiónis suæ spéciem abscóndit. Verba quidem cóntulit, durítiam intelléctus increpávit, sacræ Scriptúræ mystéria, quæ de seípso erant, apéruit: et tamen, quia adhuc in eórum córdibus peregrínus erat a fide, se ire lóngius finxit. Fíngere namque, compónere dícimus: unde et compositóres luti, fígulos vocámus. Nihil ergo simplex Véritas per duplicitátem fecit: sed talem se eis exhíbuit in córpore, qualis apud illos erat in mente.

℟. Cum transísset / sábbatum, María Magdaléne et María Iacóbi et Salóme emérunt arómata, * Ut veniéntes úngerent Iesum, † allelúia, allelúia. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, † orto iam sole. Ut.

Lectio iii

Probándi autem erant, si hi, qui eum etsi necdum ut Deum dilígerent, saltem ut peregrínum amáre potuíssent. Sed quia esse extránei a caritáte non póterant hi, cum quibus Véritas gradiebátur: eum ad hospítium quasi peregrínum vocant. Cur autem dícimus, vocant, cum illic scriptum sit: Et coegérunt eum? Ex quo nimírum exémplo collígitur, quia peregríni ad hospítium non solum invitándi sunt, sed étiam trahéndi. Mensam ígitur ponunt, panes cibósque ófferunt: et Deum, quem in Scriptúræ sacræ expositióne non cognóverant, in panis fractióne cognóscunt. Audiéndo ergo præcépta Dei illuminári non sunt, faciéndo illuminári sunt; quia scriptum est: Non auditóres legis iusti sunt apud Deum, sed factóres legis iustificabúntur. Quisquis ergo vult audíta intellégere, festínet ea, quæ iam audíre pótuit, ópere implére. Ecce, Dóminus non est cógnitus, dum loquerétur, et dignátus est cognósci, dum páscitur.

℟. María Magdaléne / et áltera María ibant dilúculo ad monuméntum. * Iesum quem quæritis, non est hic, surréxit sicut locútus est, † præcédet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis, † allelúia, allelúia. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto iam sole: † et introeúntes vidérunt iúvenem sedéntem in dextris: qui dixit illis. Iesum. Glória Patri. Iesum.

In II Nocturno

Ant. Terra / trémuit et quiévit, † dum resúrgeret in iudício Deus, allelúia. Ps. 29 Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, cum reliquis ut in II Nocturno festi. 573

Vel ant. Veníte, / et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus, † allelúia, allelúia. Ps. 38 Dixi: Custódiam vias meas, cum reliquis de feria. (69)

Capit. 2 Cor. 5, 14-15

Cáritas Christi urget nos: † æstimántes hoc, quóniam si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt: et pro ómnibus mórtuus est Christus; * ut et qui vivunt, iam non sibi vivant, sed ei, qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

AD LAUDES

Ad Laudes et per Horas usque ad Nonam sabbati in albis omnia dicuntur ut supra in Dominica Resurrectionis 583, præter ant. ad Benedíctus et ad Magníficat, et oratiónem.

Ad Bened. ant. Iesus / iunxit se discípulis suis in via, et ibat cum illis: † óculi autem eórum tenebántur, ne eum agnóscerent: et increpávit eos, dicens: † O stulti et tardi corde ad credéndum in his, quæ locúti sunt Prophétæ, allelúia.

Oratio

Deus, qui solemnitáte pascháli, mundo remédia contulísti: † pópulum tuum, quæsumus, cæléstí dono proséquere; * ut et perféctam libertátem cónsequi mereátur, et ad vitam proficiat sempitérnam. Per Dóminum.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Qui sunt / hi sermónes, quos confértis ad ínvicem ambulántes, † et estis tristes? allelúia.

FERIA TERTIA infra octavam Paschæ

I classis

AD MATUTINUM

Invitat. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (59)

Hymnus

Rex sempitérne, Dómine,
Rerum Creátor ómnium,

Qui eras ante sæcula
Semper cum Patre Fílius:

Qui mundi in primórdio
Adam plasmásti hóminem:
Cui tuæ imágini
Vultum dedísti símilem:

Quem diábolus decéperat,
Hostis humáni géneris:
Cuius tu formam córporis
Assúmere dignátus es:

Ut hóminem redímeres,
Quem ante iam plasmáveras:
Et nos Deo coniúngeres
Per carnis contubérnium:

Quem éditum ex Vírgine
Pavéscit omnis ánima:
Per quem et nos resúrgere,
Devóta mente crédimus:

Qui nobis in baptísmate
Donásti indulgéntiam,
Qui tenebámur vínculis
Ligáti consciéntiæ:

Qui Crucem propter hóminem
Suscípere dignátus es:
Dedísti tuum Sánguinem,
Nostræ salútis prétium.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Ego sum / qui sum, et consílium meum non est cum ímpiis, † sed in lege Dómini volúntas mea est, allelúia. Ps. 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, cum reliquis ut in I Nocturno festi. 569

Vel ant. Iesum / qui crucifíxus est, quæritis, allelúia; † non est hic: surréxit enim, sicut dixit vobis, allelúia. Ps. 45 Deus noster refúgium et virtus, cum reliquis de feria. (86)

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

Lectio i 24, 36-47

In illo témpore: Stetit Iesus in médio discipulórum suórum, et dicit eis: Pax vobis; ego sum, nolíte timére. Et réliqua.

Homília
sancti Ambrósii Epíscopi

In Luc. 10, 168-171

Mirum, quómodo se natúra corpórea per impenetrábile corpus infúderit invisíbili áditu, visíbili conspéctu; tangi fácilis, difficilis æstimári. Dénique conturbáti discípuli æstimábant se spíritum vidére. Et ídeo Dóminus, ut spéciem nobis resurrectiónis osténderet, Palpáte, inquit, et vidéte, quia spíritus carnem et ossa non habet, sicut me vidétis habére. Non ergo per incorpóream natúram, sed per resurrectiónis corpóreæ qualitátem, impérvia usu clausa penetrávit. Nam quod tángitur, corpus est; quod palpátur, corpus est.

℟. Virtúte magna / reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Iesu Christi Dómini nostri, † allelúia, allelúia. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto, † loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio ii

In córpore autem resúrgimus. Seminátur enim corpus animále, surgit corpus spirituále: sed illud subtílius, hoc crássius, útpote adhuc terrénæ labis qualitáte concrétum. Nam quómodo non corpus, in quo manébant insígnia vúlnerum, vestígia cicatrícum, quæ Dóminus palpánda óbtulit? In quo non solum fidem firmat, sed étiam devotiónem ácuit, quod vúlnera suscépta pro nobis cælo inférre máluit, abolére nóluit, ut Deo Patri nostræ prétia libertátis osténderet. Talem sibi Pater ad déxteram locat, trophæa nostræ salútis ampléctens: tales illic mártyres nobis cicatrícis suæ coróna monstrávit.

℟. De ore prudéntis / procédit mel, allelúia; † dulcédo mellis est sub lingua eius, allelúia: * Favus distíllans lábia eius, † allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde eius, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus.

Lectio iii

Et quóniam sermo huc noster evásit, considerémus, qua grátia secúndum Ioánnem credíderint Apóstoli, qui gavísi sunt; secúndum Lucam quasi incréduli redarguántur: ibi Spíritum accéperint Sanctum, hic sedére in civitáte iubeántur, quoadúsque induántur virtúte ex alto. Et vidétur mihi ille quasi Apóstolus maióra et altióra tetigísse, hic sequéntia et humánis próxima: hic históricо usus circúitu, ille compéndio: quia et de illo dubitári non potest, qui testimónium pérhibet de his, quibus ipse intérfuit, et verum

est testimónium eius: ab hoc quoque, qui Evangelísta esse méruit, vel negligéntiæ, vel mendácii suspiciónem æquum est propulsári. Et ídeo utrúmque verum putámus, non sententiárum varietáte, nec personárum diversitáte distínctum. Nam etsi in primo Lucas eos non credidísse dicat, póstea tamen credidísse demónstrat: et si prima considerémus, contrária sunt; si sequéntia, certum est convenire.

℟. Ecce, / vicit leo de tribu Iuda, radix David, † aperíre librum et sólvere septem signácula eius: * Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem et divinitátem † et sapiéntiam et fortitúdinem et honórem et glóriam et benedictiónem. Allelúia. Glória Patri. Allelúia.

In II Nocturno

Ant. Terra / trémuit et quiévit, † dum resúrgeret in iudício Deus, allelúia. Ps. 29 Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, cum reliquis ut in II Nocturno festi. 573

Vel ant. Veníte, / et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus, † allelúia, allelúia. Ps. 52 Dixit insípiens in corde suo, cum reliquis de feria. (91)

Capit. 2 Cor. 5, 14-15

Cáritas Christi urget nos: † æstimántes hoc, quóniam si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt: et pro ómnibus mórtuus est Christus; * ut et qui vivunt, iam non sibi vivant, sed ei, qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

AD LAUDES

Ad Bened. ant. Stetit Iesus / in médio discipulórum suórum, et dixit eis: Pax vobis, † allelúia, allelúia.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam novo semper fœtu multíplicas: † concéde fámulis tuis; ut sacraméntum vivéndo téneant, * quod fide percepérunt. Per Dóminum.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Vidéte / manus meas et pedes meos, quia ego ipse sum, † allelúia, allelúia.

FERIA QUARTA
infra octavam Paschæ

I classis

AD MATUTINUM

Invitat. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (59)

Hymnus

Rex sempitérne, Dómine,
Rerum Creátor ómnium,
Qui eras ante sæcula
Semper cum Patre Fílius:

Qui mundi in primórdio
Adam plasmásti hóminem:
Cui tuæ imágini
Vultum dedísti símilem:

Quem diábolus decéperat,
Hostis humáni géneris:
Cuius tu formam córporis
Assúmere dignátus es:

Ut hóminem redímeres,
Quem ante iam plasmáveras:
Et nos Deo coniúngeres
Per carnis contubérnium:

Quem éditum ex Vírgine
Pavéscit omnis ánima:
Per quem et nos resúrgere,
Devóta mente crédimus:

Qui nobis in baptísmate
Donásti indulgéntiam,
Qui tenebámur vínculis
Ligáti consciéntiæ:

Qui Crucem propter hóminem
Suscípere dignátus es:
Dedísti tuum Sánguinem,
Nostræ salútis prétium.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Iesum / qui crucifíxus est, quæritis, allelúia; † non est hic: surréxit enim, sicut dixit vobis, allelúia. Ps. 59 Deus, reppulísti nos, et destruxísti nos, cum reliquis de feria. (106)

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio i 21, 1-14

In illo témpore: Manifestávit se íterum Iesus discípulis ad mare Tiberíadis. Manifestávit autem sic: Erant simul Simon Petrus, et Thomas, qui dícitur Dídymus. Et réliqua.

Homilía
sancti Gregórii Papæ
Hom. 24 in Evang., n. 1-2

Léctio sancti Evangélii, quæ modo in áuribus vestris lecta est, fratres mei, quæstióne ánimum pulsat, sed pulsatióne sua vim discretiónis índicat. Quæri étenim potest, cur Petrus, qui piscátor ante conversiónem fuit, post conversiónem ad piscatiónem rédiit: et cum Véritas dicat: Nemo mittens manum suam ad arátrum, et aspíciens retro, aptus est regno Dei: cur repétiit quod derelíquit? Sed si virtus discretiónis inspícitur, cítius vidétur: quia nimírum negótium, quod ante conversiónem sine peccáto éxstitit, hoc étiam post conversiónem repétere culpa non fuit.

℟. Ecce, / vicit leo de tribu Iuda, radix David, † aperíre librum et sólvere septem signácula eius: *Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem et divinitátem † et sapiéntiam et fortitúdinem et honórem et glóriam et benedictiónem. Allelúia.

Lectio ii

Nam piscatórem Petrum, Matthæum vero teloneárium scimus: et post conversiónem suam ad piscatiónem Petrus rédiit, Matthæus vero ad telónei negótium non resédit: quia áliud est victum per piscatiónem quærere, áliud autem telónei lucris pecúnias augére. Sunt enim pléraque negótia, quæ sine peccátis exhibéri aut vix, aut nullátenus possunt. Quæ ergo ad peccátum ímplicant, ad hæc necésse est, ut post conversiónem ánimus non recúrrat.

℟. Ego sum / vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, † allelúia, allelúia. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Lectio iii

Quæri étiam potest, cur discípulis in mari laborántibus, post resurrectiónem suam Dóminus in líttore stetit, qui ante resurrectiónem suam coram discípulis in flúctibus maris ambulávit. Cuius rei rátio festíne cognóscitur, si ipsa, quæ tunc ínerat, causa pensétur. Quid enim mare, nisi præsens sæculum signat, quod se causárum tumúltibus, et undis vitæ corruptíbilis illídit? Quid per soliditátem líttoris, nisi illa perpetúitas quiétis ætérnæ figurátur? Quia ergo discípuli adhuc flúctibus mortális vitæ ínerant, in mari laborábant: quia autem Redémptor noster iam corruptiónem carnis excésserat, post resurrectiónem suam in líttore stabat.

℟. Christus / resúrgens ex mórtuis, iam non móritur, mors illi ultra non dominábitur: † quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: * Quod autem vivit, vivit Deo, † allelúia, allelúia. ℣. Mórtuus est semel propter delícta nostra, † et resurréxit propter iustificatiónem nostram. Quod. Glória Patri. Quod.

In II Nocturno

Ant. Veníte, / et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus, † allelúia, allelúia. Ps. 68 Salvum me fac, Deus, cum reliquis de feria. (111)

Capit. 2 Cor. 5, 14-15

Cáritas Christi urget nos: † æstimántes hoc, quóniam si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt: et pro ómnibus mórtuus est Christus; * ut et qui vivunt, iam non sibi vivant, sed ei, qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

AD LAUDES

Ad Bened. ant. Míttite / in déxteram navígii rete, et inveniétis, allelúia.

Oratio

Deus, qui nos resurrectiónis domínicæ ánnua solemnitáte lætíficas: † concéde propítius; ut per temporália festa, quæ ágimus, * pervenire ad gáudia ætérna mereámur. Per eúndem Dóminum.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Dixit Iesus / discípulis suis: Afférte de píscibus, quos prendidístis nunc. † Ascéndit autem Simon Petrus, et traxit rete in terram plenum magnis píscibus, allelúia.

FERIA QUINTA
infra octavam Paschæ

I classis

AD MATUTINUM

Invitat. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (59)

Hymnus

Rex sempitérne, Dómine,
Rerum Creátor ómnium,
Qui eras ante sæcula
Semper cum Patre Fílius:

Qui mundi in primórdio
Adam plasmásti hóminem:
Cui tuæ imágini
Vultum dedísti símilem:

Quem diábolus decéperat,
Hostis humáni géneris:
Cuius tu formam córporis
Assúmere dignátus es:

Ut hóminem redímeres,
Quem ante iam plasmáveras:
Et nos Deo coniúngeres
Per carnis contubérnium:

Quem éditum ex Vírgine
Pavéscit omnis ánima:
Per quem et nos resúrgere,
Devóta mente crédimus:

Qui nobis in baptísmate
Donásti indulgéntiam,
Qui tenebámur vínculis
Ligáti consciéntiæ:

Qui Crucem propter hóminem
Suscípere dignátus es:
Dedísti tuum Sánguinem,
Nostræ salútis prétium.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Iesum / qui crucifíxus est, quæritis, allelúia; † non est hic: surréxit enim, sicut dixit vobis, allelúia. Ps. 73 Ut quid, Deus, repulísti in finem, cum reliquis de feria. (127)

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio i 20, 11-18

In illo témpore: María stabat ad monuméntum foris, plorans. Dum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum: et vidit duos Angelos in albis, sedéntes. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ

Hom. 25 in Evang., n. 1-2

María Magdaléne, quæ fúerat in civitáte peccátrix, amándo veritátem, lavit lácrimis máculas críminis; et vox Veritátis implétur, quia dícitur: Dimíssa sunt ei peccáta multa, quia dilexit multum. Quæ enim prius frígida peccándo remánserat, póstmodum amándo fórtiter ardébat. Nam postquam venit ad monuméntum, ibíque corpus domínicum non invénit, sublátum crédidit, atque discípulis nuntiávit: qui veniéntes vidérunt, atque ita esse, ut múlier díxerat, credidérunt. Et de eis prótinus scriptum est: Abiérunt ergo discípuli ad semetípsos; ac deínde subiúngitur: María autem stabat ad monuméntum foris, plorans.

℟. Tulérunt / Dóminum meum, et néscio, ubi posuérunt eum. † Dicunt ei Angeli: Múlier, quid ploras? surréxit sicut dixit: * Præcédet vos in Galilæam: ibi eum vidébitis, † allelúia, allelúia. ℣. Cum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum: † et vidit duos Angelos in albis, sedéntes, qui dicunt ei. Præcédet.

Lectio ii

Qua in re pensándum est, huius mulíeris mentem quanta vis amóris accénderat, quæ a monuménto Dómini, étiam discípulis recedéntibus, non recedébat. Exquirébat quem non invénerat: flebat inquiréndo, et amóris sui igne succénsa, eius, quem ablátum crédidit, ardébat desidério. Unde cóntigit, ut eum sola tunc vidéret, quæ remánsit, ut quæreret: quia nimírum virtus boni óperis perseverántia est: et voce Veritátis dícitur: Qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit.

℟. Congratulámini mihi, / omnes, qui dilígitis Dóminum, † quia quem quærébam, appáruit mihi: * Et dum flerem ad monuméntum, vidi Dóminum, † allelúia, allelúia. ℣. Recedéntibus discípulis, non recedébam, † et amóris eius igne succénsa, ardébam desidério. Et.

Lectio iii

María ergo cum fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum. Certe iam monuméntum vácuum víderat, iam sublátum Dóminum nuntiáverat: quid est, quod se íterum inclínat, íterum vidére desíderat? Sed amánti semel aspexísse non súfficit: quia vis amóris intentiónem multíplicat inquisitiónis. Quæsívit ergo prius, et mínime invénit: perseverávit, ut quæreret, unde et cóntigit, ut inveníret; actúmque est, ut desidéria diláta créscerent,

et crescéntia cáperent, quod inveníssent.

℟. Isti sunt / agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúia: † modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, † allelúia, allelúia. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti. Glória Patri. Repléti.

In II Nocturno

Ant. Veníte, / et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus, † allelúia, allelúia. Ps. 79 Qui regis Israel, inténde, cum reliquis de feria. (135)

Capit. 2 Cor. 5, 14-15

Cáritas Christi urget nos: † æstimántes hoc, quóniam si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt: et pro ómnibus mórtuus est Christus; * ut et qui vivunt, iam non sibi vivant, sed ei, qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

AD LAUDES

Ad Bened. ant. María / stabat ad monuméntum plorans, et vidit duos Angelos in albis, sedéntes, † et sudárium, quod fúerat super caput Iesu, allelúia.

Oratio

Deus, qui diversitátem géntium in confessióne tui nóminis adunásti: † da, ut renátis fonte baptísmatis *una sit fides méntium, et píetas actiónum. Per Dóminum.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Tulérunt / Dóminum meum, et néscio, ubi posuérunt eum; † si tu sustulísti eum, dícito mihi, allelúia: et ego eum tollam, allelúia.

FERIA SEXTA infra octavam Paschæ

I classis

AD MATUTINUM

Invitat. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (59)

Hymnus

Rex sempitérne, Dómine,
Rerum Creátor ómnium,
Qui eras ante sæcula
Semper cum Patre Fílius:

Qui mundi in primórdio
Adam plasmásti hóminem:
Cui tuæ imágini
Vultum dedísti símilem:

Quem diábolus decéperat,
Hostis humáni géneris:
Cuius tu formam córporis
Assúmere dignátus es:

Ut hóminem redímeres,
Quem ante iam plasmáveras:
Et nos Deo coniúngeres
Per carnis contubérnium:

Quem éditum ex Vírgine
Pavéscit omnis ánima:
Per quem et nos resúrgere,
Devóta mente crédimus:

Qui nobis in baptísmate
Donásti indulgéntiam,
Qui tenebámur vínculis
Ligáti consciéntiæ:

Qui Crucem propter hóminem
Suscípere dignátus es:
Dedísti tuum Sánguinem,
Nostræ salútis prétium.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Iesum / qui crucifíxus est, quæritis, allelúia; † non est hic: surréxit enim, sicut dixit vobis, allelúia. Ps. 85 Inclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me, cum reliquis de feria. (150)

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio i 28, 16-20

In illo témpore: Undecim discípuli abiérunt in Galilæam in montem, ubi constitúerat illis Iesus. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri

In Matth. 4, 28, 16-20

Post resurrectiónem Iesus in monte Galilææ conspícitur, ibíque adorátur: licet quidam dúbitent, et dubitátio eórum nostram áugeat fidem. Tunc maniféstius osténditur Thomæ, et latus láncea vulnerátum, et manus fixas demónstrat clavis. Et accédens Iesus locútus est eis, dicens: Data est mihi omnis potéstas in cælo et in terra. Illi potéstas data est, qui paulo ante crucifíxus, qui sepúltus in túmulo, qui mórtuus iacúerat, qui póstea resurréxit. In cælo autem et in terra potéstas data est: ut,

qui ante regnábat in cælo, per fidem credéntium regnet et in terris.

℟. Surgens Iesus / Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis, allelúia: † gavísi sunt discípuli viso Dómino, allelúia. ℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, † venit Iesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis. Pax.

Lectio ii

Eúntes autem docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Primum docent omnes gentes, deínde doctas intíngunt aqua. Non enim potest fieri, ut corpus baptísmi recípiat sacraméntum, nisi ante ánima fídei suscéperit veritátem. Baptizántur autem in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti: ut, quorum una est divínitas, una sit largítio: noménque Trinitátis, unus Deus est.

℟. Expurgáte / vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio: † étenim Pascha nostrum immolátus est Christus: * Itaque epulémur in Dómino, allelúia. ℣. Mórtuus est propter delícta nostra, † et resurréxit propter iustificatiónem nostram. Itaque.

Lectio iii

Docéntes eos serváre ómnia, quæcúmque mandávi vobis. Ordo præcípuus: iussit Apóstolis, ut primum docérent univérsas gentes, deínde fídei intíngerent sacraménto, et post fidem ac baptísma, quæ essent observánda, præcíperent. Ac ne putémus lévia esse, quæ iussa sunt et pauca, áddidit: Omnia, quæcúmque mandávi vobis: ut, quicúmque credíderint, qui in Trinitáte fúerint baptizáti, ómnia fáciant, quæ præcépta sunt. Et ecce, ego vobíscum sum ómnibus diébus usque ad consummatiónem sæculi. Qui usque ad consummatiónem sæculi cum discípulis se futúrum esse promíttit, et illos osténdit semper esse victúros, et se nunquam a credéntibus recessúrum.

℟. Angelus Dómini / locútus est muliéribus, dicens: † Quem quæritis? an Iesum quæritis? Iam surréxit: * Veníte, et vidéte, † allelúia, allelúia. ℣. Iesum quæritis Nazarénum, crucifíxum? † Surréxit, non est hic. Veníte. Glória Patri. Veníte.

In II Nocturno

Ant. Veníte, / et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus, † allelúia, allelúia. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte, cum reliquis de feria. (157)

Capit. 2 Cor. 5, 14-15

Cáritas Christi urget nos: † æstimántes hoc, quóniam si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt: et pro ómnibus mórtuus est Christus; * ut et qui vivunt, iam non sibi vivant, sed ei, qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

AD LAUDES

Ad Bened. ant. Undecim discípuli / in Galiláea vidéntes Dóminum adoravérunt, allelúia.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui paschále sacraméntum in reconciliatiónis humánæ fœdere contulísti: † da méntibus nostris; ut, quod professióne celebrámus, * imitémur efféctu. Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Data est mihi / omnis potéstas in cælo et in terra, allelúia.

SABBATO IN ALBIS

I classis

AD MATUTINUM

Invitat. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (59)

Hymnus

Rex sempitérne, Dómine,
Rerum Creátor ómnium,
Qui eras ante sæcula
Semper cum Patre Fílius:

Qui mundi in primórdio
Adam plasmásti hóminem:
Cui tuæ imágini
Vultum dedísti símilem:

Quem diábolus decéperat,
Hostis humáni géneris:
Cuius tu formam córporis
Assúmere dignátus es:

Ut hóminem redímeres,
Quem ante iam plasmáveras:
Et nos Deo coniúngeres
Per carnis contubérnium:

Quem éditum ex Vírgine
Pavéscit omnis ánima:
Per quem et nos resúrgere,
Devóta mente crédimus:

Qui nobis in baptísmate
Donásti indulgéntiam,
Qui tenebámur vínculis
Ligáti consciéntiæ:

Qui Crucem propter hóminem
Suscípere dignátus es:
Dedísti tuum Sánguinem,
Nostræ salútis prétium.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Iesum / qui crucifíxus est, quæritis, allelúia; † non est hic: surréxit enim, sicut dixit vobis, allelúia. Ps. 101 Dómine, exáudi oratiónem meam, cum reliquis de sabbato. (173)

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio i 20, 1-9

In illo témpore: Una sábbati María Magdaléne venit mane, cum adhuc ténebræ essent, ad monuméntum. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ

Hom. 22 in Evang., n. 2-3

Léctio sancti Evangélii, quam modo, fratres, audístis, valde in superfície histórica est apérta: sed eius nobis sunt mystéria sub brevitáte requirénda. María Magdaléne, cum adhuc ténebræ essent, venit ad monuméntum. Iuxta históriam notátur hora: iuxta intellectum vero mýsticum, requiréntis signátur intellegéntia. María étenim auctórem ómnium, quem in carne víderat mórtuum, quærébat in monuménto; et quia hunc mínime invénit, furátum crédidit. Adhuc ergo erant ténebræ, cum venit ad monuméntum. Cucúrrit cítius, discipulísque nuntiávit: sed illi præ céteris cucurrérunt, qui præ céteris amavérunt, vidélicet Petrus et Ioánnes.

℟. Christus / resúrgens ex mórtuis, iam non móritur, mors illi ultra non dominábitur: † quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: * Quod autem vivit, vivit Deo, † allelúia, allelúia. ℣. Mórtuus est semel propter delícta nostra, † et resurréxit propter iustificatiónem nostram. Quod.

Lectio ii

Currébant autem duo simul: sed Ioánnes præcucúrrit cítius Petro, et venit prior ad monuméntum, sed íngredi non præsúmpsit. Venit vero postérior Petrus, et intrávit. Quid, fratres, quid cursus iste significat? Numquid hæc tam subtílis Evangelístæ descríptio a mystériis vacáre credénda est? Mínime. Neque enim se Ioánnes et præísse, et non intrásse díceret, si in ipsa sua trepidatióne mystérium defuísse credidísset. Quid ergo per Ioánnem, nisi synagóga: quid per Petrum, nisi Ecclésia designátur?

℟. Isti / sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúia: † modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, † allelúia, allelúia. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti.

Lectio iii

Nec mirum esse videátur, quod per iuniórem synagóga, per seniórem vero Ecclésia signári perhibétur: quia, etsi ad Dei cultum prior est synagóga, quam Ecclésia géntium, ad usum tamen sæculi prior est multitúdo géntium, quam synagóga, Paulo attestánte, qui ait: Quia non prius, quod spiritále est, sed quod animále. Per seniórem ergo Petrum significátur Ecclésia géntium: per iuniórem vero Ioánnem synagóga Iudæórum. Cucurrérunt ambo simul: quia ab ortus sui témpore usque ad occásum, pari et commúni via, etsi non pari et commúni sensu, gentílitas cum synagóga cucúrrit. Venit synagóga prior ad monuméntum, sed mínime intrávit: quia legis quidem mandáta percépit, prophetías de incarnatióne ac passióne domínica audívit, sed crédere in mórtuum nóluit.

℟. Cum transísset / sábbatum, María Magdaléne et María Iacóbi et Salóme emérunt arómata, * Ut veniéntes úngerent Iesum, † allelúia, allelúia. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, † orto iam sole. Ut. Glória Patri. Ut.

In II Nocturno

Ant. Veníte, / et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus, † allelúia, allelúia. Ps. 105 Confitémini Dómino quóniam bonus, cum reliquis de sabbato. (180)

Capit. 2 Cor. 5, 14-15

Cáritas Christi urget nos: † æstimántes hoc, quóniam si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt: et pro ómnibus mórtuus est Christus; * ut et qui vivunt, iam non sibi vivant, sed ei, qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

AD LAUDES

Ad Bened. ant. Currébant / duo simul, et ille álius discípulus præcucúrrit cítius Petro, † et venit prior ad monuméntum, allelúia.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: † ut, qui festa paschália venerándo égimus, * per hæc contíngere ad gáudia ætérna mereámur. Per Dóminum.

Post Nonam terminatur Officium proprium de octava.

DOMINICA IN ALBIS
in octava Paschæ

I classis

AD I VESPERAS

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia. Ps. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, cum reliquis de sabbato, ut in Psalterio. (245)

Capit. 1 Io. 5, 4

Caríssimi: Omne, quod natum est ex Deo, vincit mundum: † et hæc est victória, quæ vincit mundum, * fides nostra.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúia. Glória Patri. Surréxit.

Hymnus

Ad cenam Agni próvidi,
Et stolis albis cándidi,
Post tránsitum maris Rubri
Christo canámus Príncipi:

Cuius Corpus sanctíssimum,
In ara Crucis tórridum,
Cruóre eius róseo
Gustándo vívimus Deo.

Protécti Paschæ véspere
A devastánte Angelo,
Erépti de duríssimo
Pharaónis império.

Iam Pascha nostrum Christus est,
Qui immolátus Agnus est,
Sinceritátis ázyma,
Caro eius obláta est.

O vere digna hóstia,
Per quam fracta sunt tártara,
Redémpta plebs captiváta,
Réddita vitæ prǽmia.

Consúrgit Christus túmulo,
Victor redit de bárathro,
Tyránnum trudens vínculo,
Et Paradísum réserans.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Magnif. ant. Cum esset sero / die illa una sabbatórum, † et fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti in unum, † stetit Iesus in médio, et dixit eis: Pax vobis, allelúia.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: * ut, qui paschália festa perégimus, hæc, te largiénte, móribus et vita teneámus. Per Dóminum nostrum.

℣. Benedicámus Dómino, hodie et deinceps dicitur sine Allelúia.

AD MATUTINUM

Invitat. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Rex sempitérne, Dómine,
Rerum Creátor ómnium,
Qui eras ante sæcula
Semper cum Patre Fílius:

Qui mundi in primórdio
Adam plasmásti hóminem:
Cui tuæ imágini
Vultum dedísti símilem:

Quem diábolus decéperat,
Hostis humáni géneris:
Cuius tu formam córporis
Assúmere dignátus es:

Ut hóminem redímeres,
Quem ante iam plasmáveras:
Et nos Deo coniúngeres
Per carnis contubérnium:

Quem éditum ex Vírgine
Pavéscit omnis ánima:
Per quem et nos resúrgere,
Devóta mente crédimus:

Qui nobis in baptísmate
Donásti indulgéntiam,
Qui tenebámur vínculis
Ligáti consciéntiæ:

Qui Crucem propter hóminem
Suscípere dignátus es:
Dedísti tuum Sánguinem,
Nostræ salútis prétium.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Allelúia, / lapis revolútus est, allelúia: † ab óstio monuménti, † allelúia, allelúia. Ps. 20 Dómine, in virtúte tua lætábitur rex, cum reliquis de dominica, ut in Psalterio. (25)

Qui psalmi in I et II Nocturnis sub una ant. dicuntur.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses

Lectio i 3, 1-4

Si consurrexístis cum Christo: quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim estis, et vita vestra est abscóndita cum Christo in Deo. Cum Christus apparúerit, Vita vestra: tunc et vos apparébitis cum ipso in glória.

℟. Angelus Dómini / descéndit de cælo, et accédens revólvit lápidem, † et super eum sedit, et dixit muliéribus: * Nolíte timére; scio enim, quia crucifíxum quæritis; † iam surréxit: veníte, et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus, allelúia. ℣. Et introeúntes in monuméntum, † vidérunt iúvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt: † qui dixit illis. Nolíte.

Lectio ii 3, 5-8

Mortificáte ergo membra vestra, quæ sunt super terram: fornicatiónem, immundítiam, libídinem, concupiscéntiam malam, et avarítiam, quæ est simulacrórum sérvitus: propter quæ venit ira Dei super fílios incredulitátis: in quibus et vos ambulástis aliquándo, cum viverétis in illis. Nunc autem depónite et vos ómnia: iram, indignatiónem, malítiam, blasphémiam, turpem sermónem de ore vestro.

℟. Angelus Dómini / locútus est muliéribus, dicens: † Quem quæritis? an Iesum quæritis? Iam surréxit: * Veníte, et vidéte, † allelúia, allelúia. ℣. Iesum quæritis Nazarénum, crucifíxum? † Surréxit, non est hic. Veníte.

Lectio iii 3, 9-13

Nolíte mentíri ínvicem, exspoliántes vos véterem hóminem cum áctibus suis, et induéntes novum eum, qui renovátur in agnitiónem secúndum imáginem eius, qui creávit illum. Ubi non est gentílis et Iudæus, circumcísio et præpútium, bárbarus et Scytha, servus et liber: sed ómnia, et in ómnibus Christus. Indúite vos ergo sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam: supportántes ínvicem, et donántes vobismetípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

℟. Cum transísset / sábbatum, María Magdaléne et María Iacóbi et Salóme emérunt arómata, * Ut veniéntes úngerent Iesum, † allelúia, allelúia. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, † orto iam sole. Ut.

Lectio iv 3, 14-17

Super ómnia autem hæc, caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis: et pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore; et grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia, docéntes, et commonéntes vosmetípsos, psalmis, hymnis, et cánticis spirituálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Omne, quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Iesu Christi, grátias agéntes Deo et Patri per ipsum.

℟. María Magdaléne, / et áltera María ibant dilúculo ad monuméntum. * Iesum quem quæritis, non est hic, surréxit sicut locútus est, † præcé-

det vos in Galilæam, ibi eum vidébitis, † allelúia, allelúia. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto iam sole: † et introeúntes vidérunt iúvenem sedéntem in dextris, qui dixit illis. Iesum quem quæritis, non est hic, surréxit sicut locútus est, † præcédet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis, † allelúia, allelúia. Glória Patri. Iesum.

In II Nocturno

Ant. Allelúia, / quem quæris, múlier? allelúia: † vivéntem cum mórtuis? † allelúia, allelúia. Ps. 26 Dóminus illuminátio mea, et salus mea, cum reliquis. (31)

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

Sermo
sancti Augustíni Epíscopi
Sermo in octava Paschæ; Appd.; 172 de Temp.

Lectio v

Paschális solémnitas hodiérna festivitáte conclúditur, et ídeo hódie neophytórum hábitus commutátur: ita tamen, ut candor, qui de hábitu depónitur, semper in corde teneátur. In qua primum quidem nobis agéndum est, ut, quia paschales dies sunt, id est, indulgéntiæ ac remissiónis, ita a nobis sanctórum diérum festívitas agátur, ut relaxatióne córporum púritas non obfuscétur: sed pótius abstinéntes ab omni luxu, ebrietáte, lascívia, demus óperam sóbriæ remissióni, ac sanctæ sinceritáti; ut, quidquid modo corporáli abstinéntia non acquírimus, méntium puritáte quærámus.

℟. Virtúte magna / reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Iesu Christi Dómini nostri, † allelúia, allelúia. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto, † loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio vi

Ad omnes quidem pértinet sermo, quos cura nostra compléctitur: verúmtamen hódie terminata sacramentórum solemnitáte, vos allóquimur, novélla gérmina, sánctitas regenerata ex aqua et Spíritu, germen pium, exámen novéllum, flos nostri honóris, et fructus labóris, gáudium et coróna mea, omnes, qui statis in Dómino.

℟. De ore prudéntis / procédit mel, allelúia; † dulcédo mellis est sub lingua eius, allelúia: * Favus distillans lábia eius, † allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde eius, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus.

Lectio vii

Apostólicis verbis vos álloquor: Ecce, nox præcéssit, dies autem appropinquávit: abícite ópera tenebrárum, et indúite vos arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus: non in comessatiónibus et ebrietátibus, non in cubílibus et impudicítiis, non in contentióne et æmulatióne; sed indúite Dóminum Iesum Christum. Habémus, inquit, certiórem prophéticum sermónem: cui bene fácitis intendéntes tamquam lucérnæ in obscúro loco, donec dies lucéscat, et lúcifer oriátur in córdibus vestris.

℟. Ecce, / vicit leo de tribu Iuda, radix David, † aperíre librum et sólvere septem signácula eius: * Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem et divinitátem † et sapiéntiam et fortitúdinem et honórem et glóriam et benedictiónem. Allelúia.

Lectio viii

Sint ergo lumbi vestri accíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. Ecce, dies advéniunt, in quibus Dóminus dicit: Pusíllum, inquit, et non vidébitis me; et íterum pusíllum, et vidébitis me. Hæc est hora, de qua dixit: Vos tristes éritis, sæculum autem gaudébit; id est, vita ista tentatiónibus plena, in qua peregrinámur ab eo. Sed íterum, inquit, vidébo vos, et gaudébit cor vestrum, et gáudium vestrum nemo tollet a vobis.

℟. Ego sum / vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, † allelúia, allelúia. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui. Glória Patri. Qui.

In III Nocturno

Ant. Allelúia, / noli flere, María, allelúia: † resurréxit Dóminus, † allelúia, allelúia. Cantica Quis est iste, qui venit de Edom, ut in Psalterio. (44)

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Ioánnem

Lectio ix 20

In illo témpore: Cum sero esset die illo, una sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti propter metum Iudæórum: venit Iesus, et stetit in médio, et dixit eis: Pax vobis. Et réliqua.

Homília
sancti Gregórii Papæ
Hom. 26 in Evang., n. 1-2

Prima lectiónis huius evangélicæ quæstio ánimum pulsat: quómodo post resurrectiónem corpus Domínicum verum fuit, quod clausis iánuis ad discípulos íngredi pótuit? Sed sciéndum nobis est, quod divína operátio, si ratióne comprehénditur, non est admirábilis: nec fides habet méritum, cui humána rátio præbet experiméntum. Sed hæc ipsa nostri Redemptóris ópera, quæ ex semetípsis comprehéndi nequáquam possunt, ex ália eius operatióne pensánda sunt: ut rebus mirabílibus fidem præbeant facta mirabilióra.

℣. Tulérunt / Dóminum meum, et néscio, ubi posuérunt eum. † Dicunt ei Angeli: Múlier, quid ploras? surréxit sicut dixit: * Præcédet vos in Galiléam: ibi eum vidébitis, † allelúia, allelúia. ℣. Cum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum: † et vidit duos Angelos in albis, sedéntes, qui dicunt ei. Præcédet.

Lectio x

Illud enim corpus Dómini intrávit ad discípulos iánuis clausis, quod vidélicet ad humános óculos per nativitátem suam clauso exívit útero Vírginis. Quid ergo mirum, si clausis iánuis post resurrectiónem suam in ætérnum iam victúrus intrávit, qui moritúrus véniens, non apérto útero Vírginis exívit? Sed quia ad illud corpus, quod vidéri póterat, fides intuéntium dubitábat, osténdit eis prótinus manus et latus: palpándam carnem præbuit, quam clausis iánuis introdúxit.

℟. Congratulámini mihi, / omnes, qui dilígitis Dóminum, † quia quem quærébam, appáruit mihi: * Et dum flerem ad monuméntum, vidi Dóminum, † allelúia, allelúia. ℣. Recedéntibus discípulis, non recedébam, † et amóris eius igne succénsa, ardébam desidério. Et.

Lectio xi

Qua in re duo mira, et iuxta humánam ratiónem sibi valde contrária osténdit: dum post resurrectiónem suam corpus suum et incorruptíbile, et tamen palpábile demonstrávit. Nam et corrúmpi necésse est, quod palpátur: et palpári non potest, quod non corrúmpitur. Sed miro modo atque inæstimábili Redémptor noster et incorruptíbile post resurrectiónem, et palpábile corpus exhíbuit: ut monstrándo incorruptíbile, invitáret ad prǽmium; et præbéndo palpábile, firmáret ad fidem. Et incorruptíbilem se ergo, et palpábilem demonstrávit: ut profécto esse post resurrectiónem osténderet corpus suum et eiúsdem natúræ, et alterius glóriæ.

℟. Surgens Iesus / Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis, allelúia: † gavísi sunt discípuli viso Dómino, allelúia. ℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, † venit Iesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis. Pax.

Lectio xii

Dixit eis: Pax vobis. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos: id est, sicut misit me Pater Deus Deum, et ego mitto vos homo hómines. Pater Fílium misit, qui hunc pro redemptióne géneris humáni incarnári constítuit. Quem vidélicet in mundum veníre ad passiónem vóluit: sed tamen amávit Fílium, quem ad passiónem misit. Eléctos vero Apóstolos Dóminus non ad mundi gáudia, sed sicut ipse missus est, ad passiónes in mundum mittit. Quia ergo et Fílius amátur a Patre, et tamen ad passiónem míttitur: ita et discípuli a Dómino amántur, qui tamen ad passiónem mittúntur in mundum. Itaque dícitur: Sicut misit me Pater, et ego mitto vos; id est, ea vos caritáte díligo, cum inter scándala persecutórum mitto, qua me caritáte Pater díligit, quem veníre ad tolerándas passiónes fecit.

℟. Expurgáte / vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio: † étenim Pascha nostrum immolátus est Christus; * Itaque epulémur in Dómino, allelúia. ℣. Mórtuus est propter delícta nostra, † et resurréxit propter iustificatiónem nostram. Itaque. Glória Patri. Itaque.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Cap. 20, 19-31

In illo témpore: Cum sero esset die illo, una sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti propter metum Iudæórum: venit Iesus, et stetit in médio, et dixit eis: Pax vobis. Et cum hoc dixísset, osténdit eis manus et latus. Gavísi sunt ergo discípuli, viso Dómino. Dixit ergo eis íterum: Pax vobis. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. Hæc cum dixísset, insufflávit, et dixit eis: Accípite Spíritum Sanctum: quorum remiséritis peccáta, remittúntur eis; et quorum retinuéritis, reténta sunt. Thomas autem unus ex duódecim, qui dícitur Dídymus, non erat cum eis, quando venit Iesus. Dixérunt ergo ei álii discípuli: Vídimus Dóminum. Ille autem dixit eis: Nisi vídero in mánibus eius fixúram clavórum, et mittam dígitum meum in locum clavórum, et mittam manum meam in latus eius, non credam. Et post dies octo, íterum erant discípuli eius intus, et Thomas cum eis. Venit Iesus, iánuis clausis, et stetit in médio, et dixit: Pax vobis. Deínde dicit Thomæ: Infer dígitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum: et noli esse incrédulus, sed fidélis. Respóndit Thomas, et dixit ei: Dóminus meus, et Deus meus. Dixit ei Iesus: Quia vidísti me, Thoma, credidísti: beáti, qui non vidérunt, et credidérunt. Multa quidem etália signa fecit Iesus in conspéctu discipulórum suórum, quæ non sunt scripta in libro hoc. Hæc autem scripta sunt, ut credátis, quia Iesus est Christus, Fílius Dei: et ut credéntes, vitam habeátis in nómine eius.

Oratio Præsta, quæsumus, ut infra ad Laudes.

AD LAUDES

Ant. 1 Allelúia, / allelúia, allelúia; † Allelúia, allelúia, allelúia; † Allelúia, allelúia, allelúia. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est. Ps. 99 Iubiláte Deo, omnis terra. Ps. 62 Deus, Deus meus, ut in Psalterio. (52)

Ant. 2 Surréxit / Christus de sepúlcro, † qui liberávit tres púeros de camíno ignis ardéntis, allelúia. Canticum Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino. (53)

Ant. 3 Allelúia, / allelúia, allelúia. Psalmi 148, 149, 150 Laudáte Dóminum de cælis. (55)

Capit. 1 Io. 5, 4

Caríssimi: Omne, quod natum est ex Deo, vincit mundum: † et hæc est victória, quæ vincit mundum, * fides nostra.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlcro, * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúia. Glória Patri. Surréxit.

Hymnus

Auróra lucis rútilat,
Cælum láudibus íntonat,
Mundus exsúltans iúbilat,
Gemens inférnus úlulat:

Cum Rex ille fortíssimus,
Mortis confráctis víribus,
Pede concúlcans tártara,
Solvit a pœna míseros.

Ille, qui clausus lápide
Custodítur sub mílite,
Triúmphans pompa nóbili,
Victor surgit de fúnere.

Solútis iam gemítibus
Et inférni dolóribus,
Quia surréxit Dóminus,
Respléndens clamat Angelus.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúia. ℟. Cæli et terra læténtur, allelúia.

Ad Bened. ant. Cum esset sero / die illa una sabbatórum, † et fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti in unum, † stetit Iesus in médio, et dixit eis: Pax vobis, allelúia.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: † ut, qui paschália festa perégimus, * hæc, te largiénte, móribus et vita teneámus. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia. Ps. 118 Beáti immaculáti in via, ut in Psalterio. (196)

AD TERTIAM

Ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia. Et sic ad alias Horas, ut in Psalterio notatur.

Capit. Caríssimi, ut supra.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: † ut, qui paschália festa perégimus,* hæc, te largiénte, móribus et vita teneámus. Per Dóminum nostrum.

AD SEXTAM

Capit. 1 Io. 5, 5-6

Quis est autem, qui vincit mundum, nisi qui credit, quóniam Iesus est Fílius Dei? † hic est, qui venit per aquam et sánguinem, Iesus Christus: * non in aqua solum, sed in aqua et sánguine.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

AD NONAM

Capit. 1 Io. 5, 9-10

Si testimónium hóminum accípimus, testimónium Dei maius est: † quóniam hoc est testimónium Dei, quod maius est, quóniam testificátus est de Fílio suo. * Qui credit in Fílium Dei, habet testimónium Dei in se.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

AD II VESPERAS

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de dominica (223), qui sub una tantum ant. dicuntur.

Capit. 1 Io. 5, 4

Caríssimi: Omne, quod natum est ex Deo, vincit mundum: † et hæc est victória, quæ vincit mundum, * fides nostra.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúia. Glória Patri. Surréxit.

Hymnus

Ad cenam Agni próvidi,
Et stolis albis cándidi,
Post tránsitum maris Rubri
Christo canámus Príncipi:

Cuius Corpus sanctíssimum,
In ara Crucis tórridum,
Cruóre eius róseo
Gustándo vívimus Deo.

Protécti Paschæ véspere
A devastánte Angelo,
Erépti de duríssimo
Pharaónis império.

Iam Pascha nostrum Christus est,
Qui immolátus Agnus est,
Sinceritátis ázyma,
Caro eius obláta est.

O vere digna hóstia,
Per quam fracta sunt tártara,
Redémpta plebs captiváta,
Réddita vitæ prémia.

Consúrgit Christus túmulo,
Victor redit de bárathro,
Tyránnum trudens vínculo,
Et Paradísum réserans.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Magnif. ant. Post dies octo / iánuis clausis ingréssus Dóminus dixit eis: Pax vobis, † allelúia, allelúia.

Oratio Præsta, ut supra. 614

Ordinarium Officii ferialis tempore paschali

AD MATUTINUM

Invitat. Allelúia, allelúia, * Allelúia. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (59)

Hymnus

Rex sempitérne, Dómine,
Rerum Creátor ómnium,
Qui eras ante sæcula
Semper cum Patre Fílius:

Qui mundi in primórdio
Adam plasmásti hóminem:
Cui tuæ imágini
Vultum dedísti símilem:

Quem diábolus decéperat,
Hostis humáni géneris:
Cuius tu formam córporis
Assúmere dignátus es:

Ut hóminem redímeres,
Quem ante iam plasmáveras:
Et nos Deo coniúngeres
Per carnis contubérnium:

Quem éditum ex Vírgine
Pavéscit omnis ánima:
Per quem et nos resúrgere,
Devóta mente crédimus:

Qui nobis in baptísmate
Donásti indulgéntiam,
Qui tenebámur vínculis
Ligáti conscientiæ:

Qui Crucem propter hóminem
Suscípere dignátus es:

Dedísti tuum Sánguinem,
Nostræ salútis prétium.
Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.
Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmi de feria (sub unica ant.).

℣. ut in Psalterio pro tempore paschali:

Feriis II et V

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Feriis III et VI

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

Feria IV et sabbato

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

De Oséa Prophéta
Lectio brevis
Os. 6, 1-3

Veníte, et revertámur ad Dóminum: quia ipse cepit, et sanábit nos: percútiet, et curábit nos. † Vivificábit nos post duos dies: in die tértia suscitábit nos, et vivémus in conspéctu eius. * Sciémus, sequemúrque, ut cognoscámus Dóminum. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℟. br. Gavísi sunt discípuli, * Allelúia, allelúia. Gavísi. ℣. Viso Dómino. Allelúia. Glória Patri. Gavísi.

In II Nocturno

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmi de feria.

Capit. Rom. 6, 4

Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísmum in mortem: † ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, * ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

℣. Resurréxit Dóminus, allelúia. ℟. Sicut dixit vobis, allelúia.

Oratio dominicæ præcedentis.

AD LAUDES

Ant. 1 Allelúia, / allelúia, allelúia.

Ps. 50 Miserére mei, Deus, cum duobus sequentibus psalmis feriæ occurrentis.

Ant. 2 ad canticum, ut in Psalterio pro singulis feriis ponitur, cui additur: Allelúia.

Ant. 3 Allelúia, / allelúia, allelúia.

Ps. 148 Laudáte Dóminum de cælis, et duo sequentes psalmi 149 et 150.

Idem servatur in festis III classis usque ad vigiliam Pentecostes, quando ad Laudes psalmi sumendi sunt de feria occurrenti in Psalterio.

Capit. Rom. 6, 9-10

Christus resúrgens ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. † Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: * quod autem vivit, vivit Deo.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlcro, * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúia. Glória Patri. Surréxit.

Hymnus

Auróra lucis rútilat,
Cælum láudibus íntonat,
Mundus exsúltans iúbilat,
Gemens inférnus úlulat:

Cum Rex ille fortíssimus,
Mortis confráctis víribus,
Pede concúlcans tártara,
Solvit a pœna míseros.

Ille, qui clausus lápide
Custodítur sub mílite,
Triúmphans pompa nóbili,
Victor surgit de fúnere.

Solútis iam gemítibus
Et inférni dolóribus,
Quia surréxit Dóminus,
Respléndens clamat Angelus.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúia. ℟. Cæli et terra læténtur, allelúia.

Ant. ad Benedíctus pro singulis diebus propria.

Oratio dominicæ præcedentis.

AD PRIMAM

Ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

AD TERTIAM

Ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. Christus, ut supra.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

AD SEXTAM

Ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. 1 Cor. 15, 20-22

Christus resurréxit a mórtuis primítiæ dormiéntium: † quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. * Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

AD NONAM

Ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. 1 Petr. 3, 18

Christus semel pro peccátis nostris mórtuus est, iustus pro iniústis, † ut nos ófferret Deo, mortificátus quidem carne, * vivificátus autem spíritu.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

AD VESPERAS

Psalmi de feria dicuntur sub una

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Capit. Rom. 6, 9-10

Christus resúrgens ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. † Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: * quod autem vivit, vivit Deo.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúia. Glória Patri. Surréxit.

Hymnus

Ad cenam Agni próvidi,
Et stolis albis cándidi,
Post tránsitum maris Rubri
Christo canámus Príncipi:

Cuius Corpus sanctíssimum,
In ara Crucis tórridum,
Cruóre eius róseo
Gustándo vívimus Deo.

Protécti Paschæ véspere
A devastánte Angelo,
Erépti de duríssimo
Pharaónis império.

Iam Pascha nostrum Christus est,
Qui immolátus Agnus est,
Sinceritátis ázyma,
Caro eius obláta est.

O vere digna hóstia,
Per quam fracta sunt tártara,
Redémpta plebs captiváta,
Réddita vitæ præmia.

Consúrgit Christus túmulo,
Victor redit de bárathro,
Tyránnum trudens vínculo,
Et Paradísum réserans.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Magníficat ant. propria. Oratio dominicæ præcedentis.

Infra hebdomadam I post octavam Paschæ

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: † ut, qui paschália festa perégimus, * hæc, te largiénte, móribus et vita teneámus. Per Dóminum.

FERIA SECUNDA

IV classis

AD LAUDES

Ad Bened. ant. Surgens Iesus / mane prima sábbati, † appáruit primo Maríæ Magdalénæ, de qua eiécerat septem dæmónia, allelúia.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Pax vobis, / ego sum, allelúia: † nolíte timére, allelúia.

FERIA TERTIA

IV classis

AD LAUDES

Ad Bened. ant. Præcédam vos / in Galilæam, ibi me vidébitis, sicut dixi vobis, † allelúia, allelúia.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Mitte / manum tuam, et cognósce loca clavórum, allelúia: † et noli esse incrédulus, sed fidélis, allelúia.

FERIA QUARTA

IV classis

AD LAUDES

Ad Bened. ant. Ego sum / vitis vera, allelúia: † et vos pálmites veri, allelúia.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Quia vidísti me, / Thoma, credidísti: † beáti, qui non vidérunt, et credidérunt, allelúia.

FERIA QUINTA
IV classis

AD LAUDES

Ad Bened. ant. Ardens est / cor meum, desídero vidére Dóminum meum: † quæro, et non invénio, ubi posuérunt eum, † allelúia, allelúia.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: † ut, qui paschália festa perégimus, * hæc, te largiénte, móribus et vita teneámus. Per Dóminum.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Misi / dígitum meum in fixúras clavórum, et manum meam in latus eius, † et dixi: Dóminus meus, et Deus meus, allelúia.

FERIA SEXTA
IV classis

AD LAUDES

Ad Bened. ant. Venérunt ad monuméntum / María Magdaléne, et áltera María, vidére sepúlcrum, allelúia.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Post dies octo / iánuis clausis ingréssus Dóminus dixit eis: Pax vobis, † allelúia, allelúia.

DOMINICA II post Pascha
II classis

AD I VESPERAS

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia et ps. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, cum reliquis de sabbato. (245)

Capit. 1 Petr. 2, 21-22

Caríssimi: Christus passus est pro nobis, † vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia eius. * Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore eius.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúia. Glória Patri. Surréxit.

Hymnus

Ad cenam Agni próvidi,
Et stolis albis cándidi,
Post tránsitum maris Rubri
Christo canámus Príncipi:

Cuius Corpus sanctíssimum,
In ara Crucis tórridum,
Cruóre eius róseo
Gustándo vívimus Deo.

Protécti Paschæ véspere
A devastánte Angelo,
Erépti de duríssimo
Pharaónis império.

Iam Pascha nostrum Christus est,
Qui immolátus Agnus est,
Sinceritátis ázyma,
Caro eius obláta est.

O vere digna hóstia,
Per quam fracta sunt tártara,
Redémpta plebs captiváta,
Réddita vitæ prǽmia.

Consúrgit Christus túmulo,
Victor redit de bárathro,
Tyránnum trudens vínculo,
Et Paradísum réserans.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advespérascit, allelúia.

Ad Magnif. ant. Ego sum / pastor óvium: ego sum via, véritas et vita: † ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ, † allelúia, allelúia.

Oratio

Deus, qui in Fílii tui humilitáte iacéntem mundum erexísti: * fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam; ut, quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus, gáudiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eúndem Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Rex sempitérne, Dómine,
Rerum Creátor ómnium,
Qui eras ante sæcula
Semper cum Patre Fílius:

Qui mundi in primórdio
Adam plasmásti hóminem:
Cui tuæ imágini
Vultum dedísti símilem:

Quem diábolus decéperat,
Hostis humáni géneris:
Cuius tu formam córporis
Assúmere dignátus es:

Ut hóminem redímeres,
Quem ante iam plasmáveras:
Et nos Deo coniúngeres
Per carnis contubérnium:

Quem éditum ex Vírgine
Pavéscit omnis ánima:
Per quem et nos resúrgere,
Devóta mente crédimus:

Qui nobis in baptísmate
Donásti indulgéntiam,
Qui tenebámur vínculis
Ligáti consciéntiæ:

Qui Crucem propter hóminem
Suscípere dignátus es:
Dedísti tuum Sánguinem,
Nostræ salútis prétium.
Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.
Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. cum psalmis et ℣. de Psalterio ut in tempore paschali. (25)

Incipit liber
Actuum Apostolórum

Lectio i 1, 1-8

Primum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Iesus fácere et docére, usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum Sanctum, quos elégit, assúmptus est: quibus et præbuit seípsum vivum post passiónem suam in multis arguméntis, per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei. Et convéscens, præcépit eis, ab Ierosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris, quam audístis (inquit) per os meum: quia Ioánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímini Spíritu Sancto non post multos hos dies. Igitur qui convénerant, interrogábant eum, dicéntes: Dómine, si in témpore hoc restítues regnum Israel? Dixit autem eis: Non est vestrum nosse témpora vel moménta, quæ Pater pósuit in sua potestáte: sed accipiétis virtútem superveniéntis Spíritus Sancti in vos, et éritis mihi testes in Ierúsalem, et in omni Iudæa, et Samaría, et usque ad últimum terræ.

℟. Virtúte magna / reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Iesu Christi Dómini nostri, † allelúia, allelúia. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto, † loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio ii 1, 9-14

Et cum hæc dixísset, vidéntibus illis, elevátus est: et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cumque intuerémtur in cælum eúntem illum, ecce, duo viri astitérunt iuxta illos in véstibus albis, qui et dixérunt: Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cælum? Hic Iesus, qui assúmptus est a vobis in cælum, sic véniet, quemádmodum vidístis eum eúntem in cælum. Tunc revérsi sunt Ierosólymam a monte, qui vocátur Olivéti, qui est iuxta Ierúsalem, sábbati habens iter. Et cum introíssent in cenáculum, ascendérunt ubi manébant Petrus et Ioánnes, Iacóbus et Andréas, Philíppus et Thomas, Bartholomæus et Matthæus, Iacóbus Alphæi et Simon Zelótes, et Iudas Iacóbi. Hi omnes erant perseveránte unanímiter in oratióne cum muliéribus, et María Matre Iesu, et frátribus eius.

℟. De ore prudéntis / procédit mel, allelúia; † dulcédo mellis est sub lingua eius, allelúia: * Favus distíllans lábia eius, † allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde eius, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus.

Lectio iii 1, 15-20

In diébus illis exsúrgens Petrus in médio fratrum, dixit (erat autem turba hóminum simul fere centum vigínti): Viri fratres, opórtet impléri Scriptúram, quam prædíxit Spíritus Sanctus per os David de Iuda, qui fuit dux eórum, qui comprehendérunt Iesum: qui connumerátus erat in nobis, et sortítus est sortem ministérii huius. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, et suspénsus crépuit médius: et diffúsa sunt ómnia víscera eius. Et notum factum est ómnibus habitántibus Ierúsalem, ita ut appellarétur ager ille, lingua eórum, Hacéldama, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro psalmórum: Fiat commorátio eórum desérta, et non sit qui inhábitet in ea: et episcopátum eius accípiat alter.

℟. Ecce, / vicit leo de tribu Iuda, radix David, † aperíre librum et sólvere septem signácula eius: * Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem et divinitátem † et sapiéntiam et fortitúdinem et honórem et glóriam et benedictiónem. Allelúia.

Lectio iv 1, 21-26

Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Iesus, incípiens a baptísmate Ioánnis usque in diem, qua assúmptus est a nobis, te-

stem resurrectiónis eius nobíscum fíeri unum ex istis. Et statuérunt duos, Ioseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Iustus, et Matthíam. Et orántes dixérunt: Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde, quem elégeris ex his duóbus unum accípere locum ministérii huius, et apostolátus, de quo prævaricátus est Iudas, ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Matthíam; et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

℟. Angelus Dómini / locútus est muliéribus, dicens: † Quem quæritis? an Iesum quæritis? Iam surréxit: * Veníte, et vidéte, † allelúia, allelúia. ℣. Iesum quæritis Nazarénum, crucifíxum? † Surréxit, non est hic. Veníte. Glória Patri. Veníte.

In II Nocturno

Ant. cum psalmis et ℣. in Psalterio ut in tempore paschali. (31)

Sermo
sancti Leónis Papæ

Sermo 73, de Ascensione Domini 1, cap. 1, 2 et 3

Lectio v

Hi dies, dilectíssimi, qui inter resurrectiónem Dómini ascensionémque fluxérunt, non otióso transiére decúrsu, sed magna in eis confirmáta sacraménta, magna sunt reveláta mystéria. In his metus diræ mortis aufértur, et non solum ánimæ, sed étiam carnis immortálitas declarátur. In his per insufflatiónem Dómini infúnditur Apóstolis ómnibus Spíritus Sanctus: et beáto Apóstolo Petro supra céteros, post regni claves, ovílis domínici cura mandátur.

℟. Ego sum / vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, † allelúia, allelúia. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Lectio vi

In his diébus, duóbus discípulis tértius in via Dóminus comes iúngitur, et ad omnem nostræ ambiguitátis calíginem detergéndam, pavéntium ac trepidántium tárditas increpátur. Flammam fídei illumináta corda concípiunt: et quæ erant tépida, reseránte Scriptúras Dómino, efficiúntur ardéntia.

℟. Surgens Iesus / Dóminus noster, stans in médio discipulórum suórum, dixit: * Pax vobis, allelúia: † gavísi sunt discípuli viso Dómino, allelúia. ℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, † venit Iesus, et stetit in médio eórum, et dixit eis. Pax.

Lectio vii

In fractióne quoque panis, convescéntium apériuntur obtútus: multo felícius horum óculis patefáctis, quibus natúræ suæ manifestáta est glorificátio, quam illórum géneris nostri príncipum, quibus prævaricatiónis suæ est ingésta confúsio.

℟. Expurgáte / vetus fermentum, ut sitis nova conspérsio: † étenim Pascha nostrum immolátus est Christus: * Itaque epulémur in Dómino, allelúia. ℣. Mórtuus est propter delícta nostra, † et resurréxit propter iustificatiónem nostram. Itaque.

Lectio viii

Inter hæc autem aliáque mirácula, cum discípuli trépidis cogitatiónibus æstuárent, et apparuísset in médio eórum Dóminus, dixissétque, Pax vobis: ne hoc remanéret in eórum opiniónibus, quod volvebátur in córdibus (putábant enim se spíritum vidére, non carnem), redárguit cogitatiónes a veritáte discórdes: íngerit dubitántium óculis manéntia in mánibus suis et pédibus Crucis signa; et ut diligéntius pertractétur, invítat. Quia ad sanánda infidélium córdium vúlnera, clavórum et lánceæ erant serváta vestígia: ut non dúbia fide, sed constantíssima sciéntia tenerétur, eam natúram in Dei Patris consessúram throno, quæ iacúerat in sepúlcro.

℟. María Magdaléne, / et áltera María ibant dilúculo ad monuméntum. * Iesum quem quæritis, non est hic, surréxit sicut locútus est, † præcédet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis, † allelúia, allelúia. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto iam sole: † et introeúntes vidérunt iúvenem sedéntem in dextris, qui dixit illis. Iesum. Glória Patri. Iesum.

In III Nocturno

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia. Cantica Quis est iste, qui venit de Edom, ut in Psalterio. (44)

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Ioánnem

Lectio ix 10

In illo témpore: Dixit Iesus pharisæis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homília
sancti Gregórii Papæ

Hom. 14 in Evang., n. 1-2

Audístis, fratres caríssimi, ex lectióne evangélica eruditiónem vestram: audístis et perículum nostrum. Ecce enim is, qui non ex accidénti dono, sed essentiáliter bonus est, dicit: Ego sum pastor bonus. Atque eiúsdem bonitátis formam, quam nos imitémur, adiúngit, dicens: Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus suis. Fecit quod mónuit: osténdit quod iussit.

℟. Christus / resúrgens ex mórtuis, iam non móritur, mors illi ultra non dominábitur: † quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: * Quod autem vivit, vivit Deo, † allelúia, allelúia. ℣. Mórtuus est semel propter delícta nostra, † et resurréxit propter iustificatiónem nostram. Quod.

Lectio x

Bonus pastor pro óvibus suis ánimam suam pósuit, ut in sacraménto nostro corpus suum et sánguinem vérteret, et oves, quas redémerat, carnis suæ aliménto satiáret. Osténsa nobis est de contémptu mortis via, quam sequámur: appósita est forma, cui imprimámur.

℟. Surréxit / pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis, † et pro grege suo mori dignátus est: * Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Allelúia.

Lectio xi

Primum nobis est, exterióra nostra misericórditer óvibus eius impéndere; postrémum vero, si necésse sit, étiam mortem nostram pro eísdem óvibus ministráre. A primo autem hoc mínimo pervenítur ad postrémum maius. Sed cum incomparabíliter longe sit mélior ánima, qua vívimus, quam terréna substántia, quam extérius possidémus: qui non dat pro óvibus substántiam suam, quando pro his datúrus est ánimam suam?

℟. Tulérunt / Dóminum meum, et néscio, ubi posuérunt eum. † Dicunt ei Angeli: Múlier, quid ploras? surréxit sicut dixit: * Præcédet vos in Galilæam: ibi eum vidébitis, † allelúia, allelúia. ℣. Cum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum: † et vidit duos Angelos in albis, sedéntes, qui dicunt ei. Præcédet.

Lectio xii

Et sunt nonnúlli, qui, dum plus terrénam substántiam quam oves díligunt, mérito nomen pastóris perdunt; de quibus prótinus súbditur: Mercenárius autem, et qui non est pastor, cuius non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, et dimíttit oves, et fugit. Non pastor, sed mercenárius vocátur, qui non pro amóre íntimo oves domínicas, sed ad temporáles mercédes pascit. Mercenárius quippe est, qui locum quidem pastóris tenet, sed lucra animárum non quærit: terrénis cómmodis ínhiat, honóre prælatiónis gaudet, temporálibus lucris páscitur, impénsa sibi ab homínibus reveréntia lætátur.

℟. Cum transísset / sábbatum, María Magdaléne et María Iacóbi et Salóme emérunt arómata, * Ut veniéntes úngerent Iesum, † allelúia, allelúia. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, † orto iam sole. Ut. Glória Patri. Ut.

Sequéntia sancti Evangélii
secúndum Ioánnem

Cap. 10, 11-16

In illo témpore: Dixit Iesus pharisæis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Mercenárius autem, et qui non est pastor, cuius non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, et dimíttit oves, et fugit: et lupus rapit, et dispérgit oves: mercenárius autem fugit, quia mercenárius est, et non pértinet ad eum de óvibus. Ego sum pastor bonus: et cognósco meas, et cognóscunt me meæ. Sicut novit me Pater, et ego agnósco Patrem, et ánimam meam pono pro óvibus meis. Et álias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovíli: et illas opórtet me addúcere, et vocem meam áudient, et fiet unum ovíle et unus pastor.

Oratio

Deus, qui in Fílii tui humilitáte iacéntem mundum erexísti: † fidélibus tuis perpétuam con-

céde lætítiam; * ut, quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus, gáudiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eúndem Dóminum.

AD LAUDES

Ant. et psalmi ut in Psalterio, tempore paschali. (52)

Capit. 1 Petr. 2, 21-22

Caríssimi: Christus passus est pro nobis, † vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia eius. * Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore eius.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlcro, * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúia. Glória Patri. Surréxit.

Hymnus

Auróra lucis rútilat,
Cælum láudibus íntonat,
Mundus exsúltans iúbilat,
Gemens inférnus úlulat:

Cum Rex ille fortíssimus,
Mortis confráctis víribus,
Pede concúlcans tártara,
Solvit a pœna míseros.

Ille, qui clausus lápide
Custodítur sub mílite,
Triúmphans pompa nóbili,
Victor surgit de fúnere.

Solútis iam gemítibus
Et inférni dolóribus,
Quia surréxit Dóminus,
Respléndens clamat Angelus.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúia. ℟. Cæli et terra lætántur, allelúia.

Ad Bened. ant. Ego sum / pastor óvium; ego sum via, véritas, et vita; † ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ, † allelúia, allelúia.

Oratio

Deus, qui in Fílii tui humilitáte iacéntem mundum erexísti: † fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam; * ut, quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus, gáudiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eúndem Dóminum.

AD TERTIAM

Capit. Caríssimi, ut supra ad Laudes.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

AD SEXTAM

Capit. 1 Petr. 2, 23-24

Tradébat autem iudicánti se iniúste: † qui peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum: ut peccátis mórtui, iustítiæ vivámus: * cuius livóre sanáti sumus.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

AD NONAM

Capit. 1 Petr. 2, 25

Erátis enim sicut oves errántes, † sed convérsi estis nunc ad pastórem * et epíscopum animárum vestrárum.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

AD II VESPERAS

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia et ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de dominica. (223)

Capit. 1 Petr. 2, 21-22

Caríssimi: Christus passus est pro nobis, † vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia eius. * Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore eius.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúia. Glória Patri. Surréxit.

Hymnus

Ad cenam Agni próvidi,
Et stolis albis cándidi,
Post tránsitum maris Rubri
Christo canámus Príncipi:

Cuius Corpus sanctíssimum,
In ara Crucis tórridum,
Cruóre eius róseo
Gustándo vívimus Deo.

Protécti Paschæ véspere
A devastánte Angelo,
Erépti de duríssimo
Pharaónis império.

Iam Pascha nostrum Christus est,
Qui immolátus Agnus est,
Sinceritátis ázyma,
Caro eius oblata est.

O vere digna hóstia,
Per quam fracta sunt tártara,
Redémpta plebs captiváta,
Réddita vitæ prǽmia.

Consúrgit Christus túmulo,
Victor redit de bárathro,
Tyránnum trudens vínculo,
Et Paradísum réserans.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum,

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Magnif. ant. Ego sum / pastor bonus, qui pasco oves meas, † et pro óvibus meis pono ánimam meam, allelúia.

Oratio

Deus, qui in Fílii tui humilitáte iacéntem mundum erexísti: * fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam; ut, quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus, gáudiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eúndem Dóminum.

FERIA SECUNDA

IV classis

AD LAUDES

Ad Bened. ant. Eúntes / in mundum, allelúia: † docéte omnes gentes, allelúia.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Pastor bonus / ánimam suam ponit pro óvibus suis, allelúia.

FERIA TERTIA

IV classis

AD LAUDES

Ad Bened. ant. Eúntes / in mundum, docéte omnes gentes, † baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti, allelúia.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Mercenárius autem, / cuius non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, et dimíttit oves, et fugit, † et lupus rapit et dispérgit oves, allelúia.

FERIA QUARTA

IV classis

AD LAUDES

Ad Bened. ant. Ite, / nuntiáte frátribus meis, allelúia: † ut eant in Galilæam, allelúia: ibi me vidébunt, † allelúia, allelúia, allelúia.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Sicut / novit me Pater, et ego cognósco Patrem, † et ánimam meam pono pro óvibus meis, allelúia.

FERIA QUINTA

IV classis

AD LAUDES

Ad Bened. ant. Tu solus / peregrínus es, et non audísti de Iesu, † quómodo tradidérunt eum in damnatiónem mortis? allelúia.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Alias oves hábeo, / quæ non sunt ex hoc ovíli: † et illas opórtet me addúcere, et vocem meam áudient: † et fiet unum ovíle, et unus pastor, allelúia.

FERIA SEXTA

IV classis

AD LAUDES

Ad Bened. ant. Nonne sic / opórtuit pati Christum, † et ita intráre in glóriam suam? allelúia.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Ego sum / pastor bonus, qui pasco oves meas, † et pro óvibus meis pono ánimam meam, allelúia.

DOMINICA III post Pascha

II classis

AD I VESPERAS

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia et ps. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, cum reliquis de sabbato in Psalterio. (245)

Capit. 1 Petr. 2, 11

Caríssimi: Obsecro vos tamquam ádvenas et peregrínos † abstinére vos a carnálibus desidériis, * quæ mílitant advérsus ánimam.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúia. Glória Patri. Surréxit.

Hymnus

Ad cenam Agni próvidi,
Et stolis albis cándidi,
Post tránsitum maris Rubri
Christo canámus Príncipi:

Cuius Corpus sanctíssimum,
In ara Crucis tórridum,
Cruóre eius róseo
Gustándo vívimus Deo.

Protécti Paschæ véspere
A devastánte Angelo,
Erépti de duríssimo
Pharaónis império.

Iam Pascha nostrum Christus est,
Qui immolátus Agnus est,
Sinceritátis ázyma,
Caro eius obláta est.

O vere digna hóstia,
Per quam fracta sunt tártara,
Redémpta plebs captiváta,
Réddita vitæ præmia.

Consúrgit Christus túmulo,
Victor redit de bárathro,
Tyránnum trudens vínculo,
Et Paradísum réserans.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Magnif. ant. Módicum, / et non vidébitis me, dicit Dóminus: † íterum módicum, et vidébitis me, quia vado ad Patrem, † allelúia, allelúia.

Oratio

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redíre iustítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis: * da cunctis, qui christiána professióne censéntur, et illa respúere, quæ huic inímica sunt nómini; et ea, quæ sunt apta, sectári. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Rex sempitérne, Dómine,
Rerum Creátor ómnium,
Qui eras ante sæcula
Semper cum Patre Fílius:

Qui mundi in primórdio
Ádam plasmásti hóminem:
Cui tuæ imágini
Vultum dedísti símilem:

Quem diábolus decéperat,
Hostis humáni géneris:
Cuius tu formam córporis
Assúmere dignátus es:

Ut hóminem redímeres,
Quem ante iam plasmáveras:
Et nos Deo coniúngeres
Per carnis contubérnium:

Quem éditum ex Vírgine
Pavéscit omnis ánima:
Per quem et nos resúrgere,
Devóta mente crédimus:

Qui nobis in baptísmate
Donásti indulgéntiam,
Qui tenebámur vínculis
Ligáti consciéntiæ:

Qui Crucem propter hóminem
Suscípere dignátus es:
Dedísti tuum Sánguinem,
Nostræ salútis prétium.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Incipit liber Apocalýpsis beáti Ioánnis Apóstoli

Lectio i 1, 1-6

Apocalýpsis Iesu Christi, quam dedit illi Deus palam fácere servis suis, quæ opórtet fíeri cito: et significávit, mittens per Angelum suum servo suo Ioánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Iesu Christi, quæcúmque vidit. Beátus, qui legit et audit verba prophetíæ huius: et servat ea, quæ in ea scripta sunt: tempus enim prope est. Ioánnes septem ecclésiis, quæ sunt in Asia. Grátia vobis, et pax ab eo, qui est, et qui erat, et qui ventúrus est: et a septem spirítibus, qui in conspéctu throni eius sunt: et a Iesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ: qui diléxit nos, et lavit nos a peccátis nostris in sánguine suo, et fecit nos regnum, et sacerdótes Deo et Patri suo: ipsi glória et impérium in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Dignus es, / Dómine, accípere librum et aperíre signácula eius, allelúia: † quóniam occísus es et redemísti nos Deo * In sánguine tuo, allelúia. ℣. Fecísti enim nos Deo nostro regnum et sacerdótes. In.

Lectio ii 1, 7-11

Ecce, venit cum núbibus, et vidébit eum omnis óculus, et qui eum pupugérunt. Et plangent se super eum omnes tribus terræ. Etiam: Amen. Ego sum alpha et oméga: princípium et finis, dicit Dóminus Deus: qui est, et qui erat, et qui ventúrus est, Omnípotens. Ego Ioánnes, frater vester, et párticeps in tribulatióne, et regno, et patiéntia in Christo Iesu: fui in ínsula, quæ appellátur Patmos, propter verbum Dei, et

testimónium Iesu. Fui in spíritu in domínica die, et audívi post me vocem magnam tamquam tubæ, dicéntis: Quod vides, scribe in libro: et mitte septem ecclésiis, quæ sunt in Asia, Epheso, et Smyrnæ, et Pérgamo, et Thyatíræ, et Sardis, et Philadelphíæ, et Laodiciæ.

℟. Ego / sicut vitis fructificávi suavitátem odóris, allelúia: * Transíte ad me, omnes, qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis adimplémini, † allelúia, allelúia. ℣. In me omnis grátia viæ et veritátis: † in me omnis spes vitæ et virtútis. Transíte.

Lectio iii 1, 12-15

Et convérsus sum, ut vidérem vocem, quæ loquebátur mecum: et convérsus vidi septem candelábra áurea: et in médio septem candelabrórum aureórum símilem fílio hóminis, vestítum podére, et præcínctum ad mamíllas zona áurea: caput autem eius et capílli erant cándidi tamquam lana alba, et tamquam nix, et óculi eius tamquam flamma ignis, et pedes eius símiles aurichálco, sicut in camíno ardénti, et vox illíus tamquam vox aquárum multárum.

℟. Audívi / vocem de cælo, tamquam vocem tonítrui magni, allelúia: † Regnábit Deus noster in ætérnum, allelúia; * Quia facta est salus, et virtus, et potéstas Christi eius, † allelúia, allelúia. ℣. Et vox de throno exívit, dicens: † Laudem dícite Deo nostro, omnes Sancti eius, et qui timétis Deum, pusílli et magni. Quia.

Lectio iv 1, 16-19

Et habébat in déxtera sua stellas septem: et de ore eius gládius utráque parte acútus exíbat: et fácies eius sicut sol lucet in virtúte sua. Et, cum vidíssem eum, cécidi ad pedes eius tamquam mórtuus. Et pósuit déxteram suam super me, dicens: Noli timére: ego sum primus et novíssimus, et vivus, et fui mórtuus, et ecce, sum vivens in sæcula sæculórum, et hábeo claves mortis et inférni. Scribe ergo, quæ vidísti, et quæ sunt, et quæ opórtet fíeri post hæc.

℟. Vidi / portam civitátis ad oriéntem pósitam, † et Apostolórum nómina et Agni super eam scripta: * Et super muros eius Angelórum custódiam, allelúia. ℣. Vidi cælum novum, et terram novam, † et civitátem novam descendéntem de cælo. Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Sermo
sancti Augustíni Epíscopi
Sermo 242, cap. 1

Lectio v

Diébus his sanctis resurrectióni Dómini dedicátis, quantum donánte ipso póssumus, de carnis resurrectióne tractémus. Hæc enim fides est nostra: hoc donum in Dómini nostri Iesu Christi nobis carne promíssum est, et in ipso præcéssit exémplum. Vóluit enim nobis, quod promísit in fine, non solum prænuntiáre, sed étiam demonstráre. Illi quidem, qui tunc fuérunt cum illo, vidérunt, et cum expavéscerent, et spíritum se vidére créderent, soliditátem córporis tenuérunt.

℟. Locútus est / ad me unus ex septem Angelis, dicens: † Veni, osténdam tibi novam nuptam, sponsam Agni: * Et vidi Ierúsalem descendéntem de cælo, ornátam monílibus suis, † allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et sústulit me in spíritu in montem magnum et altum. Et.

Lectio vi

Locútus est enim non solum verbis ad aures eórum, sed étiam spécie ad óculos eórum: parúmque erat se præbére cernéndum, nisi étiam offérret pertractándum atque palpándum. Ait enim: Quid turbáti estis, et cogitatiónes ascéndunt in cor vestrum? Putavérunt enim se spíritum vidére. Quid turbáti estis, inquit, et cogitatiónes ascéndunt in cor vestrum? Vidéte manus meas, et pedes meos: palpáte, et vidéte: quia spíritus ossa et carnem non habet, sicut me vidétis habére.

℟. Audívi / vocem in cælo Angelórum multórum dicéntium: * Timéte Dóminum, et date claritátem illi, † et adoráte eum, qui fecit cælum et terram, mare et fontes aquárum, † allelúia, allelúia. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cæli, † voce magna clamántem et dicéntem. Timéte.

Lectio vii

Contra istam evidéntiam dísputant hómines. Quid enim áliud fácerent hómines, qui ea, quæ sunt hóminum, sápiunt, quam disputárent de Deo contra Deum? Ille enim Deus

est, illi hómines sunt. Sed Deus novit cogitatiónes hóminum, quóniam vanæ sunt. In hómine carnáli tota régula intellegéndi est consuetúdo cerneéndi. Quod solent vidére, credunt: quod non solent, non credunt. Præter consuetúdinem facit Deus mirácula, quia Deus est.

℟. Véniens / a Líbano quam pulchra facta est, allelúia: * Et odor vestimentórum eius super ómnia arómata, † allelúia, allelúia. ℣. Favus distíllans lábia eius, mel et lac sub lingua eius. Et.

Lectio viii

Maióra quidem mirácula sunt, tot quotídie hómines nasci, qui non erant, quam paucos resurrexísse, qui erant: et tamen ista mirácula non considerationé comprehénsa sunt, sed assiduitáte viluérunt. Resurréxit Christus: absolúta est res. Corpus erat, caro erat: pepéndit in cruce, emísit ánimam, pósita est caro in sepúlcro. Exhíbuit illam vivam, qui vivébat in illa. Quare mirámur? Quare non crédimus? Deus est, qui fecit.

℟. Osténdit mihi / Angelus fontem aquæ vivæ, et dixit ad me, allelúia: * Hic Deum adóra, † allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Postquam audíssem et vidíssem, cécidi, † ut adorárem ante pedes Angeli, qui mihi hæc ostendébat, et dixit mihi. Hic. Glória Patri. Hic.

In III Nocturno

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia. Cantica Quis est iste, qui venit de Edom, ut in Psalterio. (44)

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio ix 16

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Módicum, et iam non vidébitis me: et íterum módicum, et vidébitis me: quia vado ad Patrem. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 101 in Ioann., n. 6

Módicum est hoc totum spátium, quo præsens pérvolat sæculum. Unde dicit idem ipse Evangelísta in Epístola sua: Novíssima hora est. Ideo namque áddidit: Quia vado ad Patrem: quod ad priórem sententiam referéndum est, ubi ait: Módicum, et iam non vidébitis me: non ad posterióre m, ubi ait: Et íterum módicum, et vidébitis me. Eúndo quippe ad Patrem, factúrus erat, ut eum non vidérent.

℟. Decantábat / pópulus Israel, allelúia, et univérsa multitúdo Iacob canébat legítime: * Et David cum cantóribus cítharam percutiébat in domo Dómini, et laudes Deo canébat, † allelúia, allelúia. ℣. Sanctificáti sunt ergo sacerdótes et levítæ: † et univérsus Israel deducébat arcam fœderis Dómini in iúbilo. Et.

Lectio x

Ac per hoc non ídeo dictum est, quia fúerat moritúrus, et donec resúrgeret, ab eórum aspéctibus recessúrus: sed quod esset itúrus ad Patrem, quod fecit, posteáquam resurréxit, et, cum eis per quadragínta dies conversátus, ascéndit in cælum. Illis ergo ait: Módicum, et iam non vidébitis me; qui eum corporáliter tunc vidébant: quia itúrus erat ad Patrem, et eum deínceps mortálem visúri non erant, qualem, cum ista loquerétur, vidébant.

℟. Tristítia vestra, / allelúia, * Convertétur in gáudium, † allelúia, allelúia. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, † sed tristítia vestra. Convertétur.

Lectio xi

Quod vero áddidit: Et íterum módicum, et vidébitis me, univérsæ promísit Ecclésiæ, sicut univérsæ promísit: Ecce ego vobíscum sum usque ad consummatiónem sæculi. Non tardat Dóminus promíssum. Módicum, et vidébimus eum: ubi iam nihil rogémus, nihil interrogémus, quia nihil desiderándum remanébit, nihil quæréndum latébit. Hoc módicum longum nobis vidétur, quóniam adhuc ágitur; cum finítum fúerit, tunc sentiémus, quam módicum fúerit.

℟. Platéæ tuæ, / Ierúsalem, sterneéntur auro mundo, allelúia: † et cantábitur in te cánticum lætítiæ, allelúia: * Et per omnes vicos tuos ab univérsis dicétur, † allelúia, allelúia. ℣. Luce spléndida fulgébis, et omnes fines terræ adorábunt te. Et.

Lectio xii

Non ergo sit gáudium nostrum, quale habet mundus, de quo dictum est: Mundus autem gau-

débit. Nec tamen in huius desidérii parturitióne sine gáudio tristes simus: sed, sicut ait Apóstolus: Spe gaudéntes, in tribulatióne patiéntes: quia et ipsa partúriens, cui comparáti sumus, plus gaudet de mox futúra prole, quam tristis est de præsénti dolóre. Sed huius sermónis iste sit finis: habent enim quæstiónem molestíssimam, quæ sequúntur: nec brevitáte coarctánda sunt, ut possint commódius, si Dóminus volúerit, explicári.

℣. Vidi / Ierúsalem descendéntem de cælo, † ornátam auro mundo, et lapídibus pretiósis intéxtam, * Allelúia, allelúia. ℣. Et erat structúra muri eius ex lápide iáspide; † ipsa vero aurum mundum, símile vitro mundo. Allelúia. Glória Patri. Allelúia.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Ioánnem
Cap. 16, 16-22

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Módicum, et iam non vidébitis me: et íterum módicum, et vidébitis me: quia vado ad Patrem. Dixérunt ergo ex discípulis eius ad ínvicem: Quid est hoc, quod dicit nobis: Módicum, et non vidébitis me: et íterum módicum, et vidébitis me, et quia vado ad Patrem? Dicébant ergo: Quid est hoc, quod dicit, Módicum? nescímus, quid lóquitur. Cognóvit autem Iesus, quia volébant eum interrogáre, et dixit eis: De hoc quæritis inter vos, quia dixi: Módicum, et non vidébitis me: et íterum módicum, et vidébitis me. Amen, amen, dico vobis: quia plorábitis et flébitis vos, mundus autem gaudébit: vos autem contristabímini, sed tristítia vestra vertétur in gáudium. Múlier cum parit, tristítiam habet, quia venit hora eius: cum autem pepérerit púerum, iam non méminit pressúræ propter gáudium, quia natus est homo in mundum. Et vos ígitur nunc quidem tristítiam habétis, íterum autem vidébo vos, et gaudébit cor vestrum: et gáudium vestrum nemo tollet a vobis.

Oratio Deus, qui, ut infra ad Laudes.

AD LAUDES

Ant. et psalmi ut in Psalterio, tempore paschali. (52)

Capit. 1 Petr. 2, 11

Caríssimi: Obsecro vos tamquam ádvenas et peregrínos † abstinére vos a carnálibus desidériis, * quæ mílitant advérsus ánimam.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlcro, * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúia. Glória Patri. Surréxit.

Hymnus

Auróra lucis rútilat,
Cælum láudibus íntonat,
Mundus exsúltans iúbilat,
Gemens inférnus úlulat:

Cum Rex ille fortíssimus,
Mortis confráctis víribus,
Pede concúlcans tártara,
Solvit a pœna míseros.

Ille, qui clausus lápide
Custodítur sub mílite,
Triúmphans pompa nóbili,
Victor surgit de fúnere.

Solútis iam gemítibus
Et inférni dolóribus,
Quia surréxit Dóminus,
Respléndens clamat Angelus.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúia. ℟. Cæli et terra læténtur, allelúia.

Ad Bened. ant. Módicum, / et non vidébitis me, dicit Dóminus: † íterum módicum, et vidébitis me, quia vado ad Patrem, † allelúia, allelúia.

Oratio

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redíre iustítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis: † da cunctis, qui christiána professióne censéntur, et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini; * et ea, quæ sunt apta, sectári. Per Dóminum nostrum.

AD TERTIAM

Capit. Caríssimi, ut supra ad Laudes.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

AD SEXTAM

Capit. 1 Petr. 2, 13-14

Subiécti ígitur estóte omni humánæ creatúræ propter Deum: † sive regi quasi præcellénti: sive dúcibus tamquam ab eo missis ad vindíctam malefactórum, * laudem vero bonórum.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

Oratio

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redíre iustítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis: † da cunctis, qui christiána profession censéntur, et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini; * et ea, quæ sunt apta, sectári. Per Dóminum.

AD NONAM

Capit. 1 Petr. 2, 18-19

Servi, súbditi estóte in omni timóre dóminis, † non tantum bonis et modéstis, sed étiam dýscolis. * Hæc est enim grátia in Christo Iesu Dómino nostro.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

AD II VESPERAS

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia et ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de dominica. (223)

Capit. 1 Petr. 2, 11

Caríssimi: Obsecro vos tamquam ádvenas et peregrínos † abstinére vos a carnálibus desidériis, * quæ mílitant advérsus ánimam.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúia. Glória Patri. Surréxit.

Hymnus

Ad cenam Agni próvidi,
Et stolis albis cándidi,
Post tránsitum maris Rubri
Christo canámus Príncipi:

Cuius Corpus sanctíssimum,
In ara Crucis tórridum,
Cruóre eius róseo
Gustándo vívimus Deo.

Protécti Paschæ véspere
A devastánte Angelo,
Erépti de duríssimo
Pharaónis império.

Iam Pascha nostrum Christus est,
Qui immolátus Agnus est,
Sinceritátis ázyma,
Caro eius obláta est.

O vere digna hóstia,
Per quam fracta sunt tártara,
Redémpta plebs captiváta,
Réddita vitæ præmia.

Consúrgit Christus túmulo,
Victor redit de bárathro,
Tyránnum trudens vínculo,
Et Paradísum réserans.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Magnif. ant. Amen dico vobis, / quia plorábitis et flébitis vos, mundus autem gaudébit: † vos vero contristabímini, sed tristítia vestra convertétur in gáudium, allelúia.

Oratio Deus, qui, ut supra. 640

FERIA SECUNDA

IV classis

AD LAUDES

Ad Bened. ant. Et incípiens / a Móyse et ómnibus prophétis, † interpretabátur illis Scriptúras, quæ de ipso erant, allelúia.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Tristítia vestra / vertétur in gáudium, allelúia: † et gáudium vestrum nemo tollet a vobis, † allelúia, allelúia.

FERIA TERTIA

IV classis

AD LAUDES

Ad Bened. ant. Et coegérunt illum, / dicéntes: † Mane nobíscum, Dómine, quóniam advesperáscit, allelúia.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Tristítia / implévit cor vestrum: et gáudium vestrum nemo tollet a vobis, † allelúia, allelúia.

FERIA QUARTA

IV classis

AD LAUDES

Ad Bened. ant. Mane nobíscum, / quóniam advesperáscit, † et inclináta est iam dies, allelúia.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Tristítia vestra, / allelúia, † vertétur in gáudium, allelúia.

FERIA QUINTA

IV classis

AD LAUDES

Ad Bened. ant. Et intrávit cum illis: / et factum est, dum recúmberet cum illis, † accépit panem, et benedíxit, ac fregit, et porrigébat illis, † allelúia, allelúia.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Amen, amen, dico vobis, / íterum vidébo vos, et gaudébit cor vestrum: † et gáudium vestrum nemo tollet a vobis, allelúia.

Oratio

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redíre iustítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis: † da cunctis, qui christiána professióne censéntur, et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini; * et ea, quæ sunt apta, sectári. Per Dóminum nostrum.

FERIA SEXTA

IV classis

AD LAUDES

Ad Bened. ant. Cognovérunt / Dóminum Iesum, allelúia, † in fractióne panis, allelúia.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Amen / dico vobis, quia plorábitis et flébitis vos, mundus autem gaudébit, † vos vero contristabímini, sed tristítia vestra convertétur in gáudium, allelúia.

DOMINICA IV post Pascha

II classis

AD I VESPERAS

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia et ps. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, de sabbato in Psalterio. (245)

Capit. Iac. 1, 17

Caríssimi: Omne datum óptimum, et omne donum perféctum † desúrsum est, descéndens a Patre lúminum, * apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúia. Glória Patri. Surréxit.

Hymnus

Ad cenam Agni próvidi,
Et stolis albis cándidi,
Post tránsitum maris Rubri
Christo canámus Príncipi:

Cuius Corpus sanctíssimum,
In ara Crucis tórridum,
Cruóre eius róseo
Gustándo vívimus Deo.

Protécti Paschæ véspere
A devastánte Angelo,
Erépti de duríssimo
Pharaónis império.

Iam Pascha nostrum Christus est,
Qui immolátus Agnus est,
Sinceritátis ázyma,
Caro eius obláta est.

O vere digna hóstia,
Per quam fracta sunt tártara,
Redémpta plebs captiváta,
Réddita vitæ prǽmia.

Consúrgit Christus túmulo,
Victor redit de bárathro,
Tyránnum trudens vínculo,
Et Paradísum réserans.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Magnif. ant. Vado / ad eum, qui misit me: † et nemo ex vobis intérrogat me: Quo vadis? † allelúia, allelúia.

Oratio

Deus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis: * da pópulis tuis id amáre quod præcípis, id desideráre quod promíttis; ut inter mundánas varietátes ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM

Invitat. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Rex sempitérne, Dómine,
Rerum Creátor ómnium,
Qui eras ante sæcula
Semper cum Patre Fílius:

Qui mundi in primórdio
Adam plasmásti hóminem:
Cui tuæ imágini
Vultum dedísti símilem:

Quem diábolus decéperat,
Hostis humáni géneris:
Cuius tu formam córporis
Assúmere dignátus es:

Ut hóminem redímeres,
Quem ante iam plasmáveras:
Et nos Deo coniúngeres
Per carnis contubérnium:

Quem éditum ex Vírgine
Pavéscit omnis ánima:
Per quem et nos resúrgere,
Devóta mente crédimus:

Qui nobis in baptísmate
Donásti indulgéntiam,
Qui tenebámur vínculis
Ligáti consciéntiæ:

Qui Crucem propter hóminem
Suscípere dignátus es:
Dedísti tuum Sánguinem,
Nostræ salútis prétium.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Incipit Epístola cathólica beáti Iacóbi Apóstoli

Lectio i 1, 1-4

Iacóbus, Dei et Dómini nostri Iesu Christi servus, duódecim tríbubus, quæ sunt in dispersióne, salútem. Omne gáudium existimáte, fratres mei, cum in tentatiónes várias incidéritis: sciéntes, quod probátio fídei vestræ patiéntiam operátur. Patiéntia autem opus perféctum habet: ut sitis perfécti et íntegri in nullo deficiéntes.

℟. Si oblítus / fúero tui, allelúia, † obliviscátur mei déxtera mea: * Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non memínero tui, † allelúia, allelúia. ℣. Super flúmina Babylónis illic sédimus et flévimus, † dum recordarémur tui, Sion. Adhæreat.

Lectio ii 1, 5-7

Si quis autem vestrum índiget sapiéntia, póstulet a Deo, qui dat ómnibus affluénter, et non impróperat: et dábitur ei. Póstulet autem in fide nihil hæsitans. Qui enim hæsitat, símilis est flúctui maris, qui a vento movétur et circumfértur. Non ergo æstimet homo ille, quod accípiat áliquid a Dómino.

℟. Vidérunt te / aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, et timuérunt: * Multitúdo sónitus aquárum, vocem dedérunt nubes, † allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: † vidit et commóta est terra. Multitúdo sónitus.

Lectio iii 1, 8-11

Vir duplex ánimo incónstans est in ómnibus viis suis. Gloriétur autem frater húmilis in exaltatióne sua: dives autem in humilitáte sua, quóniam sicut flos feni transíbit. Exórtus est enim sol cum ardóre, et arefécit fenum, et flos eius décidit, et decor vultus eius depériit: ita et dives in itinéribus suis marcéscet.

℟. Narrábo / nomen tuum frátribus meis, allelúia: * In médio Ecclésiæ laudábo te, † allelúia, allelúia. ℣. Confitébor tibi in pópulis, Dómine, et psalmum dicam tibi in géntibus. In.

Lectio iv 1, 12-16

Beátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se. Nemo, cum tentátur, dicat quóniam a Deo tentátur: Deus enim intentátor malórum est: ipse autem néminem tentat. Unusquísque vero tentátur a concupiscéntia sua abstráctus et illéctus. Deínde concupiscéntia, cum concéperit, parit peccátum: peccátum vero, cum consummátum fúerit, génerat mortem. Nolíte ítaque erráre, fratres mei dilectíssimi.

℟. Dicant nunc, / qui redémpti sunt, allelúia, * A Dómino, † allelúia, allelúia. ℣. Quos redémit de manu inimíci, et de regiónibus congregávit eos. A Dómino. Glória Patri. A Dómino.

In II Nocturno

Ex Tractátu sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris de bono patiéntiæ
n. 1-3 et 20

Lectio v

De patiéntia locutúrus, fratres dilectíssimi, et utilitátes eius et cómmoda prædicatúrus, unde pótius incípiam, quam quod nunc quoque ad audiéntiam, vestram patiéntiam vídeo esse necessáriam: ut nec hoc ipsum, quod audítis et díscitis, sine patiéntia fácere possítis? Tunc enim demum sermo et rátio salutáris efficáciter díscitur, si patiénter, quod dícitur, audiátur. Nec invénio, fratres dilectíssimi, inter céteras disciplínæ cæléstis vias, quibus ad consequénda divínitus prǽmia spei ac fídei nostræ secta dirígitur, quid magis sit vel utílius ad vitam, vel maius ad glóriam, quam ut, qui prǽcéptis domínicis obséquio timóris ac devotiónis innítimur, patiéntiam máxime tota observatióne tueámur.

℟. In ecclésiis / benedícite Deo, allelúia, * Dómino de fóntibus Israel, † allelúia, allelúia. ℣. Psalmum dícite nómini eius,

date glóriam laudi eius. Dómino de fóntibus Israel, † allelúia, allelúia.

Lectio vi

Hanc se sectári philósophi quoque profiténtur: sed tam illic patiéntia falsa est, quam et falsa sapiéntia est. Unde enim vel sápiens esse vel pátiens possit, qui nec sapiéntiam, nec patiéntiam Dei novit? Nos autem, fratres dilectíssimi, qui philósophi non verbis, sed factis sumus; nec vestítu sapiéntiam, sed veritáte præférimus: qui virtútum consciéntiam magis quam iactántiam nóvimus: qui non lóquimur magna, sed vívimus, quasi servi et cultóres Dei: patiéntiam, quam magistériis cæléstibus díscimus, obséquiis spiritálibus præbeámus.

℟. In toto / corde meo, allelúia, exquisívi te, allelúia: * Ne repéllas me a mandátis tuis, † allelúia, allelúia. ℣. Benedíctus es tu, Dómine, doce me iustificatiónes tuas. Ne.

Lectio vii

Est enim nobis cum Deo virtus ista commúnis: inde patiéntia íncipit, inde cláritas eius et dignitas caput sumit. Orígo et magnitúdo patiéntiæ Deo auctóre procédit. Diligénda res hómini, quæ Deo cara est. Bonum quod amat, maiéstas divína comméndat. Si Dóminus nobis et Pater Deus est, sectémur patiéntiam dómini páriter et patris; quia et servos esse opórtet obsequéntes, et fílios non decet esse degéneres.

℟. Hymnum / cantáte nobis, allelúia: * Quómodo cantábimus cánticum Dómini in terra aliéna? † allelúia, allelúia. ℣. Illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, verba cantiónum. Quómodo.

Lectio viii

Patiéntia est, quæ nos Deo et comméndat et servat: ipsa est, quæ iram témperat, quæ linguam frenat, quæ mentem gubérnat, pacem custódit, disciplínam regit, libídinis ímpetum frangit, tumóris violéntiam cómprimit, incéndium simultátis exstínguit, coércet poténtiam dívitum, inópiam páuperum réfovet, tuétur in vírginibus beátam integritátem, in víduis laboriósam castitátem, in coniúnctis et maritátis indivíduam caritátem: facit húmiles in prósperis, in advérsis fortes, contra iniúrias et contumélias mites: docet delinquéntibus cito ignóscere: si ipse delínquas, diu et multum rogáre: tentatiónes expúgnat, persecutiónes tólerat, passiónes et martýria consúmmat. Ipsa est, quæ fídei nostræ fundaménta fírmiter munit.

℟. Cantáte / Dómino, allelúia: * Psalmum dícite ei, allelúia. ℣. Afférte Dómino glóriam et honórem, † afférte Dómino glóriam nómini eius. Psalmum. Glória Patri. Psalmum.

In III Nocturno

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia. Cantica Quis est iste, qui venit de Edom, ut in Psalterio. (44)

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio ix 16

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Vado ad eum, qui misit me: et nemo ex vobis interrogat me: Quo vadis? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 94 in Ioann., n. 1-2

Cum Dóminus Iesus prædixísset discípulis suis persecutiónes, quas passúri fúerant post eius abscéssum, subiúnxit atque ait: Hæc autem vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram; nunc autem vado ad eum, qui me misit. Ubi primum vidéndum est, utrum eis futúras non prædíxerit ante passiónes. Sed álii tres Evangelístæ satis eum prædixísse ista demónstrant, ántequam ventum esset ad cenam; qua perácta, secúndum Ioánnem ista locútus est, ubi ait: Hæc autem vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram.

℟. Deus, / cánticum novum cantábo tibi, allelúia: * In psaltério decem chordárum psallam tibi, † allelúia, allelúia. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: † Deus meus es tu, et exaltábo te. In.

Lectio x

An forte hinc ista sólvitur quæstio, quia et illi eum narrant passióni próximum fuísse, cum hæc díceret? Non ergo ab inítio, quando cum illis erat: quia iam discessúrus, iamque ad Patrem perrectúrus hæc dixit. Et ídeo étiam secúndum illos Evangelístas verum est, quod hic dictum est: Hæc autem vobis ab inítio non dixi.

℟. Bonum est / confitéri Dómino, allelúia: * Et psállere, allelúia. ℣. In decachórdo psaltério, cum cántico et cíthara. Et.

Lectio xi

Sed quid ágimus de fide Evangélii secúndum Matthæum, qui hæc eis a Dómino non solum, cum iam esset Pascha cum discípulis cenatúrus, imminénte passióne, verum et ab ínitio denuntiáta esse commémorat; ubi primum nominátim duódecim exprimúntur Apóstoli, et ad ópera divína mittúntur?

℟. Allelúia, / audívimus eum in Ephrata, invénimus eum in campis silvæ: * Introívimus in tabernáculum eius, adorávimus in loco, ubi stetérunt pedes eius, † allelúia, allelúia. ℣. Surge, Dómine, in réquiem tuam, † tu et arca sanctificatiónis tuæ. Introívimus.

Lectio xii

Quid sibi ergo vult, quod hic ait: Hæc autem vobis ab ínitio non dixi, quia vobíscum eram: nisi quia ea, quæ hic dicit de Spíritu Sancto, quod sit ventúrus ad eos, et testimónium perhibitúrus, quando mala illa passúri sunt, hæc ab ínitio eis non dixit, quia cum ipsis erat? Consolátor ergo ille, vel advocátus (utrúmque enim interpretátur, quod est græce Paráclitus), Christo abscedénte, fúerat necessárius: et ídeo de illo non díxerat ab ínitio, quando cum illis erat, quia eius præséntia consolabántur.

℟. Deduc me / in sémitam mandatórum tuórum, allelúia, † quóniam ipsam vólui, allelúia: * Inclína cor meum in testimónia tua, † allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem, in via tua vivífica me. Inclína. Glória Patri. Inclína.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Cap. 16, 5-14

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Vado ad eum, qui misit me: et nemo ex vobis interrogat me: Quo vadis? Sed quia hæc locútus sum vobis, tristítia implévit cor vestrum. Sed ego veritátem dico vobis: éxpedit vobis, ut ego vadam; si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Et cum vénerit ille, árguet mundum de peccáto, et de iustítia, et de iudício.

De peccáto quidem, quia non credidérunt in me: de iustítia vero, quia ad Patrem vado, et iam non vidébitis me: de iudício autem, quia princeps huius mundi iam iudicátus est. Adhuc multa hábeo vobis dícere: sed non potéstis portáre modo. Cum autem vénerit ille Spíritus veritátis, docébit vos omnem veritátem. Non enim loquétur a semetípso: sed quæcúmque áudiet, loquétur, et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis. Ille me clarificábit: quia de meo accípiet, et annuntiábit vobis.

Oratio

Deus, qui fidélium mentes unius éfficis voluntátis: † da pópulis tuis id amáre quod præcípis, id desideráre quod promíttis; * ut inter mundánas varietátes ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia. Per Dóminum.

AD LAUDES

Ant. et psalmi ut in Psalterio, tempore paschali. (52)

Capit. Iac. 1, 17

Caríssimi: Omne datum óptimum, et omne donum perféctum † desúrsum est, descéndens a Patre lúminum, * apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlcro, * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúia. Glória Patri. Surréxit.

Hymnus

Auróra lucis rútilat,
Cælum láudibus íntonat,
Mundus exsúltans iúbilat,
Gemens inférnus úlulat:

Cum Rex ille fortíssimus,
Mortis confráctis víribus,
Pede concúlcans tártara,
Solvit a pœna míseros.

Ille, qui clausus lápide
Custodítur sub mílite,
Triúmphans pompa nóbili,
Victor surgit de fúnere.

Solútis iam gemítibus
Et inférni dolóribus,
Quia surréxit Dóminus,
Respléndens clamat Angelus.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúia. ℟. Cæli et terra læténtur, allelúia.

Ad Bened. ant. Vado / ad eum, qui misit me: † et nemo ex vobis intérrogat me: Quo vadis? † allelúia, allelúia.

Oratio

Deus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis: † da pópulis tuis id amáre quod præcípis, id desideráre quod promíttis; * ut inter mundánas varietátes ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Capit. Caríssimi, ut infra ad II Vesperas.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

AD SEXTAM

Capit. Iac. 1, 19-20

Scitis, fratres mei dilectíssimi. † Sit autem omnis homo velox ad audiéndum: tardus autem ad loquéndum, et tardus ad iram. * Ira enim viri iustítiam Dei non operátur.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

AD NONAM

Capit. Iac. 1, 21

Propter quod abiciéntes omnem immundítiam, et abundántiam malítiæ, † in mansuetúdine suscípite ínsitum verbum, * quod potest salváre ánimas vestras.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

AD II VESPERAS

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia et ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de dominica. (223)

Capit. Iac. 1, 17

Caríssimi: Omne datum óptimum, et omne donum perféctum † desúrsum est, descéndens a Patre lúminum, * apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúia. Glória Patri. Surréxit.

Hymnus

Ad cenam Agni próvidi, Et stolis albis cándidi,
Post tránsitum maris Rubri
Christo canámus Príncipi:
Cuius Corpus sanctíssimum,
In ara Crucis tórridum,
Cruóre eius róseo
Gustándo vívimus Deo.

Protécti Paschæ véspere
A devastánte Angelo,
Erépti de duríssimo
Pharaónis império.

Iam Pascha nostrum Christus est,
Qui immolátus Agnus est,
Sinceritátis ázyma,
Caro eius obláta est.

O vere digna hóstia,
Per quam fracta sunt tártara,
Redémpta plebs captiváta,
Réddita vitæ prǽmia.

Consúrgit Christus túmulo,
Victor redit de bárathro,
Tyránnum trudens vínculo,
Et Paradísum réserans.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advespéráscit, allelúia.

Ad Magnif. ant. Vado / ad eum, qui misit me: † sed quia hæc locútus sum vobis, tristítia implévit cor vestrum, allelúia.

Oratio Deus, qui fidélium, ut supra. 650

FERIA SECUNDA

IV classis

AD LAUDES

Ad Bened. ant. Nonne cor nostrum / ardens erat in nobis de Iesu, † dum loquerétur nobis in via? allelúia.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Ego veritátem / dico vobis: éxpedit vobis, ut ego vadam: † si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos, allelúia.

FERIA TERTIA

IV classis

AD LAUDES

Ad Bened. ant. Pax vobis, / ego sum, allelúia: † nolíte timére, allelúia.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Cum vénerit Paráclitus / Spíritus veritátis, † ille árguet mundum de peccáto, et de iustítia, et de iudício, allelúia.

FERIA QUARTA

IV classis

AD LAUDES

Ad Bened. ant. Spíritus / carnem et ossa non habet, sicut me vidétis habére: † iam crédite, allelúia.

Oratio

Deus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis: † da pópulis tuis id amáre quod præcípis, id desideráre quod promíttis; * ut inter mundánas varietátes ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia. Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Adhuc multa / hábeo vobis dícere: sed non potéstis portáre modo. † Cum autem vénerit ille Spíritus veritátis, † docébit vos omnem veritátem, allelúia.

FERIA QUINTA

IV classis

AD LAUDES

Ad Bened. ant. Obtulérunt / discípuli Dómino partem piscis assi, et favum mellis, † allelúia, allelúia.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Non enim / loquétur a semetípso; sed quæcúmque áudiet, loquétur: † et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis, allelúia.

FERIA SEXTA

IV classis

AD LAUDES

Ad Bened. ant. Isti sunt sermónes, / quos dicébam vobis, cum essem vobíscum, † allelúia, allelúia.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Vado / ad eum, qui misit me: † sed quia hæc locútus sum vobis tristítia implévit cor vestrum, allelúia.

DOMINICA V post Pascha

II classis

AD I VESPERAS

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia et ps. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, cum reliquis de sabbato in Psalterio. (245)

Capit. Iac. 1, 22-24

Caríssimi: Estóte factóres verbi, et non auditóres tantum: falléntes vosmetípsos. † Quia, si quis audítor est verbi, et non factor: hic comparábitur viro consideránti vultum nativitátis suæ in spéculo: * considerávit enim se, et ábiit, et statim oblítus est, qualis fúerit.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúia. Glória Patri. Surréxit.

Hymnus

Ad cenam Agni próvidi,
Et stolis albis cándidi,
Post tránsitum maris Rubri
Christo canámus Príncipi:

Cuius Corpus sanctíssimum,
In ara Crucis tórridum,
Cruóre eius róseo
Gustándo vívimus Deo.

Protécti Paschæ véspere
A devastánte Angelo,
Erépti de duríssimo
Pharaónis império.

Iam Pascha nostrum Christus est,
Qui immolátus Agnus est,
Sinceritátis ázyma,
Caro eius obláta est.

O vere digna hóstia,
Per quam fracta sunt tártara,
Redémpta plebs captiváta,
Réddita vitæ præmia.

Consúrgit Christus túmulo,
Victor redit de bárathro,
Tyránnum trudens vínculo,
Et Paradísum réserans.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advespérascit, allelúia.

Ad Magnif. ant. Usque modo / non petístis quidquam in nómine meo: † pétite, et accipiétis, allelúia.

Oratio

Deus, a quo bona cuncta procédunt, largíre supplícibus tuis: * ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt; et, te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Rex sempitérne, Dómine,
Rerum Creátor ómnium,

Qui eras ante sæcula
Semper cum Patre Fílius:

Qui mundi in primórdio
Adam plasmásti hóminem:
Cui tuæ imágini
Vultum dedísti símilem:

Quem diábolus decéperat,
Hostis humáni géneris:
Cuius tu formam córporis
Assúmere dignátus es:

Ut hóminem redímeres,
Quem ante iam plasmáveras:
Et nos Deo coniúngeres
Per carnis contubérnium:

Quem éditum ex Vírgine
Pavéscit omnis ánima:
Per quem et nos resúrgere,
Devóta mente crédimus:

Qui nobis in baptísmate
Donásti indulgéntiam,
Qui tenebámur vínculis
Ligáti consciéntiæ:

Qui Crucem propter hóminem
Suscípere dignátus es:
Dedísti tuum Sánguinem,
Nostræ salútis prétium.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli

Lectio i 1, 1-5

Petrus Apóstolus Iesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithýniæ secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam, et aspersiónem sánguinis Iesu Christi: Grátia vobis, et pax multiplicétur. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Iesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcescíbilem, conservátam in cælis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.

℟. Si oblítus / fúero tui, allelúia, † obliviscátur mei déxtera mea: * Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non memínero tui, † allelúia, allelúia. ℣. Super flúmina Babylónis illic sédimus et flévimus, † dum recordarémur tui, Sion. Adhæreat.

Lectio ii 1, 6-12

In quo exsultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus: ut probátio vestræ fídei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem, in revelatióne Iesu Christi: quem cum non vidéritis, dilígitis: in quem nunc quoque non vidéntes créditis: credéntes autem exsultábitis lætítia inenarrábili et glorificáta: reportántes finem fídei vestræ, salútem animárum. De qua salúte exquisiérunt atque scrutáti sunt Prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt; scrutántes in quod vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi: prænúntians eas quæ in Christo sunt passiónes et posterióres glórias: quibus revelátum est, quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritu Sancto misso de cælo, in quem desíderant Angeli prospícere.

℟. Vidérunt te / aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, et timuérunt: * Multitúdo sónitus aquárum, vocem dedérunt nubes, † allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: † vidit et commóta est terra. Multitúdo.

Incipit Epístola secúnda beáti Petri Apóstoli

Lectio iii 1, 1-4

Simon Petrus, servus et Apóstolus Iesu Christi, iis, qui coæquálem nobíscum sortíti sunt fidem in iustítia Dei nostri et Salvatóris Iesu Christi. Grátia vobis et pax adimpleátur in cognitióne Dei et Christi Iesu, Dómini nostri, quómodo ómnia nobis divínæ virtútis suæ, quæ ad vitam et pietátem donáta sunt per cognitiónem eius, qui vocávit nos própria glória et virtúte, per quem máxima et pretiósa nobis promíssa donávit, ut per hæc efficiámini divínæ consórtes natúræ, fugiéntes eius, quæ in mundo est, concupiscéntiæ corruptiónem.

℟. Narrábo / nomen tuum frátribus meis, allelúia: * In médio Ecclésiæ laudábo te, † allelúia, allelúia. ℣. Confitébor tibi in pópulis, Dómine, et psalmum dicam tibi in géntibus. In.

Lectio iv 1, 5-9

Vos autem curam omnem subinferéntes, mi-

nistráte in fide vestra virtútem, in virtúte autem sciéntiam, in sciéntia autem abstinéntiam, in abstinéntia autem patiéntiam, in patiéntia autem pietátem, in pietáte autem amórem fraternitátis, in amóre autem fraternitátis caritátem. Hæc enim, si vobíscum adsint et súperent, non vácuos nec sine fructu vos constítuent in Dómini nostri Iesu Christi cognitióne; cui enim non præsto sunt hæc, cæcus est et manu tentans, obliviónem accípiens purgatiónis véterum suórum delictórum.

℟. Dicant nunc, / qui redémpti sunt, allelúia, * A Dómino, † allelúia, allelúia. ℣. Quos redémit de manu inimíci, et de regiónibus congregávit eos. A Dómino. Glória Patri. A Dómino.

In II Nocturno

Ex libro
sancti Ambrósii Epíscopi
de fide resurrectiónis

De excessu fratris sui Satyri, lib. II; de fide resurrect. n. 90-92

Lectio v

Quóniam Dei mori non póterat Sapiéntia, resúrgere autem non póterat, quod mórtuum non erat; assúmitur caro, quæ mori posset: ut, dum móritur, quod solet, quod mórtuum fúerat, hoc resúrgeret. Neque enim póterat esse, nisi per hóminem, resurréctio: quóniam sicut per hóminem mors, ita et per hóminem resurréctio mortuórum. Ergo resurréxit homo, quóniam homo mórtuus est: resuscitátus homo, sed resúscitans Deus. Tunc secúndum carnem homo, nunc per ómnia Deus. Nunc enim secúndum carnem iam non nóvimus Christum, sed carnis grátiam tenémus, ut ipsum primítias quiescéntium, ipsum primogénitum ex mórtuis novérimus.

℟. In ecclésiis / benedícite Deo, allelúia, * Dómino de fóntibus Israel, † allelúia, allelúia. ℣. Psalmum dícite nómini eius, date glóriam laudi eius. Dómino.

Lectio vi

Primítiæ útique eiúsdem sunt géneris atque natúræ, cuius et réliqui fructus, quorum pro lætióre provéntu primitíva Deo múnera deferúntur, sacrum munus pro ómnibus, et quasi reparátæ quædam libámina natúræ. Primítiæ

ergo quiescéntium Christus. Sed utrum suórum quiescéntium, qui quasi mortis exsórtes, dulci quodam sopóre teneántur, an ómnium mortuórum? Sed sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificántur.

℟. In toto / corde meo, allelúia, exquisívi te, allelúia: * Ne repéllas me a mandátis tuis, † allelúia, allelúia. ℣. Benedíctus es tu, Dómine, doce me iustificatiónes tuas. Ne.

Lectio vii

Itaque sicut primítiæ mortis in Adam, ita étiam primítiæ resurrectiónis in Christo. Omnes resúrgunt, sed nemo despéret, neque iustus dóleat commúne consórtium resurgéndi, cum præcípuum fructum virtútis exspéctet. Omnes quidem resúrgunt, sed unusquísque, ut ait Apóstolus, in suo órdine. Commúnis est divínæ fructus cleméntiæ, sed distínctus ordo meritórum.

℟. Hymnum / cantáte nobis, allelúia: * Quómodo cantábimus cánticum Dómini in terra aliéna? † allelúia, allelúia. ℣. Illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, verba cantiónum. Quómodo.

Lectio viii

Ibid., n. 102-103

Advértimus, quam grave sit sacrilégium, resurrectiónem non crédere. Si enim non resúrgimus, ergo Christus gratis mórtuus est, ergo Christus non resurréxit. Si enim nobis non resurréxit, útique non resurréxit, qui, sibi cur resúrgeret, non habébat. Resurréxit in eo mundus, resurréxit in eo cælum, resurréxit in eo terra. Erit enim cælum novum, et terra nova. Sibi autem ubi erat necessária resurréctio, quem mortis víncula non tenébant? Nam etsi secúndum hóminem mórtuus, in ipsis tamen erat liber inférnis. Vis scire, quam liber? Factus sum sicut homo sine adiutório, inter mórtuos liber. Et bene liber, qui se póterat suscitáre, iuxta quod scriptum est: Sólvite hoc templum, et in tríduo resuscitábo illud. Et bene liber, qui álios descénderat redemptúrus.

℟. Cantáte / Dómino, allelúia: * Psalmum dícite ei, allelúia. ℣. Afférte Dómino glóriam et honórem, † afférte Dómino glóriam nómini eius. Psalmum. Glória Patri. Psalmum.

In III Nocturno

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia. Cantica Quis est iste, qui venit de Edom, ut in Psalterio. (44)

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio ix 16

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Amen, amen, dico vobis: si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 102 in Ioann., n. 1-2

Dómini verba nunc ista tractánda sunt: Amen, amen, dico vobis: si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Iam dictum est in superióribus huius domínici sermónis pártibus, propter eos, qui nonnúlla petunt a Patre in Christi nómine, nec accípiunt: non peti in nómine Salvatóris, quidquid pétitur contra ratiónem salútis. Non enim sonum litterárum ac syllabárum, sed quod sonus ipse significat, et quod eo sono recte ac veráciter intellégitur, hoc accipiéndus est dícere, cum dicit: In nómine meo.

℟. Deus, / cánticum novum cantábo tibi, allelúia: * In psaltério decem chordárum psallam tibi, † allelúia, allelúia. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: † Deus meus es tu, et exaltábo te. In.

Lectio x

Unde qui hoc sentit de Christo, quod non est de único Dei Fílio sentiéndum, non petit in eius nómine, etiámsi non táceat lítteris ac sýllabis Christum: quóniam in eius nómine petit, quem cógitat cum petit. Qui vero, quod est de illo sentiéndum, sentit, ipse in eius nómine petit: et áccipit, quod petit, si non contra suam salútem sempitérnam petit. Accipit autem, quando debet accípere. Quædam enim non negántur: sed ut cóngruo dentur témpore, differúntur.

℟. Bonum est / confitéri Dómino, allelúia: * Et psállere, allelúia. ℣. In decachórdo psaltério, cum cántico et cíthara. Et.

Lectio xi

Ita sane intellegéndum est, quod ait: Dabit vobis; ut ea benefícia significáta sciántur his verbis, quæ

ad eos, qui petunt, próprie pértinent. Exaudiúntur quippe omnes Sancti pro seípsis, non autem pro ómnibus exaudiúntur vel amícis, vel inimícis suis, vel quibúslibet áliis: quia non utcúmque dictum est, Dabit; sed, Dabit vobis.

℟. Allelúia, / audívimus eum in Ephrata, invénimus eum in campis silvæ: * Introívimus in tabernáculum eius, adorávimus in loco, ubi stetérunt pedes eius, † allelúia, allelúia. ℣. Surge, Dómine, in réquiem tuam, † tu et arca sanctificatiónis tuæ. Introívimus.

Lectio xii

Usque modo, inquit, non petístis quidquam in nómine meo. Pétite, et accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum. Hoc quod dicit, gáudium plenum, profécto non carnále, sed spirituále gáudium est: et quando tantum erit, ut áliquid ei iam non sit addéndum, proculdúbio tunc erit plenum. Quidquid ergo pétitur, quod pertíneat ad hoc gáudium consequéndum, hoc est in nómine Christi peténdum, si divínam intellégimus grátiam, si vere beátam póscimus vitam. Quidquid autem áliud pétitur, nihil pétitur: non quia nulla omníno res est, sed quia in tantæ rei comparatióne, quidquid áliud concupíscitur, nihil est.

℟. Deduc me / in sémitam mandatórum tuórum, allelúia, † quóniam ipsam vólui, allelúia: * Inclína cor meum in testimónia tua, † allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem, in via tua vivífica me. Inclína. Glória Patri. Inclína.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Cap. 16, 23-30

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Amen, amen, dico vobis: si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Usque modo non petístis quidquam in nómine meo: Pétite, et accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum. Hæc in provérbiis locútus sum vobis. Venit hora, cum iam non in provérbiis loquar vobis, sed palam de Patre annuntiábo vobis. In illo die in nómine meo petétis: et non dico vobis, quia ego rogábo Patrem de vobis: ipse enim Pater amat vos, quia vos me amástis, et credidístis, quia ego a Deo exívi. Exívi a Patre, et ve-

ni in mundum: íterum relínquo mundum, et vado ad Patrem. Dicunt ei discípuli eius: Ecce, nunc palam lóqueris, et provérbium nullum dicis. Nunc scimus, quia scis ómnia, et non opus est tibi, ut quis te intérroget: in hoc crédimus, quia a Deo exísti.

Oratio Deus, a quo bona, ut infra ad Laudes.

AD LAUDES

Ant. et psalmi ut in Psalterio, tempore paschali. (52)

Capit. Iac. 1, 22-24

Cariíssimi: Estóte factóres verbi, et non auditóres tantum: falléntes vosmetípsos. † Quia, si quis audítor est verbi, et non factor: hic comparábitur viro consideránti vultum nativitátis suæ in spéculo: * considerávit enim se, et ábiit, et statim oblítus est, qualis fúerit.

℟. br. Surréxit Dóminus de sepúlcro, * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúia. Glória Patri. Surréxit.

Hymnus

Auróra lucis rútilat,
Cælum láudibus íntonat,
Mundus exsúltans iúbilat,
Gemens inférnus úlulat:
Cum Rex ille fortíssimus,
Mortis confráctis víribus,
Pede concúlcans tártara,
Solvit a pœna míseros.

Ille, qui clausus lápide
Custodítur sub mílite,
Triúmphans pompa nóbili,
Victor surgit de fúnere.

Solútis iam gemítibus
Et inférni dolóribus,
Quia surréxit Dóminus,
Respléndens clamat Angelus.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúia. ℟. Cæli et terra lætántur, allelúia.

Ad Bened. ant. Usque modo / non petístis quidquam in nómine meo: † pétite, et accipiétis, allelúia.

Oratio

Deus, a quo bona cuncta procédunt, largíre supplícibus tuis: † ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt; * et, te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Capit. Cariíssimi, ut supra ad Laudes.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

AD SEXTAM

Capit. Iac. 1, 25

Qui autem perspéxerit in legem perféctam libertátis, et permánserit in ea, † non audítor obliviósus factus, sed factor óperis: * hic beátus in facto suo erit.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

AD NONAM

Capit. Iac. 1, 27

Relígio munda et immaculáta apud Deum et Patrem, hæc est: † Visitáre pupíllos et víduas in tribulatióne eórum, * et immaculátum se custodíre ab hoc sæculo.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

AD II VESPERAS

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia et ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de dominica. (223)

Capit. Iac. 1, 22-24

Cariíssimi: Estóte factóres verbi, et non auditóres tantum: falléntes vosmetípsos. † Quia, si quis audítor est verbi, et non factor: hic comparábitur viro consideránti vultum nativitátis suæ in spéculo: * considerávit enim se, et ábiit, et statim oblítus est qualis fúerit.

℟. br. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúia. Glória Patri. Surréxit.

Hymnus

Ad cenam Agni próvidi,
Et stolis albis cándidi,
Post tránsitum maris Rubri
Christo canámus Príncipi:

Cuius Corpus sanctíssimum,
In ara Crucis tórridum,
Cruóre eius róseo
Gustándo vívimus Deo.

Protécti Paschæ véspere
A devastánte Angelo,
Erépti de duríssimo
Pharaónis império.

Iam Pascha nostrum Christus est,
Qui immolátus Agnus est,
Sinceritátis ázyma,
Caro eius obláta est.

O vere digna hóstia,
Per quam fracta sunt tártara,
Redémpta plebs captiváta,
Réddita vitæ præmia.

Consúrgit Christus túmulo,
Victor redit de bárathro,
Tyránnum trudens vínculo,
Et Paradísum réserans.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Mane nobíscum, Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Magnif. ant. Pétite, / et accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum: † ipse enim Pater amat vos, quia vos me amástis, et credidístis, allelúia.

Oratio

Deus, a quo bona cuncta procédunt, largíre supplícibus tuis: † ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt; * et, te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum.

In Litaniis minoribus

¶ Litaniæ minores seu Rogationes per se assignantur feriis II, III et IV ante festum Ascensionis Domini.

Ordinariis autem locorum facultas tribuitur eas transferendi ad alios tres dies continuos magis opportunos iuxta regionum diversitatem aut consuetudinem aut necessitatem.

De Litaniis minoribus nihil fit in Officio.

Obligatio recitandi Litanias Sanctorum cum suis precibus, his diebus, urget tantum in processione aut aliis peculiaribus supplicationibus. Proinde, qui ad recitationem divini Officii obligantur, processioni vero aut aliis peculiaribus supplicationibus non intersunt, non tenentur dicere, his diebus, Litanias Sanctorum cum suis precibus.

FERIA SECUNDA
In Rogationibus
IV classis

AD LAUDES

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúia. ℟. Cæli et terra læténtur, allelúia.

Ad Bened. ant. Pétite, / et accipiétis; quærite, et inveniétis; † pulsáte, et aperiétur vobis, allelúia.

Oratio Deus, a quo bona, ut supra.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Ipse enim / Pater amat vos, † quia vos me amástis, et credidístis, allelúia.

FERIA TERTIA
In Rogationibus
IV classis

AD LAUDES

Ad Bened. ant. Oportébat / pati Christum, et resúrgere a mórtuis, allelúia.

Oratio Deus, a quo bona, ut supra.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Exívi / a Patre, et veni in mundum: † íterum relínquo mundum, et vado ad Patrem, allelúia.

FERIA QUARTA
in Rogationibus
Vigilia Ascensionis
II classis

Officium vigiliæ Ascensionis fit ut in Ordinario temporis paschalis 615, præter sequentia:

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio i 17, 1-11

In illo témpore: Sublevátis Iesus óculis in cælum, dixit: Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 104 in Ioann., n. 2-3

Póterat Dóminus noster, unigénitus et coætérnus Patri, in forma servi et ex forma servi, si hoc opus esset, oráre siléntio: sed ita se Patri exhibére vóluit precatórem, ut memínisset nostrum se esse doctórem. Proínde eam, quam fecit oratiónem pro nobis, notam fecit et nobis: quóniam tanti magístri non solum ad ipsos sermocinátio, sed étiam pro ipsis ad Patrem orátio, discipulórum est ædificátio: et si illórum, qui hæc dicta áderant auditúri, profécto et nostra, qui fuerámus conscripta lectúri.

℟. Deus, / cánticum novum cantábo tibi, allelúia: * In psaltério decem chordárum psallam tibi, † allelúia, allelúia. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi: † Deus meus es tu, et exaltábo te. In.

Lectio ii

Quaprópter hoc quod ait: Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum, osténdit, omne tempus et quid, quando fáceret vel fíeri síneret, ab illo esse dispósitum, qui témpori súbditus non est: quóniam quæ futúra erant per síngula témpora, in Dei sapiéntia causas efficiéntes habent, in qua nulla sunt témpora. Non ergo credátur hæc hora fato ur-

génte venísse, sed Deo pótius ordinánte. Nec sidérea necéssitas Christi connéxuit passiónem: absit enim, ut sídera mori cógerent síderum conditórem.

℟. Bonum est / confitéri Dómino, allelúia: * Et psállere, allelúia. ℣. In decachórdo psaltério, cum cántico et cíthara. Et.

Lectio iii

Clarificátum a Patre Fílium nonnúlli accípiunt in hoc, quod ei non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit eum. Sed si passióne clarificátus dícitur, quanto magis resurrectióne? Nam in passióne magis eius humílitas quam cláritas commendátur, Apóstolo teste, qui dicit: Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Deínde séquitur, et de eius clarificatióne iam dicit: Propter quod et Deus illum exaltávit et donávit ei nomen, quod est super omne nomen: ut in nómine Iesu omne genu flectátur, cæléstium, terréstrium, et infernórum. Et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Iesus Christus in glória est Dei Patris. Hæc est clarificátio Dómini nostri Iesu Christi, quæ ab eius resurrectióne sumpsit exórdium.

℟. Allelúia, / audívimus eum in Ephrata, invénimus eum in campis silvæ: * Introívimus in tabernáculum eius, adorávimus in loco, ubi stetérunt pedes eius, † allelúia, allelúia. ℣. Surge, Dómine, in réquiem tuam, † tu et arca sanctificatiónis tuæ. Introívimus. Glória Patri. Introívimus.

AD LAUDES

℣. In resurrectióne tua, Christe, allelúia. ℟. Cæli et terra læténtur, allelúia.

Ad Bened. ant. Pater, / venit hora, clarífica Fílium tuum † claritáte quam hábui, priúsquam mundus esset, apud te, allelúia.

Oratio

Deus, a quo bona cuncta procédunt, largíre supplícibus tuis: † ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt; * et, te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum.

Post Nonam
explicit tempus Paschatis

TEMPUS ASCENSIONIS

IN ASCENSIONE DOMINI

I classis

AD I VESPERAS

Antiphona 1

Viri Galilæi, / quid aspícitis in cælum? † Hic Iesus, qui assúmptus est a vobis in cælum, sic véniet, allelúia. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de dominica. (223)

2 Cumque / intueréntur in cælum eúntem illum, † dixérunt, allelúia.

3 Elevátis mánibus, / benedíxit eis, † et ferebátur in cælum, allelúia.

4 Vidéntibus illis, / elevátus est, † et nubes suscépit eum in cælo, allelúia.

Capit. Act. 1, 1-2

Primum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Iesus fácere et docére † usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum Sanctum, quos elégit, * assúmptus est.

℟. br. Ascéndens Christus in altum, * Allelúia, allelúia. Ascéndens. ℣. Captívam duxit captivitátem. Allelúia. Glória Patri. Ascéndens.

Hymnus

Iesu, nostra redémptio,
Amor et desidérium,
Deus Creátor ómnium,
Homo in fine témporum:

Quæ te vicit cleméntia,
Ut ferres nostra crímina,
Crudélem mortem pátiens,
Ut nos a morte tólleres!

Inférni claustra pénetrans,
Tuos captívos rédimens,
Victor triúmpho nóbili
Ad dextram Patris résidens.

Ipsa te cogat píetas,
Ut mala nostra súperes
Parcéndo, et voti cómpotes
Nos tuo vultu sáties.

Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus prǽmium:
Sit nostra in te glória
Per cuncta semper sæcula.
Amen.

℣. Ascéndit Deus in iubilatióne, allelúia. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

Ad Magnif. ant. Pater, / manifestávi nomen tuum homínibus, quos dedísti mihi: † nunc autem pro eis rogo, non pro mundo, quia ad te vénio, allelúia.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: * ut, qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cælos ascendísse crédimus; ipsi quoque mente in cæléstibus habitémus. Per eúndem Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Allelúia, Christum Dóminum ascendéntem in cælum, * Veníte, adorémus, allelúia. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Aetérne Rex altíssime,
Redémptor et fidélium,
Quo mors solúta déperit,
Datur triúmphus grátiæ:
Scandens tribúnal déxteræ
Patris: potéstas ómnium
Colláta Iesu cælitus,
Quæ non erat humánitus:
Ut trina rerum máchina,
Cæléstium, terréstrium,
Et inferórum cóndita,
Flectat genu iam súbdita.
Tremunt vidéntes Angeli
Versam vicem mortálium:
Culpat caro, purgat caro,
Regnat Deus Dei caro.
Tu esto nostrum gáudium,
Manens olýmpo prǽditum:
Mundi regis qui fábricam,
Mundána vincens gáudia.
Hinc te precántes, quæsumus,
Ignósce culpis ómnibus,
Et corda sursum súbleva
Ad te supérna grátia,
Ut, cum repénte cóperis
Clarére nube iúdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas corónas pérditas.
Glória tibi, Dómine,
Qui scandis super sídera,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 Eleváta est / magnificéntia tua super cælos, Deus, allelúia.

Psalmus 8 (1)

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es eius? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub pédibus eius, † oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi:

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Eleváta est magnificéntia tua super cælos, Deus, allelúia.

Ant. 2 Dóminus / in templo sancto suo, † Dóminus in cælo, allelúia.

Psalmus 10 (2)

In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * iustus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes eius:

Oculi eius in páuperem respíciunt: * pálpebræ eius intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat iustum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam iustus Dóminus, et iustítias diléxit: * æquitátem vidit vultus eius.

Ant. Dóminus in templo sancto suo, † Dóminus in cælo, allelúia.

Ant. 3 A summo cælo / egréssio eius, † et occúrsus eius usque ad summum eius, allelúia.

Psalmus 18 (3)

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio eius:

Et occúrsus eius usque ad summum eius: * nec est qui se abscóndat a calóre eius.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * iudícia Dómini vera, iustificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intéllegit? † ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adiútor meus, * et redémptor meus.

Ant. A summo cælo egréssio eius, † et occúrsus eius usque ad summum eius, allelúia.

Ant. 4 Exaltáre, / Dómine, in virtúte tua: † cantábimus et psallémus, allelúia.

Psalmus 20 (4)

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis eius tribuísti ei: * et voluntáte labiórum eius non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória eius in salutári tuo: * glóriam

et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: † Dóminus in ira sua conturbábit eos, * et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre;

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: † cantábimus et psallémus, allelúia.

Ant. 5 Elevámini, / portæ æternáles: † et introíbit Rex glóriæ, allelúia.

Psalmus 23 (5)

Dómini est terra, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Elevámini, portæ æternáles: † et introíbit Rex glóriæ, allelúia.

Ant. 6 Exaltábo te, / Dómine, quóniam suscepísti me, allelúia.

Psalmus 29 (6)

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti eius: * et confitémini memóriæ sanctitátis eius.

Quóniam ira in indignatióne eius: * et vita in voluntáte eius.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adiútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. * Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, allelúia.

℣. Ascéndit Deus in iubilatióne, allelúia. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

Incipit liber
Actuum Apostolórum

Lectio i 1, 1-3

Primum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Iesus fácere et docére usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum Sanctum, quos elégit, assúmptus est: quibus et præbuit seípsum vivum post passiónem suam in multis arguméntis, per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei.

℟. Post passiónem suam / per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúia: * Et, vidéntibus illis, elevátus est, allelúia; † et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúia. ℣. Et convéscens, præcépit eis, ab Ierosólymis ne discéderent, † sed exspectárent promissiónem Patris. Et, vidéntibus.

Lectio ii 1, 4-8

Et convéscens, præcépit eis, ab Ierosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris, quam audístis (inquit) per os meum: quia Ioánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímini Spíritu Sancto non post multos hos dies. Igitur qui convénerant, interrogábant eum, dicéntes: Dómine, si in témpore hoc restítues regnum Israel? Dixit autem eis: Non est vestrum nosse témpora vel moménta, quæ Pater pósuit in sua potestáte: sed accipiétis virtútem superveniéntis Spíritus Sancti in vos, et éritis mihi testes in Ierúsalem, et in omni Iudæa, et Samaría, et usque ad últimum terræ.

℟. Omnis / pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera; * Spécies eius in núbibus cæli, † et nomen eius in ætérnum pérmanet, allelúia. ℣. A summo cælo egréssio eius, et occúrsus eius usque ad summum eius. Spécies.

Lectio iii 1, 9-11

Et cum hæc dixísset, vidéntibus illis, elevátus est, et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cumque intueréntur in cælum eúntem illum, ecce, duo viri astitérunt iuxta illos in véstibus albis, qui et dixérunt: Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cælum? Hic Iesus, qui assúmptus est a vobis in cælum, sic véniet, quemádmodum vidístis eum eúntem in cælum.

℟. Exaltáre, / Dómine, allelúia, * In virtúte tua, allelúia. ℣. Eleváta est magnificéntia tua super cælos, Deus. In.

Lectio iv 1, 12-14

Tunc revérsi sunt Ierosólymam a monte, qui vocátur Olivéti, qui est iuxta Ierúsalem, sábbati habens iter. Et cum introíssent in cenáculum, ascendérunt ubi manébant Petrus et Ioánnes, Iacóbus et Andréas, Philíppus et Thomas, Bartholomæus et Matthæus, Iacóbus Alphæi et Simon Zelótes, et Iudas Iacóbi. Hi omnes erant perseverántes unanímiter in oratióne cum muliéribus, et María matre Iesu, et frátribus eius.

℟. Non relínquam vos / órphanos, allelúia: † vado

et vénio ad vos, allelúia: * Et gaudébit cor vestrum, † allelúia, allelúia. ℣. In illo die vos cognoscétis, quia ego in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis. Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Ant. 1 Exaltábor / in géntibus, et exaltábor in terra, allelúia.

Psalmus 45 (1)

Deus noster refúgium et virtus: * adiútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra, * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine eius.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio eius, non commovébitur: * adiuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma, * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Ant. Exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra, allelúia.

Ant. 2 Ascéndit / Deus in iubilatióne, † et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

Psalmus 46 (2)

Omnes gentes, pláudite mánibus: * iubiláte Deo in voce exsultatiónis!

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subiécit pópulos nobis: * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam: * spéciem Iacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in iúbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite!

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter!

Regnábit Deus super gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Ascéndit Deus in iubilatióne, † et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

Ant. 3 Læténtur / cæli, et exsúltet terra, † quia venit Dóminus, allelúia.

Psalmus 95 (3)

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra!

Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius: * annuntiáte de die in diem salutáre eius:

Annuntiáte inter gentes glóriam eius * in ómnibus pópulis mirabília eius!

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu eius: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini eius!

Tóllite hóstias, et introíte in átria eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!

Commoveátur a fácie eius univérsa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, † commoveátur mare, et plenitúdo eius: * gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Læténtur cæli, et exsúltet terra, † quia venit Dóminus, allelúia.

Ant. 4 Nimis / exaltátus est, allelúia: † super omnes deos, allelúia.

Psalmus 96 (4)

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu eius: * iustítia et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos eius.

Illuxérunt fúlgura eius orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius: * et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Confundántur omnes qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli eius: * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Iudæ, * propter iudícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ant. Nimis exaltátus est, allelúia: † super omnes deos, allelúia.

Ant. 5 Dóminus / in Sion, allelúia: † magnus et excélsus, allelúia.

Psalmus 98 (5)

Dóminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: † quóniam terríbile et sanctum est. * Et honor regis iudícium díligit.

Tu parásti directiónes: * iudícium et iustítiam in Iacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum eius; * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus eius: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen eius.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia eius, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto eius: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster!

Ant. Dóminus in Sion, allelúia: † magnus et excélsus, allelúia.

Ant. 6 Dóminus / in cælo, allelúia: † parávit sedem suam, allelúia.

Psalmus 102 (6)

Bénedic, ánima mea, Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto eius.

Bénedic, ánima mea, Dómino: * et noli oblivísci omnes retributiónes eius.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ iuvéntus tua:

Fáciens misericórdias Dóminus: * et iudícium ómnibus iniúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israel voluntátes suas.

Miserátor et miséricors Dóminus: * longánimis et multum miséricors.

Non in perpétuum iracétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra: * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte: * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, † misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est, quóniam pulvis sumus: † homo, sicut fenum dies eius, * tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet: * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et iustítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum eius:

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam: * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli eius: † poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, * ad audiéndam vocem sermónum eius.

Benedícite Dómino, omnes virtútes eius: * minístri eius, qui fácitis voluntátem eius.

Benedícite Dómino, ómnia ópera eius: † in omni loco dominatiónis eius, * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Dóminus in cælo, allelúia: † parávit sedem suam, allelúia.

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúia. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúia.

Sermo
sancti Leónis Papæ

Sermo 73; de Ascens. Domini 1, cap. 1 et 4

Lectio v

Post beátam et gloriósam resurrectiónem Dómini nostri Iesu Christi, qua verum Dei templum, iudáica impietáte resolútum, divína in tríduo poténtia suscitávit, quadragenárius hódie, dilectíssimi, sanctórum diérum explétus est número, sacratíssima ordinatióne dispósitus, et ad utilitátem nostræ eruditiónis impénsus: ut, dum a Dómino in hoc spátio mora præséntiæ corporális exténditur, fides resurrectiónis documéntis necessáriis munirétur.

℟. Tempus est, / ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus: † nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, † allelúia, allelúia. ℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: † cum assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Lectio vi

Mors enim Christi multum discipulórum corda turbáverat: et de supplício crucis, de emissióne spíritus, de exanimáti córporis sepultúra gravátis mœstitúdine méntibus, quidam diffidéntiæ torpor obrépserat. Unde beatíssimi Apóstoli, omnésque discípuli, qui et de éxitu crucis fúerant trépidi, et de fide resurrectiónis ambígui, ita sunt veritáte perspícua roboráti, ut, Dómino in cælórum eúnte sublímia, non solum nulla afficeréntur tristítia, sed étiam magno gáudio repleréntur.

℟. Non turbétur / cor vestrum: ego vado ad Patrem: † et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúia, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúia. ℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

Lectio vii

Et revéra magna et ineffábilis erat causa gaudéndi, cum in conspéctu sanctæ multitúdinis super ómnium creaturárum cæléstium dignitátem humáni géneris natúra conscénderet, supergressúra Angélicos órdines, et ultra Archangelórum altitúdines elevánda: nec ullis sublimitátibus modum suæ provectiónis habitúra, nisi ætérni Patris recépta conséssu, illíus glóriæ sociarétur in throno, cuius natúræ copulabátur in Fílio.

℟. Ascéndens / Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, † allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ascéndit Deus in iubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. Dedit.

Lectio viii

Quia ígitur Christi ascénsio, nostra provéctio est; et quo præcéssit glória cápitis, eo spes vocátur et córporis: dignis, dilectíssimi, exsultémus gáudiis, et pia gratiárum actióne lætémur. Hódie enim non solum paradísi possessóres firmáti sumus, sed étiam cælórum in Christo supérna penetrávimus; amplióra adépti per ineffábilem Christi grátiam, quam per diáboli amiserámus invídiam. Nam quos viruléntus inimícus primi habitáculi felicitáte deiécit, eos sibi concorporátos Dei Fílius ad déxteram Patris collocávit: cum quo vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

℟. Ascéndit / Deus in iubilatióne, allelúia: * Et Dóminus in voce tubæ, † allelúia, allelúia. ℣. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem. Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Ant. Illi autem profécti / prædicavérunt ubíque, † Dómino cooperánte et sermónem confirmánte sequéntibus signis, † allelúia, allelúia. Cantica Quis est iste, qui venit de Edom, ut in Psalterio tempore paschali. (44)

℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúia. ℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúia.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Marcum

Lectio ix 16

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Iesus: et exprobrávit incredulitátem eórum et durí-

tiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

Homília
sancti Gregórii Papæ

Hom. 29 in Evang., n. 1-2

Quod resurrectiónem domínicam discípuli tarde credidérunt, non tam illórum infírmitas, quam nostra, ut ita dicam, futúra fírmitas fuit. Ipsa namque resurréctio illis dubitántibus per multa arguménta monstráta est; quæ dum nos legéntes agnóscimus, quid áliud quam de illórum dubitatióne solidámur? Minus enim mihi María Magdaléne præstitit, quæ cítius crédidit, quam Thomas, qui diu dubitávit. Ille étenim dubitándo vúlnerum cicatríces tétigit, et de nostro péctore dubietátis vulnus amputávit.

℟. Ego / rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúia. ℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: † si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut.

Lectio x

Ad insinuándam quoque veritátem domínicæ resurrectiónis, notándum nobis est, quid Lucas réferat, dicens: Convéscens, præcépit eis, ab Ierosólymis ne discéderent. Et post pauca: Vidéntibus illis, elevátus est, et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Notáte verba, signáte mystéria. Convéscens elevátus est. Comédit, et ascéndit: ut vidélicet per efféctum comestiónis, véritas patésceret carnis.

℟. Ponis / nubem ascénsum tuum, Dómine: * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúia. ℣. Confessiónem et decórem indúisti, amíctus lumen sicut vestiméntum. Qui.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio xi

Marcus vero, priúsquam cælum Dóminus ascéndat, eum de cordis atque infidelitátis durítia increpásse discípulos mémorat. Qua in re quid considerándum est, nisi quod idcírco Dóminus tunc discípulos increpávit, cum eos corporáliter relíquit, ut verba, quæ recédens díceret, in corde audiéntium árctius impréssa remanérent?

℟. Viri Galiláei, / quid admirámini aspiciéntes in cælum? allelúia: * Quemádmodum vidístis eum

ascendéntem in cælum, ita véniet, † allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Cumque intueréntur in cælum eúntem illum, † ecce duo viri astitérunt iuxta illos in véstibus albis, qui et dixérunt. Quemádmodum.

Lectio xii

Increpáta ígitur eórum durítia, quid admonéndo dicat, audiámus: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Numquid, fratres mei, sanctum Evangélium vel insensátis rebus, vel brutis animálibus fúerat prædicándum, ut de eo discípulis dicátur: Prædicáte omni creatúræ? Sed omnis creatúræ nómine signátur homo. Omnis autem creatúræ áliquid habet homo. Habet namque commúne esse cum lapídibus, vívere cum arbóribus, sentíre cum animálibus, intellégere cum Angelis. Si ergo commúne habet áliquid cum omni creatúra homo, iuxta áliquid omnis creatúra est homo. Omni ergo creatúræ prædicátur Evangélium, cum soli hómini prædicátur.

℟. Si enim / non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: † si autem abíero, mittam eum ad vos: * Cum autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem, allelúia. ℣. Non enim loquétur a semetípso; sed quæcúmque áudiet, loquétur: † et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis. Cum autem. Glória Patri. Cum autem.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Marcum

Cap. 16, 14-20

In illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Iesus: et exprobrávit incredulitátem eórum et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et dixit eis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, condemnábitur. Signa autem eos, qui credíderint, hæc sequúntur: In nómine meo dæmónia eícient: linguis loquéntur novis: serpéntes tollent: et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, et bene habébunt. Et Dóminus quidem Iesus, postquam locútus est eis, assúmptus est in cælum, et sedet a dextris Dei. Illi autem profécti, prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte

et sermónem confirmánte, sequéntibus signis.

Oratio Concéde, ut infra ad Laudes.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Viri Galiláei, / quid aspícitis in cælum? † Hic Iesus, qui assúmptus est a vobis in cælum, sic véniet, allelúia. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Cumque / intueréntur in cælum eúntem illum, † dixérunt, allelúia.

3 Elevátis mánibus, / benedíxit eis, † et ferebátur in cælum, allelúia.

4 Exaltáte / Regem regum, et hymnum dícite Deo, allelúia.

5 Vidéntibus illis, / elevátus est, † et nubes suscépit eum in cælo, allelúia.

Capit. Act. 1, 1-2

Primum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Iesus fácere et docére † usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum Sanctum, quos elégit, * assúmptus est.

℟. br. Ascéndit Deus in iubilatióne, * Allelúia, allelúia. Ascéndit. ℣. Et Dóminus in voce tubæ. Allelúia. Glória Patri. Ascéndit.

Hymnus

Iesu, nostra redémptio,
Amor et desidérium,
Deus Creátor ómnium,
Homo in fine témporum:

Quæ te vicit cleméntia,
Ut ferres nostra crímina,
Crudélem mortem pátiens,
Ut nos a morte tólleres!

Inférni claustra pénetrans,
Tuos captívos rédimens,
Victor triúmpho nóbili
Ad dextram Patris résidens.

Ipsa te cogat píetas,
Ut mala nostra súperes
Parcéndo, et voti cómpotes
Nos tuo vultu sáties.

Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium:
Sit nostra in te glória
Per cuncta semper sæcula.
Amen.

℣. Dóminus in cælo, allelúia. ℟. Parávit sedem suam, allelúia.

Ad Bened. ant. Ascéndo / ad Patrem meum, et Patrem vestrum: † Deum meum, et Deum vestrum, allelúia.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: † ut, qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cælos ascendísse crédimus; * ipsi quoque mente in cæléstibus habitémus. Per eúndem Dóminum nostrum.

AD TERTIAM

Capit. Primum quidem, ut supra ad Laudes.

℣. Ascéndit Deus in iubilatióne, allelúia. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

AD SEXTAM

Capit. Act. 1, 4-5

Et convéscens, præcépit eis, ab Ierosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris, quam audístis (inquit) per os meum: † quia Ioánnes quidem baptizávit aqua, * vos autem baptizabímini Spíritu Sancto non post multos hos dies.

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúia. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúia.

AD NONAM

Capit. Act. 1, 11

Viri Galiláei, quid statis aspiciéntes in cælum? † Hic Iesus, qui assúmptus est a vobis in cælum, * sic véniet, quemádmodum vidístis eum eúntem in cælum.

℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúia. ℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúia.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Viri Galiláei, / quid aspícitis in cælum? † Hic Iesus, qui assúmptus est a vobis in cælum, sic véniet, allelúia. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de dominica (223)

2 Cumque / intueréntur in cælum eúntem illum, † dixérunt, allelúia.

3 Elevátis mánibus, / benedíxit eis, † et ferebátur in cælum, allelúia.

4 Vidéntibus illis, / elevátus est, † et nubes suscépit eum in cælo, allelúia.

Capit. Act. 1, 1-2

Primum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Iesus fácere et docére † usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum Sanctum, quos elégit, * assúmptus est.

℟. br. Ascéndens Christus in altum, * Allelúia, allelúia. Ascéndens. ℣. Captívam duxit captivitátem. Allelúia. Glória Patri. Ascéndens.

Hymnus

Iesu, nostra redémptio,
Amor et desidérium,
Deus Creátor ómnium,
Homo in fine témporum:

Quæ te vicit cleméntia,
Ut ferres nostra crímina,
Crudélem mortem pátiens,
Ut nos a morte tólleres!

Inférni claustra pénetrans,
Tuos captívos rédimens,
Victor triúmpho nóbili
Ad dextram Patris résidens.

Ipsa te cogat pietas,
Ut mala nostra súperes
Parcéndo, et voti cómpotes
Nos tuo vultu sáties.

Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium:
Sit nostra in te glória
Per cuncta semper sæcula.
Amen.

℣. Ascéndit Deus in iubilatióne, allelúia. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

Ad Magnif. ant. O Rex glóriæ, / Dómine virtútum, † qui triumphátor hódie super omnes cælos ascendísti, ne derelínquas nos órphanos: † sed mitte promíssum Patris in nos, Spíritum veritátis, allelúia.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: * ut, qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cælos ascendísse crédimus; ipsi quoque mente in cæléstibus habitémus. Per eúndem Dóminum nostrum.

Dies a feria VI post Ascensionem Domini usque ad vigiliam Pentecostes exclusive sunt feriæ temporis Ascensionis.

In festis his diebus occurrentibus nulla fit commemoratio feriæ.

Ordinarium Officii ferialis tempore Ascensionis

AD MATUTINUM

Invitat. Allelúia, allelúia, * Allelúia. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (59)

Hymnus

Aetérne Rex altíssime,
Redémptor et fidélium,
Quo mors solúta déperit,
Datur triúmphus grátiæ:

Scandens tribúnal déxteræ
Patris: potéstas ómnium
Colláta Iesu cælitus,
Quæ non erat humánitus:

Ut trina rerum máchina,
Cæléstium, terréstium,
Et inferórum cóndita,
Flectat genu iam súbdita.

Tremunt vidéntes Angeli
Versam vicem mortálium:
Culpat caro, purgat caro,
Regnat Deus Dei caro.

Tu esto nostrum gáudium,
Manens olýmpo prædítum:
Mundi regis qui fábricam,
Mundána vincens gáudia.

Hinc te precántes, quæsumus,
Ignósce culpis ómnibus,
Et corda sursum súbleva
Ad te supérna grátia,

Ut, cum repénte cœperis
Clarére nube iúdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas corónas pérditas.

Glória tibi, Dómine,
Qui scandis super sídera,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Feria VI et III

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúia. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúia.

Sabbato et feria IV

℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúia. ℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúia.

Feria II et V

℣. Ascéndit Deus in iubilatióne, allelúia. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

Lectio brevis

Hebr. 6, 18-20

Confúgimus ad tenéndam propósitam spem, quam sicut ánchoram ha-

bémus ánimæ tutam ac firmam, et incedéntem usque ad interióra veláminis, ubi præcúrsor pro nobis introívit Iesus, secúndum órdinem Melchísedech, Póntifex factus in ætérnum.

℟. br. Dóminus in cælo, * Allelúia, allelúia. Dóminus. ℣. Parávit sedem suam. Allelúia. Glória Patri. Dóminus.

In II Nocturno

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Capit. Apoc. 5, 12

Dignus est Agnus, qui occísus est, † accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, * et honórem, et glóriam, et benedictiónem.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua, allelúia. ℟. Cantábimus et psallémus virtútes tuas, allelúia.

Oratio Concéde, vel oratio Omnípotens, ut infra ad Laudes.

AD LAUDES

Ant. et psalmi de feria, ut in tempore paschali.

Capit. Eph. 2, 6-7

Conresuscitávit et consedére nos fecit Deus in cæléstibus in Christo Iesu, † ut osténderet in sæculis superveniéntibus abundántes divítias grátiæ suæ * in bonitáte super nos in Christo Iesu.

℟. br. Ascéndit Deus in iubilatióne, * Allelúia, allelúia. Ascéndit. ℣. Et Dóminus in voce tubæ. Allelúia. Glória Patri. Ascéndit.

Hymnus

Iesu, nostra redémptio,
Amor et desidérium,
Deus Creátor ómnium,
Homo in fine témporum:

Quæ te vicit cleméntia,
Ut ferres nostra crímina,
Crudélem mortem pátiens,
Ut nos a morte tólleres!

Inférni claustra pénetrans,
Tuos captívos rédimens,
Victor triúmpho nóbili,
Ad dextram Patris résidens.

Ipsa te cogat píetas,
Ut mala nostra súperes
Parcéndo, et voti cómpotes
Nos tuo vultu sáties.

Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus prǽmium:
Sit nostra in te glória
Per cuncta semper sǽcula.
Amen.

℣. Dóminus in cælo, allelúia. ℟. Parávit sedem suam, allelúia.

Ad Bened. ant. Ascéndo / ad Patrem meum, et Patrem vestrum: † Deum meum, et Deum vestrum, allelúia.

Feria VI post Ascensionem

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: † ut, qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cælos ascendísse crédimus; * ipsi quoque mente in cæléstibus habitémus. Per eúndem Dóminum.

In feriis post dominicam post Ascensionem

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus: † fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem; * et maiestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum.

AD HORAS

Ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

AD TERTIAM

Capit. Conresuscitávit, ut supra ad Laudes.

℣. Ascéndit Deus in iubilatióne, allelúia. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

AD SEXTAM

Capit. Eph. 1, 20-21

Deus Christum constítuit ad déxteram suam in cæléstibus, † supra omnem principátum, et potestátem, et virtútem, et dominatiónem, * et omne nomen quod nominátur non solum in hoc sæculo, sed étiam in futúro.

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúia. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúia.

AD NONAM

Capit. Eph. 1, 22-23

Omnia subiécit sub pédibus eius, † et ipsum dedit caput supra omnem Ecclésiam, * quæ est corpus ipsíus, et plenitúdo eius, qui ómnia in ómnibus adimplétur.

℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúia. ℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúia.

AD VESPERAS

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia, cum psalmis de feria.

Capit. Eph. 2, 6-7

Conresuscitávit et consedére nos fecit Deus in cæléstibus in Christo Iesu: † ut osténderet in sæculis superveniéntibus abundántes divítias grátiæ suæ * in bonitáte super nos in Christo Iesu.

℟. br. Ascéndens Christus in altum, * Allelúia, allelúia. Ascéndens. ℣. Captívam duxit captivitátem. Allelúia. Glória Patri. Ascéndens.

Hymnus

Iesu, nostra redémptio,
Amor et desidérium,
Deus Creátor ómnium,
Homo in fine témporum:

Quæ te vicit cleméntia,
Ut ferres nostra crímina,
Crudélem mortem pátiens,
Ut nos a morte tólleres!

Inférni claustra pénetrans,
Tuos captívos rédimens,
Victor triúmpho nóbili
Ad dextram Patris résidens.

Ipsa te cogat píetas,
Ut mala nostra súperes
Parcéndo, et voti cómpotes
Nos tuo vultu sáties.

Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium:
Sit nostra in te glória
Per cuncta semper sæcula.
Amen.

℣. Ascéndit Deus in iubilatióne, allelúia. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

Ad Magnif. ant. O Rex glóriæ, / Dómine virtútum, † qui triumphátor hódie super omnes cælos ascendísti, ne derelínquas nos órphanos: † sed mitte promíssum Patris in nos, Spíritum veritátis, allelúia.

Feria VI post Ascensionem

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: * ut, qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cælos ascendísse crédimus; ipsi quoque mente in cæléstibus habitémus. Per eúndem Dóminum.

In feriis post dominicam post Ascensionem

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus: * fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem; et maiestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum.

Oratio ut supra ad Laudes.

DOMINICA post Ascensionem

II classis

AD I VESPERAS

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia, cum psalmis de sabbato, ut in Psalterio. (245)

Capit. 1 Petr. 4, 7-8

Cariíssimi: Estóte prudéntes, et vigiláte in oratiónibus. † Ante ómnia autem mútuam in vobismetípsis caritátem contínuam habéntes: * quia cáritas óperit multitúdinem peccatórum.

℟. br. Ascéndens Christus in altum, * Allelúia, allelúia. Ascéndens. ℣. Captívam duxit captivitátem. Allelúia. Glória Patri. Ascéndens.

Hymnus

Iesu, nostra redémptio,
Amor et desidérium,
Deus Creátor ómnium,
Homo in fine témporum:

Quæ te vicit cleméntia,
Ut ferres nostra crímina,
Crudélem mortem pátiens,
Ut nos a morte tólleres!

Inférni claustra pénetrans,
Tuos captívos rédimens,
Victor triúmpho nóbili
Ad dextram Patris résidens.

Ipsa te cogat píetas,
Ut mala nostra súperes
Parcéndo, et voti cómpotes
Nos tuo vultu sáties.

Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium:
Sit nostra in te glória
Per cuncta semper sæcula.
Amen.

℣. Dóminus in cælo, allelúia. ℟. Parávit sedem suam, allelúia.

Ad Magnif. ant. Cum vénerit / Paráclitus, quem ego mittam vobis Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, † ille testimónium perhibébit de me, allelúia.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus: * fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem; et maiestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Allelúia, Christum Dóminum ascendéntem in cælum, * Veníte, adorémus, allelúia. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Aetérne Rex altíssime,
Redémptor et fidélium,
Quo mors solúta déperit,
Datur triúmphus grátiæ:

Scandens tribúnal déxteræ
Patris: potéstas ómnium
Colláta Iesu cælitus,
Quæ non erat humánitus:

Ut trina rerum máchina,
Cæléstium, terréstrium,
Et inferórum cóndita,
Flectat genu iam súbdita.

Tremunt vidéntes Angeli
Versam vicem mortálium:
Culpat caro, purgat caro,
Regnat Deus Dei caro.

Tu esto nostrum gáudium,
Manens olýmpo prædítum:
Mundi regis qui fábricam,
Mundána vincens gáudia.

Hinc te precántes, quæsumus,
Ignósce culpis ómnibus,
Et corda sursum súbleva
Ad te supérna grátia,

Ut, cum repénte cœperis
Clarére nube iúdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas corónas pérditas.

Glória tibi, Dómine,
Qui scandis super sídera,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia cum psalmis de dominica, ut in Psalterio. (25)

℣. Ascéndit Deus in iubilatióne, allelúia. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

Incipit Epístola prima beáti Ioánnis Apóstoli

Lectio i 1, 1-3

Quod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, et manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ: et vita manifestáta est, et vídimus, et testámur, et annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, et appáruit nobis: quod vídimus, et audívimus, annuntiámus vobis, ut et vos societátem habeátis nobíscum et societas nostra sit cum Patre et cum Fílio eius Iesu Christo.

℟. Post passiónem suam / per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúia: * Et, vidéntibus illis, elevátus est, allelúia; † et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúia. ℣. Et convéscens, præcépit eis, ab Ierosólymis ne discéderent, † sed exspectárent promissiónem Patris. Et, vidéntibus.

Lectio ii 1, 4-7

Et hæc scríbimus vobis, ut gaudeátis, et gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio, quam audívimus ab eo, et annuntiámus vobis: Quóniam Deus lux est, et ténebræ in eo non sunt ullæ. Si dixérimus, quóniam societátem habémus cum eo, et in ténebris ambulámus, mentímur, et veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus sicut et ipse est in luce, societátem habémus ad ínvicem, et sanguis Iesu Christi, Fílii eius, emúndat nos ab omni peccáto.

℟. Omnis / pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: * Spécies eius in núbibus cæli, † et nomen eius in ætérnum pérmanet, allelúia. ℣. A summo cælo egréssio eius, et occúrsus eius usque ad summum eius. Spécies.

Lectio iii 1, 8-10

Si dixérimus, quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus, et véritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra, fidélis est et iustus, ut remíttat nobis peccáta nostra, et emúndet nos ab omni iniquitáte. Si dixérimus, quóniam non peccávimus, mendácem fácimus eum, et verbum eius non est in nobis.

℟. Exaltáre, / Dómine, allelúia, * In virtúte tua, allelúia. ℣. Eleváta est magnificéntia tua super cælos, Deus. In.

Lectio iv 2, 1-6

Filíoli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed, et si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem, Iesum Christum iustum: et ipse est propitiátio pro peccátis nostris: non pro nostris autem tantum, sed étiam pro totíus mundi. Et in hoc scimus, quóniam cognóvimus eum, si mandáta eius observémus. Qui dicit se nosse eum, et mandáta eius non custódit, mendax est, et in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum eius, vere in hoc cáritas Dei perfécta est: et in hoc scimus, quóniam in ipso sumus. Qui dicit se in ipso manére, debet, sicut ille ambulávit, et ipse ambuláre.

℟. Non relínquam vos / órphanos, allelúia: † vado et vénio ad vos, allelúia: * Et gaudébit cor vestrum, † allelúia, allelúia. ℣. In illo die vos cognoscétis, quia ego in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis. Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia cum psalmis de dominica, ut in Psalterio. (31)

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúia. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúia.

Sermo
sancti Cæsárii Episcopi
Sermo 210;
de Ascensione Domini, n. 1-3

Lectio v

Salvátor noster, dilectíssimi fratres, ascéndit in cælum: non ergo turbémur in terra. Ibi sit mens, et hic erit quies. Ascendámus cum Christo ínterim corde: cum dies eius promíssus advénerit, sequémur et córpore. Scire tamen debémus, quia cum Christo non ascéndit supérbia, non avarítia, non luxúria: nullum vítium nostrum ascéndit cum médico nostro. Et ídeo, si post médicum

desiderámus ascéndere, hic studeámus vítia vel peccáta depónere.

℟. Tempus est, / ut revértar ad eum, qui me misit, dicit Dóminus: † nolíte contristári, nec turbétur cor vestrum: * Rogo pro vobis Patrem, ut ipse vos custódiat, † allelúia, allelúia. ℣. Nisi ego abíero, Paráclitus non véniet: † cum assúmptus fúero, mittam vobis eum. Rogo.

Lectio vi

Omnes enim iniquitátes nostræ quasi quibúsdam compédibus nos premunt, et peccatórum nos rétibus ligáre conténdunt: et ídeo cum Dei adiutório, secúndum quod ait Psalmísta: Disrumpámus víncula eórum: ut secúri possímus dícere Dómino: Disrupísti víncula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis. Resurréctio Dómini spes nostra est: ascénsio Dómini glorificátio nostra est.

℟. Non turbétur / cor vestrum: ego vado ad Patrem, † et cum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúia, * Spíritum veritátis, et gaudébit cor vestrum, allelúia. ℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Spíritum.

Lectio vii

Ascensiónis hódie solémnia celebrámus. Si ergo recte, si sancte, si fidéliter, si devóte, si pie ascensiónem Dómini celebrámus, ascendámus cum illo, et sursum cor habeámus. Ascendéntes autem non extollámur, nec de nostris, quasi de própriis méritis præsumámus. Sursum enim cor habére debémus, sed ad Dóminum. Sursum enim cor non ad Dóminum, supérbia vocátur: sursum autem cor ad Dóminum, refúgium vocátur. Vidéte, fratres, magnum miráculum. Altus est Deus: érigis te, et fugit a te; humílias te, et descéndit ad te. Quare hoc? Quia excélsus est, et humília réspicit, et alta de longe cognóscit. Humília de próximo réspicit, ut attóllat: alta, id est, supérba, de longe cognóscit, ut déprimat.

℟. Ascéndens / Christus in altum, captívam duxit captivitátem, * Dedit dona homínibus, † allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ascéndit Deus in iubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. Dedit.

Lectio viii

Resurréxit enim Christus, ut spem nobis daret, quia resúrgit homo, qui móritur; ne moriéndo desperarémus, et totam vitam nostram in morte finítam putarémus, secúros nos fecit. Sollíciti enim erámus de ipsa ánima: ille nobis resurgéndo, et de carnis resurrectióne fidúciam dedit. Crede ergo, ut mundéris. Prius te opórtet crédere, ut póstea per fidem Deum mereáris aspícere. Deum enim vidére vis? Audi ipsum: Beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt. Prius ergo cógita de corde mundándo: hoc habéto negótium, ad hoc te ávoca, insta huic óperi, munda cor.

℟. Ascéndit / Deus in iubilatióne, allelúia: * Et Dóminus in voce tubæ, † allelúia, allelúia. ℣. Ascéndens Christus in altum, captívam duxit captivitátem. Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia. Cantica Quis est iste, qui venit de Edom, et reliqua ut in Psalterio. (44)

℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúia. ℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio ix 15 et 16

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Et réliqua.

Homília
sancti Augustíni Epíscopi
Tract. 92 in Ioann., n. 1

Dóminus Iesus in sermóne, quem locútus est discípulis suis post cenam, próximus passióni, tamquam itúrus, et relictúrus eos præséntia corporáli, cum ómnibus autem suis usque in consummatiónem sæculi futúrus præséntia spirituáli, exhortátus est eos ad perferéndas persecutiónes impiórum, quos mundi nómine nuncupávit. Ex quo tamen mundo étiam ipsos discípulos se elegísse dixit: ut scirent se Dei grátia esse, quod sunt; suis autem vítiis fuísse, quod fuérunt.

℟. Ego / rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúia. ℣. Si enim non abíero,

Paráclitus non véniet ad vos: † si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúia.

Lectio x

Deínde persecutóres et suos et ipsórum, Iudæos evidénter expréssit: ut omníno apparéret étiam ipsos mundi damnábilis appellatióne conclúsos, qui perséquitur sanctos. Cumque de illis díceret, quod ignorárent eum, a quo missus est; et tamen odíssent et Fílium et Patrem, hoc est, et eum, qui missus est, et eum, a quo missus est (de quibus ómnibus in áliis sermónibus iam disserúimus), ad hoc pervénit, ubi ait: Ut adimpleátur sermo, qui in lege eórum scriptus est: Quia ódio habuérunt me gratis.

℟. Ponis / nubem ascénsum tuum, Dómine: * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúia. ℣. Confessiónem et decórem indúisti, amíctus lumen sicut vestiméntum. Qui.

Lectio xi

Deínde tamquam consequénter adiúnxit, unde modo disputáre suscépimus: Cum autem vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me: et vos testimónium perhibébitis, quia ab initio mecum estis.

℟. Viri Galiláei, / quid admirámini aspiciéntes in cælum? allelúia: * Quemádmodum vidístis eum ascendéntem in cælum, ita véniet, † allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Cumque intuerémtur in cælum eúntem illum, † ecce duo viri astitérunt iuxta illos in véstibus albis, qui et dixérunt. Quemádmodum.

Lectio xii

Quid hoc pértinet ad illud quod díxerat: Nunc autem et vidérunt, et odérunt et me et Patrem meum; sed ut impleátur sermo, qui in lege eórum scriptus est: Quia ódio habuérunt me gratis? An quia Paráclitus, quando venit, Spíritus veritátis, eos, qui vidérunt, et odérunt, testimónio manifestióre convícit? Immo vero étiam áliquos ex illis, qui vidérunt, et adhuc óderant, ad fidem, quæ per dilectiónem operátur, sui manifestatióne convértit.

℟. Si enim / non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: † si autem abíero, mittam eum ad vos: * Cum autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem, allelúia. ℣. Non enim loquétur a semetípso; sed quæcúmque áudiet, loquétur: † et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis. Cum. Glória Patri. Cum.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Cap. 15, 26-27; 16, 1-4

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me: et vos testimónium perhibébitis, quia ab initio mecum estis. Hæc locútus sum vobis, ut non scandalizémini. Absque synagógis fácient vos: sed venit hora, ut omnis, qui intérficit vos, arbitrétur obséquium se præstáre Deo. Et hæc fácient vobis, quia non novérunt Patrem, neque me. Sed hæc locútus sum vobis: ut, cum vénerit hora eórum, reminiscámini, quia ego dixi vobis.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus: † fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem; * et maiestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum.

AD LAUDES

Ant. et psalmi de dominica, tempore paschali. (52)

Capit. 1 Petr. 4, 7-8

Caríssimi: Estóte prudéntes, et vigiláte in oratiónibus. † Ante ómnia autem mútuam in vobismetípsis caritátem contínuam habéntes: * quia cáritas óperit multitúdinem peccatórum.

℟. br. Ascéndit Deus in iubilatióne, * Allelúia, allelúia. Ascéndit. ℣. Et Dóminus in voce tubæ. Allelúia. Glória Patri. Ascéndit.

Hymnus

Iesu, nostra redémptio,
Amor et desidérium,
Deus Creátor ómnium,
Homo in fine témporum:

Quæ te vicit cleméntia,
Ut ferres nostra crímina,
Crudélem mortem pátiens,
Ut nos a morte tólleres!

Inférni claustra pénetrans,
Tuos captívos rédimens,
Victor triúmpho nóbili
Ad dextram Patris résidens.

Ipsa te cogat pietas,
Ut mala nostra súperes
Parcéndo, et voti cómpotes
Nos tuo vultu sáties.

Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus prǽmium:
Sit nostra in te glória
Per cuncta semper sæcula.
Amen.

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúia. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúia.

Ad Bened. ant. Cum vénerit / Paráclitus, quem ego mittam vobis Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, † ille testimónium perhibébit de me, allelúia.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus: † fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem; * et maiestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

AD TERTIAM

Ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. Caríssimi, ut infra ad II Vesperas.

℣. Ascéndit Deus in iubilatióne, allelúia. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

AD SEXTAM

Ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. 1 Petr. 4, 9-10

Hospitáles ínvicem sine murmuratióne: † unusquísque, sicut accépit grátiam, in altérutrum illam administrántes, * sicut boni dispensatóres multifórmis grátiæ Dei.

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúia. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúia.

AD NONAM

Ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. 1 Petr. 4, 11

Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei: † si quis minístrat, tamquam ex virtúte, quam administrat Deus: * ut in ómnibus honorificétur Deus per Iesum Christum Dóminum nostrum.

℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúia. ℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúia.

AD II VESPERAS

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de dominica. (223)

Capit. 1 Petr. 4, 7-8

Caríssimi: Estóte prudéntes, et vigiláte in oratiónibus. † Ante ómnia autem mútuam in vobismetípsis caritátem contínuam habéntes: * quia cáritas óperit multitúdinem peccatórum.

℟. br. Ascéndens Christus in altum, * Allelúia, allelúia. Ascéndens. ℣. Captívam duxit captivitátem. Allelúia. Glória Patri. Ascéndens.

Hymnus

Iesu, nostra redémptio,
Amor et desidérium,
Deus Creátor ómnium,
Homo in fine témporum:

Quæ te vicit cleméntia,
Ut ferres nostra crímina,
Crudélem mortem pátiens,
Ut nos a morte tólleres!

Inférni claustra pénetrans,
Tuos captívos rédimens,
Victor triúmpho nóbili
Ad dextram Patris résidens.

Ipsa te cogat pietas,
Ut mala nostra súperes
Parcéndo, et voti cómpotes
Nos tuo vultu sáties.

Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus prǽmium:
Sit nostra in te glória
Per cuncta semper sæcula.
Amen.

℣. Dóminus in cælo, allelúia. ℟. Parávit sedem suam, allelúia.

Ad Magnif. ant. Hæc locútus sum vobis, / ut, cum vénerit hora eórum, † reminiscámini, quia ego dixi vobis, allelúia.

Oratio Omnípotens, ut supra ad Laudes.

SABBATO
In vigilia Pentecostes

I classis

AD MATUTINUM

Invitat. Allelúia, allelúia, * Allelúia. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (59)

Hymnus

Aetérne Rex altíssime,
Redémptor et fidélium,
Quo mors solúta déperit,
Datur triúmphus grátiæ:

Scandens tribúnal déxteræ
Patris: potéstas ómnium
Colláta Iesu cælitus,
Quæ non erat humánitus:

Ut trina rerum máchina,
Cæléstium, terréstrium,
Et inferórum cóndita,
Flectat genu iam súbdita.

Tremunt vidéntes Angeli
Versam vicem mortálium:
Culpat caro, purgat caro,
Regnat Deus Dei caro.

Tu esto nostrum gáudium,
Manens olýmpo prǽditum:
Mundi regis qui fábricam,
Mundána vincens gáudia.

Hinc te precántes, quæsumus,
Ignósce culpis ómnibus,
Et corda sursum súbleva
Ad te supérna grátia,

Ut, cum repénte cœperis
Clarére nube iúdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas corónas pérditas.

Glória tibi, Dómine,
Qui scandis super sídera,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia. Ps. 101 Dómine, exáudi oratiónem meam, cum reliquis de sabbato. (173)

℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúia. ℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio i 14, 15-21

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Si dilígitis me, mandáta mea serváte. Et ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Et réliqua.

Homília
sancti Augustíni Epíscopi
Tract. 74 in Ioann., n. 4-5; et 75, n. 1

Quod ait: Rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis: osténdit et seípsum esse Paráclitum. Paráclitus enim latíne dícitur advocátus; et dictum est de Christo: Advocátum habémus ad Patrem, Iesum Christum iustum. Sic autem mundum dixit non posse accípere Spíritum Sanctum, sicut étiam dictum est: Prudéntia carnis inimíca est in Deum: legi enim Dei non est subiécta, nec enim potest: velut si dicámus: Iniustítia iusta esse non potest. Mundum quippe ait hoc loco, mundi significans dilectóres: quæ diléctio non est a Patre. Et ídeo dilectióni huius mundi, de qua satis ágimus, ut minuátur et consumátur in nobis, contrária est diléctio Dei, quæ diffúnditur in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis.

℟. Ego / rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, * Ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, allelúia. ℣. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: † si autem abíero, mittam eum ad vos. Ut.

Lectio ii

Mundus ergo eum accípere non potest, quia non videt eum, neque scit eum. Non enim habet invisíbiles óculos mundána diléctio, per quos vidéri Spíritus Sanctus, nisi invisibíliter non potest. Vos autem, inquit, cognoscétis eum, quia apud vos manébit, et in vobis erit. Erit in eis, ut máneat; non manébit, ut sit: prius est enim esse alícubi, quam manére. Sed ne putárent quod dictum est: Apud vos manébit; ita dictum, quemádmodum apud hóminem hospes visibíliter manére consuévit, expósuit quid díxerit: Apud vos manébit, cum adiúnxit et dixit: In vobis erit.

℟. Ponis / nubem ascénsum tuum, Dómine: * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúia. ℣. Confessiónem et decórem indúisti, amíctus lumen sicut vestiméntum. Qui.

Lectio iii

Ergo invisibíliter vidétur. Nec, si non sit in nobis, potest esse in nobis eius sciéntia: sic enim a nobis vidétur in nobis et nostra consciéntia. Nam fáciem vidémus alterius, nostram vidére non póssumus: consciéntiam vero nostram vidémus, alterius non vidémus. Sed consciéntia nunquam est, nisi in nobis; Spíritus autem Sanctus potest esse étiam sine nobis. Datur quippe, ut sit et in nobis: sed vidéri et sciri, quemádmodum vidéndus et sciéndus est, non potest a nobis, si non sit in nobis. Post promissiónem Spíritus Sancti, ne quisquam putáret, quod ita eum Dóminus datúrus fúerat velut pro seípso, ut non et ipse cum eis esset futúrus, adiécit atque ait: Non relínquam vos órphanos; véniam ad vos. Quamvis ergo nos Fílius Dei suo Patri adoptáverit fílios, et eúndem Patrem nos volúerit habére per grátiam, qui eius Pater est per natúram, tamen étiam ipse circa nos patérnum affléctum quodámmodo demónstrat, cum dicit: Non relínquam vos órphanos.

℟. Si enim / non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: † si autem abíero, mittam eum ad vos: * Cum autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem, allelúia. ℣. Non enim loquétur a semetípso;

sed quæcúmque áudiet, loquétur: † et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis. Cum autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem, allelúia. Glória Patri. Cum.

In II Nocturno

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia. Ps. 105 Confitémini Dómino quóniam bonus, cum reliquis de sabbato. (180)

Capit. Apoc. 5, 12

Dignus est Agnus qui occísus est, † accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, * et honórem, et glóriam, et benedictiónem.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua, allelúia. ℟. Cantábimus et psallémus virtútes tuas, allelúia.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus: † fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem; * et maiestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum.

Ad Laudes et per Horas, antiphonæ et psalmi de sabbato, reliqua ut in Ordinario temporis Ascensionis, oratio ut supra.

Post Nonam
explicit tempus Ascensionis

DOMINICA PENTECOSTES

I classis
cum octava I classis

AD I VESPERAS

Antiphona 1

Cum compleréntur / dies Pentecóstes, † erant omnes páriter in eódem loco, allelúia. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de dominica. (223)

2 Spíritus Dómini / replévit orbem terrárum, allelúia.

3 Repléti sunt / omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui, † allelúia, allelúia.

4 Loquebántur / váriis linguis Apóstoli magnália Dei, † allelúia, allelúia, allelúia.

Capit. Act. 2, 1-2

Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discípuli páriter in eódem loco: † et factus est repénte de cælo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, * et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

℟. br. Spíritus Paráclitus, *Allelúia, allelúia. Spíritus. ℣. Docébit vos ómnia. Allelúia. Glória Patri. Spíritus.

Prima stropha hymni sequentis dicitur flexis genibus.

Hymnus

Veni, Creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti péctora.

Qui Paráclitus díceris,
Donum Dei altíssimi,
Fons vivus, ignis, cáritas,
Et spiritális únctio.

Tu septifórmis múnere,
Dextræ Dei tu dígitus,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sénsibus:
Infúnde amórem córdibus:
Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.

Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus:
Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium,
Te utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.

Glória Patri Dómino,
Natóque, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, allelúia. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúia.

Ad Magnif. ant. Non vos / relínquam órphanos, allelúia: † vado et vénio ad vos, allelúia: et gaudébit cor vestrum, allelúia.

Oratio

Deus, qui hodiérna die corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: * da nobis in eódem Spíritu recta sápere; et de eius semper consolatióne gaudére. Per Dóminum... in unitáte eiúsdem Spíritus Sancti.

AD MATUTINUM

Invitat. Allelúia, Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: * Veníte, adorémus, allelúia. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Iam Christus astra ascénderat,
Revérsus unde vénerat,
Promíssum Patris múnere
Sanctum datúrus Spíritum.

Solémnis urgébat dies,
Quo mýstico septémplici
Orbis volútus sépties
Signat beáta témpora.

Dum hora cunctis tértia
Repénte mundus íntonat,
Oránibus Apóstolis
Deum venísse núntiat.

De Patris ergo lúmine
Decórus ignis almus est,
Qui fida Christi péctora
Calóre Verbi cómpleat.

Impléta gaudent víscera,
Affláta Sancto Spíritu,
Voces divérsas íntonant,
Fantur Dei magnália.

Ex omni gente cógniti,
Græcis, Latínis, Bárbaris,
Cunctísque admiránibus,
Linguis loquúntur ómnium.

Iudæa tunc incrédula,
Vesána torvo spíritu,
Ructáre musti crápulam
Alúmnos Christi cóncrepat.

Sed signis et virtútibus
Occúrrit, et docet Petrus,
Falsa profári pérfidos,
Ioéle teste cómprobans.

Glória Patri Dómino,
Natóque, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Factus est / repénte de cælo sonus adveniéntis spíritus veheméntis, † allelúia, allelúia.

Psalmus 1 (1)

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas eius, * et in lege eius meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium eius non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício: * neque peccatóres in concílio iustórum.

Quóniam novit Dóminus viam iustórum: * et iter impiórum períbit.

Psalmus 8 (2)

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es eius? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub pédibus eius, † oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi:

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalmus 18 (3)

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio eius:

Et occúrsus eius usque ad summum eius: * nec est qui se abscóndat a calóre eius.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * iudícia Dómini vera, iustificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intéllegit? † ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adiútor meus, * et redémptor meus.

Psalmus 23 (4)

Dómini est terra, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Psalmus 26 (5)

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum approprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prœlium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum eius.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo eius hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adiútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: † quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, * et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Psalmus 28 (6)

Afférte Dómino, fílii Dei: * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, † afférte Dómino glóriam nómini eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!

Vox Dómini super aquas. † Deus maiestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * et confrínget Dóminus cedros Líbani:

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis. † Vox Dómini concutiéntis desértum: * et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa. * Et in templo eius omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Ant. Factus est repénte de cælo sonus adveniéntis spíritus veheméntis, † allelúia, allelúia.

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúia. ℟. Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúia.

De Actibus Apostolórum

Lectio i 2, 1-5

Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco: et factus est repénte de cælo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum, ubi erant sedéntes. Et apparuérunt illis dispertítæ linguæ tamquam ignis, sedítque supra síngulos eórum: et repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Ierúsalem habitántes Iudæi, viri religiósi ex omni natióne, quæ sub cælo est.

℟. Cum compleréntur / dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco, allelúia: † et súbito factus est sonus de cælo, allelúia, * Tamquam spíritus veheméntis, et replévit totam domum, † allelúia, allelúia. ℣. Dum ergo essent in unum discípuli congregáti propter metum Iudæórum, † sonus repénte de cælo venit super eos. Tamquam.

Lectio ii 2, 6-11

Facta autem hac voce, convénit multitúdo, et mente confúsa est, quóniam audiébat unusquísque lingua sua illos loquéntes. Stupébant autem omnes, et mirabántur, dicéntes: Nonne ecce omnes isti, qui loquúntur, Galilæi sunt? Et quómodo nos audívimus unusquísque linguam nostram, in qua nati sumus? Parthi et Medi et Aelamítæ et qui hábitant Mesopotámiam, Iudæam et Cappadóciam, Pontum et Asiam, Phrýgiam et Pamphýliam, Aegýptum et partes Líbyæ, quæ est circa Cyrénen, et ádvenæ Románi, Iudæi quoque et prosélyti, Cretes et Arabes: audívimus eos loquéntes nostris linguis magnália Dei.

℟. Repléti sunt / omnes Spíritu Sancto: † et cœpérunt loqui, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis: * Et convénit multitúdo dicéntium, allelúia. ℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. Et.

Lectio iii 2, 12-15

Stupébant autem omnes, et mirabántur ad ínvicem dicéntes: Quidnam vult hoc esse? Alii autem irridéntes dicébant: Quia musto pleni sunt isti. Stans autem Petrus cum úndecim levávit vocem suam, et locútus est eis: Viri Iudæi, et qui habitátis Ierúsalem univérsi, hoc vobis notum sit, et áuribus percípite verba mea. Non enim, sicut vos æstimátis, hi ébrii sunt, cum sit hora diéi tértia.

℟. Iam non dicam / vos servos, sed amícos meos; † quia ómnia cognovístis, quæ operátus sum in médio vestri, allelúia: * Accípite Spíritum Sanctum in vobis Paráclitum: † ille est, quem Pater mittet vobis, allelúia. ℣. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ ego præcípio vobis. Accípite.

Lectio iv 2, 16-21

Sed hoc est, quod dictum est per prophétam Ioel: Et erit in novíssimis diébus (dicit Dóminus), effúndam de Spíritu meo super omnem carnem, et prophetábunt fílii vestri, et fíliæ vestræ, et iúvenes vestri visiónes vidébunt, et senióres vestri sómnia somniábunt. Et quidem

super servos meos, et super ancíllas meas, in diébus illis effúndam de Spíritu meo, et prophetábunt: et dabo prodígia in cælo sursum, et signa in terra deórsum, sánguinem, et ignem, et vapórem fumi. Sol convertétur in ténebras, et luna in sánguinem, ántequam véniat dies Dómini magnus et maniféstus. Et erit: omnis, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

℟. Spíritus Sanctus, / procédens a throno, † Apostolórum péctora invisibíliter penetrávit novo sanctificatiónis signo: * Ut in ore eórum ómnium génera nasceréntur linguárum, allelúia. ℣. Advénit ignis divínus, non combúrens, sed illúminans, † et tríbuit eis charísmatum dona. Ut. Glória Patri. Ut.

In II Nocturno

Ant. Confírma hoc, / Deus, quod operátus es in nobis: † a templo sancto tuo, quod est in Ierúsalem, † allelúia, allelúia.

Psalmus 32 (1)

Exsultáte, iusti, in Dómino: * rectos decet collaudátio!

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi!

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne!

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera eius in fide.

Díligit misericórdiam et iudícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt: * et spíritu oris eius omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesáuris abýssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium: † réprobat autem cogitatiónes populórum, * et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis eius in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cuius est Dóminus, Deus eius: * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus: * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intéllegit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia eius:

Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adiútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto eius sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: * quemádmodum sperávimus in te.

Psalmus 45 (2)

Deus noster refúgium et virtus: * adiútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra, * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine eius.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio eius, non commovébitur: * adiuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma, * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Psalmus 46 (3)

Omnes gentes, pláudite mánibus: * iubiláte Deo in voce exsultatiónis!

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subiécit pópulos nobis: * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam: * spéciem Iacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in iúbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite!

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter!

Regnábit Deus super gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Psalmus 47 (4)

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto eius.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus eius cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * iustítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Iudæ * propter iudícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus eius.

Pónite corda vestra in virtúte eius: * et distribúite domos eius, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Psalmus 95 (5)

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra!

Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius: * annuntiáte de die in diem salutáre eius:

Annuntiáte inter gentes glóriam eius * in ómnibus pópulis mirabília eius!

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu eius: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini eius!

Tóllite hóstias, et introíte in átria eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!

Commoveátur a fácie eius univérsa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, † commoveátur mare, et plenitúdo eius; * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Psalmus 97 (6)

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit!

Salvávit sibi déxtera eius: * et brácchium sanctum eius.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra: * cantáte et exsultáte et psállite!

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ;

Iubiláte in conspéctu regis Dómini! † Moveátur mare et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terrárum in iustítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis: † a templo sancto tuo, quod est in Ierúsalem, † allelúia, allelúia.

℣. Spíritus Paráclitus, allelúia. ℟. Docébit vos ómnia, allelúia.

Sermo
sancti Leónis Papæ
Sermo 75;
de Pentecoste 1, cap. 1-2

Lectio v

Hodiérnam solemnitátem, dilectíssimi, in præcípuis festis esse venerándam, ómnium Catholicórum corda cognóscunt. Nec dúbium est, quanta huic diéi reveréntia debeátur, quem Spíritus Sanctus excellentíssimo sui múneris miráculo consecrávit.

℟. Apparuérunt / Apóstolis dispertítæ linguæ tamquam ignis, allelúia: * Sedítque supra síngulos eórum Spíritus Sanctus, † allelúia, allelúia. ℣. Et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis. Sedítque.

Lectio vi

Nam ab illo die, quo Dóminus super omnem cælórum altitúdinem ad déxteram Dei Patris consessúrus ascéndit, décimus iste est, qui ab eiúsdem resurrectióne quinquagésimus nobis in eo, a quo cœpit, illúxit, magna mystéria in se et vétterum sacramentórum cóntinens et novórum; quibus manifestíssime declarátur, et grátiam prænuntiátam fuísse per legem, et legem implétam esse per grátiam.

℟. Loquebántur / váriis linguis Apóstoli magnália Dei, * Prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis, allelúia. ℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui. Prout.

Lectio vii

Sicut enim Hebræo quondam pópulo ab Aegýptiis liberáto, quinquagésimo die post immolatiónem agni, lex data est in monte Sina; ita post passiónem Christi, qua verus Dei Agnus occísus est, quinquagésimo a resurrectióne ipsíus die in Apóstolos plebémque credéntium, Spíritus Sanctus illápsus est, ut fácile díligens Christiánus agnóscat, inítia véteris Testaménti evangélicis ministrásse princípiis, et ab eódem Spíritu cónditum fœdus secúndum, a quo primum fúerat institútum.

℟. Disciplínam / et sapiéntiam dócuit eos Dóminus, allelúia: † firmávit in illis grátiam Spíritus sui, * Et intelléctu implévit corda eórum, allelúia. ℣. Repentíno namque sónitu Spíritus Sanctus super eos venit. Et.

Lectio viii

Ab hoc ígitur die tuba evangélicæ prædicatiónis intónuit: ab hoc die imbres charísmatum, flúmina benedictiónum, omne desértum et univérsam áridam rigavérunt: quóniam ad renovándam fáciem terræ Spíritus Dei ferebátur super aquas; et ad véteres ténebras abigéndas, novæ lucis fúlgura coruscábant, cum micántium splendóre linguárum, et verbum Dómini lúcidum, et elóquium conciperétur ignítum, cui ad creándum intelléctum, consumendúmque peccátum, et efficácia illuminándi, et vis inésset urréndi.

℟. Ite / in univérsum orbem, et prædicáte Evangélium, allelúia: * Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit, † allelúia, allelúia, allelúia. ℣. In nómine meo dæmónia eícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent. Qui. Glória Patri. Qui.

In III Nocturno

Ant. Emítte / Spíritum tuum, et creabúntur: et renovábis fáciem terræ, † allelúia, allelúia.

Canticum Isaiæ
63, 1-5 (1)

Quis est iste, qui venit de Edom, * tinctis véstibus de Bosra?

Iste formósus in stola sua, * grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ.

Ego, qui loquor iustítiam, * et propugnátor sum ad salvándum.

Quare ergo rubrum est induméntum tuum, * et vestiménta tua sicut calcántium in torculári?

Tórcular calcávi solus, * et de géntibus non est vir mecum:

Calcávi eos in furóre meo, * et conculcávi eos in ira mea:

Et aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, * et ómnia induménta mea inquinávi.

Dies enim ultiónis in corde meo, * annus redemptiónis meæ venit.

Circumspéxi, et non erat auxiliátor: * quæsívi, et non fuit qui adiuváret:

Et salvávit mihi bráchium meum, * et indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi.

Canticum Oseæ
6, 1-6 (2)

Veníte, et revertámur ad Dóminum: † quia ipse cepit, et sanábit nos: * percútiet, et curábit nos.

Vivificábit nos post duos dies: † in die tértia suscitábit nos, * et vivémus in conspéctu eius.

Sciémus, sequemúrque, * ut cognoscámus Dóminum.

Quasi dilúculum præparátus est egréssus eius, * et véniet quasi imber nobis temporáneus et seróotinus terræ.

Quid fáciam tibi, Ephraim? quid fáciam tibi, Iuda? † misericórdia vestra quasi nubes matutína, * et quasi ros mane pertránsiens.

Propter hoc dolávi in prophétis, † occídi eos in verbis oris mei: * et iudícia tua quasi lux egrediéntur.

Quia misericórdiam vólui, et non sacrifícium, * et sciéntiam Dei plus quam holocáusta.

Canticum Sophoniæ
3, 8-13 (3)

Exspécta me, dicit Dóminus, in die resurrectiónis meæ in futúrum, * quia iudícium meum, ut cóngregem gentes, et cólligam regna,

Et effúndam super eos indignatiónem meam, * omnem iram furóris mei:

In igne enim zeli mei * devorábitur omnis terra.

Quia tunc reddam pópulis lábium eléctum, † ut ínvocent omnes in nómine Dómini, * et sérviant ei húmero uno.

Ultra flúmina Aethiópiæ, inde súpplices mei, * fílii dispersórum meórum déferent munus mihi.

In die illa non confundéris super cunctis adinventiónibus tuis, * quibus prævaricáta es in me:

Quia tunc áuferam de médio tui magníloquos supérbiæ tuæ, * et non adícies exaltári ámplius in monte sancto meo.

Et derelínquam in médio tui pópulum páuperem et egénum: * et sperábunt in nómine Dómini.

Relíquiæ Israel non fácient iniquitátem, † nec loquéntur mendácium, * et non inveniétur in ore eórum lingua dolósa:

Quóniam ipsi pascéntur et accubábunt, * et non erit qui extérreat.

Ant. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur: et renovábis fáciem terræ, † allelúia, allelúia.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, allelúia. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
Lectio ix 14

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Si quis díligit me, sermónem meum servábit, et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ
Hom. 30 in Evang., n. 1-2

Libet, fratres caríssimi, evangélicæ verba lectiónis sub brevitáte transcúrrere, ut post diútius líceat in contemplatióne tantæ solemnitátis immorári. Hódie namque Spíritus Sanctus repentíno sónitu super discípulos venit, mentésque carnálium in sui amórem permutávit, et foris apparéntibus linguis ígneis, intus facta sunt corda flammántia; quia, dum Deum in ignis visióne suscípiunt, per amórem suáviter arsérunt. Ipse namque Spíritus Sanctus amor est; unde et Ioánnes dicit: Deus cáritas est.

℟. Advénit / ignis divínus, non combúrens sed illúminans, non consúmens sed lucens: † et invénit corda discipulórum receptácula munda: * Et tríbuit eis charísmatum dona, † allelúia, allelúia. ℣. Invénit eos concórdes caritáte, et collustrávit eos inúndans grátia Deitátis. Et.

Lectio x

Qui ergo mente íntegra Deum desíderat, profécto iam habet quem amat. Neque enim quisquam posset Deum dilígere, si eum quem díligit, non habéret. Sed ecce, si unusquísque vestrum requirátur, an díligat Deum, tota fidúcia et secúra mente respóndet, Díligo. In ipso autem lectiónis exórdio audístis, quid Véritas dicat: Si quis díligit me, sermónem meum servábit. Probátio ergo dilectiónis, exhibítio est óperis. Hinc in Epístola sua idem Ioánnes dicit: Qui dicit, Díligo Deum, et mandáta eius non custódit, mendax est.

℟. Spíritus Sanctus / replévit totam domum, ubi erant Apóstoli: † et apparuérunt illis dispertítæ linguæ, tamquam ignis, sedítque supra síngulos eórum: * Et repléti sunt omnes Spíritu Sancto: † et

cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis, † allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Dum ergo essent in unum discípuli congregáti propter metum Iudæórum † sonus repénte de cælo venit super eos. Et repléti sunt omnes Spíritu Sancto: † et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis, † allelúia, allelúia, allelúia.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio xi

Vere étenim Deum dilígimus si ad mandáta eius nos a nostris voluptátibus coarctámus. Nam qui adhuc per illícita desidéria diffluit, profécto Deum non amat, quia ei in sua voluntáte contradícit. Et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. Pensáte, fratres caríssimi, quanta sit ista solémnitas, habére in cordis hospítio advéntum Dei.

℟. Non vos / me elegístis, sed ego elégi vos, et pósui vos: * Ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat, † allelúia, allelúia. ℣. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. Ut.

Lectio xii

Certe, si domum vestram quisquam dives ac præpotens amícus intráret, omni festinántia domus tota mundarétur, ne quid fortásse esset, quod óculos amíci intrántis offénderet. Tergat ergo sordes pravi óperis, qui Deo præparat domum mentis. Sed vidéte, quid Véritas dicat: Veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. In quorúndam étenim corda venit, et mansiónem non facit: quia, per compunctiónem quidem, Dei respéctum percípiunt, sed tentatiónis témpore hoc ipsum, quod compúncti fúerant, obliviscúntur; sicque ad perpetránda peccáta rédeunt, ac si hæc mínime planxíssent.

℟. Spíritus Dómini / replévit orbem terrárum: * Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, † allelúia, allelúia. ℣. Omnium est enim ártifex, omnem habens virtútem, ómnia prospíciens. Et. Glória Patri. Et.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Cap. 14, 23-31

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Si quis díligit me, sermónem meum servábit, et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus: qui non díligit me, sermónes meos non servat. Et sermónem quem audístis, non est meus: sed eius, qui misit me, Patris. Hæc locútus sum vobis, apud vos manens. Paráclitus autem Spíritus Sanctus, quem mittet Pater in nómine meo, ille vos docébit ómnia, et súggeret vobis ómnia, quæcúmque díxero vobis. Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis: non quómodo mundus dat, ego do vobis. Non turbétur cor vestrum, neque formídet. Audístis, quia ego dixi vobis: Vado, et vénio ad vos. Si diligerétis me, gauderétis útique, quia vado ad Patrem: quia Pater maior me est. Et nunc dixi vobis, priúsquam fiat: ut, cum factum fúerit, credátis. Iam non multa loquar vobíscum. Venit enim princeps mundi huius, et in me non habet quidquam. Sed ut cognóscat mundus, quia díligo Patrem, et sicut mandátum dedit mihi Pater, sic fácio.

Oratio

Deus, qui hodiérna die corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: † da nobis in eódem Spíritu recta sápere; * et de eius semper consolatióne gaudére. Per Dóminum... in unitáte eiúsdem Spíritus Sancti.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Cum compleréntur / dies Pentecóstes, † erant omnes páriter in eódem loco, allelúia. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Spíritus Dómini / replévit orbem terrárum, allelúia.

3 Repléti sunt / omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui, † allelúia, allelúia.

4 Fontes, / et ómnia quæ movéntur in aquis, † hymnum dícite Deo, allelúia.

5 Loquebántur / váriis linguis Apóstoli magnália Dei, † allelúia, allelúia, allelúia.

Capit. Act. 2, 1-2

Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discípuli páriter in eódem loco: † et factus est repénte de cælo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, * et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

℟. br. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, * Allelúia, allelúia. Spíritus. ℣. Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis. Allelúia. Glória Patri. Spíritus.

Hymnus

Beáta nobis gáudia
Anni redúxit órbita,
Cum Spíritus Paráclitus
Effúlsit in discípulos.

Ignis vibránte lúmine
Linguæ figúram détulit,
Verbis ut essent próflui,
Et caritáte férvidi.

Linguis loquúntur ómnium;
Turbæ pavent gentílium,
Musto madére députant
Quos Spíritus repléverat.

Patráta sunt hæc mýstice,
Paschæ perácto témpore,
Sacro diérum número,
Quo lege fit remíssio.

Te nunc, Deus piíssime,
Vultu precámur cérnuo:
Illápsa nobis cælitus
Largíre dona Spíritus.

Dudum sacráta péctora
Tua replésti grátia:
Dimítte nostra crímina,
Et da quiéta témpora.

Glória Patri Dómino,
Natóque, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, allelúia. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúia.

Ad Bened. ant. Accípite / Spíritum Sanctum: † quorum remiséritis peccáta, remittúntur eis, allelúia.

Oratio

Deus, qui hodiérna die corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: † da nobis in eódem Spíritu recta sápere; * et de eius semper consolatióne gaudére. Per Dóminum... in unitáte eiúsdem Spíritus Sancti.

AD PRIMAM

Ant. Cum compleréntur / dies Pentecóstes, † erant omnes páriter in eódem loco, allelúia.

AD TERTIAM

Prima stropha hymni sequentis dicitur flexis genibus.

Hymnus

Veni, Creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti péctora.

Qui Paráclitus díceris,
Donum Dei altíssimi,
Fons vivus, ignis, cáritas,
Et spiritális únctio.

Tu septifórmis múnere,
Dextræ Dei tu dígitus,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sénsibus:
Infúnde amórem córdibus:
Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.

Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus:
Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium,
Te utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.

Glória Patri Dómino,
Natóque, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

Qui hymnus dicitur ad Tertiam per totam octavam, loco hymni Nunc, Sancte, nobis, Spíritus.

Ant. Spíritus Dómini / replévit orbem terrárum, allelúia.

Capit. Act. 2, 1-2

Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discípuli páriter in eódem loco: † et factus est repénte de cælo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, * et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúia. ℟. Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúia.

AD SEXTAM

Ant. Repléti sunt / omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui, † allelúia, allelúia.

Capit. Act. 2, 6

Facta autem hac voce, convénit multitúdo, † et mente confúsa est, * quóniam audiébat unusquísque lingua sua illos loquéntes.

℣. Spíritus Paráclitus, allelúia. ℟. Docébit vos ómnia, allelúia.

AD NONAM

Ant. Loquebántur / váriis linguis Apóstoli magnália Dei, † allelúia, allelúia, allelúia.

Capit. Act. 2, 11

Iudæi quoque et prosélyti, Cretes et Arabes: † audívimus eos loquéntes nostris linguis * magnália Dei.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, allelúia. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúia.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Cum compleréntur / dies Pentecóstes, † erant omnes páriter in eódem loco, allelúia. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de dominica. (223)

2 Spíritus Dómini / replévit orbem terrárum, allelúia.

3 Repléti sunt / omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui, † allelúia, allelúia.

4 Loquebántur / váriis linguis Apóstoli magnália Dei, † allelúia, allelúia, allelúia.

Capit. Act. 2, 1-2

Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discípuli páriter in eódem loco: † et factus est repénte de cælo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, * et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

℟. br. Spíritus Paráclitus, * Allelúia, allelúia. Spíritus. ℣. Docébit vos ómnia. Allelúia. Glória Patri. Spíritus.

Prima stropha hymni sequentis dicitur flexis genibus.

Hymnus

Veni, Creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti péctora.

Qui Paráclitus díceris,
Donum Dei altíssimi,
Fons vivus, ignis, cáritas,
Et spiritális únctio.

Tu septifórmis múnere,
Dextræ Dei tu dígitus,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sénsibus:
Infúnde amórem córdibus:
Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.

Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus:
Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium,
Te utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.

Glória Patri Dómino,
Natóque, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúia. ℟. Magnália Dei, allelúia.

Ad Magnif. ant. Hódie / compléti sunt dies Pentecóstes, allelúia: † hódie Spíritus Sanctus in igne discípulis appáruit, et tríbuit eis charísmatum dona: † misit eos in univérsum mundum prædicáre, et testificári: † Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit, allelúia.

Oratio

Deus, qui hodiérna die corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: * da nobis in eódem Spíritu recta sápere; et

de eius semper consolatióne gaudére. Per Dóminum... in unitáte eiúsdem Spíritus Sancti.

FERIA SECUNDA infra octavam Pentecostes

I classis

AD MATUTINUM

Invitat. Allelúia, Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: * Veníte, adorémus, allelúia. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (59)

Hymnus

Iam Christus astra ascénderat,
Revérsus unde vénerat,
Promíssum Patris múnere
Sanctum datúrus Spíritum.

Solémnis urgébat dies,
Quo mýstico septémplici
Orbis volútus sépties
Signat beáta témpora.

Dum hora cunctis tértia
Repénte mundus íntonat,
Orántibus Apóstolis
Deum venísse núntiat.

De Patris ergo lúmine
Decórus ignis almus est,
Qui fida Christi péctora
Calóre Verbi cómpleat.

Impléta gaudent víscera,
Affláta Sancto Spíritu,
Voces divérsas íntonant,
Fantur Dei magnália.

Ex omni gente cógniti,
Græcis, Latínis, Bárbaris,
Cunctísque admiránti bus,
Linguis loquúntur ómnium.

Iudæa tunc incrédula,
Vesána torvo spíritu,
Ructáre musti crápulam
Alúmnos Christi cóncrepat.

Sed signis et virtútibus
Occúrrit, et docet Petrus,
Falsa profári pérfidos,
Ioéle teste cómprobans.

Glória Patri Dómino,
Natóque, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Factus est / repénte de cælo sonus adveniéntis spíritus veheméntis, † allelúia, allelúia. Ps. 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, cum reliquis ut in I Nocturno festi. 701

Vel ps. 32 Exsultáte, iusti, in Dómino, cum reliquis de feria. (60)

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúia. ℟. Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúia.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Ioánnem

Lectio i 3, 16-21

In illo témpore: Dixit Iesus Nicodémo: Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret: ut omnis, qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Et réliqua.

Homília
sancti Augustíni Epíscopi
Tract. 12 in Ioann., n. 12-13

Quantum in médico est, sanáre venit ægrótum. Ipse se intérimit, qui præcépta médici observáre non vult. Venit Salvátor ad mundum. Quare Salvátor dictus est mundi, nisi ut salvet mundum, non ut iúdicet mundum? Salvári non vis ab ipso: ex te iudicáberis. Et quid dicam, Iudicáberis? Vide quid ait: Qui credit in eum, non iudicátur. Qui autem non credit: quid dictúrum speras, nisi, Iudicátur?

℟. Cum compleréntur / dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco, allelúia: † et súbito factus est sonus de cælo, allelúia, * Tamquam spíritus veheméntis, et replévit totam domum, † allelúia, allelúia. ℣. Dum ergo essent in unum discípuli congregáti propter metum Iudæórum, † sonus repénte de cælo venit super eos. Tamquam.

Lectio ii

Quod addit: Iam, inquit, iudicátus est: nondum appáruit iudícium, sed iam factum est iudícium. Novit enim Dóminus, qui sunt eius: novit, qui permáneant ad corónam, qui permáneant ad flammam. Novit in área sua tríticum, novit páleam; novit ségetem, novit zizánia. Iam iudicátus est, qui non credit. Quare iudicátus? Quia non crédidit in nómine unigéniti Fílii Dei.

℟. Repléti sunt / omnes Spíritu Sancto: † et cœpérunt loqui, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis: * Et convénit multitúdo dicéntium, allelúia. ℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. Et.

Lectio iii

Hoc est autem iudícium: quia lux venit in mundum, et dilexérunt hómines magis ténebras, quam lucem; erant enim mala ópera eórum. Fratres mei, quorum ópera bona invénit Dóminus? Nullórum. Omnia mala ópera invénit. Quómodo ergo quidam fecérunt veritátem, et

venérunt ad lucem? Et hoc enim séquitur: Qui autem facit veritátem, venit ad lucem. Sed dilexérunt, inquit, ténebras magis quam lucem. Ibi pósuit vim. Multi enim dilexérunt peccáta sua, multi confessi sunt peccáta sua: quia qui confitétur peccáta sua, et accúsat peccáta sua, iam cum Deo facit. Accúsat Deus peccáta tua: si et tu accúsas, coniúngeris Deo. Quasi duæ res sunt, homo et peccátor. Quod audis, homo, Deus fecit: quod audis, peccátor, ipse homo fecit. Dele, quod fecísti, ut Deus salvet, quod fecit. Opórtet, ut óderis in te opus tuum, et ames in te opus Dei. Cum autem cœperit tibi displicére, quod fecísti, inde incípiunt bona ópera tua, quia accúsas mala ópera tua. Initium óperum bonórum, confessio est óperum malórum.

℟. Iam non dicam / vos servos, sed amícos meos; † quia ómnia cognovístis, quæ operátus sum in médio vestri, allelúia: * Accípite Spíritum Sanctum in vobis Paráclitum: † ille est, quem Pater mittet vobis, allelúia. ℣. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ ego præcípio vobis. Accípite. Glória Patri. Accípite.

In II Nocturno

Ant. Confírma hoc, / Deus, quod operátus es in nobis: † a templo sancto tuo, quod est in Ierúsalem, † allelúia, allelúia. Ps. 32 Exsultáte, iusti, in Dómino, cum reliquis ut in II Nocturno festi. 706

Vel ant. Apparuérunt / Apóstolis dispertítæ linguæ tamquam ignis, † sedítque supra síngulos eórum Spíritus Sanctus, allelúia. Ps. 38 Dixi: Custódiam vias meas, cum reliquis de feria. (69)

Capit. Act. 2, 2

Factus est repénte de cælo sonus, † tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, * et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúia. ℟. Magnália Dei, allelúia.

Oratio

Deus, qui Apóstolis tuis Sanctum dedísti Spíritum: † concéde plebi tuæ piæ petitiónis effectum; * ut, quibus dedísti fidem, largiáris et pacem. Per Dóminum... in unitáte eiúsdem Spíritus Sancti.

Ad Laudes et per Horas omnia ut in die, præter ea, quæ specialiter ponuntur. Et sic dicitur Officium deinceps usque ad sabbatum sequens inclusive.

AD LAUDES

Ad Bened. ant. Sic Deus / diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret: † ut omnis, qui credit in ipsum, non peréat, sed hábeat vitam ætérnam, allelúia.

Oratio

Deus, qui Apóstolis tuis Sanctum dedísti Spíritum: † concéde plebi tuæ piæ petitiónis efféctum; * ut, quibus dedísti fidem, largiáris et pacem. Per Dóminum... in unitáte eiúsdem Spíritus Sancti.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Si quis / díligit me, sermónem meum servábit: † et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus, allelúia.

FERIA TERTIA
infra octavam Pentecostes

I classis

AD MATUTINUM

Invitat. Allelúia, Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: * Veníte, adorémus, allelúia. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (59)

Hymnus

Iam Christus astra ascénderat,
Revérsus unde vénerat,
Promíssum Patris múnere
Sanctum datúrus Spíritum.

Solémnis urgébat dies,
Quo mýstico septémplici
Orbis volútus sépties
Signat beáta témpora.

Dum hora cunctis tértia
Repénte mundus íntonat,
Oránibus Apóstolis
Deum venísse núntiat.

De Patris ergo lúmine
Decórus ignis almus est,
Qui fida Christi péctora
Calére Verbi cómpleat.

Impléta gaudent víscera,
Affláta Sancto Spíritu,
Voces divérsas íntonant,
Fantur Dei magnália.

Ex omni gente cógniti,
Græcis, Latínis, Bárbaris,
Cunctísque admirántibus,
Linguis loquúntur ómnium.

Iudæa tunc incrédula,
Vesána torvo spíritu,
Ructáre musti crápulam
Alúmnos Christi cóncrepat.

Sed signis et virtútibus
Occúrrit, et docet Petrus,
Falsa profári pérfidos,
Ioéle teste cómprobans.

Glória Patri Dómino,
Natóque, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Factus est / repénte de cælo sonus adveniéntis spíritus veheméntis, † allelúia, allelúia. Ps. 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, cum reliquis ut in I Nocturno festi. 701

Vel ps. 45 Deus noster refúgium et virtus, cum reliquis de feria. (86)

℣. Spíritus Paráclitus, allelúia. ℟. Docébit vos ómnia, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio i 10, 1-10

In illo témpore: Dixit Iesus pharisæis: Amen, amen, dico vobis: qui non intrat per óstium in ovíle óvium, sed ascéndit alióunde, ille fur est et latro. Qui autem intrat per óstium, pastor est óvium. Et réliqua.

Homília
sancti Augustíni Epíscopi
Tract. 45 in Ioann., n. 2-5

Dóminus de grege suo, et de óstio, quo intrátur ad ovíle, similitúdinem propósuit in hodiérna lectióne. Dicant ergo pagáni: Bene vívimus! Si per óstium non intrant, quid prodest eis unde gloriántur? Ad hoc enim debet unicuíque prodésse bene vívere, ut detur illi semper vívere; nam cui non datur semper vívere, quid prodest bene vívere? Quia nec bene vívere dicéndi sunt, qui finem bene vivéndi vel cæcitáte nésciunt, vel inflatióne contémnunt.

℟. Apparuérunt / Apóstolis dispertítæ linguæ tamquam ignis, allelúia; * Sedítque supra síngulos eórum Spíritus Sanctus, † allelúia, allelúia. ℣. Et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis. Sedítque.

Lectio ii

Non est autem cuíquam spes vera et certa semper vivéndi, nisi agnóscat vitam, quod est Christus, et per iánuam intret in ovíle. Quærunt ergo plerúmque tales hómines étiam persuadére homínibus, ut bene vivant, et christiáni non sint. Per áliam partem volunt ascéndere, rápere et occídere; non, ut pastor, conserváre atque salváre.

℟. Loquebántur / váriis linguis Apóstoli magnália Dei, * Prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis, allelúia. ℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui. Prout.

Lectio iii

Fuérunt ergo quidam philósophi, de virtútibus et vítiis subtília multa tractántes, dividéntes, definiéntes, ratiocinatiónes acutíssimas concludéntes, libros impléntes, suam sapiéntiam buccis crepántibus ventiléntes, qui étiam dícere audérent homínibus: Nos sequímini, sectam nostram tenéte, si vultis beáte vívere. Sed non intrárant per óstium: pérdere volébant, mactáre et occídere. Quid de istis dicam? Ecce, ipsi pharisæi legébant, et in eo quod legébant, Christum sonábant, ventúrum sperábant, et præséntem non agnoscébant. Iactábant se étiam ipsi inter vidéntes, hoc est, inter sapiéntes, et negábant Christum, et non intrábant per óstium. Ergo et ipsi, si quos forte sedúcerent, mactándos et occidéndos, non liberándos sedúcerent. Et hos dimittámus. Videámus illos, si forte ipsi intrant per óstium, qui ipsíus Christi nómine gloriántur. Innumerábiles enim sunt, qui se vidéntes non solum iactant, sed a Christo illuminátos vidéri volunt: sunt autem hærétici.

℟. Disciplínam / et sapiéntiam dócuit eos Dóminus, allelúia: † firmávit in illis grátiam Spíritus sui, * Et intelléctu implévit corda eórum, allelúia. ℣. Repentíno namque sónitu Spíritus Sanctus super eos venit. Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Ant. Confírma hoc, / Deus, quod operátus es in nobis: † a templo sancto tuo, quod est in Ierúsalem, † allelúia, allelúia. Ps. 32 Exsultáte, iusti, in Dómino, cum reliquis ut in II Nocturno festi. 706

Vel ant. Apparuérunt / Apóstolis dispertítæ linguæ tamquam ignis, † sedítque supra síngulos eórum Spíritus Sanctus, allelúia. Ps. 52 Dixit insípiens in corde suo, cum reliquis de feria. (91)

Capit. Act. 2, 2

Factus est repénte de cælo sonus, † tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, * et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúia. ℟. Magnália Dei, allelúia.

AD LAUDES

Ad Bened. ant. Ego sum / óstium, dicit Dóminus: † per me si quis introíerit, salvábitur, et páscua inviéniet, allelúia.

Oratio

Adsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritus Sancti: † quæ et corda nostra cleménter expúrget, * et ab ómnibus tueátur advérsis. Per Dóminum... in unitáte eiúsdem Spíritus Sancti.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Pacem / relínquo vobis, pacem meam do vobis: † non quómodo mundus dat, ego do vobis, allelúia.

FERIA QUARTA
Quatuor Temporum Pentecostes

I classis

AD MATUTINUM

Invitat. Allelúia, Spíritus Dómini replévit orbem terárum: * Veníte, adorémus, allelúia. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (59)

Hymnus

Iam Christus astra ascénderat,
Revérsus unde vénerat,
Promíssum Patris múnere
Sanctum datúrus Spíritum.

Solémnis urgébat dies,
Quo mýstico septémplici
Orbis volútus sépties
Signat beáta témpora.

Dum hora cunctis tértia
Repénte mundus íntonat,
Oránibus Apóstolis
Deum venísse núntiat.

De Patris ergo lúmine
Decórus ignis almus est,
Qui fida Christi péctora
Calóre Verbi cómpleat.

Impléta gaudent víscera,
Affláta Sancto Spíritu,
Voces divérsas íntonant,
Fantur Dei magnália.

Ex omni gente cógniti,
Græcis, Latínis, Bárbaris,
Cunctísque admirántibus,
Linguis loquúntur ómnium.

Iudæa tunc incrédula,
Vesána torvo spíritu,
Ructáre musti crápulam
Alúmnos Christi cóncrepat.

Sed signis et virtútibus
Occúrrit, et docet Petrus,
Falsa profári pérfidos,
Ioéle teste cómprobans.

Glória Patri Dómino,
Natóque, qui a mórtuis

Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Factus est / repénte de cælo sonus adveniéntis spíritus veheméntis, † allelúia, allelúia. Ps. 59 Deus, reppulísti nos, et destruxísti nos, cum reliquis de feria IV. (106)

℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, allelúia. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúia.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Ioánnem

Lectio i 6, 44-52

In illo témpore: Dixit Iesus turbis Iudæórum: Nemo potest veníre ad me, nisi Pater, qui misit me, tráxerit eum. Et réliqua.

Homília
sancti Augustíni Epíscopi
Tract. 26 in Ioann., n. 4-5

Noli te cogitáre invítum trahi: tráhitur ánimus et amóre. Nec timére debémus, ne ab homínibus, qui verba perpéndunt, et a rebus máxime divínis intellegéndis longe remóti sunt, in hoc Scripturárum sanctárum evangélico verbo fórsitan reprehendámur, et dicátur nobis: Quómodo voluntáte credo, si trahor? Ego dico: Parum est voluntáte: étiam voluptáte tráheris. Quid est, trahi voluptáte? Delectáre in Dómino, et dabit tibi petitiónes cordis tui. Est quædam volúptas cordis, cui panis dulcis est ille cæléstis. Porro si poétæ dícere lícuit: Trahit sua quemque volúptas: non necéssitas, sed volúptas; non obligátio, sed delectátio: quanto fórtius nos dícere debémus, trahi hóminem ad Christum, qui delectátur veritáte, delectátur beatitúdine, delectátur iustítia, delectátur sempitérna vita, quod totum Christus est? An vero habent córporis sensus voluptátes suas, et ánimus deséritur a voluptátibus suis? Si ánimus non habet voluptátes suas, unde dícitur: Fílii autem hóminum sub tégmine alárum tuárum sperábunt: inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ, et torrénte voluptátis tuæ potábis eos; quóniam apud te est fons vitæ: et in lúmine tuo vidébimus lumen?

℟. Disciplínam / et sapiéntiam dócuit eos Dóminus, allelúia: † firmávit in illis grátiam Spíritus sui, * Et intelléctu implévit corda eórum, allelúia. ℣. Repentíno namque sónitu Spíritus Sanctus super eos venit. Et intelléctu implévit.

Lectio ii

Da amántem, et sentit quod dico: da desideréntem, da esuriéntem, da in ista solitúdine peregrinántem, atque sitiéntem, et fontem ætérnæ pátriæ suspirántem: da talem, et scit, quid dicam. Si autem frígido loquor, nescit quid loquor. Tales erant isti, qui ínvicem murmurábant. Pater, inquit, quem tráxerit, venit ad me. Quid est autem, Pater quem tráxerit, cum ipse Christus trahat? Quare vóluit dícere: Pater quem tráxerit? Si trahéndi sumus, ab illo trahámur, cui dicit quædam, quæ díligit: Post odórem unguentórum tuórum currémus. Sed quid intéllegi vóluit, advertámus, fratres, et, quantum póssumus, capiámus. Trahit Pater ad Fílium eos, qui proptérea credunt in Fílium, quia eum cógitant Patrem habére Deum. Deus enim Pater æquálem sibi génuit Fílium; et qui cógitat, atque in fide sua sentit et rúminat, æquálem esse Patri eum, in quem crédidit, ipsum trahit Pater ad Fílium.

℟. Ite / in univérsum orbem, et prædicáte Evangélium, allelúia: * Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit, † allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. In nómine meo dæmónia eícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent. Qui.

Lectio iii

Arius crédidit creatúram, non eum traxit Pater; quia non considerat Patrem, qui Fílium non credit æquálem. Quid dicis, o Ari? Quid, hærétice, lóqueris? Quid est Christus? Non, inquit, Deus verus, sed quem fecit Deus verus. Non te traxit Pater; non enim intellexísti Patrem, cuius Fílium negas. Aliud cógitas, non est ipse Fílius: nec a Patre tráheris, nec ad Fílium tráheris. Aliud est enim Fílius, áliud quod tu dicis. Photínus dixit: Homo solum est Christus, non est et Deus. Qui sic credit, non Pater eum traxit. Quem traxit Pater, Tu es, inquit, Christus, Fílius Dei vivi. Ramum víridem osténdis ovi, et trahis illam. Nuces púero demonstrántur, et tráhitur; et quo currit, tráhitur, amándo trá-

hitur, sine læsióne córporis tráhitur, cordis vínculo tráhitur. Si ergo ista, quæ inter delícias et voluptátes terrénas revelántur amántibus, trahunt, quóniam verum est, Trahit sua quemque volúptas; non trahit revelátus Christus a Patre? Quid enim fórtius desíderat ánima, quam veritátem?

℟. Ultimo / festivitátis die dicébat Iesus: † Qui in me credit, flúmina de ventre eius fluent aquæ vivæ: * Hoc autem dixit de Spíritu, quem acceptúri erant credéntes in eum, † allelúia, allelúia. ℣. Qui sitit, véniat et bibat, et de ventre eius fluent aquæ vivæ. Hoc. Glória Patri. Hoc.

In II Nocturno

Ant. Apparuérunt / Apóstolis dispertítæ linguæ tamquam ignis, † sedítque supra síngulos eórum Spíritus Sanctus, allelúia. Ps. 68 Salvum me fac, Deus, cum reliquis de feria IV. (111)

Capit. Act. 2, 2

Factus est repénte de cælo sonus, † tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, * et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúia. ℟. Magnália Dei, allelúia.

AD LAUDES

Ad Bened. ant. Ego sum / panis vivus, dicit Dóminus, qui de cælo descéndi, † allelúia, allelúia.

Oratio

Mentes nostras, quæsumus, Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet: * et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem: Qui tecum vivit... in unitáte eiúsdem Spíritus Sancti.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Ego sum / panis vivus, qui de cælo descéndi: † si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum: † et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita, allelúia.

FERIA QUINTA infra octavam Pentecostes

I classis

AD MATUTINUM

Invitat. Allelúia, Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: * Veníte, adorémus, allelúia. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (59)

Hymnus

Iam Christus astra ascénderat,
Revérsus unde vénerat,
Promíssum Patris múnere
Sanctum datúrus Spíritum.

Solémnis urgébat dies,
Quo mýstico septémplici
Orbis volútus sépties
Signat beáta témpora.

Dum hora cunctis tértia
Repénte mundus íntonat,
Oránti bus Apóstolis
Deum venísse núntiat.

De Patris ergo lúmine
Decórus ignis almus est,
Qui fida Christi péctora
Caléore Verbi cómpleat.

Impléta gaudent víscera,
Affláta Sancto Spíritu,
Voces divérsas íntonant,
Fantur Dei magnália.

Ex omni gente cógniti,
Græcis, Latínis, Bárbaris,
Cunctísque admirántibus,
Linguis loquúntur ómnium.

Iudæa tunc incrédula,
Vesána torvo spíritu,
Ructáre musti crápulam
Alúmnos Christi cóncrepat.

Sed signis et virtútibus
Occúrrit, et docet Petrus,
Falsa profári pérfidos,
Ioéle teste cómprobans.

Glória Patri Dómino,
Natóque, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Factus est / repénte de cælo sonus adveniéntis spíritus veheméntis, † allelúia, allelúia. Ps. 73 Ut quid, Deus, reppulísti in finem, cum reliquis de feria V. (127)

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúia. ℟. Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio i 9, 1-6

In illo témpore: Convocátis Iesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi

In Luc. 6, 65-7

Qualis débeat esse qui evangelízat regnum Dei, præcéptis evangélicis designátur: ut sine virga, sine pera, sine calciaménto, sine pane, sine pecúnia, hoc est, subsídii sæculáris

adminícula non requírens, fideíque tutus, putet sibi, quo minus ea requírat, magis posse suppétere. Quæ possunt, qui volunt, ad eum deriváre tractátum, ut spiritálem tantúmmodo locus iste formáre videátur affléctum: qui velut induméntum quoddam videátur córporis exuísse, non solum potestáte reiécta contemptísque divítiis, sed étiam carnis ipsíus illécebris abdicátis. Quibus primo ómnium datur pacis atque constántiæ generále mandátum, ut pacem ferant, constántiam servent, hospitális necessitúdinis iura custódiant: aliénum a prædicatóre regni cæléstis ástruens cursitáre per domos, et inviolábilis hospítii iura mutáre.

℟. Advénit / ignis divínus, non combúrens sed illúminans, non consúmens sed lucens: † et invénit corda discipulórum receptácula munda: * Et tríbuit eis charísmatum dona, † allelúia, allelúia. ℣. Invénit eos concórdes caritáte, et collustrávit eos inúndans grátia Deitátis. Et.

Lectio ii

Sed, ut hospítii grátia deferénda censétur; ita étiam, si non recipiántur, excutiéndum púlverem, egrediéndum de civitáte mandátur. Quo non mediócris boni remunerátio docétur hospítii: ut non solum pacem tribuámus hospítibus, verum étiam, si qua eos terrénæ obúmbrant delícta levitátis, receptis apostólicæ prædicatiónis vestígiis auferántur. Nec otióse secúndum Matthæum, domus, quam ingrediántur Apóstoli, legénda decérnitur: ut mutándi hospítii, necessitudinísque violándæ causa non súppetat. Non tamen éadem cáutio receptóri mandátur hospítii: ne, dum hospes elígitur, hospitálitas ipsa minuátur.

℟. Spíritus Sanctus / replévit totam domum, ubi erant Apóstoli: † et apparuérunt illis dispertítæ linguæ, tamquam ignis, sedítque supra síngulos eórum: * Et repléti sunt omnes Spíritu Sancto: † et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis, † allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Dum ergo essent in unum discípuli congregáti propter metum Iudæórum, † sonus repénte de cælo venit super eos. Et.

Lectio iii

Sed hæc, ut secúndum lítteram de hospítii religióne venerábilis est forma præcépti; ita étiam de mystério senténtia cæléstis arrídet. Etenim cum domus elígitur, dignus hospes inquíritur. Videámus, ne forte Ecclésia præferénda designétur, et Christus. Quæ enim dígnior domus apostólicæ prædicatiónis ingréssu, quam sancta Ecclésia? Aut quis præferéndus magis ómnibus vidétur esse quam Christus, qui pedes suis laváre consuévit hospítibus, et quoscúmque sua recéperit domo, pollútis non patiátur habitáre vestígiis; sed maculósos licet vitæ prióris, in réliquum tamen dignétur mundáre procéssus? Hic est ígitur solus, quem nemo desérere debet, nemo mutáre. Cui bene dícitur: Dómine, ad quem íbimus? verba vitæ ætérnæ habes, et nos crédimus.

℟. Apparuérunt / Apóstolis dispertítæ linguæ tamquam ignis, allelúia: * Sedítque supra síngulos eórum Spíritus Sanctus, † allelúia, allelúia. ℣. Et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis. Sedítque. Glória Patri. Sedítque.

In II Nocturno

Ant. Apparuérunt / Apóstolis dispertítæ linguæ tamquam ignis, † sedítque supra síngulos eórum Spíritus Sanctus, allelúia. Ps. 79 Qui regis Israel, inténde, cum reliquis de feria V. (135)

Capit. Act. 2, 2

Factus est repénte de cælo sonus, † tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, * et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúia. ℟. Magnália Dei, allelúia.

Oratio

Deus, qui hodiérna die corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: † da nobis in eódem Spíritu recta sápere; * et de eius semper consolatióne gaudére. Per Dóminum... in unitáte eiúsdem Spíritus Sancti.

AD LAUDES

Ad Bened. ant. Convocátis / Iesus duódecim discípulis suis, † dedit illis virtútem et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent: † et misit illos prædicáre regnum Dei, et sanáre infírmos, allelúia.

Oratio

Deus, qui hodiérna die corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: † da nobis in eódem Spíritu recta sápere; * et de eius semper consolatióne gaudére. Per Dóminum... in unitáte eiúsdem Spíritus Sancti.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Spíritus, / qui a Patre procédit, allelúia: † ille me clarificábit, † allelúia, allelúia.

FERIA SEXTA

Quatuor Temporum Pentecostes

I classis

AD MATUTINUM

Invitat. Allelúia, Spíritus Dómini replévit orbem terárum: * Veníte, adorémus, allelúia. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (59)

Hymnus

Iam Christus astra ascénderat,
Revérsus unde vénerat,
Promíssum Patris múnere
Sanctum datúrus Spíritum.

Solémnis urgébat dies,
Quo mýstico septémplici
Orbis volútus sépties
Signat beáta témpora.

Dum hora cunctis tértia
Repénte mundus íntonat,
Orántibus Apóstolis
Deum venísse núntiat.

De Patris ergo lúmine
Decórus ignis almus est,
Qui fida Christi péctora
Calóre Verbi cómpleat.

Impléta gaudent víscera,
Affláta Sancto Spíritu,
Voces divérsas íntonant,
Fantur Dei magnália.

Ex omni gente cógniti,
Græcis, Latínis, Bárbaris,
Cunctísque admirántibus,
Linguis loquúntur ómnium.

Iudæa tunc incrédula,
Vesána torvo spíritu,
Ructáre musti crápulam
Alúmnos Christi cóncrepat.

Sed signis et virtútibus
Occúrrit, et docet Petrus,
Falsa profári pérfidos,
Ioéle teste cómprobans.

Glória Patri Dómino,
Natóque, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Factus est / repénte de cælo sonus adveniéntis spíritus veheméntis, † allelúia, allelúia. Ps. 85 Inclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me, cum reliquis de feria VI. (150)

℣. Spíritus Paráclitus, allelúia. ℟. Docébit vos ómnia, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio i 5, 17-26

In illo témpore: Factum est in una diérum, et Iesus sedébat docens. Et erant pharisæi sedéntes, et legis doctóres, qui vénerant ex omni castéllo Galilææ, et Iudææ, et Ierúsalem: et virtus Dómini erat ad sanándum eos. Et réliqua.

Homília
sancti Ambrósii Epíscopi
In Luc. 5, 10-12

Non otiósa huius paralýtici, nec angústa medicína est, quando Dóminus et orásse præmíttitur; non útique propter suffrágium, sed propter exémplum. Imitándi enim spécimen dedit, non impetrándi ámbitum requisívit. Et conveniéntibus ex omni Galilæa et Iudæa et Ierúsalem legis doctóribus, inter ceterórum remédia debílium, paralýtici istíus medicína descríbitur. Primum ómnium, quod ante díximus, unusquísque æger peténdæ precatóres salútis debet adhibére, per quos nostræ vitæ compágo resolúta, actuúmque nostrórum clauda vestígia, verbi cæléstis remédio reformántur.

℟. Non vos / me elegístis, sed ego elégi vos, et pósui vos: * Ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat, † allelúia, allelúia. ℣. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. Ut eátis, et fructum.

Lectio ii

Sint ígitur áliqui monitóres mentis qui ánimum hóminis, quamvis exterióris córporis debilitáte torpéntem, ad superióra érigant. Quorum rursus adminículis et attóllere et humiliáre se fácilis ante Iesum locétur, domínico vidéri dignus aspéctu. Humilitátem enim réspicit Dóminus: quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ. Quorum fidem ut vidit, dixit: Homo, remittúntur tibi peccáta tua. Magnus Dóminus, qui aliórum mé-

rito ignóscit áliis; et dum álios probat, áliis reláxat erráta. Cur apud te, homo, colléga non váleat, cum apud Dóminum servus et interveniéndi méritum, et ius hábeat impetrándi?

℟. Spíritus Dómini / replévit orbem terrárum: * Et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, † allelúia, allelúia. ℣. Omnium est enim ártifex, omnem habens virtútem, ómnia prospíciens. Et hoc.

Lectio iii

Disce, qui iúdicas, ignóscere, disce, qui æger es, impetráre. Si grávium peccatórum diffídis véniam, ádhibe precatóres, ádhibe Ecclésiam, quæ pro te precétur, cuius contemplatióne, quod tibi Dóminus negáre possit, ignóscit. Et quamvis históriæ fidem debeámus non omíttere, ut vere paralýtici istíus corpus credámus esse sanátum; cognósce tamen interióris hóminis sanitátem, cui peccáta donántur. Quæ cum Iudæi ásserunt a solo Dómino posse concédi, Deum útique eum confiténtur, suóque iudício perfídiam suam produnt, ut opus ástruant, persónam negent.

℟. Loquebántur / váriis linguis Apóstoli magnália Dei, * Prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis, allelúia. ℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui. Prout. Glória Patri. Prout.

In II Nocturno

Ant. Apparuérunt / Apóstolis dispertítæ linguæ tamquam ignis, † sedítque supra síngulos eórum Spíritus Sanctus, allelúia. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum, cum reliquis de feria VI. (157)

Capit. Act. 2, 2

Factus est repénte de cælo sonus, † tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, * et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúia. ℟. Magnália Dei, allelúia.

AD LAUDES

Ad Bened. ant. Dixit Iesus: / Ut sciátis autem, quia Fílius hóminis habet potestátem in terra dimitténdi peccáta, † ait paralýtico: Tibi dico, surge: † tolle lectum tuum, et vade in domum tuam, allelúia.

Oratio

Da, quæsumus, Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus: † ut, Sancto Spíritu congregáta, * hostíli nullátenus incursióne turbétur. Per Dóminum... in unitáte eiúsdem Spíritus Sancti.

AD VESPERAS

Ad Magnif. ant. Paráclitus autem / Spíritus Sanctus, quem mittet Pater in nómine meo, † ille vos docébit ómnia, et súggeret vobis ómnia, † quæcúmque díxero vobis, allelúia.

SABBATO

Quatuor Temporum Pentecostes

I classis

AD MATUTINUM

Invitat. Allelúia, Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: * Veníte, adorémus, allelúia. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (59)

Hymnus

Iam Christus astra ascénderat,
Revérsus unde vénerat,
Promíssum Patris múnere
Sanctum datúrus Spíritum.

Solémnis urgébat dies,
Quo mýstico septémplici
Orbis volútus sépties
Signat beáta témpora.

Dum hora cunctis tértia
Repénte mundus íntonat,
Oránibus Apóstolis
Deum venísse núntiat.

De Patris ergo lúmine
Decórus ignis almus est,
Qui fida Christi péctora
Calóre Verbi cómpleat.

Impléta gaudent víscera,
Affláta Sancto Spíritu,
Voces divérsas íntonant,
Fantur Dei magnália.

Ex omni gente cógniti,
Græcis, Latínis, Bárbaris,
Cunctísque admiránibus,
Linguis loquúntur ómnium.

Iudæa tunc incrédula,
Vesána torvo spíritu,
Ructáre musti crápulam
Alúmnos Christi cóncrepat.

Sed signis et virtútibus
Occúrrit, et docet Petrus,
Falsa profári pérfidos,
Ioéle teste cómprobans.

Glória Patri Dómino,
Natóque, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Factus est / repénte de cælo sonus adveniéntis spíritus veheméntis, † allelúia, allelúia. Ps. 101 Dómine, exáudi oratiónem meam, cum reliquis de sabbato. (173)

℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, allelúia. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio i 4, 38-44

In illo témpore: Surgens Iesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi

In Luc. 4, 57-59 et 63

Vide cleméntiam Dómini Salvatóris: nec indignatióne commótus, nec scélere offénsus, nec iniúria violátus Iudæam déserit: quin étiam ímmemor iniúriæ, memor cleméntiæ, nunc docéndo, nunc liberándo, nunc sanándo, infídæ plebis corda demúlcet. Et bene sanctus Lucas virum ab spíritu nequítiæ liberátum ante præmísit, et substítuit féminæ sanitátem. Utrúmque enim sexum Dóminus curatúrus advénerat, et prior sanári débuit, qui prior creátus est; nec prætermítti illa, quæ mobilitáte magis ánimi, quam pravitáte peccáverat.

℟. Repléti sunt / omnes Spíritu Sancto: † et cœpérunt loqui, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis: * Et convénit multitúdo dicéntium, allelúia. ℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. Et.

Lectio ii

Sábbato medicínæ domínicæ ópera cœpta significat, ut inde nova creatúra cœperit, ubi vetus creatúra ante desívit: nec sub lege esse Dei Fílium, sed supra legem in ipso princípio designáret: nec solvi legem, sed impléri. Neque enim per legem, sed verbo factus est mundus, sicut légimus: Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Non sólvitur ergo lex, sed implétur: ut fiat renovátio hóminis iam labéntis. Unde et Apóstolus ait: Exspoliántes vos véterem hóminem, indúite novum, qui secúndum Christum creátus est.

℟. Iam non dicam / vos servos, sed amícos meos; † quia ómnia cognovístis, quæ operátus sum

in médio vestri, allelúia: * Accípite Spíritum Sanctum in vobis Paráclitum: † ille est, quem Pater mittet vobis, allelúia. ℣. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ ego præcípio vobis. Accípite.

Lectio iii

Et bene sábbato cœpit, ut ipsum se osténderet Creatórem, qui ópera opéribus intéxeret, et persequerétur opus, quod ipse iam cœperat: ut si domum faber renováre dispónat, non a fundaméntis, sed a culmínibus íncipit sólvere vetustátem. Itaque ibi prius manum ádmovet, ubi ante desíerat: deínde a minóribus íncipit, ut ad maióra pervéniat. Liberáre a dæmone et hómines, sed in verbo Dei possunt: resurrectiónem mórtuis imperáre, divínæ solíus est potestátis. Fortássis étiam in typo muliéris illíus socrus Simónis et Andréæ, váriis críminum fébribus caro nostra languébat, et diversárum cupiditátum immódicis æstuábat illécebris. Nec minórem febrem amóris esse díxerim, quam calóris. Itaque illa ánimum, hæc corpus inflámmat. Febris enim nostra, avarítia est: febris nostra, libído est: febris nostra, luxúria est: febris nostra, ambítio est: febris nostra, iracúndia est.

℟. Ite / in univérsum orbem, et prædicáte Evangélium, allelúia: * Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit, † allelúia, allelúia, allelúia. ℣. In nómine meo dæmónia eícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent. Qui credíderit. Glória Patri. Qui credíderit.

In II Nocturno

Ant. Apparuérunt / Apóstolis dispertítæ linguæ tamquam ignis, † sedítque supra síngulos eórum Spíritus Sanctus, allelúia. Ps. 105 Confitémini Dómino quóniam bonus, cum reliquis de sabbato. (180)

Capit. Act. 2, 2

Factus est repénte de cælo sonus, † tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, * et replévit totam domum, ubi erant sedéntes.

℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúia. ℟. Magnália Dei, allelúia.

Oratio

Méntibus nostris, quæsumus, Dómine, Spí-

ritum Sanctum benígnus infúnde: † cuius et sapiéntia cónditi sumus, * et providéntia gubernámur. Per Dóminum... in unitáte eiúsdem Spíritus Sancti.

AD LAUDES

Ad Bened. ant. Cáritas Dei / diffúsa est in córdibus nostris, † per inhabitántem Spíritum eius in nobis, allelúia.

Oratio

Méntibus nostris, quæsumus, Dómine, Spíritum Sanctum benígnus infúnde: † cuius et sapiéntia cónditi sumus, * et providéntia gubernámur. Per Dóminum... in unitáte eiúsdem Spíritus Sancti.

Post Nonam
explicit tempus paschale

PSALTERIUM

DISPOSITUM PER HEBDOMADAM

SECUNDUM REGULAM

SS. PATRIS NOSTRI BENEDICTI

CUM ORDINARIO DIVINI OFFICII

In initio uniuscuiusque horæ dicitur ab hebdomadario:

Deus, † in adiutórium meum inténde.

Cui chorus respondet:

Dómine, † ad adiuvándum me festína. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúia.

(A Completorio sabbati ante Septuagesimam usque ad Completorium fer. IV Hebdomadæ sanctæ, loco Allelúia dicitur: Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ).

Matutinum inchoatur simpliciter ter repetito versu:

Dómine, lábia mea apéries, et os meum annuntiábit laudem tuam.

Deinde unaquæque hora secundum suum ordinem.

In fine (post versum Capituli ad Primam, Tertiam, Sextam, Nonam et Completorium; post repetitam antiphonam cantici evangelici ad Laudes et ad Vesperas) dicitur ab hebdomadario:

Kýrie, eléison.

Cui respondet chorus:

Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Sequitur hebdomadarius imponendo Pater noster. Ad conclusionem orationis dominicæ, quam dicit hebdomadarius (vel Prior chori) ad Laudes et ad Vesperas:

Et ne nos indúcas in tentatiónem,

omnes respondent:

Sed líbera nos a malo.

Hebdomadarius subiungit:

Dóminus vobíscum

et chorus respondet:

Et cum spíritu tuo.

(Si non sit in ordine diaconali, vel si Officium a solo recitetur, dicit:

Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat).

Tunc hebdomadarius imponit oratiónem diei, dicendo Orémus. Dein

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

Si discedendum sit a choro, concluditur dicendo:

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.
℟. Et cum frátribus nostris abséntibus. Amen.

FERIA SECUNDA

AD PRIMAM

Clara voce dicitur

℣. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Iam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

Expleto hymno, conveniens dicitur antiphona, prouti occurrens Officium requirit.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Servíte / Dómino in timóre, † et exsultáte ei cum tremóre.

In omnibus feriis extra Adventum, Quadragesimam, tempus Passionis et paschale, atque in feriis a IV cinerum usque ad sabbatum sequens inclusive dicitur ant. singulis hebdomadæ feriis assignata.

Tempore Adventus, ant. prima de Laudibus antecedentis dominicæ et in sex feriis ante vigiliam Nativitatis Domini ex Laudibus feriæ occurrentis ut in Proprio de Tempore.

Sequentes ant. dicuntur per omnes ferias ad Primam.

Temp. Quadragesimæ, a feria II post dominicam I et deinceps: ant. Vivo ego, / dicit Dóminus; † nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, infra hebdomadam Passionis: ant. Líbera me, / Dómine, et pone me iuxta te; † et

cuiúsvis manus pugnet contra me.

In feria vero II, III et IV Hebdomadæ sanctæ, antiphona prima de Laudibus feriæ occurrentis, ut in Proprio de Tempore.

Temp. paschali, a feria II post dominicam in albis usque ad vigiliam Pentecostes inclusive: ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

In Officio festivo:

In omnibus festis tam XII quam III lectionum, in vigilia Nativitatis et in Officio S. Mariæ in sabbato, ad Primam semper dicitur ant. 1 ex Laudibus, ut in Proprio vel Communi, etiamsi in Laudibus dictæ sint ant. cum psalmis de feria.

festa. Dominica

Psalmus 1 (1)

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestilentiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas eius, * et in lege eius meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium eius non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício: * neque peccatóres in concílio iustórum.

Quóniam novit Dóminus viam iustórum: * et iter impiórum períbit.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Hic versus Glória Patri, semper dicitur in fine omnium psalmorum et canticorum, nisi aliter notetur.

Psalmus 2 (2)

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum eius.

Dirumpámus víncula eórum: * et proiciámus a nobis iugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos:

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præcéptum eius:

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellégite: * erudímini, qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via iusta.

Cum exárserit in brevi ira eius, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Dominica Psalmus 6 3(3)

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, † lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Servíte Dómino in timóre, † et exsultáte ei cum tremóre.

Tempore Adventus, ant. e Laudibus dominicæ præced., vel ex propriis Laudibus.

Temp. Quadragesimæ, ant. Vivo ego, dicit Dóminus; † nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, ant. Líbera me, Dómine, et pone me iuxta te; † et cuíusvis manus pugnet contra me.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Post ant. dicitur capitulum:

Capit. 1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, † soli Deo honor et glória * in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

℣. Exsúrge, Christe, ádiuva nos. (T. P. Allelúia.)

℟. Et líbera nos propter nomen tuum. (T. P. Allelúia.)

Kýrie, eléison. Pater noster.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Hic versus Dóminus vobíscum non dicitur in recitatione divini Officii *a solo*, neque ab iis, qui in ordine diaconatus non sunt constituti; sed eius loco substituitur, etiam ad alias Horas,

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus. Oratio

Dómine, Deus omnípotens, qui ad princípium huius diéi nos pervenire fecísti: † tua nos hódie salva virtúte; * ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam iustítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Qui versus omittitur, si immediate subsequitur Officium Capituli.

Officium quod dicitur Capituli, si alicubi celebretur, invenies superius, p. xciii.

FERIA TERTIA

AD PRIMAM

℣. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Iam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Deus, / iudex iustus, fortis et longánimis: † numquid irascétur per síngulos dies?

Tempore Adventus, ant. e Laudibus dominicæ præced., vel ex propriis Laudibus.

Temp. Quadragesimæ, ant. Vivo ego, / dicit Dóminus; † nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, ant. Líbera me, / Dómine, et pone me iuxta te; † et cuiúsvis manus pugnet contra me.

Fer. III Hebd. sanctæ, ant. propria.

Temp. paschali, usque ad vigiliam Pentecostes inclusive: ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

Psalmus 7 (1)

Dómine, Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis ináni.

Persequátur inimícus ánimam meam, † et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge, Dómine, in ira tua: * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge, Dómine, Deus meus, in præcépto quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus iúdicat pópulos.

Iúdica me, Dómine, secúndum iustítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges iustum, * scrutans corda et renes, Deus.

Iustum adiutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex iustus, fortis, et pátiens: * numquid irascitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teréndit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis: * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit iniustítiam: * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum: * et íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor eius in caput eius: * et in vérticem ipsíus iníquitas eius descéndet.

Confitébor Dómino secúndum iustítiam eius: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 8 (2)

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es eius? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub pédibus eius, † oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi:

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalmus 9 (3)

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor et exsultábo in te: * psallam nómini tuo, Altíssime.

In converténdo inimícum meum retrórsum: * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti iudícium meum et causam meam: * sedísti super thronum, qui iúdicas iustítiam.

Increpásti gentes, et périit ímpius: * nomen eórum delésti in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem: * et civitátes eórum destruxísti: Périit memória eórum cum sónitu: * et Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in iudício thronum suum: † et ipse iudicábit orbem terræ in æquitáte, * iudicábit pópulos in iustítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi: * adiútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum: * quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter gentes stúdia eius:

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est: * non est oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exsultábo in salutári tuo: * infíxæ sunt gentes in intéritu, quem fecérunt:

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus iudícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exsúrge, Dómine, non confortétur homo: * iudicéntur gentes in conspéctu tuo.

Constítue, Dómine, legislatórem super eos: * ut sciant gentes quóniam hómines sunt.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Deus, iudex iustus, fortis et longánimis: † numquid irascétur per síngulos dies?

Tempore Adventus, ant. e Laudibus dominicæ præced., vel ex propriis Laudibus.

Temp. Quadragesimæ, ant. Vivo ego, dicit Dóminus; † nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, ant. Líbera me, Dómine, et pone me iuxta te; † et cuiúsvis manus pugnet contra me.

Temp. paschali, usque ad vigiliam Pentecostes inclusive: ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. 1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, † soli Deo honor et glória * in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

℣. Exsúrge, Christe, ádiuva nos. (T. P. Allelúia.)

℟. Et líbera nos propter nomen tuum. (T. P. Allelúia.)

Kýrie, eléison. Pater noster. ℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

Dómine, Deus omnípotens, qui ad princípium huius diéi nos pervenire fecísti: † tua nos hódie salva virtúte; * ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam iustítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum.

FERIA QUARTA
AD PRIMAM

℣. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Iam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Exsúrge, / Dómine, non prævéleat homo.

Tempore Adventus, ant. e Laudibus dominicæ præced., vel ex propriis Laudibus.

Temp. Quadragesimæ, ant. Vivo ego, / dicit Dóminus; † nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, ant. Líbera me, / Dómine, et pone me iuxta te; † et cuiúsvis manus pugnet contra me.

Feria IV Hebd. sanctæ, ant. propria.

Temp. paschali, usque ad vigiliam Pentecostes inclusive: ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

Mart. Divisio psalmi 9 (1)

Ut quid, Dómine, recessísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ: * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndum multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu eius: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur iudícia tua a fácie eius: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor a generatióne in generatiónem sine malo.

Cuius maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo: * sub lingua eius labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.

Oculi eius in páuperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem: * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit se, et cadet, cum dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus, * avértit fáciem suam, ne vídeat in finem.

Exsúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua: * ne obliviscáris páuperum:

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.

Vides quóniam tu labórem et dolórem consíderas: * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper: * órphano tu eris adiútor.

Cóntere brácchium peccatóris et malígni: * quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, et in sæculum sæculi: * peribitis, gentes, de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.

Iudicáre pupíllo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Lunes 3

Psalmus 10 (2)

In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * iustus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes eius:

Oculi eius in páuperem respíciunt: * pálpebræ eius intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat iustum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam iustus Dóminus, et iustítias diléxit: * æquitátem vidit vultus eius.

Mercedes

Psalmus 11 (3)

Salvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus: * quóniam diminútæ sunt veritátes a fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum: * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magníloquam.

Qui dixérunt: Linguam nostram magnificábimus, † lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum, et gémitum páuperum, * nunc exsúrgam, dicit Dóminus,

Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta: * argéntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum,

Tu, Dómine, servábis nos: et custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant: * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Exsúrge, Dómine, non præváleat homo.

Tempore Adventus, ant. e Laudibus dominicæ præcedentis, vel ex propriis Laudibus.

Temp. Quadragesimæ, ant. Vivo ego, dicit Dóminus; † nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, ant. Líbera me, Dómine, et pone me iuxta te; † et cuiúsvis manus pugnet contra me.

Temp. paschali, usque ad vigiliam Pentecostes inclusive: ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. 1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, † soli Deo honor et glória * in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

℣. Exsúrge, Christe, ádiuva nos. (T. P. Allelúia.)
℟. Et líbera nos propter nomen tuum. (T. P. Allelúia.)

Kýrie, eléison. Pater noster. ℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

Dómine, Deus omnípotens, qui ad princípium huius diéi nos pervenire fecísti: † tua nos hódie salva virtúte; * ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam iustítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum.

FERIA QUINTA
AD PRIMAM

℣. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Iam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Cantábo / Dómino, qui bona tríbuit mihi.

Tempore Adventus, ant. e Laudibus dominicæ præced., vel ex propriis Laudibus.

Temp. Quadragesimæ, ant. Vivo ego, / dicit Dóminus; † nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, ant. Líbera me, / Dómine, et pone me iuxta te; † et cuiúsvis manus pugnet contra me.

Temp. paschali, usque ad vigiliam Pentecostes inclusive: ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

Psalmus 12 (1)

Usquequo, Dómine, oblivíscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me, Dómine, Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero. * Ego autem in misericórdia tua sperávi;

Exsultábit cor meum in salutári tuo. † Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 13 (2)

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cælo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intéllegens aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne cognóscent omnes, qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt; * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor,

Quóniam Dóminus in generatióne iusta est. † Consílium ínopis confudístis: * quóniam Dóminus spes eius est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? † Cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, * exsultábit Iacob, et lætábitur Israel.

Psalmus 14 (3)

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur iustítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu eius malígnus: * timéntes autem Dóminum glorificat:

Qui iurat próximo suo, et non décipit, † qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi.

Tempore Adventus, ant. e Laudibus dominicæ præced., vel ex propriis Laudibus.

Temp. Quadragesimæ, ant. Vivo ego, dicit Dóminus; † nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, ant. Líbera me, Dómine, et pone me iuxta te; † et cuiúsvis manus pugnet contra me.

Temp. paschali, usque ad vigiliam Pentecostes inclusive: ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. 1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, † soli Deo honor et glória * in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

℣. Exsúrge, Christe, ádiuva nos. (T. P. Allelúia.)

℟. Et líbera nos propter nomen tuum. (T. P. Allelúia.)

Kýrie, eléison. Pater noster. ℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

Dómine, Deus omnípotens, qui ad princípium huius diéi nos pervenire fecísti: † tua nos hódie salva virtúte; * ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam iustítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum.

FERIA SEXTA

AD PRIMAM

℣. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Iam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Bonórum meórum / non índiges, † in te sperávi, consérva me, Dómine.

Tempore Adventus, ant. e Laudibus dominicæ præced., vel ex propriis Laudibus.

Temp. Quadragesimæ, ant. Vivo ego, / dicit Dóminus; † nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, ant. Líbera me, / Dómine, et pone me iuxta te; † et cuiúsvis manus pugnet contra me.

Temp. paschali, usque ad vigiliam Pentecostes inclusive: ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

Psalmus 15 (1)

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. † Dixi Dómino: Deus meus es tu, * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra eius, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt:

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intellléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, † adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Giovedì 2

Psalmus 16 (2)

Exáudi, Dómine, iustítiam meam: * inténde deprecatiónem meam;
Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo iudícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte: † igne me examinásti, * et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis: * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus: * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me: * a fácie impiórum qui me afflixérunt:

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, † ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiam.

Proiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam: * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge, Dómine, prævéni eum, et supplánta eum: † éripe ánimam meam ab ímpio, * frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine, a paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis: * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in iustítia apparébo conspéctui tuo: * satiábor cum apparúerit glória tua.

Venerdì 1

Psalmus 17 (3)

Díligam te, Dómine, fortitúdo mea: † Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, * et liberátor meus.

Deus meus adiútor meus, * et sperábo in eum.

Protéctor meus, et cornu salútis meæ, * et susceptor meus.

Laudans invocábo Dóminum: * et ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et torrénte iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi.

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam: * et clamor meus in conspéctu eius introívit in aures eius.

Commóta est, et contrémuit terra: † fundaménta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt, * quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira eius: † et ignis a fácie eius exársit: * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cælos, et descéndit: * et calígo sub pédibus eius.

Et ascéndit super Chérubim, et volávit: * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum, † in circúitu eius tabernáculum eius: * tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspéctu eius nubes transiérunt, * grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cælo Dóminus, † et Altíssimus dedit vocem suam: * grando et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos: * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum:

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.

Misit de summo, et accépit me: * et assúmpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, † et ab his qui odérunt me: * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ: * et factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum iustítiam meam, * et secúndum puritátem mánuum meárum retríbuet mihi:

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia iudícia eius in conspéctu meo: * et iustítias eius non réppuli a me.

Et ero immaculátus cum eo: * et observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum iustítiam meam: * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum eius.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Bonórum meórum non índiges, † in te sperávi, consérva me, Dómine.

Tempore Adventus, ant. e Laudibus dominicæ præced., vel ex propriis Laudibus.

Temp. Quadragesimæ, ant. Vivo ego, dicit Dóminus; † nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, ant. Líbera me, Dómine, et pone me iuxta te; † et cuiúsvis manus pugnet contra me.

Temp. paschali, usque ad vigiliam Pentecostes inclusive: ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. 1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, † soli Deo honor et glória * in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

℣. Exsúrge, Christe, ádiuva nos. (T. P. Allelúia.)

℟. Et líbera nos propter nomen tuum. (T. P. Allelúia.)

Kýrie, eléison. Pater noster. ℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

Dómine, Deus omnípotens, qui ad princípium huius diéi nos pervenire fecísti: † tua nos hódie salva virtúte; * ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam iustítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum.

SABBATO

AD PRIMAM

℣. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Iam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,

Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum. Amen.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Vivit / Dóminus, et benedíctus Deus salútis meæ.

Tempore Adventus, ant. e Laudibus dominicæ præced., vel ex propriis Laudibus.

Temp. Quadragesimæ, ant. Vivo ego, / dicit Dóminus; † nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, ant. Líbera me, / Dómine, et pone me iuxta te; † et cuiúsvis manus pugnet contra me.

Temp. paschali, usque ad vigiliam Pentecostes inclusive: ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

Divisio psalmi 17 (1)

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocénte innocens eris:

Et cum elécto eléctus eris: * et cum pervérso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies: * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine: * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédiar murum.

Deus meus, impollúta via eius: † elóquia Dómini igne examináta: * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus, qui præcínxit me virtúte: * et pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * et super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prœlium: * et posuísti, ut arcum æreum, brácchia mea.

Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ: * et déxtera tua suscépit me:

Et disciplína tua corréxit me in finem: * et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me: * et non sunt infirmáta vestígia mea:

Pérsequar inimícos meos, et comprehéndam illos: * et non convértar, donec defíciant.

Confríngam illos, nec póterunt stare: * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxísti me virtúte ad bellum: * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * et odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret, ad Dóminum: * nec exaudívit eos.

Et commínuam eos, ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli: * constítues me in caput géntium.

Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi: * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi, † fílii aliéni inveteráti sunt, * et claudicavérunt a sémitis suis.

Vivit Dóminus, et benedíctus Deus meus, * et exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me: * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natiónibus, Dómine: * et nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes Regis eius, † et fáciens misericórdiam Christo suo, David, * et sémini eius usque in sæculum.

Psalmus 18 (2)

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio eius:

Et occúrsus eius usque ad summum eius: * nec est qui se abscóndat a calóre eius.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * iudícia Dómini vera, iustificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intéllegit? † ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adiútor meus, * et redémptor meus.

Psalmus 19 (3)

Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Iacob.

Mittat tibi auxílium de sancto: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui: * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas. * Nunc cognóvi, quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ eius.

Hi in cúrribus, et hi in equis: * nos autem in nómine Dómini, Dei nostri, invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt: * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine, salvum fac regem: * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Vivit Dóminus, et benedíctus Deus salútis meæ.

Tempore Adventus, ant. e Laudibus dominicæ præced., vel ex propriis Laudibus.

Temp. Quadragesimæ, ant. Vivo ego, dicit Dóminus; † nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

Temp. Passionis, ant. Líbera me, Dómine, et pone me iuxta te; † et cuiúsvis manus pugnet contra me.

Temp. paschali, usque ad vigiliam Pentecostes inclusive: ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. 1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, † soli Deo honor et glória * in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

℣. Exsúrge, Christe, ádiuva nos. (T. P. Allelúia.)
℟. Et líbera nos propter nomen tuum. (T. P. Allelúia.)

Kýrie, eléison. Pater noster. ℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

Dómine, Deus omnípotens, qui ad princípium huius diéi nos perveníre fecísti: † tua nos hódie salva virtúte; * ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam iustítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum Iesum Christum.

DOMINICA

AD MATUTINUM

Clara voce primo dicitur ter:

℣. Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Mox sequitur

Psalmus 3

Dómine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo eius.

Tu autem, Dómine, susceptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me. * Exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus!

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Glória Patri.

Postea dicitur conveniens invitatorium, quod ante psalmum bis integrum recitatur, et ad singulos eiusdem psalmi versus vel integrum vel dimidiatum ab asterisco * alternis vicibus, ut infra, repetitur. In fine repetitur integrum invitatorium. In psalmo 94 ad verba Veníte, adorémus, et procidámus ante Deum, genuflectitur.

Invitat. sequens dicitur in dominicis post Epiphaniam a die 14 ianuarii et deinceps ante Septuages., atque in dominicis post Pentecosten a dominica II post Pentecosten.

Invitat. Adorémus Dóminum, * Qui fecit nos.
Repetitur Adorémus Dóminum, * Qui fecit nos.

Psalmus 94

Veníte, exsultémus Dómino, † iubilémus Deo, salutári nostro: † præoccupémus fáciem eius in confessióne, † et in psalmis iubilémus ei.

Adorémus Dóminum, * Qui fecit nos.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos: † quóniam non repéllet Dóminus plebem suam: † quia in manu eius sunt omnes fines terræ, † et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Qui fecit nos.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, † et áridam fundavérunt manus eius: † veníte, adorémus, et procidámus ante Deum: † plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster; † nos autem pópulus eius, et oves páscuæ eius.

Adorémus Dóminum, * Qui fecit nos.

Hódie, si vocem eius audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, † sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: † ubi tentavérunt me patres vestri, † probavérunt et vidérunt ópera mea.

Qui fecit nos.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi: † Semper hi errant corde; † ipsi vero non cognovérunt vias meas: quibus iurávi in ira mea: † Si introíbunt in réquiem meam.

Adorémus Dóminum, * Qui fecit nos.

Glória Patri, et Fílio, † et Spirítui Sancto. † Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, † et in sæcula sæculórum. Amen.

Qui fecit nos.

Adorémus Dóminum, * Qui fecit nos.

Expleto psalmo, dicitur hymnus invitatorio respondens.

Sequens hymnus dicitur in dominicis post Epiphaniam a die 14 ianuarii usque ad dominicam Quinquagesimæ inclusive, et a dominica prima octobris, usque ad dominicam ultimam post Pentecosten.

Hymnus

Primo diérum ómnium,
Quo mundus exstat cónditus,
Vel quo resúrgens Cónditor
Nos, morte victa, líberat:
Pulsis procul torpóribus,
Surgámus omnes ócius,

Et nocte quærámus Pium,
Sicut prophétam nóvimus:

Nostras preces ut áudiat,
Suámque dextram pórrigat,
Et expiátos sórdibus
Reddat polórum sédibus:

Ut, quique sacratíssimo
Huius diéi témpore
Horis quiétis psállimus,
Donis beátis múneret.

Iam nunc, patérna cláritas,
Te postulámus áffatim:
Absit libído sórdidans
Et omnis actus nóxius.

Ne fœda sit, vel lúbrica
Compágo nostri córporis,
Per quam avérni ígnibus
Ipsi cremémur ácrius.

Ob hoc, Redémptor, quæsumus,
Ut probra nostra díluas;
Vitæ perénnis cómmoda
Nobis benígne cónferas.

Quo carnis actu éxsules
Effécti ipsi cælibes,
Ut præstolámur cérnui,
Melos canámus glóriæ.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Sequens hymnus dicitur in dominica II et reliquis dominicis post Pentecosten usque ad dominicam ultimam septembris inclusive occurrentibus.

Hymnus

Nocte surgéntes vigilémus omnes,
Semper in psalmis meditémur, atque
Víribus totis Dómino canámus
Dúlciter hymnos.

Ut pio Regi páriter canéntes,
Cum suis Sanctis mereámur aulam
Ingredi cæli, simul et beátam
Dúcere vitam.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque Sancti
Spíritus, cuius réboat in omni
Glória mundo. Amen.

Aliis temporibus a supradictis, invitatorium et hymnus dicuntur ut in Proprio de Tempore pro Officii varietate.

In Officio cuiuslibet festi XII lectionum, in dominica infra octavam Nativitatis, item in dominica I post Epiphaniam, et in dominica post Ascensionem, si fiat de eis Officium, invitatorium et hymnus ut in Proprio vel Communi.

Expleto hymno, dicuntur antiphonæ convenientes, quæ ante et post psalmos integræ recitantur ad omnes Horas.

In I Nocturno

Sub congruentibus antiphonis dicuntur sex psalmi, ac deinde subiungitur versus, prouti Officium occurrens requirit; quod etiam servatur in II Nocturno.

Temp. Adventus, ant. Véniet / ecce Rex excélsus cum potestáte magna † ad salvándas gentes, allelúia.

Per annum, ant. Dómine, / in virtúte tua lætábitur rex.

Et non repetitur in psalmo; quod semper fit, quando ant. incipit a primis psalmi vel cantici verbis. Et psalmus vel canticum tunc incipitur ab eo verbo, ante quod desinit antiphona; si tamen eadem sint verba, et continuetur antiphona cum psalmo vel cantico, neque addatur in fine ipsius ant. Allelúia.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / lapis revolútus est, allelúia: † ab óstio monuménti, allelúia, allelúia.

Temp. Ascensionis, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Sub una tantum antiphona dicuntur psalmi tempore paschali et Ascensionis, in unoquoque Nocturno, etiam in ℣feriis.

Antiphonæ autem cum psalmis et versibus, in Adventu necnon per annum ac tempore paschali assignatæ, adhibentur semper, extra octavam Nativitatis, quando fit Officium de dominica.

Psalmus 20 (1)

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis eius tribuísti ei: * et voluntáte labiórum eius non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória eius in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: † Dóminus in ira sua conturbábit eos, * et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre;

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Psalmus 21 (2)

Deus, Deus meus, réspice in me: † quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abiéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ.

In te proiéctus sum ex útero: † de ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me:

Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádiuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, † et lingua mea adhæsit fáucibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: † divisérunt sibi vestiménta mea, * et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum

a me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam: * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Iacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israel: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis:

Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur: † et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ:

Et adorábunt in conspéctu eius * univérsæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu eius cadent omnes, qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: † et annuntiábunt cæli iustítiam eius pópulo, qui nascétur, * quem fecit Dóminus.

Temp. Adventus, ant. Véniet ecce Rex excélsus cum potestáte magna † ad salvándas gentes, allelúia.

Ant. Confortáte / manus dissolútas: confortámini, dícite: † Ecce Deus noster véniet, et salvábit nos, allelúia.

Per annum, ant. Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.

Ant. Dóminus / regit me, et nihil mihi déerit: † in loco páscuæ ibi me collocávit.

Et non repetitur in psalmo.

Psalmus 22 (3)

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas iustítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Psalmus 23 (4)

Dómini est terra, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Temp. Adventus, ant. Confortáte manus dissolútas: confortámini, dícite: † Ecce Deus noster véniet, et salvábit nos, allelúia.

Ant. Gaudéte / omnes, et lætámini: † ecce quia véniet Dóminus ultiónis, addúcet retributiónem: † ipse véniet, et salvábit nos.

Per annum, ant. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: † in loco páscuæ ibi me collocávit.

Ant. Oculi mei / semper ad Dóminum.

Psalmus 24 (5)

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi: * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me: * quia tu es, Deus, salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta iuventútis meæ * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in iudício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum eius et testimónia eius.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via quam elégit.

Anima eius in bonis demorábitur: * et semen eius hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum: * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam et érue me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israel * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Psalmus 25 (6)

Iúdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum: * et in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me, Dómine, et tenta me: * ure renes meos et cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est: * et complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis: * et cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium: * et cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas: * et circúmdabo altáre tuum, Dómine:

Ut áudiam vocem laudis, * et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domus tuæ, * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * et cum viris sánguinum vitam meam:

In quorum mánibus iniquitátes sunt: * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum: * rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in drécto: * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

Temp. Adventus, ant. Gaudéte omnes, et lætámini: † ecce quia véniet Dóminus ultiónis, addúcet retributiónem: † ipse véniet, et salvábit nos.

℣. Ex Sion spécies decóris eius. ℟. Deus noster maniféste véniet.

Per annum, ant. Oculi mei semper ad Dóminum.

℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine. ℟. Et custodívi legem tuam.

Temp. Quadragesimæ, ℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

Temp. Passionis, ℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Temp. paschali, ant. Allelúia, lapis revolútus est, allelúia: † ab óstio monuménti, allelúia, allelúia.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Temp. Ascensionis, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Ascéndit Deus in iubilatióne, allelúia. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

Post ℣. cuiuslibet Nocturni dicitur

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio

Exáudi, Dómine Iesu Christe, preces servórum tuórum, † et miserére nobis: * Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Iube, domne, benedícere.

Pro I lectione

Bened. Benedictióne perpétua * benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

Deinde dicuntur in unoquoque Nocturno lectiones, prouti Officium occurrens requirit, et in fine cuiuslibet lectionis additur:

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Post quamlibet vero lectionem, congruens dicitur responsorium et in fine ultimi responsorii cuiusque Nocturni additur versus: Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto, et responsorium ab asterisco *, et quidem a secundo, si duo fuerint, repetitur.

Pro II lectione

Bened. Unigénitus Dei Fílius * nos benedícere et adiuváre dignétur.

℟. Amen.

Pro III lectione

Bened. Spíritus Sancti grátia * illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

Pro IV lectione

Bened. In unitáte Sancti Spíritus, * benedícat nos Pater et Fílius.

℟. Amen.

In II Nocturno

Temp. Adventus, ant. Gaude / et lætáre, fília Ierúsalem: ecce Rex tuus véniet tibi: † Sion, noli timére, quia cito véniet salus tua.

Per annum, ant. Dóminus / defénsor vitæ meæ.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / quem quæris, múlier? allelúia: † vivéntem cum mórtuis? allelúia, allelúia.

Temp. Ascensionis, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 26 (1)

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prœlium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum eius.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo eius hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adiútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: † quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, * et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Psalmus 27 (2)

Ad te, Dómine, clamábo, Deus meus, ne síleas a me: † ne quando táceas a me, * et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te: * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus: * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis: * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, † et in ópera mánuum eius; * déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus: * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adiútor meus, et protéctor meus: * in ipso sperávit cor meum, et adiútus sum.

Et reflóruit caro mea: * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ: * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ: * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Temp. Adventus, ant. Gaude et lætáre, fília Ierúsalem: ecce Rex tuus véniet tibi: † Sion, noli timére, quia cito véniet salus tua.

Ant. Rex noster / advéniet Christus, † quem Ioánnes prædicávit Agnum esse ventúrum.

Per annum, ant. Dóminus defénsor vitæ meæ.

Ant. Adoráte / Dóminum in aula sancta eius.

Psalmus 28 (3)

Afférte Dómino, fílii Dei: * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, † afférte Dómino glóriam nómini eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!

Vox Dómini super aquas. † Deus maiestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * et confrínget Dóminus cedros Líbani:

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis. † Vox Dómini concutiéntis desértum: * et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa. * Et in templo eius omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus 29 (4)

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti eius: * et confitémini memóriæ sanctitátis eius.

Quóniam ira in indignatióne eius: * et vita in voluntáte eius.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum deprecábor:

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adiútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. * Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Temp. Adventus, ant. Rex noster advéniet Christus, † quem Ioánnes prædicávit Agnum esse ventúrum.

Ant. Ecce / vénio cito, et merces mea mecum est, dicit Dóminus: † dare unicuíque secúndum ópera sua.

Per annum, ant. Adoráte Dóminum in aula sancta eius.

Ant. In tua iustítia / líbera me, Dómine.

Psalmus 30 (5)

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in iustítia tua líbera me!

Inclína ad me aurem tuam, * accélera, ut éruas me!

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii: * ut salvum me fácias;

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi: * exsultábo et lætábor in misericórdia tua:

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci: * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulor: † conturbátus est in ira óculus meus, * ánima mea, et venter meus:

Quóniam defécit in dolóre vita mea: * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea: * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium, et vicínis meis valde: * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me: * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde;

Factus sum tamquam vas pérditum: * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsum me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine: † dixi: Deus meus es tu: * in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, † salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in infernum: * muta fiant lábia dolósa,

Quæ loquúntur advérsus iustum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te.

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Proiéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes sancti eius: † quóniam veritátem requíret Dóminus, * et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes, qui sperátis in Dómino!

Psalmus 31 (6)

Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu eius dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et iniustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me iniustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exsultátio mea, érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti, * et gloriámini, omnes recti corde.

Temp. Adventus, ant. Ecce vénio cito, et merces mea mecum est, dicit Dóminus: † dare unicuíque secúndum ópera sua.

℣. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

Per annum, ant. In tua iustítia líbera me, Dómine.

℣. Média nocte surgébam ad confiténdum tibi. ℟. Super iudícia iustificatiónis tuæ.

Temp. Quadragesimæ, ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis eius sperábis.

Temp. Passionis, ℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Temp. paschali, ant. Allelúia, quem quæris, múlier? allelúia: † vivéntem cum mórtuis? allelúia, allelúia.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

Temp. Ascensionis, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúia.

℟. Captívam duxit captivitátem, allelúia.

Post versum dicitur:

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio

Ipsíus píetas et misericórdia nos ádiuvet, * qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Pro V lectione

Bened. Deus Pater omnípotens * sit nobis propítius et clemens.

℟. Amen.

Pro VI lectione

Bened. Christus perpétuæ * det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.

Pro VII lectione

Bened. Ignem sui amóris * accéndat Deus in córdibus nostris.

℟. Amen.

Pro VIII lectione

Bened. A cunctis vítiis et peccátis * absólvat nos virtus sanctæ Trinitátis.

℟. Amen.

In III Nocturno

Sub congruenti antiphona dicuntur tria cantica, ac deinde subiungitur versus prouti Officium occurrens requirit.

Cantica tempore Adventus

Ant. Gábriel Angelus / locútus est Maríæ dicens: † Ave, grátia plena; Dóminus tecum: † benedícta tu inter muliéres.

Canticum Isaiæ 40, 10-17 (1)

Ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet, * et brácchium eius dominábitur:

Ecce merces eius cum eo, * et opus illíus coram illo.

Sicut pastor gregem suum pascet: † in brácchio suo congregábit agnos, et in sinu suo levábit; * fetas ipse portábit.

Quis mensus est pugíllo aquas, * et cælos palmo ponderávit?

Quis appéndit tribus dígitis molem terræ, * et librávit in póndere montes, et colles in statéra?

Quis adiúvit spíritum Dómini? * aut quis consiliárius eius fuit, et osténdit illi?

Cum quo íniit consílium, et instrúxit eum, † et dócuit eum sémitam iustítiæ, * et erudívit eum sciéntiam, et viam prudéntiæ osténdit illi?

Ecce gentes quasi stilla sítulæ, * et quasi moméntum statéræ reputátæ sunt:

Ecce ínsulæ quasi pulvis exíguus. † Et Líbanus non suffíciet ad succendéndum, * et animália eius non suffícient ad holocáustum.

Omnes gentes quasi non sint, sic sunt coram eo, * et quasi níhilum et ináne reputátæ sunt ei.

Glória Patri.

Canticum eiusdem
42, 10-16 (2)

Cantáte Dómino cánticum novum, * laus eius ab extrémis terræ:

Qui descénditis in mare, et plenitúdo eius, * ínsulæ, et habitatóres eárum.

Sublevétur desértum et civitátes eius. * In dómibus habitábit Cedar:

Laudáte, habitatóres Petræ, * de vértice móntium clamábunt.

Ponent Dómino glóriam, * et laudem eius in ínsulis nuntiábunt.

Dóminus sicut fortis egrediétur, * sicut vir prœliátor suscitábit zelum:

Vociferábitur, et clamábit: * super inimícos suos confortábitur.

Tácui semper, sílui, pátiens fui, * sicut partúriens loquar:

Dissipábo, et absorbébo simul. † Desértos fáciam montes et colles, * et omne gramen eórum exsiccábo:

Et ponam flúmina in ínsulas, * et stagna arefáciam.

Et ducam cæcos in viam, quam nésciunt, * et in sémitis, quas ignoravérunt, ambuláre eos fáciam:

Ponam ténebras coram eis in lucem, * et prava in recta.

Canticum eiusdem
49, 7-13 (3)

Hæc dicit Dóminus, redémptor Israel, Sanctus eius, † ad contemptíbilem ánimam, ad abominátam gentem, * ad servum dominórum:

Reges vidébunt, et consúrgent príncipes, † et adorábunt propter Dóminum, quia fidélis est, * et Sanctum Israel, qui elégit te.

Hæc dicit Dóminus: † In témpore plácito exaudívi te, * et in die salútis auxiliátus sum tui:

Et servávi te, et dedi te in fœdus pópuli, * ut suscitáres terram, et possidéres hereditátes dissipátas:

Ut díceres his, qui vincti sunt: Exíte: * et his, qui in ténebris: Revelámini.

Super vias pascéntur, * et in ómnibus planis pascua eórum.

Non esúrient neque sítient, † et non percútiet eos æstus et sol: * quia miserátor eórum reget eos, et ad fontes aquárum potábit eos.

Et ponam omnes montes meos in viam, * et sémitæ meæ exaltabúntur.

Ecce isti de longe vénient, † et ecce illi ab aquilóne et mari, * et isti de terra austráli.

Laudáte, cæli, et exsúlta, terra, † iubiláte, montes, laudem: * quia consolátus est Dóminus pópulum suum, et páuperum suórum miserébitur.

Ant. Gábriel Angelus locútus est Maríæ dicens: † Ave, grátia plena; Dóminus tecum: † benedícta tu inter mulíeres.

℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet, ut salvet pópulum suum.

Cantica tempore natalicio

Ant. propria in Proprio de Tempore.

Canticum Isaiæ
9, 2-7 (1)

Pópulus, qui ambulábat in ténebris, * vidit lucem magnam:

Habitántibus in regióne umbræ mortis, * lux orta est eis.

Multiplicásti gentem, * et non magnificásti lætítiam.

Lætabúntur coram te, sicut qui lætántur in messe, * sicut exsúltant victóres, capta præda, quando dívidunt spólia.

Iugum enim óneris eius, et virgam húmeri eius, * et sceptrum exactóris eius superásti sicut in die Mádian.

Quia omnis violénta prædátio cum tumúltu, † et vestiméntum mistum sánguine, erit in combustiónem * et cibus ignis.

Párvulus enim natus est nobis, * et fílius datus est nobis,

Et factus est principátus super húmerum eius: * et vocábitur nomen eius Admirábilis, Consiliárius,

Deus, Fortis, Pater futúri sæculi, * Princeps pacis.

Multiplicábitur eius impérium, * et pacis non erit finis:

Super sólium David, et super regnum eius sedébit: * ut confírmet illud, et corróboret in iudício et iustítia,

Amodo et usque in sempitérnum: * zelus Dómini exercítuum fáciet hoc. Glória Patri.

Canticum eiusdem
26, 1-12 (2)

Urbs fortitúdinis nostræ Sion, * Salvátor ponétur in ea murus et antemurále.

Aperíte portas, et ingrediátur gens iusta, * custódiens veritátem.

Vetus error ábiit: servábis pacem: * pacem, quia in te sperávimus.

Sperástis in Dómino in sæculis ætérnis, * in Dómino Deo forti in perpétuum.

Quia incurvábit habitántes in excélso, * civitátem sublímem humiliábit.

Humiliábit eam usque ad terram, * détrahet eam usque ad púlverem.

Conculcábit eam pes, pedes páuperis, * gressus egenórum.

Sémita iusti recta est, * rectus callis iusti ad ambulándum.

Et in sémita iudiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te: * nomen tuum et memoriále tuum in desidério ánimæ.

Anima mea desiderávit te in nocte, * sed et spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te.

Cum féceris iudícia tua in terra, * iustítiam discent habitatóres orbis.

Misereámur ímpio, et non discet iustítiam: † in terra sanctórum iníqua gessit, * et non vidébit glóriam Dómini.

Dómine, exaltétur manus tua, et non vídeant: † vídeant, et confundántur zeléntes pópuli: * et ignis hostes tuos dévoret.

Dómine, dabis pacem nobis: * ómnia enim ópera nostra operátus es nobis.

Canticum eiusdem
66, 10-16 (3)

Lætámini cum Ierúsalem et exsultáte in ea * omnes, qui dilígitis eam: Gaudéte cum ea gáudio univérsi, qui lugétis super eam, ut sugátis, * et repleámini ab úbere consolatiónis eius:

Ut mulgeátis et delíciis affluátis * ab omnímoda glória eius.

Quia hæc dicit Dóminus: † Ecce ego declinábo super eam quasi flúvium pacis, * et quasi torréntem

inundántem glóriam géntium.

Quam sugétis: * ad úbera portabímini, et super génua blandiéntur vobis.

Quómodo si cui mater blandiátur, ita ego consolábor vos, * et in Ierúsalem consolabímini.

Vidébitis, et gaudébit cor vestrum, * et ossa vestra quasi herba germinábunt.

Et cognoscétur manus Dómini servis eius, * et indignábitur inimícis suis.

Quia ecce Dóminus in igne véniet, † et quasi turbo quadrígæ eius: * réddere in indignatióne furórem suum, et increpatiónem suam in flamma ignis:

Quia in igne Dóminus diiudicábit, † et in gládio suo ad omnem carnem, * et multiplicabúntur interfécti a Dómino.

Ant. et ℣. ut in Proprio de Tempore.

Cantica per annum

Dicuntur a dominica II post Epiphaniam usque ad dominicam in Quinquagesima et a dominica II post Pentecosten usque ad ultimam dominicam post Pentecosten inclusive.

Per annum extra Septuagesimam, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

In dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ ant. propria ut in Proprio de Tempore.

Canticum Isaiæ
33, 2-10 (1)

Dómine, miserére nostri: te enim exspectávimus: † esto bráchium nostrum in mane, * et salus nostra in témpore tribulatiónis.

A voce Angeli fugérunt pópuli, * et ab exaltatióne tua dispérsæ sunt gentes.

Et congregabúntur spólia vestra, sicut collígitur bruchus, * velut cum fossæ plenæ fúerint de eo.

Magnificátus est Dóminus, quóniam habitávit in excélso: * implévit Sion iudício et iustítia.

Et erit fides in tempóribus tuis: † divítiæ salútis, sapiéntia et sciéntia: * timor Dómini ipse est thesáurus eius.

Ecce vidéntes clamábunt foris, * ángeli pacis amáre flebunt.

Dissipátæ sunt viæ, cessávit tránsiens per sémitam; † írritum factum est pactum, * proiécit civitátes, non reputávit hómines.

Luxit et elánguit terra: * confúsus est Líbanus, et obsórduit.

Et factus est Saron sicut desértum; * et concússa est Basan et Carmélus.

Nunc consúrgam, dicit Dóminus: * nunc exaltábor, nunc sublevábor.

Glória Patri.

Canticum eiusdem
33, 13-18 (2)

Audíte, qui longe estis, quæ fécerim, * et cognóscite, vicíni, fortitúdinem meam.

Contérriti sunt in Sion peccatóres, * possédit tremor hypócritas.

Quis póterit habitáre de vobis cum igne devoránte? * quis habitábit ex vobis cum ardóribus sempitérnis?

Qui ámbulat in iustítiis, et lóquitur veritátem, † qui próicit avarítiam ex calúmnia, * et éxcutit manus suas ab omni múnere,

Qui obtúrat aures suas, ne áudiat sánguinem, * et claudit óculos suos, ne vídeat malum:

Iste in excélsis habitábit, † muniménta saxórum sublímitas eius: * panis ei datus est, aquæ eius fidéles sunt.

Regem in decóre suo vidébunt óculi eius, † cernent terram de longe. * Cor tuum meditábitur timórem.

Canticum
Eccli. 36, 14-19 (3)

Miserére plebi tuæ, super quam invocátum est nomen tuum: * et Israel, quem coæquásti primogénito tuo.

Miserére civitáti sanctificatiónis tuæ, Ierúsalem, * civitáti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, * et glória tua pópulum tuum.

Da testimónium his, qui ab ínitio creatúræ tuæ sunt, * et súscita prædicatiónes, quas locúti sunt in nómine tuo prophétæ prióres.

Da mercédem sustinéntibus te, * ut prophétæ tui fidéles inveniántur:

Et exáudi oratiónes servórum tuórum secúndum benedictiónem Aaron de pópulo tuo, * et dírige nos in viam iustítiæ.

Et sciant omnes, qui hábitant terram, * quia tu es Deus conspéctor sæculórum.

Per annum extra Septuages., ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

In Septuages. ant. in Proprio de Tempore.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua. ℟. Cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Cantica tempore Quadragesimæ et Passionis

Ant. propria in Proprio de Tempore.

Canticum Ieremiæ
14, 17-21 (1)

Dedúcant óculi mei lácrimam per noctem et diem, * et non táceant:

Quóniam contritióne magna contríta est virgo fília pópuli mei, * plaga péssima veheménter.

Si egréssus fúero ad agros, ecce occísi gládio: * et si introíero in civitátem, ecce attenuáti fame.

Prophéta quoque et sacérdos abiérunt in terram, * quam ignorábant.

Numquid proíciens abiecísti Iudam? * aut Sion abominàta est ánima tua?

Quare ergo percussísti nos, * ita ut nulla sit sánitas?

Exspectávimus pacem, et non est bonum: * et tempus curatiónis, et ecce turbátio.

Cognóvimus, Dómine, impietátes nostras, † iniquitátes patrum nostrórum, * quia peccávimus tibi.

Ne des nos in oppróbrium propter nomen tuum, * neque fácias nobis contuméliam sólii glóriæ tuæ:

Recordáre, * ne írritum fácias fœdus tuum nobíscum.

Glória Patri.

Canticum
Thren. 5, 1-7, 15-17, 19-21 (2)

Recordáre, Dómine, quid accíderit nobis: * intuére et réspice oppróbrium nostrum.

Heréditas nostra versa est ad aliénos: * domus nostræ ad extráneos.

Pupílli facti sumus absque patre, * matres nostræ quasi víduæ.

Aquam nostram pecúnia bíbimus: * ligna nostra prétio comparávimus.

Cervícibus nostris minabámur, * lassis non dabátur réquies.

Aegýpto dédimus manum, et Assýriis, * ut saturarémur pane.

Patres nostri peccavérunt, et non sunt: * et nos iniquitátes eórum portávimus.

Defécit gáudium cordis nostri: * versus est in luctum chorus noster.

Cécidit coróna cápitis nostri: * væ nobis, quia peccávimus.

Proptérea mœstum factum est cor nostrum, * ídeo contenebráti sunt óculi nostri.

Tu autem, Dómine, in ætérnum permanébis, * sólium tuum in generatiónem et generatiónem.

Quare in perpétuum oblivíscéris nostri? * derelínques nos in longitúdine diérum?

Convérte nos, Dómine, ad te, et convertémur: * ínnova dies nostros, sicut a princípio.

Canticum Ezechielis
36, 24-28 (3)

Tollam quippe vos de géntibus, † et congregábo vos de univérsis terris, * et addúcam vos in terram vestram.

Et effúndam super vos aquam mundam, † et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, * et ab univérsis idólis vestris mundábo vos.

Et dabo vobis cor novum, * et spíritum novum ponam in médio vestri:

Et áuferam cor lapídeum de carne vestra, * et dabo vobis cor cárneum.

Et spíritum meum ponam in médio vestri: † et fáciam, ut in præcéptis meis ambulétis, * et iudícia mea custodiátis et operémini.

Et habitábitis in terra, quam dedi pátribus vestris: † et éritis mihi in pópulum, * et ego ero vobis in Deum.

Ant. et ℣. ut in Proprio de Tempore.

Cantica tempore paschali

Ant. ut in Proprio de Tempore.

Canticum Isaiæ
63, 1-5 (1)

Quis est iste, qui venit de Edom, * tinctis véstibus de Bosra?

Iste formósus in stola sua, * grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ.

Ego, qui loquor iustítiam, * et propugnátor sum ad salvándum.

Quare ergo rubrum est induméntum tuum, * et vestiménta tua sicut calcántium in torculári?

Tórcular calcávi solus, * et de géntibus non est vir mecum:

Calcávi eos in furóre meo, * et conculcávi eos in ira mea:

Et aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, * et ómnia induménta mea inquinávi.

Dies enim ultiónis in corde meo, * annus redemptiónis meæ venit.

Circumspéxi, et non erat auxiliátor: * quæsívi, et non fuit qui adiuváret:

Et salvávit mihi bráchium meum, * et indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi.

Glória Patri.

Canticum Oseæ
6, 1-6 (2)

Veníte, et revertámur ad Dóminum: † quia ipse cepit, et sanábit nos: * percútiet, et curábit nos.

Vivificábit nos post duos dies: † in die tértia suscitábit nos, * et vivémus in conspéctu eius.

Sciémus, sequemúrque, * ut cognoscámus Dóminum.

Quasi dilúculum præparátus est egréssus eius, * et véniet quasi imber nobis temporáneus et seró-tinus terræ.

Quid fáciam tibi, Ephraim? quid fáciam tibi, Iuda? † misericórdia vestra quasi nubes matutína, * et quasi ros mane pertránsiens.

Propter hoc dolávi in prophétis, † occídi eos in verbis oris mei: * et iudícia tua quasi lux egrediéntur.

Quia misericórdiam vólui, et non sacrifícium, * et sciéntiam Dei plus quam holocáusta.

Canticum Sophoniæ
3, 8-13 (3)

Exspécta me, dicit Dóminus, in die resurrectiónis meæ in futúrum, * quia iudícium meum, ut cóngregem gentes, et cólligam regna,

Et effúndam super eos indignatiónem meam, * omnem iram furóris mei:

In igne enim zeli mei * devorábitur omnis terra.

Quia tunc reddam pópulis lábium eléctum, † ut ínvocent omnes in nómine Dómini, * et sérviant ei húmero uno.

Ultra flúmina Aethiópiæ, inde súpplices mei, * fílii dispersórum meórum déferent munus mihi.

In die illa non confundéris super cunctis adinventiónibus tuis, * quibus prævaricáta es in me:

Quia tunc áuferam de médio tui magníloquos supérbiæ tuæ, * et non adícies exaltári ámplius in monte sancto meo.

Et derelínquam in médio tui pópulum páuperem et egénum: * et sperábunt in nómine Dómini.

Relíquiæ Israel non fácient iniquitátem, † nec loquéntur mendácium, * et non inveniétur in ore eórum lingua dolósa:

Quóniam ipsi pascéntur et accubábunt, * et non erit qui extérreat.

Ant. et ℣. ut in Proprio de Tempore.

Cantica in variis festis

Ant. propria in Proprio Sanctorum.

Canticum Habacuc
3, 1-6 (1)

Dómine, audívi auditiónem tuam, * et tímui.

Dómine, opus tuum, * in médio annórum vivífica illud:

In médio annórum notum fácies: * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab austro véniet, * et Sanctus de monte Pharan:

Opéruit cælos glória eius: * et laudis eius plena est terra.

Splendor eius ut lux erit: * córnua in mánibus eius:

Ibi abscóndita est fortitúdo eius. * Ante fáciem eius ibit mors:

Et egrediétur diábolus ante pedes eius. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit gentes: * et contríti sunt montes sæculi;

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus ætérnitátis eius.

Glória Patri.

Canticum

Ibid. v. 7-12 (2)

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? † aut in flumínibus furor tuus? * vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos tuos: * et quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum: * iuraménta tríbubus quæ locútus es;

Flúvios scindes terræ. † Vidérunt te, et doluérunt montes: * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abýssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

Sol et luna stetérunt in habitáculo suo, † in luce sagittárum tuárum, * ibunt in splendóre fulguréntis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram: * in furóre obstupefácies gentes.

Canticum

Ibid. v. 13-19 (3)

Egréssus es in salútem pópuli tui: * in salútem cum Christo tuo.

Percussísti caput de domo ímpii: * denudásti fundaméntum eius usque ad collum.

Maledixísti sceptris eius, † cápiti bellatórum eius, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exsultátio eórum, * sicut eius, qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus: * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat;

Ut requiéscam in die tribulatiónis: * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.

Ficus enim non florébit: * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ: * et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus: * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo: * et exsultábo in Deo Iesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea: * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Ant. et ℣. in Proprio Sanctorum.

Post versum dicitur

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio

A vínculis peccatórum nostrórum * absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

Pro IX lectione

Bened. Evangélica léctio * sit nobis salus et protéctio.

℟. Amen.

Pro X lectione

Bened. Ille nos benedícat, * qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

Pro XI lectione

Bened. Divínum auxílium * máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

In festis Sanctorum XII lectionum pro XI lectione dicitur

Bened. Cuius (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus, * ipse (vel ipsa, aut ipsi, aut ipsæ) intercédat (vel intercédant) pro nobis ad Dóminum.

℟. Amen.

In festis vero B. Mariæ Virg. dicitur

Bened. Cuius festum cólimus, * ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

In utroque autem festo S. P. Benedicti dicitur

Bened. Cuius festum cólimus, * ipse glorióus Pater noster intercédat pro nobis ad Dóminum.

℟. Amen.

Pro XII lectione

Bened. Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum.

℟. Amen.

Post ultimum responsorium in omnibus dominicis et festis XII lectionum dicitur

Hymnus ambrosianus

Te Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi Cæli, et univérsæ Potestátes:

Tibi Chérubim et Séraphim * incessábili voce proclámant:

Sanctus,

Sanctus,

Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra * maiestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * imménsæ maiestátis;

Venerándum tuum verum * et únicum Fílium;

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu, ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.

Tu, devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cælórum.

Tu ad déxteram Dei sedes, * in glória Patris.

Iudex créderis * esse ventúrus.

Sequens versus dicitur flexis genibus:

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretióso sánguine redemísti.

Aetérna fac cum Sanctis tuis * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * et bénedic hereditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te;

Et laudámus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi: * non confúndar in ætérnum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Qui versus ante Evangelium omittitur in recitatione a solo facta et si is, qui illud legit, non est saltem in ordine diaconatus, nec aliud quid eius loco dicitur.

Et pronuntiatur:

Sequéntia (sive Inítium) sancti Evangélii secúndum N.

℟. Glória tibi, Dómine.

Et dicitur Evangelium conveniens; eoque finito respondetur:

℟. Amen.

Deinde dicitur hymnus:

Te decet laus, / te decet hymnus: * tibi glória Deo Patri, et Fílio, cum Sancto Spíritu in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus.

Et adiungitur oratio diei, quin præmittatur ℣. Dóminus vobíscum.

Post orationem respondetur:

℟. Amen.

Sic finiuntur vigiliæ Nocturnæ, et immediate inchoantur Laudes.

Si Matutinum a Laudibus separetur, post orationem additur:

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Vel ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Et si a choro discedendum est dicitur

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Et cum frátribus nostris abséntibus. Amen.

AD LAUDES

Deus, in adiutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adiuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúia (vel Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ pro temporis diversitate).

Deinde dicitur sequens

Psalmus 66

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes: † quóniam iúdicas pópulos in æquitáte, * et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, † confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

Quo finito, sub congruentibus antiphonis dicuntur psalmi et canticum, prouti Officium occurrens requirit.

In Officio dominicali:

Per annum, a dominica II post Epiphaniam usque ad dominicam ante Septuagesimam et a dominica II post Pentecosten usque ad ultimam dominicam post Pentecosten inclusive, dicitur ant. Allelúia, sub qua ant. dicuntur tres psalmi Miserére mei, Deus; Confitémini Dómino, quóniam bonus et Deus, Deus meus.

Per annum, ant. Allelúia, / allelúia.

In dominicis Adventus et in dominicis a Septuagesima usque ad dominicam II Passionis, antiphonæ singulæ ad singulos psalmos ut in Proprio de Tempore.

Psalmus 50 (1)

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miserationum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne proícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium iustítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Psalmus 117 (2)

Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia eius.

Dicat nunc Israel quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia eius.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sæculum misericórdia eius.

Dicant nunc qui timent Dóminum: * quóniam in sæculum misericórdia eius.

De tribulatióne invocávi Dóminum: * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adiútor: * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adiútor: * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine:

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, † et exarsérunt sicut ignis in spinis: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem: * et Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus: * et factus est mihi in salútem.

Vox exsultatiónis, et salútis * in tabernáculis iustórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem: † déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam: * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus: * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas iustítiæ, † ingréssus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, iusti intrábunt in eam.

Confitébor tibi, quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes: * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud: * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus: * exsultémus, et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac, † o Dómine, bene prosperáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi: * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia eius.

Sequentes duo psalmi dicuntur loco duorum prædictorum ad Laudes in dominicis tempore paschali.

Iidem psalmi dicuntur in dominica infra octavam Nativitatis, insuper in vigilia Nativit., in omnibus festis XII lectionum, in festis III lectionum, quæ ad Laudes habent ant. proprias et in Officio de die infra octavam. His diebus dicuntur ad singulos psalmos singulæ ant., quæ in Proprio vel Communi assignantur.

In dom., temp. Paschatis et temp. Ascens., ant. Allelúia, / allelúia, allelúia; † Allelúia, allelúia, allelúia; † Allelúia, allelúia, allelúia.

Psalmus 92 (1)

Dóminus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam;

Elevavérunt flúmina fluctus suos. * A vócibus aquárum multárum,

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Psalmus 99 (2)

Iubiláte Deo, omnis terra: * servíte Dómino in lætítia!

Introíte in conspéctu eius, * in exsultatióne.

Scitóte, quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos:

Pópulus eius, et oves páscuæ eius. † Introíte portas eius in confessióne, * átria eius in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen eius: quóniam suávis est Dóminus, † in ætérnum misericórdia eius, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas eius.

Psalmus 62 (3)

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea,

In terra desérta et ínvia et inaquósa: † sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, † in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adiútor meus,

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo. † Adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, † introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, † laudabúntur omnes, qui iurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

In dom. per annum, ant. Allelúia, allelúia.

Ant. Tres púeri / iussu regis in fornácem missi sunt, † non timéntes flammam ignis, dicéntes: Benedíctus Deus.

In dom., temp. Paschatis et temp. Ascens., ant. Allelúia, allelúia, allelúia; † Allelúia, allelúia, allelúia; † Allelúia, allelúia, allelúia.

Ant. Surréxit / Christus de sepúlcro, † qui liberávit tres púeros de camíno ignis ardéntis, allelúia.

Canticum trium Puerorum

Dan. 3, 57-88 et 56 (4)

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino: * benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino: * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino: * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino: * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives, Dómino: * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino: * benedícite, univérsa germináutia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino: * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Benedícat Israel Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus et ánimæ iustórum, Dómino: * benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur Glória Patri, neque Amen.

In dom. per annum, ant. Tres púeri iussu regis in fornácem missi sunt, † non timéntes flammam ignis, dicéntes: Benedíctus Deus.

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

In dom., temp. Paschatis et temp. Ascens., ant. Surréxit Christus de sepúlcro, † qui liberávit tres púeros de camíno ignis ardéntis, allelúia.

Ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 148 (5)

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli eius: * laudáte eum, omnes virtútes eius.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum eius:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátæ:

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes iúdices terræ.

Iúvenes et vírgines: † senes cum iunióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen eius solíus.

Confessio eius super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus eius in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis:

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis,

Ut fáciant in eis iudícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis eius.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis eius: * laudáte eum in firmaménto virtútis eius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

In dom. per annum et temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Repetita post ultimum psalmum ant., dicuntur capitulum, ℟. br., hymnus et versus ut infra vel in Proprio de Tempore.

Sequens capitulum dicitur tantum in dominicis per annum, scilicet a dominica II post Epiph. usque ad Septuag., et a dominica II usque ad ultimam post Pentecosten.

Capit. Apoc. 7, 12

Benedíctio, et cláritas, et sapiéntia, et gratiárum áctio, † honor, et virtus, et fortitúdo Deo nostro * in sæcula sæculórum. Amen. ℟. Deo grátias.

Sic respondetur in fine omnium capitulorum.

℟. br. Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua.

℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem: in via tua vivífica me. In testimónia tua. Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto. Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua.

Ita dicuntur semper responsoria brevia etiam ad Vesperas, excepto tempore Passionis et paschali, ut suis locis notatur.

Prædictum ℟. br. dicitur ad Laudes in dominica II et ceteris post Epiphaniam usque ad dominicam Quinquagesimæ et a dominica II usque ad ultimam post Pentecosten.

Quando ad Matutinum dictus est hymnus Primo diérum ómnium, ad Laudes dicitur sequens

Hymnus

Aetérne rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.

Præco diéi iam sonat,
Noctis profúndæ pérvigil.
Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ségregans.

Hoc excitátus Lúcifer
Solvit polum calígine:
Hoc omnis errónum cohors
Viam nocéndi déserit.

Hoc nauta vires cólligit,
Pontíque mitéscunt freta:
Hoc, ipsa petra Ecclésiæ,
Canénte, culpam díluit.

Surgámus ergo strénue:
Gallus iacéntes éxcitat,

Et somnoléntos íncrepat,
Gallus negántes árguit.

Gallo canénte, spes redit,
Aegris salus refúnditur,
Mucro latrónis cónditur,
Lapsis fides revértitur.

Iesu, labéntes réspice,
Et nos vidéndo córrige:
Si réspicis, lapsi stabunt,
Fletúque culpa sólvitur.

Tu, lux, refúlge sénsibus,
Mentísque somnum díscute:

Te nostra vox primum sonet,
Et vota solvámus tibi.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

Per annum: ℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

In dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ dicitur

℣. Dómine, refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne et progénie.

Quando ad Matutinum dictus est hymnus Nocte surgéntes vigilémus omnes, ad Laudes dicitur sequens

Hymnus

Ecce iam noctis tenuátur umbra,
Lucis auróra rútilans corúscat:

Nísibus totis rogitémus omnes
Cunctipoténtem:

Ut Deus nostri miserátus, omnem
Pellat languórem, tríbuat salútem,

Donet et nobis pietáte Patris
Regna polórum.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque Sancti
Spíritus, cuius réboat in omni
Glória mundo.
Amen.

Per annum: ℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Aliis temporibus, sicut et in festis, capitula, responsoria brevia, hymni et versus, dicuntur, qui suis locis in Proprio de Tempore vel in Proprio aut Communi Sanctorum ponuntur.

Recitato versu, dicitur cum antiphona convenienti sequens

Canticum Zachariæ

Luc. 1, 68-79

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et iustítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini, paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi eius: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, Oriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Hic versus Glória Patri dicitur in fine omnium canticorum, nisi aliter notetur.

Expleto cantico ac repetita ant., statim dicitur:

Kýrie, eléison.

Pater noster, totum clara voce, et in fine respondetur: Sed líbera nos a malo.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.

Orémus.

Et dicitur oratio conveniens.

Si occurrat festum II classis, fit de eo commemoratio secundum rubricas, et concluduntur Laudes ut supra notatur. (2)

FERIA SECUNDA AD MATUTINUM

Clara voce primo dicitur ter:

℣. Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Mox sequitur

Psalmus 3

Dómine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo eius.

Tu autem, Dómine, susceptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me. * Exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus!

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Glória Patri.

Postea dicitur conveniens invitatorium, quod modo in dominica notato recitatur.

Feria II Invitatorium Veníte, * Exsultémus Dómino.

In primo psalmi 94 sequentis versu non dicitur Veníte, exsultémus Dómino, sed post repetitum invitatorium, statim subiungitur: Iubilémus Deo, salutári nostro.

Feria III Invitat. Iubilémus Deo, * Salutári nostro.

Feria IV Invitat. In manu tua, Dómine, * Omnes fines terræ.

Feria V Invitat. Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Feria VI Invitat. Adorémus Dóminum, * Quóniam ipse fecit nos.

Sabbato Invitat. Dóminum Deum nostrum, * Veníte, adorémus.

Psalmus 94

Veníte, exsultémus Dómino, † iubilémus Deo, salutári nostro: † præoccupémus fáciem eius in confessióne, † et in psalmis iubilémus ei. **

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos: † quóniam non repéllet Dóminus plebem suam: † quia in manu eius sunt omnes fines terræ, † et altitúdines móntium ipse cónspicit. *

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, † et áridam fundavérunt manus eius: † veníte, adorémus, et procidámus ante Deum: † plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster; † nos autem pópulus eius, et oves páscuæ eius. **

Hódie, si vocem eius audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, † sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: † ubi tentavérunt me patres vestri, † probavérunt et vidérunt ópera mea. *

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi: † Semper hi errant corde; † ipsi vero non cognovérunt vias meas: quibus iurávi in ira mea: † Si introíbunt in réquiem meam. **

Glória Patri, et Fílio, † et Spirítui Sancto. † Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, † et in sæcula sæculórum. Amen. *

Et repetitur invitatorium.

Postea dicitur

Hymnus

Somno refóctis ártubus,
Spreto cubíli, súrgimus:
Nobis, Pater, canéntibus
Adésse te, depóscimus.

Te lingua primum cóncinat,
Te mentis ardor ámbiat:
Ut áctuum sequéntium
Tu, Sancte, sis exórdium.

Cedant tenébræ lúmini,
Et nox diúrno síderi,
Ut culpa, quam nox íntulit,
Lucis labáscat múnere.

Precámur iídem súpplices,
Noxas ut omnes ámputes,
Et ore te canéntium
Laudéris in perpétuum.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Invitatoria ferialia dicuntur in feriali Officio post diem 13 ianuarii usque ad sabbatum ante dominicam I Passionis, et a feria II post festum SS. Trinitatis usque ad sabbatum ante dominicam I Adventus.

Hymni vero ad Matutinum, Laudes et Vesperas post diem 13 ianuarii usque ad I Vesperas dominicæ I Quadragesimæ exclusive, et a feria II post festum SS. Trinitatis usque ad I Vesperas dominicæ I Adventus exclusive.

Ant. autem Nocturnorum per totum annum ut infra.

In Officiis vero festorum I, II aut III classis, diebus infra octavas et in Officio S. Mariæ in sabbato, si de eis fiat Officium, invitatorium et hymnus dicuntur ut in Proprio vel Communi.

In I Nocturno

Per annum, ant. Rectos / decet collaudátio.

Antiphona per annum dicitur etiam tempore Adventus, Nativitatis, Epiphaniæ, Septuagesimæ, Quadragesimæ, et Passionis.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Sub una tantum antiphona Allelúia in hac et aliis feriis, dicuntur sex psalmi in unoquoque Nocturno a feria II post dominicam in albis usque ad vigíliam Pentecostes inclusive.

Ant., tam intra quam extra tempus paschale, in hac et aliis feriis appositæ dicuntur semper in Officio feriali, in festis Sanctorum III vel I lect., quando iuxta rubricas sumendi sint psalmi de feria, ut in Psalterio.

In die infra octavam dicitur ant. propria ut in Proprio.

Psalmus 32 (1)

Exsultáte, iusti, in Dómino: * rectos decet collaudátio!

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi!

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne!

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera eius in fide.

Díligit misericórdiam et iudícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt: * et spíritu oris eius omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesáuris abýssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium: † réprobat autem cogitatiónes populórum, * et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis eius in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cuius est Dóminus, Deus eius: * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus: * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intéllegit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia eius:

Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adiútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto eius sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: * quemádmodum sperávimus in te.

Psalmus 33 (2)

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus eius in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen eius in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus eius salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti eius: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super iustos: * et aures eius in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt iusti, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Iuxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes iustórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt iustum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Ant. Rectos decet collaudátio.

Ant. Expúgna / impugnántes me.

Psalmus 34 (3)

Iúdica, Dómine, nocéntes me, * expúgna impugnántes me!

Apprehénde arma et scutum: * et exsúrge in adiutórium mihi!

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me: * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et

confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti: * et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum: * et Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui: * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat: † et cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum: * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exsultábit in Dómino: * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum eius: * egénum et páuperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam, interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis: * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cum mihi molésti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in ieiúnio ánimam meam: * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum et quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi lugens et contristátus, sic humiliábar.

Et advérsum me lætáti sunt, et convenérunt: * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, † tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies? † Restítue ánimam meam a malignitáte eórum, * a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi, qui adversántur mihi iníque: * qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur: * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum: * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne síleas: * Dómine, ne discédas a me.

Exsúrge et inténde iudício meo: * Deus meus et Dóminus meus, in causam meam.

Iúdica me secúndum iustítiam tuam, Dómine, Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ; * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubéscant et revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia, * qui magna loquúntur super me.

Exsúltent et læténtur, qui volunt iustítiam meam: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui volunt pacem servi eius.

Et lingua mea meditábitur iustítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Ant. Expúgna impugnántes me.

Ant. Revéla / Dómino viam tuam.

Psalmus 36 (4)

Noli æmulári in malignántibus: * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam fenum velóciter aréscent: * et quemádmodum ólera herbárum cito décident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem: * et inhábita terram, et pascéris in divítiis eius.

Delectáre in Dómino: * et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo: * et ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen iustítiam tuam, † et iudícium tuum tamquam merídiem: * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua: * in hómine faciénte iniustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem: * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur: * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor: * et quæres locum eius, et non invénies.

Mansuéti autem hereditábunt terram: * et delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor iustum: * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum: * quóniam próspicit, quod véniet dies eius.

Gládium evaginavérunt peccatóres, * intendérunt arcum suum:

Ut deíciant páuperem et ínopem, * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum: * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum iusto, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam brácchia peccatórum conteréntur: * confírmat autem iustos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum: * et heréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, † et in diébus famis saturabúntur. * Quia peccatóres períbunt,

Inimíci vero Dómini, mox ut honorificáti fúerint et exaltáti, * deficiéntes, quemádmodum fumus defícient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet: * iustus autem miserétur et tríbuet.

Quia benedicéntes ei hereditábunt terram: * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur: * et viam eius volet.

Cum cecíderit, non collidétur: * quia Dóminus suppónit manum suam.

Iúnior fui, étenim sénui: † et non vidi iustum derelíctum, * nec semen eius quærens panem.

Tota die miserétur et cómmodat: * et semen illíus in benedictióne erit.

Divisio (5)

Declína a malo, et fac bonum: * et inhábita in sæculum sæculi.

Quia Dóminus amat iudícium, et non derelínquet sanctos suos: * in ætérnum conservabúntur.

Iniústi puniéntur: * et semen impiórum períbit.

Iusti autem hereditábunt terram: * et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.

Os iusti meditábitur sapiéntiam, * et lingua eius loquétur iudícium.

Lex Dei eius in corde ipsíus: * et non supplantabúntur gressus eius.

Considerat peccátor iustum, * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus eius: * nec damnábit eum, cum iudicábitur illi.

Exspécta Dóminum, et custódi viam eius: † et exaltábit te, ut hereditáte cápias terram: * cum períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat: * et quæsívi eum, et non est invéntus locus eius.

Custódi innocéntiam, et vide æquitátem: * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Iniústi autem disperíbunt simul: * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem iustórum a Dómino: * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adiuvábit eos Dóminus, et liberábit eos: † et éruet eos a peccatóribus, et salvábit eos: * quia speravérunt in eo.

Ant. Revéla Dómino viam tuam.

Ant. Ne in ira / tua árguas me, Dómine.

Psalmus 37 (6)

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt et stetérunt.

Et qui iuxta me erant, de longe stetérunt: * et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * et dum commoventur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt, qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adiutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

Ant. Ne in ira tua árguas me, Dómine.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Repetita post ultimum psalmum antiphona, dicitur versus conveniens Officio occurrenti.

In Officio feriali

Per annum, ℣. Dómine, in cælo misericórdia tua. ℟. Et véritas tua usque ad nubes.

Temp. Adventus, ℣. Ex Sion spécies decóris eius. ℟. Deus noster maniféste véniet.

Temp. Nativitatis, ℣. Tamquam sponsus. ℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

Temp. Epiphaniæ, ℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Temp. Quadragesimæ, ℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

Temp. Passionis, ℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Temp. paschali, ℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Temp. Ascensionis, ℣. Ascéndit Deus in iubilatióne, allelúia. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

In Officio festivo

In festis trium vel unius lectionis dicitur ℣. de feria, ut supra.

Post versum dicitur

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio Exáudi, Dómine Iesu Christe, preces servórum tuórum, † et miserére nobis: * Qui cum

Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum.
℟. Amen.

Deinde in Officio feriali a feria II post dominicam I novembris usque ad feriam III post dominicam in Quinquagesima (exceptis feriis Quatuor Temporum), ac feria III et IV Hebdomadæ sanctæ, leguntur tres lectiones de Scriptura cum suis ℟℟. in Proprio de Tempore assignatæ iuxta rubricas.

Feria II ad lectiones de Scriptura dicuntur sequentes benedictiones:

1 Benedictióne perpétua * benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

2 Unigénitus Dei Fílius * nos benedícere et adiuváre dignétur.
℟. Amen.

3 Spíritus Sancti grátia * illúminet sensus et corda nostra.
℟. Amen.

In feriis Quadragesimæ et Quatuor Temporum, item in vigiliis et in diebus infra octavas leguntur tres lectiones de homilia cum suis ℟℟. et ante has lectiones dicuntur sequentes benedictiones:

1 Evangélica léctio * sit nobis salus et protéctio.
℟. Amen.

2 Divínum auxílium * máneat semper nobíscum.
℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum.
℟. Amen.

In festis III classis leguntur in hieme tres lectiones, duæ de Scriptura occurrenti cum responsoriis de feria occurrenti; tertia de festo cum suo responsorio, ad quas dicuntur sequentes benedictiones:

1 Ille nos benedícat, * qui sine fine vivit et regnat.
℟. Amen.

2 Cuius (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus, * ipse (vel ipsa aut ipsi aut ipsæ) intercédat (vel intercédant) pro nobis ad Dóminum.
℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum.
℟. Amen.

In æstate legitur in festis III classis unica lectio de festo cum suo ℟.

In Officio feriali per æstatem, sc. a feria II post dominicam in albis usque ad dominicam I novembris exclusive, dicitur unica lectio brevis cum ℟. brevi, ut habetur singulis diebus in Psalterio.

Feria II in æstate tam pro unica lectione festi, quam pro lectione brevi dicitur

Bened. In unitáte Sancti Spíritus * benedícat nos Pater et Fílius.
℟. Amen.

Lectio brevis

Thren. 2, 19

Consúrge, lauda in nocte in princípio vigiliárum: † effúnde sicut aquam cor tuum ante conspéctum Dómini: * leva ad eum manus tuas. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus eius in ore meo. In omni. Glória Patri. Benedícam.

Tempore paschali et tempore Ascensionis dicitur lectio brevis et responsorium breve, ut in Proprio de Tempore respectivo notatur.

In II Nocturno

Per annum et temp. paschali super omnes psalmos, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Ut non delínquam / in lingua mea.

Psalmus 38 (1)

Dixi: Custódiam vias meas, * ut non delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cum consísteret peccátor advérsum me.

Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis: * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me: * et in meditatióne mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea: * Notum fac mihi, Dómine, finem meum;

Et número rum diérum meórum, quis est, * ut sciam, quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos: * et substántia mea tamquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens;

Verúmtamen in imágine pertránsit homo: * sed et frustra conturbátur;

Thesaurízat: * et ignórat, cui congregábit ea.

Et nunc quæ est exspectátio mea? Nonne Dóminus? * Et substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti. * Amove a me plagas tuas:

A fortitúdine manus tuæ ego defíci in increpatiónibus. * Propter iniquitátem corripuísti hóminem;

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam eius. * Verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exáudi oratiónem meam, Dómine, et deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrimas meas.

Ne síleas: quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer, priúsquam ábeam, * et ámplius non ero.

Psalmus 39 (2)

Exspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi;

Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis;

Et státuit super petram pedes meos, * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cuius est nomen Dómini spes eius: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est, qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super número.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Iustítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est número: † comprehendérunt me iniquitátes meæ, * et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adiuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.

Adiútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Ut non delínquam in lingua mea.

Ant. Sana, / Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.

Psalmus 40 (3)

Beátus qui intéllegit super egénum et páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, † et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum eius.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris eius: * univérsum stratum eius versásti in infirmitáte eius.

Ego dixi: Dómine, miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen eius?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor eius congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit non adíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, a sæculo et usque in sæculum: * fiat, fiat.

Psalmus 41 (4)

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis et confessiónis: * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * propterea memor ero tui de terra Iordánis et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum eius.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es;

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tribulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ant. Eructávit / cor meum verbum bonum.

Psalmus 43 (5)

Deus, áuribus nostris audívimus: * patres nostri annuntiavérunt nobis:

Opus, quod operátus es in diébus eórum, * et in diébus antíquis.

Manus tua gentes dispérdidit, et plantásti eos: * afflixísti pópulos, et expulísti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * et brácchium eórum non salvávit eos:

Sed déxtera tua, et brácchium tuum, et illuminátio vultus tui: * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus meus: * qui mandas salútes Iacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu: * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo: * et gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos: * et odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die: * et in nómine tuo confitébimur in sæculum.

Nunc autem reppulísti et confudísti nos: * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros: * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum: * et in géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio: * et non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem et derísum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem géntibus: * commotiónem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsio faciéi meæ coopéruit me:

A voce exprobrántis et obloquéntis, * a fácie inimíci et persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te: * et iníque non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum: * et declinásti sémitas nostras a via tua:

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et coopéruit nos umbra mortis.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum:

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die: * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exsúrge, quare obdórmis, Dómine? * exsúrge, et ne repéllas in finem!

Quare fáciem tuam avértis, * oblivísceris inópiæ nostræ et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra: * conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge, Dómine, ádiuva nos: * et rédime nos propter nomen tuum!

Psalmus 44 (6)

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem et iustítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus, * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória eius fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis, circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ eius afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui, * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Per annum et temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Eructávit cor meum verbum bonum.

Repetita post ultimum psalmum antiphona, dicuntur capitulum et versus, prouti Officium occurrens exigit.

Capitula in feriis

Per annum

Capit. 1 Cor. 16, 13-14

Vigiláte, state in fide, † viríliter ágite, et confortámini. * Omnia vestra in caritáte fiant.

℟. Deo grátias.

℣. Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In sæcula sæculórum laudábunt te.

Tempore Adventus

Capit. Tit. 2, 12-13

Sóbrie et iuste et pie vivámus in hoc sæculo, † exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei, * et Salvatóris nostri Iesu Christi.

℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Prædictum capitulum et versus dicuntur in Adventu usque ad vigiliam Nativitatis Domini exclusive.

Tempore Nativitatis

Capit. Hebr. 1, 10

Et: Tu in princípio, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúia.

Tempore Epiphaniæ

Capit. Is. 60, 4-5

Fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. † Tunc vidébis, et áfflues, mirábitur et dilatábitur cor tuum, * quando convérsa fúerit ad te multitúdo maris, fortitúdo géntium vénerit tibi.

℣. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino. ℟. Aurum, thus et myrrham.

Tempore Quadragesimæ

Capit. Is. 1, 16-18

Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis: † quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere: quærite iudícium, subveníte opprésso, iudicáte pupíllo, defénditе víduam. * Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus.

℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Prædictum capitulum et ℣. dicuntur in feriis II post dominicam I Quadrag. usque ad sabbatum ante dominicam I Passionis.

Tempore Passionis

Capit. Ier. 11, 18-19

Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: † tunc ostendísti

mihi stúdia eórum. * Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Prædictum capitulum et ℣. dicuntur a feria II post dominicam I Passionis usque ad feriam IV Hebdomadæ sanctæ inclusive.

Tempore paschali

Capit. Rom. 6, 4

Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísmum in mortem: † ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, * ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

℣. Resurréxit Dóminus, allelúia. ℟. Sicut dixit vobis, allelúia.

Prædictum capitulum et ℣. dicuntur a feria II post dominicam in albis usque ad vigíliam Ascensionis Domini inclusive.

Tempore Ascensionis

Capit. Apoc. 5, 12

Dignus est Agnus, qui occísus est, † accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, * et honórem, et glóriam, et benedictiónem.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua, allelúia. ℟. Cantábimus et psallémus virtútes tuas, allelúia.

Post ℣. dicitur

Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dóminus vobíscum.

Et dicitur oratio ut ad Laudes.

Capitula in festis III classis

Pro uno Martyre extra tempus paschale

Capit. Eccli. 15, 3

Cibávit illum pane vitæ et intellléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℣. Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo. ℟. Et laudabúntur omnes recti corde.

Pro pluribus Martyribus extra tempus paschale

Capit. Sap. 10, 17

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, † et dedúxit illos in via mirábili; et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum nocte.

℣. Iustórum ánimæ in manu Dei sunt. ℟. Et non tanget illos torméntum mortis.

Pro uno vel pluribus Martyribus tempore paschali

Capit. Sap. 5, 5

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, * et inter sanctos sors illórum est.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Pro Confessore Pontifice

Capit. Eccli. 44, 20

Non est invéntus símilis illi, † qui conserváret legem Excélsi: * ídeo iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Iustus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Confessore non Pontifice

Capit. Eccli. 39, 6

Iustus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, * et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Iustus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Virgine Martyre et pro sancta Martyre tantum

Capit. Eccli. 51, 4-5

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam, * et de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro Virgine non Martyre

Capit. 2 Cor. 11, 2

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. * Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capit. Prov. 31, 20-21

Manum suam apéruit ínopi, † et palmas suas exténdit ad páuperem. * Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Quæ capitula et ℣℣. in dictis Officiis semper dicuntur, nisi propria in Proprio Sanctorum assignantur. In Officio S. Mariæ in sabbato capitulum et ℣. notantur in

eius Officio post Commune Sanctorum.

Si Matutinum a Laudibus separetur, completa oratione dicuntur Dóminus vobíscum et reliqua, ut supra dictum est in dominica. (49)

AD LAUDES

℣. Deus, in adiutórium.

Psalmus 66

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes: † quóniam iúdicas pópulos in æquitáte, * et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, † confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

Finito psalmo Deus misereátur nostri sub congruentibus ant. dicuntur psalmi et canticum ut infra notantur.

Per annum, ant. Miserére / mei, Deus.

Et non repetitur in psalmo.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Sub qua sola ant. Allelúia in hac et aliis feriis, dicuntur tres priores psalmi a feria II post dominicam in albis in Officio tum feriali cum festivo III classis usque ad vigiliam Pentecostes inclusive.

Ant., tam per annum quam tempore paschali, in hac et aliis feriis appositæ, dicuntur semper in Officio tum feriali cum festivo III classis, quando propriæ non assignantur et psalmi sumendi sunt de feria.

Psalmus 50 (1)

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne proícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium iustítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Miserére mei, Deus.

Ant. Intéllege / clamórem meum, Dómine.

Psalmus 5 (2)

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllege clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit iuxta te malígnus: * neque permanébunt iniústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in iustítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, † linguis suis dolóse agébant, * iúdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, † secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces iusto.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Intéllege clamórem meum, Dómine.

Ant. Dómine, / in cælo misericórdia tua.

Psalmus 35 (3)

Dixit iniústus ut delínquat in semetípso: * non est timor Dei ante óculos eius.

Quóniam dolóse egit in conspéctu eius: * ut inveniátur iníquitas eius ad ódium.

Verba oris eius iníquitas, et dolus: * nóluit intellégere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: † ástitit omni viæ non bonæ, * malítiam autem non odívit.

Dómine, in cælo misericórdia tua: * et véritas tua usque ad nubes.

Iustítia tua sicut montes Dei: * iudícia tua abýssus multa.

Hómines et iuménta salvábis, Dómine: * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ: * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ: * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te, * et iustítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes superbiæ: * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem: * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Per annum, ant. Dómine, in cælo misericórdia tua.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Loco canticorum ferialium cum suis antiphonis dicuntur, in iis Congregationibus vel Monasteriis quæ illa recepérunt, cantica festiva cum suis antiphonis, post ferialia posita.

Attamen cantica ferialia ubique dicenda sunt in omnibus feriis temporis Adventus, Septuagesimæ (non autem in festis III classis his feriis occurrentibus), Quadragesimæ et Passionis, Quatuor Temporum septembris et in vigíliis II et III classis extra tempus paschale.

Canticum feriale

Ant. Convérsus est / furor tuus, Dómine, † et consolátus es me. (T. P. Allelúia.)

Canticum Isaiæ

12, 1-6 (4)

Confitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi: * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, et non timébo:

Quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris. † Et dicétis in die illa: * Confitémini Dómino, et invocáte nomen eius:

Notas fácite in pópulis adinventiónes eius: * mementóte, quóniam excélsum est nomen eius.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit: * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exsúlta et lauda, habitátio Sion: * quia magnus in médio tui Sanctus Israel.

Ant. Convérsus est furor tuus, Dómine, † et consolátus es me. (T. P. Allelúia.)

Canticum festivum

Ant. Laudámus / nomen tuum ínclitum, Deus noster. (T. P. Allelúia.)

Canticum David

1 Par. 29, 10-13 (4)

Benedíctus es, Dómine, Deus Israel, patris nostri, * ab ætérno in ætérnum.

Tua est, Dómine, magnificéntia et poténtia, * et glória atque victória:

Et tibi laus: * cuncta enim quæ in cælo sunt et in terra, tua sunt:

Tuum, Dómine, regnum, * et tu es super omnes príncipes.

Tuæ divítiæ, et tua est glória: * tu domináris ómnium.

In manu tua virtus et poténtia: * in manu tua magnitúdo, et impérium ómnium.

Nunc ígitur, Deus noster, confitémur tibi, * et laudámus nomen tuum ínclitum.

Ant. Laudámus nomen tuum ínclitum, Deus noster. (T. P. Allelúia.)

Per annum, ant. Laudáte / Dóminum de cælis.

Et non repetitur in psalmo.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 148 (5)

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli eius: * laudáte eum, omnes virtútes eius.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum eius:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátæ:

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes iúdices terræ.

Iúvenes et vírgines: † senes cum iunióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen eius solíus.

Conféssio eius super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus eius in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis iudícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis eius.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis eius: * laudáte eum in firmaménto virtútis eius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Per annum, ant. Laudáte Dóminum de cælis.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

In feriis per annum capitulum, ℟. br., hymnus, versus et antiphona ad Benedíctus dicuntur quotidie de feria currenti, ut in Psalterio apponuntur. Tempore vero Adventus, Nativitatis, Epiphaniæ, Quadragesimæ a feria II post dominicam I, temp. Passionis usque ad feriam IV Hebdomadæ sanctæ inclusive, temp. paschali a feria II post dominicam in albis usque ad vigiliam Ascensionis et tempore Ascensionis, capitulum, ℟. br., hymnus, versus et antiphona ad Benedíctus dicuntur ut in Proprio de tempore. In feriis post dominicam Septuagesimæ usque ad sabbatum post cineres, capitulum, ℟. br., hymnus et versus dicuntur ut in feriis per annum de Psalterio; ant. vero ad Benedíctus a feria IV cinerum usque ad sabbatum sequens propria in Proprio de Tempore; in Septuagesima autem usque ad feriam III post dominicam Quinquagesimæ de Psalterio.

In festis III classis et in Officio S. Mariæ in sabbato, capitulum, ℟. br., hymnus, versus et ant. ad Benedíctus sumuntur de festo, ut in Proprio vel Communi.

In feriis per annum:

Capit. Rom. 13, 12-13

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. † Abiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. * Sicut in die honéste ambulémus.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

Hymnus

Splendor patérnæ glóriæ,
De luce lucem prófe-
rens,
Lux lucis, et fons lúminis,
Diem dies illúminans;

Verúsque sol illábere,
Micans nitóre pérpeti:
Iubárque Sancti Spíritus
Infúnde nostris sénsibus.

Votis vocémus et Patrem,
Patrem perénnis glóriæ,
Patrem poténtis grátiæ:
Culpam reléget lúbricam.

Confírmet actus strénuos:
Dentes retúndat ínvidi:
Casus secúndet ásperos:
Donet geréndi grátiam.

Mentem gubérnet et regat,
Casto, fidéli córpore;
Fides calére férveat,
Fraudis venéna nésciat.

Christúsque nobis sit cibus,
Potúsque noster sit fides:
Læti bibámus sóbriam
Ebrietátem Spíritus.

Lætus dies hic tránseat:
Pudor sit ut dilúculum:
Fides velut merídies:
Crepúsculum mens nésciat.

Auróra cursus próvehit,
Auróra totus pródeat:
In Patre totus Fílius,
Et totus in Verbo Pater.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

Per annum, ℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Recitato versu dicitur cum antiphona convenienti canticum Zachariæ.

In feriis per annum ad Bened., ant. Benedíctus / Dóminus, Deus Israel.

Et non repetitur in cantico.

Canticum Zachariæ

Luc. 1, 68-79

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et iustítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi eius: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, Oriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Ant. Benedíctus Dóminus, Deus Israel.

Expleto cantico ac repetita ant., statim dicitur:

Kýrie, eléison.

Pater noster, totum clara voce, et in fine respondetur: Sed líbera nos a malo.

Sequitur oratio conveniens.

In feriis quæ non habent orationem propriam, sumitur oratio dominicæ præcedentis; aliis diebus sumitur oratio, quæ habetur in Proprio vel Communi.

Postea fiant commemorationes, si occurrant, et conclusio more solito.

FERIA TERTIA

AD MATUTINUM

℣. Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Psalmus 3

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo eius.

Tu autem, Dómine, susceptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me. * Exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus!

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Glória Patri.

Invitat. Iubilémus Deo, * Salutári nostro. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (59)

Hymnus

Consors patérni lúminis,
Lux ipse lucis, et dies,
Noctem canéndo rúmpimus:
Assíste postulántibus.

Aufer ténebras méntium,
Fuga catérvas dæmonum,
Expélle somnoléntiam,
Ne pigritántes óbruat.

Sic, Christe, nobis ómnibus
Indúlgeas credéntibus,
Ut prosit exorántibus,
Quod præcinéntes psállimus.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In I Nocturno

Per annum, ant. Adiútor / in tribulatiónibus.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 45 (1)

Deus noster refúgium et virtus: * adiútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra, * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine eius.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio eius, non commovébitur: * adiuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma, * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Psalmus 46 (2)

Omnes gentes, pláudite mánibus: * iubiláte Deo in voce exsultatiónis!

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subiécit pópulos nobis: * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam: * spéciem Iacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in iúbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite!

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter!

Regnábit Deus super gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Adiútor in tribulatiónibus.

Ant. Magnus Dóminus, / et laudábilis nimis.

Et non repetitur in psalmo.

Psalmus 47 (3)

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto eius.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus eius cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes, sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * iustítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Iudæ * propter iudícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus eius.

Pónite corda vestra in virtúte eius: * et distribúite domos eius, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Psalmus 48 (4)

Audíte hæc, omnes gentes: * áuribus percípite, omnes, qui habitátis orbem:

Quique terrígenæ, et fílii hóminum: * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam: * et meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confídunt in virtúte sua: * et in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo: * non dabit Deo placatiónem suam;

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ: * et laborábit in ætérnum, et vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cum víderit sapiéntes moriéntes: * simul insípiens et stultus períbunt:

Et relínquent aliénis divítias suas: * et sepúlcra eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie et progénie: * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit: † comparátus est iuméntis insipiéntibus, * et símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis: * et póstea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pósiti sunt: * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum iusti in matutíno: * et auxílium eórum veteráscet in inférno a glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cum accéperit me.

Ne timúeris, cum dives factus fúerit homo: * et cum multiplicáta fúerit glória domus eius.

Quóniam cum interíerit, non sumet ómnia: * neque descéndet cum eo glória eius.

Quia ánima eius in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi, cum beneféceris ei:

Introíbit usque in progénies patrum suórum, * et usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intelléxit: † comparátus est iuméntis insipiéntibus, * et símilis factus est illis.

Ant. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.

Ant. Deus deórum, / Dóminus locútus est.

Et non repetitur in psalmo.

Psalmus 49 (5)

Deus deórum, Dóminus locútus est, * et vocávit terram,

A solis ortu usque ad occásum. * Ex Sion spécies decóris eius.

Deus maniféste véniet: * Deus noster, et non silébit.

Ignis in conspéctu eius exardéscet: * et in circúitu eius tempéstas válida.

Advocábit cælum desúrsum: * et terram discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos eius: * qui órdinant testaméntum eius super sacrifícia.

Et annuntiábunt cæli iustítiam eius: * quóniam Deus iudex est.

Audi, pópulus meus, et loquar: † Israel, et testificábor tibi: * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te: * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos: * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * iuménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cæli: * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo eius.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrifícium laudis: * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus: † Quare tu enárras iustítias meas, * et assúmis testaméntum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplínam: * et proiecísti sermónes meos retrórsum.

Si vidébas furem, currébas cum eo: * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia: * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, † et advérsus fílium matris tuæ ponébas scándalum. * Hæc fecísti, et tácui.

Existimásti, iníque, quod ero tui símilis: * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intellégite hæc, qui oblivíscimini Deum: * nequándo rápiat, et non sit, qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me: * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Psalmus 51 (6)

Quid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Tota die iniustítiam cogitávit lingua tua: * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem: * iniquitátem magis, quam loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa.

Proptérea Deus déstruet te in finem, † evéllet te, et emigrábit te de tabernáculo tuo: * et radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt iusti, et timébunt, † et super eum ridébunt, et dicent: * Ecce homo, qui non pósuit Deum adiutórem suum:

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum: * et præváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Confitébor tibi in sæculum, quia fecísti: † et expectábo nomen tuum, * quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Ant. Deus deórum, Dóminus locútus est.

Per annum, ℣. Immola Deo sacrifícium laudis. ℟. Et redde Altíssimo vota tua.

Temp. Adventus, ℣. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

Temp. Nativitatis, ℣. Speciósus forma præ fíliis hóminum. ℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Temp. Epiphaniæ, ℣. Reges Tharsis et ínsulæ múneraófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Temp. Quadragesimæ, ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis eius sperábis.

Temp. Passionis, ℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

Temp. Ascensionis, ℣. Ascéndens Christus in altum, allelúia. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúia.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio Ipsíus píetas et misericórdia nos ádiuvet, * qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde dicuntur tres lectiones cum tribus ℟℟. vel in æstate unica lectio cum suo ℟., ut notatum est feria II. (68)

Ad lectiones de Scriptura dicuntur sequentes benedictiones:

1 Deus Pater omnípotens * sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

2 Christus perpétuæ * det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.

3 Ignem sui amóris * accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

Si lectiones sunt de homilia, benedictiones erunt:

1 Evangélica léctio * sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

2 Divínum auxílium * máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

In festis III classis, tempore hiemali benedictiones erunt:

1 Ille nos benedícat, * qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2 Cuius (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus, * ipse (vel ipsa aut ipsi aut ipsæ) intercédat (vel intercédant) pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Tempore æstivo pro lectione unica de Sancto benedictio erit eadem ac pro lectione brevi, ut in sequentibus.

Bened. A cunctis vítiis et peccátis * absólvat nos virtus sanctæ Trinitátis. ℟. Amen.

Lectio brevis

Prov. 3, 19-20

Dóminus sapiéntia fundávit terram, stabilívit cælos prudéntia. † Sapiéntia illíus erupérunt abýssi, * et nubes rore concréscunt. Tu autem, Dómine.

℟. br. Deus, in nómine tuo * Salvum me fac, Dómine. Deus. ℣. Et in misericórdia tua líbera me. Salvum. Glória Patri. Deus.

In II Nocturno

Per annum et temp. paschali super omnes psalmos, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Avértit / Dóminus captivitátem plebis suæ.

Psalmus 52 (1)

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cælo prospéxit super fílios hóminum: * ut vídeat si est intéllegens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes, qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt; * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor:

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum, qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? † cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, * exsultábit Iacob, et lætábitur Israel.

Psalmus 53 (2)

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua iúdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, † et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádiuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, † et confitébor nómini tuo, Dómine, * quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Avértit Dóminus captivitátem plebis suæ.

Ant. Inténde / in me, et exáudi me.

Psalmus 54 (3)

Exáudi, Deus, oratiónem meam, † et ne despéxeris deprecatiónem meam: * inténde mihi, et exáudi me!

Contristátus sum in exercitatióne mea: * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * et in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me: * et formído mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me: * et contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, * et volábo, et requiéscam?

Ecce elongávi fúgiens: * et mansi in solitúdine.

Exspectábam eum, qui salvum me fecit * a pusillanimitáte spíritus et tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide línguas eórum: * quóniam vidi iniquitátem, et contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros eius iníquitas: * et labor in médio eius, et iniustítia.

Et non defécit de platéis eius * usúra et dolus.

Quóniam, si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique.

Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset, * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero, homo unánimis: * dux meus, et notus meus:

Qui simul mecum dulces capiébas cibos: * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos: * et descéndant in inférnum vivéntes:

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum: * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi: * et Dóminus salvábit me.

Véspere et mane et merídie narrábo et annuntiábo: * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi: * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum. * Exténdit manum suam in retribuéndo.

Contaminavérunt testaméntum eius: † divísi sunt ab ira vultus eius, * et appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes eius super óleum: * et ipsi sunt iácula.

Iacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatiónem iusto.

Tu vero, Deus, dedúces eos, * in púteum intéritus.

Viri sánguinum, et dolósi non dimidiábunt dies suos: * ego autem sperábo in te, Dómine.

Psalmus 55 (4)

Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi beliántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo, quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur: * advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscóndent: * ipsi calcáneum meum observábunt;

Sicut sustinuérunt ánimam meam; pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo,

Sicut et in promissióne tua. * Tunc converténtur inimíci mei retrórsum:

In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi, quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, † in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo, quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, † et pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Inténde in me, et exáudi me.

Ant. Iusta / iudicáte, fílii hóminum.

Psalmus 57 (5)

Si vere útique iustítiam loquímini: * recta iudicáte, fílii hóminum?

Etenim in corde iniquitátes operámini: * in terra iniustítias manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero: * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis: * sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas,

Quæ non exáudiet vocem incantántium: * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens: * inténdit arcum suum, donec infirmántur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur: * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priúsquam intellégerent spinæ vestræ rhamnum: * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur iustus, cum víderit vindíctam: * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo: Si útique est fructus iusto: * útique est Deus iúdicans eos in terra.

Psalmus 58 (6)

Eripe me de inimícis meis, Deus meus: * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine: * sine iniquitáte cucúrri et diréxi.

Exsúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu, Dómine, Deus virtútum, Deus Israel,

Inténde ad visitándas omnes gentes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, † et gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, † quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia eius prævéniet me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos. Ne occídas eos, * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua: * et depóne eos, protéctor meus, Dómine:

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua:

Et de exsecratióne et mendácio annuntiabúntur; in consummatióne, * in ira consummatiónis, et non erunt.

Et scient, quia Deus dominábitur Iacob: * et fínium terræ.

Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adiútor meus, tibi psallam, † quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea!

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Iusta iudicáte, fílii hóminum.

Capitula in feriis

Per annum

Capit. 1 Cor. 16, 13-14

Vigiláte, state in fide, † viríliter ágite, et confortámini. * Omnia vestra in caritáte fiant.

℣. Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In sæcula sæculórum laudábunt te.

Tempore Adventus

Capit. Tit. 2, 12-13

Sóbrie et iuste et pie vivámus in hoc sæculo, † exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei, * et Salvatóris nostri Iesu Christi.

℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Tempore Nativitatis

Capit. Hebr. 1, 10

Et: Tu in princípio, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúia.

Tempore Epiphaniæ

Capit. Is. 60, 4-5

Fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. † Tunc vidébis, et áfflues, mirábitur et dilatábitur cor tuum, * quando convérsa fúerit ad te multitúdo maris, fortitúdo géntium vénerit tibi.

℣. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino. ℟. Aurum, thus et myrrham.

Tempore Quadragesimæ

Capit. Is. 1, 16-18

Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis: † quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere: quærite iudícium, subveníte opprésso, iudicáte pupíllo, deféndite víduam. * Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus.

℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Tempore Passionis

Capit. Ier. 11, 18-19

Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: † tunc ostendísti mihi stúdia eórum. * Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Tempore paschali

Capit. Rom. 6, 4

Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísmum in mortem: † ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, * ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

℣. Resurréxit Dóminus, allelúia. ℟. Sicut dixit vobis, allelúia.

Tempore Ascensionis

Capit. Apoc. 5, 12

Dignus est Agnus qui occísus est, † accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, * et honórem, et glóriam, et benedictiónem.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua, allelúia. ℟. Cantábimus, et psallémus virtútes tuas, allelúia.

Capitula in festis III classis

Pro uno Martyre extra tempus paschale

Capit. Eccli. 15, 3

Cibávit illum pane vitæ et intellléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℣. Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo. ℟. Et laudabúntur omnes recti corde.

Pro pluribus Martyribus extra tempus paschale

Capit. Sap. 10, 17

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, † et dedúxit illos in via mirábili; et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum nocte.

℣. Iustórum ánimæ in manu Dei sunt. ℟. Et non tanget illos torméntum mortis.

Pro Martyribus temp. pasch.

Capit. Sap. 5, 5

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, * et inter sanctos sors illórum est.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Pro Confessore Pontifice

Capit. Eccli. 44, 20

Non est invéntus símilis illi, † qui conserváret legem Excélsi: * ídeo iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Iustus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Confessore non Pontifice

Capit. Eccli. 39, 6

Iustus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, * et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Iustus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Virgine Martyre et pro sancta Martyre tantum

Capit. Eccli. 51, 4-5

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam, * et de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem.
℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro Virgine non Martyre

Capit. 2 Cor. 11, 2

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. * Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem.
℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capit. Prov. 31, 20-21

Manum suam apéruit ínopi, † et palmas suas exténdit ad páuperem. * Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem.
℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

AD LAUDES

℣. Deus, in adiutórium.

Psalmus 66

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes: † quóniam iúdicas pópulos in æquitáte, * et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, † confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Per annum, ant. Dele, / Dómine, iniquitátem meam.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Sub qua sola ant. Allelúia dicuntur tres psalmi sequentes.

Psalmus 50 (1)

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne proícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium iustítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Dele, Dómine, iniquitátem meam.

Ant. Salutáre / vultus mei, et Deus meus.

Psalmus 42 (2)

Iúdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: † quare me reppulísti? * et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: † ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, * et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat iuventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Quóniam / in te confídit ánima mea.

Psalmus 56 (3)

Miserére mei, Deus, miserére mei: * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum, qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam, † et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: * dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma et sagíttæ: * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cælos, Deus: * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psalmum dicam tibi in géntibus:

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos, Deus: * et super omnem terram glória tua.

Per annum, ant. Quóniam in te confídit ánima mea.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Canticum feriale

Ant. Cunctis diébus / vitæ nostræ † salvos nos fac, Dómine. (T. P. Allelúia.)

Canticum Ezechiæ
Is. 38, 10-20 (4)

Ego dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea ablàta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte, vita mea: † dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:

De mane usque ad vésperam fínies me. † Sicut pullus hirúndinis sic clamábo, * meditábor ut colúmba:

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, † corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.

Tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret: * proiecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, † neque mors laudábit te: * non exspectábunt, qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ant. Cunctis diébus vitæ nostræ † salvos nos fac, Dómine. (T. P. Allelúia.)

Canticum festivum

Ant. Exaltáte / Regem sæculórum in opéribus vestris. (T. P. Allelúia.)

Canticum Tobiæ
13, 1-10 (4)

Magnus es, Dómine, in ætérnum, * et in ómnia sæcula regnum tuum:

Quóniam tu flagéllas, et salvas: † dedúcis ad ínferos, et redúcis: * et non est, qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, fílii Israel, * et in conspéctu géntium laudáte eum:

Quóniam ídeo dispérsit vos inter gentes, quæ ignórant eum, * ut vos enarrétis mirabília eius,

Et faciátis scire eos, * quia non est álius Deus omnípotens præter eum.

Ipse castigávit nos propter iniquitátes nostras: * et ipse salvábit nos propter misericórdiam suam.

Aspícite ergo, quæ fecit nobíscum, † et cum timóre et tremóre confitémini illi: * Regémque sæculórum exaltáte in opéribus vestris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi: * quóniam osténdit maiestátem suam in gentem peccatrícem.

Convertímini ítaque, peccatóres, † et fácite iustítiam coram Deo, * credéntes, quod fáciat vobíscum misericórdiam suam.

Ego autem, et ánima mea * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum, omnes elécti eius: * ágite dies lætítiæ, et confitémini illi.

Ant. Exaltáte Regem sæculórum in opéribus vestris. (T. P. Allelúia.)

Per annum, ant. Omnes Angeli eius, / laudáte Dóminum de cælis.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 148 (5)

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli eius: * laudáte eum, omnes virtútes eius.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum eius:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátæ:

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes iúdices terræ.

Iúvenes et vírgines: † senes cum iunióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen eius solíus.

Confessio eius super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus eius in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis iudícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis eius.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis eius: * laudáte eum in firmaménto virtútis eius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Per annum, ant. Omnes Angeli eius, laudáte Dóminum de cælis.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capit. Rom. 13, 12-13

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. † Abiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. * Sicut in die honéste ambulémus.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

Hymnus

Ales diéi núntius
Lucem propínquam præcinit:
Nos excitátor méntium
Iam Christus ad vitam vocat.

Auférte, clamat, léctulos,
Aegro sopóre désides:
Castíque, recti, ac sóbrii
Vigiláte, iam sum próximus!

Iesum ciámus vócibus,
Flentes, precántes, sóbrii:
Inténta supplicátio
Dormíre cor mundum vetat.

Tu, Christe, somnum díscute:
Tu rumpe noctis víncula:
Tu solve peccátum vetus,
Novúmque lumen íngere.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua.
℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. ant. Eréxit / nobis Dóminus cornu salútis † in domo David, púeri sui.

Canticum Zachariæ

Luc. 1, 68-79

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et iustítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi eius: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, Oriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Ant. Eréxit nobis Dóminus cornu salútis † in domo David, púeri sui.

FERIA QUARTA

AD MATUTINUM

℣. Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Psalmus 3

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo eius.

Tu autem, Dómine, susceptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me. * Exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus!

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Glória Patri.

Invitat. In manu tua, Dómine, * Omnes fines terræ. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (59)

Hymnus

Rerum Creátor óptime,
Rectórque noster, áspice:
Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre líbera!

Te, sancte Christe, póscimus,
Ignósce tu crimínibus:
Ad confiténdum súrgimus,
Morásque noctis rúmpimus.

Mentes manúsque tóllimus,
Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúsque gestis cénsuit.

Vides malum, quod géssimus;
Occúlta nostra pándimus:
Preces geméntes fúndimus,
Dimítte, quod peccávimus.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In I Nocturno

Per annum, ant. Da nobis, / Dómine, auxílium de tribulatióne.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 59 (1)

Deus, reppulísti nos, et destruxísti nos: * irátus es, et misértus es nobis.

Commovísti terram, et conturbásti eam: * sana contritiónes eius, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura: * potásti nos vino compunctiónis.

Dedísti metuéntibus te significatiónem: * ut fúgiant a fácie arcus:

Ut liberéntur dilécti tui: * salvum fac déxtera tua, et exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo: † Lætábor, et partíbor Síchimam: * et convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraim fortitúdo cápitis mei.

Iuda rex meus: * Moab olla spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui reppulísti nos, * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

Psalmus 60 (2)

Exáudi, Deus, deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam: * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adícies: * annos eius usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritátem eius quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Da nobis, Dómine, auxílium de tribulatióne.

Ant. Benedícite, / gentes, Deum nostrum.

Psalmus 61 (3)

Nonne Deo subiécta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus: * suscéptor meus, non movébor ámplius.

Quoúsque irrúitis in hóminem? † interfícitis univérsi vos: * tamquam paríeti inclináto et macériæ depúlsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, † cucúrri in siti: * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subiécta esto, ánima mea: * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvátor meus: * adiútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et glória mea: * Deus auxílii mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, † effúndite coram illo corda vestra: * Deus adiútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani fílii hóminum, † mendáces fílii hóminum in statéris: * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere: * divítiæ si áfluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, † quia potéstas Dei est, et tibi, Dómine, misericórdia: * quia tu reddes unicuíque iuxta ópera sua.

Psalmus 65 (4)

Iubiláte Deo, omnis terra, † psalmum dícite nómini eius: * date glóriam laudi eius!

Dícite Deo: Quam terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, † in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, † óculi eius super gentes respíciunt: * qui exásperant, non exalténtur in semetípsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum: * et audítam fácite vocem laudis eius,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, † posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam: * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea,

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes, qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Ant. Benedícite, gentes, Deum nostrum.

Ant. In ecclésiis / benedícite Dóminum.

Psalmus 67 (5)

Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci eius, * et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie eius.

Sicut déficit fumus, defíciant: * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et iusti epuléntur et exsúltent in conspéctu Dei: * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini eius: † iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: * Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu eius: * turbabúntur a fácie eius: patris orphanórum, et iúdicis viduárum:

Deus in loco sancto suo: * Deus, qui inhabitáre facit unius moris in domo:

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * similiter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto:

Terra mota est, étenim cæli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hereditáti tuæ: * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum

evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti: * et speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi eius in pallóre auri.

Dum discérnit cæléstis reges super eam, † nive dealbabúntur in Selmon. * Mons Dei, mons pinguis:

Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus:

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Divisio (6)

Benedíctus Dóminus, die quotídie * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi: * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris:

Ut intingátur pes tuus in sánguine: * língua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos, Deus, * ingréssus Dei mei: regis mei, qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes coniúncti psalléntibus, * in médio iuvenulárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Ibi Béniamin adulescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Iuda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda, Deus, virtúti tuæ: * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Ierúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, † congregátio taurórum in vaccis populórum: * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa gentes, quæ bella volunt: † vénient legáti ex Aegýpto: * Aethiópia prævéniet manus eius Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino!

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cæli, * ad oriéntem!

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, † date glóriam Deo, super Israel * magnificéntia eius, et virtus eius in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, † Deus Israel ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ: * benedíctus Deus.

Ant. In ecclésiis benedícite Dóminum.

Per annum, ℣. Benedícite, gentes, Deum nostrum. ℟. Et audítam fácite vocem laudis eius.

Temp. Adventus, ℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet, ut salvet pópulum suum.

Temp. Nativitatis, ℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Temp. Epiphaniæ, ℣. Adoráte Dóminum, allelúia. ℟. In aula sancta eius, allelúia.

Temp. Quadragesimæ, ℣. Scuto circúmdabit te véritas eius. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Temp. Passionis, ℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Temp. Ascensionis, ℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúia. ℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúia.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio A vínculis peccatórum nostrórum * absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

Deinde dicuntur tres lectiones cum tribus ℟℟. vel in æstate unica lectio cum suo ℟., ut notatum est feria II. (68)

Ad lectiones de Scriptura dicuntur sequentes benedictiones:

1 Ille nos benedícat, * qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2 Divínum auxílium * máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Si lectiones sunt de homilia, benedictiones erunt:

1 Evangélica léctio * sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

2 Divínum auxílium * máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

In festis III classis, tempore hiemali benedictiones erunt:

1 Ille nos benedícat, * qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2 Cuius (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus, * ipse (vel ipsa aut ipsi aut ipsæ) intercédat (vel intercédant) pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Tempore æstivo pro lectione unica de Sancto benedictio erit eadem ac pro lectione brevi, ut in sequentibus.

Bened. Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Lectio brevis
Sap. 1, 1-2

Dilígite iustítiam, qui iudicátis terram. † Sentíte de Dómino in bonitáte, et in simplicitáte cordis quærite illum: * quóniam invenítur ab his, qui non tentant illum: appáret autem eis, qui fidem habent in illum. Tu autem, Dómine.

℟. br. In te, Dómine, sperávi, * Non confúndar in ætérnum. In te. ℣. In iustítia tua líbera me et éripe me. Non confúndar. Glória Patri. In te.

In II Nocturno

Per annum et temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Quærite / Dóminum, et vivet ánima vestra.

Psalmus 68 (1)

Salvum me fac, Deus: * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infíxus sum in limo profúndi: * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris: * et tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei iniúste: * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam: * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me qui exspéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me * qui quærunt te, Deus Israel.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium: * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * et oppróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

Et opérui in ieiúnio ánimam meam: * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium: * et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur, qui sedébant in porta: * et in me psallébant, qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te, Dómine: * tempus benepláciti, Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ:

Eripe me de luto, ut non infígar: * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, † neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os suum.

Divisio (2)

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes, qui tríbulant me, * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui, qui simul contristarétur, et non fuit: * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel: * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum, ne vídeant: * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam: * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta: * et in tabernáculis eórum non sit, qui inhábitet.

Quóniam, quem tu percussísti, persecúti sunt: * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: * et non intrent in iustítiam tuam.

Deleántur de libro viéntium: * et cum iustis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens: * salus tua, Deus, suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico: * et magnificábo eum in laude:

Et placébit Deo super vítulum novéllum: * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant páuperes et læténtur: * quærite Deum, et vivet ánima vestra.

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus: * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cæli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion: * et ædificabúntur civitátes Iuda.

Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte acquírent eam.

Et semen servórum eius possidébit eam, * et qui díligunt nomen eius, habitábunt in ea.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Quærite Dóminum, et vivet ánima vestra.

Ant. Dómine / Deus, in adiutórium meum inténde!

Psalmus 69 (3)

Deus, in adiutórium meum inténde: * Dómine, ad adiuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes, qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus et pauper sum: * Deus, ádiuva me.

Adiútor meus et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Psalmus 70 (4)

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in iustítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum: * ut salvum me fácias,

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui:

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea a iuventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protéctor meus:

In te cantátio mea semper. † Tamquam prodígium factus sum multis: * et tu adiútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * tota die magnitúdinem tuam.

Ne proícias me in témpore senectútis: * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi: * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicéntes: Deus derelíquit eum, † persequímini et comprehéndite eum: * quia non est, qui erípiat.

Deus, ne elongéris a me: * Deus meus, in auxílium meum réspice.

Confundántur et defíciant detrahéntes ánimæ meæ: * operiántur confusióne et pudóre, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo: * et adíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit iustítiam tuam: * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor iustítiæ tuæ solíus.

Deus, docuísti me a iuventúte mea: * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam et sénium: * Deus, ne derelínquas me,

Donec annúntiem brácchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est:

Poténtiam tuam et iustítiam tuam, Deus, usque in altíssima, quæ fecísti magnália: * Deus, quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas: † et convérsus vivificásti me: * et de abýssis terræ íterum reduxísti me.

Multiplicásti magnificéntiam tuam: * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam: * Deus, psallam tibi in cíthara, Sanctus Israel.

Exsultábunt lábia mea, cum cantávero tibi: * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur iustítiam tuam: * cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt mala mihi.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Dómine Deus, in adiutórium meum inténde!

Ant. Quam bonus / Deus Israel.

Psalmus 71 (5)

Deus, iudícium tuum regi da: * et iustítiam tuam fílio regis:

Iudicáre pópulum tuum in iustítia, * et páuperes tuos in iudício.

Suscípiant montes pacem pópulo: * et colles iustítiam.

Iudicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus: * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus eius iustítia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare: * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Aethíopes: * et inimíci eius terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes sérvient ei:

Quia liberábit páuperem a poténte: * et páuperem, cui non erat adiútor.

Parcet páuperi et ínopi: * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, † et adorábunt de ipso semper: * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, † superextollétur super Líbanum fructus eius: * et florébunt de civitáte sicut fenum terræ.

Sit nomen eius benedíctum in sæcula: * ante solem pérmanet nomen eius.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus:

Et benedíctum nomen maiestátis eius in ætérnum: † et replébitur maiestáte eius omnis terra: * fiat, fiat.

Psalmus 72 (6)

Quam bonus Israel Deus, * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gressus mei;

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum: * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur.

Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in affléctum cordis.

Cogitavérunt et locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cælum os suum: * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic: * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt: Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa iustificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas:

Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam, ut cognóscerem hoc, * labor est ante me.

Donec intrem in sanctuárium Dei: * et intéllegam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * deiecísti eos, dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt: * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt: * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut iuméntum factus sum apud te: * et ego semper tecum.

Tenuísti manum déxteram meam: † et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cælo? * et a te quid vólui super terram?

Defécit caro mea et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea, Deus, in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt: * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam:

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fíliæ Sion.

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Quam bonus Deus Israel.

Capitula in feriis

Per annum

Capit. 1 Cor. 16, 13-14

Vigiláte, state in fide, † viríliter ágite, et confortámini. * Omnia vestra in caritáte fiant.

℣. Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In sæcula sæculórum laudábunt te.

Tempore Adventus

Capit. Tit. 2, 12-13

Sóbrie et iuste et pie vivámus in hoc sæculo, † exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei, * et Salvatóris nostri Iesu Christi.

℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Tempore Nativitatis

Capit. Hebr. 1, 10

Et: Tu in princípio, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúia.

Tempore Epiphaniæ

Capit. Is. 60, 4-5

Fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. † Tunc vidébis, et áfflues, mirábitur et dilatábitur cor tuum, * quando convérsa fúerit ad te multitúdo maris, fortitúdo géntium vénerit tibi.

℣. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino. ℟. Aurum, thus et myrrham.

Tempore Quadragesimæ

Capit. Is. 1, 16-18

Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis: † quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere: quærite iudícium, subveníte opprésso, iudicáte pupíllo, deféndite víduam. * Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus.

℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Tempore Passionis

Capit. Ier. 11, 18-19

Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: † tunc ostendísti mihi stúdia eórum. * Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Tempore paschali

Capit. Rom. 6, 4

Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísmum in mortem: † ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, * ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

℣. Resurréxit Dóminus, allelúia. ℟. Sicut dixit vobis, allelúia.

Tempore Ascensionis

Capit. Apoc. 5, 12

Dignus est Agnus qui occísus est, † accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, * et honórem, et glóriam, et benedictiónem.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua, allelúia. ℟. Cantábimus, et psallémus virtútes tuas, allelúia.

Capitula in festis III classis

Pro uno Martyre extra tempus paschale

Capit. Eccli. 15, 3

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℣. Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo. ℟. Et laudabúntur omnes recti corde.

Pro pluribus Martyribus extra tempus paschale

Capit. Sap. 10, 17

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, † et dedúxit illos in via mirábili; et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum nocte.

℣. Iustórum ánimæ in manu Dei sunt. ℟. Et non tanget illos torméntum mortis.

Pro Martyribus temp. pasch.

Capit. Sap. 5, 5

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, * et inter sanctos sors illórum est.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Pro Confessore Pontifice

Capit. Eccli. 44, 20

Non est invéntus símilis illi, † qui conserváret legem Excélsi: * ídeo iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Iustus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Confessore non Pontifice

Capit. Eccli. 39, 6

Iustus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, * et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Iustus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Virgine Martyre et pro sancta Martyre tantum

Capit. Eccli. 51, 4-5

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam, * et de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro Virgine non Martyre

Capit. 2 Cor. 11, 2

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. * Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capit. Prov. 31, 20-21

Manum suam apéruit ínopi, † et palmas suas exténdit ad páuperem. * Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

AD LAUDES

℣. Deus, in adiutórium.

Psalmus 66

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes: † quóniam iúdicas pópulos in æquitáte, * et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, † confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Per annum, ant. Amplius / lava me, Dómine, ab iniustítia mea.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Sub qua sola ant. Allelúia dicuntur tres psalmi sequentes.

Psalmus 50 (1)

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne proícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium iustítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Amplius lava me, Dómine, ab iniustítia mea.

Ant. A timóre / inimíci éripe, Dómine, ánimam meam.

Psalmus 63 (2)

Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: † intendérunt arcum rem amáram, * ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam;

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta eius intellexérunt.

Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. A timóre inimíci éripe, Dómine, ánimam meam.

Ant. Te decet / hymnus, Deus, in Sion.

Et non repetitur in psalmo.

Psalmus 64 (3)

Te decet hymnus, Deus, in Sion: * et tibi reddétur votum in Ierúsalem.

Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum eius.

Turbabúntur gentes, et timébunt, qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, † parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio eius.

Rivos eius inébria, multíplica genímina eius: * in stillicídiis eius lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti: * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, † et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Per annum, ant. Te decet hymnus, Deus, in Sion.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Canticum feriale

Ant. Dóminus / iudicábit fines terræ. (T. P. Allelúia.)

Canticum Annæ

1 Reg. 2, 1-10 (4)

Exsultávit cor meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos: * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus: † neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes: Recédant vétera de ore vestro: † quia Deus scientiárum, Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * et infírmi accínti sunt róbore.

Repléti prius, pro pánibus se locavérunt: * et famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos: * et quæ multos habébat fílios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat et vivíficat, * dedúcit ad ínferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit et ditat, * humíliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * et de stércore élevat páuperem:

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, † et ímpii in ténebris conticéscent: * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii eius: * et super ipsos in cælis tonábit:

Dóminus iudicábit fines terræ, † et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Ant. Dóminus iudicábit fines terræ. (T. P. Allelúia.)

Canticum festivum

Ant. Dómine, / magnus es tu, † et præclárus in virtúte tua. (T. P. Allelúia.)

Canticum Iudith

16, 15-21 (4)

Hymnum cantémus Dómino, * hymnum novum cantémus Deo nostro.

Adonái, Dómine, magnus es tu, † et præclárus in virtúte tua, * et quem superáre nemo potest.

Tibi sérviat omnis creatúra tua: * quia dixísti, et facta sunt:

Misísti spíritum tuum, et creáta sunt, * et non est qui resístat voci tuæ.

Montes a fundaméntis movebúntur cum aquis: * petræ, sicut cera, liquéscent ante fáciem tuam.

Qui autem timent te, * magni erunt apud te per ómnia.

Væ genti insurgénti super genus meum: † Dóminus enim omnípotens vindicábit in eis, * in die iudícii visitábit illos.

Dabit enim ignem et vermes in carnes eórum, * ut urántur, et séntiant usque in sempitérnum.

Ant. Dómine, magnus es tu, † et præclárus in virtúte tua. (T. P. Allelúia.)

Per annum, ant. Cæli cælórum, / laudáte Deum.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 148 (5)

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli eius: * laudáte eum, omnes virtútes eius.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum eius:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátæ:

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes iúdices terræ.

Iúvenes et vírgines: † senes cum iunióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen eius solíus.

Conféssio eius super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus eius in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis iudícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis eius.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis eius: * laudáte eum in firmaménto virtútis eius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Per annum, ant. Cæli cælórum, laudáte Deum.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capit. Rom. 13, 12-13

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. † Abiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. * Sicut in die honéste ambulémus.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

Hymnus

Nox, et tenébræ, et núbila,
Confúsa mundi et túrbida:
Lux intrat, albéscit polus:
Christus venit: discédite.

Calígo terræ scínditur
Percússa solis spículo,
Rebúsque iam color redit,
Vultu niténtis síderis.

Te, Christe, solum nóvimus:
Te mente pura et símplici,
Flendo et canéndo quæsumus,
Inténde nostris sénsibus.

Sunt multa fucis íllita,
Quæ luce purgéntur tua:
Tu, lux Eói síderis,
Vultu seréno illúmina.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. ant. De manu / ómnium, qui odérunt nos, † líbera nos, Dómine.

Canticum Zachariæ
Luc. 1, 68-79

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et iustítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi eius: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, Oriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Ant. De manu ómnium, qui odérunt nos, † líbera nos, Dómine.

FERIA QUINTA
AD MATUTINUM

℣. Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Psalmus 3

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo eius.

Tu autem, Dómine, susceptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me. * Exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus!

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Glória Patri.

Invitat. Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (59)

Hymnus

Nox atra rerum cónte-
git
Terræ colóres ómnium:
Nos confiténtes póscimus
Te, iuste iudex córdium:

Ut áuferas piácula,
Sordésque mentis ábluas:

Donésque, Christe, grátiam,
Ut arceántur crímina.

Mens ecce torpet ímpia,
Quam culpa mordet nóxia:
Obscúra gestit tóllere,
Et te, Redémptor, quærere.

Repélle tu calíginem
Intrínsecus quam máxime,
Ut in beáto gáudeat
Se collocári lúmine.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In I Nocturno

Per annum, ant. Liberásti / virgam hereditátis tuæ.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 73 (1)

Ut quid, Deus, reppulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio;

Redemísti virgam hereditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt, qui odérunt te: * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa: * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt iánuas eius in idípsum: * in secúri et áscia deiecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, iam non est prophéta: * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo, Deus, improperábit inimícus: * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sæcula: * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Aethíopum.

Tu dirupísti fontes et torréntes: * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto huius, inimícus improperávit Dómino: * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exsúrge, Deus, iúdica causam tuam: † memor esto improperiórum tuórum, * eórum, quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Psalmus 74 (2)

Confitébimur tibi, Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua. * Cum accépero tempus, ego iustítias iudicábo.

Liquefácta est terra, et omnes, qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas eius.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab oriénte, neque ab occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus iudex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: † verúmtamen fæx eius non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Iacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua iusti.

Ant. Liberásti virgam hereditátis tuæ.

Ant. Tu es / Deus, qui facis mirabília.

Psalmus 76 (3)

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, † mánibus meis nocte contra eum: * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea; † memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum: * et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos: * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum proíciet Deus: * aut non appónet, ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutátio dexteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua: † quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus, qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in brácchio tuo pópulum tuum, fílios Iacob et Ioseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ: * et timuérunt et turbátæ sunt abýssi.

Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: * commóta est et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis: * et vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Ant. Tu es Deus, qui facis mirabília.

Ant. Inclináte / aurem vestram in verba oris mei.

Psalmus 77 (4)

Atténdite, pópule meus, legem meam: * inclináte aurem vestram in verba oris mei!

Apériam in parábolis os meum: * loquar propositiónes ab inítio.

Quanta audívimus et cognóvimus ea: * et patres nostri narravérunt nobis;

Non sunt occultáta a fíliis eórum, * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, et virtútes eius, * et mirabília eius, quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Iacob: * et legem pósuit in Israel.

Quanta mandávit pátribus nostris, nota fácere ea fíliis suis: * ut cognóscat generátio áltera.

Fílii, qui nascéntur et exsúrgent, * et narrábunt fíliis suis;

Ut ponant in Deo spem suam, † et non obliviscántur óperum Dei: * et mandáta eius exquírant:

Ne fiant sicut patres eórum: * generátio prava et exásperans;

Generátio, quæ non diréxit cor suum: * et non est créditus cum Deo spíritus eius.

Fílii Ephrem intendéntes et mitténtes arcum: * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei: * et in lege eius noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum eius, * et mirabílium eius, quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Aegýpti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, et perdúxit eos: * et státuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi: * et tota nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo: * et adaquávit eos velut in abýsso multa.

Et edúxit aquam de petra: * et dedúxit tamquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo: * dixérunt: Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto?

Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, * et torrénte inundavérunt;

Numquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideo audívit Dóminus, et dístulit: † et ignis accénsus est in Iacob, * et ira ascéndit in Israel:

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári eius.

Et mandávit núbibus désuper, * et iánuas cæli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducándum, * et panem cæli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo: * cibária misit eis in abundántia.

Tránstulit austrum de cælo: * et indúxit in virtúte sua áfricum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes: * et sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum: * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, et saturáti sunt nimis, † et desidérium eórum áttulit eis: * non sunt fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum: * et ira Dei ascéndit super eos.

Et occídit pingues eórum, * et eléctos Israel impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc: * et non credidérunt in mirabílibus eius.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * et anni eórum cum festinatióne.

Cum occíderet eos, quærébant eum, * et revertebántur, et dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt, quia Deus adiútor est eórum: * et Deus excélsus redémptor eórum est.

Divisio (5)

Et dilexérunt eum in ore suo, * et lingua sua mentíti sunt ei:

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti sunt in testaménto eius.

Ipse autem est misércors, † et propítius fiet peccátis eórum, * et non dispérdet eos.

Et abundávit, ut avérteret iram suam: * et non accéndit omnem iram suam.

Et recordátus est, quia caro sunt: * spíritus vadens, et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso!

Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum: * et Sanctum Israel exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus eius, * die, qua redémit eos de manu tribulántis:

Sicut pósuit in Aegýpto signa sua, * et prodígia sua in campo Táneos;

Et convértit in sánguinem flúmina eórum, * et imbres eórum, ne bíberent;

Misit in eos cœnomyíam, et comédit eos, * et ranam, et dispérdidit eos;

Et dedit ærúgini fructus eórum, * et labóres eórum locústæ;

Et occídit in grándine víneas eórum, * et moros eórum in pruína;

Et trádidit grándini iuménta eórum, * et possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ: † indignatiónem et iram et tribulatiónem: * immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, † non pepércit a morte animábus eórum: * et iuménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Aegýpti: * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum: * et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt: * et inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem, quem acquisívit déxtera eius.

Et eiécit a fácie eórum gentes: * et sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israel.

Et tentavérunt et exacerbavérunt Deum excélsum: * et testimónia eius non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum: * quemádmodum patres eórum, convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis: * et in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprevit, * et ad níhilum redégit valde Israel.

Et réppulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum, * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum: * et hereditátem suam sprevit.

Iúvenes eórum comédit ignis: * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt: * et víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tamquam dórmiens Dóminus, * tamquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra: * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et réppulit tabernáculum Ioseph, * et tribum Ephraim non elégit:

Sed elégit tribum Iuda, * montem Sion, quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctifícium suum

in terra, * quam fundávit in sæcula.

Et elégit David, servum suum, † et sústulit eum de grégibus óvium, * de post fetántes accépit eum:

Páscere Iacob, servum suum, * et Israel, hereditátem suam:

Et pavit eos in innocéntia cordis sui, * et in intellléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Ant. Inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Ant. Propítius esto / peccátis nostris, Dómine.

Psalmus 78 (6)

Deus, venérunt gentes in hereditátem tuam, † polluérunt templum sanctum tuum, * posuérunt Ierúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cæli: * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Ierúsalem: * et non erat, qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris: * subsannátio et illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem: * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt: * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt:

Quia comedérunt Iacob: * et locum eius desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, † cito antícipent nos misericórdiæ tuæ: * quia páuperes facti sumus nimis.

Adiuva nos, Deus, salutáris noster, † et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos: * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

Ne forte dicant in géntibus: Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris,

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est. * Introéat in conspéctu tuo gémitus compeditórum;

Secúndum magnitúdinem brácchii tui, * pósside fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum, * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine!

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Ant. Propítius esto peccátis nostris, Dómine.

Per annum, ℣. Deus, in sancto via tua. ℟. Quis Deus magnus, sicut Deus noster?

Temp. Adventus, ℣. Ex Sion spécies decóris eius. ℟. Deus noster maniféste véniet.

Temp. Nativitatis, ℣. Tamquam sponsus. ℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

Temp. Epiphaniæ, ℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Temp. Quadragesimæ, ℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

Temp. Passionis, ℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Temp. Ascensionis, ℣. Ascéndit Deus in iubilatióne, allelúia. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio Exáudi, Dómine Iesu Christe, preces servórum tuórum, † et miserére nobis: * Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde dicuntur tres lectiones cum tribus ℟℟. vel in æstate unica lectio cum suo ℟., ut notatum est feria II. (68)

Ad lectiones de Scriptura dicuntur sequentes benedictiones:

1 Benedictióne perpétua * benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

2 Unigénitus Dei Fílius * nos benedícere et adiuváre dignétur. ℟. Amen.

3 Spíritus Sancti grátia * illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

Si lectiones sunt de homilia, benedictiones erunt:

1 Evangélica léctio * sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

2 Divínum auxílium * máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

In festis III classis, tempore hiemali benedictiones erunt:

1 Ille nos benedícat, * qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2 Cuius (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus, * ipse (vel ipsa aut ipsi aut ipsæ) intercédat (vel intercédant) pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Tempore æstivo pro lectione unica de Sancto benedictio erit eadem ac pro lectione brevi, ut in sequentibus.

Bened. In unitáte Sancti Spíritus * benedícat nos Pater et Fílius. ℟. Amen.

Lectio brevis
Sap. 3, 9

Qui confídunt in Dómino, intéllegent veritátem: † et fidéles in dilectióne acquiéscent illi: * quóniam donum et pax est eléctis eius. Tu autem, Dómine.

℟. br. Exsultáte Deo * Adiutóri nostro. Exsultáte. ℣. Iubiláte Deo Iacob. Adiutóri. Glória Patri. Exsultáte.

In II Nocturno

Per annum et temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Exsultáte / Deo adiutóri nostro.

Psalmus 79 (1)

Qui regis Israel, inténde: * qui dedúcis velut ovem Ioseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraim, Béniamin et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et veni, * ut salvos fácias nos.

Deus, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Dómine, Deus virtútum, * quoúsque irascéris super oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrimárum: * et potum dabis nobis in lácrimis in mensúra?

Posuísti nos in contradictiónem vicínis nostris: * et inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Víneam de Aegýpto transtulísti: * eiecísti gentes, et plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspéctu eius: * plantásti radíces eius, et implévit terram.

Opéruit montes umbra eius: * et arbústa eius cedros Dei.

Exténdit pálmites suos usque ad mare: * et usque ad flumen propágines eius.

Ut quid destruxísti macériam eius: * et vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de silva: * et singulàris ferus depástus est eam.

Deus virtútum, convértere: * réspice de cælo, et vide, et vísita víneam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua: * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa * ab increpatióne vultus tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ, * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos: * et nomen tuum invocábimus.

Dómine, Deus virtútum, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Psalmus 80 (2)

Exsultáte Deo, adiutóri nostro: * iubiláte Deo Iacob!

Súmite psalmum, et date týmpanum: * psaltérium iucúndum cum cíthara!

Buccináte in neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ!

Quia præcéptum in Israel est, * et iudícium Deo Iacob.

Testimónium in Ioseph pósuit illud, cum exíret de terra Aegýpti: * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum eius: * manus eius in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te: † exaudívi te in abscóndito tempestátis: * probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te: † Israel, si audíeris me: Non erit in te Deus recens, * neque adorábis Deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Aegýpti: * dilàta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israel non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israel si in viis meis ambulásset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem, * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Exsultáte Deo adiutóri nostro.

Ant. Tu solus / Altíssimus super omnem terram.

Psalmus 81 (3)

Deus stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos diiúdicat.

Usquequo iudicátis iniquitátem: * et fácies peccatórum súmitis?

Iudicáte egéno et pupíllo: * húmilem et páuperem iustificáte.

Erípite páuperem: * et egénum de manu peccatóris liberáte!

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * et fílii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini: * et sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, iúdica terram: * quóniam tu hereditábis in ómnibus géntibus!

Psalmus 82 (4)

Deus, quis símilis erit tibi? * Ne táceas, neque compescáris, Deus.

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: * et qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium: * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, et disperdámus eos de gente: * et non memorétur nomen Israel ultra.

Quóniam cogitavérunt unanímiter: † simul advérsum te testaméntum disposuérunt: * tabernácula Idumæórum et Ismahelítæ,

Moab et Agaréni, Gebal et Ammon et Amalec, * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adiutórium fíliis Lot.

Fac illis sicut Mádian et Sísaræ: * sicut Iabin in torrénte Cisson.

Disperiérunt in Endor: * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb et Zeb * et Zébee et Sálmana:

Omnes príncipes eórum, qui dixérunt: * Hereditáte possideámus sanctuárium Dei.

Deus meus, pone illos ut rotam, * et sicut stípulam ante fáciem venti;

Sicut ignis, qui combúrit silvam: * et sicut flamma combúrens montes:

Ita persequéris illos in tempestáte tua: * et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomínia: * et quærent nomen tuum, Dómine.

Erubéscant et conturbéntur in sæculum sæculi: * et confundántur et péreant.

Et cognóscant, quia nomen tibi Dóminus: * tu solus Altíssimus in omni terra.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Tu solus Altíssimus super omnem terram.

Ant. Benedixísti, / Dómine, terram tuam.

Psalmus 83 (5)

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! * Concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cuius est auxílium abs te: † ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum, * in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, † ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Iacob.

Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abiéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Psalmus 84 (6)

Benedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Iacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam;

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * iustítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et iustítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Iustítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Benedixísti, Dómine, terram tuam.

Capitula in feriis

Per annum

Capit. 1 Cor. 16, 13-14

Vigiláte, state in fide, † viríliter ágite, et confortámini. * Omnia vestra in caritáte fiant.

℣. Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In sæcula sæculórum laudábunt te.

Tempore Adventus

Capit. Tit. 2, 12-13

Sóbrie et iuste et pie vivámus in hoc sæculo, † exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei, * et Salvatóris nostri Iesu Christi.

℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Tempore Nativitatis

Capit. Hebr. 1, 10

Et: Tu in princípio, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúia.

Tempore Epiphaniæ

Capit. Is. 60, 4-5

Fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. † Tunc vidébis, et áfflues, mirábitur et dilatábitur cor tuum, * quando convérsa fúerit ad te multitúdo maris, fortitúdo géntium vénerit tibi.

℣. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino. ℟. Aurum, thus et myrrham.

Tempore Quadragesimæ

Capit. Is. 1, 16-18

Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis: † quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere: quærite iudícium, subveníte opprésso, iudicáte pupíllo, defénditе víduam. * Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus.

℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Tempore Passionis

Capit. Ier. 11, 18-19

Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: † tunc ostendísti mihi stúdia eórum. * Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Tempore paschali

Capit. Rom. 6, 4

Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísmum in mortem: † ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, * ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

℣. Resurréxit Dóminus, allelúia. ℟. Sicut dixit vobis, allelúia.

Tempore Ascensionis

Capit. Apoc. 5, 12

Dignus est Agnus qui occísus est, † accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, * et honórem, et glóriam, et benedictiónem.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua, allelúia. ℟. Cantábimus, et psallémus virtútes tuas, allelúia.

Capitula in festis III classis

Pro uno Martyre extra tempus paschale

Capit. Eccli. 15, 3

Cibávit illum pane vitæ et intellléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℣. Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo. ℟. Et laudabúntur omnes recti corde.

Pro pluribus Martyribus extra tempus paschale

Capit. Sap. 10, 17

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, † et dedúxit illos in via mirábili; et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum nocte.

℣. Iustórum ánimæ in manu Dei sunt. ℟. Et non tanget illos torméntum mortis.

Pro Martyribus temp. pasch.

Capit. Sap. 5, 5

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, * et inter sanctos sors illórum est.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Pro Confessore Pontifice

Capit. Eccli. 44, 20

Non est invéntus símilis illi, † qui conserváret legem Excélsi: * ídeo iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Iustus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Confessore non Pontifice

Capit. Eccli. 39, 6

Iustus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, * et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Iustus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Virgine Martyre et pro sancta Martyre tantum

Capit. Eccli. 51, 4-5

Liberásti me secúndum multitúdinem miseri-córdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam, * et de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro Virgine non Martyre

Capit. 2 Cor. 11, 2

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. * Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capit. Prov. 31, 20-21

Manum suam apéruit ínopi, † et palmas suas exténdit ad páuperem. * Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

AD LAUDES

℣. Deus, in adiutórium.

Psalmus 66

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes: † quóniam iúdicas pópulos in æquitáte, * et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, † confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Per annum, ant. Tibi soli / peccávi, Dómine, † miserére mei.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Sub qua sola ant. Allelúia dicuntur tres psalmi sequentes.

Psalmus 50 (1)

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne proícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium iustítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Tibi soli peccávi, Dómine, † miserére mei.

Ant. Intret / orátio mea in conspéctu tuo, Dómine.

Psalmus 87 (2)

Dómine, Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Aestimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adiutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et iustítia tua in terra oblivióni?

Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a iuventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine.

Ant. Dómine, / refúgium factus es nobis.

Et non repetitur in psalmo.

Psalmus 89 (3)

Dómine, refúgium factus es nobis: * a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra et orbis: * a sæculo et usque in sæculum tu es, Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * et dixísti: Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit,

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, † mane flóreat et tránseat: * véspere décidat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni: * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuétudo: * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ: * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac: * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua: * et exsultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti: * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua: * et dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, † et ópera mánuum nostrárum dírige super nos: * et opus mánuum nostrárum dírige.

Per annum, ant. Dómine, refúgium factus es nobis.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Canticum feriale

Ant. Cantémus / Dómino: glorióse enim magnificátus est.

Et non repetitur in cantico.

Temp. paschali, ant. Cantémus / Dómino: glorióse enim magnificátus est. Allelúia.

Canticum Moysis

Exod. 15, 1-19 (4)

Cantémus Dómino: glorióse enim magnificátus est, * equum et ascensórem deiécit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem:

Iste Deus meus, et glorificábo eum: * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, † Omnípotens nomen eius. * Currus Pharaónis et exércitum eius proiécit in mare;

Elécti príncipes eius submérsi sunt in mari Rubro. † Abýssi operuérunt eos, * descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine: † déxtera tua, Dómine, percússit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos:

Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ:

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abýssi in médio mari.

Dixit inimícus: Pérsequar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea:

Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare: * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? † quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, * terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti:

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et iráti sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, † robústos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine brácchii tui:

Fiant immóbiles quasi lapis, † donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, et plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine:

Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábit in ætérnum et ultra.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus eius in mare: * et redúxit super eos Dóminus aquas maris:

Fílii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio eius.

Ant. Cantémus Dómino: glorióse enim magnificátus est. (T. P. Allelúia.)

Canticum festivum

Ant. Pópulus meus, / ait Dóminus, † bonis meis adimplébitur. (T. P. Allelúia.)

Canticum Ieremiæ

31, 10-14 (4)

Audíte verbum Dómini, gentes, * et annuntiáte in ínsulis, quæ procul sunt, et dícite:

Qui dispérsit Israel, congregábit eum: * et custódiet eum sicut pastor gregem suum.

Redémit enim Dóminus Iacob, * et liberávit eum de manu potentióris.

Et vénient, et laudábunt in monte Sion: * et cónfluent ad bona Dómini.

Super fruménto et vino et óleo, * et fetu pécorum et armentórum:

Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus, * et ultra non esúrient.

Tunc lætábitur virgo in choro, * iúvenes et senes simul:

Et convértam luctum eórum in gáudium, * et consolábor eos, et lætificábo a dolóre suo.

Et inebriábo ánimam sacerdótum pinguédine: * et pópulus meus bonis meis adimplébitur.

Ant. Pópulus meus, ait Dóminus, † bonis meis adimplébitur. (T. P. Allelúia.)

Per annum, ant. In Sanctis eius / laudáte Deum.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 148 (5)

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli eius: * laudáte eum, omnes virtútes eius.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum eius:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátæ:

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes iúdices terræ.

Iúvenes et vírgines: † senes cum iunióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen eius solíus.

Conféssio eius super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus eius in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo,

Laudent nomen eius in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis iudícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis eius.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis eius: * laudáte eum in firmaménto virtútis eius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Per annum, ant. In Sanctis eius laudáte Deum.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capit. Rom. 13, 12-13

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. † Abiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. * Sicut in die honéste ambulémus.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

Hymnus

Lux ecce surgit áurea,
Pallens fatíscat cæcitas,
Quæ nosmet in præceps diu
Erróre traxit dévio.

Hæc lux serénum cónferat,
Purósque nos præstet sibi:
Nihil loquámur súbdolum:
Volvámus obscúrum nihil.

Sic tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus
Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus ínquinet.

Speculátor astat désuper,
Qui nos diébus ómnibus,
Actúsque nostros próspicit
A luce prima in vésperum.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. ant. In sanctitáte / serviámus Dómino, † et liberábit nos ab inimícis nostris.

Canticum Zachariæ
Luc. 1, 68-79

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et iustítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi eius: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, Oriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Ant. In sanctitáte serviámus Dómino, † et liberábit nos ab inimícis nostris.

FERIA SEXTA
AD MATUTINUM

℣. Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Psalmus 3

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo eius.

Tu autem, Dómine, susceptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me. * Exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus!

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Glória Patri.

Invitat. Adorémus Dóminum: * Quóniam ipse fecit nos. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (59)

Hymnus

Tu, Trinitátis Unitas,
Orbem poténter qui regis,
Atténde laudum cántica,
Quæ excubántes psállimus.

Nam léctulo consúrgimus
Noctis quiéto témpore,
Ut flagitémus vúlnerum
A te medélam ómnium.

Quo fraude quidquid dæmonum
In nóctibus delíquimus,
Abstérgat illud cælitus
Tuæ potéstas glóriæ.

Ne corpus adsit sórdidum,
Nec torpor instet córdium,
Nec críminis contágio
Tepéscat ardor spíritus.

Ob hoc, Redémptor, quæsumus,
Reple tuo nos lúmine,
Per quod diérum círculis
Nullis ruámus áctibus.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In I Nocturno

Per annum, ant. Inclína, / Dómine, aurem tuam, et exáudi me.

Et non repetitur in psalmo.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 85 (1)

Inclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me, * quóniam inops et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: † lætífica ánimam servi tui, * quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam: *

et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes, quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, † et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum:

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, † et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax,

Réspice in me, et miserére mei, † da impérium tuum púero tuo, * et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, † ut vídeant, qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu, Dómine, adiuvísti me et consolátus es me.

Psalmus 86 (2)

Fundaménta eius in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Iacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis, * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Aethiópum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: † Homo et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Inclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me.

Ant. Benedíctus / Dóminus in ætérnum.

Psalmus 88 (3)

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis: * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, † iurávi David, servo meo: * Usque in ætérnum præparábo semen tuum:

Et ædificábo in generatiónem et generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabília tua, Dómine: * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum: * magnus et terríbilis super omnes, qui in circúitu eius sunt.

Dómine, Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum eius tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum: * in brácchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cæli, et tua est terra; † orbem terræ et plenitúdinem eius tu fundásti: * aquilónem et mare tu creásti;

Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt: * tuum brácchium cum poténtia:

Firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua: * iustítia et iudícium præparátio sedis tuæ:

Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam: * beátus pópulus, qui scit iubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, † et in nómine tuo exsultábunt tota die: * et in iustítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es: * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra, * et Sancti Israel, régis nostri.

Divisio (4)

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixísti: † Pósui adiutórium in poténte: * et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David, servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei: * et brácchium meum confortábit eum.

Nihil proficiet inimícus in eo, * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsíus inimícos eius: * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso: * et in nómine meo exaltábitur cornu eius.

Et ponam in mari manum eius: * et in flumínibus déxteram eius.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu: * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam: * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen eius: * et thronum eius sicut dies cæli.

Si autem derelíquerint fílii eius legem meam, * et in iudíciis meis non ambuláverint:

Si iustítias meas profanáverint, * et mandáta mea non custodíerint:

Visitábo in virga iniquitátes eórum, * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo: * neque nocébo in veritáte mea:

Neque profanábo testaméntum meum: * et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Semel iurávi in sancto meo: Si David méntiar: * semen eius in ætérnum manébit;

Et thronus eius sicut sol in conspéctu meo, † et sicut luna perfécta in ætérnum: * et testis in cælo fidélis.

Tu vero reppulísti et despexísti: * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui: * profanásti in terra sanctuárium eius.

Destruxísti omnes sepes eius: * posuísti firmaméntum eius formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti déxteram depriméntium eum: * lætificásti omnes inimícos eius.

Avertísti adiutórium gládii eius: * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne: * et sedem eius in terram collisísti.

Minorásti dies témporis eius: * perfudísti eum confusióne.

Usquequo, Dómine, avértis in finem: * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia: * numquid enim vane constituísti omnes fílios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem: * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut iurásti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum: * fiat, fiat.

Ant. Benedíctus Dóminus in ætérnum.

Ant. Exaltáre, / qui iúdicas terram.

Sequens psalmus Dóminus regnávit hic prætermittitur, quando dicitur in Laudibus, et eius loco dicitur psalmus Notus in Iudæa Deus, ut infra.

Psalmus 92 (5)

Dóminus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam;

Elevavérunt flúmina fluctus suos. * A vócibus aquárum multárum;

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Dicto psalmo præcedenti, omittitur sequens

Psalmus 75 (5)

Notus in Iudæa Deus: * in Israel magnum nomen eius.

Et factus est in pace locus eius: * et habitátio eius in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Iacob, * dormitavérunt, qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti iudícium: * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in iudícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes, qui in circúitu eius affértis múnera,

Terríbili et ei, qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Psalmus 93 (6)

Deus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre, qui iúdicas terram: * redde retributiónem supérbis!

Usquequo peccatóres, Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur:

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur iniustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt: * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam et ádvenam interfecérunt: * et pupíllos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélleget Deus Iacob.

Intellégite, insipiéntes in pópulo: * et stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non considerat?

Qui córripit gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine: * et de lege tua docúeris eum:

Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hereditátem suam non derelínquet:

Quoadúsque iustítia convertátur in iudícium, * et qui iuxta illam omnes, qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adiúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua, Dómine, adiuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo: * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam iusti: * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium: * et Deus meus in adiutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum: † et in malítia eórum dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Ant. Exaltáre, qui iúdicas terram.

Per annum, ℣. Intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine. ℟. Inclína aurem tuam ad precem meam.

Temp. Adventus, ℣. Emítte Agnum, Dómine, Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

Temp. Nativitatis, ℣. Speciósus forma præ fíliis hóminum. ℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Temp. Epiphaniæ, ℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Temp. Quadragesimæ, ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis eius sperábis.

Temp. Passionis, ℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

Temp. Ascensionis, ℣. Ascéndens Christus in altum, allelúia. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúia.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio Ipsíus píetas et misericórdia nos ádiuvet, * qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde dicuntur tres lectiones cum tribus ℟℟. vel in æstate unica lectio cum suo ℟., ut notatum est feria II. (68)

Ad lectiones de Scriptura dicuntur sequentes benedictiones:

1 Deus Pater omnípotens * sit nobis propítius et clemens.

℟. Amen.

2 Christus perpétuæ * det nobis gáudia vitæ.

℟. Amen.

3 Ignem sui amóris * accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

Si lectiones sunt de homilia, benedictiones erunt:

1 Evangélica léctio * sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

2 Divínum auxílium * máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

In festis III classis, tempore hiemali benedictiones erunt:

1 Ille nos benedícat, * qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2 Cuius (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus, * ipse (vel ipsa aut ipsi aut ipsæ) intercédat (vel intercédant) pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Tempore æstivo pro lectione unica de Sancto benedictio erit eadem ac pro lectione brevi, ut in sequentibus.

Bened. A cunctis vítiis et peccátis * absólvat nos virtus sanctæ Trinitátis. ℟. Amen.

Lectio brevis
Sap. 1, 6-7

Benígnus est enim spíritus sapiéntiæ, et non liberábit malédicum a lábiis suis, † quóniam renum illíus testis est Deus, et cordis illíus scrutátor est verus, et linguæ eius auditor. * Quóniam spíritus Dómini replévit orbem terrárum: et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis. Tu autem, Dómine.

℟. br. Misericórdias tuas, Dómine, * In ætérnum cantábo. Misericórdias. ℣. In generatióne et progénie. In ætérnum. Glória Patri. Misericórdias.

In II Nocturno

Per annum et temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Cantáte / Dómino, et benedícite nómini eius.

Psalmus 95 (1)

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra!

Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius: * annuntiáte de die in diem salutáre eius:

Annuntiáte inter gentes glóriam eius * in ómnibus pópulis mirabília eius!

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu eius: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini eius!

Tóllite hóstias, et introíte in átria eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!

Commoveátur a fácie eius univérsa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, † commoveátur mare, et plenitúdo eius: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Psalmus 96 (2)

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu eius: * iustítia et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos eius.

Illuxérunt fúlgura eius orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius: * et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli eius: * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Iudæ, * propter iudícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit

Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius.

Ant. Quia mirabília / fecit Dóminus.

Psalmus 97 (3)

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit!

Salvávit sibi déxtera eius: * et brácchium sanctum eius.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra: * cantáte et exsultáte et psállite!

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ;

Iubiláte in conspéctu regis Dómini! † Moveátur mare et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu,† simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terrárum in iustítia, * et pópulos in æquitáte.

Psalmus 98 (4)

Dóminus regnávit, iracántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: † quóniam terríbile et sanctum est. * Et honor regis iudícium díligit.

Tu parásti directiónes: * iudícium et iustítiam in Iacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum eius; * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus eius: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen eius.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia eius, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto eius: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster!

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Quia mirabília fecit Dóminus.

Sequens ant. et psalmus Iubiláte hic prætermittitur, quando dicitur in Laudibus, et eius loco dicitur ant. et psalmus Bonum est confitéri, ut infra.

Ant. Iubiláte / Deo, omnis terra.

Et non repetitur in psalmo.

Psalmus 99 (5)

Iubiláte Deo, omnis terra: * servíte Dómino in lætítia!

Introíte in conspéctu eius, * in exsultatióne.

Scitóte, quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos: Pópulus eius, et oves páscuæ eius. † Introíte portas eius in confessióne, * átria eius in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen eius: quóniam suávis est Dóminus, † in ætérnum misericórdia eius, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas eius.

Dicto psalmo præcedente, omittitur sequens cum sua ant.

Ant. Bonum est / confitéri Dómino.

Et non repetitur in psalmo.

Psalmus 91 (5)

Bonum est confitéri Dómino: * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério: * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélleget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fenum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, † quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Iustus ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus, Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

Psalmus 100 (6)

Misericórdiam et iudícium * cantábo tibi, Dómine:

Psallam, et intéllegam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem iniústam: * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * declinántem a me malígnum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ, qui facit supérbiam: * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ: * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Iubiláte Deo, omnis terra.

Vel ant. Bonum est confitéri Dómino.

Capitula in feriis

Per annum

Capit. 1 Cor. 16, 13-14

Vigiláte, state in fide, † viríliter ágite, et confortámini. * Omnia vestra in caritáte fiant.

℣. Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In sæcula sæculórum laudábunt te.

Tempore Adventus

Capit. Tit. 2, 12-13

Sóbrie et iuste et pie vivámus in hoc sæculo, † exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei, * et Salvatóris nostri Iesu Christi.

℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Tempore Nativitatis

Capit. Hebr. 1, 10

Et: Tu in princípio, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúia.

Tempore Epiphaniæ

Capit. Is. 60, 4-5

Fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. † Tunc vidébis, et áfflues, mirábitur et dilatábitur cor tuum, * quando convérsa fúerit ad te multitúdo maris, fortitúdo géntium vénerit tibi.

℣. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino. ℟. Aurum, thus et myrrham.

Tempore Quadragesimæ

Capit. Is. 1, 16-18

Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis: † quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere: quærite iudícium, subveníte opprésso, iudicáte pupíllo, deféndite víduam. * Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus.

℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Tempore Passionis

Capit. Ier. 11, 18-19

Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: † tunc ostendísti mihi stúdia eórum. * Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Tempore paschali

Capit. Rom. 6, 4

Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísmum in mortem: † ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, * ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

℣. Resurréxit Dóminus, allelúia. ℟. Sicut dixit vobis, allelúia.

Tempore Ascensionis

Capit. Apoc. 5, 12

Dignus est Agnus qui occísus est, † accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, * et honórem, et glóriam, et benedictiónem.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua, allelúia. ℟. Cantábimus, et psallémus virtútes tuas, allelúia.

Capitula in festis III classis

Pro uno Martyre extra tempus paschale

Capit. Eccli. 15, 3

Cibávit illum pane vitæ et intellléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℣. Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo. ℟. Et laudabúntur omnes recti corde.

Pro pluribus Martyribus extra tempus paschale

Capit. Sap. 10, 17

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, † et dedúxit illos in via mirábili; et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum nocte.

℣. Iustórum ánimæ in manu Dei sunt. ℟. Et non tanget illos torméntum mortis.

Pro Martyribus temp. pasch.

Capit. Sap. 5, 5

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, * et inter sanctos sors illórum est.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Pro Confessore Pontifice

Capit. Eccli. 44, 20

Non est invéntus símilis illi, † qui conserváret legem Excélsi: * ídeo iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Iustus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Confessore non Pontifice

Capit. Eccli. 39, 6

Iustus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, * et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Iustus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Virgine Martyre et pro sancta Martyre tantum

Capit. Eccli. 51, 4-5

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam, * et de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem.
℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro Virgine non Martyre

Capit. 2 Cor. 11, 2

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. * Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem.
℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capit. Prov. 31, 20-21

Manum suam apéruit ínopi, † et palmas suas exténdit ad páuperem. * Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem.
℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

AD LAUDES

℣. Deus, in adiutórium.

Psalmus 66

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes: † quóniam iúdicas pópulos in æquitáte, * et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, † confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Per annum, ant. Spíritu / principáli confírma cor meum, Deus.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Sub qua sola ant. Allelúia dicuntur tres psalmi sequentes.

Psalmus 50 (1)

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne proícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium iustítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Spíritu principáli confírma cor meum, Deus.

Ant. In Israel / magnum nomen eius.

Psalmus 75 (2)

Notus in Iudæa Deus: * in Israel magnum nomen eius.

Et factus est in pace locus eius: * et habitátio eius in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Iacob, * dormitavérunt, qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti iudícium: * terra trémuit et quiévit.

Cum exsúrgeret in iudícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes, qui in circúitu eius afférti múnera,

Terríbili et ei, qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Ant. In Israel magnum nomen eius.

Ant. Bonum est / confitéri Dómino.

Et non repetitur in psalmo.

Psalmus 91 (3)

Bonum est confitéri Dómino: * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério: * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélleget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fenum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, † quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Iustus ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus, Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

Per annum, ant. Bonum est confitéri Dómino.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Canticum feriale

Ant. Dómine, / audívi audítum tuum, et tímui. (T. P. Allelúia.)

Et non repetitur in cantico.

Canticum Habacuc

3, 2-19 (4)

Dómine, audívi auditiónem tuam, * et tímui.

Dómine, opus tuum, * in médio annórum vivífica illud:

In médio annórum notum fácies: * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab austro véniet, * et sanctus de monte Pharan:

Opéruit cælos glória eius: * et laudis eius plena est terra.

Splendor eius ut lux erit: * córnua in mánibus eius:

Ibi abscóndita est fortitúdo eius: * ante fáciem eius ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes eius. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit gentes: * et contríti sunt montes sæculi;

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus ætérnitátis eius.

Pro iniquitáte vidi tentória Aethiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? † aut in flumínibus furor tuus? * vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos tuos: * et quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum: * iuraménta tríbubus quæ locútus es;

Flúvios scindes terræ. † Vidérunt te, et doluérunt montes: * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abýssus vocem suam: * altitúdo manus suas levávit.

Sol et luna stetérunt in habitáculo suo, † in luce sagittárum tuárum, * ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram: * in furóre obstupefácies gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui: * in salútem cum Christo tuo.

Percussísti caput de domo ímpii: * denudásti fundaméntum eius usque ad collum.

Maledixísti sceptris eius,† cápiti bellatórum eius, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exsultátio eórum, * sicut eius, qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus: * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat,

Ut requiéscam in die tribulatiónis: * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.

Ficus enim non florébit: * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ: * et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus: * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo: * et exsultábo in Deo Iesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea: * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excelsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Ant. Dómine, audívi auditum tuum, et tímui. (T. P. Allelúia.)

Canticum festivum

Ant. In Dómino / iustificábitur et laudábitur omne semen Israel. (T. P. Allelúia.)

Canticum Isaiæ 45, 15-26 (4)

Vere tu es Deus abscónditus, * Deus Israel, Salvátor.

Confúsi sunt, et erubuérunt omnes: * simul abiérunt in confusiónem fabricatóres errórum.

Israel salvátus est in Dómino salúte ætérna: * non confundémini, et non erubescétis usque in sæculum sæculi.

Quia hæc dicit Dóminus creans cælos, † ipse Deus formans terram, et fáciens eam, * ipse plastes eius.

Non in vanum creávit eam, † ut habitarétur, formávit eam: * Ego Dóminus, et non est álius.

Non in abscóndito locútus sum, * in loco terræ tenebróso:

Non dixi sémini Iacob: Frustra quærite me: * ego Dóminus loquens iustítiam, annúntians recta.

Congregámini et veníte et accédite simul * qui salváti estis ex géntibus:

Nesciérunt, qui levant lignum sculptúræ suæ, * et rogant Deum non salvántem.

Annuntiáte et veníte et consiliámini simul: * Quis audítum fecit hoc ab inítio, ex tunc prædíxit illud?

Numquid non ego Dóminus, † et non est ultra Deus absque me? * Deus iustus et salvans non est præter me.

Convertímini ad me, et salvi éritis, omnes fines terræ: * quia ego Deus, et non est álius.

In memetípso iurávi, † egrediétur de ore meo iustítiæ verbum, * et non revertétur:

Quia mihi curvábitur omne genu, * et iurábit omnis lingua.

Ergo in Dómino, dicet, meæ sunt iustítiæ et impérium. * Ad eum vénient, et confundéntur omnes, qui repúgnant ei.

In Dómino iustificábitur et laudábitur * omne semen Israel.

Ant. In Dómino iustificábitur et laudábitur omne semen Israel. (T. P. Allelúia.)

Per annum, ant. In týmpano / et choro, in chordis et órgano laudáte Deum.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 148 (5)

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli eius: * laudáte eum, omnes virtútes eius.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum eius:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátæ:

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes iúdices terræ.

Iúvenes et vírgines: † senes cum iunióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen eius solíus.

Conféssio eius super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus eius in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gúture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis iudícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis eius.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis eius: * laudáte eum in firmaménto virtútis eius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Per annum, ant. In týmpano et choro, in chordis et órgano laudáte Deum.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capit. Rom. 13, 12-13

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. † Abiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. * Sicut in die honéste ambulémus.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

Hymnus

Aetérna cæli glória,
Beáta spes mortálium,
Celsi Tonántis Unice,
Castæque proles Vírginis:

Da déxteram surgéntibus,
Exsúrgat et mens sóbria,
Flagrans et in laudem Dei
Grates repéndat débitas.

Ortus refúlget Lúcifer,
Sparsámque lucem núntiat:
Cadit calígo nóctium:
Lux sancta nos illúminet.

Manénsque nostris sénsibus,
Noctem repéllat sæculi,
Omníque fine diéi
Purgáta servet péctora.

Quæsíta iam primum fides
Radícet altis sénsibus:
Secúnda spes congáudeat,
Qua maior exstat cáritas.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. ant. Per víscera / misericórdiæ Dei nostri visitávit nos Oriens ex alto.

Canticum Zachariæ

Luc. 1, 68-79

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et iustítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi eius: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, Oriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Ant. Per víscera misericórdiæ Dei nostri visitávit nos Oriens ex alto.

SABBATO

AD MATUTINUM

℣. Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Psalmus 3

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo eius.

Tu autem, Dómine, susceptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me. * Exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus!

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Glória Patri.

Invitat. Dóminum Deum nostrum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (59)

Hymnus

Summæ Deus cleméntiæ,
Mundíque factor máchinæ,
Unus potentiáliter,
Trinúsque personáliter.

Nostros pius cum cánticis
Fletus benígne súscipe:
Quo corde puro sórdibus
Te perfruámur lárgius.

Lumbos, iecúrque mórbidum
Adúre igni cóngruo:
Accíncti ut sint pérpetim,
Luxu remóto péssimo.

Ut quique horas nóctium
Nunc concinéndo rúmpimus,
Donis beátæ pátriæ
Ditémur omnes áffatim.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Officio S. Mariæ in sabbato invit. et hymnus ut suo loco.

In I Nocturno

Per annum, ant. Clamor meus / ad te véniat, Deus.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 101 (1)

Dómine, exáudi oratiónem meam: * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fenum, et áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * et qui laudábant me, advérsum me iurábant.

Quia cinerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ: * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt: * et ego sicut fenum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes: * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi eius, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides eius: * et terræ eius miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion: * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium: * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum:

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cælo in terram aspéxit:

Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret fílios interemptórum:

Ut annúntient in Sion nomen Dómini: * et laudem eius in Ierúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt: * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Psalmus 102 (2)

Bénedic, ánima mea, Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto eius.

Bénedic, ánima mea, Dómino: * et noli oblivísci omnes retributiónes eius.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ iuvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus: * et iudícium ómnibus iniúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israel voluntátes suas.

Miserátor et miséricors Dóminus: * longánimis et multum miséricors.

Non in perpétuum iracétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra: * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte: * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, † misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est, quóniam pulvis sumus: † homo, sicut fenum dies eius, * tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet: * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et iustítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum eius:

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam: * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli eius: † poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, * ad audiéndam vocem sermónum eius.

Benedícite Dómino, omnes virtútes eius: * minístri eius, qui fácitis voluntátem eius.

Benedícite Dómino, ómnia ópera eius: † in omni loco dominatiónis eius, * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Clamor meus ad te véniat, Deus.

Ant. Bénedic, / ánima mea, Dómino.

Et non repetitur in psalmo.

Psalmus 103 (3)

Bénedic, ánima mea, Dómino: * Dómine, Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confessiónem et decórem induísti: * amíctus lúmine sicut vestiménto.

Exténdens cælum sicut pellem: * qui tegis aquis superióra eius.

Qui ponis nubem ascénsum tuum: * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos, spíritus: * et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abýssus, sicut vestiméntum, amíctus eius: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient: * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes: et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur: * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri: * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cæli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra:

Prodúcens fenum iuméntis, * et herbam servitúti hóminum:

Ut edúcas panem de terra: * et vinum lætíficet cor hóminis:

Ut exhílaret fáciem in óleo: * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit: * illic pásseres nidificábunt;

Heródii domus dux est eórum. † Montes excélsi cervis: * petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox: * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt: * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum: * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! † ómnia in sapiéntia fecísti: * impléta est terra possessióne tua.

Divisio (4)

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus: * illic reptília, quorum non est número:

Animália pusílla cum magnis: * illic naves pertransíbunt;

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei. * Omnia a te exspéctant, ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur: † áuferes spíritum eórum, et defícient, * et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur: * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis.

Qui réspicit terram, et facit eam trémere: * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo, quámdiu sum.

Iucúndum sit ei elóquium meum: * ego vero delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non

sint: * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Lætétur / cor quæréntium Dóminum.

Psalmus 104 (5)

Confitémini Dómino, et invocáte nomen eius: * annuntiáte inter gentes ópera eius!

Cantáte ei, et psállite ei: * narráte ómnia mirabília eius!

Laudámini in nómine sancto eius: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, et confirmámini: * quærite fáciem eius semper!

Mementóte mirabílium eius, quæ fecit: * prodígia eius, et iudícia oris eius:

Semen Abraham, servi eius: * fílii Iacob, elécti eius.

Ipse Dóminus Deus noster: * in univérsa terra iudícia eius.

Memor fuit in sæculum testaménti sui: * verbi, quod mandávit in mille generatiónes:

Quod dispósuit ad Abraham: * et iuraménti sui ad Isaac.

Et státuit illud Iacob in præcéptum: * et Israel in testaméntum ætérnum,

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hereditátis vestræ.

Cum essent número brevi, * paucíssimi et íncolæ eius:

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis: * et corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos: * et in prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem super terram: * et omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum: * in servum venúmdatus est Ioseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes eius, † ferrum pertránsiit ánimam eius, * donec veníret verbum eius,

Elóquium Dómini inflammávit eum. † Misit rex, et solvit eum; * princeps populórum, et dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domus suæ: * et príncipem omnis possessiónis suæ:

Ut erudíret príncipes eius sicut semetípsum: * et senes eius prudéntiam docéret.

Divisio (6)

Et intrávit Israel in Aegýptum: * et Iacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter: * et firmávit eum super inimícos eius.

Convértit cor eórum, ut odírent pópulum eius: * et dolum fácerent in servos eius.

Misit Móysen, servum suum: * Aaron, quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, et obscurávit: * et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem: * et occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœnomyía: * et cínifes in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem: * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eórum, et ficúlneas eórum: * et contrívit lignum fínium eórum.

Dixit, et venit locústa et bruchus, * cuius non erat númerus:

Et comédit omne fenum in terra eórum: * et comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum: * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto et auro: * et non erat in tríbubus eórum infírmus.

Lætáta est Aegýptus in profectióne eórum: * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expándit nubem in protectiónem eórum, * et ignem, ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúrnix: * et pane cæli saturávit eos.

Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ; * abiérunt in sicco flúmina.

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham, púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exsultatióne, * et eléctos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes géntium: * et labóres populórum possedérunt:

Ut custódiant iustificatiónes eius, * et legem eius requírant.

Ant. Lætétur cor quæréntium Dóminum.

Per annum, ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Temp. Adventus, ℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet, ut salvet pópulum suum.

Temp. Nativitatis, ℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Temp. Epiphaniæ, ℣. Adoráte Dóminum, allelúia. ℟. In aula sancta eius, allelúia.

Temp. Quadragesimæ, ℣. Scuto circúmdabit te véritas eius. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Temp. Passionis, ℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Temp. Ascensionis, ℣. Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, allelúia. ℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúia.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio A vínculis peccatórum nostrórum * absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

Deinde dicuntur tres lectiones cum tribus ℟℟. vel in æstate unica lectio cum suo ℟., ut notatum est feria II. (68)

Ad lectiones de Scriptura dicuntur sequentes benedictiones:

1 Ille nos benedícat, * qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2 Divínum auxílium * máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Si lectiones sunt de homilia, benedictiones erunt:

1 Evangélica léctio * sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

2 Divínum auxílium * máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

In festis III classis, tempore hiemali benedictiones erunt:

1 Ille nos benedícat, * qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2 Cuius (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus, * ipse (vel ipsa aut ipsi aut ipsæ) intercédat (vel intercédant) pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

3 Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum.

℟. Amen.

Tempore æstivo pro lectione unica de Sancto benedictio erit eadem ac pro lectione brevi, ut in sequentibus.

Bened. Ad societátem cívium supernórum * perdúcat nos Rex Angelórum.

℟. Amen.

Lectio brevis

Eccli. 12, 2-3

Bénefac iusto, et invénies retributiónem magnam: et si non ab ipso, certe a Dómino. † Non est enim ei bene, qui assíduus est in malis, et eleemósynas non danti: * quóniam et Altíssimus ódio habet peccatóres, et misértus est pæniténtibus. Tu autem, Dómine.

℟. br. Dómine, * Exáudi oratiónem meam. Dómine. ℣. Et clamor meus ad te véniat. Exáudi. Glória Patri. Dómine.

In Officio S. Mariæ in sabbato dicitur versus de Tempore, ut supra.

Absolutio et reliqua ut in eius Officio post Commune Sanctorum.

In II Nocturno

Per annum et temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Vísita nos, / Dómine, in salutári tuo.

Psalmus 105 (1)

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia eius!

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes eius?

Beáti, qui custódiunt iudícium, * et fáciunt iustítiam in omni témpore.

Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: * vísita nos in salutári tuo:

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, † ad lætándum in lætítia gentis tuæ: * ut laudéris cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris: * iniúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Aegýpto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum, * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et increpuit mare Rubrum, et exsiccátum est: * et dedúxit eos in abýssis sicut in desérto:

Et salvávit eos de manu odiéntium: * et redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos: * unus ex eis non remánsit.

Et credidérunt verbis eius: * et laudavérunt laudem eius.

Cito fecérunt, oblíti sunt óperum eius: * et non sustinuérunt consílium eius.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto: * et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum: * et misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris: * Aaron, Sanctum Dómini.

Apérta est terra, et deglutívit Dathan: * et opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exársit ignis in synagóga eórum: * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb: * et adoravérunt scúlptile.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedéntis fenum.

Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, † qui fecit magnália in Aegýpto, mirabília in terra Cham: * terribília in mari Rubro.

Et dixit, ut dispérderet eos: * si non Móyses, eléctus eius, stetísset in confractióne in conspéctu eius:

Ut avérteret iram eius, ne dispérderet eos. * Et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem:

Non credidérunt verbo eius, † et murmuravérunt in tabernáculis suis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos: * ut prostérneret eos in desérto;

Et ut deíceret semen eórum in natiónibus: * et dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor: * et comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis: * et multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, et placávit: * et cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in iustítiam, * in generatiónem et generatiónem usque in sempitérnum.

Divisio (2)

Et irritavérunt eum ad Aquas Contradictiónis: † et vexátus est Móyses propter eos: * quia exacerbavérunt spíritum eius,

Et distínxit in lábiis suis. * Non disperdidérunt gentes, quas dixit Dóminus illis.

Et commísti sunt inter gentes, † et didicérunt ópera eórum, et serviérunt sculptílibus eórum: * et factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt fílios suos, * et fílias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocéntem: † sánguinem filiórum suórum et filiárum suárum, * quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infécta est terra in sanguínibus, † et contamináta est in opéribus eórum: * et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum: * et abominátus est hereditátem suam.

Et trádidit eos in manus géntium: * et dominá-ti sunt eórum, qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, † et humiliá-ti sunt sub mánibus eórum. * Sæpe liberávit eos:

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo: * et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit, cum tribularéntur: * et audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit testaménti sui: * et pænítuit eum secúndum multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium, qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine, Deus noster: * et cóngrega nos de natiónibus,

Ut confiteámur nómini sancto tuo: * et gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, a sæculo et usque in sæculum: * et dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Vísita nos, Dómine, in salutári tuo.

Ant. De necessitátibus meis / éripe me, Dómine.

Psalmus 106 (3)

Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia eius!

Dicant, qui redémpti sunt a Dómino, † quos redémit de manu inimíci, * et de regiónibus congregávit eos:

A solis ortu et occásu: * ab aquilóne et mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso: * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes et sitiéntes: * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam: * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius: * et mirabília eius fíliis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem: * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris et umbra mortis: * vinctos in mendicitáte et ferro;

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum: * infirmáti sunt, nec fuit, qui adiuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, et umbra mortis: * et víncula eórum disrúpit.

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius: * et mirabília eius fíliis hóminum.

Quia contrívit portas æreas: * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum: * propter iniustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abominá-ta est ánima eórum: * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, et sanávit eos: * et erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius: * et mirabília eius fíliis hóminum.

Et sacrífícent sacrifícium laudis: * et annúntient ópera eius in exsultatióne.

Divisio (4)

Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatiónem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabília eius in profúndo.

Dixit, et stetit spíritus procéllæ: * et exaltáti sunt fluctus eius.

Ascéndunt usque ad cælos, et descéndunt usque ad abýssos: * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius: * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam eius in auram: * et siluérunt fluctus eius.

Et lætáti sunt, quia siluérunt: * et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius: * et mirabília eius fíliis hóminum.

Et exáltent eum in ecclésia plebis: * et in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desértum: * et éxitus aquárum in sitim.

Terram fructíferam in salsúginem, * a malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desértum in stagna aquárum, * et terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes: * et constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, et plantavérunt víneas: * et fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis: * et iuménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt: * et vexáti sunt a tribulatióne malórum et dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes: * et erráre fecit eos in ínvio, et non in via.

Et adiúvit páuperem de inópia: * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et lætabúntur: * et omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens et custódiet hæc? * et intélleget misericórdias Dómini?

A Septuag. usque ad Pascha, ant. De necessitátibus meis éripe me, Dómine.

Ant. Confitébor / Dómino nimis in ore meo.

Psalmus 107 (5)

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo et psállam in glória mea.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psallam tibi in natiónibus.

Quia magna est super cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos, Deus, † et super omnem terram glória tua. * Ut liberéntur dilécti tui;

Salvum fac déxtera tua, et exáudi me. * Deus locútus est in sancto suo:

Exsultábo, et dívidam Síchimam, * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraim suscéptio cápitis mei.

Iuda rex meus: * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui reppulísti nos, * et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Psalmus 108 (6)

Deus, laudem meam ne tacúeris: * quia os peccatóris et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, † et sermónibus ódii circumdedérunt me: * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsum me mala pro bonis: * et ódium pro dilectióne mea.

Constítue super eum peccatórem: * et diábolus stet a dextris eius.

Cum iudicátur, éxeat condemnátus: * et orátio eius fiat in peccátum.

Fiant dies eius pauci: * et episcopátum eius accípiat alter.

Fiant fílii eius órphani: * et uxor eius vídua.

Nutántes transferántur fílii eius, et mendícent: * et eiciántur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam eius: * et dirípiant aliéni labóres eius.

Non sit illi adiútor: * nec sit, qui misereátur pupíllis eius.

Fiant nati eius in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen eius.

In memóriam rédeat iníquitas patrum eius in conspéctu Dómini: * et peccátum matris eius non deleátur.

Fiant contra Dóminum, semper, † et dispéreat de terra memória eórum: * pro eo, quod non est recordátus fácere misericórdiam;

Et persecútus est hóminem ínopem et mendícum, * et compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, et véniet ei: * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum, † et intrávit sicut aqua in interióra eius, * et sicut óleum in óssibus eius.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur: * et sicut zona, qua semper præcíngitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi, apud Dóminum: * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum: * quia suávis est misericórdia tua.

Líbera me, quia egénus et pauper ego sum: * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra, cum declínat, ablátus sum: * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a ieiúnio: * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis: * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adiuva me, Dómine, Deus meus: * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam!

Et sciant, quia manus tua hæc: * et tu, Dómine, fecísti eam.

Maledícent illi, et tu benedíces: † qui insúrgunt in me, confundántur: * servus autem tuus lætábitur.

Induántur, qui détrahunt mihi, pudóre: * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo: * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

A Septuag. usque ad Pascha, ant. Confitébor Dómino nimis in ore meo.

Capitula in feriis

Per annum

Capit. 1 Cor. 16, 13-14

Vigiláte, state in fide, † viríliter ágite, et confortámini. * Omnia vestra in caritáte fiant.

℣. Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In sæcula sæculórum laudábunt te.

Tempore Adventus

Capit. Tit. 2, 12-13

Sóbrie et iuste et pie vivámus in hoc sæculo, † exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei, * et Salvatóris nostri Iesu Christi.

℣. Veni, Dómine, et noli tardáre. ℟. Reláxa facínora plebi tuæ.

Tempore Quadragesimæ

Capit. Is. 1, 16-18

Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis: † quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere: quærite iudícium, subveníte opprésso, iudicáte pupíllo, deféndite víduam. * Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus.

℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Tempore Passionis

Capit. Ier. 11, 18-19

Tu autem, Dómine, demonstrásti mihi, et cognóvi: † tunc ostendísti mihi stúdia eórum. * Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad víctimam.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Tempore Ascensionis

(In vigilia Pentecostes tantum)

Capit. Apoc. 5, 12

Dignus est Agnus, qui occísus est, † accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, * et honórem, et glóriam, et benedictiónem.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua, allelúia. ℟. Cantábimus, et psallémus virtútes tuas, allelúia.

Capitula in festis III classis

Pro uno Martyre extra tempus paschale

Capit. Eccli. 15, 3

Cibávit illum pane vitæ et intellléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℣. Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo. ℟. Et laudabúntur omnes recti corde.

Pro pluribus Martyribus extra tempus paschale

Capit. Sap. 10, 17

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, † et dedúxit illos in via mirábili; et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum nocte.

℣. Iustórum ánimæ in manu Dei sunt. ℟. Et non tanget illos torméntum mortis.

Pro Martyribus temp. pasch.

Capit. Sap. 5, 5

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, * et inter sanctos sors illórum est.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Pro Confessore Pontifice

Capit. Eccli. 44, 20

Non est invéntus símilis illi, † qui conserváret legem Excélsi: * ídeo iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Iustus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Confessore non Pontifice

Capit. Eccli. 39, 6

Iustus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, * et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Iustus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Pro Virgine Martyre et pro sancta Martyre tantum

Capit. Eccli. 51, 4-5

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam, * et de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro Virgine non Martyre

Capit. 2 Cor. 11, 2

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. * Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capit. Prov. 31, 20-21

Manum suam apéruit ínopi, † et palmas suas exténdit ad páuperem. * Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Pro Officio S. Mariæ in sabbato

Capit. Eccli. 24, 26-28

Transíte ad me, omnes, qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis implémini: † spíritus enim meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum: * memória mea in generatiónes sæculórum.

℣. Speciósa facta es, et suávis. (T. P. Allelúia.) ℟. In delíciis tuis, sancta Dei Génetrix. (T. P. Allelúia.)

AD LAUDES

℣. Deus, in adiutórium.

Psalmus 66

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes: † quóniam iúdicas pópulos in æquitáte, * et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, † confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Per annum, ant. Benígne fac / in bona voluntáte tua, Dómine.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Sub qua sola ant. Allelúia dicuntur duo psalmi sequentes.

Psalmus 50 (1)

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne proícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium iustítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Benígne fac in bona voluntáte tua, Dómine.

Ant. In veritáte tua / exáudi me, Dómine.

Psalmus 142 (2)

Dómine, exáudi oratiónem meam: † áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua iustítia.

Et non intres in iudícium cum servo tuo: * quia non iustificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi: † et anxiátus est super me spíritus meus, * in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, † meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi. * Doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Per annum, ant. In veritáte tua exáudi me, Dómine.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Canticum feriale

Ant. Date / magnitúdinem Deo nostro. (T. P. Allelúia.)

Canticum Moysis

Deut. 32, 1-43 (3)

Audíte, cæli, quæ loquor: * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum,

Quasi imber super herbam, † et quasi stillæ super grámina. * Quia nomen Dómini invocábo:

Date magnificéntiam Deo nostro. † Dei perfécta sunt ópera, * et omnes viæ eius iudícia:

Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, iustus et rectus. * Peccavérunt ei, et non fílii eius in sórdibus:

Generátio prava atque pervérsa. * Hæccine reddis Dómino, pópule stulte et insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, et fecit, et creávit te?

Divisio (4)

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes síngulas.

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi: * maióres tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus gentes: * quando separábat fílios Adam,

Constítuit términos populórum * iuxta número filiórum Israel.

Pars autem Dómini, pópulus eius: * Iacob funículus hereditátis eius.

Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris, et vastæ solitúdinis:

Circumdúxit eum, et dócuit: * et custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos vólitans,

Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux eius fuit: * et non erat cum eo Deus aliénus.

Constítuit eum super excélsam terram: * ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo.

Butýrum de arménto, et lac de óvibus * cum ádipe agnórum et aríetum filiórum Basan:

Et hircos cum medúlla trítici, * et sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit: * incrassátus, impinguátus, dilatátus,

Derelíquit Deum, factórem suum, * et recéssit a Deo, salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, et non Deo, * diis, quos ignorábant:

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum, qui te génuit, dereliquísti, * et oblítus es Dómini, creatóris tui.

Ant. Date magnitúdinem Deo nostro. (T. P. Allelúia.)

Canticum festivum

Ant. Osténde nobis, / Dómine, lucem miseratiónum tuárum. (T. P. Allelúia.)

Canticum Ecclesiastici 36, 1-13 (3)

Miserére nostri, Deus ómnium, et réspice nos, * et osténde nobis lucem miseratiónum tuárum:

Et immítte timórem tuum super gentes, * quæ non exquisiérunt te,

Ut cognóscant, quia non est Deus nisi tu, * et enárrent magnália tua.

Alleva manum tuam super gentes aliénas, * ut vídeant poténtiam tuam.

Sicut enim in conspéctu eórum sanctificátus es in nobis, * sic in conspéctu nostro magnificáberis in eis,

Ut cognóscant te, sicut et nos cognóvimus, * quóniam non est Deus præter te, Dómine.

Divisio (4)

Innova signa, et immúta mirabília. * Glorífica manum et brácchium dextrum.

Excita furórem, et effúnde iram. * Tolle adversárium, et afflíge inimícum.

Festína tempus, et meménto finis, * ut enárrent mirabília tua.

In ira flammæ devorétur, qui salvátur: * et qui péssimant plebem tuam, invéniant perditiónem.

Cóntere caput príncipum inimicórum, * dicéntium: Non est álius præter nos.

Cóngrega omnes tribus Iacob: † ut cognóscant, quia non est Deus nisi tu, * et enárrent magnália tua:

Et hereditábis eos, * sicut ab inítio.

Ant. Osténde nobis, Dómine, lucem miseratiónum tuárum. (T. P. Allelúia.)

Per annum, ant. In cýmbalis / benesonántibus laudáte Deum.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 148 (5)

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli eius: * laudáte eum, omnes virtútes eius.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra: * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum eius:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiæ et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátæ:

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes iúdices terræ.

Iúvenes et vírgines: † senes cum iunióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen eius solíus.

Conféssio eius super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus eius in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis iudícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis eius.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis eius: * laudáte eum in firmaménto virtútis eius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Per annum, ant. In cýmbalis benesonántibus laudáte Deum.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capit. Rom. 13, 12-13

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. † Abiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. * Sicut in die honéste ambulémus.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

Hymnus

Auróra iam spargit polum:
Terris dies illábitur:
Lucis resúltat spículum:
Discédat omne lúbricum.

Phantásma noctis décidat:
Mentis reátus súbruat:
Quidquid tenébris hórridum
Nox áttulit culpæ, cadat.

Et mane illud últimum,
Quod præstolámur cérnui,
In lucem nobis éffluat,
Dum hoc canóre cóncrepat.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus et delectáti sumus.

Ad Bened. ant. Illumináre, / Dómine, his, qui in ténebris sedent: † et dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

Canticum Zachariæ
Luc. 1, 68-79

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et iustítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi eius: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, Oriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Ant. Illumináre, Dómine, his, qui in ténebris sedent: † et dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

DOMINICA

AD PRIMAM

℣. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Iam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Ámen.

In Officio dominicali:

Per annum, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

Tempore Adventus, Septuagesimæ, Quadragesimæ et Passionis ant. propria ut in Proprio de Tempore.

In Officio festivo:

Dicitur ant. 1 ex Laudibus.

Dom. Psalmus 118, 1 (1)

Beáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia eius: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis eius ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas iustificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis: * in eo, quod dídici iudícia iustítiæ tuæ.

Iustificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

Dom. Psalmus 118, 2 (2)

In quo córrigit adulescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine: * doce me iustificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia iudícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In iustificatiónibus tuis meditábor: * non oblíviscar sermónes tuos.

Dom. Psalmus 118, 3 (3)

Retríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre iustificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti, qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium et contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in iustificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum iustificatiónes tuæ.

Dom. Psalmus 118, 4 (4)

Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me iustificatiónes tuas.

Viam iustificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * iudícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Per annum, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. 1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, † soli Deo honor et glória * in sæcula sæculórum. Amen. ℟. Deo grátias.

℣. Exsúrge, Christe, ádiuva nos. (T. P. Allelúia.)

℟. Et líbera nos propter nomen tuum. (T. P. Allelúia.)

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.

Orémus. Oratio

Dómine, Deus omnípotens, qui ad princípium huius diéi nos pervenire fecísti: † tua nos hódie salva virtúte; * ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam iustítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Officium quod dicitur Capituli, si alicubi celebretur, invenies superius. xxxv

DOMINICA

AD TERTIAM

℣. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Expleto hymno, conveniens dicitur integra antiphona et tres psalmi, prouti Officium occurrens requirit; atque, psalmis absolutis, repetitur antiphona et dicitur capitulum, versus et reliqua ut infra. Quod semper servatur ad Tertiam, Sextam et Nonam.

In Officio dominicali:

Per annum, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

Tempore Adventus, Septuagesimæ, Quadragesimæ et Passionis ad Tertiam, Sextam et Nonam ant. propriæ in Proprio de Tempore.

In Officio festivo:

Dicitur ant. 2 ex Laudibus.

Psalmus 118, 5 (1)

Legem pone mihi, Dómine, viam iustificatiónum tuárum: * et exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua: * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum, quod suspicátus sum: * quia iudícia tua iucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Lunedì 2

Psalmus 118, 6 (2)

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque: * quia in iudíciis tuis superspérávi.

Et custódiam legem tuam semper: * in sæculum et in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum: * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * et exercébar in iustificatiónibus tuis.

Lunedì 3

Psalmus 118, 7 (3)

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque: * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui iudiciórum tuórum a sæculo, Dómine: * et consolátus sum.

Defectio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant iustificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine: * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia iustificatiónes tuas exquisívi.

Per annum, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Sequens capitulum et ℣. dicuntur a dominica II usque ad ultimam post Epiphaniam, et a dominica II usque ad ultimam post Pentecosten; versus dicitur etiam in dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ.

Idem valet pro Hora Sexta et Nona.

Capit. 1 Io. 4, 16

Deus cáritas est: † et qui manet in caritáte, in Deo manet, * et Deus in eo. ℟. Deo grátias.

℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.

Orémus.

Et dicitur oratio conveniens.

Post orationem additur

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Postea, si discedendum sit a choro subiungitur:

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Et cum frátribus nostris abséntibus. Amen.

Sic finiuntur semper Tertia, Sexta et Nona.

DOMINICA

AD SEXTAM

℣. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane ínstruis,
Et ígnibus merídiem:
Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Officio dominicali:

Per annum, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

In Officio festivo:

Dicitur ant. 3 ex Laudibus.

Psalmus 118, 8 (1)

Pórtio mea, Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: * et convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus: * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super iudícia iustificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te: * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est terra: * iustificatiónes tuas doce me.

Psalmus 118, 9 (2)

Bonitátem fecísti cum servo tuo, Dómine, * secúndum verbum tuum.

Bonitátem et disciplínam et sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer, ego delíqui: * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu: * et in bonitáte tua doce me iustificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi, quia humiliásti me: * ut discam iustificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri et argénti.

Psalmus 118, 10 (3)

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me: * da mihi intellléctum, et discam mandáta tua.

Qui timet te, vidébunt me, et lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas iudícia tua: * et in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua, ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia iniúste iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te: * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in iustificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

Per annum, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. Gal. 6, 2

Alter alterius ónera portáte, * et sic adimplébitis legem Christi.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

DOMINICA

AD NONAM

℣. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans:

Largíre clarum véspere,
Quo vita nusquam décidat;
Sed prǽmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Officio dominicali:

Per annum, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

In Officio festivo:

Dicitur ant. 5 ex Laudibus.

Psalmus 118, 11 (1)

Defécit in salutáre tuum ánima mea: * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína: * iustificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me iudícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníque persecúti sunt me, ádiuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me: * et custódiam testimónia oris tui.

Psalmus 118, 12 (2)

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cælo.

In generatiónem et generatiónem véritas tua: * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat dies: * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est: * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblíviscar iustificatiónes tuas: * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam iustificatiónes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt peccatóres, ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Psalmus 118, 13 (3)

Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? * tota die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi: * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi: * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos: * ut custódiam verba tua.

A iudíciis tuis non declínavi: * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

A mandátis tuis intelléxi: * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Per annum, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. 1 Cor. 6, 20

Empti enim estis prétio magno. * Glorificáte et portáte Deum in córpore vestro.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

FERIA SECUNDA

AD TERTIAM

℣. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Adiuva me, / et salvus ero, Dómine.

In Adventu, ant. e Laudibus dominicæ præcedentis aut ex propriis Laudibus.

Temp. Quadrag., ant. Advenérunt / nobis dies pæniténtiæ, † ad rediménda peccáta, ad salvándas ánimas.

Temp. Passionis, ant. Iudicásti, / Dómine, causam ánimæ meæ, † defénsor vitæ meæ, Dómine, Deus meus.

Feria II Hebdomadæ sanctæ ant. propria.

Temp. paschali et temp. Ascensionis, ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

In Officio festivo:

Ant. 2 e Laudibus festi.

Psalmus 118, 14 (1)

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Iurávi et státui * custodíre iudícia iustítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine: * et iudícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper: * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi: * et de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum: * quia exsultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas iustificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Psalmus 118, 15 (2)

Iníquos ódio hábui: * et legem tuam diléxi.

Adiútor et suscéptor meus es tu: * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me, malígni: * et scrutábor mandáta Dei mei.

SÚSCIPE ME SECÚNDUM ELÓQUIUM TUUM, ET VIVAM, * ET NON CONFÚNDAS ME AB EXSPECTATIÓNE MEA.

Adiuva me, et salvus ero: * et meditábor in iustificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a iudíciis tuis: * quia iniústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ídeo diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas: * a iudíciis enim tuis tímui.

Psalmus 118, 16 (3)

Feci iudícium et iustítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum: * et in elóquium iustítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam: * et iustificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine: * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Propterea ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

Per annum, ant. Adiuva me, et salvus ero, Dómine.

Capit. Ier. 17, 14

Sana me, Dómine, et sanábor: † salvum me fac, et salvus ero: * quóniam laus mea tu es.

℣. Adiútor meus esto, ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me, Deus, salutáris meus.

In Adventu, ant. e Laudibus dominicæ præcedentis aut ex propriis Laudibus.

Capit. Ier. 23, 5

Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, † et suscitábo David germen iustum: et regnábit rex, et sápiens erit: * et fáciet iudícium et iustítiam in terra.

℣. Veni ad liberándum nos, Dómine, Deus virtútum. ℟. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Tempore Nativitatis

Ant. Adiuva me, et salvus ero, Dómine.

Capit. Tit. 2, 11-12

Appáruit grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus homínibus, † erúdiens nos, ut, abnegántes impietátem et sæculária desidéria, * sóbrie et iuste et pie vivámus in hoc sæculo.

℣. Verbum caro factum est, allelúia. ℟. Et habitávit in nobis, allelúia.

Tempore Epiphaniæ

Ant. Adiuva me, et salvus ero, Dómine.

Capit. Is. 60, 1

Surge, illumináre, Ierúsalem, quia venit lumen tuum, * et glória Dómini super te orta est.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, allelúia. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent, allelúia.

Tempore Quadragesimæ

Ant. Advenérunt nobis dies pæniténtiæ, † ad rediménda peccáta, ad salvándas ánimas.

Capit. Ioel 2, 12-13

Convertímini ad me in toto corde vestro, in ieiúnio et fletu et planctu. † Et scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, * ait Dóminus omnípotens.

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

Tempore Passionis

Ant. Iudicásti, Dómine, causam ánimæ meæ, † defénsor vitæ meæ, Dómine, Deus meus.

Feria II Hebdomadæ sanctæ ant. propria.

Capit. Ier. 17, 13

Dómine, omnes qui te derelínquunt, confundéntur: † recedéntes a te, in terra scribéntur: * quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Tempore paschali

Ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. Rom. 6, 9-10

Christus resúrgens ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. † Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: * quod autem vivit, vivit Deo.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Tempore Ascensionis

Ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. Eph. 2, 6-7

Conresuscitávit et consedére nos fecit Deus in cæléstibus in Christo Iesu: † ut osténderet in sæculis superveniéntibus abundántes divítias grátiæ suæ * in bonitáte super nos in Christo Iesu.

℣. Ascéndit Deus in iubilatióne, allelúia. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

FERIA SECUNDA

AD SEXTAM

℣. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane ínstruis,
Et ígnibus merídiem:

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Aspice / in me, et miserére mei, Dómine.

In Adventu, ant. e Laudibus dominicæ præcedentis aut ex propriis Laudibus.

Temp. Quadrag., ant. Commendémus / nosmetípsos in multa patiéntia, † in ieiúniis multis, per arma iustítiæ.

Temp. Passionis, ant. Pópule meus, / quid feci tibi? aut quid moléstus fui? † Respónde mihi.

Feria II Hebdomadæ sanctæ ant. propria.

Temp. paschali et temp. Ascensionis, ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

In Officio festivo:

Ant. 3 e Laudibus festi.

Psalmus 118, 17 (1)

Mirabília testimónia tua: * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei, * secúndum iudícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis iniustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me iustificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Giovedì 2

Psalmus 118, 18 (2)

Iustus es, Dómine: * et rectum iudícium tuum.

Mandásti iustítiam testimónia tua: * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus: * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter: * et servus tuus diléxit illud.

Adulescéntulus sum ego et contémptus: * iustificatiónes tuas non sum oblítus.

Iustítia tua, iustítia in ætérnum: * et lex tua véritas.

Tribulátio et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Aéquitas testimónia tua in ætérnum: * intellléctum da mihi, et vivam.

Giovedì 3

Psalmus 118, 19 (3)

Clamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine: * iustificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, et clamávi: * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine: * et secúndum iudícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine: * et omnes viæ tuæ véritas.

Initio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

Per annum, ant. Aspice in me, et miserére mei, Dómine.

Capit. Gal. 6, 2

Alter alterius ónera portáte, * et sic adimplébitis legem Christi.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

In Adventu, ant. e Laudibus dominicæ præcedentis aut ex propriis Laudibus.

Capit. Ier. 23, 6

In diébus illis salvábitur Iuda, et Israel habitábit confidénter: † et hoc est nomen, quod vocábunt eum, * Dóminus iustus noster.

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam. ℟. Et salutáre tuum da nobis.

Tempore Nativitatis

Ant. Aspice in me, et miserére mei, Dómine.

Capit. Hebr. 1, 10

Et: Tu in princípio, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Tempore Epiphaniæ

Ant. Aspice in me, et miserére mei, Dómine.

Capit. Is. 60, 4

Leva in circúitu óculos tuos, et vide: † omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi: * fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent.

℣. Omnes de Saba vénient, allelúia. ℟. Aurum et thus deferéntes, allelúia.

Tempore Quadragesimæ

Ant. Commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, † in ieiúniis multis, per arma iustítiæ.

Capit. Is. 55, 7

Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, † et revertátur ad Dóminum, et miserébitur eius, et ad Deum nostrum, * quóniam multus est ad ignoscéndum.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis eius sperábis.

Tempore Passionis

Ant. Pópule meus, quid feci tibi? aut quid moléstus fui? † Respónde mihi.

Feria II Hebdomadæ sanctæ ant. propria.

Capit. Ier. 17, 18

Confundántur qui me persequúntur, et non confúndar ego: † páveant illi, et non páveam ego: * induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos, Dómine, Deus noster.

℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Tempore paschali

Ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. 1 Cor. 15, 20-22

Christus resurréxit a mórtuis primítiæ dor-

miéntium: † quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. * Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

Tempore Ascensionis

Ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. Eph. 1, 20-21

Deus Christum constítuit ad déxteram suam in cæléstibus, † supra omnem principátum, et potestátem, et virtútem, et dominatiónem, * et omne nomen quod nominátur non solum in hoc sæculo, sed étiam in futúro.

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúia. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúia.

FERIA SECUNDA
AD NONAM

℣. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Successíbus detérminans:

Largíre clarum véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed prǽmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Fiat / manus tua, Dómine, ut salvet me, † quóniam mandáta tua elégi.

In Adventu, ant. e Laudibus dominicæ præcedentis aut ex propriis Laudibus.

Temp. Quadrag., ant. Per arma / iustítiæ virtútis Dei † commendémus nosmetípsos in multa patiéntia.

Temp. Passionis, ant. Numquid / rédditur pro bono malum, † quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

Feria II Hebdomadæ sanctæ ant. propria.

Temp. paschali et temp. Ascensionis, ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

In Officio festivo:

Ant. 5 e Laudibus festi.

Psalmus 118, 20 (1)

Vide humilitátem meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

Iúdica iudícium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus: * quia iustificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secúndum iudícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, et tríbulant me: * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas: * in ætérnum ómnia iudícia iustítiæ tuæ.

Psalmus 118, 21 (2)

Príncipes persecúti sunt me gratis: * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super iudícia iustítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam: * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum, Dómine: * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua: * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua et testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Psalmus 118, 22 (3)

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine: * iuxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me iustificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua, ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine: * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te: * et iudícia tua adiuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Per annum, ant. Fiat manus tua, Dómine, ut salvet me: † quóniam mandáta tua elégi.

Capit. 1 Cor. 6, 20

Empti enim estis prétio magno. * Glorificáte et portáte Deum in córpore vestro.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

In Adventu, ant. e Laudibus dominicæ præcedentis aut ex propriis Laudibus.

Capit. Is. 14, 1

Prope est, ut véniat tempus eius, † et dies eius non elongabúntur: * miserébitur enim Dóminus Iacob, et Israel salvábitur.

℣. Super te, Ierúsalem, oriétur Dóminus. ℟. Et glória eius in te vidébitur.

Tempore Nativitatis

Ant. Fiat manus tua, Dómine, ut salvet me: † quóniam mandáta tua elégi.

Capit. Hebr. 1, 11-12

Ipsi períbunt, tu autem permanébis; et omnes sicut vestiméntum veteráscent: † et velut amíctum mutábis eos, et mutabúntur; * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúia.

Tempore Epiphaniæ

Ant. Fiat manus tua, Dómine, ut salvet me: † quóniam mandáta tua elégi.

Capit. Is. 60, 6

Omnes de Saba vénient, † aurum et thus deferéntes, * et laudem Dómino annuntiántes.

℣. Adoráte Dóminum, allelúia. ℟. In aula sancta eius, allelúia.

Tempore Quadragesimæ

Ant. Per arma iustítiæ virtútis Dei † commendémus nosmetípsos in multa patiéntia.

Capit. Is. 58, 7

Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam: † cum víderis nudum, óperi eum, * et carnem tuam ne despéxeris.

℣. Scuto circúmdabit te véritas eius. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Tempore Passionis

Ant. Numquid rédditur pro bono malum, † quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

Feria II Hebdomadæ sanctæ ant. propria.

Capit. Ier. 18, 20

Recordáre quod stéterim in conspéctu tuo, † ut lóquerer pro eis bonum, * et avérterem indignatiónem tuam ab eis.

℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Tempore paschali

Ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. 1 Petr. 3, 18

Christus semel pro peccátis nostris mórtuus est, iustus pro iniústis, † ut nos offérret Deo, mortificátus quidem carne, * vivificátus autem spíritu.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Tempore Ascensionis

Ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. Eph. 1, 22-23

Omnia subiécit sub pédibus eius, † et ipsum dedit caput supra omnem Ecclésiam, * quæ est corpus ipsíus, et plenitúdo eius, qui ómnia in ómnibus adimplétur.

℣. Ascéndo ad Patrem meum et Patrem vestrum, allelúia. ℟. Deum meum, et Deum vestrum, allelúia.

PER HEBDOMADAM
AD TERTIAM

℣. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Clamávi, / et exaudívit me.

In Adventu, ant. e Laudibus dominicæ præcedentis aut ex propriis Laudibus.

Temp. Quadrag., ant. Advenérunt / nobis dies pæniténtiæ, † ad rediménda peccáta, ad salvándas ánimas.

Temp. Passionis, ant. Iudicásti, / Dómine, causam ánimæ meæ, † defénsor vitæ meæ, Dómine, Deus meus.

Feria III et IV Hebdomadæ sanctæ ant. propria.

Temp. paschali et temp. Ascensionis, ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

In Officio festivo:

Ant. 2 e Laudibus festi.

Psalmus 119 (1)

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: † habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalmus 120 (2)

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet, qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Psalmus 121 (3)

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Ierúsalem.

Ierúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cuius participátio eius in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in iudício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Ierúsalem: * et abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos et próximos meos, * loquébar pacem de te:

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Per annum, ant. Clamávi, et exaudívit me.

Capit. Ier. 17, 14

Sana me, Dómine, et sanábor: † salvum me fac, et salvus ero: * quóniam laus mea tu es.

℣. Adiútor meus esto, ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me, Deus, salutáris meus.

In Adventu, ant. e Laudibus dominicæ præcedentis aut ex propriis Laudibus.

Capit. Ier. 23, 5

Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, † et suscitábo David germen iustum: et regnábit rex, et sápiens erit: * et fáciet iudícium et iustítiam in terra.

℣. Veni ad liberándum nos, Dómine, Deus virtútum. ℟. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Tempore Nativitatis

Ant. Clamávi, et exaudívit me.

Capit. Tit. 2, 11-12

Appáruit grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus homínibus, † erúdiens nos, ut, abnegántes impietátem, et sæculária desidéria, * sóbrie et iuste et pie vivámus in hoc sæculo.

℣. Verbum caro factum est, allelúia. ℟. Et habitávit in nobis, allelúia.

Tempore Epiphaniæ

Ant. Clamávi, et exaudívit me.

Capit. Is. 60, 1

Surge, illumináre, Ierúsalem, quia venit lumen tuum, * et glória Dómini super te orta est.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, allelúia. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent, allelúia.

Tempore Quadragesimæ

Ant. Advenérunt nobis dies pæniténtiæ, † ad rediménda peccáta, ad salvándas ánimas.

Capit. Ioel 2, 12-13

Convertímini ad me in toto corde vestro, in ieiúnio et fletu et planctu. †

Et scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, * ait Dóminus omnípotens.

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

Tempore Passionis

Ant. Iudicásti, Dómine, causam ánimæ meæ, † defénsor vitæ meæ, Dómine, Deus meus.

Feria III et IV Hebdomadæ sanctæ ant. propria.

Capit. Ier. 17, 13

Dómine, omnes qui te derelínquunt, confundéntur: † recedéntes a te, in terra scribéntur: * quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

℣. Erue a frámea, Deus, ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

Tempore paschali

Ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. Rom. 6, 9-10

Christus resúrgens ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. † Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: * quod autem vivit, vivit Deo.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Tempore Ascensionis

Ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. Eph. 2, 6-7

Conresuscitávit et consedére nos fecit Deus in cæléstibus in Christo Iesu: † ut osténderet in sæculis superveniéntibus abundántes divítias grátiæ suæ * in bonitáte super nos in Christo Iesu.

℣. Ascéndit Deus in iubilatióne, allelúia. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

PER HEBDOMADAM AD SEXTAM

℣. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane ínstruis,
Et ígnibus meridiem:
Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Qui hábitas / in cælis, miserére nobis.

In Adventu, ant. e Laudibus dominicæ præcedentis aut ex propriis Laudibus.

Temp. Quadrag., ant. Commendémus / nosmetípsos, in multa patiéntia, † in ieiúniis multis, per arma iustítiæ.

Temp. Passionis, ant. Pópule meus, / quid feci tibi? aut quid moléstus fui? † Respónde mihi.

Feria III et IV Hebdomadæ sanctæ ant. propria.

Temp. paschali et temp. Ascensionis, ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

In Officio festivo:

Ant. 3 e Laudibus festi.

Sabbato Psalmus 122 2(1)

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælis.

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum.

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri: * quia multum repléti sumus despectióne:

Quia multum repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Sab Psalmus 123 (2) 3

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exsúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos:

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.

Adiutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cælum et terram.

Sab Psalmus 124 (3) 4

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Ierúsalem.

Montes in circúitu eius: † et Dóminus in circúitu pópuli sui, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem iustórum: * ut non exténdant iusti ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israel.

Per annum, ant. Qui hábitas in cælis, miserére nobis.

Capit. Gal. 6, 2

Alter alterius ónera portáte, * et sic adimplébitis legem Christi.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

In Adventu, ant. e Laudibus dominicæ præcedentis aut ex propriis Laudibus.

Capit. Ier. 23, 6

In diébus illis salvábitur Iuda, et Israel habitábit confidénter: † et hoc est nomen, quod vocábunt eum, * Dóminus iustus noster.

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam. ℟. Et salutáre tuum da nobis.

Tempore Nativitatis

Ant. Qui hábitas in cælis, miserére nobis.

Capit. Hebr. 1, 10

Et: Tu in princípio, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

Tempore Epiphaniæ

Ant. Qui hábitas in cælis, miserére nobis.

Capit. Is. 60, 4

Leva in circúitu óculos tuos, et vide: † omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi: * fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent.

℣. Omnes de Saba vénient, allelúia. ℟. Aurum et thus deferéntes, allelúia.

Tempore Quadragesimæ

Ant. Commendémus nosmetípsos, in multa patiéntia, † in ieiúniis multis, per arma iustítiæ.

Capit. Is. 55, 7

Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, † et revertátur ad Dóminum, et miserébitur eius, et ad Deum nostrum, * quóniam multus est ad ignoscéndum.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis eius sperábis.

Tempore Passionis

Ant. Pópule meus, quid feci tibi? aut quid moléstus fui? † Respónde mihi.

Feria III et IV Hebdomadæ sanctæ ant. propria.

Capit. Ier. 17, 18

Confundántur qui me persequúntur, et non confúndar ego: † páveant illi, et non páveam ego: * induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos, Dómine, Deus noster.

℣. De ore leónis líbera me, Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Tempore paschali

Ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. 1 Cor. 15, 20-22

Christus resurréxit a mórtuis primítiæ dormiéntium: † quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. * Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

Tempore Ascensionis

Ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. Eph. 1, 20-21

Deus Christum constítuit ad déxteram suam in cæléstibus, † supra omnem principátum, et potestátem, et virtútem, et dominatiónem, * et omne nomen quod nominátur non solum in hoc sæculo, sed étiam in futúro.

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúia. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúia.

PER HEBDOMADAM

AD NONAM

℣. Deus, in adiutórium.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Successíbus detérminans:

Largíre clarum véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Officio feriali:

Per annum et temp. natalicio, ant. Beáti / omnes, qui timent Dóminum.

In Adventu, ant. e Laudibus dominicæ præcedentis aut ex propriis Laudibus.

Temp. Quadrag., ant. Per arma / iustítiæ virtútis Dei † commendémus nosmetípsos in multa patiéntia.

Temp. Passionis, ant. Numquid / rédditur pro bono malum, † quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

Feria III et IV Hebdomadæ sanctæ ant. propria.

Temp. paschali et temp. Ascensionis, ant. Allelúia, / allelúia, † allelúia, allelúia.

In Officio festivo:

Ant. 5 e Laudibus festi.

sabato 1 Psalmus 125 (1)

In converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti:

Tunc replétum est gáudio os nostrum: * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

sab. 2 Psalmus 126 (2)

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat, qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris;

Cum déderit diléctis suis somnum. * Ecce heréditas Dómini fílii: merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

sab. 3 Psalmus 127 (3)

Beáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis eius.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Ierúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Per annum, ant. Beáti omnes, qui timent Dóminum.

Capit. 1 Cor. 6, 20

Empti enim estis prétio magno. * Glorificáte et portáte Deum in córpore vestro.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

In Adventu, ant. e Laudibus dominicæ præcedentis aut ex propriis Laudibus.

Capit. Is. 14, 1

Prope est, ut véniat tempus eius, † et dies eius non elongabúntur: * miserébitur enim Dóminus Iacob, et Israel salvábitur.

℣. Super te, Ierúsalem, oriétur Dóminus. ℟. Et glória eius in te vidébitur.

Tempore Nativitatis

Ant. Beáti omnes, qui timent Dóminum.

Capit. Hebr. 1, 11-12

Ipsi períbunt, tu autem permanébis; et omnes sicut vestiméntum veteráscent: † et velut amíctum mutábis eos, et mutabúntur; * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

℣. Vidérunt omnes fines terræ, allelúia. ℟. Salutáre Dei nostri, allelúia.

Tempore Epiphaniæ

Ant. Beáti omnes, qui timent Dóminum.

Capit. Is. 60, 6

Omnes de Saba vénient, † aurum et thus deferéntes, * et laudem Dómino annuntiántes.

℣. Adoráte Dóminum, allelúia. ℟. In aula sancta eius, allelúia.

Tempore Quadragesimæ

Ant. Per arma iustítiæ virtútis Dei † commendémus nosmetípsos in multa patiéntia.

Capit. Is. 58, 7

Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam: † cum víderis nu-

dum, óperi eum, * et carnem tuam ne despéxeris.

℣. Scuto circúmdabit te véritas eius. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Tempore Passionis

Ant. Numquid rédditur pro bono malum, † quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

Feria III et IV Hebdomadæ sanctæ ant. propria.

Capit. Ier. 18, 20

Recordáre quod stéterim in conspéctu tuo, † ut lóquerer pro eis bonum, * et avérterem indignatiónem tuam ab eis.

℣. Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Tempore paschali

Ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. 1 Petr. 3, 18

Christus semel pro peccátis nostris mórtuus est, iustus pro iniústis, † ut nos offérret Deo, mortificátus quidem carne, * vivificátus autem spíritu.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Tempore Ascensionis

Ant. Allelúia, allelúia, † allelúia, allelúia.

Capit. Eph. 1, 22-23

Omnia subiécit sub pédibus eius, † et ipsum dedit caput supra omnem Ecclésiam, * quæ est corpus ipsíus, et plenitúdo eius, qui ómnia in ómnibus adimplétur.

℣. Ascéndo ad Patrem meum et Patrem vestrum, allelúia. ℟. Deum meum et Deum vestrum, allelúia.

DOMINICA

AD VESPERAS

℣. Deus, in adiutórium.

Deinde sub congruentibus antiphonis, dicuntur quatuor psalmi, prouti Officium occurrens requirit.

In Officio dominicali:

Per annum, ant. Dixit Dóminus / Dómino meo: † Sede a dextris meis.

Et non repetitur in psalmo.

In Adventu, ant. e Laudibus dominicæ occurrentis, ut in Proprio de Tempore.

Temp. Paschatis et temp. Ascensionis, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Sub qua sola ant. Allelúia dicuntur omnes psalmi usque ad capitulum.

Antiphonæ cum psalmis per annum ac tempore paschali assignatæ, adhibentur semper, quando fit Officium de dominica, tam in dominicis II classis, extra octavam Nativitatis, quam in dominicis I classis, extra Adventum, non exclusa dominica in albis.

In Officio festivo:

In festis I vel II classis et infra octavas dicuntur psalmi cum antiphonis ut in Proprio aut Communi Sanctorum signantur; item in festis III classis, quando in Proprio Sanctorum ant. propriæ ad Vesperas habentur, sumuntur psalmi festivi in Communi Sanctorum assignati.

Psalmus 109 (1)

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Iurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Dixit Dóminus Dómino meo: † Sede a dextris meis.

Ant. Fidélia / ómnia mandáta eius: † confirmáta in sæculum sæculi.

Psalmus 110 (2)

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio iustórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes eius.

Conféssio et magnificéntia opus eius: * et iustítia eius manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hereditátem géntium. * Opera mánuum eius véritas et iudícium.

Fidélia ómnia mandáta eius: † confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen eius. * Inítium sapiéntiæ timor Dómini:

Intellectus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio eius manet in sæculum sæculi.

Ant. Fidélia ómnia mandáta eius: † confirmáta in sæculum sæculi.

Ant. In mandátis / eius cupit nimis.

Psalmus 111 (3)

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis eius volet nimis.

Potens in terra erit semen eius: * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo eius: * et iustítia eius manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors et miserátor et iustus.

Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in iudício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit iustus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor eius speráre in Dómino, † confirmátum est cor eius: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: † iustítia eius manet in sæculum sæculi, * cornu eius exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant. In mandátis eius cupit nimis.

Ant. Sit nomen / Dómini benedíctum in sæcula.

Psalmus 112 (4)

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Repetita post ultimum psalmum antiphona, dicuntur capitulum, ℟. br., hymnus et versus, prouti Officium occurrens exigit.

In dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ capitulum ut in Proprio de Tempore.

In dominicis autem post Epiphaniam a die 14 ianuarii ac deinceps ante Septuagesimam atque in dominica II et reliquis dominicis post Pentecosten occurrentibus, dicitur

Capit. 2 Cor. 1, 3-4

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Iesu Christi, † Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, * qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

℟. Deo grátias.

In omnibus vero dominicis superius indicatis dicitur sequens ℟. br., hymnus et versus:

℟. br. Quam magnificáta sunt * Opera tua, Dómine. Quam magnificáta. ℣. Omnia in sapiéntia fecísti. Opera. Glória Patri. Quam magnificáta.

Hymnus

Lucis Creátor óptime,
Lucem diérum prófe-
rens,
Primórdiis lucis novæ,
Mundi parans oríginem:

Qui mane iunctum vésperi
Diem vocári præcipis:
Tetrum chaos illábitur,
Audi preces cum flétibus.

Ne mens graváta crímine,
Vitæ sit exsul múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis ílligat.

Cælórum pulset íntimum,
Vitále tollat prǽmium:
Vitémus omne nóxium:
Purgémus omne péssimum.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Tempore Adventus, Nativitatis, Epiphaniæ, Quadragesimæ, Passionis, tempore paschali a dominica in albis usque ad dominicam V post Pascha inclusive, ac tempore Ascensionis, capitulum, ℟. br., hymnus et versus ut in Proprio de Tempore.

Ad Magníficat ant. propria in Proprio de Tempore.

In omnibus festis capitulum, ℟. breve, hymnus, versus et ant. ad Magníficat dicuntur de ipso festo, ut in Proprio vel Communi.

Canticum B. Mariæ V.
Luc. 1, 46-55

Magníficat * ánima mea Dóminum:
Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.
Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.
Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.
Fecit poténtiam in brácchio suo: * dispérsit superbos mente cordis sui.
Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.
Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.
Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.
Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sæcula.
Glória Patri.

Expleto cantico ac repetita ant., statim dicitur

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster, totum clara voce, et in fine respondetur: Sed líbera nos a malo.
℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.
Orémus.

Et dicitur oratio conveniens et concluditur more solito.

FERIA SECUNDA
AD VESPERAS

In festis III classis, exceptis iis, quæ habent antiphonas proprias, ad Vesperas dicuntur psalmi de feria cum suis antiphonis.

℣. Deus, in adiutórium.
Per annum, ant. Nos, qui vívimus, / benedícimus Dómino.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Sub qua sola ant. Allelúia in hac et in aliis feriis, dicuntur omnes psalmi usque ad capitulum in omnibus feriis et festis III classis a feria II post dominicam in albis usque ad feriam VI ante vigiliam Pentecostes inclusive.

Antiphonæ, tam intra quam extra tempus paschale, in hac et in aliis feriis appositæ dicuntur semper, quando iuxta rubricas sumendi sunt psalmi de feria, ut in Psalterio. Excipiuntur tamen feriæ Adventus a die 17 dec., quibus ant. sunt propriæ.

Psalmus 113 (1)

In éxitu Israel de Aegýpto, * domus Iacob de pópulo bárbaro:
Facta est Iudǽa sanctificátio eius, * Israel potéstas eius.
Mare vidit, et fugit: * Iordánis convérsus est retrórsum.
Montes exsultavérunt ut aríetes, * et colles sicut agni óvium.
Quid est tibi, mare, quod fugísti: * et tu, Iordánis, quia convérsus es retrórsum?
Montes, exsultástis sicut aríetes, * et colles, sicut agni óvium?
A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Iacob.
Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.
Non nobis, Dómine, non nobis: * sed nómini tuo da glóriam:
Super misericórdia tua, et veritáte tua. * Nequándo dicant gentes: Ubi est Deus eórum?
Deus autem noster in cælo: * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.
Simulácra géntium argéntum et aurum, * ópera mánuum hóminum.
Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.
Aures habent, et non áudient: * nares habent, et non odorábunt.
Manus habent, et non palpábunt: † pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.
Símiles illis fiant, qui fáciunt ea: * et omnes, qui confídunt in eis.
Domus Israel sperávit in Dómino: * adiútor eórum et protéctor eórum est.
Domus Aaron sperávit in Dómino: * adiútor eórum et protéctor eórum est.
Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adiútor eórum et protéctor eórum est.
Dóminus memor fuit nostri: * et benedíxit nobis:
Benedíxit dómui Israel: * benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum maióribus.

Adíciat Dóminus super vos: * super vos, et super fílios vestros.

Benedícti vos a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Cælum cæli Dómino: * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine: * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.

Sed nos, qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Ant. Nos, qui vívimus, benedícimus Dómino.

Ant. Inclinávit / Dóminus aurem suam mihi.

Psalmus 114 (2)

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ:

Quia inclinávit aurem suam mihi: * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni: * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam: † miséricors Dóminus, et iustus, * et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte: † óculos meos a lácrimis, * pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Inclinávit Dóminus aurem suam mihi.

Ant. Crédidi, / propter quod locútus sum.

Et non repetitur in psalmo.

Psalmus 115 (3)

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo eius. * Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum eius.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: † tibi sacrificábo hóstiam

laudis, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli eius: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Ierúsalem.

Hic non dicitur Glória Patri, quando Vesperæ dicuntur de Psalterio, sed additur sequens

Psalmus 116

Laudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Crédidi, propter quod locútus sum.

Ant. Sæpe / expugnavérunt me a iuventúte mea.

Et non repetitur in psalmo.

Psalmus 128 (4)

Sæpe expugnavérunt me a iuventúte mea, * dicat nunc Israel:

Sæpe expugnavérunt me a iuventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus iustus concídit cervíces peccatórum. * Confundántur et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fenum tectórum: * quod, priúsquam evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum suam, qui metit, * et sinum suum, qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt, qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos. * Benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Sæpe expugnavérunt me a iuventúte mea.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum, ℟. br., hymnus et versus de feria currenti ut in Psalterio dicuntur in omnibus per annum feriis, in feriis post Septuagesimam et a feria IV cinerum usque ad feriam VI sequentem inclusive.

In festis III classis, quando ant. et psalmi de feria dicti sunt, capitulum, ℟. br., hymnus, versus et ant. ad Magníficat sumuntur de festo, ut in Proprio vel Communi.

Capit. 2 Cor. 1, 3-4

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Iesu Christi, † Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, * qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus eius in ore meo. In omni. Glória Patri. Benedícam.

Hymnus

Imménse cæli Cónditor,
Qui mixta ne confúnderent,
Aquæ fluénta dívidens,
Cælum dedísti límitem.

Firmans locum cæléstibus,
Simúlque terræ rívulis;
Ut unda flammas témperet,
Terræ solum ne díssipent.

Infúnde nunc, piíssime,
Donum perénnis grátiæ:
Fraudis novæ ne cásibus
Nos error átterat vetus.

Lucem fides invéniat:
Sic lúminis iubar ferat,
Ut vana cuncta térreat:
Hanc falsa nulla cómprimant.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Magníficat / ánima mea Dóminum, † quia respéxit Deus humilitátem meam.

Tempore Adventus, Nativitatis, Epiphaniæ, Quadragesimæ a feria II post dominicam I, et Passionis usque ad feriam IV Hebdomadæ sanctæ inclusive, tempore paschali a feria II post dominicam in albis usque ad vigiliam Ascensionis, ac tempore Ascensionis in omnibus feriis, capitulum, ℟. br., hymnus, versus et antiphona ad Magníficat ut in Proprio de Tempore.

Canticum B. Mariæ V.

Luc. 1, 46-55

Magníficat * ánima mea Dóminum:
Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.
Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.
Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.
Fecit poténtiam in brácchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.
Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.
Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.
Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.
Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sæcula.

A feria II post dominicam in Septuagesima usque ad feriam VI post cineres inclusive, in singulis feriis antiphona ad Magníficat ut in Proprio de Tempore; in aliis vero feriis per annum antiphona ad Magníficat dicitur quotidie de feria currenti, ut in Psalterio singulis feriis adsignatur.

Ant. Magníficat ánima mea Dóminum, † quia respéxit Deus humilitátem meam.

FERIA TERTIA
AD VESPERAS

℣. Deus, in adiutórium.

Per annum, ant. De profúndis / clamávi ad te, Dómine.

Et non repetitur in psalmo.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 129 (1)

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam:
Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?
Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo eius: * sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus eius.

Glória Patri.

Ant. De profúndis clamávi ad te, Dómine.

Ant. Speret / Israel in Dómino.

Psalmus 130 (2)

Dómine, non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.
Neque ambulávi in magnis: * neque in mirabílibus super me.
Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam:
Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.
Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Ant. Speret Israel in Dómino.

Ant. Et omnis / mansuetúdinis eius.

Psalmus 131 (3)

Meménto, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis eius:
Sicut iurávit Dómino, * votum vovit Deo Iacob:
Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei;
Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem:

Et réquiem tempóribus meis: † donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Iacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum eius: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes eius.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur iustítiam: * et sancti tui exsúltent.

Propter David, servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Iurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos:

Et fílii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam eius benedícens benedícam: * páuperes eius saturábo pánibus.

Sacerdótes eius índuam salutári: * et sancti eius exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos eius índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. Et omnis mansuetúdinis eius.

Ant. Ecce / quam bonum, et quam iucúndum, † habitáre fratres in unum!

Et non repetitur in psalmo.

Psalmus 132 (4)

Ecce quam bonum, et quam iucúndum, * habitáre fratres in unum!

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron,

Quod descéndit in oram vestiménti eius: * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sæculum.

Ant. Ecce quam bonum, et quam iucúndum, † habitáre fratres in unum.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capit. 2 Cor. 1, 3-4

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Iesu Christi, † Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, * qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus eius in ore meo. In omni. Glória Patri. Benedícam.

Hymnus

Tellúris ingens Cónditor,
Mundi solum qui éruens,
Pulsis aquæ moléstiis,
Terram dedísti immóbilem:

Ut germen aptum próferens,
Fulvis decóra flóribus,
Fecúnda fructu sísteret,
Pastúmque gratum rédderet.

Mentis perústæ vúlnera
Munda viróre grátiæ:
Ut facta fletu díluat,
Motúsque pravos átterat.

Iussis tuis obtémperet:
Nullis malis appróximet:
Bonis repléri gáudeat,
Et mortis actum nésciat.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Exsúltet / spíritus meus in Deo, salutári meo.

Canticum B. Mariæ V.

Luc. 1, 46-55

Magníficat * ánima mea Dóminum:

Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in brácchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sæcula.

Ant. Exsúltet spíritus meus in Deo, salutári meo.

FERIA QUARTA
AD VESPERAS

℣. Deus, in adiutórium.

Per annum, ant. Omnia, / quæcúmque vóluit, Dóminus fecit.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 134 (1)

Laudáte nomen Dómini, * laudáte, servi, Dóminum,

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus: * psállite nómini eius, quóniam suáve.

Quóniam Iacob elégit sibi Dóminus, * Israel in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, * et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia, quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cælo et in terra, * in mari et in ómnibus abýssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ: * fúlgura in plúviam fecit:

Qui producit ventos de thesáuris suis. * Qui percússit primogénita Aegýpti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa et prodígia in médio tui, Aegýpte: * in Pharaónem, et in omnes servos eius.

Qui percússit gentes multas: * et occídit reges fortes:

Sehon, regem Amorrhæórum, et Og, regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hereditátem, * hereditátem Israel, pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum: * Dómine, memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Quia iudicábit Dóminus pópulum suum: * et in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium argéntum et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient: * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea: * et omnes, qui confídunt in eis.

Domus Israel, benedícite Dómino: * domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Ierúsalem.

Ant. Omnia, quæcúmque vóluit, Dóminus fecit.

Ant. Quóniam / in ætérnum misericórdia eius.

Psalmus 135 (2)

Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Confitémini Deo deórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui facit mirabília magna solus: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui fecit cælos in intelléctu: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui firmávit terram super aquas: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui fecit luminária magna: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Solem in potestátem diéi: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Lunam et stellas in potestátem noctis: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui percússit Aegýptum cum primogénitis eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui edúxit Israel de médio eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

In manu poténti et brácchio excélso: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui divísit mare Rubrum in divisiónes: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et edúxit Israel per médium eius: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et excússit Pharaónem, et virtútem eius in mari Rubro: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui tradúxit pópulum suum per desértum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui percússit reges magnos: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et occídit reges fortes: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Sehon, regem Amorrhæórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et Og, regem Basan: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et dedit terram eórum hereditátem: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Hereditátem Israel, servo suo: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et redémit nos ab inimícis nostris: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui dat escam omni carni: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Confitémini Deo cæli: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Ant. Quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Ant. Hymnum / cantáte nobis de cánticis Sion.

Psalmus 136 (3)

Super flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus: * cum recordarémur Sion:

In salícibus in médio eius, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum:

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tui, Ierúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui:

Si non proposúero Ierúsalem, * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Ierúsalem:

Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis mísera: * beátus, qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus, qui tenébit, * et allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Ant. In conspéctu / Angelórum psallam tibi, Deus meus.

Psalmus 137 (4)

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: † et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, * et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: † Dómine, misericórdia tua in sæculum: * ópera mánuum tuárum ne despícias.

Ant. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capit. 2 Cor. 1, 3-4

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Iesu Christi, † Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, * qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus eius in ore meo. In omni. Glória Patri. Benedícam.

Hymnus

Cæli Deus sanctíssime,
Qui lúcidum centrum poli
Candóre pingis ígneo,
Augens decóro lúmine:

Quarto die qui flámmeam
Solis rotam constítuens,
Lunæ minístras órdinem,
Vagósque cursus síderum:

Ut nóctibus, vel lúmini
Diremptiónis términum,
Primórdiis et ménsium
Signum dares notíssimum;

Illúmina cor hóminum,
Abstérge sordes méntium:
Resólve culpæ vínculum:
Evérte moles críminum.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Respéxit / Dóminus humilitátem meam, † et fecit in me magna, qui potens est.

Canticum B. Mariæ V.

Luc. 1, 46-55

Magníficat * ánima mea Dóminum:

Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sæcula.

Ant. Respéxit Dóminus humilitátem meam, † et fecit in me magna, qui potens est.

FERIA QUINTA
AD VESPERAS

℣. Deus, in adiutórium.

Per annum, ant. Dómine, / probásti me, et cognovísti me.

Et non repetitur in psalmo.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 138 (1)

Dómine, probásti me, et cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe: * sémitam meam et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia, novíssima et antíqua: * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cælum, tu illic es: * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris:

Etenim illuc manus tua dedúcet me: * et tenébit me déxtera tua.

Divisio (2)

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, † et nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ eius, ita et lumen eius.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi, quia terribíliter magnificátus es: † mirabília ópera tua, * et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto: * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, † et in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exsurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres: * viri sánguinum, declináte a me:

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam? * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos: * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum: * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est: * et deduc me in via ætérna.

Ant. Dómine, probásti me, et cognovísti me.

Ant. A viro iníquo / líbera me, Dómine.

Psalmus 139 (3)

Eripe me, Dómine, ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prélia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos. * Abscondérunt supérbi láqueum mihi:

Et funes extendérunt in láqueum: * iuxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine, virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri: † cogitavérunt contra me, * ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, † in ignem deícies eos: * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum iniústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus iudícium ínopis: * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen iusti confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. A viro iníquo líbera me, Dómine.

Ant. Dómine, / clamávi ad te, exáudi me.

Et non repetitur in psalmo.

Psalmus 140 (4)

Dómine, clamávi ad te, exáudi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me iustus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum. * Absórpti sunt iuncti petræ iúdices eórum:

Audient verba mea, quóniam potuérunt. * Sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus infernum. † Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo eius peccatóres: * singuláriter sum ego, donec tránseam.

Ant. Dómine, clamávi ad te, exáudi me.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capit. 2 Cor. 1, 3-4

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Iesu Christi, † Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, * qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus eius in ore meo. In omni. Glória Patri. Benedícam.

Hymnus

Magnæ Deus poténtiæ,
Qui ex aquis ortum genus
Partim remíttis gúrgiti,
Partim levas in áera.

Demérsa lymphis ímprimens,
Subvécta cælis írrigans:
Ut stirpe una pródita,
Divérsa rápiant loca:

Largíre cunctis sérvulis,
Quos mundat unda Sánguinis,
Nescíre lapsus críminum,
Nec ferre mortis tædium.

Ut culpa nullum déprimat:
Nullum levet iactántia:
Elísa mens ne cóncidat:
Eláta mens ne córruat.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Fac, Deus, / poténtiam in bráchio tuo: † dispérde supérbos, et exálta húmiles.

Canticum B. Mariæ V.

Luc. 1, 46-55

Magníficat * ánima mea Dóminum:

Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sæcula.

Ant. Fac, Deus, poténtiam in bráchio tuo: † dispérde supérbos, et exálta húmiles.

FERIA SEXTA
AD VESPERAS

℣. Deus, in adiutórium.

Per annum, ant. Pórtio mea, / Dómine, sit in terra vivéntium.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Psalmus 141 (1)

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu eius oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam: * et non erat, qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est, qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, † dixi: Tu es spes mea, * pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me exspéctant iusti, donec retríbuas mihi.

Ant. Pórtio mea, Dómine, sit in terra vivéntium.

Ant. Benedíctus / Dóminus, Deus meus.

Et non repetitur in psalmo.

Psalmus 143 (2)

Benedíctus Dóminus, Deus meus, qui docet manus meas ad prœlium, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refúgium meum: * susceptor meus, et liberátor meus:

Protéctor meus, et in ipso sperávi: * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei? * aut fílius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est: * dies eius sicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cælos tuos, et descénde: * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, et dissipábis eos: * emítte sagíttas tuas, et conturbábis eos.

Emítte manum tuam de alto, † éripe me, et líbera me de aquis multis: * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est vanitátem: * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Divisio (3)

Deus, cánticum novum cantábo tibi: * in psaltério decachórdo psallam tibi.

Qui das salútem régibus: * qui redemísti David, servum tuum, de gládio malígno: éripe me,

Et érue me de manu filiórum alienórum, † quorum os locútum est vanitátem: * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Quorum fílii, sicut novéllæ plantatiónes * in iuventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ: * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundántes in egréssibus suis: * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus: * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum, cui hæc sunt: * beátus pópulus, cuius Dóminus Deus eius.

Ant. Benedíctus Dóminus, Deus meus.

Ant. Per síngulos dies / benedícam te, Dómine.

Psalmus 144 (4)

Exaltábo te, Deus meus, rex: * et benedícam nómini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi.

Per síngulos dies benedícam tibi: * et laudábo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * et magnitúdinis eius non est finis.

Generátio et generátio laudábit ópera tua: * et poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur: * et mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent: * et magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt: * et iustítia tua exsultábunt.

Miserátor et miséricors Dóminus: * pátiens et multum miséricors.

Suávis Dóminus univérsis: * et miseratiónes eius super ómnia ópera eius.

Ant. Per síngulos dies benedícam te, Dómine.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capit. 2 Cor. 1, 3-4

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Ie-

su Christi, † Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, * qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus eius in ore meo. In omni. Glória Patri. Benedícam.

Hymnus

Plasmátor hóminis Deus,
Qui cuncta solus órdinans,
Humum iubes producere
Reptántis et feræ genus:

Qui magna rerum córpora,
Dictu iubéntis vívida,
Ut sérviant per órdinem,
Subdens dedísti hómini:

Repélle a servis tuis,
Quidquid per immundítiam,
Aut móribus se súggerit,
Aut áctibus se intérserit.

Da gaudiórum prǽmia,
Da gratiárum múnera:
Dissólve litis víncula,
Astrínge pacis fœdera.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. ant. Depósuit / poténtes, Sanctos persequéntes: † et exaltávit húmiles, Christum confiténtes.

Canticum B. Mariæ V.

Luc. 1, 46-55

Magníficat * ánima mea Dóminum:
Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit superbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sæcula.

Ant. Depósuit poténtes, Sanctos persequéntes: † et exaltávit húmiles, Christum confiténtes.

SABBATO

AD VESPERAS

℣. Deus, in adiutórium.

Per annum, ant. Regnum tuum, / Dómine, † regnum ómnium sæculórum.

In Adventu: In sabbatis, incluso etiam sabbato ante dominicam IV in vigilia Nativitatis Domini occurrentem, antiphonæ e Laudibus dominicæ sequentis, ut in Proprio de Tempore.

Temp. paschali, ant. Allelúia, / allelúia, allelúia.

Antiphonæ cum psalmis per annum ac tempore paschali assignatæ semper in sabbato dicuntur pro I Vesperis dominicæ sequentis, quando agendum est Officium de ipsa dominica, tam in dominicis II classis extra octavam Nativitatis, quam in dominicis I classis, extra Adventum, non exclusa ipsa dominica in albis.

Divisio psalmi 144 (1)

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua: * et sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent: * et poténtiam tuam loquéntur:

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam: * et glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum regnum ómnium sæculórum: * et dominátio tua in omni generatióne et generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt: * et érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine: * et tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam: * et imples omne ánimal benedictióne.

Iustus Dóminus in ómnibus viis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum: * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet: † et deprecatiónem eórum exáudiet, * et salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se: * et omnes peccatóres dispérdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum: * et benedícat omnis caro nómini sancto eius in sæculum, et in sæculum sæculi.

Ant. Regnum tuum, Dómine, † regnum ómnium sæculórum.

Ant. Laudábo / Deum meum in vita mea.

Psalmus 145 (2)

Lauda, ánima mea, Dóminum, † laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo, quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus: * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus eius, et revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cuius Deus Iacob adiútor eius, † spes eius in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cælum et terram, mare et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, † facit iudícium iniúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit iustos.

Dóminus custódit ádvenas, † pupíllum et víduam suscípiet: * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus, Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Ant. Laudábo Deum meum in vita mea.

Ant. Deo nostro / iucúnda sit laudátio.

Psalmus 146 (3)

Laudáte Dóminum quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit iucúnda, decóraque laudátio.

Aedíficans Ierúsalem Dóminus: * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde: * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum: * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus eius: * et sapiéntiæ eius non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus: * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fenum: * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat iuméntis escam ipsórum: * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia eius.

Ant. Deo nostro iucúnda sit laudátio.

Ant. Lauda, / Ierúsalem, Dóminum.

Et non repetitur in psalmo.

Psalmus 147 (4)

Lauda, Ierúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo eius.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris eius quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus eius, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Iacob: * iustítias et iudícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni: * et iudícia sua non manifestávit eis.

Ant. Lauda, Ierúsalem, Dóminum.

Temp. paschali, ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Tempore Adventus, Nativitatis, Epiphaniæ, Quadragesimæ, Passionis, tempore paschali a sabbato in albis usque ad sabbatum ante dominicam V post Pascha inclusive, ac tempore Ascensionis, capitulum, ℟. br., hymnus et versus ut in Proprio de Tempore.

In sabbatis ante dominicam Septuagesimæ, Sexagesimæ et Quinquagesimæ capitulum ut in Proprio de Tempore, ℟. br., hymnus et versus ut infra per annum.

In sabbatis per annum extra octavam Nativitatis, tempus Nativitatis, Epiphaniæ ac Ascensionis dicuntur capitulum, ℟. br., hymnus et versus ut infra notantur.

Capit. Rom. 11, 33

O altitúdo divitiárum sapiéntiæ et sciéntiæ Dei: † quam incomprehensibília sunt iudícia eius, * et investigábiles viæ eius!

℟. br. Magnus Dóminus noster, * Et magna virtus eius. Magnus. ℣. Et sapiéntiæ eius non est númerus. Et magna. Glória Patri. Magnus.

Hymnus

O lux, beáta Trínitas,
Et principális Unitas:
Iam sol recédit ígneus,
Infúnde lumen córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecémur véspere:
Te nostra supplex glória
Per cuncta laudet sæcula.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine.
℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magníficat antiphona ut in Proprio de Tempore, præterquam in sabbatis ante dominicam II et reliquas dominicas post Epiphaniam occurrentibus, in quibus dicitur

Ant. Suscépit / Deus Israel, púerum suum: sicut locútus est ad Abraham, et semen eius: † exaltáre húmiles usque in sæculum.

Canticum B. Mariæ V.
Luc. 1, 46-55

Magníficat * ánima mea Dóminum:
Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in brácchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sæcula.

Ant. Suscépit Deus Israel, púerum suum: sicut locútus est ad Abraham, et semen eius: † exaltáre húmiles usque in sæculum.

Expleto cantico ac repetita antiphona, statim dicitur

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, totum clara voce, et in fine respondetur: Sed líbera nos a malo.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.

Tunc dicitur oratio dominicæ sequentis propria, quæ per totam hebdomadam suam in feriali Officio adhibetur, nisi specialis oratio habeatur.

Post ultimam orationem dicitur:

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.

℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

Postea, si discedendum sit a choro, subiungitur:

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.
℟. Et cum frátribus nostris abséntibus. Amen.

AD COMPLETORIUM

Absolute lector incipit:

℣. Iube, domne, benedícere.

Benedictio Noctem quiétam et finem perféctum * concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Deinde fit lectio ex aliquo auctore sacro; aut si omittitur, lector dicit:

Lectio brevis
1 Petr. 5, 8-9

Fratres: Sóbrii estóte, et vigiláte: † quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret: * cui resístite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℣. Adiutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Examen conscientiæ vel Pater noster, totum secreto.

Deinde hebdomadarius facit confessionem:

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Ioánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, beáto Patri nostro Benedícto, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Ioánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, beátum Patrem nostrum Benedíctum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereátur tui omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.
℟. Amen.

Deinde chorus repetit confessionem; et ubi diciturvobis, fratres, et vos, fratres, dicat tibi, pater, et te, pater.

Facta confessione a choro hebdomadarius dicit:

Misereátur vestri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.
℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus.
℟. Amen.

Extra chorum, si unus vel duo tantum recitent Officium et in choro Monialium, semel tantum ac simul ab omnibus ita fit confessio:

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Ioánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, beáto Patri nostro Benedícto, et ómnibus Sanctis, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Ioánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, beátum Patrem nostrum Benedíctum, et omnes Sanctos, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Deinde dicitur:

Misereátur nostri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam ætérnam. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

Facta absolutione dicitur ℣.

Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis. ℣. Deus, in adiutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adiuvándum me festína.

Glória Patri. Sicut erat. Allelúia, vel Laus tibi, Dómine.

Deinde quotidie dicuntur sequentes tres psalmi sine ant.

Psalmus 4 (1)

Cum invocárem, exaudívit me Deus iustítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: † quæ dícitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium iustítiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam; Quóniam tu, Dómine, singulariter in spe * constituísti me.

Psalmus 90 (2)

Qui hábitat in adiutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis eius sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas eius: * non timébis a timóre noctúrno,

A sagítta volánte in die, † a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, † et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: † cum ipso sum in tribulatióne: * erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133 (3)

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini:

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

Finitis psalmis dicitur sequens hymnus; deinde capitulum, versus et reliqua ut infra.

Hymnus

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut sólita cleméntia
Sis præsul ad custódiam.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

Præsta, Pater omnípotens,
Per Iesum Christum Dóminum,
Qui tecum in perpétuum
Regnat cum Sancto Spíritu. Amen.

Capit. Ier. 14, 9

Tu autem in nobis es, Dómine, † et nomen sanctum tuum invocátum est super nos: * ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster.

℟. Deo grátias.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. (T. P. Allelúia.) ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos. (T. P. Allelúia.)

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.

Orémus. Oratio

Vísita, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Benedictio Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, * Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Et non dicitur versus Fidélium ánimæ, sed immediate subiungitur una ex beatæ Mariæ Virginis antiphonis, quæ infra pro diversitate Temporis assignantur.

1 A sabbato ante dominicam I Adventus usque ad diem 1 februarii inclusive:

Antiphona

Alma Redemptóris Mater, quæ pérvia cæli
Porta manes, et stella maris, succúrre cadénti,
Súrgere qui curat, pópulo: tu quæ genuísti,
Natúra miránte, tuum sanctum Genitórem,
Virgo prius ac postérius, Gabriélis ab ore
Sumens illud Ave, peccatórum miserére.

Usque ad diem 23 decembris

℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ. ℟. Et concépit de Spíritu Sancto.

Orémus. Oratio

Grátiam tuam, quæsumus, Dómine, méntibus nostris infúnde: † ut, qui, Angelo nuntiánte, Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus; * per passiónem eius et crucem, ad resurrectiónis glóriam perducámur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

A die 24 decembris:

℣. Post partum, Virgo, inviolata permansísti. ℟. Dei Génetrix, intercéde pro nobis.

Orémus. Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti: † tríbue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, * per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum. ℟. Amen.

2 A die 2 februarii, etiam quando transferatur festum Purificationis B. Mariæ V., usque ad feriam IV Hebdomadæ sanctæ inclusive:

Antiphona

Ave, Regína cælórum,
Ave, Dómina Angelórum:
Salve, radix, salve, porta,
Ex qua mundo lux est orta:

Gaude, Virgo gloriósa,
Super omnes speciósa,
Vale, o valde decóra,
Et pro nobis Christum exóra.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Orémus. Oratio

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium: † ut, qui sanctæ Dei Genetrícis memóriam ágimus; * intercessiónis eius auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

3 A dominica Paschatis usque ad feriam VI infra octavam Pentecostes inclusive:

Antiphona

Regína cæli, lætáre, allelúia;
Quia quem meruísti portáre, allelúia,
Resurréxit, sicut dixit, allelúia:
Ora pro nobis Deum, allelúia.

℣. Gaude et lætáre, Virgo María, allelúia. ℟. Quia surréxit Dóminus vere, allelúia.

Orémus. Oratio

Deus, qui per resurrectiónem Fílii tui, Dómini nostri Iesu Christi, mundum lætificáre dignátus es: † præsta, quæsumus; ut, per eius Genetrícem Vírginem Maríam, * perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

4 A sabbato post oct. Pentecostes usque ad feriam VI ante dominicam I Adventus inclusive:

Antiphona

Salve, Regína, Mater misericórdiæ; vita, dulcédo et spes nostra, salve. Ad te clamámus éxsules fílii Hevæ. Ad te suspirámus geméntes et flentes in hac lacrimárum valle. Eia ergo, advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte. Et Iesum, benedíctum fructum ventris tui, nobis post hoc exsílium osténde. O clemens, o pia, o dulcis Virgo María.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génetrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui gloriósæ Vírginis Matris Maríæ corpus et ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu Sancto cooperánte, præparásti: † da, ut cuius commemoratióne lætámur; * eius pia intercessióne, ab instántibus malis, et a morte perpétua liberémur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Absoluta vero antiphona finali cum suo versu et oratione, concluditur:

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Et cum frátribus nostris abséntibus. Amen.

PROPRIUM SANCTORUM

« Per liturgici anni decursum non modo Iesu Christi mysteria, sed Sanctorum etiam cœlitum festa celebrantur. Quibus in festis, etsi de inferiore ac subiecto ordine agitur, Ecclesia tamen semper eo contendit, ut nempe sanctitatis exempla christifidelibus proponat, quibus iidem permoti, divini ipsius Redemptoris virtutibus se exornent. Etenim Sanctorum cœlitum in quorum virtutibus ipsa Iesu Christi virtus varia ratione resplendet, nos imitatores simus oportet, sicut eius ipsimet imitatores fuere ».

PIUS XII in Litteris encyclicis « Mediator Dei ».

Die 29 novembris

S. Saturnini

Martyris

Memoria

AD LAUDES

Ant. Qui odit / ánimam suam in hoc mundo, † in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Deus, qui nos beáti Saturnini Mártyris tui concédis natalício pérfrui: * eius nos tríbue méritis adiuvári. Per Dóminum nostrum.

Die 30 novembris

S. ANDREAE

Apostoli

II classis

AD I VESPERAS

(Sicubi festum est I classis)

Ant., capit., ℟. breve, hymnus et oratio ut infra ad II Vesperas [11]; psalmi ut in Communi Apostolorum. 2*

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnif. ant. Unus ex duóbus, / qui secúti sunt Dóminum, erat Andréas, frater Simónis Petri, allelúia.

AD MATUTINUM

Invitatorium et hymnus ut in Communi Apostolorum. 5*

In I Nocturno

Ant. 1 Vidit / Dóminus Petrum et Andréam, et vocávit eos. Ps. 18 Cæli enárrant glóriam Dei, cum reliquis de Communi Apostolorum. 6*

Ant. 2 Veníte / post me, dicit Dóminus, † fáciam vos fíeri piscatóres hóminum. Ps. 33 Benedícam Dóminum in omni témpore.

Ant. 3 Relíctis / rétibus suis, † secúti sunt Dóminum Redemptórem. Ps. 44 Eructávit cor meum verbum bonum.

Ant. 4 Christus / me misit ad istam provínciam, † in qua non parvum pópulum acquisívi. Ps. 46 Omnes gentes, pláudite mánibus.

Ant. 5 Ego si crucis / patíbulum expavéscerem, † crucis glóriam non prædicárem. Ps. 60 Exáudi, Deus, deprecatiónem meam.

Ant. 6 Dignum sibi / Dóminus computávit Mártyrem, † quem vocávit Apóstolum, dum esset in mari, allelúia. Ps. 63 Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános

Lectio i 10, 4-9

Finis legis, Christus, ad iustítiam omni credénti. Móyses enim scripsit, quóniam iustítiam, quæ ex lege est, qui fécerit homo, vivet in ea. Quæ autem ex fide est iustítia, sic dicit: Ne díxeris in corde tuo: Quis ascéndet in cælum? id est, Christum dedúcere: aut quis descéndet in abýssum? hoc est, Christum a mórtuis revocáre. Sed quid dicit Scriptúra? Prope est verbum in ore tuo et in corde tuo: hoc est verbum fídei, quod prædicámus. Quia si confiteáris in ore tuo Dóminum Iesum, et in corde tuo credíderis, quod Deus illum suscitávit a mórtuis, salvus eris.

℟. Cum perambuláret / Dóminus iuxta mare Galilææ, † vidit Petrum et Andréam rétia mitténtes in mare, et vocávit eos, dicens: * Veníte post me, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum. ℣. Erant enim piscatóres, et ait illis. Veníte.

Lectio ii 10, 10-13

Corde enim créditur ad iustítiam, ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra: Omnis, qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distínctio Iudæi et Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum. Omnis enim, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

℟. Mox ut vocem / Dómini prædicántis audívit beátus Andréas, † relíctis rétibus, quorum usu actúque vivébat, * Aetérnæ vitæ secútus est prǽmia largiéntem. ℣. Hic est, qui pro amóre Christi pependit in cruce, † et pro lege eius sustínuit passiónem. Aetérnæ.

Lectio iii 10, 14-17

Quómodo ergo invocábunt, in quem non credidérunt? Aut quómodo credent ei, quem non audiérunt? Quómodo autem áudient sine prædicánte? Quómodo vero prædicábunt, nisi mittántur? sicut scriptum est: Quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona! Sed non omnes obédiunt Evangélio. Isaías enim dicit: Dómine, quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi.

℟. Doctor bonus / et amícus Dei Andréas dúcitur ad crucem, † quam a longe aspíciens dixit: Salve, crux, * Súscipe discípulum eius, qui pependit in te magíster meus Christus. ℣. Salve, crux, quæ in córpore Christi dedicáta es, † et ex membris eius tamquam margarítis ornáta. Súscipe.

Lectio iv 10, 18-21

Sed dico: Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Sed dico: Numquid Israel non cognóvit? Primus Móyses dicit: Ego ad æmulatiónem vos addúcam in non gentem: in gentem insipiéntem, in iram vos mittam. Isaías autem audet, et dicit: Invéntus sum a non quæréntibus me: palam appárui iis, qui me non interrogábant. Ad Israel autem dicit: Tota die expándi manus meas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem.

℟. Cum vidísset / beátus Andréas crucem, exclamávit et dixit: † Salve, crux, quámdiu fatigáris? * Exspécta me, sicut exspectásti Dóminum et magístrum meum. ℣. O bona crux, diu desideráta, et iam concupiscénti ánimo præparáta. Exspécta. Glória Patri. Exspécta.

In II Nocturno

Ant. 1 Videns Andréas / crucem, cum gáudio dicébat: † Quia amátor tui semper fui, et desiderávi te amplécti, o bona crux. Ps. 74 Confitébimur tibi, Deus. 11*

Ant. 2 Diléxit / Andréam Dóminus in odórem suavitátis. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte.

Ant. 3 Bíduo / vivens pendébat in cruce beátus Andréas pro Christi nómine, † et docébat pópulum. Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Ant. 4 Non me permíttas, / Dómine, fámulum tuum a te separári: † tempus est, ut commendétur terræ corpus meum, et me ad te veníre iúbeas. Ps. 97 Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília.

Ant. 5 Andréas vero / rogábat pópulum, ut non impedíret passiónem ipsíus. Ps. 98 Dóminus regnávit, irascántur pópuli.

Ant. 6 Accipe me / ab homínibus, et redde me magístro meo; † ut per te me recípiat, qui per te me redémit, allelúia. Ps. 100 Misericórdiam et iudícium.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Lectio v

Andréas Apóstolus, Bethsáidæ natus, qui est Galilææ vicus, frater Petri, discípulus Ioánnis Baptístæ, cum eum de Christo dicéntem audísset: Ecce Agnus Dei; secútus Iesum, fratrem quoque suum ad eúndem perdúxit. Cum póstea una cum fratre piscarétur in mari Galilææ, ambo a prætereúnte Christo Dómino ante álios Apóstolos vocáti illis verbis: Veníte post me, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum; nullam interponéntes moram, et relíctis rétibus, secúti sunt eum. Post cuius passiónem et resurrectiónem, Andréas, cum in Scýthiam Európæ, quæ ei província ad Christi fidem disseminándam obtígerat, venísset, deínde Epírum ac Thráciam peragrásset; doctrína et miráculis innumerábiles hómines ad Christum convértit.

℟. Homo Dei / ducebátur, ut crucifígerent eum: † pópulus autem clamábat voce magna, dicens: * Innocens eius sanguis sine causa damnátur. ℣. Cumque dúcerent eum, ut crucifigerétur, † factus est concúrsus populórum clamántium et dicéntium. Innocens.

Lectio vi

Post, Patras Acháiæ profectus, et in ea urbe plúrimis ad veritátem evangélicam perdúctis, Aegéam procónsulem, prædicatióni evangélicæ resisténtem, libérrime increpávit, quod, qui iudex hóminum habéri

vellet, Christum Deum ómnium iúdicem, a dæmónibus elúsus, non agnósceret. Tum Aegéas irátus, Désine, inquit, Christum iactáre, cui símilia verba nihil profuérunt, quóminus a Iudæis crucifigerétur. Andréam vero de Christo nihilóminus líbere prædicántem, quod pro salúte humáni géneris se crucifigéndum obtulísset, ímpia oratióne interpéllat, ac demum hortátur, ut sibi cónsulens, diis velit immoláre. Cui Andréas: Ego omnipoténti Deo, qui unus et verus est, ímmolo quotídie, non taurórum carnes, nec hircórum sánguinem, sed immaculátum Agnum in altári; cuius carnem posteáquam omnis pópulus credéntium manducáverit, Agnus, qui sacrificátus est, ínteger persevérat et vivus.

℟. O bona crux, / quæ decórem et pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti; † áccipe me ab homínibus, et redde me magístro meo: * Ut per te me recípiat, qui per te me redémit. ℣. Beátus Andréas expánsis mánibus ad cælum orábat, dicens: † Salva me, bona crux. Ut.

Lectio vii

Quámobrem ira accénsus Aegéas, iubet eum in cárcerem detrúdi: unde pópulus Andréam fácile liberásset, nisi ipse sedásset multitúdinem, veheméntius rogans, ne se ad optatíssimam martýrii corónam properántem impedírent. Igitur paulo post in tribúnal productum, cum Aegéas crucis extolléntem mystéria sibíque suam impietátem exprobrántem diútius ferre non posset, in crucem tolli, et Christi mortem imitári iussit.

℟. Expándi / manus meas tota die in cruce ad pópulum non credéntem, sed contradicéntem mihi: * Qui ámbulant vias non bonas, sed post peccáta sua. ℣. Deus ultiónum Dóminus, Deus ultiónum líbere egit: † exaltáre, qui iúdicas terram, redde retributiónem supérbis. Qui.

Lectio viii

Addúctus Andréas ad locum martýrii, cum crucem vidísset, longe exclamáre cœpit: O bona crux, quæ decórem ex membris Dómini suscepísti, diu desideráta, sollícite amáta, sine intermissióne quæsíta, et aliquándo cupiénti ánimo præparáta: áccipe me ab homínibus, et redde me magístro meo; ut per te me recípiat, qui per te me redémit. Itaque

cruci affíxus est: in qua bíduum vivus pendens, et Christi fidem prædicáre nunquam intermíttens, ad eum migrávit, cuius mortis similitúdinem concupíerat. Quæ ómnia presbýteri et diáconi Achaíæ, qui eius passiónem scripsérunt, se ita, ut commemoráta sunt, audísse et vidísse testántur. Eius ossa primum Constantíno imperatóre Constantinópolim, deínde Amálphim transláta sunt. Caput, Pio secúndo Pontífice, Romam allátum, in basílica sancti Petri collocátum est.

℟. Beátus Andréas / de cruce clamábat, dicens: † Dómine Iesu Christe, magíster bone: * Non iúbeas me depóni de ista cruce, nisi prius accípias spíritum meum. ℣. Quóniam tu es protéctor meus, Christe, † in manus tuas comméndo spíritum meum. Non. Glória Patri. Non.

In III Nocturno

Ant. Unus ex duóbus, / qui secúti sunt Dóminum, erat Andréas, frater Simónis Petri, allelúia. Cantica Vos sacerdótes Dómini vocabímini. 17*

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 4

In illo témpore: Ambulans Iesus iuxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simónem, qui vocátur Petrus, et Andréam fratrem eius, mitténtes rete in mare. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Hom. 5 in Evang., n. 1-2

Audístis, fratres caríssimi, quia ad uníus iussiónis vocem Petrus et Andréas, relíctis rétibus, secúti sunt Redemptórem. Nulla vero hunc fácere adhuc mirácula víderant, nihil ab eo de prǽmio ætérnæ retributiónis audíerant: et tamen ad unum Dómini præcéptum, hoc quod possidére videbántur, oblíti sunt. Quanta nos eius mirácula vidémus, quot flagéllis afflígimur, quantis minárum asperitátibus deterrémur, et tamen vocántem sequi contémnimus?

℟. Orávit / sanctus Andréas, dum respíceret in cælum, et voce magna clamávit et dixit: † Tu es Deus meus, quem vidi: † ne me patiáris ab ímpio iúdice depóni: * Quia virtútem sanctæ crucis agnóvi. ℣. Tu es magíster meus Christus, quem diléxi, quem cognóvi, quem conféssus sum: † tantúmmodo in ista voce exáudi me. Quia.

Lectio x

In cælo iam sedet, qui de conversióne nos ádmonet; iam iugo fídei colla géntium súbdidit, iam mundi glóriam stravit, iam, ruínis eius crebrescéntibus, distrícti sui iudícii diem propinquántem denúntiat: et tamen supérba mens nostra non vult hoc sponte desérere, quod quotídie perdit invíta.

℟. Videns / crucem Andréas exclamávit, dicens: † O crux admirábilis, o crux, quæ desiderábilis, o crux, quæ per totum mundum rútilas: * Súscipe discípulum Christi, † ac per te me recípiat, qui per te móriens me redémit. ℣. O bona crux, quæ decórem et pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti. Súscipe.

Lectio xi

Quid ergo, caríssimi, quid in eius iudício dictúri sumus, qui ab amóre præséntis sæculi nec præcéptis fléctimur, nec verbéribus emendámur? Sed fortásse áliquis tácitis sibi cogitatiónibus dicat: Ad vocem domínicam utérque iste piscátor quid aut quantum dimísit, qui pene nihil hábuit?

℟. Vir iste / in pópulo suo mitíssimus appáruit, † sanctitáte autem et grátia plenus: * Iste est, qui assídue orat pro pópulo, et pro civitáte ista. ℣. Pro eo, ut me dilígerent, detrahébant mihi: † ego autem orábam. Iste.

Lectio xii

Sed hac in re, fratres caríssimi, affectum debémus pótius pensáre quam censum. Multum relíquit, qui sibi nihil retínuit: multum relíquit, qui, quantúmlibet parum, totum deséruit. Certe nos et hábita cum amóre possidémus, et ea, quæ míninime habémus, ex desidério quærimus. Multum ergo Petrus et Andréas dimísit, quando utérque étiam desidéria habéndi derelínquit.

℟. Diléxit / Andréam Dóminus in odórem suavitátis, dum pendéret in cruce: † dignum sibi computávit Mártyrem, quem vocávit Apóstolum, dum esset in mari: * Et ídeo amícus Dei appellátus est. ℣. Andréas Christi fámulus, dignus Dei Apóstolus, germánus Petri, et in passióne sócius. Et. Glória Patri. Et.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 4, 18-22

In illo témpore: Ambulans Iesus iuxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simónem, qui vocátur Petrus, et Andréam fratrem eius, mitténtes rete in mare (erant enim piscatóres), et ait illis: Veníte post me, et fáciam vos fíeri piscatóres hóminum. At illi contínuo, relíctis rétibus, secúti sunt eum. Et procédens inde, vidit álios duos fratres, Iacóbum Zebedæi, et Ioánnem fratrem eius in navi cum Zebedæo patre eórum, reficiéntes rétia sua: et vocávit eos. Illi autem statim, relíctis rétibus et patre, secúti sunt eum.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Salve, / crux pretiósa, súscipe discípulum eius, qui pepéndit in te magíster meus Christus. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Beátus Andréas / orábat, dicens: † Dómine, Rex ætérnæ glóriæ, súscipe me pendéntem in patíbulo.

3 Andréas / Christi fámulus, dignus Dei Apóstolus, † germánus Petri, et in passióne sócius.

4 Maximílla / Christo amábilis tulit corpus Apóstoli, † óptimo loco cum aromátibus sepelívit.

5 Qui persequebántur / iustum, demersísti eos, Dómine, in inférno, † et in ligno crucis dux iusti fuísti.

Capit. Rom. 10, 10-11

Fratres: Corde enim créditur ad iustítiam, † ore autem confessio fit ad salútem. * Dicit enim Scriptúra: Omnis, qui credit in illum, non confundétur.

℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.

Hymnus

Exsúltet cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis:
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos, sæcli iusti iúdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte preces súpplicum.

Qui cælum verbo cláuditis,
Serásque eius sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite iussu, quæsumus.

Quorum præcépto súbditur
Salus et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus:

Ut, cum Iudex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta eius intellexérunt.

Ad Bened. ant. Concéde nobis / hóminem iustum, redde nobis hóminem sanctum: † ne interfícias hóminem Deo carum, iustum, mansuétum et pium.

Oratio

Maiestátem tuam, Dómine, supplíciter exorámus: † ut, sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxstitit prædicátor et rector; * ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dóminum.

Et fit commemoratio feriæ.

AD TERTIAM

Capitulum Fratres: Corde enim, ut supra ad Laudes.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

AD SEXTAM

Capit. Rom. 10, 12-13

Non enim est distínctio Iudæi et Græci: † nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes, qui ínvocant illum. * Omnis enim, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

AD NONAM

Capit. Rom. 10, 16-18

Isaías enim dicit: Dómine, quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi. † Sed dico: Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est princípátus eórum.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Salve, / crux pretiósa, súscipe discípulum eius, qui pepéndit in te magíster meus Christus. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis, ut ad II Vesperas de Communi Apostolorum. 19*

2 Beátus Andréas / orábat, dicens: † Dómine, Rex ætérnæ glóriæ, súscipe me pendéntem in patíbulo.

3 Andréas / Christi fámulus, dignus Dei Apóstolus, † germánus Petri, et in passióne sócius.

4 Qui persequebántur / iustum, demersísti eos, Dómine, in inférno, † et in ligno crucis dux iusti fuísti.

Capit. Rom. 10, 10-11

Fratres: Corde enim créditur ad iustítiam, † ore autem confessio fit ad salútem. * Dicit enim Scriptúra: Omnis, qui credit in illum, non confundétur.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.

Hymnus

Exsúltet cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis:
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos, sæcli iusti iúdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte preces súpplicum.

Qui cælum verbo cláuditis,
Serásque eius sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite iussu, quæsumus.

Quorum præcépto súbditur
Salus et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus:

Ut, cum Iudex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta eius intellexérunt.

Ad Magnif. ant. Cum pervenísset / beátus Andréas ad locum, ubi crux paráta erat, exclamávit et dixit: † O bona crux, diu desideráta, et iam concupiscénti ánimo præparáta: † secúrus et gaudens vénio ad te, ita et tu exsúltans suscípias me † discípulum eius, qui pepéndit in te.

Oratio

Maiestátem tuam, Dómine, supplíciter exorámus: * ut, sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxstitit prædicátor et rector; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dóminum.

Et fit commemoratio feriæ.

FESTA DECEMBRIS

Die 2 decembris

S. Petri Chrysologi
Ep., Conf. et Eccl. Doct.
Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui beátum Petrum Chrysólogum Doctórem egrégium, divínitus præmonstrátum, ad regéndam et instruéndam Ecclésiam tuam éligi voluísti: * præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Die 3 decembris

S. Francisci Xaverii
Confessoris
Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui Indiárum gentes beáti Francísci prædicatióne et miráculis Ecclésiæ tuæ aggregáre voluísti: * concéde propítius; ut, cuius gloriósa mérita venerámur, virtútum quoque imitémur exémpla. Per Dóminum.

Die 6 decembris

S. Nicolai
Episcopi et Confessoris
Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui beátum Nicoláum Pontíficem innúmeris decorásti miráculis: * tríbue, quæsumus; ut, eius méritis et précibus, a gehénnæ incéndiis liberémur. Per Dóminum.

Die 7 decembris

S. Ambrosii

Ep., Conf. et Eccl. Doct.

III classis

AD MATUTINUM

In I Nocturno leguntur lectiones de Scriptura occurrenti cum ℟℟. 1 et 3 de feria occurrenti.

Lectio iii

Ambrósius, episcopus Mediolanénsis, Ambrósii civis Románi fílius, in Urbe liberálibus disciplínis erudítus est. A Probo præfécto, Ligúriæ et Aemíliæ præpósitus, eiúsdem iussu, cum potestáte Mediolánum venit; ubi, mórtuo Auxéntio Ariáno epíscopo, pópulus de succesóre deligéndo dissidébat. Quare Ambrósius, pro offícii sui múnere ecclésiam ingréssus, ut commótam seditiónem sedáret, cum multa de quiéte et tranquillitáte reipúblicæ præcláre dixísset, derepénte púero Ambrósium epíscopum exclamánte, univérsi pópuli vox erúpit, Ambrósium epíscopum deposcéntis. Quare baptizátus (erat enim catechúmenus), sacris initiátus, omnibúsque órdinum grádibus de more Ecclésiæ suscéptis, episcopáli dignitáte auctus est. Quo in múnere cathólicam veritátem et disciplínam ecclesiásticam tum verbo tum scriptis ácriter defénsit, multósque Ariános et álios hæréticos ad fidem convértit, e quibus sanctum Augustínum Iesu Christo péperit. Tot pro Ecclésia Dei labóribus curísque perfúnctus, óbiit prídie nonas aprílis, anno trecentésimo nonagésimo séptimo.

℟. In médio / Ecclésiæ apéruit os eius, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Iucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

AD LAUDES

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Ambrósium minístrum tribuísti: † præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, * intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Et fit commemoratio feriæ. Vesperæ de sequenti, commemoratio feriæ tantum.

Die 8 decembris

IN CONCEPTIONE IMMACULATA B. M. V.

I classis

AD I VESPERAS

Antiphona 1

Tota pulchra es, / María, et mácula originális non est in te. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Communi festorum B. M. V. 216*

2 Vestiméntum tuum / cándidum quasi nix, et fácies tua sicut sol.

3 Tu glória / Ierúsalem, tu lætítia Israel, † tu honorificéntia pópuli nostri.

4 Trahe nos, / Virgo immaculáta, † post te curémus in odórem unguentórum tuórum.

Capit. Prov. 8, 22-24

Dóminus possédit me in initio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. † Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. * Nondum erant abýssi, et ego iam concépta eram.

℟. br. In hoc cognóvi, * Quóniam voluísti me. In hoc. ℣. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me. Quóniam voluísti me. Glória Patri. In hoc.

Prima stropha sequentis hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Iesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Quæ serpéntis caput virgíneo pede contrívit.

Ad Magnif. ant. Beátam / me dicent omnes generatiónes, † quia fecit mihi magna qui potens est, allelúia.

Oratio

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti: * quæsumus; ut, qui ex morte eiúsdem Fílii tui prævísa, eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos eius intercessióne ad te pervenire concédas. Per eúndem Dóminum.

Et fit commemoratio feriæ.

AD MATUTINUM

Invitat. Immaculátam Conceptiónem Vírginis Maríæ celebrémus: * Christum eius Fílium adorémus Dóminum. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Præclára custos Vírginum,
Intácta Mater Núminis,
Cæléstis aulæ iánua,
Spes nostra, cæli gáudium,

Inter rubéta lílium,
Colúmba formosíssima,
Virga e radíce gérminans
Nostro medélam vúlneri,

Turris dracóni impérvia,
Amíca stella náufragis,
Tuére nos a fráudibus,
Tuáque luce dírige.

Erróris umbras díscute,
Syrtes dolósas ámove,
Fluctus tot inter, déviis
Tutam reclúde sémitam.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 Admirábile est / nomen tuum, Dómine, in univérsa terra, † quia in Vírgine María dignum tibi habitáculum præparásti. Ps. 8 Dómine, Dóminus noster, cum reliquis, ut in Communi festorum B. M. V. 219*

Ant. 2 In sole / pósuit Deus tabernáculum suum. Ps. 18 Cæli enárrant glóriam Dei.

Ant. 3 In Conceptióne sua / accépit María benedictiónem a Dómino, † et misericórdiam a Deo, salutári suo. Ps. 23 Dómini est terra, et plenitúdo eius.

Ant. 4 Diffúsa est / grátia in Conceptióne eius, † et speciósa appáruit inter fílias hóminum. Ps. 44 Eructávit cor meum verbum bonum.

Ant. 5 Adiúvit eam / Deus mane dilúculo; † sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus. Ps. 45 Deus noster refúgium et virtus.

Ant. 6 Fundátur / exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, cívitas Regis magni. Ps. 47 Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.

℣. Deus omnípotens præcínxit me virtúte. ℟. Et pósuit immaculátam viam meam.

De libro Génesis

Lectio i 3, 1-5

Serpens erat callídior cunctis animántibus terræ, quæ fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulíerem: Cur præcépit vobis Deus, ut non comederétis de omni ligno paradísi? Cui respóndit múlier: De fructu lignórum, quæ sunt in paradíso, vescímur: de fructu vero ligni, quod est in médio paradísi, præcépit nobis Deus, ne comederémus: et ne tangerémus illud, ne forte moriámur. Dixit autem serpens ad mulíerem: Nequáquam morte moriémini. Scit enim Deus, quod in quocúmque die comedéritis ex eo, aperiéntur óculi vestri: et éritis sicut dii, sciéntes bonum et malum.

℟. Per unum hóminem / peccátum in hunc mundum intrávit, in quo omnes peccavérunt. * Ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Deum. ℣. Erípuit Dóminus ánimam tuam de morte, † et contra inimícum factus est protéctor tuus. Ne.

Lectio ii 3, 6-8

Vidit ígitur múlier, quod bonum esset lignum ad vescéndum, et pulchrum óculis, aspectúque delectábile: et tulit de fructu illíus, et comédit: dedítque viro suo, qui comédit. Et apérti sunt óculi ambórum: cumque cognovíssent se esse nudos, consuérunt fólia ficus, et fecérunt sibi perizómata. Et cum audíssent vocem Dómini Dei deambulántis in paradíso ad auram post meridiem, abs-

cóndit se Adam et uxor eius a fácie Dómini Dei in médio ligni paradísi.

℟. Transíte / ad me, omnes, qui concupíscitis me: * Et narrábo vobis, quanta fecit Deus ánimæ meæ. ℣. Vivit Dóminus, quóniam adimplévit in me misericórdiam suam. Et.

Lectio iii 3, 9-13

Vocavítque Dóminus Deus Adam, et dixit ei: Ubi es? Qui ait: Vocem tuam audívi in paradíso: et tímui, eo quod nudus essem, et abscóndi me. Cui dixit: Quis enim indicávit tibi, quod nudus esses, nisi quod ex ligno, de quo præcéperam tibi ne coméderes, comedísti? Dixítque Adam: Múlier, quam dedísti mihi sóciam, dedit mihi de ligno, et comédi. Et dixit Dóminus Deus ad mulíerem: Quare hoc fecísti? Quæ respóndit: Serpens decépit me, et comédi.

℟. Elécta mea / cándida sicut nix in Líbano; † sicut favus distíllans lábia eius: * Mel et lac sub lingua illíus. ℣. Veni de Líbano, sponsa mea, † veni, coronáberis coróna gratiárum. Mel.

Lectio iv 3, 14-15

Et ait Dóminus Deus ad serpéntem: Quia fecísti hoc, maledíctus es inter ómnia animántia et béstias terræ: super pectus tuum gradiéris, et terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus: ipsa cónteret caput tuum, et tu insidiáberis calcáneo eius.

℟. Elégit / Maríam Deus et præelégit eam, et creávit eam in Spíritu Sancto: * Ideo nihil inquinátum in eam incúrrit. ℣. Dedit Maríæ Dóminus protectiónem salútis suæ, † et déxtera sua suscépit eam. Ideo. Glória Patri. Ideo.

In II Nocturno

Ant. 1 Misericórdia / et véritas obviavérunt sibi in Conceptióne Maríæ: † iustítia et pax osculátæ sunt. Ps. 84 Benedixísti, Dómine, terram tuam. 225*

Ant. 2 Gloriósa / dicta sunt de te, cívitas Dei: † fundávit te Dóminus in móntibus sanctis. Ps. 86 Fundaménta eius in móntibus sanctis.

Ant. 3 Sanctimónia / et magnificéntia in Conceptióne eius: † annuntiáte in ómnibus pópulis glóriam eius. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte.

Ant. 4 Lætámini, / omnes, in Dómino: † et confitémini memóriæ sanctitátis eius. Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Ant. 5 Notum / fecit Dóminus opus suum: † in conspéctu géntium revelávit glóriam Genetrícis suæ. Ps. 97 Cantáte Dómino cánticum novum: * quia.

Ant. 6 Exaltáte / Dóminum Deum nostrum, et adoráte tabernáculum eius, † quóniam sanctum est. Ps. 98 Dóminus regnávit, irascántur pópuli.

℣. In hoc cognóvi, quóniam voluísti me. ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Sermo sancti Hierónymi Presbýteri

Epist. 9 ad Paulam et Eustochium: De Assumpt. B. M. V. n. 5 et 9; inter supposit.

Lectio v

Qualis et quanta esset beáta et gloriósa semper virgo María, ab Angelo divínitus declarátur, cum dícitur: Ave, grátia plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. Tálibus namque decébat Vírginem oppignerári munéribus, ut esset grátia plena, quæ dedit cælis glóriam, terris Dóminum, pacémque refúdit, fidem géntibus, finem vítiis, vitæ órdinem, móribus discíplinam. Et bene plena, quia céteris per partes præstátur; Maríæ vero simul se tota infúdit plenitúdo grátiæ. Vere plena, quia etsi in sanctis Pátribus et Prophétis grátia fuísse créditur, non tamen eátenus plena; in Maríam vero totíus grátiæ, quæ in Christo est, plenitúdo venit, quamquam áliter. Et ídeo, inquit: Benedícta tu in muliéribus; id est, plus benedícta quam omnes mulíeres. Ac per hoc quidquid maledictiónis infúsum est per Hevam, totum ábstulit benedíctio Maríæ. De qua Sálomon in Cánticis, quasi in laudem eius, Veni, inquit, colúmba mea, immaculáta mea. Iam enim hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit. Ac deínde inquit: Veni de Líbano, veni, coronáberis.

℟. Ego / ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram: † ego feci in cælis, ut orirétur lumen indefíciens. * Nondum erant abýssi, et ego iam concépta eram. ℣. Deus enim creávit me in iustítia, † et apprehéndit manum meam, et servávit me. Nondum.

Lectio vi

Non immérito ígitur veníre de Líbano iubétur, quia Líbanus candidátio interpretátur. Erat enim candidáta multis meritórum virtútibus, et dealbáta nive candídior, Spíritus Sancti munéribus, simplicitátem colúmbæ in ómnibus repræséntans: quóniam, quidquid in ea gestum est, totum púritas et simplícitas, totum véritas et grátia fuit; totum misericórdia et iustítia, quæ de cælo prospéxit: et ídeo immaculáta, quia in nullo corrúpta. Circúmdedit enim virum in útero, sicut Ieremías sanctus testátur, et non aliúnde accépit. Fáciet, inquit, Dóminus novum super terram, et múlier circúmdabit virum.

℟. Nihil inquinátum / in eam incúrrit: * Candor est lucis ætérnæ et spéculum sine mácula. ℣. Est enim hæc speciósior sole, et luci comparáta invenítur púrior. Candor.

Lectio vii

Vere novum, et ómnium novitátum superéminens nóvitas virtútum, quando Deus (quem ferre non potest mundus, neque vidére áliquis, ut vívere possit) sic ingréssus est hospítium ventris, ut córporis claustrum nescíret; sicque gestátus, ut totus Deus in eo esset; et sic exívit inde, ut esset (sicut Ezéchiel fatétur) porta omníno clausa. Unde cánitur in eísdem Cánticis de ea: Hortus conclúsus, fons signátus, emissiónes tuæ paradísus. Vere hortus deliciárum, in quo cónsita sunt univérsa florum génera, et odoraménta virtútum; sicque conclúsus, ut nésciat violári, neque corrúmpi ullis insidiárum fráudibus. Fons ítaque signátus sigíllo totíus Trinitátis.

℟. Signum magnum / appáruit in cælo: † Múlier amícta sole, et luna sub pédibus eius, * Et in cápite eius coróna stellárum duódecim. ℣. Induit eam Dóminus vestiméntis salútis, induménto iustítiæ, † et quasi sponsam ornávit eam monílibus suis. Et.

Ex Actis Pii Papæ noni

Lectio viii

Deíparæ autem Vírginis in sua Conceptióne de tetérrimo humáni géneris hoste victóriam, quam divína elóquia, veneránda tradítio, perpétuus Ecclésiæ sensus, singulária episcopórum ac fidélium conspirátio, insígnia quoque

summórum Pontíficum acta atque constitutiónes mirífice iam illustrábant, Pius nonus Póntifex máximus totíus Ecclésiæ votis ánnuens státuit suprémo suo atque infallíbili orácuło solémniter proclamáre. Itaque sexto idus decémbris anni millésimi octingentésimi quinquagésimi quarti in basílica Vaticána, ingénti sanctæ Románæ Ecclésiæ patrum cardinálium et episcopórum ex díssitis étiam regiónibus astánte cœtu, universóque plaudénte orbe, solémniter pronuntiávit ac definívit: Doctrínam, quæ tenet beatíssimam Vírginem Maríam in primo instánti suæ Conceptiónis fuísse, singulári Dei privilégio, ab omni originális culpæ labe præservátam immúnem, esse a Deo revelátam, ac proínde ab ómnibus fidélibus firmiter constantérque credéndam.

℟. Magnificáte / Dóminum mecum: * Quia misericórdia Dómini magna est super me. ℣. Princeps huius mundi in me non habet quidquam. Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno

Ant. Benedícite / Dómino in ópere suo; † quia índuit Maríam vestiméntis salútis: et induménto iustítiæ circúmdedit eam. Cantica Obaudíte me, dívini fructus. 230*

℣. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me. ℟. Nec delectásti inimícos meos super me.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 1

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homília sancti Germáni Epíscopi

In Præsent. Deiparæ I, n. 18 et 15-24

Ave, María, grátia plena, Sanctis sánctior, et cælis excélsior, et Chérubim gloriósior, et Séraphim honorabílior, et super omnem creatúram venerabílior. Ave, colúmba, quæ nobis et fructum fers olívæ, et Servatórem a spiritáli dilúvio ac portum salútis annúntias; cuius pennæ deargentátæ, et posterióra dorsi in pallóre auri sanctíssimi et illuminántis Spíritus fulgóre irradiántur. Ave, amœníssimus et ratio-

nális Dei paradísus, benevolentíssima et omnipoténti eiúsdem dextra hódie ad oriéntem plantátus, et ipsi suáve olens lílium, et rosam immarcescíbilem gérminans in eórum medélam, qui pestíferam animáque exitiálem amaritúdinem mortis ad occidéntem ebíberant: paradísus, in quo ad veritátis agnitiónem lignum vivíficum effloréscit, e quo qui gustáverint, immortalitátem consequúntur.

℟. Hortus conclúsus / soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus: * Emissiónes tuæ paradísus, o María. ℣. Aperi mihi, soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea. Emissiónes.

Lectio x

Ave, sacrosáncte ædificátum, immaculátum, purissimúmque Dei summi Regis palátium, eiúsdem Dei Regis magnificéntia circumornátum, omnésque hospítio recípiens ac mýsticis refíciens delíciis; in quo non manufáctus et vário decóre nitens situs est spirituális Sponsi thálamus; in quo Verbum errántem humánam stirpem revocáre volens, carnem sibi desponsávit, ut eos, qui voluntáte própria extórres facti fúerant, Patri reconciliáret. Ave, Dei mons præpínguis et umbrósus, in quo enutrítus Agnus rationális peccáta atque infirmitátes nostras portávit: mons, e quo devolútus ille nulla manu præcísus lapis, contrívit aras idolórum, et factus est in caput ánguli, mirábilis in óculis nostris. Ave, sanctus Dei thronus, divínum donárium, domus glóriæ, perpúlchrum ornaméntum, cimélium eléctum, et totíus orbis propitiatórium, cælúmque Dei glóriam enárrans. Ave, urna ex puro auro confláta, et suavíssimam animárum nostrárum dulcédinem, Christum scílicet, qui manna est, cóntinens.

℟. Magníficat / ánima mea Dóminum: * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen eius. ℣. Ecce enim, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quia.

Bened. Cuius festum cólimus, * ipsa Virgo virginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio xi

O puríssima et omni laude et obséquio digníssima Virgo, Deo dicátum donárium omni creaturárum conditióni

præcéllens, terra non secta, inarátus ager, vitis floridíssima, fons aquas effúndens, virgo génerans, et mater viri néscia, innocéntiæ thesáurus abscónditus, et sanctimóniæ decus; acceptíssimis tuis ac matérna auctoritáte válidis précibus ad Dóminum ac Deum ómnium Conditórem, Fílium tuum ex te sine patre génitum, ecclesiástici órdinis gubernácula fac dírigas, et ad portum tranquíllum perdúcas.

℟. Quis Deus / magnus sicut Deus noster? * Præelégit me Deus, et pósuit immaculátam viam meam. ℣. Exsultávit spíritus meus in Deo, salutári meo. Præelégit.

Lectio xii

Sacerdótes iustítia, et probátæ, immaculátæ ac sincéræ fídei exsultatióne splendidíssime indúito. Orthodóxis princípibus, qui præ omni púrpuræ aut auri splendóre, et præ margarítis ac lapídibus pretiósis, te nacti sunt diadéma et induméntum ac firmíssimum regni sui ornaméntum, in tranquíllo ac próspero statu sceptra dírige. Male fidas natiónes in te ac Deum ex te génitum blasphemántes, eórum pédibus sternens subícito; subiectúmque pópulum, ut secúndum Dei præcéptum in suávi obediéntiæ obséquio persevéret, confirmáto. Tuam hanc civitátem, quæ te tamquam turrim ac fundaméntum habet, victóriæ triúmphis coronáto, et fortitúdine circumcíngens custodíto Dei habitatiónem, templi decórem semper conserváto; laudatóres tuos ab omni discrímine et ánimi angóre éxime; captívis redemptiónem tribúito; peregrínis tecto et quovis præsídio destitútis, solámen te éxhibe. Univérso mundo auxiliatrícem manum tuam pórrige, ut in lætítia et exsultatióne solemnitátes tuas simul cum ista, quam modo celebrámus, festivitáte splendidíssimo éxitu transigámus, in Christo Iesu universórum Rege ac vero Deo nostro, cui glória et fortitúdo una cum sancto vitáque princípio Patre, et coætérno et consubstantiáli et conregnánte Spíritu, nunc et semper et in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Osténdit nobis / Dóminus civitátem sanctam Ierúsalem, habéntem claritátem Dei: * Et lumen eius símile lápidi pretióso, sicut crystállum. ℣. Or-

nátam monílibus, fíliam Ierúsalem Dóminus concupívit. Et lumen eius símile lápidi pretióso, sicut crystállum. Glória Patri. Et.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 1, 26-28

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et ingréssus Angelus ad eam, dixit: Ave, grátia plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Tota pulchra es, / María, et mácula originális non est in te. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Vestiméntum tuum / cándidum quasi nix, et fácies tua sicut sol.

3 Tu glória / Ierúsalem, tu lætítia Israel, † tu honorificéntia pópuli nostri.

4 Benedícta es / tu, Virgo María, † a Dómino Deo excélso præ ómnibus muliéribus super terram.

5 Trahe nos, / Virgo immaculáta, † post te currémus in odórem unguentórum tuórum.

Capit. Prov. 8, 22-24

Dóminus possédit me in ínitio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. † Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. * Nondum erant abýssi, et ego iam concépta eram.

℟. br. Deus omnípotens * Præcínxit me virtúte. Deus. ℣. Et pósuit immaculátam viam meam. Præcínxit. Glória Patri. Deus.

Hymnus

O gloriósa Dómina,
Excélsa super sídera,
Qui te creávit, próvide
Lactásti sacro úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cæli fenéstra facta es.

Tu Regis alti iánua,
Et porta lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Quæ serpéntis caput virgíneo pede contrívit.

Ad Bened. ant. Ait Dóminus Deus / ad serpéntem: † Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus: † ipsa cónteret caput tuum, allelúia.

Oratio

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti: † quæsumus; ut, qui ex morte eiúsdem Fílii tui prævísa, eam ab omni labe præservásti, * nos quoque mundos eius intercessióne ad te perveníre concédas. Per eúndem Dóminum.

Et fit commemoratio feriæ.

AD TERTIAM

Capitulum Dóminus, ut supra ad Laudes.

℣. Deus omnípotens præcínxit me virtúte. ℟. Et pósuit immaculátam viam meam.

AD SEXTAM

Capit. Ez. 44, 2-3

Porta hæc clausa erit, non aperiétur, et vir non intrábit per eam, quóniam Dóminus Deus Israel ingréssus est per eam: † erítque clausa príncipi. * Princeps ipse sedébit in ea.

℣. In hoc cognóvi, quóniam voluísti me. ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

AD NONAM

Capit. Apoc. 12, 1

Signum magnum appáruit in cælo: † Múlier amícta sole, et luna sub pédibus eius, * et in cápite eius coróna stellárum duódecim.

℣. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me. ℟. Nec delectásti inimícos meos super me.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Tota pulchra es, / María, et mácula originális non est in te. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Communi festorum B. M. V. 216*

2 Vestiméntum tuum / cándidum quasi nix, et fácies tua sicut sol.

3 Tu glória / Ierúsalem, tu lætítia Israel, † tu honorificéntia pópuli nostri.

4 Trahe nos, / Virgo immaculáta, † post te currémus in odórem unguentórum tuórum.

Capit. Prov. 8, 22-24

Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. † Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. * Nondum erant abýssi, et ego iam concépta eram.

℟. br. In hoc cognóvi, * Quóniam voluísti me. In hoc. ℣. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me. Quóniam voluísti me. Glória Patri. In hoc.

Prima stropha sequentis hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Iesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Quæ serpéntis caput virgíneo pede contrívit.

Ad Magnif. ant. Hódie / egréssa est virga de radíce Iesse; † hódie sine ulla peccáti labe concépta est María; † hódie contrítum est ab ea caput serpéntis antíqui, allelúia.

Oratio

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti: * quæsumus; ut, qui ex morte eiúsdem Fílii tui prævísa, eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos eius intercessióne ad te pervenire concédas. Per eúndem Dóminum.

Et fit commemoratio feriæ.

Die 11 decembris

S. Damasi I

Papæ et Confessoris

Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus intende: * et, per beátum Dámasum Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Die 13 decembris

S. Luciæ

Virginis et Martyris

III classis

AD MATUTINUM

Lectiones i et ii de Scriptura occurrenti cum sequentibus responsoriis:

℟. i Lúcia virgo, / quid a me petis, quod ipsa póteris præstáre contínuo matri tuæ? † nam et fides tua illi subvénit, et ecce, salváta est: * Quia iucúndum Deo in tua virginitáte habitáculum præparásti. ℣. Sicut per me cívitas Catanénsium sublimátur a Christo, † ita per te Syracusána cívitas decorábitur. Quia.

℟. ii Rogávi / Dóminum meum Iesum Christum, ut ignis iste non dominétur mei: * Et impetrávi a Dómino indúcias martýrii mei. ℣. Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: † ego autem orábam. Et.

Lectio iii

Lúcia, virgo Syracusána, génere et christiána fide nóbilis, Cátanæ ad beátæ Agathæ sepúlcrum, Eutýchiæ matris, sánguinis fluxu laborántis, sanitátem impetrávit. Mox, bona ómnia, quæ in dotem esset acceptúra, a matre impetráta, paupéribus distríbuit. Quare apud Paschásium præféctum, quod christiána esset, accusáta, nec blandítiis nec minis addúci pótuit, ut idólis sacrificáret. Tunc Paschásius ira inflammátus, Lúciam eo trahi iussit, ubi eius virgínitas violarétur; sed divínitus factum est, ut firma Virgo ita consísteret, ut nulla vi de loco dimovéri posset. Quam ob rem præféctus circum

ipsam, ignem accéndi imperávit; sed cum ne flamma quidem eam láderet, multis torméntis excruciátæ guttur gládio transfígitur. Quo vúlnere accépto, Lúcia, prædícens Ecclésiæ tranquillitátem, quæ futúra erat Diocletiáno et Maximiáno mórtuis, ídibus decémbris spíritum Deo réddidit. Cuius corpus Syracúsis sepúltum, deínde Constantinópolim, postrémo Venétias translátum est.

℟. iii Grata / facta est a Dómino in certámine, quia apud Deum et apud hómines glorificáta est: † in conspéctu príncipis loquebátur sapiéntiam: * Et Dóminus ómnium diléxit eam. ℣. Adiuvábit eam Deus vultu suo: † Deus in médio eius, non commovébitur. Et. Glória Patri. Et.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Oránte / sancta Lúcia, appáruit ei beáta Agatha, † et consolabátur ancíllam Christi. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Lúcia virgo, / quid a me petis, † quod ipsa póteris præstáre contínuo matri tuæ?

3 Per te, / Lúcia virgo, cívitas Syracusána decorábitur a Dómino Iesu Christo.

4 Benedíco te, / Pater Dómini mei Iesu Christi, † quia per Fílium tuum ignis exstínctus est a látere meo.

5 Soror mea / Lúcia, virgo Deo devóta, quid a me petis, † quod ipsa póteris præstáre contínuo matri tuæ?

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

Fratres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. † Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; * sed quem Deus comméndat.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine tua. Glória Patri. Spécie.

Hymnus

Iesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe:

Qui pascis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque pergis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus

Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur lárgius,
Nostris adáuge sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. ant. Colúmna es / immóbilis, Lúcia, Sponsa Christi: † quia omnis plebs te exspéctat, ut accípias corónam vitæ, allelúia.

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: † ut, sicut de beátæ Lúciæ Vírginis et Mártyris tuæ festivitáte gaudémus; * ita piæ devotiónis erudiámur affléctu. Per Dóminum.

Et fit commemoratio feriæ.

AD TERTIAM

Capitulum Fratres, ut supra ad Laudes.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Capit. 2 Cor. 11, 2

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. * Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℣. Adiuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio eius, non commovébitur.

AD NONAM

Capit. Eccli. 51, 13-14

Dómine, Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. † Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, * et in témpore superbórum sine adiutório.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD VESPERAS

Ant. 1 Oránte / sancta Lúcia, appáruit ei beáta Agatha, † et consolabátur ancíllam Christi. Ps. 109 Dixit Dóminus, cum reliquis de Communi Virginum. 148*

2 Lúcia virgo, / quid a me petis, † quod ipsa póteris præstáre contínuo matri tuæ?

3 Per te, / Lúcia virgo, cívitas Syracusána decorábitur a Dómino Iesu Christo.

4 Soror mea / Lúcia, virgo Deo devóta, quid a me petis, † quod ipsa póteris præstáre contínuo matri tuæ?

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

Fratres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. † Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; * sed quem Deus comméndat.

℟. br. Adiuvábit eam * Deus vultu suo. Adiuvábit. ℣. Deus in médio eius, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adiuvábit.

Hymnus

Iesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa concipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe:

Qui pascis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque pergis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur lárgius,
Nostris adáuge sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. ant. Tanto póndere / eam fixit Spíritus Sanctus, † ut Virgo Christi immóbilis permanéret.

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: * ut, sicut de beátæ Lúciæ Vírginis et Mártyris tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Et fit commemoratio feriæ.

Die 21 decembris

S. THOMAE
Apostoli
II classis

Omnia de Communi Apostolorum 2*, præter ea quæ hic habentur propria.

AD I VESPERAS
(Sicubi festum est I classis)

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ant. et oratio ut infra ad II Vesperas. [35]

AD MATUTINUM

In I Nocturno

Lectiones Sic nos exístimet, de Communi. 10*

In II Nocturno

Lectio v

Thomas Apóstolus, qui et Dídymus, Galilæus, post accéptum Spíritum Sanctum in multas províncias profóctus est ad prædicándum Christi Evangélium: Parthis, Medis, Persis, Hyrcánis et Bactris christiánæ fídei et vitæ præcépta trádidit. Postrémo ad Indos se cónferens, eos in christiána religióne erudívit. Qui ad extrémum, vitæ doctrináque sanctitáte et miraculórum magnitúdine, cum céteris ómnibus sui admiratiónem et Iesu Christi amórem commovísset; illíus gentis regem, idolórum cultórem, magis ad iram accéndit: cuius sententia condemnátus, telísque confóssus, Calamínæ apostolátus honórem martýrii coróna decorávit.

℟. Vidi / coniúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, † et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, † voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Sermo
sancti Gregórii Papæ
Hom. 30 in Evang. n. 7-8

Lectio vi

Scriptum est: Spíritus Dómini ornávit cælos. Ornaménta enim cælórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens: Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii

sermo sciéntiæ secúndum eúndem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Beáti estis, / cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, † et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: ✱ Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, † et eiécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vii

Quot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cælórum. Hinc rursus scriptum est: Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Verbum enim Dómini, Fílius est Patris. Sed eósdem cælos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de Sancti Spíritus divinitáte adiúngitur: Et Spíritu oris eius omnis virtus eórum. Cælórum ergo virtus de Spíritu sumpta est: quia mundi huius potestátibus contraíre non præsúmerent, nisi eos Sancti Spíritus fortitúdo solidásset.

℟. Isti sunt / triumphatóres et amíci Dei, † qui, contemnéntes iussa príncipum, meruérunt prǽmia ætérna: ✱ Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, † et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo.

Lectio viii

Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum huius Spíritus fúerint, scimus; et post advéntum illíus, cuius fortitúdinis facti sint, conspícimus. Certe, iste ipse pastor Ecclésiæ, ad cuius sacratíssimum corpus sedémus, quantæ debilitátis quantǽque formídinis ante advéntum Spíritus fúerit, ancílla ostiária requisíta dicat. Una enim mulíeris voce percúlsus, dum mori tímuit, Vitam negávit.

℟. Constítues eos / príncipes super omnem terram: † mémores erunt nóminis tui, Dómine, ✱ In ómni progénie et generatióne. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: † nimis confortátus est princípátus eórum. In. Glória Patri. In.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio ix 20

In illo témpore: Thomas, unus ex duódecim, qui dícitur Dídymus, non erat cum eis, quando venit Iesus. Et réliqua.

Homília
sancti Gregórii Papæ

Hom. 26 in Evang., n. 7-9

Quid, fratres caríssimi, quid inter hæc animadvértitis? Numquid casu gestum créditis, ut eléctus ille discípulus tunc deésset, post autem véniens audíret, áudiens dubitáret, dúbitans palpáret, palpans créderet? Non hoc casu, sed divína dispensatióne gestum est. Egit namque miro modo supérna cleméntia, ut discípulus ille dúbitans, dum in magístro suo vúlnera palpáret carnis, in nobis vúlnera sanáret infidelitátis.

℟. Isti sunt, / qui viéntes in carne, † plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: ✱ Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio x

Plus enim nobis Thomæ infidélitas ad fidem, quam fides credéntium discipulórum prófuit; quia, dum ille ad fidem palpándo redúcitur, nostra mens, omni dubitatióne postpósita, in fide solidátur. Sic quippe discípulum Dóminus post resurrectiónem suam dubitáre permísit, nec tamen in dubitatióne deséruit; sicut ante nativitátem suam habére Maríam sponsum vóluit, qui tamen ad eius núptias non pervénit. Nam ita factus est discípulus dúbitans et palpans, testis veræ resurrectiónis, sicut sponsus matris fúerat custos integérrimæ virginitátis.

℟. Isti sunt / viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, † et dedit illis glóriam sempitérnam: ✱ Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna: † operáti sunt iustítiam. Quorum.

Lectio xi

Palpávit autem et exclamávit: Dóminus meus, et Deus meus. Dicit ei Iesus: Quia vidísti me, Tho-

ma, credidísti. Cum Paulus Apóstolus dicat: Est autem fides sperandárum substántia rerum, argumentum non apparéntium; profécto liquet, quia fides illárum rerum argumentum est, quæ apparére non possunt. Quæ étenim appárent, iam fidem non habent, sed agnitiónem.

℟. Qui sunt isti, / qui ut nubes volant: * Et quasi colúmbæ ad fenéstras suas? ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum. Et.

Lectio xii

Dum ergo vidit Thomas, dum palpávit, cur ei dícitur: Quia vidísti me, credidísti? Sed áliud vidit, áliud crédidit. A mortáli quippe hómine divínitas vidéri non pótuit. Hóminem ergo vidit, et Deum conféssus est, dicens: Dóminus meus, et Deus meus. Vidéndo ergo crédidit, qui considerándo verum hóminem, hunc Deum, quem vidére non póterat, exclamávit. Lætíficat valde quod séquitur: Beáti, qui non vidérunt, et credidérunt. In qua nímirum sententia nos speciáliter signáti sumus, qui eum, quem carne non vídimus, mente retinémus. Nos signáti sumus; sed si fidem nostram opéribus séquimur. Ille étenim vere credit, qui exércet operándo quod credit.

℟. Non sunt / loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum. * In omnem terram exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: † nimis confortátus est princípátus eórum. In. Glória Patri. In.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Cap. 20, 24-29

In illo témpore: Thomas, unus ex duódecim, qui dícitur Dídymus, non erat cum eis, quando venit Iesus. Dixérunt ergo ei álii discípuli: Vídimus Dóminum. Ille autem dixit eis: Nisi vídero in mánibus eius fixúram clavórum, et mittam dígitum meum in locum clavórum, et mittam manum meam in latus eius, non credam. Et post dies octo, íterum erant discípuli eius intus, et Thomas cum eis. Venit Iesus iánuis clausis, et stetit in médio, et dixit: Pax vobis. Deínde dicit Thomæ: Infer dígitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum: et noli esse incrédulus, sed fidélis. Respóndit Thomas, et dixit ei: Dóminus meus, et Deus meus. Dixit ei Iesus: Quia vidísti me, Thoma, credidísti: beáti qui non vidérunt, et credidérunt.

AD LAUDES
ET AD II VESPERAS

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta eius intellexérunt.

Ad Bened. et ad Magnif. ant. Quia vidísti me, / Thoma, credidísti: † beáti qui non vidérunt, et credidérunt, allelúia.

Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine, beáti Apóstoli tui Thomæ solemnitátibus gloriári: † ut eius semper et patrocíniis sublevémur; * et fidem congrua devotióne sectémur. Per Dóminum.

Et fit commemoratio feriæ.

FESTA IANUARII

Die 10 ianuarii

S. Pauli
primi Eremitæ, Confessoris

Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui nos beáti Pauli Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: * concéde propítius; ut, cuius natalícia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Die 14 ianuarii

S. Hilarii
Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Hilárium minístrum tribuísti: * præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Et fit commemoratio S. Felicis Presb. et Mart.:

Ant. Qui odit / ánimam suam in hoc mundo, † in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: * ut ad meliórem vitam Sanctórum tuórum exémpla nos próvocent; quátenus, quorum solémnia ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum.

Die 16 ianuarii

S. Marcelli I

Papæ et Martyris

Memoria

AD LAUDES

Ant. Qui odit / ánimam suam in hoc mundo, † in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Preces pópuli tui, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi: * ut beáti Marcélli Mártyris tui atque Pontíficis méritis adiuvémur, cuius passióne lætámur. Per Dóminum.

Die 17 ianuarii

S. Antonii

Abbatis

III classis

AD MATUTINUM

Lectiones i et ii de Scriptura occurrenti cum ℟℟. 1 et 3 de feria occurrenti.

Lectio iii

Antónius Aegýptius, cum ingréssus ecclésiam ex Evangélio audivísset: Si vis perféctus esse, vade, vende ómnia quæ habes, et da paupéribus; tamquam ea sibi dicta essent, sic Christo Dómino obtemperándum existimávit. Itaque, véndita re familiári, prétium distríbuit paupéribus, ípseque in vastam Aegýpti solitúdinem recéssit. Virtútum ómnium stúdio ita incénsus fuit, ut, quemcúmque vidéret áliqua virtútis laude excelléntem, illum imitári studéret. Nihil ígitur eo continéntius, nihil vigilántius. Tanto terróri dæmónibus erat, ut multi per Aegýptum ab illis agitáti, nómine Antónii super ipsos invocáto, liberarén-

tur. Ita, sanctitáte et miráculis clarus, cum innumerábiles sui institúti imitatóres habéret, annum agens quintum ultra centésimum, e vita migrávit décimo sexto kaléndas februárias.

℟. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

AD LAUDES

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Antónii Abbátis commendet: † ut, quod nostris méritis non valémus, * eius patrocínio assequámur. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. ant. Hic vir, / despíciens mundum et terréna triúmphans, † divítias cælo cóndidit ore, manu.

Die 19 ianuarii

Ss. Marii, Marthæ, Audifacis et Abachum

Martyrum

Memoria

AD LAUDES

Ant. Vestri capílli cápitis / omnes numeráti sunt: † nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Exáudi, Dómine, pópulum tuum cum Sanctórum tuórum patrocínio supplicántem: * ut et temporális vitæ nos tríbuas pace gaudére; et ætérnæ reperíre subsídium. Per Dóminum.

Die 20 ianuarii

Ss. Fabiani Papæ **et Sebastiani** Mm.

III classis

AD MATUTINUM

Lectiones i et ii de Scriptura occurrenti cum ℟℟. 1 et 3 de feria occurrenti.

Lectio iii

Fabiánus, Románus, a Maximíno usque ad

Décium regens Ecclésiam, septem diáconis regiónes divísit, qui páuperum curam habérent. Tótidem subdiáconos creávit, qui res gestas Mártyrum a septem notáriis scriptas colligerent. Idem státuit, ut quotánnis féria quinta in Cena Dómini, vétere combústo, chrisma renovarétur. Dénique décimo tértio kaléndas februárii martýrio coronátus, in cœmetério Callísti via Appia sepelítur. - Sebastiánus, ob géneris nobilitátem et virtútem Diocletiáno carus, dux primæ cohórtis, christiános, quorum fidem clam colébat, ópera et facultátibus adiuvábat, et in Christi confessióne confirmábat. Quibus Diocletiáno delátis, Sebastiánum ómnibus artifíciis a Christi fide conátur avértere. Sed, cum nihil nec pollicéndo nec terréndo proficeret, ad palum alligátum sagíttis confígi iubet. Verum Dei servus, ómnium opinióne mórtuus iudicátus, cum paulo post sanus Diocletiáno óbviam factus, eius impietátem libérius accusáret, iussu tyránni támdiu virgis cæsus est, donec spíritum rédderet.

℟. Abstérget / Deus omnem lácrimam ab óculis Sanctórum: † et iam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor, * Quóniam prióra transiérunt. ℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, † neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

AD LAUDES

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. ant. Vestri capílli cápitis / omnes numeráti sunt: † nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: † et, quia pondus própriæ actiónis gravat, * beatórum Mártyrum tuórum Fabiáni et Sebastiáni intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnif. ant. Gaudent in cælis / ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: † et, quia pro eius amóre sánguinem suum fudérunt, † ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

Die 21 ianuarii

S. Agnetis
Virginis et Martyris

III classis

Apud moniales et sorores: II classis. Vide infra. [44]

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Vírginis Proles Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis festum cánimus trophæum,
Accipe votum.

Hæc tua Virgo dúplici beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Córpore sæclum.

Unde nec mortem, nec amíca mortis
Sæva pœnárum génera paváscens,
Sánguine fuso méruit sacrátum
Scándere cælum.

Huius obténtu, Deus alme, nostris
Parce iam culpis, vítia remíttens,
Quo tibi puri resonémus almum
Péctoris hymnum.

Glória Patri, genitáque Proli,
Et tibi, compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli.
Amen.

In I Nocturno

Lectiones i et ii de feria occurrenti cum sequentibus responsoriis:

℟. i Diem festum / sacratíssimæ Vírginis celebrémus, quáliter passa sit beáta Agnes, ad memóriam revocémus: † duodécimo ætátis suæ anno mortem pérdidit, et vitam invénit: * Quia solum vitæ diléxit auctórem. ℣. Infántia quidem computabátur in annis, sed erat senéctus mentis imménsa. Quia.

℟. ii Déxteram meam / et collum meum cinxit lapídibus pretiósis, † trádidit aúribus meis inæstimábiles margarítas, * Et circúmdedit me vernántibus atque coruscántibus gemmis. ℣. Pósuit signum in fáciem meam, ut nullum præter eum amatórem admíttam. Et circúmdedit me.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Virgínibus
Liber 1, n. 5
Lectio iii

Hódie natális est Vírginis, integritátem sequámur. Natális est Mártyris, hóstias immolémus. Natális est sanctæ Agnétis, miréntur viri, non despérent párvuli, stúpeant nuptæ, imiténtur innúptæ. Sed quid dignum ea loqui póssumus, cuius ne nomen quidem vácuum luce laudis fuit? Devótio supra ætátem, virtus supra natúram: ut mihi videátur non hóminis habuísse nomen, sed oráculum Mártyris, quod indicávit, quid esset futúra. Nomen Vírginis títulus est pudóris. Appellábo Mártyrem, prædicábo vírginem. Satis prolíxa laudátio est, quæ non quæritur, sed tenétur. Nemo est laudabílior, quam qui ab ómnibus laudári potest. Quot hómines, tot præcónes, qui Mártyrem prædicant, dum loquúntur. Hæc duódecim annórum martýrium fecísse tráditur. Quo detestabílior crudélitas, quæ nec minúsculæ pepércit ætáti; immo magna vis fídei, quæ étiam ab illa testimónium invénit ætáte.

℟. iii Amo Christum, / in cuius thálamum introíbo, cuius Mater virgo est, cuius Pater féminam nescit, † cuius mihi órgana modulátis vócibus cantant: * Quem cum amávero, casta sum; cum tetígero, munda sum; † cum accépero, virgo sum. ℣. Anulo fídei suæ subarrhávit me, et imménsis monílibus ornávit me. Quem. Glória Patri. Quem.

In II Nocturno

Capit. Eccli. 51, 4-5

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam, * et de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Ingréssa Agnes / turpitúdinis locum, † Angelum Dómini præparátum invénit. Ps. 92 Dóminus regnávit decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Mecum enim hábeo / custódem córporis mei, Angelum Dómini.

3 Anulo suo / subarrhávit me Dóminus meus Iesus Christus, † et tamquam sponsam decorávit me coróna.

4 Benedíco te, / Pater Dómini mei Iesu Christi, † quia per Fílium tuum ignis exstínctus est a látere meo.

5 Congaudéte mecum, / et congratulámini, † quia cum his ómnibus lúcidas sedes accépi.

Capit. Eccli. 51, 1-3

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. † Confitébor nómini tuo: quóniam adiútor et protéctor factus es mihi, * et liberásti corpus meum a perditióne.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie.

Hymnus

Iesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe:

Qui pascis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens prǽmia.

Quocúmque pergis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur lárgius,
Nostris adáuge sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. ant. Ecce, / quod concupívi, iam vídeo: quod sperávi, iam téneo: † ipsi sum iuncta in cælis, quem in terris pósita, tota devotióne dilexi.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui infírma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas: † concéde propítius; ut, qui beátæ Agnétis Vírginis et Mártyris tuæ solémnia cólimus, * eius apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Capitulum Confitébor tibi, ut supra ad Laudes.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Ant. Anulo suo / subarrhávit me Dóminus meus Iesus Christus, † et tamquam sponsam decorávit me coróna.

Capit. Eccli. 51, 4-5

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam, * et de multis tribulatiónibus quæ circumdedérunt me.

℣. Adiuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio eius, non commovébitur.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui infírma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas: † concéde propítius; ut, qui beátæ Agnétis Vírginis et Mártyris tuæ solémnia cólimus, * eius apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

AD NONAM

Ant. Congaudéte mecum, / et congratulámini, † quia cum his ómnibus lúcidas sedes accépi.

Capit. Eccli. 51, 8 et 12

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, † quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, * Dómine, Deus noster.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD VESPERAS

Ant. 1 Ingréssa Agnes / turpitúdinis locum, † Angelum Dómini præparátum invénit. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, ut in Communi unius Martyris. 59*

2 Mecum enim hábeo / custódem córporis mei, Angelum Dómini. Ps. 111 Beátus vir, qui timet Dóminum.

3 Anulo suo / subarrhávit me Dóminus meus Iesus Christus, † et tamquam sponsam decorávit me coróna. Ps. 112 Laudáte, púeri, Dóminum.

4 Congaudéte mecum, / et congratulámini, † quia cum his ómnibus lúcidas sedes accépi.

Psalmus 126

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat, qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris;

Cum déderit diléctis suis somnum. * Ecce heréditas Dómini fílii: merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Congaudéte mecum, et congratulámini, † quia cum his ómnibus lúcidas sedes accépi.

Capit. Eccli. 51, 1-3

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. † Confitébor nómini tuo: quóniam adiútor et protéctor factus es mihi, * et liberásti corpus meum a perditióne.

℟. br. Adiuvábit eam * Deus vultu suo. Adiuvábit. ℣. Deus in médio eius, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adiuvábit.

Hymnus

Iesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa concipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe:
Qui pascis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens præmia.
Quocúmque pergis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.
Te deprecámur lárgius,
Nostris adáuge sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. ant. Beáta Agnes / in médio flammárum expánsis mánibus orábat: † Te déprecor, omnípotens, adoránde, colénde, Pater metuénde, † quia per sanctum Fílium tuum evási minas sacrílegi tyránni, et carnis spurcítias immaculáto calle transívi: † et ecce, vénio ad te, quem amávi, quem quæsívi, quem semper optávi.

Oratio Omnipotens, ut supra ad Sextam.

Si Officium est II classis

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Vírginis Proles Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis festum cánimus tropháeum,
Accipe votum.
Hæc tua Virgo dúplici beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Córpore sæclum.
Unde nec mortem, nec amíca mortis
Sæva pœnárum génera pavéscens,
Sánguine fuso méruit sacrátum
Scándere cælum.
Huius obténtu, Deus alme, nostris
Parce iam culpis, vítia remíttens,
Quo tibi puri resonémus almum
Péctoris hymnum.
Glória Patri, genitáque Proli,
Et tibi, compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli. Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 Discéde a me, / pábulum mortis, † quia iam ab álio amatóre prævénta sum. Ps. 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, cum reliquis de Communi unius Martyris. 42*

Ant. 2 Dexteram meam / et collum meum cinxit lapídibus pretiósis, † trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas. Ps. 2 Quare fremuérunt gentes.

Ant. 3 Pósuit signum / in fáciem meam, † ut nullum præter eum amatórem admíttam. Ps. 4 Cum invocárem, exaudívit me Deus iustítiæ meæ.

Ant. 4 Induit me / Dóminus cýclade auro texta, † et imménsis monílibus ornávit me. Ps. 5 Verba mea áuribus pércipe, Dómine.

Ant. 5 Mel et lac / ex eius ore suscépi, † et sanguis eius ornávit genas meas. Ps. 8 Dómine, Dóminus noster.

Ant. 6 Christi Virgo / nec terróre concútitur, nec blandiméntis sedúcitur.

Ps. 10 In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

De libro Ecclesiástici

Lectio i 51, 1-3

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adiútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adiútor.

℟. Diem festum / sacratíssimæ Vírginis celebrémus, quáliter passa sit beáta Agnes, ad memóriam revocémus: † duodécimo ætátis suæ anno mortem pérdidit, et vitam invénit: * Quia solum vitæ diléxit auctórem. ℣. Infántia quidem computabátur in annis, sed erat senéctus mentis imménsa. Quia.

Lectio ii 51, 4-7

Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me: a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta: de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua iniústa.

℟. Dexteram meam / et collum meum cinxit lapídibus pretiósis, † trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas, * Et circúmdedit me vernántibus atque coruscántibus gemmis. ℣. Pósuit signum in fáciem meam, ut nullum præter eum amatórem admíttam. Et.

Lectio iii 51, 8-12

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adiuváret. Respíciens eram ad adiutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt: quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium.

℟. Amo Christum, / in cuius thálamum introíbo, cuius Mater virgo est, cuius Pater féminam nescit, †

cuius mihi órgana modulátis vócibus cantant: * Quem cum amávero, casta sum; cum tetígero, munda sum; † cum accépero, virgo sum. ℣. Anulo fídei suæ subarrhávit me, et imménsis monílibus ornávit me. Quem.

Lectio iv 51, 13-17

Exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adiutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Veni, / Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum; † pro cuius amóre sánguinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum; † quia concupívit Rex spéciem tuam. Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Ant. 1 Christus / circúmdedit me vernántibus atque coruscántibus gemmis pretiósis.

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur iustítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu eius malígnus: * timéntes autem Dóminum glorificat:

Qui iurat próximo suo, et non décipit, † qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Christus circúmdedit me vernántibus atque coruscántibus gemmis pretiósis.

Ant. 2 Ipsi sum desponsáta, / cui Angeli sérviunt, cuius pulchritúdinem sol et luna mirántur. Ps. 44

Eructávit cor meum verbum bonum, cum reliquis de Communi Virginum. 154*

Ant. 3 Iam corpus eius / córpori meo sociátum est, † et sanguis eius ornávit genas meas. Ps. 45 Deus noster refúgium et virtus. 155*

Ant. 4 Cuius pulchritúdinem / sol et luna mirántur, † ipsi soli servo fidem. Ps. 47 Magnus Dóminus, et laudábilis nimis. 155*

Ant. 5 Stans a dextris eius / Agnus nive candídior, † Christus sibi sponsam et Mártyrem consecrávit. Ps. 84 Benedixísti, Dómine, terram tuam. 158*

Ant. 6 Ipsi soli / servo fidem, ipsi me tota devotióne commítto. Ps. 86 Fundaménta eius in móntibus sanctis. 159*

℣. Adiuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio eius, non commovébitur.

Ex libro sancti Ambrósii Episcopi de Virgínibus

Lib. 1, n. 5-9

Lectio v

Hódie natális est Vírginis, integritátem sequámur. Natális est Mártyris, hóstias immolémus. Natális est sanctæ Agnétis, miréntur viri, non despérent párvuli, stúpeant nuptæ, imiténtur innúptæ. Sed quid dignum ea loqui póssumus, cuius ne nomen quidem vácuum luce laudis fuit? Devótio supra ætátem, virtus supra natúram: ut mihi videátur non hóminis habuísse nomen, sed oráculum Mártyris, quod indicávit, quid esset futúra. Nomen Vírginis títulus est pudóris. Appellábo Mártyrem, prædicábo vírginem. Satis prolíxa laudátio est, quæ non quæritur, sed tenétur. Nemo est laudabílior, quam qui ab ómnibus laudári potest. Quot hómines, tot præcónes, qui Mártyrem prædicant, dum loquúntur.

℟. Induit me / Dóminus vestiménto salútis, et induménto lætítiæ circúmdedit me: * Et tamquam sponsam decorávit me coróna. ℣. Trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas, † circúmdedit me vernántibus atque coruscántibus gemmis. Et.

Lectio vi

Hæc duódecim annórum martýrium fecísse tráditur. Quo detestabílior crudélitas, quæ nec minúsculæ pepércit ætáti; immo magna vis fídei,

quæ étiam ab illa testimónium invénit ætáte. Fuítne in illo corpúsculo vúlneri locus? Et quæ non hábuit quo ferrum recíperet, hábuit quo ferrum vínceret? Hæc cruéntæ carnífícum impávida manus, hæc stridéntium grávibus immóbilis tráctibus catenárum, nunc furéntis mucróni mílitis totum offérre corpus, mori adhuc néscia, sed paráta, vel si ad aras invíta raperétur, téndere Christo inter ignes manus, atque in ipsis sacrílegis focis trophæum Dómini signáre victóris, nunc ferrátis colla manúsque ambas insérere néxibus. Sed nullus tam tenúia membra póterat nexus inclúdere.

℟. Mel et lac / ex eius ore suscépi, * Et sanguis eius ornávit genas meas. ℣. Osténdit mihi thesáuros incomparábiles, quos mihi se datúrum repromísit. Et.

Lectio vii

Novum martýrii genus: nondum idónea pœnæ, et iam matúra victóriæ; certáre difficilis, fácilis coronári magistérium virtútis implévit, quæ præiudícium vehébat ætátis. Non sic ad thálamum nupta properáret, ut ad supplícii locum, læta succéssu, gradu festína Virgo procéssit. Flere omnes, ipsa sine fletu. Mirári pleríque, quod tam fácile vitæ suæ pródiga, quam nondum háuserat, iam quasi perfúncta donáret. Stupére univérsi, quod iam divinitátis testis exsísteret, quæ adhuc árbitra sui per ætátem esse non posset.

℟. Iam corpus eius / córpori meo sociátum est, et sanguis eius ornávit genas meas: * Cuius Mater virgo est, cuius Pater féminam nescit. ℣. Ipsi sum desponsáta, cui Angeli sérviunt, † cuius pulchritúdinem sol et luna mirántur. Cuius.

Lectio viii

Quanto terróre egit cárnifex, ut timerétur, quantis blandítiis, ut suaderet; quantórum vota, ut sibi ad núptias proveníret! At illa: Et hæc Sponsi iniúria est exspectáre placitúram. Qui me sibi prior elégit, accípiet: quid, percússor, moráris? Péreat corpus, quod amári potest óculis, quibus nolo! Stetit, orávit, cervícem infléxit. Cérneres trepidáre carnífícem, quasi ipse addíctus fuísset, trémere percussóri déxteram, pallére ora aliéno timéntis perículo, cum puélla non timéret suo. Habétis ígitur in una hóstia duplex martýrium, pudóris et religiónis: et virgo permánsit, et martýrium obtínuit.

℟. Diffúsa est / grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna. Proptérea. Glória Patri. Proptérea.

In III Nocturno

Ant. Misit Dóminus / Angelum suum, et liberávit me de médio ignis, et non sum æstuáta. Cantica Obaudíte me, divíni fructus. 163*

℣. Elégit eam Deus, et prælégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Homilia in Evangelium Símile erit regnum cælórum decem virgínibus, de Communi Virginum. 164*

℟. ix Ipsi sum desponsáta, / cui Angeli sérviunt, cuius pulchritúdinem sol et luna mirántur: * Ipsi soli servo fidem, ipsi me tota devotióne commítto. ℣. Déxteram meam et collum meum cinxit lapídibus pretiósis, † trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas. Ipsi soli.

℟. x Omnípotens, / adoránde, colénde, treménde, benedíco te, * Quia per Fílium tuum unigénitum evási minas hóminum impiórum, † et spurcítias diáboli impollúto calle transívi. ℣. Te confíteor lábiis, te corde, te totis viscéribus concupísco. Quia.

℟. xi Spécie tua / et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: † proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde.

℟. xii Hæc est / Virgo prudens, * Quæ veniénte Sponso accépit óleum in vasis suis, † et ornátis lampádibus introívit cum eo ad núptias. ℣. Hæc est Virgo sápiens, et una de número prudéntum. Quæ. Glória Patri. Quæ.

Evangelium ut in Communi Virginum. 166*

Ad Laudes et ad alias Horas ut supra. [40]

Die 22 ianuarii

S. Vincentii Mart.

Memoria

AD LAUDES

Ant. Qui odit / ánimam suam in hoc mundo, † in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris: * ut, qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus, beáti Vincéntii Mártyris tui intercessióne liberémur. Per Dóminum.

Die 23 ianuarii

S. Emerentianæ

Virginis et Martyris

Memoria

AD LAUDES

Ant. Símile est / regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: † invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio

Indulgéntiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta Emerentiána Virgo et Martyr implóret: * quæ tibi grata semper éxstitit, et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Die 24 ianuarii

S. Timothei

Episcopi et Martyris

Memoria

AD LAUDES

Ant. Qui odit / ánimam suam in hoc mundo, † in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: * et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Timóthei Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Die 25 ianuarii

In Conversione S. Pauli

Apostoli

III classis

AD MATUTINUM

Invitat. Laudémus Deum nostrum * In conversióne Doctóris géntium. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Doctor egrégie, Paule, mores instrue,
Et mente polum nos transférre sátage:
Donec perféctum largiátur plénius,
Evacuáto quod ex parte gérimus.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas atque iubilátio,
In unitáte, cui manet impérium,
Ex tunc et modo, per ætérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant., psalmi et ℣. de feria occurrenti.

De Actibus Apostolórum

Lectio i 9, 1-5

Saulus adhuc spirans minárum et cædis in discípulos Dómini, accéssit ad príncipem sacerdótum, et pétiit ab eo epístolas in Damáscum ad synagógas; ut, si quos invenísset huius viæ viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Ierúsalem. Et cum iter fáceret, cóntigit, ut appropinquáret Damásco; et súbito circumfúlsit eum lux de cælo. Et cadens in terram audívit vocem dicéntem sibi: Saule, Saule, quid me perséqueris? Qui dixit: Quis es, Dómine? Et ille: Ego sum Iesus, quem tu perséqueris. Durum est tibi contra stímulum calcitráre.

℟. Qui operátus est / Petro in apostolátum, operátus est et mihi inter gentes: * Et cognovérunt grátiam Dei, quæ data est mihi. ℣. Grátia Dei in me vácua non fuit, sed grátia eius semper in me manet. Et.

Lectio ii 9, 6-9

Et tremens ac stupens dixit: Dómine, quid me vis fácere? Et Dóminus ad eum: Surge, et ingrédere civitátem, et ibi dicétur tibi quid te opórteat fácere. Viri autem illi, qui comitabántur cum eo, stabant stupefácti, audiéntes quidem vocem, néminem autem vidéntes. Surréxit autem Saulus de terra, apertísque óculis nihil vidébat. Ad manus autem illum traléntes, introduxérunt Damáscum. Et erat ibi tribus diébus non videns, et non manducávit neque bibit.

℟. Bonum certámen / certávi, cursum consummávi, fidem servávi: * Ideóque repósita est mihi coróna iustítiæ. ℣. Scio, cui crédidi, † et certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Ideóque.

Lectio iii 9, 10-16

Erat autem quidam discípulus Damásci, nó-

mine Ananías: et dixit ad illum in visu Dóminus: Ananía. At ille ait: Ecce ego, Dómine. Et Dóminus ad eum: Surge, et vade in vicum, qui vocátur Rectus; et quære in domo Iudæ Saulum nómine Tarsénsem: ecce enim orat. (Et vidit virum Ananíam nómine, introeúntem et imponéntem sibi manus, ut visum recípiat.) Respóndit autem Ananías: Dómine, audívi a multis de viro hoc, quanta mala fécerit sanctis tuis in Ierúsalem; et hic habet potestátem a princípibus sacerdótum alligándi omnes, qui ínvocant nomen tuum. Dixit autem ad eum Dóminus: Vade, quóniam vas electiónis est mihi iste, ut portet nomen meum coram géntibus, et régibus, et fíliis Israel. Ego enim osténdam illi, quanta opórteat eum pro nómine meo pati.

℟. Repósita est / mihi coróna iustítiæ, * Quam reddet mihi Dóminus in illum diem iustus iudex. ℣. Scio, cui crédidi, † et certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Quam. Glória Patri. Quam.

In II Nocturno

Ant. et psalmi de feria occurrenti.

Capit. Act. 9, 8-9

Surréxit autem Saulus de terra, apertísque óculis nihil vidébat. † Ad manus autem illum tranhéntes, introduxérunt Damáscum. * Et erat ibi tribus diébus non videns, et non manducávit neque bibit.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Ego plantávi, / Apóllo rigávit, † Deus autem increméntum dedit, (allelúia). Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Libénter / gloriábor in infirmitátibus meis, † ut inhábitet in me virtus Christi.

3 Grátia Dei / in me vácua non fuit, † sed grátia eius semper in me manet.

4 Damásci, / præpósitus gentis Arétæ regis vóluit me comprehéndere: † a frátribus per murum demíssus sum in sporta, † et sic evási manus eius in nómine Dómini.

5 Ter virgis / cæsus sum, semel lapidátus sum, † ter naufrágium pértuli pro Christi nómine.

Capit. Act. 9, 1-2

Saulus adhuc spirans minárum et cædis in discípulos Dómini, † accéssit ad príncipem sacerdótum, et pétiit ab eo epístolas in Damáscum ad synagógas; * ut, si quos invenísset huius viæ viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Ierúsalem.

℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.

Hymnus

Exsúltet cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis:
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos, sæcli iusti iúdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte preces súpplicum.

Qui cælum verbo cláuditis,
Serásque eius sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite iussu, quæsumus.

Quorum præcépto súbditur
Salus et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos redéntes virtútibus:

Ut, cum Iudex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole. ℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Bened. ant. Vos qui secúti estis me, / sedébitis super sedes, iudicántes duódecim tribus Israel, † dicit Dóminus.

Oratio

Deus, qui univérsum mundum beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: * da nobis, quæsumus; ut, qui eius hódie Conversiónem cólimus, per eius ad te exémpla gradiámur. (Per Dóminum.)

Et fit commemoratio S. Petri Apostoli per sequentem orationem, sub unica conclusione:

Oratio

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti: * concéde; ut intercessiónis eius auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur: Qui vivis,

AD PRIMAM

Ant. Ego plantávi, / Apóllo rigávit, † Deus autem increméntum dedit, (allelúia).

AD TERTIAM

Ant. Líbenter / gloriábor in infirmitátibus meis, † ut inhábitet in me virtus Christi.

Capitulum Saulus, ut infra ad Vesperas.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Oratio

Deus, qui univérsum mundum beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: † da nobis, quæsumus; ut, qui eius hódie Conversiónem cólimus, * per eius ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

AD SEXTAM

Ant. Grátia Dei / in me vácua non fuit, † sed grátia eius semper in me manet.

Capit. Act. 9, 8-9

Surréxit autem Saulus de terra, apertísque óculis nihil vidébat. † Ad manus autem illum trahéntes, introduxérunt Damáscum. * Et erat ibi tribus diébus non videns, et non manducávit neque bibit.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

AD NONAM

Ant. Ter virgis / cæsus sum, semel lapidátus sum, † ter naufrágium pértuli pro Christi nómine.

Capit. Act. 9, 22

Saulus autem multo magis convalescébat, † et confundébat Iudæos, qui habitábant Damásci, * affírmans quóniam hic est Christus.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est princípátus eórum.

AD VESPERAS

Ant. 1 Ego plantávi, / Apóllo rigávit, † Deus autem increméntum dedit, (allelúia). Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis, ut ad II Vesperas de Communi Apostolorum. 19*

2 Libénter / gloriábor in infirmitátibus meis, † ut inhábitet in me virtus Christi.

3 Grátia Dei / in me vácua non fuit, † sed grátia eius semper in me manet.

4 Ter virgis / cæsus sum, semel lapidátus sum, † ter naufrágium pértuli pro Christi nómine.

℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Magnif. ant. Sancte Paule Apóstole, / prædicátor veritátis, et Doctor géntium, † intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

Oratio

Deus, qui univérsum mundum beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: * da nobis, quæsumus; ut, qui eius hódie Conversiónem cólimus, per eius ad te exémpla gradiámur. (Per Dóminum.)

Et fit commemoratio S. Petri Ap. per sequentem orationem, sub unica conclusione:

Oratio

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti: * concéde; ut intercessiónis eius auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur: Qui vivis.

Die 26 ianuarii

S. Polycarpi
Episcopi et Martyris
Memoria

AD LAUDES

Ant. Qui odit / ánimam suam in hoc mundo, † in vitam ætérnam custódit eam.

Capitulum Saulus, ut supra ad Vesperas.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole.

Hymnus

Doctor egrégie, Paule, mores ínstrue,
Et mente polum nos transférre sátage:
Donec perféctum largiátur plénius,
Evacuáto quod ex parte gérimus.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas atque iubilátio,
In unitáte, cui manet impérium,
Ex tunc et modo, per ætérna sæcula.
Amen.

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Deus, qui nos beáti Polycárpi Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: * concéde propítius; ut, cuius natalícia cólimus, de eiúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Die 27 ianuarii

S. Ioannis Chrysostomi

Ep., Conf. et Eccl. Doct.

III classis

AD MATUTINUM

Lectiones i et ii de Scriptura occurrenti cum ℟℟. 1 et 3 de feria occurrenti.

Lectio iii

Ioánnes, Antiochénus, propter áureum eloquéntiæ flumen cognoménto Chrysóstomus, présbyter Antiochénæ ecclésiæ factus, mórtuo Nectário, Arcádii imperatóris ópera, invítus Constantinopolitánæ ecclésiæ præfícitur. Quo in múnere, cum depravátos mores et nobílium hóminum vivéndi licéntiam veheméntius obiurgáret, magnam multórum súbiit invídiam. Apud Eudóxiam étiam, quod eam propter Callítropæ víduæ pecúniam et alterius víduæ agrum reprehendísset, gráviter offéndit. Quare exsuláre cógitur, víduis et egéntibus ómnibus commúnis paréntis eiectiónem lugéntibus. Incredíbile dictu est, quanta mala in exsílio perpéssus sit, et quam multos ad Iesu Christi fidem convérterit. Multitúdinem, pietátem ac splendórem conciónum ceterorúmque eius scriptórum, omnes admiránturi. Animam Deo réddidit décimo octávo kaléndas octóbris, eiúsque corpus in basílica Vaticána cónditum est. Hunc præclárum totíus Ecclésiæ Doctórem Pius Papa décimus cæléstem prædicatórum Patrónum constítuit.

℟. In médio / Ecclésiæ apéruit os eius, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intellléctus. ℣. Iucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

AD LAUDES

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

Ecclésiam tuam, quæsumus, Dómine, grátia cæléstis amplíficet: * quam beáti Ioánnis Chrysóstomi Confessóris tui atque Pontíficis illustráre voluísti gloriósis méritis et doctrínis. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. ant. O Doctor óptime, / Ecclésiæ sanctæ lumen, † beáte Ioánnes Chrysóstome, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Die 28 ianuarii

S. Cyrilli

Ep. Alexandrini, Conf. et Eccl. Doct.

Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui beátum Cyríllum Confessórem tuum atque Pontíficem divínæ maternitátis beatíssimæ Vírginis Maríæ assertórem invíctum effecísti: * concéde, ipso intercedénte; ut, qui vere eam Genetrícem Dei crédimus, matérna eiúsdem protectióne salvémur. Per eúndem Dóminum.

Die 29 ianuarii

S. Francisci Salesii

Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui ad animárum salútem beátum Franciscum Confessórem tuum atque Pontíficem ómnibus ómnia factum esse voluísti: * concéde propítius; ut caritátis tuæ dulcédine perfúsi, eius dirigéntibus mónitis ac suffragántibus méritis, ætérna gáudia consequámur. Per Dóminum.

Die 31 ianuarii

S. Ioannis Bosco

Confessoris

Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui sanctum Ioánnem Confessórem tuum adulescéntium patrem et magístrum excitásti, ac per eum, auxiliatríce Vírgine María, novas in Ecclésia tua famílias floréscere voluísti: * concéde, quæsumus; ut eódem caritátis igne succénsi, ánimas quærere, tibíque soli servíre valeámus. Per Dóminum.

FESTA FEBRUARII

In Quadragesima de festis III classis fit tantum commemoratio in Laudibus.

Die 1 februarii

S. Ignatii

Episcopi et Martyris

III classis

AD MATUTINUM

Lectiones i et ii de Scriptura occurrenti cum ℟℟. 1 et 3 de feria occurrenti.

Lectio iii

Ignátius, Antiochíæ post Petrum secúnda successióne episcopátum sortítus est, et Traiáni témpore accusátus, quod christiánus esset, ad béstias damnátur Romam mitténdus. Quo cum a Sýria vinctus deportarétur, omnes Asiæ civitátes, ad quas appulísset, evangélicis cohortatiónibus edocébat, remotióres étiam epístolis erúdiens. In quarum una, quam Smyrnæ, dum apud Polycárpum diversarétur, ad Romános scripsit, inter cétera hæc de sua damnatióne refert: Fruméntum Christi sum: déntibus bestiárum molar, ut panis mundus invéniar. O salutáres béstias, quæ præparántur mihi! Quando vénient? Quando emittántur? Quando eis frui licébit cárnibus meis? Quas et ego opto acrióres parári, ne forte, ut in nonnúllis fecérunt, tímeant contíngere corpus meum. Nunc incípio discípulus esse Christi. Ignes, cruces, béstiæ, discerptiónes membrórum, ac totíus córporis pœnæ, et ómnia in me unum supplícia diáboli arte quæsíta cumuléntur, dúmmodo Iesum Christum mérear adipísci. Romam ígitur perdúctus, ardóre martýrii incénsus, passus est undécimo anno Traiáni.

℟. Iste Sanctus / pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; * Fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Fundátus. Glória Patri. Fundátus.

AD LAUDES

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. ant. Qui odit / ánimam suam in hoc mundo, † in vitam ætérnam custódit eam.

Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: † et, quia pondus própriæ actiónis gravat, * beáti Ignátii Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnif. ant. Qui vult / veníre post me, ábneget semetípsum, † et tollat crucem suam, et sequátur me.

Die 2 februarii

IN PURIFICATIONE B. MARIAE VIRG.

II classis

Festum Purificationis B. M. V. habetur tamquam festum Domini.

AD I VESPERAS

(Sicubi festum est I classis vel occurrit in dominica)

Ant. 1 O admirábile commércium: / Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est: † et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis, ut in Communi festorum B. Mariæ V. 216*

2 Quando natus es / ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ: † sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum: † te laudámus, Deus noster.

3 Rubum, / quem víderat Móyses incombústum, † conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: † Dei Génetrix, intercéde pro nobis.

4 Ecce María / génuit nobis Salvatórem, quem Ioánnes videns exclamávit, dicens: † Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, (allelúia).

Capit. Mal. 3, 1

Ecce ego mitto Angelum meum, et præparábit viam ante fáciem meam. † Et statim véniet ad templum sanctum suum Dominátor, quem vos quæritis, * et Angelus Testaménti, quem vos vultis.

℟. br. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Dóminus tecum. Glória Patri. Ave, María.

Prima stropha sequentis hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Iesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Respónsum accépit Símeon a Spíritu Sancto. ℟. Non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini.

Ad Magnif. ant. Senex / Púerum portábat, Puer autem senem regébat: † quem Virgo péperit, et post partum Virgo permánsit: † ipsum quem génuit, adorávit.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, maiestátem tuam súpplices exorámus: * ut, sicut unigénitus Fílius tuus hodiérna die cum nostræ carnis substántia in templo est præsentátus; ita nos fácias purificátis tibi méntibus præsentári. Per eúndem Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Ecce venit ad templum sanctum suum Dominátor Dóminus: * Gaude et lætáre, Sion, occúrrens Deo tuo. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus ut in Communi festorum B. M. V. 219*

In I Nocturno

Ant., psalmi et ℣. de Communi festorum B. M. V. 219*

De libro Exodi

Lectio i 13, 1-3, 11-13

Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Sanctífica mihi omne primogénitum quod áperit vulvam in fíliis Israel, tam de homínibus quam de iuméntis; mea sunt enim ómnia. Et ait Móyses ad pópulum: Cum introdúxerit te Dóminus in terram Chananæi, sicut iurávit tibi et pátribus tuis, et déderit tibi eam; separábis omne quod áperit vulvam Dómino, et quod primitívum est in pecóribus tuis; quidquid habúeris masculíni sexus, consecrábis Dómino. Primogénitum ásini mutábis ove; quod, si non redémeris, interfícies. Omne autem primogénitum hóminis de fíliis tuis, prétio rédimes.

℟. Adórna / thálamum tuum, Sion, et súscipe Regem Christum: * Quem Virgo concépit, Virgo péperit, † Virgo post partum, quem génuit, adorávit. ℣. Accípiens Símeon Púerum in mánibus, grátias agens benedíxit Dóminum. Quem.

De libro Levítici

Lectio ii 12, 1-4ª

Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere fíliis Israel, et dices ad eos: Múlier, si suscépto sémine pepérerit másculum, immúnda erit septem diébus iuxta dies separatiónis ménstruæ. Et die octávo circumcidétur infántulus: ipsa vero trigínta tribus diébus manébit in sánguine purificatiónis suæ.

℟. Postquam / impléti sunt dies purgatiónis Maríæ, secúndum legem Móysi, † tulérunt Iesum in Ierúsalem, ut sísterent eum Dómino: * Sicut scriptum est in lege Dómini: † Quia omne masculínum adapériens vulvam, sanctum Dómino

vocábitur. ℣. Obtulérunt pro eo Dómino par túrturum, aut duos pullos columbárum. Sicut scriptum est in lege Dómini: † Quia omne masculínum adapériens vulvam, sanctum Dómino vocábitur.

Lectio iii 12, 4b-5

Omne sanctum non tanget, nec ingrediétur in Sanctuárium, donec impleántur dies purificatiónis suæ. Sin autem féminam pepérerit, immúnda erit duábus hebdomádibus iuxta ritum fluxus ménstrui, et sexagínta sex diébus manébit in sánguine purificatiónis suæ.

℟. Obtulérunt / pro eo Dómino par túrturum, aut duos pullos columbárum, * Sicut scriptum est in lege Dómini. ℣. Postquam autem impléti sunt dies purgatiónis Maríæ, secúndum legem Móysi, † tulérunt illum in Ierúsalem, ut sísterent eum Dómino. Sicut.

Lectio iv 12, 6-8

Cumque expléti fúerint dies purificatiónis suæ, pro fílio, sive pro fília, déferet agnum annículum in holocáustum, et pullum colúmbæ sive túrturem pro peccáto, ad óstium tabernáculi testimónii, et tradet sacerdóti, qui ófferet illa coram Dómino; et orábit pro ea, et sic mundábitur a profluvio sánguinis sui. Ista est lex pariéntis másculum aut féminam. Quod si non invénerit manus eius, nec potúerit offérre agnum, sumet duos túrtures vel duos pullos columbárum, unum in holocáustum, et álterum pro peccáto; orabítque pro ea sacérdos, et sic mundábitur.

℟. Suscépimus, / Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui: † secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * Iustítia plena est déxtera tua. ℣. Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Iudæ, propter iudícia tua, Dómine. Iustítia. Glória Patri. Iustítia.

In II Nocturno

Ant., psalmi et ℣. de Communi festorum B. M. V. 225*

Sermo
sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 128 in App.
In Natali Domini, n. 2-4

Lectio v

Sic olim prædictum est: Mater, Sion dicet homo; et homo factus est in ea; et ipse fundávit eam Altíssimus. O omnipoténtia nascéntis! o magnificéntia de cælo ad terram descendéntis! Adhuc in útero portabátur, et ex útero matris a Ioánne Baptísta salutabátur. In templo præsentabátur, et a Simeóne sene famóso, annóso, probáto, coronáto agnoscebátur.

℟. Símeon / iustus et timorátus exspectábat redemptiónem Israel: * Et Spíritus Sanctus erat in eo. ℣. Respónsum accépit Símeon a Spíritu Sancto, † non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini. Et.

Lectio vi

Tunc cognóvit, tunc adorávit, tunc dixit: Nunc, Dómine, dimíttis servum tuum in pace: quóniam vidérunt óculi mei salutáre tuum. Differebátur exíre de sæculo, ut vidéret Natum, per quem cónditum est sæculum. Agnóvit Infántem senex, factus est in Púero puer. Innovátus est in ætáte, qui plenus erat pietáte. Símeon senex ferébat Christum infántem; Christus regébat Simeónis senectútem.

℟. Respónsum / accépit Símeon a Spíritu Sancto, † non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini: * Et benedíxit Deum, et dixit: † Nunc dimíttis servum tuum in pace, quia vidérunt óculi mei salutáre tuum, Dómine. ℣. Cum indúcerent púerum Iesum paréntes eius, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo, † ipse accépit eum in ulnas suas. Et.

Lectio vii

Dictum ei fúerat a Dómino, quod non gustáret mortem, nisi vidéret Christum Dómini natum. Natus est Christus, et implétum est desidérium senis in mundi ipsíus senectúte. Ipse ad senem hóminem venit, qui mundum inveterátum invénit. In isto quidem sæculo diu esse nolébat, et Christum in hoc sæculo vidére cupiébat, cantans cum Prophéta et dicens: Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis.

℟. Cum indúcerent / púerum Iesum paréntes eius in templum, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo, † accépit eum Símeon in ulnas suas, et benedíxit Deum, dicens: * Nunc dimíttis, Dómine, servum tuum in pace. ℣. Suscípiens Símeon Púerum in

mánibus, exclamávit, dicens. Nunc dimíttis, Dómine, servum tuum in pace.

Lectio viii

Dénique, ut nóveritis ita esse istíus lætítiam, conclúsit dicens: Nunc dimíttis servum tuum in pace: quia vidérunt óculi mei salutáre tuum. Prophétæ cecinérunt Conditórem cæli et terræ in terra cum homínibus futúrum; Angelus nuntiávit Creatórem carnis et spíritus in carne ventúrum: salutávit Ioánnes ex útero in útero Salvatórem; Símeon senex Deum agnóvit infántem.

℟. Nunc dimíttis / servum tuum, Dómine, secúndum verbum tuum in pace: * Quia vidérunt óculi mei salutáre tuum. ℣. Lumen ad revelatiónem géntium, et glóriam plebis tuæ Israel. Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno

Ant. Adórna / thálamum tuum, Sion, et súscipe Regem Christum: † quem Virgo concépit, Virgo péperit, Virgo post partum, quem génuit, adorávit. Cantica Obaudíte me, divíni fructus, de Communi festorum B. M. V. 230*

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 2

In illo témpore: Postquam impléti sunt dies purgatiónis Maríæ, secúndum legem Móysi, tulérunt Iesum in Ierúsalem, ut sísterent eum Dómino, sicut scriptum est in lege Dómini. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi

In Luc. 2, 58-60

Et ecce, homo erat in Ierúsalem, cui nomen Símeon, et homo iste iustus et timorátus, exspéctans consolatiónem Israel. Non solum ab Angelis et prophétis, a pastóribus et paréntibus, sed étiam a senióribus et iustis generátio Dómini áccipit testimónium. Omnis ætas et utérque sexus, eventorúmque mirácula fidem ástruunt.

℟. Suscípiens / Iesum in ulnas suas Símeon, exclamávit, et dixit: * Tu es vere lumen ad illuminatiónem géntium, et glóriam plebis tuæ Israel. ℣. Cum indúcerent púerum Iesum paréntes eius,

et ipse accépit eum in ulnas suas, † et benedíxit Deum, et dixit. Tu.

Lectio x

Virgo génerat, stérilis parit, mutus lóquitur, Elísabeth prophétat, Magus adórat, útero clausus exsúltat, vídua confitétur, iustus exspéctat. Et bene iustus, qui non suam, sed pópuli grátiam requirébat, cúpiens ipse corpóreæ vínculis fragilitátis absólvi, sed exspéctans vidére promíssum: sciébat enim quia beáti óculi, qui vidérent.

℟. Senex / Púerum portábat, Puer autem senem regébat: * Quem Virgo concépit, Virgo péperit, † Virgo post partum, quem génuit, adorávit. ℣. Accípiens Símeon Púerum in mánibus, grátias agens benedíxit Dóminum. Quem.

Bened. Cuius festum cólimus, * ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio xi

Et ipse accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum, et dixit: Nunc dimítte servum tuum, Dómine, secúndum verbum tuum in pace. Vide iustum, velut corpóreæ cárcere molis inclúsum, velle dissólvi, ut incípiat esse cum Christo. Dissólvi enim, et cum Christo esse, multo mélius. Sed qui vult dimítti, véniat in templum, véniat in Ierúsalem, exspéctet Christum Dómini, accípiat in mánibus Verbum Dei, et complectátur velut quibúsdam fídei suæ brácchiis: tunc dimittétur, ut non vídeat mortem, qui víderit Vitam.

℟. Hódie / María Virgo púerum Iesum offert in templo, † quem Símeon iustus accépit in mánibus: * Et Anna vídua Christum agnóvit advenísse in terris. ℣. Cum indúcerent púerum Iesum paréntes eius in templum, † accépit eum Símeon in ulnas suas. Et.

Lectio xii

Vides úberem in omnes grátiam, Dómini generatióne diffúsam, et prophetíam incrédulis negátam esse, non iustis. Ecce et Símeon prophétat, in ruínam et resurrectiónem plurimórum venísse Dóminum Iesum Christum, ut iustórum iniquorúmque mérita discérnat et pro nostrórum qualitáte factórum, iudex verus et iustus aut supplícia decérnat, aut prǽmia.

℟. Gaude, / María Virgo: † cunctas hæreses sola interemísti, quæ Gabriélis

Archángeli dictis credidísti: * Dum, Virgo Deum et hóminem genuísti, et post partum, Virgo invioláta permansísti. ℣. Beáta es, quæ credidísti, quia perfécta sunt ea, quæ dicta sunt tibi a Dómino. Dum. Glória Patri. Dum.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 2, 22-32

In illo témpore: Postquam impléti sunt dies purgatiónis Maríæ, secúndum legem Móysi, tulérunt Iesum in Ierúsalem, ut sísterent eum Dómino, sicut scriptum est in lege Dómini: Quia omne masculínum adapériens vulvam sanctum Dómino vocábitur. Et ut darent hóstiam, secúndum quod dictum est in lege Dómini, par túrturum, aut duos pullos columbárum. Et ecce, homo erat in Ierúsalem, cui nomen Símeon, et homo iste iustus et timorátus, exspéctans consolatiónem Israel, et Spíritus Sanctus erat in eo. Et respónsum accéperat a Spíritu Sancto, non visúrum se mortem, nisi prius vidéret Christum Dómini. Et venit in spíritu in templum. Et cum indúcerent púerum Iesum paréntes eius, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo: et ipse accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum, et dixit: Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, secúndum verbum tuum in pace: Quia vidérunt óculi mei salutáre tuum: Quod parásti ante fáciem ómnium populórum: Lumen ad revelatiónem géntium, et glóriam plebis tuæ Israel.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Símeon iustus / et timorátus exspectábat redemptiónem Israel, † et Spíritus Sanctus erat in eo. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Respónsum / accépit Símeon a Spíritu Sancto, † non visúrum se mortem, nisi vidéret Dóminum.

3 Accípiens / Símeon Púerum in mánibus, † grátias agens benedíxit Dóminum.

4 Lumen / ad revelatiónem géntium, et glóriam plebis tuæ Israel.

5 Obtulérunt / pro eo Dómino par túrturum aut duos pullos columbárum.

Capit. Mal. 3, 1

Ecce ego mitto Angelum meum, et præparábit viam ante fáciem meam. † Et statim véniet ad templum sanctum suum Dominátor, quem vos quæritis, * et Angelus Testaménti, quem vos vultis.

℟. br. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Dóminus tecum. Glória Patri. Ave, María.

Hymnus

O gloriósa Dómina,
Excélsa super sídera,
Qui te creávit, próvide
Lactásti sacro úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cæli fenéstra facta es.

Tu Regis alti iánua,
Et porta lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. ant. Cum indúcerent / púerum Iesum paréntes eius, accépit eum Símeon in ulnas suas, † et benedíxit Deum, dicens: Nunc dimíttis servum tuum in pace.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, maiestátem tuam súpplices exorámus: † ut, sicut unigénitus Fílius tuus hodiérna die cum nostræ carnis substántia in templo est præsentátus; * ita nos fácias purificátis tibi méntibus præsentári. Per eúndem Dóminum.

AD TERTIAM

Capitulum Ecce ego, ut supra ad Laudes.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Capit. Mal. 3, 1-2

Ecce véniet, dicit Dóminus exercítuum: † et quis póterit cogitáre diem advéntus eius, et quis stabit ad vidéndum eum? Ipse enim quasi ignis conflans, * et quasi herba fullónum.

℣. Adiuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio eius, non commovébitur.

AD NONAM

Ant. Obtulérunt / pro eo Dómino par túrturum aut duos pullos columbárum.

Capit. Mal. 3, 4

Et placébit Dómino sacrifícium Iuda et Ierúsalem sicut dies sæculi, † et sicut anni antíqui, * dicit Dóminus omnípotens.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, maiestátem tuam súpplices exorámus: † ut, sicut unigénitus Fílius tuus hodiérna die cum nostræ carnis substántia in templo est præsentátus; * ita nos fácias purificátis tibi méntibus præsentári. Per eúndem Dóminum.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Símeon iustus / et timorátus exspectábat redemptiónem Israel, † et Spíritus Sanctus erat in eo.

Psalmi ut in Communi festorum B. M. V. 216*

2 Respónsum / accépit Símeon a Spíritu Sancto, † non visúrum se mortem, nisi vidéret Dóminum.

3 Accípiens / Símeon Púerum in mánibus, † grátias agens benedíxit Dóminum.

4 Obtulérunt / pro eo Dómino par túrturum aut duos pullos columbárum.

Capit. Mal. 3, 1

Ecce ego mitto Angelum meum, et præparábit viam ante fáciem meam. † Et statim véniet ad templum sanctum suum Dominátor, quem vos quæritis, * et Angelus Testaménti, quem vos vultis.

℟. br. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Dóminus tecum. Glória Patri. Ave, María.

Prima stropha sequentis hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Iesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.

Amen.

℣. Respónsum accépit Símeon a Spíritu Sancto. ℟. Non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini.

Ad Magnif. ant. Hódie / beáta Virgo María púerum Iesum præsentávit in templo, † et Símeon replétus Spíritu Sancto accépit eum in ulnas suas, † et benedíxit Deum in ætérnum.

Oratio Omnípotens, ut supra ad Nonam.

Post Completorium huius diei 2 februarii dicitur ant. Ave, Regína cælórum (253), licet transferatur festum Purificationis.

Die 3 februarii

S. Blasii Ep. et Mart.

Memoria

AD LAUDES

Ant. Qui odit / ánimam suam in hoc mundo, † in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Deus, qui nos beáti Blásii Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: * concéde propítius; ut, cuius natalícia cólimus, de eiúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

Die 5 februarii

S. Agathæ Virg. et Mart.

III classis

In Quadragesima tantum commemoratio ad Laudes, ut infra. [72]

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Vírginis Proles Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis festum cánimus trophæum,
Accipe votum.

Hæc tua Virgo dúplici beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Córpore sæclum.

Unde nec mortem, nec amíca mortis
Sæva pœnárum génera pavéscens,
Sánguine fuso méruit sacrátum
Scándere cælum.

Huius obténtu, Deus alme, nostris
Parce iam culpis, vítia remíttens,
Quo tibi puri resonémus almum
Péctoris hymnum.

Glória Patri, genitǽque Proli,
Et tibi, compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli.
Amen.

In I Nocturno

Ant., psalmi et ℣. de feria, ut in Psalterio.

Lectiones i et ii de feria occurrenti cum ℟℟. sequentibus:

℟. i Dum torquerétur / beáta Agatha in mamílla gráviter, dixit ad iúdicem: * Impie, crudélis et dire tyránne, † non es confúsus amputáre in fémina, quod ipse in matre suxísti? ℣. Ego enim hábeo mamíllas íntegras intus in ánima mea, † quas ab infántia Dómino consecrávi. Impie.

℟. ii Agatha / lætíssime et gloriánter ibat ad cárcerem, * Quasi ad épulas invitáta; † et agónem suum Dómino précibus commendábat. ℣. Nobilíssimis orta natálibus, ab ignóbili gaudens trahebátur ad cárcerem. Quasi.

Lectio iii

Agatha, in Sicília nobílibus paréntibus nata, in persecutióne Décii imperatóris, Cátanæ gloriósum martýrium fecit. Nam, cum Quintiánus, Sicíliæ prætor, ómnibus modis eius pudicítiam frustra tentásset, Agatha, superstitiónis christiánæ nómine comprehénsa, primum cólaphis cæditur, dein admótis candéntibus láminis in equúleo torquétur, tum ei mamílla abscínditur. Mox coniécta in víncula, a beáto Petro Apóstolo, noctu ei apparénte, sanátur. Rursum evocáta a prætóre et in Christi confessióne persevérans, in acútis téstulis et candéntibus carbónibus ei subiéctis volutátur. Sed, ob ingéntem terræmótum veheménter commóta civitáte, Quintiánus, véritus pópuli tumúltum, eam semimórtuam clam redúci ímperat in cárcerem; ubi paulo post migrávit in cælum, nonis februárii.

℟. iii Quis es tu, / qui venísti ad me curáre vúlnera mea? † Ego sum Apóstolus Christi: nihil in me dúbites, fília: † ipse me misit ad te, * Quem dilexísti mente et puro corde. ℣. Nam et ego Apóstolus eius sum, et in nómine eius scias te esse curándam. Quem. Glória Patri. Quem.

In II Nocturno

Ant. et psalmi de feria, ut in Psalterio.

Capit. Eccli. 51, 4-5

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam, * et de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem. ℟. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: † concéde propítius; ut, qui beátæ Agathæ Vírginis et Mártyris tuæ natalícia cólimus, * per eius ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Quis es tu, / qui venísti ad me curáre vúlnera mea? † Ego sum Apóstolus Christi: nihil in me dúbites, fília. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Medicínam carnálem / córpori meo nunquam exhíbui, † sed hábeo Dóminum Iesum Christum, qui solo sermóne restáurat univérsa.

3 Grátias / tibi ago, Dómine Iesu Christe, quia memor es mei, † et misísti ad me Apóstolum tuum curáre vúlnera mea.

4 Benedíco te, / Pater Dómini mei Iesu Christi, † quia per Apóstolum tuum mamíllam meam meo péctori restituísti.

5 Qui me dignátus est / ab omni plaga curáre, et mamíllam meam meo péctori restitúere, † ipsum ínvoco Deum vivum.

Capit. Eccli. 51, 1-3

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. † Confitébor nómini tuo: quóniam adiútor et protéctor factus es mihi, * et liberásti corpus meum a perditióne.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine tua. Glória Patri. Spécie.

Hymnus

Iesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe:
Qui pascis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens prǽmia.
Quocúmque pergis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.
Te deprecámur lárgius,
Nostris adáuge sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. ant. Paganórum / multitúdo fúgiens ad sepúlcrum Vírginis, tulérunt velum eius contra ignem; † ut comprobáret Dóminus, quod a periculis incéndii méritis beátæ Agathæ Mártyris suæ eos liberáret.

Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: † concéde propítius; ut, qui beátæ Agathæ Vírginis et Mártyris tuæ natalícia cólimus, * per eius ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Quis es tu, / qui venísti ad me curáre vúlnera mea? † Ego sum Apóstolus Christi: nihil in me dúbites, fília.

AD TERTIAM

Ant. Medicínam carnálem / córpori meo nunquam exhíbui, † sed hábeo Dóminum Iesum Christum, qui solo sermóne restáurat univérsa.

Capit. Eccli. 51, 1-3

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. † Confitébor nómini tuo: quóniam adiútor et protéctor factus es mihi, * et liberásti corpus meum a perditióne.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Ant. Grátias / tibi ago, Dómine Iesu Christe, quia memor es mei, † et misísti ad me Apóstolum tuum curáre vúlnera mea.

Capit. Eccli. 51, 4-5

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam, * et de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

℣. Adiuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio eius, non commovébitur.

AD NONAM

Ant. Qui me dignátus est / ab omni plaga curáre, et mamíllam meam meo péctori restitúere, † ipsum ínvoco Deum vivum.

Capit. Eccli. 51, 8 et 12

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, † quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, * Dómine, Deus noster.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD VESPERAS

Ant. 1 Quis es tu, / qui venísti ad me curáre vúlnera mea? † Ego sum Apóstolus Christi: nihil in me dúbites, fília. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Communi unius Martyris. 59*

2 Medicínam carnálem / córpori meo nunquam exhíbui, † sed hábeo Dóminum Iesum Christum, qui solo sermóne restáurat univérsa. Ps. 111 Beátus vir, qui timet Dóminum.

3 Grátias / tibi ago, Dómine Iesu Christe, quia memor es mei, † et misísti ad me Apóstolum tuum curáre vúlnera mea. Ps. 112 Laudáte, púeri, Dóminum.

4 Qui me dignátus est / ab omni plaga curáre, et mamíllam meam meo péctori restitúere, † ipsum ínvoco Deum vivum.

Psalmus 126

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat, qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris;

Cum déderit diléctis suis somnum. * Ecce heréditas Dómini fílii: merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Qui me dignátus est ab omni plaga curáre, et mamíllam meam meo péctori restitúere, † ipsum ínvoco Deum vivum.

Capit. Eccli. 51, 1-3

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. † Confitébor nómini tuo: quóniam adiútor et protéctor factus es mihi, * et liberásti corpus meum a perditióne.

℟. br. Adiuvábit eam * Deus vultu suo. Adiuvábit. ℣. Deus in médio eius, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adiuvábit.

Hymnus

Iesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe:

Qui pascis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque pergis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur lárgius,
Nostris adáuge sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. ant. Stans beáta Agatha / in médio cárceris, expánsis mánibus orábat ad Dóminum: † Dómine Iesu Christe, magíster bone, grátias tibi ago, qui me fecísti víncere torménta carníficum: † iube me, Dómine, ad tuam immarcescíbilem glóriam felíciter pervenire.

Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: * concéde propítius; ut, qui beátæ Agathæ Vírginis et Mártyris tuæ natalícia cólimus, per eius ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Die 7 februarii

S. Romualdi
Abbatis O. N.

III classis

In Quadragesima tantum commemoratio ad Laudes, ut infra.

AD MATUTINUM

Lectiones i et ii de Scriptura occurrenti cum ℟℟. 1 et 3 de feria occurrenti.

Lectio iii

Romuáldus, Ravénnæ, Sérgio patre, nóbili génere natus, aduléscens in propínquum monastérium Classénse, pœniténtiæ causa, secéssit; ubi, ad pietátis stúdium veheméntius incénsus, et beáti Apollináris apparitióne recreátus, mónachus efficitur. Ieiúniis et oratiónibus assídue se exércuit, vultu tamen ádeo lætus, ut intuéntes exhilaráret. Martýrii cupiditáte flagrans, dum in Pannóniam proficíscitur, morbo corréptus, revérti cógitur. Institúti monachórum Camaldulénsium auctor fuit, quos tamquam ángelos scalam cælum pertingéntem ascéndere, per visum conspéxit. Dénique, cum annos centum et vigínti ágeret, et centum ipsos in summa vitæ asperitáte Deo servísset, ad eum migrávit, anno salútis millésimo vigésimo séptimo, et Fabriáni in ecclésia sui Ordinis honorífice cónditus est.

℟. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecceália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

AD LAUDES

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Romuáldi Abbátis comméndet: † ut, quod nostris méritis non valémus, * eius patrocínio assequámur. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. ant. Hic vir, / despíciens mundum et terréna triúmphans, † divítias cælo cóndidit ore, manu.

Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Romuáldi Abbátis comméndet: * ut, quod nostris méritis non valémus, eius patrocínio assequámur. Per Dóminum nostrum.

Die 10 februarii

S. SCHOLASTICAE

Virginis et Sororis S. Patris Nostri Benedicti

II classis

(Apud moniales et sorores O. N.: I classis)

Officii schema I

AD I VESPERAS

(Sicubi festum est I classis)

Ant. 1 Egrédere / modo, frater: egrédere, si potes: † et, me dimíssa, ad monastérium recéde. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Communi Virginum. 148*

2 Parcat tibi, / soror, omnípotens Deus: † quid est, quod fecísti?

3 Ecce te rogávi, / et audíre me noluísti: † rogávi Dóminum meum, et exaudívit me.

4 Cum sanctus Benedíctus / post tríduum in cella consísteret, † elevátis óculis, vidit soróris ánimam, de córpore egrédi sam, † in colúmbæ spécie cæli secréta penetráre.

Capit. Cant. 2, 13-14

Surge, amíca mea, speciósa mea, et veni: † colúmba mea in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis: * vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra.

℟. br. In colúmbæ spécie, * Scholásticæ ánima visa est. In colúmbæ. ℣. Fratérna mens lætáta est. Scholásticæ. Glória Patri. In colúmbæ.

Hymnus

Te, beáta Sponsa Christi,
Te, colúmba vírginum,
Síderum tollunt colóni
Láudibus, Scholástica:
Nostra te lætis salútant
Vócibus præcórdia.

Sceptra mundi cum corónis
Docta quondam spérnere,
Dogma Fratris insecúta
Atque sanctæ Régulæ,
Ex odóre gratiárum
Astra nosti quærere.

O potens virtus amóris!
O decus victóriæ!
Dum fluéntis lacrimárum
Cogis imbres cúrrere,
Ore Nursíni paréntis
Verba cæli súscipis.

Luce fulges expetíta
In polórum vértice,
Clara flammis caritátis
Cum nitóre grátiæ:
Iuncta Sponso conquiéscis
In decóre glóriæ.

Nunc, benígna, pelle nubes
Córdibus fidélium,
Ut seréna fronte splendens
Sol perénnis lúminis,
Sempitérnæ claritátis
Impleat nos gáudiis.

Glóriam Patri canámus
Unicóque Fílio:
Par tribútum proferámus
Inclito Paráclito,
Nútibus cuius creántur
Et regúntur sæcula.
Amen.

℣. Quæ est ista, quæ ut nubes volat? ℟. Et quasi colúmba ad fenéstras suas?

Ad Magnif. ant. Exsúltet / ómnium turba fidélium pro glória Vírginis almæ Scholásticæ; † læténtur præcípue catérvæ vírginum, celebrántes eius solemnitátem, † quæ fundens lácrimas, Dóminum rogávit, et ab eo plus pótuit, quia plus amávit.

Oratio

Deus, qui ánimam beátæ Vírginis tuæ Scholásticæ, ad ostendéndam innocéntiæ viam, in colúmbæ spécie cælum penetráre fecísti: * da nobis eius méritis et précibus ita innocénter vívere; ut ad ætérna mereámur gáudia pervenire. Per Dóminum.

In Quadragesima commemoratio feriæ.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Hymnis angélicis ora resólvimus,
Dum terréna fluunt nocte siléntia;
Cæléstes módulos Virgo Scholástica
Puris méntibus ímperat.

Gentis Nursíadum stémmate nóbilis,
Agni virgíneo fœdere clárior,

Sponsi perpétuis fragrat odóribus,
Cordis vúlnere púlchrior.
Fervens innócuis páscitur ígnibus,
Et maióra petit pábula cáritas:
Ut frater súperum gáudia dísserat,
Virgo fórtior ímpetrat.
O noctis plácidæ dúlcia témpora!
Quæ cæli dápibus pectus inébriant,
Dum pandit cúpidis sermo vicárius
Iesu numen amábile.
Cordis vera quies, ínclita Trínitas,
Quæ vultus sátias lúmine Cælites:
Sit te dulce loqui, dúlcius ássequi,
Et per sæcula pérfrui.
Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 O quam admirábile / nomen Dómini! † in cuius virtúte beáta Virgo Scholástica tam ingéntem plúviam obtinére méruit. Ps. 8 Dómine, Dóminus noster, de Communi Virginum. 152*

Ant. 2 Cæli / enárrant glóriam Dei, † et annúntiant mérita sanctæ Scholásticæ Vírginis. Ps. 18 Cæli enárrant glóriam Dei.

Ant. 3 Hæc accépit / benedictiónem a Dómino: † et misericórdiam a Deo, salutári suo. Ps. 23 Dómini est terra, et plenitúdo eius.

Ant. 4 Dilexísti / iustítiam, et odísti iniquitátem: † proptérea unxit te Deus óleo lætítiæ. Ps. 44 Eructávit cor meum verbum bonum.

Ant. 5 Flúminis ímpetus / lætíficat Scholásticam, Sponsam Dei. Ps. 45 Deus noster refúgium et virtus.

Ant. 6 Circúmdate / Scholásticam, et narráte virtútes eius. Ps. 47 Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

De Cánticis canticórum

Lectio i 2, 1-5

Ego flos campi et lílium convállium. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias. Sicut malus inter ligna silvárum, sic diléctus meus inter fílios. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi: et fructus eius dulcis gútturi meo. Introdúxit mę in cellam viná-

riam, ordinávit in me caritátem. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis: quia amóre lángueo.

℟. Alma / Scholástica, sanctíssimi Patris Benedícti soror, * Ab ipso infántiæ témpore, omnipoténti Dómino consecráta, † viam iustítiæ non deséruit. ℣. Laudáte, púeri, Dóminum, laudáte nomen Dómini. Ab.

Lectio ii 8, 1-2

Quis mihi det te fratrem meum sugéntem úbera matris meæ, ut invéniam te foris, et deósculer te, et iam me nemo despíciat? Apprehéndam te, et ducam in domum matris meæ: ibi me docébis, et dabo tibi póculum ex vino condíto, et mustum malórum granatórum meórum.

℟. Exémplo / vitæ venerábilis, et verbo sanctæ prædicatiónis informári cúpiens, † ad eum semel in anno veníre consuéverat: * Et eam vir Dei doctrínis cæléstibus instruébat. ℣. Beátus, qui audit verba ipsíus, et servat ea quæ scripta sunt. Et.

Lectio iii 8, 3-5[a]

Læva eius sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Adiúro vos, fíliæ Ierúsalem, ne suscitétis, neque evigiláre faciátis diléctam, donec ipsa velit. Quæ est ista, quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens, inníxa super diléctum suum?

℟. Sancta / Virgo Scholástica quasi hortus irríguus, * Gratiárum cæléstium iugi rore perfundebátur. ℣. Sicut fons aquárum, cuius non defícient aquæ. Gratiárum.

Lectio iv 8, 6-7

Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super brácchium tuum: quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut infernus æmulátio, lámpades eius, lámpades ignis atque flammárum. Aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam: si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam.

℟. Cumque / ad mensam sedérent, venerábilis soror Dei servum rogávit, * Ut tota nocte commorántes, de cæléstis vitæ gáudiis loquerémtur. ℣. Servus autem Dómini petitiónem admírans, † manére posse extra cellam negat instánti. Ut. Glória Patri. Ut.

In II Nocturno

Ant. 1 Dóminus / Scholásticæ dedit benignitátem, † et terra dedit fructum suum. Ps. 84 Benedixísti, Dómine, terram tuam, cum reliquis de Communi Virginum. 158*

Ant. 2 Sicut lætántium ómnium / habitátio est in te, o beáta mater Scholástica. Ps. 86 Fundaménta eius in móntibus sanctis.

Ant. 3 Conféssio, / et pulchritúdo in conspéctu Dómini: † sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne Scholásticæ sponsæ suæ. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte.

Ant. 4 Illuxérunt / fúlgura Dei, dum oráret ad eum sancta Virgo Scholástica. Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Ant. 5 Cantáte / Dómino cánticum novum: † quia mirabília fecit in dilécta fília Scholástica. Ps. 97 Cantáte Dómino cánticum novum: * quia.

Ant. 6 Invocábat / Scholástica Dóminum; † et exaudiébat eam. Ps. 98 Dóminus regnávit, irascántur pópuli.

℣. Adiuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio eius, non commovébitur.

Ex libro secúndo Dialogórum sancti Gregórii Papæ

Lectio v Cap. 33

Scholástica, beatíssimi Patris Benedícti soror, omnipoténti Dómino ab ipso infántiæ témpore dedicáta, ad eum semel per annum veníre consuéverat; ad quam vir Dei non longe extra iánuam in possessióne monastérii descendébat. Quadam vero die venit ex more, atque ad eam cum discípulis venerábilis eius descéndit frater; qui totum diem in Dei láudibus, sacrísque collóquiis ducéntes, incumbéntibus iam noctis ténebris, simul accepérunt cibum. Cumque adhuc ad mensam sedérent, et inter sacra collóquia tárdior se hora protráheret, éadem sanctimoniális fémina, soror eius, eum rogávit, dicens: Quæso te, ut ista nocte me non déseras, ut usque mane de cæléstis vitæ gáudiis loquámur. Cui ille respóndit: Quid est, quod lóqueris, soror? manére extra cellam nullátenus possum. Tanta vero erat cæli serénitas, ut

nulla in áere nubes apparéret.

℟. Quadam die / cum ex more venísset, † venerábilis frater eius cum religiósis discípulis ad eam descéndit: * Et per totam diem in Dei láudibus permanéntes, accepérunt cibos. ℣. Ecce, quam bonum et quam iucúndum, habitáre fratres in unum! Et.

Lectio vi

Sanctimoniális autem fémina, cum verba fratris negántis audivísset, insértas dígitis manus super mensam pósuit, et caput in mánibus, omnipoténtem Dóminum rogatúra, declinávit. Cumque leváret de mensa caput, tanta coruscatiónis et tonítrui virtus, tántaque inundátio plúviæ erúpit, ut neque venerábilis Benedíctus, neque fratres, qui cum eo áderant, extra loci limen, quo conséderant, pedem movére potúerint. Sanctimoniális quippe fémina caput in mánibus declínans, lacrimárum flúvium in mensam fúderat, per quas serenitátem áeris ad plúviam traxit. Nec paulo tárdius post oratiónem inundátio illa secúta est; sed tanta fuit conveniéntia oratiónis et inundatiónis, ut de mensa caput iam cum tonítruo leváret: quátenus unum idémque esset moméntum, et leváre caput, et plúviam depónere.

℟. Cumque / perfúsis lácrimis caput leváret, † miræ coruscatiónes et tonítrua erupérunt: * Unde venerábilis Benedíctus, et qui cum eo vénerant, ad honórem Dei pernoctavérunt. ℣. Benedíctæ tam efficáces lácrimæ, † per quas cæli serénitas ad plúviam redácta est. Unde.

Lectio vii

Tunc vir Dei inter corúscos et tonítruos, atque ingéntis plúviæ inundatiónem, videns se ad monastérium non posse remeáre, cœpit cónqueri contristátus, dicens: Parcat tibi omnípotens Deus, soror: quid est, quod fecísti? Cui illa respóndit: Ecce te rogávi, et audíre me noluísti; rogávi Dóminum meum, et audívit me: modo ergo, si potes, egrédere; et, me dimíssa, ad monastérium recéde. Ipse autem exíre extra tectum non valens, qui remanére sponte nóluit in loco, mansit invítus. Sicque factum est, ut totam noctem pervígilem dúcerent, atque per sacra spirituális vitæ collóquia sese vicária relatióne satiárent.

℟. Desidérium / cordis eius tríbuit ei Dóminus: * A quo obtínuit, quod a fratre obtinére non pótuit. ℣. Bonus est Dóminus ómnibus sperántibus in eum, ánimæ quæránti illum. A quo.

Lectio viii Cap. 34

Cumque die áltero éadem venerábilis fémina ad cellam própriam recessísset, vir Dei ad monastérium rédiit. Cum ecce post tríduum in cella consístens, elevátis in áera óculis, vidit eiúsdem soróris suæ ánimam de córpore egréssam in colúmbæ spécie cæli secréta penetráre. Qui, tantæ eius glóriæ congáudens, omnipoténti Deo in hymnis et láudibus grátias réddidit, eiúsque óbitum frátribus denuntiávit. Quos étiam prótinus misit, ut eius corpus ad monastérium deférrent, atque in sepúlcro, quod sibi ipsi paráverat, pónerent. Quo facto cóntigit, ut, quorum mens una semper in Deo fúerat, eórum quoque córpora nec sepultúra separáret.

℟. Moram / faciénte Sponso, ingemiscébat Scholástica, dicens: * Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ? et volábo, et requiéscam. ℣. En diléctus meus lóquitur mihi: † Surge, amíca mea, et veni. Quis. Glória Patri. Quis.

In III Nocturno

Ant. Dóminus / Scholásticam quasi Sponsam decorávit coróna, et ornávit monílibus suis. Cantica Obaudíte me, diviní fructus. 163*

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 25

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cælórum decem virgínibus: quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía
sancti Hilárii Epíscopi
In Matth., 27, n. 4-5

Sponsus atque sponsa, Dóminus noster est in córpore Deus. Nam ut Spíritus carni (sponsus), ita Spirítui caro sponsa est. Dénique tuba excitánte, sponso tantum óbviam pródítur; erant enim iam ambo unum; quia in glóriam spiritálem humílitas carnis excésserat.

Primo autem progréssu, vitæ huius offíciis, occúrrere in resurrectiónem quæ est a mórtuis præparámur. Lámpades ígitur, animárum splendéntium lumen est, quæ sacraménto baptísmi splenduérunt. Oleum, boni óperis est fructus. Vasa, humána sunt córpora, intra quorum víscera thesáurus bonæ conscientiæ recondéndus est. Vendéntes sunt hi, qui misericórdia fidélium indigéntes, reddunt ex se petíta commércia, indigéntiæ suæ scílicet satietáte, boni óperis nostri conscientiam veneúntes. Hæc enim indefessi lúminis copiósa matéries est, quæ misericórdiæ frúctibus et eménda est et recondénda.

℟. Sanctus Benedíctus, / post tríduum in cella consístens, † élevans ad cælum óculos, vidit soróris suæ ánimam de córpore egréssam, * In colúmbæ spécie cæli secréta penetráre. ℣. Qui tantæ eius glóriæ congáudens, omnipoténti Deo in hymnis et láudibus grátias réddidit, † eiúsque óbitum frátribus denuntiávit. In.

Lectio x

Núptiæ, immortalitátis assúmptio est, et inter corruptiónem atque incorruptiónem ex nova societáte coniúnctio. Mora sponsi, pæniténtiæ tempus est. Exspectántium somnus, credéntium quies est, et in pæniténtiæ témpore mors temporária universórum. Nocte média clamor, cunctis ignoránti-bus tubæ vox est, Dómini præcedéntis advéntum, et univérsos ut óbviam sponso éxeant excitántis. Lámpadum assúmptio, animárum est réditus in córpora; earúmque lux, consciéntia boni óperis elúcens, quæ vásculis córporum continétur.

℟. In colúmbæ spécie / Scholásticæ ánima visa est: † fratérna mens lætáta est hymnis et imménsis láudibus. * Benedíctus sit talis éxitus, multo magis talis intróitus. ℣. Totus cælésti gáudio perfúsus remánsit Pater Benedíctus. Benedíctus.

Lectio xi

Prudéntes vírgines hæ sunt, quæ opportúnum in corpóribus operándi tempus ampléxæ, in primum se occúrsum advéntus domínici præparáverint. Fátuæ autem, quæ dissolútæ ac negligéntes, præséntium tantum sollicitúdinem habúerint: et immémores promissórum

Dei, in nullam se spem resurrectiónis exténderint. Et quia prodíre óbviam fátuæ exstínctis lampádibus non possunt? deprecántur eas, quæ prudéntes erant, ut óleum mutuéntur. Quibus respondérunt, non posse se dare, quia non sit forte, quod ómnibus satis sit: aliénis scílicet opéribus ac méritis néminem adiuvándum, quia unicuíque lámpadi suæ émere óleum sit necésse. Quas hortántur, ut rédeant ad eméndum: si vel sero præcéptis Dei obsequéndo, cum lámpadum luce sponsi dignæ efficiántur occúrsu.

℟. Anima / Scholásticæ, ex arca córporis instar colúmbæ egréssa, † portans ramum olívæ, signum pacis et grátiæ, * In cælos evolávit. ℣. Quæ cum non inveníret, ubi requiésceret pes eius. In.

Lectio xii

Quibus morántibus, sponsus ingréssus est; atque una cum eo in núptias sapiéntes, quæ comparáto lámpadum lúmine operiebántur, intróeunt, id est, in cæléstem glóriam sub ipso statim advéntu domínicæ claritátis incédunt. Et quia iam pæniténtiæ nullum est tempus, fátuæ accúrrunt, aperíri sibi áditum rogant. Quibus respondétur a sponso, quia néscio vos. Non enim in offício adveniéntis affúerant, neque ad vocem tubæ excitántis occúrrerant, neque introeúntium comitátui adhæserant: sed morántes et indígnæ, introeúndi ad núptias tempus amíserant.

℟. Tu quæ / in columbína spécie secréta cæli scándere hódie didicísti: * Fac nos ita innocénter vívere, † ut valeámus tecum amáre quod amásti. ℣. Tu quæ in pueríli ætáte tecta fuísti sacro velámine, et supérna novísti. Fac. Glória Patri. Fac.

Evangelium Símile erit regnum cælórum decem virgínibus. 166*

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Egrédere / modo, frater: egrédere, si potes: † et, me dimíssa, ad monastérium recéde. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Parcat tibi, soror, / omnípotens Deus: † quid est, quod fecísti?

3 Ecce te rogávi, / et audíre me noluísti: † rogávi Dóminum meum, et exaudívit me.

4 Loquámur nunc / usque mane de cæléstibus per sacra spiritális vitæ collóquia.

5 Cum sanctus Benedíctus / post tríduum in cella consísteret, † elevátis óculis, vidit soróris ánimam, de córpore egréssam, † in colúmbæ spécie cæli secréta penetráre.

Capit. Cant. 2, 13-14

Surge, amíca mea, speciósa mea, et veni: † colúmba mea in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis: * vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine tua. Glória Patri. Spécie.

Hymnus

Iam noctis umbræ cóncidunt,
Dies cupíta náscitur,
Qua Vírgini Scholásticæ
Sponsus perénnis iúngitur.

Brumæ recédit tædium,
Fugántur imbres núbibus,
Vernántque campi síderum
Aeternitátis flóribus.

Amóris auctor évocat,
Dilécta pennas índuit:
Ardens ad oris óscula
Colúmba velox évolat.

Quam pulchra gressum prómoves,
O cara proles Príncipis!
Nursínus Abbas áspicit,
Grates repéndit Númini.

Ampléxa Sponsi déxteram,
Metit corónas débitas,
Immérsa rivis glóriæ,
Deíque pota gáudiis.

Te, Christe, flos convállium,
Patrémque cum Paráclito,
Cunctos per orbis cárdines
Adóret omne sæculum.
Amen.

℣. Ecce tu pulchra es, amíca mea. ℟. Ecce tu pulchra es; óculi tui columbárum.

Ad Bened. ant. O quam præclára sunt / mérita beátæ Scholásticæ! † O quanta virtus lacrimárum, per quas ínclita Virgo † áeris serenitátem ad plúviæ traxit inundatiónem.

Oratio

Deus, qui ánimam beátæ Vírginis tuæ Scholásticæ, ad ostendéndam innocéntiæ viam, in colúmbæ spécie cælum penetráre fecísti: * da nobis eius méritis et précibus ita innocénter vívere; ut ad ætérna mereámur gáudia pervenire. Per Dóminum.

In Quadragesima commemoratio feriæ.

AD PRIMAM

Ant. Egrédere / modo, frater: egrédere, si potes: † et, me dimíssa, ad monastérium recéde.

AD TERTIAM

Ant. Parcat tibi, / soror, omnípotens Deus: † quid est, quod fecísti?

Capitulum Surge, ut infra ad II Vesperas.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio

Deus, qui ánimam beátæ Vírginis tuæ Scholásticæ, ad ostendéndam innocéntiæ viam, in colúmbæ spécie cælum penetráre fecísti: † da nobis eius méritis et précibus ita innocénter vívere; * ut ad ætérna mereámur gáudia pervenire. Per Dóminum.

AD SEXTAM

Ant. Ecce te rogávi, / et audíre me noluísti: † rogávi Dóminum meum, et exaudívit me.

Capit. Cant. 6, 8

Una est colúmba mea, perfécta mea: † vidérunt eam fíliæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt: * et regínæ laudavérunt eam.

℣. Adiuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio eius, non commovébitur.

AD NONAM

Ant. Cum sanctus Benedíctus / post tríduum in cella consísteret, † elevátis óculis, vidit soróris ánimam, de córpore egréssam, † in colúmbæ spécie cæli secréta penetráre.

Capit. Cant. 5, 12

Oculi eius sicut colúmbæ super rívulos aquárum, quæ lacte sunt lotæ, * et résident iuxta fluénta plenissima.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Egrédere / modo, frater: egrédere, si potes: † et, me dimíssa, ad monastérium recéde. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Communi Virginum. 148*

2 Parcat tibi, / soror, omnípotens Deus: † quid est quod fecísti?

3 Ecce te rogávi, / et audíre me noluísti: † rogávi Dóminum meum, et exaudívit me.

4 Cum sanctus Benedíctus / post tríduum in cella consísteret, † elevátis óculis, vidit soróris ánimam, de córpore egréssam, † in colúmbæ spécie cæli secréta penetráre.

Capit. Cant. 2, 13-14

Surge, amíca mea, speciósa mea, et veni: † colúmba mea in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis: * vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra.

℟. br. In colúmbæ spécie, * Scholásticæ ánima visa est. In colúmbæ. ℣. Fratérna mens lætáta est. Scholásticæ. Glória Patri. In colúmbæ.

Hymnus

Te, beáta Sponsa Christi,
Te, colúmba vírginum,
Síderum tollunt colóni
Láudibus, Scholástica:
Nostra te lætis salútant
Vócibus præcórdia.

Sceptra mundi cum corónis
Docta quondam spérnere,
Dogma Fratris insecúta
Atque sanctæ Régulæ,
Ex odóre gratiárum
Astra nosti quærere.

O potens virtus amóris!
O decus victóriæ!
Dum fluéntis lacrimárum
Cogis imbres cúrrere,
Ore Nursíni paréntis
Verba cæli súscipis.

Luce fulges expetíta
In polórum vértice,
Clara flammis caritátis
Cum nitóre grátiæ:
Iuncta Sponso conquiéscis
In decóre glóriæ.

Nunc, benígna, pelle nubes
Córdibus fidélium,
Ut seréna fronte splendens
Sol perénnis lúminis,
Sempitérnæ claritátis
Impleat nos gáudiis.

Glóriam Patri canámus
Unicóque Fílio:
Par tribútum proferámus
Inclito Paráclito,
Nútibus cuius creántur
Et regúntur sæcula.
Amen.

℣. Quæ est ista, quæ ut nubes volat? ℟. Et quasi colúmba ad fenéstras suas?

Ad Magnif. ant. Hódie / sacra Virgo Scholástica in spécie colúmbæ ad æthera tota festíva perréxit: † hódie cæléstis vitæ gáudiis cum fratre suo merétur pérfrui in sempitérnum.

Oratio Deus, qui, ut supra ad Tertiam.

In Quadragésima commemoratio feriæ.

Officii schema II

In aliquibus locis dicitur sequens Officium S. Scholasticæ:

Omnia de Communi Virginum 148* præter sequentia:

AD UTRASQUE VESPERAS

℣. Quæ est ista, quæ ut nubes volat? ℟. Et quasi colúmba ad fenéstras suas?

Ad Magnif. ant. Dedit mihi / Dóminus pennas sicut colúmbæ, † volábo et requiéscam.

Oratio

Deus, qui ánimam beátæ Vírginis tuæ Scholásticæ, ad ostendéndam innocéntiæ viam, in colúmbæ spécie cælum penetráre fecísti: † da nobis eius méritis et précibus ita innocénter vívere; * ut ad ætérna mereámur gáudia pervenire. Per Dóminum.

Et fit commemoratio feriæ in Quadragesima ad utrasque Vesperas et Laudes.

AD MATUTINUM

In I Nocturno lectiones De virgínibus 156* cum suis ℟℟.

In II Nocturno lectiones ut supra [80], cum ℟℟. ex II Nocturno de Communi Virginum. 162*

In III Nocturno homilia in Evangelium Símile erit regnum cælórum decem virgínibus, cum suis ℟℟. de Communi Virginum. 164*

AD LAUDES

℣. Ecce tu pulchra es, amíca mea. ℟. Ecce tu pulchra es; óculi tui colúmbárum.

Ad Bened. ant. Surge, / própera, amíca mea, colúmba mea, formósa mea: † veni, et áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

AD HORAS

Omnia de Communi Virginum, cum oratione propria.

Officium S. Scholasticæ dici potest ut indicatur superius primo vel secundo loco, aut etiam: Matutinum secundi schematis, ceteræ Horæ primi schematis.

Die 14 februarii

S. Valentini

Presbyteri et Martyris

Memoria

AD LAUDES

Ant. Qui odit / ánimam suam in hoc mundo, † in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: * ut, qui beáti Valentíni Mártyris tui natalícia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, eius intercessióne liberémur. Per Dóminum.

Die 22 februarii

In Cathedra S. Petri

Apostoli

III classis

In Quadragesima tantum commemoratio ad Laudes ut infra. [91]

AD MATUTINUM

Invitat. Tu es pastor óvium, Princeps Apostolórum: * Tibi trádidit Deus claves regni cælórum.

Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Quodcúmque vinclis super terram strínxeris,
Erit in astris religátum fórtiter:
Et quod resólvis in terris arbítrio,
Erit solútum super cæli rádium:
In fine mundi iudex eris sæculi.

Glória Patri per imménsa sæcula,
Sit tibi, Nate, decus et impérium,
Honor, potéstas, Sanctóque Spirítui:
Sit Trinitáti salus indivídua
Per infiníta sæculórum sæcula. Amen.

In I Nocturno

Ant., psalmi et ℣. de feria occurrenti, ut in Psalterio.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli

Lectio i 1, 1-5

Petrus Apóstolus Iesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithýniæ secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam, et aspersiónem sánguinis Iesu Christi: Grátia vobis, et pax multiplicétur. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Iesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcescíbilem, conservátam in cælis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.

℟. Simon Petre, / ántequam de navi vocárem te, novi te, † et super plebem meam príncipem te constítui: * Et claves regni cælórum trádidi tibi. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; † et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Et.

Lectio ii 1, 6-9

In quo exsultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus: ut probátio vestræ fídei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem, in revelatióne Iesu Christi: quem cum non vidéritis, dilígitis: in quem nunc quoque non vidéntes créditis: credéntes autem exsultábitis lætítia inenarrábili et glorificáta: reportántes finem fídei vestræ, salútem animárum.

℟. Si díligis me, / Simon Petre, pasce oves meas. † Dómine, tu nosti, quia amo te, * Et ánimam meam pono pro te. ℣. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. Et.

Sermo
sancti Leónis Papæ
Sermo 82 de Ss. App. Petro et Paulo, cap. 3-5

Lectio iii

Cum duódecim Apóstoli, accépta per Spíritum Sanctum ómnium locutióne linguárum, imbuéndum Evangélio mundum, distribútis sibi terrárum pártibus, suscepíssent, beatíssimus Petrus, princeps apostólici órdinis, ad arcem Románi destinátur impérii, ut lux veritátis, quæ in ómnium géntium revelabátur salútem, efficácius se ab ipso cápite per totum mundi corpus efúnderet. Ad hanc ergo Urbem tu, beatíssime Petre Apóstole, veníre non métuis. Iam pópulos, qui ex circumcisióne credíderant, erudíeras: iam Antiochénam ecclésiam, ubi primum christiáni nóminis dígnitas est orta, fundáveras: iam Pontum, Galátiam, Cappadóciam, Asiam atque Bithýniam légibus evangélicæ prædicatiónis imbúeras; nec aut dúbius de provéntu óperis, aut de spátio tuæ ignárus ætátis, trophæum crucis Christi Románis árcibus inferébas, quo te divínis præordinatiónibus anteíbant, et honor potestátis, et glória passiónis.

℟. Tu es Petrus, / et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, † et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam: * Et tibi dabo claves regni cælórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; † et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Ant. et psalmi de feria, ut in Psalterio.

Capit. Eccli. 44, 20

Non est invéntus símilis illi, † qui conserváret legem Excélsi: * ídeo iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Iustus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

AD LAUDES

Ant. et psalmi de feria, ut in Psalterio.

Capit. Eccli. 44, 16-17

Ecce sacérdos magnus, † qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est iustus: * et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit eum. Glória Patri. Amávit.

Hymnus

Iam, bone Pastor,
Petre, clemens áccipe
Vota precántum, et peccáti víncula
Resólve, tibi potestáte trádita,
Qua cunctis cælum verbo claudis, áperis.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas atque iubilátio,
In unitáte, cui manet impérium,
Ex tunc et modo, per ætérna sæcula.
Amen.

℣. Exáltent eum in ecclésia plebis. ℟. Et in cáthedra seniórum laudent eum.

Ad Bened. ant. Quodcúmque / ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis; † et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis: † dicit Dóminus Simóni Petro.

Oratio

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti: * concéde; ut intercessiónis eius auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur: (Qui vivis.)

Et fit commemoratio S. Pauli Ap., per sequentem orationem, sub unica conclusione.

Oratio

Deus, qui multitúdinem géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: * da nobis, quæsumus; ut, cuius commemo-

ratiónem cólimus, eius apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Ecce sacérdos magnus, / qui in diébus suis plácuit Deo, † et invéntus est iustus.

AD TERTIAM

Ant. Non est invéntus / símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Capitulum Ecce sacérdos, ut infra ad Vesperas.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti: † concéde; ut intercessiónis eius auxílio, * a peccatórum nostrórum néxibus liberémur: Qui vivis et regnas.

AD SEXTAM

Ant. Ideo / iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

Capit. Eccli. 44, 20

Non est invéntus símilis illi, † qui conserváret legem Excélsi: * ídeo iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

AD NONAM

Ant. Serve bone / et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capit. Eccli. 45, 19-20

Fungi sacerdótio, † et habére laudem in nómine ipsíus, * et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

AD VESPERAS

Ant. et psalmi de feria, ut in Psalterio.

Capit. Eccli. 44, 16-17

Ecce sacérdos magnus, † qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est iustus: * et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

℟. br. Elégit eum Dóminus * Sacerdótem sibi. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem sibi. Glória Patri. Elégit.

Hymnus

Quodcúmque vinclis super terram strínxeris,
Erit in astris religátum fórtiter:
Et quod resólvis in terris arbítrio,
Erit solútum super cæli rádium:
In fine mundi iudex eris sæculi.

Glória Patri per imménsa sæcula,
Sit tibi, Nate, decus et impérium,
Honor, potéstas, Sanctóque Spirítui:
Sit Trinitáti salus indivídua
Per infiníta sæculórum sæcula.

Amen.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Ad Magnif. ant. Dum esset / summus Póntifex, terréna non métuit, † sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

Oratio

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti: * concéde; ut intercessiónis eius auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur: (Qui vivis.)

Et fit commemoratio S. Pauli Ap., per sequentem orationem, sub unica conclusione.

Oratio

Deus, qui multitúdinem géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: * da nobis, quæsumus; ut, cuius commemoratiónem cólimus, eius apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Die 23 februarii

S. Petri Damiani

Ep., Conf. et Eccl. Doct.
O. N.

Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Concéde nos, quæsumus, omnípotens Deus: beáti Petri Confessóris tui atque Pontíficis mónita et exémpla sectári; * ut per terréstrium rerum contémptum ætérna gáudia consequámur. Per Dóminum nostrum.

Die 24 februarii vel 25 in anno bissextili

S. MATTHIAE
Apostoli

II classis

Omnia de Communi Apostolorum 2*, præter ea, quæ hic habentur propria.

AD MATUTINUM

In I Nocturno

De Actibus Apostolórum

Lectio i 1, 15-17

In diébus illis exsúrgens Petrus in médio fratrum, dixit (erat autem turba hóminum simul, fere centum vigínti): Viri fratres, opórtet impléri Scriptúram quam prædíxit Spíritus Sanctus per os David de Iuda, qui fuit dux eórum, qui comprehendérunt Iesum: qui connumerátus erat in nobis, et sortítus est sortem ministérii huius.

℟. Ecce / ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte.

Lectio ii 1, 18-20

Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, et suspénsus crépuit médius: et diffúsa sunt ómnia víscera eius. Et notum factum est ómnibus habitántibus Ierúsalem, ita ut appellarétur ager ille, lingua eórum, Hacéldama, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro psalmórum: Fiat commorátio eórum desérta, et non sit qui inhábitet in ea: et episcopátum eius accípiat alter.

℟. Tóllite / iugum meum super vos, dicit Dóminus, † et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde: * Iugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Iugum.

Lectio iii 1, 21-23

Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Iesus, incípiens a baptísmate Ioánnis usque in diem, qua assúmptus est a nobis, testem resurrectiónis eius nobíscum fíeri unum ex istis. Et statuérunt duos, Ioseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Iustus: et Matthíam.

℟. Dum stetéritis / ante reges et præsides, † nolíte cogitáre, quómodo aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis, qui loquímini; † sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur.

Lectio iv 1, 24-26

Et orántes dixérunt: Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde, quem elégeris ex his duóbus unum accípere locum ministérii huius, et apostolátus, de quo prævaricátus est Iudas, ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Matthíam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

℟. Fuérunt / sine queréla ante Dóminum, et ab ínvicem non sunt separáti: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia: † ídeo coronántur, et accípiunt palmam. Cálicem. Glória Patri. Cálicem.

In II Nocturno

De Expositióne sancti Augustíni Epíscopi super psalmum octogésimum sextum

Enarr., n. 4

Lectio v

Fundaménta eius in móntibus sanctis: díligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli et Prophétæ? Quia eórum auctóritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis: et, cum per ipsos intrámus, per Christum intrámus; ipse est enim iánua. Et dicúntur duódecim portæ Ierúsalem, et una porta Christus, et duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus; et ídeo duodenárius número Apostolórum.

℟. Vidi / coniúnctos viros, habéntes splendídas vestes, † et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, † voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Lectio vi

Sacraméntum magnum huius duodenárii número. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, iudicántes duódecim tribus Israel. Si duódecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tertiusdécimus Paulus Apóstolus, et non erit quómodo iúdicet; et ipse se iudicatúrum dixit, non hómines tantum, sed et ángelos. Quos ángelos, nisi apóstatas ángelos? Nescítis, inquit, quia ángelos iudicábimus? Respondéret ergo turba: Quid te iactas iudicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dóminus duódecim Apóstolis; unus cécidit Iudas, in locum ipsíus Matthías ordinátus est; implétus est duodenárius número sédium. Primo locum ínveni, ubi sédeas; et sic te mináre iudicatúrum.

℟. Beáti estis, / cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, † et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, † et eiécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vii

Duódecim ergo sedes quid sibi velint, videámus. Sacraméntum est cuiúsdam universitátis; quia per totum orbem terrárum futúra erat Ecclésia, unde vocátur hoc ædifícium ad Christi compágem. Et ídeo, quia úndique venítur ad iudicándum, duódecim sedes sunt; sicut, quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt.

℟. Isti sunt / triumphatóres et amíci Dei, † qui, contemnéntes iussa príncipum, meruérunt prǽmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, † et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo.

Lectio viii

Non solum ergo illi duódecim et Apóstolus Paulus, sed, quotquot iudicatúri sunt, propter significatiónem universitátis, ad sedes duódecim pértinent: quemádmodum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi quátuor sunt, óriens, óccidens, áquilo et merídies. Istæ quátuor partes assídue nominántur in Scriptúris. Ab ómnibus istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangélio, a quátuor ventis se collectúrum eléctos suos; ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur nisi baptísmo in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Quátuor ergo ter ducta, duódecim inveniúntur.

℟. Constítues eos / príncipes super omnem terram: † mémores erunt nóminis tui, Dómine, * In omni progénie et generatióne. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: † nimis confortátus est princípátus eórum. In. Glória Patri. In.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 11

In illo témpore: Respóndens Iesus, dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía
sancti Augustíni Epíscopi
Sermo 69, cap. 1-2

Veníte ad me, omnes, qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infírmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed, si angustántur vasa carnis, dilaténtur spátia caritátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me, omnes, qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio eius in promptu est; quóniam laborántes vocávit, quærerent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam.

℟. Isti sunt, / qui vivéntes in carne, † plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio x

Tóllite iugum meum super vos, et díscite a me: non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília creáre, non in ipso mundo mirácula fácere, et mórtuos suscitáre; sed, Quóniam mitis sum et húmilis corde. Ma-

gnus esse vis? a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis.

℟. Isti sunt / viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, † et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna: † operáti sunt iustítiam. Quorum.

Lectio xi

Et quantam quisque vult et dispónit superimpónere molem ædifícii, quanto erit maius ædifícium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit; qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Qui sunt isti, / qui ut nubes volant: * Et quasi colúmbæ ad fenéstras suas? ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum. Et.

Lectio xii

Quod est fastígium construéndæ fábricæ, quam molímur? Quo perventúrum est cacúmen ædifícii? Cito dico, usque ad conspéctum Dei. Vidétis quam excélsum est, quanta res est, conspícere Deum. Qui desíderat, et quod dico, et quod audit, intéllegit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, Vidéntem vidére. Nam, qui colunt falsos deos, fácile illos vident; sed eos vident, qui óculos habent et non vident. Nobis autem promíttitur vísio Dei vivéntis et vidéntis.

℟. Non sunt / loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum. * In omnem terram exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: † nimis confortátus est princípátus eórum. In. Glória Patri. In.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 11, 25-30

In illo témpore: Respóndens Iesus, dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Ita, Pater: quóniam sic fuit plácitum ante te. Omnia mihi trádita sunt a Patre meo. Et nemo novit Fílium, nisi Pater: neque Patrem quis novit, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre. Veníte ad me, omnes, qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos. Tóllite iugum meum super vos, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde: et inveniétis réquiem animábus vestris. Iugum enim meum suáve est, et onus meum leve.

AD LAUDES

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta eius intellexérunt.

Ad Bened. ant. Vos qui reliquístis / ómnia, et secúti estis me, † céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Oratio

Deus, qui beátum Matthíam Apostolórum tuórum collégio sociásti: † tríbue, quæsumus; ut eius interventióne, * tuæ circa nos pietátis semper víscera sentiámus. Per Dóminum.

Et in Quadragesima fit commemoratio feriæ.

AD VESPERAS

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta eius intellexérunt.

Ad Magnif. ant. Estóte / fortes in bello et pugnáte cum antíquo serpénte, † et accipiétis regnum ætérnum.

Et in Quadragesima fit commemoratio feriæ.

FESTA MARTII

Die 6 martii

Ss. Perpetuæ et Felicitatis Mm.

III classis

In Quadragesima tantum commemoratio ad Laudes.

AD MATUTINUM

Invitat. Laudémus Deum nostrum * In confessióne beatárum Perpétuæ et Felicitátis.

Hymnus Huius obténtu, Deus alme, nostris, de Communi non Virginum. 172*

In I Nocturno

Lectiones i et ii de Scriptura occurrenti cum ℟℟. 1 et 3 de feria occurrenti.

Lectio iii

Perpétua et Felícitas, in persecutióne Sevéri imperatóris, in Africa, una cum Revocáto, Saturníno et Secúndulo comprehénsæ sunt et in tenebricósum cárcerem detrúsæ; quibus ultra adiúnctus est Sátyrus. Ibi, cum adhuc catechúmenæ essent, baptizá-

tæ sunt. Tum ad béstias damnántur; cumque a Felicitáte, in partus labóribus doléntе, quæreret quidam e custódibus, quid in amphitheátro esset factúra, illa respóndit: Modo ego pátior: illic autem álius erit in me, qui patiétur pro me, quia et ego pro illo passúra sum. Itaque in amphiteátrum, toto inspectánte pópulo, productæ, primum flagéllis cædúntur. Tum a ferocíssima vacca aliquámdiu iactátæ, plagis concísæ et in terram elísæ sunt. Demum cum sóciis, qui a váriis béstiis vexáti fúerant, die séptima mártii, gladiórum íctibus conficiúntur.

℟. Veni, / elécta mea, et ponam in te thronum meum; * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna. Quia. Glória Patri. Quia.

AD LAUDES ET AD VESPERAS

℣. Glória et honóre coronásti eas, Dómine. ℟. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Ad Bened. et ad Magnif. ant. Istárum est enim / regnum cælórum, quæ contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni, † et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Oratio

Da nobis, quǽsumus, Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum Perpétuæ et Felicitátis palmas incessábili devotióne venerári: † ut, quas digna mente non póssumus celebráre, * humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Die 7 martii

S. Thomæ de Aquino

Conf. et Eccl. Doct.

III classis

In Quadragesima tantum commemoratio ad Laudes.

AD MATUTINUM

Lectiones i et ii de Scriptura occurrenti cum ℟℟. 1 et 3 de feria occurrenti.

Lectio iii

Thomas Aquínas, nobílibus paréntibus natus, vix quintum annum agens mónachis sancti Benedícti Cassinátibus custodiéndus tráditur. Iam adulescens, invítis matre et frátribus, Ordinem Prædicatórum suscépit et Lutétiam Parisiórum missus est. Verum fratres, in itínere eum aggréssi, in arcem Castri

sancti Ioánnis perdúcunt, ubi angélicus iúvenis mulíerem, quæ ad labefactándam eius castitátem introdúcta fúerat, titióne fugávit. Parísiis philosophíæ ac theologíæ ita óperam dedit, ut vix vigínti quinque annos natus, públice philósophos ac theólogos summa cum laude interpretátus sit. Nunquam se lectióni aut scriptióni dedit, nisi post oratiónem. Cum aliquándo hanc Iesu crucifíxi vocem audísset: Bene scripsísti de me, Thoma, quam ergo mercédem accípies? amantíssime respóndit: Non áliam, Dómine, nisi teípsum. Nullum fuit scriptórum genus, in quo non esset diligentíssime versátus. Ab Urbáno quarto Romam vocátus, eius iussu lucubrávit Offícium pro solemnitáte Córporis Christi. Missus a beáto Gregório décimo ad concílium Lugdunénse, in monastério Fossæ Novæ in morbum íncidit, et ibi ægrótus Cántica canticórum explanávit. Ibídem óbiit quinquagenárius, anno millésimo ducentésimo septuagésimo quarto, nonis mártii. Ipsum Leo décimus tértius cæléstem patrónum scholárum ómnium catholicárum declarávit et instítuit.

℟. In médio / Ecclésiæ apéruit os eius, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intellectus. ℣. Iucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

AD LAUDES

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ Confessóris tui mira eruditióne claríficas, et sancta operatióne fecúndas: † da nobis, quǽsumus; et quæ dócuit, intelléctu conspícere, * et quæ egit, imitatióne complére. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. ant. O Doctor óptime, / Ecclésiæ sanctæ lumen, † beáte Thoma, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Die 9 martii

S. Franciscæ Romanæ
Viduæ O. N.

Memoria

AD LAUDES

Ant. Date ei / de fructu mánuum suárum, † et laudent eam in portis ópera eius.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio

Deus, qui beátam Franciscam fámulam tuam, inter cétera grátiæ tuæ dona, familiári Angeli consuetúdine decorásti: * concéde, quæsumus; ut intercessiónis eius auxílio Angelórum consórtium cónsequi mereámur. Per Dóminum.

Die 10 martii

Ss. Quadraginta Martyrum

Memoria

AD LAUDES

Ant. Vestri capílli cápitis / omnes numeráti sunt: † nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: * ut, qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum nostrum.

Die 12 martii

S. GREGORII MAGNI

Papæ, Confessoris et Ecclesiæ Doctoris, O. N.

II classis

Officii schema I

AD I VESPERAS

(Sicubi festum est I classis)

Ant., capit., ℟. br., ant. ad Magníficat et oratio ut infra ad II Vesperas. [111]
Psalmi de Communi Apostolorum. 2*

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessórum Dóminum, *Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Anglórum iam Apóstolus,
Nunc Angelórum sócius,
Ut tunc, Gregóri, géntibus,
Succúrre iam credéntibus.

Tu largas opum cópias,
Omnémque mundi glóriam
Spernis, ut inops ínopem
Iesum sequáris príncipem.

Vidétur egens náufragus,
Dum stipem petit Angelus:
Tu munus iam post géminum,
Præbes et vas argénteum.

Ex hoc te Christus témpore
Suæ præfert Ecclésiæ:
Sic Petri gradum pércipis,
Cuius et normam séqueris.

O Póntifex egrégie,
Lux et decus Ecclésiæ,
Non sinas in perículis,
Quos tot mandátis ínstruis.

Sit Patri laus ingénito,
Sit decus Unigénito,
Sit utriúsque párili
Maiéstas summa Flámini.
Amen.

In I Nocturno

Ant., psalmi et ℣. de Communi Confessoris Pontificis. 98*

De libro Ecclesiástici

Lectio i 39, 1-4

Sapiéntiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, et in prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiórum ex-

quíret, et in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu præsídis apparébit.

℣. Gregórius / ab annis adulescéntiæ suæ Deo cœpit devótus exsístere, * Et ad supérnæ vitæ pátriam totis desidériis anhelávit. ℣. Paupéribus opes distríbuens, † Christum pro nobis egénum egénus ipse secútus est. Et.

Lectio ii 39, 5-7

In terram alienigenárum géntium pertránsiet; bona enim et mala in homínibus tentábit. Cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur.

℣. Sex in Sicília / monastéria constítuens, fratres illic Christo servitúros aggregávit; † séptimum vero intra Románæ urbis muros instítuit: * In quo et ipse milítiam cæléstem aggréssus est. ℣. Mundum cum flore despíciens, diléctæ solitúdinis locum quæsívit. In.

Lectio iii 39, 8-10

Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intellegéntiæ replébit illum: et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino: et ipse díriget consílium eius et disciplínam, et in abscónditis suis consiliábitur.

℣. Ad summi / pontificátus ápicem quæsítus, † cum ad silvárum et cavernárum látebras confugísset, * Visa est colúmna lucis a summo cæli usque ad eum línea recta refúlgens. ℣. Tam exímium pastórem sítiens pópulus, ieiúniis et oratiónibus ad cælum insistébat. Visa.

Lectio iv 39, 11-14

Ipse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam eius, et usque in sæculum non delébitur. Non recédet memória eius, et nomen eius requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam eius enarrábunt gentes, et laudem eius enuntiábit Ecclésia.

℣. Ecce nunc / magni maris flúctibus quátior, pastorális curæ procéllis illísus: * Et cum priórem vitam récolo, † quasi post tergum redúctis óculis, viso líttore suspíro. ℣. Imménsis flúctibus turbátus feror, vix iam portum váleo vidére, quem relíqui. Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Ant., psalmi et ℣. de Communi Confessoris Pontificis. 104*

Lectio v

Gregórius Magnus, Románus, Gordiáni senatóris fílius, adulescens philosophíæ óperam dedit; et prætório offício functus, patre mórtuo, sex monastéria in Sicília ædificávit, Romæ séptimum sancti Andréæ nómine in suis ædibus, prope basílicam sanctórum Ioánnis et Pauli ad clivum Scauri, ubi, Hilarióne ac Maximiáno magístris, mónachi vitam proféssus, póstea abbas fuit. Mox diáconus cardinális creátus, Constantinópolim a Peláio Pontífice ad Tibérium Constantínum imperatórem legátus míttitur: apud quem memorábile étiam illud effécit, quod Eutýchium patriárcham, qui scrípserat contra veram ac tractábilem córporum resurrectiónem, ita convícit, ut eius librum imperátor in ignem iníceret. Quare Eutýchius paulo post, cum in morbum incidísset, instánte morte, pellem manus suæ tenébat, multis præséntibus, dicens: Confíteor, quia omnes in hac carne resurgémus.

℣. Quasi / próspero flatu navigábam, cum tranquíllam vitam in monastério dúcerem: * Et procellósis súbito mótibus tempéstas exórta, in sua perturbatióne me rápuit. ℣. Quiéte pérdita, mentis naufrágium pértuli. Et.

Lectio vi

Romam rédiens, Peláio pestiléntia subláto, summo ómnium consénsu Póntifex elígitur. Quem honórem ne accíperet, quámdiu pótuit, recusávit; nam aliéno vestítu in spelúnca delítuit; ubi deprehénsus indício ígneæ colúmnæ, ad sanctum Petrum consecrátur. In pontificátu multa successóribus doctrínæ ac sanctitátis exémpla relíquit. Peregrínos quotídie ad mensam adhibébat; in quibus et Angelum, et Dóminum Angelórum peregríni fácie accépit. Páupères et urbános et extérnos, quorum númerum descríptum habébat, benígne sustentábat. Cathólicam fidem multis locis labefactátam restítuit; nam Donatístas in Africa, Ariános

in Hispánia reprémsit; Agnoítas Alexandría eiécit. Pállium Syágrio Augustodunénsi epíscopo dare nóluit, nisi neóphytos hæréticos expélleret ex Gállia. Gothos hæresim Ariánam relínquere coégit.

℟. E fonte / Scripturárum morália et mýstica próferens, † fluénta Evangélii in pópulos derivávit: * Et defúnctus adhuc lóquitur. ℣. Velut áquila perlústrans mundum, † amplitúdine caritátis maióribus et mínimis próvidet. Et.

Lectio vii

Missis in Británniam doctis et sanctis viris Augustíno et áliis mónachis, ínsulam ad Iesu Christi fidem convértit, vere a Beda presbýtero Angliæ vocátus Apóstolus. Ioánnis patriárchæ Constantinopolitáni audáciam fregit, qui sibi universális Ecclésiæ epíscopi nomen arrogábat. Maurítium imperatórem, eos qui mílites fuíssent, mónachos fíeri prohibéntem, a senténtia detérruit. Ecclésiam ornávit sanctíssimis institútis et légibus. Apud sanctum Petrum coácta sýnodo, multa constítuit: in iis, Ut in Missa Kýrie eléison nóvies repeterétur: ut extra id tempus, quod continétur Septuagésima et Pascha, Allelúia dicerétur: ut adderétur in Cánone, Diésque nostros in tua pace dispónas. Litanías, Statiónes, et ecclesiásticum offícium auxit.

℟. Cernens / Gregórius Anglórum adulescéntulos, † dolébat tam lúcidi vultus hómines a tenebrárum príncipe possidéri; * Tantámque frontis spéciem, mentem ab intérnis gáudiis vácuam gestáre. ℣. Ex íntimo corde longa trahens suspíria, † lugébat imáginem Dei ab antíquo serpénte deturpátam. Tantámque.

Lectio viii

Quátuor Concíliis, Nicæno, Constantinopolitáno, Ephesíno, Chalcedonénsi, tamquam quátuor Evangéliis honórem habéri vóluit. Epíscopis Sicíliæ, qui ex antíqua ecclesiárum consuetúdine Romam síngulis triénniis conveniébant, quinto quoque anno semel veníre indúlsit. Multos libros confécit; quos cum dictáret, testátus est Petrus diáconus, se Spíritum Sanctum colúmbæ spécie in eius cápite sæpe vidísse. Admirabília sunt, quæ dixit, fecit, scripsit, decrévit, præsértim infírma semper et ægra valetúdine. Qui dénique multis éditis miráculis, pontificátus anno décimo tértio, mense sexto, die décimo, quarto idus mártii, qui dies festus a Græcis étiam propter insígnem huius Pontíficis sapiéntiam ac sanctitátem præcípuo honóre celebrátur, ad cæléstem beatitúdinem evocátus est. Cuius corpus sepúltum est in basílica sancti Petri prope Secretárium.

℟. Quum Ioánnes / epíscopus arrogánter primæ Sedis iura dissólvere tentáret, † surréxit Gregórius fortis et mansuétus: * Apostólica fulgens auctoritáte, humilitáte præclárus. ℣. Petri claves invíctus asséruit, † et Cáthedram principálem illæsam custodívit. Apostólica. Glória Patri. Apostólica.

In III Nocturno

Ant. Duódecim / paupéribus ad mensam invitátis, † Angelum Dómini convívam tredécimum habére méruit. Cantica Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in iustítia sua meditábitur, de Communi Confessoris Pontificis. 109*

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 16

In illo témpore: Venit Iesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homília sancti Leónis Papæ

Sermo 3 in anniversario assumpt. suæ, cap. 2-4

Cum, sicut evangélica lectióne reserátum est, interrogásset Dóminus discípulos, quem ipsum (multis divérsa opinántibus) créderent; respondissétque beátus Petrus, dicens: Tu es Christus, Fílius Dei vivi; Dóminus ait: Beátus es, Simon Bar-Iona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est: et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam. Et tibi dabo claves regni cælórum: et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis: et quodcúmque

sólveris super terram, erit solútum et in cælis.

℟. Gregórius, / Præsul méritis et nómine dignus, † antíquas divínæ laudis modulatiónes rénovans, * Militántis Ecclésiæ vocem triumphántis Sponsæ concéntibus sociávit. ℣. Sacramentórum códicem mýstico cálamo rescríbens, † véterum Patrum institúta pósteris transmísit. Militántis.

Lectio x

Manet ergo dispositio veritátis, et beátus Petrus, in accépta fortitúdine petræ persevérans, suscépta Ecclésiæ gubernácula non relíquit. In univérsa namque Ecclésia, Tu es Christus, Fílius Dei vivi, quotídie Petrus dicit; et omnis lingua, quæ confitétur Dóminum, magistério huius vocis imbúitur. Hæc fides diábolum vincit, et captivórum eius víncula dissólvit. Hæc érutos mundo, ínserit cælo, et portæ ínferi advérsus eam prævalére non possunt. Tanta enim divínitus soliditáte munita est, ut eam neque hærética unquam corrúmpere právitas, nec pagána potúerit superáre perfídia.

℟. In médio / Ecclésiæ apéruit os eius, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Iucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et.

Lectio xi

His ítaque modis, dilectíssimi, rationábili obséquio celebrátur hodiérna festívitas: ut in persóna humilitátis meæ ille intellegátur, ille honorétur, in quo et ómnium pastórum sollicitúdo, cum commendatárum sibi óvium custódia persevérat, et cuius dígnitas étiam in indígno heréde non déficit. Cum ergo cohortatiónes nostras áuribus vestræ sanctitátis adhibémus, ipsum vobis, cuius vice fúngimur, loqui crédite: quia et illíus vos affléctu monémus, et non áliud vobis, quam quod docuit, prædicámus; obsecrántes, ut succíncti lumbos mentis vestræ, castam et sóbriam vitam in timóre Dei ducátis.

℟. Statiónes / per Basílicas et Mártyrum cœmetéria ordinávit: * Et sequebátur exércitus Dómini Gregórium præeúntem. ℣. Ductor cæléstis milítiæ arma spirituália proferébat. Et.

Lectio xii

Coróna mea, sicut Apóstolus ait, et gáudium

vos estis, si fides vestra, quæ ab inítio Evangélii in univérso mundo prædicáta est, in dilectióne et sanctitáte permánserit. Nam licet omnem Ecclésiam, quæ in toto est orbe terrárum, cunctis opórteat florére virtútibus; vos tamen præcípue inter céteros pópulos decet méritis piétátis excéllere, quos in ipsa apostólicæ petræ arce fundátos, et Dóminus noster Iesus Christus cum ómnibus redémit, et beátus Apóstolus Petrus præ ómnibus erudívit.

℟. Elégit te / Dóminus sacerdótem sibi, * Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. ℣. Immola Deo sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua. Ad. Glória Patri. Ad.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 16, 13-19

In illo témpore: Venit Iesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? At illi dixérunt: Alii Ioánnem Baptístam, álii autem Elíam, álii vero Ieremíam aut unum ex prophétis. Dicit illis Iesus: Vos autem quem me esse dícitis? Respóndens Simon Petrus, dixit: Tu es Christus, Fílius Dei vivi. Respóndens autem Iesus, dixit ei: Beátus es, Simon Bar-Iona: quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam. Et tibi dabo claves regni cælórum. Et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis.

Oratio

Deus, qui ánimæ fámuli tui Gregórii ætérnæ beatitúdinis prǽmia contulísti: † concéde propítius; ut, qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, * eius apud te précibus sublevémur. Per Dóminum.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Beátus Gregórius / in cáthedra Petri sublimátus, † Vigilántis nomen factis implévit. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Pastor exímius / pastorális vitæ spécimen trádidit et régulam.

3 Dum páginæ sacræ / mystéria pánderet, † colúmba nive candídior appáruit.

4 Servi Dómini, / benedícite Dóminum: † servus vester Gregórius cælos ascéndit.

5 Gregórius / monachórum spéculum, † pater Urbis, orbis delíciæ.

Capit. Eccli. 50, 1

Ecce sacérdos magnus, † qui in vita sua suffúlsit domum, * et in diébus suis corroborávit templum.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit eum. Glória Patri. Amávit.

Hymnus

Mella cor obdulcántia
Tua distíllant lábia,
Fragrántum vim arómatum
Tuum vincit elóquium.

Scriptúræ sacræ mýstica
Mire solvis ænígmata;
Theórica mystéria
Te docet ipsa Véritas.

Tu nactus Apostólicam
Vicem simul et glóriam:
Nos solve culpæ néxibus,
Redde polórum sédibus.

O Póntifex egrégie,
Lux et decus Ecclésiæ,
Non sinas in perículis,
Quos tot mandátis ínstruis.

Sit Patri laus ingénito,
Sit decus Unigénito,
Sit utriúsque párili
Maiéstas summa Flámini.
Amen.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. ant. Gregórius / respíciens Anglórum iúvenes, ait: † Angélicam habent fáciem, et tales Angelórum in cælis decet esse consórtes.

Oratio

Deus, qui ánimæ fámuli tui Gregórii ætérnæ beatitúdinis prǽmia contulísti: † concéde propítius; ut, qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, * eius apud te précibus sublevémur. Per Dóminum.

In Quadragesima fit commemoratio feriæ.

AD PRIMAM

Ant. Beátus Gregórius / in cáthedra Petri sublimátus, † Vigilántis nomen factis implévit.

AD TERTIAM

Capitulum Ecce sacérdos, ut supra ad Laudes.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

AD SEXTAM

Capit. Eccli. 47, 11-12

Stare fecit cantóres contra altáre, et in sono eórum dulces fecit modos. † Et dedit in celebratiónibus decus, * et ornávit témpora usque ad consummatiónem vitæ.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

AD NONAM

Capit. Eccli. 50, 4-5

Curávit gentem suam, et liberávit eam a perditióne. † Qui præváluit amplificáre civitátem, * et adéptus est glóriam in conversatióne gentis.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Beátus Gregórius / in cáthedra Petri sublimátus, † Vigilántis nomen factis implévit. Psalmi ut in Communi Conf. Pontificis. 115*

2 Pastor exímius / pastorális vitæ spécimen trádidit et régulam.

3 Dum páginæ sacræ / mystéria pánderet, † colúmba nive candídior appáruit.

4 Gregórius / monachórum spéculum, † pater Urbis, orbis delíciæ.

Capit. Eccli. 50, 1

Ecce sacérdos magnus, † qui in vita sua suffúlsit domum, * et in diébus suis corroborávit templum.

℟. br. Elégit eum Dóminus * Sacerdótem sibi. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem sibi. Glória Patri. Elégit.

Hymnus

Anglórum iam Apóstolus,
Nunc Angelórum sócius,
Ut tunc, Gregóri, géntibus,
Succúrre iam credéntibus.

Tu largas opum cópias,
Omnémque mundi glóriam
Spernis, ut inops ínopem
Iesum sequáris príncipem.

Vidétur egens náufragus,
Dum stipem petit Angelus:
Tu munus iam post géminum,
Præbes et vas argénteum.

Ex hoc te Christus témpore
Suæ præfert Ecclésiæ:
Sic Petri gradum pércipis,
Cuius et normam séqueris.

O Póntifex egrégie,
Lux et decus Ecclésiæ,
Non sinas in perículis,
Quos tot mandátis ínstruis.

Sit Patri laus ingénito,
Sit decus Unigénito,
Sit utriúsque párili
Maiéstas summa Flámini.
Amen.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. ant. O Doctor óptime, / Ecclésiæ sanctæ lumen, † beáte Gregóri, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui ánimæ fámuli tui Gregórii ætérnæ beatitúdinis prǽmia contulísti: * concéde propítius; ut, qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, eius apud te précibus sublevémur. Per Dóminum.

In Quadragesima fit commemoratio feriæ.

Officii schema II

Omnia de Communi Doctorum 119*, præter sequentia:

Oratio Deus, qui ánimæ, ut supra.

In II Nocturno lectiones ut supra [105], cum ℟℟. de Communi Confessoris Pontificis.

In III Nocturno Homilía sancti Leónis Papæ, ut supra [107], cum ℟℟. de Communi Doctorum.

Ad Laudes et per Horas omnia de Communi Confessoris Pontificis 112*, præter orationem ut supra.

Die 18 martii

S. Cyrilli

Ep. Hierosolymitani, Conf. et Eccl. Doct.

Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Da nobis, quǽsumus, omnípotens Deus, beáto Cyrílo Pontífice intercedénte: te solum verum Deum, et quem misísti Iesum Christum ita cognóscere; * ut inter oves, quæ vocem eius áudiunt, perpétuo connumerári mereámur. Per eúndem Dóminum.

Vesperæ de sequenti, commemoratio feriæ in Quadragesima.

Die 19 martii

S. IOSEPH SPONSI B. M. V.

Confessoris et Ecclesiæ universalis Patroni

I classis

AD I VESPERAS

Ant. 1 Iacob autem / génuit Ioseph, virum Maríæ, † de qua natus est Iesus, qui vocátur Christus. (T. P. Allelúia.) Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Communi Apostolorum, 2*

2 Missus est / Angelus Gábriel a Deo ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo David, † et nomen Vírginis María. (T. P. Allelúia.)

3 Cum esset desponsáta / Mater Iesu María Ioseph, † ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. (T. P. Allelúia.)

4 Ioseph, / vir eius, cum esset iustus, et nollet eam tradúcere, † vóluit occúlte dimíttere eam. (T. P. Allelúia.)

Capitulum

Prov. 28, 20 et 27, 18

Vir fidélis multum laudábitur. * Et, qui custos est Dómini sui, glorificábitur.

℟. br. Invocávi Dóminum, * Patrem Dómini mei. Invocávi. ℣. Ut non derelínquat me in die tribulatiónis. Patrem. Glória Patri. Invocávi.

Temp. paschali, ℟. br. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, * Allelúia, allelúia. Invocávi. ℣. Ut non derelínquat me in die tribulatiónis. Allelúia. Glória Patri. Invocávi.

Hymnus

Te, Ioseph, célebrent ágmina cælitum,
Te cuncti résonent christíadum chori,
Qui clarus méritis, iunctus es ínclitæ
Casto fœdere Vírgini.

Almo cum túmidam gérmine cóniugem
Admírans, dúbio tángeris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptum Púerum docet.

Tu natum Dóminum stringis, ad éxteras
Aegýpti prófugum tu séqueris plagas;
Amíssum Sólymis quæris, et ínvenis,
Miscens gáudia flétibus.

Post mortem réliquos sors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit:
Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias, parce precántibus,
Da Ioseph méritis sídera scándere;
Ut tandem líceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum. Amen.

℣. Constítuit eum dóminum domus suæ. (T. P. Allelúia.) ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ. (T. P. Allelúia.)

Ad Magnif. ant. Exsúrgens / Ioseph a somno, † fecit sicut præcépit ei Angelus Dómini, et accépit cóniugem suam. (T. P. Allelúia.)

Oratio

Sanctíssimæ Genetrícis tuæ Sponsi, quæsumus, Dómine, méritis adiuvémur: * ut, quod possibílitas nostra non óbtinet, eius nobis intercessióne donétur: Qui vivis.

Et in Quadragesima fit commemoratio feriæ.

AD MATUTINUM

Invitat. Christum Dei Fílium, qui putári dignátus est fílius Ioseph, * Veníte, adorémus. (T. P. Allelúia.) Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Cælitum, Ioseph, decus, atque nostræ
Certa spes vitæ, columénque mundi,
Quas tibi læti cánimus, benígnus
Súscipe laudes.

Te Sator rerum státuit pudícæ
Vírginis sponsum, voluítque Verbi
Te patrem dici; dedit et minístrum
Esse salútis.

Tu Redemptórem stábulo iacéntem,
Quem chorus Vatum cécinit futúrum,
Aspicis gaudens, humilísque natum
Numen adóras.

Rex Deus regum, Dominátor orbis,
Cuius ad nutum tremit inferórum
Turba, cui pronus famulátur æther,
Se tibi subdit.

Laus sit excélsæ Tríadi perénnis,
Quæ tibi præbens súperos honóres,
Det tuis nobis méritis beátæ
Gáudia vitæ. Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 Ascéndit Ioseph / a Galilæa de civitáte Názareth in Iudæam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem, † ut profiterétur cum Maria. (T. P. Allelúia.)

Sub hac una antiphona dicuntur tempore paschali psalmi.

Ps. 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, cum reliquis de Communi Confessoris non Pontificis. 128*

Ant. 2 Venérunt / pastóres festinántes: † et invenérunt Maríam, et Ioseph, et Infántem pósitum in præsépio. Ps. 2 Quare fremuérunt gentes.

Ant. 3 Ecce Angelus Dómini / appáruit in somnis Ioseph, dicens: † Surge, et áccipe Púerum et Matrem eius, et fuge in Aegýptum. Ps. 4 Cum invocárem, exaudívit me Deus iustítiæ meæ.

Ant. 4 Consúrgens Ioseph, / accépit Púerum et Matrem eius nocte, et secéssit in Aegýptum: † et erat ibi usque ad óbitum Heródis. Ps. 5 Verba mea áuribus pércipe, Dómine.

Ant. 5 Defúncto Heróde, / Angelus Dómini appáruit in somnis Ioseph in Aegýpto, dicens: † Surge, et áccipe Púerum et Matrem eius, et vade in terram Israel; † defúncti sunt enim, qui quærébant ánimam Púeri. Ps. 8 Dómine, Dóminus noster.

Ant. 6 Accépit Ioseph / Púerum et Matrem eius, † et venit in terram Israel. Ps. 10 In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ.

Temp. paschali, ant. Ascéndit Ioseph a Galilæa de civitáte Názareth in Iudæam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem, † ut profiterétur cum María, allelúia.

℣. Constítuit eum dóminum domus suæ. (T. P. Allelúia.) ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ. (T. P. Allelúia.)

De libro Génesis

Lectio i 39, 1-3

Igitur Ioseph ductus est in Aegýptum, emítque eum Pútiphar eunú-

chus pharaónis, princeps exércitus, vir Aegýptius, de manu Ismaelitárum, a quibus perdúctus erat. Fuítque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis próspere agens: habitavítque in domo dómini sui, qui óptime nóverat Dóminum esse cum eo, et ómnia quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus.

℟. Fuit Dóminus / cum Ioseph, et dedit ei grátiam in conspéctu príncipis cárceris: * Qui trádidit in manu illíus univérsos vinctos. (T. P. Allelúia.) ℣. Quidquid fiébat, sub ipso erat: † Dóminus enim erat cum illo, et ómnia ópera eius dirigébat. Qui.

Lectio ii 39, 4-5ª

Invenítque Ioseph grátiam coram dómino suo, et ministrábat ei: a quo præpósitus ómnibus gubernábat créditam sibi domum et univérsa, quæ ei trádita fúerant; benedixítque Dóminus dómui Aegýptii propter Ioseph.

℟. Esuriénte / terra Aegýpti, clamávit pópulus ad regem, aliménta petens. † Quibus ille respóndit: * Ite ad Ioseph, et quidquid vobis díxerit, fácite. (T. P. Allelúia.) ℣. Crescébat quotídie fames in omni terra, † aperuítque Ioseph univérsa hórrea, et vendébat Aegýptiis. Ite.

Lectio iii 41, 37-40

Plácuit pharaóni consílium Ioseph, et cunctis minístris eius; locutúsque est ad eos: Num inveníre potérimus talem virum, qui Spíritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Ioseph: Quia osténdit tibi Deus ómnia quæ locútus es, numquid sapientiórem et consímilem tui inveníre pótero? Tu eris super domum meam, et ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet; uno tantum regni sólio te præcédam.

℟. Fecit me / Dóminus quasi patrem regis, et dóminum univérsæ domus eius: † nolíte pavére; * Pro salúte enim vestra misit me Deus ante vos in Aegýptum. (T. P. Allelúia.) ℣. Veníte ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Aegýpti, † et comedétis medúllam terræ. Pro.

Lectio iv 41, 41-44

Dixítque rursus pharao ad Ioseph: Ecce, constítui te super univérsam terram Aegýpti. Tulítque ánulum de manu sua, et dedit eum in manu eius; vestivítque eum stola býssina, et collo torquem áuream circumpósuit. Fecítque eum ascéndere super currum suum secúndum, clamánte præcóne, ut omnes coram eo genuflécterent et præpósitum esse scirent univérsæ terræ Aegýpti. Dixit quoque rex ad Ioseph: Ego sum phárao: absque tuo império non movébit quisquam manum aut pedem in omni terra Aegýpti.

℟. Benedictiónes / patris tui confortátæ sunt benedictiónibus patrum eius, * Donec veníret Desidérium cóllium ætternórum. (T. P. Allelúia.) ℣. Fiant in cápite Ioseph, et in vértice Nazaræi inter fratres suos. Donec. Glória Patri. Donec.

In II Nocturno

Ant. 1 Audiens Ioseph, / quod Archeláus regnáret in Iudæa pro Heróde patre suo, † tímuit illo ire. (T. P. Allelúia.)

Sub hac una antiphona dicuntur tempore paschali psalmi.

Ps. 14 Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? 133*

Ant. 2 Admónitus / in somnis, Ioseph secéssit in partes Galilææ. † Et véniens habitávit in civitáte, quæ vocátur Názareth; † ut adimplerétur quod dictum est per prophétas: Quóniam Nazaræus vocábitur. Ps. 20 Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.

Ant. 3 Induxérunt / púerum Iesum paréntes eius, † ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo. Ps. 23 Dómini est terra, et plenitúdo eius.

Ant. 4 Erat / Pater Iesu et Mater miréntes super his, quæ dicebántur de illo; † et benedíxit illis Símeon. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte.

Ant. 5 Et ut perfecérunt / ómnia secúndum legem Dómini, † revérsi sunt in Galilæam in civitátem suam Názareth. Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Ant. 6 Mirabántur omnes / in verbis grátiæ, quæ procedébant de ore ipsíus, et dicébant: † Nonne hic est fílius Ioseph? Ps. 97 Cantáte Dómino cánticum novum: * quia.

Temp. paschali, ant. Audiens Ioseph, quod Archeláus regnáret in Iudæa pro Heróde patre suo, † tímuit illo ire, allelúia.

℣. Magna est glória eius in salutári tuo. (T. P. Allelúia.) ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. (T. P. Allelúia.)

Sermo
sancti Bernárdi Abbátis
Hom. 2 de laudibus
Virg. Matris, n. 16

Lectio v

Quis et qualis homo fúerit beátus Ioseph, cónice ex appellatióne, qua, licet dispensatória, méruit honorári a Deo, ut pater Dei et dictus, et créditus sit; cónice et ex próprio vocábulo, quod augméntum non dúbitas interpretári. Simul et meménto magni illíus quondam Patriárchæ vénditi in Aegýpto: et scito ipsíus istum non solum vocábulum fuísse sortítum, sed et castimóniam adéptum, innocéntiam assecútum et grátiam.

℟. Angelus Dómini / appáruit Ioseph, dicens: † Ioseph, fili David, noli timére accípere Maríam cóniugem tuam: * Quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est. (T. P. Allelúia.) ℣. Páriet autem Fílium, et vocábis nomen eius Iesum. Quod.

Lectio vi

Síquidem ille Ioseph, fratérna ex invídia véndítus et ductus in Aegýptum, Christi venditiónem præfigurávit: iste Ioseph, Herodiánam invídiam fúgiens, Christum in Aegýptum portávit. Ille dómino suo fidem servans, dómiuæ nóluit commiscéri: iste Dóminam suam, Dómini sui Matrem, vírginem agnóscens, et ipse cóntinens, fidéliter custodívit.

℟. Ascéndit Ioseph / a Galilæa de civitáte Názareth in Iudæam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem: * Eo quod esset de domo et família David. (T. P. Allelúia.) ℣. Ut profiterétur cum María desponsáta sibi uxóre. Eo.

Lectio vii

Illi data est intellegéntia in mystériis somniórum: isti datum est cónscium fíeri atque partícipem cæléstium sacramentórum. Ille fruménta servávit non sibi, sed omni pópulo: iste Panem vivum e cælo servándum accépit tam sibi quam toti mundo.

℟. Surge, / et áccipe Púerum et Matrem eius, et fuge in Aegýptum; * Et esto ibi, usque dum dicam tibi. (T. P. Allelúia.) ℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: † Ex Aegýpto vocávi Fílium meum. Ut.

Lectio viii

Non est dúbium, quin bonus et fidélis homo fúerit iste Ioseph, cui Mater desponsáta est Salvatóris. Fidélis, inquam, servus et prudens, quem constítuit Dóminus suæ Matris solácium, suæ carnis nutrítium, solum dénique in terris magni consílii coadiutórem fidelíssimum.

℟. Cum indúcerent / púerum Iesum paréntes eius, † ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo, * Accépit eum Símeon in ulnas suas, et benedíxit Deum. (T. P. Allelúia.) ℣. Et erat Pater eius et Mater miránte super his, quæ dicebántur de illo. Accépit eum. Glória Patri. Accépit eum.

In III Nocturno

Ant. Invénit Philíppus / Nathánael, et dicit ei: † Quem scripsit Móyses in Lege, et Prophétæ, invénimus Iesum, fílium Ioseph, a Názareth. (T. P. Allelúia.) Cantica Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in iustítia sua meditábitur.

℣. Iustus germinábit sicut lílium. (T. P. Allelúia.) ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum. (T. P. Allelúia.)

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum

Lectio ix 1

Cum esset desponsáta Mater Iesu María Ioseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi
Presbýteri
In Matth. 1, 18-21

Quare non de símplici Vírgine, sed de desponsáta concípitur? Primum, ut per generatiónem Ioseph, orígo Maríæ monstrarétur; secúndo, ne lapidarétur a Iudæis ut adúltera; tértio, ut in Aegýptum fúgiens habéret solácium maríti. Martyr Ignátius étiam quartam áddidit causam, cur a desponsáta concéptus sit: ut partus, ínquiens, eius celarétur diábolo, dum eum putat non de Vírgine, sed de uxóre generátum.

℟. Ibant / paréntes Iesu per omnes annos in Ierúsalem, in die solémni Paschæ: † consumptísque

diébus, cum redírent, remánsit puer Iesus in Ierúsalem, * Et non cognovérunt paréntes eius. (T. P. Allelúia.) ℣. Existimántes autem illum esse in comitátu, † requirébant eum inter cognátos et notos. Et.

Lectio x

Antequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Non ab álio invénta est, nisi a Ioseph, qui pene licéntia maritáli futúræ uxóris ómnia nóverat. Quod autem dícitur, Antequam convenírent: non séquitur, ut póstea convénerint; sed Scriptúra, quod factum non sit, osténdit.

℟. Dicit / Mater Iesu ad illum: † Fili, quid fecísti nobis sic? * Ecce Pater tuus et ego doléntes quærebámus te. (T. P. Allelúia.) ℣. Et ait ad illos: Quid est, quod me quærebátis? † Nesciebátis, quia in his, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse? Ecce.

Lectio xi

Ioseph autem, vir eius, cum esset iustus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Si quis fornicáriæ coniúngitur, unum corpus efficitur, et in lege præcéptum est, non solum reos, sed et cónscios críminum obnóxios esse peccáti; quómodo Ioseph cum crimen celet uxóris, iustus scríbitur? Sed hoc testimónium Maríæ est, quod Ioseph sciens illíus castitátem, et admírans quod evénerat, celat siléntio, cuius mystérium nesciébat.

℟. Descéndit Iesus / cum eis, et venit Názareth: * Et erat súbditus illis. (T. P. Allelúia.) ℣. Proficiébat sapiéntia, et ætáte, et grátia apud Deum et hómines. Et.

Lectio xii

Ioseph, fili David, noli timére accípere Maríam uxórem tuam. Iam et supra díximus sponsas uxóres appellári: quod plénius liber advérsus Helvídium docet. Et blandiéntis affectu ei per sómnium Angelus lóquitur, ut iustítiam siléntii comprobáret. Simúlque notándum, quod Ioseph fílius esse dicátur David, ut María quoque de stirpe David monstrarétur.

℟. Fidélis servus / et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam: * Amen, dico vobis, quóniam super ómnia bona sua constítuet eum. (T. P. Allelúia.) ℣. Qui custos est Dómini sui, glorificátur. Amen. Glória Patri. Amen.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 1, 18-21

Cum esset desponsáta Mater Iesu María Ioseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Ioseph autem, vir eius, cum esset iustus et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Hæc autem eo cogitánte, ecce, Angelus Dómini appáruit in somnis ei, dicens: Ioseph, fili David, noli timére accípere Maríam cóniugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est. Páriet autem Fílium et vocábis nomen eius Iesum: ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum.

Oratio

Sanctíssimæ Genetrícis tuæ Sponsi, quæsumus, Dómine, méritis adiuvémur: † ut, quod possíbilitas nostra non óbtinet, * eius nobis intercessióne donétur: Qui vivis et regnas.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Ibant / paréntes Iesu per omnes annos in Ierúsalem, † in die solémni Paschæ. (T. P. Allelúia.) Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Cum redírent, / remánsit puer Iesus in Ierúsalem, † et non cognovérunt paréntes eius. (T. P. Allelúia.)

3 Non inveniéntes Iesum, / regréssi sunt in Ierúsalem, requiréntes eum; † et post tríduum invenérunt illum in templo, sedéntem in médio doctórum, audiéntem et interrogántem eos. (T. P. Allelúia.)

4 Dixit Mater eius ad illum: / Fili, quid fecísti nobis sic? † Ecce, pater tuus et ego doléntes quærebámus te. (T. P. Allelúia.)

5 Descéndit / Iesus cum eis, et venit Názareth: et erat súbditus illis. (T. P. Allelúia.)

Capitulum

Prov. 28, 20 et 27, 18

Vir fidélis multum laudábitur. * Et, qui custos est Dómini sui, glorificábitur.

℟. br. Constítuit eum * Dóminum domus suæ. Constítuit. ℣. Et príncipem omnis possessiónis suæ. Dóminum. Glória Patri. Constítuit.

Temp. paschali, ℟. br. Constítuit eum dóminum domus suæ, * Allelúia, allelúia. Constítuit. ℣. Et príncipem omnis possessiónis suæ. Allelúia. Glória Patri. Constítuit.

Hymnus

Iste, quem læti cólimus, fidéles,
Cuius excélsos cánimus triúmphos,
Hac die Ioseph méruit perénnis
Gáudia vitæ.

O nimis felix, nimis o beátus,
Cuius extrémam vígiles ad horam
Christus et Virgo simul astitérunt
Ore seréno.

Hinc stygis victor, láqueo solútus
Carnis, ad sedes plácido sopóre
Migrat ætérnas, rutilísque cingit
Témpora sertis.

Ergo regnántem flagitémus omnes,
Adsit ut nobis, veniámque nostris
Obtinens culpis, tríbuat supérnæ
Múnera pacis.

Sint tibi plausus, tibi sint honóres,
Trine, qui regnas, Deus, et corónas
Aureas servo tríbuis fidéli
Omne per ævum.
Amen.

℣. Os iusti meditábitur sapiéntiam. (T. P. Allelúia.) ℟. Et lingua eius loquétur iudícium. (T. P. Allelúia.)

Ad Bened. ant. Ipse Iesus / erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Ioseph. (T. P. Allelúia.)

Oratio

Sanctíssimæ Genetrícis tuæ Sponsi, quæsumus, Dómine, méritis adiuvémur: † ut, quod possibílitas nostra non óbtinet, * eius nobis intercessióne donétur: Qui vivis.

Et fit commemoratio feriæ in Quadragesima.

AD PRIMAM

Ant. Ibant / paréntes Iesu per omnes annos in Ierúsalem, † in die solémni Paschæ. (T. P. Allelúia.)

AD TERTIAM

Ant. Cum redírent, / remánsit puer Iesus in Ierúsalem, † et non cognovérunt paréntes eius. (T. P. Allelúia.)

Capitulum

Prov. 28, 20 et 27, 18

Vir fidélis multum laudábitur. * Et, qui custos est Dómini sui, glorificábitur.

℣. Constítuit eum dóminum domus suæ. (T. P. Allelúia.) ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ. (T. P. Allelúia.)

AD SEXTAM

Ant. Non inveniéntes Iesum, / regréssi sunt in Ierúsalem, requiréntes eum; † et post tríduum invenérunt illum in templo, sedéntem in médio doctórum, audiéntem et interrogántem eos. (T. P. Allelúia.)

Capit. Eccli. 45, 1 et 4

Diléctus Deo et homínibus, cuius memória in benedictióne est. † In fide et lenitáte ipsíus sanctum fecit illum, * et elégit eum ex omni carne.

℣. Magna est glória eius in salutári tuo. (T. P. Allelúia.) ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. (T. P. Allelúia.)

AD NONAM

Ant. Descéndit / Iesus cum eis, et venit Názareth: et erat súbditus illis. (T. P. Allelúia.)

Capit. Sap. 10, 10

Prófugum iustum dedúxit Sapiéntia per vias rectas, † et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum: * honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℣. Iustus germinábit sicut lílium. (T. P. Allelúia.) ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum. (T. P. Allelúia.)

AD II VESPERAS

Ant. 1 Ibant / paréntes Iesu per omnes annos in Ierúsalem, † in die solémni Paschæ. (T. P. Allelúia.)

Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Communi Apostolorum. 2*

2 Cum redírent, / remánsit puer Iesus in Ierúsalem, † et non cognovérunt paréntes eius. (T. P. Allelúia.)

3 Non inveniéntes Iesum, / regréssi sunt in Ierúsalem, requiréntes eum; † et post tríduum invenérunt illum in templo, sedéntem in médio doctórum, audiéntem et interrogántem eos. (T. P. Allelúia.)

4 Descéndit / Iesus cum eis, et venit Názareth: et erat súbditus illis. (T. P. Allelúia.)

Capitulum

Prov. 28, 20 et 27, 18

Vir fidélis multum laudábitur. * Et, qui custos est Dómini sui, glorificábitur.

℟. br. Invocávi Dóminum, * Patrem Dómini mei. Invocávi. ℣. Ut non derelínquat me in die tribulatiónis. Patrem. Glória Patri. Invocávi.

Temp. paschali, ℟. br. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, * Allelúia, allelúia. Invocávi. ℣. Ut non derelínquat me in die tribulatiónis. Allelúia. Glória Patri. Invocávi.

Hymnus

Te, Ioseph, célebrent ágmina cælitum,
Te cuncti résonent christíadum chori,
Qui clarus méritis, iunctus es ínclitæ
Casto fœdere Vírgini.

Almo cum túmidam gérmine cóniugem
Admírans, dúbio tángeris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptum Púerum docet.

Tu natum Dóminum stringis, ad éxteras
Aegýpti prófugum tu séqueris plagas;
Amíssum Sólymis quæris, et ínvenis,
Miscens gáudia flétibus.

Post mortem réliquos sors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit:
Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias, parce precántibus,
Da Ioseph méritis sídera scándere;
Ut tandem líceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum. Amen.

℣. Glória et divítiæ in domo eius. (T. P. Allelúia.) ℟. Et iustítia eius manet in sæculum sæculi. (T. P. Allelúia.)

Ad Magnif. ant. Ecce / fidélis servus et prudens, † quem constítuit Dóminus super famíliam suam. (T. P. Allelúia.)

Oratio

Sanctíssimæ Genetrícis tuæ Sponsi, quæsumus, Dómine, méritis adiuvémur: * ut, quod possibílitas nostra non óbtinet, eius nobis intercessióne donétur: Qui vivis.

Et fit commemoratio feriæ in Quadragesima.

Die 21 martii

S. P. N. BENEDICTI

Abbatis

I classis

AD I VESPERAS

Antiphona 1

Fuit vir / vitæ venerábilis, grátia Benedíctus et nómine, † qui ab ipso puerítiæ suæ témpore cor gerens seníle, ætátem móribus tránsiens, † nulli ánimum voluptáti dedit. (T. P. Allelúia.) Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Communi Apostolorum. 2*

2 Beátus vir Benedíctus / plus appétiit mala mundi pérpeti quam laudes; † pro Deo labóribus fatigári, quam vitæ huius favóribus extólli. (T. P. Allelúia.)

3 Gloriósus / Conféssor Dómini vitam angélicam gerens in terris, † spéculum bonórum óperum factus est mundo: † et ídeo cum Christo iam sine fine gaudet in cælis. (T. P. Allelúia.)

4 Vir Dei Benedíctus / ómnium Iustórum spíritu plenus fuit: † ipse intercédat pro cunctis monásticæ professiónis. (T. P. Allelúia.)

Capit. Eccli. 50, 6-7

Ecce Conféssor magnus: † qui quasi stella matutína in médio nébulæ, et quasi luna plena in diébus suis lucet. * Et quasi sol refúlgens, sic ille effúlsit in templo Dei.

℟. br. Sancte Pater Benedícte, * Intercéde pro nobis. Sancte. ℣. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. Intercéde. Glória Patri. Sancte.

Temp. paschali, ℟. br. Sancte Pater Benedícte, intercéde pro nobis, * Allelúia, allelúia. Sancte. ℣. Ut digni efficiámur pro-

missiónibus Christi. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Sancte Pater Benedícte, intercéde pro nobis, allelúia, allelúia.

Hymnus

Láudibus cives résonent canóris,
Templa solémnes moduléntur hymnos:
Hac die summi Benedíctus arcem
Scandit olýmpi.

Ille floréntes peragébat annos,
Cum puer dulcis pátriæ penátes
Liquit, et solus látuit silénti
Cónditus antro.

Inter urtícas rigidósque sentes
Vicit altrícem scélerum iuvéntam:
Inde conscrípsit documénta vitæ
Pulchra beátæ.

Aéream turpis Clárii figúram
Et nemus stravit Véneri dicátum,
Atque Baptístæ pósuit sacráto
Monte sacéllum.

Iamque felíci résidens olýmpo,
Inter ardéntes Séraphim catérvas
Spectat, et dulci réficit cliéntum
Corda liquóre.

Glória Patri, genitáque Proli,
Et tibi, compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. (T. P. Allelúia.) ℟. Stolam glóriæ índuit eum. (T. P. Allelúia.)

Ad Magnif. ant. Exsúltet / ómnium turba fidélium pro glória almi Patris Benedícti: † læténtur præcípue catérvæ monachórum, celebrántes eius festa in terris, † de cuius societáte Sancti congáudent in cælis. (T. P. Allelúia.)

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui hodiérna die carnis edúctum ergástulo sanctíssimum Confessórem tuum Benedíctum sublevásti ad cælum: * concéde, quæsumus, hæc festa tuis fámulis celebrántibus cunctórum véniam delictórum; ut, qui exsultántibus ánimis eius claritáti congáudent, ipso apud te interveniénte, consocíentur et méritis. Per Dóminum.

In Quadragesima commemoratio feriæ.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. (T. P. Allelúia.) Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Quidquid antíqui cecinére vates,
Quidquid ætérnæ moniménta legis,
Cóntinet nobis celebránda summi
Vita Monárchæ.

Extulit Móysen píetas benígnum,
Inclitum proles Abraham decórat,
Isaac sponsæ decus et seméri
Iussa paréntis.

Ipse virtútum cúmulis onústus,
Célsior nostri Patriárcha cœtus,
Isaac, Móysen, Abraham sub uno
Péctore clausit.

Ipse, quos mundi rápuit procéllis,
Hic pius flatu státuat secúndo:
Pax ubi nullo, requiésque gliscit
Mixta pavóre.

Glória Patri, genitáque Proli,
Et tibi, compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli. Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 Fuit vir / vitæ venerábilis, grátia Benedíctus et nómine. (T. P. Allelúia.)

Sub hac una antiphona dicuntur tempore paschali psalmi.

Ps. 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, cum reliquis de Communi Confessoris non Pontificis. 128*

Ant. 2 Ab ipso / puerítiæ suæ témpore cor gerens senile, ætátem móribus tránsiens, † nulli ánimum voluptáti dedit. Ps. 2 Quare fremuérunt gentes.

Ant. 3 Liberióri génere / ex província Núrsiæ ortus, † Romæ liberálibus litterárum stúdiis tráditus a paréntibus fúerat. Ps. 4 Cum invocárem, exaudívit me Deus iustítiæ meæ.

Ant. 4 Dum in hac terra esset, / quo temporáliter líbere uti potuísset, † iam quasi áridum mundum cum flore despéxit. Ps. 5 Verba mea áuribus pércipe, Dómine.

Ant. 5 Relícta domo / rebúsque patris, soli Deo placére cúpiens, † sanctæ conversatiónis hábitum quæsívit. Ps. 8 Dómine, Dóminus noster.

Ant. 6 Recéssit ígitur / sciénter néscius, et sapiénter indóctus. Ps. 10 In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ.

Temp. pasch., ant. Fuit vir vitæ venerábilis, grátia Benedíctus et nómine, allelúia.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. (T. P. Allelúia.) ℟. Stolam glóriæ índuit eum. (T. P. Allelúia.)

De libro Ecclesiástici

Lectio i 44, 1-4

Laudémus viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus, magnificéntia sua a sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte et prudéntia sua prædíti, nuntiántes in prophétis dignitátem prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba.

℟. Fuit vir / vitæ venerábilis, grátia Benedíctus et nómine, † ab ipso puerítiæ suæ témpore cor gerens senile: * Aetátem quippe móribus tránsiens, nulli ánimum voluptáti dedit. (T. P. Allelúia.) ℣. Recéssit ígitur sciénter néscius, et sapiénter indóctus. Aetátem.

Lectio ii 44, 5-7

In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum. Hómines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes, pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus.

℟. Sanctus Benedíctus / plus appétiit mala mundi pérpeti quam laudes; † pro Deo labóribus fatigári, * Quam vitæ huius favóribus extólli. (T. P. Allelúia.) ℣. Divína namque prævéntus grátia magis ac magis ad supérna ánimo suspirábat. Quam.

Lectio iii 44, 8-11

Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum. Et sunt quorum non est memória: periérunt quasi qui non fúerint: et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis. Sed illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: cum sémine eórum pérmanent bona.

℟. Inito consílio / venénum vino miscuére: † quo obláto ex more ad benedicéndum Patri, vir Dei signum crucis édidit, † et vas pestíferi potus ita confráctum est, * Ac si pro signo lápidem dedísset. (T. P. Allelúia.) ℣. Intelléxit prótinus vir Dei, quia potum mortis vas habúerat, † quod portáre non póterat signum vitæ. Ac.

Lectio iv 44, 12-15

Heréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum. Et fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent: semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Dómine, / non aspícias peccáta mea, sed fidem huius hóminis, † qui rogat resuscitári fílium suum: † et redde in hoc corpúsculum ánimam, quam tulísti. † Et compléta oratióne revíxit: * Et sanum réddidit patri suo. (T. P. Allelúia.) ℣. Et regrediénte ánima corpúsculum omne contrémuit, † et sub óculis ómnium, qui áderant, vivus appáruit. Et sanum. Glória Patri. Et sanum.

In II Nocturno

Ant. 1 Benedíctus / in dies magis augebátur divína grátia, † ut étiam prophético spíritu ventúra prædíceret. (T. P. Allelúia.)

Sub hac una antiphona dicuntur tempore paschali psalmi.

Ps. 14 Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? cum reliquis. 133*

Ant. 2 Huic, / dum erémum péteret, Románus mónachus obviávit: † cuius cum desidérium cognovísset, et secrétum ténuit, et adiutórium impéndit. Ps. 20 Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.

Ant. 3 Tantam grátiam / ei virtus divína contúlerat, † ut sub uno solis rádio omnem mundum colléctum conspíceret. Ps. 23 Dómini est terra, et plenitúdo eius.

Ant. 4 Pater sanctus / dum inténtam oculórum áciem in splendóre corúscæ lucis habére vidérétur, † vidit Germáni ánimam Capuáni episcopi in sphæra ígnea ab Angelis in cælum deférri. Ps. 95 Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte.

Ant. 5 Inito consílio / fratres venénum vino miscuére: † quo obláto, signum crucis édidit: et vas pestíferi potus sic confráctum est, ac si pro signo lápidem dedísset. Ps. 96 Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Ant. 6 Tunc ad locum / diléctæ solitúdinis rédiit; † et solus in supérni inspectóris óculis habitávit secum. Ps. 97 Cantáte Dómino cánticum novum: * quia.

Temp. pasch. ant. Benedíctus in dies magis augebátur divína grátia, † ut étiam prophético spíritu ventúra prædíceret, allelúia.

℣. Os iusti meditábitur sapiéntiam. (T. P. Allelúia.) ℟. Et lingua eius loquétur iudícium. (T. P. Allelúia.)

Lectio v

Benedíctus, Núrsiæ nóbili génere ortus, Romæ liberálibus disciplínis erudítus, ut totum se Iesu Christo daret, ad eum locum, qui Sublácus dícitur, in altíssimam spelúncam penetrávit; in qua sic per triénnium delítuit, ut unus id sciret Románus mónachus, quo ad vitæ necessitátem minístro utebátur. Dum ígitur ei quodam die ardéntes ad libídinem faces a diábolo subiceréntur, se in vépribus támdiu volutávit, dum, laceráto córpore, voluptátis sensus dolóre opprimerétur.

℟. O laudánda / sancti Benedícti mérita gloriósa, qui dum pro Christo pátriam mundíque sprevit pompam, † adéptus est ómnium contubérnium Beatórum * Et párticeps factus præmiórum ætérnórum. (T. P. Allelúia.) ℣. Inter choros Confessórum spléndidum pósidet locum, † et ipsum fontem ómnium intuétur bonórum. Et párticeps factus.

Lectio vi

Sed iam erumpénte ex illis látebris fama eius sanctitátis, quidam mónachi se illi instituéndos tradidérunt: quorum vivéndi licéntia cum eius obiurgatiónes ferre non posset, venénum in potióne ei dare constítuunt. Verum, póculum ei præbéntibus, crucis signo vas confrégit, ac relícto monastério in solitúdinem se recépit. Sed cum multi ad eum quotídie discípuli convenírent, duódecim monastéria ædificávit, éaque sanctíssimis légibus commúnivit.

℟. Cum sanctus Benedíctus / in cella consísteret, † elevátis sursum óculis, vidit soróris suæ ánimam de córpore eius egréssam, * In colúmbæ spécie cæli secréta penetráre. (T. P. Allelúia.) ℣. Qui tantæ eius glóriæ congáudens, omnipoténti Deo grátias rétulit, † eiúsque óbitum frátribus denuntiávit. In colúmbæ spécie.

Lectio vii

Póstea Cassínum migrávit, ubi simulácrum Apóllinis, qui adhuc ibi colebátur, comminuit, aram evértit et lucos succéndit; ibíque sancti Martíni sacéllum et sancti Ioánnis ædículam exstrúxit, oppidános autem et íncolas christiánis præcéptis ímbuit. Quare augebátur in dies magis divína grátia Benedíctus, ut étiam prophético spíritu ventúra prædíceret. Quod ubi accépit Tótila Gothórum rex, exploratúrus an res ita esset, spathárium suum régio ornátu et comitátu præmíttit, qui se regem simuláret. Quem ut ille vidit, Depóne, inquit, fili, depóne quod geris; nam tuum non est. Tótilæ vero prædíxit advéntum eius in Urbem, maris transmissiónem, et post novem annos mortem.

℟. Intempéstæ / noctis hora vir Dei instans vigíliis assíduæ oratiónis, velut sub uno solis rádio, * Omnem mundum colléctum conspéxit. (T. P. Allelúia.) ℣. Vidénti enim Creatórem angústa est omnis creatúra. Omnem mundum.

Lectio viii

Qui áliquot ménsibus ántequam e vita migráret, prædixit discípulos, quo die esset moritúrus; ac sepúlcrum, in quo suum corpus condi vellet, sex diébus ántequam eo inferrétur, aperíri iussit: sextóque die deférri vóluit in ecclésiam; ubi, sumpta Eucharístia, sublátis in cælum óculis orans, inter manus discipulórum efflávit ánimam. Eádem die, duo mónachi vidérunt viam stratam pálliis, atque innúmeris fulgéntem lampádibus, quæ ab eius cella in cælum usque tendebátur. Et claríssima spécie virum dicéntem audiérunt: Hæc est via, qua diléctus Dómini Benedíctus in cælum ascéndit.

℟. Pater sanctus / dum inténtam oculórum áciem in splendóre corúscæ lucis habére viderétur, † vidit Germáni ánimam Capuáni epíscopi * In sphæra ígnea ab Angelis in cælum deférri. (T. P. Allelúia.) ℣. Factúmque est, et reverendíssimum virum Germánum epíscopum is qui missus fúerat, iam defúnctum réperit. In sphæra ígnea. Glória Patri. In sphæra ígnea.

In III Nocturno

Ant. Benedíctum / prophéticis condecorémus cánticis, † qui tam fulsit prophetía, quam et doctrínæ grátia. (T. P. Allelúia.) Cantica Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in iustítia sua meditábitur. 138*

℣. Lex Dei eius in corde ipsíus. (T. P. Allelúia.) ℟. Et non supplantabúntur gressus eius. (T. P. Allelúia.)

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix

19 In illo témpore: Dixit Petrus ad Iesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília sancti Petri Damiáni Epíscopi

Sermo 9; In natali S. Benedicti Abbatis

Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te. Solémne verbum, magna promíssio, opus sanctum, dignum benedictióne: relínquere ómnia, et sequi Christum. Hæc sunt verba voluntáriæ persuasória paupertátis, quæ monastéria genuérunt, quæ claustra mónachis, anachorétis silvas copiósius replevérunt. Hæc enim sunt, de quibus psallit Ecclésia: Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras; perceptúra réquiem pro labóre, pro paupertáte divítias, pro tribulatióne mercédem. Magnum revéra est relínquere ómnia, sed maius Christum sequi, cum multos ómnia reliquísse, nec Christum secútos fuísse legámus. Hoc opus, hic labor est, hic salútis humánæ summa consístit; nec Christum póssumus sequi, nisi ómnia relinquámus, quia exsúltat ut gigas ad curréndam viam, et onerátus eum sequi non potest.

℟. Sanctíssime / Conféssor Christi Benedícte, monachórum Pater et Dux: * Intercéde pro nostra omniúmque salúte. (T. P. Allelúia.) ℣. Devótæ plebi súbveni sancta intercessióne, † ut tuis adiúta précibus regna cæléstia consequátur. Intercéde.

Lectio x

Ecce, inquit, nos relíquimus ómnia, non solum facultátes mundi, sed et ánimi quoque cupiditátes: neque enim relínquit ómnia, qui retínuit vel seípsum; immo vero nihil prodest, sine seípso cétera reliquísse, quandóquidem nullum áliud onus est grávius hómini, quam homo ipse. Quis enim tyránnus crudélior, quæ sævior potéstas hómini, quam hóminis ipsíus volúntas? Séquitur: Quid ergo erit nobis? Iam ómnia reliquit Petrus, iam non solum séquitur, sed et diu secútus est; et nunc primum intérrogat, quidnam sit acceptúrus. Quid est, Petre? Nonne obediéntiam promisísti in auris auditióne, non in pacti conventióne? Sed audíte iam, quid loquátur Dóminus Deus, et atténdite spem, in qua mundo fluctuánte speráre debémus: Sedébitis, ait Dóminus, ait Véritas. Solémnis séssio, grata quies, plena sufficiéntia.

℟. Ipso anno, / quo de hac vita erat exitúrus, † quibúsdam discípulis secum conversántibus, quibúsdam longe manéntibus, * Sanctíssimi sui óbitus denuntiávit diem. (T. P. Allelúia.) ℣. Præséntibus indícens, ut audíta per siléntium tégerent: † abséntibus índicans, quod vel quale eis signum fíeret, quando eius ánima de córpore exíret. Sanctíssimi.

Bened. Cuius festum cólimus, * ipse gloriósus Pater noster intercédat pro nobis ad Dóminum.

Lectio xi

Sed ne magnæ promissiónis dulcédinem longánimis exspectátio contorquéret, mentis nostræ mobilitátem sermóne témperat dulcióri. Novit enim ipse figméntum nostrum, quóniam dilatiónis moras pusillanímitas nostra non sústinet; ideóque benignitáte sua huic quoque óbviat cogitatióni, et occúrrit étiam ex hac parte, dicens: Et omnis, qui relíquerit domum, aut patrem, aut matrem, aut fratrem, aut uxórem, aut agros, aut fílios, propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Obstrúctum est certe os loquéntium iníqua.

Iamque confundántur omnes iníqua agéntes supervácue. Habémus enim promissiónem vitæ huius, quæ nunc est, páriter et futúræ, manifestúmque est præséntis témporis esse céntupli promissiónem, ex eo nimírum quod séquitur: Et vitam ætérnam possidébit.

℟. Sexto die / portári se in oratórium a discípulis suis fecit, † ibíque éxitum suum domínicis sacraméntis munívit, * Atque inter discipulórum manus exspirávit. (T. P. Allelúia.) ℣. Cumque per síngulos dies lánguor ingravésceret, eréctis in cælum mánibus stetit. Atque.

Lectio xii

Qui ergo nondum céntuplum accepérunt, scruténtur corda sua, et univérsa mánuum suárum stúdia diligénter exáminent; nec dúbium, quin invéniant ángulum et diversórium, quod Salvátor non novit. Sed quid est céntuplum istud, nisi consolatiónes, visitationésque et primítiæ Spíritus, qui super mel dulcis est, nisi testimónium consciéntiæ nostræ, nisi læta et iucundíssima iustórum exspectátio, nisi memória abundántiæ suavitátis Dei, et magna vere multitúdo dulcédinis eius, quam nec expértis necésse est dícere, nec inexpértis illis verbis exprímere quisquam potest? Cui vero sic speciáliter totus evangélicæ lectiónis excúrsus assignári potest, quemádmodum Patri et Magístro nostro beáto Benedícto? Hic a puerítia mundum cum flore relíquit, et curréntem Christum cursu rapidíssimo secútus est, nec déstitit, donec consequerétur.

℟. Via, / recto oriéntis trámite, ab eius cella in cælum usque tendebátur; † cui venerándo hábitu vir désuper clarus assístens, cuius esset via, quam cérnerent, inquisívit: * Illi autem se nescíre profési sunt. (T. P. Allelúia.) ℣. Quibus ipse ait: † Hæc est via, qua diléctus Dómini Benedíctus cælos ascéndit. Illi. Glória Patri. Illi.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 19, 27-29

In illo témpore: Dixit Petrus ad Iesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Iesus autem dixit illis: Amen, dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede maiestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, iudicántes duódecim tribus Israel. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui hodiérna die carnis edúctum ergástulo sanctíssimum Confessórem tuum Benedíctum sublevásti ad cælum: † concéde, quæsumus, hæc festa tuis fámulis celebrántibus cunctórum véniam delictórum; * ut, qui exsultántibus ánimis eius claritáti congáudent, ipso apud te interveniénte, consociéntur et méritis. Per Dóminum.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Fuit vir / vitæ venerábilis, grátia Benedíctus et nómine, † qui ab ipso puerítiæ suæ témpore cor gerens senile, ætátem móribus tránsiens, † nulli ánimum voluptáti dedit. (T. P. Allelúia.)

Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Beátus vir Benedíctus / plus appétiit mala mundi pérpeti quam laudes; † pro Deo labóribus fatigári, quam vitæ huius favóribus extólli. (T. P. Allelúia.)

3 Glorióosus / Conféssor Dómini vitam angélicam gerens in terris, † spéculum bonórum óperum factus est mundo: † et ídeo cum Christo iam sine fine gaudet in cælis. (T. P. Allelúia.)

4 Erat vir Dómini / Benedíctus vultu plácido, móribus decorátus angélicis, † tántaque circa eum cláritas excréverat, ut in terris pósitus in cæléstibus habitáret. (T. P. Allelúia.)

5 Vir Dei Benedíctus / ómnium Iustórum spíritu plenus fuit: † ipse intercédat pro cunctis monásticæ professiónis. (T. P. Allelúia.)

Capit. Eccli. 50, 6-7

Ecce Conféssor magnus: † qui quasi stella matutína in médio nébulæ, et quasi luna plena in diébus suis lucet. * Et quasi sol refúlgens, sic ille effúlsit in templo Dei.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit eum. Glória Patri. Amávit.

Temp. paschali, ℟. br. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, * Allelúia, allelúia. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Allelúia. Glória Patri. Amávit.

Hymnus

Inter ætérnas Súperum corónas,
Quas sacro partas rétinent agóne,
Emicas celsis méritis corúscus,
O Benedícte.

Sancta te compsit púerum senéctus,
Nil sibi de te rápuit volúptas,
Aruit mundi tibi flos, ad alta
Mente leváto.

Hinc fuga lapsus, pátriam, paréntes
Déseris, fervens némorum colónus,
Edomas carnem, subigísque Christo
Tortor acérbus.

Ne diu tutus látebras fovéres,
Signa te produnt óperum piórum:
Spárgitur felix céleri per orbem
Fama volátu.

Glória Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli. Amen.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. (T. P. Allelúia.) ℟. Et osténdit illi regnum Dei. (T. P. Allelúia.)

Ad Bened. ant. Sanctíssime / Conféssor Dómini, monachórum Pater et Dux Benedícte, † intercéde pro nostra omniúmque salúte. (T. P. Allelúia.)

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui hodiérna die carnis edúctum ergástulo sanctíssimum Confessórem tuum Benedíctum sublevásti ad cælum: † concéde, quæsumus, hæc festa tuis fámulis celebrántibus cunctórum véniam delictórum; * ut, qui exsultántibus ánimis eius claritáti congáudent, ipso apud te interveniénte, consociéntur et méritis. Per Dóminum.

In Quadragesima commemoratio feriæ.

AD PRIMAM

Ant. Fuit vir / vitæ venerábilis, grátia Benedíctus et nómine, † qui ab ipso puerítiæ suæ témpore cor gerens seníle, ætátem móribus tránsiens, † nulli ánimum voluptáti dedit. (T. P. Allelúia.)

AD TERTIAM

Ant. Beátus vir Benedíctus / plus appétiit mala mundi pérpeti quam laudes; † pro Deo labóribus fatigári, quam vitæ huius favóribus extólli. (T. P. Allelúia.)

Capit. Eccli. 50, 6-7

Ecce Conféssor magnus: † qui quasi stella matutína in médio nébulæ, et quasi luna plena in diébus suis lucet. * Et quasi sol refúlgens, sic ille effúlsit in templo Dei.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. (T. P. Allelúia.) ℟. Stolam glóriæ índuit eum. (T. P. Allelúia.)

AD SEXTAM

Ant. Glorióus / Conféssor Dómini vitam angélicam gerens in terris, † spéculum bonórum óperum factus est mundo: † et ídeo cum Christo iam sine fine gaudet in cælis. (T. P. Allelúia.)

Capit. Eccli. 50, 3-4

In diébus ipsíus emanavérunt pútei aquárum, † et quasi mare adimpléti sunt supra modum. * Qui curávit gentem suam, et liberávit eam a perditióne.

℣. Os iusti meditábitur sapiéntiam. (T. P. Allelúia.) ℟. Et lingua eius loquétur iudícium. (T. P. Allelúia.)

AD NONAM

Ant. Vir Dei Benedíctus / ómnium Iustórum spíritu plenus fuit: † ipse intercédat pro cunctis monásticæ professiónis. (T. P. Allelúia.)

Capitulum

Eccli. 50, 10-11; 13-14

Quasi vas auri sólidum, ornátum omni lápide pretióso. Quasi olíva púllulans, et cypréssus in altitúdinem se extóllens. † Et circa illum coróna fratrum: quasi plantátio cedri in monte Líbano, * sic circa illum stetérunt quasi rami palmæ, et omnes fílii Aaron in glória sua.

℣. Lex Dei eius in corde ipsíus. (T. P. Allelúia.) ℟. Et non supplantabúntur gressus eius. (T. P. Allelúia.)

AD II VESPERAS

Ant. 1 Fuit vir / vitæ venerábilis, grátia Benedíctus et nómine, † qui ab ipso puerítiæ suæ témpore cor gerens seníle, ætátem móribus tránsiens, † nulli ánimum voluptáti dedit. (T. P. Allelúia.) Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Communi Apostolorum. 2*

2 Beátus vir Benedíctus / plus appétiit mala mundi pérpeti quam laudes; † pro Deo labóribus fatigári, quam vitæ huius favóribus extólli. (T. P. Allelúia.)

3 Glorióus / Conféssor Dómini vitam angélicam gerens in terris, † spéculum bonórum óperum factus est mundo: † et ídeo cum Christo iam sine fine gaudet in cælis. (T. P. Allelúia.)

4 Vir Dei Benedíctus / ómnium Iustórum spíritu plenus fuit: † ipse intercédat pro cunctis monásticæ professiónis. (T. P. Allelúia.)

Capit. Eccli. 50, 6-7

Ecce Conféssor magnus: † qui quasi stella matutína in médio nébulæ, et quasi luna plena in diébus suis lucet. * Et quasi sol refúlgens, sic ille effúlsit in templo Dei.

℟. br. Sancte Pater Benedícte, * Intercéde pro nobis. Sancte. ℣. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. Intercéde. Glória Patri. Sancte.

Temp. paschali, ℟. br. Sancte Pater Benedícte, intercéde pro nobis, * Allelúia, allelúia. Sancte. ℣. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. Allelúia. Glória Patri. Sancte.

Hymnus

Láudibus cives résonent canóris,
Templa solémnes moduléntur hymnos:
Hac die summi Benedíctus arcem
Scandit olýmpi.

Ille floréntes peragébat annos,
Cum puer dulcis pátriæ penátes
Liquit, et solus látuit siléntі
Cónditus antro.

Inter urtícas rigidósque sentes
Vicit altrícem scélerum iuvéntam:
Inde conscrípsit documénta vitæ
Pulchra beátæ.

A éream turpis Clárii figúram
Et nemus stravit Véneri dicátum,
Atque Baptístæ pósuit sacráto
Monte sacéllum.

Iamque felíci résidens olýmpo,
Inter ardéntes Séraphim catérvas
Spectat, et dulci réficit cliéntum
Corda liquóre.

Glória Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli.
Amen.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. (T. P. Allelúia.) ℟. Et osténdit illi regnum Dei. (T. P. Allelúia.)

Ad Magnif. ant. Hódie / sanctus Benedíctus per viam oriéntis recto trámite vidéntibus discípulis cælum ascéndit: † hódie eréctis mánibus inter verba oratiónis exspirávit: † hódie in glória ab Angelis suscéptus est. (T. P. Allelúia.)

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui hodiérna die carnis edúctum ergástulo sanctíssimum Confessórem tuum Benedíctum sublevásti ad cælum: * concéde, quæsumus, hæc festa tuis fámulis celebrántibus cunctórum véniam delictórum; ut, qui exsultántibus ánimis eius claritáti congáudent, ipso apud te interveniénte, consociéntur et méritis. Per Dóminum.

Et fit commemoratio feriæ in Quadragesima.

Die 25 martii

IN ANNUNTIATIONE B. MARIAE V.

I classis

AD I VESPERAS

Ant. 1 Missus est / Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Ioseph. (T. P. Allelúia.) Psalmi ut in Communi festorum B. M. V. 216*

2 Ave, María, / grátia plena; Dóminus tecum: † benedícta tu in muliéribus. (T. P. Allelúia.)

3 Ne tímeas, / María, invenísti grátiam apud Dóminum: † ecce concípies et páries fílium. (T. P. Allelúia.)

4 Ecce / ancílla Dómini: † fiat mihi secúndum verbum tuum. (T. P. Allelúia.)

Capit. Is. 7, 14-15

Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, † et vocábitur nomen eius Emmánuel. * Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. br. Angelus Dómini * Nuntiávit Maríæ. Angelus. ℣. Et concépit de Spíritu Sancto. Nuntiávit. Glória Patri. Angelus.

Temp. paschali, ℟. br. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, * Allelúia, allelúia. Angelus. ℣. Et concépit de Spíritu Sancto. Allelúia. Glória Patri. Angelus.

Prima stropha sequentis hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Iesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Ave, María, grátia plena. (T. P. Allelúia.) ℟. Dóminus tecum. (T. P. Allelúia.)

Ad Magnif. ant. Spíritus Sanctus / in te descéndet, María, † et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. (T. P. Allelúia.)

Oratio

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: * præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genetrícem Dei crédimus, eius apud te intercessiónibus adiuvémur. Per eúndem Dóminum.

In Quadragesima commemoratio feriæ.

AD MATUTINUM

Invitat. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum. (T. P. Allelúia.) Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymnus

Quem terra, pontus, æthera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ báiulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cuius, supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cæli núntio,
Fecúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cuius per alvum fusus est.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant., psalmi et ℣. ut in Communi festorum B. M. V. 219*

De Isaía Prophéta

Lectio i 7, 10-15

Et adiécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum a Dómino Deo tuo

in profúndum inférni, sive in excélsum supra. Et dixit Achaz: Non petam, et non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo, domus David: Numquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia molésti estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce, virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen eius Emmánuel. Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. Missus est / Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Ioseph, † núntians ei verbum; et expavéscit Virgo de lúmine: † ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Dóminum: * Ecce, concípies et páries, † et vocábitur Altíssimi Fílius. (T. P. Allelúia.) ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David, patris eius, et regnábit in domo Iacob in ætérnum. Ecce.

Lectio ii 11, 1-5

Et egrediétur virga de radíce Iesse, et flos de radíce eius ascéndet. Et requiéscet super eum spíritus Dómini: spíritus sapiéntiæ et intellléctus, spíritus consílii et fortitúdinis, spíritus sciéntiæ et pietátis; et replébit eum spíritus timóris Dómini: non secúndum visiónem oculórum iudicábit, neque secúndum audítum áurium árguet: sed iudicábit in iustítia páuperes, et árguet in æquitáte pro mansuétis terræ: et percútiet terram virga oris sui, et spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit iustítia cíngulum lumbórum eius: et fides cinctórium renum eius.

℟. Ave, María, / grátia plena; Dóminus tecum: * Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi: † quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. (T. P. Allelúia.) ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? † Et respóndens Angelus, dixit ei. Spíritus.

Lectio iii 35, 1-3

Lætábitur deserta et ínvia, et exsultábit solitúdo, et florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, et exsultábit lætabúnda et laudans: glória Líbani data est ei: decor Carméli et Saron, ipsi vidébunt glóriam Dómini, et decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, et génua debília roboráte.

℟. Súscipe / verbum, Virgo María, † quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est: † concípies et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. (T. P. Allelúia.) ℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum: † efficiéris grávida, et eris Mater semper intácta. Ut benedícta.

Lectio iv 35, 4-7

Dícite pusillánimis: Confortámini, et nolíte timére: ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis: Deus ipse véniet, et salvábit vos. Tunc aperiéntur óculi cæcórum, et aures surdórum patébunt. Tunc sáliet sicut cervus claudus, et apérta erit lingua mutórum: quia scissæ sunt in desérto aquæ, et torrénte in solitúdine. Et quæ erat árida, erit in stagnum, et sítiens in fontes aquárum.

℟. Quæ cum audísset, / turbáta est in sermóne eius: † et cogitábat, qualis esset ista salutátio. * Et ait Angelus ei. (T. P. Allelúia.) ℣. Ne tímeas, María, invenísti enim grátiam apud Deum. Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Ant., psalmi et ℣. ut in II Nocturno de Communi festorum B. M. V. 225*

Ant. 5 Angelus Dómini / nuntiávit Maríæ, † et concépit de Spíritu Sancto. (T. P. Allelúia.)

Sub qua sola ant. dicuntur psalmi, si festum tempore paschali celebretur.

Sermo
sancti Leónis Papæ

Sermo 22, in Nativ. Domini II, cap. 1-3

Lectio v

Deus omnípotens et clemens, cuius natúra bónitas, cuius volúntas poténtia, cuius opus misericórdia est, statim ut nos diabólica malígnitas venéno suæ mortificávit invídiæ, præparáta renovándis mortálibus suæ pietátis remédia, inter ipsa mundi primórdia præsignávit; denúntians serpénti futúrum semen mulíeris, quod nóxii cápitis elatiónem sua virtúte contéreret; Christum scílicet in carne ventúrum; Deum hominémque signíficans, qui natus ex Vírgine, violatórem humánæ propáginis incorrúpta nativitáte damnáret.

℟. Ecce, / virgo concípiet, et páriet fílium, dicit

Dóminus: * Et vocábitur nomen eius Admirábilis, Deus, Fortis. (T. P. Allelúia.) ℣. Super sólium David, et super regnum eius sedébit in ætérnum. Et.

Lectio vi

Nam quia gloriabátur diábolus, hóminem sua fraude decéptum divínis caruísse munéribus, et immortalitátis dote nudátum, duram mortis subísse senténtiam, seque in malis suis quoddam de prævaricatóris consórtio invenísse solácium; Deum quoque, iustæ severitátis exigénte ratióne, erga hóminem, quem in tanto honóre condíderat, antíquam mutásse senténtiam: opus fuit, dilectíssimi, secréti dispensatióne consílii, ut incommutábilis Deus, cuius volúntas non potest sua benignitáte privári, primam pietátis suæ dispositiónem sacraménto occultióre compléret; et homo diabólicæ iniquitátis versútia actus in culpam, contra Dei propósitum non períret.

℟. Egrediétur / virga de radíce Iesse, et flos de radíce eius ascéndet: * Et erit iustítia cíngulum lumbórum eius, † et fides cinctórium renum eius. (T. P. Allelúia.) ℣. Et requiéscet super eum spíritus Dómini: † spíritus sapiéntiæ et intellléctus: spíritus consílii et fortitúdinis. Et erit.

Lectio vii

Adveniéntibus ergo tempóribus, dilectíssimi, quæ redemptióni hóminum fúerant præstitúta, ingréditur hæc mundi ínfima Iesus Christus, Fílius Dei, de cælésti sede descéndens, et a patérna glória non recédens, novo órdine, nova nativitáte generátus. Novo órdine, quia, invisíbilis in suis, visíbilis factus est in nostris; incomprehensíbilis, vóluit comprehéndi; ante témpora manens, esse cœpit ex témpore; universitátis Dóminus servílem formam, obumbráta maiestátis suæ dignitáte, suscépit; impassíbilis Deus, non dedignátus est homo esse passíbilis; et immortális, mortis légibus subiacére.

℟. Dixit autem / María ad Angelum: † Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? * Et respóndens Angelus dixit ei. (T. P. Allelúia.) ℣. Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Et.

Lectio viii

Verax namque miserícórdia Dei, cum ad reparándum humánum genus ineffabíliter ei multa suppéterent, hanc potíssimum consuléndi viam elégit, qua ad destruéndum opus diáboli, non virtúte uterétur poténtiæ, sed ratióne iustítiæ. Nam supérbia hostis antíqui non immérito sibi in omnes hómines ius tyránnicum vindicábat, nec indébito dominátu premébat, quos a mandáto Dei spontáneos in obséquium suæ voluntátis illéxerat. Non ítaque iuste amítteret originálem humáni géneris servitútem, nisi de eo, quod subégerat, vincerétur.

℟. Dixit autem / María: Ecce ancílla Dómini, * Fiat mihi secúndum verbum tuum. (T. P. Allelúia.) ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Fiat. Glória Patri. Fiat.

In III Nocturno

Ant. Gábriel Angelus / locútus est Maríæ dicens: † Ave, grátia plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. (T. P. Allelúia.) Cantica Obaudíte me, divíni fructus, cum reliquis. 230*

℣. Elégit eam Deus, et prælégit eam. (T. P. Allelúia.) ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam. (T. P. Allelúia.)

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 1

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homília
sancti Ambrósii Epíscopi
In Luc. 2, 1, 7-8, 15-16

Latent quidem divína mystéria, nec fácile, iuxta prophéticum dictum, quisquam hóminum potest scire consílium Dei. Sed tamen ex céteris factis atque præcéptis Dómini Salutáris póssumus intellégere, et hoc perpensióris fuísse consílii, quod ea potíssimum lecta est, ut Dóminum páreret, quæ erat desponsáta viro. Cur autem non ántequam desponsarétur, impléta est? Fortásse ne dicerétur, quod concéperat ex adultério.

℟. Beátam / me dicent omnes generatiónes,

℣. Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, † et sanctum nomen eius. (T. P. Allelúia.) ℣. Magníficat ánima mea Dóminum: † et exsultávit spíritus meus in Deo, salutári meo. Quia.

Lectio x

Et bene utrúmque póssuit Scriptúra, ut et desponsáta esset, et virgo: virgo, ut expers virílis consórtii viderétur: desponsáta, ne temerátæ virginitátis adurerétur infámia, cuius gravis alvus corruptélæ viderétur insígne præférre. Máluit autem Dóminus áliquos de suo ortu, quam de matris pudóre dubitáre. Sciébat enim téneram esse vírginis verecúndiam, et lúbricam famam pudóris; nec putávit ortus sui fidem matris iniúriis astruéndam.

℟. Sancta / et immaculáta virgínitas, † quibus te láudibus éfferam, néscio: ℣. Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. (T. P. Allelúia.) ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Bened. Cuius festum cólimus, ✠ ipsa Virgo virginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio xi

Et ingréssus ad eam Angelus. Disce vírginem móribus, disce vírginem verecúndia, disce vírginem oráculo, disce mystério. Trepidáre vírginum est, et ad omnes viri ingréssus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulíeres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus, quam nemo virórum viderét, solus Angelus reperíret: sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degéneri depravarétur affátu, ab Angelo salutátur.

℟. Congratulámini mihi, / omnes, qui dilígitis Dóminum: † quia cum essem párvula, plácui Altíssimo, ✠ Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. (T. P. Allelúia.) ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et.

Lectio xii

Tantum enim mandáti mystérium non hóminis fuit, sed Angeli ore proméndum. Hódie primum auditur: Spíritus Sanctus supervéniet in te. Et audítur, et créditur. Dénique, Ecce, inquit, ancílla Dómini: contíngat mihi secúndum verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancíllam se dicit Dómini, quæ mater elígitur, nec repentíno exaltáta promísso est.

℟. Gaude, / María Virgo: † cunctas hæreses sola interemísti, quæ Gabriélis Archángeli dictis credidísti: ✠ Dum, Virgo Deum et hóminem genuísti, † et post partum, Virgo invioláta permansísti. (T. P. Allelúia.) ℣. Beáta es, quæ credidísti, quia perfécta sunt ea, quæ dicta sunt tibi a Dómino. Dum. Glória Patri. Dum.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 1, 26-38

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et ingréssus Angelus ad eam, dixit: Ave, grátia plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. Quæ cum audísset, turbáta est in sermóne eius: et cogitábat, qualis esset ista salutátio. Et ait Angelus ei: Ne tímeas, María, invenísti enim grátiam apud Deum: ecce, concípies in útero, et páries fílium, et vocábis nomen eius Iesum. Hic erit magnus, et Fílius Altíssimi vocábitur, et dabit illi Dóminus Deus sedem David, patris eius: et regnábit in domo Iacob in ætérnum, et regni eius non erit finis. Dixit autem María ad Angelum: Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei: Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ideóque et quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Et ecce, Elísabeth, cognáta tua, et ipsa concépit fílium in senectúte sua: et hic mensis sextus est illi, quæ vocátur stérilis: quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María: Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndum verbum tuum.

Oratio

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: † præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genetrícem Dei crédimus, ✠ eius apud te intercessiónibus adiuvémur. Per eúndem Dóminum nostrum.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Missus est / Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Ioseph. (T. P. Allelúia.) Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Ave, María, / grátia plena; Dóminus tecum: † benedícta tu in muliéribus. (T. P. Allelúia.)

3 Ne tímeas, / María, invenísti grátiam apud Dóminum: † ecce concípies et páries fílium. (T. P. Allelúia.)

4 Dabit ei / Dóminus sedem David, patris eius, † et regnábit in ætérnum. (T. P. Allelúia.)

5 Ecce / ancílla Dómini: † fiat mihi secúndum verbum tuum. (T. P. Allelúia.)

Capit. Is. 7, 14-15

Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, † et vocábitur nomen eius Emmánuel. * Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. br. Angelus Dómini * Nuntiávit Maríæ. Angelus. ℣. Et concépit de Spíritu Sancto. Nuntiávit. Glória Patri. Angelus.

Temp. paschali, ℟. br. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, * Allelúia, allelúia. Angelus. ℣. Et concépit de Spíritu Sancto. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Angelus.

Hymnus

O gloriósa Dómina,
Excélsa super sídera,
Qui te creávit, próvide
Lactásti sacro úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cæli fenéstra facta es.

Tu Regis alti iánua,
Et porta lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Ave, María, grátia plena. (T. P. Allelúia.) ℟. Dóminus tecum. (T. P. Allelúia.)

Ad Bened. ant. Quómodo fiet istud, / Angele Dei, quóniam virum non cognósco? † Audi, María

Virgo: † Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. (T. P. Allelúia.)

Oratio

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: † præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genetrícem Dei crédimus, * eius apud te intercessiónibus adiuvémur. Per eúndem Dóminum.

In Quadragesima commemoratio feriæ.

AD TERTIAM

Capitulum Ecce virgo, ut supra ad Laudes.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. (T. P. Allelúia.) ℟. Inténde, próspere procéde, et regna. (T. P. Allelúia.)

AD SEXTAM

Capit. Luc. 1, 32-33

Dabit illi Dóminus Deus sedem David, patris eius: † et regnábit in domo Iacob in ætérnum, * et regni eius non erit finis.

℣. Adiuvábit eam Deus vultu suo. (T. P. Allelúia.) ℟. Deus in médio eius, non commovébitur. (T. P. Allelúia.)

AD NONAM

Capit. Is. 11, 1-2

Egrediétur virga de radíce Iesse, † et flos de radíce eius ascéndet. * Et requiéscet super eum Spíritus Dómini.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. (T. P. Allelúia.) ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam. (T. P. Allelúia.)

AD II VESPERAS

Ant. 1 Missus est / Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Ioseph. (T. P. Allelúia.) Psalmi ut in Comm. festorum B. M. V. 216*

2 Ave, María, / grátia plena; Dóminus tecum: † benedícta tu in muliéribus. (T. P. Allelúia.)

3 Ne tímeas, / María, invenísti grátiam apud Dóminum: † ecce concípies et páries fílium. (T. P. Allelúia.)

4 Ecce / ancílla Dómini: † fiat mihi secúndum verbum tuum. (T. P. Allelúia.)

Capit. Is. 7, 14-15

Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, † et vocábitur nomen eius Emmánuel. * Butýrum et mel cómedet, ut sciat re-

probáre malum, et elígere bonum.

℟. br. Angelus Dómini * Nuntiávit Maríæ. Angelus. ℣. Et concépit de Spíritu Sancto. Nuntiávit. Glória Patri. Angelus.

Temp. paschali, ℟. br. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, * Allelúia, allelúia. Angelus. ℣. Et concépit de Spíritu Sancto. Allelúia. Glória Patri. Angelus.

Prima stropha sequentis hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Iesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Ave, María, grátia plena. (T. P. Allelúia.) ℟. Dóminus tecum. (T. P. Allelúia.)

Ad Magnif. ant. Gábriel Angelus / locútus est Maríæ dicens: † Ave, grátia plena; Dóminus tecum: † benedícta tu in muliéribus. (T. P. Allelúia.)

Oratio

Deus qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: * præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genetrícem Dei crédimus, eius apud te intercessiónibus adiuvémur. Per eúndem Dóminum.

In Quadragesima commemoratio feriæ.

Die 27 martii

S. Ioannis Damasceni
Conf. et Eccl. Doct.

Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui ad cultum sacrárum imáginum asseréndum, beátum Ioánnem cæléstí doctrína et admirábili spíritus fortitúdine imbuísti: * concéde nobis eius intercessióne et exémplo; ut, quorum cólimus imágines, virtútes imitémur et patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

FESTA APRILIS

Die 4 aprilis

S. Isidori
Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus. (T. P. Allelúia.)

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. (T. P. Allelúia.) ℟. Et osténdit illi regnum Dei. (T. P. Allelúia.)

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Isidórum minístrum tribuísti: * præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Die 11 aprilis

S. Leonis I Papæ,
Conf. et Eccl. Doct.

III classis

In Quadragesima commemoratio ad Laudes.

AD MATUTINUM

Lectio unica

Leo primus, Etrúscus, eo témpore præfuit Ecclésiæ, cum rex Hunnórum Attila, cognoménto Flagéllum Dei, in Itáliam invádens, post captam et incénsam Aquiléiam, Romam petitúrus cópias paráverat. Cui occúrrens Leo, divína persuásit eloquéntia, ut regrederétur. Tum Romæ singulári ómnium lætítia excéptus, paulo post, invadénti Urbem Genseríco eádem eloquéntiæ vi persuásit, ut ab incéndiis, ignomíniis et cædibus abstinéret. Cum autem Ecclésiam a multis

hærésibus, maximéque a Nestoriánis et Eutychiánis, exagitári vidéret, concílium Chalcedonénse indíxit: ubi, sexcéntis trigínta coáctis epíscopis, Eutyches et Dióscorus, et íterum Nestórius condemnáti sunt; cuius concílii decréta auctoritáte sua firmávit. Multas sacras ædes exstrúxit, ac monastérium vicínum basílicæ sancti Petri ædificávit. His et áliis præcláre gestis, cum multa sancte et luculénter scripsísset, quarto idus novémbris obdormívit in Dómino, anno pontificátus sui vigésimo primo.

℟. In médio / Ecclésiæ apéruit os eius, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, allelúia. ℣. Iucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

AD LAUDES

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. (T. P. Allelúia.) ℟. Et osténdit illi regnum Dei. (T. P. Allelúia.)

Ad Bened. ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus. (T. P. Allelúia.)

Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde: † et, per beátum Leónem Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; * quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. (T. P. Allelúia.) ℟. Et osténdit illi regnum Dei. (T. P. Allelúia.)

Ad Magnif. ant. O Doctor óptime, / Ecclésiæ sanctæ lumen, † beáte Leo, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. (T. P. Allelúia.)

Die 13 aprilis

S. Iustini Martyris

Memoria

AD LAUDES

Extra tempus paschale

Ant. Qui odit / ánimam suam in hoc mundo, † in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Deus, qui per stultítiam crucis eminéntem Iesu Christi sciéntiam beátum Iustínum Mártyrem mirabíliter docuísti: * eius nobis intercessióne concéde; ut, errórum circumventióne depúlsa, fídei firmitátem consequámur. Per eúndem Dóminum.

Tempore paschali

Ant. Fíliæ Ierúsalem, / veníte et vidéte Mártyres cum corónis, † quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, † allelúia, allelúia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Oratio Deus, qui per stultítiam, ut supra.

Die 14 aprilis

Ss. Tiburtii, Valeriani et Maximi

Martyrum

Memoria

AD LAUDES

Extra tempus paschale

Ant. Vestri capílli cápitis / omnes numeráti sunt: † nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: * ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Tibúrtii, Valeriáni et Máximi solémnia cólimus; eórum étiam virtútes imitémur. Per Dóminum.

Tempore paschali

Ant. Fíliæ Ierúsalem, / veníte et vidéte Mártyres cum corónis, † quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, † allelúia, allelúia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Oratio Præsta, quæsumus, ut supra.

Die 21 aprilis

S. Anselmi

Ep., Conf. et Eccl. Doct.

O. N.

III classis

Officii schema I

AD MATUTINUM

Lectio unica

Anselmus, Augústæ Prætóriæ in fínibus Itáliæ, nobílibus et cathólicis paréntibus natus, aduléscens, pátria et bonis ómnibus derelíctis, in monastério Beccénsi Ordinis sancti Benedícti emíssa regulári professióne, in lítteris et virtútibus assequéndis mirum in modum profécit. Régibus, epísco-

pis veneratióni fuit, et sancto Gregório séptimo étiam accéptus, qui tunc, persecutiónibus agitátus, lítteras amóris plenas ad eum dedit, se et Ecclésiam eius oratiónibus comméndans. Defúncto Lanfránco, archiepíscopo Cantuariénsi, eius olim præceptóre, ad eiúsdem ecclésiæ régimen vocátus, verbo et exémplo, scriptis et concíliis celebrátis, prístinam pietátem et ecclesiásticam disciplínam redúxit. Sed, cum mox Willélmus rex vi et minis iura Ecclésiæ usurpáre tentásset, ípseque invícte restitísset, bonórum direptiónem et exsílium passus, Romam ad Urbánum secúndum se cóntulit. A quo honorífice excéptus et summis láudibus ornátus, in Barénsi concílio Spíritum Sanctum étiam a Fílio procedéntem, contra Græcórum errórem, innúmeris Scripturárum et sanctórum Patrum testimóniis propugnávit. Post mortem Willélmi, ab Henríco rege eius fratre in Angliam revocátus, obdormívit in Dómino.

℟. In médio / Ecclésiæ apéruit os eius, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, allelúia. ℣. Iucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

AD LAUDES

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

Ad Bened. ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus, allelúia.

Oratio

Ecclésiam tuam, quæsumus, Dómine, benígnus illústra: † ut beáti Ansélmi Confessóris tui atque Pontíficis illumináta doctrínis, * ad dona pervéniat sempitérna. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

Ad Magnif. ant. O Doctor óptime, / Ecclésiæ sanctæ lumen, † beáte Ansélme, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúia.

Officii schema II

Alibi dicuntur ad Matut. et ad Vesp. hymnus Fortis en præsul ut infra, et ad Benedíctus ant. Beátus Ansélmus. [161]

Officii schema III

(Sicubi idem festum altiori ritu celebratur)

Omnia de Communi Confessoris Pontificis 96*, præter sequentia:

AD I VESPERAS

Hymnus

Fortis en præsul, mónachus fidélis
Láurea Doctor redimítus astat:
Festus Ansélmo chorus ǽmulétur
Dícere carmen.

Ante matúros sápiens hic annos
Sæculi fiorem pereúntis horret;
Atque Lanfránci documénta quærens
Intrat erémum.

Intimum pulsans penetrále Verbi,
Fertur immótæ fídei volátu:
Dógmatum puros látices an ullus
Altius hausit?

Munus abbátis, Pater alme, sumens,
Te voves caræ sóboli: benígnis
Débiles portas húmeris, alácres
Prævius hortans.

Præsulum defert tibi rex cathédram:
Quid times luctam? próperant triúmphi:
Exteras gentes, generósus exsul,
Lúmine reples.

Sacra libértas óvibus redémptis
Parta, cui Christus nihil antepónit,
Urget Ansélmum: stúdio quis æquo
Víndicat ipsam?

Clara fit Romæ tua fama, Præsul;
Póntifex summus tibi fert honóres;
Te fides poscit: siluére Patres:
Dogma tuére!

Sis memor sancti gregis, et patrónus
Sis ad ætérnam Tríadem, precámur,
Cuncta cui dignas résonant per orbem
Sǽcula laudes.
Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúia. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúia.

Ad Magnif. ant. O Doctor óptime, / Ecclésiæ sanctæ lumen, † beáte Ansélme, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúia.

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Ansélmum minístrum

tribuísti: * præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúia. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus Fortis en præsul, ut supra ad I Vesperas. [155]

Lectiones I Nocturni de Communi Doctorum. 120*

In II Nocturno

Lectio v

Ansélmus, Augústæ Prætóriæ in fínibus Itáliæ Gundúlpho et Hermenbérga nobílibus et cathólicis paréntibus natus, a téneris annis assíduo litterárum stúdio atque perfectióris vitæ desidério, non obscúrum futúræ sanctitátis et doctrínæ spécimen dedit. Et licet iuveníli ardóre aliquándo ad sæculi illécebras traherétur, brevi tamen in prístinam viam revocátus, pátria et bonis ómnibus derelíctis, ad monastérium Beccénse Ordinis sancti Patris Benedícti se cóntulit; ubi, emíssa regulári professióne sub Herluíno abbáte observantíssimo, et Lanfránco viro doctíssimo, tanto ánimi fervóre et iugi stúdio in lítteris et virtútibus assequéndis profécit, ut mirum in modum tamquam sanctitátis et doctrínæ exémplar ab ómnibus haberétur.

℟. Invéni / David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúia. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio vi

Abstinéntiæ et continéntiæ tantæ fuit, ut assiduitáte ieiúnii omnis pene cibórum sensus in eo viderétur exstínctus. Diúrno enim témpore in exercítiis monásticis docéndo, et respondéndo váriis de religióne quæsítis, eménso; quod réliquum erat noctis, somno subtrahébat, ut divínis meditatiónibus, quas perénni lacrimárum imbre fovébat, mentem recreáret. Eléctus in priórem monastérii, ínvidos fratres ita caritáte, humilitáte et prudéntia lenívit, ut, quos æmulos accéperat, sibi et Deo amícos, máximo cum reguláris observántiæ emoluménto, rédderet.

℟. Pósui / adiutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei, allelúia. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vii

Mórtuo abbáte, et in eius locum, licet invítus, suffféctus, tanta doctrínæ et sanctitátis fama ubíque refúlsit, ut non modo régibus et epíscopis veneratióni esset, sed sancto Gregório séptimo étiam accéptus, qui tunc magnis persecutiónibus agitátus, lítteras amóris plenas ad eum dedit, quibus se et Ecclésiam cathólicam eius oratiónibus commendábat. Defúncto Lanfránco archiepíscopo Cantuariénsi, eius olim præceptóre, Ansélmus, urgénte Willélmo Angliæ rege et instántibus clero et pópulo, ipso tamen repugnánte, ad eiúsdem ecclésiæ régimen vocátus, statim (ut corrúptos pópuli mores reformáret) verbo et exémplo prius, dein scriptis, et concíliis celebrátis, prístinam pietátem et ecclesiásticam disciplínam redúxit.

℟. Iste est, / qui ante Deum magnas virtútes operátus est, † et omnis terra doctrína eius repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum, allelúia. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse.

Lectio viii

Sed cum mox idem Willélmus rex vi et minis Ecclésiæ iura usurpáre tentásset, ipse sacerdotáli constántia réstitit; bonorúmque direptiónem et exsílium passus, Romam ad Urbánum secúndum se cóntulit: a quo honorífice excéptus et summis láudibus ornátus est, cum in Barénsi concílio Spíritum Sanctum, étiam a Fílio procedéntem contra Græcórum errórem innúmeris Scripturárum et sanctórum Patrum testimóniis propugnásset. E vivis Willélmo subláto, ab Henríco rege, eius fratre, in Angliam revocátus, obdormívit in Dómino; famam non solum miraculórum et sanctitátis (præcípue ob insígnem devotiónem erga Dómini nostri passiónem et beátam Vírginem eius Matrem) assecútus, sed étiam doctrínæ, quam ad defensiónem christiánæ religiónis, animárum profectum, et ómnium theologó-

rum, qui sacras lítteras scholástica méthodo tradidérunt, normam cælítus hausísse, ex eius libris ómnibus appáret.

℟. Iustum / dedúxit Dóminus per vias rectas, † et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam Sanctórum: * Honestávit illum in labóribus suis, allelúia. ℣. Custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum. Honestávit. Glória Patri. Honestávit.

In III Nocturno

Ant. Ansélmus, / mansuetúdine agnus, fortitúdine leo, cælésti doctrína superéffluens, † mentes hóminum illustrávit, allelúia. Cantica Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in iustítia sua meditábitur, de Communi Confessoris Pontificis. 109*

℣. Tu es sacérdos in ætérnum, allelúia. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 5

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía
sancti Ansélmi Epíscopi
Cur Deus Homo,
Commend. ad Urbanum Pp.

Quamvis post Apóstolos sancti Patres et Doctóres nostri multi tot et tanta de fídei nostræ ratióne dicant ad confutándum insipiéntiam et frangéndum durítiam infidélium, et ad pascéndum eos, qui, iam corde fide mundáto, eiúsdem fídei ratióne, quam post eius certitúdinem debémus esuríre, delectántur; ut nec nostris nec futúris tempóribus ullum illis parem in veritátis contemplatióne sperémus: nullum tamen reprehendéndum árbitror, si fide stabilítus, in ratiónis eius indágine se volúerit exercére. Nam et illi, quia breves dies hóminis sunt, non ómnia quæ possent, si diútius vixíssent, dícere potuérunt; et veritátis rátio tam ampla tamque profúnda est, ut a mortálibus néqueat exhauríri; et Dóminus in Ecclésia sua, cum qua se esse usque ad consummatiónem sæculi promíttit, grátiæ suæ dona non désinit impertíri.

℟. Hic est / Ansélmus, Doctor præclárus, sub disciplína Lanfránci institútus: † qui cum esset monachórum pater amábilis, ad pontificáles ínfulas vocátus est; * Et pro libertáte sanctæ Ecclésiæ strénue decertávit, allelúia. ℣. Non ancíllam, sed líberam esse Christi sponsam, invícta voce asserébat. Et.

Lectio x

Et, utália táceam, quibus sacra página nos ad investigándam ratiónem invítat, ubi dicit: Nisi credidéritis, non intellegétis, apérte nos monet intentiónem ad intelléctum exténdere, cum docet quáliter ad illum debeámus proficere. Dénique quóniam inter fidem et spéciem intelléctum, quem in hac vita cápimus, esse médium intéllego: quanto áliquis ad illum próficit, tanto eum propinquáre speciéi, ad quam omnes anhelámus, exístimo. Hac ígitur ego consideratióne, licet sim homo parvæ nimis sciéntiæ, confortátus, ad eórum quæ crédimus, ratiónem intuéndam, quantum supérna grátia mihi dare dignátur, aliquántum conor assúrgere; et cum áliquid, quod prius non vidébam, repério, id áliis libénter apério, quátenus, quid secúre tenére débeam, aliéno discam iudício.

℟. In médio / Ecclésiæ apéruit os eius, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intellléctus, allelúia. ℣. Iucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et.

Lectio xi

Epist. de Incarn. Verbi 1

Sed priúsquam de quæstióne dísseram, áliquid præmíttam ad compescéndam præsumptiónem eórum, qui nefánda temeritáte audent disputáre contra áliquid eórum, quæ fides christiána confitétur, quóniam id intelléctu cápere néqueunt, et pótius insipiénti supérbia iúdicant nullátenus posse esse, quod néqueunt intellégere, quam húmili sapiéntia fateántur esse multa posse, quæ ipsi non váleant comprehéndere. Nullus quippe christiánus debet disputáre, quómodo, quod cathólica Ecclésia corde credit et ore confitétur, non sit; sed semper eándem fidem indubitánter tenéndo, amándo et secúndum illam vivéndo, humíliter quantum potest, quærere ratiónem, quómodo sit. Si potest intellégere, Deo grátias agat; si non potest, non immíttat córnua ad ventilándum, sed submíttat caput ad venerándum.

℟. Beátus Ansélmus / dixit mærens ad epíscopum: † Indómitum taurum et ovem débilem ad arátrum coniúngere dispónitis: † ovem per spinas et tríbulos raptátam taurus mísere dilacerábit; * Et gáudium vestrum mox in mæstítiam convertétur, allelúia. ℣. Tribulatiónes me manent; sed nihil horum véreor, dúmmodo consúmmem cursum meum. Et.

Lectio xii

Prius ergo fide mundándum est cor, sicut dícitur de Deo: Fide mundans corda eórum; et prius per præceptórum Dómini custódiam illuminándi sunt óculi, quia præcéptum Dómini lúcidum illúminans óculos; et prius per húmilem obediéntiam testimoniórum Dei debémus fíeri párvuli, ut discámus sapiéntiam, quam dat testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis. Unde Dóminus: Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Prius, inquam, ea, quæ carnis sunt, postponéntes, secúndum spíritum vivámus, quam profúnda fídei diiudicándo discutiámus; nam qui secúndum carnem vivit, carnális sive animális est, de quo dícitur: Animális homo non pércipit ea, quæ sunt Spíritus Dei. Qui vero spíritu facta carnis mortíficat, spirituális effícitur; de quo légitur, quia spirituális ómnia iúdicat, et ipse a némine iudicátur.

℟. Cum essent / Patres in sýnodo congregáti, Urbánus Póntifex exclamávit: † Pater et magíster Ansélme, Anglórum archiepíscope, ubi es? * Ascénde usque ad nos; et pugnans pro Matre tua et nostra, ádiuva nos, allelúia. ℣. Benedíctus sit sensus tuus, et sermo oris tui sit benedíctus. Ascénde. Glória Patri. Ascénde.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 5, 13-19

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, et conculcétur ab homínibus. Vos estis lux mundi. Non potest cívitas abscóndi supra montem pósita. Neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus, qui in domo sunt. Sic lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, et glorífficent Patrem vestrum, qui in cælis est. Nolíte putáre, quóniam veni sólvere legem aut prophétas: non veni sólvere, sed adimplére. Amen, quippe dico vobis, donec tránseat cælum et terra, iota unum aut unus apex non præteríbit a lege, donec ómnia fiant. Qui ergo sólverit unum de mandátis istis mínimis, et docúerit sic hómines, mínimus vocábitur in regno cælórum: qui autem fécerit, et docúerit, hic magnus vocábitur in regno cælórum.

AD LAUDES

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

Ad Bened. ant. Beátus Ansélmus / sæculi príncipes docébat dicens: † Nihil ámplius díligit Deus in hoc mundo, quam Ecclésiæ suæ libertátem, allelúia.

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Ansélmum minístrum tribuísti: † præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, * intercessórem habére meréamur in cælis. Per Dóminum nostrum.

AD II VESPERAS

Omnia de Communi Confessoris Pontificis 114*, præter sequentia.

Hymnus

Fortis en præsul, mónachus fidélis
Láurea Doctor redimítus astat:
Festus Ansélmo chorus æmulétur
Dícere carmen.

Ante matúros sápiens hic annos
Sæculi florem pereúntis horret;
Atque Lanfránci documénta quærens
Intrat erémum.

Intimum pulsans penetrále Verbi,
Fertur immótæ fídei volátu:
Dógmatum puros látices an ullus
Altius hausit?

Munus abbátis, Pater alme, sumens,
Te voves caræ sóboli: benígnis
Débiles portas húmeris, alácres
Prævius hortans.

Præsulum defert tibi rex cathédram:
Quid times luctam? próperant triúmphi:
Exteras gentes, generósus exsul,
Lúmine reples.
Sacra libértas óvibus redémptis
Parta, cui Christus nihil antepónit,
Urget Ansélmum: stúdio quis æquo
Víndicat ipsam?
Clara fit Romæ tua fama, Præsul;
Póntifex summus tibi fert honóres;
Te fides poscit: siluére Patres:
Dogma tuére!
Sis memor sancti gregis, et patrónus
Sis ad ætérnam Tríadem, precámur,
Cuncta cui dignas résonant per orbem
Sæcula laudes.
Amen.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

Ad Magnif. ant. O Doctor óptime, / Ecclésiæ sanctæ lumen, † beáte Ansélme, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúia.

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Ansélmum minístrum tribuísti: * præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

Die 23 aprilis
S. Georgii Martyris
Memoria

AD LAUDES

Ant. Fíliæ Ierúsalem, / veníte et vidéte Mártyres cum corónis, † quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, † allelúia, allelúia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Oratio

Deus, qui nos beáti Geórgii Mártyris tui méritis et intercessióne lætíficas: * concéde propítius; ut, qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

Die 25 aprilis
Litaniæ maiores

S. MARCI
Evangelistæ

II classis

Litaniæ maiores assignatæ sunt diei 25 aprilis; si vero eo die occurrit dominica Paschatis, vel feria II post Pascha, transferuntur in sequentem feriam III.

De Litaniis maioribus nihil fit in Officio, sed iuxta ecclesiarum et locorum condiciones et consuetudines, cuius rei iudex est Ordinarius loci, hoc die fit processio, in qua dicuntur Litaniæ Sanctorum (quæ tamen non duplicantur) cum suis precibus. Si autem processio fieri nequit, locorum Ordinarii instituant peculiares supplicationes, in quibus dicantur Litaniæ Sanctorum et aliæ preces in processione fieri solitæ.

Omnes vero qui ad recitationem divini Officii obligantur, processioni vero aut aliis peculiaribus supplicationibus, de quibus supra, non intersunt, tenentur dicere, hoc die, Litanias Sanctorum cum suis precibus, lingua latina.

Si vero Litaniæ Sanctorum cum suis precibus, iuxta locorum consuetudinem, in processione vel aliis peculiaribus supplicationibus, lingua vernacula, una cum fidelibus dicuntur, ii qui ad recitationem divini Officii obligantur, et his supplicationibus rite intersunt, non tenentur has preces lingua latina iterare.

Omnia de Communi Apostolorum tempore paschali 31*, præter sequentia:

In I Nocturno

Lectiones Et factum est, ut in Communi Evangelistarum 25*, cum ℣℟. de tempore paschali. 31*

In II Nocturno

Ex libro sancti Hierónymi Presbýteri de Scriptóribus ecclesiásticis

De viris illustribus, cap. 8

Lectio v

Marcus, discípulus et intérpres Petri, iuxta quod Petrum referéntem audíerat, rogátus Romæ a frátribus, breve scripsit Evangélium. Quod cum Petrus audísset, probávit, et Ecclésiis legéndum sua auctoritáte édidit. Assúmpto ítaque Evangélio, quod ipse confécerat, perréxit Ægýptum, et primum Alexandriæ Christum annúntians, constítuit Ecclé-

siam tanta doctrína et vitæ continéntia, ut omnes sectatóres Christi ad exémplum sui cógeret.

℟. Lux perpétua / lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, † allelúia, allelúia. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: † gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Et.

Lectio vi

Dénique Philon, disertíssimus Iudæórum, videns Alexandríæ primam Ecclésiam adhuc iudaizántem, quasi in laudem gentis suæ, librum super eórum conversatióne scripsit. Et quómodo Lucas narrat Ierosólymæ credéntes ómnia habuísse commúnia, sic et ille, quod Alexandríæ sub Marco fíeri doctóre cernébat, memóriæ trádidit. Mórtuus est autem octávo Nerónis anno, et sepúltus Alexandríæ, succedénte sibi Aniáno.

℟. Virtúte magna / reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Iesu Christi Dómini nostri, † allelúia, allelúia. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

De Expositióne
sancti Gregórii Papæ
super
Ezechiélem Prophétam
Hom. 3, lib. 1, n. 1

Lectio vii

Sancta quátuor animália, quæ per prophetíæ spíritum futúra prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cum dícitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia; et quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur; per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus: Ego scio quos elégerim.

℟. Isti sunt / agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúia: † modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, † allelúia, allelúia. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti.

Lectio viii

Per contemplatiónem vero, quia super nosmetípsos tóllimur, quasi in áera levámur. Quátuor ergo fácies uni sunt: quia si requíras, quid Matthæus de incarnatióne Dómini séntiat; hoc nimírum sentit, quod Marcus, Lucas et Ioánnes. Si quæras, quid Ioánnes séntiat; hoc procul dúbio, quod Lucas, Marcus et Matthæus. Si quæras, quid Marcus; hoc quod Matthæus, Ioánnes et Lucas. Si quæras, quid Lucas; hoc quod Ioánnes, Matthæus et Marcus sentit.

℟. Vidi / portam civitátis ad oriéntem pósitam, † et Apostolórum nómina et Agni super eam scripta, * Et super muros eius Angelórum custódiam, † allelúia, allelúia. ℣. Vidi civitátem sanctam Ierúsalem, descendéntem de cælo, † ornátam tamquam sponsam viro suo. Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Ant. Lux perpétua / lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúia. Cantica Vos sacerdótes Dómini vocabímini. 17*

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúia. ℟. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúia.

Homilia in Evangelium Designávit Dóminus, de Communi Evangelistarum 28*, cum ℟℟. de tempore paschali. 33*

AD LAUDES

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Ad Bened. ant. Fíliæ Ierúsalem, / veníte et vidéte Mártyres cum corónis, † quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, † allelúia, allelúia.

Oratio

Deus, qui beátum Marcum Evangelístam tuum evangélicæ prædicatiónis grátia sublimásti: † tríbue, quæsumus; eius nos semper et eruditióne profícere, * et oratióne deféndi. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Ad Magnif. ant. Sancti et iusti, / in Dómino gaudéte, allelúia: † vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

Die 26 aprilis

S. Cleti

Papæ et Martyris

Memoria

AD LAUDES

Ant. Fíliæ Ierúsalem, / veníte et vidéte Mártyres cum corónis, † quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, † allelúia, allelúia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus intende: * et, per beátum Cletum Mártyrem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Die 27 aprilis

S. Petri Canisii

Conf. et Eccl. Doct.

Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui, allelúia.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

Oratio

Deus, qui ad tuéndam cathólicam fidem beátum Petrum, Confessórem tuum, virtúte et doctrína roborásti: * concéde propítius; ut, eius exémplis et mónitis, errántes ad salútem resipíscant, et fidéles in veritátis confessióne persevérent. Per Dóminum.

Die 29 aprilis

Ss. Odonis, Maioli, Odilonis et Hugonis

Abbatum O. N.

III classis

AD MATUTINUM

Invitat. Exsúltent in Dómino Sancti, * Allelúia. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Rex glorióse Præsulum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cæléstia:

Aurem benígnam prótinus
Appóne nostris vócibus:
Trophæa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis in Martýribus,
Parcéndo Confessóribus:
Tu vince nostra crímina
Donándo indulgéntiam.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

In I Nocturno

Ant., psalmi et ℣. de feria occurrenti.

Ex Epístola sancti
Petri Damiáni Episcopi
ad sanctum Hugónem
Abbátem

Epist. 4, lib. VI

Lectio unica

Quid áliud Cluniacénse monastérium, nisi agrum Dómini plenum díxerim, ubi velut acérvus est cæléstium ségetum, chorus tot in caritáte degéntium monachórum? Ager ille quotidiáno sanctæ prædicatiónis ligóne præscínditur, et in eo cæléstis elóquii sémina conspergúntur. Illic spirituálium frugum provéntus aggéritur, ut hórreis póstmodum cæléstibus inferátur. Cluniacus prætérea ager spirituális quidam campus est, ubi cælum et terra congréditur, ac velut aréna certáminis, ubi spirituális more palæstræ caro frágilis advérsus potestátes aéreas colluctátur. Non est enim nobis colluctátio advérsus carnem et sánguinem, sed advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spirituália nequítiæ, in cæléstibus. Illic Iósue, non ille fílius Nun, sed cæléstis ductor exércitus, et qui spirituálium instrúctor est bellatórum, suos édocet mílites, supérbas quinque regum calcáre cervíces: super quos nimírum triumphálem noscúntur obtinére victóriam, qui tótidem sensus córporum per distrícta custódiæ cóhibent disciplínam.

℟. Sub tantis pátribus / Cluniáci laus per omnes diffundebátur ecclésias, † sancta Régula novo decóre refúlsit, monastéria veterascéntia refloruérunt, * Et per orbem monachórum exércitus sacro fœdere devínctus militávit, allelúia. ℣. Aedificáta est Cluniáci domus ut cívitas: † illuc ascendérunt tribus Dómini ad confiténdum nómini Dómini. Et per orbem. Glória Patri. Et per orbem.

In II Nocturno

Ant. et psalmi de feria occurrenti.

Capit. Eccli. 17, 7-8

Posuit óculum suum super corda illórum, † osténdere illis magnália óperum suórum, * ut nomen sanctificatiónis colláudent.

℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúia. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúia.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Super nivem / dealbabúntur Sancti tui, Dómine, allelúia. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Iusti / confitebúntur nómini tuo, † et habitábunt recti cum vultu tuo, allelúia.

3 Sancti mei, / qui in isto sæculo certámen habuístis, † mercédem labórum ego reddo vobis, allelúia.

4 Sancti spíritus / et ánimæ iustórum, hymnum dícite Deo, allelúia.

5 Sancti estis, / dicit Dóminus, et multiplicábo númerum vestrum, † ut orétis pro pópulo meo in loco isto, allelúia.

Capit. Eccli. 17, 6

Creávit illis Deus sciéntiam spíritus, † sensu implévit cor illórum, * et mala et bona osténdit illis.

℟. br. Sancti et iusti, in Dómino gaudéte, * Allelúia, allelúia. Sancti. ℣. Vos elégit Deus in hereditátem sibi. Allelúia. Glória Patri. Sancti.

Hymnus

Sacráta nobis gáudia
Dies redúxit ánnua,
Qua Patres nostri óptimi
Colúntur laude álacri.

Qui pura mentis ácie,
Mundi devícto príncipe,
Amára dantes sémina,
Iam messis tenent gáudia.

Scutum suméntes fídei,
Iuxta dictum Apóstoli,
Mucróne Sancti Spíritus
Hostes prostérnunt ínvidos.

Ut vera Christi lília
Fulgéntes in Ecclésia,
Commíssa sibi ágmina
Pascébant dape gémina.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Ad Bened. ant. Fulgébunt iusti, / et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent, † iudicábunt natiónes et regnábunt in ætérnum, allelúia.

Oratio

Deus, qui nos Sanctórum tuórum et solemnitáte lætíficas, et imitatióne súscitas ad profectum: † præsta; ut, quos venerámur offício, * étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Capitulum Creávit illis, ut supra ad Laudes.

℣. Sancti et iusti, in Dómino gaudéte, allelúia. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

AD SEXTAM

Capit. Eccli. 17, 7-8

Pósuit óculum suum super corda illórum, † osténdere illis magnália óperum suórum, * ut nomen sanctificatiónis colláudent.

℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúia. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúia.

AD NONAM

Capit. Eccli. 17, 16

Omnia ópera illórum velut sol in conspéctu Dei, * et óculi eius sine intermissióne inspiciéntes in viis eórum.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúia. ℟. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúia.

AD VESPERAS

Ant. 1 Surréxit / Odo plenus Spíritu Sancto, † et monástici Ordinis decus per orbem renovátum est, allelúia. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Communi Apostolorum. 2*

2 Máiolus, / caritáte redúndans ac grátia, † sanctitátem angélicam æmulátus, virtúte super hómines ferebátur, allelúia.

3 Qualem caritátem / corde serváret Odilo mire demonstrávit, qui defunctórum fidélium cruciátibus cóndolens, † eos quotánnis dulci refrigério fovéri decrévit, allelúia.

4 Cum in die / magni Sábbati beátus Hugo sacris interésset, † colúmnam novæ lucis salutábat crebris exórans suspíriis, † ut ad terram promissiónis felíciter perveníret, allelúia.

Capit. Eccli. 17, 6

Creávit illis Deus sciéntiam spíritus, † sensu implévit cor illórum, * et mala et bona osténdit illis.

℟. br. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Allelúia, allelúia. Lux perpétua. ℣. Et ætérnitas témporum. Allelúia. Glória Patri. Lux perpétua.

Hymnus

Iucúnda Patrum rédiit
Festívitas illústrium,
Confessióne córdium
Qui respuérunt sæculum.

Quorum coléntes ánnuam
Solemnitátem cándidam,
Ipsos precámur húmiles,
Ut nostras mundent máculas.

Oratióne sédula,
Votísque nostris súbditis,
Det nobis indulgéntiam
Eórum intercéssio.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Ad Magnif. ant. Vos, qui reliquístis / ómnia, et secúti estis me, † céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis, allelúia.

Oratio

Deus, qui nos Sanctórum tuórum et solemnitáte lætíficas, et imitatióne súscitas ad profectum: * præsta; ut, quos venerámur offício, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum.

Die 30 aprilis

S. Catharinæ Senensis
Virginis
Memoria

AD LAUDES

Ant. Símile est / regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: † invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam, allelúia.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúia. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúia.

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus: * ut, qui beátæ Catharínæ Vírginis tuæ natalícia cólimus; et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ virtútis proficiámus exémplo. Per Dóminum nostrum.

FESTA MAII

Die 1 maii

S. IOSEPH OPIFICIS

Sponsi B. M. V., Confessoris

I classis

Officii schema I

Ad libitum Congregationum, vel Abbatum vel Priorum conventualium dici potest sequens Officium approbatum.

AD I VESPERAS

Ant. 1 Deus, / mundi ópifex, pósuit hóminem † ut operarétur et custodíret terram, allelúia. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Communi Apostolorum. 2*

2 Christus, / Dei Fílius, mánibus suis operári dignátus est, allelúia.

3 Artem fabri / fidéliter exércens sanctus Ioseph, † labóris mirábile refúlget exémplar, allelúia.

4 Ioseph, / ópifex sancte, ópera nostra tuére, allelúia.

Capit. Col. 3, 14-15

Fratres: Caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis, † et pax Christi exsúltet in córdibus vestris, * et grati estóte.

℟. br. O magnam dignitátem labóris, * Allelúia, allelúia. O magnam. ℣. Quem Christus sanctificávit. Allelúia. Glória Patri. O magnam.

Hymnus

Te, Ioseph, célebrent ágmina cælitum,
Te cuncti résonent christíadum chori,
Qui clarus méritis, iunctus es ínclitæ
Casto fœdere Vírgini.

Almo cum túmidam gérmine cóniugem
Admírans, dúbio tángeris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptum Púerum docet.

Tu natum Dóminum stringis, ad éxteras
Aegýpti prófugum tu séqueris plagas;
Amíssum Sólymis quæris, et ínvenis,
Miscens gáudia flétibus.

Post mortem réliquos sors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit:
Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias, parce precántibus,
Da Ioseph méritis sídera scándere;
Ut tandem líceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum. Amen.

℣. Solémnitas est hódie sancti Ioseph, allelúia. ℟. Qui mánibus suis Fílio Dei ministrávit, allelúia.

Ad Magnif. ant. Christus Dóminus / fabri fílius putári dignátus est, allelúia.

Oratio

Rerum cónditor Deus, qui legem labóris humáno géneri statuísti: * concéde propítius; ut, sancti Ioseph exémplo et patrocínio, ópera perficiámus quæ præcípis, et prǽmia consequámur quæ promíttis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem regum Dóminum, qui putári dignátus est fabri fílius, * Veníte, adorémus, allelúia. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Te, pater Ioseph, ópifex colénde,
Názaræ felix látitans in umbra,
Vócibus magnis animísque plenis
Nocte canémus.

Régiam stirpem tenuémque victum
Mente fers æqua tacitúsque portas,
Sacra dum multo mánuum labóre
Pígnora nutris.

O Faber, sanctum spéculum fabrórum,
Quanta das plebi documénta vitæ,
Ut labor sudans, ut et officína
Sanctificétur.

Qui carent escis, míseros fovéto;
Témpera effrénos perimásque lites;
Mýsticus Christus pátriæ sub umbræ
Tégmine crescat.

Tu Deus trinus paritérque et unus,
Qui pater cunctis opifíxque rerum,
Fac patrem Ioseph imitémur actu,
Morte imitémur.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Exit homo / ad opus suum, et ad labórem

suum usque ad vésperum, allelúia. Ps. 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, cum reliquis de Communi Confessoris non Pontificis. 128*

℣. Glória et exémplar opíficum, sancte Ioseph, allelúia. ℟. Cui obedíre vóluit Fílius Dei, allelúia.

De libro Génesis

Lectio i 1, 27-28, 31

In princípio creávit Deus hóminem ad imáginem suam; ad imáginem Dei creávit illum: másculum et féminam creávit eos. Benedixítque illis Deus, et ait: Créscite et multiplicámini, et repléte terram et subícite eam. Vidítque Deus cuncta quæ fécerat, et erant valde bona. Et factum est véspere et mane, dies sextus.

℟. Sex diébus / operáberis et fácies ómnia ópera tua, † séptimo autem die sábbatum Dómini Dei tui est; * Non fácies omne opus in eo, allelúia. ℣. Sex enim diébus fecit Dóminus cælum et terram, † et requiévit in die séptimo. Non.

Lectio ii 2, 1-3

Igitur perfécti sunt cæli et terra et omnis ornátus eórum. Complevítque Deus die séptimo opus suum quod fécerat; et requiévit die séptimo ab univérso ópere quod patrárat. Et benedíxit diéi séptimo, et sanctificávit illum, quia in ipso cessáverat ab omni ópere suo, quod creávit Deus ut fáceret.

℟. Dómine Deus, / magnificátus es veheménter, amíctus lúmine sicut vestiménto. * Exíbit homo ad opus suum, et ad operatiónem suam usque ad vésperum, allelúia. ℣. Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine: † ómnia in sapiéntia fecísti. Exíbit.

Lectio iii 2, 7-9, 15

Formávit ígitur Dóminus Deus hóminem de limo terræ, et inspirávit in fáciem eius spiráculum vitæ, et factus est homo in ánimam vivéntem. Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a princípio, in quo pósuit hóminem quem formáverat. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu et ad vescéndum suáve; lignum étiam vitæ in médio paradísi lignúmque sciéntiæ boni et mali. Tulit ergo Dóminus Deus hóminem, et pósuit eum in paradíso

voluptátis, ut operarétur et custodíret illum.

℟. Pósuit / Dóminus Deus hóminem quem formáverat, in paradísum voluptátis, * Ut operarétur illum, allelúia. ℣. Hæc erat condício hóminis ab inítio. Ut.

Lectio iv 3, 17-19, 23-24

Dixítque Dóminus Deus Adæ: Quia audísti vocem uxóris tuæ, et comedísti de ligno, ex quo præcéperam tibi ne comáderes, maledícta terra in ópere tuo; in labóribus cómedes ex ea cunctis diébus vitæ tuæ. Spinas et tríbulos germinábit tibi, et cómedes herbam terræ. In sudóre vultus tui vescéris pane, donec revertáris in terram, de qua sumptus es; quia pulvis es, et in púlverem revertéris. Et emísit eum Dóminus Deus de paradíso voluptátis, ut operarétur terram, de qua sumptus est. Eiecítque Adam, et collocávit ante paradísum voluptátis Chérubim et flámmeum gládium atque versátilem, ad custodiéndam viam ligni vitæ.

℟. Post peccátum / eiécit Deus hóminem de paradíso voluptátis, * Ut in labóribus operarétur terram, allelúia. ℣. Et in sudóre vultus tui, dixit Deus, vescéris pane. Ut. Glória Patri. Ut.

In II Nocturno

Ant. Iesus, / cum esset trigínta annórum, putabátur fílius Ioseph, allelúia. Ps. 14 Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? cum reliquis. 133*

℣. O magnam dignitátem labóris, allelúia. ℟. Quem Christus sanctificávit, allelúia.

Ex Actis
Pii Papæ duodécimi

Lectio v

Ecclésia, providentíssima ómnium Mater, máximas impéndit curas ad opífices tutándos ac levándos, eorúndem consociatiónes instítuens iísque favens, quas Pius duodécimus, Póntifex máximus, iamprídem validíssimo sancti Ioseph patrocínio concréditas esse vóluit. Etenim sanctus Ioseph, cum putatívus esset pater Christi, qui faber et fabri fílius appellári dignátus est, propter necessitúdinem qua iunctus erat cum Iesu, abúnde spíritum illum hausit unde labor nobilitátur atque evéhitur. Consímili modo huiuscémodi opíficum consociatiónes adníti debent, ut Christus sit semper in ipsis præsens, in eórum membris horúmque famíliis, in omni dénique cœtu operário; síquidem præcípuus harum consociatiónum finis est, ut christiánam vitam in suis membris servent atque alant, Deíque regnum látius propágent, præsértim inter eiúsdem officínæ contubernáles.

℟. Non fácies / calúmniam próximo tuo, nec vi ópprimes eum; * Non morábitur opus mercenárii tui apud te usque mane, allelúia. ℣. Dignus est enim operárius mercéde sua. Non morábitur.

Lectio vi

De hac autem Ecclésiæ sollicitúdine erga cœtum operárium novum idem Póntifex præbuit arguméntum, cum occasiónem nactus opíficum convéntus kaléndis maiis anni millésimi nongentésimi quinquagésimi quinti Romæ celebráti, ingéntem multitúdinem in foro ad sancti Petri basílicam coadunátam álloquens, opíficum institutiónem summópere commendávit. Hæc enim nostris tempóribus potióres sibi víndicat partes, ut opífices, christiána doctrína rite imbúti, grassántes circa societátis constitutiónem remque œconómicam erróres devítent, et morálem órdinem a Deo præstitútum, quem Ecclésia pandit atque interpretátur, de opíficum iúribus atque offíciis, probe noscant, reíque geréndæ partícipes effécti, eiúsdem procuratióni efficáciter adlabórent. Christus enim primus in orbe promulgávit atque Ecclésiæ trádidit princípia, quæ ad has diriméndas quæstiónes immutabília ac validíssima perstant.

℟. Dedísti mihi / protectiónem salútis tuæ et déxtera tua suscépit me: * Protéctor meus et suscéptor meus, allelúia. ℣. Ego protéctor tuus sum et merces tua magna nimis. Protéctor.

Lectio vii

Quo autem humáni labóris dignitas, et princípia quæ eándem effíciunt, áltius insidérent ánimis, Pius duodécimus festum sancti Ioseph opíficis instítuit, qui omni cœtui operário exémplo sit ac præsídio. Ab hoc enim exémplo, qui operósas exércent artes díscere debent qua ratióne et quo spíritu sua múnia éxpleant, ut páriter, primo Dei obse-

quéntes præcépto, terram subíciant atque œcónomicæ prosperitáti cónsulant, ac simul ætérnæ vitæ prǽmia consequántur. Neque déerit próvidus Nazarethánæ Famíliæ custos sibi arte ac labóre cómpares suo munímine tégere eorundémque cælitus fortunáre domos.

℟. Miser / ego sum et pauper;* Dóminus sollícitus est mei, allelúia. ℣. Labórem mánuum tuárum manducábis et bene tibi erit. Dóminus.

Lectio viii

Aptíssime Summus Póntifex hoc festum celebrári iussit kaléndis maiis, quem diem operárii cœtus sibi ascivérunt; hinc enim spes affúlget fore, ut dies hic, sancto Ioseph opífici dicátus, deínceps non ódia exácuat ac iúrgia accéndat, sed síngulis recúrrens annis, omnes invítet ad ea magis magísque perficiénda, quæ cívium paci adhuc desunt, immo étiam reipúblicæ moderatóres exstímulet ad ea sollérter absolvénda, quæ consortiónis humánæ rectus expóstulat ordo.

℟. Clamávit / pópulus ad regem, aliménta petens: * Quibus ille respóndit: Ite ad Ioseph, allelúia. ℣. Salus nostra in manu tua est: † réspice nos tantum, et læti serviémus regi. Quibus. Glória Patri. Quibus.

In III Nocturno

Ant. Nonne / hic est fabri fílius? † Nonne hic est fílius Ioseph? Allelúia. Cantica Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in iustítia sua meditábitur. 138*

℣. Verbum Dei, per quod facta sunt ómnia, allelúia. ℟. Dignátus est operári mánibus suis, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 13

In illo témpore: Véniens Iesus in pátriam suam, docébat eos in synagógis eórum, ita ut miraréntur et dícerent: Unde huic sapiéntia hæc et virtútes? Nonne hic est fabri fílius? Et réliqua.

Homília sancti Albérti Magni Epíscopi

In Luc. 4, 16; 22; 24

Die sábbati intrávit in synagógam, quo omnes intentióne audiéndi convéniunt. Et ómnium in synagóga óculi erant intendéntes in eum.

Hoc tamen quidam devotióne, quidam curiositáte, et quidam observántes eum fecérunt, ut cáperent eum in sermóne. Et dicébant scribæ et pharisæi ad pópulum, qui iam fidem et devotiónem concéperat: Nonne hic est fílius Ioseph? Despectiónis nota est demonstrátio eius, quem nominare non sunt dignáti. Fílius Ioseph: minus hic dicit Evangelísta quod tam a Matthæo quam a Marco plénius scíverat esse pósitum: Nonne hic est fabri fílius? Nonne hic est faber, fílius Maríæ? Hæc ómnia despectíve dicta sunt.

℟. Iesus / erat incípiens quasi annórum trigínta, * Qui putabátur fílius Ioseph, allelúia. ℣. Faber autem erat Ioseph, sponsus Vírginis Maríæ, de qua natus est Christus. Qui.

Lectio x

Faber enim lignárius dícitur fuísse Ioseph, arte et usu mánuum victum quærens, et non in ótio et delíciis panem mandúcans, sicut scribæ et pharisæi fecérunt. Maríæ étiam colo et consílio mánuum victum quærébat. Et est sensus: Hic despéctæ et paupérrimæ nativitátis faber, lignárius vocatióne, non potest esse Christus Dóminus, quem unxit Deus. Et ídeo sibi non est credéndum tam rusticáno et tam vili.

℟. Unde / huic sapiéntia hæc et virtútes? * Nonne hic est fabri fílius? Allelúia. ℣. Ita dicébant in civitáte Názareth. Nonne.

Bened. Cuius festum cólimus, ipse.

Lectio xi

Faber tamen erat Dóminus: quia prophéta dixit de ipso: Tu fabricátus es auróram et solem. Símilis modus despectívæ locutiónis est in primo Regum, ubi Saul promóto in regnum suum, dixérunt: Quænam res áccidit fílio Cis? Num et Saul inter prophétas est? Parva ergo locútio eórum magnum impórtat despéctum. Dóminus autem dicit: Amen dico vobis, quia nemo prophéta accéptus est in pátria sua.

℟. Fecit me / Deus quasi patrem regis, et dóminum univérsæ domus eius: * Exaltávit me, ut salvos fáceret multos pópulos, allelúia. ℣. Veníte ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Aegýpti, ut comedátis medúllam terræ. Exaltávit.

Lectio xii

Se autem prophétam hic dicit Dóminus. Est autem prophéta ab actu prophetándi non ab inspiratióne prophética. Ipse enim, cui ómnia per divinitátem nota sunt, nullam pénitus récipit inspiratiónis revelatiónem. Pátriam autem suam vocat hic stricte locum conceptiónis et nutritiónis, et non totam provínciam Galilææ, quia Caphárnaum est étiam in Galilæa, ubi plúribus valde fuit accéptus. Suis autem convicáneis, qui invídia incitabántur ad ipsum, non fuit accéptus.

℟. Fidélis servus / et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam. * Amen, dico vobis, quóniam super ómnia bona sua constítuet eum, allelúia. ℣. Qui custos est Dómini sui, glorificátur. Amen. Glória Patri. Amen.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum
Cap. 13, 54-58

In illo témpore: Véniens Iesus in pátriam suam, docébat eos in synagógis eórum, ita ut mirarénturet dícerent: Unde huic sapiéntia hæc et virtútes? Nonne hic est fabri fílius? Nonne mater eius dícitur María? et fratres eius, Iacóbus, et Ioseph, et Simon, et Iudas? Et soróres eius nonne omnes apud nos sunt? Unde ergo huic ómnia ista? Et scandalizabántur in eo. Iesus autem dixit eis: Non est prophéta sine honóre, nisi in pátria sua et in domo sua. Et non fecit ibi virtútes multas, propter incredulitátem illórum.

Oratio

Rerum cónditor Deus, qui legem labóris humáno géneri statuísti: † concéde propítius; ut, sancti Ioseph exémplo et patrocínio, * ópera perficiámus quæ præcípis, et prǽmia consequámur quæ promíttis. Per Dóminum.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Deus, / mundi ópifex, pósuit hóminem † ut operarétur et custodíret terram, allelúia. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Christus, / Dei Fílius, mánibus suis operári dignátus est, allelúia.

3 Artem fabri / fidéliter exércens sanctus Ioseph, † labóris mirábile refúlget exémplar, allelúia.

4 Fidélis servus / et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam, allelúia.

5 Ioseph, / ópifex sancte, ópera nostra tuére, allelúia.

Capit. Col. 3, 14-15

Fratres: Caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis, † et pax Christi exsúltet in córdibus vestris, * et grati estóte.

℟. br. Glória et exémplar opíficum, sancte Ioseph, * Allelúia, allelúia. Glória. ℣. Cui obedíre vóluit Fílius Dei. Allelúia. Glória Patri. Glória.

Hymnus

Auróra, solis núntia
Florúmque mensi prǽvia,
Fabri sonóram málleo
Domum salútat Názaræ.

Salve, caput domésticum,
Sub quo suprémus Artifex,
Sudóre salso róridus,
Exércet artem pátriam.

Altis locátus sédibus
Celsǽque Sponsæ próximus,
Adésto nunc cliéntibus,
Quos vexat indigéntia.

Absíntque vis et iúrgia,
Fraus omnis a mercédibus;
Victus cibíque cópiam
Mensúret una párcitas.

O Trinitátis Unitas,
Ioseph precánte, quǽsumus,
In pace nostros ómnium
Gressus viámque dírige.
Amen.

℣. Ora pro nobis, sancte Ioseph, allelúia. ℟. Labórum nostrórum protéctor fidélis, allelúia.

Ad Bened. ant. Descéndit Iesus / cum María et Ioseph, et venit Názareth, † et erat súbditus illis, allelúia.

Oratio

Rerum cónditor Deus, qui legem labóris humáno géneri statuísti: † concéde propítius; ut, sancti Ioseph exémplo et patrocínio, * ópera perficiámus quæ præcípis, et prǽmia consequámur quæ promíttis. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Capitulum Fratres, ut supra ad Laudes.

℣. O magnam dignitátem labóris, allelúia. ℟. Quem Christus sanctificávit, allelúia.

AD SEXTAM

Capit. Col. 3, 17

Omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, † ómnia in nómine Dómini Iesu Christi, * grátias agéntes Deo et Patri per Ipsum.

℣. Verbum Dei, per quod facta sunt ómnia, allelúia. ℟. Dignátus est operári mánibus suis, allelúia.

Oratio

Rerum cónditor Deus, qui legem labóris humáno géneri statuísti: † concéde propítius; ut, sancti Ioseph exémplo et patrocínio, * ópera perficiámus quæ præcípis, et prǽmia consequámur quæ promíttis. Per Dóminum.

AD NONAM

Ant. Ioseph, / ópifex sancte, ópera nostra tuére, allelúia.

Capit. Col. 3, 23-24

Quodcúmque fácitis, ex ánimo operámini sicut Dómino, et non homínibus, † sciéntes quod a Dómino accipiétis retributiónem hereditátis. * Dómino Christo servíte.

℣. Ora pro nobis, sancte Ioseph, allelúia. ℟. Labórum nostrórum prótector fidélis, allelúia.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Deus, / mundi ópifex, pósuit hóminem † ut operarétur et custodíret terram, allelúia. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Communi Apostolorum. 2*

2 Christus, / Dei Fílius, mánibus suis operári dignátus est, allelúia.

3 Artem fabri / fidéliter exércens sanctus Ioseph, † labóris mirábile refúlget exémplar, allelúia.

4 Ioseph, / ópifex sancte, ópera nostra tuére, allelúia.

Capit. Col. 3, 14-15

Fratres: Caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis, † et pax Christi exsúltet in córdibus vestris, * et grati estóte.

℟. br. O magnam dignitátem labóris, * Allelúia, allelúia. O magnam. ℣. Quem Christus sanctificávit. Allelúia. Glória Patri. O magnam.

Hymnus

Te, Ioseph, célebrent ágmina cælitum,
Te cuncti résonent christíadum chori,
Qui clarus méritis, iunctus es ínclitæ
Casto fœdere Vírgini.
Almo cum túmidam gérmine cóniugem
Admírans, dúbio tángeris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptum Púerum docet.
Tu natum Dóminum stringis, ad éxteras
Aegýpti prófugum tu séqueris plagas;
Amíssum Sólymis quæris, et ínvenis,
Miscens gáudia flétibus.
Post mortem réliquos sors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit:
Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.
Nobis, summa Trias, parce precántibus,
Da Ioseph méritis sídera scándere;
Ut tandem líceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum. Amen.

℣. Ora pro nobis, sancte Ioseph, allelúia. ℟. Labórum nostrórum prótector fidélis, allelúia.

Ad Magnif. ant. Et ipse Iesus / erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur fílius Ioseph, allelúia.

Oratio Rerum cónditor, ut supra. [180]

Officii schema II

AD I VESPERAS

Ant. 1 Iacob autem / génuit Ioseph, virum Maríæ, † de qua natus est Iesus, qui vocátur Christus, allelúia. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Communi Apostolorum. 2*

2 Missus est / Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, † ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Ioseph, allelúia.

3 Ascéndit autem Ioseph / a Galilæa de civitáte Názareth in Iudæam, in civitátem David, † quæ vocátur Béthlehem, allelúia.

4 Et ipse Iesus / erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Ioseph, allelúia.

Capit. Gen. 49, 26

Benedictiónes patris tui confortátæ sunt benedictiónibus patrum eius, † donec veníret Desidérium cóllium ætternórum: * fiant in cápite Ioseph, et in vértice Nazaræi inter fratres suos.

℟. br. Constítuit eum dóminum domus suæ, * Allelúia, allelúia. Constítuit. ℣. Et príncipem omnis possessiónis suæ. Allelúia. Glória Patri. Constítuit.

Hymnus Te Ioseph, ut supra. [180]

℣. Confitébor nómini tuo, allelúia. ℟. Quóniam adiútor et protéctor factus es mihi, allelúia.

Ad Magnif. ant. Cum esset desponsáta / Mater Iesu María Ioseph, † ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto, allelúia.

Oratio

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Ioseph sanctíssimæ Genetrícis tuæ sponsum elígere dignátus es: * præsta, quæsumus; ut, quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cælis: Qui vivis et regnas.

AD MATUTINUM

Invitat. Laudémus Deum nostrum * In veneratióne beáti Ioseph, protectóris nostri, allelúia. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Te, Ioseph, célebrent ágmina cælitum,
Te cuncti résonent christíadum chori,
Qui clarus méritis, iunctus es íncliæ
Casto fœdere Vírgini.

Almo cum túmidam gérmine cóniugem
Admírans, dúbio tángeris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptum Púerum docet.

Tu natum Dóminum stringis, ad éxteras
Aegýpti prófugum tu séqueris plagas;
Amíssum Sólymis quæris, et ínvenis,
Miscens gáudia flétibus.

Post mortem réliquos sors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit:
Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias, parce precántibus,
Da Ioseph méritis sídera scándere;
Ut tandem líceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum. Amen.

In I Nocturno

Ant. Angelus Dómini / appáruit in somnis Ioseph, dicens: † Surge, et áccipe Púerum et Matrem eius, et fuge in Aegýptum; † et esto ibi usque dum dicam tibi, allelúia. Ps. 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, cum reliquis de Communi Confessoris non Pontificis. 128*

℣. Confitébor nómini tuo, allelúia. ℟. Quóniam adiútor et protéctor factus es mihi, allelúia.

De libro Génesis

Lectio i 39, 1-6

Igitur Ioseph ductus est in Aegýptum, emítque eum Pútiphar eunúchus pharaónis, princeps exércitus, vir Aegýptius, de manu Ismaelitárum, a quibus perdúctus erat. Fuítque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis próspere agens: habitavítque in domo dómini sui, qui óptime nóverat Dóminum esse cum eo, et ómnia quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus. Invenítque Ioseph grátiam coram dómino suo, et ministrábat ei: a quo præpósitus ómnibus gubernábat créditam sibi domum et univérsa quæ ei trádita fúerant; benedixítque Dóminus dómui Aegýptii propter Ioseph, et multiplicávit tam in ædibus quam in agris cunctam eius substántiam; nec quidquam áliud nóverat, nisi panem, quo vescebátur. Erat autem Ioseph pulchra fácie et decórus aspéctu.

℟. Clamávit / pópulus ad regem, alimenta petens; * Quibus ille respóndit: Ite ad Ioseph, allelúia. ℣. Salus nostra in manu tua est: † réspice nos tantum, et læti serviémus regi. Quibus.

Lectio ii 41, 37-43

Plácuit pharaóni consílium, et cunctis minístris eius; locutúsque est ad eos: Num invenire potérimus talem virum, qui spíritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Ioseph: Quia osténdit tibi Deus ómnia quæ locútus es, numquid sapientiórem et consímilem tui invenire pótero? Tu eris super domum meam, et ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet; uno tantum regni sólio te præcédam. Dixítque rursus phárao ad Ioseph: Ecce, constítui te super univérsam terram Aegýpti. Tulítque ánulum de manu sua, et dedit eum in manu eius; vestivítque eum stola býssina, et collo torquem áuream circumpósuit. Fecítque eum ascéndere super currum suum secúndum, clamánte præcóne, ut omnes coram eo genuflécterent et præpósitum esse scirent univérsæ terræ Aegýpti.

℟. Fecit me / Deus quasi patrem regis, et dóminum univérsæ domus eius: * Exaltávit me, ut salvos fáceret multos pópulos, allelúia. ℣. Veníte ad me, et ego dabo vobis ómnia bona Aegýpti, † ut comedátis medúllam terræ. Exaltávit.

Lectio iii 41, 44-45a

Dixit quoque rex ad Ioseph: Ego sum phárao: absque tuo império non movébit quisquam manum aut pedem in omni terra Aegýpti. Vertítque nomen eius, et vocávit eum lingua ægyptíaca Salvatórem mundi. Dedítque illi uxórem Aseneth, fíliam Putipháre sacerdótis Heliopóleos.

℟. Fuit Dóminus / cum Ioseph, et dedit ei grátiam in conspéctu príncipis cárceris: * Qui trádidit in manu illíus univérsos vinctos, allelúia. ℣. Quidquid fiébat, sub ipso erat: † Dóminus enim erat cum illo, et ómnia ópera eius dirigébat. Qui.

Lectio iv 41, 45b-49

Egréssus est ítaque Ioseph ad terram Aegýpti (trigínta autem annórum erat quando stetit in conspéctu regis pharaónis), et circuívit omnes regiónes Aegýpti. Venítque fertílitas septem annórum: et in manípulos redáctæ ségetes congregátæ sunt in hórrea Aegýpti. Omnis étiam frugum abundántia in síngulis úrbibus cóndita est. Tántaque fuit abundántia trítici, ut arénæ maris coæquarétur, et cópia mensúram excéderet.

℟. Iam lætus móriar, / quia vidi fáciem tuam, et supérstitem te relínquo: † Non sum fraudátus aspéctu tuo: * Insuper osténdit mihi Dóminus semen tuum, allelúia. ℣. Qui pascit me ab adulescéntia mea, benedícat púeris istis, † et invocétur super eos nomen meum. Insuper. Glória Patri. Insuper.

In II Nocturno

Ant. Angelus Dómini / appáruit in somnis Ioseph, dicens: † Surge, et áccipe Púerum et Matrem eius, et vade in terram Israel; † defúncti sunt enim qui quærébant ánimam Púeri, allelúia. Ps. 14 Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? cum reliquis. 133*

℣. Réspice de cælo, et vide, et vísita víneam istam, allelúia. ℟. Et pérfice eam, allelúia.

Sermo
sancti Bernardíni Senénsis
In Vigilia Nativ. Domini, Sermo 2, de S. Ioseph

Lectio v

Omnium singulárium gratiárum alícui rationábili creatúræ communicatárum generális régula est, quod, quandocúmque divína grátia éligit áliquem ad áliquam grátiam singulárem, seu ad áliquem sublímem statum, ómnia charísmata donet, quæ illi persónæ sic eléctæ, et eius offício necessária sunt, atque illam copióse décorant. Quod máxime verificátum est in sanctíssimo Ioseph, putatívo patre Dómini Iesu Christi, et vero sponso Regínæ mundi et Dóminæ Angelórum, qui ab ætérno Patre eléctus est fidélis nutrícius atque custos principálium thesaurórum suórum, scílicet Fílii eius et Sponsæ suæ; quod offícium fidelíssime prosecútus est. Cui proptérea Dóminus ait: Serve bone et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

℟. Dedísti mihi / protectiónem salútis tuæ et déxtera tua suscépit me: * Protéctor meus et cornu salútis meæ et suscéptor meus, allelúia. ℣. Ego protéctor tuus sum et merces tua magna nimis. Protéctor.

Lectio vi

Si cómpares eum ad totam Ecclésiam Christi, nonne iste est homo eléctus et speciális, per quem et sub quo Christus est ordináte et honéste introdúctus in mundum? Si ergo Vírgini Matri tota Ecclésia sancta débitrix est, quia per eam Christum suscípere dignáta est; sic profécto post eam huic debet grátiam et reveréntiam singulárem. Ipse enim est clavis véteris Testaménti, in qua patriarchális et prophetális dignitas promíssum consequitur fructum. Porro hic est solus, qui corporáliter possédit, quod eis divína dignátio repromísit. Mérito ígitur figurátur per illum patriárcham Ioseph, qui pópulis fruménta servávit. Sed et hic illum præcéllit, quia non solum Aegýptiis panem corporális vitæ, sed ómnibus eléctis Panem de cælo, qui cæléstem vitam tríbuit, cum multa diligéntia et sollértia enutrívit.

℟. Státuet / fílios suos sub tégmine illíus, et sub ramis eius morábitur; † protegétur sub tégmine illíus a fervóre: * Et in glória eius requiéscet, allelúia. ℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, † effúndite coram illo corda vestra. Et.

Lectio vii

Profécto dubitándum non est, quod Christus familiaritátem, reveréntiam atque sublimíssimam dignitátem, quam sibi exhíbuit, dum ágeret in hu-

mánis, tamquam fílius patri suo, in cælis útique non negávit, quin pótius complévit et consummávit. Unde non immérito in verbo propósito a Dómino subinfértur: Intra in gáudium Dómini tui. Unde, licet gáudium ætérnæ beatitúdinis in cor hóminis intret, máluit tamen Dóminus ei dícere: Intra in gáudium, ut mýstice innuátur, quod gáudium illud non solum in eo est intra, sed úndique illum circúmdans et absórbens, et ipsum velut abýssus infinita submérgens.

℟. Exáudi / vocem meam, qua clamávi ad te: * Miserére mei, et exáudi me, allelúia. ℣. Adiútor meus esto, ne derelínquas me. Miserére.

Lectio viii

Meménto ígitur nostri, benedícte Ioseph, et tuæ oratiónis suffrágio apud tuum putatívum Fílium intercéde; sed et beatíssimam Vírginem sponsam tuam nobis propítiam redde, quæ cum Patre et Fílio et Spíritu Sancto Regína cælórum regnat per infinita sæcula sæculórum. Amen.

℟. Si consístant / advérsum me castra, non timébit cor meum: * Si exsúrgat advérsum me prœlium, in hoc ego sperábo, allelúia. ℣. In te cantátio mea semper, quóniam tu adiútor fortis. Si exsúrgat. Glória Patri. Si exsúrgat.

In III Nocturno

Ant. Consúrgens Ioseph, / accépit Púerum et Matrem eius, et venit in terram Israel; † et habitávit in civitáte, quæ vocátur Názareth, allelúia. Cantica Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in iustítia sua meditábitur. 138*

℣. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, allelúia. ℟. Ut non derelínquat me in die tribulatiónis, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 3

In illo témpore: Factum est autem, cum baptizarétur omnis pópulus, et Iesu baptizáto et oránte, apértum est cælum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi

De consensu Evang., Lib. 2, cap. 1 et 3

Maniféstum est illud quod ait: Sicut putabátur fílius Ioseph, propter illos

dixísse, qui eum ex Ioseph, sicut álii hómines nascúntur, natum arbitrabántur. Quos autem movet, quod álios progeneratóres Matthæus enúmerat, descéndens a David usque ad Ioseph, álios autem Lucas, ascéndens a Ioseph usque ad David; fácile est, ut advértant duos patres habére potuísse Ioseph: unum a quo génitus, álterum a quo fúerit adoptátus. Antíqua est enim consuetúdo adoptándi étiam in illo pópulo Dei, ut sibi fílios fácerent, quos non ipsi genuíssent. Unde intellégitur Lucas patrem Ioseph, non a quo génitus, sed a quo fúerat adoptátus, suscepísse in Evangélio suo, cuius progenitóres sursum versus commemoráret, donec exíret ad David.

℟. Ioseph, / fili David, noli timére accípere Maríam cóniugem tuam: † quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est. † Páriet autem Fílium, * Et vocábis nomen eius Iesum, allelúia. ℣. Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Et.

Lectio x

Cum enim necésse sit, utróque Evangelísta vera narránte, et Matthæo scílicet et Luca, ut unus eórum eius patris oríginem tenúerit, qui genúerat, alter eius, qui adoptáverat Ioseph; quem probabílius intellégimus adoptántis oríginem tenuísse quam eum, qui nóluit Ioseph génitum dícere ab illo, cuius eum fílium esse narrábat? Matthæus autem dicens: Abraham génuit Isaac, Isaac génuit Iacob, atque ita in hoc verbo, quod est, génuit, persevérans, donec in último díceret: Iacob autem génuit Ioseph, satis expréssit ad eum patrem se perduxísse órdinem generántium, a quo Ioseph non adoptátus, sed génitus erat.

℟. Ascéndit Ioseph / a Galilæa de civitáte Názareth in Iudæam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem: * Eo quod esset de domo et família David, allelúia. ℣. Ut profiterétur cum María desponsáta sibi uxóre. Eo.

Lectio xi

Quamquam si étiam Lucas génitum díceret Ioseph ab Heli, nec sic nos hoc verbum perturbáre debéret, ut áliud crederémus quam ab uno

Evangelísta gignéntem, ab áltero adoptántem patrem fuísse commemorátum.

℟. Surge, / et áccipe Púerum, et Matrem eius, et fuge in Aegýptum; * Et esto ibi, usque dum dicam tibi, allelúia. ℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: † Ex Aegýpto vocávi Fílium meum. Et.

Lectio xii

Neque enim absúrde dícitur quisque non carne, sed caritáte genuísse, quem fílium sibi adoptáverit, aut vero étiam nos, quibus dedit Deus potestátem fílios eius fíeri, de natúra atque substántia sua nos génuit, sicut únicum Fílium, sed útique dilectióne adoptávit.

℟. Fidélis servus / et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam: * Amen, dico vobis, quóniam super ómnia bona sua constítuet eum, allelúia. ℣. Qui custos est Dómini sui, glorificátur. Amen. Glória Patri. Amen.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 3, 21-23

In illo témpore: Factum est autem, cum baptizarétur omnis pópulus, et Iesu baptizáto et oránte, apértum est cælum: et descéndit Spíritus Sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum: et vox de cælo facta est: Tu es Fílius meus diléctus, in te complácui mihi. Et ipse Iesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Ioseph.

Oratio

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Ioseph sanctíssimæ Genetrícis tuæ sponsum elígere dignátus es: † præsta, quæsumus; ut, quem protectórem venerámur in terris, * intercessórem habére mereámur in cælis: Qui vivis.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Iacob autem / génuit Ioseph, virum Maríæ, † de qua natus est Iesus, qui vocátur Christus, allelúia. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Missus est / Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, † ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Ioseph, allelúia.

3 Ascéndit autem Ioseph / a Galilæa de civitáte Názareth in Iudæam, in civitátem David, † quæ vocátur Béthlehem, allelúia.

4 Et venérunt / festinántes, et invenérunt Maríam, et Ioseph, † et Infántem pósitum in præsépio, allelúia.

5 Et ipse Iesus / erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Ioseph, allelúia.

Capit. Gen. 49, 26

Benedictiónes patris tui confortátæ sunt benedictiónibus patrum eius, † donec veníret Desidérium cóllium ætternórum: * fiant in cápite Ioseph, et in vértice Nazaræi inter fratres suos.

℟. br. Confitébor nómini tuo, * Allelúia, allelúia. Confitébor. ℣. Quóniam adiútor et protéctor factus es mihi. Allelúia. Glória Patri. Confitébor.

Hymnus

Cælitum, Ioseph, decus atque nostræ
Certa spes vitæ, columénque mundi,
Quas tibi læti cánimus, benígnus
Súscipe laudes.

Te Sator rerum státuit pudícæ
Vírginis sponsum, voluítque Verbi
Te patrem dici, dedit et minístrum
Esse salútis.

Tu Redemptórem stábulo iacéntem,
Quem chorus Vatum cécinit futúrum,
Aspicis gaudens, humilísque natum
Numen adóras.

Rex Deus regum, Domínator orbis,
Cuius ad nutum tremit inferórum
Turba, cui pronus famulátur æther,
Se tibi subdit.

Laus sit excélsæ Tríadi perénnis,
Quæ tibi præbens súperos honóres,
Det tuis nobis méritis beátæ
Gáudia vitæ.
Amen.

℣. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ, allelúia. ℟. Et déxtera tua suscépit me, allelúia.

Ad Bened. ant. Ioseph, / fili David, noli timére accípere Maríam cóniugem tuam; † quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est, allelúia.

Oratio

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Ioseph sanctíssimæ Genetrícis tuæ sponsum elígere dignátus es: † præsta, quæsumus; ut, quem protectórem venerámur in terris, * intercessórem habére mereámur in cælis: Qui vivis.

AD PRIMAM

Ant. Iacob autem / génuit Ioseph, virum Maríæ, † de qua natus est Iesus, qui vocátur Christus, allelúia.

AD TERTIAM

Ant. Missus est / Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, † ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Ioseph, allelúia.

Capitulum Benedictiónes, ut infra ad II Vesperas.

℣. Confitébor nómini tuo, allelúia. ℟. Quóniam adiútor et protéctor factus es mihi, allelúia.

AD SEXTAM

Ant. Ascéndit autem Ioseph / a Galilæa de civitáte Názareth in Iudæam, in civitátem David, † quæ vocátur Béthlehem, allelúia.

Capit. Gen. 49, 25

Deus patris tui erit adiútor tuus, † et Omnípotens benedícet tibi * benedictiónibus cæli désuper.

℣. Iustus germinábit sicut lílium, allelúia. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum, allelúia.

AD NONAM

Ant. Et ipse Iesus / erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Ioseph, allelúia.

Capit. Gen. 49, 22

Fílius accréscens Ioseph, † fílius accréscens, et decórus aspéctu: * fíliæ discurrérunt super murum.

℣. Plantátus in domo Dómini, allelúia. ℟. In átriis domus Dei nostri, allelúia.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Iacob autem / génuit Ioseph, virum Maríæ, † de qua natus est Iesus, qui vocátur Christus, allelúia. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Communi Apostolorum. 2*

2 Missus est / Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, † ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Ioseph, allelúia.

3 Ascéndit autem Ioseph / a Galilæa de civitáte Názareth in Iudæam, in civitátem David, † quæ vocátur Béthlehem, allelúia.

4 Et ipse Iesus / erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Ioseph, allelúia.

Capit. Gen. 49, 26

Benedictiónes patris tui confortátæ sunt benedictiónibus patrum eius, † donec veníret Desidérium cóllium æternórum: * fiant in cápite Ioseph, et in vértice Nazaréi inter fratres suos.

℟. br. Constítuit eum dóminum domus suæ, * Allelúia, allelúia. Constítuit. ℣. Et príncipem omnis possessiónis suæ. Allelúia. Glória Patri. Constítuit.

Hymnus

Te, Ioseph, célebrent ágmina cælitum,
Te cuncti résonent christíadum chori,
Qui clarus méritis, iunctus est ínclitæ
Casto fœdere Vírgini.

Almo cum túmidam gérmine cóniugem
Admírans, dúbio tángeris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptum Púerum docet.

Tu natum Dóminum stringis, ad éxteras
Aegýpti prófugum tu séqueris plagas;
Amíssum Sólymis quæris, et ínvenis,
Miscens gáudia flétibus.

Post mortem réliquos sors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit:
Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias, parce precántibus,
Da Ioseph méritis sídera scándere;
Ut tandem líceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum.

Amen.

℣. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi, allelúia. ℟. Et fructus eius dulcis gútturi meo, allelúia.

Ad Magnif. ant. Fili, / quid fecísti nobis sic? † Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te, allelúia.

Oratio Deus, qui, ut supra.

Die 2 maii

S. Athanasii

Ep., Conf. et Eccl. Doct.

III classis

AD MATUTINUM

Lectio unica

Athanásius, epíscopus Alexandrínus, cathólicæ religiónis propugnátor acérrimus, cum, adhuc diáconus, in concílio Nicǽno Aríi impietátem repressísset, tantum ódium Arianórum suscépit, ut ex eo témpore ei insídias molíri nunquam destíterint. In exsílium actus, in Gállia apud Tréviros exsulávit. Incredíbiles dein calamitátes perpéssus, magnam orbis partem peragrávit; ac sæpe e sua ecclésia eiéctus, sæpe étiam in eándem, Iúlii Románi Pontíficis auctoritáte atque decrétis concílii Sardicénsis ac Ierosolymitáni, restitútus est, Ariánis intérea illi semper inféstis. Dénique ex tot tantísque perículis divínitus eréptus, Alexandríæ mórtuus est sub Valénte. Eius vita et mors magnis nobilitáta est miráculis. Multa pie et ad illustrándam cathólicam fidem præcláre scripsit, sexque et quadragínta annos in summa témporum varietáte Alexandrínam ecclésiam sanctíssime gubernávit.

℟. In médio / Ecclésiæ apéruit os eius, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, allelúia. ℣. Iucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

AD LAUDES

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

Ad Bened. ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus, allelúia.

Oratio

Exáudi, quǽsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Athanásii Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: † et, qui tibi digne méruit famulári, eius intercedéntibus méritis, * ab ómnibus non absólve peccátis. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

Ad Magnif. ant. O Doctor óptime, / Ecclésiæ sanctæ lumen, † beáte Athanási, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúia.

Die 3 maii

Ss. Alexandri, Eventii et Theoduli Martyrum

Memoria

AD LAUDES

Ant. Fíliæ Ierúsalem, / veníte et vidéte Mártyres cum corónis, † quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, † allelúia, allelúia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Oratio

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus: * ut, qui sanctórum tuórum Alexándri, Evéntii, atque Theodúli natalícia cólimus; a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum.

Die 4 maii

S. Monicæ Viduæ

Memoria

AD LAUDES

Ant. Date ei / de fructu mánuum suárum, † et laudent eam in portis ópera eius, allelúia.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúia. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúia.

Oratio

Deus, mæréntium consolátor, et in te sperántium salus, qui beátæ Mónicæ pias lácrimas in conversióne fílii sui Augustíni misericórditer suscepísti: * da nobis utrísque intervéntu; peccáta nostra deploráre, et grátiæ tuæ indulgéntiam inveníre. Per Dóminum.

Die 5 maii

S. Pii V

Papæ et Confessoris

Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus, allelúia.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

Oratio

Deus, qui ad conteréndos Ecclésiæ tuæ hostes, et ad divínum cultum reparándum, beátum Pium Pontíficem máximum elígere dignátus es: * fac nos ipsíus defendi præsídiis, et ita tuis inhærére obséquiis; ut, ómnium hóstium superátis insídiis, perpétua pace lætémur. Per Dóminum.

Die 9 maii

S. Gregorii Nazianzeni

Ep., Conf. et Eccl. Doct.

III classis

AD MATUTINUM

Lectio unica

Gregórius Nazianzénus, nóbilis Cáppadox, ob singulárem divinárum litterárum sciéntiam, Theólogi cognómen consecútus, Athénis in omni disciplinárum génere, una cum sancto Basilío erudítus, ad stúdia sacrárum Litterárum se convértit. Primum Sasimórum episcopus creátus est, deínde Nazianzénam ecclésiam administrávit. Tum Constantinópolim, ad eam regéndam ecclésiam accersítus, cum civitátem, erróribus hæresum purgátam, ad cathólicam fidem reduxísset quod ei ómnium amórem conciliáre debébat, multórum parávit invídiam. Itaque, cum inter episcopos magna proptérea esset facta sedítio, sponte cedens episcopátu, illud Prophétæ dictum usurpávit: Si propter me commóta est ista tempéstas, deícite me in mare, ut vos iactári desinátis. Naziánzum revérsus, cum illi ecclésiæ Eulálium præficiéndum curásset, se totum ad oratiónem et stúdium rerum divinárum cóntulit. Egrégie multa scripsit solúta oratióne ac vérsibus, et consubstantialitátis Fílii fuit acérrimus propugnátor. Imperatóre Theodósio, ad cæléstem vitam sénio conféctus migrávit.

℟. In médio / Ecclésiæ apéruit os eius, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, allelúia. ℣. Iucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

AD LAUDES

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

Ad Bened. ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus, allelúia.

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Gregórium ministrum tribuísti: † præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, * intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

Ad Magnif. ant. O Doctor óptime, / Ecclésiæ sanctæ lumen, † beáte Gregóri, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúia.

Die 10 maii

Ss. Gordiani et Epimachi Martyrum

Memoria

AD LAUDES

Ant. Fíliæ Ierúsalem, / veníte et vidéte Mártyres cum corónis, † quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, † allelúia, allelúia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus: * ut, qui beatórum Mártyrum tuórum Gordiáni et Epímachi solémnia cólimus, eórum apud te intercessiónibus adiuvémur. Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum.

Die 11 maii

SS. PHILIPPI ET IACOBI

Apostolorum

II classis

AD I VESPERAS

(Sicubi festum est I classis)

Ant., capit., ℟. br., hymnus et oratio ut infra ad Vesperas. [203]

Psalmi de Communi Apostolorum. 2*

℣. Sancti et iusti, in Dómino gaudéte, allelúia. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

Ad Magnif. ant. Non turbétur / cor vestrum, neque formídet: créditis in Deum et in me crédite. † In domo Patris mei mansiónes multæ sunt, † allelúia, allelúia.

AD MATUTINUM

Omnia de Communi Apostolorum tempore paschali 31*, præter sequentia.

In I Nocturno

Incipit Epístola cathólica beáti Iacóbi Apóstoli

Lectio i 1, 1-4

Iacóbus, Dei et Dómini nostri Iesu Christi servus, duódecim tríbubus, quæ sunt in dispersióne, salútem. Omne gáudium existimáte, fratres mei, cum in tentatiónes várias incidéritis: sciéntes quod probátio fídei vestræ patiéntiam operátur. Patiéntia autem opus perféctum habet: ut sitis perfécti et íntegri in nullo deficiéntes.

℟. Beátus vir, / qui métuit Dóminum, allelúia: * In mandátis eius cupit nimis, † allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Glória et dívitiæ in domo eius, et iustítia eius manet in sæculum sæculi. In.

Lectio ii 1, 5-7

Si quis autem vestrum índiget sapiéntia, póstulet a Deo, qui dat ómnibus affluénter, et non impróperat: et dábitur ei. Póstulet autem in fide nihil hæsitans. Qui enim hæsitat, símilis est flúctui maris, qui a vento movétur et circumfértur. Non ergo æstimet homo ille quod accípiat áliquid a Dómino.

℟. Tristítia vestra, / allelúia, * Convertétur in gáudium, † allelúia, allelúia. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, † sed tristítia vestra. Convertétur.

Lectio iii 1, 8-11

Vir duplex ánimo incónstans est in ómnibus viis suis. Gloriétur autem frater húmilis in exaltatióne sua: dives autem in humilitáte sua, quóniam sicut flos feni transíbit. Exórtus est enim sol cum ardóre, et arefécit fenum, et flos eius décidit, et decor vultus eius depériit: ita et dives in itinéribus suis marcéscet.

℟. Pretiósa / in conspéctu Dómini, allelúia, * Mors Sanctórum eius, allelúia. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. Mors.

Lectio iv 1, 12-16

Beátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se. Nemo, cum tentátur, dicat quóniam a Deo tentátur: Deus enim intentátor malórum est: ipse autem néminem tentat. Unusquísque vero tentátur

a concupiscéntia sua abstráctus et illéctus. Deínde concupiscéntia, cum conceperit, parit peccátum: peccátum vero, cum consummátum fúerit, génerat mortem. Nolíte ítaque erráre, fratres mei dilectíssimi.

℟. Ibant / Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii: * Quóniam digni hábiti sunt pro nómine Iesu contuméliam pati, † allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Non sunt loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In II Nocturno

Lectio v

Philíppus Bethsáidæ natus, unus ex duódecim Apóstolis, qui primum a Christo Dómino vocáti sunt: a quo cum accepísset Nathánael, venísse Messíam in lege promíssum, ad Dóminum dedúctus est. Quam vero Christus eum familiáriter adhibéret, illud fácile declárat, quod gentíles Salvatórem vidére cupiéntes, ad Philíppum accessérunt; et Dóminus, cum in solitúdine hóminum multitúdinem páscere vellet, sic Philíppum affátus est: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Is, accépto Spíritu Sancto, cum ei Scýthia ad prædicándum Evangélium obtigísset, omnem fere illam gentem ad christiánam fidem convértit. Postrémo, cum Hierápolim Phrýgiæ venísset, pro Christi nómine cruci affíxus, lapidibúsque óbrutus est. Eius corpus ibídem a christiánis sepúltum, póstea Romam delátum, in basílica duódecim Apostolórum una cum córpore beáti Iacóbi Apóstoli cónditum est.

℟. Lux perpétua / lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, † allelúia, allelúia. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: † gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Et.

Lectio vi

Iacóbus frater Dómini, cognoménto Iustus, ab ineúnte ætáte vinum et síceram non bibit, carne abstínuit, nunquam tonsus est, nec unguénto nec bálneo usus. Huic uni licébat íngredi in Sancta sanctórum. Idem líneis véstibus utebátur: cui étiam assidúitas orándi ita callum génibus obdúxerat, ut durítie caméli pellem imi-

tarétur. Eum post Christi ascensiónem Apóstoli Ierosolymórum epíscopum creavérunt; ad quem étiam Princeps Apostolórum misit, qui nuntiáret se e cárcere ab Angelo edúctum fuísse.

℟. Virtúte magna / reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Iesu Christi Dómini nostri, † allelúia, allelúia. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

Lectio vii

Cum autem in concílio Ierosólymis controvérsia esset orta de lege et circumcisióne: Iacóbus, Petri sententiam secútus, ad fratres hábuit conciónem, in qua vocatiónem géntium probávit, fratribúsque abséntibus scribéndum esse dixit, ne géntibus iugum Mosáicæ legis impónerent. De quo et lóquitur Apóstolus ad Gálatas: Alium autem Apostolórum vidi néminem, nisi Iacóbum fratrem Dómini.

℟. Isti sunt / agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúia: † modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, † allelúia, allelúia. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti.

Lectio viii

Tanta autem erat Iacóbi vitæ sánctitas, ut fímbriam vestiménti eius certátim hómines cúperent attíngere. Nam is nonagínta sex annos natus, cum trigínta annis illi Ecclésiæ sanctíssime præfuísset, Christum Dei Fílium constantíssime prædicans, lapídibus primum appétitur; mox in altíssimum templi locum addúctus, inde præcipitátus est. Qui, confráctis crúribus, iacens semivívus, manus tendébat ad cælum, Deúmque pro illórum salúte deprecabátur his verbis: Ignósce eis, Dómine, quia nésciunt quid fáciunt. Qua in oratióne, gráviter eius cápite fullónis fuste percússo, ánimam Deo réddidit, séptimo Nerónis anno, et iuxta templum, ubi præcipitátus fúerat, sepúltus est. Unam scripsit epístolam, quæ de septem cathólicis est.

℟. Vidi / portam civitátis ad oriéntem pósitam, † et Apostolórum nómina et Agni super eam scripta, * Et super muros eius Angelórum custódiam, †

allelúia, allelúia. ℣. Vidi civitátem sanctam Ierúsalem, descendéntem de cælo, † ornátam tamquam sponsam viro suo. Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio ix 14

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, et in me crédite. In domo Patris mei mansiónes multæ sunt. Et réliqua.

Homília
sancti Augustíni Epíscopi
Tract. 67 in Ioann., n. 1-2

Erigénda est nobis, fratres, ad Deum maior inténtio, ut verba sancti Evangélii, quæ modo in nostris áuribus sonuérunt, étiam mente cápere utcúmque possímus. Ait enim Dóminus Iesus: Non turbétur cor vestrum. Crédite in Deum, et in me crédite. Ne mortem tamquam hómines timérent, et ídeo turbaréntur, consolátur eos, étiam se Deum esse contéstans.

℟. Ego sum / vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, † allelúia, allelúia. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Lectio x

Crédite, inquit, in Deum, et in me crédite. Cónsequens est enim, ut, si in Deum créditis, et in me crédere debeátis; quod non esset cónsequens, si Christus non esset Deus. Crédite in Deum, et in eum crédite, cui natúra est, non rapína, esse æquálem Deo; semetípsum enim exinanívit; non tamen formam Dei amíttens, sed formam servi accípiens. Mortem metúitis huic formæ servi; non turbétur cor vestrum, suscitábit illam forma Dei.

℟. Cándidi / facti sunt Nazaræi eius, allelúia: † splendórem Deo dedérunt, allelúia: * Et sicut lac coaguláti sunt, † allelúia, allelúia. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, † rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et.

Bened. Quorum festum cólimus, ipsi.

Lectio xi

Sed quid est, quod séquitur: In domo Patris mei mansiónes multæ sunt, nisi quia et sibi metuébant? Unde audíre debué-

runt: Non turbétur cor vestrum. Quis enim eórum non metúeret, cum Petro dictum esset, fidentióri atque promptióri: Non cantábit gallus, donec ter me neges?

℟. De ore / prudéntis procédit mel, allelúia: † dulcédo mellis est sub lingua eius, allelúia: * Favus distíllans lábia eius, † allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde eius, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus.

Lectio xii

Tamquam ergo essent ab illo peritúri, mérito turbabántur; sed cum áudiunt: In domo Patris mei mansiónes multæ sunt; si quo minus, dixíssem vobis: Quia vado paráre vobis locum; a perturbatióne recreántur, certi ac fidéntes, étiam post perícula tentatiónum, se apud Deum cum Christo esse mansúros. Quia etsi álius est álio fórtior, álius álio sapiéntior, álius álio iústior, álius álio sánctior, in domo Patris mei mansiónes multæ sunt. Nullus eórum alienábitur ab illa domo, ubi mansiónem pro suo quisque acceptúrus est mérito.

℟. Tanto témpore / vobíscum sum, et non cognovístis me? * Philíppe, qui videt me, videt et Patrem meum, allelúia: † Non créditis, quia ego in Patre, et Pater in me est? † allelúia, allelúia. ℣. Dómine, osténde nobis Patrem, et súfficit nobis. Philíppe. Glória Patri. Philíppe.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Cap. 14, 1-13

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, et in me crédite. In domo Patris mei mansiónes multæ sunt. Si quo minus, dixíssem vobis: Quia vado paráre vobis locum. Et si abíero, et præparávero vobis locum: íterum vénio, et accípiam vos ad meípsum, ut, ubi sum ego, et vos sitis. Et quo ego vado, scitis, et viam scitis. Dicit ei Thomas: Dómine, nescímus, quo vadis: et quómodo póssumus viam scire? Dicit ei Iesus: Ego sum via, et véritas, et vita; nemo venit ad Patrem nisi per me. Si cognovissétis me, et Patrem meum útique cognovissétis: et ámodo cognoscétis eum, et vidístis eum. Dicit ei Philíppus: Dómine, osténde nobis Patrem, et

súfficit nobis. Dicit ei Iesus: Tanto témpore vobíscum sum, et non cognovístis me? Philíppe, qui videt me, videt et Patrem. Quómodo tu dicis: Osténde nobis Patrem? Non créditis, quia ego in Patre, et Pater in me est? Verba, quæ ego loquor vobis, a meípso non loquor. Pater autem in me manens, ipse facit ópera. Non créditis, quia ego in Patre, et Pater in me est? Alióquin propter ópera ipsa crédite. Amen, amen, dico vobis, qui credit in me, ópera quæ ego fácio, et ipse fáciet, et maióra horum fáciet: quia ego ad Patrem vado. Et quodcúmque petiéritis Patrem in nómine meo, hoc fáciam.

Oratio

Deus, qui nos ánnua Apostolórum tuórum Philíppi et Iacóbi solemnitáte lætíficas: † præsta, quæsumus; ut, quorum gaudémus méritis, * instruámur exémplis. Per Dóminum.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Dómine, / osténde nobis Patrem, et súfficit nobis, allelúia. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Philíppe, / qui videt me, videt et Patrem meum, allelúia.

3 Tanto témpore / vobíscum sum, et non cognovístis me? † Philíppe, qui videt me, videt et Patrem meum, allelúia.

4 Si cognovissétis me, / et Patrem meum útique cognovissétis: † et ámodo cognoscétis eum, et vidístis eum, † allelúia, allelúia, allelúia.

5 Si dilígitis me, / mandáta mea serváte, † allelúia, allelúia, allelúia.

Capit. Sap. 5, 1

Stabunt iusti in magna constántia † advérsus eos qui se angustiavérunt, * et qui abstulérunt labóres eórum.

℟. br. Sancti et iusti, in Dómino gaudéte, * Allelúia, allelúia. Sancti. ℣. Vos elégit Deus in hereditátem sibi. Allelúia. Glória Patri. Sancti.

Hymnus

Claro pascháli gáudio
Sol mundo nitet rádio,
Cum Christum iam Apóstoli
Visu cernunt corpóreo.

Osténsa sibi vúlnera,
In Christi carne fúlgida,
Resurrexísse Dóminum
Voce faténtur pública.

Rex Christe clementíssime,
Tu corda nostra pósside,
Ut tibi laudes débitas
Reddámus omni témpore.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Post Ascensionem:

Glória tibi, Dómine,
Qui scandis super sídera,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Ad Bened. ant. Ego sum / via, véritas, et vita; † nemo venit ad Patrem nisi per me, allelúia.

Oratio

Deus, qui nos ánnua Apostolórum tuórum Philíppi et Iacóbi solemnitáte lætíficas: † præsta, quæsumus; ut, quorum gaudémus méritis, * instruámur exémplis. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Dómine, / osténde nobis Patrem, et súfficit nobis, allelúia.

AD TERTIAM

Ant. Philíppe, / qui videt me, videt et Patrem meum, allelúia.

Capitulum Stabunt iusti, ut infra ad II Vesperas.

℣. Sancti et iusti, in Dómino gaudéte, allelúia. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

AD SEXTAM

Ant. Tanto témpore / vobíscum sum, et non cognovístis me? † Philíppe, qui videt me, videt et Patrem meum, allelúia.

Capit. Sap. 5, 5

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, * et inter sanctos sors illórum est.

℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúia. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúia.

AD NONAM

Ant. Si dilígitis me, / mandáta mea serváte, † allelúia, allelúia, allelúia.

Capit. Rom. 8, 28

Scimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, * iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúia. ℟. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúia.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Dómine, / osténde nobis Patrem, et súfficit nobis, allelúia. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis, ut ad II Vesperas de Communi Apostolorum. 19*

2 Philíppe, / qui videt me, videt et Patrem meum, allelúia.

3 Tanto témpore / vobíscum sum, et non cognovístis me? † Philíppe, qui videt me, videt et Patrem meum, allelúia.

4 Si dilígitis me, / mandáta mea serváte, † allelúia, allelúia, allelúia.

Capit. Sap. 5, 1

Stabunt iusti in magna constántia † advérsus eos qui se angustiavérunt, * et qui abstulérunt labóres eórum.

℟. br. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Allelúia, allelúia. Lux perpétua. ℣. Et ætérnitas témporum. Allelúia. Glória Patri. Lux perpétua.

Hymnus

Tristes erant Apóstoli
De nece sui Dómini,
Quem morte crudelíssima
Servi damnárant ímpii.

Sermóne blando Angelus
Prædíxit muliéribus:
In Galilæa Dóminus
Vidéndus est quantócius.

Illæ dum pergunt cóncitæ
Apóstolis hoc dícere,
Vidéntes eum vívere,
Christi tenent vestígia.

Quo ágnito, discípuli
In Galilæam própere
Pergunt vidére fáciem
Desiderátam Dómini.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Post Ascensionem:

Glória tibi, Dómine,
Qui scandis super sídera,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Ad Magnif. ant. Si manséritis in me, / et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque petiéritis, fiet vobis, † allelúia, allelúia, allelúia.

Oratio

Deus, qui nos ánnua Apostolórum tuórum Philíppi et Iacóbi solemnitáte lætíficas: * præsta, quæsumus; ut, quorum gaudémus méritis, instruámur exémplis. Per Dóminum.

Die 12 maii

Ss. Nerei, Achillei et Pancratii

Martyrum

Memoria

AD LAUDES

Ant. Fíliæ Ierúsalem, / veníte et vidéte Mártyres cum corónis, † quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, † allelúia, allelúia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Oratio

Semper nos, Dómine, Mártyrum tuórum Nérei, Achíllei atque Pancrátii fóveat, quæsumus, beáta solémnitas: * et tuo dignos reddat obséquio. Per Dóminum.

Die 13 maii

S. Roberti Bellarmino

Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus, allelúia.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

Oratio

Deus, qui ad errórum insídias repelléndas et Apostólicæ Sedis iura propugnánda, beátum Robértum Pontíficem tuum atque Doctórem, mira eruditióne et virtúte decorásti: * eius méritis et intercessióne concéde; ut nos in veritátis amóre crescámus, et errántium corda ad Ecclésiæ tuæ rédeant unitátem. Per Dóminum.

Die 14 maii

S. Pachomii Abbatis

Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui, allelúia.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Pachómii Abbátis comméndet: * ut, quod nostris méritis non valémus, eius patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Die 19 maii

S. Petri Cælestini

Papæ et Conf. O. N.

Memoria

AD LAUDES

Ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus, allelúia.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

Oratio

Deus, qui beátum Petrum Cælestínum ad summi pontificátus ápicem sublimásti, quique illum humilitáti postpónere docuísti: * concéde propítius; ut eius exémplo cuncta mundi despícere, et ad promíssa humílibus prémia pervenire felíciter mereámur. Per Dóminum.

Die 25 maii

S. Gregorii VII

Papæ et Confessoris O. N.

III classis

AD MATUTINUM

Lectio unica

Gregórius Papa séptimus, ántea Hildebrándus, Suánæ in Etrúria natus, doctrína, sanctitáte, omníque virtútum génere cum primis nóbilis, mirífice univérsam Dei Ecclésiam illustrávit. Adulescens religiósi hábitum índuit in Cluniacénsi monastério, tantóque pietátis ardóre Deo desérviit, ut a sanctis eiúsdem cœnóbii pátribus prior fúerit eléctus. Póstea factus abbas monastérii sancti Pauli extra muros Urbis, ac deínde creátus Románæ Ecclésiæ cardinális, sub summis Pontifícibus Leóne nono, Victóre secúndo, Stéphano nono,

Nicoláo secúndo et Alexándro secúndo, præcípuis munéribus et legatiónibus perfúnctus est. Mórtuo Alexándro secúndo, unanímiter summus Póntifex eléctus, ecclesiásticæ libertátis propugnátor ac defénsor acérrimus éxstitit; quaprópter multa passus, et Roma discédere coáctus est. Postréma eius moriéntis verba fuére: Diléxi iustítiam et odívi iniquitátem, proptérea mórior in exsílio. Migrávit in cælum anno salútis millésimo octogésimo quinto, eiúsque corpus in cathedráli basílica Salernitána honorífice cónditum est.

℟. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui, allelúia. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

AD LAUDES

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

Ad Bened. ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus, allelúia.

Oratio

Deus, in te sperántium fortitúdo, qui beátum Gregórium Confessórem tuum atque Pontíficem, pro tuénda Ecclésiæ libertáte, virtúte constántiæ roborásti: † da nobis, eius exémplo et intercessióne, * ómnia adversántia fórtiter superáre. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

Ad Magnif. ant. Dum esset / summus Póntifex, terréna non métuit, † sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit, allelúia.

Die 26 maii

S. Augustini

Episcopi et Conf. O. N.

III classis

AD MATUTINUM

Lectio unica

Augustínus, Romæ in Lateranénsi cœnóbio mónachus, a Gregório Magno cum sóciis mónachis fere quadragínta in Angliam missus est, anno quingentésimo nonagésimo séptimo. A rege Ethelbérto Cantuáriam, eius regni metrópolim, invitátus cum

sóciis, prope eam oratórium exstrúxit. Cæléstis doctrínæ prædicatióne plerósque insulános ac regem ipsum ad christiánam fidem perdúxit, summa cum lætítia Berthæ, régiæ uxóris, quæ christiána erat. Iussu Gregórii ordinátus epíscopus, sedem Cantuariénsem instítuit, et ab eódem Pontífice usum pállii cum facultáte hierarchíæ in Anglia instituéndæ obtínuit. Máximis demum pro Christo exantlátis labóribus, cum Mellítum Londinénsi ecclésiæ præfecísset, Iustum Roffénsi, suæ Laurentium, in cælum migrávit séptimo kaléndas iúnias, et sepúltus est in monastério sancti Petri, quod exínde Cantuariénsium antístitum et áliquot regum conditórium fuit.

℟. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui, allelúia. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

AD LAUDES

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

Ad Bened. ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus, allelúia.

Oratio

Deus, qui Anglórum gentes, prædicatióne et miráculis beáti Augustíni Confessóris tui atque Pontíficis, veræ fídei luce illustráre dignátus es: † concéde; ut, ipso interveniénte, errántium corda ad veritátis tuæ rédeant unitátem, * et nos in tua simus voluntáte concórdes. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

Ad Magnif. ant. Amávit eum / Dóminus, et ornávit eum: † stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum, allelúia.

Die 27 maii

S. Bedæ Venerabilis

Conf. et Eccl. Doct. O. N.

III classis

AD MATUTINUM

Lectio unica

Beda, présbyter, Girvi in Británniæ et Scó-

tiæ fínibus ortus est. Mónachus factus, vitam sic instítuit, ut, dum se ártium et doctrinárum stúdiis totum impénderet, nihil unquam de regulári disciplína remítteret. Nullum fuit doctrínæ genus, in quo non esset diligentíssime versátus: sed præcípua illi cura fuit divinárum Scripturárum meditátio, ita ut, sacerdótio initiátus, sacros explanáre libros aggréssus sit; in quo sanctórum Patrum doctrínis ádeo inhæsit, ut nihil proférret, nisi illórum iudício comprobátum, eorúndem étiam fere verbis usus. Otium perósus semper, ex lectióne ad oratiónem transíbat, ac vicíssim ex oratióne ad lectiónem. Emendándis fidélium móribus, fídei vindicándæ atque asseréndæ libros plures conscrípsit, quibus tantam sui apud omnes opiniónem fecit, ut eius scripta, eo adhuc vivénte, públice in ecclésiis legeréntur. Aetáte demum et labóribus fractus, pie obdormívit in Dómino. Eum Leo décimus tértius universális Ecclésiæ Doctórem declarávit.

℟. In médio / Ecclésiæ apéruit os eius, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, allelúia. ℣. Iucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et. Glória Patri. Et.

AD LAUDES

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

Ad Bened. ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui, allelúia.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Bedæ Confessóris tui atque Doctóris eruditióne claríficas: † concéde propítius fámulis tuis; * eius semper illustrári sapiéntia et méritis adiuvári. Per Dóminum nostrum.

AD VESPERAS

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

Ad Magnif. ant. O Doctor óptime, / Ecclésiæ sanctæ lumen, † beáte Beda, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei, allelúia.

FESTA IUNII

Die 2 iunii

Ss. Marcellini et Petri
Martyrum
Memoria

AD LAUDES

Ant. Fíliæ Ierúsalem, / veníte et vidéte Mártyres cum corónis, † quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, † allelúia, allelúia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Oratio

Deus, qui nos ánnua beatórum Mártyrum tuórum Marcellíni et Petri solemnitáte lætíficas: * præsta, quæsumus; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Die 5 iunii

S. Bonifatii
Episcopi et Martyris
O. N.
III classis

AD MATUTINUM

Lectio unica

Bonifátius, ántea Winfrídus appellátus, apud Anglos natus est exeúnte sæculo séptimo. Monastérium ingréssus et sacerdótio auctus, magno animárum lucro in prædicatóris múnere est versátus. Zelo augéndæ fídei accénsus, apud Frísones Evangélium prædicávit. In Angliam revérsus, cum per biénnium monastério sanctíssime præfuísset, superióris múnere abdicáto, Romam se cóntulit, ubi a Gregório secúndo Bonifátii nomen accépit, et in Germániam missus, Thuríngiæ Saxoniæque pópulis Christum annuntiávit. Ad Frísones revérsus, cum sancto Willibrórdo, magno fructu Evangélium prædicávit. Mox Romam accersítus, episcopáli dignitáte insignítur, et in Germániam íterum proféctus, Hássiam et Thuríngiam ab idololatríæ relíquiis pénitus expurgávit. Sedis Apostólicæ legátus creátus et Moguntínus archiepíscopus, plures eréxit et, per se vel per discípulos, administrávit ecclésias. Frisónibus demum ad idololatríam relápsis Evangélium prædicáre rursus aggréssus, cum Eóbano coepíscopo multísque áliis, iuxta Bornam flúvium, cruénta cæde perémptus, martýrii palmam accépit. Eius corpus in Fuldénsi monastério cónditum est.

℟. Beátus vir, / qui métuit Dóminum, allelúia: * In mandátis eius cupit nimis, † allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Glória et divítiæ in domo eius, et iustítia eius manet in sæculum sæculi. In. Glória Patri. In.

AD LAUDES

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Ad Bened. ant. Fíliæ Ierúsalem, / veníte et vidéte Mártyres cum corónis, † quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, † allelúia, allelúia.

Oratio

Deus, qui multitúdinem populórum, beáti Bonifátii Mártyris tui atque Pontíficis zelo, ad agnitiónem tui nóminis vocáre dignátus es: † concéde propítius; ut, cuius solémnia cólimus, * étiam patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Ad Magnif. ant. Sancti et iusti, / in Dómino gaudéte, allelúia: † vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

Die 6 iunii

S. Norberti

Episcopi et Confessoris

III classis

AD MATUTINUM

Lectio unica

Norbértus, nobilíssimis paréntibus natus, adulescens liberálibus disciplínis erudítus, in ipsa póstea imperatóris aula, spretis mundi illécebris, ecclesiásticæ milítiæ adscríbi vóluit. Sacris initiátus, prædicatióni verbi Dei se totum dedit. Innúmeros hæréticos ad fidem, peccatóres ad pæniténtiam, dissidéntes ad pacem et concórdiam revocávit. Desértum locum, qui Præmonstrátus dicebátur, in Laudunénsi diœcési sibi delégit; ibíque, trédecim sóciis aggregátis, Præmonstraténsem Ordinem instítuit, qui mirífice propagátus est. Archiepíscopus Magdeburgénsis, licet relúctans, creátus, ecclesiásticam disciplínam, cælibátum præsértim, constánter propugnávit. Rhemis in concílio Innocéntium secúndum egrégie adiúvit, et Romam cum áliis epíscopis proféctus, schisma Petri Leónis compréssit. Magdebúrgi obdormívit in Dómino, anno salútis millésimo centésimo trigésimo quarto, die sexta iúnii.

℟. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui, allelúia. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

AD LAUDES

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

Ad Bened. ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus, allelúia.

Oratio

Deus, qui beátum Norbértum Confessórem tuum atque Pontíficem, verbi tui præcónem exímium effecísti, et per eum Ecclésiam tuam nova prole fecundásti: † præsta, quæsumus; ut, eiúsdem suffragántibus méritis, * quod ore simul et ópere dócuit, te adiuvánte, exercére valeámus. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

Ad Magnif. ant. Amávit eum / Dóminus, et ornávit eum: † stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum, allelúia.

Die 9 iunii

Ss. Primi et Feliciani

Martyrum

Memoria

AD LAUDES

Ant. Fíliæ Ierúsalem, / veníte et vidéte Mártyres cum corónis, † quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, † allelúia, allelúia.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Oratio

Fac nos, quæsumus, Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Primi et Feliciáni semper festa sectári: * quorum suffrágiis protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum.

Die 11 iunii

S. Barnabæ Apostoli

III classis

AD MATUTINUM

Invit. et hymnus de Communi Apostolorum tempore paschali. 31*

In I Nocturno

Ant., psalmi et ℣. de feria ut in Psalterio.

Lectio unica

Bárnabas Levítes, Cýprius génere, cum Paulo Apóstolo ordinátus est ad prædicándum Iesu Christi Evangélium. Is, agro véndito, quem habébat, redáctam ex eo pecúniam áttulit Apóstolis. Missus Antiochíam prædicatiónis causa, multos ibi ad Christi fidem convérsos suis hortatiónibus confirmávit. Inde profáctus cum eódem Paulo, multas urbes regionésque summa cum audiéntium utilitáte peragrávit. Postrémo, digréssus a Paulo, una cum Ioánne, qui cognominátus est Marcus, navigávit in Cyprum, ibíque, séptimo Nerónis anno, ad apostólici múneris laudem martýrii corónam adiúnxit.

℟. Beátus vir, / qui métuit Dóminum, allelúia: * In mandátis eius cupit nimis, † allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Glória et divítiæ in domo eius, et iustítia eius manet in sæculum sæculi. In. Glória Patri. In.

In II Nocturno

Ant. et psalmi de feria, ut in Psalterio.

Capit. Sap. 5, 5

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, * et inter sanctos sors illórum est.

℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúia. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúia.

AD LAUDES

Ant. et psalmi de feria, ut in Psalterio.

Capit., ℟. br. et hymnus de Communi Apostolorum tempore paschali. 33*

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Ad Bened. ant. Fíliæ Ierúsalem, / veníte et vidéte Mártyres cum corónis, † quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, † allelúia, allelúia.

Oratio

Deus, qui nos beáti Bárnabæ Apóstoli tui méritis et intercessióne lætíficas: † concéde propítius; ut, qui tua per eum

benefícia póscimus, * dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

AD HORAS

Ant., capit. et ℣. de Communi Apostolorum tempore paschali. 34*

AD VESPERAS

Ant. et psalmi de feria, ut in Psalterio.

Capit., ℟. br. et hymnus de Communi Apostolorum tempore paschali. 35*

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Ad Magnif. ant. Sancti et iusti, / in Dómino gaudéte, allelúia: † vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

COMMUNE SANCTORUM

1. In omnibus festis I et II classis Officium integrum, præter ea, quæ suis locis propria assignantur, dicitur de respectivo Communi.

2. In festis III classis sic persolvendum est Officium: Ad Matutinum, invitatorium et hymnus de festo vel propria vel ex Communi. In I Nocturno psalmi, antiphonæ et ℣. de feria per annum vel de tempore. In hieme leguntur tres lectiones: duæ de Scriptura occurrenti, iuxta rubricam, quæ in Proprio de Tempore posita est, cum responsoriis de feria currenti ex Proprio de Tempore; tertia de festo, quæ ponitur in Proprio de Sanctis vel in Proprio cuiusque Congregationis aut Monasterii, cum ℟. suo.

In æstate vero legitur sub una benedictione, in Psalterio feriæ occurrentis pro lectione brevi assignata, unica lectio de festo, vel, si non habeatur, de Communi cum responsorio suo.

In II Nocturno psalmi et antiphonæ de feria in Psalterio, capitulum et ℣. de Sancto, prout notatur in Psalterio, nisi ad Sextam habeatur capitulum proprium festi, oratio de festo, qua finita, absolute inchoantur Laudes.

Ad Laudes psalmi et antiphonæ erunt de feria currenti in Psalterio, nisi in Proprio de Sanctis habeantur antiphonæ propriæ, quæ cum psalmis festivis **Dóminus regnávit**, etc., dicendæ sunt. Capitulum, ℟. br., hymnus, ℣., antiphona ad **Benedíctus** et oratio dicuntur de Sancto, ut in Proprio vel Communi Sanctorum.

Ad Horas minores, antiphonæ, quando in Laudibus habentur propriæ, sumuntur ex ipsis Laudibus, quarta antiphona prætermissa, hoc ordine: Ad Primam antiphona prima, ad Tertiam secunda, ad Sextam tertia et ad Nonam quinta. Si in Proprio Sanctorum antiphonæ propriæ non assignantur, sumuntur antiphonæ, quæ in Communi Sanctorum habentur ad Laudes, quarta similiter prætermissa, et eodem ordine, quo supra. Reliqua omnia, id est capitulum, ℟. br., versus et oratio, dicuntur de festo, ut in Proprio vel Communi.

Ad Vesperas, nisi concurrat aliud Officium, de quo recitandæ sunt Vesperæ, dicuntur psalmi et antiphonæ de feria currenti in Psalterio, nisi festum habeat antiphonas proprias vel peculiariter assignatas, quæ cum suis psalmis dicendæ sunt. Capitulum, ℟. br., hymnus, ℣., antiphona ad Ma-

gnificat et oratio dicuntur de festo, ut in Proprio vel Communi Sanctorum.

3. Tempore paschali speciale habetur Commune pro Apostolis, Evangelistis et Martyribus, ut infra; in Communi autem Confessorum, Virginum et non Virginum, Dedicationis ecclesiæ et festorum B. Mariæ V. omnia dicuntur ut extra tempus paschale, sed additur unum Allelúia invitatorio, antiphonis, versibus eorumque responsoriis necnon et responsoriis post lectiones Nocturnorum, ante versum; psalmi dicuntur in I et II Nocturno sub prima antiphona, et responsoria brevia Vesperarum et Laudum dicuntur cum duplici Allelúia, ut infra suis locis ponitur.

COMMUNE APOSTOLORUM

EXTRA TEMPUS PASCHALE

AD I VESPERAS

(Quoties festum sit I classis)

Ant. 1 Hoc est / præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Iurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Ant. 2 Maiórem caritátem / nemo habet, † ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Psalmus 110

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in consílio iustórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquisíta in omnes voluntátes eius.

Conféssio et magnificéntia opus eius, * et iustítia eius manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo,

Ut det illis hereditátem géntium. * Opera mánuum eius véritas et iudícium.

Fidélia ómnia mandáta eius, † confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen eius. * Inítium sapiéntiæ timor Dómini:

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio eius manet in sæculum sæculi.

Ant. Maiórem caritátem nemo habet, † ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Ant. 3 Vos amíci mei estis, / si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Psalmus 111

Beátus vir, qui timet Dóminum, * in mandátis eius volet nimis.

Potens in terra erit semen eius: * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo eius: * et iustítia eius manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors et miserátor et iustus.

Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in iudício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit iustus, * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor eius speráre in Dómino, † confirmátum est cor eius: * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus, † iustítia eius manet in sæculum sæculi; * cornu eius exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Ant. 4 In patiéntia / vestra possidébitis ánimas vestras.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

Capit. Eph. 2, 19-20

Fratres: Iam non estis hóspites et ádvenæ; † sed estis cives sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, * ipso summo angulári lápide, Christo Iesu.

℟. Deo grátias.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.

Hymnus

Exsúltet cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis:
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos, sæcli iusti iúdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte preces súpplicum.

Qui cælum verbo cláuditis,
Serásque eius sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite iussu, quæsumus.

Quorum præcépto súbditur
Salus et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus:

Ut, cum Iudex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnif. ant. Tradent enim vos / in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, † et ante reges et præsides ducémini propter me in testimónium illis, et géntibus.

Canticum B. Mariæ V.
Luc. 1, 46-55

Magníficat * ánima mea Dóminum,
Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in brácchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis, * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sæcula.

Glória Patri.

Ant. Tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, † et ante reges et præsides ducémini propter me in testimónium illis, et géntibus.

Oratio propria.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Aetérna Christi múnera,
Apostolórum glóriam,
Laudes canéntes débitas,
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles duces,
Cæléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.

Devóta Sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perfécta Christi cáritas
Mundi triúmphat príncipem.

In his Patérna glória,
In his volúntas Spíritus,
Exsúltat in his Fílius,
Cælum replétur gáudio.

Te nunc, Redémptor, quæsumus,
Ut ipsórum consórtio
Iungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 In omnem terram / exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio eius:

Et occúrsus eius usque ad summum eius: * nec est qui se abscóndat a calóre eius.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * iudícia Dómini vera, iustificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intéllegit? † ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint dominàti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adiútor meus, * et redémptor meus.

Ant. In omnem terram exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum.

Ant. 2 Clamavérunt / iusti, et Dóminus exaudívit eos.

Psalmus 33

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus eius in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen eius in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illumináminí: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus eius salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti eius: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super iustos: * et aures eius in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt iusti, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Iuxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes iustórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt iustum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Clamavérunt iusti, et Dóminus exaudívit eos.

Ant. 3 Constítues eos / príncipes super omnem terram: † mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem et iustítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus, * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória eius fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis, circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ eius afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui, * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Ant. Constítues eos príncipes super omnem terram: † mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ant. 4 Príncipes populórum / congregáti sunt cum Deo Abraham.

Psalmus 46

Omnes gentes, pláudite mánibus: * iubiláte Deo in voce exsultatiónis!

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subiécit pópulos nobis: * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam: * spéciem Iacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in iúbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite!

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter!

Regnábit Deus super gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

Ant. 5 Dedísti / hereditátem timéntibus nomen tuum, Dómine.

Psalmus 60

Exáudi, Deus, deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam: * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adícies: * annos eius usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritátem eius quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum, Dómine.

Ant. 6 Annuntiavérunt / ópera Dei, et facta eius intellexérunt.

Psalmus 63

Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem;

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: † intendérunt arcum rem amáram, * ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt. * Firmavérunt sibi sermónem nequam;

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta eius intellexérunt.

Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Annuntiavérunt ópera Dei, et facta eius intellexérunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Absolutio Exáudi. Bened. Benedictióne.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio i 4, 1-4

Sic nos exístimet homo ut minístros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic iam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo est, ut a vobis iúdicer, aut ab humáno die: sed neque meípsum iúdico. Nihil enim mihi cónscius sum: sed non in hoc iustificátus sum: qui autem iúdicat me, Dóminus est.

℟. Ecce / ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii 4, 5-7

Itaque nolíte ante tempus iudicáre, quoadúsque véniat Dóminus: qui et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit consília córdium; et tunc laus erit unicuíque a Deo. Hæc autem, fratres, transfigurávi in me et Apóllo propter vos, ut in nobis discátis; ne, supra quam scriptum est, unus advérsus álterum inflétur pro álio. Quis enim te discérnit? Quid autem habes, quod non accepísti? Si autem accepísti, quid gloriáris quasi non accéperis?

℟. Tóllite / iugum meum super vos, dicit Dóminus, † et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde: * Iugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Iugum.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii 4, 8-10

Iam saturáti estis, iam dívites facti estis: sine nobis regnátis: et útinam regnétis, ut et nos vobíscum regnémus! Puto enim, quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos: quia spectáculum facti sumus mundo et Angelis et homínibus. Nos stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo: nos infírmi, vos autem fortes: vos nóbiles, nos autem ignóbiles.

℟. Dum stetéritis / ante reges et præsides, † nolíte cogitáre, quómodo aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis, qui loquímini; † sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur.

Bened. In unitáte.

Lectio iv 4, 11-15

Usque in hanc horam et esurímus, et sitímus, et nudi sumus, et cólaphis cædimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes mánibus nostris: maledícimur, et benedícimus: persecutiónem pátimur, et sustinémus: blasphemámur, et obsecrámus: tamquam purgaménta huius mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúndam vos, hæc scribo, sed ut fílios meos caríssimos móneo. Nam si decem míllia pædagogórum habeátis in Christo, sed non multos patres: nam in Christo Iesu per Evangélium ego vos génui.

℟. Fuérunt / sine queréla ante Dóminum, et ab ínvicem non sunt separáti: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia: † ídeo coronántur, et accípiunt palmam. Cálicem. Glória Patri. Cálicem.

In II Nocturno

Ant. 1 Exaltabúntur / córnua iusti, (allelúia).

Psalmus 74

Confitébimur tibi, Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego iustítias iudicábo.

Liquefácta est terra, et omnes, qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas eius.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab oriénte, neque ab occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus iudex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: † verúmtamen fæx eius non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Iacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua iusti.

Ant. Exaltabúntur córnua iusti, (allelúia).

Ant. 2 Annuntiavérunt / inter gentes glóriam Dómini, † in ómnibus pópulis mirabília eius.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra!

Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius: * annuntiáte de die in diem salutáre eius:

Annuntiáte inter gentes glóriam eius * in ómnibus pópulis mirabília eius!

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu eius: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini eius!

Tóllite hóstias, et introíte in átria eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!

Commoveátur a fácie eius univérsa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, † commoveátur mare et plenitúdo eius: * gaudébunt campi et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Annuntiavérunt inter gentes glóriam Dómini, † in ómnibus pópulis mirabília eius.

Ant. 3 Lux orta est / iusto, (allelúia): † rectis corde lætítia, (allelúia).

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu eius: * iustítia et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos eius.

Illuxérunt fúlgura eius orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius: * et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli eius: * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Iudæ, * propter iudícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ant. Lux orta est iusto, (allelúia): † rectis corde lætítia, (allelúia).

Ant. 4 Déxtera Dómini / salvávit eos, † et bráchium sanctum eius, (allelúia).

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit!

Salvávit sibi déxtera eius: * et bráchium sanctum eius.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra: * cantáte et exsultáte et psállite!

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ;

Iubiláte in conspéctu regis Dómini! † Moveátur mare et plenitúdo eius: *

orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terrárum in iustítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Déxtera Dómini salvávit eos, † et brácchium sanctum eius, (allelúia).

Ant. 5 Custodiébant / testimónia eius, et præcépta eius, (allelúia).

Psalmus 98

Dóminus regnávit, iracántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: † quóniam terríbile et sanctum est. * Et honor regis iudícium díligit.

Tu parásti directiónes: * iudícium et iustítiam in Iacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum eius; * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus eius: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen eius.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia eius, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto eius: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster!

Ant. Custodiébant testimónia eius, et præcépta eius, (allelúia).

Ant. 6 Perambulábant / in innocéntia cordis sui, in médio domus tuæ.

Psalmus 100

Misericórdiam et iudícium * cantábo tibi, Dómine:

Psallam, et intéllegam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem iniústam: * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * declinántem a me malígnum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ, qui facit supérbiam: * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ: * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Ant. Perambulábant in innocéntia cordis sui, in médio domus tuæ.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Absolutio Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater.

Sermo
sancti Gregórii Papæ
Hom. 30 in Evang., n. 7-8

Lectio v

Scriptum est: Spíritus Dómini ornávit cælos. Ornaménta enim cælórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens: Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúndem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Vidi / coniúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, † et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, † voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio vi

Quot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cælórum. Hinc rursus scriptum est: Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Verbum enim Dómini, Fílius est Patris. Sed eósdem cælos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de Sancti Spíritus divinitáte adiúngitur: Et Spíritu oris eius omnis virtus eórum. Cælórum ergo virtus de Spíritu sumpta est:

quia mundi huius potestátibus contraíre non præsúmerent, nisi eos Sancti Spíritus fortitúdo solidásset.

℟. Beáti estis, / cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, † et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, † et eiécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vii

Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum huius Spíritus fúerint, scimus; et post advéntum illíus, cuius fortitúdinis facti sint, conspícimus. Certe, iste ipse pastor Ecclésiæ, ad cuius sacratíssimum corpus sedémus, quantæ debilitátis quantæque formídinis ante advéntum Spíritus fúerit, ancílla ostiária requisíta dicat. Una enim mulíeris voce percúlsus, dum mori tímuit, Vitam negávit.

℟. Isti sunt / triumphatóres et amíci Dei, † qui, contemnéntes iussa príncipum, meruérunt prǽmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, † et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio viii

Et pensándum, quia eum comprehénsum Petrus negávit in terra, quem suspénsum latro conféssus est in cruce. Sed vir iste tantæ formídinis, qualis post advéntum Spíritus exsístat, audiámus. Fit convéntus magistrátus atque seniórum, cæsis denuntiátur Apóstolis, ne in nómine Iesu loqui débeant; Petrus magna auctoritáte respóndit: Obedíre opórtet Deo magis quam homínibus.

℟. Constítues eos / príncipes super omnem terram: † mémores erunt nóminis tui, Dómine, * In omni progénie et generatióne. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: † nimis confortátus est princípátus eórum. In. Glória Patri. In.

In III Nocturno

Ant. Gaudéte / et exsultáte, quia nómina vestra scripta sunt in cælis, dicit Dóminus.

Canticum Isaiæ
61, 6-9 (1)

Vos sacerdótes Dómini vocabímini: * minístri Dei nostri, dicétur vobis:

Fortitúdinem géntium comedétis, * et in glória eárum superbiétis.

Pro confusióne vestra dúplici, et rubóre, * laudábunt partem suam:

Propter hoc in terra sua duplícia possidébunt, * lætítia sempitérna erit eis.

Quia ego Dóminus díligens iudícium, * et ódio habens rapínam in holocáusto:

Et dabo opus eórum in veritáte, * et fœdus perpétuum fériam eis.

Et scient in géntibus semen eórum, * et germen eórum in médio populórum:

Omnes, qui víderint eos, cognóscent illos, * quia isti sunt semen, cui benedíxit Dóminus.

Canticum
Sap. 3, 7-9 (2)

Fulgébunt iusti, * et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent.

Iudicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis, * et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Qui confídunt in illo, intéllegent veritátem: * et fidéles in dilectióne acquiéscent illi:

Quóniam donum * et pax est eléctis eius.

Canticum
Ibid. 10, 17-21 (3)

Réddidit Deus iustis mercédem labórum suórum, * et dedúxit illos in via mirábili:

Et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum per noctem:

Tránstulit illos per mare Rubrum, * et transvéxit illos per aquam nímiam.

Inimícos autem illórum demérsit in mare, * et ab altitúdine inferórum edúxit illos.

Ideo iusti tulérunt spólia impiórum, * et decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum,

Et victrícem manum tuam laudavérunt páriter: † quóniam sapiéntia apéruit os mutórum, * et linguas infántium fecit disértas.

Ant. Gaudéte et exsultáte, quia nómina vestra scripta sunt in cælis, dicit Dóminus.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est princípátus eórum.

Absolutio A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Homilia et Evangelium, ut notantur in Proprio Sanctorum.

℟. ix Isti sunt, / qui vivéntes in carne, † plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Bened. Ille nos benedícat.

℟. x Isti sunt / viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, † et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna: † operáti sunt iustítiam. Quorum.

Bened. Cuius (vel Quorum) festum cólimus, ipse (vel ipsi) intercédat (vel intercédant).

℟. xi Qui sunt isti, / qui ut nubes volant: * Et quasi colúmbæ ad fenéstras suas? ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum. Et.

Bened. Ad societátem.

℟. xii Non sunt / loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum. * In omnem terram exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: † nimis confortátus est princípátus eórum. In. Glória Patri. In.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Hoc est / præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Maiórem caritátem / nemo habet, † ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

3 Vos amíci mei estis, / si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

4 Beáti pacífici, / beáti mundo corde; † quóniam ipsi Deum vidébunt.

5 In patiéntia vestra / possidébitis ánimas vestras.

Capit. Eph. 2, 19-20

Fratres: Iam non estis hóspites et ádvenæ; † sed estis cives sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, * ipso summo angulári lápide, Christo Iesu.

℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.

Hymnus

Exsúltet cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis:
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos, sæcli iusti iúdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte preces súpplicum.

Qui cælum verbo cláuditis,
Serásque eius sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite iussu, quæsumus.

Quorum præcépto súbditur
Salus et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus:

Ut, cum Iudex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta eius intellexérunt.

Ad Bened. ant. Vos qui reliquístis / ómnia, et secúti estis me, † céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Oratio propria.

AD TERTIAM

Capitulum Fratres, ut supra ad Laudes.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

AD SEXTAM

Capit. Act. 5, 12

Per manus autem Apostolórum * fiébant signa et prodígia multa in plebe.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

AD NONAM

Capit. Act. 5, 41

Ibant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, * quóniam digni hábiti sunt pro nómine Iesu contuméliam pati.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est princípátus eórum.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Iurávit Dóminus, / et non pænitébit eum: † Tu es sacérdos in ætérnum.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:
Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Iurávit Dóminus, et non pæniténit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Iurávit Dóminus, et non pæniténit eum: † Tu es sacérdos in ætérnum.

Ant. 2 Cóllocet eum / Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Ant. 3 Dirupísti, Dómine, / víncula mea: † tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo eius. * Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum eius.

O Dómine, quia ego servus tuus, * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: † tibi sacrificábo hóstiam laudis, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli eius, * in átriis domus Dómini, in médio tui, Ierúsalem.

Ant. Dirupísti, Dómine, víncula mea: † tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Ant. 4 Confortátus est / principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

Psalmus 138

Dómine, probásti me, et cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe: * sémitam meam et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia, novíssima et antíqua: * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cælum, tu illic es: * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris:

Etenim illuc manus tua dedúcet me: * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * et nox illumináti o mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, † et nox sicut dies illumináb itur: * sicut ténebræ eius, ita et lumen eius.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi, quia terribíliter magnificátus es: † mirabília ópera tua, * et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto: * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, † et in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exsurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres: * viri sánguinum, declináte a me:

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam? * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos: * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum: * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est: * et deduc me in via ætérna.

Ant. Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

Capit. Eph. 2, 19-20

Fratres: Iam non estis hóspites et ádvenæ; † sed estis cives sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, * ipso summo angulári lápide, Christo Iesu.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.

Hymnus

Exsúltet cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis:
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos, sæcli iusti iúdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte preces súpplicum.

Qui cælum verbo cláuditis,
Serásque eius sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite iussu, quæsumus.

Quorum præcépto súbditur
Salus et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus:

Ut, cum Iudex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta eius intellexérunt.

Ad Magnif. ant. Estóte / fortes in bello et pugnáte cum antíquo serpénte, † et accipiétis regnum ætérnum, (allelúia).

Oratio propria.

2 Aliæ lectiones pro Apostolis

In II Nocturno

Bened. Deus, Pater.

De Expositióne
sancti Augustíni Epíscopi
super psalmum
octogésimum sextum

Enarr., n. 4

Lectio v

Fundaménta eius in móntibus sanctis: díligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli et Prophétæ? Quia eórum auctóritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis: et, cum per ipsos intrámus, per Christum intrámus; ipse est enim iánua. Et dicúntur duódecim portæ Ierúsalem, et una porta Christus, et duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus; et ídeo duodenárius númerus Apostolórum.

℟. Vidi / coniúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, † et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, † voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio vi

Sacraméntum magnum huius duodenárii númeri. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, iudicántes duódecim tribus Israel. Si duódecim sellæ ibi sunt, non est, ubi sédeat tertiusdécimus Paulus Apóstolus, et non erit quómodo iúdicet; et ipse se iudicatúrum dixit, non hómines tantum, sed et ángelos. Quos ángelos, nisi apóstatas ángelos? Nescítis, inquit, quia ángelos iudicábimus? Respondéret ergo turba: Quid te iactas iudicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dóminus duódecim Apóstolis; unus cécidit Iudas, in locum ipsíus Matthías ordinátus est; implétus est duodenárius númerus sédium. Primo locum ínveni, ubi sédeas; et sic te miníre iudicatúrum.

℟. Beáti estis, / cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, † et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobáverint, † et eiécerint nomen

vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vii

Duódecim ergo sedes quid sibi velint, videámus. Sacraméntum est cuiúsdam universitátis; quia per totum orbem terrárum futúra erat Ecclésia, unde vocátur hoc ædifícium ad Christi compágem. Et ídeo, quia úndique venítur ad iudicándum, duódecim sedes sunt; sicut, quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt.

℟. Isti sunt / triumphatóres et amíci Dei, † qui, contemnéntes iussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, † et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio viii

Non solum ergo illi duódecim et Apóstolus Paulus, sed, quotquot iudicatúri sunt, propter significatiónem universitátis, ad sedes duódecim pértinent: quemádmodum, quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi quátuor sunt: óriens, óccidens, áquilo et merídies. Istæ quátuor partes assídue nominántur in Scriptúris. Ab ómnibus istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangélio, a quátuor ventis se collectúrum eléctos suos; ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur nisi baptísmo in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Quátuor ergo ter ducta, duódecim inveniúntur.

℟. Constítues eos / príncipes super omnem terram: † mémores erunt nóminis tui, Dómine, * In omni progénie et generatióne. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: † nimis confortátus est principátus eórum. In. Glória Patri. In.

COMMUNE EVANGELISTARUM

EXTRA TEMPUS PASCHALE

Omnia ut in Communi Apostolorum 2*, præter lectiones, ut infra:

In I Nocturno

Bened. Benedictióne perpétua.

Incipit liber Ezechiélis Prophétæ

Lectio i 1, 1-3

Et factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum iuxta flúvium Chobar, apérti sunt cæli, et vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Ióachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, fílium Buzi, sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar: et facta est super eum ibi manus Dómini.

℟. Ecce / ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii 1, 4-7

Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab aquilóne: et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu eius: et de médio eius quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis: et in médio eius similitúdo quátuor animálium: et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum, quasi planta pedis vítuli, et scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis.

℟. Tóllite / iugum meum super vos, dicit Dóminus, † et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde: * Iugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Iugum.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii 1, 8-10

Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus: et fácies et pennas per quátuor par-

tes habébant, iunctǽque erant pennæ eórum alterius ad álterum. Non revertebántur cum incéderent: sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur. Similitúdo autem vultus eórum: fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor: fácies autem bovis, a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor.

℟. Dum stetéritis / ante reges et præsides, † nolíte cogitáre, quómodo aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis, qui loquímini; † sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur.

Bened. In unitáte.

Lectio iv I, 11-13ª

Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper: duæ pennæ singulórum iungebántur, et duæ tegébant córpora eórum: et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur, cum ambulárent. Et similitúdo animálium, aspéctus eórum quasi carbónum ignis ardéntium, et quasi aspéctus lampadárum.

℟. Fuérunt / sine queréla ante Dóminum, et ab ínvicem non sunt separáti: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia: † ídeo coronántur, et accípiunt palmam. Cálicem. Glória Patri. Cálicem.

In II Nocturno

Bened. Deus, Pater.

De Expositióne
sancti Gregórii Papæ
super
Ezechiélem Prophétam

Hom. 3, lib. 1, n. 1-2

Lectio v

Sancta quátuor animália, quæ per prophetíæ spíritum futúra prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cum dícitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia; et quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur; per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus: Ego scio quos elégerim.

℟. Vidi / coniúnctos viros, habéntes splréndidas vestes, † et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, † voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio vi

Per contemplatiónem vero, quia super nosmetípsos tóllimur, quasi in áera levámur. Quátuor ergo fácies uni sunt: quia si requíras, quid Matthæus de incarnatióne Dómini séntiat; hoc nimírum sentit, quod Marcus, Lucas et Ioánnes. Si quæras, quid Ioánnes séntiat; hoc procul dúbio, quod Lucas, Marcus et Matthæus. Si quæras, quid Marcus; hoc quod Matthæus, Ioánnes et Lucas. Si quæras, quid Lucas; hoc quod Ioánnes, Matthæus et Marcus sentit.

℟. Beáti estis, / cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, † et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, † et eiécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vii

Quátuor ergo fácies uni sunt; quia notítia fídei, qua cognoscúntur a Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quátuor. Quidquid enim in uno invéneris, hoc in ómnibus simul quátuor recte cognóscis. Et quátuor pennæ uni: quia Dei omnipoténtis Fílium Dóminum nostrum Iesum Christum simul omnes concórditer prædicant; et, ad divinitátem eius mentis óculos levántes, penna contemplatiónis volant.

℟. Isti sunt / triumphatóres et amíci Dei, † qui, contemnéntes iussa príncipum, meruérunt prǽmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, † et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio viii

Evangelistárum ergo fácies ad humanitátem

Dómini pértinent, penna ad divinitátem: quia in quem corpóreum aspíciunt, quasi fácies inténdunt; sed, dum hunc esse incircumscríptum atque incorpóreum ex divinitáte annúntiant, per contemplatiónis pennam quasi in áera levántur. Quia ítaque et una fides incarnatiónis eius in ómnibus, et par contemplátio divinitátis eius in síngulis, recte nunc dícitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni.

℟. Constítues eos / príncipes super omnem terram: † mémores erunt nóminis tui, Dómine, * In omni progénie et generatióne. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: † nimis confortátus est princípátus eórum. In. Glória Patri. In.

In III Nocturno

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 10

In illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ

Hom. 17 in Evang., n. 1-2

Dóminus et Salvátor noster, fratres caríssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta eius, præcépta sunt; quia, dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit; quia duo sunt præcépta caritátis, Dei vidélicet amor et próximi, et minus quam inter duos cáritas habéri non potest.

℟. Isti sunt, / qui viéntes in carne, † plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio x

Nemo enim próprie ad semetípsum habére caritátem dícitur; sed diléctio in álterum tendit, ut cáritas esse possit. Binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit; quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia, qui caritátem erga álterum non habet, prædicatiónis offícium suscípere nullátenus debet.

℟. Isti sunt / viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, † et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna: † operáti sunt iustítiam. Quorum.

Bened. Cuius festum cólimus.

Lectio xi

Bene autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur; quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt, atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Qui sunt isti, / qui ut nubes volant: * Et quasi colúmbæ ad fenéstras suas? ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio xii

Hinc namque eísdem prædicatóribus Isaías dicit: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc illis Psalmísta ait: Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit; quia unde in passióne occúbuit, inde maiórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit; quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo, qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos eius glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse post véniens, per amóris sui præséntiam illústret.

℟. Non sunt / loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum. * In omnem terram exívit sonus eórum, † et in fines orbis terræ verba eórum. ℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: † nimis confortátus est princípátus eórum. In. Glória Patri. In.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 10, 1-9

In illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et dicébat illis:

Messis quidem multa, operárii autem pauci. Rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam. Ite: ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolíte portáre sácculum, neque peram, neque calceaménta; et néminem per viam salutavéritis. In quamcúmque domum intravéritis, primum dícite: Pax huic dómui: et si ibi fúerit fílius pacis, requiéscet super illum pax vestra: sin autem, ad vos revertétur. In eádem autem domo manéte, edéntes et bibéntes quæ apud illos sunt: dignus est enim operárius mercéde sua. Nolíte transíre de domo in domum. Et in quamcúmque civitátem intravéritis, et suscéperint vos, manducáte, quæ apponúntur vobis: et curáte infírmos, qui in illa sunt, et dícite illis: Appropinquávit in vos regnum Dei.

COMMUNE APOSTOLORUM ET EVANGELISTARUM

TEMPORE PASCHALI

AD I VESPERAS

(Quoties festum sit I classis)

Ant. 1 Sancti tui, / Dómine, florébunt sicut lílium, allelúia: † et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúia. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis, ut ad I Vesperas Apostolorum. 2*

2 In cæléstibus regnis / Sanctórum habitátio est, allelúia: † et in ætérnum réquies eórum, allelúia.

3 In velaménto / clamábant Sancti tui, Dómine, † allelúia, allelúia, allelúia.

4 Fulgébunt iusti / sicut sol in conspéctu Dei, allelúia.

Capit. Sap. 5, 1

Stabunt iusti in magna constántia † advérsus eos, qui se angustiavérunt, * et qui abstulérunt labóres eórum.

℟. br. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Allelúia, allelúia. Lux perpétua. ℣. Et ætérnitas témporum. Allelúia. Glória Patri. Lux perpétua.

Hymnus Tristes erant Apóstoli, ut infra ad Matutinum.

℣. Sancti et iusti, in Dómino gaudéte, allelúia. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

Ad Magnif. ant. Lux perpétua / lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúia.

Oratio propria.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúia. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Tristes erant Apóstoli
De nece sui Dómini,
Quem morte crudelíssima
Servi damnárant ímpii.

Sermóne blando Angelus
Prædíxit muliéribus:
In Galilæa Dóminus
Vidéndus est quantócius.

Illæ dum pergunt cóncitæ
Apóstolis hoc dícere,
Vidéntes eum vívere,
Christi tenent vestígia.

Quo ágnito, discípuli
In Galilæam própere
Pergunt vidére fáciem
Desiderátam Dómini.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Ab Ascensione usque ad Pentecosten dicitur:

Glória tibi, Dómine,
Qui scandis super sídera,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Stabunt iusti / in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, allelúia. Ps. 18 Cæli enárrant glóriam Dei, cum reliquis ut supra in Communi Apostolorum. 6*

Sub hac una tantum ant. dicuntur psalmi.

℣. Sancti et iusti, in Dómino gaudéte, allelúia. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

Lectiones ut in Proprio Sanctorum adnotantur.

℟. i Beátus vir, / qui métuit Dóminum, allelúia: * In mandátis eius cupit nimis, † allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Glória et divítiæ in domo eius, et iustítia eius manet in sæculum sæculi. In.

℟. ii Tristítia vestra, / allelúia, * Convertétur in gáudium,† allelúia, allelúia. ℣. Mundus autem gaudé-

bit, vos vero contristabímini, † sed tristítia vestra. Convertétur in gáudium, † allelúia, allelúia.

℟. iii Pretiósa / in conspéctu Dómini, allelúia, * Mors Sanctórum eius, allelúia. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. Mors.

℟. iv Ibant / Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii: * Quóniam digni hábiti sunt, pro nómine Iesu contuméliam pati, † allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Non sunt loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In II Nocturno

Ant. Fulgébunt iusti / sicut sol in conspéctu Dei, allelúia. Ps. 74 Confitébimur tibi, Deus, cum reliquis ut supra in Communi Apostolorum. 11*

Sub hac una tantum ant. dicuntur psalmi.

℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúia. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúia.

Lectiones ut in Proprio Sanctorum adnotantur.

℟. v Lux perpétua / lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, † allelúia, allelúia. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: † gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Et.

℟. vi Virtúte magna / reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Iesu Christi Dómini nostri, † allelúia, allelúia. ℣. Repléti quidem Spíritu Sancto, loquebántur cum fidúcia verbum Dei. Testimónium.

℟. vii Isti sunt / agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúia: † modo venérunt ad fontes, * Repléti sunt claritáte, † allelúia, allelúia. ℣. In conspéctu Agni amícti sunt stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. Repléti.

℟. viii Vidi / portam civitátis ad oriéntem pósitam, † et Apostolórum nómina et Agni super eam scripta, * Et super muros eius Angelórum custódiam, † allelúia, allelúia. ℣. Vidi civitátem sanctam Ierúsalem, descendéntem de cælo, † ornátam tamquam sponsam viro suo. Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Ad Cantica, ant. Lux perpétua / lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúia.

Cantica Vos sacerdótes Dómini vocabímini, ut supra in Communi Apostolorum. 17*

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúia. ℟. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúia.

Lectiones ut in Proprio Sanctorum adnotantur.

℟. ix Ego sum / vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, † allelúia, allelúia. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

℟. x Cándidi / facti sunt Nazaræi eius, allelúia: † splendórem Deo dedérunt, allelúia: * Et sicut lac coaguláti sunt, † allelúia, allelúia. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, † rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et.

℟. xi De ore / prudéntis procédit mel, allelúia: † dulcédo mellis est sub lingua eius, allelúia: * Favus distíllans lábia eius, † allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde eius, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus.

℟. xii Non vos / me elegístis: sed ego elégi vos, et pósui vos, * Ut eátis et fructum afferátis, et fructus vester máneat, † allelúia, allelúia. ℣. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. Ut. Glória Patri. Ut.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Sancti tui, / Dómine, florébunt sicut lílium, allelúia: † et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúia. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 In cæléstibus regnis / Sanctórum habitátio est, allelúia: † et in ætérnum réquies eórum, allelúia.

3 In velaménto / clamábant Sancti tui, Dómine, † allelúia, allelúia, allelúia.

4 Spíritus / et ánimæ iustórum, hymnum dícite Deo nostro, † allelúia, allelúia.

5 Fulgébunt iusti / sicut sol in conspéctu Dei, allelúia.

Capit. Sap. 5, 1

Stabunt iusti in magna constántia † advérsus eos, qui se angustiavérunt, * et qui abstulérunt labóres eórum.

℟. br. Sancti et iusti, in Dómino gaudéte, * Allelúia, allelúia. Sancti. ℣. Vos elégit Deus in hereditátem sibi. Allelúia. Glória Patri. Sancti.

Hymnus

Claro pascháli gáudio
Sol mundo nitet rádio,
Cum Christum iam Apóstoli
Visu cernunt corpóreo.

Osténsa sibi vúlnera,
In Christi carne fúlgida,
Resurrexísse Dóminum
Voce faténtur pública.

Rex Christe clementíssime,
Tu corda nostra pósside,
Ut tibi laudes débitas
Reddámus omni témpore.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Ab Ascensione usque ad Pentecosten dicitur:

Glória tibi, Dómine,
Qui scandis super sídera,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Ad Bened. ant. Fíliæ Ierúsalem, / veníte et vidéte Mártyres cum corónis, † quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, † allelúia, allelúia.

Oratio propria.

AD PRIMAM

Ant. Sancti tui, / Dómine, florébunt sicut lílium, allelúia: † et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúia.

AD TERTIAM

Ant. In cæléstibus regnis / Sanctórum habitátio est, allelúia: † et in ætérnum réquies eórum, allelúia.

Capitulum Stabunt iusti, ut infra ad II Vesperas.

℣. Sancti et iusti, in Dómino gaudéte, allelúia. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

AD SEXTAM

Ant. In velaménto / clamábant Sancti tui, Dómine, † allelúia, allelúia, allelúia.

Capit. Sap. 5, 5

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, * et inter Sanctos sors illórum est.

℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúia. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúia.

AD NONAM

Ant. Fulgébunt iusti / sicut sol in conspéctu Dei, allelúia.

Capit. Rom. 8, 28

Scimus, quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, * iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúia. ℟. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúia.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Sancti tui, / Dómine, florébunt sicut lílium, allelúia: † et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúia. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Communi Apostolorum extra temp. pasch. 19*

2 In cæléstibus regnis / Sanctórum habitátio est, allelúia: † et in ætérnum réquies eórum, allelúia.

3 In velaménto / clamábant Sancti tui, Dómine, † allelúia, allelúia, allelúia.

4 Fulgébunt iusti / sicut sol in conspéctu Dei, allelúia.

Capit. Sap. 5, 1

Stabunt iusti in magna constántia † advérsus eos, qui se angustiavérunt, * et qui abstulérunt labóres eórum.

℣. br. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Allelúia, allelúia. Lux perpétua. ℣. Et ætérnitas témporum. Allelúia. Glória Patri. Lux perpétua.

Hymnus

Tristes erant Apóstoli
De nece sui Dómini,
Quem morte crudelíssima
Servi damnárant ímpii.

Sermóne blando Angelus
Prædíxit muliéribus:
In Galilæa Dóminus
Vidéndus est quantócius.

Illæ dum pergunt cóncitæ
Apóstolis hoc dícere,
Vidéntes eum vívere,
Christi tenent vestígia.

Quo ágnito, discípuli
In Galilæam própere
Pergunt vidére fáciem
Desiderátam Dómini.

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Ab Ascensione usque ad Pentecosten dicitur:

Glória tibi, Dómine,
Qui scandis super sídera,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Ad Magnif. ant. Sancti et iusti, / in Dómino gaudéte, allelúia: † vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

Oratio propria.

COMMUNE SUMMORUM PONTIFICUM

AD I VESPERAS

(Quoties festum sit I classis)

Omnia de Communi unius Martyris 41* aut plurimorum Martyrum 61* vel Confessoris Pontificis 96*, iuxta qualitatem festi, præter sequentia:

Pro uno Pontifice et Martyre

Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde: † et, per beátum N. Mártyrem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; * quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Pro uno Pontifice

Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde: † et, per beátum N. Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; * quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Pro pluribus Pontificibus et Martyribus

Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde: † et, per beátos N. et N. Mártyres tuos atque Summos Pontífices, perpétua protectióne custódi; * quos totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastóres. Per Dóminum.

Pro pluribus Pontificibus

Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde: † et, per beátos N. et N. Summos Pontífices, perpétua protectióne custódi; * quos totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastóres. Per Dóminum.

Si vero agenda sit commemoratio alterius Summi Pontificis, dicitur sequens

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam, in apostólicæ petræ soliditáte fundátam, ab infernárum éruis terróre portárum: † præsta, quæsumus; ut, intercedénte beáto N. (Mártyre tuo atque) Summo Pontífice, * in tua veritáte persístens, contínua securitáte muniátur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Omnia de Communi unius Martyris 42* vel plurimorum Martyrum 63* aut Confessoris Pontificis 98*, præter sequentia.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 16

In illo témpore: Venit Iesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homília
sancti Leónis Papæ

Sermo 3 in anniversario assumpt. suæ, cap. 2-4

Cum, sicut evangélica lectióne reserátum est, interrogásset Dóminus discípulos, quem ipsum (multis divérsa opinántibus) créderent; respondissétque beátus Petrus, dicens: Tu es Christus, Fílius Dei vivi; Dóminus ait: Beátus es, Simon Bar-Iona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est: et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ inferi non prævalébunt advérsus eam. Et tibi dabo claves regni cælórum: et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis.

Pro Martyre

℟. Coróna áurea / super caput eius, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, † posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Pro Martyre
tempore paschali

℟. Ego sum / vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, † allelúia, allelúia. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Pro Confessore

℟. Amávit eum / Dóminus, et ornávit eum: † stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. (T. P. Allelúia.) ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio x

Manet ergo dispositio veritátis, et beátus Petrus, in accépta fortitúdine petræ persevérans, suscépta Ecclésiæ gubernácula non relíquit. In univérsa namque Ecclésia, Tu es Christus, Fílius Dei vivi, quotídie Petrus dicit; et omnis lingua, quæ confitétur Dóminum, magistério huius vocis imbúitur. Hæc fides diábolum vincit, et captivórum eius víncula dissólvit. Hæc érutos mundo, ínserit cælo, et portæ ínferi advérsus eam prævalére non possunt. Tanta enim divínitus soliditáte munita est, ut eam neque hærética unquam corrúmpere právitas, nec pagána potúerit superáre perfídia.

Pro Martyre

℟. Hic est / vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas iúdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, † sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui.

Sequens responsorium dicitur, loco præcedentis, in Officio unius Martyris, qui non effuso sanguine occubuerit.

℟. Dómine, / prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * Posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. Posuísti.

Pro Martyre
tempore paschali

℟. Cándidi / facti sunt Nazaræi eius, allelúia; † splendórem Deo dedérunt, allelúia: * Et sicut lac coaguláti sunt, † allelúia, allelúia. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, † rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et.

Pro Confessore

℟. Sint lumbi vestri / præcíncti, et lucérnæ arderites in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, † quando revertátur a núptiis. (T. P. Allelúia.) ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et.

Pro Doctore

℟. In médio / Ecclésiæ apéruit os eius, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intellléctus. (T. P. Allelúia.) ℣. Iucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et.

Lectio xi

His ítaque modis, dilectíssimi, rationábili obséquio celebrátur hodiérna festívitas: ut in persóna humilitátis meæ ille intellegátur, ille honorétur, in quo et ómnium pastórum sollicitúdo, cum commendatárum sibi óvium custódia persevérat, et cuius dignitas étiam in indígno heréde non déficit. Cum ergo cohortatiónes nostras áuribus vestræ sanctitátis adhibémus, ipsum vobis, cuius vice fúngimur, loqui crédite: quia et illíus vos afféctu monémus, et non áliud vobis, quam quod dócuit, prædicámus; obsecrántes, ut succíncti lumbos mentis vestræ, castam et sóbriam vitam in timóre Dei ducátis.

Pro Martyre

℟. Glória / et honóre coronásti eum, Dómine, † et constituísti eum super ópera mánuum tuárum: * Omnia subiecísti sub pédibus eius. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, † posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso. Omnia.

Pro Martyre
tempore paschali

℟. Fulgébunt / iusti sicut lílium: * Et sicut rosæ in Iéricho florébunt ante Dóminum, allelúia. ℣. Iusti autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum. Et.

Pro Confessore

℟. Iste Sanctus / digne in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum: † quóniam in hac peregrinatióne solo córpore constitútus, cogitatióne et aviditáte * In illa ætérna pátria conversátus est. (T. P. Allelúia.) ℣. Vínculis carnis absolútus, taléntum sibi créditum Dómino suo duplicátum reportávit. In.

Lectio xii

Coróna mea, sicut Apóstolus ait, et gáudium vos estis, si fides vestra, quæ ab inítio Evangélii in univérso mundo prædicáta est, in dilectióne et sanctitáte permánserit. Nam licet omnem Ecclésiam, quæ in toto est orbe terrárum, cunctis opórteat florére virtútibus; vos tamen præcípue inter céteros pópulos decet méritis pietátis excéllere, quos in ipsa apostólicæ petræ arce fundátos, et Dóminus noster Iesus Christus cum

ómnibus redémit, et beátus Apóstolus Petrus præ ómnibus erudívit.

Pro Martyre

℟. Beátus vir, / qui suffert tentatiónem; † quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, * Quam repromísit Deus diligéntibus se. ℣. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo. Quam. Glória Patri. Quam.

Pro Martyre tempore paschali

℟. Gaudéte, / iusti, in Dómino, allelúia: * Rectos decet collaudátio, † allelúia, allelúia. ℣. Cantáte ei cánticum novum: † bene psállite ei in vociferatióne. Rectos. Glória Patri. Rectos.

Pro Confessore

℟. Elégit te / Dóminus sacerdótem sibi, * Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. (T. P. Allelúia.) ℣. Immola Deo sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua. Ad. Glória Patri. Ad.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 16, 13-19

In illo témpore: Venit Iesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? At illi dixérunt: Alii Ioánnem Baptístam, álii autem Elíam, álii vero Ieremíam aut unum ex prophétis. Dicit illis Iesus: Vos autem quem me esse dícitis? Respóndens Simon Petrus, dixit: Tu es Christus, Fílius Dei vivi. Respóndens autem Iesus, dixit ei: Beátus es, Simon Bar-Iona: quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam. Et tibi dabo claves regni cælórum. Et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis.

Oratio ut supra. 36*

Ad II Vesperas pro uno Summo Pontifice dicitur

Ad Magnif. ant. Dum esset / summus Póntifex, terréna non métuit, † sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit. (T. P. Allelúia).

COMMUNE UNIUS MARTYRIS

EXTRA TEMPUS PASCHALE

AD I VESPERAS

(Quoties festum sit I classis)

Ant. 1 Qui me conféssus fúerit / coram homínibus, † confitébor et ego eum coram Patre meo. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut ad I Vesperas Apostolorum. 2*

2 Qui séquitur me, / non ámbulat in ténebris, † sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

3 Qui mihi minístrat, / me sequátur: † et ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

4 Volo, Pater, / ut, ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capit. Iac. 1, 12

Beátus vir, qui suffert tentatiónem: † quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, * quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. br. Posuísti, Dómine, * Super caput eius. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti.

Hymnus

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia
Et blandiménta nóxia
Cadúca rite députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Pro te effúndens sánguinem,
Aetérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. ant. Iste Sanctus / pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; †

dátus enim erat supra firmam petram.

Pro Martyre et Pontifice

Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: * et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Alia oratio

Deus, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: * concéde propítius; ut, cuius natalícia cólimus, de eiúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre non Pontifice

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: * ut, qui beáti N. Mártyris tui natalícia cólimus, intercessióne eius, in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: * ut, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, prémium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia
Et blandiménta nóxia
Cadúca rite députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Pro te effúndens sánguinem,
Aetérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 In lege / Dómini fuit volúntas eius die ac nocte.

Psalmus 1

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas eius, * et in lege eius meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium eius non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício: * neque peccatóres in concílio iustórum.

Quóniam novit Dóminus viam iustórum: * et iter impiórum períbit.

Ant. In lege Dómini fuit volúntas eius die ac nocte.

Ant. 2 Prædicans / præcéptum Dómini † constitútus est in monte sancto eius.

Psalmus 2

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum eius.

Dirumpámus víncula eórum: * et proiciámus a nobis iugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos:

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præcéptum eius:

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellégite: * erudímini, qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via iusta.

Cum exárserit in brevi ira eius, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Prædicans præcéptum Dómini † constitútus est in monte sancto eius.

Ant. 3 Filii hóminum, / scitóte, quia Dóminus Sanctum suum mirificávit.

Psalmus 4

Cum invocárem, exaudívit me Deus iustítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: † quæ dícitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium iustítiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singulariter in spe * constituísti me.

Ant. Fílii hóminum, scitóte, quia Dóminus Sanctum suum mirificávit.

Ant. 4 Scuto / bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllege clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus!

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es;

Neque habitábit iuxta te malígnus: * neque permanébunt iniústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus. * Ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in iustítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, † linguis suis dolóse agébant, * iúdica illos, Deus!

Décidant a cogitatiónibus suis, † secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces iusto.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.

Ant. 5 In univérsa terra / glória et honóre coronásti eum.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es eius? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub pédibus eius, † oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi:

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. In univérsa terra glória et honóre coronásti eum.

Ant. 6 Iustus Dóminus, / et iustítiam diléxit: † æquitátem vidit vultus eius.

Psalmus 10

In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * iustus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes eius:

Oculi eius in páuperem respíciunt: * pálpebræ eius intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat iustum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam iustus Dóminus, et iustítias diléxit: * æquitátem vidit vultus eius.

Ant. Iustus Dóminus, et iustítiam diléxit: † æquitátem vidit vultus eius.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Absolutio Exáudi, Dómine. Bened. Benedictióne.

Lectiones sequentes I Noct. dicuntur in festo ✠ Martyris Pontificis. In festo autem Martyris non Pontificis adhibentur lectiones Fratres: Debitóres, quæ positæ sunt in Communi plurimorum Martyrum 66* cum ℟℟. tamen ut infra.

De Actibus Apostolórum

Lectio i 20, 17-23

A Miléto Paulus mittens Ephesum, vocávit maióres natu Ecclésiæ. Qui cum venísset ad eum, et simul essent, dixit eis: Vos scitis a prima die, qua ingréssus sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrimis, et tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Iudæórum: quómodo nihil subtráxerim utílium, quóminus annuntiárem vobis, et docérem vos públice et per domos, testíficans Iudæis atque gentílibus in Deum pœniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Iesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Ierúsalem: quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans: nisi quod Spíritus Sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens: Quóniam víncula et tribulatiónes Ierosólymis me manent.

℟. Iste Sanctus / pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; * Fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Fundátus.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii 20, 24-27

Sed nihil horum véreor: nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me, dúmmodo consúmmem cursum meum, et minitérium verbi, quod accépi a Dómino Iesu, testificári Evangélium grátiæ Dei. Et nunc ecce ego scio, quia ámplius non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quapróptter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quóminus annuntiárem omne consílium Dei vobis.

℟. Iustus / germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii 20, 28-32

Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus Sanctus pósuit epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo. Ego scio, quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte, memória retinéntes, quóniam per triénnium nocte et die non cessávi, cum lácrimis monens unumquémque vestrum. Et nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, et dare hereditátem in sanctificátis ómnibus.

℟. Iste / cognóvit iustítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et.

Bened. In unitáte.

Lectio iv 20, 33-38

Argéntum, et aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis: quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laboránte, opórtet suscípere infírmos, ac memínisse verbi Dómini Iesu, quóniam ipse dixit: Beátius est magis dare, quam accípere. Et, cum hæc dixísset, pósitis génibus suis, orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium: et procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo, quod díxerat, quóniam ámplius fáciem eius non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

℟. Pósuit / corónam cápiti meo, et circúmdedit me vestiménto salútis, * Ad expugnándas gentes et omnes inimícos. ℣. Iúdica, Dómine, nocéntes me, expúgna impugnántes me, † apprehénde arma et scutum, et exsúrge in adiutórium mihi. Ad. Glória Patri. Ad.

In II Nocturno

Ant. 1 Habitábit / in tabernáculo tuo: † requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur iustítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu eius malígnus: * timéntes autem Dóminum glorificat:

Qui iurat próximo suo, et non décipit, † qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Habitábit in tabernáculo tuo: † requiéscet in monte sancto tuo.

Ant. 2 Posuísti, / Dómine, super caput eius corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis eius tribuísti ei: * et voluntáte labiórum eius non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória eius in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: † Dóminus in ira sua conturbábit eos, * et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre;

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Posuísti, Dómine, super caput eius corónam de lápide pretióso.

Ant. 3 Hic accípiet / benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo; † quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ ætérnales: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ ætérnales: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo; † quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Ant. 4 Lætábitur / iustus in Dómino, et sperábit in eo, † et laudabúntur omnes recti corde.

Psalmus 63

Exáudi, Deus, oratiónem meam, cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem;

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: † intendérunt arcum rem amáram, * ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt. * Firmavérunt sibi sermónem nequam;

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta eius intellexérunt.

Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo, † et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. 5 Beátus, / quem elegísti, Dómine, habitábit in átriis tuis.

Psalmus 64

Te decet hymnus, Deus, in Sion: * et tibi reddétur votum in Ierúsalem.

Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum eius.

Turbabúntur gentes, et timébunt, qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, † parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio eius.

Rivos eius inébria, multíplica genímina eius: * in stillicídiis eius lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti: * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, † et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Beátus, quem elegísti, Dómine, habitábit in átriis tuis.

Ant. 6 Iustus / ut palma florébit: † sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Psalmus 91

Bonum est confitéri Dómino: * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * et veritátem tuam per noctem:

In decachórdo, psaltério: * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélleget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fenum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, † quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Iustus ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus, Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

Ant. Iustus ut palma florébit: † sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

℣. Posuísti, Dómine, super caput eius. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Absolutio Ipsíus piétas. Bened. Deus, Pater.

Sermo
sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 223, n. 1-2
Appd.; inter supposit.

Lectio v

Triumphális beáti Mártyris N. dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit; cuius glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic eius sibi propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cuius glorióso agóne duo nobis præcípue consideránda sunt: induráta vidélicet tortóris sævítia, et Mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur; patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem: Noli æmulári in malignántibus, quóniam tamquam fenum velóciter arescent.

℟. Honéstum / fecit illum Dóminus, † et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio vi

Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem: Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes. Coronáta est ítaque beáti Mártyris patiéntia: mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitatiónem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiónes, flagélla non tímuit; et, quot ante mortem pro Christo pértulit supplícia, tot ei de se óbtulit sacrifícia.

℟. Desidérium / ánimæ eius tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum eius non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, † posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso. Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vii

Quod enim, propinánte Apóstolo, bíberat, alte retinébat: Quia non sunt condígnæ passiónes huius témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis; et, Quia momentáneum hoc et leve nostræ

tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cælis. Huius ígitur promissiónis amóre a terrénis suspénsus, et prægustáta supérnæ suavitátis dulcédine ineffabíliter afféctus, dicébat cum Psalmísta: Quid mihi est in cælo, et a te quid vólui super terram? Defécit caro mea et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

℟. Stola / iucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput eius. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: † et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio viii

Contemplabátur enim, quantum in ænígmate infírmitas humána óculum mentis in ætérnitáte fígere potest, quanta sint supérnæ civitátis gáudia; et, ea enarráre non sufficiens, admirándo clamábat: Quid mihi est in cælo? Quasi díceret: Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, transcéndit capacitátem intellegéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo, qua nobis, a conturbatióne hóminum remótis, in abscóndito faciéi suæ Iesus Christus Dóminus noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. Huius perfectæ libertátis contemplatióne nullum vitábat perículum, nullum horrébat supplícium; et, si míllies posset mori, non putábat se hanc digne posse áliqua ratióne promeréri.

℟. Posuísti, / Dómine, super caput eius corónam de lápide pretióso: * Vitam pétiit a te, et tribuísti ei in sæculum sæculi. ℣. Desidérium ánimæ eius tribuísti ei, et voluntáte labiórum eius non fraudásti eum. Vitam. Glória Patri. Vitam.

In III Nocturno

Ant. Qui vult veníre post me, / ábneget semetípsum, † et tollat crucem suam, et sequátur me.

Canticum Ecclesiastici
14, 22; 15, 3, 4, 6 (1)

Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in iustítia sua meditábitur, * et in sensu cogitábit circumspectiónem Dei.

Cibábit illum pane vitæ et intelléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potábit illum:

Et firmábitur in illo, et non flectétur: † et continébit illum, et non confundétur: * et exaltábit illum apud próximos suos.

Et nómine ætérno hereditábit illum * Dóminus Deus noster.

Canticum Ieremiæ
17, 7-8 (2)

Benedíctus vir, qui confídit in Dómino, * et erit Dóminus fidúcia eius.

Et erit quasi lignum, quod transplantátur super aquas, † quod ad humórem mittit radíces suas: * et non timébit, cum vénerit æstus.

Et erit fólium eius víride, † et in témpore siccitátis non erit sollícitum, * nec aliquándo désinet fácere fructum.

Canticum Ecclesiastici
31, 8-11 (3)

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula: † et qui post aurum non ábiit, * nec sperávit in pecúnia et thesáuris.

Quis est hic, et laudábimus eum? * fecit enim mirabília in vita sua.

Qui probátus est in illo, et perféctus est, * erit illi glória ætérna:

Qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus: * fácere mala, et non fecit:

Ideo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, * et eleemósynas illíus enarrábit omnis ecclésia sanctórum.

Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, † et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Magna est glória eius in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Absolutio A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 14

In illo témpore: Dixit Iesus turbis: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ

Hom. 37 in Evang., n. 1-2

Si considerémus, fratres caríssimi, quæ et quanta sunt, quæ nobis promittúntur in cælis, viléscunt ánimo ómnia, quæ habéntur in terris. Terréna namque substántia, supérnæ felicitáti comparáta, pondus est, non subsídium. Temporális vita, ætérnæ vitæ comparáta, mors est pótius dicénda quam vita. Ipse enim quotidiánus defléctus corruptiónis quid est áliud, quam quædam prolíxitas mortis?

℟. Coróna áurea / super caput eius, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, † posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio x

Quæ autem lingua dícere, vel quis intellectus cápere súfficit, illa supérnæ civitátis quanta sint gáudia: Angelórum choris interésse, cum beatíssimis spirítibus glóriæ Conditóris assístere, præséntem Dei vultum cérnere, incircumscríptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptiónis perpétuæ múnere lætári?

℟. Hic est / vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas iúdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, † sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui.

Sequens ℟. dicitur, loco præcedentis, in Officio unius Martyris, qui non effuso sanguine occubuerit.

℟. Dómine, / prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * Posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. Posuísti in cápite.

Bened. Cuius festum cólimus.

Lectio xi

Sed ad hæc audíta inardéscit ánimus, iamque illic cupit assístere, ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna prǽmia perveníri non potest, nisi per magnos labóres. Unde et Paulus egrégius prædicátor dicit: Non coronábitur, nisi qui legítime certáverit. Deléctet ergo mentem magnitúdo prǽmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam,

non potest meus esse discípulus.

℟. Glória / et honóre coronásti eum, Dómine, † et constituísti eum super ópera mánuum tuárum: * Omnia subiecísti sub pédibus eius. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, † posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso. Omnia.

Bened. Ad societátem.

Lectio xii

Sed percontári libet, quómodo paréntes et carnáliter propínquos præcípimur odísse, qui iubémur et inimícos dilígere? Et certe Véritas de uxóre dicit: Quod Deus coniúnxit, homo non séparet. Et Paulus ait: Viri, dilígite uxóres vestras, sicut et Christus Ecclésiam. Ecce, discípulus uxórem diligéndam prædicat, cum magíster dicat: Qui uxórem non odit, non potest meus esse discípulus. Numquid áliud iudex núntiat, áliud præco clamat? An simul et odísse póssumus et dilígere? Sed, si vim præcépti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus: ut eos, qui nobis carnis cognatióne coniúncti sunt, et quos próximos nóvimus, diligámus: et quos adversários in via Dei pátimur, odiéndo et fugiéndo nesciámus.

℟. Beátus vir, / qui suffert tentatiónem: † quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, * Quam repromísit Deus diligéntibus se. ℣. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo. Quam. Glória Patri. Quam.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 14, 26-33

In illo témpore: Dixit Iesus turbis: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et qui non báiulat crucem suam, et venit post me, non potest meus esse discípulus. Quis enim ex vobis volens turrim ædificáre, non prius sedens cómputat sumptus, qui necessárii sunt, si hábeat ad perficiéndum; ne, posteáquam posúerit fundaméntum, et non potúerit perfícere, omnes, qui vident, incípiant illúdere ei, dicéntes: Quia hic homo cœpit ædificáre, et non pótuit consummáre? Aut quis rex itúrus committere bellum advérsus álium regem, non sedens prius cógitat, si possit cum decem míllibus occúrrere ei, qui cum vigínti míllibus venit ad se? Alióquin adhuc illo longe agénte, legatiónem mittens, rogat ea, quæ pacis sunt. Sic ergo omnis ex vobis, qui non renúntiat ómnibus, quæ póssidet, non potest meus esse discípulus.

Oratio conveniens vel propria vel ut infra. 58*

Aliæ lectiones p. 183*.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Qui me conféssus fúerit / coram homínibus, † confitébor et ego eum coram Patre meo. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Qui séquitur me, / non ámbulat in ténebris, † sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

3 Qui mihi minístrat, / me sequátur: † et ubi ego sum, illic sit et minister meus.

4 Si quis mihi ministráverit, / honorificábit eum Pater meus, qui est in cælis, † dicit Dóminus.

5 Volo, Pater, / ut, ubi ego sum, illic sit et minister meus.

Capit. Iac. 1, 12

Beátus vir, qui suffert tentatiónem: † quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, * quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et.

Hymnus

Martyr Dei, qui únicum
Patris sequéndo Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ rémovens tædium.

Solúta sunt iam víncula
Tui sacráti córporis:
Nos solve vinclis sæculi,
Amóre Fílii Dei.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. ant. Qui odit / ánimam suam in hoc mundo, † in vitam ætérnam custódit eam.

Pro Martyre et Pontifice

Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: † et, quia pondus própriæ actiónis gravat, * beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Alia oratio

Deus, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: † concéde propítius; ut, cuius natalícia cólimus, * de eiúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre non Pontifice

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: † ut, qui beáti N. Mártyris tui natalícia cólimus, * intercessióne eius, in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: † ut, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, * et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Qui me conféssus fúerit / coram homínibus, † confitébor et ego eum coram Patre meo.

AD TERTIAM

Ant. Qui séquitur me, / non ámbulat in ténebris, † sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Capit. Iac. 1, 12

Beátus vir, qui suffert tentatiónem: † quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, * quam repromísit Deus diligéntibus se.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

AD SEXTAM

Ant. Qui mihi minístrat, / me sequátur: † et ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capit. Eccli. 15, 3

Cibávit illum pane vitæ et intellléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus, Deus noster.

℣. Posuísti, Dómine, super caput eius. ℟. Corónam de lápide pretióso.

AD NONAM

Ant. Volo, Pater, / ut, ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capit. Eccli. 39, 6

Iustus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, * et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Magna est glória eius in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Qui me conféssus fúerit / coram homínibus, † confitébor et ego eum coram Patre meo.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis: Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Iurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Qui me conféssus fúerit coram homínibus, † confitébor et ego eum coram Patre meo.

Ant. 2 Qui séquitur me, / non ámbulat in ténebris, † sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Psalmus 111

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis eius volet nimis.

Potens in terra erit semen eius: * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo eius: * et iustítia eius manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors et miserátor et iustus.

Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in iudício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit iustus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor eius speráre in Dómino, † confirmátum est cor eius: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: † iustítia eius manet in sæculum sæculi, * cor-

nu eius exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, † sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Ant. 3 Qui mihi minístrat, / me sequátur: † et ubi ego sum, illic sit et minister meus.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Qui mihi minístrat, me sequátur: † et ubi ego sum, illic sit et minister meus.

Ant. 4 Volo, Pater, / ut, ubi ego sum, illic sit et minister meus.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo eius. * Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum eius.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: † tibi sacrificábo hóstiam laudis, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli eius: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Ierúsalem.

Ant. Volo, Pater, ut, ubi ego sum, illic sit et minister meus.

Capit. Iac. 1, 12

Beátus vir, qui suffert tentatiónem: † quóniam, cum probátus fuérit, accípiet corónam vitæ, * quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. br. Posuísti, Dómine, * Super caput eius. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti.

Hymnus

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia
Et blandiménta nóxia
Cadúca rite députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit víríliter,
Pro te effúndens sánguinem,
Aetérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Iustus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnif. ant. Qui vult / venire post me, ábneget semetípsum, † et tollat crucem suam, et sequátur me.

COMMUNE PLURIMORUM MARTYRUM

EXTRA TEMPUS PASCHALE

AD I VESPERAS

(Quoties festum sit I classis)

Ant. 1 Omnes Sancti / quanta passi sunt torménta, † ut secúri pervenírent ad palmam martýrii! Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis, ut ad I Vesperas Apostolorum. 2*

2 Cum palma / ad regna pervenérunt Sancti, † corónas decóris meruérunt de manu Dei.

3 Córpora Sanctórum / in pace sepúlta sunt, † et vivent nómina eórum in ætérnum.

4 Mártyrum chorus, / laudáte Dóminum de cælis, allelúia.

Capit. Sap. 3, 1-3

Iustórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. † Visi sunt óculis insipiéntium mori: * illi autem sunt in pace.

℟. br. Exsúltent iusti *In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In conspéctu. Glória Patri. Exsúltent.

Hymnus

Sanctórum méritis ínclita gáudia
Pangámus, sócii, gestáque fórtia:
Nam gliscit ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.
Hi sunt, quos rétinens mundus inhórruit;
Ipsum nam stérili flore peráridum
Sprevére pénitus, teque secúti sunt,
Rex, Christe, bone cælitum.
Hi pro te fúrias atque ferócia
Calcárunt hóminum, sæváque vérbera:
Cessit his lácerans fórtiter úngula,
Nec carpsit penetrália.
Cædúntur gládiis more bidéntium:
Non murmur résonat, non querimónia;
Sed corde tácito mens bene cónscia
Consérvat patiéntiam.
Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,
Quæ tu Martýribus múnera præparas?
Rubri nam flúido sánguine, láureis
Ditántur bene fúlgidis.
Te, summa Déitas, únaque, póscimus,
Ut culpas ábluas, nóxia súbtrahas,
Des pacem fámulis, nos quoque glóriam
Per cuncta tibi sæcula.
Amen.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnif. ant. Istórum est enim / regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, † et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus

Oratio

Beatórum Mártyrum pariterque Pontíficum N. et N. nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur: * et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices

Oratio

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalícia cólere: * da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Alia oratio

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas: * concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Aetérna Christi múnera Et Mártyrum victórias,
Laudes canéntes débitas,
Lætis canámus méntibus.
Terróre victo sæculi
Pœnísque spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.
Tradúntur igni Mártyres
Et bestiárum déntibus;
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.
Nudáta pendent víscera,
Sanguis sacrátus fúnditur;
Sed pérmanent immóbiles,
Vitæ perénnis grátia.
Te nunc, Redémptor, quæsumus,
Ut Mártyrum consórtio
Iungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 Secus decúrsus aquárum / plantávit víneam iustórum, † et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Psalmus 1

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas eius, * et in lege eius meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium eius non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício: * neque peccatóres in concílio iustórum.

Quóniam novit Dóminus viam iustórum: * et iter impiórum períbit.

Ant. Secus decúrsus aquárum plantávit víneam iustórum, † et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Ant. 2 Tamquam / aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, † et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Psalmus 2

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum eius.

Dirumpámus víncula eórum: * et proiciámus a nobis iugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos:

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præcéptum eius:

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellégite: * erudímini, qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via iusta.

Cum exárserit in brevi ira eius, * beati omnes qui confídunt in eo.

Ant. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, † et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Ant. 3 Oculi Dómini / respexérunt in páuperes, † cum peccatóres arcus suos in eos inténderent.

Psalmus 10

In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * iustus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes eius:

Oculi eius in páuperem respíciunt: * pálpebræ eius intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat iustum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam iustus Dóminus, et iustítias diléxit: * æquitátem vidit vultus eius.

Ant. Oculi Dómini respexérunt in páuperes, † cum peccatóres arcus suos in eos inténderent.

Ant. 4 Dabo / Sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, † dicit Dóminus.

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur iustítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu eius malígnus: * timéntes autem Dóminum glorificat:

Qui iurat próximo suo, et non décipit, † qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Dabo Sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, † dicit Dóminus.

Ant. 5 Sanctis, / qui in terra sunt eius, † mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Psalmus 15

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. † Dixi Dómino: Deus meus es tu, * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra eius, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt:

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intellectum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, † adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Ant. Sanctis, qui in terra sunt eius, † mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Ant. 6 Sancti, / qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, † assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Sancti, qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, † assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Bened. Benedictióne.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános

Lectio i 8, 12-19

Fratres: Debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem vixéritis, moriémini; si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim spíritu Dei agúntur, ii sunt fílii Dei. Non enim accepístis spíritum servitútis iterum in timóre, sed accepístis spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: Abba (Pater). Ipse enim Spíritus testimónium reddit spirítui nostro, quod sumus fílii Dei. Si autem fílii, et herédes: herédes quidem Dei; coherédes autem Christi; si tamen compátimur, ut et conglorificémur. Exístimo enim, quod non sunt condígnæ passiónes huius témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam exspectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei exspéctat.

℟. Abstérget / Deus omnem lácrimam ab óculis Sanctórum: † et iam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor, * Quóniam prióra transiérunt. ℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, † neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. Quóniam.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii 8, 28-30

Scimus autem, quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, et prædestinávit conformes fíeri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit: et quos vocávit, hos et iustificávit: quos autem iustificávit, illos et glorificávit.

℟. Viri sancti / gloriósum sánguinem fudérunt pro Dómino, † amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua; * Et ídeo corónas triumpháles meruérunt. ℣. Unus spíritus, et una fides erat in eis. Et.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii 8, 31-34

Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum, quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus, qui iustíficat? Quis est, qui condémnet? Christus Iesus, qui mórtuus est, immo qui et resurréxit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis?

℟. Tradidérunt / córpora sua propter Deum ad

supplícia, * Et meruérunt habére corónas perpétuas. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, † et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Et.

Bened. In unitáte.

Lectio iv 8, 35-39

Quis ergo nos separábit a caritáte Christi? tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an períc̣ulum, an persecútio, an gládius? (sicut scriptum est: Quia propter te mortificámur tota die: æstimáti sumus sicut oves occisiónis). Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principátus, neque Virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a caritáte Dei, quæ est in Christo Iesu Dómino nostro.

℟. Sancti / per fidem vicérunt regna, operáti sunt iustítiam, † adépti sunt promissiónes, et fortes facti sunt in bello: * Omnes testimónio fídei probáti. ℣. Castra vertérunt exterórum, effugavérunt áciem gládii. Omnes. Glória Patri. Omnes.

In II Nocturno

Ant. 1 Iusti autem / in perpétuum vivent, † et apud Dóminum est merces eórum.

Psalmus 32

Exsultáte, iusti, in Dómino: * rectos decet collaudátio!

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi!

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne!

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera eius in fide.

Díligit misericórdiam et iudícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt: * et spíritu oris eius omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesáuris abýssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium: † réprobat autem cogitatiónes populórum, * et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis eius in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cuius est Dóminus, Deus eius: * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus: * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intéllegit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia eius:

Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adiútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto eius sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: * quemádmodum sperávimus in te.

Ant. Iusti autem in perpétuum vivent, † et apud Dóminum est merces eórum.

Ant. 2 Tradidérunt / córpora sua in mortem, ne servírent idólis; † ídeo coronáti póssident palmam.

Psalmus 33

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus eius in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen eius in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatiónibus eius salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti eius: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super iustos: * et aures eius in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt iusti, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Iuxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes iustórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt iustum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servírent idólis; † ídeo coronáti póssident palmam.

Ant. 3 Ecce / merces Sanctórum copiósa est apud Deum; † ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

Psalmus 45

Deus noster refúgium et virtus: * adiútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra, * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine eius.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio eius, non commovébitur: * adiuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confríget arma, * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Ant. Ecce merces Sanctórum copiósa est apud Deum; † ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

Ant. 4 Istórum est enim / regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, † et pervenérunt ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Psalmus 60

Exáudi, Deus, deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam: * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adícies: * annos eius usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritátem eius quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, † et pervenérunt ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Ant. 5 Sanguis / sanctórum Mártyrum pro Christo effúsus est in terra, † ídeo adépti sunt múnera sempitérna.

Psalmus 63

Exáudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: † intendérunt arcum rem amáram, * ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam;

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta eius intellexérunt.

Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Sanguis sanctórum Mártyrum pro Christo effúsus est in terra, † ídeo adépti sunt múnera sempitérna.

Ant. 6 Víndica, / Dómine, sánguinem Sanctórum tuórum, † qui effúsus est super terram.

Psalmus 78

Deus, venérunt gentes in hereditátem tuam, † polluérunt templum sanctum tuum, * posuérunt Ierúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cæli: * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Ierúsalem: * et non erat, qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris: * subsannátio et illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, iracéris in finem: * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt: * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt:

Quia comedérunt Iacob: * et locum eius desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, † cito antícipent nos misericórdiæ tuæ: * quia páuperes facti sumus nimis.

Adiuva nos, Deus, salutáris noster, † et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos: * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

Ne forte dicant in géntibus: Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris,

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est. * Intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum;

Secúndum magnitúdinem brácchii tui, * pósside fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum, * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine!

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Ant. Víndica, Dómine, sánguinem Sanctórum tuórum, † qui effúsus est super terram.

℣. Exsúltent iusti in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Absolutio Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater.

Sermo
sancti Cæsárii Epíscopi
Sermo 223, n. 1-2

Lectio v

Quotiescúmque, fratres caríssimi, sanctórum Mártyrum solémnia celebrámus, ita, ipsis intercedéntibus, exspectémus a Dómino cónsequi temporália benefícia, ut, ipsos Mártyres imitándo, accípere mereámur ætérna. Ab ipsis enim sanctórum Mártyrum in veritáte festivitátum gáudia celebrántur, qui ipsórum Mártyrum exémpla sequúntur.

℟. Sancti tui, / Dómine, mirábile consecúti sunt iter, † serviéntes præcéptis tuis, ut inveniéntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impedimento. ℣. Quóniam percússit petram, † et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio vi

Solemnitátes enim Mártyrum exhortatiónes sunt martyriórum; ut imitári non pígeat, quod celebráre deléctat. Sed nos vólumus gaudére cum Sanctis; et tribulatiónem mundi nólumus sustinére cum illis. Qui enim sanctos Mártyres, vel in quantum potúerit, nolúerit imitári, ad eórum beatitúdinem non póterit pervenire.

℟. Vérbera carnificum / non timuérunt Sancti Dei, † moriéntes pro Christi nómine: * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad sup-

plícia. Ut herédes fíerent in domo Dómini.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vii

Sicut et Apóstolus Paulus prædicat, dicens: Si fuérimus sócii passiónum, érimus et consolatiónum. Et Dóminus in Evangélio: Si mundus vos odit, scitóte, quia me priórem vobis ódio hábuit. Recúsat esse in córpore, qui ódium non vult sustinére cum cápite.

℟. Tamquam / aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos: † et in témpore erit respéctus illórum, * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intéllegent veritátem: † et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio viii

Sed dicit áliquis: Et quis est, qui possit beatórum Mártyrum vestígia sequi? Huic ego respóndeo, quia non solum Mártyres, sed étiam ipsum Dóminum, cum ipsíus adiutório, si vólumus, póssumus imitári. Audi non me, sed ipsum Dóminum géneri humáno clamántem: Díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde. Audi et beátum Petrum Apóstolum admoneántem: Christus pro vobis passus est, relínquens vobis exémplum, ut sequámini vestígia eius.

℟. Certámen magnum / habuérunt Sancti Dei: † transiérunt per ignem et aquam, et salvi facti sunt: * Et corónas accepérunt a Dómino Deo. ℣. Immánia enim pro Christo in suis corpóribus pertulérunt torménta. Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Ant. Beáti, / qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam, † quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Canticum Sapientiæ
3, 1-6 (1)

Iustórum ánimæ in manu Dei sunt, * et non tanget illos torméntum mortis.

Visi sunt óculis insipiéntium mori: * et æstimáta est afflíctio éxitus illórum:

Et quod a nobis est iter, extermínium: * illi autem sunt in pace.

Et si coram homínibus torménta passi sunt, * spes illórum immortalitáte plena est.

In paucis vexáti, in multis bene disponéntur: * quóniam Deus tentávit eos, et invénit illos dignos se.

Tamquam aurum in fornáce probávit illos, † et quasi holocáusti hóstiam accépit illos, * et in témpore erit respéctus illórum.

Canticum Sapientiæ
3, 7-9 (2)

Fulgébunt iusti, * et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent.

Iudicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis, * et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Qui confídunt in illo, intéllegent veritátem: * et fidéles in dilectióne acquiéscent illi:

Quóniam donum * et pax est eléctis eius.

Canticum Sapientiæ
10, 17-21 (3)

Réddidit Deus iustis mercédem labórum suórum, * et dedúxit illos in via mirábili:

Et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum per noctem:

Tránstulit illos per mare Rubrum, * et transvéxit illos per aquam nímiam.

Inimícos autem illórum demérsit in mare, * et ab altitúdine inferórum edúxit illos.

Ideo iusti tulérunt spólia impiórum, * et decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum,

Et victrícem manum tuam laudavérunt páriter: † quóniam sapiéntia apéruit os mutórum, * et linguas infántium fecit disértas.

Ant. Beáti, qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam, † quóniam ipsórum est regnum cælórum.

℣. Iusti autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Absolutio A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Pro Martyribus Summis Pontificibus lectiones III Nocturni ut supra 37* in Communi Summorum Pontificum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 21

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Cum audiéritis prœlia et seditiónes, nolíte terréri; opórtet primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ

Hom. 35 in Evang., n. 1

Dóminus ac Redémptor noster perítúri mundi præcurréntia mala denúntiat, ut eo

minus pertúrbent veniéntia, quo fúerint præscíta. Minus enim iácula fériunt, quæ prævidéntur; et nos tolerabílius mundi mala suscípimus, si contra hæc per præsciéntiæ clípeum munímur. Ecce enim dicit: Cum audiéritis prélia et seditiónes, nolíte terréri; opórtet enim primum hæc fíeri, sed nondum statim finis.

℟. Propter / testaméntum Dómini et leges patérnas, † Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam iucúndum habitáre fratres in unum! Quia.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio x

Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quæ nos áliud intérius, áliud extérius passúros esse denúntiat; bella quippe ad hostes pértinent, seditiónes ad cives. Ut ergo nos índicet intérius exteriúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud a frátribus pérpeti. Sed, his malis præveniéntibus, quia non statim finis sequátur, adiúngit: Surget gens contra gentem et regnum advérsus regnum; et terræmótus magni erunt per loca, et pestiléntiæ et fames, terrorésque de cælo et signa magna erunt.

℟. Sancti mei, / qui in carne pósiti certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem.

Sequens ℟. dicitur, loco præcedentis, in Officio plurimorum Martyrum Fratrum, etiam si ii recolantur cum Sociis; dummodo tamen Fratres vel numero sint plures, vel, si pares, primo loco nominentur. Dicitur etiam in Officio trium lectionum post III vel, in æstate, post unicam lectionem.

℟. Hæc est / vera fratérnitas, quæ nunquam pótuit violári certámine: † qui, effúso sánguine, secúti sunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cæléstia. ℣. Ecce quam bonum et quam iucúndum, habitáre fratres in unum! Contemnéntes.

Bened. Quorum festum.

Lectio xi

Ultima tribulátio multis tribulatiónibus prævenítur; et, per crebra mala, quæ prævéniunt, indicántur mala perpétua, quæ subsequéntur. Et ídeo post bella et seditiónes non statim finis; quia multa debent mala præcúrrere, ut malum váleant sine fine nuntiáre. Sed, cum tot signa perturbatiónis dicta sint, opórtet, ut eórum considerationem bréviter per síngula perstringámus; quia necésse est, utália e cælo,ália e terra,ália ab eleméntis,ália ab homínibus patiámur.

℟. Córpora Sanctórum / in pace sepúlta sunt, * Et nómina eórum vivent in generatiónem et generatiónem. ℣. Sapiéntiam Sanctórum narrent pópuli, † et laudem eórum pronúntiet omnis Ecclésia. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio xii

Ait enim: Surget gens contra gentem, ecce perturbátio hóminum: erunt terræmótus magni per loca, ecce respéctus iræ désuper: erunt pestiléntiæ, ecce inæquálitas córporum: erit fames, ecce sterílitas terræ: terrorésque de cælo et tempestátes, ecce inæquálitas áeris. Quia ergo ómnia consummánda sunt, ante consummatiónem ómnia perturbántur; et, qui in cunctis delíquimus, in cunctis ferímur, ut impleátur quod dícitur: Et pugnábit pro eo orbis terrárum contra insensátos.

℟. Iustórum ánimæ / in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. † Visi sunt óculis insipiéntium mori: * Illi autem sunt in pace. ℣. Deus tentávit illos, et invénit eos dignos se. Illi. Glória Patri. Illi.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 21, 9-19

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Cum audiéritis prélia et seditiónes, nolíte terréri: opórtet primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Tunc dicébat illis: Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum. Et terræmótus magni erunt per loca, et pestiléntiæ, et fames, terrorésque de cælo, et signa magna erunt. Sed ante hæc ómnia iícient vobis manus suas, et persequéntur, tradéntes in synagógas et custódias, trahéntes ad reges et præsides, propter nomen meum: contínget autem vobis in testimónium. Pónite ergo in córdibus vestris, non præmeditári, quemádmodum respondeátis. Ego enim dabo vobis os et sapiéntiam, cui non póterunt resístere et contradícere omnes adversárii vestri. Tradémini

autem a paréntibus, et frátribus, et cognátis, et amícis, et morte afficient ex vobis: et éritis ódio ómnibus propter nomen meum: et capíllus de cápite vestro non períbit. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Omnes Sancti / quanta passi sunt torménta, † ut secúri pervenírent ad palmam martýrii! Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Cum palma / ad regna pervenérunt Sancti, † corónas decóris meruérunt de manu Dei.

3 Córpora Sanctórum / in pace sepúlta sunt, † et vivent nómina eórum in ætérnum.

4 Mártyres Dómini, / Dóminum benedícite in ætérnum.

5 Mártyrum chorus, / laudáte Dóminum de cælis, allelúia.

Capit. Sap. 3, 1-3

Iustórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. † Visi sunt óculis insipiéntium mori: * illi autem sunt in pace.

℟. br. Lætámini in Dómino * Et exsultáte, iusti. Lætámini. ℣. Et gloriámini, omnes recti corde. Et exsultáte. Glória Patri. Lætámini.

Hymnus

Rex glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cæléstia:

Aurem benígnam prótinus
Appóne nostris vócibus:
Trophæa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis in Martýribus
Parcéndo Confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Donándo indulgéntiam.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. ant. Vestri capílli cápitis / omnes numeráti sunt: † nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

Pro pluribus Martyribus Pont.

Oratio

Beatórum Mártyrum pariterque Pontificum N. et N. nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur: * et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices

Oratio

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalícia cólere: † da nobis in ætérna beatitúdine * de eórum societáte gaudére. Per Dóminum nostrum.

Alia oratio

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas: † concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, * accendámur exémplis. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Capitulum Iustórum ánimæ, ut supra ad Laudes.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

AD SEXTAM

Capit. Sap. 10, 17

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, † et dedúxit illos in via mirábili; et fuit illis in velaménto diéi, * et in luce stellárum nocte.

℣. Exsúltent iusti in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

AD NONAM

Capit. Sap. 3, 7-8

Fulgébunt iusti, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. † Iudicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis: * et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

℣. Iusti autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Isti sunt Sancti, / qui pro testaménto Dei sua córpora tradidérunt, † et in sánguine Agni lavérunt stolas suas.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:
Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Iurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natiónibus, implébit ruínas: * con-

quassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Isti sunt Sancti, qui pro testaménto Dei sua córpora tradidérunt, † et in sánguine Agni lavérunt stolas suas.

Ant. 2 Sancti / per fidem vicérunt regna, operáti sunt iustítiam, † adépti sunt repromissiónes.

Psalmus 111

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis eius volet nimis.

Potens in terra erit semen eius: * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo eius: * et iustítia eius manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors et miserátor et iustus.

Iucúndus homo, qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in iudício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit iustus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor eius speráre in Dómino, † confirmátum est cor eius: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: † iustítia eius manet in sæculum sæculi, * cornu eius exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt iustítiam, † adépti sunt repromissiónes.

Ant. 3 Sanctórum / velut áquilæ iuvéntus renovábitur: † florébunt sicut lílium in civitáte Dómini.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Sanctórum velut áquilæ iuvéntus renovábitur: † florébunt sicut lílium in civitáte Dómini.

Ant. 4 Abstérget Deus / omnem lácrimam ab óculis Sanctórum: † et iam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor, † quóniam prióra transiérunt.

Psalmus 115

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo eius. * Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum eius.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: † tibi sacrificábo hóstiam laudis, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli eius: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Ierúsalem.

Ant. Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis Sanctórum: † et iam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor, † quóniam prióra transiérunt.

Capit. Sap. 3, 1-3

Iustórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. † Visi sunt óculis insipiéntium mori: * illi autem sunt in pace.

℟. br. Exsúltent iusti * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In conspéctu. Glória Patri. Exsúltent.

Hymnus

Sanctórum méritis ínclita gáudia
Pangámus, sócii, gestáque fórtia:
Nam gliscit ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.

Hi sunt, quos rétinens mundus inhórruit;
Ipsum nam stérili flore peráridum
Sprevére pénitus, teque secúti sunt,
Rex, Christe, bone cælitum.

Hi pro te fúrias atque ferócia
Calcárunt hóminum, sæváque vérbera:

Cessit his lácerans fórtiter úngula,
Nec carpsit penetrália.

Cædúntur gládiis more bidéntium:
Non murmur résonat, non querimónia;
Sed corde tácito mens bene cónscia
Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,
Quæ tu Martýribus múnera præparas?
Rubri nam flúido sánguine, láureis
Ditántur bene fúlgidis.

Te, summa Déitas, únaque, póscimus,
Ut culpas ábluas, nóxia súbtrahas,
Des pacem fámulis, nos quoque glóriam
Per cuncta tibi sæcula.
Amen.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnif. ant. Gaudent in cælis / ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: † et, quia pro eius amóre sánguinem suum fudérunt, † ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

COMMUNE MARTYRUM

TEMPORE PASCHALI

AD I VESPERAS

(Quoties festum sit I classis)

Ant. 1 Sancti tui, / Dómine, florébunt sicut lílium, allelúia: † et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúia. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut ad I Vesperas Apostolorum. 2*

2 In cæléstibus regnis / Sanctórum habitátio est, allelúia: † et in ætérnum réquies eórum, allelúia.

3 In velaménto / clamábant Sancti tui, Dómine, † allelúia, allelúia, allelúia.

4 Fulgébunt iusti / sicut sol in conspéctu Dei, allelúia.

Capit. Sap. 5, 1

Stabunt iusti in magna constántia † advérsus eos, qui se angustiavérunt, * et qui abstulérunt labóres eórum.

℟. br. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Allelúia, allelúia. Lux perpétua. ℣. Et ætérnitas

témporum. Allelúia. Glória Patri. Lux perpétua.

Hymnus pro uno Martyre

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia
Et blandiménta nóxia
Cadúca rite députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Pro te effúndens sánguinem,
Aetérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Hymnus pro pluribus Martyribus

Rex glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cæléstia:

Aurem benígnam prótinus
Appóne nostris vócibus:
Trophæa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis in Martýribus,
Parcéndo Confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Donándo indulgéntiam.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Sancti et iusti, in Dómino gaudéte, allelúia. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

Ad Magnif. ant. Lux perpétua / lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúia.

Pro uno Martyre Pontifice

Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: * et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Alia oratio

Deus, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: * concéde propítius; ut, cuius natalícia cólimus, de eiúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

Pro uno Martyre non Pontifice

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: * ut, qui beáti N. Mártyris tui natalícia cólimus, intercessióne eius, in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: * ut, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus

Oratio

Beatórum Mártyrum pariterque Pontíficum N. et N. nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur: * et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum nostrum.

Pro pluribus Martyribus, qui non fuerunt Pontifices

Oratio

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalícia cólere: * da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum nostrum.

Alia oratio

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas: * concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Exsúltent in Dómino Sancti, * Allelúia. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus pro uno Martyre

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia
Et blandiménta nóxia
Cadúca rite députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Pro te effúndens sánguinem,
Aetérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Hymnus pro pluribus Martyribus

Aetérna Christi múnera
Et Mártyrum victórias,
Laudes canéntes débitas,
Lætis canámus méntibus.

Terróre victo sæculi
Pœnísque spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.

Tradúntur igni Mártyres
Et bestiárum déntibus;
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent víscera,
Sanguis sacrátus fúnditur;
Sed pérmanent immóbiles,
Vitæ perénnis grátia.

Te nunc, Redémptor, quæsumus,
Ut Mártyrum consórtio
Iungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Stabunt iusti / in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, allelúia.

Sub hac una tantum ant. dicuntur psalmi ut in Communi unius aut plurimorum Martyrum extra temp. paschale pro qualitate festi.

Pro uno Martyre, ps. 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, cum reliquis. 42*

Pro pluribus Martyribus, ps. 1 Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, cum reliquis. 63*

Ant. Stabunt iusti in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, allelúia.

℣. Sancti et iusti, in Dómino gaudéte, allelúia. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

Absolutio Exáudi, Dómine. Bened. Benedictióne.

De libro Sapiéntiæ

Lectio i 5, 1-4

Stabunt iusti in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, et mirabúntur in subitatióne insperátæ salútis; dicéntes intra se, pæniténtiam agéntes, et præ angústia spíritus geméntes: Hi sunt, quos habúimus aliquándo in derísum, et in similitúdinem impropérii. Nos insensáti, vitam illórum æstimabámus insániam, et finem illórum sine honóre.

℟. Beátus vir, / qui métuit Dóminum, allelúia:

* In mandátis eius cupit nimis, † allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Glória et divítiæ in domo eius, et iustítia eius manet in sæculum sæculi. In.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii 5, 5-7, 14

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est. Ergo errávimus a via veritátis, et iustítiæ lumen non luxit nobis, et sol intellegéntiæ non est ortus nobis. Lassáti sumus in via iniquitátis et perditiónis, et ambulávimus vias difficíles, viam autem Dómini ignorávimus. Tália dixérunt in inférno hi, qui peccavérunt.

℟. Tristítia vestra, / allelúia, * Convertétur in gáudium, † allelúia, allelúia. ℣. Mundus autem gaudébit, vos vero contristabímini, † sed tristítia vestra. Convertétur.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii 5, 16-17

Iusti autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum, et cogitátio illórum apud Altíssimum. Ideo accípient regnum decóris, et diadéma speciéi de manu Dómini: quóniam déxtera sua teget eos, et brácchio sancto suo deféndet illos.

℟. Pretiósa / in conspéctu Dómini, allelúia, * Mors Sanctórum eius, allelúia. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. Mors Sanctórum.

Bened. In unitáte.

Lectio iv 5, 18-21

Accípiet armatúram zelus illíus, et armábit creatúram ad ultiónem inimicórum. Induet pro thoráce iustítiam, et accípiet pro gálea iudícium certum: sumet scutum inexpugnábile æquitátem. Acuet autem duram iram in lánceam, et pugnábit cum illo orbis terrárum contra insensátos.

℟. De ore / prudéntis procédit mel, allelúia: † dulcédo mellis est sub lingua eius, allelúia: * Favus distíllans lábia eius, † allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde eius, et prudéntia in sermóne oris illíus. Favus. Glória Patri. Favus.

In II Nocturno

Ant. Fulgébunt iusti / sicut sol in conspéctu Dei, allelúia.

Sub hac una tantum ant. dicuntur psalmi ut in Communi unius aut plurimorum Martyrum extra tempus paschale, pro qualitate festi.

Pro uno Martyre, ps. 14 Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? 48*

Pro pluribus Martyribus, ps. 32 Exsultáte, iusti, in Dómino. 68*

Ant. Fulgébunt iusti sicut sol in conspéctu Dei, allelúia.

℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúia. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúia.

Absolutio Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater.

Sermo
sancti Máximi Epíscopi

Sermo 86

Lectio v

Dignum et cóngruum est, fratres, ut post lætítiam beátæ Paschæ, quam in Ecclésia celebrávimus, gáudia nostra cum sanctis Martýribus conferámus; et eis annuntiémus domínicæ resurrectiónis glóriam, qui consórtes sunt domínicæ passiónis. Qui enim sócii sunt contuméliæ, debent et partícipes esse lætítiæ. Ita enim dicit beátus Apóstolus: Sicut sócii passiónum estis, et resurrectiónis éritis; si tolerábimus, inquit, et conregnábimus. Qui ergo toleravérunt mala propter Christum, debent et glóriam habére cum Christo.

℟. Lux perpétua / lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Et ætérnitas témporum, † allelúia, allelúia. ℣. Lætítia sempitérna erit super cápita eórum: † gáudium et exsultatiónem obtinébunt. Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio vi

Annuntiémus, inquam, sanctis Martýribus domínicæ Paschæ grátiam: ut, dum sepultúræ illíus prædicámus reseráta claustra, et horum sepúlcra reseréntur; dum corpus illíus mórtuum dícimus, tepéntibus venis, súbito viguísse, horum quoque membra iam frígida, immortalitátis calóre foveántur.

℟. In servis suis, / allelúia, * Consolábitur Deus, allelúia. ℣. Iudicábit Dóminus pópulum suum, et in servis suis. Consolábitur.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vii

Eadem rátio Mártyres et súscitat, quæ et Dóminum suscitávit. Nam, sicut viam passiónis eius expérti sunt, ita experiúntur et vitæ; scriptum est

enim in psalmo: Notas mihi fecísti vias vitæ. Hoc útique in resurrectióne ex persóna dícitur Salvatóris; qui, dum post mortem ab ínferis redit ad súperos, íncipit notam habére viam vitæ, quæ ante habebátur ignóta.

℟. Fíliæ Ierúsalem, / veníte et vidéte Mártyres cum corónis, † quibus coronávit eos Dóminus * In die solemnitátis et lætítiæ, allelúia. ℣. Quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fílios tuos in te. In.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio viii

Ignóta enim erat ante Christum via vitæ, quia nullíus adhuc resurgéntis fúerat temeráta vestígio. At, ubi Dóminus resurréxit, nota facta, solo attríta est plurimórum; de quibus sanctus Evangelísta ait: Multórum córpora Sanctórum resurrexérunt cum eo, et introiérunt in sanctam civitátem. Unde, cum Dóminus in resurrectióne sua díxerit: Notas mihi fecístis vias vitæ: póssumus et nos iam dícere Dómino: Notas fecísti nobis vias vitæ. Ipse enim nobis notas fecit vias vitæ, qui nobis sémitam manifestávit ad vitam. Notas enim mihi fecit vias vitæ, cum me dócuit fidem, misericórdiam, iustítiam, castitátem; his enim pervenítur itinéribus ad salútem.

℟. Lætábitur / iustus in Dómino, et sperábit in eo, et laudabúntur * Omnes recti corde, † allelúia, allelúia. ℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti, et gloriámini. Omnes. Glória Patri. Omnes.

In III Nocturno

Ant. Lux perpétua / lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúia.

Cantica pro uno Martyre Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in iustítia sua meditábitur. 53*

Cantica pro pluribus Martyribus Iustórum ánimæ in manu Dei sunt. 74*

Ant. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, et ætérnitas témporum, allelúia.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúia. ℟. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúia.

Absolutio A vínculis.

Pro Martyre Summo Pontifice lectiones III Nocturni ut supra 37* in Communi Summorum Pontificum.

Pro uno Martyre

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio ix 15

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Ego sum vitis vera: et Pater meus agrícola est. Et réliqua.

Homília
sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 80 in Ioann., n. 1-2

Iste locus evangélicus, fratres, ubi se dicit Dóminus vitem, et discípulos suos pálmites, secúndum hoc dicit quod est caput Ecclésiæ, nosque membra eius, mediátor Dei et hóminum, homo Christus Iesus. Uníus quippe natúræ sunt vitis et pálmites. Propter quod cum esset Deus, cuius natúræ non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humána natúra, cuius et nos hómines pálmites esse possémus.

℟. Ego sum / vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, † allelúia, allelúia. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui manet.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio x

Quid ergo est, Ego sum vitis vera? Numquid ut ádderet, vera, hoc ad eam vitem réttulit, unde ista similitúdo transláta est? Sic enim dícitur vitis per similitúdinem, non per proprietátem, quemádmodum dícitur ovis, agnus, leo, petra, lapis anguláris, et cétera huiúsmodi; quæ magis ipsa sunt vera, ex quibus ducúntur istæ similitúdines, non proprietátes.

℟. Cándidi / facti sunt Nazaræi eius, allelúia; † splendórem Deo dedérunt, allelúia: * Et sicut lac coaguláti sunt, † allelúia, allelúia. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, † rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et.

Bened. Cuius festum cólimus, * ipse intercédat.

Lectio xi

Sed cum dicit, Ego sum vitis vera, ab illa se útique discérnit, cui dícitur: Quómodo convérsa es in amaritúdinem, vitis aliéna? Nam, quo pacto est vitis vera, quæ exspectáta est, ut fáceret uvam, fecit autem spinas? Ego sum, inquit, vitis vera, et Pater meus agrícola est.

Omnem pálmitem in me non feréntem fructum, tollet eum: et omnem, qui fert fructum, purgábit eum, ut fructum plus áfferat.

℟. Fulgébunt / iusti sicut lílium: * Et sicut rosæ in Iéricho florébunt ante Dóminum, allelúia. ℣. Iusti autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio xii

Numquid unum sunt agrícola et vitis? Secúndum hoc ergo vitis Christus, secúndum quod ait: Pater maior me est. Secúndum autem id, quod ait: Ego et Pater unum sumus, et ipse agrícola est; nec talis, quales sunt, qui extrínsecus operándo éxhibent ministérium; sed talis, ut det étiam intrínsecus increméntum. Nam, neque qui plantat, est áliquid, neque qui rigat; sed qui increméntum dat, Deus. Sed útique Deus est Christus, quia Deus erat Verbum; unde ipse et Pater unum sunt. Et, si Verbum caro factum est, quod non erat; manet, quod erat.

℟. Gaudéte, / iusti, in Dómino, allelúia: * Rectos decet collaudátio, † allelúia, allelúia. ℣. Cantáte ei cánticum novum: † bene psállite ei in vociferatióne. Rectos. Glória Patri. Rectos.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Cap. 15, 1-7

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Ego sum vitis vera: et Pater meus agrícola est. Omnem pálmitem in me non feréntem fructum, tollet eum: et omnem, qui fert fructum, purgábit eum, ut fructum plus áfferat. Iam vos mundi estis propter sermónem, quem locútus sum vobis. Manéte in me: et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánserit in vite: sic nec vos, nisi in me mansséritis. Ego sum vitis, vos pálmites: qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum: quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánserit, mittétur foras sicut palmes, et aréscet, et cólligent eum, et in ignem mittent, et ardet. Si mansséritis in me, et verba mea in vobis mánserint: quodcúmque voluéritis, petétis, et fiet vobis.

Pro pluribus Martyribus

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

Lectio ix 15

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Ego sum vitis, vos pálmites: qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum: quia sine me nihil potéstis fácere. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 81 in Ioann., n. 3-4

Ne quisquam putáret saltem parvum áliquem fructum posse a semetípso pálmitem ferre, cum dixísset: Hic fert fructum multum; non ait: Quia sine me parum potéstis fácere; sed: Nihil potéstis fácere. Sive ergo parum sive multum, sine illo fíeri non potest, sine quo nihil fíeri potest. Quia, etsi parum attúlerit palmes, eum purgat agrícola, ut plus áfferat; tamen, nisi in vite mánserit et víxerit de radíce, quantúmlibet fructum a semetípso non potest ferre.

℟. Ego sum / vitis vera, et vos pálmites: * Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, † allelúia, allelúia. ℣. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Qui.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio x

Quamvis autem Christus vitis non esset, nisi homo esset; tamen istam grátiam palmítibus non præbéret, nisi étiam Deus esset. Verum, quia ita sine ista grátia non potest vivi, ut et mors in potestáte sit líberi arbítrii: Si quis in me, inquit, non mánserit, mittétur foras sicut palmes, et aréscet; et cólligent eum, et in ignem mittent, et ardet.

℟. Cándidi / facti sunt Nazaræi eius, allelúia; † splendórem Deo dedérunt, allelúia: * Et sicut lac coaguláti sunt, † allelúia, allelúia. ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, † rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres. Et.

Bened. Quorum festum cólimus, * ipsi intercédant.

Lectio xi

Ligna ítaque vitis tanto sunt contemptibilióra, si in vite non mánserint, quanto gloriosióra, si mánserint. Dénique, sicut de his étiam per Ezechiélem Prophétam Dóminus

dicit, præcísa, nullis agrícolárum úsibus prosunt, nullis fabrílibus opéribus deputántur. Unum de duóbus pálmiti cóngruit: aut vitis, aut ignis; si in vite non est, in igne erit. Ut ergo in igne non sit, in vite sit.

℟. Fulgébunt / iusti sicut lílium: * Et sicut rosæ in Iéricho florébunt ante Dóminum, allelúia. ℣. Iusti autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio xii

Si mansériti in me, inquit, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque voluéritis petétis, et fiet vobis. Manéndo quippe in Christo, quid velle possunt, nisi quod cónvenit Christo? Quid velle possunt manéndo in Salvatóre, nisi quod non est aliénum a salúte? Aliud quippe vólumus, quia sumus in Christo, et áliud vólumus, quia sumus adhuc in hoc sæculo. De mansióne namque huius sæculi nobis aliquándo subrépit, ut hoc petámus, quod nobis non expedíre nescímus. Sed absit, ut fiat nobis, si manémus in Christo, qui non facit, quando pétimus, nisi quod éxpedit nobis.

℟. Gaudéte, / iusti, in Dómino, allelúia: * Rectos decet collaudátio, † allelúia, allelúia. ℣. Cantáte ei cánticum novum: † bene psállite ei in vociferatióne. Rectos. Glória Patri. Rectos.

Evangelium Ego sum vitis, ut supra. 90*

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Sancti tui, / Dómine, florébunt sicut lílium, allelúia: † et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúia. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 In cæléstibus regnis / Sanctórum habitátio est, allelúia: † et in ætérnum réquies eórum, allelúia.

3 In velaménto / clamábant Sancti tui, Dómine, † allelúia, allelúia, allelúia.

4 Spíritus / et ánimæ iustórum, hymnum dícite Deo nostro, † allelúia, allelúia.

5 Fulgébunt iusti / sicut sol in conspéctu Dei, allelúia.

Capit. Sap. 5, 1

Stabunt iusti in magna constántia † advérsus

eos, qui se angustiavérunt, * et qui abstulérunt labóres eórum.

℟. br. Sancti et iusti, in Dómino gaudéte, * Allelúia, allelúia. Sancti. ℣. Vos elégit Deus in hereditátem sibi. Allelúia. Glória Patri. Sancti.

Hymnus pro uno Martyre

Martyr Dei, qui, únicum
Patris sequéndo Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ rémovens tædium.

Solúta sunt iam víncula
Tui sacráti córporis:
Nos solve vinclis sæculi,
Amóre Fílii Dei.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

Hymnus pro pluribus Martyribus

Rex glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cæléstia:

Aurem benígnam prótinus
Appóne nostris vócibus:
Trophæa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis in Martýribus,
Parcéndo Confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Donándo indulgéntiam.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Ad Bened. ant. Fíliæ Ierúsalem, / veníte et vidéte Mártyres cum corónis, † quibus coronávit eos Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, † allelúia, allelúia.

Pro uno Martyre Pontifice
Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: † et, quia pondus própriæ actiónis gravat, * beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Alia oratio

Deus, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: † concéde propítius; ut, cuius natália cólimus, * de eiúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro uno Martyre non Pontifice

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: † ut, qui beáti N. Mártyris tui natalícia cólimus, * intercessióne eius, in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: † ut, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, * et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus

Oratio

Beatórum Mártyrum pariterque Pontíficum N. et N. nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur: * et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum nostrum.

Pro pluribus Martyribus, qui non fuerunt Pontifices

Oratio

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalícia cólere: † da nobis in ætérna beatitúdine * de eórum societáte gaudére. Per Dóminum nostrum.

Alia oratio

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas: † concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, * accendámur exémplis. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Sancti tui, / Dómine, florébunt sicut lílium, allelúia: † et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúia.

AD TERTIAM

Ant. In cæléstibus regnis / Sanctórum habitátio est, allelúia: † et in ætérnum réquies eórum, allelúia.

Capit. Sap. 5, 1

Stabunt iusti in magna constántia † advérsus eos, qui se angustiavérunt, * et qui abstulérunt labóres eórum.

℣. Sancti et iusti, in Dómino gaudéte, allelúia. ℟. Vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

AD SEXTAM

Ant. In velaménto / clamábant Sancti tui, Dómine, † allelúia, allelúia, allelúia.

Capit. Sap. 5, 5

Ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, * et inter sanctos sors illórum est.

℣. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, allelúia. ℟. Et ætérnitas témporum, allelúia.

AD NONAM

Ant. Fulgébunt iusti / sicut sol in conspéctu Dei, allelúia.

Capit. Rom. 8, 28

Scimus, quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, * iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum, allelúia. ℟. Gáudium et exsultatiónem obtinébunt, allelúia.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Sancti tui, / Dómine, florébunt sicut lílium, allelúia: † et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúia. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut in Communi unius Martyris 59* vel plurimorum Martyrum 79* extra tempus paschale.

2 In cæléstibus regnis / Sanctórum habitátio est, allelúia: † et in ætérnum réquies eórum, allelúia.

3 In velaménto / clamábant Sancti tui, Dómine, † allelúia, allelúia, allelúia.

4 Fulgébunt iusti / sicut sol in conspéctu Dei, allelúia.

Capit. Sap. 5, 1

Stabunt iusti in magna constántia † advérsus eos, qui se angustiavérunt, * et qui abstulérunt labóres eórum.

℟. br. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis, Dómine, * Allelúia, allelúia. Lux perpétua. ℣. Et ætérnitas témporum. Allelúia. Glória Patri. Lux perpétua.

Hymnus pro uno Martyre

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, prǽmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia
Et blandiménta nóxia
Cadúca rite députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Pro te effúndens sánguinem,
Aetérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime:
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Hymnus
pro pluribus Martyribus

Rex glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cæléstia:

Aurem benígnam prótinus
Appóne nostris vócibus:
Trophæa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis in Martýribus,
Parcéndo Confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Donándo indulgéntiam.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Ad Magnif. ant. Sancti et iusti, / in Dómino gaudéte, allelúia: † vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

COMMUNE CONFESSORIS PONTIFICIS

AD I VESPERAS

(Quoties festum sit I classis)

Ant. 1 Ecce sacérdos magnus, / qui in diébus suis plácuit Deo, † et invéntus est iustus. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut ad I Vesperas Apostolorum. 2*

2 Non est invéntus / símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

3 Ideo / iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

4 Serve bone / et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capit. Eccli. 44, 16-17

Ecce sacérdos magnus, † qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est iustus: * et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

℟. br. Elégit eum Dóminus * Sacerdótem sibi. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem sibi. Glória Patri. Elégit.

Tempore paschali

℟. br. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi, * Allelúia, allelúia. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei

hóstiam laudis. Allelúia. Glória Patri. Elégit.

Hymnus

Iste Conféssor Dómini sacrátus,
Festa plebs cuius célebrat per orbem,
Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbrius, castus fuit et quiétus,
Vita dum præsens vegetávit eius
Córporis artus.

Ad sacrum cuius túmulum frequénter
Membra languéntum modo sanitáti,
Quólibet morbo fúerint graváta,
Restituúntur.

Unde nunc noster chorus in honórem
Ipsíus, hymnum canit hunc libénter,
Ut piis eius méritis iuvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui supra cæli résidens cacúmen,
Totíus mundi máchinam gubérnat
Trinus et unus.
Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. ant. Sacérdos et Póntifex, / et virtútum ópifex, † pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus: * ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Alia oratio

Exáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: * et, qui tibi digne méruit famulári, eius intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Pro Doctore

Ad Magnif. ant. O Doctor óptime, / Ecclésiæ sanctæ lumen, † beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti: *

præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Iste Conféssor Dómini sacrátus,
Festa plebs cuius célebrat per orbem,
Hac die lætus méruit supremos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbrius, castus fuit et quiétus,
Vita dum præsens vegetávit eius
Córporis artus.

Ad sacrum cuius túmulum frequénter
Membra languéntum modo sanitáti,
Quólibet morbo fúerint gravata,
Restituúntur.

Unde nunc noster chorus in honórem
Ipsíus, hymnum canit hunc libénter,
Ut piis eius méritis iuvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui supra cæli résidens cacúmen,
Totíus mundi máchinam gubérnat
Trinus et unus.
Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 Beátus vir, / qui in lege Dómini meditátur: volúntas eius pérmanet die ac nocte: † et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur. (T. P. Allelúia.)

Sub hac una antiphona cum Allelúia tempore paschali dicuntur psalmi.

Psalmus 1

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas eius, * et in lege eius meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium eius non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício: * neque peccatóres in concílio iustórum.

Quóniam novit Dóminus viam iustórum: * et iter impiórum períbit.

Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas eius pérmanet die ac nocte: † et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Ant. 2 Beátus / iste Sanctus, qui confísus est in Dómino, † prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto eius.

Psalmus 2

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum eius.

Dirumpámus víncula eórum: * et proiciámus a nobis iugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos:

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præcéptum eius:

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellégite: * erudímini, qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via iusta.

Cum exárserit in brevi ira eius, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Beátus iste Sanctus, qui confísus est in Dómino, † prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto eius.

Ant. 3 Invocántem / exaudívit Dóminus Sanctum suum; † Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Psalmus 4

Cum invocárem, exaudívit me Deus iustítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: † quæ dícitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium iustítiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singulariter in spe * constituísti me.

Ant. Invocántem exaudívit Dóminus Sanctum suum; † Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Ant. 4 Læténtur omnes, / qui sperant in te, Dómine; quóniam tu benedixísti iusto: † scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllege clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit iuxta te malígnus: * neque permanébunt iniústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in iustítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, † linguis suis

dolóse agébant, * iúdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, † secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces iusto.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Læténtur omnes, qui sperant in te, Dómine; quóniam tu benedixísti iusto: † scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Ant. 5 Dómine, / Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! † quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum: † et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es eius? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub pédibus eius, † oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi:

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! † quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum: † et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ant. 6 Iustus Dóminus, / et iustítiam diléxit: † æquitátem vidit vultus eius.

Psalmus 10

In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * iustus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes eius:

Oculi eius in páuperem respíciunt: * pálpebræ eius intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat iustum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam iustus Dóminus, et iustítias diléxit: * æquitátem vidit vultus eius.

Ant. Iustus Dóminus, et iustítiam diléxit: † æquitátem vidit vultus eius.

Temp. paschali, ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas eius pérmanet die ac nocte: † et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur, allelúia.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Absolutio Exáudi, Dómine. Bened. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum

Lectio i 3, 1-4

Fidélis sermo: Si quis episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum: non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum: fílios habéntem súbditos cum omni castitáte.

℟. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecceália quinque superlucrátus sum. Intra.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii 3, 5-9

Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum: ne in supérbiam elátus, in iudícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis, qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, et in láqueum diáboli. Diáconos simíliter pudícos, non bilíngues, non multo vino déditos, non turpe lucrum sectántes: habéntes mystérium fídei in consciéntia pura.

℟. Ecce / sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, † et testaméntum suum confirmávit super caput eius. Ideo.

Bened. Spíritus Sancti.

De Epístola ad Titum

Lectio iii 1, 7-11

Opórtet enim epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem: non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum: sed hospitálem, benígnum, sóbrium, iustum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem: ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui et seductóres: máxime qui de circumcisióne sunt: quos opórtet redárgui: qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℟. Iurávit / Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis. Tu.

Bened. In unitáte.

Lectio iv 2, 1-8

Tu autem lóquere quæ decent sanam doctrínam: Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia: Anus simíliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes: ut prudéntiam dóceant adulescéntulas, ut viros suos ament, fílios suos díligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Iúvenes simíliter hortáre, ut sóbrii sint. In ómnibus

teípsum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile: ut is, qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℟. Ecce / vere Israelíta, in quo dolus non est invéntus: † qui probátus, repértus est sacérdos magnus * Iuxta órdinem Melchísedech. ℣. Státuit ei Dóminus testaméntum sempitérnum, † et dedit illi sacerdótium magnum. Iuxta. Glória Patri. Iuxta.

In II Nocturno

Ant. 1 Dómine, / iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, † operátus est iustítiam, requiéscet in monte sancto tuo. (T. P. Allelúia.)

Sub hac una antiphona cum Allelúia tempore paschali dicuntur psalmi.

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur iustítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu eius malígnus: * timéntes autem Dóminum glorificat:

Qui iurat próximo suo, et non décipit, † qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, † operátus est iustítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Ant. 2 Vitam / pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine: † glóriam et magnum decórem imposuísti super eum; † posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis eius tribuísti ei: * et voluntáte labiórum eius non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória eius in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: † Dóminus in ira sua conturbábit eos, * et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre;

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine: † glóriam et magnum decórem imposuísti super eum; † posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso.

Ant. 3 Hic accípiet / benedictiónem a Dómino: et misericórdiam a Deo salutári suo; † quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ ætérnales: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Hic accípiet benedictiónem a Dómino: et misericórdiam a Deo salutári suo; † quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Ant. 4 Cognóvit eum / Dóminus in benedictiónibus suis, † et invénit grátiam coram óculis Dómini.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra!

Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius: * annuntiáte de die in diem salutáre eius:

Annuntiáte inter gentes glóriam eius * in ómnibus pópulis mirabília eius!

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu eius: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini eius!

Tóllite hóstias, et introíte in átria eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!

Commoveátur a fácie eius univérsa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, † commoveátur mare et plenitúdo eius: * gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Cognóvit eum Dóminus in benedictiónibus suis, † et invénit grátiam coram óculis Dómini.

Ant. 5 In fide / et lenitáte ipsíus Sanctum fecit illum Dóminus, † et osténdit illi glóriam suam.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu eius: * iustítia et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos eius.

Illuxérunt fúlgura eius orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius: * et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli eius: * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Iudæ, * propter iudícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ant. In fide et lenitáte ipsíus Sanctum fecit illum Dóminus, † et osténdit illi glóriam suam.

Ant. 6 Iustus / germinábit sicut lílium: † et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit!

Salvávit sibi déxtera eius: * et brácchium sanctum eius.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra: * cantáte et exsultáte et psállite!

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ;

Iubiláte in conspéctu regis Dómini! † Moveátur mare et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terrárum in iustítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Iustus germinábit sicut lílium: † et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Tempore paschali, ant. Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, † operátus est iustítiam, requiéscet in monte sancto tuo, allelúia.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Absolutio Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater.

Sermo
sancti Máximi Epíscopi
Hom. 78 quæ est 2 de S. Eusebio Vercellensi

Lectio v

Ad sancti ac beatíssimi Patris nostri N. laudes, cuius hódie festa celebrámus, addidísse áliquid, decerpsísse est; síquidem virtútum eius grátia, non sermónibus exponénda est, sed opéribus comprobánda. Cum enim dicat Scriptúra: Glória patris est fílius sápiens; quantæ huius sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntia et devotióne lætátur? In Christo enim Iesu per Evangélium ipse nos génuit.

℟. Invéni / David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio vi

Quidquid ígitur in hac sancta plebe potest esse virtútis et grátiæ, de hoc, quasi quodam fonte lucidíssimo, ómnium rivulórum púritas emanávit. Etenim, quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinéntiæ gloriabátur angústiis, quia blandiméntis erat præditus lenitátis, ómnium cívium in Deum provocávit afféctum; quia pontíficis administratióne fulgébat, plures discípulos relíquit sui sacerdótii successóres.

℟. Pósui / adiutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vii

Bene et cóngrue in hac die, quam nobis beáti Patris nostri N. ad paradísum tránsitus exsultábilem reddit, præséntis psalmi versículum decantávimus: In memória ætérna erit iustus. Digne enim in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum. Dicit sermo divínus: Ne laudes hóminem in vita sua; tamquam si díceret: Lauda post vitam, magnífica post consummatiónem.

℟. Iste est, / qui ante Deum magnas virtútes operátus est, † et omnis terra doctrína eius repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium popolórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio viii

Dúplici enim ex causa utílius est hóminum magis memóriæ laudem dare, quam vitæ; ut illo potíssimum témpore mérita sanctitátis extóllas, quando nec laudántem adulátio movet, nec laudátum tentat elátio. Lauda ergo post perículum, prædica secúrum. Lauda non navigántis felicitátem, sed cum pervénit ad portum; lauda ducis virtútem, sed cum perdúctus est ad triúmphum.

℟. Iustum / dedúxit Dóminus per vias rectas, † et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam Sanctórum: * Honestávit illum in labóribus suis. ℣. Custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum. Honestávit. Glória Patri. Honestávit.

In III Nocturno

Ant. Sint lumbi vestri / præcíncti, et lucérnæ arděntes in mánibus vestris. (T. P. Allelúia.)

Canticum Ecclesiastici
14, 22; 15, 3-4, 6 (I)

Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in iustítia sua meditábitur, * et in sensu cogitábit circumspectiónem Dei.

Cibábit illum pane vitæ et intelléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potábit illum:

Et firmábitur in illo, et non flectétur: † et continébit illum, et non confundétur: * et exaltábit illum apud próximos suos.

Et nómine ætérno hereditábit illum * Dóminus Deus noster.

Canticum Ieremiæ
17, 7-8 (2)

Benedíctus vir, qui confídit in Dómino, * et erit Dóminus fidúcia eius.

Et erit quasi lignum, quod transplantátur super aquas, † quod ad humórem mittit radíces suas: * et non timébit, cum vénerit æstus.

Et erit fólium eius víride, † et in témpore siccitátis non erit sollícitum, * nec aliquándo désinet fácere fructum.

Canticum Ecclesiastici
31, 8-11 (3)

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula: † et qui post aurum non ábiit, * nec sperávit in pecúnia et thesáuris.

Quis est hic, et laudábimus eum? * fecit enim mirabília in vita sua.

Qui probátus est in illo, et perféctus est, * erit illi glória ætérna:

Qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus: * fácere mala, et non fecit:

Ideo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, * et eleemósynas illíus enarrábit omnis ecclésia sanctórum.

Ant. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. (T. P. Allelúia.)

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

℣ Absolutio A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix
25

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: Homo péregre proficíscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ
Hom. 9 in Evang., n. 1

Léctio sancti Evangélii, fratres caríssimi, sollícite consideráre nos ádmonet, ne nos, qui plus céteris in hoc mundo accepísse áliquid cérnimur ab auctóre mundi, grávius inde iudicémur. Cum enim augéntur dona, ratiónes étiam crescunt donórum. Tanto ergo esse humílior atque ad serviéndum prómptior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne.

℟. Amávit eum / Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio x

Ecce homo, qui péregre proficíscitur, servos suos vocat, eísque ad negótium talénta partítur. Post multum vero témporis positúrus ratiónem revértitur: bene operántes pro apportáto lucro remúnerat, servum vero a bono ópere torpéntem damnat. Quis ítaque iste homo est, qui péregre proficíscitur, nisi Redémptor noster, qui in ea carne, quam assúmpserat, ábiit in cælum? Carnis enim locus próprius terra est; quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem nostrum in cælo collocátur.

℟. Sint lumbi vestri / præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, † quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et.

Bened. Cuius festum cólimus.

Lectio xi

Sed homo iste péregre proficíscens, servis suis bona sua trádidit; quia fidélibus suis spirituália dona concéssit. Et uni quidem quinque talénta, álii duo, álii vero commísit unum. Quinque étenim sunt córporis sensus, vidélicet: visus, audítus, gustus, odorátus et tactus. Quinque ergo taléntis, donum quinque sénsuum, id est, exteriórum sciéntia, exprímitur. Duóbus vero, intelléctus et operátio designátur. Uníus autem talénti nómine, intelléctus tantúmmodo designátur.

℟. Iste Sanctus / digne in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum: † quóniam in hac peregrinatióne solo córpore constitútus, cogitatióne et aviditáte * In illa ætérna pátria conversátus est. ℣. Vínculis carnis absolútus, taléntum sibi créditum Dómino suo duplicátum reportávit. In.

Bened. Ad societátem.

Lectio xii

Sed is, qui quinque talénta accéperat, ália quinque lucrátus est: quia sunt nonnúlli, qui, etsi intérna ac mýstica penetráre nésciunt, pro inten-

tióne tamen supérnæ pátriæ docent recta quos possunt; de ipsis exterióribus, quæ accepérunt, dumque se a carnis petulántia et a terrenárum rerum ámbitu atque a visibílium voluptáte custódiunt, ab his étiam álios admonéndo compéscunt. Et sunt nonnúlli, qui, quasi duóbus talántis ditáti, intellectum atque operatiónem percípiunt, subtília de intérnis intéllegunt, mira in exterióribus operántur; cumque et intellegéndo et operándo áliis prædicant, quasi duplicátum de negótio lucrum repórtant.

℟. Elégit te / Dóminus sacerdótem sibi, * Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. ℣. Immola Deo sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua. Ad. Glória Patri. Ad.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 25, 14-23

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: Homo péregre proficíscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et uni dedit quinque talénta, álii autem duo, álii vero unum, unicuíque secúndum própriam virtútem, et profléctus est statim. Abiit autem qui quinque talénta accéperat, et operátus est in eis, et lucrátus est ália quinque. Simíliter et qui duo accéperat, lucrátus est ália duo. Qui autem unum accéperat, ábiens fodit in terram, et abscóndit pecúniam dómini sui. Post multum vero témporis venit dóminus servórum illórum, et pósuit ratiónem cum eis. Et accédens qui quinque talénta accéperat, óbtulit ália quinque talénta dicens: Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Ait illi dóminus eius: Euge, serve bone et fidélis, quia super pauca fuísti fidélis, super multa te constítuam: intra in gáudium dómini tui. Accéssit autem et qui duo talénta accéperat, et ait: Dómine, duo talénta tradidísti mihi, ecce ália duo lucrátus sum. Ait illi dóminus eius: Euge, serve bone et fidélis, quia super pauca fuísti fidélis, super multa te constítuam: intra in gáudium dómini tui.

Aliæ lectiones p. 185*.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Ecce sacérdos magnus, / qui in diébus suis plácuit Deo, † et invéntus est iustus. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Non est invéntus / símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

3 Ideo / iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

4 Sacerdótes Dei, / benedícite Dóminum: † servi Dómini, hymnum dícite Deo, allelúia.

5 Serve bone / et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capit. Eccli. 44, 16-17

Ecce sacérdos magnus, † qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est iustus: * et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit eum. Glória Patri. Amávit.

Tempore paschali

℟. br. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, * Allelúia, allelúia. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Allelúia. Glória Patri. Amávit.

Hymnus

Iesu Redémptor ómnium,
Perpes coróna Præsulum,
In hac die cleméntius
Nostris favéto précibus,

Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit:
Huius celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.

Qui rite mundi gáudia
Huius cadúca réspuens,
Cum Angelis cæléstibus
Lætus potítur præmiis.

Huius benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia:
Huius precátu, sérvulis
Dimítte noxam críminis.

Sit, Christe, Rex piíssime,
Tibi, Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

Da, quæsumus, omnípotens Deus: † ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, * et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Alia oratio

Exáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: † et, qui tibi digne méruit famulári, eius intercedéntibus méritis, * ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Pro Doctore

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti: † præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, * intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

AD PRIMAM

Ant. Ecce sacérdos magnus, / qui in diébus suis plácuit Deo, † et invéntus est iustus.

AD TERTIAM

Ant. Non est invéntus / símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Capit. Eccli. 44, 16-17

Ecce sacérdos magnus, † qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est iustus: * et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

AD SEXTAM

Ant. Ideo / iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

Capit. Eccli. 44, 20

Non est invéntus símilis illi, † qui conserváret legem Excélsi: * ídeo iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

AD NONAM

Ant. Serve bone / et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capit. Eccli. 45, 19-20

Fungi sacerdótio, † et habére laudem in nómine ipsíus, * et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Ecce sacérdos magnus, / qui in diébus suis plácuit Deo, † et invéntus est iustus.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * dominámre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Iurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, † et invéntus est iustus.

Ant. 2 Non est invéntus / símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Psalmus 111

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis eius volet nimis.

Potens in terra erit semen eius: * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo eius: * et iustítia eius manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors et miserátor et iustus.

Iucúndus homo, qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in iudício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit iustus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor eius speráre in Dómino, † confirmátum est cor eius: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: † iustítia eius manet in sæculum sæculi, * cornu eius exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Ant. 3 Ideo / iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Ideo iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

Ant. 4 Serve bone / et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Psalmus 131

Meménto, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis eius:

Sicut iurávit Dómino, * votum vovit Deo Iacob:

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei;

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem:

Et réquiem tempóribus meis: † donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Iacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum eius: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes eius.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur iustítiam: * et sancti tui exsúltent.

Propter David, servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Iurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos:

Et fílii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam eius benedícens benedícam: * páuperes eius saturábo pánibus.

Sacerdótes eius índuam salutári: * et sancti eius exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos eius índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Ant. Serve bone et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capit. Eccli. 44, 16-17

Ecce sacérdos magnus, † qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est iustus: * et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

℟. br. Elégit eum Dóminus * Sacerdótem sibi. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem sibi. Glória Patri. Elégit.

Tempore paschali

℟. br. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi, * Allelúia, allelúia. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Allelúia. Glória Patri. Elégit.

Hymnus

Iste Confessor Dómini sacrátus,
Festa plebs cuius célebrat per orbem,
Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbrius, castus fuit et quiétus,
Vita dum præsens vegetávit eius
Córporis artus.

Ad sacrum cuius túmulum frequénter
Membra languéntum modo sanitáti,
Quólibet morbo fúerint graváta,
Restituúntur.

Unde nunc noster chorus in honórem
Ipsíus, hymnum canit hunc libénter,
Ut piis eius méritis iuvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui supra cæli résidens cacúmen,
Totíus mundi máchinam gubérnat
Trinus et unus.
Amen.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. ant. Amávit eum / Dóminus, et ornávit eum: † stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Sequens ant. dicitur ad Magníficat ad II Vesperas pro solis Summis Pontificibus.

Ant. Dum esset / summus Póntifex, terréna non métuit, † sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

Pro Doctore

Ad Magnif. ant. O Doctor óptime, / Ecclésiæ sanctæ lumen, † beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Si occurrat celebrari festum plurium Pontificum et Confessorum (nisi indultum habeatur adhibendi Commune plurium Confessorum Pontificum), Officium fit ut supra: sed in oratione et sermone, ea quæ habentur in singulari, dicantur in plurali; et in I Nocturno legantur sequentes lectiones de Scriptura. Cantica vero ut supra in Communi Apostolorum Vos sacerdótes Dómini vocabímini. 17*

In I Nocturno

De libro Ecclesiástici

Lectio i 44, 1-4

Laudémus viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus, magnificéntia sua a sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte et prudéntia sua prædíti, nuntiántes in prophétis dignitátem prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba.

℟. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecceália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii 44, 5-7

In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum: hómines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes, pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus.

℟. Ecce / sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, † et testaméntum suum confirmávit super caput eius. Ideo.

Lectio iii 44, 8-11

Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum. Et sunt, quorum non est memória: periérunt quasi qui non fúerint: et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis. Sed illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: cum sémine eórum pérmanent bona.

℟. Iurávit / Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis. Tu.

Lectio iv 44, 12-15

Heréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum. Et fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent: semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Ecce / vere Israelíta, in quo dolus non est inventus: † qui probátus, repértus est sacérdos magnus * Iuxta órdinem Melchísedech. ℣. Státuit ei Dóminus testaméntum sempitérnum, † et dedit illi sacerdótium magnum. Iuxta. Glória Patri. Iuxta.

COMMUNE DOCTORUM

Omnia de Communi Confessoris Pontificis 96* aut non Pontificis 126* pro qualitate festi, præter sequentia.

AD I VESPERAS

(Quoties festum sit I classis)

Ad Magnif. ant. O Doctor óptime, / Ecclésiæ sanctæ lumen, † beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti: † præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, * intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Si vero agenda sit commem. alterius Doctoris, ant. et oratio sumuntur de Communi Confessoris Pontificis aut non Pontificis pro qualitate festi.

AD MATUTINUM

In I Nocturno

Bened. Benedictiónc.

De libro Ecclesiástici

Lectio i 39, 1-4

Sapiéntiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, et in prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiórum exquíret, et in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu præsidis apparébit.

℣. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii 39, 5-7

In terram alienigenárum géntium pertránsiet; bona enim et mala in homínibus tentábit. Cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur.

Pro Doctore Pontifice

℟. Ecce / sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo iureiurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, † et testaméntum suum confirmávit super caput eius. Ideo.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Iustus / germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Bened. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii 39, 8-10

Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intellegéntiæ replébit illum: et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino: et ipse díriget consílium eius et disciplínam, et in abscónditis suis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice

℟. Iurávit / Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis. Tu.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Iste / cognóvit iustítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et.

Bened. In unitáte.

Lectio iv 39, 11-14

Ipse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam eius, et usque in sæculum non delébitur. Non recédet memória eius, et nomen eius requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam eius enarrábunt gentes, et laudem eius enuntiábit Ecclésia.

Pro Doctore Pontifice

℟. Ecce / vere Israelíta, in quo dolus non est invéntus: † qui probátus, repértus est sacérdos magnus * Iuxta órdinem Melchísedech. ℣. Státuit ei Dóminus testaméntum sempitérnum, † et dedit illi sacerdótium magnum. Iuxta. Glória Patri. Iuxta.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Dómine, / prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, * Posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine. Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

In II Nocturno

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ

Lib. 9, cap. 11, n. 15

Lectio v

Qui, post Oríonas, Hyadum nómine, nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ designántur? Qui, subdúctis Martyribus, eo iam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet, et, représsa infidelitátis hieme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui, remóta tempestáte persecutiónis, explétis nóctibus longæ infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ exórti sunt, cum ei iam per credulitátis vernum lucídior annus aperítur.

Pro Doctore Pontifice

℟. Invéni / David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Honéstum / fecit illum Dóminus, † et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio vi

Nec immérito Doctóres sancti Hýadum nuncupatióne signántur. Græco quippe elóquio hýetos plúvia vocátur, et Hýades nomen a plúviis accepérunt, quia ortæ procul dúbio imbres ferunt. Bene ergo Hýadum appellatióne expréssi sunt, qui, ad statum universális Ecclésiæ quasi in cæli fáciem dedúcti, super arántem terram humáni péctoris, sanctæ prædicatiónis imbres fudérunt.

Pro Doctore Pontifice

℟. Pósui / adiutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Amávit eum / Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vii

Si enim prædicatiónis sermo plúvia non esset, Móyses mínime dixísset: Exspectétur sicut plúvia elóquium meum; nequáquam per Isaíam Véritas díceret: Mandábo núbibus, ne pluant super eam imbrem; atque hoc, quod paulo ante protúlimus: Quámobrem prohíbitæ sunt stellæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice

℟. Iste est, / qui ante Deum magnas virtútes operátus est, † et omnis terra doctrína eius repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Iste homo / perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: † Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. Quia.

Lectio viii

Dum ergo Hýades cum plúviis véniunt, ad cæli spátia altióra sol dúcitur: quia, apparénte Doctórum sciéntia, dum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, fídei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cum lumen ætheris ignéscit: quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus síngulis magis magísque sciéntia cæléstis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus aperítur; ut novus sol nostris méntibus rútilet, et, eórum verbis nobis cógnitus, seípso quotídie clárior micet. Urgénte étenim mundi fine, supérna sciéntia próficit, et lárgius cum témpore excréscit.

Pro Doctore Pontifice

℟. Iustum / dedúxit Dóminus per vias rectas, † et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam Sanctórum: * Honestávit illum in labóribus suis. ℣. Custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum. H onestávit illum. G lória Patri. Honestávit illum.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Desidérium / ánimæ eius tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum eius non fraudásti eum. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine. Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 5

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi

De Serm. Domini in monte Lib. 1, cap. 6, n. 16-17

Osténdit Dóminus fátuos esse iudicándos, qui, temporálium bonórum vel cópiam sectántes vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari possunt ab homínibus, nec auférri. Itaque, si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? Id est, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amiséritis regna cælórum; qui erunt hómines, per quos a vobis error auferátur,

cum vos elégerit Deus, per quos errórem áuferat ceterórum?

Pro Doctore Pontifice

℟. Amávit eum / Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Iste est, / qui ante Deum magnas virtútes operátus est, † et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium popolórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, † ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio x

Ergo ad níhilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foras et calcétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus, qui pátitur persecutiónem; sed qui, persecutiónem timéndo, infatuátur. Calcári enim non potest nisi inférior; sed inférior non est, qui, quamvis córpore multa in terra sustíneat, corde tamen fixus in cælo est.

℟. In médio / Ecclésiæ apéruit os eius, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Iucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. Et.

Bened. Cuius festum cólimus.

Lectio xi

Vos estis lumen mundi. Quómodo dixit supérius sal terræ, sic nunc dicit lumen mundi. Nam, neque supérius ista terra accipiénda est, quam pédibus corpóreis calcámus; sed hómines, qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis et exstinguéndis putóribus apostólicum salem Dóminus misit.

Pro Doctore Pontifice

℟. Iste Sanctus / digne in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum: † quóniam in hac peregrinatióne solo córpore constitútus, cogitatióne et aviditáte * In illa ætérna pátria conversátus est. ℣. Vínculis carnis absolútus, taléntum sibi créditum Dómino suo duplicátum reportávit. In.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Beátus vir, / qui inventus est sine mácula, † et qui post aurum non

ábiit, nec sperávit in thesáuris pecúniæ: * Ideo stabilíta sunt bona ipsíus in Dómino. ℣. Pótuit enim tránsgredi, et non est transgréssus: † fácere mala, et non fecit. Ideo.

Bened. Ad societátem.

Lectio xii

Et hic mundum non cælum et terram, sed hómines, qui sunt in mundo vel díligunt mundum, opórtet intéllegi; quibus illuminándis Apóstoli missi sunt. Non potest cívitas abscóndi super montem constitúta; id est, fundáta super insígnem magnámque iustítiam, quam significat étiam ipse mons, in quo dísputat Dóminus.

Pro Doctore Pontifice

℟. Elégit te / Dóminus sacerdótem sibi, * Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. ℣. Immola Deo sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua. Ad. Glória Patri. Ad.

Pro Doctore non Pontifice

℟. O beáti viri N. / sancta præcónia! o inæstimábilis diléctio caritátis! † qui, dum sæculi pompam contémpsit, * Aetérnæ vitæ coniúnctus est. ℣. Cui vívere Christus fuit, et mori lucrum. Aetérnæ. Glória Patri. Aetérnæ.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 5, 13-19

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, et conculcétur ab homínibus. Vos estis lux mundi. Non potest cívitas abscóndi supra montem pósita. Neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus, qui in domo sunt. Sic lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, et glorífícent Patrem vestrum, qui in cælis est. Nolíte putáre, quóniam veni sólvere legem aut prophétas: non veni sólvere, sed adimplére. Amen, quippe dico vobis, donec tránseat cælum et terra, iota unum aut unus apex non præteríbit a lege, donec ómnia fiant. Qui ergo sólverit unum de mandátis istis mínimis, et docúerit sic hómines, mínimus vocábitur in regno cælórum: qui autem fécerit et docúerit, hic magnus vocábitur in regno cælórum.

AD II VESPERAS

Ant. et oratio ut supra 119* ad I Vesperas.

COMMUNE CONFESSORIS NON PONTIFICIS

AD I VESPERAS

(Quoties festum sit I classis)

Ant. 1 Dómine, / quinque talénta tradidísti mihi, † ecce ália quinque superlucrátus sum. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut ad I Vesperas Apostolorum. 2*

2 Euge, / serve bone, in módico fidélis, † intra in gáudium Dómini tui.

3 Fidélis / servus et prudens, † quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

4 Serve bone / et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capit. Eccli. 31, 8-9

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, † et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. * Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

℟. br. Os iusti * Meditábitur sapiéntiam. Os iusti. ℣. Et lingua eius loquétur iudícium. Meditábitur. Glória Patri. Os iusti.

Tempore paschali

℟. br. Os iusti meditábitur sapiéntiam, * Allelúia, allelúia. Os iusti. ℣. Et lingua eius loquétur iudícium. Allelúia. Glória Patri. Os iusti.

Hymnus Iste Confessor, ut infra ad Matutinum.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. ant. Similábo eum / viro sapiénti, † qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Deus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: * concéde propítius; ut, cuius natalícia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus: * ut, qui nostræ iustítiæ fidúciam non habémus, eius, qui tibi plácuit, précibus adiuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas

Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti N. Abbátis comméndet: * ut, quod nostris méritis non valémus, eius patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Pro Doctoribus ad utrasque Vesperas ad Magníficat.

Ant. O Doctor óptime, / Ecclésiæ sanctæ lumen, † beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti: * præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Iste Confessor Domini sacrátus,
Festa plebs cuius célebrat per orbem,
Hac die lætus méruit supremos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbrius, castus fuit et quiétus,
Vita dum præsens vegetávit eius
Córporis artus.

Ad sacrum cuius túmulum frequénter
Membra languéntum modo sanitáti,
Quólibet morbo fúerint graváta,
Restituúntur.

Unde nunc noster chorus in honórem
Ipsíus, hymnum canit hunc libénter,
Ut piis eius méritis iuvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui supra cæli résidens cacúmen,
Totíus mundi máchinam gubérnat
Trinus et unus.
Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 Beátus vir, / qui in lege Dómini meditátur: volúntas eius pérmanet die ac nocte: † et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur. (T. P. Allelúia.)

Sub hac una antiphona cum Allelúia tempore paschali dicuntur psalmi.

Psalmus 1

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas eius, * et in lege eius meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium eius non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício: * neque peccatóres in concílio iustórum.

Quóniam novit Dóminus viam iustórum: * et iter impiórum períbit.

Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas eius pérmanet die ac nocte: † et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Ant. 2 Beátus / iste Sanctus, qui confísus est in Dómino, † prædicávit præséptum Dómini, constitútus est in monte sancto eius.

Psalmus 2

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum eius.

Dirumpámus víncula eórum: * et proiciámus a nobis iugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos:

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion, montem sanctum eius, * prædicans præséptum eius:

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellégite: * erudímini, qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via iusta.

Cum exárserit in brevi ira eius, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Beátus iste Sanctus, qui confísus est in Dómino, † prædicávit præséptum Dómini, constitútus est in monte sancto eius.

Ant. 3 Invocántem / exaudívit Dóminus Sanctum suum; † Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Psalmus 4

Cum invocárem, exaudívit me Deus iustítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: † quæ dícitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium iustítiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. Invocántem exaudívit Dóminus Sanctum suum; † Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Ant. 4 Læténtur omnes, / qui sperant in te, Dómine; quóniam tu benedixísti iusto: † scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllege clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit iuxta te malígnus: * neque permanébunt iniústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in iustítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, † linguis suis dolóse agébant, * iúdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, † secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces iusto.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Læténtur omnes, qui sperant in te, Dómine; quóniam tu benedixísti iusto: † scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Ant. 5 Dómine, / Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! † quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum: † et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es eius? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub pédibus eius, † oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi:

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! † quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum: † et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ant. 6 Iustus Dóminus, / et iustítiam diléxit: † æquitátem vidit vultus eius.

Psalmus 10

In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * iustus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes eius:

Oculi eius in páuperem respíciunt: * pálpebræ eius intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat iustum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam iustus Dóminus, et iustítias diléxit: * æquitátem vidit vultus eius.

Ant. Iustus Dóminus, et iustítiam diléxit: † æquitátem vidit vultus eius.

Temp. paschali, ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas eius pérmanet die ac nocte: † et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur, allelúia.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Absolutio Exáudi, Dómine. Bened. Benedictióne perpétua.

De libro Ecclesiástici

Lectio i 31, 8-11

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo, et perféctus est, erit illi glória ætérna. Qui pótuit tránsgredi, et non

est transgréssus; fácere mala, et non fecit: ídeo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis Ecclésia sanctórum.

℟. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii 32, 18-20

Qui timet Dóminum, excípiet doctrínam eius: et qui vigiláverint ad illum, invénient benedictiónem. Qui quærit legem, replébitur ab ea: et qui insidióse agit, scandalizábitur in ea. Qui timent Dóminum, invénient iudícium iustum, et iustítias quasi lumen accéndent.

℟. Iustus / germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Bened. Spíritus Sancti grátia.

Lectio iii 32, 28; 33, 1-3

Qui credit Deo, atténdit mandátis: et qui confídit in illo, non minorábitur. Timénti Dóminum non occúrrent mala; sed in tentatióne Deus illum conservábit, et liberábit a malis. Sápiens non odit mandáta et iustítias, et non illidétur quasi in procélla navis. Homo sensátus credit legi Dei, et lex illi fidélis.

℟. Iste / cognóvit iustítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et.

Bened. In unitáte.

Lectio iv 34, 14-20

Spíritus timéntium Deum quæritur, et in respéctu illíus benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, et óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, et non pavébit: quóniam ipse est spes eius. Timéntis Dóminum beáta est ánima eius. Ad quem réspicit, et quis est fortitúdo eius? Oculi Dómini super timéntes eum: protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris et umbráculum meridiáni, deprecátio offensiónis et adiutórium casus, exáltans ánimam et illúminans óculos, dans sanitátem et vitam et benedictiónem.

℟. Dómine, / prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, * Posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine. Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

Aliæ lectiones p. 187*.

In II Nocturno

Ant. 1 Dómine, / iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, † operátus est iustítiam, requiéscet in monte sancto tuo. (T. P. Allelúia.)

Sub hac una antiphona cum Allelúia tempore paschali dicuntur psalmi.

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur iustítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu eius malígnus: * timéntes autem Dóminum glorificat:

Qui iurat próximo suo, et non décipit, † qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, † operátus est iustítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Ant. 2 Vitam / pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine: † glóriam et magnum decórem imposuísti super eum; † posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis eius tribuísti ei: * et voluntáte labiórum eius non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória eius in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: † Dóminus in ira sua conturbábit eos, * et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre;

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine: † glóriam et magnum decórem imposuísti super eum; † posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso.

Ant. 3 Hic accípiet / benedictiónem a Dómino: et misericórdiam a Deo salutári suo; † quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ ætérnales: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ ætérnales: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Hic accípiet benedictiónem a Dómino: et misericórdiam a Deo salutári suo; † quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Ant. 4 Cognóvit eum / Dóminus in benedictiónibus suis, † et invénit grátiam coram óculis Dómini.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra!

Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius: * annuntiáte de die in diem salutáre eius:

Annuntiáte inter gentes glóriam eius * in ómnibus pópulis mirabília eius!

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu eius: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini eius!

Tóllite hóstias, et introíte in átria eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!

Commoveátur a fácie eius univérsa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, † commoveátur mare et plenitúdo eius: * gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Cognóvit eum Dóminus in benedictiónibus suis, † et invénit grátiam coram óculis Dómini.

Ant. 5 In fide / et lenitáte ipsíus Sanctum fecit illum Dóminus, † et osténdit illi glóriam suam.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu eius: * iustítia et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos eius.

Illuxérunt fúlgura eius orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius: * et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli eius: * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Iudæ, * propter iudícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ant. In fide et lenitáte ipsíus Sanctum fecit illum Dóminus, † et osténdit illi glóriam suam.

Ant. 6 Iustus / germinábit sicut lílium: † et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit!

Salvávit sibi déxtera eius: * et brácchium sanctum eius.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra: * cantáte et exsultáte et psállite!

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ;

Iubiláte in conspéctu regis Dómini! † Moveátur mare et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terrárum in iustítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Iustus germinábit sicut lílium: † et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Temp. paschali, ant. Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, † operátus est iustítiam, requiéscet in monte sancto tuo, allelúia.

℣. Os iusti meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua eius loquétur iudícium.

Absolutio Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater.

Sermo
sancti Ioánnis Chrysóstomi
Hom. 6; oratio de S. Philogonio

Lectio v

Beáti N. dies, cuius festivitátem celebrámus, ad ipsíus recte factórum enarratiónem linguam nostram evocávit. Síquidem hódie beátus iste ad tranquíllam omnísque perturbatiónis expértem vitam tránsiit; eóque navígium áppulit, ubi deínceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatiónem aut dolórem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni moléstia ánimi, cum Paulus, homínibus adhuc in hac vita degéntibus loquens dicat: Semper gaudéte, sine intermissióne oráte?

℟. Honéstum / fecit illum Dóminus, † et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio vi

Quod si hic, ubi morbi, ubi insectatiónes, ubi præmatúræ mortes, ubi calúmniæ, ubi invídiæ, ubi perturbatiónes, ubi iræ, ubi cupiditátes, ubi innumerábiles insídiæ, ubi quotidiánæ sollicitúdines, ubi perpétua sibíque succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolóres afferéntia, Paulus dixit fíeri posse, ut semper gaudeámus, si quis páululum ex rerum mundanárum flúctibus eréxerit caput vitámque suam recte composúerit; multo magis, postquam hinc demigravérimus, fácile cómpotes érimus eius boni, cum hæc ómnia subláta fúerint, advérsa valetúdo, morbi, peccándi matéria; ubi non est meum ac tuum, frígidum illud verbum, et quidquid est malórum in vitam nostram ínvehens, innumeráque gignens bella.

℟. Amávit eum / Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum,

* Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vii

Quámobrem maximópere grátulor huius Sancti felicitáti, quod, quamquam translátus est, atque hanc, quæ apud nos est, civitátem relíquit, tamen in álteram adscríptus est civitátem, nempe Dei. Et, digréssus ab hac Ecclésia, ad illam pervénit, quæ est primogenitórum descriptórum in cælis; ac, relíctis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum.

℟. Iste homo / perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: † Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi et pervénit ad cæléstia regna. Quia.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio viii

Etenim, quod et cívitas sursum sit, et Ecclésia, et celébritas, audi Paulum dicéntem: Accessístis ad civitátem Dei vivéntis, Ierúsalem cæléstem, et Ecclésiam primitivórum, qui conscrípti sunt in cælis, et ad multórum míllium Angelórum frequéntiam.

℟. Desidérium / ánimæ eius tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum eius non fraudásti eum. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine. Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Ant. Sint lumbi vestri / præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. (T. P. Allelúia.)

Canticum Ecclesiastici
14, 22; 15, 3-4, 6 (1)

Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur, † et qui in iustítia sua meditábitur, * et in sensu cogitábit circumspectiónem Dei.

Cibábit illum pane vitæ et intelléctus, * et aqua sapiéntiæ salutáris potábit illum:

Et firmábitur in illo, et non flectétur: † et continébit illum, et non confundétur: * et exaltábit illum apud próximos suos.

Et nómine ætérno hereditábit illum * Dóminus Deus noster.

Canticum Ieremiæ
17, 7-8 (2)

Benedíctus vir, qui confídit in Dómino, * et erit Dóminus fidúcia eius.

Et erit quasi lignum, quod transplantátur super aquas, † quod ad humórem mittit radíces suas: * et non timébit, cum vénerit æstus.

Et erit fólium eius víride, † et in témpore siccitátis non erit sollícitum, * nec aliquándo désinet fácere fructum.

Canticum Ecclesiastici
31, 8-11 (3)

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula: † et qui post aurum non ábiit, * nec sperávit in pecúnia et thesáuris.

Quis est hic, et laudábimus eum? * fecit enim mirabília in vita sua.

Qui probátus est in illo, et perféctus est, * erit illi glória ætérna:

Qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus: * fácere mala, et non fecit:

Ideo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, * et eleemósynas illíus enarrábit omnis ecclésia sanctórum.

Ant. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. (T. P. Allelúia.)

℣. Lex Dei eius in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus eius.

Absolutio A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 12

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homília
sancti Gregórii Papæ
Hom. 13 in Evang., n. 1-3

Sancti Evangélii, fratres caríssimi, apérta vobis est léctio recitáta. Sed, ne alíquibus ipsa eius planities alta fortásse videátur, eam sub brevitáte transcúrrimus, quátenus eius expósitio ita nesciéntibus fiat cógnita, ut tamen sciéntibus non sit onerósa. Dóminus dicit: Sint lumbi vestri præcíncti. Lumbos enim præcíngimus, cum carnis luxúriam per continéntiam coarctámus.

℟. Iste est, / qui ante Deum magnas virtútes operátus est, † et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, † ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio x

Sed, quia minus est mala non ágere, nisi étiam quisque stúdeat et bonis opéribus insudáre, prótinus ádditur: Et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Lucérnas quippe ardéntes in mánibus tenémus, cum per bona ópera próximis nostris lucis exémpla monstrámus. De quibus profécto opéribus Dóminus dicit: Lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in cælis est.

℟. Sint lumbi vestri / præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, † quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et.

Bened. Cuius festum cólimus.

Lectio xi

Duo autem sunt, quæ iubéntur, et lumbos restringere, et lucérnas tenére; ut et mundítia sit castitátis in córpore, et lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim nostro unum sine áltero placére nequáquam potest; si aut is, qui bona agit, adhuc luxúriæ inquinaménta non déserit, aut is, qui castitáte præéminet, necdum se per bona ópera exércet. Nec cástitas ergo magna est sine bono ópere, nec opus bonum est áliquod sine castitáte. Sed, et si utrúmque ágitur, restat ut, quisquis ille est, spe ad supérnam pátriam tendat, et nequáquam se a vítiis pro mundi huius honestáte contíneat.

℟. Beátus vir, / qui invéntus est sine mácula, † et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in thesáuris pecúniæ: * Ideo stabilíta sunt bona ipsíus in Dómino. ℣. Pótuit enim tránsgredi, et non est transgréssus: † fácere mala, et non fecit. Ideo.

Bened. Ad societátem.

Lectio xii

Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis; ut, cum vénerit et pulsáverit, confestim apériant ei. Venit quippe Dóminus, cum ad iudícium próperat; pulsat vero, cum iam per ægritúdinis moléstias esse mortem vicínam desígnat. Cui confestim aperímus, si hunc cum amóre suscípimus. Aperíre enim iúdici pulsánti non vult, qui exíre de córpore trépidat, et vidére eum, quem contempsísse se méminit, iúdicem formídat. Qui autem de sua spe et operatióne secúrus est, pulsánti confestim áperit, quia lætus iúdicem sústinet; et, cum tempus propínquæ mortis agnóverit, de glória retributiónis hilaréscit.

℟. O beáti viri N. / sancta præcónia! o inæstimábilis diléctio caritátis! † qui, dum sæculi pompam contémpsit, * Aetérnæ vitæ coniúnctus est. ℣. Cui vívere Christus fuit, et mori lucrum. Aetérnæ. Glória Patri. Aetérnæ.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 12, 35-40

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris, et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis: ut, cum vénerit et pulsáverit, confestim apériant ei. Beáti servi illi, quos, cum vénerit dóminus, invénerit vigilántes: amen, dico vobis, quod præcínget se, et fáciet illos discúmbere, et tránsiens ministrábit illis. Et si vénerit in secúnda vigília, et si in tértia vigília vénerit, et ita invénerit, beáti sunt servi illi. Hoc autem scitóte, quóniam, si sciret paterfamílias, qua hora fur veníret, vigiláret útique, et non síneret pérfodi domum suam. Et vos estóte paráti, quia, qua hora non putátis, Fílius hóminis véniet.

Aliæ lectiones p. 188*.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Dómine, / quinque talénta tradidísti mihi, † ecceália quinque superlucrátus sum. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Euge, / serve bone, in módico fidélis, † intra in gáudium Dómini tui.

3 Fidélis / servus et prudens, † quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

4 Beátus / ille servus, quem, cum vénerit Dóminus eius et pulsáverit iánuam, † invénerit vigilántem.

5 Serve bone / et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capit. Eccli. 31, 8-9

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, † et

qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. * Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit eum. Glória Patri. Amávit.

Tempore paschali

℟. br. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, * Allelúia, allelúia. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Allelúia. Glória Patri. Amávit.

Hymnus

Iesu, coróna célsior,
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium:

Da supplicánti cœtui,
Obténtu huius óptimi,
Remissiónem críminum,
Rumpéndo nexum vínculi.

Anni recúrso témpore,
Dies illúxit lúmine,
Quo Sanctus hic de córpore
Polum migrávit præpotens.

Hic vana terræ gáudia,
Et luculénta prædia
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cæléstia.

Te, Christe, Rex piíssime,
Hic confiténdo iúgiter,
Calcávit hostem fórtiter
Supérbum ac satéllitem.

Virtúte clarus et fide,
Confessiónis órdine,
Ieiúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.

Proínde te, piíssime,
Precámur omnes súpplices,
Ut huius almi grátia
Nobis remíttas débita.

Glória Patri Dómino,
Glória Unigénito,
Una cum Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. ant. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Deus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: † concéde propítius; ut, cuius natalícia cólimus, * étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus: † ut, qui nostræ iustítiæ fidúciam non habémus, * eius, qui tibi plácuit, précibus adiuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas

Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti N. Abbátis comméndet: † ut, quod nostris méritis non valémus, * eius patrocínio assequámur. Per Dóminum nostrum.

Pro Doctore

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti: † præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, * intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

AD PRIMAM

Ant. Dómine, / quinque talénta tradidísti mihi, † ecceália quinque superlucrátus sum.

AD TERTIAM

Ant. Euge, / serve bone, in módico fidélis, † intra in gáudium Dómini tui.

Capit. Eccli. 31, 8-9

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, † et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. * Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

AD SEXTAM

Ant. Fidélis / servus et prudens, † quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

Capit. Eccli. 39, 6

Iustus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, * et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℣. Os iusti meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua eius loquétur iudícium.

AD NONAM

Ant. Serve bone / et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capit. Sap. 10, 10

Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, † et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum; * honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℣. Lex Dei eius in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus eius.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Dómine, / quinque talénta tradidísti mihi, † ecce ália quinque superlucrátus sum. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut ad I Vesperas Apostolorum. 2*

2 Euge, / serve bone, in módico fidélis, † intra in gáudium Dómini tui.

3 Fidélis / servus et prudens, † quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

4 Serve bone / et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capit. Eccli. 31, 8-9

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, † et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. * Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

℟. br. Os iusti * Meditábitur sapiéntiam. Os iusti. ℣. Et lingua eius loquétur iudícium. Meditábitur. Glória Patri. Os iusti.

Tempore paschali

℟. br. Os iusti meditábitur sapiéntiam, * Allelúia, allelúia. Os iusti. ℣. Et lingua eius loquétur iudícium. Allelúia. Glória Patri. Os iusti.

Hymnus

Iste Confessor Dómini sacrátus,
Festa plebs cuius célebrat per orbem,
Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbrius, castus fuit et quiétus,
Vita dum præsens vegetávit eius
Córporis artus.

Ad sacrum cuius túmulum frequénter
Membra languéntum modo sanitáti,
Quólibet morbo fúerint graváta,
Restituúntur.

Unde nunc noster chorus in honórem
Ipsíus, hymnum canit hunc libénter,
Ut piis eius méritis iuvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui supra cæli résidens cacúmen,
Totíus mundi máchinam gubérnat
Trinus et unus.
Amen.

℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. ant. Hic vir, / despíciens mundum et terréna triúmphans, † divítias cælo cóndidit ore, manu.

Pro Doctore

Ad Magnif. ant. O Doctor óptime, / Ecclésiæ sanctæ lumen, † beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Si celebrari occurrat festum plurium Confessorum non Pontificum (nisi indultum habeatur adhibendi Commune plurium Confessorum non Pontificum), Officium fit ut supra: sed in oratione et sermone, ea, quæ habentur in singulari, dicantur in plurali, et in I Nocturno sumantur lectiones Laudémus viros, quæ in Communi Confessoris Pontificis 2 loco pluribus Pontificibus sunt assignatæ 118* cum ℟℟. tamen de Communi Confessoris non Pontificis ut supra 132*; et in ℟. XII O beáti viri ad litteram N. omittantur nomina Sanctorum, sed ℟. non mutatur.

COMMUNE ABBATUM

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis 126*, præter sequentia.

AD I VESPERAS

(Quoties festum sit I classis)

Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti N. Abbátis comméndet: † ut, quod nostris méritis non valémus, * eius patrocínio assequámur. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM

In III Nocturno

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 19

In illo témpore: Dixit Petrus ad Iesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri

In Matth. 3, 19, 27-30

Grandis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat; et tamen lóquitur confidénter: Relíquimus ómnia. Et, quia non súfficit tantum relínquere, iungit, quod perféctum est: Et secúti sumus te. Fécimus, quod iussísti: quid ígitur nobis dabis præmii? Iesus autem dixit illis: Amen, dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum sé-

derit Fílius hóminis in sede maiestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, iudicántes duódecim tribus Israel. Non dixit: Qui reliquístis ómnia; hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt: sed, Qui secúti estis me: quod próprie Apostolórum est atque credéntium.

℟. Iste est, / qui ante Deum magnas virtútes operátus est, † et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, † ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio x

In regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede maiestátis suæ (quando ex mórtuis de corruptióne resúrgent incorrúpti), sedébitis et vos in sóliis iudicántium, condemnántes duódecim tribus Israel; quia, vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit.

℟. Sint lumbi vestri / præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, † quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et.

Bened. Cuius festum cólimus.

Lectio xi

Locus iste cum illa sententia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru: et inimíci hóminis doméstici eius. Qui ergo, propter fidem Christi et prædicatiónem Evangélii, omnes afféctus contémpserint atque divítias et sæculi voluptátes; isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Beátus vir, / qui inventus est sine mácula, † et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in thesáuris pecúniæ: * Ideo stabilíta sunt bona ipsíus in Dómino. ℣. Pótuit enim transgredi, et non est transgréssus; † fácere mala, et non fecit. Ideo.

Bened. Ad societátem.

Lectio xii

Ex occasióne huius sententiæ, quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum, quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam; non intellegéntes, quod, si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo, ut, qui unam pro Dómino dimíserit, et centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est: Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet; quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius número comparétur.

℟. O beáti viri N. / sancta præcónia! o inæstimábilis diléctio caritátis! † qui, dum sæculi pompam contémpsit, * Aetérnæ vitæ coniúnctus est. ℣. Cui vívere Christus fuit, et mori lucrum. Aetérnæ. Glória Patri. Aetérnæ.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 19, 27-29

In illo témpore: Dixit Petrus ad Iesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Iesus autem dixit illis: Amen, dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede maiestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, iudicántes duódecim tribus Israel. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit.

Aliæ lectiones p. 190*.

COMMUNE VIRGINUM

AD I VESPERAS

(Quoties festum sit I classis)

Ant. 1 Hæc est / Virgo sápiens, † et una de número prudéntum.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Iurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Hæc est Virgo sápiens, † et una de número prudéntum.

Ant. 2 Hæc est / Virgo sápiens, † quam Dóminus vigilántem invénit.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Hæc est Virgo sápiens, † quam Dóminus vigilántem invénit.

Ant. 3 Hæc est, / quæ nescívit torum in delícto: † habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Psalmus 121

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Ierúsalem.

Ierúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cuius participátio eius in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in iudício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Ierúsalem: * et abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos et próximos meos, * loquébar pacem de te:

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. Hæc est, quæ nescívit torum in delícto: † habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Ant. 4 Ista est / speciósa inter fílias Ierúsalem.

Psalmus 126

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat, qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris;

Cum déderit diléctis suis somnum. * Ecce heréditas Dómini fílii: merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Ista est speciósa inter fílias Ierúsalem.

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

Fratres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. † Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; * sed quem Deus comméndat.

℟. br. Adiuvábit eam * Deus vultu suo. Adiuvábit. ℣. Deus in médio eius, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adiuvábit.

Tempore paschali

℟. br. Adiuvábit eam Deus vultu suo, * Allelúia, allelúia. Adiuvábit. ℣. Deus in médio eius, non commovébitur. Allelúia. Glória Patri. Adiuvábit.

Hymnus

Iesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe:

Qui pascis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque pergis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur lárgius,
Nostris adáuge sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnif. ant. Veni, / Sponsa Christi, áccipe corónam, † quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Pro Virgine Martyre

Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: * concéde propítius; ut, qui beátæ N. Vírginis et Mártyris tuæ natalícia cólimus, per eius ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Alia oratio

Indulgéntiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta N. Virgo et Martyr implóret: * quæ tibi grata semper éxstitit, et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Pro Virgine non Martyre

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: * ut, sicut de beátæ N. Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

Si fuerint plures Virgines Martyres, ad utrasque Vesperas ℣., ant. ad Magníficat et oratio, ut sequitur:

℣. Adducéntur Regi Vírgines post eam. ℟. Próximæ eius afferéntur tibi.

Ad Magnif. ant. Prudéntes Vírgines, / aptáte vestras lámpades: † ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei.

Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: * ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humíllibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Pro Virgine Martyre

Hymnus

Vírginis Proles Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis festum cánimus trophæum,
Accipe votum.

Hæc tua Virgo dúplici beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Córpore sæclum.

Unde nec mortem, nec amíca mortis
Sæva pœnárum génera pavéscens,
Sánguine fuso méruit sacrátum
Scándere cælum.

Huius obténtu, Deus alme, nostris
Parce iam culpis, vítia remíttens,
Quo tibi puri resonémus almum
Péctoris hymnum.

Glória Patri, genitáque Proli,
Et tibi, compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli.
Amen.

Pro Virgine non Martyre

Hymnus

Vírginis Proles Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis festum cánimus beátæ,
Accipe votum.

Huius obténtu, Deus alme, nostris
Parce iam culpis, vítia remíttens,
Quo tibi puri resonémus almum
Péctoris hymnum.

Glória Patri, genitǽque Proli,
Et tibi, compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli. Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 O quam pulchra est / casta generátio cum claritáte! (T. P. Allelúia.)

Sub hac una antiphona cum Allelúia tempore paschali dicuntur psalmi.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es eius? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub pédibus eius, † oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi:

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Ant. 2 Ante torum / huius Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Pro non Virgine

Ant. 2 Læva eius / sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio eius:

Et occúrsus eius usque ad summum eius: * nec est qui se abscóndat a calóre eius:

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * iudícia Dómini vera, iustificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intéllegit? † ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adiútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Ante torum huius Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Pro non Virgine

Ant. Læva eius sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Ant. 3 Revértere, / revértere, Sunamítis; † revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Revértere, revértere, Sunamítis; † revértere, revértere, ut intueámur te.

Ant. 4 Spécie tua / et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem et iustítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus, * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória eius fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis, circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ eius afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui, * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Ant. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna.

Ant. 5 Adiuvábit eam / Deus vultu suo: † Deus in médio eius, non commovébitur.

Psalmus 45

Deus noster refúgium et virtus: * adiútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra, * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine eius.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio eius, non commovébitur: * adiuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma, * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Ant. Adiuvábit eam Deus vultu suo: † Deus in médio eius, non commovébitur.

Ant. 6 Aquæ multæ / non potuérunt exstínguere caritátem.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto eius.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus eius cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admirá-ti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * iustítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Iudæ * propter iudícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus eius.

Pónite corda vestra in virtúte eius: * et distribúite domos eius, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem.

Temp. paschali, ant. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte, allelúia!

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Absolutio Exáudi, Dómine. Bened. Benedictióne.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio i 7, 25-28

De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo: consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt huiúsmodi. Ego autem vobis parco.

Pro Martyre

℟. Veni, / Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum; † pro cuius amóre sánguinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum; † quia concupívit Rex spéciem tuam. Et.

Pro non Martyre

℟. Veni, / elécta mea, et ponam in te thronum meum; * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna. Quia.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii 7, 29-31

Hoc ítaque dico, fratres: Tempus breve est: réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint; et qui flent, tamquam non flentes; et qui gaudent, tamquam non gaudéntes; et qui emunt, tamquam non possidéntes; et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur: præterit enim figúra huius mundi.

℟. Diffúsa est / grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna. Proptérea.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii 7, 32-35

Volo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollícitus est, quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollícitus est, quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri; et divísus est. Et múlier innúpta et virgo cógitat, quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore et spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat, quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitátem vestram dico, non ut láqueum vobis iníciam, sed ad id, quod honéstum est, et quod facultátem præbeat sine impedimento Dóminum obsecrándi.

℟. Spécie tua / et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: † proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde.

Bened. In unitáte.

Lectio iv 7, 36-40

Si quis autem turpem se vidéri exístimat super vírgine sua, quod sit superadúlta, et ita opórtet fíeri; quod vult fáciat: non peccat, si nubat. Nam, qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, et hoc iudicávit in corde suo serváre vírginem suam, bene facit. Igitur et qui

matrimónio iungit vírginem suam, bene facit; et qui non iungit, mélius facit. Múlier alligáta est legi, quanto témpore vir eius vivit. Quod, si dormíerit vir eius, liberáta est; cui vult nubat, tantum in Dómino. Beátior autem erit, si sic permánserit, secúndum meum consílium; puto autem, quod et ego Spíritum Dei hábeam.

℟. Hæc est / Virgo prudens, * Quæ veniénte Sponso accépit óleum in vasis suis, † et ornátis lampádibus introívit cum eo ad núptias. ℣. Hæc est Virgo sápiens, et una de número prudéntum. Quæ. Glória Patri. Quæ.

Aliæ lectiones p. 192*.

In II Nocturno

Ant. 1 Nigra sum, / sed formósa, fíliæ Ierúsalem; † ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum. (T. P. Allelúia.)

Sub hac una antiphona cum Allelúia tempore paschali dicuntur psalmi.

Psalmus 84

Benedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Iacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam;

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * iustítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et iustítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Iustítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Ant. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Ierúsalem; † ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Ant. 2 Trahe me / post te, in odórem currémus unguentórum tuórum; † óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus 86

Fundaménta eius in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Iacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis, * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Aethiópum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: † Homo et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum; † óleum effúsum nomen tuum.

Ant. 3 Veni, / Sponsa Christi, áccipe corónam, † quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra!

Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius: * annuntiáte de die in diem salutáre eius:

Annuntiáte inter gentes glóriam eius * in ómnibus pópulis mirabília eius!

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu eius: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini eius!

Tóllite hóstias, et introíte in átria eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!

Commoveátur a fácie eius univérsa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, † commoveátur mare, et plenitúdo eius: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, † quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Ant. 4 Unguéntum / effúsum nomen tuum; † ídeo adulescéntulæ dilexérunt te nimis.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu eius: * iustítia et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos eius.

Illuxérunt fúlgura eius orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius: * et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli eius: * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Iudæ, * propter iudícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ant. Unguéntum effúsum nomen tuum; † ídeo adulescéntulæ dilexérunt te nimis.

Ant. 5 Pulchra es / et decóra, fília Ierúsalem, † terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit!

Salvávit sibi déxtera eius: * et brácchium sanctum eius.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra: * cantáte et exsultáte et psállite!

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ;

Iubiláte in conspéctu regis Dómini! † Moveátur mare et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terrárum in iustítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Pulchra es et decóra, fília Ierúsalem, † terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Ant. 6 Accínxit / fortitúdine lumbos suos, et roborávit brácchium suum; † ideóque lucérna eius non exstinguétur in sempitérnum.

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: † quóniam terríbile et sanctum est. * Et honor regis iudícium díligit.

Tu parásti directiónes: * iudícium et iustítiam in Iacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum eius; * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus eius: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen eius.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia eius, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto eius: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster!

Ant. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit brácchium suum; † ideóque lucérna eius non exstinguétur in sempitérnum.

Tempore paschali, ant. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Ierúsalem; † ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum, allelúia.

℣. Adiuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio eius, non commovébitur.

Absolutio Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater.

Sermo
sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 1 de Virg., n. 10-12

Lectio v

Quóniam hódie natális est Vírginis, invítat nunc integritátis amor, ut áliquid de virginitáte dicámus; ne véluti tránsitu quodam perstrícta videátur, quæ principális est virtus. Non enim ídeo laudábilis virgínitas, quia et in Martýribus reperítur; sed quia ipsa Mártyres fáciat. Quis autem humáno eam possit ingénio comprehéndere, quam nec natúra suis inclúsit légibus? Aut quis naturáli voce complécti, quod supra usum natúræ sit?

℟. Propter / veritátem et mansuetúdinem et iustítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna. Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio vi

Ecælo accersívit, quod imitarétur in terris. Nec immérito vivéndi sibi usum quæsívit e cælo, quæ Sponsum sibi invénit in cælo. Hæc nubes, áera, Angelos, sideráque transgrédiens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invénit, et toto hausit péctore.

℟. Dilexísti / iustítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem et mansuetúdinem et iustítiam. Proptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vii

Nam quis tantum, cum invénerit, relínquat boni? Unguéntum enim exinanítum est nomen tuum; proptérea adulescéntulæ dilexérunt te, et attraxérunt te. Postrémo, non meum est illud, quóniam, quæ non nubent neque nubéntur, erunt sicut Angeli in cælo. Nemo ergo mirétur, si Angelis comparéntur, quæ Angelórum Dómino copulántur.

℟. Prudéntes Vírgines, / aptáte vestras lámpades: * Ecce, Sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Média autem nocte clamor factus est. Ecce.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio viii

Quis ígitur neget hanc vitam fluxísse de cælo, quam non fácile invenímus in terris, nisi postquam Deus in hæc terréni córporis membra descéndit? Tunc in útero Virgo concépit, et Verbum caro factum est, ut caro fíeret Deus. Dicet áliquis: Sed étiam Elías nullis corpórei cóitus fuísse permíxtus cupiditátibus invenítur. Ideo ergo curru raptus ad cælum; ídeo cum Dómino appáret in glória; ídeo domínici ventúrus est præcúrsor advéntus.

℟. Afferéntur / Regi vírgines post eam, próximæ eius * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna. Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.

In III Nocturno

Ant. Média nocte / clamor factus est: † Ecce, Sponsus venit, exíte óbviam ei. (T. P. Allelúia.)

Pro non Virgine

Ant. Invénta / bona margaríta, dedit ómnia sua, † et comparávit eam. (T. P. Allelúia.)

Canticum Ecclesiastici
39, 17-21 (1)

Obaudíte me, divíni fructus, * et quasi rosa plantáta super rivos aquárum fructificáte.

Quasi Líbanus * odórem suavitátis habéte.

Floréte flores, quasi lílium, et date odórem, † et frondéte in grátiam; et collaudáte cánticum, * et benedícite Dóminum in opéribus suis.

Date nómini eius magnificéntiam, † et confitémini illi in voce labiórum vestrórum, * et in cánticis labiórum, et cítharis;

Et sic dicétis in confessióne: * Opera Dómini univérsa bona valde.

Canticum Isaiæ
61, 10-11; 62, 1-3 (2)

Gaudens gaudébo in Dómino, * et exsultábit ánima mea in Deo meo:

Quia índuit me vestiméntis salútis, * et induménto iustítiæ circúmdedit me,

Quasi sponsum decorátum coróna, * et quasi

sponsam ornátam monílibus suis.

Sicut enim terra profert germen suum, † et sicut hortus semen suum gérminat, * sic Dóminus Deus germinábit iustítiam, et laudem coram univérsis géntibus.

Propter Sion non tacébo, et propter Ierúsalem non quiéscam, † donec egrediátur ut splendor iustus eius, * et salvátor eius ut lampas accendátur.

Et vidébunt gentes iustum tuum, * et cuncti reges ínclitum tuum:

Et vocábitur tibi nomen novum, * quod os Dómini nominábit.

Et eris coróna glóriæ in manu Dómini: * et diadéma regni in manu Dei tui.

Canticum Isaiæ
62, 4-7 (3)

Non vocáberis ultra Derelícta: * et terra tua non vocábitur ámplius Desoláta:

Sed vocáberis Volúntas mea in ea, * et terra tua inhabitáta:

Quia complácuit Dómino in te: * et terra tua inhabitábitur.

Habitábit enim iúvenis cum vírgine, * et habitábunt in te fílii tui:

Et gaudébit sponsus super sponsam, * et gaudébit super te Deus tuus.

Super muros tuos, Ierúsalem, constítui custódes; * tota die et tota nocte in perpétuum non tacébunt.

Qui reminiscímini Dómini, ne taceátis, † et ne detis siléntium ei, * donec stabíliat, et donec ponat Ierúsalem laudem in terra.

Ant. Média nocte clamor factus est: † Ecce, Sponsus venit, exíte óbviam ei. (T. P. Allelúia.)

Pro non Virgine

Ant. Invénta bona margaríta, dedit ómnia sua, † et comparávit eam. (T. P. Allelúia.)

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Absolutio A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 25

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cælórum decem vírgínibus: quæ, accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ
Hom. 12 in Evang., n. 1

Sæpe vos, fratres caríssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi huius inquinaménta devitáre; sed hodiérna sancti Evangélii lectióne compéllor dícere, ut et bona, quæ ágitis, cum magna cautéla timeátis, ne per hoc, quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humána requirátur; ne appetítus laudis subrépat, et, quod foris osténditur, intus a mercéde vacuétur.

℟. Hæc est / Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, † quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est: Ecce, Sponsus venit, exíte óbviam ei. Et.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio x

Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, et omnes dicúntur vírgines, et tamen intra beatitúdinis iánuam non omnes sunt recéptæ; quia eárum quædam, dum de virginitáte sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt. Sed prius quæréndum nobis est, quid sit regnum cælórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes et fátuæ dicántur. Dum enim cælórum regnum constat quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur símile esse perhibétur?

℟. Média nocte / clamor factus est: * Ecce, Sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce.

Bened. Cuius festum cólimus, ipsa intercédat. Vel Quarum festum cólimus, ipsæ intercédant.

Lectio xi

Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cælórum præséntis témporis Ecclésia dícitur. De quo álio in loco Dóminus dicit: Mittet Fílius hóminis Angelos suos, et cólligent de regno eius ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scándala póterunt, quæ colligántur.

℟. Induit me / Dóminus vestiménto salútis, † et induménto lætítiæ circúmdedit me, et tamquam sponsam * Decorávit me coróna. ℣. Quasi sponsum

decorátum coróna, et quasi sponsam ornátam monílibus suis. Decorávit me coróna.

Bened. Ad societátem.

Lectio xii

In quinque autem córporis sénsibus unusquísque subsístit; geminátus autem quinárius denárium pérficit. Et, quia ex utróque sexu fidélium multitúdo collígitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denuntiátur. In qua quia mali cum bonis et réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus et fátuis esse perhibétur. Sunt namque pleríque continéntes, qui ab appetítu se exterióri custódiunt, et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, ætérna præmia éxpetunt, pro labóribus suis recípere laudes humánas nolunt. Hi nimírum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt pleríque, qui corpus per abstinéntiam afflígunt, sed de ipsa sua abstinéntia humános favóres éxpetunt.

℟. Símile est / regnum cælórum decem virgínibus, † quæ, accipiéntes lámpades suas, * Exiérunt óbviam sponso et sponsæ. ℣. Quinque autem ex eis erant fátuæ, et quinque prudéntes. Exiérunt. Glória Patri. Exiérunt.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum
Cap. 25, 1-13

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cælórum decem virgínibus: quæ, accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Quinque autem ex eis erant fátuæ, et quinque prudéntes: sed quinque fátuæ, accéptis lampádibus, non sumpsérunt óleum secum: prudéntes vero accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus. Moram autem faciénte sponso, dormitavérunt omnes, et dormiérunt. Média autem nocte clamor factus est: Ecce, sponsus venit, exíte óbviam ei. Tunc surrexérunt omnes vírgines illæ, et ornavérunt lámpades suas. Fátuæ autem sapiéntibus dixérunt: Date nobis de óleo vestro: quia lámpades nostræ extinguúntur. Respondérunt prudéntes, dicéntes: Ne forte non sufficiat nobis et vobis, ite pótius ad vendéntes, et émite vobis.

Dum autem irent émere, venit sponsus: et quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias, et clausa est iánua. Novíssime vero véniunt et réliquæ vírgines, dicéntes: Dómine, Dómine, áperi nobis. At ille respóndens, ait: Amen, dico vobis, néscio vos. Vigiláte ítaque, quia nescítis diem neque horam.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Hæc est / Virgo sápiens, † et una de número prudéntum. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Hæc est / Virgo sápiens, † quam Dóminus vigiléntem invénit.

3 Hæc est, / quæ nescívit torum in delícto: † habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

4 Veni, / elécta mea, et ponam in te thronum meum, (allelúia).

5 Ista est / speciósa inter fílias Ierúsalem.

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

Fratres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. † Non enim qui seípsum commendat, ille probátus est; * sed quem Deus commendat.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine tua. Glória Patri. Spécie.

Tempore paschali

℟. br. Spécie tua et pulchritúdine tua, * Allelúia, allelúia. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Allelúia. Glória Patri. Spécie.

Hymnus

Iesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe:

Qui pascis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque pergis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur lárgius,
Nostris adáuge sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. ant. Símile est / regnum cælórum hómini negotiatóri quæránti bonas margarítas: † invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Pro Virgine Martyre

Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: † concéde propítius; ut, qui beátæ N. Vírginis et Mártyris tuæ natalícia cólimus, * per eius ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Alia oratio

Indulgéntiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta N. Virgo et Martyr implóret: † quæ tibi grata semper éxstitit, et mérito castitátis, * et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Pro Virgine non Martyre

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: † ut, sicut de beátæ N. Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; * ita piæ devotiónis erudiámur affléctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures Virgines Martyres:

℣. Adducéntur Regi Vírgines post eam. ℟. Próximæ eius afferéntur tibi.

Ad Bened. ant. Prudéntes Vírgines, / aptáte vestras lámpades: † ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei.

Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: † ut, quas digna mente non pósumus celebráre, * humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Hæc est / Virgo sápiens, † et una de número prudéntum.

AD TERTIAM

Ant. Hæc est / Virgo sápiens, † quam Dóminus vigilántem invénit.

Capitulum Fratres, ut infra ad II Vesperas.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Ant. Hæc est, / quæ nescívit torum in delícto: † habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Capit. 2 Cor. 11, 2

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. * Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℣. Adiuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio eius, non commovébitur.

AD NONAM

Ant. Ista est / speciósa inter fílias Ierúsalem.

Pro Virgine Martyre

Capit. Eccli. 51, 13-14

Dómine, Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. † Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, * et in témpore superbórum sine adiutório.

Pro Virgine non Martyre

Capit. Sap. 4, 1

O quam pulchra est casta generátio cum claritáte! † immortális est enim memória illíus: * quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Hæc est / Virgo sápiens, † et una de número prudéntum. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut supra ad I Vesperas. 148*

2 Hæc est / Virgo sápiens, † quam Dóminus vigilántem invénit.

3 Hæc est, / quæ nescívit torum in delícto: † habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

4 Ista est / speciósa inter fílias Ierúsalem.

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

Fratres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. † Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; * sed quem Deus comméndat.

℟. br. Adiuvábit eam * Deus vultu suo. Adiuvábit. ℣. Deus in médio eius, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adiuvábit.

Tempore paschali

℟. br. Adiuvábit eam Deus vultu suo, * Allelúia, allelúia. Adiuvábit. ℣. Deus in medio eius, non commovébitur. Allelúia. Glória Patri. Adiuvábit.

Hymnus

Iesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa concipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe:

Qui pascis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens prǽmia.

Quocúmque pergis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur lárgius,
Nostris adáuge sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. ant. Veni, / Sponsa Christi, áccipe corónam, † quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

COMMUNE NON VIRGINUM

AD I VESPERAS

(Quoties festum sit I classis)

Ant. 1 Dum esset Rex / in accúbitu suo, † nardus mea dedit odórem suavitátis. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Communi Virginum. 148*

2 In odórem / unguentórum tuórum cúrrimus: † adulescéntulæ dilexérunt te nimis.

3 Iam hiems tránsiit, / imber ábiit et recéssit: † surge, amíca mea, et veni.

4 Ista est / speciósa inter fílias Ierúsalem.

Pro Martyre tantum

Capit. Eccli. 51, 1-3

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. † Confitébor nómini tuo: quóniam adiútor et protéctor factus es mihi, * et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capit. Prov. 31, 10-11

Mulíerem fortem quis invéniet? Procul et

de últimis fínibus prétium eius. † Confídit in ea cor viri sui, * et spóliis non indigébit.

℟. br. Adiuvábit eam * Deus vultu suo. Adiuvábit. ℣. Deus in médio eius, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adiuvábit.

Tempore paschali

℟. br. Adiuvábit eam Deus vultu suo, * Allelúia, allelúia. Adiuvábit. ℣. Deus in médio eius, non commovébitur. Allelúia. Glória Patri. Adiuvábit.

Hymnus

Fortem viríli péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclita.

Hæc Christi amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cæléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans ieiúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potítur gáudiis.

Rex Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Huius precátu, quǽsumus,
Audi benígnus súpplices.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnif. ant. Símile est / regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: † invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Pro Martyre tantum

Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: * concéde propítius; ut, qui beátæ N. Mártyris tuæ natalícia cólimus, per eius ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Martyre

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: * ut, sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures Martyres non Virgines ad utrasque Vesperas ℣., ant. ad Magníficat et oratio ut sequitur:

℣. Glória et honóre coronásti eas, Dómine. ℟. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. ant. Istárum est enim / regnum cælórum, quæ contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni, † et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Oratio

Da nobis, quǽsumus, Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: * ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Laudémus Deum nostrum * In confessióne beátæ N. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Si fuerint plures non Virgines:

Invitat. Laudémus Deum nostrum * In confessióne beatárum N. et N. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Huius obténtu, Deus alme, nostris
Parce iam culpis, vítia remíttens,
Quo tibi puri resonémus almum
Péctoris hymnum.
Glória Patri, genitǽque Proli,
Et tibi, compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli. Amen.

In I Nocturno

Antiphonæ, psalmi et versus dicuntur ut in Communi Virginum 152*, excepta antiphona 2, quæ est propria, ut ibidem adnotatur.

Absolutio Exáudi, Dómine. Bened. Benedictióne.

Pro Martyre non Virgine

De libro Ecclesiástici

Lectio i 51, 1-3

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adiútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adiútor.

℟. Veni, / elécta mea, et ponam in te thronum meum; * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna. Quia.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii 51, 4-7

Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me: a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta: de altitúdine ventris inferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua iniústa.

℟. Diffúsa est / grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna. Proptérea.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii 51, 8-12

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adiuváret. Respíciens eram ad adiutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt: quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium.

℟. Spécie tua / et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: † proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde.

Bened. In unitáte.

Lectio iv 51, 13-17

Exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adiutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Pulchra fácie, / sed púlchrior fide, beáta es, N., † réspuens mundum lætá-

beris cum Angelis: * Intercéde pro ómnibus nobis. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna. Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

Absolutio Exáudi, Dómine. Bened. Benedictióne.

Pro nec Virgine nec Martyre

De Parábolis Salomónis

Lectio i 31, 10-15

Mulíerem fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium eius. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam et linum, et operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longe portans panem suum. Et de nocte surréxit, deditque prædam domésticis suis, et cibária ancíllis suis.

℟. Veni, / elécta mea, et ponam in te thronum meum; * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna. Quia.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii 31, 16-20

Consideávit agrum, et emit eum; de fructu mánuum suárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit brácchium suum. Gustávit, et vidit, quia bona est negotiátio eius: non exstinguétur in nocte lucérna eius. Manum suam misit ad fórtia, et dígiti eius apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem.

℟. Diffúsa est / grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna. Proptérea.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii 31, 21-26

Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis: omnes enim doméstici eius vestíti sunt duplícibus. Stragulátam vestem fecit sibi: byssus et púrpura induméntum eius. Nóbilis in portis vir eius, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit et véndidit, et cíngulum trádidit Chananæo. Fortitúdo et decor induméntum eius, et ridébit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiæ,

et lex cleméntiæ in lingua eius.

℟. Spécie tua / et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: † proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde.

Bened. In unitáte.

Lectio iv 31, 27-31

Consideávit sémitas domus suæ, et panem otiósa non comédit. Surrexérunt fílii eius, et beatíssimam prædicavérunt: vir eius, et laudávit eam. Multæ fíliæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera eius.

℟. Pulchra fácie, / sed púlchrior fide, beáta es, N., † réspuens mundum, lætáberis cum Angelis: * Intercéde pro ómnibus nobis. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna. Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

In II Nocturno

Antiphonæ, psalmi et versus dicuntur ut in Communi Virginum. 158*

Absolutio Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Víduis

nn. 83-85

Lectio v

Agrum hunc Ecclésiæ fértilem cernam, nunc integritátis flore vernántem, nunc viduitátis gravitáte polléntem, nunc étiam coniúgii frúctibus redundántem. Nam, etsi divérsi, uníus tamen agri fructus sunt; nec tanta hortórum lília, quantæ arístæ ségetum, méssium spicæ, compluriúmque spátia campórum recipiéndis aptántur semínibus, quam rédditis nováles frúctibus feriántur. Bona ergo vidúitas, quæ tóties apostólico iudício prædicátur. Hæc enim magístra fídei, magístra est castitátis.

℟. Propter / veritátem et mansuetúdinem et iustítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio vi

Unde et illi, qui deórum suórum adultéria

et probra veneránturque, cælibátus et viduitátis statuére pœnas; ut, ǽmuli críminum, mulctárent stúdia virtútum: spécie quidem, qua fecunditátem quǽrerent, sed stúdio, quo propósitum castitátis abolérent. Nam conféctis et miles stipéndiis arma depónit, et relícto offício, quod gerébat, ad própria veteránus rura dimíttitur; ut et ipse exércitæ labóribus vitæ réquiem consequátur, et álios, spes futúræ quiétis, subeúndis fáciat opéribus promptióres.

℟. Dilexísti / iustítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem et mansuetúdinem et iustítiam. Proptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vii

Agrícola quoque matúrior torquéndam áliis stivam committit, et, iuvenáli gravátus ópera, providéntiam curæ senílis explórat: vitem facílius tondére quam prémere, ut iuvenescéntem luxúriam réprimat, et adulescéntem lascíviam falce succídat; parcórum quandam pártuum castitátem docens étiam in vítibus expeténdam.

℟. Fallax grátia, / et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera eius. Múlier.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio viii

Símilis huic vídua, velut emériti veterána stipéndiis castitátis, et si coniúgii arma depónat, domus tamen totíus pacem gubérnat; et si veléndis onéribus otiósa, maritándis tamen iunióribus próvida: ubi cultus utílior, ubi fructus ubérior sit, quarum cópulam aptiórem seníli gravitáte dispónit. Itaque, si matutióribus pótius quam iunióribus committitur ager, cur putes utiliórem nuptam esse quam víduam? Quod, si persecutóres fídei, persecutóres fuérunt étiam viduitátis: útique fidem sequéntibus vidúitas non pro supplício fugiénda est, sed tenénda pro prǽmio.

℟. Quam pulchra es, / amíca mea, quam pulchra es et suávis! † óculi tui columbárum: * Absque eo quod intrínsecus latet. ℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Absque. Glória Patri. Absque.

In III Nocturno

Ant. Invénta / bona margaríta, dedit ómnia sua, † et comparávit eam. (T. P. Allelúia.)

Cantica ut in Communi Virginum. 163*

Absolutio A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 13

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ

Hom. 11 in Evang., n. 1

Cælórum regnum, fratres caríssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his, quæ ánimus novit, surgat ad incógnita, quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat; ut per hoc, quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cælórum regnum thesáuro abscóndito in agro comparátur; quem, qui invénit homo, abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

℟. Os suum / apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua eius: † consideránit sémitas domus suæ, * Et panem otiósa non comédit. ℣. Gustávit et vidit, quia bona est negotiátio eius: † non exstinguétur in nocte lucérna eius. Et.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio x

Qua in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur: quia stúdium cæléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat, qui thesáurum públice portat in via.

℟. Regnum mundi / et omnem ornátum sæculi contémpsi, † propter amórem Dómini mei Iesu Christi: * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum: † dico ego ópera mea Regi. Quem.

Bened. Cuius festum cólimus, ipsa intercédat.

Lectio xi

Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit: Vídeant ópera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in cælis est; sed, ut per hoc, quod ágimus, laudes extérius non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto; ut, et de bono ópere próximis præbeámus exémplum, et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℟. Accínxit / fortitúdine lumbos suos et roborávit brácchium suum; * Ideóque lucérna eius non exstinguétur in sempitérnum. ℣. Adiuvábit eam Deus vultu suo, Deus in médio eius, non commovébitur. Ideóque.

Bened. Ad societátem.

Lectio xii

Thesáurus autem cæléste est desidérium; ager vero, in quo thesáurus absconditur, disciplína stúdii cæléstis. Quem profécto agrum, vénditis ómnibus, cómparat, qui, voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cæléstis custódiam calcat: ut nihil iam, quod caro blandítur, líbeat, nihil, quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat.

℟. Beáta es, N., / quæ propter Deum mundum odísti: * Proptérea datum est tibi regnum cælórum. ℣. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem. Proptérea. Glória Patri. Proptérea.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 13, 44-52

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro: quem qui invénit homo, abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa, quæ habet, et emit agrum illum. Iterum símile est regnum cælórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas. Invénta autem una pretiósa margaríta, ábiit, et véndidit ómnia, quæ hábuit, et emit eam. Iterum símile est regnum cælórum sagénæ, missæ in mare et ex omni génere píscium congregánti. Quam, cum impléta esset, educéntes, et secus littus sedéntes, elegérunt bonos in vasa, malos autem foras misérunt. Sic erit in consummatióne sæculi: exíbunt Angeli, et separábunt malos de médio iustórum, et mittent eos in camínum ignis: ibi erit fletus et stridor déntium. Intellexístis hæc ómnia? Dicunt ei: Etiam. Ait illis: Ideo omnis scriba doctus in regno cælórum símilis est hómini patrifamílias, qui profert de thesáuro suo nova et vétera.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Dum esset Rex / in accúbitu suo, † nardus mea dedit odórem suavitátis. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis. (52)

2 In odórem / unguentórum tuórum cúrrimus: † adulescéntulæ dilexérunt te nimis.

3 Iam hiems tránsiit, / imber ábiit et recéssit: † surge, amíca mea, et veni.

4 Veni, / elécta mea, et ponam in te thronum meum, (allelúia).

5 Ista est / speciósa inter fílias Ierúsalem.

Pro Martyre tantum

Capit. Eccli. 51, 1-3

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. † Confitébor nómini tuo: quóniam adiútor et protéctor factus es mihi, * et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capit. Prov. 31, 10-11

Mulíerem fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium eius. † Confídit in ea cor viri sui, * et spóliis non indigébit.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine tua. Glória Patri. Spécie.

Tempore paschali

℟. br. Spécie tua et pulchritúdine tua, * Allelúia, allelúia. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Allelúia. Glória Patri. Spécie.

Hymnus

Fortem viríli péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclita.

Hæc Christi amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cæléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans ieiúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potítur gáudiis.

Rex Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Huius precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. ant. Date ei / de fructu mánuum suárum, † et laudent eam in portis ópera eius.

Pro Martyre tantum

Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: † concéde propítius; ut, qui beátæ N. Mártyris tuæ natalícia cólimus, * per eius ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Martyre

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: † ut, sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus; * ita piæ devotiónis erudiámur affféctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures Martyres non Virgines:

℣. Glória et honóre coronásti eas, Dómine. ℟. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Ad Bened. ant. Istárum est enim / regnum cælórum, quæ contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni, † et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: † ut, quas digna mente non póssumus celebráre, * humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum.

AD PRIMAM

Ant. Dum esset Rex / in accúbitu suo, † nardus mea dedit odórem suavitátis.

AD TERTIAM

Ant. In odórem / unguentórum tuórum cúrrimus: † adulescéntulæ dilexérunt te nimis.

Pro Martyre tantum

Capit. Eccli. 51, 1-3

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. † Confitébor nómini tuo: quóniam adiútor et protéctor factus es mihi, * et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capit. Prov. 31, 10-11

Mulíerem fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium eius. † Confídit in ea cor viri sui, * et spóliis non indigébit.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Ant. Iam hiems tránsiit, / imber ábiit et recéssit: † surge, amíca mea, et veni.

Pro Martyre tantum

Capit. Eccli. 51, 4-5

Liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, † de mánibus quæréntium ánimam meam, * et de multis tribulatiónibus quæ circumdedérunt me.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capit. Prov. 31, 20-21

Manum suam apéruit ínopi, † et palmas suas exténdit ad páuperem. * Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℣. Adiuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio eius, non commovébitur.

AD NONAM

Ant. Ista est / speciósa inter fílias Ierúsalem.

Pro Martyre tantum

Capit. Eccli. 51, 8 et 12

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, † quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, * Dómine, Deus noster.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capit. Prov. 31, 29-30

Multæ fíliæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérsas. † Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Dum esset Rex / in accúbitu suo, † nardus mea dedit odórem suavitátis. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis de Communi Virginum. 148*

2 In odórem / unguentórum tuórum cúrrimus: † adulescéntulæ dilexérunt te nimis.

3 Iam hiems tránsiit, / imber ábiit et recéssit: † surge, amíca mea, et veni.

4 Ista est / speciósa inter fílias Ierúsalem.

Pro Martyre tantum

Capit. Eccli. 51, 1-3

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum.† Confitébor nómini tuo: quóniam adiútor et protéctor factus es mihi, * et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virgine nec Martyre

Capit. Prov. 31, 10-11

Mulíerem fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium eius. † Confídit in ea cor viri sui, * et spóliis non indigébit.

℟. br. Adiuvábit eam * Deus vultu suo. Adiuvábit. ℣. Deus in médio eius, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adiuvábit.

Tempore paschali

℟. br. Adiuvábit eam Deus vultu suo, * Allelúia, allelúia. Adiuvábit. ℣. Deus in médio eius, non commovébitur. Allelúia. Glória Patri. Adiuvábit.

Hymnus

Fortem viríli péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclita.

Hæc Christi amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cæléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans ieiúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potítur gáudiis.

Rex Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Huius precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.

Deo Patri sit glória,
Eiúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. ant. Manum suam / apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, † et panem otiósa non comédit.

Si fuerint plures non Virgines, vel plures Martyres non Virgines, idem fit Officium ut supra, excepto quod pro pluribus Martyribus non Virg., ℣℣. et ant. ad Magníficat et Benedíctus in Vesperis et Laudibus ac oratio dicuntur ut supra 172* et 180* notantur. In iv ℟. I Nocturni Pulchra fácie et in xii ℟. III Noct. Beáta es ad litteram N. omittuntur nomina, sed ipsa ℟℟. non mutantur.

ALIAE LECTIONES PRO SANCTIS

Pro uno Martyre

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 16

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ

Hom. 32 in Evang., n. 1-2

Quia Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri, in vítiis enutrítæ, contrarietátem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset; concupíscere, si non posset? Sed cæléstis médicus síngulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta.

℟. Coróna áurea / super caput eius, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, † posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio x

Nam, sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur; ita Dóminus noster contrária oppósuit prædicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem. Certe, cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit: Nisi quis renuntiáverit ómnibus, quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apérte dicat: Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stúdium et vestra largímini.

℟. Hic est / vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas iúdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, † sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Iustum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui.

Sequens ℟. dicitur, loco præcedentis, in Officio unius Martyris, qui non effuso sanguine occubuerit.

℟. Dómine, / prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, * Posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. Posuísti.

Lectio xi

Quid vero in hac lectióne dicat, audiámus: Qui vult post me veníre, ábneget semetípsum. Ibi dícitur, ut abnegémus nostra; hic dícitur, ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósum non est hómini relínquere sua; sed valde laboriósum est relínquere semetípsum. Minus quippe est abnegáre quod habet; valde autem multum est abnegáre quod est.

℟. Glória / et honóre coronásti eum, Dómine, † et constituísti eum super ópera mánuum tuárum: * Omnia subiecísti sub pédibus eius. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, † posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso. Omnia.

Lectio xii

Ad se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut renuntiémus nostris; quia, quicúmque ad fídei agónem venímus, luctámen contra malígnos spíritus súmimus. Nihil autem malígni spíritus in hoc mundo próprium póssident: nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam, si vestítus quisquam cum nudo luctátur, cítius ad terram deícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, vestiménta abíciat, ne succúmbat.

℟. Beátus vir, / qui suffert tentatiónem: † quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, * Quam repromísit Deus diligéntibus se. ℣. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo. Quam. Glória Patri. Quam.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 16, 21-27

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Qui enim volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam: qui autem perdíderit ánimam suam propter me, invéniet eam. Quid enim prodest hómini, si mundum univérsum lucrétur, ánimæ vero suæ detriméntum patiátur? Aut quam dabit homo commutatiónem pro ánima sua? Fílius enim hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum Angelis suis: et tunc reddet unicuíque secúndum ópera eius.

Pro Confessore Pontifice

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 24

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Epíscopi

In Matth., 26 in fine et 27

Ut ignoráretiam illam diéi ómnibus táciti, non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus; vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, et, oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærére. Furem enim esse osténdit diábolum, ad detrahénda ex nobis spólia pervígilem, et córporum nostrórum dómibus insidiántem; ut ea, incuriósis nobis et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum iáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit, quia diéi ignorátio inténtam sollicitúdinem suspénsæ exspectatiónis exágitet.

℟. Amávit eum / Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio x

Quis namque est fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilántiæ curam adhortétur; speciálem tamen pópuli princípibus, id est, epíscopis, in exspectatióne adventúque suo sollicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem atque prudéntem, præpósitum famíliæ significat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem.

℟. Sint lumbi vestri / præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris:

* Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, † quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et.

Lectio xi

Qui, si dicto áudiens et præcéptis obédiens erit, id est, si doctrínæ opportunitáte et veritáte, infírma confírmet, disrúpta consólidet, depraváta convértat, et verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ famíliæ dispéndat, atque hæc agens hisque ímmorans deprehendátur; glóriam a Dómino tamquam dispensátor fidélis et víllicus útilis consequétur, et super ómnia bona constituétur, id est, in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultra, quod mélius sit.

℟. Iste Sanctus / digne in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum: † quóniam in hac peregrinatióne solo córpore constitútus, cogitatióne et aviditáte * In illa ætérna pátria conversátus est. ℣. Vínculis carnis absolútus, taléntum sibi créditum Dómino suo duplicátum reportávit. In.

Lectio xii

Quod, si cóntuens longam Dei patiéntiam, quæ in profféctum humánæ salútis exténditur, advérsum consérvos insolésceat, et sæculi malis vitiísque se tradet, præséntium tantum curam in cultu ventris exércens; desperáta die Dóminus advéniet, eúmque a bonis, quæ spopónderat, dívidet, portiónemque eius cum hypócritis in pœnæ ætérnitáte constítuet: quia advéntum desperáverit, quia mandátis non obtemperáverit, quia præséntibus studúerit, quia vita géntium víxerit, quia desperatióne iudícii commíssam sibi famíliam fame, siti, cæde vexáverit.

℟. Elégit te / Dóminus sacerdótem sibi, * Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. ℣. Immola Deo sacrifícium laudis, et redde Altíssimo vota tua. Ad. Glória Patri. Ad.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 24, 42-47

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Illud autem scitóte, quóniam, si sciret paterfamílias, qua hora fur ventúrus esset, vigiláret útique, et non síneret pérfodi domum suam. Ideo et vos estóte paráti: quia qua nescítis hora, Fílius hóminis ventúrus est. Quis, putas, est fidélis servus et prudens, quem constítuit dóminus suus super famíliam suam, ut det illis cibum in témpore? Beátus ille servus, quem, cum vénerit dóminus eius, invénerit sic faciéntem. Amen, dico vobis, quóniam super ómnia bona sua constítuet eum.

Pro Confessore non Pontifice

In I Nocturno

De libro Sapiéntiæ

Lectio i 4, 7-12

Iustus si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis est non diutúrna, neque annórum número computáta; cani autem sunt sensus hóminis, et ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est diléctus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est, ne malítia mutáret intellléctum eius, aut ne fíctio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia.

℟. Euge, / serve bone et fidélis, † quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii 4, 13-17

Consummátus in brevi explévit témpora multa; plácita enim erat Deo ánima illíus, propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum. Pópuli autem vidéntes et non intellegéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália: quóniam grátia Dei et misericórdia est in sanctos eius, et respéctus in eléctos illíus. Condémnat autem iustus mórtuus vivos ímpios, et iuvéntus celérius consummáta longam vitam iniústi. Vidébunt enim finem sapiéntis, et non intéllegent, quid cogitáverit de illo Deus, et quare munérit illum Dóminus.

℟. Iustus / germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Lectio iii 4, 18-20

Vidébunt et contémnent eum; illos autem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidéntes sine honóre, et in contumélia inter mórtuos in perpétuum; quóniam disrúmpet illos inflátos sine voce, et commovébit illos a fundaméntis, et usque ad suprémum desolabúntur: et erunt geméntes, et memória illórum períbit. Vénient in cogitatióne peccatórum suórum tímidi, et tradúcent illos ex advérso iniquitátes ipsórum.

℟. Iste / cognóvit iustítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Et.

Lectio iv 5, 1-5

Tunc stabunt iusti in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, et mirabúntur in subitatióne insperátæ salútis; dicéntes intra se, pæniténtiam agéntes, et præ angústia spíritus geméntes: Hi sunt, quos habúimus aliquándo in derísum, et in similitúdinem impropérii. Nos insenséti, vitam illórum æstimabámus insániam, et finem illórum sine honóre: ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

℟. Dómine, / prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, * Posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine. Posuísti in cápite eius. Glória Patri. Posuísti in cápite eius.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 11

In illo témpore: Respóndens Iesus, dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 69, cap. 1-2

Veníte ad me, omnes, qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infírmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed, si angustántur vasa carnis, dilaténtur spátia caritátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me, omnes, qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio eius in promptu est; quóniam laboránte vocávit, quærerent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam.

℟. Iste est, / qui ante Deum magnas virtútes operátus est, † et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, † ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio x

Tóllite iugum meum super vos, et díscite a me: non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília creáre, non in ipso mundo mirácula fácere, et mórtuos suscitáre; sed, Quóniam mitis sum et húmilis corde. Magnus esse vis? a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam construére celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis.

℟. Sint lumbi vestri / præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, † quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et.

Lectio xi

Et quantam quisque vult et dispónit superimpónere molem ædifícii, quanto erit maius ædifícium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit; qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Beátus vir, / qui invéntus est sine mácula, † et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in thesáuris pecúniæ: * Ideo stabilíta sunt bona ipsíus in Dómino. ℣. Pótuit enim transgredi, et non est transgréssus: † fácere mala, et non fecit. Ideo.

Lectio xii

Quod est fastígium construéndæ fábricæ, quam molímur? Quo perventúrum est cacúmen ædifícii? Cito dico, usque ad conspéctum Dei. Vidétis quam excélsum est, quanta res est, conspícere Deum. Qui desíderat, et quod dico, et quod audit, intéllegit. Promíttitur no-

bis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, vidéntem vidére. Nam, qui colunt falsos deos, fácile illos vident; sed eos vident, qui óculos habent et non vident. Nobis autem promíttitur vísio Dei vivéntis et vidéntis.

℟. O beáti viri N. / sancta præcónia! o inæstimábilis diléctio caritátis! † qui, dum sæculi pompam contémpsit, * Aetérnæ vitæ coniúnctus est. ℣. Cui vívere Christus fuit, et mori lucrum. Aetérnæ. Glória Patri. Aetérnæ.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

Cap. 11, 25-30

In illo témpore: Respóndens Iesus, dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Ita, Pater: quóniam sic fuit plácitum ante te. Omnia mihi trádita sunt a Patre meo. Et nemo novit Fílium, nisi Pater: neque Patrem quis novit, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre. Veníte ad me, omnes, qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos. Tóllite iugum meum super vos, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde: et inveniétis réquiem animábus vestris. Iugum enim meum suáve est, et onus meum leve.

Pro Abbatibus

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio ix 19

In illo témpore: Dixit Petrus ad Iesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Hom. 17 in natali S. Benedicti Biscopii

Duo sunt órdines electórum in iudício futúri: unus iudicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia, et secúti sunt illum; álius iudicatórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt, sed de his tamen, quæ habébant, quotidiánas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant; unde et auditúri sunt in iudício: Veníte, benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi; esurívi enim, et dedístis mihi manducáre; sitívi, et dedístis mihi bíbere.

℟. Iste est, / qui ante Deum magnas virtútes operátus est, † et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, † ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio x

Sed et reprobórum duos ibi futúros órdines, Dómino narránte, comperímus: unum eórum, qui, fídei christiánæ mystériis initiáti, ópera fídei exercére contémnunt; quibus in iudício testátur: Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui præparátus est diábolo et ángelis eius; esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre.

℟. Sint lumbi vestri / præcíncti, et lucérnæ arděntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, † quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et.

Lectio xi

Alterum eórum qui fidem et mystéria Christi vel nunquam suscepére, vel susceptam per apostásiam deseruére; de quibus dicit: Qui autem non credit, iam iudicátus est, quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei. Verum, his cum timóre et pavóre débite paulísper commemorátis, ad lætíssima pótius Dómini et Salvatóris nostri promíssa convertámus audítum.

℟. Beátus vir, / qui inventus est sine mácula, † et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in thesáuris pecúniæ: * Ideo stabilíta sunt bona ipsíus in Dómino. ℣. Pótuit enim trángredi, et non est transgréssus; † fácere mala, et non fecit. Ideo.

Lectio xii

Videámus, quæ tantæ grátiæ pietátis, non ætérnæ tantúmmodo vitæ prǽmia suis sequácibus, sed et præséntis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Qui enim terrénis affléctibus sive possessiónibus pro Christi discipulátu renuntiáverit; quo plus in eius amórem

profécerit, eo plures invéniet, qui se intérno suscípere affféctu, et suis gáudeant sustentáre substántiis.

℟. O beáti viri N. / sancta præcónia! o inæstimábilis diléctio caritátis! † qui, dum sæculi pompam contémpsit, * Aetérnæ vitæ coniúnctus est. ℣. Cui vívere Christus fuit, et mori lucrum. Aetérnæ. Glória Patri. Aetérnæ.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum

In illo témpore: Dixit Petrus ad Iesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Iesus autem dixit illis: Amen, dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede maiestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, iudicántes duódecim tribus Israel. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit.

Pro Virgine Martyre

In I Nocturno

De libro Ecclesiástici

Lectio i 51, 1-3

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adiútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adiútor.

℟. Veni, / Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum; † pro cuius amóre sánguinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum; † quia concupívit Rex spéciem tuam. Et.

Lectio ii 51, 4-7

Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me:

a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta: de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua iniústa.

℟. Diffúsa est / grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua intende, † próspere procéde, et regna. Proptérea.

Lectio iii 51, 8-12

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in ínferno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adiuváret. Respíciens eram ad adiutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt: quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium.

℟. Spécie tua / et pulchritúdine tua * Intende, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: † proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Intende.

Lectio iv 51, 13-17

Exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adiutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Hæc est / Virgo prudens, * Quæ veniénte Sponso accépit óleum in vasis suis, † et ornátis lampádibus introívit cum eo ad núptias. ℣. Hæc est Virgo sápiens, et una de número prudéntum. Quæ. Glória Patri. Quæ.

COMMUNE DEDICATIONIS ECCLESIAE

Festum Dedicationis ecclesiæ est festum Domini.
In ipso die Dedicationis ecclesiæ, dicitur Officium de die liturgico occurrenti usque ad Nonam.

Ante reliquias Sanctorum, in altari ecclesiæ consecrandæ includendas, si commode fieri potest, celebrantur Vigiliæ, et cantetur vel dicatur Matutinum, cum tribus Nocturnis, in honorem Sanctorum Martyrum, quorum reliquiæ sunt recondendæ. Invitentur quoque fideles ut his Vigiliis participent.

Qui vero Officio divino tenentur, obligationi suæ satisfaciunt, pro Matutino, recitatione Nocturnorum in honorem Sanctorum Martyrum, in Vigiliis peracta.

A Vesperis ipsius diei Dedicationis dicitur Officium de Dedicatione ecclesiæ, quod protrahitur usque ad Completorium diei sequentis, et dicitur ad modum Officii festi I classis.

AD I VESPERAS

(Quoties festum sit I classis)

Ant. 1 Domum tuam, / Dómine, decet sanctitúdo in longitúdinem diérum.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis: Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Iurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo in longitúdinem diérum.

Ant. 2 Domus mea, / domus oratiónis vocábitur.

Psalmus 110

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio iustórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes eius.

Conféssio et magnificéntia opus eius: * et iustítia eius manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hereditátem géntium. * Opera mánuum eius véritas et iudícium.

Fidélia ómnia mandáta eius: † confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen eius. * Inítium sapiéntiæ timor Dómini:

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio eius manet in sæculum sæculi.

Ant. Domus mea, domus oratiónis vocábitur.

Ant. 3 Hæc est / domus Dómini fírmiter ædificáta, † bene fundáta est supra firmam petram.

Psalmus 111

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis eius volet nimis.

Potens in terra erit semen eius: * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo eius: * et iustítia eius manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors et miserátor et iustus.

Iucúndus homo, qui miserétur et cómmodat, † dispónet sermónes suos in iudício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit iustus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor eius speráre in Dómino, † confirmátum est cor eius: * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: † iustítia eius manet in sæculum sæculi, * cornu eius exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, † bene fundáta est supra firmam petram.

Ant. 4 Lápides pretiósi / omnes muri tui, † et turres Ierúsalem gemmis ædificabúntur.

Psalmus 147

Lauda, Ierúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo eius.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris eius quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus eius, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Iacob: * iustítias et iudícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni: * et iudícia sua non manifestávit eis.

Ant. Lápides pretiósi omnes muri tui, † et turres Ierúsalem gemmis ædificabúntur.

Capit. Apoc. 21, 2

Vidi civitátem sanctam, Ierúsalem novam, † descendéntem de cælo a Deo, * parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

℟. br. Locus iste sanctus est, * In quo orat sacérdos. Locus. ℣. Pro delíctis et peccátis pópuli. In quo. Glória Patri. Locus.

Tempore paschali

℟. br. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos, * Allelúia, allelúia. Locus. ℣. Pro delíctis et peccátis pópuli. Allelúia. Glória Patri. Locus.

Hymnus

Urbs Ierúsalem beáta,
Dicta pacis vísio,
Quæ constrúitur in cælis
Vivis ex lapídibus,
Et Angelis coronáta,
Ut sponsáta cómite.

Nova véniens e cælo,
Nuptiáli thálamo
Præparáta, ut sponsáta
Copulétur Dómino:
Platéæ et muri eius
Ex auro puríssimo.

Portæ nitent margarítis
Adytis paténtibus:
Et virtúte meritórum
Illuc introdúcitur
Omnis, qui ob Christi nomen
Hic in mundo prémitur.

Tunsiónibus, pressúris
Expolíti lápides,
Suis coaptántur locis
Per manus artíficis,
Disponúntur permansúri
Sacris ædifíciis.

Glória et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclito Paráclito,
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Magnif. ant. Sanctificávit / Dóminus tabernáculum suum: † quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen eius, de quo scriptum est: † Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

In anniversario Dedicationis ecclesiæ:

Oratio

Deus, qui nobis per síngulos annos huius sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes: * exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut, quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

In ipso die Dedicationis ecclesiæ dicitur sequens

Oratio

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis: * templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Domum Dei decet sanctitúdo: * Sponsum eius Christum adorémus in ea. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus Urbs Ierúsalem beáta, ut supra ad I Vesperas.

In I Nocturno

Ant. 1 Introíbo / in domum tuam, Dómine, † et adorábo ad templum sanctum tuum. (T. P. Allelúia.)

Sub hac una antiphona cum Allelúia tempore paschali dicuntur psalmi.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllege clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit iuxta te malígnus: * neque permanébunt iniústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in iustítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, † linguis suis dolóse agébant, * iúdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, † secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces iusto.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Introíbo in domum tuam, Dómine, † et adorábo ad templum sanctum tuum.

Ant. 2 Dóminus / in templo sancto suo, † Dóminus in cælo sedes eius.

Psalmus 10

In Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * iustus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes eius:

Oculi eius in páuperem respíciunt: * pálpebræ eius intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat iustum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam iustus Dóminus, et iustítias diléxit: * æquitátem vidit vultus eius.

Ant. Dóminus in templo sancto suo, † Dóminus in cælo sedes eius.

Ant. 3 Tóllite / portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras; † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Tóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles.

Ant. 4 Adoráte / Dóminum in aula sancta eius.

Psalmus 28

Afférte Dómino, fílii Dei: * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, † afférte Dómino glóriam nómini eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!

Vox Dómini super aquas. † Deus maiestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * et confrínget Dóminus cedros Líbani:

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis. † Vox

Dómini concutiéntis desértum: * et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa. * Et in templo eius omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Ant. Adoráte Dóminum in aula sancta eius.

Ant. 5 Erit mihi / Dóminus in Deum, † et lapis iste vocábitur domus Dei.

Psalmus 45

Deus noster refúgium et virtus: * adiútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra, * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine eius.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio eius, non commovébitur: * adiuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma, * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Ant. Erit mihi Dóminus in Deum, † et lapis iste vocábitur domus Dei.

Ant. 6 Aedificávit / Móyses altáre Dómino Deo.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto eius.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus eius cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes, sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * iustítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Iudæ * propter iudícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus eius.

Pónite corda vestra in virtúte eius: * et distribúite domos eius, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Aedificávit Móyses altáre Dómino Deo.

Temp. paschali, ant. Introíbo in domum tuam, Dómine, † et adorábo ad templum sanctum tuum, allelúia.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Absolutio Exáudi, Dómine. Bened. Benedictióne.

De libro secúndo Paralipómenon

Lectio i 7, 1-3

Cum complésset Sálomon fundens preces, ignis descéndit de cælo et devorávit holocáusta et víctimas: et maiéstas Dómini implévit domum. Nec póterant sacerdótes íngredi templum Dómini, eo quod implésset maiéstas Dómini templum Dómini. Sed et omnes fílii Israel vidébant descendéntem ignem, et glóriam Dómini super domum: et corruéntes proni in terram super paviméntum stratum lápide, adoravérunt et laudavérunt Dóminum: Quóniam bonus, quóniam in sæculum misericórdia eius.

℟. In dedicatióne templi / decantábat pópulus laudem: * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. ℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, † et vénient ad eam omnes gentes. Et.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii 7, 4-6

Rex autem et omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit ígitur rex Sálomon hóstias, boum vigínti duo míllia, aríetum centum vigínti míllia: et dedicávit domum Dei rex et univérsus pópulus. Sacerdótes autem stabant in offíciis suis, et levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum: Quóniam in ætérnum misericórdia eius; hymnos David canéntes per manus suas: porro sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúsque Israel stabat.

℟. Fundáta est / domus Dómini supra vérticem móntium, † et exaltáta est super omnes colles: * Et vénient ad eam omnes gentes, et dicent: Glória tibi, Dómine. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, † portántes manípulos suos. Et.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii 7, 7-9

Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini: obtúlerat enim ibi holocáusta, et ádipes pacificórum: quia altáre æneum, quod fécerat, non póterat sustinére holocáusta et sacrifícia et ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus, et omnis Israel cum eo, ecclésia magna valde ab intróitu Emath usque ad torréntem Aegýpti. Fecítque die octávo colléctam, eo quod dedicásset altáre septem diébus, et solemnitátem celebrásset diébus septem.

℟. Bénedic, / Dómine, domum istam, quam ædificávi nómini tuo: † veniéntium in loco isto * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ. ℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. Exáudi.

Bened. In unitáte.

Lectio iv 7, 11-16

Complevítque Sálomon domum Dómini, et domum regis, et ómnia, quæ disposúerat in corde suo, ut fáceret in domo Dómini et in domo sua, et prosperátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, et ait: Audívi oratiónem tuam, et elégi locum istum mihi in domum sacrifícii. Si cláusero cælum, et plúvia non flúxerit, et mandávero et præcépero locústæ, ut dévoret terram, et mísero pestiléntiam in pópulum meum: convérsus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, et exquisíerit fáciem meam, et égerit pæniténtiam a viis suis péssimis: et ego exáudiam de cælo, et propítius ero peccátis eórum, et sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt apérti, et aures meæ eréctæ ad oratiónem eius, qui in loco isto oráverit. Elégi enim et sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, et permáneant óculi mei et cor meum ibi cunctis diébus.

℟. Terríbilis est / locus iste: † non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli: * Vere étenim Dóminus est in loco isto, et ego nesciébam. ℣. Vidit Iacob in somnis scalam, súmmitas eius cælos tangébat, † et Angelos Dei descendéntes et ascendéntes per eam, et ait. Vere. Glória Patri. Vere.

In II Nocturno

Ant. 1 Beáti, / qui hábitant in domo tua, Dómine: † in sæcula sæculórum laudábunt te. (T. P. Allelúia.)

Sub hac una antiphona cum Allelúia tempore paschali dicuntur psalmi.

Psalmus 83

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! * Concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cuius est auxílium abs te: † ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum, * in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, † ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Iacob.

Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abiéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: † in sæcula sæculórum laudábunt te.

Ant. 2 Non est / hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

Psalmus 86

Fundaménta eius in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Iacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis, * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Aethíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: † Homo et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

Ant. 3 Templum Dómini / sanctum est, † Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Psalmus 87

Dómine, Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit,

Aestimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adiutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et iustítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a iuventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Templum Dómini sanctum est, † Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Ant. 4 Qui hábitat / in adiutório Altíssimi, † in protectióne Dei cæli commorábitur.

Et non repetitur in psalmo.

Psalmus 90

Qui hábitat in adiutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis eius sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas eius: * non timébis a timóre noctúrno,

A sagítta volánte in die, † a negótio perambuláte in ténebris: * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, † et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et draconem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: † cum ipso sum in tribulatióne: * erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Ant. Qui hábitat in adiutório Altíssimi, † in protectióne Dei cæli commorábitur.

Ant. 5 Eréxit Iacob / lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra!

Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius: * annuntiáte de die in diem salutáre eius:

Annuntiáte inter gentes glóriam eius * in ómnibus pópulis mirabília eius!

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu eius: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini eius!

Tóllite hóstias, et introíte in átria eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!

Commoveátur a fácie eius univérsa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, † commoveátur mare, et plenitúdo eius: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Eréxit Iacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

Ant. 6 Benedícta / glória Dómini, de loco sancto suo, (allelúia).

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: † quóniam terríbile et sanctum est. * Et honor regis iudícium díligit.

Tu parásti directiónes: * iudícium et iustítiam in Iacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum eius; * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus eius: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen eius.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia eius, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto eius: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster!

Ant. Benedícta glória Dómini, de loco sancto suo, (allelúia).

Tempore paschali, ant. Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: † in sæcula sæculórum laudábunt te, allelúia.

℣. Domus mea. ℟. Domus oratiónis vocábitur.

Absolutio Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater.

Sermo
sancti Cæsárii Epíscopi
Sermo 227, n. 1-2

Lectio v

Quotiescúmque, fratres caríssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter et diligénter atténdimus, et sancte ac iuste vívimus, quidquid in templis manufáctis ágitur, totum in nobis spirituáli ædificatióne complétur. Non enim mentítus est ille, qui dixit: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos; et íterum: Nescítis, quia córpora vestra templum sunt Spíritus Sancti, qui in vobis est?

℟. Orántibus / in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam

ámbulent, † et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Ioseph, † qui sedes super Chérubim. Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, † et da glóriam in loco isto.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio vi

Et ídeo, fratres caríssimi, quia, nullis præcedéntibus méritis, per grátiam Dei merúimus fíeri templum Dei, quantum póssumus, cum ipsíus adiutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis, invéniat quod óculos suæ maiestátis offéndat. Sed habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, et virtútibus repleátur; claudátur diábolo, et aperiátur Christo. Et ita laborémus, ut nobis bonórum óperum clávibus iánuam regni cæléstis aperíre possímus.

℟. O quam metuéndus est / locus iste: * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, † bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vii

Sicut enim malis opéribus, quasi quibúsdam seris ac véctibus, vitæ nobis iánua cláuditur; ita, absque dúbio, bonis opéribus aperítur. Et ídeo, fratres caríssimi, unusquísque consídereat consciéntiam suam, et, quando se áliquo crímine vulnerátum esse cognóverit, prius oratiónibus, ieiúniis vel eleemósynis stúdeat mundáre consciéntiam suam; et sic Eucharístiam præsúmat accípere.

℟. Mane / surgens Iacob, erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; † votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Iacob de somno, ait. Vere.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio viii

Si enim, agnóscens reátum suum, ipse se a divíno altári subdúxerit, cito ad indulgéntiam divinæ misericórdiæ pervéniet. Quia, sicut, qui se exáltat, humiliábitur; ita, e contrário, qui se humíliat, exaltábitur. Qui enim, sicut dixi, agnóscens reátum suum, ipse se humíliter ab altári Ecclésiæ pro

emendatióne vitæ removére volúerit, ab ætérno illo et cælésti convívio excommunicári pénitus non timébit.

℟. Quam dilécta / tabernácula tua, Dómine virtútum! † concupíscit et déficit ánima mea * In átria Dómini. ℣. Qui hábitant in domo tua, Dómine, in sæculum sæculi laudábunt te. In. Glória Patri. In.

In III Nocturno

Ant. Vidit Iacob scalam, / súmmitas eius cælos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit: † Vere locus iste sanctus est, (allelúia).

Canticum Tobiæ

13, 10-17 (1)

Benedícite Dóminum, omnes elécti eius: * ágite dies lætítiæ, et confitémini illi.

Ierúsalem, cívitas Dei, * castigávit te Dóminus in opéribus mánuum tuárum.

Confitére Dómino in bonis tuis, * et bénedic Deum sæculórum, ut reædíficet in te tabernáculum suum,

Et révocet ad te omnes captívos, * et gáudeas in ómnia sæcula sæculórum.

Luce spléndida fulgébis: * et omnes fines terræ adorábunt te.

Natiónes ex longínquo ad te vénient: * et múnera deferéntes, adorábunt in te Dóminum.

Et terram tuam in sanctificatiónem habébunt. * Nomen enim magnum invocábunt in te.

Maledícti erunt, qui contémpserint te: † et condemnáti erunt omnes, qui blasphemáverint te: * benedictíque erunt, qui ædificáverint te.

Tu autem lætáberis in fíliis tuis, * quóniam omnes benedicéntur, et congregabúntur ad Dóminum.

Canticum Isaiæ

2, 2-3 (2)

Erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini * in vértice móntium,

Et elevábitur super colles, * et fluent ad eum omnes gentes.

Et ibunt pópuli multi, et dicent: * Veníte, et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Iacob,

Et docébit nos vias suas, * et ambulábimus in sémitis eius:

Quia de Sion exíbit lex, * et verbum Dómini de Ierúsalem.

Canticum Ieremiæ 7, 2-7 (3)

Audíte verbum Dómini, omnis Iuda, * qui ingredímini per portas has, ut adorétis Dóminum.

Hæc dicit Dóminus exercítuum * Deus Israel:

Bonas fácite vias vestras, et stúdia vestra: * et habitábo vobíscum in loco isto.

Nolíte confídere in verbis mendácii, dicéntes: * Templum Dómini, templum Dómini, templum Dómini est.

Quóniam si bene direxéritis vias vestras, * et stúdia vestra:

Si fecéritis iudícium inter virum et próximum eius, * ádvenæ, et pupíllo, et víduæ non fecéritis calúmniam,

Nec sánguinem innocéntem effudéritis in loco hoc * et post deos aliénos non ambulavéritis in malum vobismetípsis:

Habitábo vobíscum in loco isto: * in terra, quam dedi pátribus vestris a sæculo et usque in sæculum.

Ant. Vidit Iacob scalam, súmmitas eius cælos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit: † Vere locus iste sanctus est, (allelúia).

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Absolutio A vínculis. Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 19

In illo témpore: Ingrédiens Iesus perambulábat Iéricho. Et ecce vir, nómine Zacchæus, et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi

In Luc. 8, 81-83

Zacchæus, statúra pusíllus, hoc est, nulla nobilitátis ingénitæ dignitáte sublímis, exíguus méritis, sicut pópulus natiónum, audíto Dómini Salutáris advéntu, quem sui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo fácile Iesum videt; nemo potest vidére Iesum constitútus in terra. Et, quia non prophétas, non regnum habébat, tamquam formæ grátiam naturális, ascéndit in sycómorum, vanitátem scílicet Iudæórum vestígio suo próterens, erráta quoque córrigens superióris ætátis. Et ídeo Iesum interióris domus recépit hospítio.

℟. Domus mea, / domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: † in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit; * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis. Et.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio x

Et bene ascéndit in árborem, ut arbor bona bonos fructus fáceret, ac, naturáli excísus oleástro et contra natúram insértus in bonam olívam, fructum posset legis afférre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles. Quorum infructuósam glóriam plebs géntium, fide resurrectiónis, quasi quadam córporis elevatióne, transcéndit.

℟. Lápides pretiósi / omnes muri tui, * Et turres Ierúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Ierúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, † et ex lápide pretióso omnis circúitus muri eius. Et.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio xi

Zacchæus ergo in sycómoro, cæcus in via: quorum álterum Dóminus miseratúrus exspéctat, álterum mansiónis suæ claritáte nobílitat; álterum sanatúrus intérrogat, apud álterum se, non invitátus, invítat. Sciébat enim úberem hóspitis sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis audíerat, víderat affléctum.

℟. Benedíctus es / in templo sancto glóriæ tuæ, quod ædificátum est * Ad laudem et glóriam nóminis tui, Dómine. ℣. Bénedic domum istam quam ædificávi. Ad.

Bened. Ad societátem.

Lectio xii

Verum, ne cæcum illum, tamquam fastidiósi páuperum, cito reliquísse videámur et transísse ad dívitem, exspectémus eum, quia exspectávit et Dóminus; interrogémus eum, quia interrogávit et Christus. Nos interrogémus, quia nescímus: ille, quia nóverat. Nos interrogémus, ut sciámus unde iste curátus sit: ille interrogávit, ut in uno plures discerémus, unde Dóminum vidére mereámur. Interrogávit enim, ut crederémus nisi confiténtem non posse sanári.

℟. Vidi / civitátem sanctam, Ierúsalem novam, † descendéntem de cælo a Deo, parátam: * Et audívi vocem magnam de throno dicéntem: * Ecce tabernáculum Dei cum ho-

mínibus, et habitábit cum eis. ℣. Et ipsi pópulus eius erunt: † et ipse Deus cum eis erit eórum Deus. Et audívi vocem magnam de throno dicéntem. Glória Patri. Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam

Cap. 19, 1-10

In illo témpore: Ingréssus Iesus perambulábat Iéricho. Et ecce vir, nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives: et quærébat vidére Iesum, quis esset: et non póterat præ turba, quia statúra pusíllus erat. Et præcúrrens ascéndit in árborem sycómorum, ut vidéret eum; quia inde erat transitúrus. Et cum venísset ad locum, suspíciens Iesus vidit illum, et dixit ad eum: Zachæe, festínans descénde; quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, et excépit illum gaudens. Et cum vidérent omnes, murmurábant, dicéntes, quod ad hóminem peccatórem divertísset. Stans autem Zachæus, dixit ad Dóminum: Ecce, dimídium bonórum meórum, Dómine, do paupéribus: et si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Ait Iesus ad eum: Quia hódie salus dómui huic facta est: eo quod et ipse fílius sit Abrahæ. Venit enim Fílius hóminis quærere et salvum fácere, quod períerat.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Domum tuam, / Dómine, decet sanctitúdo in longitúdinem diérum. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Domus mea, / domus oratiónis vocábitur.

3 Hæc est / domus Dómini fírmiter ædificáta, † bene fundáta est supra firmam petram.

4 Bene fundáta est / domus Dómini supra firmam petram.

5 Lápides pretiósi / omnes muri tui, † et turres Ierúsalem gemmis ædificabúntur.

Capit. Apoc. 21, 2

Vidi civitátem sanctam, Ierúsalem novam, † descendéntem de cælo a Deo, * parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

℟. br. Domum tuam, Dómine, * Decet sanctitúdo. Domum. ℣. In longitúdinem diérum. Decet. Glória Patri. Domum.

Tempore paschali

℟. br. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo, * Allelúia, allelúia. Domum. ℣. In longitúdinem diérum. Allelúia. Glória Patri. Domum.

Hymnus

Anguláris fundaméntum
Lapis Christus missus est,
Qui paríetum compáge
In utróque néctitur,
Quem Sion sancta suscépit,
In quo credens pérmanet.

Omnis illa Deo sacra
Et dilécta cívitas,
Plena módulis, in laude,
Et canóre iúbilo,
Trinum Deum Unicúmque
Cum fervóre prædicat.

Hoc in templo, summe Deus,
Exorátus ádveni;
Et cleménti bonitáte
Precum vota súscipe,
Largam benedictiónem
Hic infúnde iúgiter.

Hic promereántur omnes
Petíta acquírere,
Et adépta possidére,
Cum Sanctis perénniter
Paradísum introíre,
Transláti in réquiem.

Glória et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclito Paráclito,
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Bened. ant. Zachæe, / festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. † At ille festínans descéndit, et suscépit illum gaudens in domum suam. † Hódie huic dómui salus a Deo facta est, (allelúia).

In anniversario Dedicationis ecclesiæ:

Oratio

Deus, qui nobis per síngulos annos huius sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes: † exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut, quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, * cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

In ipso die Dedicationis ecclesiæ dicitur sequens

Oratio

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis: † templum hoc poténtia tuæ

inhabitatiónis illústra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, * consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Domum tuam, / Dómine, decet sanctitúdo in longitúdinem diérum.

AD TERTIAM

Ant. Domus mea, / domus oratiónis vocábitur.

Capitulum Vidi civitátem, ut infra ad II Vesperas.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

In anniversario Dedicationis ecclesiæ:

Oratio

Deus, qui nobis per síngulos annos huius sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes: † exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut, quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, * cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

Vel oratio Deus, qui invisibíliter, ut supra. 213*

AD SEXTAM

Ant. Hæc est / domus Dómini fírmiter ædificáta, † bene fundáta est supra firmam petram.

Capit. Apoc. 21, 3

Et audívi vocem magnam de throno dicéntem: Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis: † et ipsi pópulus eius erunt, * et ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

℣. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos. ℟. Pro delíctis et peccátis pópuli.

AD NONAM

Ant. Lápides pretiósi / omnes muri tui, † et turres Ierúsalem gemmis ædificabúntur.

Capit. Apoc. 21, 4-5

Et abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum: † et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. * Et dixit qui sedébat in throno: Ecce nova fácio ómnia.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Domum tuam, / Dómine, decet sanctitúdo in longitúdinem diérum. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut supra ad I Vesperas. 194*

2 Domus mea, / domus oratiónis vocábitur.

3 Hæc est / domus Dómini fírmiter ædificáta, † bene fundáta est supra firmam petram.

4 Lápides pretiósi / omnes muri tui, † et turres Ierúsalem gemmis ædificabúntur.

Capit. Apoc. 21, 2

Vidi civitátem sanctam, Ierúsalem novam, † descendéntem de cælo a Deo, * parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

℟. br. Locus iste sanctus est, * In quo orat sacérdos. Locus. ℣. Pro delíctis et peccátis pópuli. In quo. Glória Patri. Locus.

Tempore paschali

℟. br. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos, * Allelúia, allelúia. Locus. ℣. Pro delíctis et peccátis pópuli. Allelúia. Glória Patri. Locus.

Hymnus

Urbs Ierúsalem beáta,
Dicta pacis vísio,
Quæ constrúitur in cælis
Vivis ex lapídibus,
Et Angelis coronáta,
Ut sponsáta cómite.

Nova véniens e cælo,
Nuptiáli thálamo
Præparáta, ut sponsáta
Copulétur Dómino:
Platéæ et muri eius
Ex auro puríssimo.

Portæ nitent margarítis
Adytis paténtibus:
Et virtúte meritórum
Illuc introdúcitur
Omnis, qui ob Christi nomen
Hic in mundo prémitur.

Tunsiónibus, pressúris
Expolíti lápides,
Suis coaptántur locis
Per manus artíficis,
Disponúntur permansúri
Sacris ædifíciis.

Glória et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclito Paráclito,
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula.
Amen.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Ad Magnif. ant. O quam metuéndus est / locus iste: † vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

COMMUNE FESTORUM B. MARIAE VIRG.

AD I VESPERAS

(Quoties festum sit I classis)

Ant. 1 Dum esset Rex / in accúbitu suo, † nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus 109

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Iurávit Dóminus, et non pænitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Dum esset Rex in accúbitu suo, † nardus mea dedit odórem suavitátis.

Ant. 2 Læva eius / sub cápite meo, † et déxtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Læva eius sub cápite meo, † et déxtera illíus amplexábitur me.

Ant. 3 Nigra sum, / sed formósa, fíliæ Ierúsalem; † ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus 121

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Ierúsalem.

Ierúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cuius participátio eius in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in iudício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Ierúsalem: * et abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos et próximos meos, * loquébar pacem de te:

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Ierúsalem; † ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Ant. 4 Speciósa / facta es et suávis in delíciis tuis, † sancta Dei Génetrix.

Psalmus 126

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat, qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris;

Cum déderit diléctis suis somnum. * Ecce heréditas Dómini fílii: merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Speciósa facta es et suávis in delíciis tuis, † sancta Dei Génetrix.

Capit. Eccli. 24, 14

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, † et usque ad futúrum sæculum non désinam, * et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. br. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Dóminus tecum. Glória Patri. Ave, María.

Tempore paschali

℟. br. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum, * Allelúia, allelúia. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Allelúia. Glória Patri. Ave, María.

Prima stropha sequentis hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Iesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.

Amen.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. ant. Sancta María, / succúrre míseris, iuva pusillánimes, réfove flébiles, † ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: † séntiant omnes tuum iuvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem.

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: * et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Vel oratio propria.

AD MATUTINUM

Invitat. Sancta María, Dei Génetrix Virgo, * Intercéde pro nobis. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Quem terra, pontus, æthera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ báiulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cuius, supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cæli núntio,
Fecúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cuius per alvum fusus est.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

In I Nocturno

Ant. 1 Benedícta tu / in muliéribus, † et benedíctus fructus ventris tui. (T. P. Allelúia.)

Sub hac una antiphona cum Allelúia tempore paschali dicuntur psalmi.

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es eius? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub pédibus eius, † oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi:

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. 2 Sicut myrrha elécta, / odórem dedísti suavitátis, † sancta Dei Génetrix.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera má-

nuum eius annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio eius:

Et occúrsus eius usque ad summum eius: * nec est qui se abscóndat a calóre eius.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * iudícia Dómini vera, iustificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intéllegit? † ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adiútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Sicut myrrha elécta, odórem dedísti suavitátis, † sancta Dei Génetrix.

Ant. 3 Ante torum / huius Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Ante torum huius Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Ant. 4 Spécie tua / et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem et iustítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus, * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória eius fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis, circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ eius afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui, * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Ant. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna.

Ant. 5 Adiuvábit eam / Deus vultu suo: † Deus in médio eius, non commovébitur.

Psalmus 45

Deus noster refúgium et virtus: * adiútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra, * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine eius.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio eius, non commovébitur: * adiuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma, * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Ant. Adiuvábit eam Deus vultu suo: † Deus in médio eius, non commovébitur.

Ant. 6 Favus distíllans / lábia tua, Sponsa, mel et lac sub lingua tua: † et odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris.

Psalmus 47

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto eius.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus eius cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes, sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ: * iustítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Iudæ * propter iudícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus eius.

Pónite corda vestra in virtúte eius: * et distribúite domos eius, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Favus distíllans lábia tua, Sponsa, mel et lac sub lingua tua: † et odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris.

Tempore paschali, ant. Benedícta tu in muliéribus, † et benedíctus fructus ventris tui, allelúia.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Absolutio Exáudi, Dómine. Bened. Benedictióne.

De Parábolis Salomónis

Lectio i Prov. 8, 12-17

Ego sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam et supérbiam et viam pravam et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres iusta decérnunt; per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt iustítiam. Ego diligéntes me díligo; et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Sancta / et immaculáta virgínitas, quibus te

láudibus éfferam, néscio: * Quia, quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, † et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii Prov. 8, 18-22

Mecum sunt divítiæ et glória, opes supérbæ et iustítia. Mélior est enim fructus meus auro et lápide pretióso, et genímina mea argénto elécto. In viis iustítiæ ámbulo, in médio semitárum iudícii, ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum répleam. Dóminus possédit me in ínitio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio.

℟. Congratulámini mihi, / omnes, qui dilígitis Dóminum: † quia cum essem párvula, plácui Altíssimo, * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, † quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii

Prov. 8, 23-25, 34

Ab ætérno ordináta sum et ex antíquis, ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego iam concépta eram; necdum fontes aquárum erúperant, necdum montes gravi mole constíterant; ante colles ego parturiébar. Beátus homo, qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei.

℟. Beáta es, / Virgo María, quæ Dóminum portásti, Creatórem mundi: * Genuísti, qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. Genuísti.

Bened. In unitáte.

Lectio iv

Prov. 8, 35-36; 9, 1-5

Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino; qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas, ut vocárent ad arcem et ad mœnia civitátis: Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est: Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum, quod míscui vobis.

℟. Beáta progénies, / unde Christus natus est. * O quam gloriósa est Virgo, quæ cæli Regem génuit! ℣. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima. O quam. Glória Patri. O quam.

In II Nocturno

Ant. 1 Fons hortórum, / púteus aquárum vivéntium, † quæ fluunt ímpetu de Líbano. (T. P. Allelúia.)

Sub hac una antiphona cum Allelúia tempore paschali dicuntur psalmi.

Psalmus 84

Benedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Iacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam;

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * iustítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et iustítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Iustítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Ant. Fons hortórum, púteus aquárum vivéntium, † quæ fluunt ímpetu de Líbano.

Ant. 2 Sicut lætántium / ómnium nostrum habitátio est in te, † sancta Dei Génetrix.

Psalmus 86

Fundaménta eius in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Iacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis, * sciéntium me.
Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Aethiópum, * hi fuérunt illic.
Numquid Sion dicet: † Homo et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?
Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.
Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, † sancta Dei Génetrix.

Ant. 3 Gaude, / María Virgo: † cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra!
Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius: * annuntiáte de die in diem salutáre eius:
Annuntiáte inter gentes glóriam eius * in ómnibus pópulis mirabília eius!
Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.
Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.
Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu eius: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne eius.
Afférte Dómino, pátriæ géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini eius!
Tóllite hóstias, et introíte in átria eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!
Commoveátur a fácie eius univérsa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * iudicábit pópulos in æquitáte.
Læténtur cæli, et exsúltet terra, † commoveátur mare et plenitúdo eius: * gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt.
Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iudicáre terram.
Iudicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Gaude, María Virgo: † cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Ant. 4 Dignáre me / laudáre te, Virgo sacráta: † da mihi virtútem contra hostes tuos.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.
Nubes et calígo in circúitu eius: * iustítia et iudícium corréctio sedis eius.
Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos eius.
Illuxérunt fúlgura eius orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.
Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cæli iustítiam eius: * et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.
Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum, omnes Angeli eius: * audívit et lætáta est Sion.
Et exsultavérunt fíliæ Iudæ, * propter iudícia tua, Dómine:
Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est iusto, * et rectis corde lætítia.
Lætámini, iusti, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ant. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta: † da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ant. 5 Post partum, / Virgo, invioláta permansísti: † Dei Génetrix, intercéde pro nobis.

In Adventu et in festo Annuntiationis B. Mariæ Virg.:

Ant. 5 Angelus Dómini / nuntiávit Maríæ, † et concépit de Spíritu Sancto.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit!
Salvávit sibi déxtera eius: * et brácchium sanctum eius.
Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.
Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.
Iubiláte Deo, omnis terra: * cantáte et exsultáte et psállite!
Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ;

Iubiláte in conspéctu regis Dómini! † Moveátur mare et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terrárum in iustítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Post partum, Virgo, invioláta permansísti: † Dei Génetrix, intercéde pro nobis.

In Adventu et in festo Annuntiationis B. Mariæ Virg.:

Ant. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, † et concépit de Spíritu Sancto.

Ant. 6 Descéndi / in hortum nucum, ut vidérem poma convállium, † et inspícerem, si floruísset vínea, et germinássent mala púnica, (allelúia).

Psalmus 98

Dóminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: † quóniam terríbile et sanctum est. * Et honor regis iudícium díligit.

Tu parásti directiónes: * iudícium et iustítiam in Iacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte scabéllum pedum eius; * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus eius: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen eius.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia eius, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: † Deus, tu propítius fuísti eis, * et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, † et adoráte in monte sancto eius: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster!

Ant. Descéndi in hortum nucum, ut vidérem poma convállium, † et inspícerem, si floruísset vínea, et germinássent mala púnica, (allelúia).

Tempore paschali, ant. Fons hortórum, púteus aquárum vivéntium, † quæ fluunt ímpetu de Líbano, allelúia.

℣. Adiuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio eius, non commovébitur.

Absolutio Ipsíus píetas. Bened. Deus, Pater.

Sermo
sancti Ioánnis Chrysóstomi
Apud Metaphr.; inter suppos.

Lectio v

Dei Fílius non dívitem aut locuplétem áliquam féminam sibi matrem elégit, sed beátam Vírginem illam, cuius ánima virtútibus ornáta erat. Cum enim beáta María supra omnem humánam natúram castitátem serváret, proptérea Christum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc ígitur sanctíssimam Vírginem et Dei Matrem accurréntes, eius patrocínii utilitátem assequámur. Itaque, quæcúmque estis vírgines, ad Matrem Dómini confúgite; illa enim pulchérrimam, pretiosíssimam et incorruptíbilem possessiónem, patrocínio suo, vobis conservábit.

℟. Sicut cedrus / exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: † quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio vi

Magnum revéra miráculum, fratres dilectíssimi, fuit beáta semper Virgo María. Quid namque illa maius aut illústrius ullo unquam témpore invéntum est, seu aliquándo inveníri póterit? Hæc sola cælum ac terram amplitúdine superávit. Quidnam illa sánctius? Non Prophétæ, non Apóstoli, non Mártyres, non Patriárchæ, non Angeli, non Throni, non Dominatiónes, non Séraphim, non Chérubim; non dénique áliud quídpiam, inter creátas res visíbiles aut invisíbiles, maius aut excelléntius inveníri potest. Eadem ancílla Dei est et Mater; éadem Virgo et Génetrix.

℟. Quæ est ista, / quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Ierúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, † et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vii

Hæc eius mater est, qui a Patre ante omne princípium génitus fuit,

quem Angeli et hómines agnóscunt Dóminum rerum ómnium. Visne cognóscere, quanto Virgo hæc præstántior sit cæléstibus Poténtiis? Illæ cum timóre et tremóre assístunt, fáciem veléntes suam: hæc humánum genus illi offert, quem génuit. Per hanc et peccatórum véniam conséquimur.

℟. Ornátam / monílibus fíliam Ierúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: † Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et.

Bened. A cunctis vítiis.

Lectio viii

Ave ígitur, mater, cælum, puélla, virgo, thronus, Ecclésiæ nostræ decus, glória et firmaméntum: assídue pro nobis precáre Iesum, Fílium tuum et Dóminum nostrum, ut per te misericórdiam inveníre in die iudícii, et, quæ repósita sunt iis, qui díligunt Deum, bona cónsequi possímus, grátia et benignitáte Dómini nostri Iesu Christi: cum quo Patri simul et Sancto Spirítui glória et honor et impérium, nunc et semper in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Diffúsa est / grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, † a grádibus ebúrneis, ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo. Proptérea. Glória Patri. Proptérea.

In III Nocturno

Ant. Hortus conclúsus / es, Dei Génetrix, hortus conclúsus, fons signátus: † surge, própera, amíca mea, et veni. (T. P. Allelúia.)

Canticum Ecclesiastici 39, 17-21 (1)

Obaudíte me, divíni fructus, * et quasi rosa plantáta super rivos aquárum fructificáte.

Quasi Líbanus * odórem suavitátis habéte.

Floréte flores, quasi lílium, et date odórem, † et frondéte in grátiam; et collaudáte cánticum, * et benedícite Dóminum in opéribus suis.

Date nómini eius magnificéntiam, † et confitémini illi in voce labiórum vestrórum, * et in cánticis labiórum, et cítharis;

Et sic dicétis in confessióne: * Opera Dómini univérsa bona valde.

Canticum Isaiæ 61, 10-11; 62, 1-3 (2)

Gaudens gaudébo in Dómino, * et exsultábit ánima mea in Deo meo:

Quia índuit me vestiméntis salútis, * et indumento iustítiæ circúmdedit me,

Quasi sponsum decorátum coróna, * et quasi sponsam ornátam monílibus suis.

Sicut enim terra profert germen suum, † et sicut hortus semen suum gérminat, * sic Dóminus Deus germinábit iustítiam, et laudem coram univérsis géntibus.

Propter Sion non tacébo, et propter Ierúsalem non quiéscam, † donec egrediátur ut splendor iustus eius, * et salvátor eius ut lampas accendátur.

Et vidébunt gentes iustum tuum, * et cuncti reges ínclitum tuum:

Et vocábitur tibi nomen novum, * quod os Dómini nominábit.

Et eris coróna glóriæ in manu Dómini: * et diadéma regni in manu Dei tui.

Canticum Isaiæ 62, 4-7 (3)

Non vocáberis ultra Derelícta: * et terra tua non vocábitur ámplius Desoláta:

Sed vocáberis Volúntas mea in ea, * et terra tua inhabitáta:

Quia complácuit Dómino in te: * et terra tua inhabitábitur.

Habitábit enim iúvenis cum vírgine, * et habitábunt in te fílii tui:

Et gaudébit sponsus super sponsam, * et gaudébit super te Deus tuus.

Super muros tuos, Ierúsalem, constítui custódes; * tota die et tota nocte in perpétuum non tacébunt.

Qui reminiscímini Dómini, ne taceátis, † et ne detis siléntium ei, * donec stabíliat, et donec ponat Ierúsalem laudem in terra.

Ant. Hortus conclúsus es, Dei Génetrix, hortus conclúsus, fons signátus: † surge, própera, amíca mea, et veni. (T. P. Allelúia.)

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Absolutio A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix 11

In illo témpore: Loquénte Iesu ad turbas, extóllens vocem quædam

múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit. Et réliqua.

Homília
sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

In Luc. 4, 27-28

Magnæ devotiónis et fídei hæc múlier osténditur, quæ, scribis et pharisæis Dóminum tentántibus simul et blasphemántibus, tanta eius incarnatiónem præ ómnibus sinceritáte cognóscit, tanta fidúcia confitétur, ut et præséntium prócerum calúmniam, et futurórum confúndat hæreticórum perfídiam. Nam, sicut tunc Iudæi, Sancti Spíritus ópera blasphemándo, verum consubstantialémque Patri Dei Fílium negábant; sic hærétici póstea, negándo Maríam semper Vírginem, Sancti Spíritus operánte virtúte, nascitúro ex humánis membris Unigénito Deo, carnis suæ matériam ministrásse, verum consubstantialémque matri Fílium hóminis fatéri non debére dixérunt.

℟. Felix namque es, / sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol iustítiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: † séntiant omnes tuum iuvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem. Quia.

Bened. Ille nos benedícat.

Lectio x

Sed, si caro Verbi Dei secúndum carnem nascéntis a carne Vírginis Matris pronuntiátur extránea, sine causa venter, qui eam portásset, úbera, quæ lactássent, beatificántur. Dicit autem Apóstolus: Quia misit Deus Fílium suum, factum ex mulíere, factum sub lege. Neque audiéndi sunt, qui legéndum putant: Natum ex mulíere, factum sub lege, sed, Factum ex mulíere; quia, concéptus in útero virgináli, carnem non de níhilo, non aliúnde, sed matérna traxit ex carne. Alióquin nec vere Fílius hóminis dicerétur, qui orí̈ginem non habéret ex hómine.

℟. Beátam / me dicent omnes generatiónes, * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, † et sanctum nomen eius. ℣. Et misericórdia eius a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Bened. Cuius festum cólimus, * ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio xi

Et nos ígitur, his contra Eutychen dictis, extollámus vocem cum Ecclésia cathólica, cuius hæc múlier typum gessit, extollámus et mentem de médio turbárum, dicamúsque Salvatóri: Beátus venter, qui te portávit, et úbera, quæ suxísti. Vere enim beáta parens, quæ, sicut quidam ait, Enixa est puérpera Regem, qui cælum terrámque tenet per sæcula.

℟. Benedícta / et venerábilis es, Virgo María, * Cuius víscera meruérunt portáre Dóminum Christum. ℣. Benedícta tu in muliéribus, † et benedíctus fructus ventris tui. Cuius.

Bened. Ad societátem.

Lectio xii

Quinímmo beáti, qui áudiunt verbum Dei et custódiunt. Pulchre Salvátor attestatióni mulíeris ánnuit, non eam tantúmmodo, quæ Verbum Dei corporáliter generáre merúerat, sed et omnes, qui idem Verbum spiritáliter audítu fídei concípere, et boni óperis custódia vel in suo vel in proximórum corde párere et quasi álere studúerint, assevérans esse beátos: quia, et éadem Dei Génetrix, et inde quidem beáta, quia Verbi incarnándi ministra est facta temporális, sed inde multo beátior, quia eiúsdem semper amándi custos manébat ætérna.

℟. Beáta es, / Virgo María, Dei Génetrix, quæ credidísti Dómino: † perfécta sunt in te, quæ dicta sunt tibi: † ecce exaltáta es super choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ℣. Ave, María, grátia plena; † Dóminus tecum. Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam
Cap. 11, 27-28

In illo témpore: Loquénte Iesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit, et úbera, quæ suxísti. At ille dixit: Quinímmo beáti, qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt illud.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Dum esset Rex / in accúbitu suo, † nardus mea dedit odórem suavitátis. Ps. 92 Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de dominica. (52)

2 Læva eius / sub cápite meo, † et déxtera illíus amplexábitur me.

3 Nigra sum, / sed formósa, fíliæ Ierúsalem; † ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

4 Iam hiems tránsiit, / imber ábiit et recéssit: † surge, amíca mea, et veni.

5 Speciósa / facta es et suávis in delíciis tuis, † sancta Dei Génetrix.

Capit. Eccli. 24, 14

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, † et usque ad futúrum sæculum non désinam, * et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. br. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Dóminus tecum. Glória Patri. Ave, María.

Tempore paschali

℟. br. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum, * Allelúia, allelúia. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Allelúia. Glória Patri. Ave, María.

Hymnus

O gloriósa Dómina,
Excélsa super sídera,
Qui te creávit, próvide
Lactásti sacro úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cæli fenéstra facta es.

Tu Regis alti iánua,
Et porta lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. ant. Beáta es, / María, quæ credidísti: † perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, (allelúia).

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: † et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, * a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum.

AD PRIMAM

Ant. Dum esset Rex / in accúbitu suo, † nardus mea dedit odórem suavitátis.

AD TERTIAM

Ant. Læva eius / sub cápite meo, † et déxtera illíus amplexábitur me.

Capitulum Ab inítio, ut supra ad Laudes.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Ant. Nigra sum, / sed formósa, fíliæ Ierúsalem; † ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Capit. Eccli. 24, 15-16

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Ierúsalem potéstas mea. † Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, * et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℣. Adiuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio eius, non commovébitur.

AD NONAM

Ant. Speciósa / facta es et suávis in delíciis tuis, † sancta Dei Génetrix.

Capit. Eccli. 24, 19-20

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: † quasi myrrha elécta, * dedi suavitátem odóris.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD II VESPERAS

Ant. 1 Dum esset Rex / in accúbitu suo, † nardus mea dedit odórem suavitátis. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, cum reliquis ut supra ad I Vesperas. 216*

2 Læva eius / sub cápite meo, † et déxtera illíus amplexábitur me.

3 Nigra sum, / sed formósa, fíliæ Ierúsalem; † ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

4 Speciósa / facta es et suávis in delíciis tuis, † sancta Dei Génetrix.

Capit. Eccli. 24, 14

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, † et usque ad futúrum sæculum non désinam, * et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. br. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum. Ave, María. ℣. Be-

nedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Dóminus tecum. Glória Patri. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum.

Tempore paschali

℟. br. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum, * Allelúia, allelúia. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Allelúia. Glória Patri. Ave, María.

Prima stropha sequentis hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Iesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. ant. Beátam / me dicent omnes generatiónes, † quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: * et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Officium sanctæ Mariæ in sabbato

IV classis

Omnibus sabbatis IV classis Officium fit de sancta Maria in sabbato, in quo antiphonæ et psalmi dicuntur de sabbato, reliqua ut infra.

I Per annum

A sabbato post Purificationem usque ad sabbatum ante Quadragesimam et a sabbato post festum SS. Corporis Christi usque ad sabbatum ante dominicam I Adventus.

AD MATUTINUM

Invitat. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (59)

Hymnus

Quem terra, pontus, æthera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ báiulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cuius, supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cæli núntio,
Fecúnda Sancto Spíritu,
Desideráta géntibus
Cuius per alvum fusus est.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. et psalmi ut in Psalterio. (173)

Per annum, ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutio

Précibus et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum, * perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum. ℟. Amen.

In hieme, bened. 1 Nos cum prole pia * benedícat Virgo María. ℟. Amen.

2 Ipsa Virgo vírginum * intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

3 Per Vírginem Matrem * concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Lectiones i et ii (ex ii et iii lectio fit una) dicuntur de Scriptura occurrenti cum suis ℟℟. de Tempore; lectio vero iii erit una ex inferius 243* positis iuxta ordinem mensium cum

℟. Felix namque es, / sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol iustítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: † séntiant omnes tuum iuvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia ex te ortus est sol iustítiæ. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Christus Deus noster.

In æstate, bened. Per Vírginem Matrem * concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Lectio unica, ex inferius positis, iuxta ordinem mensium, cum ℟. Felix namque es, ut supra.

In II Nocturno

Ant. et psalmi ut in Psalterio. (180)

Capit. Eccli. 24, 26-28

Transíte ad me, omnes, qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis implémini: † spíritus enim meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum: * memória mea in generatiónes sæculórum. ℣. Speciósa facta es et suávis. ℟. In delíciis tuis, sancta Dei Génetrix.

AD LAUDES

Ant. et psalmi ut in Psalterio. (189)

Capit. Eccli. 24, 14

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, † et usque ad futúrum sæculum non désinam, * et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. br. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Dóminus tecum. Glória Patri. Ave, María.

Tempore paschali

℟. br. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum, * Allelúia, allelúia. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Allelúia. Glória Patri. Ave, María.

Hymnus

O gloriósa Dómina,
Excélsa super sídera,
Qui te creávit, próvide
Lactásti sacro úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cæli fenéstra facta es.

Tu Regis alti iánua,
Et porta lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Bened. ant. Beáta / Dei Génetrix, María, Virgo perpétua, † templum Dómini, sacrárium Spíritus Sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Iesu Christo: † ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: † et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, * a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commemoratio Sancti, si occurrat.

AD PRIMAM

Ant. Dum esset Rex / in accúbitu suo, † nardus mea dedit odórem suavitátis. (T. P. Allelúia.)

AD TERTIAM

Ant. Læva eius / sub cápite meo, † et déxtera illíus amplexábitur me. (T. P. Allelúia.)

Capit. Eccli. 24, 14

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, † et usque ad futúrum sæculum non désinam, * et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. (T. P. Allelúia.) ℟. Inténde, próspere procéde, et regna. (T. P. Allelúia.)

AD SEXTAM

Ant. Nigra sum, / sed formósa, fíliæ Ierúsalem; † ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum. (T. P. Allelúia.)

Capit. Eccli. 24, 15-16

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Ierúsalem potéstas mea. † Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, * et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℣. Adiuvábit eam Deus vultu suo. (T. P. Allelúia.) ℟. Deus in médio eius, non commovébitur. (T. P. Allelúia.)

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: † et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, * a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum.

AD NONAM

Ant. Speciósa / facta es et suávis in delíciis tuis, † sancta Dei Génetrix.(T. P. Allelúia.)

Capit. Eccli. 24, 19-20

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: † quasi myrrha elécta, * dedi suavitátem odóris.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. (T. P. Allelúia.) ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam. (T. P. Allelúia.)

Post Nonam terminatur Officium sanctæ Mariæ in sabbato.

II Post Nativitatem

A sabbato post octavam Nativitatis Domini usque ad sabbatum ante Purificationem inclusive, omnia dicuntur ut supra in I Per annum, præter sequentia.

AD LAUDES

Ad Bened. ant. Mirábile mystérium / declarátur hódie: innovántur natúræ, Deus homo factus est: † id quod fuit, permánsit, et quod non erat, assúmpsit; † non commixtiónem passus, neque divisiónem.

Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti: † tríbue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, * per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

Deinde fit commemoratio Sancti, si occurrat.

AD HORAS

Ant. ad Primam O admirábile commércium: / Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est: † et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

Ant. ad Tertiam Quando natus es / ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ: † sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum: † te laudámus, Deus noster.

Ant. ad Sextam Rubum, / quem víderat Móyses incombústum, † conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: † Dei Génetrix, intercéde pro nobis.

Ant. ad Nonam Ecce María / génuit nobis Salvatórem, † quem Ioánnes videns exclamávit, dicens: † Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, (allelúia).

III Tempore paschali

A sabbato post dominicam in albis usque ad sabbatum post Ascensionem inclusive, omnia ut supra in Officio I Per annum, sed ritu paschali, præter sequentia.

AD MATUTINUM

Invitat. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum, allelúia. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (59)

Hymnus

Quem terra, pontus, æthera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ báiulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cuius, supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cæli núntio,
Fecúnda Sancto Spíritu,
Desideráta géntibus
Cuius per alvum fusus est.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Allelúia et psalmi ut in Psalterio. (173)

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Lectio unica ex inferius positis iuxta ordinem mensium. 246*

℟. Felix namque es, / sacra Virgo María, et om-

ni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol iustítiæ, * Christus Deus noster, allelúia. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: † séntiant omnes tuum iuvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia ex te ortus est sol iustítiæ. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Christus Deus noster, allelúia.

In II Nocturno

Ant. Allelúia et psalmi ut in Psalterio. (180)

Capit. Eccli. 24, 26-28

Transíte ad me, omnes, qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis implémini: † spíritus enim meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum: * memória mea in generatiónes sæculórum.

℣. Speciósa facta es et suávis, allelúia. ℟. In delíciis tuis, sancta Dei Génetrix, allelúia.

AD LAUDES

Ant. et psalmi ut in Psalterio. (189)

Capit. Eccli. 24, 14

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, † et usque ad futúrum sæculum non désinam, * et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. br. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum, * Allelúia, allelúia. Ave, María. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Allelúia. Glória Patri. Ave, María.

Hymnus

O gloriósa Dómina,
Excélsa super sídera,
Qui te creávit, próvide
Lactásti sacro úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cæli fenéstra facta es.

Tu Regis alti iánua,
Et porta lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus, allelúia. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui, allelúia.

Ad Bened. ant. Regína cæli, / lætáre, allelúia; † quia quem meruísti portáre, allelúia, resurréxit, sicut dixit, allelúia: † ora pro nobis Deum, allelúia.

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: † et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, * a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum.

Et fit commemoratio Sancti, si occurrat.

Lectiones sequentes dicuntur singulis hebdomadis in Officio sanctæ Mariæ in sabbato, ordine subscripto:

MENSE IANUARIO

Sabbato 1.

Ex Epístola
sancti Ambrósii Epíscopi
ad Sirícium Papam
Ep. 42, n. 4-5

Lectio iii

De via perversitátis prodúntur dícere: Virgo concépit, sed non virgo generávit. Pótuit ergo virgo concípere, non pótuit virgo generáre, cum semper conceptus præcédat, partus sequátur? Sed, si doctrínis non créditur sacerdótum, credátur oráculis Christi; credátur mónitis Angelórum dicéntium: Quia non est impossíbile Deo omne verbum; credátur Símbolo Apostolórum, quod Ecclésia Romána intemerátum semper custódit et servat. Audívit María vocem Angeli, et, quæ ante díxerat: Quómodo fiet istud? non de fide generatiónis intérrogans, respóndit póstea: Ecce ancílla Dómini, contíngat mihi secúndum verbum tuum.

Sabbato 2.

Sermo
sancti Leónis Papæ
Serm. 22, de Nativ. Dom. 2

Lectio iii

Ingréditur hæc mundi ínfima Iesus Christus Fílius Dei de cælésti sede descéndens, et a patérna glória non recédens, novo órdine, nova nativitáte generátus. Novo órdine, quia, invisíbilis in suis, visíbilis factus est in nostris; incomprehensíbilis vóluit comprehéndi; ante témpora manens, esse cœpit ex témpore. Nova autem nativitáte génitus est, conceptus a Vírgine, natus ex Vírgine, sine patérnæ carnis concupiscéntia, sine matérnæ integritátis iniúria, quia futúrum hóminum Salvatórem talis ortus decébat, qui et in se habéret humánæ substántiæ

natúram, et humánæ carnis inquinaménta nescíret.

MENSE IANUARIO

Sabbato 3.

Sermo
sancti Leónis Papæ
Serm. 22, de Nativ. Dom. 2

Lectio iii

Salvatóris orígo dissímilis, sed natúra consímilis est: humáno usu et consuetúdine caret; sed divína potestáte subníxum est, quod Virgo concéperit, quod Virgo pepérerit, et Virgo permánserit. Opórtuit enim ut primam Genetrícis virginitátem nascéntis incorrúptio custodíret, et complácitum sibi claustrum pudóris, et sanctitátis hospítium divíni Spíritus virtus infúsa serváret, qui statúerat deiécta erígere, confrácta solidáre, et superándis carnis illécebris multiplicátam pudicítiæ donáre virtútem; ut virgínitas, quæ in áliis non póterat salva esse generándo, fíeret et in áliis imitábilis renascéndo.

Sabbatis 4 et 5.

Sermo
sancti Leónis Papæ
Serm. 22, de Nativ. Dom. 2

Lectio iii

Hoc ipsum, quod Christus nasci éligit ex Vírgine nonne appáret altíssimæ fuísse ratiónis? ut scílicet natam humáno géneri salútem diábolus ignoráret, et spirituáli laténte concéptu, quem non álium vidéret, quam álios, non áliter créderet natum esse, quam céteros. Quod ut fíeret, concéptus est Christus ex Vírgine, quam Spíritus Sanctus fecundávit: et cum in ómnibus mátribus non fiat sine peccáti sorde concéptio, hæc inde purgatiónem traxit, unde concépit.

MENSE FEBRUARIO

Sabbato 1.

Sermo
sancti Augustíni Epíscopi
Sermo 194, n. 3-4
Appd.; inter supposit.

Lectio iii

Exsúltat María, et matrem se læta mirátur, et de Spíritu Sancto se peperísse gaudet: nec quia péperit innúpta, terrétur: sed quia genúerit, cum exsultatióne mirátur. O fémina super féminas benedícta, quæ virum omníno non novit, et virum suo útero circúmdedit! Circúmdat virum María Angelo fidem dando, quia Heva pérdidit virum serpénti consentiéndo. O felix obediéntia! o insígnis grátia! quæ dum fidem humíliter dedit, cæli in se opíficem corporávit. Hinc proméruit glóriam, quam ipsa póstmodum plausit. Ecce, ait, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Sabbato 2.

Sermo
sancti Bedæ Venerábilis
Presbýteri
In Homiliari Hiem. de Temp. dom. I post Epiph.

Lectio iii

Mater Iesu, inquit Evangelísta, conservábat ómnia verba hæc in corde suo. Imitémur et nos, fratres mei, piam Dómini Matrem, ipsi quoque ómnia verba et facta Dómini ac Salvatóris nostri fixo in corde conservándo. Horum Dómini verbórum et actórum meditatióne diúrna et noctúrna importúnos inánium nocentiúmque cogitatiónum repellámus incúrsus: horum crebra collatióne et nos et próximos nostros a fábulis supervácuis et male dulcorátis detractiónum collóquiis castigáre, atque ad divínæ frequéntiam laudis accédere curémus. Discámus ergo sanctæ Vírginis in ómnibus castitátem, quæ non minus ore pudíca, quam córpore, arguménta fídei conservábat in corde.

Sabbato 3.

Ex libro
sancti Epiphánii Epíscopi
advérsus hæreses
Lib. 3, 78 post medium

Lectio iii

Heva mortis causa facta est homínibus; per ipsam enim mors ingréssa est in mundum: María vero causa vitæ, per quam génita est nobis vita, et per hanc Fílius Dei advénit in mundum: et ubi abundávit peccátum, ibi superabundávit et grátia: et unde illáta est mors, illinc procéssit et vita, ut vita pro morte fíeret: et qui per mulíerem nobis vita factus est, mortem ex mulíere indúctam exclúderet. Et quóniam illic Heva, cum adhuc esset virgo, per inobediéntiam transgréssa est: e contrário per Vírginem obediéntia grátiæ facta est, annuntiáto advéntu in carne de cælo, et vita ætérna.

Sabbato 4.

Sermo
sancti Bernárdi Abbátis
De laudibus Virg. Matris Homil. 2, n. 3

Lectio iii

Lætáre, pater Adam, sed magis tu, o Heva mater, exsúlta; ambo, in-

quam, consolámini super fília, et tali fília. Instat namque tempus, quo iam tollátur oppróbrium, nec hábeat vir quid causétur advérsus féminam: qui útique, dum se imprudénter excusáre conarétur, crudéliter illam accusáre non cunctátus est, dicens: Múlier quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Proptérea curre, Heva, ad Maríam; curre, mater, ad fíliam; fília pro matre respóndeat; ipsa matris oppróbrium áuferat; ipsa patri pro matre satisfáciat: quia ecce si vir cécidit per féminam, iam non erígitur nisi per féminam.

MENSE MARTIO

Sabbato 1.

Ex libro sancti Irenæi Epíscopi et Mártyris advérsus hæreses

Lib. 5, cap. 19

Lectio iii

In sua própria veniénte Dómino, et sua própria eum baiulánte condicióne, quæ baiulátur ab ipso, et recapitulatiónem eius, quæ in ligno fuit inobediéntiæ, per eam quæ in ligno est obediéntiam faciénte, et seductióne illa solúta, qua sedúcta est male illa, quæ iam viro destináta erat virgo Heva, per veritátem evangelizáta est bene ab Angelo iam sub viro Virgo María. Quemádmodum enim illa per angélicum sermónem sedúcta est, ut effúgeret Deum, prævaricáta verbum eius: ita et hæc per angélicum sermónem evangelizáta est, ut portáret Deum, obédiens eius verbo. Et sicut illa sedúcta est, ut effúgeret Deum; sic hæc suása est obedíre Deo, ut vírginis Hevæ Virgo María fíeret advocáta. Et quemádmodum adstrictum est morte genus humánum per vírginem, solvátur per Vírginem; æqua lance dispósita virginális inobediéntia, per virginálem obediéntiam.

MENSE APRILI

Sabbato 2.

Sermo sancti Germáni Epíscopi

In Dormit. B. Mariæ, homilia 2

Lectio unica

Tutéla tua immortális est, María; et intercéssio, vita; et protéctio perpétua. Nisi enim tu præíres, nemo spiritális eváderet; nemo in Spíritu Deum adoráret. Tunc enim spiritális factus est homo, cum tu, Deípara Spíritus Sancti habitáculum effécta es: nemo Dei cognitióne replétus est nisi per te, o sanctíssima. Nemo salvus nisi per te, o Deípara; nemo periculórum expers nisi per te, Virgo parens; nemo redémptus nisi per te, Dei Mater; nemo donum per misericórdiam consecútus, nisi per te, o digna, quæ Deum cáperes. Quis enim tantópere peccatóres defénderit? Tu autem, quæ matérna auctoritáte in Deum pólleas, étiam iis qui enórmiter peccant, exímiam remissiónis grátiam concílias. Non enim potes non exaudíri, cum Deus, ut veræ ac intemerátæ Matri suæ, quoad ómnia, et per ómnia, et in ómnibus, morem gerat. Hinc mérito, afflíctus quisque ad te confugit; infírmus tibi adhæret; bello petítus te hóstibus oppónit.

Sabbato 3.

De Expositióne sancti Hierónymi Presbýteri in Ezechiélem Prophétam

Lib. 13, cap. 44, v. 1

Lectio unica

Porta hæc clausa erit, et non aperiétur. Pulchre quidam, portam clausam per quam solus Dóminus Deus Israel ingréditur, et dux, cui porta clausa est, Maríam Vírginem intéllegunt, quæ et ante partum virgo permánsit. Etenim témpore, quo Angelus loquebátur: Spíritus Sanctus véniet super te, et virtus Altíssimi obumbrábit te; quod autem nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei; et quando natus est, virgo permánsit ætérna; ad confundéndos eos, qui arbitrántur eam post nativitátem Salvatóris habuísse de Ioseph fílios, ex occasióne fratrum eius, qui vocántur in Evangélio.

Sabbatis 4 et 5.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis

Sermo in dom. infra oct. Assumpt. B. M. V., n. 2-3

Lectio unica

Quid ad Maríam accédere trépidet humána fragílitas? Nihil austérum in ea, nihil terríbile; tota suávis est. Revólve diligéntius evangélicæ históriæ sériem univérsam: et si quid forte increpatórium, si quid durum, si quod dénique signum vel ténuis indignatiónis occúrrerit in María, de cétero suspéctam hábeas, et accédere vereáris. Quod si,

ut vere sunt, plena magis ómnia pietátis et grátiæ, plena mansuetúdinis et misericórdiæ, quæ ad eam pértinent, invéneris, age grátias ei, qui talem tibi mediatrícem benignissima miseratióne provídit, in qua nihil possit esse suspéctum. Dénique ómnibus ómnia facta est, sapiéntibus et insipiéntibus copiosíssima caritáte debitrícem se fecit. Omnibus misericórdiæ sinum áperit, ut de plenitúdine eius accípiant univérsi, captívus redemptiónem, æger curatiónem, tristis consolatiónem, peccátor véniam, iustus grátiam, Angelus lætítiam. Ipsa prætérita non díscutit mérita, sed ómnibus sese exorábilem, ómnibus clementíssimam præbet, ómnium dénique necessitátes amplíssimo quodam miserátur affféctu.

MENSE MAIO

Sabbato 1.

Ex libro sancti Hierónymi Presbýteri advérsus Iovinián um

Epist. XLIX, sive Apol. ad Pammach. pro lib. contra Iovin., n. 21

Lectio unica

Christus virgo, Mater vírginis nostri virgo perpétua, mater et virgo. Iesus enim clausis ingréssus est óstiis; in sepúlcro eius, quod novum et in petra duríssima fúerat excísum, nec ante quis nec póstea pósitus est. Hortus conclúsus, fons signátus: de quo fonte manat ille flúvius, iuxta Amos, qui írrigat torréntem vel fúnium vel spinárum: fúnium peccatórum, quibus ante alligabámur; spinárum, quæ suffocábant seméntem patris famíliæ. Hæc est porta orientális in Ezéchiel, semper clausa et lúcida, et opériens in se vel ex se próferens Sancta sanctórum; per quam Sol iustítiæ et Póntifex noster secúndum órdinem Melchísedech ingréditur et egréditur.

Sabbato 2.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi de Símbolo ad Catechúmenos

Sermo 3, c. 4 in fine Inter supposit.

Lectio unica

Per féminam mors, per féminam vita: per Hevam intéritus, per Maríam salus. Illa, corrúpta, secúta est seductórem: hæc, íntegra, péperit Salvatórem. Illa póculum a serpénte propinátum libénter accépit, et viro trádidit, ex quo simul mereréntur occídi: hæc, grátia cælésti désuper infúsa, vitam prótulit, per quam caro mórtua possit resuscitári. Quis est qui hæc operátus est, nisi Vírginis Fílius et vírginum Sponsus, qui áttulit Matri fecunditátem, sed non ábstulit integritátem?

Sabbato 3.

Sermo sancti Cyrílli Epíscopi Alexandríni

Hom. contra Nestorium

Lectio unica

Sit tibi, sancta Dei Mater, laus. Mater et Virgo, tu benedícta inter mulíeres; eius parens, qui benedíctus venit in nómine Dómini. Per te Trínitas sanctificátur, per te Crux pretiósa celebrátur et adorátur in toto orbe terrárum. Per te exsúltat cælum, lætántur Angeli et Archángeli, fugántur dæmones, et homo ipse ad cælum revocátur. Per te omnis creatúra, idolórum erróre deténta, convérsa est ad agnitiónem veritátis et fidéles hómines ad sanctum Baptísma pervenérunt, atque in toto orbe terrárum constructæ sunt ecclésiæ. Te adiutríce, gentes véniunt ad pæniténtiam. Per te unigénitus Dei Fílius, vera illa lux, effúlsit sedéntibus in ténebris et umbra mortis.

Sabbatis 4 et 5.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis

De laudibus Virg. Matris Hom. 1, n. 7-8

Lectio unica

Miráre utrúmlibet, et élige quid ámplius miréris, sive Fílii benignissimam dignatiónem, sive Matris excellentíssimam dignitátem. Utrímque stupor, utrímque miráculum. Et quod Deus féminæ obtémperet, humílitas absque exémplo: et quod Deo fémina principétur, sublímitas sine sócio. In láudibus vírginum singulári ter cánitur, quod sequúntur Agnum quocúmque íerit. Quibus ergo láudibus iúdicas dignam, quæ étiam præit? Disce, homo, obedíre; disce, terra, subdi; disce, pulvis, obtemperáre. De Auctóre tuo loquens Evangelísta: Et erat, inquit, súbditus illis. Erubésce, supérbe cinis! Deus se humíliat, et tu te exáltas? Deus se homínibus subdit, et tu domináris géstiens homínibus, tuo te præpónis Auctóri?

MENSE IUNIO

Sabbato 1.

Sermo
sancti Bernárdi Abbátis

Sermo in dom. infra oct. Assumpt. B. M. V., n. 1

Lectio unica

Veheménter quidem nobis, dilectíssimi, vir unus et múlier una nocuére; sed, grátias Deo, per unum nihilóminus virum et mulíerem unam ómnia restaurántur; nec sine magno fénore gratiárum. Neque enim sicut delíctum, ita et donum; sed excédit damni æstimatiónem benefícii magnitúdo. Sic nimírum prudentíssimus et clementíssimus ártifex, quod quassátum fúerat, non confrégit, sed utílius omníno refécit; ut vidélicet nobis novum formáret Adam ex véteri, et Hevam transfúnderet in Maríam.

Sabbato 2.

Sermo
sancti Bernárdi Abbátis

De laudibus Virg. Matris Hom. 1, n. 9

Lectio unica

Felix María, cui nec humílitas défuit, nec virgínitas. Et quidem singuláris virgínitas, quam non temerávit, sed honorávit fecúnditas. Et nihilóminus speciális humílitas, quam non ábstulit, sed éxtulit fecúnda virgínitas: et incomparábilis prorsus fecúnditas, quam virgínitas simul comitátur et humílitas. Quid horum non mirábile? quid non incomparábile? quid non singuláre? Mirum vero, si non hæsitas in eórum ponderatióne, quid tua iúdices dígnius admiratióne, utrum vidélicet pótius stupénda sit fecúnditas in Vírgine, an in Matre intégritas: sublímitas in prole, an cum tanta sublimitáte humílitas; nisi quod indubitánter horum síngulis præferénda sunt simul cuncta, et incomparabíliter excelléntius est atque felícius, ómnia percepísse, quam áliqua. Et quid mirum si Deus, qui mirábilis légitur et cérnitur in Sanctis suis, mirabiliórem se exhíbuit in Matre sua? Imitámini, omnes hómines, Dei Matris humilitátem.

Officium parvum beatæ Mariæ Virginis

I Per annum

Quod dicitur a Matutino diei 3 februarii usque ad Completorium Sabbati sancti inclusive, præterquam in festo Annuntiationis.

AD MATUTINUM

℣. Dómine, lábia mea.
℣. Deus, in adiutórium.
Glória Patri. Sicut erat. Allelúia.

Sic dicitur Allelúia ad omnes Horas per totum annum, præterquam a Completorio sabbati ante dom. in Septuag. usque ad Completorium Sabbati sancti; tunc enim dicitur: Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Invitat. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum. Ps. 94 Veníte, exsultémus. (23)

Hymnus

Quem terra, pontus, æthera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ báiulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cuius, supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cæli núntio,
Fecúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cuius per alvum fusus est.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In Nocturno

Dominica, feria II et V

Ant. 1 Benedícta tu / in muliéribus, † et benedíctus fructus ventris tui. (T. P. Allelúia.)

Psalmus 8

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.
Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es eius? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub pédibus eius, † oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi:

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Benedícta tu in muliéribus, † et benedíctus fructus ventris tui.

Ant. 2 Sicut myrrha elécta, / odórem dedísti suavitátis, † sancta Dei Génetrix.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio eius:

Et occúrsus eius usque ad summum eius: * nec est qui se abscóndat a calóre eius.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * iudícia Dómini vera, iustificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intéllegit? † ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint dominati, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adiútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Sicut myrrha elécta, odórem dedísti suavitátis, † sancta Dei Génetrix.

Ant. 3 Ante torum / huius Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prélio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Ante torum huius Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Feria III et VI

Ant. 1 Spécie tua / et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna.

Psalmus 44

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis: * propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem et mansuetúdinem et iustítiam: * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et gutta et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus, * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória eius fíliæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis, circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ eius afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui, * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Ant. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, † próspere procéde, et regna.

Ant. 2 Adiuvábit eam / Deus vultu suo: † Deus in médio eius, non commovébitur.

Psalmus 45

Deus noster refúgium et virtus: * adiútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra, * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine eius.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio eius, non commovébitur: * adiuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma, * et scuta combúret igni.

Vacáte et vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Ant. Adiuvábit eam Deus vultu suo: † Deus in médio eius, non commovébitur.

Ant. 3 Sicut lætántium / ómnium nostrum habitátio est in te, † sancta Dei Génetrix.

Psalmus 86

Fundaménta eius in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Iacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis, * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Aethiópum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: † Homo et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, † sancta Dei Génetrix.

Feria IV et sabbato

Ant. 1 Gaude, / María Virgo: † cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra!

Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius: * annuntiáte de die in diem salutáre eius:

Annuntiáte inter gentes glóriam eius * in ómnibus pópulis mirabília eius!

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu eius: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini eius!

Tóllite hóstias, et introíte in átria eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius!

Commoveátur a fácie eius univérsa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, † commoveátur mare et plenitúdo eius: * gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Gaude, María Virgo: † cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Ant. 2 Dignáre me / laudáre te, Virgo sacráta: † da mihi virtútem contra hostes tuos.

Psalmus 96

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu eius: * iustítia et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos eius.

Illuxérunt fúlgura eius orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius: * et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli eius: * audívit et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Iudæ, * propter iudícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odite malum: † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ant. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta: † da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ant. 3 Post partum, / Virgo, invioláta permansísti: † Dei Génetrix, intercéde pro nobis.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit!

Salvávit sibi déxtera eius: * et brácchium sanctum eius.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra: * cantáte et exsultáte et psállite!

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ;

Iubiláte in conspéctu regis Dómini! † Moveátur mare et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terrárum in iustítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Post partum, Virgo, invioláta permansísti: † Dei Génetrix, intercéde pro nobis.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas.

Absolutio

Précibus et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum, * perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum. ℟. Amen.

℣. Iube, domne [Dómine], benedícere.

Bened. Nos cum prole pia * benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Lectio i Eccli. 24, 11-13

In ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit et dixit mihi Creátor ómnium, et, qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: In Iacob inhábita, et in Israel here-

ditáre, et in eléctis meis mitte radíces. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℟. Sancta / et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia, quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, † et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Bened. Ipsa Virgo vírginum * intercédat pro nobis ad Dóminum.
℟. Amen.

Lectio ii 24, 15-16

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Ierúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. Beáta es, / Virgo María, quæ Dóminum portásti, Creatórem mundi: * Genuísti, qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. Genuísti.

Bened. Per Vírginem Matrem * concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Lectio iii 24, 17-20

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion: quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Iéricho: quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum iuxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi; quasi myrrha elécta, dedi suavitátem odóris.

℟. Felix namque es, / sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol iustítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: † séntiant omnes tuum iuvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia ex te ortus est sol iustítiæ. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Christus Deus noster.

AD LAUDES
et per Horas

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúia vel Laus tibi.

Ant. 1 Assúmpta est / María in cælum: † gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum. Ps. 92

Dóminus regnávit, decórem indútus est, cum reliquis de Laudibus dominicæ. (52)

2 María Virgo / assúmpta est ad æthéreum thálamum, † in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

3 In odórem / unguentórum tuórum cúrrimus: † adulescéntulæ dilexérunt te nimis.

4 Benedícta / fília tu a Dómino: † quia per te fructum vitæ communicávimus.

5 Pulchra es / et decóra, fília Ierúsalem, † terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capit. Cant. 6, 8

Vidérunt eam fíliæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt, * et regínæ laudavérunt eam.

Hymnus

O gloriósa Dómina,
Excélsa super sídera,
Qui te creávit, próvide
Lactásti sacro úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cæli fenéstra facta es.

Tu Regis alti iánua,
Et porta lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Bened. ant. Beáta / Dei Génetrix, María, Virgo perpétua, † templum Dómini, sacrárium Spíritus Sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Iesu Christo; † ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.

Oratio

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: † præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genetrícem Dei crédimus, * eius apud te intercessiónibus adiuvémur. Per eúndem Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi. Benedicámus. Fidélium.

AD PRIMAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúia vel Laus tibi.

Hymnus

Meménto, salútis Auctor,
Quod nostri quondam córporis,
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo, formam súmpseris.

María, Mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege
Et hora mortis súscipe.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Ant. Assúmpta est / María in cælum: † gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Psalmus 53

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua iúdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, † et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádiuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, † et confitébor nómini tuo, Dómine, * quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Psalmus 84

Benedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Iacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam;

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * iustítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et iustítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Iustítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Psalmus 116

Laudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Assúmpta est María in cælum: † gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Capit. Cant. 6, 9

Quæ est ista, quæ prográditur quasi auróra consúrgens, † pulchra ut luna, elécta ut sol, * terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.

Oratio

Deus, qui virgináles aulam beátæ Maríæ, in qua habitáres, elígere dignátus es: † da, quæsumus; ut, sua nos defensióne munítos, * iucúndos fácias suæ interésse commemoratióni: Qui vivis.

AD TERTIAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúia vel Laus tibi.

Hymnus Meménto, salútis Auctor. 260*

Ant. María Virgo / assúmpta est ad æthéreum thálamum, † in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Ps. 119 Ad Dóminum, cum tribulárer, clamávi, cum reliquis. (214)

Capit. Eccli. 24, 15

Et sic in Sion firmáta sum, † et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, * et in Ierúsalem potéstas mea.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.

Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri prǽmia prǽstitísti: † tríbue, quǽsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, * per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

AD SEXTAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúia vel Laus tibi.

Hymnus

Meménto, salútis Auctor,
Quod nostri quondam córporis,
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo, formam súmpseris.

María, Mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege
Et hora mortis súscipe.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Ant. In odórem / unguentórum tuórum currimus: † adulescéntulæ dilexérunt te nimis.

Ps. 122 Ad te levávi óculos meos, cum reliquis. (217)

Capit. Eccli. 24, 16

Et radicávi in pópulo honorificáto, † et in parte Dei mei heréditas illíus, * et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.

Oratio

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium: † ut, qui sanctæ Dei Genetrícis memóriam ágimus; * intercessiónis eius auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúndem Dóminum.

AD NONAM

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúia vel Laus tibi.

Hymnus Meménto, salútis Auctor, ut supra.

Ant. Pulchra es / et decóra, fília Ierúsalem, † terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Ps. 125 In converténdo Dóminus captivitátem Sion, cum reliquis. (220)

Capit. Eccli. 24, 19-20

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: † quasi myrrha elécta, * dedi suavitátem odóris.

℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℟. Dei Génetrix, intercéde pro nobis.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.

Oratio

Famulórum tuórum, quǽsumus, Dómine, delíctis ignósce: † ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus; * Genetrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur: Qui tecum vivit.

AD VESPERAS

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúia vel Laus tibi.

Ant. 1 Dum esset Rex / in accúbitu suo, † nardus mea dedit odórem suavitátis. Ps. 109 Dixit Dóminus Dómino meo, ut in Communi festorum B. M. V. 216*

2 Læva eius / sub cápite meo, † et déxtera illíus amplexábitur me.

3 Nigra sum, / sed formósa, fíliæ Ierúsalem; † ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

4 Iam hiems tránsiit, / imber ábiit et recéssit: † surge, amíca mea, et veni.

5 Speciósa / facta es et suávis in delíciis tuis, † sancta Dei Génetrix.

Psalmus 147

Lauda, Ierúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo eius.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris eius quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus eius, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Iacob: * iustítias et iudícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni: * et iudícia sua non manifestávit eis.

Ant. Speciósa facta es et suávis in delíciis tuis, † sancta Dei Genetrix.

Capit. Eccli. 24, 14

Ab ínitio et ante sæcula creáta sum, † et usque ad futúrum sæculum non désinam, * et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Prima stropha sequentis hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Iesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. ant. Beáta Mater / et intácta Virgo, † gloriósa regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: * et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi. Benedicámus. Fidélium.

AD COMPLETORIUM

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster.

℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adiutórium. Glória Patri. Sicut erat. Allelúia vel Laus tibi.

Psalmus 128

Sæpe expugnavérunt me a iuventúte mea, * dicat nunc Israel:

Sæpe expugnavérunt me a iuventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus iustus concídit cervíces peccatórum. * Confundántur et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fenum tectórum: * quod, priúsquam evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum suam, qui metit, * et sinum suum, qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt, qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos. * Benedíximus vobis in nómine Dómini.

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo eius: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus eius.

Psalmus 130

Dómine, non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis: * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam:

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Hymnus

Meménto, salútis Auctor,
Quod nostri quondam córporis,
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo, formam súmpseris.

María, Mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege
Et hora mortis súscipe.

Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Capit. Eccli. 24, 24

Ego mater pulchræ dilectiónis et timóris * et agnitiónis et sanctæ spei.

℟. Deo grátias.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génetrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ant. Sub tuum præsídium / confúgimus, sancta Dei Génetrix: † nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus, sed a perículis cunctis líbera nos semper, † Virgo gloriósa et benedícta.

Canticum Simeonis

Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israel.

Glória Patri.

Ant. Sub tuum præsídium confúgimus, sancta Dei Génetrix: † nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus, sed a perículis cunctis líbera nos semper, † Virgo gloriósa et benedícta.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.

Oratio

Beátæ et gloriósæ semper Vírginis Maríæ, quæsumus, Dómine, intercéssio gloriósa nos prótegat: * et ad vitam perdúcat ætérnam. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.

Bened. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, † Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Ant. finalis B. M. V. (252)

℣. Divínum auxílium.

II Tempore Adventus

Quod dicitur a I Vesperis dominicæ I Adventus usque ad Nonam vigiliæ Nativitatis Domini inclusive, et in festo Annuntiationis.

Omnia dicuntur ut supra per annum notatur 251*, præter sequentia.

AD MATUTINUM

Feria IV et sabbato loco ant. 3 Post partum, dicitur sequens

Ant. 3 Angelus Dómini / nuntiávit Maríæ, † et concépit de Spíritu Sancto, allelúia.

Iube, domne [Dómine], benedícere.

Bened. Nos cum prole pia * benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Lectio i Luc. 1, 26-28

Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et ingréssus Angelus ad eam, dixit: Ave, grátia plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus.

℟. Missus est / Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Ioseph, † núntians ei verbum; et expavéscit Virgo de lúmine: † ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Dóminum: * Ecce, concípies et páries, † et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David, patris eius, et regnábit in domo Iacob in ætérnum. Ecce.

Bened. Ipsa Virgo vírginum * intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio ii 1, 29-33

Quæ cum audísset, turbáta est in sermóne eius: et cogitábat, qualis esset ista salutátio. Et ait Angelus ei: Ne tímeas, María, invenísti enim grátiam apud Deum: ecce, concípies in útero, et páries fílium, et vocábis nomen eius Iesum. Hic erit magnus, et Fílius Altíssimi vocábitur et dabit illi Dóminus Deus sedem David, patris eius: et regnábit in domo Iacob in ætérnum, et regni eius non erit finis.

℟. Ave, María, / grátia plena; Dóminus tecum: * Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi: † quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? † Et respóndens Angelus, dixit ei. Spíritus Sanctus.

Bened. Per Vírginem Matrem * concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Lectio iii 1, 34-38

Dixit autem María ad Angelum: Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei: Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ideóque et quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Et ecce, Elísabeth, cognáta tua, et ipsa concépit fílium in senectúte sua: et hic mensis sextus est illi, quæ vocátur stérilis; quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María: Ecce ancílla Dómini: fiat mihi secúndum verbum tuum.

℟. Súscipe verbum, / Virgo María, † quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est: † concípies et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes muliéres. ℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum: † efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. Ut. Glória Patri. Ut.

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1 Missus est / Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Ioseph. Psalmi ut notantur 258*.

2 Ave, María, / grátia plena; Dóminus tecum: † benedícta tu in muliéribus, allelúia.

3 Ne tímeas, / María, invenísti grátiam apud Dóminum: † ecce concípies et páries fílium, allelúia.

4 Dabit ei / Dóminus sedem David, patris eius, † et regnábit in ætérnum.

5 Ecce / ancílla Dómini: † fiat mihi secúndum verbum tuum.

Capit. Is. 11, 1-2

Egrediétur virga de radíce Iesse, † et flos de radíce eius ascéndet. * Et requiéscet super eum Spíritus Dómini.

Ad Bened. ant. Spíritus Sanctus / in te descéndet, María: † ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúia.

Oratio

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: † præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genetrícem Dei crédimus, * eius apud te intercessiónibus adiuvémur. Per eúndem Dóminum.

Quæ oratio dicitur ad omnes Horas.

AD PRIMAM

Capit. Is. 7, 14-15

Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, † et vocábitur nomen eius Emmánuel. * Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℣. Dignáre me.

AD TERTIAM

Capit. Egrediétur, ut supra ad Laudes.

℣. Diffúsa est.

AD SEXTAM

Capit. Luc. 1, 32-33

Dabit illi Dóminus Deus sedem David, patris eius: † et regnábit in domo Iacob in ætérnum, * et regni eius non erit finis.

℣. Benedícta tu.

AD NONAM

Capitulum Ecce virgo, ut supra ad Primam.

℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ. ℟. Et concépit de Spíritu Sancto.

AD VESPERAS

Antiphonæ et capitulum de Laudibus 268*; psalmi 1-4 216*, 5 263*.

Ad Magnif. ant. Spíritus Sanctus / in te descéndet, María: † ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúia.

AD COMPLETORIUM

Capit. Is. 7, 14-15

Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, † et vocábitur nomen eius Emmánuel. * Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ. ℟. Et concépit de Spíritu Sancto.

Ad Nunc dimíttis ant. Spíritus Sanctus / in te descéndet, María: † ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúia.

III Post Nativitatem

Quod dicitur a I Vesperis Nativitatis Domini usque ad Completorium diei 2 februarii inclusive.

Omnia dicuntur ut supra per annum notatur 251*, præter sequentia:

AD LAUDES
et per Horas

Ant. 1O admirábile commércium: / Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est: † et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

2 Quando natus es / ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ: † sicut plúvia in vellus descendísti, ut salvum fáceres genus humánum: † te laudámus, Deus noster.

3 Rubum, / quem víderat Móyses incombústum, † conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: † Dei Génetrix, intercéde pro nobis.

4 Germinávit / radix Iesse, orta est stella ex Iacob: Virgo péperit Salvatórem: † te laudámus, Deus noster.

5 Ecce María / génuit nobis Salvatórem, † quem Ioánnes videns exclamávit, dicens: † Ecce Agnus

Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, (allelúia).

Ad Bened. ant. Mirábile mystérium / declarátur hódie: innovántur natúræ, Deus homo factus est: † id quod fuit permánsit, et quod non erat assúmpsit, † non commixtiónem passus, neque divisiónem.

Oratio

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti: † tríbue, quǽsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, * per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Quæ oratio dicitur ad omnes Horas.

AD VESPERAS

Antiphonæ de Laudibus, ut supra 269*; psalmi et capitulum ut supra. 263*

Ad Magnif. ant. Magnum / hereditátis mystérium: † templum Dei factus est úterus nesciéntis virum: † non est pollútus ex ea carnem assúmens; † omnes gentes vénient, dicéntes: Glória tibi, Dómine.

Ad Completorium ad Nunc dimíttis ant. Magnum hereditátis, ut supra ad Vesperas.

IV Tempore paschali

Quod dicitur a Matutino dominicæ Resurrectionis usque ad Nonam sabbati Quatuor Temporum Pentecostes inclusive.

Omnia dicuntur ut supra per annum notatur 251*, sed ad Bened., Magnif. et Nunc dimíttis dicitur sequens

Ant. Regína cæli, / lætáre, allelúia; † quia quem meruísti portáre, allelúia, resurréxit, sicut dixit, allelúia: † ora pro nobis Deum, allelúia.

Aliis autem ant., invitatorio, ℣℣. et ℟℟. non additur Allelúia.

Officium defunctorum

Dicitur in choro in die depositionis et aliis diebus pro temporis opportunitate et ecclesiarum consuetudine: Matutinum cum Laudibus post Laudes diei, Vesperæ post Vesperas diei, immediate post ℣. Benedicámus Dómino et Deo grátias.

In fine vero omnium psalmorum semper dicitur: Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine, Et lux perpétua * lúceat eis, etiam si pro uno tantum fiat Officium.

AD MATUTINUM

Incipitur absolute ab invitatorio.

Nocturni inferius positi, omnes dici possunt vel etiam unus tantum, ita tamen, ut extra diem depositionis, in qua semper dicitur primus Nocturnus, dominica, feriis II et V dicatur primus, feriis III et VI secundus, et feria IV et sabbato tertius Nocturnus.

Invitat. Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus. Repet. Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus.

Psalmus 94

Veníte, exsultémus Dómino, † iubilémus Deo, salutári nostro: † præoccupémus fáciem eius in confessióne, † et in psalmis iubilémus ei.

Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos: † quóniam non repéllet Dóminus plebem suam: † quia in manu eius sunt omnes fines terræ, † et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Veníte, adorémus.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, † et áridam fundavérunt manus eius: † veníte, adorémus, et procidámus ante Deum: † plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster; † nos autem pópulus eius, et oves páscuæ eius.

Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus.

Hódie, si vocem eius audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, † sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: † ubi tentavérunt me patres vestri, † probavérunt et vidérunt ópera mea.

Veníte, adorémus.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi: † Semper hi errant corde; † ipsi vero non cognovérunt vias meas: quibus iurávi in ira mea: † Si introíbunt in réquiem meam.

Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus.

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: † et lux perpétua lúceat eis.

Veníte, adorémus.

Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus.

In I Nocturno

Pro dominica, feria II et V

Ant. 1 Dírige, / Dómine, Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllege clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit iuxta te malígnus: * neque permanébunt iniústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in iustítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, † linguis suis dolóse agébant, * iúdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, † secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces iusto.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Ant. Dírige, Dómine, Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

Ant. 2 Convértere, / Dómine, et éripe ánimam meam, † quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

Psalmus 6

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, † lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Réquiem ætérnam.

Ant. Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam, † quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

Ant. 3 Nequándo / rápiat ut leo ánimam meam, † dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Psalmus 7

Dómine, Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, † et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge, Dómine, in ira tua: * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge, Dómine, Deus meus, in præcépto quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus iúdicat pópulos.

Iúdica me, Dómine, secúndum iustítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges iustum, * scrutans corda et renes, Deus.

Iustum adiutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex iustus, fortis, et pátiens: * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis: * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit iniustítiam: * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum: * et íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor eius in caput eius: * et in vérticem ipsíus iníquitas eius descéndet.

Confitébor Dómino secúndum iustítiam eius: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Réquiem ætérnam.

Ant. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, † dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

Pater noster, totum secreto.

Lectiones leguntur sine absolutione, benedictionibus et titulo.

Lectio i Iob 7, 16-21

Parce mihi, Dómine: nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi, o custos hóminum? quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam: et, si mane me quæsíeris, non subsístam.

Lectiones terminantur sine Tu autem, vel alia conclusione.

℟. Credo / quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra resurrectúrus sum, * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum. ℣. Quem visúrus sum ego ipse, et non álius; et óculi mei conspectúri sunt. Et.

Lectio ii 10, 1-7

Tædet ánimam meam vitæ meæ, dimíttam advérsum me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnáre: índica mihi, cur me ita iúdices. Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, et ópprimas me, opus mánuum tuárum, et consílium impiórum ádiuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt; aut, sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui sicut humána sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris? Et scias quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo qui de manu tua possit erúere.

℟. Qui Lázarum / resuscitásti a monuménto fétidum, * Tu eis, Dómine, dona réquiem, et locum indulgéntiæ. ℣. Qui ventúrus es iudicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. Tu eis.

Lectio iii 10, 8-12

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu: et sic repénte præcípitas me? Meménto, quæso, quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coagulásti? Pelle et cárnibus vestísti me, óssibus et nervis compegísti me. Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

℟. Dómine, / quando véneris iudicáre terram, ubi me abscóndam a vultu iræ tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea. ℣. Commíssa mea pavésco, et ante te erubésco: dum véneris iudicáre, noli me condemnáre. Quia. ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Quia.

Postea ad Laudes, ut infra 284*, quando dicitur unus tantum Nocturnus.

Si Matutinum, cum unico Nocturno, a Laudibus separetur, post iii ℟. subiungitur: Dóminus vobíscum (Dómine, exáudi oratiónem meam). Deinde dicitur oratio, ut infra ad Laudes 289*, additis sequentibus: ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

Si Laudes omnino omittuntur, post iii ℟. dicuntur Pater noster et preces, ut infra ad Laudes 288*, cum oratione convenienti.

In II Nocturno

Pro feria III et VI

Ant. 1 In loco páscuæ / ibi me collocávit.

Psalmus 22

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas iustítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Réquiem ætérnam.

Ant. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Ant. 2 Delícta / iuventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Psalmus 24

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi: * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me: * quia tu es, Deus, salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta iuventútis meæ * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in iudício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum eius et testimónia eius.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via quam elégit.

Anima eius in bonis demorábitur: * et semen eius hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum: * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam et érue me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israel * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Réquiem ætérnam.

Ant. Delícta iuventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Ant. 3 Credo / vidére bona Dómini in terra viventium.

Psalmus 26

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum approˊpiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prœlium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum eius.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo eius hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adiútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: † quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, * et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

℣. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus. ℟. Cum princípibus pópuli sui.

Pater noster, totum secreto.

Lectio iv Iob 13, 22ᵇ-28

Respónde mihi: Quantas hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, et arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adulescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti; qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod comédit tur a tínea.

℟. Meménto mei, / Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspíciat me visus hóminis. ℣. De profúndis clamávi ad te, Dómine: † Dómine, exáudi vocem meam. Nec.

Lectio v 14, 1-6

Homo natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et nunquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super huiuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in iudícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? Nonne tu, qui solus es? Breves dies hóminis sunt, número ménsium eius apud te est: constituísti términos eius, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii, dies eius.

℟. Hei mihi! / Dómine, quia peccávi nimis in vita mea: † Quid fáciam, miser? ubi fúgiam, nisi ad te, Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die. ℣. Anima mea turbáta est valde, sed tu, Dómine, succúrre ei. Miserére.

Lectio vi 14, 13-16

Quis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus quibus nunc mílito, exspécto, donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi; óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

℟. Ne recordéris / peccáta mea, Dómine, * Dum véneris iudicáre sæculum per ignem. ℣. Dírige, Dómine, Deus meus, in conspéctu tuo viam meam. Dum. ℣. Réquiem ætérnam. Dum.

Postea ad Laudes, ut infra 284*, quando dicitur unus tantum Nocturnus.

Si Matutinum, cum unico Nocturno, a Laudibus separetur, post iii ℟. subiungitur: Dóminus vobíscum (Dómine, exáudi oratiónem meam). Deinde dicitur oratio, ut infra ad Laudes ⌜289*, additis sequentibus: ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

Si vero Laudes omnino omittantur, post ultimum ℣. dicuntur Páter noster et preces, ut infra ad Laudes 288*, cum oratione convenienti.

In III Nocturno

Pro feria IV et sabbato

Ant. 1 Compláceat / tibi, Dómine, ut erípias me: † ad adiuvándum me réspice.

Psalmus 39

Exspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi;

Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis;

Et státuit super petram pedes meos, * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cuius est nomen Dómini spes eius: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est, qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super número.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Iustítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est número: † comprehendérunt me iniquitátes meæ, * et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adiuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur, * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.

Adiútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

Réquiem ætérnam.

Ant. Compláceat tibi, Dómine, ut erípias me: † ad adiuvándum me réspice.

Ant. 2 Sana, / Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.

Psalmus 40

Beátus, qui intéllegit super egénum et páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, † et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum eius.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris eius: * univérsum stratum eius versásti in infirmitáte eius.

Ego dixi: Dómine, miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen eius?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor eius congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit non adíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me: * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, a sæculo et usque in sæculum: * fiat, fiat.

Réquiem ætérnam.

Ant. Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ant. 3 Sitívit / ánima mea ad Deum vivum: † quando véniam, et apparébo ante fáciem Dómini?

Psalmus 41

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis et confessiónis: * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * propterea memor ero tui de terra Iordánis et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum eius.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es;

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Réquiem ætérnam.

Ant. Sitívit ánima mea ad Deum vivum: † quando véniam, et apparébo ante fáciem Dómini?

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi. ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Pater noster, totum secreto.

Lectio vii

Iob 17, 1-3, 11-15

Spíritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlcrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, et pone me iuxta te, et cuiúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi: Pater meus es; mater mea et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis consíderat?

℟. Peccántem me / quotídie, et non me pæniténtem, timor mortis contúrbat me: * Quia in inférno nulla est redémptio, miserére mei, Deus, et salva me. ℣. Deus, in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua líbera me. Quia.

Lectio viii 19, 20-27

Pelli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos, amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat, ut scribántur sermónes mei? quis mihi det, ut exaréntur in libro, stilo férreo et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim, quod redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Dómine, / secúndum actum meum noli me iudicáre: † nihil dignum in conspéctu tuo egi; ídeo déprecor maiestátem tuam, * Ut tu, Deus, déleas iniquitátem meam. ℣. Amplius lava me, Dómine, ab iniustítia mea, et a delícto meo munda me. Ut.

Lectio ix 10, 18-22

Quare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem, ne óculus me vidéret. Fuíssem quasi non essem, de útero

translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum, ántequam vadam, et non revértar, ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine; terram miséria et tenebrárum, ubi umbra mortis et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

Dicitur semper sequens ℟. post lectionem ix, vel post iii, quando dictus fuerit tertius Nocturnus tantum pro defunctis.

℟. Líbera me, / Dómine, de viis inférni, † qui portas æreas confregísti, et visitásti infernum, et dedísti eis lumen, ut vidérent te, * Qui erant in pœnis tenebrárum. ℣. Clamántes et dicéntes: Advenísti, Redémptor noster. Qui. ℣. Réquiem ætérnam. Qui.

Deinde, si Laudes omnino omittantur, post ultimum ℟. dicuntur Pater noster et preces, ut infra ad Laudes 288*, cum oratione convenienti.

Si Matutinum cum unico vel tribus Nocturnis a Laudibus separetur, post ultimum ℟. subiungitur: ℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi. Deinde dicitur oratio ut infra ad Laudes 289*, additis sequentibus: ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

AD LAUDES

Absolute incipitur a sequenti

Ant. 1 Exsultábunt / Dómino ossa humiliáta.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne proícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium iustítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam.

Ant. Exsultábunt Dómino ossa humiliáta.

Ant. 2 Exáudi, / Dómine, oratiónem meam: † ad te omnis caro véniet.

Psalmus 64

Te decet hymnus, Deus, in Sion: * et tibi reddétur votum in Ierúsalem.

Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris; sonum flúctuum eius.

Turbabúntur gentes, et timébunt, qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, † parásti cibum il-

lórum: * quóniam ita est præparátio eius.

Rivos eius inébria, multíplica genímina eius: * in stillicídiis eius lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti: * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, † et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam.

Ant. Exáudi, Dómine, oratiónem meam: † ad te omnis caro véniet.

Ant. 3 Me suscépit / déxtera tua, Dómine.

Psalmus 62

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea,

In terra desérta et ínvia et inaquósa: † sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, † in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adiútor meus,

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo. † Adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, † introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, † laudabúntur omnes, qui iurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Réquiem ætérnam.

Ant. Me suscépit déxtera tua, Dómine.

Ant. 4 A porta ínferi / érue, Dómine, ánimam meam.

Canticum Ezechiæ

Is. 38, 10-20

Ego dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea ablàta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte, vita mea: † dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:

De mane usque ad vésperam fínies me. † Sicut pullus hirúndinis sic clamábo, * meditábor ut colúmba:

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse féceris?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, † corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.

Tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret: * proiecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non infernus confitébitur tibi, † neque mors laudábit te: * non exspectábunt, qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Réquiem ætérnam.

Ant. A porta ínferi érue, Dómine, ánimam meam.

Ant. 5 Omnis spíritus / laudet Dóminum.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis eius: * laudáte eum in firmaménto virtútis eius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Omnis spíritus laudet Dóminum.

℣. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi. ℟. Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.

Ad Bened. ant. Ego sum / resurréctio et vita: † qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet; † et omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Canticum Zachariæ

Luc. 1, 68-79

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham, patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et iustítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini, paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi eius: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, Oriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Réquiem ætérnam.

Ant. Ego sum resurréctio et vita: † qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet; † et omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Post repetitam ant. Ego sum, dicuntur flexis genibus preces infrascriptæ.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimam eius (ánimas eórum).

℣. Requiésca(n)t in pace. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum vel ℣. Dómine, exáudi.

Orémus.

Dicitur oratio conveniens ex iis, quæ sequuntur; deinde semper in numero plurali dicitur:

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

In die Commemorationis omnium Fidelium defunctorum

Oratio

Fidélium, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: † ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, * piis supplicatiónibus consequántur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

In Commemoratione omnium defunctorum Ordinis Nostri

Oratio

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor: † quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, qui ex hoc sæculo transiérunt, * beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas. Per Dóminum.

Vel, ubi dicitur unum tantum Officium

Oratio

Fidélium, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum Ordinis nostri remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: † ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, * piis supplicatiónibus consequántur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

In die depositionis defuncti

Oratio

Absólve, quæsumus, Dómine, ánimam fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), ut defúnctus (-a) sæculo tibi vivat: † et, quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, * tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Dóminum.

Vel alia oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere, te súpplices exorámus pro ánima fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.),

quam hódie de hoc sæculo migráre iussísti: † ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem, sed iúbeas eam a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam paradísi perdúci; * ut, quia in te sperávit et crédidit, non pœnas inférni sustíneat, sed gáudia ætérna possídeat. Per Dóminum.

In die tertio, septimo et trigesimo depositionis defuncti

Oratio

Quæsumus, Dómine, ut ánimæ fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.) cuius depositiónis diem tértium (vel séptimum, vel trigésimum) commemorámus, † Sanctórum atque electórum tuórum largíri dignéris consórtium; * et rorem misericórdiæ tuæ perénnem infúndas. Per Dóminum nostrum.

In anniversario

Oratio

Deus, indulgentiárum Dómine: † da ánimæ fámuli tui N. (fámulæ tuæ N., vel animábus famulórum famularúmque tuárum), cuius (quorum) anniversárium depositiónis diem commemorámus, * refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum.

Pro defuncto Summo Pontifice

Oratio

Deus, qui inter summos sacerdótes fámulum tuum N. ineffábili tua dispositióne connumerári voluísti: † præsta, quæsumus; ut, qui Unigéniti Fílii tui vices in terris gerébat, * sanctórum tuórum Pontíficum consórtio perpétuo aggregétur. Per eúndem Dóminum.

Pro defuncto Episcopo

Oratio

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. (fámulos tuos N. et N.) pontificáli fecísti dignitáte vigére: † præsta, quæsumus; * ut eórum quoque perpétuo aggregé(n)tur consórtio. Per Dóminum.

Pro Episcopo Cardinali defuncto dicatur: fámulum tuum N. Epíscopum Cardinálem pontificáli fecísti dignitáte.

Pro Presbytero vel Diacono Cardinali, qui episcopali dignitate auctus fuerit: fámulum tuum N. Presbýterum (Diáconum) Cardinálem pontificáli fecísti dignitáte.

Pro defuncto sacerdote

Oratio

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. (fámulos tuos N. et N.) sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: † præsta, quæsumus; * ut eórum quoque perpétuo aggregé(n)tur consórtio. Per Dóminum.

Item alia oratio

Præsta, quæsumus, Dómine: † ut ánima fámuli tui N. sacerdótis, quem, in hoc sæculo commorántem, sacris munéribus decorásti, * in cælésti sede gloriósa semper exsúltet. Per Dóminum.

Pro uno defuncto

Oratio

Inclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur: † ut ánimam fámuli tui N., quam de hoc sæculo migráre iussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, * et Sanctórum tuórum iúbeas esse consórtem. Per Dóminum.

Pro una defuncta

Oratio

Quæsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ N.: † et a contágiis mortalitátis exútam, * in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum.

Pro defunctis fratribus, propinquis et benefactoribus

Oratio

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor: † quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, * beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas. Per Dóminum.

Pro pluribus defunctis

Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: † propitiáre animábus famulórum famularúmque tuárum, et ómnia eórum peccáta dimítte; * ut, mortalitátis vínculis absolútæ, transíre mereántur ad vitam. Per Dóminum.

Alia oratio

Animábus, quæsumus, Dómine, famulórum famularúmque tuárum misericórdiam concéde perpétuam: † ut eis proficiat in ætérnum, * quod in te speravérunt et credidérunt. Per Dóminum.

Pro patre et matre

Oratio

Deus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti: † miserére cleménter animábus patris et matris meæ, eorúmque peccáta dimítte; * meque eos in ætérnæ claritátis

gáudio fac vidére. Per Dóminum.

Si Officium fit pro pluribus patribus et matribus, dicatur animábus paréntum nostrórum, et, ubi dicitur meque, dicatur nosque.

Pro patre tantum

Oratio

Deus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti: † miserére cleménter ánimæ patris mei (nostri), eiúsque peccáta dimítte; * meque (nosque) eum in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dóminum.

Si pro matre tantum, in suprascripta oratione dicatur: ánimæ matris meæ (nostræ)... meque (nosque) eam in ætérnæ...

In Officio pro defunctis in genere

Oratio

Fidélium, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum trí-bue peccatórum: † ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, * piis supplicatiónibus consequántur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, * per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Post orationem dicitur (semper plurali numero):

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

AD VESPERAS

Absolute incipitur ab

Ant. 1 Placébo Dómino / in regióne vivórum.

Psalmus 114

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ:

Quia inclinávit aurem suam mihi: * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni: * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam: † miséricors Dóminus, et iustus, * et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte: † óculos meos a lácrimis, * pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Placébo Dómino in regióne vivórum.

Ant. 2 Heu me! / quia incolátus meus prolongátus est.

Psalmus 119

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: † habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Réquiem ætérnam.

Ant. Heu me! quia incolátus meus prolongátus est.

Ant. 3 Dóminus / custódit te ab omni malo: † custódiat ánimam tuam Dóminus.

Psalmus 120

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet, qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Dóminus custódit te ab omni malo: † custódiat ánimam tuam Dóminus.

Ant. 4 Si iniquitátes / observáveris, Dómine: † Dómine, quis sustinébit?

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo eius: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus eius.

Réquiem ætérnam.

Ant. Si iniquitátes observáveris, Dómine: † Dómine, quis sustinébit?

Ant. 5 Opera / mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

Psalmus 137

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: † et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, * et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: † Dómine, misericórdia tua in sæculum: * ópera mánuum tuárum ne despícias.

Réquiem ætérnam.

Ant. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

℣. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi. ℟. Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.

Ad Magnif. ant. Omne, / quod dat mihi Pater, ad me véniet; † et eum, qui venit ad me, non eíciam foras.

Canticum B. Mariæ V.

Luc. 1, 46-55

Magníficat * ánima mea Dóminum:

Et exsultávit spíritus meus * in Deo, salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in brácchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sæcula.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Ant. Omne, quod dat mihi Pater, ad me véniet; † et eum, qui venit ad me, non eíciam foras.

Post repetitam ant. Omne quod dat dicitur flexis genibus:

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimam eius (ánimas eórum).

℣. Requiésca(n)t in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur oratio vel orationes Officio congruentes, ut supra ad Laudes 289*. Post orationem additur (semper plurali numero):

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

In Exsequiis defuncti, præsente corpore, ad finem Officii post antiphonam cantici (vel post Nocturnum vel Nocturnos, si Laudes omittuntur), dicta oratione cum longa conclusione, quando immediate sequuntur Exsequiæ vel Missa aut absolutio, omittuntur ℣℣. Réquiem ætérnam et Requiéscant in pace.

Psalmi graduales

Indulgentia septem annorum (S. Pæn. Ap. 18 mart. 1932).

Sicubi recitentur in choro, congrue dicuntur ante Matutinum diei; extra chorum vero pro temporis opportunitate.

Primi quinque psalmi dicuntur sine Glória Patri; sed in fine ultimi dicitur Réquiem ætérnam.

Incipiuntur absolute sine antiphona:

Ps. 119 Ad Dóminum cum tribulárer clamávi, 120 Levávi óculos meos in montes, 121 Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi, ut in Psalterio ad Tertiam per hebd. (214); et 122 Ad te levávi óculos meos, 123 Nisi quia Dóminus erat in nobis, ut ad Sextam per hebd. (217)

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde dicitur flexis genibus:

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

Absólve, quæsumus, Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum et ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum: * ut in resurrectiónis glória inter sanctos et eléctos tuos resuscitáti respírent. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post orationem statim dicuntur alii psalmi graduales, qui sequuntur; et in fine cuiuslibet psalmi dicitur Glória Patri.

Ps. 124 Qui confídunt in Dómino, ut ad Sextam per hebdomadam (217) et 125 In converténdo Dóminus captivitátem Sion, 126 Nisi Dóminus ædificáverit domum, 127 Beáti omnes, qui timent Dóminum, ut ad Nonam per hebdomadam (220) et 128 Sæpe expugnavérunt me, ut feria II ad Vesperas. (229)

Postea dicitur flexis genibus:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Dómine, exáudi.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatiónem nostram; * ut nos et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Post orationem statim dicuntur alii psalmi graduales, qui sequuntur: et in fine cuiuslibet psalmi dicitur Glória Patri.

Ps. 129 De profúndis clamávi ad te, Dómine, 130 Dómine, non est exaltátum cor meum, 131 Meménto, Dómine, David, 132 Ecce quam bonum, et quam iucúndum, ut feria III ad Vesperas (231) et 133 Ecce nunc benedícite Dóminum, ut ad Completorium. (251)

Deinde dicitur flexis genibus:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Dómine, exáudi.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

Præténde, Dómine, fámulis et famulábus tuis déxteram cæléstis auxílii: * ut te toto corde perquírant, et, quæ digne póstulant, cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Septem psalmi pænitentiales cum Litaniis Sanctorum ac suis precibus

Iis qui septem psalmos pænitentiales pie recitaverint conceditur indulgentia septem annorum (S. Pæn. Ap., 18 mart. 1932).

Iis qui Litanias Sanctorum devote recitaverint conceditur indulgentia quinque annorum; plenaria suetis condicionibus, si quotidie per integrum mensem eandem recitationem iteraverint (S. Pæn. Ap., 10 iul. 1935 et 21 mart. 1941).

Sicubi recitentur in choro, congrue dicuntur post Matutinum et Laudes diei flexis genibus, dicto Benedicámus Dómino et Deo grátias; extra chorum pro temporis opportunitate.

Litaniæ Sanctorum, sine psalmis pænitentialibus, sed cum suis precibus, dicendæ sunt in Litaniis maioribus et minoribus, iuxta proprias rubricas, nec duplicantur, nec anticipari possunt de sero.

Ant. Ne reminiscáris, / Dómine, delícta nostra vel paréntum nostrórum, † neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Psalmus 6 (1)

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, † lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Glória Patri.

Psalmus 31 (2)

Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu eius dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum configítur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et iniustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me iniustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exsultátio mea, érue me a circumdántibus me.

Intellíctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intellíctus.

In camo et fræno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti, * et gloriámini, omnes recti corde.

Glória Patri.

Psalmus 37 (3)

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei implèti sunt illusiónibus: *

et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt et stetérunt.

Et qui iuxta me erant, de longe stetérunt: * et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt, qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adiutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

Glória Patri.

Psalmus 50 (4)

Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam;

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne proícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium iustítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri.

Psalmus 101 (5)

Dómine, exáudi oratiónem meam: * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fenum, et áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * et qui laudábant me, advérsum me iurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ: * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt: * et ego sicut fenum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes: * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exsúrgens miserébéris Sion: * quia tempus miseréndi eius, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides eius: * et terræ eius miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion: * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium: * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum:

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cælo in terram aspéxit:

Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret fílios interemptórum:

Ut annúntient in Sion nomen Dómini: * et laudem eius in Ierúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Initio tu, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt: * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Glória Patri.

Psalmus 129 (6)

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo eius: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus eius.

Glória Patri.

Psalmus 142 (7)

Dómine, exáudi oratiónem meam: † áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua iustítia.

Et non intres in iudícium cum servo tuo: * quia non iustificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi: † et anxiátus est super me spíritus meus, * in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, † meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi. * Doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.

Glória Patri.

Ant. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra vel paréntum nostrórum, † neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Litaniæ Sanctorum
cum suis precibus

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génetrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchael, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphael, ora.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum spirítuum órdines, oráte.
Sancte Ioánnes Baptísta, ora.
Sancte Ioseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Iacóbe, ora.
Sancte Ioánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Iacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte.
Sancti Ioánnes et Paule, oráte.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte.
Sancti Gervási et Protási, oráte.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte.
Sancte Pater Benedícte, ora.
Sancte Antóni, ora.
Sancti Maure et Plácide, oráte.
Sancte Bernárde, ora.

Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Sancta Scholástica, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius esto, parce nobis, Dómine.
Propítius esto, exáudi nos, Dómine.
Ab omni malo, líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea et improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera.
A fúlgure et tempestáte, líbera.
A flagéllo terræmótus, líbera.
A peste, fame et bello, líbera.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Advéntum tuum, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera.
Per Baptísmum et sanctum Ieiúnium tuum, líbera.
Per Crucem et Passiónem tuam, líbera.
Per Mortem et Sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus Sancti Parácliti, líbera.
In die iudícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut nobis parcas, te rogámus, audi nos.
Ut nobis indúlgeas, te rogámus, audi nos.
Ut ad veram pæniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut Domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines † in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut régibus et princípibus christiánis † pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largíri dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut omnes errántes ad unitátem Ecclésiæ revocáre, † et infidéles univérsos ad Evangélii lumen perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio † confortáre et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut mentes nostras ad cæléstia desidéria érigas, te rogámus, audi nos.

Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus, audi nos.

Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum et benefactórum nostrórum † ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus, audi nos.

Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.

Fili Dei, te rogámus, audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Kýrie, eléison.

Christe, eléison.

Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 69

Deus, in adiutórium meum inténde: * Dómine, ad adiuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes, qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus et pauper sum: * Deus, ádiuva me.

Adiútor meus et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Glória Patri. Sicut erat.

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus, speántes in te.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil proficiat inímicus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣ Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis. ℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

℣. Orémus pro Pontífice nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, † et non tradat eum in ánimam inimicórum eius.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, † ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. Amen.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, † et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, speántes in te.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

[℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.]

Orémus. Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: † súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, * miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exáudi, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis: * ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde: * ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pæniténtia pla-

cáris: † preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; * et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Omnípotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N., † et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ: * ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília et iusta sunt ópera: † da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; * ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et, hóstium subláta formídine, témpora sint, tua protectióne, tranquílla.

Ure igne Sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine: * ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Fidélium, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor, † animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: * ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

Actiónes nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni et adiuvándo proséquere: † ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, * et per te cœpta finiátur.

Omnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænóscis: † te súpplices exorámus; ut, pro quibus effúndere preces decrévimus, † quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet vel futúrum iam exútos córpore suscépit, * intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

Vacante Apostolica Sede, loco invocationis Ut Domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines, etc., dicatur: Ut omnes ecclesiásticos órdines, etc.; versus autem Orémus pro Pontífice nostro N. cum suo responsorio et oratio pro eodem Pontifice omittuntur.

APPENDIX
AD BREVIARIUM MONASTICUM

I. Excerpta ex Missali Romano

1. PRAEPARATIO AD MISSAM
Pro opportunitate sacerdotis facienda

Quilibet sacerdos, ex concessione Pii Pp. XI, sub die 3 octobris 1936, lucrari potest: Indulgentiam quinque annorum, si ante Missæ celebrationem recitet psalmos 83, 84, 85, 115 et 129 cum adnexa antiphona, versiculis et Orémus, ut infra; plenariam, si per integrum mensem prædictas preces quotidie recitaverit, additis confessione sacramentali et oratione ad Summi Pontificis mentem.

Antiphona

Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum, † neque vindíctam sumas de peccátis nostris. (T. P. Allelúia.)

Psalmus 83 (1)

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! * Concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cuius est auxílium abs te: † ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum, * in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, † ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Iacob.

Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abiéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Glória Patri.

Psalmus 84 (2)

Benedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Iacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem suam;

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: * iustítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et iustítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Iustítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Glória Patri.

Psalmus 85 (3)

Inclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me, * quóniam inops et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine,

quóniam ad te clamávi tota die: † lætífica ánimam servi tui, * quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes, quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, † et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum:

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, † et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax,

Réspice in me, et miserére mei, † da impérium tuum púero tuo, * et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, † ut vídeant, qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu, Dómine, adiuvísti me et consolátus es me.

Glória Patri.

Psalmus 115 (4)

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo eius. * Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum eius.

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: † tibi sacrificábo hóstiam laudis, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli eius: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Ierúsalem.

Glória Patri.

Psalmus 129 (5)

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam;

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo eius: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus eius.

Glória Patri.

Ant. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum, † neque vindíctam sumas de peccátis nostris. (T. P. Allelúia.)

Postea sacerdos dicit:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dómine, aliquántulum. ℟. Et deprecáre super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur iustítiam. ℟. Et Sancti tui exsúltent.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus.

Aures tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, et grátia Sancti Spíritus illúmina cor nostrum: ut tuis mystériis digne ministráre, teque ætérna caritáte dilígere mereámur.

Deus, cui omne cor patet et omnis volúntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum: purífica per infusiónem Sancti Spíritus cogitatiónes cordis nostri; ut te perfécte dilígere, et digne laudáre mereámur.

Ure igne Sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Mentes nostras, quæsumus, Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet: et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

Adsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritus Sancti: quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis.

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere; et de eius semper consolatióne gaudére.

Consciéntias nostras, quæsumus, Dómine, visitándo purífica: ut véniens Dóminus noster Iesus Christus, Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem: Qui tecum vivit et regnat.

℟. Amen.

Oratio sacerdotis ante Missam

Indulgentia trium annorum pro qualibet ex sequentibus orationibus, si in die assignata recitetur. Pius Pp. XI, 3 octobris 1936.

Die dominica

Summe Sacérdos et vere Póntifex, qui te obtulísti Deo Patri hóstiam puram et immaculátam in ara Crucis pro nobis míseris peccatóribus, qui dedísti nobis Carnem tuam ad manducándum et Sánguinem tuum ad bibéndum, et posuísti mystérium istud in virtúte Spíritus Sancti tui, dicens: Hæc quotiescúmque fecéritis in mei memóriam faciétis, rogo per Sánguinem tuum pretiósum, magnum salútis nostræ prétium, rogo per hanc miram et inenarrábilem caritátem, qua nos míseros et indígnos sic amáre dignátus es, ut laváres nos a peccátis nostris in Sánguine tuo. Doce me, indígnum servum tuum, quem inter cétera dona tua étiam ad offícium sacerdotále vocáre dignátus es, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ; doce

me, quæso, per Spíritum Sanctum tuum, tantum tractáre mystérium ea reveréntia et honóre, ea devotióne et timóre, quibus opórtet et decet. Fac me per grátiam tuam semper illud de tanto mystério crédere et intellégere, sentíre et fírmiter retinére, dícere et cogitáre, quod tibi placet et éxpedit ánimæ meæ. Intret Spíritus tuus bonus in cor meum, qui sonet ibi sine sono et sine strépitu verbórum; loquátur omnem veritátem tantórum mysterióum. Profúnda quippe sunt nimis et sacro tecta velámine. Propter magnam cleméntiam tuam concéde mihi Missárum solémnia puro corde et munda mente celebráre. Líbera cor meum ab immúndis et nefándis, vanis et nóxiis cogitatiónibus. Muni me beatórum Angelórum pia et fida custódia atque fortíssima tutéla, ut hostes ómnium bonórum confúsi discédant. Per virtútem tanti mystérii, et per manum sancti Angeli tui, repélle a me et a cunctis servis tuis duríssimum spíritum supérbiæ et cenodóxiæ, invídiæ et blasphémiæ, fornicatiónis et immundítiæ, dubietátis et diffidéntiæ. Confundántur qui nos persequúntur, péreant illi, qui pérdere cuncta festínant.

Feria secunda

Rex vírginum, amátor castitátis et integritátis, Deus, cælésti rore benedictiónis tuæ exstíngue in córpore meo totum fontem ardéntis libídinis, ut máneat in me tenor totíus castitátis córporis et ánimæ. Mortífica in membris meis carnis stímulos omnésque libidinósas commotiónes, et da mihi veram et perpétuam castitátem, cum céteris bonis tuis, quæ tibi placent in veritáte; ut sacrifícium laudis casto córpore et mundo corde quotídie váleam tibi offérre. Quanta enim cordis contritióne et lacrimárum fonte, quanta reveréntia et tremóre, quanta córporis castitáte et ánimæ puritáte istud divínum et cæléste sacrifícium est celebrándum, Dómine, ubi Caro tua in veritáte súmitur, ubi Sanguis tuus in veritáte bíbitur, ubi ima summis coniungúntur, ubi adest sanctórum præséntia Angelórum, ubi tu es sacérdos et sacrifícium mirabíliter et ineffabíliter.

Feria tertia

Quis digne hoc sacrifícium celebráre potest, nisi tu, omnípotens Deus, offeréntem féceris dignum? Scio, Dómine, et vere scio, et idípsum bonitáti tuæ confíteor, quod non sum dignus accédere ad tantum mystérium propter nímia peccáta et infinítas neglegéntias meas. Sed scio, et veráciter credo, ex toto corde meo credo, ore confíteor, quia tu potes me fácere dignum, qui solus potes fácere mundum de immúndo concéptum sémine, et de peccatóribus iustos facis et sanctos. Per hanc omnipoténtiam tuam, te rogo, concéde mihi peccatóri hoc cæléste sacrifícium celebráre cum timóre et tremóre, cum cordis puritáte et lacrimárum fonte, cum lætítia spirituáli et cælésti gáudio. Séntiat mens mea dulcédinem beatíssimæ præséntiæ tuæ, et excúbias sanctórum Angelórum tuórum in circúitu meo.

Feria quarta

Ego enim, Dómine, memor venerándæ passiónis tuæ, accédo ad altáre tuum, licet peccátor, ut ófferam tibi sacrifícium, quod tu instituísti et offérri præcepísti in commemoratióne tua pro salúte nostra. Súscipe ergo illud, quæso, summe Deus, pro Ecclésia tua sancta, et pro pópulo tuo, quem acquisísti Sánguine tuo. Et quóniam me peccatórem inter te et eúndem pópulum tuum, médium esse voluísti, licet in me boni óperis testimónium non agnóscas, offícium saltem dispensatiónis créditæ non recúses; nec, per me indígnum, eórum salútis péreat prétium, pro quibus víctima factus salutáris dignátus es esse redémptio. Prófero ergo, Dómine, si dignéris propítius intuéri, tribulatiónes plébium, perícula populórum, captivórum gémitus, misérias orphanórum, necessitátes peregrinórum, inópiam debílium, desperatiónes languéntium, defféctus senum, suspíria iúvenum, vota vírginum, laménta viduárum.

Feria quinta

Tu enim miseréris ómnium, Dómine, et nihil odísti eórum quæ fecísti. Memoráre quæ sit nostra substántia, quia tu Pater noster es, quia tu Deus noster es, ne irascáris satis, neque multitúdinem víscerum tuórum super nos contíneas. Non enim in iustificatiónibus nostris prostérnimus preces ante fáciem tuam, sed in miseratiónibus tuis multis.

Aufer a nobis, Dómine, iniquitátes nostras et ignem Sancti Spíritus in nobis cleménter accénde. Aufer cor lapídeum de carne nostra et da nobis cor cárneum, quod te tímeat, te amet, te díligat, te delectétur, te sequátur, te perfruátur. Orámus, Dómine, cleméntiam tuam, ut seréno famíliam tuam, sacri tui nóminis offícia præstoléntem, aspícere dignéris vultu; et, ut nullíus sit írritum votum, nullíus vácua postulátio, tu nobis preces súggere, quas ipse audíre propítius et exaudíre delectéris.

Feria sexta

Rogámus te étiam, Pater sancte, et pro spirítibus fidélium defunctórum, ut sit illis salus, sánitas, gáudium et refrigérium hoc magnum pietátis sacraméntum. Deus meus, sit illis hódie magnum et plenum convívium de te pane vivo, qui de cælo descendísti et das vitam mundo, de tua carne sancta et benedícta, Agni vidélicet immaculáti, qui tollit peccáta mundi, quæ de sancto et glorióso beátæ Vírginis Maríæ útero est assúmpta et de Spíritu Sancto concépta; de illo inquam pietátis fonte, qui per lánceam mílitis ex tuo sanctíssimo látere emanávit: ut exínde satiáti, refrigeráti, refécti et consoláti exsúltent in laude et glória tua. Peto cleméntiam tuam, ut descéndat super panem et cálicem plenitúdo tuæ benedictiónis, et sanctificátio tuæ divinitátis. Descéndat étiam, Dómine, illa Sancti Spíritus tui invisíbilis incomprehensibilísque maiéstas, sicut quondam in patrum hóstias descendébat; qui et oblatiónes nostras Corpus et Sánguinem tuum efficiat, et me indígnum sacerdótem tuum dóceat tantum tractáre mystérium cum cordis puritáte et lacrimárum fonte, cum reveréntia et tremóre, ita ut plácide et benígne suscípias sacrifícium de mánibus meis, ad salútem ómnium tam vivórum quam et defunctórum.

Sabbato

Rogo te, Dómine, per ipsum sacrosánctum mystérium Córporis et Sánguinis tui, quo quotídie in Ecclésia tua páscimur et potámur, ablúimur et sanctificámur, atque uníus summæ divinitátis partícipes efficimur. Da mihi virtútes tuas sanctas, quibus replétus bona consciéntia ad altáre tuum

accédam, ita ut hæc cæléstia sacraménta efficiántur mihi salus et vita. Tu enim dixísti ore tuo sancto et benedícto: Panis quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Qui mandúcat me vivit propter me. Ipse manet in me et ego in eo. Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Panis dulcíssime, sana palátum cordis mei, ut séntiat suavitátem amóris tui. Sana eum ab omni languóre, ut nullam præter te séntiat dulcédinem, nullum præter te quærat amórem, nullam præter te amet pulchritúdinem. Panis candidíssime, habens omne delectaméntum et omnem sapórem, qui nos semper réficis et in te nunquam déficis, cómedat te cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ. Mandúcat te Angelus pleno ore: mandúcet te peregrínus homo pro módulo suo, ne defícere possit in via, tali recreátus viático. Panis sancte, panis vive, panis pulcher, panis munde, qui descendísti de cælo et das vitam mundo, veni in cor meum et munda me ab omni inquinaménto carnis et spíritus. Intra in ánimam meam. Sana et sanctífica me intérius et extérius. Esto tutámen et contínua salus ánimæ et córporis mei. Repélle a me insidiántes mihi hostes. Recédant procul a poténtia præséntiæ tuæ, ut foris et intus munítus per te recto trámite ad regnum tuum pervéniam, ubi non in mystériis, sicut in hoc témpore ágitur, sed fácie ad fáciem te vidébimus, cum tradíderis regnum Deo et Patri, et Deus eris ómnia in ómnibus. Tunc enim me de te satiábis satietáte mirífica, ita ut neque esúriam, neque sítiam in ætérnum. Amen.

Alia oratio

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 octobris 1936.

Ad mensam dulcíssimi convívii tui, pie Dómine Iesu Christe, ego peccátor de própriis meis méritis nihil præsúmens, sed de tua confídens misericórdia et bonitáte, accédere véreor et contremísco. Nam cor et corpus hábeo multis crimínibus maculátum, mentem et linguam non caute custodítam. Ergo, o pia Déitas, o treménda maiéstas, ego miser, inter angústias deprehénsus, ad te fontem

misericórdiæ recúrro, ad te festíno sanándus, sub tuam protectiónem fúgio; et, quem Iúdicem sustinére néqueo, Salvatórem habére suspíro. Tibi, Dómine, plagas meas osténdo, tibi verecúndiam meam détego. Scio peccáta mea multa et magna, pro quibus tímeo; spero in misericórdias tuas, quarum non est númerus. Réspice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ, Dómine Iesu Christe, Rex ætérne, Deus et homo, crucifíxus propter hóminem. Exáudi me sperántem in te; miserére mei pleni misériis et peccátis, tu qui fontem miseratiónis nunquam manáre cessábis. Salve, salutáris víctima, pro me et omni humáno génere in patíbulo Crucis obláta. Salve, nóbilis et pretióse Sanguis, de vulnéribus crucifíxi Dómini mei Iesu Christi prófluens, et peccáta totíus mundi ábluens. Recordáre, Dómine, creatúræ tuæ, quam tuo Sánguine redemísti. Pænitet me peccásse, cúpio emendáre quod feci. Áufer ergo a me, clementíssime Pater, omnes iniquitátes et peccáta mea; ut, purificátus mente et córpore, digne degustáre mérear Sancta sanctórum. Et concéde, ut hæc sancta prælibátio Córporis et Sánguinis tui, quam ego indígnus súmere inténdo, sit peccatórum meórum remíssio, sit delictórum perfécta purgátio, sit túrpium cogitatiónum effugátio ac bonórum sénsuum regenerátio, operúmque tibi placéntium salúbris efficácia, ánimæ quoque et córporis contra inimicórum meórum insídias firmíssima tuítio. Amen.

Oratio
S. Thomæ Aquinatis

Indulgentia trium annorum; plenaria, dummodo quotidiana orationis recitatio in integrum mensem producta fuerit et præterea sacramentalis confessio, alicuius ecclesiæ vel publici oratorii visitatio et ad mentem Summi Pontificis preces additæ fuerint. Pius Pp. XI, 10 decembris 1936.

Omnípotens sempitérne Deus, ecce accédo ad sacraméntum unigéniti Fílii tui, Dómini nostri Iesu Christi; accédo tamquam infírmus ad médicum vitæ, immúndus ad fontem misericórdiæ, cæcus ad lumen claritátis ætérnæ, pauper et egénus ad Dóminum cæli et terræ. Rogo ergo imménsæ largitátis tuæ abundántiam, quátenus meam curáre dignéris infirmitátem, laváre fœditátem, illumináre cæcitátem, ditáre paupertátem, vestíre nuditátem: ut panem Angelórum, Regem regum, et Dóminum dominántium, tanta suscípiam reveréntia et humilitáte, tanta contritióne et devotióne, tanta puritáte et fide, tali propósito et intentióne, sicut éxpedit salúti ánimæ meæ. Da mihi, quæso, domínici Córporis et Sánguinis non solum suscípere sacraméntum, sed étiam rem et virtútem sacraménti. O mitíssime Deus, da mihi Corpus unigéniti Fílii tui, Dómini nostri Iesu Christi, quod traxit de Vírgine María, sic suscípere, ut córpori suo mýstico mérear incorporári, et inter eius membra connumerári. O amantíssime Pater, concéde mihi diléctum Fílium tuum, quem nunc velátum in via suscípere propóno, reveláta tandem fácie perpétuo contemplári: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Oratio
ad B. Mariam Virginem

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 octobris 1936.

O Mater pietátis et misericórdiæ, beatíssima Virgo María, ego miser et indígnus peccátor ad te confúgio toto corde et afféctu; et precor pietátem tuam, ut, sicut dulcíssimo Fílio tuo in Cruce pendénti astitísti, ita et mihi mísero peccatóri et sacerdótibus ómnibus, hic et in tota sancta Ecclésia hódie offeréntibus, cleménter assístere dignéris, ut tua grátia adiúti dignam et acceptábilem hóstiam in conspéctu summæ et indivíduæ Trinitátis offérre valeámus. Amen.

Preces ad S. Ioseph

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 octobris 1936.

O felícem virum, beátum Ioseph, cui datum est Deum, quem multi reges voluérunt vidére et non vidérunt, audíre et non audiérunt, non solum vidére et audíre, sed portáre, deosculári, vestíre et custodíre!

℣. Ora pro nobis, beáte Ioseph. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.

Deus, qui dedísti nobis regále sacerdótium: præsta, quæsumus; ut, sicut beátus Ioseph unigénitum Fílium tuum, natum ex María Vírgine, suis mánibus reverénter tractáre méruit et portáre, ita nos fácias cum cordis mundí-

tia et óperis innocéntia tuis sanctis altáribus deservíre, ut sacrosánctum Fílii tui Corpus et Sánguinem hódie digne sumámus, et in futúro sæculo prǽmium habére mereámur ætérnum. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Oratio ad omnes Angelos et Sanctos

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 octobris 1936.

Angeli, Archángeli, Throni, Dominatiónes, Principátus, Potestátes, Virtútes cælórum, Chérubim atque Séraphim, omnes Sancti et Sanctæ Dei, præsértim Patróni mei, intercédere dignémini pro me, ut hoc sacrifícium Deo omnipoténti digne váleam offérre, ad laudem et glóriam nóminis sui et ad utilitátem meam, totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ. Amen.

Oratio ad Sanctum in cuius honorem Missa celebratur

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 octobris 1936.

O sancte N, ecce ego miser peccátor, de tuis méritis confísus,ófero nunc sacratíssimum sacraméntum Córporis et Sánguinis Dómini nostri Iesu Christi pro tuo honóre et glória. Precor te humíliter et devóte, ut pro me hódie intercédere dignéris, ut tantum sacrifícium digne et acceptabíliter offérre váleam, ut eum tecum et cum ómnibus eléctis eius ætérnaliter laudáre, atque cum eo regnáre váleam: Qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. Amen.

Formula intentionis ante Missam

Indulgentia quingentorum dierum. Pius Pp. XI, 12 iulii 1935.

Ego volo celebráre Missam, et confícere Corpus et Sánguinem Dómini nostri Iesu Christi, iuxta ritum sanctæ Románæ Ecclésiæ, ad laudem omnipoténtis Dei totiúsque Cúriæ triumphántis, ad utilitátem meam totiúsque Cúriæ militántis, pro ómnibus, qui se commendavérunt oratiónibus meis in génere et in spécie, et pro felíci statu sanctæ Románæ Ecclésiæ. Amen.

Gáudium cum pace, emendatiónem vitæ, spátium veræ pæniténtiæ, grátiam et consolatiónem Sancti Spíritus, perseverántiam in bonis opéribus, tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

2. GRATIARUM ACTIO POST MISSAM

Quilibet sacerdos, ex concessione Pii Pp. XI, sub die 3 octobris 1936, lucrari potest: Indulgentiam quinque annorum, si post Missam celebratam recitet canticum trium Puerorum et psalmum 150 cum adnexa antiphona, versiculis et Orémus ut infra; plenariam, si per integrum mensem prædictas preces quotidie recitaverit, accedente sacramentali confessione et oratione ad mentem Summi Pontificis.

Ant. Trium puerórum cantémus hymnum, † quem cantábant Sancti in camíno ignis, benedicéntes Dóminum. (T. P. Allelúia.)

Canticum trium Puerorum

Dan. 3, 57-88 et 56

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino: * benedícite, stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino: * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino: * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino: * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives, Dómino: * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino: * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino: * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Benedícat Israel Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus et ánimæ iustórum, Dómino: * benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur Glória Patri neque Amen.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis eius: * laudáte eum in firmaménto virtútis eius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Ant. Trium puerórum cantémus hymnum, † quem cantábant Sancti in camíno ignis, benedicéntes Dóminum. (T. P. Allelúia.)

Postea sacerdos dicit:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua. ℟. Et Sancti tui benedícant tibi.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis. ℟. Sed nómini tuo da glóriam.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus.

Deus, qui tribus púeris mitigásti flammas ígnium: concéde propítius; ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum.

Actiónes nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni et adiuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Da nobis, quæsumus, Dómine, vitiórum nostrórum flammas exstínguere: qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

ORATIONES

pro opportunitate sacerdotis dicendæ

Oratio S. Thomæ Aquinatis

Indulgentia trium annorum; plenaria, oratione quotidie in integrum mensem pie reiterata et additis sacramentali confessione, alicuius ecclesiæ vel publici oratorii visitatione et precibus ad Summi Pontificis mentem. Pius Pp. XI, 22 novembris 1934.

Grátias tibi ago, Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus, qui me peccatórem, indígnum fámulum tuum, nullis meis méritis sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ satiáre dignátus es pretióso Córpore et Sánguine Fílii tui, Dómini nostri Iesu Christi. Et precor, ut hæc sancta commúnio non sit mihi reátus ad pœnam, sed intercéssio salutáris ad véniam. Sit mihi armatúra fídei et scutum bonæ voluntátis. Sit vitiórum meórum evacuátio, concupiscéntiæ et libídinis exterminátio, caritátis et patiéntiæ, humilitátis et obediéntiæ, omniúmque virtútum augmentátio; contra insídias inimicórum ómnium, tam visibílium quam invisibílium, firma defénsio; mótuum meórum, tam carnálium quam spirituálium, perfécta quietátio; in te uno ac vero Deo firma adhæsio; atque finis mei felix consummátio. Et precor te, ut ad illud ineffábile convívium me peccatórem perdúcere dignéris, ubi tu cum Fílio tuo et Spíritu Sancto sanctis tuis es lux vera, satíetas plena, gáudium sempitérnum, iucúnditas consummáta et felícitas perfécta. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Alia oratio

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 octobris 1936.

Transfíge, dulcíssime Dómine Iesu, medúllas et víscera ánimæ meæ

suavíssimo ac salubérrimo amóris tui vúlnere, vera serenáque et apostólica sanctíssima caritáte, ut lángueat et liquefíat ánima mea solo semper amóre et desidério tui; te concupíscat et defíciat in átria tua, cúpiat dissólvi et esse tecum. Da, ut ánima mea te esúriat, panem Angelórum, refectiónem animárum sanctárum, panem nostrum quotidiánum, supersubstantiálem, habéntem omnem dulcédinem et sapórem et omne delectaméntum suavitátis. Te, in quem desíderant Angeli prospícere, semper esúriat et cómedat cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ; te semper sítiat fontem vitæ, fontem sapiéntiæ et sciéntiæ, fontem ætérni lúminis, torréntem voluptátis, ubertátem domus Dei. Te semper ámbiat, te quærat, te invéniat, ad te tendat, ad te pervéniat, te meditétur, te loquátur, et ómnia operétur in laudem et glóriam nóminis tui, cum humilitáte et discretióne, cum dilectióne et delectatióne, cum facilitáte et affféctu, cum perseveránti usque in finem; ut tu sis solus semper spes mea, tota fidúcia mea, divítiæ meæ, delectátio mea, iucúnditas mea, gáudium meum, quies et tranquíllitas mea, pax mea, suávitas mea, odor meus, dulcédo mea, cibus meus, refféctio mea, refúgium meum, auxílium meum, sapiéntia mea, pórtio mea, possédssio mea, thesáurus meus, in quo fixa et firma et immobíliter semper sit radicáta mens mea et cor meum. Amen.

Rhythmus
S. Thomæ Aquinatis

Indulgentia quinque annorum toties quoties; septem annorum, si rhythmus vel eiusdem postrema tantum stropha coram Ss.mo Eucharistiæ Sacramento recitatus fuerit; plenaria suetis condicionibus, quotidiana rhythmi recitatione in integrum mensem producta. Pius Pp. XI, 12 martii 1936 et Pius Pp. XII, 12 iulii 1941.

Adóro te devóte, latens Déitas,
Quæ sub his figúris vere látitas:
Tibi se cor meum totum súbicit,
Quia, te contémplans, totum déficit.

Visus, tactus, gustus in te fállitur,
Sed audítu solo tuto créditur:
Credo quidquid dixit Dei Fílius,
Nil hoc verbo veritátis vérius.

In Cruce latébat sola déitas,
At hic latet simul et humánitas;
Ambo tamen credens atque cónfitens,
Peto, quod petívit latro pœnitens.

Plagas, sicut Thomas, non intúeor,
Deum tamen meum te confíteor:
Fac me tibi semper magis crédere,
In te spem habére, te dilígere.

O memoriále mortis Dómini,
Panis vivus, vitam præstans hómini,
Præsta meæ menti de te vívere,
Et te illi semper dulce sápere.

Pie pellicáne, Iesu Dómine,
Me immúndum munda tuo Sánguine,
Cuius una stilla salvum fácere
Totum mundum quit ab omni scélere.

Iesu, quem velátum nunc aspício,
Oro, fiat illud, quod tam sítio;
Ut, te reveláta cernens fácie,
Visu sim beátus tuæ glóriæ. Amen.

Aspirationes
ad Ssmum Redemptorem

Indulgentia trecentorum dierum toties quoties; septem annorum, si sacerdos post Missam invocationes pie recitaverit; plenaria, suetis condicionibus, dummodo quotidie per integrum mensem invocationum recitatio devote peracta fuerit. Pius Pp. IX, 9 ianuarii 1854.

Anima Christi, sanctífica me. Corpus Christi, salva me. Sanguis Christi, inébria me. Aqua láteris Christi, lava me. Pássio Christi, confórta me. O bone Iesu, exáudi me. Intra tua vúlnera abscónde me. Ne permíttas me separári a te. Ab hoste malígno defénde me. In hora mortis meæ voca me. Et iube me veníre ad te, ut cum Sanctis tuis laudem te in sæcula sæculórum. Amen.

Oblatio sui

Indulgentia trium annorum; plenaria suetis condicionibus, si quotidie per integrum mensem actus oblationis devote recitatus fuerit. Pius Pp. XI, 4 decembris 1932.

Súscipe, Dómine, universam meam libertátem. Accipe memóriam, intelléctum atque voluntátem omnem. Quidquid hábeo vel possídeo, mihi largítus es: id tibi totum restítuo, ac tuæ prorsus

voluntáti trado gubernándum. Amórem tui solum cum grátia tua mihi dones, et dives sum satis, nec áliud quidquam ultra posco.

Oratio ad D. N. Iesum Christum crucifixum

Indulgentia decem annorum; plenaria suetis condicionibus recitantibus post Missam coram Iesu Christi crucifixi imagine et orantibus ad mentem Summi Pontificis. Pius Pp. XI, 2 februarii 1934.

En ego, o bone et dulcíssime Iesu, ante conspéctum tuum génibus me provólvo, ac máximo ánimi ardóre te oro atque obtéstor, ut meum in cor vívidos fídei, spei et caritátis sensus, atque veram peccatórum meórum pæniténtiam, éaque emendándi firmíssimam voluntátem velis imprímere; dum magno ánimi affectu et dolóre tua quinque vúlnera mecum ipse consídero ac mente contémplor, illud præ óculis habens, quod iam in ore ponébat tuo David prophéta de te, o bone Iesu: Fodérunt manus meas et pedes meos: dinumeravérunt ómnia ossa mea. Ps. 21, 17-18.

Oratio universalis sub nomine Clementis Papæ XI vulgata

Indulgentia quinque annorum, si sacerdos post Missam orationem devote recitaverit; plenaria, suetis condicionibus, si per integrum mensem eandem recitationem pie persolverit. Ioannes Pp. XXIII, 11 martii 1960.

Credo, Dómine, sed credam fírmius; spero, sed sperem secúrius; amo, sed amem ardéntius; dóleo, sed dóleam veheméntius.

Adóro te ut primum princípium; desídero ut finem últimum; laudo ut benefactórem perpétuum; ínvoco ut defensórem propítium.

Tua me sapiéntia dírige, iustítia cóntine, cleméntia soláre, poténtia prótege.

Offero tibi, Dómine, cogitánda, ut sint ad te; dicénda, ut sint de te; faciénda, ut sint secúndum te; ferénda, ut sint propter te.

Volo quidquid vis, volo quia vis, volo quómodo vis, volo quámdiu vis.

Oro, Dómine: intellléctum illúmines, voluntátem inflámmes, cor emúndes, ánimam sanctífices.

Défleam prætéritas iniquitátes, repéllam futúras tentatiónes, córrigam vitiósas propensiónes, éxcolam idóneas virtútes.

Tríbue mihi, bone Deus, amórem tui, ódium mei, zelum próximi, contémptum mundi.

Stúdeam superióribus obedíre, inferióribus subvenire, amícis consúlere, inimícis párcere.

Vincam voluptátem austeritáte, avarítiam largitáte, iracúndiam lenitáte, tepiditátem fervóre.

Redde me prudéntem in consíliis, constántem in perículis, patiéntem in advérsis, húmilem in prósperis.

Fac, Dómine, ut sim in oratióne atténtus, in épulis sóbrius, in múnere sédulus, in propósito firmus.

Curem habére innocéntiam interiórem, modéstiam exteriórem, conversatiónem exemplárem, vitam regulárem.

Assídue invígilem natúræ domándæ, grátiæ fovéndæ, legi servándæ, salúti promeréndæ.

Discam a te quam ténue quod terrénum, quam grande quod divínum, quam breve quod temporáneum, quam durábile quod ætérnum.

Da mortem prævéniam, iudícium pertímeam, inférnum effúgiam, paradísum obtíneam.

Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Alia oratio

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. IX, 11 decembris 1846. Insuper hanc orationem recitanti flexis genibus, nisi impediatur, conceditur remissio defectuum et culparum in celebratione Missæ ex humana fragilitate contractarum. Pius Pp. X, 29 augusti 1912.

Obsecro te, dulcíssime Dómine Iesu Christe, ut pássio tua sit mihi virtus, qua múniar, prótegar atque deféndar; vúlnera tua sint mihi cibus potúsque, quibus pascar, inébrier atque delécter; aspérsio Sánguinis tui sit mihi ablútio ómnium delictórum meórum; mors tua sit mihi vita indefíciens, crux tua sit mihi glória sempitérna. In his sit mihi refóctio, exsultátio, sánitas et dulcédo cordis mei: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. Amen.

Oratio ad B. Mariam Virginem

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 octobris 1936.

O María, Virgo et Mater sanctíssima, ecce suscépi dilectíssimum Fílium tuum, quem immaculáto útero tuo concepísti, genuísti, lactásti, atque suavíssimis ampléxibus strinxísti. Ecce, cuius aspéctu lætabáris et ómnibus delíciis replebáris, illum ipsum tibi humíliter et amánter repræsénto et óffero tuis brácchiis constringéndum, tuo corde amándum, sanctissimæque Trinitáti in suprémum latríæ cultum, pro tui ipsíus honóre et glória, et pro meis totiúsque mundi necessitátibus, offeréndum. Rogo ergo te, piíssima Mater, ímpetra mihi véniam ómnium peccatórum meórum, uberémque grátiam ipsi deínceps fidélius serviéndi, ac dénique grátiam finálem, ut eum tecum laudáre possim per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Oratio ad S. Ioseph

Indulgentia trium annorum toties quoties; septem annorum singulis mensis martii diebus necnon qualibet anni feria quarta; plenaria suetis condicionibus, oratione quotidie per integrum mensem pia mente iterata. Pius Pp. XI, 18 maii 1936 et Pius Pp. XII, 10 martii 1941.

Vírginum custos et pater, sancte Ioseph, cuius fidéli custódiæ ipsa innocéntia Christus Iesus et Virgo vírginum María commíssa fuit: te per hoc utrúmque caríssimum pignus Iesum et Maríam óbsecro et obtéstor, ut me, ab omni immundítia præservátum, mente incontamináta, puro corde et casto córpore Iesu et Maríæ semper fácias castíssime famulári. Amen.

Oratio ad Sanctum in cuius honorem Missa celebrata est

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 octobris 1936.

Sancte N., in cuius honórem incruéntum Córporis et Sánguinis Christi sacrifícium óbtuli, fac tua poténti apud Deum intercessióne, ut, usu huius mystérii, passiónis et mortis eiúsdem Christi Salvatóris nostri mérita cónsequar, ac cum illíus frequentatióne contínuo crescat meæ salútis efféctus. Amen.

Oratio ad S. P. N. Benedictum

Pius Pp. IX omnibus monachis et monialibus O. S. B. sequentem orationem devote et corde saltem contrito recitantibus, Indulg. trecentorum dierum, semel in die lucrandam, etiam defunctis applicabilem, concessit, 14 maii 1861.

O beáte Pater, grátia et nómine a Deo Benedícte, qui angélicum tuum spíritum, eréctis ad cælum mánibus, stans et orans in manus tui Creatóris felicíssime commendásti; atque omnes, qui gloriósæ mortis tuæ et cæléstium gaudiórum quotídie te admonitúri essent, in supréma mortis luctatióne contra omnes inimicórum insídias strénue te defensúrum promisísti: custódi me, quæso, glorióse Pater, hódie et quotídie tua sancta benedictióne, ut a benedícto nostro Iesu atque a tua et ómnium benedictórum societáte nullo malo váleam separári. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Oratio pro Papa

Indulgentia trecentorum dierum; plenaria suetis condicionibus, precibus quotidie per integrum mensem devote recitatis. Pius Pp. XI, 12 octobris 1931.

℣. Orémus pro Pontífice nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum eius.

Pater noster. Ave, María.

Oratio pro agonizantibus

Indulgentia trecentorum dierum; plenaria suetis condicionibus, si ter quotidie, tribus tamen distinctis diei temporibus, per integrum mensem oratio devote recitata fuerit. Pius Pp. XI, 15 maii 1933.

O clementíssime Iesu, amátor animárum, óbsecro te per agoníam Cordis tui sanctíssimi, et per dolóres Matris tuæ immaculátæ, láva in Sánguine tuo peccatóres totíus mundi, nunc pósitos in agonía et hódie moritúros. Amen.

Cor Iesu in agonía factum, miserére moriéntium.

Oratio ad renovandam Professionem

A Pio XI Pontifice Maximo Religiosis cuiusvis Ordinis et Congregationis, qui post sanctam Missam celebratam vel post sacram Communionem susceptam, vota religiosa saltem corde contrito privatim renovaverint, conceditur Indulgentia trium annorum. S. Pænit. Apost., die 10 aprilis 1937.

Pius Pp. IX omnibus monachis et monialibus Ord. S. P. Benedicti, qui sequentem orationem devote et corde saltem contrito recitaverint, indulgentiam trecentorum dierum semel in die lucrandam concessit, 14 maii 1861.

Grátias tibi ago, Dómine Iesu Christe, pro grátia illa singulári, qua me vilíssimum peccatórem de

hoc sæculo nequam eduxísti, et in hoc religiosíssimo Ordine ad solémnem professiónem admisísti. Dóleo ex toto corde, quod grátiæ huic non satis respónderim, et tanto benefício fúerim ingrátus. Detéstor omnes neglegéntias in hoc statu commíssas, et quod tam parum ad eius perfectiónem aspiráverim. Ignósce mihi, Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor, et da, ut vel nunc tandem tua grátia incípiam, quod équidem ex ánimo cúpio et propóno. Quod si me votis necdum tuæ Maiestáti obstrinxíssem, nunc sane id fácerem, ideóque quanta devotióne possum, illa nunc rénovo, et novo fervóre tibi promítto stabilitátem et conversiónem morum meórum, paupertátem, castitátem et obediéntiam secúndum Régulam sancti Patris nostri Benedícti. Verúmtamen quia ad hæc implénda me nimis tépidum et infírmum agnósco, rogo te, misericordíssime Iesu, ut, qui dedísti mihi vovéndi voluntátem, tríbuas étiam exsequéndi facultátem, meque ita dírigas, ut non mihi, sed tibi soli vivam, omnésque Ordinis observántias, et quidquid ánimæ meæ perfectiónem promovére possit, summo stúdio ampléctar ad glóriam nóminis tui, qui es Deus benedíctus in sæcula. Amen.

Filialis commendatio ad S. P. N. Benedictum

O alme Pater Benedícte, monachórum dux et monárcha, spes et solácium ómnium ad te toto corde clamántium, tuæ sanctíssimæ protectióni humíliter me comméndo: ut, propter excelléntiam meritórum tuórum, ab ómnibus, quæ contrária sunt ánimæ meæ, defénder me dignéris, atque de pietátis tuæ abundántia compunctiónis et lacrimárum grátiam mihi ímpetres, ut digne copioséque váleam tanta mala et offénsas plángere, quibus a iuventúte mea amábilem et desiderábilem Dóminum Iesum Christum provocávi frequéntius: teque digne laudáre et venerári mérear. O olíva! O vitis nímium in domo Dei fructífera! O vas auri sólidum, omni ornátum lápide pretióso, secúndum cor Dei eléctum et dulcíssimum, innumerísque gratiárum charismátibus, tamquam gemmis coruscántibus, decorátum! Te oro, te rogo, tibi toto cordis afféctu ac ómnibus ánimæ desidériis, benignissime Pater, dulcísque Magíster, súpplico: ut mei míseri peccatóris memor esse dignéris apud Deum, ut peccátis meis ómnibus benígnus indúlgeat, meque in bono consérvet, nec a se unquam discédere áliqua necessitáte permíttat; sed ad beatórum consórtium visionémque eius delectábilem post te, Pater, admíttat: ubi tecum, cœtúque cum illo monachórum máximo sub tuo vexíllo pósito gaudére perpétuo possim: ipso Deo ac Dómino nostro Iesu Christo præstánte: qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. Amen.

Orémus.

Quæsumus, omnípotens Deus, ut beatíssimi Patris nostri Benedícti discipulorúmque eius Mauri et Plácidi, Virginísque ac soróris eius Scholásticæ, sanctorúmque ómnium Monachórum, qui sub eius signis atque eo duce tibi militavérunt, méritis et exémplis, rénoves in nobis Spíritum Sanctum tuum: quo aspiránte, contra carnem, mundum et diábolum viríliter decertémus; et quia sine labóre certáminis non est palma victóriæ, da nobis in advérsis patiéntiam, in tentatióne constántiam, in períclulis consílium. Da nobis castimóniæ puritátem, paupertátis desidérium, obediéntiæ fructum et observántiæ fidéle propósitum; quátenus tua consolatióne roboráti, ac fratérna devíncti caritáte, serviámus húmero uno: sicque transeámus per hæc temporália, ut ad ætérnam pátriam quandóque victóres et coronáti, sanctorúmque Monachórum cœtibus inseréndi, pervenire mereámur. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

II. Excerpta ex Rituali Romano

1. LITANIAE

Litaniæ, quæ submittuntur ex Rituali Romano, tit. XI, etiam publice seu communiter in ecclesiis et in oratoriis recitari possunt.

Litaniæ de sanctissimo Nomine Iesu

Indulgentia septem annorum; plenaria suetis condicionibus, si quotidie per integrum mensem litaniæ cum oratione devote recitatæ fuerint. Pius Pp. XI, 2 ian. 1933.

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Iesu, audi nos.
Iesu, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére.
Spíritus Sancte, Deus, miserére.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére.
Iesu, Fili Dei vivi, miserére.
Iesu, splendor Patris, miserére.
Iesu, candor lucis ætérnæ, miserére.
Iesu, rex glóriæ, miserére.
Iesu, sol iustítiæ, miserére.
Iesu, fili Maríæ Vírginis, miserére.
Iesu amábilis, miserére.
Iesu admirábilis, miserére.
Iesu, Deus fortis, miserére.
Iesu, pater futúri sæculi, miserére.
Iesu, magni consílii ángele, miserére.
Iesu potentíssime, miserére.
Iesu patientíssime, miserére.
Iesu obedientíssime, miserére.
Iesu, mitis et húmilis corde, miserére.
Iesu, amátor castitátis, miserére.
Iesu, amátor noster, miserére.
Iesu, Deus pacis, miserére.

Iesu, auctor vitæ, miserére.
Iesu, exémplar virtútum, miserére.
Iesu, zelátor animárum, miserére.
Iesu, Deus noster, miserére.
Iesu, refúgium nostrum, miserére.
Iesu, pater páuperum, miserére.
Iesu, thesáure fidélium, miserére.
Iesu, bone pastor, miserére.
Iesu, lux vera, miserére.
Iesu, sapiéntia ætérna, miserére.
Iesu, bónitas infiníta, miserére.
Iesu, via et vita nostra, miserére.
Iesu, gáudium Angelórum, miserére.
Iesu, rex Patriarchárum, miserére.
Iesu, magíster Apostolórum, miserére.
Iesu, doctor Evangelistárum, miserére.
Iesu, fortitúdo Mártyrum, miserére.
Iesu, lumen Confessórum, miserére.
Iesu, púritas Vírginum, miserére.
Iesu, coróna Sanctórum ómnium, miserére.
Propítius esto, parce nobis, Iesu.
Propítius esto, exáudi nos, Iesu.
Ab omni malo, líbera nos, Iesu.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera.
A morte perpétua, líbera.
A negléctu inspiratiónum tuárum, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera.
Per infántiam tuam, líbera.
Per diviníssimam vitam tuam, líbera.
Per labóres tuos, líbera.
Per agoníam et passiónem tuam, líbera.
Per crucem et derelictiónem tuam, líbera.
Per languóres tuos, líbera.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per Resurrectiónem tuam, líbera.
Per Ascensiónem tuam, líbera.
Per sanctíssimæ Eucharístiæ institutiónem tuam, líbera.
Per gáudia tua, líbera.
Per glóriam tuam, líbera.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Iesu.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Iesu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis, Iesu.
Iesu, audi nos.
Iesu, exáudi nos.

Orémus.

Dómine Iesu Christe, qui dixísti: Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis; pulsáte, et aperiétur vobis: quæsumus, da nobis peténtibus diviníssimi tui amóris afféctum, ut te toto corde, ore et ópere diligámus, et a tua nunquam laude cessémus.

Sancti Nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum: quia nunquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Litaniæ de sacratissimo Corde Iesu

℣Indulgentia septem annorum; plenaria suetis condicionibus, dummodo quotidie per integrum mensem litaniæ cum ℣ versiculo et oratione pia mente repetitæ fuerint. Pius Pp. XI, 10 martii 1933.

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére.
Spíritus Sancte, Deus, miserére.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére.
Cor Iesu, fílii Patris ætérni, miserére.
Cor Iesu, in sinu Vírginis Matris a Spíritu Sancto formátum, miserére.
Cor Iesu, Verbo Dei substantiáliter unítum, miserére.
Cor Iesu, maiestátis infinítæ, miserére.
Cor Iesu, templum Dei sanctum, miserére.
Cor Iesu, tabernáculum Altíssimi, miserére.
Cor Iesu, domus Dei et porta cæli, miserére.
Cor Iesu, fornax ardens caritátis, miserére.
Cor Iesu, iustítiæ et amóris receptáculum, miserére.
Cor Iesu, bonitáte et amóre plenum, miserére.
Cor Iesu, virtútum ómnium abýssus, miserére.
Cor Iesu, omni laude digníssimum, miserére.
Cor Iesu, rex et centrum ómnium córdium, miserére.

Cor Iesu, in quo sunt omnes thesáuri sapiéntiæ et sciéntiæ, miserére.
Cor Iesu, in quo hábitat omnis plenitúdo divinitátis, miserére.
Cor Iesu, in quo Pater sibi bene complácuit, miserére.
Cor Iesu, de cuius plenitúdine omnes nos accépimus, miserére.
Cor Iesu, desidérium cóllium ætérnórum, miserére.
Cor Iesu, pátiens et multæ misericórdiæ, miserére.
Cor Iesu, dives in omnes qui ínvocant te, miserére.
Cor Iesu, fons vitæ et sanctitátis, miserére.
Cor Iesu, propitiátio pro peccátis nostris, miserére.
Cor Iesu, saturátum oppróbriis, miserére.
Cor Iesu, attrítum propter scélera nostra, miserére.
Cor Iesu, usque ad mortem obédiens factum, miserére.
Cor Iesu, láncea perforátum, miserére.
Cor Iesu, fons totíus consolatiónis, miserére.
Cor Iesu, vita et resurréctio nostra, miserére.
Cor Iesu, pax et reconciliátio nostra, miserére.
Cor Iesu, víctima peccatórum, miserére.
Cor Iesu, salus in te sperántium, miserére.
Cor Iesu, spes in te moriéntium, miserére.
Cor Iesu, delíciæ Sanctórum ómnium, miserére.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

℣. Iesu, mitis et húmilis corde. ℟. Fac cor nostrum secúndum cor tuum.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, réspice in cor dilectíssimi Fílii tui, et in laudes et satisfactiónes, quas in nómine peccatórum tibi persólvit, iísque misericórdiam tuam peténtibus tu véniam concéde placátus, in nómine eiúsdem Fílii tui Iesu Christi: Qui tecum vivit et regnat in sæcula sæculórum.
℟. Amen.

Litaniæ Pretiosissimi Sanguinis D. N. I. C.

Indulgentia septem annorum; plenaria suetis condicionibus, si per integrum mensem quotidie litaniæ cum versiculo et oratione devote repetitæ fuerint. Ioannes Pp. XXIII, 3 martii 1960.

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sanguis Christi, Unigéniti Patris ætérni, salva nos.
Sanguis Christi, Verbi Dei incarnáti, salva nos.
Sanguis Christi, novi et ætérni Testaménti, salva nos.
Sanguis Christi, in agonía decúrrens in terram, salva nos.
Sanguis Christi, in flagellatióne prófluens, salva nos.
Sanguis Christi, in coronatióne spinárum emánans, salva nos.
Sanguis Christi, in cruce effúsus, salva nos.
Sanguis Christi, prétium nostræ salútis, salva nos.
Sanguis Christi, sine quo non fit remíssio, salva nos.
Sanguis Christi, in Eucharístia potus et lavácrum animárum, salva nos.
Sanguis Christi, flumen misericórdiæ, salva nos.
Sanguis Christi, victor dæmonum, salva nos.
Sanguis Christi, fortitúdo Mártyrum, salva nos.
Sanguis Christi, virtus Confessórum, salva nos.
Sanguis Christi, gérminans Vírgines, salva nos.
Sanguis Christi, robur periclitántium, salva nos.
Sanguis Christi, levámen laboránium, salva nos.
Sanguis Christi, in fletu solácium, salva nos.
Sanguis Christi, spes pæniténtium, salva nos.
Sanguis Christi, solámen moriéntium, salva nos.
Sanguis Christi, pax et dulcédo córdium, salva nos.
Sanguis Christi, pignus vitæ ætérnæ, salva nos.
Sanguis Christi, ánimas líberans de lacu Purgatórii, salva nos.
Sanguis Christi, omni glória et honóre digníssimus, salva nos.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

℣. Redemísti nos, Dómine, in Sánguine tuo.
℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui unigénitum Fílium tuum mundi Redemptórem constituísti, ac eius Sánguine placári voluísti: concéde, quæsumus, salútis nostræ prétium ita venerári, atque a præséntis vitæ malis eius virtúte deféndi in terris, ut fructu perpétuo lætémur in cælis. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Litaniæ lauretanæ B. Mariæ V.

Indulgentia septem annorum; plenaria suetis condicionibus, si quotidie per integrum mensem litaniæ cum versiculo et oratione devote repetitæ fuerint. Pius Pp. XI, 28 martii 1933. Versiculus et oratio pro temporis diversitate immutari possunt absque indulgentiarum præiudicio. Pius Pp. XII, 4 oct. 1949.

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génetrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Mater Christi, ora.
Mater divínæ grátiæ, ora.
Mater puríssima, ora.
Mater castíssima, ora.
Mater invioláta, ora.
Mater intemeráta, ora.
Mater amábilis, ora.
Mater admirábilis, ora.
Mater boni Consílii, ora.
Mater Creatóris, ora.
Mater Salvatóris, ora.
Virgo prudentíssima, ora.
Virgo veneránda, ora.
Virgo prædicánda, ora.
Virgo potens, ora.
Virgo clemens, ora.
Virgo fidélis, ora.
Spéculum iustítiæ, ora.
Sedes sapiéntiæ, ora.
Causa nostræ lætítiæ, ora.
Vas spirituále, ora.
Vas honorábile, ora.
Vas insígne devotiónis, ora.
Rosa mýstica, ora.
Turris davídica, ora.
Turris ebúrnea, ora.
Domus áurea, ora.

Fœderis arca, ora.
Iánua cæli, ora.
Stella matutína, ora.
Salus infirmórum, ora.
Refúgium peccatórum, ora.
Consolátrix afflictórum, ora.
Auxílium christianórum, ora.
Regína Angelórum, ora.
Regína Patriarchárum, ora.
Regína Prophetárum, ora.
Regína Apostolórum, ora.
Regína Mártyrum, ora.
Regína Confessórum, ora.
Regína Vírginum, ora.
Regína Sanctórum ómnium, ora.
Regína sine labe originális concépta, ora.
Regína in cælum assúmpta, ora.
Regína sacratíssimi Rosárii, ora.
Regína pacis, ora.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Pro temporis diversitate hæc addi possunt:

In Adventu usque ad Nativitatem Domini:

℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ. ℟. Et concépit de Spíritu Sancto.

Orémus.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genetrícem Dei crédimus, eius apud te intercessiónibus adiuvémur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

A Nativitate Domini usque ad Purificationem B. M. V.:

℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℟. Dei Génetrix, intercéde pro nobis.

Orémus.

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti: tríbue, quǽsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum. ℟. Amen.

A Purificatione usque ad Pascha et post tempus paschale usque ad Adventum Domini:

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génetrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tempore paschali:

℣. Gaude et lætáre, Virgo María, allelúia. ℟. Quia surréxit Dóminus vere, allelúia.

Orémus.

Deus, qui per resurrectiónem Fílii tui Dómini nostri Iesu Christi mundum lætificáre dignátus es: præsta, quǽsumus; ut per eius Genetrícem Vírginem Maríam perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Litaniæ de S. Ioseph

Indulgentia quinque annorum; plenaria suetis condicionibus, si per integrum mensem quotidie litaniæ cum versiculo et oratione devote repetitæ fuerint. Pius Pp. XI, 21 martii 1935.

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancte Ioseph, ora.
Proles David ínclita, ora.
Lumen Patriarchárum, ora.
Dei Genetrícis Sponse, ora.
Custos pudíce Vírginis, ora.
Fílii Dei nutrítie, ora.
Christi defénsor sédule, ora.
Almæ Famíliæ præses, ora.
Ioseph iustíssime, ora.
Ioseph castíssime, ora.
Ioseph prudentíssime, ora.
Ioseph fortíssime, ora.
Ioseph obedientíssime, ora.
Ioseph fidelíssime, ora.
Spéculum patiéntiæ, ora.
Amátor paupertátis, ora.
Exémplar opíficum, ora.
Doméstícæ vitæ decus, ora.
Custos vírginum, ora.
Familiárum cólumen, ora.
Solácium miserórum, ora.
Spes ægrotántium, ora.
Patróne moriéntium, ora.
Terror dæmonum, ora.
Protéctor sanctæ Ecclésiæ, ora.
Agnus Dei, qui tollis pec-

cáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

℣. Constítuit eum dóminum domus suæ. ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

Orémus.

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Ioseph sanctíssimæ Genetrícis tuæ sponsum elígere dignátus es: præsta, quæsumus; ut, quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cælis: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

2. DE INFIRMIS

I. Visitatio et cura infirmorum

(Ex Rituali Romano, tit. VI, c. IV).

Sacerdos infirmi cubiculum ingressus, primum dicit:

℣. Pax huic dómui. ℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Mox infirmum, et lectum eius, et cubiculum aspergit aqua benedicta, dicens

Ant. Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Antequam discedat, dicere poterit supra infirmum aliquem psalmum ex quatuor prioribus pænitentialibus 298* vel ps. 90 Qui hábitat, (251) cum Glória Patri in fine. Postea dicit:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum (-am) fac servum tuum (ancíllam tuam). ℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eum (eam).

℣. Nihil proficiat inímicus in eo (ea). ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.

℣. Dóminus opem ferat illi. ℟. Super lectum dolóris eius.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos et hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam), quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Deus, infirmitátis humánæ singuláre præsídium: auxílii tui super infírmum fámulum tuum (infírmam fámulam tuam) osténde virtútem; ut, ope misericórdiæ tuæ adiútus (-a), Ecclésiæ tuæ sanctæ incólumis repræsentári mereátur.

Concéde hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam), quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℟. Amen.

Deinde aspergit eum aqua benedicta.

II. Benedictio adulti ægrotantis

(Ex Rituali Romano, tit. IX, c. IV, 7).

Sacerdos cubiculum ægrotantis ingrediens, dicat:

℣. Pax huic dómui. ℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Et continuo ad infirmum accedens subiungat:

℣. Adiutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Intróeat, Dómine Iesu Christe, domum hanc ad nostræ humilitátis ingréssum pax et misericórdia tua; effúgiat ex hoc loco omnis nequítia dæmonum, adsint Angeli pacis, domúmque hanc déserat omnis malígna discórdia. Magnífica, Dómine, super nos nomen sanctum tuum: et bénedic nostræ conversatióni: Qui sanctus et pius es, et pérmanes cum Patre et Spíritu Sancto in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Réspice, Dómine, fámulum tuum (fámulam tuam) in infirmitáte cór-

poris laboránte, et ánimam réfove quam creásti: ut, castigatiónibus emendátus (-a), contínuo se séntiat, tua miseratióne, salvátum (-am). Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Orémus. Oratio

Misericors, Dómine, fidélium consolátor, quæsumus imménsam pietátem tuam, ut ad intróitum humilitátis nostræ hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam), super lectum dolóris sui iacéntem, visitáre dignéris sicut socrum Simónis visitásti: propítius adésto ei, Dómine, quátenus prístina sanitáte recépta, gratiárum tibi in Ecclésia tua réferat actiónes: Qui vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde, extendens dexteram versus ægrotum, dicat:

Dóminus Iesus Christus apud te sit, ut te deféndat; intra te sit, ut te consérvet; ante te sit, ut te ducat; post te sit, ut te custódiat; super te sit, ut te benedícat: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℟. Amen.

Demum aspergat infirmum aqua benedicta.

III. Benedictio infirmorum

cum ligno
Ss.mæ Crucis D. N. I. C.
seu

Signum S. Mauri Abbatis

(Ex Rituali Romano, tit. IX, c. XI, 42).

Sequens formula sacerdotibus O. S. B. reservata adhibeatur etiam a sacerdote tum sæculari, tum regulari, dummodo subdelegationem a Rmo Dno Abbate Primate, vel a Rmo Dno Abbate Præside alicuius Congregationis Ordinis obtinuerit.

Antea rite exponatur Reliquia veræ Crucis dominicæ, duabus saltem candelis accensis. Excitetur deinde in infirmo actus contritionis et firma fiducia, ut, adiutus meritis S. P. Benedicti et S. Mauri, ipsis intercedentibus, si Deo placeat, sanitatem obtineat. Recitentur tres Pater totidemque Ave, María et Glória in honorem SS. Trinitatis: tum sacerdos Ordinis sancti Benedicti, indutus stola rubri coloris, manu dextera tenens elevatam Reliquiam sanctæ Crucis coram infirmo, dicit:

℣. Benedíctio et cláritas et sapiéntia et gratiárum áctio, honor, virtus et fortitúdo Deo nostro in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Pes meus stetit in dirécto. ℟. In ecclésiis benedícam te, Dómine.

Invocatio

Per sanctíssimum nomen Dómini invocátum, optátam tibi donet sanitátem illa fides, qua sanctus Maurus per sequéntia verba ægrótos sanávit, et in qua ego, licet indígnus peccátor, eásdem preces super te humíliter prófero:

In nómine sanctíssimæ et indivíduæ Trinitátis, adiútus (-a) méritis sanctíssimi Patris Benedícti, sta sanus (-a), o N., et incólumis super pedes tuos rectus (-a). In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Ant. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit, cuius livóre sanáti sumus.

℣. Qui propitiátur iniquitátibus hóminum. ℟. Ipse sanet infirmitátes tuas.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, ómnium cónditor creatúrarum, qui ad restauratiónem humáni géneris únicum Fílium tuum, cooperánte Spíritu Sancto, ex María Vírgine incarnári constituísti, et per sacrosánctum ac gloriósum vivíficæ Crucis lignum vulnéribus et languóribus animárum nostrárum, nos rediméndo, subvenire dignátus es: ipse hunc fámulum tuum N. (hanc fámulam tuam N.) per vitális huius signi virtútem ad prístinam redúcere dignéris sanitátem. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Dómine Iesu Christe, qui magístro meo beáto Benedícto dedísti potestátem apud te impetráre, quod in nómine tuo péteret: tu per ipsíus intercessiónem cunctos ab hoc fámulo tuo (hac fámula tua) languóres repéllere dignáre: ut, sanitáte percépta, gratiárum actiónem réferat nómini sancto tuo: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Signum

Per invocatiónem immaculátæ Dei Matris et semper Vírginis Maríæ, et per intercessiónem sanctórum Benedícti et Mauri,

Poténtia ✠ Dei Patris, Sapiéntia ✠ Dei Fílii, Virtus ✠ Spíritus Sancti líberet te ab ista infirmitáte. Amen.

Sicut fúerit beneplácitum eius, sic fiat, et fiat tibi, sicut petis et desíderas ad laudem et honórem sanctíssimæ Crucis Dómini nostri Iesu Christi.

Ultimo benedicit infirmum cum Reliquia sanctæ Crucis, dicens:

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti descéndat super te et máneat semper. ℟. Amen.

Et porrigit Reliquiam ad osculum.

Hoc signum, si opus sit, repetitur per tres vices, sive diversis diebus, sive eadem die, iuxta necessitatem. Tres etiam Missæ votivæ, si lubet, nempe de Passione, de S. Mauro Abbate et pro defunctis, celebrandæ erunt: alioquin beatissimæ Virginis Mariæ Rosarium in tres partes distributum iuxta præfatam intentionem infirmus, si potest, recitabit ipse vel recitare faciet.

IV. Benedictio puerorum ægrotantium

(Ex Rituali Romano, tit. IX, c. IV, 6).

Pueri infirmi, qui ad hunc usum rationis pervenerunt, ut ipsis præberi possit Sacramentum Extremæ Unctionis, adiuventur precibus supra descriptis, ubi agitur de visitatione et cura infirmorum.

Verum pro ceteris iunioribus pueris infirmis adhiberi possunt sequentes preces.

Sacerdos infirmi cubiculum ingressus, primum dicat:

℣. Pax huic dómui. ℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Mox infirmum et lectum eius et cubiculum aspergit nihil dicens.

Deinde dicit ps. 112 Laudáte, púeri, Dóminum (225) cum Glória Patri in fine. Postea dicit:

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Deus noster miserétur. ℟. Custódiens párvulos Dóminus.

℣. Sínite párvulos veníre ad me. ℟. Tálium est enim regnum cælórum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, cui cuncta adulèscunt, et per quem adúlta firmántur: exténde déxteram tuam super hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam) in ténera ætáte languéntem: quátenus, vigóre sanitátis

recépto, ad annórum pervéniat plenitúdinem, et tibi fidéle gratúmque obséquium indesinénter præstet ómnibus diébus vitæ suæ. Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Pater misericordiárum et Deus totíus consolatiónis, qui, creatúræ tuæ multíplici pietáte cónsulens, non solum ánimæ, sed ipsi córpori curatiónis grátiam benígnus infúndis: hunc párvulum infírmum (hanc párvulam infírmam) a lecto ægritúdinis erígere, et Ecclésiæ tuæ sanctæ, suísque paréntibus incólumem restitúere dignéris; ut, cunctis prolongátæ sibi vitæ diébus, grátia et sapiéntia coram te et homínibus proficiens, in iustítia et sanctitáte tibi sérviat, et débitas misericórdiæ tuæ réferat gratiárum actiónes. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria hominúmque dispénsas: concéde propítius; ut, a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita huius púeri (puéllæ) muniátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Completa oratione ultima, sacerdos imponit dexteram manum super caput infirmi, et dicit:

Super ægros manus impónent, et bene habébunt. Iesus, Maríæ Fílius, mundi salus et Dóminus, méritis et intercessióne sanctórum Apostolórum suórum Petri et Pauli, et ómnium Sanctórum, sit tibi clemens et propítius. Amen.

Pro temporis opportunitate et pro ægrotantis pueri parentum desiderio, sacerdotis arbitrio dici poterit: Dóminus vobíscum, etc. Inítium sancti Evangélii secúndum Ioánnem. ℟. Glória tibi, Dómine. Dum sacerdos dicit Inítium, etc. facit signum crucis de more super se in fronte, ore et pectore; similiter super puerum infirmum, si non possit se signare. In princípio erat Verbum, etc. ut in fine Missæ et respondetur Deo grátias.

Postea benedicens puerum infirmum, subiungit dicens:

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℟. Amen.

Deinde aspergat eum aqua benedicta.

V. Formula ad impertiendam Indulgentiam plenariam in articulo mortis

(Ex Rituali Romano, tit. VI, c. VI).

Sacerdos, ingressus cubiculum, ubi iacet infirmum, dicat: Pax huic dómui, etc., ac deinde ægrotum, cubiculum et circumstantes aspergat, dicens: Aspérges me, etc.

Quod si ægrotus velit confiteri, audiat illum et absolvat. Si confessionem non petat, excitet illum ad eliciendum actum contritionis; de huius benedictionis efficacia ac virtute, si tempus ferat, breviter admoneat; tum instruat atque hortetur ut sanctissimum nomen Iesu corde saltem invocet, morbi incommoda atque dolores in anteactæ vitæ expiationem libenter perferat, Deoque sese paratum offerat ad ultro acceptandum, quidquid ei placuerit, et mortem ipsam patienter obeundam in satisfactionem pœnarum quas peccando promeruit.

Postea dicat:

℣. Adiutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Ant. Ne reminiscáris, Dómine, delícta fámuli tui (fámulæ tuæ), neque vindíctam sumas de peccátis eius.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum (-am) fac servum tuum (ancíllam tuam). ℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Clementíssime Deus, Pater misericordiárum et Deus totíus consolatiónis, qui néminem vis perire in te credéntem atque sperántem: secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice propítius fámulum tuum N., quem (fámulam tuam N., quam) tibi vera fides et spes christiána comméndant. Vísita eum (eam) in salutári tuo, et, per Unigéniti tui passiónem et mortem, ómnium ei delictórum suórum remissiónem et véniam cleménter indúlge; ut eius ánima in hora éxitus sui te iúdicem propitiátum invéniat, et, in Sánguine eiúsdem Fílii tui ab omni mácula ablúta, transíre ad vitam mereátur perpétuam. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tunc, dicto ab uno e clericis astantibus Confíteor, sacerdos dicat: Misereátur tui et Indulgéntiam, ac deinde:

Dóminus noster Iesus Christus, Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi atque solvéndi, per suam piíssimam misericórdiam recípiat confessiónem tuam, et restítuat tibi stolam primam, quam in Baptísmate recepísti. Et ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Per sacrosáncta humánæ reparatiónis mystéria remíttat tibi omnípotens Deus omnes præséntis et futúræ vitæ pœnas, paradísi portas apériat, et ad gáudia sempitérna perdúcat. ℟. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus, Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Si vero infirmus sit adeo morti proximus, ut neque confessionis generalis faciendæ, neque præmissarum precum recitandarum suppetat tempus, statim sacerdos benedictionem ei impertiatur, dicendo:

Ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Per sacrosáncta... etc. Benedícat te... etc. ut supra.

In casu vero necessitatis sufficit dicere:

Ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo, et benedíco te. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Quando huiusmodi Benedictio Apostolica pluribus simul infirmis impertitur, omnia dicuntur semel ut supra, singulari tantum numero in pluralem immutato.

VI. Ordo commendationis animæ

(Ex Rituali Romano, tit. VI, c. VII).

Sacerdos, accensa candela, genibus flexis, cum omnibus circumstantibus breves litanias devote recitat in hunc modum:

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Sancta María, ora pro eo (ea).
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro eo (ea).

Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Iustórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Ioánnes Baptísta, ora.
Sancte Ioseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Ioánnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Sancte Pater Benedícte, ora.
Sancte Francísce, ora.
Sancte Camílle, ora.
Sancte Ioánnes de Deo, ora.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro eo (ea).
Propítius esto, parce ei, Dómine.
Propítius esto, líbera eum (eam), Dómine.
Propítius esto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera.
A pœnis inférni, líbera.
Ab omni malo, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera.
Per Crucem et Passiónem tuam, líbera.
Per Mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritus Sancti Paráclíti, líbera.
In die iudícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus, audi nos.
Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Deinde, cum in agone sui exitus anima anxiatur, dicantur sequentes orationes.

Oratio

Proficíscere, ánima christiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit; in nómine Iesu Christi, Fílii Dei vivi, qui pro te passus est; in nómine Spíritus Sancti, qui in te effúsus est; in nómine gloriósæ et sanctæ Dei Genetrícis Vírginis Maríæ; in nómine beáti Ioseph, íncliti eiúsdem Vírginis Sponsi; in nómine Angelórum et Archangelórum; in nómine Thronórum et Dominatiónum; in nómine Principátuum et Potestátum; in nómine Virtútum, Chérubim et Séraphim; in nómine Patriarchárum et Prophetárum; in nómine sanctórum Apostolórum et Evangelistárum; in nómine sanctórum Mártyrum et Confessórum; in nómine sanctórum Monachórum et Eremitárum; in nómine sanctárum Vírginum, et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei: hódie sit in pace locus tuus, et habitátio tua in sancta Sion. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Oratio

Deus miséricors, Deus clemens, Deus, qui secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta pæniténtium deles, et præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas: réspice propítius super hunc fámulum tuum N. (hanc fámulam tuam N.), et remissiónem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo (ea), piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum est; et unitáti córporis Eccléstæ membrum redemptiónis annécte. Miserére, Dómine, gemítuum, miserére lacrimárum eius; et non habéntem fidúciam, nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Oratio

Comménde te omnipoténti Deo, caríssime frater (caríssima soror), et ei, cuius es creatúra, commítto; ut, cum humanitátis débitum morte interveniénte persólveris, ad Auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore spléndidus Angelórum cœtus occúrrat: iudex Apostolórum tibi senátus advéniat: candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet: liliáta

rutilántium te Confessórum turma circúmdet: iubilántium te Vírginum chorus excípiat: et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat: sanctus Ioseph, moriéntium Patrónus dulcíssimus, in magnam spem te érigat: sancta Dei Génetrix Virgo María suos benígna óculos ad te convértat: mitis atque festívus Christi Iesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi iúgiter interésse decérnat. Ignóres omne, quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellítibus suis: in advéntu tuo, te comitántibus Angelis, contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci eius, et fúgiant qui odérunt eum, a fácie eius. Sicut déficit fumus, defíciant: sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei. Et iusti epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur et erubéscant omnes tartáreæ legiónes, et minístri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus, Fílius Dei vivi, intra paradísi sui semper amœna viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, et, præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. Constitútus (-a) ígitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Oratio

Súscipe, Dómine, servum tuum (ancíllam tuam) in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ) ex ómnibus períclis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Henoch et Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Noe de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Iob de passiónibus suis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Isaac de hóstia, et de manu patris sui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Lot de Sódomis, et de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Aegyptiórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Susánnam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Golíæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Petrum et Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam Vírginem et Mártyrem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam huius servi tui (ancíllæ tuæ), et tecum fácias in bonis congaudére cæléstibus. ℟. Amen.

Oratio

Commendámus tibi, Dómine, ánimam fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), precamúrque te, Dómine Iesu Christe, Salvátor mundi, ut, propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce, Dómine, creatúram tuam, non a diis aliénis creátam, sed a te, solo Deo vivo et vero; quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua.

Lætífica, Dómine, ánimam eius in conspéctu tuo; et ne memíneris iniquitátum eius antiquárum et ebrietátum, quas suscitávit furor sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem et Fílium et Spíritum Sanctum non negávit, sed crédidit; et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio

Delícta iuventútis et ignoránti as eius, quæsumus, ne memíneris, Dómine; sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cæli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, servum tuum (ancíllam tuam) súscipe. Suscípiat eum (eam) sanctus Míchael Archángelus Dei, qui milítiæ cæléstis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, et perdúcant eum (eam) in civitátem cæléstem Ierúsalem. Suscípiat eum (eam) beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cæléstis tráditæ sunt. Adiuvet eum (eam) sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro eo (ea) sanctus Ioánnes, eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia. Orent pro eo (ea) omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro eo (ea) omnes Sancti et Elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt; ut, vínculis carnis exútus (-a), pervenire mereátur ad glóriam regni cæléstis, præstánte Dómino nostro Iesu Christo: Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Oratio

Clementíssima Virgo Dei Génetrix María, mæréntium piíssima consolátrix, fámuli N. (fámulæ N.) spíritum Fílio suo comméndet: ut, hoc matérno intervéntu, terróres mortis non tímeat; sed desideratam cæléstis pátriæ mansiónem, ea cómite, lætus (-a) ádeat. ℟. Amen.

Oratio

Ad te confúgio, sancte Ioseph, Patróne moriéntium, tibíque, in cuius beáto tránsitu vígiles astitérunt Iesus et María, per hoc utrúmque caríssimum pignus, ánimam huius fámuli N. (fámulæ N.) in extrémo agóne laboránte enixe comménde, ut ab insídiis diáboli, et a morte perpétua, te protegénte, liberétur, et ad gáudia ætérna pervenire mereátur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicuntur hi psalmi, videlicet ps. 117 Confitémini Dómino, quóniam bonus, ut in Psalterio (51), et totus ps. 118 Beáti immaculáti in via (per Horas Primam dominicæ ac Tertiam, Sextam et Nonam dominicæ ac feriæ II distributus). (196-211)

VII. In exspiratione

(Ex Rituali Romano, tit. VI, c. VIII).

Moriens, si potest, dicat; vel si non potest, assistens sive sacerdos pro eo clara voce pronuntiet: Iesu, Iesu, Iesu. Quod et ea, quæ sequuntur, ad illius aures, si videbitur, etiam sæpius repetat:

In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum.

Dómine Iesu Christe, súscipe spíritum meum.

Sancta María, ora pro me.

María, mater grátiæ, mater misericórdiæ, tu me ab hoste prótege, et hora mortis súscipe.

Sancte Ioseph, ora pro me.

Sancte Ioseph, cum beáta Vírgine Sponsa tua, áperi mihi divínæ misericórdiæ sinum.

Iesu, María, Ioseph, vobis cor et ánimam meam dono.

Iesu, María, Ioseph, adstáte mihi in extrémo agóne.

Iesu, María, Ioseph, in pace vobíscum dórmiam et requiéscam.

Egressa anima de corpore, statim dicatur:

℟. Subveníte, Sancti Dei, occúrrite, Angeli Dómini, * Suscipiéntes ánimam eius, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. ℣. Suscípiat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te. Suscipiéntes. ℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine, et lux perpétua lúceat ei. Offeréntes.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimam eius.

℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Tibi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), ut defúnctus (-a) sæculo tibi vivat: et, quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si defunctus fuerit sacerdos, post nomen proprium addatur vox sacerdótis.

3. BENEDICTIONES

I. Ordo ad faciendam aquam benedictam

(Ex Rituali Romano, tit. IX, c. II).

Sacerdos, superpelliceo et stola violacea indutus, primo dicit:

℣. Adiutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Deinde absolute incipit exorcismum salis.

Exorcízo te, creatúra salis, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum, qui te per Elisæum Prophétam in aquam mitti iussit, ut sanarétur sterílitas aquæ: ut efficiáris sal exorcizátum in salútem credéntium; et sis ómnibus suméntibus te sánitas ánimæ et córporis; et effúgiat atque discédat a loco, in quo aspérsum fúeris, omnis phantásia et nequítia, vel versútia diabólicæ fraudis, omnísque spíritus imúndus, adiurátus per eum, qui ventúrus est iudicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Imménsam cleméntiam tuam, omnípotens ætérne Deus, humíliter implorámus, ut hanc creatúram salis, quam in usum géneris humáni tribuísti, bene ✠ dícere tua pietáte dignéris: ut sit ómnibus suméntibus salus mentis et córporis; et quidquid ex eo tactum vel respérsum fúerit, cáreat omni immundítia, omníque impugnatióne spiritális nequítiæ. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Exorcismus aquæ, et dicitur absolute:

Exorcízo te, creatúra aquæ, in nómine Dei ✠ Patris omnipoténtis, et in nómine Iesu ✠ Christi Fílii eius Dómini nostri, et in virtúte Spíritus ✠ Sancti: ut fias aqua exorcizáta ad effugándam omnem potestátem inimíci, et ipsum inimícum eradicáre et explantáre váleas cum ángelis suis apostáticis, per virtútem eiúsdem Dómini nostri Iesu Christi: qui ventúrus est iudicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

Orémus. Oratio

Deus, qui ad salútem humáni géneris máxima quæque sacraménta in aquárum substántia condidísti: adésto propítius invocatiónibus nostris, et eleménto huic multímodis purificatiónibus præparáto, virtútem tuæ bene ✠ dictiónis infúnde: ut creatúra tua, mystériis tuis sérviens, ad abigéndos dæmones, morbósque pelléndos, divínæ grátiæ sumat efféctum; ut, quidquid in dómibus vel in locis fidélium hæc unda respérserit, cáreat omni immundítia, liberétur a noxa: non illic resídeat spíritus péstilens, non aura corrúmpens: discédant omnes insídiæ laténtis inimíci; et si quid est, quod aut incolumitáti habitántium ínvidet, aut quiéti, aspersióne huius aquæ effúgiat: ut salúbritas, per invocatiónem sancti tui nóminis expetíta, ab ómnibus sit impugnatiónibus defénsa. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Hic mittat sal in aquam in modum crucis, dicendo:

Commíxtio salis et aquæ páriter fiat, in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, invíctæ virtútis auctor et insuperábilis impérii Rex ac semper magníficus triumphátor: qui advérsæ dominatiónis vires réprimis: qui inimíci rugiéntis sævítiam súperas: qui hostíles nequítias poténter expúgnas: te, Dómine, treméntes et súpplices deprecámur ac pétimus: ut hanc creatúram salis et aquæ dignánter aspícias, benígnus illústres,

pietátis tuæ rore sanctífices; ut, ubicúmque fúerit aspérsa, per invocatiónem sancti nóminis tui, omnis infestátio immúndi spíritus abigátur: terrórque venenósi serpéntis procul pellátur: et præséntia Sancti Spíritus nobis, misericórdiam tuam poscéntibus, ubíque adésse dignétur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Postea christifideles possunt de ista aqua benedicta in vasculis suis accipere, et secum deferre ad aspergendos ægros, domos, agros, vineas, et alia, et ad eam habendam in cubiculis suis, ut ea quotidie et sæpius aspergi possint.

II. Benedictio imaginis D. N. I. C. vel B. Mariæ Virg. vel alius Sancti

(Ex Rituali Romano, tit. IX, c. IX, 15).

Si imagines, publicæ venerationi expositæ, solemniter benedicantur, hæc benedictio Ordinario reservatur, qui tamen potest eam cuilibet sacerdoti committere.

Privatim autem hæc benedictio a quolibet sacerdote fieri potest sine ulla Ordinarii licentia.

℣. Adiutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui Sanctórum tuórum imágines (sive effígies) sculpi, aut pingi non réprobas, ut quóties illas óculis córporis intuémur, tóties eórum actus et sanctitátem ad imitándum memóriæ óculis meditémur: hanc, quæsumus, imáginem (seu sculptúram) in honórem et memóriam unigéniti Fílii tui Dómini nostri Iesu Christi (vel beatíssimæ Vírginis Maríæ, matris Dómini nostri Iesu Christi, vel beáti N. Apóstoli tui, vel Mártyris, vel Pontíficis, vel Confessóris, vel beátæ N. Vírginis, vel Mártyris) adaptátam bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris: et præsta; ut, quicúmque coram illa unigénitum Fílium tuum (vel beatíssimam Vírginem, vel gloriósum Apóstolum, vel Mártyrem, vel Pontíficem, vel Confessórem, vel gloriósam Vírginem, vel Mártyrem) supplíciter cólere et honoráre studúerit, illíus méritis et obténtu a te grátiam in præsénti, et ætérnam glóriam obtíneat in futúrum. Per (eúndem) Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

III. Benedictio pueri ad obtinendam super ipsum misericordiam Dei

(Ex Rituali Romano, tit. IX, c. IV, 4).

℣. Adiutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine Iesu Christe, Fili Dei vivi, qui dixísti: Sínite párvulos veníre ad me, tálium est enim regnum cælórum; super hunc púerum tuum virtútem bene ✠ dictiónis tuæ infúnde, ac ad Ecclésiæ et paréntum illíus fidem ac devotiónem réspice; ut, virtúte ac sapiéntia apud Deum et hómines proficiens, ad optátam pervéniat senectútem, et salútem consequátur ætérnam: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Psalmus 112

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Glória Patri.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℟. Amen.

IV. Ritus benedicendi numismata, seu Cruces S. Patris Benedicti

(Formula brevior, ex Rituali Romano, tit. IX, c. XI, 31).

Sacerdos benedicturus numismata S. Benedicti absolute incipit:

℣. Adiutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Exorcízo vos, numísmata, per Deum ✠ Patrem omnipoténtem, qui fecit cælum et terram, mare et ómnia, quæ in eis sunt. Omnis virtus adversárii, omnis exércitus diáboli, et omnis incúrsus, omne phantásma sátanæ eradicáre et effugáre ab his numismátibus: ut fiant ómnibus, qui eis usúri sunt, salus mentis et córporis: in nómine Pa-✠tris omnipoténtis, et Iesu ✠ Christi Fílii eius, Dómini nostri, et Spíritus ✠ Sancti Paráclíti, et in caritáte eiúsdem Dómini nostri Iesu Christi, qui ventúrus est iudicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus omnípotens, bonórum ómnium largítor, súpplices te rogámus: ut per intercessiónem sancti Patris Benedícti his sacris numismátibus tuam bene ✠ dictiónem infúndas: ut omnes, qui ea gestáverint ac bonis opéribus intenti fúerint, sanitátem mentis et córporis, et grátiam sanctificatiónis, atque indulgéntias nobis concéssas cónsequi mereántur; omnésque diáboli insídias et fraudes per auxílium misericórdiæ tuæ stúdeant devitáre et in conspéctu tuo sancti et immaculáti váleant apparére. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde sacerdos aspergit numismata aqua benedicta.

Quæ formula brevior a S. R. C. die 13 dec. 1922 (n. 129/22) approbata est pro omnibus sacerdotibus tum O. S. B., tum pro ceteris facultatem specialem benedicendi dicta numismata habentibus.

V. Benedictio Rosariorum B. M. V.

(Formula brevior, ex Rituali Romano, tit. IX, c. XI, 36).

Ad laudem et glóriam Deíparæ Vírginis Maríæ, in memóriam mysteriórum vitæ, mortis et resurrectiónis eiúsdem Dómini nostri Iesu Christi, bene ✠ dicátur (bene-✠dicántur) et sancti ✠ ficétur (sancti ✠ ficéntur) hæc (hæ) sacratíssimi Rosárii coróna (-æ): in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

VI. Benedictio domus

(Ex Rituali Romano, tit. IX, c. VI, 4).

℣. Adiutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Te Deum Patrem omnipoténtem supplíciter exorámus pro hac domo, et habitatóribus eius, ac rebus: ut eam bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre, ac bonis ómnibus ampliáre dignéris: tríbue eis, Dómine, de rore cæli abundántiam, et de pinguédine terræ vitæ substántiam, et desidéria voti eórum ad efféctum tuæ miseratiónis perdúcas. Ad intróitum ergo nostrum bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris hanc domum, sicut benedícere dignátus es domum Abraham, Isaac et Iacob: et intra paríetes domus istíus Angeli tuæ lucis inhábitent, eámque, et eius habitatóres custódiant. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

VII. Benedictio panis

(Ex Rituali Romano, tit. IX, c. III, 11, 4).

℣. Adiutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus, bene ✠ dícere dignéris hunc panem tua sancta spirituáli benedictióne: ut sit ómnibus suméntibus salus mentis et córporis; atque contra omnes morbos, et univérsas inimicórum insídias tutámen. Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum, panem vivum, qui de cælo descéndit, et dat vitam et salútem mundo: et tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

VIII. Benedictio ad quodcumque comestibile

(Ex Rituali Romano, tit. IX, c. VII, 11).

℣. Adiutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Béne ✠dic, Dómine, creatúram istam N., ut sit remédium salutáre géneri humáno: et præsta, per invocatiónem sancti nóminis tui; ut, quicúmque ex ea súmpserint, córporis sanitátem et ánimæ tutélam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

IX. Benedictio vehiculi seu currus

(Ex Rituali Romano, tit. IX, c. VIII, 8).

℣. Adiutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Propitiáre, Dómine Deus, supplicatiónibus nostris, et béne ✠dic currum istum déxtera tua sancta: adiúnge ad ipsum sanctos Angelos tuos, ut omnes, qui in eo vehéntur, líberent et custódiant semper a perículis univérsis: et quemádmodum viro Aethíopi, super currum suum sedénti et sacra elóquia legénti, per Levítam tuum Philíppum fidem et grátiam contulísti; ita fámulis tuis viam salútis osténde, qui, tua grátia adiúti bonísque opéribus iúgiter inténti, post omnes viæ et vitæ huius varietátes, ætérna gáudia cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

X. Benedictio ad omnia

(Ex Rituali Romano, tit. IX, c. VIII, 21).

Hæc benedictionis formula adhiberi potest a quovis sacerdote pro omnibus rebus, quarum specialis benedictio in Rituali non habetur.

℣. Adiutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, cuius verbo sanctificántur ómnia, bene ✠dictiónem tuam effúnde super creatúram istam (creatúras istas): et præsta, ut, quisquis ea (eis) secúndum legem et voluntátem tuam cum gratiárum actióne usus fúerit, per invocatiónem sanctíssimi nóminis tui, córporis sanitátem et ánimæ tutélam, te auctóre, percípiat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergatur (vel aspergantur) aqua benedicta.

III. Excerpta ex Rituali Monastico

I. Benedictio servitorum et lectoris mensæ

1. Servitores egredientes

die dominico mane, dicunt ter, choro ter repetente

Benedíctus es, Dómine Deus, * qui adiuvísti me, et consolátus es me.

Postea, superior vel sacerdos hebdomadarius dicit:

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo. ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, cui humílium semper accépta sunt vota animárum: réspice propítius super horum fratrum nostrórum obséquia; et ad tuam eos fac pertíngere grátiam, ut, qui peráctæ hebdómadæ servítia devóta mente complevérunt, pleníssimam atque largíssimam véniam consequántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Alibi dicitur sequens oratio:

Orémus.

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut his fámulis tuis pro expléto offício merces tribuátur ætérna. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

2. Servitores ingredientes

sequuntur et dicunt ter, choro ter repetente

Deus, in adiutórium meum inténde: * Dómine, ad adiuvándum me festína.

Postea superior vel sacerdos hebdomadarius dicit:

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Misericors ac piíssime Deus, qui ubíque

fámulos tuos tuéris et ádiuvas: horum fratrum nostrórum in bonum accúmula votum, auge desidérium; ut recto corde frátribus suis impéndant servítium. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Alibi dicitur sequens oratio:

Orémus.

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut hi fámuli tui suscéptum offícium mente devóta perfíciant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

3. Lector ingrediens ter dicit, choro ter repetente

Dómine, ✠ lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Postea superior vel sacerdos hebdomadarius dicit:

℣. Salvum fac servum tuum. ℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eum.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Aufer ab hoc fámulo tuo, quæsumus, Dómine, spíritum elatiónis et ignorántiæ: ut, repléetus spíritu humilitátis et sciéntiæ; intelléctum sacræ cápiat lectiónis. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Alibi dicitur hoc modo: dicto tam a lectore quam a choro Dómine, lábia mea apéries, ut supra, dicitur:

℣. Salvum fac servum tuum. ℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Mittat tibi auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tueátur te.

℣. Dóminus custódiat te ab omni malo. ℟. Custódiat ánimam tuam Dóminus.

Et sine Orémus:

Dóminus custódiat intróitum tuum et éxitum tuum: et áuferat a te spíritum elatiónis: Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

II. Benedictio mensæ

1. PER ANNUM

Ante prandium

Superior vel sacerdos hebdomadarius benedicturus mensam, incipit:

Benedícite, et alii repetunt: Benedícite.

Deinde incipit ℣., quem alii prosequuntur:

Oculi ómnium / in te sperant, Dómine, † et tu das escam illórum in témpore opportúno. * Aperis tu manum tuam, et imples omne ánimal benedictióne. Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Postea superior vel sacerdos hebdomadarius dicit:

Orémus.

Benédic, ✠ Dómine, nos et hæc tua dona, * quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde lector:

Iube, domne, benedícere.

Bened. Mensæ cæléstis partícipes * fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ.

℟. Amen.

Post prandium

Aguntur gratiæ hoc modo:

Dicto a lectore: Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Omnes surgunt et superior vel sacerdos hebdomadarius incipit

℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua.

℟. Et Sancti tui benedícant tibi.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Postea superior vel sacerdos hebdomadarius absolute dicat:

Agimus tibi grátias, omnípotens Deus, † pro univérsis benefíciis tuis: * Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur: Ps. 50 Miserére mei, Deus, (50) vel ps. 116 Laudáte Dóminum, omnes gentes, ut infra post cenam. 364*

In fine psalmi dicitur Glória Patri.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Sacerdos dicit: Pater noster,

quod cum aliis secreto prosequitur usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus. ℟. Iustítia eius manet in sæculum sæculi.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore. ℟. Semper laus eius in ore meo.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea. ℟. Audiant mansuéti, et lætántur.

℣. Magnificáte Dóminum mecum. ℟. Et exaltémus nomen eius in idípsum.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

Deinde sine Orémus:

Retribúere dignáre, Dómine, † ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum * vitam ætérnam.

℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Ante cenam

Superior vel sacerdos hebdomadarius benedicturus mensam, incipit:

Benedícite, et alii repetunt: Benedícite.

Deinde superior vel sacerdos hebdomadarius incipit ℣., quem alii prosequuntur:

Edent páuperes / et saturabúntur, † et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi. Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Orémus. Bénedic, ✠ Dómine, ut supra in prandio. 363*

Deinde lector:

Iube, domne, benedícere.

Bened. Ad cenam vitæ ætérnæ * perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ.

℟. Amen.

Post cenam

aguntur gratiæ ut post prandium, sed dicitur:

℣. Memóriam / fecit mirabílium suórum † miséricors et miserátor Dóminus. * Escam dedit timéntibus se. Glória Patri. Sicut erat.

Sacerdos dicat:

Benedíctus Deus in donis suis, † et sanctus in ómnibus opéribus suis: * Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur

Psalmus 116

Laudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison, et reliqua, ut supra post prandium. 363*

Quando semel comeditur, omnia dicuntur, ut in cena.

Prædictus modus benedicendi mensam et agendi gratias servatur omni tempore, præterquam diebus infrascriptis: quibus versus et psalmi tantum variantur.

2. TEMPORE NATIVITATIS

℣. Verbum caro factum est, allelúia. ℟. Et habitávit in nobis, allelúia.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

In fine dicitur

℣. Notum fecit Dóminus, allelúia. ℟. Salutáre suum, allelúia.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Et per totam octavam dicitur ps. 97 Cantáte Dómino cánticum novum: * quia. (159)

Vel dicitur ps. 116 Laudáte Dóminum, omnes gentes, ut supra. 364* Qui psalmus semper ad beneplacitum dici potest etiam in aliis solemnitatibus.

3. IN EPIPHANIA

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, allelúia. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent, allelúia.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

In fine dicitur:

℣. Omnes de Saba vénient, allelúia. ℟. Aurum et thus deferéntes, allelúia.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Ps. 71 Deus, iudícium tuum regi da. (115)

4. FERIA V IN CENA DOMINI

Dicitur absolute et sine cantu:

℣. Christus / factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

Deinde Pater noster, totum secreto.

Quo dicto, sine pronuntiatione aliqua, superior signo crucis benedicit mensam: nec dicitur Iube, domne, nec Tu autem.

In fine repetitur

℣. Christus / factus, ut supra. Postea ps. 50 Miserére mei, Deus. (50) Quo finito, sine ℣. Glória Patri, secreto dicitur Pater noster.

Deinde superior vel sacerdos hebdomadarius dicit absolute orationem.

Oratio

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum.

Et non pronuntiatur Qui tecum, nec Fidélium ánimæ.

5. FERIA VI IN PASSIONE ET MORTE DOMINI

Eodem modo fit sicut in Cena Domini, sed versus dicitur ut infra:

℣. Christus / factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, † mortem autem crucis.

6. SABBATO SANCTO

Dicitur absolute et sine cantu:

℣. Príncipes sacerdótum / et pharisæi muniérunt sepúlcrum, † signántes lápidem, cum custódibus.

Deinde Pater noster, totum secreto.

Quo dicto, sine pronuntiatione aliqua, sacerdos signo crucis benedicit mensam; nec dicitur Iube, domne, nec Tu autem.

In fine repetitur:

℣. Príncipes sacerdótum et pharisæi muniérunt sepúlcrum, † signántes lápidem, cum custódibus.

Postea ps. 50 Miserére mei, Deus. (50)

Quo finito, sine versu Glória Patri, secreto dicitur Pater noster.

Deinde sacerdos dicit absolute orationem:

Oratio

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus: ut, qui Fílii tui resurrectiónem devóta exspectatióne prævenímus; eiúsdem resurrectiónis glóriam consequámur. Et sub silentio concluditur: Per eúndem Christum.

Ubi tamen celebratio Vigiliæ paschalis anticipetur ad horas ante mediam noctem, et refectionem fieri contingat post celebratam Vigiliam, benedictio mensæ fit ut infra notatur pro die Paschæ.

7. IN DIE PASCHAE

et deinceps usque ad cenam sequentis sabbati exclusive, ad benedicendam mensam dicitur

℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus, allelúia. ℟. Exsultémus, et lætémur in ea, allelúia.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

In fine repetitur

℣. Hæc dies cum Glória Patri.

Ps. 117 Confitémini Dómino, quóniam bonus. (51)

Qui psalmus dicitur in gratiarum actione per totum tempus paschale usque ad Ascensionem.

8. IN ASCENSIONE DOMINI

℣. Ascéndit Deus in iubilatióne, allelúia. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

In fine dicitur:

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúia. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúia.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Ps. 46 Omnes gentes, pláudite mánibus. (86)

9. IN PENTECOSTE

A vigilia eiusdem inclusive usque ad cenam sequentis sabbati exclusive:

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúia. ℟. Et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúia.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

In fine dicitur:

℣. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, allelúia. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúia.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Ps. 47 Magnus Dóminus, et laudábilis nimis. (87)

10. IN CENULA SEROTINA

quæ fit in diebus ieiunii, ad benedicendam mensam dicitur:

℣. Benedícite. ℟. Benedícite.

℣. Collatiónem servórum suórum * benedícat ✠ Christus Rex Angelórum. ℟. Amen.

Non dicitur Iube, domne, sed in fine Tu autem, Dómine, etc. Tunc surgunt omnes et superior vel sacerdos hebdomadarius dicit:

℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

Deinde sine Orémus: Retribúere dignáre. ℣. Benedicámus Dómino. ℣. Fidélium ánimæ.

Feria V in Cena Domini, Feria VI in Passione et Morte Domini et Sabbato sancto: omnia ut supra, suis diebus, sine tamen ps. Miserére.

III. Itinerarium

Monachus in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat in singulari, quæ sequuntur; si cum sociis, in plurali:

Ant. In viam pacis / et prosperitátis dírigat nos omnípotens et miséricors Dóminus, † et Angelus Ráphael comitétur nobíscum in via; † ut cum pace, salúte et gáudio revertámur ad própria.

Canticum Benedictus Dóminus, Deus Israel. (57)

In fine Glória Patri.

Ant. In viam pacis et prosperitátis dírigat nos omnípotens et miséricors Dóminus, † et Angelus Ráphael comitétur nobíscum in via; † ut cum pace, salúte et gáudio revertámur ad própria.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére nos.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil proficiat inimícus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídie. ℟. Próspe-rum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

℣. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis. ℟. Et sémitas tuas édoce nos.

℣. Utinam dirigántur viæ nostræ. ℟. Ad custodiéndas iustificatiónes tuas.

℣. Erunt prava in directa. ℟. Et áspera in vias planas.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui fílios Israel per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te, stella duce, pandísti: tríbue nobis, quæsumus, iter prósperum tempúsque tranquíllum; ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quo pérgimus locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum perveníre felíciter valeámus.

Deus, qui Abraham púerum tuum, de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti; quæsumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris: esto nobis, Dómine, in procínctu suffrágium, in via solácium, in æstu umbráculum, in plúvia et frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quo téndimus, próspere perveniámus, et demum incólumes ad própria redeámus.

Adésto, quæsumus, Dómine, supplicatióni-

bus nostris: et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne; ut, inter omnes viæ et vitæ huius varietátes, tuo semper protegámur auxílio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut família tua per viam salútis incédat; et, beáti Ioánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum, quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum.

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Patris nostri Benedícti Abbátis comméndet: ut, quod nostris méritis non valémus, eius patrocínio assequámur. Per Dóminum. ℟. Amen.

℣. Procedámus in pace. ℟. In nómine ✠ Dómini. Amen.

IV. Preces pro itinerantibus

Antequam e monasterio exeant, superior vel sacerdos hebdomadarius dicit:

℣. Salvos fac servos tuos (Salvum fac servum tuum). ℟. Deus meus, sperántes (-em) in te.

℣. Vias tuas, Dómine, demónstra eis (ei). ℟. Et sémitas tuas édoce eos (eum).

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Adésto, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris: et viam famulórum tuórum (fámuli tui) in salútis tuæ prosperitáte dispóne; ut, inter omnes viæ et vitæ huius varietátes, tuo semper protegántur (protegátur) auxílio. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pro iisdem redeuntibus ab itinere, in medio chori genuflexis superior vel sacerdos hebdomadarius absolute dicit:

Orémus, fratres, Deum omnipoténtem, ut horum fratrum nostrórum (huius fratris nostri) revérsio sit cum eórum (eius) salúte.

Pater noster, totum secreto.

℣. Salvos fac servos tuos (Salvum fac servum tuum). ℟. Deus meus, sperántes (-em) in te.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo. ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos (servum tuum).

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, miserére fámulis tuis (fámulo tuo), et si quid in eis (eo) per viam subripúerit visus vel audítus malæ rei aut otiósi sermónis, totum ineffábili pietáte propitiátus indúlge. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

V. Absolutio generalis

Iuxta concessionem Leonis Papæ XIII per Breve d.d. 28 aprilis 1903 factam, Absolutionem generalem cum adnexa Indulgentia plenaria quinquies in anno universi Ordinis Sancti Benedicti monachi et fratres conversi recipere possunt.

Dies, quibus hæc Absolutio generalis datur, sunt: 1. Vigilia Nativitatis D. N. I. C.; 2. Caput Quadragesimæ sive dies cinerum; 3. Vigilia Pentecostes; 4. Vigilia Assumptionis B. M. V.; 5. Vigilia omnium Sanctorum. Attamen si ob peculiaria adiuncta dies festus commodior evaderet, Absolutio generalis dari potest ipso die festo, vel uno ex septem diebus sequentibus si aliquod supervenerit impedimentum (S. Pæn. 14 iun. 1918).

Absolutionem generalem cum indulgentia plenaria accipere possunt iisdem diebus etiam monialium O. S. B. familiæ. S. Congr. Indulg., 10 iunii 1906.

Formula Absolutionis generalis

pro Ordine S. Benedicti a S. R. C.

die 9 iulii 1924 approbata

Omnibus genuflexis, sacerdos, stola violacea indutus, stans dicit:

Ant. Ne reminiscáris, ⋆ Dómine, delícta nostra vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam. ℟. Et salutáre tuum da nobis.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatiónem nostram, ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exáudi, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pæniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Completis precibus, dicitur: Confiteor, etc.

Deinde sacerdos dicit:

Misereátur vestri, etc. et Indulgéntiam, absolutiónem et remissiónem peccatórum nostrórum, etc.

Postea subiungit:

Dóminus noster Iesus Christus per mérita suæ sacratíssimæ Passiónis vos absólvat ab omni vínculo delictórum, et grátiam suam vobis infúndat. Et ego auctoritáte ipsíus, et beatórum Apostolórum Petri et Pauli, et summórum Pontíficum Ordini nostro ac vobis concéssa, et mihi in hac parte commíssa, absólvo vos a transgressiónibus Régulæ, Constitutiónum, ordinatiónum et admonitiónum maiórum nostrórum, ab ómnibus pæniténtiis oblítis seu étiam negléctis, concédens vobis indulgéntiam plenáriam ómnium peccatórum vestrórum. In nómine Patris, et Fí ✠ lii, et Spíritus Sancti. Amen.

Quando Absolutio generalis modo privato post sacramentalem absolutionem impertitur, adhibeatur sequens formula (S. R. C., 22 martii 1905):

Immediate post absolutionem sacramentalem, ante orationem Pássio Dómini, dicitur:

Dóminus noster Iesus Christus, qui beáto Petro Apóstolo dedit potestátem ligándi atque solvéndi, ille te absólvat ab omni vínculo delictórum, ut hábeas vitam ætérnam et vivas in sæcula sæculórum. Amen.

Per sacratíssimam passiónem et mortem Dómini nostri Iesu Christi, précibus et méritis beatíssimæ semper Vírginis Maríæ, beatórum Apostolórum Petri et Pauli, beáti Patris nostri Benedícti et ómnium Sanctórum, auctoritáte a summis Pontifícibus mihi commíssa, ple-

nária indulgéntiam ómnium peccatórum tuórum tibi impértior. In nómine Patris, et Fí ✠ lii, et Spíritus Sancti. Amen.

℣ Si adiuncta vetent integram adhibere formulam, sacerdos, reliquis omissis, dicere poterit:

Auctoritáte a summis Pontíficibus mihi concéssa, plenáriam ómnium peccatórum tuórum indulgéntiam tibi impértior. In nómine Patris, et Fí ✠ lii, et Spíritus Sancti. Amen.

Ad lucrandam Indulgentiam plenariam in Brevi Leonis Papæ XIII præscripta est præter sacramentalem Confessionem et S. Communionem (can. 931, Cod. Iur. can.) oratio ad mentem Summi Pontificis.

Superior regularis vel eius delegatus, cum Absolutionem generalem propriæ Communitati impertit, ipsemet eandem recipit (S. Congr. Indulg. 1 februarii 1905).

Qui actu Absolutionis conventualiter collatæ absentes fuerint, possunt eam recipere privatim vel ab ipso superiore vel ab eius delegato.

FORMULAE BREVISSIMAE

Formula Baptismi

Si non habeatur aqua baptismalis, et periculum impendeat, sacerdos utatur aqua simplici, ter vel etiam semel infundens aquam super caput baptizandi in modum crucis, dicens:

N. Ego te baptízo in nómine Patris, ✠ et Fílii, ✠ et Spíritus ✠ Sancti.

Quodsi dubitet an vivat adhuc, dicat:

Si vivis, ego te baptízo in nómine Patris, ✠ et Fílii, ✠ et Spíritus ✠ Sancti.

Formula administrandi Viatici

Accipe, frater (vel soror), Viáticum córporis Dómini nostri Iesu Christi, qui te custódiat ab hoste malígno, et perdúcat in vitam ætérnam. Amen.

Formula Absolutionis sacramentalis

Ego te absólvo ab ómnibus censúris et peccátis, in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

Formula Extremæ Unctionis

Per istam sanctam Unctió ✠nem indúlgeat tibi Dóminus quidquid deliquísti. Amen.

Quodsi dubitet an vivat adhuc, dicat:

Si vivis, per istam sanctam Unctió ✠ nem indúlgeat tibi Dóminus quidquid deliquísti. Amen.

Formula Benedictionis Apostolicæ in articulo mortis

Si mors proxime urgeat, dicat:

Ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium

peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

Per sacrosáncta humánæ reparatiónis mystéria, remíttat tibi omnípotens Deus omnes præséntis et futúræ vitæ pœnas, paradísi portas apériat et ad gáudia sempitérna perdúcat.
℟. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus, Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

In casu vero necessitatis sufficit dicere:

Ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo, et benedíco te. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Formula Absolutionis generalis

impertiendæ Oblatis O. S. B.
et Tertiariis aliorum Ordinum in confessionali

Auctoritáte a summis Pontifícibus mihi concéssa, plenáriam ómnium peccatórum tuórum indulgéntiam tibi impértior. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Formula Benedictionis papalis

cum indulgentia plenaria
in fine concionum (Missionum, Exercitiorum)

Hæc benedictio fit per unicum signum crucis cum Crucifixo, adhibita formula:

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti descéndat super vos, et máneat semper. ℟. Amen.

Decreta authentica S. R. C. 4265 ad III.

INDICES

I = Tomus prior - II = Tomus alter

I. INDEX ALPHABETICUS PSALMORUM

Psalmi semel tantum citantur, ubi prima vice in Psalterio occurrunt

PSALMUS		PAG.
119	Ad Dominum cum tribularer clamavi	(214)
27	Ad te, Domine, clamabo, Deus meus, ne sileas a me: † ne quando taceas a me	(32)
24	Ad te, Domine, levavi animam meam	(28)
122	Ad te levavi oculos meos	(217)
28	Afferte Domino, filii Dei	(33)
77	Attendite, popule meus, legem meam	(129)
48	Audite hæc, omnes gentes	(87)
118	Beati immaculati in via	(196)
127	Beati omnes, qui timent Dominum	(220)
31	Beati, quorum remissæ sunt iniquitates	(36)
40	Beatus, qui intellegit super egenum et pauperem	(71)
1	Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, † et in via peccatorum non stetit	(3)
111	Beatus vir, qui timet Dominum	(224)
33	Benedicam Dominum in omni tempore	(61)
103	Benedic, anima mea, Domino: * Domine, Deus meus, magnificatus es vehementer	(175)
102	Benedic, anima mea, Domino: * et omnia, quæ intra me sunt, nomini sancto eius	(174)
143	Benedictus Dominus, Deus meus, qui docet manus meas ad prœlium	(242)
84	Benedixisti, Domine, terram tuam	(139)
91	Bonum est confiteri Domino	(160)
18	Cæli enarrant gloriam Dei	(20)
95	Cantate Domino canticum novum: * cantate	(157)
149	Cantate Domino canticum novum: * laus eius	(55)
97	Cantate Domino canticum novum: * quia mirabilia	(159)
74	Confitebimur tibi, Deus	(128)
110	Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo: * in consilio iustorum	(224)
9	Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo: * narrabo	(7)
137	Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo: * quoniam audisti verba oris mei	(236)
104	Confitemini Domino, et invocate nomen eius	(177)
135	Confitemini Domino, quoniam bonus: * quoniam in æternum misericordia eius. Confitemini Deo	(235)

PSALMUS		PAG.
106	Confitemini Domino, quoniam bonus: * quoniam in sæculum misericordia eius. Dicant, qui redempti sunt	(182)
117	Confitemini Domino, quoniam bonus: * quoniam in sæculum misericordia eius. Dicat nunc Israel	(51)
105	Confitemini Domino, quoniam bonus: * quoniam in sæculum misericordia eius. Quis loquetur	(180)
15	Conserva me, Domine, quoniam speravi in te. † Dixi Domino: Deus meus es tu	(15)
115	Credidi, propter quod locutus sum	(228)
4	Cum invocarem, exaudivit me Deus iustitiæ meæ	(250)
129	De profundis clamavi ad te, Domine I xxxvii, II	xcv
43	Deus, auribus nostris audivimus	(72)
49	Deus deorum, Dominus locutus est	(88)
62	Deus, Deus meus, * ad te de luce vigilo	(53)
21	Deus, Deus meus, respice in me: † quare me dereliquisti	(26)
69	Deus, in adiutorium meum intende	(113)
53	Deus, in nomine tuo salvum me fac	(92)
71	Deus, iudicium tuum regi da	(115)
108	Deus, laudem meam ne tacueris	(185)
66	Deus misereatur nostri, et benedicat nobis	(49)
45	Deus noster refugium et virtus	(86)
82	Deus, quis similis erit tibi	(137)
59	Deus, reppulisti nos, et destruxisti nos	(106)
81	Deus stetit in synagoga deorum	(137)
93	Deus ultionum Dominus	(155)
78	Deus, venerunt gentes in hereditatem tuam, † polluerunt templum sanctum tuum	(133)
114	Dilexi, quoniam exaudiet Dominus	(228)
17	Diligam te, Domine, fortitudo mea: † Dominus firmamentum meum, et refugium meum	(16)
38	Dixi: Custodiam vias meas	(69)
109	Dixit Dominus Domino meo	(223)
35	Dixit iniustus ut delinquat in semetipso	(80)
52	Dixit insipiens in corde suo: * Non est Deus. Corrupti sunt... in iniquitatibus	(91)
13	Dixit insipiens in corde suo: * Non est Deus. Corrupti sunt... in studiis	(13)
140	Domine, clamavi ad te, exaudi me	(240)
7	Domine, Deus meus, in te speravi	(6)
87	Domine, Deus salutis meæ	(143)
8	Domine, Dominus noster	(7)
142	Domine, exaudi orationem meam: † auribus percipe obsecrationem meam in veritate tua	(190)
101	Domine, exaudi orationem meam: * et clamor meus ad te veniat	(173)
20	Domine, in virtute tua lætabitur rex	(25)
6	Domine, ne in furore tuo arguas me, * neque in ira tua corripias me. Miserere mei	(4)

PSALMUS		PAG.
37	Domine, ne in furore tuo arguas me, * neque in ira tua corripias me. Quoniam sagittæ tuæ	(66)
130	Domine, non est exaltatum cor meum	(231)
138	Domine, probasti me, et cognovisti me	(238)
3	Domine, quid multiplicati sunt, qui tribulant me	(22)
14	Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo	(13)
89	Domine, refugium factus es nobis	(144)
23	Domini est terra, et plenitudo eius	(28)
26	Dominus illuminatio mea, et salus mea	(31)
22	Dominus regit me, et nihil mihi deerit	(27)
92	Dominus regnavit, decorem indutus est	(52)
96	Dominus regnavit, exsultet terra	(158)
98	Dominus regnavit, irascantur populi	(159)
133	Ecce nunc benedicite Dominum	(251)
132	Ecce quam bonum, et quam iucundum	(232)
58	Eripe me de inimicis meis, Deus meus	(95)
139	Eripe me, Domine, ab homine malo	(239)
44	Eructavit cor meum verbum bonum	(74)
144	Exaltabo te, Deus meus, rex	(243)
29	Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me	(33)
19	Exaudiat te Dominus in die tribulationis	(21)
60	Exaudi, Deus, deprecationem meam	(106)
63	Exaudi, Deus, orationem meam cum deprecor	(121)
54	Exaudi, Deus, orationem meam, † et ne despexeris deprecationem meam	(92)
16	Exaudi, Domine, iustitiam meam	(16)
39	Exspectans exspectavi Dominum	(70)
80	Exsultate Deo, adiutori nostro	(136)
32	Exsultate, iusti, in Domino	(60)
67	Exsurgat Deus, et dissipentur inimici eius	(108)
86	Fundamenta eius in montibus sanctis	(151)
85	Inclina, Domine, aurem tuam, et exaudi me	(150)
125	In convertendo Dominus captivitatem Sion	(220)
10	In Domino confido: † quomodo dicitis animæ meæ	(11)
113	In exitu Israel de Aegypto	(227)
30	In te, Domine, speravi, non confundar in æternum: * in iustitia tua libera me. Inclina	(34)
70	In te, Domine, speravi, non confundar in æternum: * in iustitia tua libera me, et eripe me	(113)
65	Iubilate Deo, omnis terra, † psalmum dicite nomini eius	(107)
99	Iubilate Deo, omnis terra: * servite Domino	(52)
34	Iudica, Domine, nocentes me	(62)
42	Iudica me, Deus, et discerne causam meam de gente non sancta	(99)
25	Iudica me, Domine, quoniam ego in innocentia mea ingressus sum	(29)
121	Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi	(214)
145	Lauda, anima mea, Dominum, † laudabo Dominum in vita mea	(246)

PSALMUS		PAG.
147	Lauda, Ierusalem, Dominum	(247)
148	Laudate Dominum de cælis	(55)
150	Laudate Dominum in sanctis eius	(55)
116	Laudate Dominum, omnes gentes	(229)
146	Laudate Dominum, quoniam bonus est psalmus	(246)
134	Laudate nomen Domini	(234)
112	Laudate, pueri, Dominum	(225)
120	Levavi oculos meos in montes	(214)
47	Magnus Dominus, et laudabilis nimis	(87)
131	Memento, Domine, David	(231)
50	Miserere mei, Deus	(50)
56	Miserere mei, Deus, miserere mei	(100)
55	Miserere mei, Deus, quoniam conculcavit me homo	(93)
100	Misericordiam et iudicium	(161)
88	Misericordias Domini * in æternum cantabo	(151)
126	Nisi Dominus ædificaverit domum	(220)
123	Nisi quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Israel	(217)
36	Noli æmulari in malignantibus	(64)
61	Nonne Deo subiecta erit anima mea	(107)
75	Notus in Iudæa Deus	(154)
46	Omnes gentes, plaudite manibus	(86)
107	Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum	(184)
72	Quam bonus Israel Deus	(116)
83	Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum	(138)
2	Quare fremuerunt gentes	(3)
41	Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum	(71)
124	Qui confidunt in Domino, sicut mons Sion	(217)
51	Quid gloriaris in malitia	(89)
90	Qui habitat in adiutorio Altissimi	(251)
79	Qui regis Israel, intende	(135)
128	Sæpe expugnaverunt me a iuventute mea	(229)
68	Salvum me fac, Deus: * quoniam intraverunt aquæ	(111)
11	Salvum me fac, Domine, quoniam defecit sanctus	(11)
57	Si vere utique iustitiam loquimini	(94)
136	Super flumina Babylonis, illic sedimus et flevimus	(236)
64	Te decet hymnus, Deus, in Sion	(121)
12	Usquequo, Domine, oblivisceris me in finem	(13)
73	Ut quid, Deus, reppulisti in finem	(127)
94	Venite, exsultemus Domino	(23)
5	Verba mea auribus percipe, Domine	(79)
76	Voce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Deum, et intendit mihi	(128)
141	Voce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Dominum deprecatus sum	(242)

II. INDEX ALPHABETICUS CANTICORUM

Cantica semel tantum citantur, ubi prima vice occurrunt

CANTICUM	PAG.
Angelorum esca nutrivisti populum tuum (Cant. Sap. 16 et 17)	II 39
Audite, cæli, quæ loquor (Cant. Moysis, Deut. 32)	(191)
Audite, qui longe estis, quæ fecerim (Cant. Isaiæ, 33)	(42)
Audite verbum Domini, gentes (Cant. Ieremiæ, 31)	(146)
Audite verbum Domini, omnis Iuda (Cant. Ieremiæ, 7)	I 210*, II 189*
Beatus vir, qui in sapientia morabitur, † et qui in iustitia sua meditabitur (Cant. Eccli., 14 et 15)	I 53*, II 48*
Beatus vir, qui inventus est sine macula: † et qui post aurum non abiit (Cant. Eccli., 31)	I 54*, II 48*
Benedicite Dominum, omnes electi eius (Cant. Tobiæ, 13)	I 209*, II 189*
Benedicite, omnia opera Domini, Domino (Cant. trium Puerorum, Dan. 3)	(53)
Benedictus Dominus, Deus Israel (Cant. Zachariæ, Luc. 1)	(57)
Benedictus es, Domine, Deus Israel, patris nostri (Cant. David, 1 Par. 29)	(81)
Benedictus vir, qui confidit in Domino (Cant. Ieremiæ, 17)	I 54*, II *48
Cantate Domino canticum novum (Cant. Isaiæ, 42)	(38)
Cantemus Domino: gloriose enim magnificatus est (Cant. Moysis, Exod. 15)	(145)
Confitebor tibi, Domine, quoniam iratus es mihi (Cant. Isaiæ, 12)	(81)
Deducant oculi mei lacrimam per noctem et diem (Cant. Ieremiæ, 14)	(42)
Domine, audivi auditionem tuam (Cant. Habacuc, 3)	(45)
Domine, miserere nostri: te enim exspectavimus: † esto bracchium nostrum in mane (Cant. Isaiæ, 33)	(41)
Dominus mortificat et vivificat (Cant. Annæ, 1 Reg. 2)	II 66
Ecce Dominus Deus in fortitudine veniet (Cant. Isaiæ, 40)	(37)
Ego dixi: In dimidio dierum meorum (Cant. Ezechiæ, Isaias 38)	(101)
Egressus es in salutem populi tui (Cant. Habacuc, 3)	(46)
Erit in novissimis diebus præparatus mons domus Domini (Cant. Isaiæ, 2)	I 209*, II 189*
Exspecta me, dicit Dominus, in die resurrectionis meæ in futurum (Cant. Sophoniæ, 3)	(45)
Exsultavit cor meum in Domino (Cant. Annæ, 1 Reg. 2)	(122)
Fulgebunt iusti (Cant. Sap., 3)	I 17*, II 17*
Gaudens gaudebo in Domino (Cant. Isaiæ, 61)	I 163*, II 143*

CANTICUM	PAG.
Hæc dicit Dominus, redemptor Israel, Sanctus eius, † ad contemptibilem animam, ad abominatam gentem (Cant. Isaiæ, 49)	(38)
Hymnum cantemus Domino (Cant. Iudith, 16)	(123)
Iustorum animæ in manu Dei sunt (Cant. Sap., 3)	I 74*, II 69*
Lætamini cum Ierusalem et exsultate in ea (Cant. Isaiæ, 66)	(40)
Magnificat * anima mea Dominum (Cant. B. Mariæ V., Luc. 1)	(226)
Magnus es, Domine, in æternum (Cant. Tobiæ, 13)	(101)
Miserere nostri, Deus omnium, et respice nos (Cant. Eccli., 36)	(192)
Miserere plebi tuæ, super quam invocatum est nomen tuum (Cant. Eccli., 36)	(42)
Non vocaberis ultra Derelicta (Cant. Isaiæ, 62)	I 164*, II 144*
Nunc dimittis servum tuum, Domine (Cant. Simeonis, Luc. 2)	I 266*, II 246*
Obaudite me, divini fructus (Cant. Eccli., 39)	I 163*, II 143*
Populus, qui ambulabat in tenebris (Cant. Isaiæ, 9)	(39)
Pro iniquitate vidi tentoria Aethiopiæ (Cant. Habacuc, 3)	(46)
Quicumque vult salvus esse (Symbol. Athanas.)	II 19
Quis est iste, qui venit de Edom (Cant. Isaiæ, 63)	(44)
Recordare, Domine, quid acciderit nobis (Cant. Ieremiæ, Thren. 5)	(43)
Reddidit Deus iustis mercedem laborum suorum (Cant. Sap., 10)	I 17*, II 17*
Sapientia ædificavit sibi domum (Cant. Prov., 9)	II 38
Te Deum laudamus (Hymnus ambrosianus)	(48)
Tollam quippe vos de gentibus, † et congregabo vos de universis terris (Cant. Ezechielis, 36)	(44)
Urbs fortitudinis nostræ Sion (Cant. Isaiæ, 26)	(40)
Venite, et revertamur ad Dominum: † quia ipse cepit, et sanabit nos (Cant. Oseæ, 6)	(44)
Vere tu es Deus absconditus (Cant. Isaiæ, 45)	(168)
Vos sacerdotes Domini vocabimini (Cant. Isaiæ, 61)	I 17*, II 17*

III. INDEX ALPHABETICUS HYMNORUM

HYMNUS	PAG.
Ad cenam Agni providi	I 585
Adoro te devote, latens Deitas	I 324*, II 300*
Ad sacros Virgo thalamos anhelans	II [324]
Aeterna cæli gloria	(171)
Aeterna Christi munera, Apostolorum	I 5*, II 5*
Aeterna Christi munera, Et Martyrum	I 63*, II 57*

HYMNUS	PAG.
Aeterna Imago Altissimi	II [237]
Aeterne rerum Conditor	(56)
Aeterne Rex altissime	I 666
Aeterni Patris Unice	II [65]
Ales diei nuntius	(104)
Alma Redemptoris Mater	(252)
Amor Iesu dulcissime	II [94]
Anglorum iam Apostolus	I [103]
Angularis fundamentum	I 213*, II 192*
Antra deserti teneris sub annis	II [16]
A solis ortus cardine	I 112
Auctor beate sæculi	II 53
Audi, benigne Conditor	I 357
Audit tyrannus anxius	I 144
Aurea luce et decore roseo	II [29]
Aurora iam spargit polum	(194)
Aurora lucis rutilat	I 583
Aurora, solis nuntia	I [179]
Aurora surgit aurea	II [59]
Ave, maris stella	I 218*, II 197*
Ave, Regina cælorum	(253)
Beata cæli gaudia	II [216]
Beata nobis gaudia	I 716
Cælestis aulæ Nuntius	II [227]
Cæli Deus sanctissime	(237)
Cælitum, Ioseph, decus atque nostræ	I [114]
Christe, Redemptor omnium, Conserva	II [264]
Christe, Redemptor omnium, Ex Patre	I 91
Christe, sanctorum decus Angelorum	II [204]
Claro paschali gaudio	I 34*
Conditor alme siderum	I 3
Consors paterni luminis	(85)
Cor, arca legem continens	II 70
Custodes hominum psallimus Angelos	II [208]
Deus, tuorum militum	I 41*, II 35*
Doctor egregie, Paule, mores instrue	I [50], II [38]
Ecce iam noctis tenuatur umbra	(57)
En ut superba criminum	II 52
Ex more docti mystico	I 358
Exsultet cælum laudibus	I 4*, II 4*
Fortem virili pectore	I 171*, II 150*
Fortis en præsul, monachus fidelis	I [155]
Gaude, mater Anna	II [71]
Gemma cælestis pretiosa Regis	II [61]
Gertrudis arca numinis	II [326]
Hæc est dies, qua candidæ	II [232]
Hostis Herodes impie	I 187
Huius obtentu, Deus alme, nostris	I 172*, II 152*
Hymnis angelicis ora resolvimus	I [77]

HYMNUS	PAG.
Iam, bone Pastor, Petre, clemens accipe	I [91], II [36]
Iam, Christe, sol iustitiæ	I 365
Iam Christus astra ascenderat	I 700
Iam lucis orto sidere	(2)
Iam morte, victor, obruta	II [228]
Iam noctis umbræ concidunt	I [85]
Iam Regina discubuit	II [141]
Iesu, corona cælitum	II [309]
Iesu, corona celsior	I 142*, II 122*
Iesu, corona Virginum	I 150*, II 130*
Iesu, nostra redemptio	I 665
Iesu, Redemptor omnium	I 113*, II 93*
Iesu, Salvator sæculi	II [282]
Iesu, Salvator sæculi (Omnium Sanct. O. N.)	II [309]
Immense cæli Conditor	(230)
Inclitos Christi famulos canamus	II [214]
Inter æternas Superum coronas	I [136]
Iste Confessor Domini sacratus	I 97*, II 77*
Iste, quem læti colimus, fideles	I [122]
Iucunda Patrum rediit	I [170]
Lacte quondam profluentes	II [142]
Laudibus cives resonent canoris	I [126]
Lucis Creator optime	(225)
Lustris sex qui iam peractis	I 459, II [174]
Lux ecce surgit aurea	(148)
Magnæ Deus potentiæ	(241)
Martyr Dei, qui unicum	I 57*, II 51*
Mella cor obdulcantia	I [110]
Memento, salutis Auctor	I 260*, II 240*
Mira nocturnis, modulante lingua	II [321]
Nardo Maria pistico	II [64]
Nocte surgentes vigilemus omnes	(24)
Nox atra rerum contegit	(126)
Nox, et tenebræ, et nubila	(125)
Nunc, Sancte, nobis, Spiritus	(198)
O gloriosa Domina	I 234*, II 213*
Omnis sanctorum concio	II [74]
O lux, beata Trinitas	(247)
O nimis felix, meritique celsi	II [24]
O prima, Virgo, prodita	II [112]
O quot undis lacrimarum	II [177]
Orbis patrator optime	II [210]
O sola magnarum urbium	I 204
Pange, lingua, gloriosi, Corporis	II 26
Pange, lingua, gloriosi, Prœlium	I 463, II [164]
Pater superni luminis	II [66]
Plasmator hominis Deus	(244)
Præclara custos virginum	I [16]
Primo dierum omnium	(23)
Quem terra, pontus, æthera	I 219*, II 198*

HYMNUS	PAG.
Quicumque Christum quæritis	II [79]
Quidquid antiqui cecinere vates	I [127]
Quodcumque vinclis super terram strinxeris	I [89]
Rector potens, verax Deus	(200)
Regina cæli, lætare	(253)
Regis superni nuntia	II [231]
Rerum Creator optime	(105)
Rerum, Deus, tenax vigor	(202)
Rex gloriose Martyrum	I 78*, II 73*
Rex gloriose præsulum	I [166]
Rex sempiterne, Domine	I 568
Sacrata nobis gaudia	I [168]
Sacris solemniis iuncta sint gaudia	II 27
Salve, Regina	(254)
Salvete, cedri Libani	II [316]
Salvete, flores Martyrum	I 150
Sanctorum meritis inclita gaudia	I 62*, II 56*
Signifer invictissime	II [51]
Solis, o Virgo, radiis amicta	II [129]
Somno refectis artubus	(60)
Splendor paternæ gloriæ	(83)
Succedit nocti lucifer	II [72]
Summæ, Deus, clementiæ (Sabb.)	(172)
Summæ, Deus, clementiæ (Ss. Trinitatis)	II 4
Summæ, Deus, clementiæ (Septem Dolor. B. M. V.)	II [179]
Surge! Iam terris fera	II [113]
Te, beata Sponsa Christi	I [76]
Te decet laus	(49)
Te Deum laudamus	(48)
Te gestientem gaudiis	II [230]
Te, Ioseph, celebrent agmina cælitum	I [113]
Telluris ingens Conditor	(233)
Te lucis ante terminum	(252)
Te, pater Ioseph, opifex colende	I [172]
Te sæculorum Principem	II [236]
Tibi, Christe, splendor Patris	II [187]
Tristes erant Apostoli	I 31*
Tu, Trinitatis Unitas (F. VI)	(150)
Tu, Trinitatis Unitas (Ss. Trinitatis)	II 19
Urbs Ierusalem beata	I 196*, II 176*
Ut queant laxis resonare fibris	II [15]
Veni, Creator Spiritus	I 699
Verbum supernum prodiens, a Patre	I 4
Verbum supernum prodiens, nec Patris	II 42
Vexilla Regis prodeunt	I 451, II [176]
Vexilla Christus inclita	II [254]
Virginis Proles Opifexque Matris (Mart.)	I 151*, II 131*
Virginis Proles Opifexque Matris (Virg.)	I 151*, II 131*
Vox clara ecce intonat	I 11

IV. INDEX ALPHABETICUS OMNIUM FESTORUM ET NOMINUM SANCTORUM

PAG.

Abachum et Soc. Mm. I [37]
Abdon et Sennen Mm. II [75]
Achillei et Soc. Mm. I [204]
Adaucti et Felicis Mm. II [152]
Agapiti et Soc. Mm. II [97]
Agapiti Mart. II [140]
Agathæ Virg. et Mart. I [69]
Agnetis Virg. et Mart. I [39]
Alberti Magni Ep., Conf. et Eccl. Doct. II [321]
Alexandri et Soc. Mm. I [193]
Aloisii Gonzagæ Conf. II [13]
Alphonsi Mariæ de Ligorio Ep., Conf. et Eccl. Doct. II [77]
Ambrosii Ep., Conf. et Eccl. Doct. I [14]
Andreæ Ap. I [3], II [346]
Angelorum Custodum II [208]
Annæ et Ioachim Parentum B. M. V. II [71]
Annuntiatio B. M. V. I [140]
Anselmi Ep., Conf. et Eccl. Doct. I [153]
Antonii Abb. I [36]
Antonii de Padua Conf. et Eccl. Doct. II [10]
Apollinaris Ep. et Mart. II [66]
Ascensionis vigilia I 663
Ascensio Domini I 665
Assumptionis B. M. V. vigilia II [110]
Assumptio B. M. V. II [112]
Athanasii Ep., Conf. et Eccl. Doct. I [192]
Audifacis et Soc. Mm. I [37]
Augustini Ep. et Conf. O. N. I [206], II [4]
Augustini Ep., Conf. et Eccl. Doct. II [147]

PAG.

Baptismatis Domini, Commemoratio I 218
Barnabæ Ap. I [212], II [9]
Bartholomæi Ap. II [144]
Basilii Magni Ep., Conf. et Eccl. Doct. II [10]
Beatricis et Soc. Mm. II [74]
Bedæ Venerabilis Conf. et Eccl. Doct. O. N. I [207], II [5]
Benedicti Abb. Solemnitas (11 iulii) II [51]
Benedicti Abb. (21 mart.) I [125]
Bernardi Abb., Conf. et Eccl. Doct. O. N. II [140]
Bernardi Ptolomæi Abb. O. N. II [143]
Blasii Ep. et Mart. I [69]
Bonaventuræ Ep., Conf. et Eccl. Doct. II [62]
Bonifatii Ep. et Mart. O. N. I [209], II [7]
Brunonis Conf. II [226]

Cæciliæ Virg. Mart. II [337]
Callisti I Pp. et Mart. II [231]
Caroli Ep. et Conf. II [294]
Catharinæ Senen. Virg. I [170]
Catharinæ Virg. et Mart. II [345]
Cathedra S. Petri Ap. I [89]
Chrysanthi et Dariæ Mm. II [257]
Chrysogoni Mart. II [344]
Claræ Virg. II [109]
Clementis I Papæ et Mart. II [341]
Cleti Papæ et Mart. I [166]
Columbani Abb. II [336]
Commemoratio Baptismatis Domini I 218
Commem. S. Pauli Ap. II [38]

PAG.

Commem. omnium Fidelium defunctorum II [285]
Commem. omnium defunctorum O. N. II [319]
Conceptio immac. B. M. V. I [15]
Conversio S. Pauli Ap. I [50]
Cordis Iesu II 50
Cornelii Pp. et Cypriani Ep., Mm. II [180]
Coronatorum quatuor Mm. II [295]
Corporis Christi II 24
Cosmæ et Damiani Mm. II [186]
Crucis Exaltatio II [163]
Cypriani Ep. et Cornelii Pp., Mm. II [180]
Cyriaci Mart. II [97]
Cyrilli Alexandrini Ep., Conf. et Eccl. Doct. I [57]
Cyrilli Hierosolymitani Ep., Conf. et Eccl. Doct. I [112]

Damasi I Pp. et Conf. I [27]
Damiani et Cosmæ Mm. II [186]
Dariæ et Chrysanthi Mm. II [257]
Decollatio S. Ioannis Bapt. II [149]
Dedicatio S. Mariæ II [78]
Dedicatio S. Michaelis Archangeli II [186]
Dedicatio Archibasilicæ Ss. Salvatoris II [295]
Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli App. II [333]
Dominici Conf. II [77]
Dolorum VII B. M. V. II [177]

Imerentianæ Virg. et Mart. I [50]
Ephræm Syri, Diac., Conf. et Eccl. Doct. II [12]
Epimachi et Gordiani Mm. I [195]
Epiphania Domini I 187

PAG.

Eventii et Soc. Mm. I [193]
Exaltatio S. Crucis II [163]

Fabiani Papæ et Sebastiani Mm. I [37]
Faustini et Soc. Mm. II [74]
Feliciani et Primi Mm. I [211], II [9]
Felicis Presb. et Mart. I [36]
Felicis et Soc. Mm. II [74]
Felicis et Adaucti Mm. II [152]
Felicissimi et Soc. Mm. II [97]
Felicitatis Mart. II [342]
Felicitatis et Perpetuæ Mm. I [99]
Franciscæ Romanæ Viduæ I [102]
Francisci Xaverii Conf. I [13]
Francisci Salesii Ep., Conf. et Eccl. Doct. I [57]
Francisci Conf. II [213]

Georgii Mart. I [162]
Gertrudis Magnæ Vir. II [321]
Gervasii et Protasii Mm. II [12]
Gordiani et Epimachi Mm. I [195]
Gorgonii Mart. II [162]
Gregorii Magni Pp., Conf. et Eccl. Doct. I [103]
Gregorii Nazianzeni Ep., Conf. et Eccl. Doct. I [194]
Gregorii VII Papæ et Conf. O. N. I [205], II [3]

Hermetis Mart. II [148]
Hieronymi Aemiliani et Soc. Cc. II [64]
Hieronymi Presb., Conf. et Eccl. Doct. II [207]
Hilarii Ep., Conf. et Eccl. Doct. I [35]
Hilarionis Abb. II [236]
Hildegardis Virg. O. N. II [181]
Hippolyti et Pontiani Pp., Mm. II [109]
Hugonis et Soc. Abb. I [166]
Hyacinthi et Proti Mm. II [163]

PAG.

Iacobi Apostoli II [67]
Iacobi et Philippi App. I [195]
Iesu Christi D. N.
» Nativitas I 91
» Epiphania I 187
» Resurrectio I 567
» Ascensio I 665
» Ss. Corporis II 24
» Sacratissimi Cordis II 50
» Transfiguratio II [79]
» Regis II [236]
Ignatii Ep. et Mart. I [58]
Ignatii Conf. II [75]
Innocentium Mm. I 144
Ioachim et Annæ Parentum B. M. V. II [71]
Ioannis a Cruce, Cf. et Eccl. Doct. II [344]
Ioannis Ap. et Evang. I 136
Ioannis Bosco Conf. I [58]
Ioannis Chrysostomi Ep., Cf. et Eccl. Doct. I [56]
Ioannis Damasceni Conf. et Eccl. Doct. I [150]
Ioannis Bapt. de la Salle et Soc. Cc. II [64]
Ioannis Baptistæ vigilia II [13]
Ioannis Baptistæ Nativitas II [15]
Ioannis Baptistæ Decollatio II [149]
Ioannis et Pauli Mm. II [26]
Ioannis Gualberti Abb. O. N. II [62]
Ioseph Sponsi B. M. V. Conf. (19 mart.) I [113]
Ioseph Opificis, Sponsi B. M. V. (1 maii) I [171]
Iosephi Calasanctii et Soc. Cc. II [64]
Isidori Ep., Conf. et Eccl. Doct. I [151]
Iudæ et Simonis App. II [257]
Iustini Mart. I [152]

Laurentii Mart. vigilia II [97]
Laurentii Mart. II [99]

PAG.

Leonis I Pp., Conf. et Eccl. Doct. I [151]
Leonis IV Papæ et Conf. II [63]
Lini Papæ et Mart. II [185]
Lucæ Evang. II [234]
Luciæ Virg. et Mart. I [27]

Machabæorum Mm. II [76]
Maioli et Soc. Abb. I [166]
Marcelli I Papæ, Mart. I [36]
Marcelliani et Marci Mm. II [12]
Marcellini et Petri Mm. I [209], II [6]
Marci Evangelistæ I [163]
Marci et Marcelliani Mm. II [12]
Mariæ Virginis
» Conceptio immac. I [15]
» Purificatio I [59]
» Annuntiatio I [140]
» Visitatio II [42]
» Dedicatio II [78]
» Assumptio II [112]
» Nativitas II [154]
» Septem Dolorum II [177]
» a Rosario II [226]
» Præsentatio II [335]
Mariæ Magdalenæ II [64]
Marii, Marthæ et Soc. Mm. I [37]
Marthæ et Soc. Mm. I [37]
Martiniani et Processi Mm. II [50]
Martini Ep. et Conf. II [299]
Matthæi Ap. et Ev. II [181]
Matthiæ Ap. I [94]
Mauri et Placidi Cc. O. N. II [214]
Mauritii et Soc. Mm. II [185]
Maximi et Soc. Mm. I [153]
Mennæ Mart. II [309]
Michaelis Archangeli Dedicatio II [186]
Monicæ Vid. I [193]

Nativitatis Domini vigilia I 85
Nativitas D. N. I. C. I 91

PAG.

Nativitatis D. N. I. C. Octava I 159
Nativitas B. M. V. II [154]
Nativitas S. Ioannis Bapt. II [15]
Nerei et Soc. Mm. I [204]
Nicolai Ep. et Conf. I [13]
Norberti Ep. et Conf. I [210], II [8]

Octava Nativitatis D. N. I. C. I 159
Odilonis et Soc. Abb. I [166]
Odonis et Soc. Abb. I [166]
Omnium Fidelium defunctorum II [285]
Omnium defunctorum Ord. N. II [319]
Omnium Sanctorum II [264]
Omnium Sanctorum Ord. N. II [309]

Pachomii Abb. I [205]
Pancratii et Soc. Mm. I [204]
Pauli primi Eremitæ Conf. I [35]
Pauli et Ioannis Mm. II [26]
Pauli et Petri App. vigilia II [27]
Pauli et Petri App. II [29]
Pauli Ap. Conversio I [50]
Pauli Ap. Commemoratio II [38]
Pentecostes vigilia I 695
Pentecostes I 699
Perpetuæ et Felicitatis Mm. I [99]
Petri Ap. Cathedra I [89]
Petri Cælestini Pp. et Cf. I [205], II [3]
Petri Canisii Cf. et Eccl. Doct. I [166]
Petri Chrysologi Ep., Conf. et Eccl. Doct. I [13], II [356]
Petri Damiani Ep., Conf. et Eccl. Doct. O. N. I [93]
Petri et Marcellini Mm. I [209], II [6]
Petri et Pauli App. vigilia II [27]
Petri et Pauli App. II [29]

PAG.

Philippi et Iacobi App. I [195]
Pii V Papæ et Conf. I [193]
Pii X Papæ et Conf. II [152]
Placidi et Mauri Cc. O. N. II [214]
Polycarpi Ep. et Mart. I [55]
Pontiani Pp. et Hippolyti Mm. II [109]
Præsentatio B. M. V. II [335]
Primi et Feliciani Mm. I [211], II [9]
Processi et Martiniani Mm. II [50]
Protasii et Gervasii Mm. II [12]
Proti et Hyacinthi Mm. II [163]
Purificatio B. M. V. I [59]

Quadraginta Martyrum I [102]
Quatuor Coronatorum Mm. II [295]

Regis D. N. I. C. II [236]
Resurrectio D. N. I. C. I 567
Roberti Bellarmino Ep. Conf. et Eccl. Doct. I [204]
Romualdi Abb. I [75]
Rosario (B. M. V. a) II [226]

Saturnini Mart. I [3], II [345]
Scholasticæ Virg. I [76]
Sebastiani et Fabiani Pp., Mm. I [37]
Sennen et Abdon Mm. II [75]
Septem Dolor. B. M. V. II [177]
Silvestri I Papæ, Conf. I 159
Silvestri Abb. O. N. II [345]
Simonis et Iudæ App. II [257]
Simplicii et Soc. Mm. II [74]
Solemnitas S. P. N. Benedicti II [51]
Stephani Protomart. I 127

Teresiæ Virg. II [231]
Teresiæ a Iesu Infante Virg. II [213]
Theodori Mart. II [299]
Theoduli et Soc. Mm. I [193]
Thomæ Ap. I [31]

	PAG.
Thomæ de Aquino Conf. et Eccl. Doct.	I [100]
Tiburtii Mart.	II [109]
Tiburtii et Soc. Mm.	I [153]
Timothei Ep. et Mart.	I [50]
Timothei Mart.	II [143]
Titi Ep. et Conf.	I 185
Transfigur. D. N. I. C.	II [79]
Trinitatis	II 3
Valentini Presb. et Mart.	I [88]
Valeriani et Soc. Mm.	I [153]
Vincentii Mart.	I [49]
Vincentii a Paulo Conf.	II [63]
Visitatio B. M. V.	II [42]
Viti Mart.	II [12]
Xysti II Papæ et Soc. Mm.	II [97]

APPENDIX

I. Excerpta ex Missali Romano

1.	Præparatio ad Missam	I 309*, II 285*
2.	Gratiarum actio post Missam	I 321*, II 297*
	Oratio ad renovandam Professionem	I 329*, II 305*
	Filialis commendatio ad S. P. N. Benedictum	I 330*, II 306*

II. Excerpta ex Rituali Romano

1.	Litaniæ:	
	Litaniæ de sanctissimo Nomine Iesu	I 332*, II 308*
	Litaniæ de sacratissimo Corde Iesu	I 334*, II 310*
	Litaniæ Pretiosissimi Sanguinis D. N. Iesu Christi	I 336*, II 312*
	Litaniæ lauretanæ B. Mariæ V.	I 337*, II 313*
	Litaniæ de S. Ioseph	I 339*, II 315*
2.	De Infirmis	
	I. Visitatio et cura infirmorum	I 340*, II 316*
	II. Benedictio adulti ægrotantis	I 341*, II 317*
	III. Benedictio infirmorum cum ligno Ss. Crucis seu Signum S. Mauri	I 342*, II 318*
	IV. Benedictio puerorum ægrotantium	I 344*, II 320*
	V. Formula ad impertiendam Indulg. plen. in articulo mortis	I 346*, II 322*
	VI. Ordo commendationis animæ	I 347*, II 323*
	VII. In exspiratione	I 353*, II 329*
3.	Benedictiones	
	I. Ordo ad faciendam aquam benedictam	I 354*, II 330*
	II. Benedictio imaginis D. N. I. C. vel B. Mariæ Virg. vel alius Sancti	I 356*, II 332*
	III. Benedictio pueri	I 357*, II 333*
	IV. Ritus benedicendi numismata, seu Cruces S. Patris Benedicti	I 357*, II 333*
	V. Benedictio Rosariorum B. M. V.	I 358*, II 334*

VI.	Benedictio domus	I 359*, II 335*
VII.	Benedictio panis	I 359*, II 335*
VIII.	Benedictio ad quodcumque comestibile	I 359*, II 335*
IX.	Benedictio vehiculi seu currus	I 360*, II 336*
X.	Benedictio ad omnia	I 360*, II 336*

III. Excerpta ex Rituali Monastico

I.	Benedictio servitorum et lectoris mensæ	I 361*, II 337*
II.	Benedictio mensæ	I 362*, II 338*
III.	Itinerarium	I 367*, II 341*
IV.	Preces pro itinerantibus	I 369*, II 343*
V.	Absolutio generalis	I 370*, II 343*
	Formulæ brevissimæ sacramentorum etc.	I 373*, II 346*

Officium « Capituli »	I xxxv, II xciii
Pater noster	I xxxv, II xciii
Officium parvum B. M. Virg.	I 251*, II 231*
Officium defunctorum	I 271*, II 247*
Psalmi graduales	I 296*, II 272*
Psalmi pænitentiales	I 298*, II 274*
Litaniæ Sanctorum	I 304*, II 280*

Printed in Italy

Stampato coi tipi della Casa Editrice Marietti — Torino - 1963

OFFICIA PROPRIA SANCTORUM

pro Monasterio

S. MARIAE MONTIS VIRGINIS

Congregationis Sublacensis O. S. B.
a S. R. C. approbata
die 8 maii 1963

Pars prima

TYPIS PROTOCOENOBII - SUBLACI

Concordat cum originali

† Ludovicus Anselmus Tranfaglia O.S.B.
Abbas Ordinarius
Ex Abbatia Montis Virginis
die, 2 Septembris 1964

DECRETA APPROBATIONIS

CONGREGATIONIS SUBLACENSIS O. S. B.

Instante Rev.mo P. Domino Anselmo Ludovico Tranfaglia, Abbate Monasterii S. Mariae Montis Virginis, Congregationis Sublacensis O.S.B., Rev.mi Procuratoris Generalis eiusdem Congregationis Sublacensis commendatione suffulto, Sacra Rituum Congregatio, vigore facultatum sibi a SS.mo Domino nostro IOANNE PAPA XXIII tributarum, supra relatum Calendarium particulare pro dicto Monasterio S. Mariae Montis Virginis, Calendario perpetuo universi Ordinis Sancti Benedicti inserendum, probavit atque concessit: servatis de cetero servandis.

Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Die 8 Maii 1963.

† Henricus Dante, Archiep. Carpasien.
S. R. C. a secretis

L. † S.

Ioachim Sormanti, Subst.

SACRA RITUUM CONGREGATIO

Prot. N. 0.31/962

CONGREGATIONIS SUBLACENSIS O. S. B.

Rev.mus P. Abbas Dominus Anselmus Ludovicus Tranfaglia, Monasterii Montis Virginis, Congregationis Sublacensis O. S. B., Abbas, evulgata Sacrae Congregationis Instructione die 14 februarii a. 1961 super calendariis particularibus et officiorum ac Missarum propriis ad norman et mentem Codicis rubricarum revisendis, operam dedit assiduam novo Officiorum ac Missarum Proprio apparando ad usum eiusdem Monasterii, illudque Sanctitati Suae pro opportuna approbatione humillime subiecit.

Sacra porro Rituum Congregatio, vigore facultatum sibi a SS.mo Domino nostro IOANNE PAPA XXIII tributarum, exhibitum schema Officiorum et Missarum, revisione et emendationibus rite peractis, recognovit ac probavit atque, prout in adnexis prostat exemplaribus, in eodem Monasterio Montis Virginis adhiberi mandavit: servatis de cetero rubricis, additoque onere bina utriusque Proprii authentica exemplaria, typis cusa, ad Sacram eandem Congregationem transmittendi

Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Die 8 maii 1963.

† Henricus Dante, Archiep. Carpasien.
S. R. C. a secretis

L. † S.

Ioachim Sormanti, Subst.

ADDITIONES

in

CALENDARIO PERPETUO O. S. B.

a S. R. C. approbato die 25 iulii 1961

ad usum Monasterii

S. MARIAE MONTIS VIRGINIS

Congregationis Sublacensis O.S.B.

Die 15 ianuarii:	S. Potiti Mart., III classis.
Die 16 ianuarii:	S. Maximi Ep. et Conf., III classis.
	- Comm. S. Marcelli I Papae et Mart.
Die 14 februarii:	SS. MODESTINI ep. et SOCIORUM Mm., Patronorum principalium loci, I classis.
Die 19 februarii:	S. Barbati Ep. et Conf., III classis.
Die 30 aprilis:	S. CATHARINAE Senensis Virg., Patron. princ. Italiae, I classis.
Die 14 maii:	In Commemoratione Ss. Martyrum, quorum reliquiae in monasterio Montis Virginis asservantur, III classis.
	- Comm. S. Pachomii Abb.
Die 3 iunii:	Ss. Iulianae et Iustinae Virginum et Mm., Memoria.
Die 25 iunii:	S. GULIELMI Abb., Congregationis Montis Virginis Institutoris, Patroni princi-

palis Abbatiae ac regionis Hirpinae, I classis.

Die 27 iunii: Ss. Constantii et Deodati Episcoporum, Memoria.

Die 17 augusti: S. DONATI Conf., II classis.

Die 1 septembris: B. MARIAE VIRGINIS TITULO MONTIS VIRGINIS, Tit. ecclesiae cathedralis, I classis.

Die 2 septembris: Translationis S. Gulielmi Abb., Memoria.

Die 19 septembris: Ss. Ianuarii Ep. et Sociorum Mm., III classis.

Die 1 octobris: S. Modesti Levitae Mart., III classis.

Die 4 octobris: S. FRANCISCI Conf., Patroni principalis Italiae, I classis.

Die 6 octobris: S. Marci Ep. et Conf., III classis.
- Comm. S. Brunonis Conf.

Die 17 octobris: S. Victoris Ep. et Conf., III classis.

Die 11 novembris: IN DEDICATIONE ECCLESIAE CATHEDRALIS, I classis.

Die 12 novembris: S. MARTINI Ep. et Conf., II classis.
- Comm. S. Mennae Mart.

Die 25 novembris: S. Mercurii Militis Mart., III classis.
- Comm. S. Catharinae Virg. et Mart.

OFFICIA PROPRIA SANCTORUM

pro Monasterio Montis Virginis

Die 15 ianuarii

S. POTITI Mart.

III classis

AD MATUTINUM

Lect. 1 cum suo Resp. et 2 (= 2 et 3 cum 3 Resp.) F.O.

Lectio III

De communi. Sermo sancti Augustíni Epíscopi: Triumphalis.

Oratio

Praesta, quaésumus, omnípotens Deus: ut, qui beáti Potíti Mártyris tui natalícia cólimus, intercessióne eius, in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Die 16 ianuarii

S. MAXIMI Ep. et Conf.

III classis

AD MATUTINUM

Lect. 1 cum suo Resp. et 2 (= 2 et 3 cum 3 Resp.) F.O.

Lectio III

(Ex Carminibus XV et XVI S. Paulini Ep. Nolani)

Cum pia Ecclésia sacrílego quaterétur bello, Máximus epíscopus sanctis légibus et plácido ore urbem Nolánam formábat, sed obórta súbita tempestáte, non cedénte fide, non mortis metu, non lucis amóre, sed fragilitátem métuens infírmi córporis aufúgit atque ignótos montes et desérta

locórum petívit. Ibi solis in móntibus, aeger, non laevius ferébat martyrium quam si ferro colla dedísset: igne enim urebátur frígoris, rore rigébat de gélido caeli, panis inops et tecti vivébat; sed noctem tamen et diem intènta prece pérvigil iungébat. Aerúmnis maceráto et morti fere próximo miséricors Deus auxílium misit presbýterum sanctum Felícem, qui Máximum divínitus refóctum in urbem revéxit totúmque sub tecto fidelis mulíeris depósuit. Mitescénte dénique persecutióne et pace Ecclésiae restitúta, gregi suo pascéndo Máximus íterum sédulam navávit óperam, donec post longum aevum, annis et curis pene contritíus, ad Dominum migrávit.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam * intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine, quinque talenta tradidisti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Gloria Patri. Intra.

Oratio

Ecclésiam tuam, quaésumus Dómine, grátia caeléstis amplíficet, quam beati Máximi, Confessóris tui atque Pontíficis, sacráre voluísti gloriósis méritis et exémplis. Per Dóminum.

Et fit commemoràtio Sancti Marcélli I Pp. et Mart.

Aña. Qui ódit ánimam súam in hoc mundo, in vítam aetérnam custódit eam.

℣. Iústus ut palma florébit.

℟. Sícut cédrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Préces pópuli tui, quaésumus Dómine, cleménter exáudi: ut beati Marcélli Mártyris tui atque Pontíficis méritis adiuvémur, cuius passione laetámur. Per Dóminum.

Die 14 februarii

Ss. MODESTINI Ep. et SOCIORUM Mm.

Patron. loci

I classis

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, 1° loco.

Oratio

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Modestíni et Sociórum eius natalícia cólere: da nobis in aetérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Die 19 februarii

S. BARBATI Ep. et Conf.

III classis

AD MATUTINUM

Lect. 1 cum suo Resp. et 2 (= 2 et 3 cum 3 Resp.) feriae occurrentis.

Lectio iii

Barbátus, Beneventánus Epíscopus quo témpore Romuáldus Samnítibus imperábat, nómine cláruit actiónibus miraculísque corrúscus. In sacris Scriptúris erudítus, innocéntia vitae et morum pietáte clarus, iam sacérdos divínae praedicatióni sédulo insistébat praesertim in evellénda superstitióne qua cives Longobárdi adhuc detinebántur. Cum Constans imperátor Benevéntum obsidióne prémeret, Barbátus Dei auxílium cívibus pollícitus est si nefários ritus abiícerent: rem probávit evéntus atque defúncto epíscopo loci, unánimi consénsu in eius locum Barbátus elígitur. Maióre tunc cum ánimi intentióne relíquias véteris superstitiónis in urbe pénitus delévit; ecclesiásticos réditus, quarta tantum parte sibi reténta, paupéribus, cléricis, ecclésiis distríbuit; sýnodo románae sub Agathóne papa celebrátae et sexto oecuménico concílio intérfuit. Méritis cumulátus, anno sexcentésimo

octogésimo secúndo, aetátis vero suae octogésimo, ad Domimum migravit undecimo Kalendas martias. Eius cultum a priscis iam temporibus invectum, saeculo duodécimo epíscopi Beneventáni rite agnovérunt.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Glória Patri. Intra.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui Samnítem pópulum, beáti Barbáti, Confessóris tui atque Pontíficis, précibus et doctrínis ab idololatría revocásti; da nobis, eius méritis, ita in fide profícere, ut indulgéntiam percípere mereámur. Per Dóminum.

Die 30 aprilis

S. CATHARINAE SENENSIS VIRG.

Patrona principalis Italiae

I classis

Omnia de Communi Virginum, praeter sequentia.

Oratio

Da, quaesumus, omnípotens Deus: ut qui beátae Catharínae Vírginis tuae natalícia cólimus, et ánnua solemnitáte laetémur, et tantae virtútis proficiámus exémplo. Per Dóminum.

AD MATUTINUM IN I NOCTURNO

Lectiones De virgínibus, ut in Communi Virg. 1° loco.

IN II NOCTURNO

Lectio v

Catharína, virgo Senénsis, piis orta paréntibus, beáti Domínici hábitum, quem Soróres de Paeniténtia gestant, impetrávit. Summa eius fuit abstinéntia et admirábilis vitae austéritas. Invénta est aliquándo a die cínerum, usque ad Ascensiónem Dómini ieiúnium perduxísse, sola Eucharístiae communióne conténta. Luctabátur quam frequentíssime cum daemónibus, multísque illórum moléstiis vexabátur; aestuábat fébribus, nec aliórum morbórum cruciátu carébat.

℟. Propter veritátem et mansuetúdinem et iustíniam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua, allelúia. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua intende, próspere, procéde et regna. Et.

Lectio vi

Magnum et sanctum erat Catharínae nomen, et úndique ad eam aegróti et malígnis vexáti spirítibus deducebántur. Languóribus et fébribus in Christi nómine imperábat, et daémones cogébat ab obsessis abíre corpóribus. Cum Pisis immorarétur, die domínico, refécta cibo caelésti, et in éxstasim rapta, vidit Dóminum crucifíxum magno cum lúmine adveniéntem, et ex eius vúlnerum cicatrícibus quinque radios ad quinque loca sui córporis descendéntes; ideóque, mystérium advértens, Dóminum precáta ne cicatríces apparérent, contínuo rádii colórem sanguíneum mutavérunt in splénditum, et in formam purae lucis pervenérunt ad manus, pedes et cor eius; ac tantus erat dolor, quem sensibíliter patiebátur, ut nisi Deus minuísset, brevi se créderet moritúram.

℟. Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, oleo laetítiae, allelúia. ℣. Propter veritátem et mansuetúdinem et iustítiam. Proptérea.

Lectio vii

Hanc itaque grátiam amantíssimus Dóminus nova grátia cumu-

lávit, ut sentíret dolórem illápsa vi vúlnerum, et cruénta signa non apparérent. Quod ita contigísse cum Dei fámula confessário suo Raymúndo retulísset, ut óculis étiam repraesentarétur, rádios in imagínibus beátae Catharínae ad dicta quinque loca pertingéntes, pia fidélium cura pictis colóribus expréssit. Doctrína eius infúsa, non acquisíta fuit; sacrárum litterárum professóribus difficíllimas de divinitáte quaestiónes proponéntibus respóndit. Nemo ad eam accéssit, qui non mélior abíerit: multa exstínxit ódia, et mortáles sedávit inimicítias.

℟. Prudéntes vírgines aptáte vestras lámpades: * Ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei, allelúia. ℣. Média autem nocte clamor factus est. Ecce.

Lectio viii

Pro pace Florentinórum, qui cum Ecclésia dissidébant et interdícto ecclesiástico suppósiti erant, Aveniónem ad Gregórium undécimum Pontíficem máximum profécta est. Cui étiam votum eius de peténda Urbe, soli Deo notum, sese divínitus cognovísse monstrávit: deliberavítque Póntifex, ea étiam suadénte, ad Sedem suam Románam personáliter accédere; quod et fecit. Eídem Gregório et Urbáno sexto eius successóri acceptíssima fuit, adeo ut legatiónibus eórum fungerétur. Dénique post innúmera virtútum insígnia, dono prophetíae et plúribus clara miráculis, anno aetátis suae tértio círciter et trigésimo, migrávit ad Sponsum. Quam Pius secúndus Póntifex máximus sanctárum Vírginum número adscrípsit. Pius vero Papa duodécimus, una cum sancto Francísco Assisiénsi, principálem Itáliae Patrónam declarávit atque constítuit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximae eius * Afferéntur tibi in laetítia et exsultatióne, allelúia. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

IN III NOCTURNO

Homilia in Evang. Símile erit regnum caelórum decem virgínibus, ut in Communi Vírginum, 1° loco.

Et fit comm. sequentis S. Ioseph Opificis Conf.:

Aña Christus Dóminus fabri fílius putári dignátus est, allelúia.

℣. Solémnitas est hódie sancti Ioseph, allelúia. ℟. Qui mánibus suis Fílio Dei ministrávit, allelúia.

Oratio

Rerum cónditor Deus, qui legem labóris humáno géneri statuísti: concéde propítius; ut, sancti Ioseph exémplo et patrocínio, ópera perficiámus quae praécipis, et praemia consequámur quae promíttis. Per Dóminum.

Die 14 maii

In Commemoratione Ss. MARTYRUM

quorum reliquiae in monasterio Montis Virginis asservantur

III classis

Omnia de Communi plurimorum Martyrum tempore paschali.

AD MATUTINUM

Lectio unica

Sermo sancti Thomae Aquinátis.

(Summa Theologica, III, q. 25, a. 6).

Qui habet afféctum ad áliquem, étiam ea quae de ipso post mortem relinquúntur, venerátur, non solum corpus aut partes córporis eius, sed étiam áliqua exterióra, puta vestes et símília. Maniféstum est autem quod Sanctos Dei in veneratióne habére debémus, tamquam membra Christi, Dei fílios et amícos, et nostros intercessóres. Et ídeo

eórum relíquiae qualescúmque honóre cóngruo in eórum memóriam venerári debémus; et praecípue eórum córpora, quae fuérunt templa et órgana Spíritus Sancti in eis habitántis et operántis, et sunt corpori Christi configuránda per gloriósam resurrectiónem. Unde et ipse Deus huiúsmodi relíquias conveniénter honórat, in eárum praeséntia mirácula faciéndo.

℟. Gaudéte, iusti, in Dómino, allelúia: * Rectos decet collaudátio, allelúia, allelúia. ℣. Cantate ei cánticum novum: bene psállite ei in vociferatione. Rectos. Glória Patri. Rectos.

AD LAUDES

℣. Sit memória iustórum in benedictióne, allelúia. ℟. Et ossa eórum púllulent de loco suo, allelúia.

Ad Benedictus, Aña Exhibémus córpora nostra héstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem: semper mortificatiónem Iesu in córpore nostro circumferéntes, ut et vita Iesu manifestétur in corpóribus nostris, allelúia.

Oratio

Deus, qui hanc sacrosánctam Ecclésiam tot voluísti Sanctórum decorári Relíquiis: auge in nobis resurrectiónis fidem; et fac nos immortális glóriae partícipes, cuius in eórum cinéribus pígnora venerámur. Per Dóminum.

Et fit comm. S. Pachomii Abb.:

Aña Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gaudium Dómini tui, allelúia.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, allelúia. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

Oratio

Intercéssio nos, quaésumus, Dómine, beati Pachómii Abbátis comménde: ut quod nostris méritis non valémus, eius patrocínio assequámur. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Mors Sanctórum eius, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Sancti et iusti, in Dómino gaudéte, allelúia: vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

Die 3 iunii

Ss. IULIANAE et JUSTINAE Virginum et Mm.

Memoria

AD LAUDES

Aña Venit Sponsus: et Vírgines, quae parátae erant, intravérunt cum eo ad núptias.

℣. Vírgines laudent nomen Dómini. ℟. Quia exaltátum est nomen eius solíus.

Oratio

Da nobis, quaésumus, Dómine Deus noster, beatárum Iuliánae et Iustínae Vírginum et Mártyrum tuárum palmas incessábili devotióne venerári: ut, quae digna mente celebráre non valémus, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.